

KOPRULU KUT.
169
M. ASI M. BY.

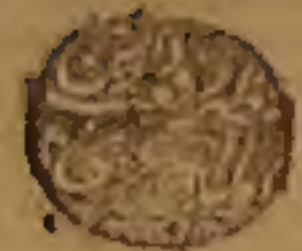

179

179

<p>اصل اول شيخ رضى الله عنه خاتم ولايت محمد به اولون كتاب فصوص انك باطني اولان ولايت كايه محمد به نك ذوق اوزره الديقني بيان ايدو</p> <p>۱۰</p>	<p>اصل ثاني غيب مطلق وغيب هويت ولا تعين اليه تعين اول مرتبه اوادي وحضرت عما ومراتب عما ومراتب احديت اليه قاب قوسينك بيانده در</p> <p>۱۱</p>	<p>اصل ثالث احوال صفات الهية فلي بيانده در</p> <p>۱۲</p>	<p>اصل رابع اعيان ثابته نك بيانده در</p> <p>۱۳</p>
<p>اصل خامس حضرات نك بيانده در</p> <p>۱۴</p>	<p>اصل سادس وجود انسان كامل بيانده در</p> <p>۱۵</p>	<p>اصل سابع حروف و كلماتك بيانده در</p> <p>۱۶</p>	<p>اصل ثامن نبوت و رسالتك و ولايتك بيانده در</p> <p>۱۷</p>
<p>اصل ناعم علم ظاهرا اليه علم اطنك و علم ظاهرا اليه علم بطنك بيانده در</p> <p>۱۸</p>	<p>اصل عاشم مقام محبت جميع مقاماتك عالي اولديغتك بيانده در</p> <p>۱۹</p>	<p>اصل حادي عشر حقيقت محمد به نك از لا و ايدا امدادي و صور معاني و حقايق روحانيه و صور حسيه ده انبيا و اوليا مظاهري اليه انك افاضه بي بيانده در</p> <p>۲۰</p>	<p>اصل ثاني عشر طريقتك و سالكتك و مهلولك و اجوالكك و لايه خاصه محمد به به و قوسل الان مرشدك كامل بيانده در</p> <p>۲۱</p>
<p>فصل حكمه الهية في كلمة ادسية</p> <p>۲۲</p>	<p>فصل حكمه نفثيه في كلمة شبيهة</p> <p>۲۳</p>	<p>فصل حكمه سبوحية في كلمة توحية</p> <p>۲۴</p>	<p>فصل حكمه قدسية في كلمة ادسية</p> <p>۲۵</p>
<p>فصل حكمه مهيمة في كلمة ابراهيمية</p> <p>۲۶</p>	<p>فصل حكمه حقية في كلمة ايمانية</p> <p>۲۷</p>	<p>فصل حكمه عليية في كلمة اسماءية</p> <p>۲۸</p>	<p>فصل حكمه روحية في كلمة يعقوبية</p> <p>۲۹</p>

فص حكمة نورية في كلمة يوسفية ٤٥٤	فص حكمة احديه في كلمة هودية ٤٧٢	فص حكمة فتوحية في كلمة صالحية ٣٠٠	فص حكمة نورية في كلمة شعيبية ٢١٩
فص حكمة ملكية في كلمة لوطيه ٤٣٤	فص حكمة قدرية في كلمة عزيريه ٤٤٧	فص حكمة نبوية في كلمة عيسويه ٣٦٥	فص حكمة رمانية في كلمة ساجانيه ٤٠٥
فص حكمة وجودية في كلمة داودية ٤٢٦	فص حكمة نفسية في كلمة يونسية ٤٣٨	فص حكمة غيبية في كلمة ابوسيه ٤٤٦	فص حكمة جلالية في كلمة يحياويه ٤٥٥
فص حكمة مالكية في كلمة زكرياويه ٤٥٩	فص حكمة ايساحيه في كلمة الياسيه ٤٦٧	فص حكمة احسانيه في كلمة لقمانيه ٤٨٥	فص حكمة ربانيه في كلمة هارويه ٤٩٥
فص حكمة علويه في كلمة موسويه ٥٠٩	فص حكمة صمدية في كلمة خالديه ٥٥٥	فص حكمة فردية في كلمة محمديه ٥٥٧	تلخيص وتذييل ٥٩٠
	قصيدة نارج ٥٩٤		

١٦٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وكلا نقص عليك من انباء الرسل ما نثبت به فؤادك وجاء في هذه الحق وموعظة وذكرى للمؤمنين * وقيل للذين
 لا يؤمنون اعملوا على مكانتكم انا عاملون وانظروا انما نتظرون * لقد كان في قصصهم عبرة لاولى الالباب
 ما كان حد بشايعي بل كن تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل شيء وهدى ورحمة لقوم يؤمنون * اول فاتح خزائن
 جود وكرم * ومنزل آلاء علوم وحكم * اولان ذات الوهيت وحضرت احديته * اسان قرب فرائض ايله حد
 اولسونكه رفق وجمع ذاتيده مندمجه ومكتومه * وغيب هويته ختم احديت ايله مختومه اولان * سروف
 شتون غيبه وكلمات حقايق اعيان عليه * مراتب غيبه ده فيض اقدس دن وارده اولان تجليات ذاته
 وانفاس روحانيه ايله فتق وفك ايدوب * نفس روحاني ايله اعيان غيبه نك اقتراندن مركبه اولان كام كلاك
 قلوبى خواتنى ذات وصفاى نفوسى ايجون فصوص ايلدى * وثبوت علميده حقايق معدومه واعيان
 معلومه نك اقتضاي ذاتيلرى اوزره نفس روحاني في تخصيص * وحصص تجلياتدن هر برحقه برحقه
 معينه تخصيص ايدوب هر عين ثابته نك استعداد غير معمولى فائنه فيض اقدم نوبى مقصوص ايلدى *
 وشهود واشهاد كللى ايجون حب ذاتيك مقتضاي اوزره اعيان كونه وقوابل وجوديه نك هر بررسى علم
 الهى وثبوت غيبه ده متعينه اولان صورتى وثابته اولان حقيقتك استعدادى وقابليتى اوزره ظاهر اولوب *
 اعطى كل شى خلقه ثم هدى * مضبوطى اوزره قدر معلوم وحد مرسوم هر بررسنه تجلى وجودى وفيض
 جودى في اعطاء ايدوب مظهر عطاء غير محدود ومورد نصيب غير منقوص ايلدى * ومختل اذواق اكار انبيا
 اولان حقيقت محمدية وولايت الهية جعبيه نك مراتبندن هر برمرتب به مخصوصه اولان علوم وحكمك زيد
 ونايجن خواتم كام انبيا ايله اظهار ايدوب هر برنبي حكم الهية دن برحمتك ختمينه مخصوص ايلدى *
 وخواتم خلفاي حنظلة خزانه عالم ونايج فيض اقدس واقدم ايدوب * غيب هويته مستجن اولان جالى
 كالى وكالى جالى انلك وجودى مر اياسته اظهار ايدوب * جعبيه الهية سنه خصيصه اولان صورتك
 مظهر ينده ثبوت وقيامده انلرى بيان مرسوم ايلدى * وعوم اخلاصه اهل خصوص اولان ختم كل
 وكل ختم مظهرندن هر بررسى جلا واستجلاء كللى وشهود واشهاد جوى وتجلى احدى ذاتى به مخصوص
 ايدوب * انلك وجودانى كندى ذاتى احديته براين وشهود ودلائل ونصوص ايلدى * وحضرت
 الوهيتدن صلوة وسلام اول سيد ولد آدم وامر وجوده مفتاح وخاتم اول عنصراعظم ونور قدم ومظهر اكل
 واتم ومجلى اشمل واحكم خازن خزائن حضرات جود وكرم وحقايق وارواح ارباب هم اولان سيد من

وسند من محمد صلى الله عليه وسلم واصل اولسونكه * امر رسالت آنك وجودى ختمى ايله مختوم وبوتنده ختميت
 خصوص انك اسم اعظمى ايله موسوم اولوب ختم كام بيننده منصه نظم ورده مظهر ينده اكليت ايله اى
 منصوص ايلدى * وردى آل واصحاب اهل يقين واولياء اصحاب تمكين حضوره متواصل اولسونكه انلردن
 هر بررسنك قلبى (انزل من السماء ماء فسال اود به بقدرها) خواصى اوزره آنك استعداد خاصى اوزره حضرت
 الهية علويه دن آنك حقيقتى ومستندى اولان اسمك حضرتدن نازل وفايض اولان فيض روحانى وتجلى
 ربانى به مجرى ومجلى ايدوب مقتداى اهل خصوص ايلدى (اما بعد) قلب سليم وطبع مستقيم اصحابى اولان
 اخوانه شويه معلوم اولسونكه وقتا كيم الله سبحانه وتعالى غيب ذاتيسى واطلاق احديسى حسيله اسما
 وصفات وشئون واضافات كترتدن منزله اولوب * جميع اسماء الهية وصفات ربانيه نك احديت ذاتيه سنده
 مستهلكه اولديسه (بسم كنت كنزاً خفياً فاخبريت ان اعرف خلقت الخلق لا عرف) مفهومى اوزره غيب هويته
 مستجن اولان كالك صورتى ايله ظهور ايدوب معروف اولميجون محبت ذاتيه مى منيعته اولدى * پس
 ديلدى كه ذاتيده مستهلكه اولان اسمائك صورتن * واسمائك فوتده اولان انلك احكام واثارن * مظاهر خلقيه ده
 اظهار ايلديه پس مظاهر تفصيليه صورتك جعى اولان عالمى جسد مسوى كى خلق ايلدى * ولكن عالم جعيت
 الهية صورتك قبولت مقابل وظهور واطاه ماركلى انكله حاصل اولمغله * آنك روحى اولان آدمى صورت الهية
 اوزره خلق ايلدى * پس آدم مظهر اسماء الهية وجميع صفات ربانيه اولوب * جلا واستجلاء كللى وشهود واشهاد
 جلى وتفصيلى انكله حاصل اولدى * پس آدم عليه السلام صورت انسانده اولان ختمك اولى ونشأت
 عنصربه ده انبيائك اقدى اولوب * الله تعالى نبوت ظاهره في اولانده اظهار ايلدى * وحقيقة الحقايق اولان
 حقيقت محمدية دن اكا امداد ايلدى * وتبعده اولانندن كام انبيائك هر بررسنده امر نبوت ايله شريعت
 مخصوصه ظهور ايتدى * اول نبي ايله انك امى اوزره حاكم اولان اسمك ربوبيتى واعطاء ايتدى كى عطاسى ونبي ايله
 امتك استعدادى حسيله * پس انبيادن هر برنبي اگرچه كيم جميع اسماء الهية نك مظهر يدولكن انده اولان
 ظهور آنك حقيقتى ومستندى اولان اسم الهيتك سعت دائرى حسيله در پس هر برنبيك نبوتى وشريعتى
 ايله حقتك معروف ومعبود اولسى انك اصلى اولان اسمك حكمى حسيله در * پس وقتا كيم جميع نبواتى جامع
 اولان نبوت عامه مطلقه نك وجميع اسماء الهية في جامع اولان اسم اعظمك صاحبي محمد صلى الله عليه وسلم
 مبعوث اولدى * اليوم اكملت لكم دينكم * خواصى اوزره امر دين وامر نبوت وامر معرفت وامر ظهور آنك
 وجود عنصرى نسي ايله ختم اولوب كال بولدى * زير نبوت ولايتك ظاهرى ولايت نبوتك باطنى در ورسول عليه
 السلام * كنت نبيا وادم بين الماء والطين * حد يثبك مفهومى اوزره آدمك وجودندن اول نبي اولوب جميع ارواح
 انبيايه واوليايه ولايت مطلقه سندن امداد ايتدى كى كى * وجود آدمك نك رده نك كذا ولايت مطلقه سندن
 وثبوت كليه سندن جميع انبيايه وانلك انك استعدادلى حسيله امداد ايدوب * علوم الهية في انلك افاضه
 ايلدى * پس امر نبوت انكله ختم اولوب انك انك استعدادلى حسيله امداد ايدوب * جميع شرايعك اسرارنه متعلقه اولان
 علوى ولايته وتوحيد ذاته متعلقه اولان حكمى كندى ورته وخلقايى اوزره ولايت مطلقه سندن امداد ايدوب
 القاى تحكمن زائل دكادر پس * كنتم خیرامة اخرجت للناس * مضبوطى اوزره كندى امى خیرام اولمغله جميع
 انبيائك ولايتى حسيله اولان علوم واذاق وحكم كالانى جعيتى رسول عليه السلامك ولايت كايه
 مطلقه سندن صورت واحدده اظهار ايتكه ارادت الهية تعلق ايتكده رسول عليه السلامك روح كيدى
 مظاهر يلك مظهر اكللى ولايت وحقيقتى مجالىسك مجلاى اشملى خاتم ولايت محمدية وحامل صورت الهية
 جعیه * خارق حجب واستار غيبه وناشر اعلام علوم وحكم الهية مظهر صفوف ارواح انسانیه كايه وساحى
 حای ذات احديه اولان محمد بن على بن عربى به كه حاتمى وطافى وانلسى ومغريدر رضى الله عنه رسول عليه
 السلام ختم كل انبيائك ذوق محمدى ومشرى جع احديه اولان جميع علوم واذاقلى كاك فصوص الحكم
 صورتده مظهره ارايت ايدوب ناسه اخرج ايتكه امر ايتدى تا كيم انك امى حقيقت انسانیه كايه محمدية به
 جسد كى اولان شريعت ظاهره نك كالى ايله حقيق اولدق نك نك نك شريعتك مبرى وثبوتك باطنى اولان
 ولايت مطلقه محمدية الهية دن اقتباس اواره معرفت ايله لروانك علوم وحكمى ايله حقيق اولوب مظاهر وباطن

وخلق وحق وجمع وخلق وکثرت ووحده پندیده برزخیه کبری وجمعیت عظمی ایل ظاهر اوله پس اول
عنقای مغرب وشرق شمس بطحا ویرب وارث علوم نبوی شیخ محیی الدین عرفی رضی الله عنه وراثت عامه
وعبودیت کامله نامه حسیده امر سیده امثالاً بوکاب جلیل القدر و عظیم الخطب والا مری حد رسول اوزره
من غیر زیاده و لا نقصان اخراج ایلدی * پس وقتا کیم بوکاب منبع مقام محمدی و مشرب ذاتی و جمع احدیدن
وارد اولوب * علم بالله الهه رسول علیه السلام ذوقی مشتمل و آنده ذکر اولان انبیانک و لا یتلری حسیده اولان
اذ و انلری اصوله و کالات و اذ و انلری خواتمه مشیر و شامل اولدیس * انلک هم و اشواقلری متعلقانک نتایج
و خلاصه سن و کالات و اذ و انلری خواتم جامع اولدیقی جالده * پس اگر چه کیم عقل حسینک حدی قنده
واقف و فکر نظرینک رسمی قنده قوت نظریه سی صارف اولوب * علوم رسمیه و اعتقادات ظنییه ایلد علوم
بقییه و معارف الهیه دن محتجب اولان ارباب الفاظ و حروف * و احباب قشور و نظر و قدن انک حقه مقلات
کثیره صادره در انک حقایق مطلقه شریقه سی ادراکندن انلک فیه مری قاصر اولدیندن او توری و عول
مقیده سقیفه و قلوب قاسیه و کثیفه ایل مشرب محمدی و حظ جمعی واحدیدن محتجب و مستر اولدیندن
اوتری * بلکه شفاء ازلی و خذلان ابدی انارینک ظهورندن اوتری * و لکن بوکاب بغیر وسائط حضرت محمدیه
و غیرتیه احدیه جمعیه دن نازل اولقله * طائفه اهل خصوصدن ملوک و سلاطین و ارباب سلوک عارفینک
حضرتی * انک اسرار و حقایق ایکاری بکاری اوزره در * انلک و صلی ذبله و حال غولک ایدی اصابت ایتدی
* و عرایس رموز و ذائق حجاب عزت ایلد محتجبه در * و خیام رقت ایلد مقصوده در اهل تجرد و کالان اولان
افراددن غیر ایلک و چونند حجاب عزتی بر احد کشف ایتدی * (حور مقصودات فی الخیام فبای آله ربکا
تکذبان لم یطمع من انس قبلهم ولا جان) * پس انک اسرار نه مطلع اولدی الا ورنه محمدیین جمع قلیل که مقام
خاتم محمدی و جمع ذاتی احدیه به مطلع اولدیلر که خاتم محمدیه بیاض اولنان شینه مستشرف و اول واقف
اولدیقی علوم و حکمه واقف اوله لر بر بوکاب الیهدن اخذی و بوعلمک حضرت محمدیه دن افاضه و استفاضه سی
محض عنایت الهیه و رابطه ذاتیه ایلد در اسباب و وسائط و وسائل و روابط ایلد دکلر پس ورنه محمدییندن غیر
بر قوم ایچون بوعلمه سبیل و بوسادات ایچون بوعلمک اطلاعاته الیهدن غیر دلیلی یوقدر پس اخوان محمدیین
و افراد عارفینک بعضی مراراً یوقیردن بوکابی لسان ترکی ایلد امشراح ایدوب اسرار و حقایق و رموز و ذائق
ایضا حق طلب ایتدی * لکن اول زمانده قلب سلیم اوزره و ریت خلق و کثرت و تجلی انوار احدیت غالب اولوب
اظهار و اعلان اخفا و ابطان قنده مغلوب اولقله سوائ اجابت اولندی * بلکه اظهار اسرار امر کربه وئی
فاحش کورندی * پس وقت آنرده وراثت کامله و عبودیت تامه حکمی قلب اوزره غالب اولدی * پس رسول
علیه السلام (و اخرج به الی الناس بنفثه و عون به) (قولی اوزره انتفاع ناس ایچون و اظهار معرفت حق و ابقاء
صوره مظاهر وجود مطلق ایچون کبابک الفاظی لسان ترکی به ترجمه اولوب شرح اولندی و لکن حقایق کبابی
تفهیم * و معانی و ذائقه اشارت و تعلیم ایچون شرح اوزره اون ابکی اصل تهید اولندی) (اصل اول) (شیخ
رضی الله عنه خاتم ولایت محمدیه اولوب بوکاب فصوص انک باطنی اولان ولایت کلیه محمدیه نک ذوق اوزره
اولدین و شیخک حقه بوکابک حقه منکرین و طاعینک منشأ انکار و طعنلری اولان شیخی و انلک انکار
و طعنلری موجب حرمان و سبب خسران اولدین بیان ایدر) (اصل ثانی) (غیب مطلق و غیب هویت و لا تعین
ایلد تعین اول و مرتبه اولادی و حضرت عمو مراتب عامه مرتبه احدیت ایلد مرتبه قاصدینک بیاتنده در
(اصل ثالث) (اسما و صفات الهیه نک بیاتنده در) (اصل رابع) (اعیان نایه نک بیاتنده در) (اصل خامس)
حضرات خستک بیاتنده در) (اصل سادس) (وجود و انسان کاملک بیاتنده در) (اصل سابع) (حروف کلماتک
بیاتنده در) (اصل ثامن) (نبوت و رسالت و ولایتک بیاتنده در) (اصل تاسع) (علم ظاهر ایلد علم باطنک بیاتنده در
و علم ظاهر ایلد علم باطنک بیاتنده در) (اصل عاشر) (مقام محبت جمیع مقاماتدن عالی اولدینک
بیاتنده در) (اصل حادی عشر) (طریقه کمالک و سلوک احوالک و ولایت خاصه محمدیه به موصل اولان مرشد
کاملک بیاتنده در) (اصل ثانی عشر) (حقیقت محمدیه نک از لا و ایداد امدادی و صورمه انی و حقایق روحانیه
و صور حسیه ده انبیاء و اولیا مظهری ایلد انک افاضه سی بیاتنده در) (اصل اول) (شیخ رضی الله عنه خاتم ولایت

محمدیه

محمدیه اولوب بوکاب فصوص انک باطنی اولان ولایت کلیه محمدیه نک ذوق اوزره اولدینک * و شیخک حقه
بوکابک حقه منکرین و طاعینک منشأ انکار و طعنلری اولان شیخی * و انلک انکار و طعنلری موجب حرمان
و سبب خسران اولدین بیان ایدر (امدی) شویله معلوم اوله که شیخ محیی الدین عرفی رضی الله عنه سید المرسلین
حسناتدن بر حقه در * جمیع افعال و اعمال و اقواله * صفات و اخلاق و اذواق و احواله * و خاتمی الهیه
معدوم اولوب وجود حقه باقی اولقله * و جمیع مراتب و مقامات محمدیه ده اکتابعدر * و علوم و معارف
و کالات و تجلیات و مقامات و وارثدر * و جمیع مراتب الهیه و کونییه جامع اولان ولایت محمدیه الهیه کالیه به
مظهر و مراتب * و روح کلی محمدی به مجلی و مشکاتدر * و آدم علیه السلام دن ختم نبویه منتهی اولنج جمیع
انبیاء اولان نبوت متفرقه بی الله تعالی ختم نبوت ایلد ختم ایدوب جمیع نبوتانک زید و خلاصه سی انک نبوتی
ختمی ایلد اولدیقی کبی * جمیع انبیانک نبوتی باطنی جامع اولان ولایت الهیه محمدیه صفت الهیه کلیه ایلکن شیخ
رضی الله عنه ظهور ایتکله * و ولایتک جمیع علوم و کالات و زید و نایجی ایلد اول ظاهر و متحقق اولقله
ولایتک خاتمی اولدی * پس انک وجودی حقیقت کلیه جمعیه و ولایت الهیه احدیه محمدیه نک ظاهر بی
و مشکاتی اولدی * پس خاتم انبیاء علیه السلام کندی باطنی اولان ولایت مطلقه سندن جمیع انبیایی عدا و لایقی
کبی انک وارث اکملی اولان خاتم ولایت دخی کذلک انک باطنی اولان ولایت مطلقه دن عدددر * پس اولدی علوم
الهیه و حقایق و حکم ربانیه دن برئی ابراز ایتلر الا خاتم نبوته تبعیتله و انک وراثتی جهتنله و انک اذقی ایلد *
پس بوکابی اذن الهی و اذن رسول ایلد حد رسول اوزره انزال و اظهار ایلدی * پس بوکابه انکار ایدن و شیخ
رضی الله عنه العیاذ بالله الحاده نسبت ایدوب فی انکار ایدن رسول علیه السلام و انک کلامه و لسان
ظاهره سندن غیر کلام اللهک اسرار و حقایق و بطون و ذائقه انکار ایدر * و معانی قرآنییه و علوم
الهیه فی عقول مقیده کثیفه و افهام جزئیة ضعیفه ضعیفه ایلد حضرت و تحدید ایدر * من بطع الرسول
فقد اطاع الله * پس رسول علیه السلام و خلیفه رسولیه بلکه خلیفه الهیه اطاعت ایدن الله اطاعت ایدر *
و رسولدن و خلیفه رسولدن اعراض ایدوب انکار ایدن حقه اعراض ایدوب انکار ایدر * من حفر
بئر الاخیه وقع فیه * مفهومی اوزره شیخ رضی الله عنه حقه و سایر اولیا عارفین و کل محمدیین حقه
حفر بئر ایدن بئر ایچنه دوشلر * زیرا خلفاء عظام و اولیا کرام صفات بشریه دن منسلخ اولوب صفات الهیه ایلد
متصف و صبغه الهیه منصف و مظهر انوار الهیه و مجلای تجلیات ربانیه اولدیلر * پس کفر و انکار عالمندن
خلاص اولوب عالم وحدت و انوار و حضرت قدس و اسرار داخل اولدیلر * برا کفر و الحاده قابلیت صفات
نفسانیه و اخلاق بشریه اصحابنده در * صفات الهیه و اخلاق ربانیه ایلد اتصاف و تحقق عالمنده فقر محمدی
و کفر حقیقی در که صفات وجودیه صفات امکانیه اوزره غالب اولوب صفات وجودیه ایلد استیلا کده احتجاب
و استناددر * پس اخلاق الهیه و انوار قدسیه دن صفات نفسانیه و صفات عادییه ایلد محتجب اولان علماء
رسوم معتبرندن جمع کثیر و جل کامل حقه فتوایر و بر مکله انک علوشان و عبد الله هم مکانه نقص و بر ضرر
* بلکه مرتبه صدیقینه بالغه اولان طائفه صدیقینک کایسی اتفاق ایدوب فی الحاد و زندقه به نسبت ایتلر
انک علوقدر نه قدح و بر ضرر دی * بلکه طائفه صدیقینک معرفتی انک رتبه علیانته اصابت ایتدیکی انک کائنیه
دلالت ایدر * نه کیم سید الطائفه جنید بغدادی قدس سره دیمدر (لا یبلغ احد درجه الحقیقه حتی یشهد
فیه الف صدیق بانه زندق * شهود و عیان مرتبه سنه و اصل اولان کفر و انکار مرآتیدن خلاص اولددر
و خلقک مدح و قدحنده دکلر * و بوکابک حقه علماء و سولم منشأ غلطلری بودر که بوکابده و سایر
اولیا اللهک کلامنده واقعه اولان علوم الهیه و اسرار غیبیه نک بعضی محتجک احتیادی ایلد مقرر
اولان مسائلک بعضیه مخالف و ارباب عقایدن بعض عقیده به مغایر کوردر * و علم الهی بی محتجک عقد
خاصه حصر ایدر * و انک وراثتی ذم و قدح ایدر و لای باز که مجتهد استدلال اهلیدر ظن غالبی اوزره حکم
ایدر کشف و عیان و شهود و ابقان صاحبی دکلر تا کیم عند الله و عند رسوله لمری نه شیخی اوزره در * فی انک اوزره
مشاهده ایدوب حکم ایلد * و بواجیدن اوتری محتجک اصابتی قنده انکیچون اجر و اجر بر برمی اجرا احتیاد
و بر برمی اجرا ایتدرو انک عدم اصابتی قنده انکیچون اجر احتیاد وارد * و عارف مشاهده کشف و عیان

صاحبیدر علم الهیة امر نه شی اوزره ثابت اولدیسه انک اوزره انی مشاهده ایتد کد نصکرا کرا اول امری
اظهارا تنک امر الهی اکا وارد اولورسه شهودی اوزره اظهاری ایدروا کرا کما امر الهی وارد اولورسه مجرد مشاهده
ایدوب حقیقت اوزره عارف اولغله اظهاری ایتد کد متصدی اولمز زبرا عبودیت محضه ایلد متحقق اولان
عبد الاله در عبد ظاهر دکدر تا کیم اظهاری ابطان اوزره ترجیح ایدوب اظهاری ایلد و عبد باطن دخی دکدر
تا کیم ابطانی اظهاری اوزره ترجیح ایدوب ابطان ایلد پس اظهاری ایتد کد اجر صا حبی دکدر زبرا ابر ایچون
اظهار ایچون عبودیتدن و امر الهی به امتثالدن اوزری اظهاری ایدر پس مجتهد بر امر لاجتهدانده اصابت
ایچوب امر عند الله نه شی اوزره ایسه انک خلاقی اوزره عقدا یسه و عارف امر الهی ایلد انی حقیقتی اوزره
کشف و اظهاری ایلد مجتهد لاجتهد مخالف اولغله علماء رسو مدن مجتهد مقلد اولان کشته عارف علی رد
ایدروانی الحاد و زندقیه نسبت ایدر پس حقه و رسول حقه و خلیفه رسول ایلد ترک ادب اوزره اولور زبرا
غیر متناهی اولان علم الهی بی مجتهد لاجتهدانه خصصر ایدر و الله تعالی انک (لو کان البحر مداد الکلمات ربی لنفد
البحر قبل ان تنفذ کلمات ربی * قولنی و دخی * و لا یحیطون بشی من علمه الا بما شاء * قولنی و دخی * و ما اوتیت
من العلم الا قلیلا * قولنی و دخی و ما یعلم تا و یله الا الله و الراسخون فی العلم * قولنی و دخی * ان فی ذلک لآیة لکری
من کان له قلب اوائی السمع و هو شهید * قولنی و دخی * و لا تقف ما لیس لک به علم ان السمع و البصر و الفؤاد کل
اولک کان عنه مسؤولا * قولنی و دخی بونلک انشائی اولان آیاتی ذکر ایچون و دخی رسول علیه السلام
(ان للقرآن ظهرا و بطنا واحدا و مطلقا الی سبعة ابطان و فی روایة الی سبعین بطناً) قولنی فکرا ایچون و الله تعالی به
ورسولنه مقابله ایدر و خلفاء و امنا حقه ترک ادب اوزره اولوب انلره خصوصت ایدر و الله تعالی انک کلا بل ران
علی قلوبهم ما کانوا یکسبون * و بد الهم من الله عالم یکونوا یحسبون * بل قلوبهم فی غمرة من هذا * و قالوا
قلوبنا غلف * الهم قلوب لا یفقهون بها و الهم اعین لا یصرون بها و الهم آذان لا یسمعون بها اولک کالانعام بل هم
اضل * قولنده اولان غائله دن و عند الله مواخذة دن امین اولور (امدی) شویله معلوم اوله که رسول
علیه السلام علی اوج قسم اوزره تقسیم ایلدی بر قسمی بودر که الله تعالی انی رسول علیه السلام تعلیم
ایلدی و اکامرا ایتد کد اولدخی امتنه انی ابلاغ ایلد * و یو علم امتک قابلیتی و استعدادی حسبیلد لسان نبوت
ایلد انلره انزال اولان علدر و بر قسمی دخی بودر که الله تعالی انی رسول علیه السلام انزال ایلدی انک
استعداد خاصی حسبیلد که نفسنه نسبت ایلد مرتبه نبوت انی اقتضا ایدر و انی امتنه اعلامدن منع ایلدی *
و بر قسمی دخی بودر که الله تعالی انی رسول علیه السلام اعلام ایچدی قومنی الله تعالی به دعوی حیثنده
و قید نبوت ایلد تقیدی حالنده * تا کیم دعوتنده اکا خور لازم کلبه * و اول علم قضا و قدر و علم سر قدر و علم
توحید و علم وحدت و علم ولایت کلبه محمدیه در ته کیم رسول علیه السلام بعض اوقاتده باطنی اولان ولایت
مطابقه سنه و عالم وحدته توجه ایدوب دعوتدن متخلع اولوردی * و اول زمانده عالم خلق و کثرتدن برشی
مشاهده ایچودی بلکه کندی نفسنک عدمیت و فنامی مشاهده سندن وجه حقه نظر لک لذت مشاهده
ایچودی انکچون وجه حقه نظر لک لذت سوال ایتدی * اللهم انی اسئلك لذة النظر الی وجهک الکریم قولنی ایلد *
پس اگر الله تعالی نبی علیه السلامه حین دعوتنده ولایت و وحدت حقه متعلقه اولان علوم و اسرار کشف
ایتد انک اوزره شهود وحدت حق غالب اولوب امر دعوت و اهتدی معطل اولوردی * و رسول علیه السلام
دعاشنده بواقسام ثلثه به اشارت ایلدی * اللهم انی اسئلك بكل اسم سمیت به نفسك و انزلته فی کتابک و علمته
احدا من عبادک و استأثرت به فی علم غیبک * قولنی ایلد و فی حدیث اخر انه علیه السلام قال علی ربی ثلاثة
علوم علم امری بافشانه و علم نهائی عن افشانه و علم خیری فی افشانه * پس مجتهد لاجتهدی ایلد مقرر اولان
احکام شرعیه به ناظر و یابی شریعت خاصه سنه انزال ایتدی یکی علمک ظاهری قتنده واقف اولندر علده
راسخندن اوله ل * زبرا حق تعالی بر شیتک علندن راسخندن ایچون انکله مساوات اثبات ایتدی و شک بودر که
بر احدا ایچون بر شیتک علندن حقه مساوات ثابت اولمز الا علم الهیة اول شیتک نبوتی حالنده انک عین ثابته سنه
و صورت علیه سنه مطلع اولان کسنه ایچون * زبرا اول شی صور علیه دن قننی صورت اوزره علم الهیة
متعین اولدیسه اول صورت اوزره حق تعالی انی عالم اولور و اولدخی اول صورت اوزره حقل معلومی اولور

و حضرت غلیده اول شیتک صورت علیه سنه مطلع اولان کسنه دخی کذ لانه اول صورت اوزره انی عارف اولور
و الا علده راسخ اولزدی * زبرا علده رسوخ * معلومی علی ما هو علیه کشف ایدوب عالم اولندر * پس بواجلندن
اوزری * و الراسخون * قولنی افظ جلاله عطف اولوب علم الله ایلد علم راسخندن بینه جمعیت و اتحاد صحیح اولور *
و شک بودر که فهم ظاهر قتنده واقف اولان عالم علده راسخ دکدر * زبرا اگر علده راسخ اولیدی * قل هذه
سبیلی ادعوا الی الله علی بصیرة انما من انباء * حقواشی اوزره امری بصیرت و کشف اوزره علی ما هو علیه عالم
اولوردی * و ظن اوزره حکیم ایدوب حکمه اصلا خطا ایچودی * و علده رسوخ و بصیرت ایلد اولان حکم * ظن
اوزره اولان حکم کبی دکدر * زبرا ظن ایلد حاصل اولان علده حقه مساوات اطلاق باطلدر زبرا حق علی
ظنون و اوها مدن عالیدر * پس فهم ظاهر قتنده واقف اولان عالم علده عدم رسوخی ثابت اولدی *
و حال بودر که کندی فهمندن زائد علندن برشی اثبات ایدوب قبول ایچون و بر شیتک معرفتده علم حقه علده راسخندن
اولندر علی متحددر * پس عالم علی فهم ظاهر حصر ایدوب کندی فهمندن زائد اولان علی که رد و انکار
ایدرا اول علم الالهک و علده راسخینک علدر * پس ذکر اولند بی اوزره کندی فهمندن زائد اولان علم حتی که
رسول علیه السلام (و قل رب زدنی علما) قولنده من عند الله انک طلبی ایلد ما مورد تصدیق ایدوب اکا و من
اولمان کسنه حقدن قننی شیتد مؤمن اولوب انی تصدیق ایدر * پس زهی خسران عظیم و حرمان جنیم که
علم جزئی فی قیاسیله علم حقدن محتجب اوله و انی رد ایدوب اکا انکار ایلد * پس نضله ثابت اولان علم ایکی
قسمی که برسی رسول علیه السلامه و برسی حقه مخصوص اوله بغیر نص رد و انکار ایچون امر مشروع دکدر
* بلکه امر منکر در پس انک مقابله سنده اجر و جهله تصور اولندر * پس عالم اولی و احسن بوا بدیکه شرعک
ظاهری قتنده واقف اولوب انکله عمل ایدوب و امری فهم ظاهره حصر ایتد و علم الهی ایلد علم نبی علیه السلامه
مراتب اولوب (و قل رب زدنی علما) قولنده حقل امر نه رسول علیه السلام قولنه تبعیت ایدوب علده
زیاده بی طلب ایلد * و علندن احاطه ایچدی شیتد انکار ایتد بلکه کندی سنک فهمی قصورنه و عدم استعدادنه
حل ایلد زبرا علم باطن غیر محصور * جمیع وجود ایلد علم ظاهره موافق دکدر * و فهم ظاهره محصور دکدر *
زبرا اسماء الهیه حقایقه بری برندن متمیزدر * پس اسم باطن حقیقه اسم ظاهر دن متمیز و و کذلک
اسم ظاهر دخی حقیقه اسم باطندن متمیزدر * و قال الظاهر انما قال الباطن انما قال الظاهر لا * پس اسم ظاهر
بر اعتبار ایلد اسم باطنه مخالفه و اسم باطن دخی بر وجهله اسم ظاهره مغایر در * و نبوت ظاهره در * و ولایت
باطنه در * پس بیتماده بر وجهله منافات وارد در بر نبوت مقتضای واسطه ایلد حقدن و حق اخذ ایچکدر
و رزق خلق و کثرتدر و اعتراضدر و امر معروف و نهی منکر در و کفر دن ایمانه دعوتدر و اجرای حدوددر
و آخرتده درجات کبری و مشروبات عظما به ترغیب و عذاب الیم و تیران جحیم ایلد رهبیدر * و ولایت مقتضای
بغیر واسطه وجه خاص ایلد حقدن اخذ ایچکدر و رزق حق و مشاهده خال و حدتدر * و جمیع اموری حقه
تسلیم و تقوی بضرر * و جمیع افعالی فاعل واحد حقیقی فی حقدن مشاهده ایچکدر و هر بر شیتده امر حقه عدم
تعرضدر * و هر بر احده عدم اعتراضدر و زیاده مراتب علیا و آخرتده درجات عظمادن تجاوزدر و تعینات
کونه و تعینات احکامه دن بالکلیه اعراض ایدوب کندی وجود و وجود حقه افتنا ایچکدر * نظر
ایچون من که موسی علیه السلام رسول الله و کایم الله ایکن و اسم ظاهرک احکامی کالیله انده ظاهره اولمش
ایکن خضرک صحنه و اجتماع و اقامه حقل کاتشویقند نصکرا و عدم اعتراض اوزره خضرانندن عهدی
اخذ ایتد کد نصکرا حقایق الهیه دن و اسرار توحیددن اولمان باطنک بعض احکامی ایلد خرق سقیمه و قتل
غلام و اقامت جداری خضر علیه السلامدن ظاهر اولد قده * ظاهرک نبوتک مقتضای اوزره موسی علیه
السلام نیجه اعتراض ایلدی * و خضر دخی ولایت ایلد و احکام باطن ایلد متحقق اولغله موسی علیه السلام
انکله صحت ایچکد انندن اذن طلب ایتد کده ولایتک و باطنک مقتضای اوزره بلدیکه موسی علیه السلام
ایچون ذوق یوقدر شول مقامده که کندی انده قائم در اول مقام ولایتدر نه کیم انکچون ذوق یوقدر شول
مقامده که موسی علیه السلام انده قائمدر * و اول مقام رسالتدر و مقام رسالت اعتراض اعطای ایدر پس
موسا نیک مقامی اعتراض ایدر * و خضرک مقامی عدم اعتراض اقتضا ایدر پس موسا نیک مقامی حسبیلد

خضر اكا) (انك ان تستطيع معي ضيرا وكيف تصبر على ما لم تحط به خيرا) (ديدي * پس خضر كى مقامى
 اگرچه كيم برا حده اعتراض اعطايتم مشاهده خاصه دن اوتري كه خضر اندر * ولكن موسانك مقامى
 اعتراض اعطايتم حمله انك اعتراضى مقامى مقتضاسى بيان اتمك اكا اعتراض ايدر * واني صحتنه
 قبول اتمك استر زيرا خضر مقام معلوم صاحب استر واما اهل بئر اولان
 وارث محمدى * بئر كى كه مقام معلوم صاحبى دكدر پس هر برا حده ايله صحت ايدر انك مقامى حصيله
 پس موسايه) (انك ان تستطيع معي صبرا) (ديدي * بله موسايه * انك مقامى حصيله ايدر *
 وكذلك موسى عليه السلام اعتراض اوزره * خضر ايله معاهده ايدك كنصكره هر امر ده كه موسى خضره
 اعتراض ايلدى خضر دى اكا) (الم اقل انك ان تستطيع معي صبرا) (ديدي عاقبت امر نائده موسى اكا انكار
 ايتديكى صحتنه اول دى موسى ايه) (هذافراقى بيني وبينك) (ديدي وكذلك تعذيب خاطر ايجون خضر موسايه
 اناعلى علم علميه الله لا تعلمه انت وانك على علم علمك الله لا اعلمه انا * ديدي پس هر برسى كندى مقامى ايله
 منفر داولدى وانكار ايله متفرق و متميز اولدى و بامور كى به سى ظاهر و باطن و نبوت و ولايت بيننده بروجده
 واقعه اولان مناخاندندر * خضر دن غلامك قتلى * موسانك شرعنه منافى اولد بى كى * موسانك اعتراضى
 خضر مقامنه منافى اولد بى كى * زيرا انك مقامنده اعتراض بوقدر * موسانك وسائر رسلك مقامى اعتراض
 اعطايتم ايدر * پس اسماء متضاده نك جمعى ظاهر و باطن و اول و آخر كى حقه و محمد يثندن انسان كامله
 مخصوصدركه ظاهر و باطن بيننده حد فاصل و برزخ جامع و طرفين ايله متصف اولوب جهتينه ناطر و واسعه
 پس احكام اسم ظاهر ايله ظاهر اولد فقه احكام اسم باطنه انكارا بجز احكام اسم باطن ايله ظاهر اولد فقه
 احكام اسم ظاهرى ردا بجز) (اعطى كل شئ خلقه ثم هدى) (مفهوى اوزره ظاهر و باطن هر شئك * قفى
 اعطايتم ايدر * و بر اظهر و بظون اكا نسبت ايله على السويه در * ظهور و بظون هر برسى انك حقيقى
 احكامندن بر حكمة در * و حقيقتك لوازمندندر ولكن محمد يثندن انسان كامل احكام اسم ظاهر ايله مقيد اولان
 كسنه نك قنده اسم باطن احكامنك بعضيسى ايله كه اهل ظاهر اكا اطلاعى بوقدر ظاهر اوله اكا انكار
 ايدر * موسى خضره انكار ايتديكى كى * و احكام باطن ايله مقيد اولان كسنه نك قنده احكام ظاهره نك
 بعضيسى ايله كه انك مقامنه مخالف اوله ظاهر اوله اكا انكار ايدر) (و بر اسميه سببه مثله) (ا
 مفهوى اوزره قصاص ايله حدودك طلبى كى و امرين ايله ظهورده ذاتده انكار اولن زيرا امرين ايله
 ظهور حقيقته جامع سنك مقتضاسى اوزره نبوت و ولايت احكاى انده مجمعه در * نبوت و ولايتك ظاهرى
 و ولايت نبوتك باطنى و سرى اولوب بينم ماده مغايرت اولد بى وجه بودركه نبوت و ولايتدن مراد توحيد حق
 و معرفت حق و عبادت حقدور و قبول ايتده حاصل و موجود در (امدى) علم الهى به ثبات بوقدر ظاهره * و فهم
 ظاهره محصور دكدر كى اخبارى ايله و اسان نبوت ايله حاصلدر و كى تعليم الهى ايله حاصلدر قال الله
 تعالى) (و علمنا من لدنا علما) (واتقوا الله و علمكم الله) (بوتى الحكمة من يشاء) (او من كان ميتا فاحييناه
 وجعلناه نورايشى به فى الناس) (والذين جاهدوا فىنا لنهدينهم سبلنا) (وخضر عليه السلام على بوقدر
 و كى اطلاع الهى و حقلى الهى ايله ظاهر در تعليم ايله دكدر و بوحاتم انبيا محمد صلى الله عليه وسلم ولايت
 خاصه سنه مخصوص اولان علندر و قال النبي عليه السلام من عمل بما علم ورثه الله علم ما لم يعلم و قال ايضا العلم نور
 يضعه الله فى قلب من يشاء (وقال ان من العلم كهيشة المكنون لا يعلمه الا العالمون بالله * وقال على كرم الله وجهه
 و ضرب يده الى صدره ان ههنا لعلوم اجملة و لو وجدت اجملة * وقال لوان لى ان انكم فى الالف من الحمد لله
 لشكمت فيها سبعين و قرا و فى قول آخر لوفسرت الفاتحة لا وفرت سبعين و قرا و قال ابن عباس رضى الله عنه
 فى قوله تعالى) (الله الذى خلق سبع سموات ومن الارض مثلهن سبعا) (لوزكرت تفسيره لرجعتونى *
 و فى رواية لقلتم انى كافر * وقال ابو هريرة رضى الله عنه حلت عن النبي صلى الله عليه وسلم جبرائيل اما الواحد
 فثبته فيكم واما الآخر فلو ثبتته قطع منى هذا اليل * و فى رواية لقطعتم منى هذا البلعوم و قال على بن الحسين
 ابن على بن ابي طالب رضى الله عنهم (شعر) يارب جوهر علم الوابح * * لقل لى انت من بعد الوثنا * * ولا استحل
 رجال مسلمون دى * * يرون اقبح ما يوفونه حسنا * * پس علوم الهيه و معارف ذوقيه ادله عقلية و انظار فكرية ايله

دكدر بلكه عنايت الهيه دنصكره تغريغ محل و صفاء خاطر و توجه تامله حاصله در) (قال الشيخ ضد الدين
 القنوى قدس سره فى تفسير الفاتحة اعلموا ان حصول العلم لذوق الصحيح من جهة الكشف الكامل الصريح
 يتوقف بعد العناية الالهيه على تعطيل القوى الجزئية الظاهرة و الباطنية من التصريفات التفصيلية المقصودة
 لمن تنسب اليه و تغريغ المحل عن كل علم و اعتقاد بل عن كل شئ ما عدا المطلوب الحق على ما تعلم نفسه توجه
 كلى جملى مقدس عن سائر التعيينات العادية و الاستحسانات التقليدية و التعشقات النسبية على اختلاف
 متعلقاتها الكونية و غيرها مع توحيد العزيمه و الجمعية و الاخلاص التام و المواظبة على هذا الحال على الدوام
 اوفى اكثر الاوقات دون فترة ولا تقسم خاطر ولا تشتت عزيمه انتمى كلامه) (امدى اوليانك قلوبنه منزله اولان
 علوم الهيه به انكار ايدن يا جاهل جاحد و يا مقاد معاندركه علوم رسليه ده علميه مقلددر و الفاظ علميه
 اساتذن قلوبنه سر ايت و موجهيله عمل ايتمش اوله بلكه (واضله الله على علم) اول بضاعة قابله عارضة فى امتة
 دنويه نك كثر ادخارنه الت اتخاذ ايتمش اوله پس جهلا و عناد انكار ايدر) (يا علماء ظاهر دن شول كسنه در كه
 شرعك ظاهرى قنده واقف اولوب بطون قرآنيه و دقايق فرقانيه به مطلع اولمش اوله پس اوله كيشى
 محروم در زير مقلد نك قلوبى فيض الهيدن محتومه در) (كذلك ران على قلوبهم ما كانوا يكسبون) (لهم
 قلوب لا يفقهون به اولهم اعين لا يصرون بها ولهم آذان لا يسمعون بها اولئك كالانعام بل هم اضل)
 و يكجيسى اگرچه كيم مراعات احكام شرعية و محافظه حدود اسلاميه اتمك ايجر صاحبنددر ولكن علم
 صحيدن محجوب و علم الهى فى اجتهاد ظاهره حصر ايدوب تقييد اتمك ايجر صاحبنددر * و الحاصل
 خلفاء حق اولان اوليايه سوء ظن ايدوب رجحا بالغيب ايدن كسنه ر) (ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشة
 فى الذين امنوا هم عذاب اليم فى الدنيا والاخرة) (قولنده واقع اولان حكمه مظهر اولور آيت و عيذر الله تعالى
 ديارسه فاحشه لرى مقابله سنده مؤاخذه ايدر و ديارسه حدود شرعى مراعات ايدك كنندن اوتري سببه لرندن
 تجاوز ايدر) (وما ينبغ الاظنا ان الظن لا يغنى من الحق شيئا ان الله علم بما يفعلون) (ابو يزيد بسطامى
 قدس سره علماء رسومدن بعضيته مخاطب اولد بى حالده) (اخذتم علمكم ميتا عن ميت و اخذنا علما عن الحى
 الذى لا يموت) (ديدي و فتوحات مكيه ده باب ثلاثينده شيخ رضى الله عنه دبر كه * و ليس الاطلاع على غوامض
 العلوم الالهيه من خصائص نبوة التشرع * بل هى سارية فى عباد الله من رسول و ولى و تابع و تبوع * و باولى
 فاين الانصاف منك اليس هذاموجود فى الفقه و الاحكام الافكار الذين هم فراعنة الاوليا و دجاجة عباد الله
 الصالحين والله يقول لمن عمل منا ما شرع الله له ان الله قد يعلمه و يتولى تعليمه بعلمون انتم انتم الله تعالى
 (واتقوا الله و علمكم الله والله بكل شئ محيط) (وقال ان تقوا الله يجعل لكم فرقا نا) (انتمى كلامه و شيخ رضى
 الله عنه فتوحاتده باب ثابنده ايتدى * فاقول درجات الطريق التسليم فى الاطلاع و اعلا القاطع بصدقه و ما عدا
 هذين المقامين غرمان و المتصف محروم كان المتصف بهذين المقامين سعيد قال ابو يزيد البسطامى لابي موسى
 يا ابا موسى اذ اقيمت مؤمنا بكلام اهل هذه الطريقة قل لى عولك فانه مستجاب الدعوة انتمى كلامه) (امدى)
 شوبه علوم اوله كه شيخ رضى الله عنهم بوكاب نصوصده اولان كلامك بعضيسى ظاهره و واقدر و علمك شول
 قسندندر كه رسول عليه السلامه فى شرعنده انزال ايلدى و شرعك ظاهرى قنده واقف اولان ارباب
 ظاهر آتى فهم ايلدى و بعضيسى باطندر ظاهره موافق دكدر و علمك شول قسندندر كه الله تعالى رسول
 عليه السلامه فى انزال ايلدى * ولكن رسول عليه السلام شرعنده آتى اظهار اتمكله من عند الله مأمور
 اولدى بلكه اخفايه مأمور اولدى * و بعضيسى علمك شول قسندندر كه الله تعالى رسول عليه السلامه دعوت
 نبوت ايله تقييدى حيقنده انزال ايتدى تا كيم دعوتده اكا فتور كليه باكه علم غيبندن فى استبصار ايلدى ته كيم
 حديث مذ كورده سبق ايتدى و اول نبوتك خصايصندن اوليان علم الهيدر * پس جميع انبياء عليهم السلام
 رسول عليه السلامك قلوبى اولوب وقتك لسانى حصيله نشأت عنصربه ايله انك ظهورندن اول انك
 مظاهرندن قسم اول اولان علم الهى فى اظهار ايتديكى كى * كذلك قسم ثانى ايله قسم ثالثى حقيقته شككافى
 اولوب خاتم اوليا اولان شيخ رضى الله عنهم مظهرى ايله ظاهر ايلدى امثلك لسانى حصيله * زيرا انك امثلى
 جوامع الكام صاحبك حكيمى خشنده داخله اولوب قابليت كليه و مظهر يت جمعيه ايله خير امتدر * پس اگر

بوكاتب صاحب اولان شيخ محي الدين عريدر رضى الله عنه واكرورنه مجرييندن سائر كل دراندرن براحد علوم الهية دن برشي اعظم ارايترالا امر حقه وامر رسول ايله پس كتاب فصوصه شيخ رضى الله عنه امر رسول عليه السلام ايله حضرت الهية دن انزال ايتديكي علوم الهية واسرار غيبية به انكار ايدن قلوب قاسيه وآراء مكدوره اصحابندن صادر اولان طعنه انكار رسول عليه السلامه رجوع ايدر پس اكاطعن وانكار ايدر لطاعات واقرار صورتده زمير شيخ رضى الله عنه خاتم رسلك شرعيه تابع اولوب وجودى شرع رسوله مرات وقرآن عظيمه مشكات اولوب مراتب ومقاماتده اكامل تبعيت ايله تابع اولوب حقيقت الحقايق اولان ولايت خاصه محمديه كماله كلياته الهية احديه سنه دخي مشكاتدره بش شول كسسه كه رسول عليه السلام ولايت خاصه مى انده منطبقه اوله واندرن ظاهره ومجليه اوله وفاي مظهر صورت الهية جمعية احديه ذاتيه اوله كندى اختيارى ايله اول عالم وحدت نور و حضرت قدس وسرور دن اعراض ايدوب عالم كثرث وظلمته وعالم زور و غوره توجه ايدوب نظر ايتز فكيف كه ناليف ككتب ايله قيد حجه مبدلا و لغى اختيار ايدوب الامور اولدقه عبوديتدن امر الهى به امثال ايدر بلكه شيخ رضى الله عنه بوكاكي وجه معهود و طريقت مشهود و اوزره امر رسول عليه السلام ايله اظهار ايتسه مجرد وراثت نامه و تبعيت كامله ومظهريت كليه حسيه اظهار ايلسه آلك اوزره ثنادن غبرى برشي توجه ايتزدى زمير حضرت الوهيتك عزت وعظمتى اندن اجادركه قلوب قاسيه وادله عقليه وافكار نظريه اصحابك محدودى ومحدورى اوله انلك علمندن على اوليه وشيخ رضى الله عنهم عند الله مرتبه مى ومنصبى آندن اجل واعلادركه انك وجودى مشكاتده منطبقه اولان حقيقت محمديه وجميعت الهية ذاتيه وصورت عليه دن خارج برشي ايراد ايليه پس رسول عليه السلام شيخ رضى الله عنه بوكاكي اخراج ايتسه امر دن مرادى بودركه خيرات اولان امتندن شريعت كلياته جامعه مى ايله متفق اولان ناس آلك ولايت كليه مى وحقيقت جعيه مى ايله متحقق اوله لروظا هر و باطن وامكان وجوب و نبوت و ولايت احكامى يتي جمع ايدوب ناكيم جمع الجبرين وملئى الطرقيته حاصل اوله لروقاب قوسين مقامنده كمال محمدى ايله متصف اولوب انسان كامل اوله لروخلافت عظمى و نيابت كبرى ايله متحقق اوله لروبعده مقام اخدى و جمع ذاتى و مرتبه اوادنايه و مرتبه اكليت توجه ايدوب زير بوكاكي مقام ذاتى احدين مشرب جمع محمدى اوزره نازلدر (امدى) شويله معلوم اوله كه اوليايى تحت قبائى لايعرفهم غبرى مة هو مى اوزره حقل غبرى ايجون معروف اولقدن قباب غبرت و حجاب عزت ايله مكشف اولوب جمال وحدت و جمع نورينه مستغرق اولان اوليايى علوشانه ساحل فرق وتقليدده خشك لب اولان ارباب تقيد دل ذم وقد حارندن نقص كلز وسجات وجه حقه محترق اولوب درياى وحدتده غرق اولان اصفيايى ككنا حصر وتحديده فيض بحر مطلقدن بي بهره و بنصيب اولان اصحاب تقليدك شامد خندنده ذوق وصفارى ترك بولز نه متكرن انكارندن انلك قولونه انكدار ونه مقرر اقرارندن انلك وجودنده اعتراض حاصل اولور (قلب يسع القديم كيف يحس بالمحدث موجودا) والله يهدى من يشاء الى صراط مستقيم (بوكاكي انكار ايدن علماء ظاهر دن بعضينه جواب ايدوب انك انكارى ازاله ايتكمچون شارحينك بعضينه بوكاكيده واقعه اولان مسالك بعضينى شيخ مالكى المذهب اولمسنه خواله ايلديكه شيخ اهل استدلالدن اولوب اصل مالكى اوزره مجتهددر بوبله اجتهادا تشدد دوجواب ايتكمكه وبهضيسى بعض مسائل ظاهره تطبيق ايتكمچون تاويل ايلدى (امدى) متكرين انكار لرندم خطا ايتدكارى كى بونلرخي ظاهره فهمى اوزره حقايق الهية فى تطبيق ايتكمكه وشيخ رضى الله عنه مالكى به نسبت ايدوب استدلال واجتهاد صاحبدر ديدكارنده خطا ايتشدردر اكر بوا اعتقاد اوزره بوقول انلردن صادر اولدسه (امدى) شويله معلوم اوله كه شيخ محي الدين عري رضى الله عنه اصل مالكى اولان مذهب خاص اوزره دكلدر اصل محمدى و شرع احمدى اوزره دركه رسول عليه السلام كندى زمانده اول شرع فدين اوزره ايدى واصحاب رضوان الله عليهم اجمعين آلك اوزره متفق ايدوب نم هر كمال جهالتى زمانده مذهب اربعه دن بر مذهب اوزره نشو و نما بولوب سلوك ايتشدردر ولكن كمال محمدى ايله متحقق اولدقه علم الهى فى بغير واسطه روح محمدى دن اخذ ايدوب و جمع مذاهيك اصلى انك وجودنده منطبق اولوب مذهب محمدى اوزره اولور و اكلمحمدى ديرلر پس شيخ رضى الله عنه ديار غريده مذهب مالكى

اوزره ايدى ولكن سلوك ايدوب كمال محمدى ايله متحقق اولدقه محمدى اولدى وخاتم ولايت محمدية اولديكه جميع مذاهب اربابى اول مشكات محمدية دن مستنددر زمير رسول عليه السلام دن بغير واسطه علم الهى فى اخذ ايدن وارث كامل وياخود وجه خاصه ارباب طائفى ايله بغير واسطه المهدن اخذ ايدن عارف كامل و ظاهرده اهل اجتهاد دن بر مذهب خاصه منتهى اولمغه محتاج دكلدر زمير رسول عليه السلام انك مشهود و ديرلر اول رسول ايله درته كيم رسول عليه السلام وحى الهى ايله دركه انك اوزره انزال اولتور و كذلك استدلال اهل اولوب مجتهد دخي دكلدر زمير مجتهد شك وطن صاحبدر يقين صاحبى دكلدر والا مجتهدين بيننده اختلاف واقع اولزدى وشيخ رضى الله عنه كشف وشهود صاحبدر وازادات الهية مقتضا سنج بصيرت اوزره انزال ايدز دلائل عقليه ايله حكم ايتز نهايت بعض مسالك اهل ظاهره تاوالى آسان اولسون ايجون استدلال واجتهاد صورتده اظهار ايتشدردر كندى سلك شكدن اوترى دكلدر زير بره وضعده كه رسول عليه السلام موجود اوله آند قياص جائز دكلدر و اهل كشف قندده رسول عليه السلام موجود وانلك نظر لنده مشهوددر پس انلك حكمى رسول عليه السلام دن اخذ ايدورنه كيم شيخ رضى الله عنه فتوحات مكيه ده اوجيوز الشمس التيجى بايد مهندسك حقه و انك على حكمى حقه ايتدى (فايحكم المهدى الا بما بقى اليه الملك من عند الله الذى يسدده وذلك هو الشرع الحقيقى المهدى الذى لو كان محمد صلى الله عليه وسلم حيا ورفعت اليه تلك النازلة لم يحكم فيما الا بما يحكم هذا الامام فيعلم الله ان ذلك هو الشرع المهدى فيحرم عليه القياس مع وجود النصوص التى تحمى الله اياها ولا يوغ القياس فى موضع يكون فيه الرسول عليه السلام موجودا و اهل الكشف النبى عندهم موجود فلا يخذون الحكم الا عنه ولهذا الفقير الصادق لا يمتنى الى مذهب اتقا هو مع الرسول الذى هو مشهود له كان الرسول مع الوحي الذى ينزل عليه فينزل على قلوب الفقراء الصالحين من اهل الله التعريف بحكم النوازل انه حكم الشرع الذى بعث به رسول الله صلى الله عليه وسلم واصحاب علم الرسوم ليست لهم هذه المرتبة لما ركبوا من حب الجاه والرياسة والتقدم على عباد الله واقتدار العامة اليهم فلا يفلحون فى انفسهم ولا يفلح بهم وهى حالة اهل الزمان الراغبين فى المناصب من قضاء شهادة وحسبة وتدريس انتهى كلامه پس ورثه محمد ييندن اهل شهود عقد خاص ايله مقيد دكلدر وبغير اختلاف دين الله خالص اوزره درلر) والله يهدى من يشاء الى صراط مستقيم (اصل ثاني) غيب مطلق و غيب هويت ولا تعين ايله تعين اول و مرتبه اوادنى وحضرت عما و مراتب عا و مرتبه احديت ايله مرتبه قاب قوسينك بيانده در (امدى) شويله معلوم اوله كه غيب الهى ابكى شطره منقسمدر شطر واحد عز اجاسى مقامنده نبوت وقوددن واحكامدن وتعلق اجاليدن غبرى مدارك تعلقا تندن منزله اولان كالتده مطلقدر و اكاشطر تسميه اولندي تعين وتقييدندن دكلدر بلكه وقتا كه تعين اول اولان شطر ثاني متعين اولدسه اكادليل اولدى زير اول اصلدر پس شطر اولدن متعين اولان تعين اول انك اوزره دلالت ايدركه اول غير متعيندر پس ايتكمچون غيب لا تعين و شطر ايله تسميه اولندي پس حق اطلاق ذاتيسى و غيب هويت ولا تعينى اعتبار ايله احديت ذاتيه و وحدت حقيقيه سنده وصف ونعتدن واسم و رسم وحكمندن منزهدر بر حكم ايله انك اوزره اولتور و بروفص ايله توصيف اولتور و بر اسم ايله تسميه اولتور و بر رسم ايله متعين اولتور و وحدتدن ويا انك وجودى وجودن ويا مبداء يندن ويا ايجادك اقتضاسندن ويا اثرك صدورندن ويا كندى نفسنه ويا غيره علمك تعلقندن برشي اكاضاف قلنر كثر صفاتيه واسماءيه دن منزهدر اسماء الهية انده استهلاكده هو هو دره هو دكلدر پس وحدت حقيقيه ايله واحددر انك وحدتى كثر مقابله سنده متعلقه دكلدر ونفسنده تحقيقى وعلم صحيح حقه تصويرى انك ضدى تصويره متوقف دكلدر بلكه كندى نفسيله ثابته و مشبه در و برز وحدت ديديك من تنزيه وتفخيم ايجوندر و وحدت مفهومته دلالت ايجون دكلدر پس حق تعالى وحدت حقيقيه مى اعتبار ايله ادراك اولتور و احاطه اولتور و مشاهده اولتور و معروف و موصوف اولتور پس اعيان واكو انده مدرلك و مشهود اولان الوان واصواء و سطوح مختلفة ذركه كيفيتى مختلفة و كيتى متفاوته در و وجود حقل حقه انك ذاتى عيندر وانك ما عدا سنده شيتك حقيقى اوزره امر زانددو زير اهر موجودك حقيقى ازلا علم الهية انك تحيى نسبتندن عبارتدر كه اهل الله محققينك اصطلاحنده عين

نابته ايله تسجیه او انور و غیره اصطلاحه ماهیت معلوم معدوم رشتی ثابت ایله تسجیه اولور و پس غیره
وجودی انک عین نابته سی اوزره مفاض اولان تجلی الهی و نفس رحمانیک افاضه سی ایله در زیر اول افاضه
انک حقیقی اوزره امر زاید در * و شرط ثانی تعین اولور و تعین اول غیب مطلقدن اولکی ممتاز در و اول اسماء
حضرت * فنا حیدر زیر انک باطنی نفس رحمانی اولان عماد که احدیت اکامسته در و عجم اسماء صفات انک
حضرت تدر قبل رسول الله صلی الله علیه وسلم این کان ربنا قبل ان یخلق قال کان فی عاء و مراتب ظهور انک
اولکی مرتبه سی تعین اولور و رغب مطاقه نسبت ایله تعین اول ظاهر در و ما بعد نده اولان مراتب نسبت ایله
غیبدر * و شرط ثانی که تعین اولور کذلک شرط نه منقسم در شرطینک برسی شول و جهدر که اطلاق غیبینک
تلویدر و اول وجه شرط اولدن غیبده باقیه اولان نسبت در اسم ظاهر انک باطنی حیثیتیه که اول وجه ایله ظاهر انک
بقامی و مسمی اولان باطنه دلالتی صحیح اولدی * و نسبت باطنه غیبدن انفصالی قبول ایتز زیر اول نسبت
ظاهر ایله باطن مطلق بیننده جامع اولان امر دن عبارتدر که شرطین بیننده حد فاصلدر * بین ما برزخ
لایه فیان * که تعین و امتیاز ندر صفر منقسمی منع ایدر * شرط اول ایله امتزاج و اتحاد دن واحدیت اول حد
فاصلت تعیددر * پس اول حد معقول و غیبدر انکیون عین ظاهره اولان نه کیم هر فاصل که امرین بیننده
حاجر در انک حکمی ظاهر در عینی ظاهره دکلدر * و اول نسبت باقیه ایچون نه کذلک بروجه وارد که ظاهر انک
تلویدر و اول تقید و تعدد در * و روجه دخی وارد که باطنک تلویدر و اول اطلاق و غیبدر پس اول نسبت دخی
کذلک شول هویث که شرط مذکور آندن منقسم اولدی شیه اولدی شرطینک اصلده اتحادی حیثیتیه و تغایر
امتیازده در و اول نسبت عدمیه در امر وجودی دکلدر * پس شرطین بیننده حافظ اولان حقیقت کامل و اکمل
اولان انسانک مرتبه سیدر که قابلیت اولینک اطلاق سببیه جامعدر * ذات مطلقه انک مظهر بقی بینیه اسماء
وصفات و افعال بینتی نشئه کلیه سنده جمعیت و اعتدال * و انک مظهر بیننده سیطه و سعیت و کمال اولدیقتدن
اوزری * و کذلک اول حقیقت نه بر مرتبدر که انده عبودیت و سیادت حقیقی ظاهره اولور * و اول مرتبه انک
اسمی عماد و انک نفی احدیتدر و انده متعینه اولان صفاتک مجموعی اسماء ذاتیه در * و اول اسماء متقابل انک
و اسماء احکامک و دخی صفاتک و صفاتک بطوری حیثیتیه انک لخواص لازمه سنک مجموعندن حاصله اولان
صورت معقوله صورت الوهیتدر * و شرط ثانی شول وجهدر که ظاهر انک تلویدر و اول وجه تعین اولک باطنده
تعددله ثابت اولان تعدد نسبیته اعتباردر * و کثرت نسبیته ایله تعدد تعدد عینی بی و جیدر زیر اوقتا کیم
مرتبه عماده اسم ظاهر تعین اولک باطنده که غیب مطلقدر ممتاز اولدی ایسه * تعین اولده معقوله اولان کثرت
نسبیته صورتی که آندن امکان ایله نه بر اولور حامل اولدی بی حالده * و دخی اسم ظاهر ایله منقسم اولدی ایسه
انک سائر توابعی و لوازمی که اکضافه در * پس حق تعالی کندنی نفسی کندنی نفسیه انک ظاهریت اولیسی
مرتبه سنده مشاهده ایتدی * و ذاتی اکا ظاهره اولدی انک اسماء ذاتیه سی و نسب اصلیه سی ایله که انک تعینی
ظاهر در مقام احدی ذاتی و تعین جعی حکمی ایله که اول تعین اولور * و اول کثرت نسبه معقوله و نسب
اصلیه اولان تعدد تعدد عینی بی ایجاب ایلدی * پس اسم ظاهر ایله تجلی ذاتی تعین اول مرتبه سنده آنده
معقوله اولان نسب اوزره منقسم اولدی * پس اول تجلیده نسب اصلیه و صور اسماء معقوله ظاهره اولدی
و صورل بعضی بی بعضدن متمیز اولدی * و ذات کندنی رتبتک نایسده ظاهره اولدی و اول تعین نایددر *
و بشرط نایده معقوله اولان کثرت صورتینک تعین نایددر ظهوری اعتبار ایله شرطینکی قسمه منقسم اولور *
برسی قوس وجوددر و اول اسماء الهیه و نسب و ربانیه بی مستلدر * و برسی قوس امکاندر و اولدخی کذلک
حقایق کونی و صور اسکانیه بی مستلدر * و قوسین مذکورین متضایقان و متلازمان در وجود اوتقد بر برسی
اخر سز تصور انک * و قوسین مذکورین بیننده متعین اولان انسان کامل کذلک حقایق حقایق و جوییه
و نسب افعال ایله اسماء الهیه و ربوبیت بی ایله حقایق اسکانیه و اعیان کانیه بی بی جامعدر و هو محیط با حقیقتین
و شامل جمیع مافی العالمین و هو ملکی الطرفین و جمیع البحرین ظاهر بالصورتن و هذا المقام و مقام قاب قوسین
(وصل) شویله معلوم اونه که نفس رحمانی ایچون مراتب نابته در (اولکی مرتبه) نفس رحمانیک تعین اولک
قلبی بیننده اسماء و اندماجی مرتبه سیدر تعین اول متعین اولور دن اول نفس رحمانیه مندرجه اولدی بی کبی

و مرتبه نفسک لایعینی و اطلاق واحدیتی مرتبه سیدر عالم رفته انک نقطه نقطه عینی اولیسی کبی و نفس
متنفسک سندن اول متنفسک عینی اولیسی کیمیدر زیر اقبل التعین نفس و نفس بودر و مرتبه احدیت
ذاتیه در که کثرت نسبیته وجودیه آندن متنفسیه در (و ایکنی مرتبه) نفس رحمانیک تعین اولک باطندن
انبعانی و آندن امتدادی مرتبه سیدر مراتب الهیه غیبیه دن بر مرتبه ایله تعین سز انسانک قلبی باطنندن نفس
انسانیک مجرد الف ایله انبعانی و امتدادی کبی که مخارج حروف بر مخرج ایله متعین اولیه (و اوچنی مرتبه
تعین اول ایله نفس رحمانیک تعینی مرتبه سیدر نفس انسانیک الف مرتبه سنده همزه ایله تعینی کیمیدر که
نفس انسانی الی همزه انک مخرج اولان قلبیه متعین اولور * پس همزه قلب انسانی مرتبه سنده تعین اولور
و نفسک نبوی اولان قلبک باطنیه نسبت ایله مقاطعک اقریدر و نفس انسانی سائر مخارج حروف اوزره
آندن منقسم و متحد اولور (و در دخی مرتبه) نفس رحمانیک تعین اولده برزخیتی و هویتی ایله تعین ایله لایعینی
بینتی جمعی اعتباردر که تعین ایله لایعینی بینتی جمع ایدر و یکینک عینی و ظاهر و باطنک عینی اولده زیر انعینی
اول ایله متعینه اولان عین باطنه در و تعین ظاهر در نفس انسانی همزه ایله متعین اولدی بی حینده برزخ اولدی بی
کبی حروفدن آنده متعین اولان شی بینتی ایله انک اطلاق و لایعینی حیثیتیه پس نفس انسانی تعین ایله لایعینی
بینتی جامعدر (بشکی مرتبه) نفس رحمانیک تعین اولدن امتدادی مرتبه سیدر سائر مراتب حرفیه غیبیه
ایلله تعینی مرتبه سیدر نفس انسانیک مخارج اولی اولان قلب مرتبه سنده همزه انک مخرجیدر سائر
مخارج حروف اوزره انبعان و امتدادی کبی * پس تعین اولک نظیری و نفس رحمانی تعین ایلدن اولکی تعینک
نظیریکه تعین اولک باطندن امتیازی سببیه اول متعین اولدی نفس انسانیه عالم حروفدن همزه در زیر اهرامزه
قلبک باطنندن نفس انسانیک انبعانی سببیه ممتاز اولان حروفک اولور که اول نفس انسانیه حروف و کلمات
انسانیه صورتیه متنفسیه اولدی * و الف عام و رتبتک مظهریدر که وحدانی اللغه اولان نفس رحمانیکه انکه
و انده سائر موجوداتک صوری ظاهره و متعینه اولدیکه اول صور حروف و کلمات الهیه و اسماء و اسماء
اسماء * ته کم حروف و کلمات انسانیه نفس انسان ایله متعینه در * پس حروفدن برشی ایچون عین ظاهره اولور
الواحد ل مظهری اولان الف ایله و الف ایچون دخی استعلا تام طریقی اوزره مرتبه کلامده عین ظاهره اولور
زیرا الفک مقامی و وحدتدر * و واحد شول وحدت و تراتبی مرتبه سنده که آنده انک غیر ایچون عین
ظاهره اولور و آتی غیر ادر ایلده هنر و دخی الف لفظه نفسیه متعین اولور بلکه رفته ظاهره اولور و زیر الف قلبک
باطنندن نفسک انبعان و امتداددن عبارتدر * مخارج حروفدن بر مخرج حده مقطع حاصله تعین سز سبب
ایچون مخارج حروفده متعین اولمستدن غیر برشی بودر و حروف مخارج حده ظاهره و متعینه اولور و الف
ایل * پس ته کیم همزه کندنی مخرج حده نفس انسانی الفقل قلبی باطنندن انبعانی و آندن امتیازی سببیه
ظاهره اولدی * کذلک بو تعین اول متعین اولور الا انک نفس رحمانی ایله تعین اولک قلبی باطنندن که لایعینی
منقسمدر * کندنی و رتبتک اولکی رتبه سنده ظهوری سببیه * پس ذات تعین اول مرتبه سنده نفس سببیه
متعینه اولدی و کذلک وحدانی اللغه اولان نفس رحمانی تعین اول مرتبه سنده متعین اولدی تعین اولک
قابی باطنندن انبعانی سببیه * پس بختکم نفس رحمانی نور چودی و فیض جودی ایله تعین اولک قلبی باطنندن
منبعث اولدی تعین اولک انطواء سنده اولان جمیع اشیا بی حاوی و حضرت امکان جوئنده حقایق فعل و انفعالی
جامع اولدی بی حالده عین تقسیده اولان و ابل مظهریه تک برزخی آتی تقید و تعقید ایلدی * زیر ان تعسده
فاعل و قابل مندرجدر * پس بوجار معنوی نوریده صور عامیه منقسمه اولدی * پس نشی عجمی اکبر ظاهر
اولدی اندنصکره نشی نفسی انشاء ثلاثه اوزره منقسم اولدی بری علویه و بری سفلی و بری جعی اجدی
برزخیدر * پس عین تقسده جمیع حقایق قطبیه و انفعالیه متعینه اولدی * پس ایکی عماتک صورتی ظاهر
اولدی بری عجمی و بری عجمی عجمی بودر * پس نفس متعالیه جمیع حقایق الهیه و نور ذلله نوریه
متعینه اولدی * صور الهیه ربانیه و تعینات و جوییه حقایقه اولدی بی حالده و عجمی در و معقوله و متحد اولان
نفسده که حقایق مظهریه انفعالیه بی مطوید و جمیع حقایق خلقیه متأثره انفعالیه متعینه اولدی بی صور
کایه و تعینات وجودیه اسکانیه اولدی بی حالده و عجمی بودر * کذلک نشی کونی و عالم خانی متشی اولدی

و یونانی کو نیک اولی قلم اعلا درونی وسطی و بی حدی برزخی - حقایق الهیه و اثره و قیامه فی و حقایق خلقیه
 متأثره انفعالیه فی جامعده * پس نشی وسطی رابط و جامعده * اعلی و اسفل و ظاهر و باطن و وجوب و امکان
 پیشنده * طرفیندن ممتاز دکادر بلکه طرفین جمعیتک جمعیتد * و یونانی و سبطیه
 متعین اولان انسان کمالدر که طرفین یعنی جامع و فاصلدر * و الله پدی من بشاء الی صراط مستقیم (اصلی
 ثالث) اسماء و صفات الهیه نک بیانده در * شریله معلوم اوله که جمیع اسماء و صفات الهیه نک ذات حقده
 است لاک اعتباریه جمیع اسماء و صفات ذات حق عیندر و هو در هی هود کادر و احدیت ذاتیه اولان
 اسماء و صفاتدن هر بری بی سائر اسماء و صفاتک عیندر * وجود او نسبه انزلک پیشنده فرق و امتیاز یوقدر *
 نوازه ایچنده اولان شجره اغصان و اوراقی و ازهار و انمازی الیه نفسی و عینی اولدینی کبی * و اغصان و اوراق دخی
 بری برینک عینی اولدینی کبی * پس ذات حقده مندرجه اولان صفات حسیله فیض اقدس الیه ذات احدیت
 تجلی ایتد کده اسماء صفات الهیه صوری الیه که اسمائک حقایقیدر ظاهر اولور و بری برندن تمیز علی الیه تمیزه
 اولور اسمائک حقایق اولان صفاتک تمیزی حسیله و محل ظهور و تمیز اولان حضرت علیه ذاتیه در * پس
 اسماءدن هر بر اسم ایچون مظهریت ذاتیه دن بر حصه معینه وارد که اکامخته در * پس اسمائک بعضیسی
 اوسع و اشملدر بعضندن احاطت و وسعتده * و سائر اسماء شمولده * زیرا بعضیسی اصول کبیدر بعض ایچون
 و بعضیسی تابع و تالیدر بعض ایچون * پس بعضیسی اسماء ذاتدر و بعضیسی اسماء صفاتدر و بعضیسی اسماء
 افعالدر پس مراتب ثلاثه دن هر بر مرتبه ایچون ثابته اولان اسماء مرتبتین ده ثابته اولان اسماءدن منفردده در
 و مراتب ثلاثه اسماءدن هر بر اسم ایچون بر کمال حاصلدر که اکامخصوصدر * و انکچون بر حقیقت
 ثابته در که انکه غیردن تمیزدروا کماخصوصه بر یونیت حاصلدر که غیر ایچون ثابته دکادر * مثلاً الله اسمی
 و رحمن اسمی ایچون جمیع اسماء احاطت و شمول وارد که بویکی اسمدن غیر بر اسمدن غیر بر اسم ایچون یوقدر
 (قل ادعوا الله و ادعوا الرحمن ایاماند عواقله الاسماء الحسنى) پس هر بر اسم ذات دلالت ایتد الا انک صفت
 معینه می و حقیقت متمیزه می حسیله زیرا هر بر اسم ایچون دلالتین ثابته بری ذات دلالتدر بر صفت الیه
 و بری شول معنایه دلالتدر که انکچون سوق اولندی وافی طلب ایدر * و بواسطه ایل بر اسم اسم آخرک غیر
 اولور و صفاتک و ذاتک غیر اولور و اما بر اسم ذات دلالتی اعتباریه * پس انکچون جمیع اسماء حاصلدر زیرا
 مسیحی و احددر پس جمیع اسماء الهیه منوع اولور و بواسطه ایل اسم اعظم اولور و صفاتک عینی اولور ته کیم ابو
 قاسم ابن قیس نک منده میدر ذکر ابو قاسم ابن قیس فی کابه المسیحی بخلع النعاین * ان کل اسم الهی یسمی بجمیع
 الاسماء الالهیه و نعمت بهالانیدل علی الذات انتهى کلامه و قلنا فی کتابنا المسیحی بخلع النعاین و هو کتاب فسرنا
 فیه قوله تعالی لموسی علیه السلام (فاخضع نعینک انک بالواد المقدس) (الایه و هذا ما ذکره ابن قیس من وجه
 و اعتبار ما هو من جمیع الوجوه لان جمیع الاشياء اسماء الله باعتبار دلالتها علیه و کل اسم یبدل علی الذات باعتبار
 صفة لا یدل دلالة مطابقة بخلاف الانسان السکامل کنینا محمد صلی الله علیه و سلم فانه اعظم الاسماء و ان دلالتیه
 علی الحق دلالة مطابقة لان دلالتیه علیه دلالة جمعیة جمیع الاسماء لکونه فی مظهریه جمیع الاسماء بل دلالتیه علی
 الحق دلالة ذاتیه دلالة الحق تهالی علی نفسه لکونه مظهر انما الذات الالهیه فدلالة الناقص علی السکال لیست
 مثل دلالة السکال علیه و کلاهما یدل دلالتیه علیه فالتفاوت فی دلالة الاسماء الهیه علی الذات کذلک بحسب حیطة
 الاسماء و سعة دائرتها بل نقول ان جمیع الاسماء الالهیه عین المسیح و عین الذات باعتبار تجلی الذات و ظهورها
 فیها و عدم مغایرتها الذات الحق لان الاسماء شئون الهیه و نسبه ذاتیه لیس لها وجود غیر تجلی الذات و ظهورها
 فیها عینها و غیرها باعتبار تقید الذات بکل اسم منها و دلالة الاسم علی المعنی الذی انفرده عن غیره * پس
 حضرت علیه ده صور علیه اوزره اولان اسماء الهیه دن شول جمع کثیر که فیض مقدس الیه اعیان کونیه و صور
 امکانیه مظاهرند ظاهر اولور * احکام و انمازی الیه معلوم و معروف اولور * و اسماء الهیه دن شول جماعت که
 مظاهر کونیه ده ظاهر اولدی علم الهیه انزلیت اوزره قانور حقدن غیر کسه نک اثره اطلاعی اولور
 و کسه نک اثره علی اصابت ایتد مکرر کیم الله تعالی رسول و نبیدن و یاولیدن بر کسه فی ارتضایدوب حضرت
 علیه به اطلاع ایایه و حضرت علیه دن کشف ایدوب صور علیه فی مشاهده ایلده * پس اسمادن معلوم اولان

ضرب

ضرب مظاهرده ظهوریه معلومدر و صفات الهیه یا ایحیه یا سلویه در پس صفات ایحیه یا حقیقیه در که
 آتده اضافت یوقدر حیوة و وجوب کبی و یا اضافیه محضه در اولیت و آخریت کبی و یا اضافتدر ربوبیت و علم
 و ارادت کبی و صفات سلویه غنا و قدوسیه و سبوحیه کبیدر و کذلک صفات الهیه ایکی قسم اوزره در بر قسمی
 صفات کلیه احاطیه تامة جامعده در ائمه سبعة الیه تسبیح اولان صفات کبی و انلرحیوة و علم و ارادت و قدرت
 و سمع و بصر و کلام در بر قسمی یونلرک غیر اولان صفات جزئییه در خالقیت و رازقیت کبی (اصل رابع) اعیان
 ثابته نک بیانده در * شویله معلوم اوله که اعیان ثابته حضرت علیه ذاتیه ده شئون ذاتیه و اسماء و صفات
 الهیه نک موریدر که ذات الهیه تعین حاصله حضرت علیه ده انزلک صورنده متعینه و تجلیه در و انلر عینیت
 اوزره ثابته در وجود الیه متصفه دکادر * و کذلک اعیان ثابته ممکنک علم الهیه ثابته اولان حقایقیدر * پس
 اعیان ثابته ایچون ایکی وجه وارد بر وجه بود که اعیان ثابته حقایق الهیه در اسماء و صفاتک صوری اولدینی
 اعتبار اوزره و بر وجه دخی بود که ممکنک حقایق و مستندیدر * پس اعتبار اول اوزره اعیان ثابته ایچون ابدان
 کبیدر ارواح ایچون * و اعتبار ثانی اوزره ارواح کبیدر ابدان ایچون * و اعیان ثابته علم الهیه فیض اقدس
 الیه متعینه و حاصله در فیض مقدس الیه انزلک صوری اولان اعیان ممکنه خارجده لوازی و توانی الیه حاصلدر
 و اعیان ثابته جعل الیه متصفه دکادر زیرا خارجده موجوده دکادر و یجمعول اولان شی خارجده موجود اولور
 الا اعیان ماضیت و راحته الوجود * موجود اولان مریای اعیانده فیض مقدس الیه ظاهر اولان اعیانک
 صوریدر پس جمیع صور اکوان و مظاهر عالم امکان اعیان ثابته نک موریدر و یا اسماء و صفاتک صوریدر
 (اصل خامس) حضرات خسلک بیانده در * شویله معلوم اوله که حضرات الهیه به ثبات یوقدر و لکن عوالم خمس
 اعتباریه بش حضرتدر * بریسی حضرت غیب مطلقدر که اعیان ثابته و حقایق علیه حضرتیدر و انک
 مقابلی حضرت حسن و شهادتدر که اکام عالم ملک و عالم کون و فساددر بر و بیته اده حضرت مثال مطلقدر و مثال
 مطلق حضرتی الیه غیب مطلق حضرتی پیشنده * ارواح جبروتیه حضرتیدر یعنی عقول و نفوس مجردده در
 و حضرت مثال مطلق الیه حضرت شهادت پیشنده مثال مقید حضرتیدر که عالم منامدر * و یو حضرات خسلک
 کلیسی حضرت انسانیة کلیه جفیه جامعده در و جمیع حضراتک نتیجه سیدر * پس انسان کامل مرتبه سنک
 حضرتی التجنی حضرتدر قال امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه (شعر) دواؤک فیک و ما تشعر و دواؤک منک
 و ما تبصر * و انت الکتاب المبین الذی * با حرفة یظهر المنصر * و زعم انک جرم صغیر * و فیک انطوى العالم
 الا کبر * فلا حاجة لک من خارج * و فکرک فیک و ما تفکر * و تتقار فی الکتاب کبیتفید * و عنک مصنفها یخبر
 پس انسان کامل عالمی جمیع عوالمک ایچو و جمیع حضراتک اشلی و وسیعیدر (اصل سادس) وجودک
 و انبان کمالک بیانده در (امدی) شویله معلوم اوله که وجود واحددر و انکچون ظهور و وارد در اول عالمدر
 و بطون وارد در اول اسماء و برزخ جامع و ارکه عالم الیه اسمائی فی فاصلدر * تا کیم انکه ظهور بطوندن متمیز اوله
 و بطون ظهوردن * و اول برزخ انسان کاملدر پس ظهور بطون ایچون مرأندر و بطون ظهور ایچون *
 و بینهم ماده اولان شی * و تفصیلا ظهور و بطون ایچون مرأندر * پس ته کیم ذات حق کتاب جلیدر و ام
 جامعدر جمیع کتب ایچون کتبک تفصیلندن اول * و حقل کندی نفسنه علی کتاب نبین تفصیلدر که ذاتده
 یجل اولان شی * و فصلدر کذلک انسان کامل کتاب جلیدر و ام جامعدر جمیع کتب ایچون انزلک تفصیلندن
 اول و انک کندی نفسنه علی کتاب نبین تفصیلدر که انده قوت و اجالده اولان شی * و مقصودر * پس
 ته کیم حقل کندی ذاتیه علی کندی ذاتیه مرأندر * و ذاتی انده ظاهر در و انکله متعینه در * پس انسان
 کاملک کندی نفسنه علی انسان کامل ایچون مرأندر و انده ظاهر در و انکله متعینه در * پس ذات حقله انسان
 کامل پیشنده کایه و اجال جهتیله و ذات حقله اشیاک کونی جهتیله * ضاهات وارددر * و علم حقله علم انسان
 کامل پیشنده مظهریت حقیقیله و ضاهات وارددر زیرا انسان کاملده یجل اولان شی * انک علی تفصیلدر پس
 انسان کامل ذات حقله مرأت تامة در * و یو ضاهات سببیه و ذات حق کایه و جلیه و جهی اوزره انک اوزره
 متجلیه و انکله انده ظاهر در * و انسان کامل علی دخی حقله علمنه مرأندر و حقله علی انک اوزره متجلی
 و انکله ظاهر در * پس هر شی که ذاتده وجه کلی و اجالی اوزره مندرج اوله پس اول شی انسان کاملده وجه

کلی واجمال اوزره مندر جدر و علم حقه وجه جزئی و تفصیل اوزره ظاهر اولان شیء پس علم انسان کاملده
وجه جزئی و تفصیل اوزره ظاهر در * بلکه حقل علی انسان کامل علیدر * وانک ذاتی انسان کامل ذاتیدر *
اتحاد و حلولی زرا اتحاد و حلول موجودین حاصل اولور * و حلول دخی بویجه در زرا وجوده وجود
واحدن غیری یوقدر زرا اشیا حقل وجودی ایه موجوده و کندی نفسی ایه معدومه در * پس حقل نیجه
مقدور اولور شول شیء که انک وجودی ایه موجود اوله و کندی نفسی ایه معدوم اوله پس ته کیم ذات حقل انسان
کامل ذاتی یبند و علم حقل انسان کامل علی یبند مضامات واردر اجمال و تفصیل جه نیله * پس کذلک
علم اعلی ایه انسان کامل روحی یبند * و لوح محفوظ ایه انسان کامل قلبی یبند * و عرش ایه انسان کامل
جسمی یبند * و کرمی ایه انسان کامل نفسی یبند مضامات واردر * پس یونلردن هر بریسی اکا مضاهی
اولان شیء ایچون مرآتدر * پس هر شیء که علم اعلاده مجلددر * پس اول شیء انسان کاملده مجلددر * و هر شیء که
لوح محفوظده مفصلدر * پس اول شیء انسان کامل قلبنده مفصلدر * و هر شیء که عرشده مجلددر *
پس اول شیء انسان کامل جسمنده مجلددر * و هر شیء که کرسیده مفصلدر * پس اول شیء انسان کامل
نفسنده مفصلدر * پس انسان کامل جمیع کتب الهیه و کونیه فی جامعدر * ته کیم حقل کندی ذاته
علی جمیع اشیا به انک علی مستلزمدر * و کندی ذاته علمندن جمیع اشیا بی علمدر * زرا انسان
کامل اجمالا و تفصیلا جمیع اشیا انک هو بنیدر (فن عرف نفسه فقد عرف ربه) قال الشیخ رضی الله عنه
فی کتاب الاسرار (شهر) ان القرآن والسبع المثانی وروح الروح لا روح الا وانی * قال تعالی عزوجل اقرأ
کتابک کفی بنفک الیوم علیک حبیباً) وقال تعالی سنریم آیاتنا فی الآفاق و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه
الحق اولم یکف بربک انه علی کل شیء شهید) و حق تعالی (الم ذلک الکتاب لا ریب فیہ) دیر پس (الف) ایه ذات
احدی به اشارت اولور اول ازاده اشیا انک اولی اولدنی حقیقتله و (لام) ایه اعیان محکات اوزره منبسط اولان
وجوده اشارت اولور و (میم) ایه کون جامعه که انسان کامل اشارت اولور پس حق تعالی و عالم وانسان
کامل * کتاب لاریب فیہ در * پس شویله معلوم اوله که انسان کامل مرتبه سی یونلردن اول ذکر اولدنی کبی
بحر و جوب اولان اسماء الهیه و حقایق ربانیه یبند * و بحر امکان اولان صور کونیه و حقایق امکانیه یبند
بر زخمتده در طرفین ایه محققدر و طرفینیه علی البویه ناظر در * و بوم مرتبه بالغ اولمان کسسه صورته
انساندر حقیقتده انسان دکلدر * و عالمینده خلافت ایه ظاهر اولان بوم مرتبه در ظاهر اولور * و بوم مرتبه ایه
محقق اولمان درجه کماله و درجه خلافته بالغ دکلدر * و خلیفه و مرشد کامل دخی دکلدر بوم مرتبه نل فوقی
مرتبه اوداندر که مرتبه اکملیدر و اول حضرت احدیتدر که استلاله محمدی مقامیدر و بوم مقام اصله محمد
صلی الله علیه وسلم مقامیدر * و ورثه سندن اکل اولنلرک مقامیدر (والله یهدی من یشاء الی صراط
مستقیم) (فصل) (شویله معلوم اوله که انسان کاملکه عالمده اندن اکل یوقدر * انساندن نفس ناطقه
مرتبه سنده در * و اول بزم سید من محمد صلی الله علیه و سلمدر که عالمدن غایت مطلوبه اولدر و انک مرتبه سندن
نازلین اولان کل انساندن قوای روحانیه مرتبه سنده در * و انرا انبیا علیهم السلام و انبیا انک مرتبه سندن نازلین
اولان کسبه لر که مرتبه لیدر که انساندن قوای حسیه مرتبه سنده در و انلر و ثناء انبیا اولان اولیا در رضوان
الله علیهم اجمعین * و یونلرک باقیسی که شکله انسان صورته در و سیرتده حیوانک جمله سندن روح حیوانی
منزله سنده در که قوای حسی اعطایدر * و یونلرک چون در ز رسول علیه السلام نفس ناطقه در ز برار رسول
علیه السلام دیر که اناسیدن الناس و عالم فاسدن و زرا عالم جرمده انسان کبیردر که شویله دهه متقدمدر تا کیم
رسول علیه السلام نشأتی صورتی انده ظاهر اوله ته کیم الله تعالی انسانک جسمدن کندی روحنک آنده
نقشندن اول تسویه و تعدیل ایلدی اندن صکره کندی روحندن اکافف ایلدی پس عالم انکله انسان نام
اولدی و صورت عالمدن ملائکه انسانک خیالنده ظاهر اولان صورت کبیدر و کذلک جزئی دخی صورت
خیالیه کبیدر پس عالم انسان اولر الا انک نفس ناطقه سی اولان انسانک وجودیه ته کیم نشأت انسان
انسان اولر الا نفس ناطقه سی ایه و انانندن نفس ناطقه کامله اولر الا صورت الهیه ایه پس بواجندن او توری
عالمک نفس ناطقه سی که رسول علیه السلامدن عبارتدر درجه کماله حائر اولدی بتمامها صورت الهیه انده

طهور و انکله پس صورت عالم جسمده سوی کبی اولدی و صورت الهیه لای رسول علیه السلام انک روحی کبی
اولدی (والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم) (اصل سابق) حروف و کلماتک یابنده در شویله معلوم اوله که
حروف ایه کلمات ایکی قسم اوزره در بریسی حروف الهیه و کلمات الهیه * و بریسی حروف وجودیه و کلمات
وجودیه در * پس حروف الهیه غیبی غیب غیبده که من اولان شان دانیدر و انرا یبند شجره کبی * پس شتون
الهیه تعینات حقل اعلی مراتبی اولد قاری اعتباریه انلردن هر برشان حروف غیبی ایه تسخیم اولور * و صیغه و بویجه دن
تعقلاتک استی مراتبی اولد قاری اعتباریه انلردن هر برشان حروف غیبی ایه تسخیم اولور * و صیغه و بویجه دن
اول هر برشانی انک لوازی ایه تعقل ایتمک اعتباریه اول شان کلمه غیبیه ایه تسخیم اولور * و اول شان ایه
حقل ظهوری و انک اوزره انک لوازی اعتباریه حقل تجلیسی حکمیتک استجابی اعتباریه اول شان حروف
وجودی ایه تسخیم اولور * و اول تجلی حکمیتک اول شان اوزره و انک لوازی اوزره استجابی اعتباریه اول شان
کلمه وجودیه ایه تسخیم اولور * پس حروف غیبیه شتون ذاتیه اولدنی اعتباریه اوزره حقل غیبیه در شجره فواید
نواک عینی اولدنی کبی * و تعین علمی ایه حروف تعینی و تعدد نسبی ایه حروف تعددی اعتباریه و حروف اشیا انک
حقایق و اصولی و مبدائی و منشی اولدنی اعتباریه حروف غیبیه ذات حقل غیبیه در غیبی ایه اندن در
تمیز حقیقی ایه دکلدر * پس حروف غیبیه اشیا انک تعیناتی ایچون مبادی واقع اولور و السلام (اصل ثامن)
نبوت ایه رسالتک و ولایتک یابنده در شویله * معلوم اوله که شیء شول کسسه در که من عند الله و حق الهی ایه کائناتک
کا و ر که اول و حق بر شریعتی متضمن اوله که اول نیجه کندی نفسنده در که من عند الله و حق الهی ایه کائناتک
پس اگر اول شریعت ایه غیره مبعوث اوله حق اولور * اول نیجه رسول اولور * قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب
الرابع عشر من الفتوحات * اعلم ایها الله ان الذی هو الذی بآیة الملك بالوحی من عند الله یتضمن ذلک الوحی
شریعة یتبعده بها فی نفسه فان بعثهم الی غیره کان رسولا و بآیة الملك علی حالتین اما یزل بها علی قلبه علی
اختلاف احوال فی ذلک التزیل و اما علی صورة جسمه من خارج بان یلقی ما جاء به الیه علی اذنه فیسمعه و اویلقیه
علی بصره فیبصره فیحصل له من النظر مثل ما یحصل له من السمع سواء و کذلک سائر القوای الحساسة و هذا باب
قد اعلق برسول الله صلی الله علیه و سلم فلا سیل الی ان یتعبد الله احد ابشر یعة فامحطه الهذه الشریعة المحمدیه
وان عیسی علیه السلام اذا نزل ما یحکم الالبشر یعد محمد صلی الله علیه و سلم و هو خاتم الاولیا فانه من شرف محمد
صلی الله علیه و سلم ان ختم الله ولایة امته بنی رسول مکرم ختم به مقام الولاية فله یوم القيمة حشران یحشر مع
المرسل رسولاً و یحشر معنوا و انا بعد محمد صلی الله علیه و سلم کرمة الله تعالی و لیا من هذا المقام علی سائر الانبیا
انتهی کلامه * و نبوت ایکی قسم اوزره در بریسی نبوت باطنیه در بریسی نبوت ظاهره در و نبوت باطنیه بودر که
رسول عامیه السلام امم باطنیه و عالم غیبیه حقیقی و روحی ایه مراتب الهیه غیبیه انبیا و اولیا و مؤمنینک
حقایق و ارواحنه من عند الله انبیا یتدیکیدر ته کیم * کنت نبیا و آدم بن الماء الطین * قولیه رسول علیه
السلام نبوت خاصیه اشارت ایلدی * و نبوت ظاهره ایکی قسم اوزره در بریسی نبوت نشریه و بریسی
نبوت تعریفیه در و نبوت نشریه دخی ایکی قسم اوزره در بریسی نبوت مطلقه کلیه عامه در و بریسی نبوت مقیده
انبیا یدر و اول نبی رسولدر و بریسی نبی شریعت خاصیه ایه مقرر عدر شریعت محمدیه ایه مقرر عدر *
و مقرر اولان نبینک نبوتی دخی ایکی قسم اوزره در بریسی نبوت مطلقه کلیه عامه در و بریسی نبوت مقیده
جزئیة خاصه در پس نبوت مطلقه کلیه عامه محمد صلی الله علیه و سلم نبوت و نبوت مقیده جزئیة خاصه آدم
علیه السلام زمانندن محمد علیه السلام زمانته کلجه شریعت محمدیه ایه مقرر عدر اولان انبیا انک نبوت و نبوتک
حقایق و مستندی اولان اسمائک سعی و احاطتی و امتدایک استعدادی و قابلیتی حسیله یونلرک نبوتی دخی
سعت و عموده متعارفه در * زرا اگر چه کیم نبوت مطلقه کلیه عامه نبوت ایلد یونلرک نبوتی نبوت جزئیة در
اما یونلرک نبوتی تحتنده انواع و افراد کبی اولان نبوات جزئیة به نسبت ایه که انبیا غیره شریعتک نبوت ایلدر
یونلرک نبوتی نبوت کلیه در و نبوت تعریفیه دخی ایکی قسم اوزره در بریسی انبیا علیهم السلام نبوت
نشریه دن خارجه اولان علوم و معارفی و لایب جهتیله بغیر واسطه حقدن اخذاید و انبیا یتدیکیدر
در قسبی انبیا الهی و کشف ربانی ایه اولیا انک حقایق الهیه و معارف و اسرار غیبیه دن انبیا یتدیکیدر

و بواجبه شریعت مجده ایلان بوقدر و خضر علیه السلام نبوتی بوقسم دندر * زیرا خضر صدیق
ایلان نبوت شریعتی بینه فردیت و قربت مقامنده متعیندر و مقام قربت و نبوت مطلقه مقامیدر که
اکاختصاص الهی ایلان اولور و بوقدمقامده دخی خاص الهی بغير واسطه وجه خاص ایلان حقندن اخذ اولور
و بونبوت حیوانده دخی سائر درو قال تعالی (واوحی ربک الی الخلق) و سائر موجوداتده دخی ساریه درو لکن
برسینه نبی ایلان رسول اسمی اطلاق اولمز الاخاصه ملائکه به رسل اطلاق اولور * و نبوت شریعتیه ولایت
الهیة مطلقه نکه مرتبتدن بر مرتبه درو آنک ظاهریدر * و نبوت شریعتیه رسول علیه السلام ایلان منقطعده در
لانی بعدی (آنند نکره شریعت مجده ایلان رسول مشرع کلز و لکن نبوت تعریفیه دنیا و آخرت * ولایت محمدیه
مظاہرندن ایلان منقطعده اولمز و انبیاء مرسلین سائر ایلان اعلالدر زیرا آنلر رسالت و نبوت ولایت اولان مراتب
ثلاثه فی جامعدر لکن رسوله ولایت نبوت ایلان آنلر رسالتدن اعلالدر * زیرا ولایت صفت الهیه در و نبوت
جهت ملکیه در و رسالت جهت بشریه در و بوجه ایلان رسالت اعلی نبوت ایلان ولایتدن و نبوت دخی ولایتدن
اعلالدر و رسول نبیدن و ولایتدن اعلالدر * زیرا رسول کتاب ایلان مبعوددر و نبی ولایتدن اعلالدر زیرا ولایت
شریعتیه تا بعدد رتبی اکامت و عذر * و انبیاء نکه بدایتی اولیا نکه نهایتدر و عقل طور نکه منتهای طور ولایت
مبدأیدر (یت) خاطر خیاط غفل کر چه بسی بجهت زد * هیچ قبایلی ندوخت لایق بالای عشق) (ولایت
صفت الهیه اولدینی اعتبار اوزره داتمه و ابده در و فک عام محیطدر جمیع مراتب الهیه و کونیه فی جامعدر
و نبوت آنک مراتب کایه سندن بر مرتبه در و ولایت عبده نسبت اولدینی اعتبار اوزره وجود حقه عبدک
فنا سندن و ذات حقه آنک استلا کنند عبارتدر * و ولی به کندی تفصیل ظهور بوقدر ولی عبد محضدر اگر
حق اظهار ایلان رساله ظاهر اولور * اگر ایلان ایلان رساله باطن اولور کندی تفصیل ظاهر اولان عبد ظاهر درو کندی
تفصیل باطن اولان عبد باطن در عبد الله اولان کندی تفصیل ظاهر باطن اولمز * و ولایت ابکی قسم اوزره در
بر قسمی ولایت الهیه محمدیه کایه باطنه در و بر قسمی ولایت ظاهره در که مظاہر بشریه ایلان متعیندر ابکی
قسم اوزره در بر قسمی ولایت عامه در و بر قسمی ولایت خاصه در و ولایت عامه دخی ابکی قسم اوزره در
بر قسمی آدم علیه السلام زمانندن رسول علیه السلام زمانته کایه مبعوثین اولان انبیاء و رسالت ولایتیدر
و اقطابک و سائر اولیا نکه ولایتیدر قال الله تعالی (الله ولی الذین آمنوا) (الایه و فقرت زمانته اولان اهل توحیدک
ولایتی اگر چه کم ولایت خاصه در آنلر نسبت ایلان اما ولایت عامه در داخلدر زیرا ولایت عامه آنلر ولایت
دخی شاه در * پس بوا اعتبار اوزره ولایت عامه اوج قسم اوزره اولور و ولایت خاصه دخی ابکی قسم اوزره در
بر قسمی ولایت خاصه کایه محمدیه در که وجود بشریه رسول علیه السلام نفس مبارک و انک ورثه سی اولان
اخطاب محمدیینه مختصه در بوا اعتبار اوزره انک وجودی و ورثه سکن وجودی ولایت الهیه محمدیه کایه باطنه
ایچون مشکات کبیر که اول ولایت کایه باطنه ابکن آنلر وجوداتده جمیع احکام و لوازی ایلان ظاهره
و متعین اولور و لکن رسول علیه السلام منکره کلان اقطابده ولایت عامه کایه ولایت خاصه محمدیه مجتمعدر
و ولایت خاصه نکه بر قسمی دخی اهل سلوکدن خواص مؤمنینک ولایتیدر * و بولایتیدر مرتبه ایمانک فوقنده
اولان مراتب الهیه و مقامات محمدیه دن هر مرتبه و هر مقام حبیبیه * و هر مرتبه ده واقعه اولان ولایت
اول مرتبه حبیبیه اسمیه اولور (الله ولی الذین آمنوا) (کبی و دخی) (الله ولی الصالحین) (کبی پس
هر مرتبه ده و هر مقامده متعین اولان ولی اول مرتبه حبیبیه جمیع اموری اوزره حتی مولی ایدوب حتی
دخی اول مرتبه مقام حبیبیه آنک اوزره متولیدر ولایت خاصه محمدیه ایلان متحقق اولنجه * زیرا ذوق محمدیه
ولی هر شیدن فانیدر پس الله تعالی ایلان بر نبی مشاهده ایتز بلکه کندی وجودی ایلان فانی اولوب حقل
وجودی ایلان باقی اولد قند نکره هر شیده باقی اولور * و هر شیده حقل وجودی ایلان حتی مشاهده ایدر * پس
حضرت محمدیه به مختصه اولان مقاماتک هر مقامنده واقعه اولان ولایت ولایت خاصه محمدیه در * اول
مقام مقام محمدی اولدینی اعتبار اوزره * پس مقامات محمدیه دن مقام قاب قوسینده که مقام انسان کاملدر
و مقام انبیا خلاقدر متعین اولان اولیا دخی ابکی قسم اوزره در بر قسمی اولیا ی هر دو مکملدر و بر قسمی
بونلر شیار در بر قسمی دخی اولیا مستهلاک و کاملدر و بونلر مستانان حقددر که بونلر مضیق بشریدن

خلاص

خلاص اولوب قاب قوسین احدیته غرق اولمشدر و صمدیتک جلال و جلالی شم و دنده محو اولمشدر * پس
آنلر کندی وارقلرندن اکاهی بوقدر پس غیری کسینه ایلان نجه مقید اولور لآنلر اول قوت بوقدر که غیری
کسینه فی اول جناب ایلان آشنایده لآنلر تسبیحی داتا بودر (شعر) (یا منیه المثنی شغلتی بک عتی * ادینتی
بک حتی * ظننت انی انت * و بوطافه نکه طور نبوت از واقندن بهره لری بوقدر و بونلری دعوت مشغول
ایتزلر و اما مر دو دمکمل اولان که هشیار در در انلر) (و جعلنا منهم ائمة یهدون بامرنا) (خواسی اوزره خلافت
و نبایت خلعتی کیدر بر لرو آنلر خلقی حقه دعوت ایدوب امر حقه هادیلدر) (قل هذه سبیل ادعوا الی الله
علی بصیرة انا و من اتبعنی) (و مقام قاب قوسین ده متعین اولان ولایت خاصه محمدیه مهدی علیه السلام ایلان
مختومه اولور و ولایت عامه عیسی بن مریم ایلان مختومه اولور و ولایت الهیه ذاتیه محمدیه کایه کمالیه اکملیه
انسانیه که جمع جمیع خصوصیات ایلان در ذات ایلان الوهیت بینه برزخیت ایلان متحقق اولان محمد صلی الله
علیه وسلم وارث اکلی ایلان مختومه در * و اول بونکاب صاحبی شیخ محی الدین عربدر رضی الله عنه قال رضی
الله عنه (شعر) وانی لحکم الاولیاء محمد * ختام اختصاص فی البدایه و الخضر (قال ایضا) شعر) و ان ختم الولاية
دون شک * و لورث الهامی مع المسیح) و ولایتده ختمیدن مراد دوره ظاهره محمدیه * و نشأت عنصریه بشریه
انسانیه ده ولایتک خلاصه و زبده سکن و باطنده اولان کائناتک ظهوریدر * و الا ولایت صفت الهیه اولدینی
اعتبار اوزره ظهور و بوطون ایلان متصفه در * تجلی ایلان و اظهار کالات ایلان مختومه اولمز * رسول علیه السلام ایلان
نبوت شریعتیه نکه اقطاعاتد نکره واقعه اولان و واقعه اوله حتی تجلیات الهیه و کالات ربانیه غیر متناهی در
مخاطبات و دودیه و تجلیات شم و دیه ابده و مرمدیه در * غیر منقطعده اولان ولایت الهیه ایلان بغير واسطه وجود
خاصه ایلان وارد در) و الله یدی من یشاء الی صراط مستقیم (اصل تاسع) علم ظاهر ایلان باطنک و علم ظاهر ایلان باطن
باطن بینه جمعک بیانده در * معلوم اوله که حق تعالی ظاهر و باطندر * پس ظاهر ظاهر ایلان معلوم اولور و باطن
دخی باطن ایلان معلوم اولور و علم ظاهر ابکی قسم اوزره در بر قسمی فهم اول اوزره قرآن عظیمک ظاهرندن مستفاد
اولان عللدر که حدود شریعه و احکام دینیه و عقاید اسلامیه فی متضعدرو علم بدن کبیردر علم باطن ایچون * و بر
قسمی حواس ظاهره و اعضاء و جوارح انسانیه ایلان حاصلدر قوه بصریه و قوه سمیه و قوه لامسه و قوه شامه کبی
و سائر اعضاء انسانیه کبی که انسانک ظاهره مختصه در بطن و فرج و رجل کبی * پس قوا و اعضاء مذکورده دن
هر برسی ایلان نشأت انسانیه ایچون بر علم حاصل اولور و بونلر نشأت انسانیه نکه اعمال ظاهره سیدر) (سننهم
آیاتنا فی الافاق) (مفهومی اوزره آفاق عالمه مبسوطه اولان آیات الهیه و علوم ربانیه فی اخذ ایدوب باطنه
ایصال ایدر * و علم باطن دخی ابکی قسم اوزره در بر قسمی قرآنک بطونندن مستفاد اولان عللدر و اول علم
توحیددر * اسرار الهیه و حقایق غیبیه فی متضعدرو بر قسمی حواس باطنه و قوای روحانیه ایلان حاصلدر روح
حیوانی و روح عقلی و روح فکری و روح قدسیله و مجلی اولان قلب قابل ایلان و بونلر نشأت انسانیه نکه اعمال
باطنه سیدر که فی انفسهم مقتضای اوزره باطنندن و انسانک نشأت غیبیه سندن و حقیقتندن اخذ ایدوب
آنلر نشأت ظاهره عنصریه منه ادخال ایدر و علم روح کبیردر علم ظاهره نسبت ایلان * پس روح بدن سز ظاهر
اولدینی کبی علم باطن دخی علم ظاهر سز ظاهر اولمز و بدن دخی روح سز قائم اولدینی کبی علم ظاهر دخی
علم باطن سز قائم اولمز پس صورت الهیه اوزره مخلوقه اولان نشأت انسانیه ایچون علمینک اجتماعی لازمدر تا کیم
ظاهر ایلان باطنی باطن ایلان مشاهده ایلان و ظاهر و باطن بینه جمیع الهیه متصف اوله که انسان ایچون
کمال آنکله حاصل اولور اهل ظاهر لک بعضی کبی ظاهره حصر ایتیه و اهل باطنک بعضی کبی باطنه حصر
ایتیه * زیرا علمای ظاهر معلومی علم ظاهره حصر ایتیه علم باطن ایلان مدرک و معلوم اولان شیدر در مختلدر
نوم موسی کبی مدرک عقلیه و مراتب غیبیه ده شم و غیبی ایلان حتی مشاهده ایتزل * و علمای باطن دخی کذلک
معلومی باطنه حصر ایتیه وجه مذکور اوزره علم ظاهر ایلان مدرک و معلوم اولان شیدر در مختلدر و قوم
عیسی کبی ظاهرندن تجرد لری و جهت روحانیه انما کاری سبیلده مظاہر کونیه و محالی حسیه ده ظاهر اولان
حتی مشاهده ایدر * پس کمال محمدی ظاهر و باطن بینه جمیع ایتیه که در * و ظاهر و باطن بیتی جمع ایتیه
اولان قاب قوسین مرتبه سنده که مرتبه انسان کاملدر و مرتبه خلافتدر که قوس ظاهر و باطن و قوس و جوب

وامكان وتوس خلق آتده محبة عباد و انسان کامل قوسين بينده حاق وسطه قائم و بطرفينه على السوية فانظر دور
 (اعطى كل شئ خلقه) (بحر وجوب ايله بحر امكان ينده برزخ درنا كيم امر ظهور و اظهارة خلل كليه وامكان
 و وجوب بحر ندين برسي آخر اوزره بنى ايتيه) (بينما برزخ لا يغبان) (بلكه مقام اكايته توجه ايدوب
 واقفة و اعماجكم مستخفين فيه) (خواسي اوزره علوم ظاهره دن و علوم باطنه دن انسانه اعطا اولان
 شيتك جمل سندن تجاوز ايدوب جميع صور حسيه و نفوس عقلية و غيبية دن و حقايق اسمائية و جوية دن
 و حقايق مظاهر امكانيه دن قلب شجى ايله عزيت كايه ايله حضرت احديته عزيت ايدوب قلبى اكاهرات نامه
 و نظم هر كل ايتكمه مقام ارادنايه و حضرت محمد زيبه واصل اولور) (يوم لا يقع مال ولا وزن الا من اتى الله
 بقلب سليم) (والله يقول الحق وهو يهدي السبيل) (اصل عاشر) (مقام محبت جميع مقامات دن على
 اولد يفتك ياتنده در شويده معلوم اوله كه مقام محبت جميع مقامات واحوالك اعلاميدرز بر احب الهى جميع
 مقاماتده ساريدرو جميع اشياك ظهورى حب الهى ايدوب پس هر مقام و حال كه محبت دن اول واقع اوله پس محبت
 ايجون مراد اولور و هر مقام و حال كه محبت نصكره واقع اوله پس آندن مستفاد در زير محبت وجودك
 اصليدرو عالمتك سبدى اولان محمد صلى الله عليه وسلم مقام سبدى پس سبدك حقيقتك دن خلايقك كايه
 متفرعه اولدى پس الله تعالى مقاماتك اصلى اولان مقام محبتى موجوداتك اصلى اولان محمد صلى الله عليه
 وسلم اعطا ايلدى پس محمد صلى الله عليه وسلم حب الهى صورت در انكيجون الله تعالى) (قل ان كنتم تحبون
 الله فاتبعوني يحببكم الله) (قولنده محبت الهية فى رسولك اتاعنه تعلق ايلدى پس سندن خي اگر محبوب
 حقيقى بجالتى مشاهده ايتكم ديلر يك حب الهى به تشبث ايلد زير انك كنز تحقيقا فاجبت ان اعرف موهوبى
 اوزره ظهور و حب الهى ايله اولد ينى كيم وصول دنى حب الهى ايله ميسردر) (والله يمدى من يشاء الى صراط
 مستقيم) (اصل حادى عشر) (طريقك رسالتك وسلوكك احوالك و ولايت خاصه محمدية به موصول اولان
 انسان كامل ياتنده در امدى) (شويده معلوم اوله كه الله تعالى غيب هويده مستكن اولان كالنك جالنى
 اظهار ايتكميجون انسانى احسن تقويم و احسن ترسيم اوزره خلق ايدوب اسفل سافليته ردايتدى ته كيم
 (اخذ خلقنا الانسان فى احسن تقويم ثم رددناه اسفل سافلين الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات) (ديدى پس
 اسفل اولان عالم طبيعته واقع اولان انسانه لايددر كه وحدت حقه مؤمن اولوب حقت قبولته صالح اولان
 اعمال ايله اتيان ايتكم نصكره آتكم سعادتى آتكم محصلة در معرفت كايه و جلا و استجلاء يسر اولان الا كمال
 و استجلاء كليد توجه ايله زير آتكم سعادتى آتكم محصلة در معرفت كايه و جلا و استجلاء يسر اولان الا كمال
 انسانى ايله و كمال انسانى دنى ميسر اولور الا حضرت واحديته و مرتبة قاب قوسين و وصول ايله كه مرتبة
 انسان كامل و بعد كمال محمدى اولان مرتبة اوادنايه و حضرت احديته و ولايت خاصه محمدية به دخول ايدر
 و حضرت واحديته دخول ميسر و كمال انسانى به وصول متصور دكادر الايت حق اولان نبي شرع و عباد
 مذمومة اولان اوصاف دن ماء اخلاص و مراقبه ايله غسل ايدوب تعلقات كونه و عوايق امكانيه دن محلى
 ايتكمه و جميع وجوه قلبه حضرت وحدته توجه ايدوب وجه وحدت دن غيرى اطرافه نظر و التفات ايتكمه
 والله تعالى به اعتصام ايدوب اكا نقياد ايتكمه و آتكم احكامى تحتنده استسلام ايله قال تعالى) (ومن يعتصم
 بالله فقد هدي الى صراط مستقيم) وقال * ومن احسن ديناً ممن اسلم وجهه لله وهو محسن * واتبع ملة ابراهيم
 حنيفاً) (وقال) (ومن يسلم وجهه الى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة الوثقى والى الله عاقبة الامور)
 و طريق مستقيم و طريق قويم طريق توحيد و طريق وحدت ذات در جميع انبياءك دينى واحددر) (فطرة الله
 التى فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم) (ناس اراده اول دين واحد اوزره مظهر اولوب نشأت
 عنسريده آتكم اوزره نابتدرو ل تعالى) (شرع لكم من الدين ما وصى به نوحا و الذى اوحينا اليك و ما وصينا به
 ابراهيم و موسى و عيسى ان اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه) (پس مرتبة عظمى و مكانت زلفى اولان وحدت
 علوق در عارف اولوب و طريق احم و صراط اقوم اولان توحيد ذاتى اوزره سلوك ايتكم ممكن دكادر الا واسطة
 رسول ايله و واسطة نبي ايله و ياخود اول مرتبه به واصل اولوب خليفة حق اولان وارث كامل واسطة سيله
 قال الله تعالى) (ما كان ابشر ان يكلمه الله الا وحياً او من وراء حجاب او يرسل رسولا) (و رسالت ايله نبوت

نشر بعينه رسول عليه السلام ايله مستطعنات در نبوت نشر بعينه ايله * آتكم رسوله رسول الهى كاز و لكن ولايت
 عامه محمدية دنيا و آخرت ابد ابد مطه دكادر و جميع ازمانده مظاهر انسانيه كايه دن زايده اولور و آتكم اشرف
 و رتبه محمد يندن اولان اقطاب و خلفا در كه اول حقيقت واحد آتكم صورتده مجليه در لكن) (لو كان فيهما
 آلهة الا الله لفسدتا) (مفهومى اوزره زمان واحدده شخص واحددر غيرى احكام الوهية مظهر اولور * پس
 اول مقامه ارشاد ايتكم آتكم يندن در آتكم يندن غيرى بر احدك آتكم يدى يوقدور زير آتكم يدى يدا الله در) (يد الله
 فوق ايديهم) (اول شخص قطب اقطابدر * قال الشيخ رضى الله عنه فى الباب السادس والثلاثين والاولا ثمانية
 فى الفتوحات * اعلم ان المباينة العامة لا تكون الا الواحد الزمان خاصة وان واحد الزمان هو الذى يظهر بالصورة
 الالهية فى الاكران هذا علامته فى نفسه ليعلم انه هو انتهى كلامه پس اول مقامه ارشاد آتكم يدى ايله و ياخود
 آتكم امرى ايله اول مقامه واصل اولان خلقا ايتكم يدى ايله ميسر در ولكن آتكم تربيه سنده نشو و نما يولوب ميسر
 اولان سائر خلقا ايتكم تربيه سنده مهتدى اولان كيم دكادر و اكا اصابت ايدن غير اصابت ايدن كيم دكادر زير
 سلطان مقرر ندين بر سبتك دلالتى كيم دكادر زير اكا اصابت ايدن عينه اصابت ايدرو غير اصابت ايدن صفة
 اصابت ايدرو * اصحاب مقامات اولان عارفين بوسردن غافل اولوب بوسر به به اصابت ايتكم دن خلقى دعوت
 ايدرو * الا مكر كيم مرسد كامل اولان قطب بطرف دن مأمور اوله * و طالب حق اولان اهل سلوكا كثرى
 بوسردن زاهد و امرى على ما هو عليه جاهلدر * ظن ايدرو كه هرولى و هر انسان كامل حقه ارشاد ايدرو در كه
 الطرق الى الله بعدد انفس الخلايق هر مخلوقده حقت يدى و اردنم هر مخلوق وجوه الهية دن بروجيه مظهر
 و بر ايتكم تجلياته بجلى و فعله مصدر در ولكن هر مخلوق حضرت واحدته اسماء الهية جعته مظهر هر كل دكادر
 و آتكم ظهور كيم يوقدروا كه هر مخلوقده ايد الهى حقت وجودى و آتكم وجه واحدته مشاهده سى كفايت ايددى
 پس سلوكه قاصد اولان هر مخلوقده دنى حقت يدى و وجهى و اردر * پس كندى وجودنده اولان يده دنى و وجه
 حق قيوب غيرده اولان يده حقه و وجه حقه تشبث ايتكم كنن ترجيح بلا مرجح لازم كار و كنن كندى وجودنده
 حق مشاهده ايتكم مخلوق محبوب آتكم كيم كندى وجودنده حق مشاهده ايتكم محبوب آخر مظهر نده حق
 نيجه مشاهده ايدو ياور و آتكم واسطة سيله نيجه مشاهده ايدرو * پس كندى محبوب آخر دليل اولد ينى كيم
 محبوب آخر دنى اكا دليل اولوب آتكم ارشاد ايتكمه قادر دكادر * برايمى كه كندى بصرى بر كالت كلته
 محتاج اولوب بوله و ارمنه قادر اوليه غيرى اعنى لك بصرى برده سن نيجه وقع ايدوب اكا دلالت ايدو ياور در
 انرس كه اناس سندن خرس ايله طوع و غيرت تكام ايتكمه قادر اوليه سليمانى ايدوب قوس ديلن نيجه تعليم ايدو ياور
 (بيت) (من نه يلد له زبان مرعافى * كورده لك ايتكم سليمانى) (طاغدن كلان هر چرمان انى انا الله ندا حقى
 ايتكم يديوب موصاف ايله مظاهر اولور * و عالمه مجر د اولوب بر كيم ايله هر سياحت ايدن روح الله اولفد لايق و مژده
 احيا ايتكمه مستحق اولور) (بيت) (نه هر كو ايداز كوهى * بود باد عورت موسى) (نه هر كو زايده از لى بود با سطوت
 دستان * هر دله نور عزت اسرار صفا ز و هر كوش سطوت جلال معرفت * سماعنه طاقت كتور زمين) (بيت)
 زاول ان به كه مستمع طلبى * كه نه آتكم هندوان عرفى * پس هر زمانده مته من اولان در كمال روح الهى محلى
 اولان قلب كيمدر * و سائر اوليا و خلقا كاعضا و جوارح كيمدر * پس كالت جرف كيم اولان شى كان كالى
 كيم دكادر * مظهر ناقص مظهر كامل كيم دكادر * و اسم مفضل مظهرى اسم هادى كيم دكادر * پس مرافى
 تميز ايدن سالن اهل تحفة بى اولور و مرافى تميز ايتكم دلد و وزندى اولور * وادى دبرنده هابم و حيران اولوب
 تيه حيرنده حيران و خسران اوزره فالوب شم و در عيان طرفه بول بوله من مظهر در مظهر حسيه حقت
 شهودى عارف كاسك ذوقيدر * سالكه لازم اولان تميز مرافى در بلكه جميع وجوه دن اعراض ايدوب جميع
 اسماء الهية جعيتك مظهرى اولان انسان كامله و آتكم قلب قابل مظهر كاتوره مجلى اولان حقه توجه ايله
 (ما وصى ارضى ولا سمى و وصى قلب عبدى المؤمن) (قال الشيخ رضى الله عنه) (شعر) (قلب الحق مرآة
 لمن نظرا * لذات من اوجد الارواح والصورا) (امدى اى مؤمن مقبل و اى سالك قابل اكرالته تعالىتك
 يا ايم الذين آمنوا اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيلة وجاهدوا فى سبيله اعلكم تفحون) (قولنده اولان امر الهى به
 امتثال ايدوب بوعالم قاندين فلاحى طلب ايدرو بوعالم بقا و وحدته واصل اولعه رغبت ايدرو بوسر بوعالم

کثرت و طاعتی به کمال و بر مکتون اتفاقا بدو چاه طبعی شدن خلاص اولیخون ولی کامل و بر مکتون طاعتی
 بر وسیله ای که مشکات ولایت محمیه مظهر بقدره قائم اولوب صورت الهیه کالیه انسانیه ایل ظاهر اوله
 و مرتبه اودانان مقام قاب قوسینه خلافت الله سر دود اوله اکانسایم اولوب مطیع و متقاد اول * و بر اضرده
 اکانسایم اولوب محالقت و انکار آفته و صدق و اخلاص و تسلیم و وفا اوزره انکله محبت ایل * زیرا
 الله تعالی در برک (لن الذین یبایعونک انما یبایعون الله من یطع الرسول فقد اطاع الله) (پس طالب حق اولان
 من یدله لا یدلوه که مرشد کامله مبیایت ایدوب حقوق شرعیه نک مراعاته نصکره مال و بنونه و من اتب دنیویه
 و در جات اخیویه به میل ایتکدن قلبی فارغ ایلیم * و قلبشده جمال وحدت ظهوره مانعه اولان عوایق و علایق
 آتدن اخراج ایدوب اطرافه انجذابدن سالم اولدی حلاله محبت الهیه و عزیت کلیه ایل نشئت خاطر سز حقه
 متوجه اوله و کشف و عیان مرتبه سینه باخ اولیخه محبوب حقیقی اولان حقیق حیدرن غیری آنک قلبشده
 بر شیک صلیقتی و انک ازاد شدن غیری شیک ارادی اولیمه) (ان الله لا یبصر الی صورکم و لا الی اعمالکم و لکن ینظر
 الی قلوبکم) (بیت) (در دل بجز از یکی نشاید که بود در خانه اگر هزار باشد شاید) (امدی) کل اولیا بطریق اوزره
 سلوک ایتدیلر و تدر اصفیاء ملک و حدته بوضراط اوزره بول بول و کل رساله بوجه اوزره) (و یقبل الیه یتقیلا
 و اعبد ربک حتی یأتیک الیقین) (امری وارد اولدی انکی چون کثرت وجودیه و سبیه دین اعراض ایدوب مقام
 ازاد تاده احدیت ایل حقیق اولدی) (قل هذه سبیل ادعوا الی الله علی بصیرة اننا و انتم لعلی و سبحان الله و ما انما لن
 المشرکین) (فتر والی الله جمعا) پس طریق محمدی توجه تامله حقه فرار و غیردن اعراض ایدوب اکانسایم در
 لا اله الا الله * و من احسن قولان من دعی الی الله و عمل صالحا و قال انی من المسلمین) (بیت) (انما که برود استند
 از عهد الست یار منستند در منزل در دست یارند در دادن جان کشاده دستند چالاندند و پس بیک کام
 از جوی حدوت نار جستنند فانی ز خود و بدوست باقی * وین طرفه که نیستند و هستند * لین طاقه اند
 اهل توحید باقی همه خوبشستن بر مستند) (تسمی) (شویه معلوم اوله که انسان اوج قسم اوزره در بر قسمی
 اصحاب شهادت قال تعالی) (یعلون ظاهرا من الحیوة الدنیا و هم عن الآخرة هم غافلون) (و قال فتم من برید الدنیا)
 پس انجق جل همتری حیوة دنیایک ظاهر یدر و مراتب اخیویه به توجه ایتکدن آنک قلبی غلاف انجیده در
 و آنک مقصد اصلگیری حیوة دنیایک متاع یدر که الله تعالی ذکر ایلدی) (فمن للناس حب الشهوات من النساء
 و البنین و الثنایطیر المقتطرة من الذهب و الفضة و الخیل المسومة و الانعام و الحرث ذلك متاع الحیوة الدنیا)
 قولنده پس آیتده مذکور اولان متاع دنیوی به توجه ایدوب آخرتدن قلبی مخنوم کنسته اصحاب شهادتند
 و بر قسمی اصحاب بیمنند و آنک جل همتری متاع آخرتدر و در جات جنتدر و متاع دنیوی به کفاف مقداری
 سی ایدر و درونلر اصحاب جنت اولان مؤمنیندر * و بر قسمی مقر یندر آنک کندی نفسری اوزره حیوة دنیای
 متاعنه و در جات آخره ارتقاء غنیه رغبتی حرم ایتکدن در زیر آنک قلبی مرایای الهیه و محالی تجلیات ربانیه در
 آنلر شهود و عیان و کشف و یقین و ذوق و وجدان اصحاب یدر * صور دنیوی و اخیویه کثرتک شهودی ایل جمال
 وحدت مشاهده شدن شجیب دکامدر و طوائفه علمیه نک امر حقه عباد الله خدمتلی مقام وحدت آنک
 ارشادی و صلاحیدر * و عباد الله همتری علایق دنیوی به و عوایق اخیویه دن آنک قلبی تحلیله و تجلیله
 ایدوب آنک هدایت و افلا حیدر * در کاه رب عزتدن عبدک بعدی موجه اولان امور دنیوی به نک حصولی
 انجیون همت ایتلر و جمال وحدت حقیق شجیب اصحابی اصحاب ایدن مراتب اخیویه به وصول لیچون توجه
 ایتلر * زیرا اونلر خدمتی حقه عبادک یتند اولان حجب و موانعی رفع ایتکدن چچی تکثیر ایتکدن دکدر * و اونلر
 حقه هادی حقدن مصل دکدر و حق تعالی صور دنیوی به و اونلر عوایدن حفظ ایلدی و اعمال صالحه
 صورنده دخی خواصدن حفظ ایلدی * و امورده بر شیک ایتکدن و تصرفنده عجز ایل ظهورده بر شیک ایتان
 و تصرفنده عجز ایل ظاهر اولیان رجال ایدلر دخی حفظ ایلدی * زیرا ارباب کمالک قوا و اعضا و رعبت
 و خدمه سی مرتبه سنده اولان اصحاب مقاماتدن کرامت اربابک بعضی سندن کرامت و ایدلر دخی سنی ده
 تصرف مادر اوله که ارباب کمال آنک ایتکده عجز صورتی ایل ظاهر اولور * پس اونلر عبودیت و عجز صورتی
 ایل شجیب اولقله ناسک عوام و خواصی فیه مندن و کدن ایلر شجیب اصحاب و اصحابی ادرا کندن و آنک درجه لرینه

واصل اولیان ارباب مقاماتک و طوائفه ایدلر که سحر قیودن مصون اولدی * و له و مرصک و نه ده عوامک آنلر
 جریعتندن محفوظ اولدی * اولیان قیوت قیاتی لایعرفهم غیری * اولیا الله عرایس الله ولا یری العرایس
 المجرمون و اما بوطائفه نک اوقدر نه واقف و بفرقه نک مکنات علماسینه مستشرف اولان ارباب بصیرت
 و اصحاب کشف و معرفت عجز و حیرت صورندن بوطائفه هر قیوت صورت ایل ظاهر اولور * آنک اوقدر نه عجز
 و معترف اولوب فیض و افاضه لری بجزندن عجز اولور و اول صورت ظاهره به نظر ایتلر لکن آنک قلبی
 مشکاتدن مخفی اولان نور و وجوداتی مرایا سنده اولان ظهوره نظر ایدلر * و آنرا ایل محبت ایدوب استنباس
 ایدر و آنلر دن اولو معرفتی اقتباس ایدر و بطوری بن آنم بهم وان لم بهم (نظم) اول کرام حی کور کیم چانه یازار
 ایتدیلر * ما سوادن یوز چور رب حقه اقرار ایتدیلر * لوح دلدن نقش غیری بخور ایدوب ایتدیلر * حقه واصل
 اولیخون ترک اعیار ایتدیلر * لایعن عینی ایچره کتر شخی ایدی حق * فتح ایدوب کتر غیبی حق اظه ایتدیلر *
 مخزن اسرار اولدی ریل قلوبی بونلر * امر زحان ایل بونلر کشف اسرار ایتدیلر * نور وحدت بر قوی چکدی
 قلوبی بونلر * کیر دیر انس عالمینه حرق استار ایتدیلر * کاشانه عین وحدت وجودی بونلر * ظلمت آباد جهانی
 غرق انوار ایتدیلر * آصفیا نک سر ته سینه مدعیلر کیردی * سکه بی ترک انیاب اول خرقه دن عار ایتدیلر * خرقه
 و سجاده بی ناریله آبه صالدیلر * باز کوبه نعل اورون ترک دیمه ایتدیلر * عالم قدسک عروسی ایدی بونلر ناز ایل *
 برابکی کون جلوه ایدوب عرض دیدار ایتدیلر * نقش و صورت عالمه ایلدیلر محجب * جان و بانی ترک ایدوب
 حقه ایتار ایتدیلر * بوجه اندن کوزومون قلمدیلر التفات * عالم غیب و شهوده فتح ابصار ایتدیلر * (اصل
 ثانی عشر) (حقیقت محمدیه نک ازلا و ایدلر امدادی و صور معانی و حقایق روحانیه و صور حسیه و انبیا
 و اولیا مظهری ایل ایل افاضه سی ینانده در * شویه معلوم اوله که حقیقت محمدیه * جمعیه الهیه اسماعیلدن
 عبارتدر پس نشأت عنصریه انسانیه دن اول نشأت متقدمه ده حضرات حقایق و معانیده * و حضرات علویه
 روحانیه ده * انبیا و اولیا نک و مؤمنینک حقایق و ارواحنه حقیقت محمدیه و روح محمدی انبیا معنوی
 و روحانی ایل امداد ایلدی * و نشأت عنصریه انسانیه آدمیه نک ظهور و ندر نصکره دخی کذلک جمیع انبیا و اولیا
 امداد ایدوب شریع متفرقه صورنده مظاهر انبیا الهیه مختلفه و متباینه ایل امداد و انبیا ایلدی * پس رسول
 علیه السلام صورت جسمیه عنصریه سنده ظهور ایتدی * زمانده بفر واسطه امداد کلی ایل امداد و انبیا ایدوب
 (الیوم اکملت لکم دینکم) (آنک وجود عنصریه به الهی کمال بولدی و امر ظهور و وظایف اربابکله حاصل
 اولدی * و آنک اتفاقا نصکره آنک حقیقت کذب شیک مظاهری و روح کایتک من انبیا اقطابدر * فیض
 و امداد و هدایت و ارشاد آنک خلفای اولان اقطاب مظاهریه حاصل اولور * و لی یوم التیام بر زمان بوقدر که
 آنک ورته و خلفاستدن خالی اوله و آنک و ساطیسز * عالم امکان قائم اوله عالم امکانده آنک وجودی روح
 کیمدر و جسد انسانیده) (قال علیه السلام) (لا تقوم الساعة حتی یقال فی الارض الله الله ای حتی یکون فیها احد
 یدکر الله ذکره حقیقیا) (قال الشیخ ابو العباس المرینی فی تفسیر قوله تعالی) (ما ننسخ من آیه او ننسها انات یخیر
 منها اولهئها) (ای ما نذهب من ولی الاوائت یخیر منه اولهئها و قد سئل بعض العارفين اولیا الله یتقصون
 فی زمن قتال یونقص منهم واحد ما رسل السماء فطرها ولا یرزق الارض انما افسد الوقت لا یكون بذهاب
 اعدادهم ولا یتقص اعدادهم فلیکن اذا فسد الوقت کان مراد الله سبحانه و تعالی و وقوع انقضائهم فاذا کان
 اهل الزمن معرضین عن الله مؤثرین لاسوی الله لا تنفع فیم المعوطة ولا یتعلم الی الله التذکره لم یکنوا
 لهلا لظهور اولیا الله فیم و کذلک قال اولیا الله عرایس الله ولا یری العرایس المجرمون * قال علی بن ابی
 طالب کرم الله وجهه فی مخاطبته لکمیل بن زیاد اللهم لا یخجل الارض من قائمک بجهتک اوائلک الاقلون عددا
 الاقلون عند الله قدرا قلوبهم معلقة بالحل الاعلی اوائلک خلفاء الله فی عبادته و بلادته * و اشواق
 الی رؤیتهم و یری الامام الریانی محمد بن علی الترمذی فی کتابه الحکم له یرفعه الی عمر رضی الله عنه قال رسول
 الله صلی الله علیه وسلم ایتی کالمطر لا یدری اوله خیر ام آخره) (و یری ایشاهو یرفعه الی ابی الدرداء قال
 رسول الله صلی الله علیه وسلم) (خیر امی اوله او آخره و فی اوسطه الکدر) (و یری و ایشاهو یرفعه الی عبد
 الرحمن بن سرة قال بشت مبشران غزوة فزاة فاما ذکرت قتل جعفر و یزید و ابن رواحه یکی اصحاب رسول الله

صلى الله عليه وسلم فقال عليه افضل السلام) (ما يكيكم فقالوا وما لنا لا نكي وقد قتل خيارنا واشرافنا واهل الفضل منا فقال عليه السلام) (لا تكموا انما مثل امي كمثل حديقة قام عليها اصحابها فاحتلب رواكبها وهيا مسالكها وحق سعة اقاطعت عامافوجا ثم عامافوجا فعل آخرها طام ما يكون اجودها فاة وانا طاموا بها شعرا واوالذي بعثني بالحق ليجدن ابن مريم متى خلفا خيرا من حواريه) (وروى هو ايضا رفعه الى رسول الله صلى الله عليه وسلم) (انه قال في كل قرن من امي ملحقون) (وروى هو ايضا رفعه الى سهل بن ربيعة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان في اصلاب اصلاب اصلاب رجال من اصحابي رجالا لا تؤسميد خلون الجنة بغير حساب) (ثم تلاوا آخريين منهم لما ملحقوا بهم وهو العزيز الحكيم بذلك فضل الله بقرته من يشاء والله ذو الفضل العظيم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل

وسميته بتجليات عرائس النصوص في منصات حكم الفصوص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي زين خواتم الحكم بزمته فصوص الحكم * ونقش فصوص قلوبهم بنقش اسمه الاعظم * وجعل قلوب اصحاب الهمم جداول لغبوض بحر القدم * الذي اودان يعرف ويعلم * خلق على صورته آدم - فواء وعذله وقوم * ثم جعله خاتما لخرائن العالم * واعطى اياه ما تاج خرائن الجود والكرم * وصلى الله على هادي الامم من ليالى الظلم على طريق الامم * ونهج الاسلم الاحكم * محمد المرسل الى خير الامم * الذي اوتى جوامع الحكم من المقام الاقدس الاقدم * وايد بالامر القويم والقبيل الانوم * وعلى آله واصحابه وسلم * وورثته الكاملين من العرب والروم والجمع (امدى) اى خاتم ملك سبحانى واى نقش فicus تكين سليمانى شوبله بيل وقتناكم شيخ رضى الله عنه رسول صلى الله عليه وسلم بمشرد مشاهد ايتديه ورسول عليه السلام دختى كافصوص الحكمه مذكورين اولان ايتيانك قلوبى اوزره منزله اولان حكمى صورت مناليه ده ارايت ايدوب اكا امر ليتدسه كه اول حكمى اخذ ايدوب صورت حسبه ده بغير زياده ولا نقصان نامه اخراج ايليه رسول عليه السلام اكا حد ايتديكى ارزرد * پس اولدختى امر سیده امثال ايدوب بوكتايك ابرازنه قصدايتدى * تجميعه دند صكره جميع نسب سمايه وصفات ربانيه بي جامعه اولان ذات احديه به حامد اولديغى حالده كه بوحكم وعلوم وامر ارايتك قلوبى اوزره وايتياه مذكورينك قلوبى اوزره اول مرتبه جامعه دن منزله دريس) (بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذى منزل الحكم على قلوب الحكم) (ديدى يعنى محمد مطلق مرتبه الوهيمته معينه اولان ذات موجوده به مختصه در * وبن اكا حد ايدرن كه ما رعبدى بيننده بنى مقام محمدى ومشرى ذاتى وجع احدى به مطلع ايدوب بوكتابده ذكر اولنان اكابر ايتيانك اذواقى اصولنه كلا ولايت خاصه محمديه به متعلقه در شخص ايلدى پس براعت اسم لالدين اوقورى شيخ رضى الله عنه الله تعالى بي وصف ايلدى آتلك مقصده دلالت ايدن وصف ايله يعنى حمد الله تعالى به مخصوصه در كه قلوب كام اوزره داغما ايد احكمى انزال ايديجيدر * ويا خود تنزل ايديجيدر يعنى ندر پچ ايله انزال ايديجيدر (امدى) وقتناكم رسول عليه السلام حقيقته به جميع حقايق جامع اولديسه ووجودى ايله اكمل جميع رسل اولديسه زير اجميع اسماء الهيه بي جامع اولان اسم اعظم در و حضرت احديدن وآتلك حقيقى اولان ولايت محمديه دن حكم وامر ارفلوب كام اوزره نازله در * ودختى آتلك نبوتى جميع انبياده متفرقه اولان نبوتك احدى وولايتى دختى كه شكات خاتم اوليادر جميع انبيا واولياده متفرقه اولان ولايتك احدى اولديسه آتلك ورثه مندن بعض وارث كامل وارث كه انكچون خاتم ولايت خاصه محمديه مرتبه سى حاصله در * پس لول وارث كامل حكم الهيه بي بعض اوله شكات محمديه دن اخذ ايدركه ماخذ اذواق وعلوم جميع اوليادر * وولايت جهتم به جميع انبياتك ماخذ ايدركه آتلك ولايتاته متعلق اولان حكم وعلوم ولسرارى آتلدن اخذ ايدركه منشا فصوص شيخ كبرى رضى الله عنه * وقتناكم ورث محمدى ومشرى ذاتى وجع احدى ايله متحقق اولدى * الله تعالى آتلك قلوبى اوزره مقام افندمن حكم فصوصى انزال ايلدى كه اول حكم بوكتابده ذكر اولنان ايتيانك قلوبى اوزره منزله در) (فالائق الاما يلقى الى والا تزل فى هذا المسطور الا ما يزل به على) (ديدى پس شيخ رضى الله عنه كام اوليادن شول كله اولدى كه الله تعالى آتلك قلوبى اوزره بوكتابده وبوكتايك غير يسنده ذكر ايتديكى جميع حكمى انزال ايلدى پس شيخ رضى الله عنه قلمه انزال اولان حكمك مقابله سنده آتلك حدى جامع در جميع

محمدی که انبیا علیهم السلام قلوبی اوزره انزال اولان حکمک مقابله سنده اول محمد ایله انزل جدامیده
پس بواجلدن اوتوری شیخ رضی الله عنه منزل الحکم علی قلوب الکلم قولی ایله وصف ایلدی * قال ان شیخ رضی
الله عنه فی الفتوحات فی الفصل السادس من الباب الثامن والتسعين بعد المائة الحمد شاعراً ما لم یقیده الناطق
به باهر وله ثلاث مراتب * حمد الحمد وحمد الشئ نفسه * وحمد الشئ غیره * وما تم مرتبة رابعة فی الحمد تم فی الحمد
بما یحمد الشئ نفسه او یحمد غیره فسمان اما ان یحمده بصفة فعل او بصفة تنزیه وما تم حمد ثالث هنا واما حمد
الحمد له فهو فی الحمدین بذاته اذ لو لم یکن لما صح ان یكون له ما حمده (شعر) الحمد الحمد یعطى الحمد فيه * ولولا الحمد
ما کان الحمد (ثم ان الحمد علی المحدث علی قسمین قسم واحد وهو ان یحمد بما هو علیه والقسم الاخر ان یحمد
بما یكون منه وهو المسمى شکرا انتهى کلامه * پس شیخ رضی الله عنه الحمد قولنده حمدن مرادی شیتک غیره
حمدی اولق ممکندر که شیخ رضی الله عنه مقام قرب نواظدن انسان حقله صفت فعل اولان انزال ایله حتی
حمد ایلیه * پس بوجه ایله که بوجه شیتک غیره حمدی قیلندن اولور ووجه آخر ایله بوجه شیتک کندى نفسه
حمدی قیلندن اولور زیر السان قرب نواقلده انسان حقدور * پس بونقدیر اوزره حق حامد وحمود اولور وحمدن
مراد وجهین ایله شیتک کندى نفسه حمدی قیلندن اولق ممکندر * بوجه بودر که قرب قراض مقامندن
حق انسان شیخ ایله کندى نفسی حامد اولان صفت انزال ایله متصف اولقله * بوجه ثانی بودر که شیخ رضی الله
عنه کندى نفسی حامد اوله الله تعالی (وان من شی الا بسبح یحمده) (قولی کبی * ضمیر شیتک راجع اولدیغی
اعتبار اوزره * زیرا شیخ حقیقی حقل تعینات علیه سندن برتین کلیدر وظاهری دخی حقل مظاهر
وجودیه سندن بر مظهر در پس حکم الهیه دن آنک قلبیه واصل اولان شی واصل اولان الا آنک حقیقتندن وعین
نابینه سندن که شیتون الهیه دن بر شان در * پس آنک کندى نفسه حمدی دخی حقل حمد نه راجع اولور * ولكن
وقتا کم شیخ رضی الله عنه فتوحاتیه فصل مذکورده تحمیدات مذکورده نیک اقسامی ذکر کند نصره ذکر ایا یوب
دیدیه واما کان عین حامده وحموده فی العالم کلمات الحق الظاهرة من نفس الرحمن ونفس الرحمن ظهور الاله
الباطن والحکم الغیب وهو الظاهر والباطن رجعت الیه عواقب الذناء فلا حامد الا الله ولا حمود الا الله وحمد الحمد
صفته لان الحمد صفته وصفته عینه اذ لا یتکبر ولا یتکمل بالازید تعالی الله الحمد الحمد هو فلیس الاله) (شعر)
(فاحمد الله الا الاله * وحموده عینه لا سواه * فن حمد الله علی هذا الحق قد حمده ومن نقصه من ذلك شی فهو
بقدر ما نقصه فان كنت حامدا فاقده بهذا الحضور وهذا التصور فیکون الجزان هذا حمده عینه فافهم
انتهی کلامه پس بونقدیر حق متحقق ومتعین اولدی که شیخ حمدن مرادی حمد حمدر که ذات متعقد
وبوجود انسان کامل ایله قائم اولان حمد مرآتیک اعلی مرتبه میدر * بانه بوجه شمول حمدر که حق تعالی اول
حمد ایله عالمیند غنیه اولان ذاتی ازله حمد ایلدی وعباده امر ایتدی که اول حمد ایله آنقدر دخی آتی حمد ایلدر
قال الحمد لله رب العالمین ای قال قولوا الحمد لله زیرا وقتا کم موجودات باهر هانفس رحمانین ظاهر اولان
کلمات الهیه اولدیه واصل بودر که نفس الرحمن اسم باطنیک ظهور یدر وحق که ظاهر و مشهوددر * مظاهر
موجوداتند موجودات حسیله ظاهر اولدیه وحقایق قوایله قوایل صوری ایله متعین اولدیه * جمیع
موجوداتیک شمای شول شی حسیله واقع اولور که موجودات حقدن آتی استفاده ایتدی * وحقل
تجلیسندن موجوداتیک اعیانی مرایسند منطبع اولدی * پس حق تعالی جمیع حامدینده کندى نفسی
اوزره مثبیدر * حامدینده حقل ظهوری وحقایقی حقیقیله آنرا حمدین دکدر * زیرا وجود حقدن نظری
قطع ایتکله آنلر وجودی یوقدر * پس حق تعالی هر حامده و حامدیک فی اولان حمدده ظاهر اولدی
وحمود خود کندى نفسیدر * پس حق تعالی حامد وحمود وجود اولدی * پس عواقب شاحقه رجوع ایتدی
وبونقدیر شیخ کلامندن مفهومدر وامورک کایسی حقمر راجع اولور کر که حمد اولسون وکر که حمد غیر
اولسون * پس حق تعالی اشیائی وجودی ایله محیطدر که آنک وجودندن خارج برشی یوقدر و ذاتی ایله محیطدر
جمیع اشیائیک آنده استهلاکی حقیقیله * پس حق تعالی هر حامدیک حمدی حق تعالی به راجع اولد * وحمد الله حامد
وحمود دیننده تمیز مرتفع اولسه جمیع حقایق الهیه ونسب احادیه بنی ایل جمیع مظاهر خلقیه وصور کونه
سند بر رخ جامع اولوب * جمیع صورده حقله سران ذاتی ایل ساری اولان انسان کاسلک حمدی صاحب کتاب

شیخ کی جمع جمیع محامد اولدی و الباقی و احری اولدی که حق تعالی کند ذی الیه آندہ کند ذی ذاتی حامد اوله
 و حمد و حامد و محمود و کثری احدیت ذاتیه نک قهری تحتندہ مستهلک اوله و زیرایشی رضی الله عنہک علم
 باللہ و ربیت و منصبی آندن اجل و اعلا درکہ جدک اعلی مرتبہ سن ذکر ایلیم کہ انسان کامل انکله حتی
 جدا نذر اولدی اول جددن اولان جد ایلہ حتی جدا یلیہ پس ثابت اولدی کہ جددن شیخک مرادی بود کر
 اولان جد در انکچون جدی مرتبہ الوهیتہ متعینہ اولان ذات موجودہ اسمہ کہ لفظہ الہدر مضاف
 ابتد و الله اسمی مرتبہ الوهیتہ متعینہ اولان ذات موجودہ نک اسمی درک الوهیت و ربوبیت الہ و سائر نفوت
 وصفات و جویہ الہ و موصوفہ در ذاتک اطلاق حیثیتہ آ نک اسمی د کادر بلکہ ذات موجودہ اسم و صفات الہ
 موصوفہ اولدی حیثیتہ در زیر ذات اطلاق حیثیتہ عالمیندن غنیہ در انکچون بر اشارت متعینہ اولن
 و انکچون اسم معین واقع اولن کہ اکام اوله و خصوصیت ذاتیہ دن غیری آندن برشی فہم اولنیم و واللہ اعلمک
 حروف ظاهر و باطنہ سی مجموعہ اولدہ الی حروف اولور بر حرفی الفدر خطا و همزه در لفظا و یکی لام در و لام
 ثانیہ در نکمرہ نقطہ در ظاهر اولان الفدر و ہا در و ہا نک شمعہ سی اشباعیہ ظاہرہ اولان و اودر و لکن بواسطہ
 مدلولی اولان الوهیت بوالی حرفہ مضافہ اولدہ در پس صدر الدین قوی قنندہ ہدی حرف اولور و لکن شیخ
 رضی الله عنہ آتی اعتبار اجدی زیر الوهیت بواسطہ مدلولی در آنک حروف ظاہرہ سندن و حروف
 باطنہ سندن د کادر پس اولکی الف تعین اولک صورتی در کہ اسم ظاہر اولدر زیر تعین اولک لاتعیندن انفصالی
 قنندہ اسم ظاہر اول متعین اولدی پس تعین اول لاتعینہ نسبت الہ شہادت ظاہرہ و آنک مادوی اولان
 مرتبہ نسبت الہ غیب و باطنہ در پس وحدانی النعت اولان نفس رجائی الی کہ تعین اولک باطنہ در متعین اولوب
 تعین اول مرتبہ سندہ متعین اولدی نفس انسانی الی انسانک قلبی باطنہ در متعین اولوب مرتبہ قلبیہ ہمزه الہ
 متعین اولدی کیمدر پس ہمزه اولان الف تعین اولک صورتی اولدی اعتبار اوزرہ مابعد آندن انفصالی
 اشارت ایدر کہ تعین اولدہ حق ظہوری و تعینی حیثیتہ برشی حقہ متصل و مرتبط د کادر زیر تعین اول کان الله
 ولم یکن معہ شی مرتبہ سید اسماء الہیہ و صورت کونہ کثری آندہ بالقوہ در وجود حق کثر اسماء الہ تصادفدن
 اول مرتبہ غنیہ در زیر کثر اسماء الہ ظاہرہ در و عالم آندہ موجود د کادر پس اسمانک کثری آندہ
 فاعلمہ در و کثر تسمیہ در وجودیہ د کادر و کذلک الف ذاتی اعتبار الہ کہ اول مرتبہ سندہ متعیندن ذات
 اعتبار الہ حق تعالی عالمیندن غنیہ در زیر تعین اول لاتعینک عینیدر تعین اعتبارندن غیری ولاتعینہ در کثر
 اسماء مستهلک و تعین اولدہ بالقوہ اولقدن غیری بین مادہ فرق یوقدر و ولامیندن بریسی حقک عالمہ
 ارتباطی نسبتہ اشارت ایدر حق حقایق عالم الہ ظاہر اولدی حیثیتہ حقایق عالم حقہ مرایا واقعہ اولوب
 حق آ ندرہ ظاہر و آنرہ در باطنہ اولور و ابکنی لام عالمک حقہ ارتباطی نسبتہ اشارت ایدر غیب حقہ
 عالمک بعضی بعضہ ظاہر اولدی حیثیتہ پس وجود حق عالم ایچون مرآت واقع اولور کہ وجود حقہ عالم
 ظاہر و حق باطن اولور و ابکنی الف اسم باطنک نسبتہ اشارت ایدر کہ اول الف نقطہ در ظاہرہ در خطہ
 ظاہر د کادر اسم باطن کند ذی اثریہ ظاہر اولوب عینیلہ ظاہر اولدی و ہا اولک ظاہری و ہا نک باطنیہ در زیر
 و آنرہ باطن و ظاہر و ملکوت و غیب و نہاد بینتی جامعہ در کایہ اولان ہا پس اشارت ایدر کہ روح اضافیہ
 مستحق اولان تجلی نفسی و قلب انسانی عرش اوزرہ کہ مؤمن و تقیدر مستویہ اولان الف الہیہ ذاتیہ اولیہ
 غیبیہ متصلہ در زیر نفس انسانی الفتنک خطی دوری و احاطی واقع اولدہ آخرتی نقطہ سی اولیتی نقطہ سندہ
 متصلہ اولور و (ن) شکلی ظاہر اولور پس ہا بردائرہ شکلی اولور کہ اولی آخرتہ متصلہ در پس ہا شکلی اوزرہ
 بر الف حاصل اولدی کہ مبدئی بینتی نہایتی بینتی محیط اولدی و ہا اولک ظاہری و ہا نک باطنیہ در زیر
 ہا نک ابتد حرکتی و مخفی صدرک باطنہ در کہ نفس انسانی ہا الہ شفتینک ظاہرہ متعین اولور آ ندرہ نکمرہ
 مبدائی اولان صدرک باطنہ عودت ایدر و دوری تمام اولور و جمیع مخارج حرفیہ خصایصی محیط اولور پس
 ہا نک حرکتی عالم غیبیہ در آندہ نکمرہ مبدائی اولان غیبیہ عودت ایدر پس ہا اولک ظاہر ایدر و ہا اولک
 ابتد حرکتی نفسہ ابتدہ جمعی الہ شفتینک مابیندن در بعدہ شفتیندن صدرہ عار ج اولدی حالدہ متعین اولور
 و بعدہ مبدائیہ عودت ایدر پس دورہ احاطیہ جمعیہ در جمیع مخارج حروف اوزرہ مر و ایدر و جمیع حروفک

اسکای الہ منصوب اولور و اول حرکتی عالم شہادت و ملکدن عالم غیبیہ در آ ندرہ نکمرہ مبدائی اولان شہادتہ
 عودت ایدر پس و اولک باطنیہ در پس و اولیہ ہا بری بریہ منطبقہ در بریسی آ ندرہ منقلد کادر پس و او جمیع
 حروفک خواصیلہ کہ اول حروفک مخارجی اوزرہ مر و ایدر ظاہر اولوب جمیع حروفی محیط اولدی کی
 دادنی جمیع حروفک خواصیلہ کہ اول حروفک مخارجی اوزرہ مر و ایدر ظاہر اولوب جمیع حروفی
 محیط اولدی کذلک نفس رجائی الی تجلی ایجادی بد آندہ تعین اولک قلبی باطنہ در متعین اولوب علم ذاتیہ
 احدیت جمیع حضرتہ اولان جمیع شئون ذاتیہ و اعیان علیہ غیبیہ و حقایق فعلیہ الہیہ اوزرہ حضرت
 امکانک غایتہ منتهی اولنچہ مر و ایدر پس تجلیاتک تعینی ایچون بر محل نام بولدی تجلی باطنیہ مبدائی
 اولان تعین اولک باطنہ رجوع ایدر پس دورہ تجلی تمام اولدی و نفس رجائی الی حقایق و جویہ و امکانیہ
 احاطہ ایدوب آخری اولنہ متصل اولدی پس الله تعالی علما و وجود الشیاء نک کایہ محیط اولدی پس باطنیہ
 ابکنی لامہ متصل اولان الف کہ تلفظہ ظاہرہ ہا ہا ہوتہ متصل اولدی و الف ہا صورتہ ظاہرہ
 اولدی و غیب ہوتہ نکایہ اولان ہا اولک ظاہری و وادخی انسان کاملن کایہ اولوب ہا نک باطنیہ اولدی
 ہا در نکمرہ اشباعہ و او ظاہر اولدی زیر امر الوهیت انسان کامل الہ ختم اولدی و الوهیتک باطنیہ و نتیجہ سی
 انسان کامل اولدی و واللہ اعلمہ اولان لامینک بروجہی دخی بود کہ اولکی لام نفس رجائیہ محمولہ اولان
 حقایق اسمائیہ و جویہ ایچون واقعہ اولہ کہ باطنہ در و ابکنی لام دخی کذلک نفس رجائیہ محمولہ اولان
 صورتہ ظہریہ امکانیہ ایچون واقعہ اولہ کہ ظاہرہ در (امدی) تہ کیم الله اسمی الہ نافذہ نفس انسانی
 الی اقلا ہمزه الہ متعین اولدی بعدہ ہمزه دن لام اولایہ متعین اولدی بعدہ لام ثانیہ بعدہ الف صورتہ
 ظاہر اولدی و بعدہ ہا صورتہ ظاہر اولوب اشباع صورتہ و اولیہ ختم اولدی کہ کذلک نفس رجائی الی جمیع
 حقایق اسمائیہ فعالہ و حقایق کونہ انفعالیہ حروفی حامل اولدی حالدہ تعین اولک باطنی اولان لاتعیندن
 متعین اولوب الله اسمندن ہمزه مرتبہ سندہ اولان تعین اولدہ متعین اولدی پس نفس رجائیہ محمولہ اولان
 اسماء الہیہ و جویہ و حقایق فعلیہ و انفعالیہ اسم باطنہ قوتندہ متعینہ اولدی و اسماء الہیہ معلومہ
 و معقولہ در کہ خارجہ انزل اعیان ظاہرہ د کادر ظاہر اولان انزل آ ندرہ بعدہ نفس رجائیہ محمولہ اولان
 حقایق امکانیہ و مظاہر کونہ دخی اسماء ظاہرہ اولدی و اسماء انزلہ باطنہ اولدی پس نفس رجائیہ اولہ ہمزه
 مرتبہ سندہ اولان تعین اولدہ اسم باطنہ متعین اولدی بعدہ اسماء الہیہ صورتہ متعین اولدی کہ لام اولی
 رتبہ سیدر و لام اولی لام ثانیہ نک باطنہ سندہ متعینہ اولدی کی و لام ثانیہ لام اولینک ظاہری اولدی کی اسماء
 الہیہ صورتہ نفس رجائی الہ مرایا اعیانہ ظاہرہ و متعینہ اولدی و صورتہ اعیان قابلہ کہ مظاہر اسماء
 الہیہ در نفس رجائیہ تعیناتی اولان اسماء الہیہ ظاہرہ و متعینہ اولدی پس اسماء الہیہ و جویہ و جویہ قابل
 امکانیہ اعیانک باطنی و اعیان قابل کونہ اسمانک ظاہری اولدی پس لام اولینک لام ثانیہ در اندراجی اسماء
 الہیہ نک مظاہر کونہ در اندراجہ اشارت در و لام ثانیہ لام اولینک ظاہری اولدی پس مظاہر کونہ اسماء
 الہیہ نک ظاہری اولدیغہ اشارت در کہ مظاہر کونہ نک مددی و فوقی باطنہ اولان اسمادن وارد در و مظاہر
 اوزرہ حاکم اولان باطنہ اولان اسماء الہیہ ربانیدر کہ مظاہر اوزرہ قوت و سلطنت و تابد و تشدید اسماء الہیہ
 نکدر انکچون باطن و اندراجہ اولان لام اولایہ دلالت ایدن تشدید لام ثانیہ اوزرہ مسلط و حاکم در و لام ثانیہ
 لام اولینک تشدید حکمنندہ انقیادہ ثانیہ در پس لامیندہ کہ بریسی اسماء الہیہ در بریسی قابل
 کونہ در متعین اولان نفس رجائی الی باطن و لامین ظاہر اولدی زیر متعین باطنہ در و تعین ظاہر در پس نفس
 رجائی اسماء الہیہ و اعیان کونہ حقایق ظاہر ایدوب ربوبیت و ربوبیت مراتبی متعینہ اولدی و حکم
 تجلی نفسی لام ثانیہ اولان مظاہر خلقیہ و اعیان کونہ در منقضی اولدہ نفس رجائی و تجلی الہی غیب
 مطلقدن کند مستقر فی طالب اولدی حالدہ عودت ایدر و بالذات اصلہ رجوع و نقضی طلب ایدر زیر عام
 کثر الہ انک مناسبی یوقدر نفس رجائی الی اولاسم باطنہ مظاہر اعیان غیبیہ اوزرہ متعین در
 خطہ در ظاہر اولن تلفظہ ظاہر اولور زیر نفس رجائی الی اولاسم باطنہ مظاہر اعیان غیبیہ اوزرہ متعین در
 بعدہ اسم ظاہرہ مظاہر خلقیہ کونہ در ظاہر و متعین در پس مظاہر دن منسلک اولوب کند ذی اصلہ رجوع

ابتد كده بطون عبي ذاتي اوزره رجوع ايدر وشيخ ربي الله عنه وتوحته الف ثابته انك حفيه اولمسته
 بوجه دخی ذكر ايد وديركه ثم وجدنا في الله وفي الرحمن القين الف الذات والف العلم الذات خفية والف العلم
 ظاهرة لتجلي الصفة على العالم ثم ايضا خفيت في الله ولم تظهر لرفع الالتباس في الخط بين الله واللاه انتهى كلامه
 بس نفس رجائي الفنده كندی اصله عودی وامتدادی فنده دورا حاطی و(ن) شكلی حاصل اولدی انكچون
 الف تلفظده هابه متصل اولدی وهادخی اشباع الیه واوصورتده ظاهر اولدی وهی بتك سری انسان كامل
 اولدیکه واراندن کتایه در زیر اواو جمع مرقف خواصی جامع در کذلک انسان کامل دخی جمع حقایق الهیه
 وحقایق کونیه مرقف خواصی جامع در وجمع خواصی الیه ظاهر در بس الله اسمی تعین اول اولان الف حرفی
 الیه بد اولنوب انسان کاملدن کتایه اولناب واورخی الیه ختم اولدی وجمع حقایق اسماء الهیه غیبیه وحقایق
 وجوبیه وحقایق امکانیه وصورات الهیه ذاتیه بجعبه انده مجتمعه اولوب تعین اول مرتبه سندن بنه تعین اوله
 منتهی اولنجه متعینه اولان مراتب الهیه ومرتبات کونیه دن بر مرتبه قائم الی ابواسم جامع فی جامع اولدی *
 پس تعین اول مرتبه سندن دور احاطیده بنه تعین اوله منتهی اولنجه متعینه اولان مراتب الهیه وکونیه دن
 بر مرتبه قائم الی الاله اسمتک مظهری ومفهومی اولان انسان کاملده ظاهره ومرتبه اولدی * حتی هویت
 الهیه تک سری اولوب نفس رجائی وتجلي ايجادی امری انکله ختم اولدی * بس جمع محامد الله اسمته وانك
 معنائه راجع اولدی والله لفظنده لام اولی تخصیص ايجود ولام مک خفزی عبودیت خفزی حفظ ايجود
 ولام وسطینک سکونی اسماء الهیه تک اعیانده عدمیت اوزره سکونته ویا خود اعیان کونیه در چند سکونته
 اشارتدر * ته کیم لام وسطی لام اخیره در ولام اخیره تک فنی فتحه تک اختی اولان الله متصله اولدی
 اعیان قابله تک نفس رجائی به اتصالندن فتح باب وجود ومفاتیح غیب وجود حصوله اشارتدر * بس لامک
 الله اتصالندن لام مفتوح اولدی فی ظلمات عدمیتدن نفس رجائی الیه اعیان قابله مفتوحه اولوب فتوحات الهیه
 وتجليات رجائیه تک حصوله اشارت ایدر * ومقام خفض عبودیتده اولان لام الیه غیب هویتدن کتایه اولناب
 هانک مخفوض اولدی فی اشارت ایدر که عبودیت محضه الیه متصف اولان عبدک الله تعالینک * ادعوی
 استجب لکم فاذا کونی اذکرکم * قوی اوزره ذکرى ودعوی حقه عمل ایدوب وحقی فی ذکر ایدوب دعوتی
 استجابیه ایتمکله عبده متقاد ومطیع اولور * وشيخ رضی الله عنک منزل الحکم علی قلوب الکام قولنده منزل
 قوی میل ضعی ونونک سکونی ورائک کسری الیه انزالدن اولمق جائزدر قال الله تعالی * الحمد لله الذى انزل
 علی عبده الکتاب * وقال انزلنا الیک الکتاب * وقال تعالی * هو الذى انزل علیک الکتاب * ويقال انزل الیه
 وانزل علیه ودخی میل ضعی ونونک فنی الیه تنزیلدن اولمق جائزدر کتوله تعالی * وانزلنا الذکر * وکتوله تعالی
 تنزیل من الله العزیز الحکیم * وشراح متأخرینک اکثری تنزیله تدريج وتفصیل معناسی ملاحظه ایتمکله
 بوجه اولیدرد بوزاذهب اولمسلدر ولكن اولویه وجهتک وجهی یوقدر * زیرا شیخ رضی الله عنک منزل الحکم
 قولنده واقعه اولان حکمک نزولی اگرچه کیم انبیاء مذکورینک قلوبی اوزره تدريج الیه منزله اولان شریعت
 خاصیه کی که امته اولندی نبوتیه متعلقه در بیان ایتمک ذکر بلکه مرادی ولایت خاصه محمدیه دن انزه
 مختصه اولان حکم واسراری بیان ایتمکدر * بغير واسطه وجه خاص طریق اوزره مقام اقدمدن انزل قلوبی
 اوزره منزله در * انکچون علی قلوب الکام باحدیه الطريق الامم من المقام الاقدم دیدی وتدريج الیه منزله اولان
 شرایع * مقام مقدمدن حضرات اسمائیه دن وعوالم علویه دن منزله در که امتک ونبینک استعداد مجعولی وتمییز
 وقبولی متزائد اولدی فی حسب اوزره انزال واقعدر * بلکه تنزیلدن مراد در نبوتیه تدريج الیه احکام شرعیه تک
 تنزیلی مراد اولدقه انزال تنزیل اشمل واجعدر * زیرا انزال تدريج الیه منزله اولان حکمه وادعایا ابدانیا
 واولیانک قلوبی اوزره منزله اولان حکمه شاملدر * ودخی بوکاید مذکورین اولان انبیانک حکمیه دفعه
 واحده در صورت مسالده رسول علیه السلام یدنده بوکاب صورتده متمثله وشيخ قلی اوزره منزله اولوب انک
 مقابله سنده شیخ رضی الله عنه حامدا اولدی فی اعتبار اولدقه منزل افعالندن دخی تسبیروا تا کام انبیاء اولیا
 قلوبی اوزره در ادعایا ابدانیا انزال مراد اولدقه منزل ومنزل علی السویه جائزدر زیر اقرآن وجهین اوزره
 ناطقدر وانزال وتنزیل دخی قلوب کام اوزره واقعدر شیخ رضی الله عنه انزالده استمرار معناسی رعایت

ابتد یکندن اوتری صیغه ماضی الیه انزال دیدی حال الیه استقبال بیتده مشترکه اولان اسم فاعل صیغه می
 الیه ایراد ابتد و انزال ونزول حقیقت نسبیه در تصور اولناب الاعلوا الیه سفل بیتده وعلو حقیقی اطلاق ذاتی به
 وحضرت ربوبیت فواله مؤثره به محض وصادر وانسفال وتقیید وانفعال مرتبه عبدانیت قابله تاثره به
 محض وصادر و انزال وحی الهی الیه والیه الهام الیه ویا قلبه القا الیه ویا کشف تاه له حاصلدر * وحکم حکمتک جمعیدر
 وحکم مسائل علمیه واحکام کایه ضوابطندن عبارتدر قال الشيخ الكامل صدر المله والدين انقوی قدس
 سره فی الفکوک والحکمة عبارة عن ضوابط تلك المسائل العلیة والاحکام الکایة بطریق الحصر لهما مع النبیة
 علی اصل مجتمعه ومستندهما من مطلق علم الحق والتعريف لذاته سبحانه من حيث تعينه فی تلك المرتبة ومن
 ظاهرهما وفيما يظهر وراعى عن المراد الالهی الذى هو متعلق الارادة الذاتية الاولى وبذلك التعین وما هو المراد
 به منته والمراد بالتبعیه * وکام جمع کله در وسر موجودک عینته کله دیر قال الشيخ رضی الله عنه فی الفتوحات
 فی الباب الثامن والتسعين بعد المائة اعلم ان الموجودات هی کلمات الله الی لا تنقد قال الله تعالی فی وجود
 عیسی علیه السلام * انه کلمة القاها الی مریم * وهو عیسی علیه السلام انتهى كلامه * وحق تعالی لا تبدل
 احکامات الله ولا تبدل الخلق الله دیدی بس موجوداتک کایسی کلمات الهیه در وکن وفتاکیم شیخ رضی الله عنه
 بوکاید ذکر اولناب انبیانک قلوبی اوزره منزله اولان حکمک بیانی صدقنده اولدیه کام الیه ذوات مراد
 ابتد وان اختلاف الملل والنحل لاختلاف الامم قواینک قرینه سی دلالی الیه قال صدر المله والدين فی الفکوک
 الکامة عین ذلك النبی المذکور من حيث خصوصيته والحظ للتعین له ولا مته من حکم الحق الذى هو سر بعته
 النبی من خبیثها یسمى نبیا واما من حيث معرفته بالحق ومن حيث علم الحق به وبلازمه والموقت والمتناهی
 من کل ذلك وغیر المتناهی وغیر الموقت فذلک جهة ولایته انتهی کلامه وشيخ رضی الله عنه بوتده بر معنای
 لطیفه اشارت ابتد واول معنی بودر که وقتاکم اسایند صحیحه وروایات صریحه الیه حضرت محمدیه دن علماء
 امتی کانبیاء بنی اسرائیل قوی الیه ثابت اولدیه که بواتمک علماء عرفای بنی اسرائیل انبیاء کیمدر * پس
 معلوم اولدیکه بواتمک شیخ به ده ورته موجوده در که علماء وحالا ومقاما انبیاء وارث اولور وانبیانک ارواحندن
 علوم واحوال واذواقی اخذ ایدر که انرا اول مقاماتده انلردن اول وجودین ایدر * وهربینک وارث فیض
 ومددی اول نبینک روحندن اخذ ایدر ویا الله تعالیدن اخذ ایدر شول معدنن که اول نبی اول معدنن فی
 اخذ ایتمیدی پس بوتقد براوزره قلوب انبیاء اوزره منزله اولان کام ايجون بواتمک محمدیه در ورتبه موجوده در که
 هر بینک حکمتی داتا ابدانک وارث قلی اوزره نزول ایدر که انک علوم واثله وارثدر ویا ذوق وشربه اکا
 موافقدر * ایکی سندن هر بر یسی واسطه الیه ویا واسطه سز بر اسمک حضرت تدن اخذ ایتمیدی حیثیله * ووارث
 محمدی که علوی الله تعالیدن صورت نورانیه ده ویا خود صورت روحانیه ده اخذ ایدر ویا خاتم ولایت خاصه
 محمدیه روحندن ویا اول مظهرده الله تعالیدن اخذ ایدر جمع ورته تک کلیدر * علمانک وراثه اکلی مقامات
 واحوال ومشاهدی احاطه انزل اجبی ووسعیدر وشک یوقدر که بریم نبیز محمد علیه السلام رسالت کلیدر
 زیرا اسم اعظمدر جمع اسماء الهیه بی جامعدر که اول اسمادن قلوب کام انبیاء اوزره نبوتی جهتیله کند بلیشه
 وامتلزیه متعلقه اولان حکم منزله در * ومقام اقدم اولان حضرت احدیه دن وحقیت محمدیه دن ولایتی
 جهتیله کام انبیاء وکام اولیانک قلوبی اوزره حقل معرفته * ولایت وتوحید ذاته متعلقه اولان حکم منزله در
 ودخی رسول علیه السلام نبوتی جمع نبوتانک احدی صورتیدر که جمیع انبیاء مستقدمینده متفرقه ایدی *
 وانک ذاتی که خاتم اولیانک مشکایدر جمیع انبیاء واولیاده متفرقه اولان جمیع ولایاتک احدی صورتیدر *
 پس بوندن اول اشارت اولندی فی اوزره شیخ رضی الله عنه ورت محمدی ومشرقی ذاتی وجمع احدی الیه متحقق
 اولدقه انکچون خاتم ولایت محمدیه مرتبه سی حمله اولدی * پس جمیع انبیانک ولایتی جهتیله واولیانک
 برأخذی اولان ولایت کایه محمدیه وجمیعت احدیت ذاتیه دن فصوص حکمه مذکورین اولان انبیانک
 قلوبی اوزره منزله اولان حکم فصوصی الله تعالی مقام اقدمدن شیخ رضی الله عنه انک قلی اوزره انزال ایتمکله
 اولدی شیخ کای الیه خدایتدیکه اول حکمک مقابله سنده انبیادن صادره اولان جمیع محمدی جامعدر وشيخ
 رضی الله عنه بوتده کلامی فص آدمیده وحکمت شنبیه ده اولان کلامی اوزره بنا ایدی (قال فی النص آدمی

في حق الانسان الكامل فتح العالم بوجوده فهو من العالم كيف الخاتم من الخاتم فهو محل النقش والعلامة
التي يفتح بها الملك على خزائنه وقال في الحكمة الشيعية ان القلب من العارف والالسان الكامل بمنزلة
محل نفس الخاتم من الخاتم (يس اول عالمي خاتم منزله سنده استعمال ايدي وانسان كامل في نفس خاتمة تشبيهه
ايدي ان تصكره انسان كامل خاتم منزله سنده وقلبي خاتمة فصلي منزله سنده استعمال ايدي) يس انسان
كامل قاي نفس اولدي يس قلب محل نقش وعلامتدور ونقش اسم الله اعظمدر يعني ذات واحد جميع اسماء
الهيبة الله انده منقوشه دره يس ذات مقدسه اولان مقام اقدمدر محل نقش اسم اعظم اولان ومظاهر ذات الهيبة
اولان قلوب كام اوزره حكم الهيبة نك انزالي اولديدر ومظاهر ومظهرتي اعتباردن اوتري وقلوب كام اول حكم
قبولك قابليتي اليه ظاهر اولديغدن اوتري زير قلوب كنده احديت جعيت الهيبة حاصله دره يس قلوب كام
جعيت كاييه احديه حكمنه قابلدري وبوكاب اهل كالك منارتي خصوصيتك ذكرنه مختصدر (امدي) شوبله
يل وقتا كم عرف تحقيه دره حكم انزالي ابكي طريقي اوزره واقع اولديسه كه بوابكي طريقي طرق غير متناهيته في
مستنددر بر يسي سلسله ترتيب طريقي يقيدر وبوطريقي اوزره انزال مقام مقدم اولان حضرت الوهيت وبوطريقي
واقعددر وبابكي يسي طريقي سر اولان وجه خاص طريقي يقيدر كه انده واسطه ليحون اصلا مدخل بو قدر زير وجه
خاص شول وجه دره هر موجود عين ثابته سي قبلندن اول وجه الله تعالى به بغير واسطه ارتباط ذاتي اليه
مرتبط اولور وبوطريقي اوزره انزال مقام اقدم اولان حضرت ذات احديه دن واقعددر يس انكيجون (يا احديت
الطريق الام من مقام الاقدم) (ديدي ام فتح همزه اليه اقرب ومستقيم معنا سنده در وبامنزله الحكم قولنه
متعلقدر على معانسه اولق جائزدر) واذلهم وابهم بتفان ون) كبي (وانكم لترون عليهم قولي دليله يعني
مقام اقدم اولان حضرت احديت ذاتيه دن احديت طريقي اوزره كه طريقي اوتريدر قلوب كام اوزره حكمي
منزله وباطرفيت معانسه در رجعت بطريقي الكوفة كبي يعني قلوب كام اوزره حكمي احديت طريقي يقيدر كه
طريقي اوتريدر منزله وباملايه ليحوندر اي منزل الحكم ملتبسا باحديه الطريق الام يعني قلوب كام اوزره
مقام اقدمدر حكمي انزال ايدو طريقي اقرب اولان احديت طريقي اليه ملتبس اولديقي حاله وبانزال اخبار اليه
امر معناني متفقددر) (نزل القرآن لتحليل البمع وتحرير الربوا) (قولي كبي اي منزل الحكم امر او مخبرا بان
الطريق الاقرب طريقي الاحديه وبوطريقي احديت وجه خاص طريقي يقيدر كه رابطه ذاتيه دن غيري انده واسطه
بو قدر (امدي) شوبله معلوم اوله كه هر شي ليحون برا حديت واردر كه كاختصه در اول احديت شتون
ذاتيه دن كه انله اعيان ثابته وحقايق عليه ديئلور هر بر شانك احديت اليه منعه اولان ذاته عدم مغايرتي
حيثيه در زير احديت شتون ذاتيه دن هر بر شانده مبريان ذاتي اليه ساريه دره يس تلك الشئون دن هر بر شان
ذات احديه نك عبيددر وشوندن هر بر شان شان آخرك عبيددر ذات احديه شونك املاكي اعتبار اليه
و ذات دخي جيج شونك عبيددر انله انك عدم انحصاري اعتبار اليه يس عين ذات اولان حق چنكم شوندن
هر بر شانده واعيان دن هر بر عبيده شتون واعيانك حسييله ظهورايتسه وانلردن هر بر يستك مظهر نده
خصوصيت معينه اليه متعين اولسه ومبريان ذاتي اليه اول شونك صورند مبريان ايتسه اول شونك صورند
بر صورت ذات حقه مغاير اولوز زير اهر بر صورت ذاتك عبيددر حيثيت مخصوصه اليه كه اول حيثيته حق اول
صورته ظاهر اولدي يس كاه ظاهر اولان ذات احديه در وكلاه انك مبريان صراط مستقيدر وبوطريقي
توحيد ذاتيه دره يس حكم وامر اردن هر نمشي كه ذات احديه دن انك مظهر كامله سي اولان كلاك قلوب اوزره
القا اولوز لا طريق اقرب اولان احديت طريقي اليه وبوطريقي اقربدن دخي القا اولوز لا وجه خاص طريقي
اوزره كه ارتباط ذاتي اليه شاول وجه اليه حقه سي بطردرو بوجه عموم طريقي اوزره دره وباماطريقي خصوص
اوزره يس انكرجه كيم هوني وهولي بزم نبينز عليه السلام دن غيري وانك ورثه سندن اولان كلدن غيري حقه
حيثيت معينه واعتبار مخصوص اليه مستنددر وبوطريقي اولديسه كه اول اعتبار اسماء خقندن بر اسم اليه تسبيحه
او انور وبلكن انك حقل عبيددر زير احديت انلردن هر بر يستك صورته احديت جعيت الهيبة ظاهر وسائر اشيا
نوك خلافي اوزره دره زير انكرجه كيم حق اشيا دن هر بر يستك عيني اولديسه انله انك ظاهر وزي اعتبار اليه
ولكن اشيا جميع وجود اليه حقل عيني دكادر زير اشيا بعض اشيا مظهر بدره يس حق تعالى اشيا به

صورت ذاتيه سي اوزره تحلي اتمز واما انسان كامل يس اول حقل عيني اولمقد اشيا به محققدر زير احديت
تعالى اشيا صورت ذاتيه اوزره تحلي ايدو يس انسان كامل جميع وجود اليه حقل عيني غيري دكادر
يس باحديه الطريق الام قولندن مراد توحيد ذاتي طريقي اولوز وجه اولدن اكل واجمع وجه اوزره يعني منزل
الحكم على قلوب الكام باحديه طريق كونهم عين الحق المتجلي لهم على صورة الذاتية وكون قلب كل واحد
بهم متقبلا مع الحق في صور شونه الذاتية فكانوا مع الحق في التحول والتقلب في جميع الشئون الالهية
والصور الكونية ككون الحق معهم في التجلي على صورته الذاتية ومن المقام الاقدم قولي منزل الحكم قولنه
متعلقدر ومقام اقدمدر مراد مقام ذات احديتدر (امدي) شوبله يسل كل كطريقي غير متناهيته كيم طريقين
مشهورين اوزره منحصره اولديسه كه بر يسي سلسله ترتيب طريقي يقيدر وبوطريقي سر در كه وجه خاص
طريقي يقيدر كه كذلك مقامات دخي انكرجه كيم غير متناهيته در احجاب مقاماتك عدم تاهي سي حسييله لكن
جميع مقامات مقامينه مجموعهم در بر يسي آخر دن اقدمدر رتبه وذات تقدي اليه زمان اليه دكادر كه علماء
رسومك معلومدر وباول مقام حضرت احديت ذاتيه دره كذا اشيا وصفاتين منزله در واحدت جمع جميع
حضرات اسمائه اليه مسجيه در وباول حضرت محمديه جعيت احديه ختميه در خاصه يس جمع ذاتي احديت اليه
حضرت محمديه اولان حضرت احديه دن طريقي اقرب اولان احديت طريقي اليه تحلي ايدو وبوطريقي اليه
حكمك انزالي شول كلك قلوب اوزره كه صورت ذاتيه اوزره انله تحلي اولان حقل انلر عيني اولديدر وانلرك
قلوبي جميع شتون ذاتيه در حقله متقبليه اولدي اول كام بيتي اليه حضرت احديت بيننده اطلاقه وعدم
تقييده مناسب ذاتيه ثابته وبو حضرت محمديه حسييله مختصه اولمقددر يس بو حضرت محمديه دن اخذ ايدن
بغير واسطه ورت محمدي اليه اخذ ايدن وبومقامدن منزله اولان حكم حكمت واحددر كثرت وجوديه واسمايه
اندن متفقيه در وبلكن اول حكم حكمت واحد انك قوابل مختلفه سي حسي اوزره حكم اليه مسجيه اولدي يس
حكم قوابل مختلفه حسييله نقيده متكثر در يس وبومقام اقدمدن قلوب كام اوزره حكمك القاي واقع اولوز
الاطريق ام احديت اليه وبوطريقي احديه انبيا واوليادن محمديه مختصه در كه انلرك قلوب اوزره حكم الهيبة
احديت وصفي اوزره منزله در ووطريقي دخي احديت اوزره در زير انلرك قلوب وصف احديت اوزره دره يس
بومقامدن انزال اولنان حكم ابكي وجه اوزره اولوز وبوجهي توحيد ذاته واحديه وبولايته وذوق محمدي به
متعلقه اولان حكم مقام احديتدن طريقي احديت وصف احديت اوزره اولان قلوب كام اوزره منزله
اولدي يته وصف احديت اوزره دره كبريت نسيه وجوديه اندن متفقيه در وبوجه انبيا به وبونه واهم
متعلقه اولان حكم وصف احديت اوزره منزله در وبلكن قوابل مختلفه واقضات متباينه حسييله نقيده
متكثر اولوز وبس وحدت حقيقيه وكثرت نسيه اليه الله تصفه اولوز وباولكي كبي كثرت وجوديه اندن متفقيه
اولوز وبمقامك بر يسي دخي مقام مقدمدر كه كاحضرت واحديت وحضرت الوهيت وبو يتي در بر كه اسماء
الهيبة دن هر بر يسي اول مقامده آخر دن متميز در ذات احديه دن كامعينه اولان حصه اليه وباول حضرت كثرت
نسيه اسماء غير متناهيته حسييله متعينه اولدي يس وبومقامدن حكمك انزالي وزولي وتنزلي تفصيلدر
حضرات اسمائه متعددي اليه متعدده اولوز وحقايق مختلفه واقضات متباينه حسييله مختلفه اولوز وبس اسم
جيل واطيف ومحسن وعطوف ورؤف وبو نلرك اخواني اولان اسمائك حضرت متباينه در جليل وقاهر
وشديد العقاب ومعذب ومتميز وبو نلرك اخواني اولان اسمائك حضرت وبومقامدن حضرات اسمائه دن
واقع اولان انزال سلسله ترتيب طريقي اوزره محمدين ليحون وانلرك غيري ليحون دخي حاصل اولوز (امدي)
شوبله يسلكم حضرات اسمائه الهيبة نك كايي انكرجه كيم قدمه در زير ذات احديت ليحون نسب ذاتيه در لكن
ذات احديه حضرتي رتبه انلردن اقدمدر زير كثرت نسيه نك انقطاي مقاميدر وتعدد ذات وجوديه نك
اسم لاكي حضرتي در وباما حضرات اسمائه كه انلري حضرت واحديت جامع در كاخلافه در زير انكرجه كيم
حضرت اسمائه دن كثرت وجوديه متفقيه در وبلكن كثرت نسيه انده ثابته در رتبه كيم احدواحد دن اقدمدر
زير كثرت نسيه وكثرت وجوديه ذات احددن منقطع در وواحد احديه بخلافه در زير واحد واحد اولديقي
اعتبار اوزره انكرجه كيم اندن كثرت وجوديه متفقيه در لكن كثرت نسيه انده متعلقه الحق قدر لصفيت وثلاثيت

ودر بیت نسبی کبی درخی سائر بنسب غیر متشابهه کبی زیر ابونسب واحد ده متمایز ایکن وجود ده ظاهر دواوا
 الاعداد الیه پس واحد عدد که نفساً و معیاداً و مرتبه کیم عدد واحدی مفصل در پس چنکم تعدد واحد الیه بنسب
 ظاهر و اواسه واحد که را قی تفصیلند که اثنین و ثلاثه و اربعه در واحد اثنین که نصی و ثلاثه نک ثلثی و اربعه نک
 ربی و اربع اولی و پس احد که واحد اوزره اقدیه بقی ظاهر اولدی (امدی) و یله یسلسل که حکم الهیه نلوب کلم
 اوزره مقامی بدن انزال و تنزیل اولد و کن شیخ رضی الله عنه منزل الحکم علی قلوب الکلم باحدیه الطریق الام
 من المقام الاقدم دیدی و جهیدن اوتری بروجه بود که مقام ثانی اولان حضرت الوهیت بدن منزله اولان حکم
 مقام اقدم اولان حضرت احدی بدن حضرت الوهیت ده اسماء الهیه اوزره مضاهیه و اسماء الهیه بدن قلوب انبیا
 و اولیا اوزره انزال اولد و بر وجه دخی بود که مقام اقدم بدن احدیت طریق الیه قلوب انبیا و اولیا اوزره نزول
 ایدن حکم ذوق محمدی به و توحید ذاتیه خصیصه اولان حکم در که وصف احدیت اوزره و بدن واحد اوزره منزله در
 و جمیع انبیا و اولیا توحید ذاتی اولان بدن واحد اوزره دور که اگر چه کیم انزل خصایص ذاتیه لری اعتبار الیه
 بعضی سنک اذواقی بعضه مغایر در و لکن اصول توحید ده مغایرت یوقدر الایوقدر وارد که املک استعداده
 اختلافی سبیل ایدان و شرایع و امور و نواهیده و افعال مخصوصه ده و احکام معینه ده بری برینه محال قدر
 انکچون شیخ رضی الله عنه (وان اختلفت الفعل و الملل لا اختلاف الامم) دیدی بوقول اعتراض مقدره جواب در
 کانه سوال انا و اکر حکم الهیه احدیه به جمیع ذات احدی بدن قلوب کلم اوزره احدیت طریق الیه منزله اولیدی
 و باکر انزال حکم بدن مراد طریق واحد اولیدی پس تحمل و ملل نیچون مختلفه اولدی و شرایع و ادیان و مذاهب
 نیچون متکثره اولدی پس بوا اعتراضه جواب ایدوب دیر که و اگر چه کیم امر به و منکر و مشارب و استعدادات ده املک
 اختلاف بدن اوتری تحمل و ملل مختلفه اولدیه حکم الهیه ذاتیه مقام اقدم بدن طریق احدیت اوزره منزله در
 زیر املک اختلافاتی طریق احدی بقیته قدح و بر من (اعلم) ان الدین فی الحقیقه واحد کما قال الله تعالی (شرع لکم
 من الدین ما وصی به نوحا و الذی اوحینا الیک و ما وصینا به ابراهیم و موسی و عیسی ان اقیوا الدین و لا تتفرقوا فیه
 الایه) و لکن المتدینین من الامم مختلفون فی حقایقهم و استعداداتهم و امر به و منکرهم و علومهم و معارفهم و عاداتهم
 و معتقداتهم بل و کل فرد من افراد ای اتیه فی ای عصر کان محالفاً للآخرین فی تعینه فی علم الحق و استعداداته الغیر
 المجموع و المزاج و العلم و الحال و استعداد المجموع و شریعه و مذهبه من حیث زیه الخاص به مع الاشتراک فی بعض
 الامور فانه لا یمکن الاتفاق و المناسبة بین الشخصین فی جمیع الامور لانه لما غلب علی اهل کل عصر حکم و وصف
 واحد و ثبت المناسبة بینهم بهذا الوصف لما کم علی جمیعهم و ان كانوا مختلفین فی سائر الاحوالهم و غلب حکم
 مایه الاتحاد علی حکم مایه الامتیاز و قویت المناسبة بینهم و کان حکم مایه الامتیاز مقهوراً تحت سلطه حکم
 مایه الاتحاد فحصل بینهم الاتحاد بالکامیه كانوا کانهم علی وصف واحد غیر مختلفین فظهر الاختلاف بین الامم
 بهذا الوصف الغالب علی کل واحد منها بحسب اختلافهم فی الارصاف و الاستعداد و المزاج و العلم و الاعتقاد
 کان الاختلاف بین الملل و الفحل لان علم کل واحد من الرسل من جهة الرسالة لیس الا بقدر ما یمتدح الیه
 اعته المرسل هو الیه لا زاید و لا ناقص لانه انما الرسل بسؤال استعدادهم فلا یکلفهم الا بقدر وسعهم فی الاستعداد
 فبقدر تفاضل الامم فی الاستعدادات تتفاضل الرسل فی علم الرسالة قال الشیخ قدس سره فی الحکمه العزیز
 اعلم ان الرسل صلوات الله علیهم من حیث هم رسل لا من حیث هم اولیاء عارفون علی مراتب مایه علی
 اهمهم فاعندهم من العلم الذی اوسلوا به الا بقدر ما یمتدح الیه استعدادهم فلا یکلفهم الا بقدر وسعهم فی الاستعداد
 بعضها علی بعض فتفاضل الرسل فی علم الارسال بتفاضل اعما و هو قوله تعالی (تلك الرسل فضلنا بعضهم
 علی بعض) (کما هم ایضا فیمار جرجع الی ذواتهم من الالوم و الاحکام متفاضلون بحسب استعداداتهم و هو قوله
 تعالی) (ولقد فضلنا بعض النبیین علی بعض) (انتهی کلامه پس وقتاکم علم ارساله کلم یتنیده تفاضل املک
 تفاضلی حدیله اولدیه حکمت واحد حکم کثیره به و کلمه واحد کلم کثیره به منقسمه اولوب مختلفه اولدی
 و حضرت محمدیه به جمیع حکم حکمت واحد و جمیع کلم دخی حقیقت احدیه به کلم واحد ایدی و جمیع
 انبیاء تک دعوی دین واحد اوزره رب واحد ایدی پس دین واحد ایدان مختلفه بصورتیه تدبیر و تبشیر عین
 حسی اوزره ظاهر اولدی زیرا که هداً و اواز الانزل طبايع متنوعه لری حدیله مراتب و مراکز

مختلفه لرندن وائرلر اصالا حارری دخی تصور اولغز الا اعتقادات متضایه واهو استقامت لرلی ووجیهه انلره
مختص اولان فسادلر ازاله سی سببیه * پس اهلک ادیان وشرایعده اختلاف لرلی ذکر اولان طریق اقرب
احدی بنده که توحید ذاتی طریقه قدر دوح ویرمیز الله تعالی نیک) (ما من دایه الا هو آخذ بناصیهنا ان ربی
علی صراط مستقیم) (قوی عوم اوزره در * و اسماء الهیه نیک کایسی دخی انلره مختصه اولان مظاهر ایچون
ارایلدر و مظاهرک حقایق دخی مختلفه در * پس هر بر دایه دب ایتمز الا انک ربی اولان اجمعه تبعیت الیه یعنی
اول اسمک صراط مستقیم اوزره مشی ایدر * پس ته کیم جمیع اسماء الهیه احدیت ذاتیه مطلقه نیک قهری
تختنده میست که در کذلک جمیع طرق مختلفه که دواب کایسی انک اوزره مشی ایدر * توحید ذاتی اولان طریق
ام احدیت نیک قهری تختنده مستقیم که در * قال الشیخ رضی الله عنه فی النقص الفصوص غایات الطرق کلها
الی الله والله غایات فکلها اصراط مستقیم ولكن تعبدنا الله بالطریق الموصول الی سعادتنا خاصة وهو ما شرعنا
انتهی کلامه) (وصلى الله على محمد اللهم من خزائن الجود والكرم بانقيل الاقوام) (یعنی حضرت الوهیته
متعین اولان جود واحد حق تجلی و امتیانی و لطف و احسانی خزائن جود و کرمدن قبل اقوام الله عدهم
اوزره واصل اولسون دیکدر صلوته عرف تحقیقه حقیقت اضافیه در بر اعتبار الیه عبده اضافتی جائزدر
بر اعتبار الیه الله تعالی به اضافتی جائزدر * پس صلوته عبد طریقت دعا و خضوع و استکانت و خشوع و نزوع در
و حق قبلندن رحمت و جنان و تجلی لطف و امتیاند و عطف و رأفت و احسان و غفران و رضوان و نوری صلی الله
علیه و سلم اوزره صلوته وقت اولور که انک عینی حیثیتیه احدیت جمع جمیع حضرت اتدن ذات احدیت
حضرت تدن واقعه اولور و وقت اولور که آل و اتباع دن غیرک افاضتی حیثیتیه واقعه اولور * قال الشیخ
فی الفتوحات فی آخر باب امرار الصلوات ان الصلوة علی الشخص قد یصلی علیه من حیث عنیه ومن حیث
ما یضاف الیه غیره فیکان الصلوة من حیث ما یضاف الیه غیره هی الصلوة من حیث المجموع و الا لمجموع حکم
لیس لام فرد الواحد انتهى کلامه * و شیخ رضی الله عنه مقتضای ظاهر دن عدول ایدوب صیغه غیب الیه و صلی
الله علیه دیدی پس صلوته الله تعالی به استناد ایلدی زیر الحرج قوی اقتضای ایدر که و الصلوة و اخود واصلی علی محمد
الهم دیه * پس شیخ رضی الله عنه رسول علیه السلامک علوم مرتبه منه رعایت ایدوب اگ اشارت ایلدی که
مراتب صلوته اعلی مرتبه سی که صلوته الله در رسول علیه السلامه تخصیص ایلدی * و اشارت ایلدی که
انک اسانی اوزره حامد اولان حقدر کندی نفسی کادر * پس کندی نفسی حامد در و حق کندی نبیسی
اوزره مصلیدر پس بواجلندن اوتری و صلی الله قوائی الحمد لله قوله عطف ایلدی و بعد الهم قوله شیخ
رضی الله عنه صلوته رسول علیه السلامک صفت شریفه که امداد بر اضافت ایلدی و بعد قوائی علم و وضعه
وضع ایلدی اگ انسا که خزائن جود و کرمدن هم امداد رسول علیه السلام ایچون وصف ذات ایدر غیر ایچون
انده قدم یوقدر پس رسولک امداده تعبیری شهر تدن امداد انکچون علم کبی اولدی و رسول علیه السلامک
نشأت عنصر به ده ظاهر دندن اول و محمد اسنی الیه مسبی اولمزدن اول حضرت واحدیه و حقایق غیبیه ده انک
عممی امداد ایدر یکنک اذیمیتنه اشارت ایلدی * زیر حقایق غیبیه حضرت علیه ده بنواری حالده انلر
احوالی لسانی الیه اسماء الهیه دن انلری مقوم و وجود مظهر اولان شیئی سوال ایلدیله پس وقتا که حقایق دن
هر بر حقیقت اسماء الهیه دن بر اجمعه مستند اولدیرسه و احیانک کایسی رسول علیه السلامک حقیقتی اولان
اسمک تختنده مجموعه اولدیرسه حقایق کایسیه امداد اولان شیئی کایسی رسول علیه السلامک حقیقتدن
امداد اولندی * پس یوقدر اوزره رسول علیه السلامه صلوته انک عینی و حقیقتی حیثیتیه واقعه اولور
و هم جمع هم تدن و هم نفس وار واحدن تصدیق قویدر بر کلاک طلبنده که همت الیه انک حسوانی
طالب اولان کسینه نیک حالته لایقدر و همت همدن فعله در جلوسدن جلسه کبی و همت متوقعه اولور
اعلنک تنوی و علوم و طبقاتده اختلافی حسیله بلکه حقایق بلیتک اختلافی حسیله زیر اهر همت صاحبی
حقایق الهیه دن بر حقیقته مستنددر و حقایق مختلفه در خصوصیات دایه لریک اختلافی حسیله * پس
هر همت صاحبی ایچون استعداد خاص حاصلدر که انک هویتی الیه کالابن اولان کالنی جلب ایدر * و اول
استعداد رسول الله علیه مقتضاستنددر که اول همت صاحبی اکاستنددر زیر اسماء الهیه دن هر بر اسم استعداد

خاصی طلب ایدر که اول استمداده اسم انرا که اشارت اولیه پس هر برام بر کمال خزانه سید که اول استمداد
اول کالی حضرت واحدیت که اعیان اند ظاهر اولدی و هر برسی آخر دن نسبت مخصوصه ایلده تمیزه اولدی
اقتضای ایدر پس وقتا که حقیقت محمدیه احدیه بی سبیل بر رخ جامع اولدیه جمع حقایق علمیه و حضرات
اسماویه الهیه بینبله جمیع اعیان وجودیه و صور کونیه بیننده و حضرت واحدیتده جمیع خزان اسمایه
مفاتیح رسول علیه السلام بدنده واقعه اولدیه رسول علیه السلام هر همتی بمد اولدی اول اسم
خزانه سندن که حق تعالی اول اسم ایلده اول همت صاحبی تربیه ایدر اول اسم خزانه سنده واقع اولان کالی اکا
اعطا ایتمکله پس علی السویه در کرکه همت معجات نفسانیه دنیویه به متعلقه اولسون و کرکه کالات روحانیه
و اخرویه به و کرکه الله تعالی به والله قنده اولان شیشه متعلقه اولسون پس بر احمده بر حق واصل اولمکه انی طلب
ایدر و اکا اهتمام ایدر الا انک رب خاصی اولان اسم خزانه سندن و حضرت سندن و انک عین نایبه سندن که علم
الهیده انک تعینی حقیقتیدر و لکن حقیقت محمدیه نیک امدادی ایلده واصل اولور که جمیع خزان اسمایه بی جامعه در
و شام رسل مشکاتیدر پس هر عطا و نعمت و تجلی که ذات الهیه دن جود و کرم خزان اولان اسماء الهیه
حضرت سندن انک مظهره واصل اولسه که اول مظاهر اسمادن اول عطا و نعمتی سنده اولسه حقیقت محمدیه
بر زخیب ایلده واصل اولور پس حقیقت محمدیه هر همتی مدد در هر حاجتی قاضیه در شول اسم حضرت سندن
که اول همتک صاحبی اکامر تبط اوله علی السویه در کرکه امداد خزان جوددن اولسون قابلک استحقاقی
اعتبار مز و سوا السز و خزان کرمدن اولسون قابلدن استحقاقی و سوال اعتبار ایلده و صیغه جمع ایلده الهم قوی
انیا و اولیا نیک همته شامد که انک نفوس مبار که لری آندن صادره در کرکه اول هم مجزه نیک و یا خود کرامتک
اظه ارنه متعلقه اولسون و کرکه اولسون پس انردخی رسول علیه السلام حقیقت جامعه کایه کالیه ختمیه
اساطیه سندن سمدردر و رسول علیه السلام اول حقیقت جامعه دن انرا ایچون همی امداد ایدر پس
بومر تبه دن رسول علیه السلام سائر رسل اوزره افضل بی ظاهر اولدی پس ظاهر اولدی که شیخ رضی الله عنه
مدالهم من خزان الجود و الکرم قولنی محمد قوی اوزره تقدیم ایتمکله حقیقت محمدیه نیک تعقلی تقدیمه
والله تعالی دن اول حقیقت اوزره صلواتک تقدیمه اشارت ایدر اول حقیقت انک اسم شریفی اولان اسم
تسویه اولتی اوزره و امداد وقت اولور که بر مقام تزیینی ایلده واقع اولور که همت اکاستعلقه در و وقت اولور که
بر مقامدن اعلی و اشرف و افضل اولان مقامک تعریفی ایلده واقع اولور که صاحبی ائده قائم اوله و بر حالتک بیانی ایلده
واقع اولور که انک حالت اولی سندن اعز و اکمل و اجمع اوله پس رسول علیه السلام همتی بواجع و اشمل ایلده
اتصافه و بواسف و افضل اتصافه مترقبه ایدی و شیخ رضی الله عنه نیک بالقیل الا قوم قوی دلالت ایدر که بامداد
مقام یانده کلام و لسان ایلده ارشاد ایتمکله واقع اوله زیر بار رسول علیه السلام قول حق اعدل اقول ایلده احسن
اعتدال اوزره قرب نواظندن لسان حقه قائل ایدی بلکه قرب فرایضدن رسول علیه السلام لسانی اوزره
حق تعالی قائل ایدی پس بوندن اوتری رسول علیه السلام قولی اعدل اقولدر قال الله تعالی (ومن
اصدق من الله قیلا) پس رسولک قوی قول الله در پس بوتقدیر اوزره امداد رسول علیه السلام به شتی
مدتده و قول اعدل ایلده حقه دعوی زمانده اکا مخصوص اولور و انک انتقالند ذکره الی الابد اولان امدادنه
شامل اولور و اندن اول واقعه اولان همه و حضرات اسمایه ده مخزنه اولان آلا و نعمه متعلقه اولان همه
عام اولدی و حال بوکه الله تعالی رسول علیه السلام قرآنده علوم تبه سن و رحمت عامه سن بیان ایلدی
وما ارسلناک الا رحمة للعالمین (قوی ایلده پس عالمدن بر عالمی تخصیص ایتدی و کذلک قول و بیان ایلده امداد
ایتمک بی ایلده امداد خزان جود و کرمدن اولتی بیننده توفیق امره مشکدر خزان حضرت اسمایه اولتی تفسیری
اوزره قیل اقوم ایلده امداد ظاهر ده محلی ارشاده واقعه و حضرات الهیه احوال غیبیه باطنه دندر و انردن
امداد واقع اواز الا توجه و همت ایلده و قوت روحانیه ایلده اخذ ایتمکله لسان ایلده اولان قول ایلده و بیانده فصاحت
و بلاغت ایلده واقع اولمکه اعدل انوالدر اطنا بیلده ایجاز بیننده و لسانده فصاحت و بیانده بلاغت بیننده
پس بومقامده توفیقده تحقیق بودر که شیخ فتوحانده واقع اولان تحقیقیدر قال رضی الله عنه فی الفتوحات
فی الفصل الثانی من الباب الثامن والتسعين بعد المائة الکلام والقول نعمان لله تعالی فیما قول بسم المعلوم و هر

قوله (انما قولنا انی اذا اردنا ان نقول له کن) وبالكلام بسمع الموجود و قوله تعالی (وکلام الله موسى تكليما)
انتهی کلامه پس قول الله تعالی انک نعتیدر که انکله معدومه اسماع ایدر و اول قول کن قوی ایدر که عدمه ثابت
اولان شیشه دیندی و اول شی انکله ظاهر و موجود اولدی زیرا کن قوی شول قولان عینیدر که حق تعالی انکله
تکلم ایتدی و کن قوی الله تعالی ایچون بر تجلیدر بر صورتده که قوی و کلامی قبول ایدر ته کیم حق ایچون تجلی
بوندن غیر شی ایلده واقعه در پس قول بوتقدیر اوزره لسان ظاهر ایلده اولقندن اعددر بر لسان ذات و لسان صفات
و لسان افعال و لسان مرتبه و لسان حقیقت دینلور و السنده بوندن غیر دخی دینلور پس هر بر لسان
ایچون بر قول حاصلدر که اکا مختصدر پس وقتا که عرف تحقیقده محقق اولدیکه رسول علیه السلام
حقیقتی اولان حقیقت کایه کالیه اساطیه ختمیه بر رخ جامع ذوات ایلده اسماء الهیه بیننده و حقایق وجودیه ایلده
صور کونیه بیننده و دخی رسول علیه السلام شول ذاتی که انک حقیقت کلیه می آنده متعینه اولدی ذات
الهییه ایچون مظهر اکلدر و صفات و اخلاقی و اسماء و افعالی ایچون و سائر نسب و اضافاتی ایچون مجلای اسمندر
و حق تعالی انک ذاتده و قوا و اعضا سنده سر بان ذاتی ایلده ساری اولدی و مقام قرب فرایضدن انک لسانی اوزره
نطق ایتدی الله تعالی انک (فاجره حتى يسمع كلام الله) (قوی کبی پس معلوم اولدیکه همت بر شخصدن
بر کمالک حصول ایچون و یا اول همت صاحبک رب خاصی اولان اسم خزانه سندن بر عطا نیک وصولی ایچون
صادرده اولسه رسول علیه السلام حقیقت جامعه بر زخیبه می کن قوی ایلده قائله اولقندن زائله دکادر
شول شی معدوم ایچون که عطاء الهییدر و یا کمال مطالبدر که مخزن و نذر اول اسم خزانه سنده که اول اسم صاحبک
همتی اکاستعلقه اولدی پس رسول علیه السلام ذلك الشخصک همتی قیل اقوم اولان کن قوی ایلده امداد
ایدر پس قیل اقوم کن قولندن عبارت اولور که رسول علیه السلام حقیقتی و ذاتی لسانی ایلده و ذاتا لیدا
حقدن صادر در و شیخ رضی الله عنه الی الله همی امدالهم الی آخره قوی معنا سنده اعتبار آخر وارد و اول اعتبار
بودر که وقتا کیم الله تعالی بوکابده مذکورین اولان انبیا نیک اصولنه اطلاعی شیخ رضی الله عنه اعطا
ایدوب انک قلوبی اوزره منزله اولان حکمی انک قای اوزره انزال ایتمکله اکا انعام ایتدیه و اول دخی
اکا جدید ایدوب انک همتی جامع اولدیه جمیع محامدیکه بوکابده مذکور اولان نعمتک مقابلده سنده انبیا دن
صادرده در کذلک وقتا کیم بوکاب متضمن اولدیه انده ذکر اولان انبیا نیک حکمی که انردن هر برتی ایچون
بوامتدن بر وارث کامل واردر که انک حکمتنه وارثدر و اول نبینک حقیقتدن وارد اولان شینک زیاده اولسه
همتی و انبیا مذکورینک مقاماتی دائما بوردنه ایلده معوره اولدیه و رسول علیه السلام بوردنه نیک همی
اول انبیا نیک حقایق سندن جمیع حقایق جامعه اولان حقیقتی ایلده امداد اولدیه و شیخ رضی الله عنه رسول علیه
السلام حقیقتی ایلده حقیقت اولوب مبشرده بوکابی اکا عطاء ایتدیه و انک حقیقت سندن انی قیل اقوم ایلده
امداد ایتدیه خزان جود و کرم اولان انبیا نیک حقایق سندن جمیع همی امدادی ایلده و اول قیل اقوم مبشرده
هذا کتاب فصوص الحکم خذ و اخرج به الی الناس یتفون به قوی ایدر شیخ رضی الله عنه رسول علیه السلام
اوزره صلوة جامعه ایلده صلوة ایتدیکه اول همی امدادی مقابلده سنده واقعه اولان جمیع صلواتی جامعه در
و اول صلوة الله در پس وه فی الله علی مدالهم دیدی پس رسول علیه السلام اول ورنه نیک همی مد
اولدین شیخ رضی الله عنه تصریح ایدوب اشارت ایلدیکه کندیس جمیع همی امدادی ایلده امداد اولمشددر
پس جمیع همی انک حقیقتده همت واحد اولدی ته کیم جمیع حکم حکمت واحد اولدی زیرا انک همتی حقیقت
محمدیه جمیع احدیه دن صادرده در (محمد و اله و سلم) محمد قوی مدالهم قوی ایچون عطف بیاندر یعنی صلوة
مدهم اولان محمد صلی الله علیه و سلم و انک آلی اوزره متواصله اولسون و محمد ایلده آلی اوزره اسم سلام
حضرت مخصوص اولان تجلی ایلده تجلی ایتسون محمد تحمیده مبالغه در زیرا انک حقیقتی جمیع اسماء الهیه
و عطا یا ذاتیه بی جامعه در پس هر حامدن صادر اولان جدانک اصلنه راجعدر که عطا کاندن صادر اولدی
پس جمیع محمد حقیقت واحد اولان حقیقت انسانیه به راجعه در پس حقیقت انسانیه محمد ایلده تسخیه
اواندی زیرا جمیع محمد الهیه و کونیه جهنک احدیتیدر و جمیع حامدنک حامدی ایلده مجوده در و آل دن مراد
رسول علیه السلام خاصه فریه سیدر قال الشیخ رضی الله عنه فی الفتوحات فی اختلاف الصلوة علی النبی

صلى الله عليه وسلم ان الال في لغتهم خاصة الرجل القريبة اليه اذا كان عظيمًا حيث يضاف اليه بلطف الال
واذا لم يكن عظيمًا لا يضاف اليه بلطف الال بل يضاف اليه بلطف الال واما الال في لغتهم خاصة ليس هذا
العلماء بالله المؤمنون وقال في موضع آخر فلا يتقبل ان الال محمد صلى الله عليه وسلم هم اهل بيته خاصة ليس هذا
عند العرب وقد قال تعالى (ادخلوا آل فرعون) يريد خاصته فان الال لا يضاف بهذه الصفة الا للكبير القدر في الدنيا
او في الآخرة انتهى كلامه پس شيخ رضي الله عنهم كلامه من متين اولديكم آلدن انك مرادى صالحين
وعلمه بالعلم من رسول عليه السلام خاصة سيدركه انك امورى وقوارب عليه ومقاميه مى انزه آله اولور
على السوية در كركل انل شرفان اولديار وكرل اولديار الاشول كسنة كه قرابت طينه صاحبي اولسه ورسول
عليه السلام صورت عنصريه سنة نسبتى صحبه اولسه ولكن ورنه عنويرو حانية دن والله تعالى به اقبال دن
حطام دنيا ايله مشتغل اولسه پس اولدنى صورته انك اكيد ومعناده دكدر ورسول عليه السلام ايله انك
آلى اوزره تسليم الله تعالى دن سلامك استعاضه در و تسليم ذكر اولنديكى كى اسم سلام حضرت مخصوصه
اولان تجايد در پس الله تعالى اكاحقايق كالى تسليم ايدرو تجليات جلاله سطوات دن اكاسلامتى اعطا ايدرو
وانى خلافت وامامت وشفاعت كليه صورتي ايله اظهار ايدرو كالوا حدى ومحمد الهية كاليه بي اعطا ايدرو
وانحرافات دن سلامتى وحقيقة مى آند اليه ايله تحقيق هبه ايدرو والله اعلم) (اما بعد فاني رأيت رسول الله صلى
الله تعالى عليه وسلم في مبشرة في العشر الاخير من محرم سنة سبع وعشرين وستمائة بمجرسة دمشق وبهده صلى
الله تعالى عليه وسلم كتاب فقال لي هذا كتاب فصوص الحكم خذوه واخرج به الى الناس ينتفعون به) (شيخ رضي
الله عنه دبر كه محمد وصالو تدنصكره پس تحقيق بن رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلمى بر مبشرة ده كوردكه
اول مبشرة بمجرسة دمشق ايدى سنة سبع وعشرين وستمائة محرمك عشر اخير نده من عند الله ارات ايله
كوردم وحال بوكه رسول الله صلى الله عليه وسلمك الله بوكاب وارايدى پس بك خطا ايدوب ايدى بوكاب
فصوص الحكم كتابى بونى اخذ ايت وبونى ناسه انراج ايله بونكه منتفع اولور خذوه قولنده اولان ضمير تذكرة
وموضعيته به ضميرى كتابه عائد در وموضع اولده باعهديه ايجون درى ايلق جانزد وموضع
ثابته باهسيه در (امدى) شويده بيلكل كه حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم دن اسانيد صحبه ايله صحیح
اولدكه يور مشدر) (من رأى فقد رأى فان الشيطان لا يتمل بي) (بوحديثك مفعولى بودر هر كسكه كه
رسول عليه السلامى رؤياده اول صورته كورسه كه دنياه حياتى حالده رسول عليه السلام اول صورت
اوزره ايدكه احاديث صحبه ده انك اول صورتي ثابته در واول صورت مى به كامل الحقيقة اولسه پس تحقيق
اول كسكه رسول عليه السلامى حقيقة كوردى زير ايشيطان اول صورته متمل اولور واول صورت ايله ايدا
ظاهر اواز زيار رسول عليه السلام اسم هادى صورتيه و شيطان اسم مضل صورتيه در پس اسم مضل مظهرى
اولان شيطانه ممكن دكدر كه اسم هادى صورته ظاهر اوله ووقت اولور كه شيطان صورت ر بويت ودعاى
الو هيت ايله ظاهرا اولور زير مظهر اسم مضل در صورت الهية واسعه در اسم هادى صورتيه واسم مضل
صورتيه و اتراب الهية صورتيه محيط در پس شيطان رسول عليه السلام صورته ظاهر اواز واتا اولور
كسكه كه رؤياده بر صورت كوردى اول حالت دن متيقن اولدى واخود اكاد يندى كه اول كوردى رسول
عليه السلام در ولكن كوردى صورت انك صورت اصله سنة كه حديث صحبه ثابت در مطابق اولسه
اول صورت اكاحصيه اولسه واخود بوجه ايله كه اكاسماتى اولسه وبروجه ايله اكاحخالف اولسه پس
اول صورت مى به رسول عليه السلام صورتيه دكدر ورايتك شريعت محمدية صورته نسبتك صورتيه در
پس شول كسكه كه انك اعتقاد نده ويا علم نده ويا مقام نده نقص واقع اولسه مشاهده ايتزال اولور
كندى نسبتى صورتيه وشول كسكه كه رسول عليه السلامه هر وجه له مقتدى واكل وجه اوزره انك هادى
ايله هادى اولسه وعلم وعلمه حق متابعت ايله كامتبع اولسه ورسول عليه السلام حال دن ومقام دن
انك بون ورت تام اولسه بقطه سنده ومنانده وسنه ده اولان وقايع نده كوردى شى مطابقة اكل واضح
وشم ودرر زنده تشخيص وتملذذ ايدرو اوضح اولور راي وارنك رسول عليه السلامه جميع اخلاق وادافه
واحوال واعماله كمال اتباع دن اترى انك كى كسكه به بن رسول عليه السلامى كوردم ديك صحيد در

وبعد شويده بيلكه رؤيت ابصار دن اعذر زيرا ابصار حاسة بصرا ايله مبصراتك شم ويدر رؤيت جميع
مشهوداتك شم ويدر كركل مشهودات مبصرة ويا تخيله ويا عقله ويا معلومه اولسون پس رؤيت
حاسة بصرا ايله مقيدة دكدر بلكه عين بصيرت وعين علم وعين قلب ايله حاصل در پس وقتا كه شيخ رضي الله عنه
رأيت رسول الله ديدى وحال بوكه انك زمانته اولان قورمك علم حقايقه اول اعلى ايدى بزعم معلوم اولدى كه
حقيقة انى مشاعده ايدى پس شيخ رضي الله عنه عين بصيرت ايله وعين قلب ايله رسول عليه السلام صورت
حقيقت ومعنويه سن كوردى وروحى عينيله صورت روحانيه سن كوردى وعين نورانية الهية سيله صورت
نورانية الهية سن كوردى وبصرى باطنيله محسوسه ومبصرة اولان صورت متمل سن كوردى ورسول الله
صلى الله عليه وسلم ايجون واردر كه وارث كاملى اولان كسكه عالم حسده محسوسا ومبصرا ظاهرا ايله زيرا
رسول عليه السلام بر عالمه مقيد وبرزخده محبوس دكدر جميع عوالم وبرزخده صورت معينه
مخصوصه سيله ظاهرا اولور رؤيت احديت جمعية كاليه كه جميع مقامات رؤيتى جامعه در حقه نسبت ايله
واكمل خلق اولان رسول عليه السلامه وما تركه نسبت ايله خاتم نبوت وخاتم ولايت وانك اولادته
مخصوصه در ومبصرة اصله رؤيتك صفت در ولكن موصوف مقامه قائمه اولان صفات غالبه دندر پس
معلوم موصوف ايله ذكر اولنر بطحا كى پس رؤيا مبشرة دن بلز ارض بطحا دن بار كى كى پس مبشرة رؤيا
صالحه در كه مسلم الى كوردى قال الشيخ رضي الله عنه في المشاهدة خرج الترمذى عن انس قال قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم ان الرسالة والنبوذة قد انقطعت فلا رسول بعدى ولا نبى بعدى قال فشق ذلك على الناس
فقال عليه السلام لكن المبشرات قال يا رسول الله وما المبشرات قال رؤيا المسلم جزء من اجزاء النبوة قال
او عيسى هذا حديث حسن صحيح انتهى كلامه واما مشرب الحقيقة ده مبشرة رؤياده اولد دن اعذر زيرا الله
تعالى اواياستى بقطه ده رؤياستى تبيين ايدراقا واعلام ايله وتجلى ايله ووارد الهى ايله ووارد روحانى
ملكى ايله ويده صلى الله عليه وسلم قولنده يد قدرت صورتيه زيرا يد عطا ومنع وقبض وبسط مظهر يدر
وكاب يد رسوله اولديكى اشارت در كه كل انبيا اذواى خصوصنده بوكابده اولان علوم وحكم اكرجه كيم
بوكلك قلوبى اوزره استعدادات خصيصه لى حسيه انك اصول اولان اسمائك حضرت اتدن منزله در لكن
اول علوم وحكمك احديت جعي رسول عليه السلامك يدنده وانك قبضه سنده در انك نبوتى جميع نبوتات
ختميه جمعك احديتى اولديكى اعتبار اوزره جميع علوم وحكمه على التخصيص جامعه ومحيط در واول حكم
وعلمك تفصيلى وتبيينى پس خاتم ولايت محمدية يدنده در وهذا كتاب فصوص الحكم قولى پس رسول
عليه السلام طرف دن بوكابى فصوص الحكم ايله تسهيه در ويا خود ايدركه عند الله بوكابك اسمى فصوص
الحكم در ويا بوكابى فصوص ايله تسهيه ايتك اعلام در كه بوكاب كل مذ كوربك قلوبى اوزره منزله اولان
حكمك عمويد در زير فصوص خاصة معلومه اولان معانى وحقايقه دلالت ايدرو تسهيه فصوص نقوش
وعلامات اسميه محمديه در كه خزانه اوزره انل ايله ختم اولنور و فصوص نقوشه واقعه اولان نقوش حكم الهية
كاليه احديت جمعية ختميه محمدية در كه بوكابده مذ كور بن اولان كل انبيائك قلوبى قابلياته مفصلة در پس
اكرجه كيم بونقوش حكميه حضرات الهية اسمائيه دن انبيائك قلوبى اوزره منزله در ولكن اصل ومحمد
ختميه بونقوش حكمى وبقوشك جعي احديتى خاتم رسلك صلوات الله عليه قبضه سنده در وكر اولديكى اوزره
بوحكمك تفصيلى خاتم ولايت محمدية يدنده در زيرا بوحكمك وراثت خاصة مجرنية ختميه ايله اخذ اولور
ورسول عليه السلامك شيخ رضي الله عنه خذوه قولى ايله بوكابى اخذ ايتكه امرى اشارت در كه شيخ
رضى الله عنه ولايت خصوص ختميه مخصوص اولان خاتمر زيرا فصوص الحكم ختميه اولان حكم
مقامات ختميه محمدية به مخصوصه اولان حكم در كه حضرات اسمائية الهية خصيصه اولان كالانك
مقامات دن هر مقام متعينه در كه بوكابده مذ كور بن اولان انبيا اول اسمائياتك وعلوم واحكامك
بيله سندر پس فاخرج به الى الناس قولى ايله خاتم انبيائك شيخه بوكابك اخراجكه كه حكم ختميه بي متعندر
امر ايتكى اشارت در كه شيخ رضي الله عنه ختميه جمعه ده انك وارث اكيد در زير احقايق وعلوم ختميه واقعه
اولر الا ختميه ايله تحقيق اولان كسكه ايجون وحكم ختميه بي الله تعالى شيخ ايله اظهار ايدرو انك ايدى ولياى اوزره

وسباق کلام اقتضای آنکه * بنفعون قوی امری جوابی اوله * و بنفعون قوی اسماطون ابلی مجزوم اوله *
 لکن مقتضای ظاهر اوزره اخراج اوله دی * کانه رسول علیه السلام من اخبار ایندیکیدر * جاریه اولان حال
 صورتیه مزید اعلام و بشارتدن اوزری * اخراج به الی الناس ای المتحققین بالانسانیة بنفعون به * دیدی
 یعنی انسانیه ایله متحققین اولان ناس انک ابلیه منفع اولورلدیکدر * و باخود سوال مقدره جوابدر اگر رسول
 علیه السلام سوال اولسه که تحقیق بو حکم صفت حیوانیه ایله متصف اولان ناسک فهمندن متعالیه در
 پس جواب ایدر * بان فهم ناس استعدین لا کمال بنفعون به * قوی ابلیه * (فقلت السمع والطاعة لله تعالى
 ورسوله ولا ولی الامر منا کما امرنا) (پس مبشرده رسول علیه السلام ایتدم الله تعالی به ورسوله ورسول
 اولی الامر وسمع وطاعت قرأنا وحديثا مأمور اولدیمز کبی یعنی تفصیلا امر الهی سماع اولوب الله تعالی به
 ورسولته اطاعت وامتثال ایتدم و دخی بزدن یعنی باطنده حکم اصحابی اولان اقطاب و خلفادن و ظاهرده
 ملاطین و ماولدیندن اولان اولی الامر حکم * اطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم * حقیق قولنده
 و دخی اذ اولیم امر افاطیعوه ولو کان عبدا حیثیا رسول علیه السلام قولنده مأمور اولمش و بوجه
 مفهوم ظاهر اوزره در و اما بونک سری و باطنی بودر که شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که طاعت الله و طاعت
 رسول الله و طاعت اولی الامر اولان امور ثلثه مبشرده کامریه اولان صورت مجدی به اطاعتده مجتبه در
 زیرا الله تعالی مظهر محمدیه متجلی و ظاهر در صورت محمدیه و رسول علیه السلام جمیع کل اوزره ولی
 امر در * پس رسول علیه السلام اطاعتده امور ثلثه مجتبه اولور * و کذلک اولی الامر ده دخی امور ثلثه
 موجوده در زمر اولی الامر اولان اولیا کمل مظاهر الهیه در و خلفا رسولدر پس انله اطاعت الله تعالی به
 ورسولته اطاعتدر * پس شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که رسول علیه السلام امر الهی ابلیه بو کتاب
 فصوص الحکمى اکا عطا ایدوب ناسه اخراج ایتمکله امر ایتدکده اولدخی اولیا و خلفاء اولی الامر دن اولوب
 امر الهی ابلیه و امر رسول ابلیه اخراج ایندیکی کابی قبول ایدوب انکله متحقق و متحقق اولنده الله تعالی به
 ورسولته و اولی الامر که شیخ کندی وجودیدر و منین اطاعت ایدر * پس اگر اطاعت رسول ابلیه اطاعت
 اولی الامر ده اطاعت حق اولیمدی الله تعالی رسول ابلیه اولی الامر اطاعت ابلیه عبادنه امر ایتدی * و رضی
 ربک الاتعبد والایاه * پس اولی الامر اولان شیخ رضی الله عنه امر حق و امر رسول ابلیه اخراج ایندیکی کابی
 قبول ایدن کسسه الله تعالی به ورسولته و اولی الامر اطاعت ایدر * و اکا انکار ایدن کسسه الله تعالی بونک
 ورسولته امر نه و اولی الامر نه انکار ایدر اعدو ذی الله من الادیار فی صورة الاقبال * پس اولی الامر منا
 قولنده کندی امر نه اطاعت اشارت ایدر * و شیخ رضی الله عنه بونکه بواقعته سه موافق و رسول علیه السلام
 کتاب فصوصی انک یدینه و یردکنه مطابق (سه تال و الف) تاریخنده که افلاق طائفه سی عصیان ایدوب
 رو بقی نام تصبه ده عسکر اسلام ابلیه سردار * نهر طونه اوزره جسر وضع ایدر کن فقیر عسکر اسلام اینجده
 موجود ایدم ناگاه بر کون اشراق و قنده بی نوم اخذ ایدوب رسول علیه السلام اصقیا عظام و اولیا کرامدن
 بر جمعیت عظیمه و جمعیت جسیه اینجده کوردم که اول مطامع نور بونک قطب دائرة وجود ساق وسطده مشهود
 ایدی * و اول قوم کرام حلقه اولوب انک اطرافنده ادب و خشوع و زانو اوزره او قوروب نور بونک جلاله ناظر
 و انزل امر و احکامنه منتظر ایدر و یدخی اول * ارا انک سلکندده منتظم و اول دائرة منکده مرتسم اولوب
 اول مجلسده ادب اوزره قاعد و جمال رسولی انک مقابله سنده مشاهد ایدم پس ناگاه اول سالار انبیا و مرتب
 صفوف ارواح اولیا علیهم افضل الصلوة والسلام * اول جمع عظیم اینجده بوقعیر التفات ایدوب کندی خط
 شریفه مکمل و مجلد بر محض بنم الهیه صوندی و یدخی اول معنی رسول علیه السلام التذکر الوب
 بر موضعدن فتح ایتدم پس کوردم که رسول علیه السلام خطیدر * پس رسول علیه السلام من درم
 و تحقیق طریق اوزره قرائت ایتمکله شروع ایتدم اولدخی بکادوس و بروب حقایق قرائنه و امر او دقایق
 خرفانیه بی قلمه نفع ایتدی و یدخی علم الهیه شویله مستغرق اولدیکه هر نه شیدن که سوال اولنسم جواب
 ایدر دم پس افاضه و امتفاضه و طیفه سی قام اولدقده حصار محاسن اولان قوم کرامک بعضی بعضی مسائلی
 امتشکال ایتمکله رسول علیه السلام دن اولدوب اندن قرائنه شروع ایتدکده یدخی حضور رسول

علیه السلامه انزلک طرفندن جواب ایتدم و ایتده اولان مصحف رسولدن انله تحقیق و افاده ایتدم و انزلدخی
 درس طریق اوزره قرائت ایدوب استفاده ایتدیلر و رسول علیه السلام واقف و ماکت و متوجه و مراقب
 ایدی و سایر اصحاب مجلس دخی سامعین ایدیلر * و مجلسک آخرته و ارفیه رسول علیه السلام من هر نه که
 سوال اولنسه بی توقف بصیرت و یقین اوزره جواب ایدردم پس مجلسک آخرنده اول ساق شراب علم و عرفان
 و معد ارواح انس و جان حضرت قلمی تکرار بوقعیر التفات ایدوب الیه شیش الی جزمه داری غیر مجلد کتاب
 صوندی و بکا خطاب ایدوب * بوکاب حضرت حسینک قرآن عظیمه اولان تلخیصیدر و یدر صکره بونی
 اوقویک دیدی پس یدخی اول کابی رسول علیه السلام من الدم * پس رسول علیه السلام اول صحبت
 عظیمه اینجده بوقعیر التفات ایدوب کندی خطیله اولان معنی الهیه و بروب * علم الهی قرآنی بقی و واسطه
 اندن اخذ ایتدیکدن * و انک مجلسسته غیره افاده ایتدیکدن مسرور ایکن * امام حسین رضی الله عنه
 واقعه سنک دهشتندن استیفاظ ایدوب امام حسینک قرآنه تلخیصی اهل اسلامه قرائت ایتمکله واقع اولان
 امرنده هیجان اوزره سیر اولدم * پس رقیانک دلالتی و جوهندن بعض وجهه ایله اخذ اولدیکه رسول علیه
 السلام امتی امتحانات الهیه ایله امتحان اولوب بلاد اسلامیه اوزره بلا یا و صائبک تسلطنه و عسکر
 اسلامک انهمز امنه ارادقا الهیه نیک تعلیق ایتدیکنه رسول علیه السلام اشارت ایددی پس عسکر اسلام ابلیه
 ایتمکله رسول علیه السلام طرفندن اذن مشاهده اولمکله عسکر اسلام نهر طونه دن عبور ایدوب دار
 کفارده دخول ایتدکارنده جهاد و غزایه توجهدن عودت اولوب اوچنی کون عسکر اسلام کفار ایله مقابله
 اولدقنده انله برهمنار انهمزام واقع اولوب طبل و علم اصحابندن اول کونده جوق کسسه شهید اولدی و عسکر
 اسلام اول سقر دن عودت ایتدکارنده کفار یدکر دار انزلک اردلرندن ایر بشوب انله کسر و یردیلر * روایت
 ایدر که اول کون قرقر الی سیک مقداری کسسه عسکر اسلام دن شهید اولدی * و الحاصل اول سنه ده اهل
 اسلامه اصابت ایدن مصیبت زمان قریبده اصابت ایتدکدر و اول زماندنبر و عمالک اسلامیه و بلاد غنایه
 تسلط اهل بدعت و ضلال و تقایب اصحاب بقی و جلادن خالیه اولدی سیک اون سکر تاریخنه کانیجه * پس
 بوسنه ده عالمک قوای رده بی تحلیله و ظاهر جلایه نیک نجوم نجومست مطاعلری افول و زواله نوز طوتدی
 (امدی) شویله معلوم اوله که اول مدهم * و صاحب جود و کرم محمد صلی الله علیه وسلم داغ ایدورنه
 و خافامن علم الهی ابلیه عطا اولقدن خالی دکار و انزلدخی بغیر و امطه اندن اخذ ایتمکدن خالی دکار در * پس
 شیخ رضی الله عنه بو کتابده حکمدن هر نه شی که ایراد ایتددر جدر رسول علیه السلام اوزره ایراد ایتددر
 زیاده و نقصانه استطاعتی بوقدر * (والله یدعی من یشاء الی صراط مستقیم) (حققت الامنیة و اخلصت النیة
 و جردت القصد و الهمة لا برا هذا الکتاب کاحد در رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم من غیر زیاده و لا نقصان
) پس عالم حسن و شهادتده امتی که اول مبشرده در بن تحقیق ایتدم یعنی حضرت خیالدیه بکله اولان صورتک
 حقیقت و حقیقین ادرک ایتدم و باخود خارجه امتات ایدوب سنده ظاهر ایتدم * کسم الله تعالی بونک
 بضمیر علیه السلام دن حکایه طریق اوزره * هذا تاویل روای من قبل تدجیه لهاربی حقایق دیدی ای کاتب
 روای منم و دخی حضرت انبیا و وجوده فی الحس بقطعه * و بوکابک ارازه بی خاصه ایتدم و قصدی و همتی
 بن تجرید ایتدم نه کیم رسول الله صلی الله علیه وسلم انی بکا تحذیر ایتدی من غیر زیاده و لا نقصان * پس الامنیة
 قوانده و جهمین جائزدر و بوجه بودر که رسول علیه السلام * مضاف اوله و لام عهدده مضاف الیه دن عوض
 اوله کانه رسول علیه السلام ولایت خاصه سی ذوقنه متعلقه اولان * علوم و حکمک و اسرارک کشف
 و اظهار ای خاتم اولیا ایدی اوزره اولدین عالم اولمکله * شیخ رضی الله عنه خاتم ولایت محمدیه هر نه سنده
 تحقیق اولدقده برازخ عالمیه روحانیه در رسول علیه السلام روح شریقی من عند الله تعالی ایدوب مراد
 ایتدیکه اول حکم و اسرار ای انک مظهر قابل و وارث کابی اولان شیخ رضی الله عنه خاتم ولایت محمدیه ایدر
 اظهرا بایله * پس الله تعالی انک موری مظهری اید اول حکم و اسرارک صورتی شجعه اعطا ایتدی و انزلک
 اظهاری رسول علیه السلام امتی و مقصودی اولدی و بوجه دخی که امنیه شیخ رضی الله عنه مضاف
 اوله کانه شیخ رضی الله عنه خاتم ولایت محمدیه هر نه سنده تحقیق اولدقده عارف اولدیکه اول مرتبه متعلقه

اولان علوم واسرارك اطهارى * اول مرتبه - تحقق اولان كسبه ملك يدى ايدى وقع اولور واول علوم واسرارك اعطا وافاضه مى - حقيقت محمدية يندد در پس شيخ رضى الله عنه انك حقيقتى اولان - حقيقت محمدية حضرت محمدن كانه انك يدى اوزره اول حكمك اطهارى معنى ايند يكندن اوتري ومبشره دى شيخك اولد يكندن اوتري استيه اكافاضت اولور وامننه نديدن مأخوذ در قال الله تعالى (وما ارسلنا من قبلك من رسول ولا نبى الا اذا تمنى القى الشيطان فى امنيه فتنسج الله ما يلقى الشيطان ثم يحكم الله آياته) وكما انك برازانه تجريد قصد و همت بود كه بوكا بك برازانه توجه وعزيمى وهمتى احدى الوصف القاءات شيطانيه واغراض نفسانيه دن بر شى انده محلل اوليه * وشيخ رضى الله عنه ك رسول عايله السلامك حدى اوزره من غير زياده ولا نقصان ابرازايد بكنك وجهى بود وزير شيخ رضى الله عنه خلافت ايله متحقق در پس خليفه امين در امانت زياده و نقصان قبول ايتز بسكه خليفه امر رسوله بمنزل در شول وجه اوزره كه رسول اى ابرازايدى وشول حد اوزره كه آنى تعيين ايدى (وسألت الله تعالى ان يجعلنى فيه) (اى فى ابراز هذا الكتاب) وفى جميع ما يرقه بنافى ونطق به لسانى ونطوى عليه - ذاتى بالا لقاء السبوحى ونفث الروحى فى الروح النفسى بالتأيد الا اعتصامى) (والله تعالى يدن بن سوال ايتد كه بوكا بك ابرازانده ودخى بنم جميع احوال انده بنى انك شول عبادى زمزمه سندن ايله كه شيطان ايجون اندر اوزره سلطان وحكومت وتسلط وتغلب بوقدر دى جميع شيعه كه بنم بنام اى كات ايدى ولسان انكه لفظ ايدى * وقلم انك اوزره منظوى اولور تايد اعتصامى ايله روح نفعيده القاء سبوحى ونفث روحى به بنى تخصيص ايله * پس شيخك ان يجعلنى فيه الى اخره قولى مخبر در ايله تعالى انك) (اعدنا الصراط المستقيم) (قولك مخبرجى كجى * پس بولسان الله ايله ادب لسانيد وزير شيخ رضى الله عنه يقين اوزره در كه كند بى عباد اللهك شول زمزمه مستند كه الله تعالى انك حقتده) (ان عبادى ايس لك عليهم سلطان) (ديدى زيرا جميع كالات الهيه وكونه بنى مستجمع ودرجات ايمان انسانيه كاليه بنى مستكمل وجامع در وشم وود واحد اساس ونوحيد وعبان مرتبه سنه بالغ اولوب خلافت كبرى ايله متصف ومتحقق در * پس الله تعالى ايله ادب اعلاى مقامات محققين واكل درجات مقربيندر * وكذا كرسول عليه السلامك) (ان فى الجنة درجة واحدة لا تصلح الا لرجل واحد وارحوان اكون ذلك الرجل) (قولى كجى مخبر در وزير انك فتده عليه السلام محقق در كه * اول رجل على التعيين كندى نفعيده وكذا انك وان يحصى فى جميع ما يرقه بنافى الى اخره قولنده واقع اولان القاء شياطين مواضعه ادب حقى رعایت ايتديكه اول موضعك برسى تلاوت فتند نطق در برسى القاء الهى بنى والقاء روحى اهلته كات حاليد در برسى قلبك ظاهرى اولان جناينه خاطر وهاجس در وفى جميع ما يرقه بنافى قولى كات فتند ونطق به لسانى قولى ايله كلام فتند ونطوى عليه بنافى قولى ايله قايه نزولى فتند القاء سبوحى ونفث روحى تخصيص طلب ايدى * پس مواضع ايقان بر محلى ترك ايتديكه شيطان اندن محلل ايله پس تأيد اعتصامى ونوفيق ربانى والقاء سبوحى ونفث روحى ايله * وكذا بكن * واعلاى درجات حفظ وعصمتد محفظ ومعصوم اولوب قلبى حقه واسع ايككن وقابى حقه ماويكن مواضع القاءه عصمت وحفظ تخصيص طلب ايدى * والقاء سبوحيدن مراد حضرت طهارت و تراهد وزير القاء جميع حضرات ايمانیه دن واقع در پس حضرت طهارت و تراهد دن اولان القاء سبوحى به تخصيص طلب ايتديكه جميع شواهد دن طاهرا ومقدس الله تعالى ايجون خلاص اوله وياخود بلا واسطه حضرت احديتدن واقع اولان القادر كه كتر دن طاهر و نزه در ونفث روحى كلام روحانى صورتيه در كه ارواح عاليه كايه - لكيه دن القايه نفسك باطننده ظاهر اولور ورسول عليه السلام * بوكا اشارت ايدى) ان روح القدس نفث فى روعى (ان احدا لن يموت حتى يكمل رزقه) ونفث روحيدن مراد روحى واقاد دى واقع اولور * وكذا كرسول عليه السلامك حدى اوزره محمد صلى الله عليه وسلمك روحاني صورتيه كندى نفسنه وفى الروح النفسى قوايله محمد صلى الله عليه وسلمك روحاني صورتيه كند بى الله اولان روح الله اشارت ايدى * روع ضمرا وسكون واوايله صدر در كه نفس طرفندن قلبك وجهيد كه محل هوا جس نفسانيه ووساوس شيطانيه در پس تأيد اعتصامى ايله القاء سبوحى * وكذا اولوب ونفث روحى به محل اولد قد نور الهى ايله منور اولوب روايل اندن زائله اولور * پس روع نفسيكه نفسك باطنى وقلبك ظاهرى در القاء سبوحى ونفث روحى محلى وقع اولور * والقاء الهى ونفث روحى قلبك باطنندن نفسك باطننده

باطننده قلبك ظاهر بنه در پس نفس من عند الله مؤيده والقاء شيطانيدن معصومه اولور وتأيد اعتصامى عصمت الهيه ايله الله عاصدن تأيد ونصرت در القاءات شيطانيه وخواطر نفسانيه دن * وصراط مستقيم هدايتدر) (قال الله تعالى ومن يعتصم بالله فقد هدي الى صراط مستقيم) (وبأيتايد قولى وجه مشروح اوزره يحصى قولنده متعلق اولور وباه ملائسه ايجون واقع اولور ومع معناسنه دى اولمق جايز در اى وان يحصى بالا سبوحى مع التأيد الاعتصامى (حتى اكون مترجلا مستقيما) حتى سالت قولنده متعلق اولور * يعنى تأيد اعتصامى ايله القاء سبوحى ونفث روحى به اختصاصى الله تعالى دن سوال ايتدم) تا كيم بوكا بك ابرازانده رسول عليه السلام طرفندن مترجم اولم متحكم اوليم يعنى رسول عليه السلام مبشره در صورت منالده بكا كوستردى كايده ارادة الهيه ايله اطهارا تمكه ارادت ايتديكى حكم وامر اريجيه بنى انك لساندن عالم حسن وشهاديده القاء وعبارت وحرزف وكلمات ايله مترجم اولم ورسول عليه السلام هدايتديكى شى اوزره زياده ايله ويا اندن نقصان ايله كندى نفسم طرفندن متحكم اوليم زير مترجم مقام ورايتده قاي اولوب علم رسوله وارندر وانك امر نه بمنزل در * ومتحكم كندى رأتى فتند واقدر صاحب سواديد ومقام ورايت حقى ايقايتددر پس شيخ رضى الله عنه بو حكم واسرارك غيب دن شهادته اخراجنده ترجمان رسول عليه السلام در پس بو حكم واسرار مترجمه دن هر قنقى شيعه عوام ناس انكار ايدى در رسه وشيخ خدمته تهمت ايدى در رسه پس كلام حقه وكلام رسوله انكار ايدى در * ورسول عليه السلامه تهمت ايدى در (امدى) اى صاحب بصير حديد ونظر سيد پس سن كامل حقه وحقى وحقوق رسولى رعايته نظر ايله قوالله اكر خلافت كامله حسييله وصورت الهيه به مظهر بنى ايله اسم حكيم مقتضاسى اوزره حكم ايتسه انك علوقدر نه نقص لازم كندى زير ايجيه و نقصان انك حكمى حكم حق وحكم رسول عليه السلام در پس انك كلامه انكار ايدى كلام حقه وكلام رسوله انكار ايدى (ليحقق من يقف عليه من اهل الله احباب القلوب انه من مقام التقديس المنزه عن الاغراض النفسية التى يدخلها التلبس) تا كيم احباب قلوب اولان اهل اللهدن بوكا بك سرته واقف اولان كسبه متحقق اوله يعنى حقيقت اوزره عارف اوله كه بوكا بك شول مقام تقديس دن منزله يعنى بوكا بك الفاظنده ظاهره وبجليه اولان حكم وعلوم مقام احديتدن منزله در كه اول مقام شول اغراض نفسيه دن منزله در كه انكره تلبس داخل اولور يعنى بوكا بك صورت معنويه مى ارادت الهيه ايله مقام احديتدن طهارت اصليه اوزره منزله در مقام كترنده اولان نفسك اغراضدن كه محل تلبس در منزله در اغراض نفسانيه ايله منصبه اولمغله ومحل نقص وعيب اولان نفس مرتبه سندن منبعته اولمغله * زير امرتبه نفسدن ظاهر اولان شى اغراض نفسيه ايله ظاهره * ونفس حتى باطل ايله الباس ايدى * ليحقق قولنده لام سالت قولنده متعلق در بصيرورت معناسنه در واكلام عاقبت ولام مأل تسميه ايدى * (حق تعالى انك) (فالتقطه آل فرعون ليكون لهم عدوا وحزنا) (قولنده واقع اولان لام كجى ولام تعليل اولمق دى جايز در واصحاب القلوب قولى اهل الله قولى ايجون عطف بياندرو اهل الله دن مراد مشرب كالى احدى * جمعى الهى احبابى اولان احباب قلوبدر كه انك قلوبى حقله منقلب در حقه واسعه در آنك تجليات توعاينه * وتجليات جلاليه سطواتده مستهلك اولان تجليات جلاليه مستغرق اولان اهل الله ذكر در * ودخى اذواق جزيد تقيديه ايمانیه اربابندن اولان اهل الله ذكر در (وارجو ان يكون الحق تعالى المسمع دعائى قد اجاب نداى) (وبنرجا ايدى كه وقتا كيم حق تعالى بنم دعائى استماع ايله تحقيق بنم نداى اجابت ايله * وشيخ رضى الله عنه دعائى وسألت الله ان يجعلنى فيه الى اخره قوليدى ومعنى دعائى واجابتى ندايه اضافنده ناسك بعضى اعتراض ايدى بى كه بونك عكسى انسيدر عرفان را ندان مراد اسماء عدد رو عادن مراد اجابتدر) (قال الله تعالى ادعوني استجب لكم) (ولكن شيخ رضى الله عنه ك دعائى وسألت الله ان يجعلنى فيه الى اخره قوليدى جميع احوال واقواله الله تعالى به ورسولانه مقتيدى در الله تعالى انك بسمع الدعاء قولنده اولان عبارتى اعتبار ايدى وقال تعالى) (امن ينجب المضطر اذا دعاه) (پس وقتا كه الله تعالى دن اجابت حقه اولدى شيخ رضى الله عنه) (يا اى الاما يلقى الى ولا تزل فى هذا الماسطور الاما ينزل به على) (ديدى پس بوكا بك حكم وامر اردن وعلوم وتعارفدن كات ايله بن القاء بنم الاحضر محمد بن بك القاء اولان شى بنى الله

تعالی بن قلبه القا ایدیکی حکم و امراری القا ایدرم * و بن نومسطور ایچنده یعنی بوکابده هر قصده
 و هر حکمده تنزیل ایتم الاشول شیئی که بنم اوزرعه انکله تنزیل اولنور یعنی الاشول علی که صورت محمدیه
 کایمه ختمیه ده ظاهر اولان الله بنم اوزرعه ای تنزیل ایدرم * ولا انزل و ما یزل قولی افعا لدن و تفعلیدن اولان
 جائزدر تنزیل اولنور پس وقتا کیم شیخ رضی الله عنه ضعف افهامدن اوزری یزل به علی قولنده دعوی
 نبوته و یاخود دعوی وحیه او هامت سبقت بلدی پس استدرالک ایدوب (و است نبی و لارسل و لکنی
 وارث و للآخره حارث) دیدی یعنی حال بوکدن نبی دکام رسول دخی دکام و لکن بن وارثم و آخرتم ایچون حارثم
 یعنی نبوت و رسالت جهتی ایل بن تنزیل ایتم و لکن وراثت محمدیه حبسبله تنزیل ایدرم حقیقت محمدیه دن
 متولد اولوب مال یتیم اولان علوم و احوال و مقامات و مشارب و اذواق و کالاتک جمعیتی صورته ابن صلیبی
 کبی وارث اولوب وراثت کلیه بهیمت حبسبله امر حق و امر رسول ایل انزال و تنزیل ایدرم و بو حکم و امراری
 صورت محمدیه ده اخذ ایدوب امر حقه اظهارا تمکله طاب ظهور دکام عبد عمتل و ابن وارثم و آخرتم ایچون
 یعنی مرحوم و عاقبت اولان حقیقت محمدیه ذات احدیه ایچون حارثم اول حقیقتده مندرجه و مندرجه
 اولان حقایق حکم و معارف بذری سطور کایه و قلوب مستعدین اولی الالبابه بذرایه یکیم حالد * و کذلک
 آخرتم ایچون حارثم هیات الهیه دن بکاعطا اولان علوم و معارفی امر رسول ایل طالیینه علی طریق
 الامتنان اعطا ایدرم (امدی) ثوبله یسکلی که اخنصاص الهی اولان نبوت و رسالت تشریه رسول علیه
 السلام ایل منقطع در زیر نبوتدن مراد کمال دین الهیدرم * و امر دین رسول علیه السلام ایل کمال اولندی
 نه کیم الله تعالی (الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی) (دیدی پس آنکچون رسول علیه السلام
 لانی بعدی و لارسل) دیدی * پس تشریح جدیده متعلق اولان انزال خاص منقطع و مهور در و ماورثه
 انبیاء اولان اولیادن انبیائک حقایق اولان حضرات الهیه اسمائیه مخزونه اولان علوم و حکم و معارف الهیه نک
 انزال مطلقا منوع و مجمهور دکادر * دایما ابدا انبیائک ورثه سی اولان اولیائک قلوبی اوزره انبیائک حقایق
 متضمنه اولدی یعنی علوم و معارفی الله تعالی انزال ایدرم * و ورثه دن هر روارث * انبیادن بر نبینک علوم و احوال
 و مقاماته وارثدر اول نبینک مقاماتی ایل قائم اولور و انک احوالی انک اوزره ظاهر اولور * والله تعالی بنک
 علوی حقایق که اول نبینک زماننده الله تعالی انکله انری اظهار ایلدی اول وارث ایل اول حقایق اظهار
 ایدرم * قال علیه السلام (العلماء ورثة الانبیاء و قال علیه السلام الانبیاء ماورثوا دینار اولاد درهما و انما وروا
 العلم فن اخذوا اخذوا بحدی و علوم انبیاء الهیه در و و هیبه و کشفیه در تجلی الهی ایل منزله در کسب و تعلم
 ایل محصله دکادر * پس وراثت حقیقه دخی کذلک و هیبه و کشفیه در فعلیه و عقلیه دکادر * پس اولیادن
 بعضی علی شول معدندن اخذ ایدرم که * نبی و یاخود رسول اول معدندن ای اخذ ایددی و روات اسانید طوبله
 ایل نقل ایدیکی شی علم دکادر * ز برانی ایل رسول علی الاهدن اخذ ایددی * پس وارث حقیقی الله تعالی دن
 اخذ ایتکده در منقولدن اخذ ایتکده دکادر (امدی) رسول علیه السلام اکمل رسالدر حالا و مقام پس
 آنک وارثی دخی اکل ورثه در علما و حالا و مقام و رسول علیه السلام بفر واسطه علم الهی فی الاهدن اخذ
 ایدیکی کبی آنک وارث اکل دخی کذلک بفر واسطه الاهدن اخذ ایدرم * فتحقق (شعر) فن الله فاصعوا الی الله
 فارجه و افاشرط محذوفه جواب اولق جائزدر یعنی بوکابده حکم و امر اردن بن برشی القا ایدرم الاشول شیئی که
 الله تعالی بنم اوزرعه ای القا ایددی * پس بوکابده ایراد ایدیکم شیده بنم تصرفم یوقدر * پس بختکم بو حکم
 و امر اردن بنم تصرفم اولسه و حق تعالی انری بنم قلبه انزال ایدوب القا ایلسه پس سز انری بدن استماع ایتک
 مقام تفصیلده * الله تعالی بنم قلبه تلای اولدی حقیقته و مقام جمعه بن کامظه هر کل اولدی حقیقته ظهور
 کلی ایل بنم مظهر مده ظاهر و متجلی و متکلم اولدی حقیقته الاهدن استماع ایدک * ز بران آنک لسانی پس
 بنم لسانی ایل قائل و متکلمدر * بوکابده مذکور اولان حقایق و معارفدن بر شیده سز مشتبه اولسکز پس
 الله تعالی به رجوع ایدک و بیتمده موضعینده واقع اولان صله تخصیص ایچون تقدیم اولندی (فاذا ما دعتم
 ما اتیت به) (ما اتیت به فعوا) (پس بختکم سز الاهدن استماع ایتسکز * شول شیئی که بن ای کنوردم و یاخود
 شول شیئی که اول سز انیان اولندی * پس سزانی قلوبکوز و عاستده حفظ ایدک ز بر قلوب صافیه مخزن اسرار

الهیه در * عوای بعدن امر حاضر جمع مذکور دینال و عی اذا حفظ (ثم بالقهم فصلوا) بن تفصیل بجل
 القول و اجعه و) (وبعد فهم الهی ایل اول قول جمعی تفصیل ایدک و جمع ایدک یعنی مقامات کایمه ده قوی بن
 اجمال ایدرم * و در نبینک ذوقی شاعنده مقام ختمیه محمدیه به مختص اولان کمالی و حکمتی ذکر ایدرم * پس
 سز اول قول جمعی تفصیل ایدک * و اول کمال ختمیه محمدیه بی که برنی به شخص صدر * غیردن تمیز ایدک
 و بعد مقامات محمدیه دن بر مقامک کالنه مختصدر اول مقام ذوق حبسبله * و مقاماتدن هر برسی آخردن
 تمیزدر و لکن جمیع مقامات محمدیه بفر قایمه تفصیلیه مقام اقدم اولان مقام احدیته مجمه و عه و انده مندرجه در
 جمعا * نه کیم اول مقام اقدم و اجمع جمیع مقاماتده تفصیلا ظاهر در * اول مقاماتک اقتضای حبسبله (تم
 منوایه علی طالییه لا تمعوا) (یعنی حقایق اذواق و مشارب و کالات و علوم احوال و مقامات ایل توحیدده بیان
 ایدیکم * و فروق ایل و بعد الفرق جمع ایل محقق اولدیکم زدن انیان ایدیکم * نبی ایل کالاتک طالیبی
 اوزره من ایدک یعنی انلردن عوضی طالیبی اولدیکم ز حالده عطاء امتناتی ایل انلره عطا ایدک تعلیم و ارشاد
 ایتکله بخللا و شحاط الییدن ای منع ایتک بلکه امر رسول ایل عمل ایدک که انتفاع ناس ایچون اخراج و اظهار
 ایتکله بکامر ایلدی زیر طالیبندن انک گتم و اخفا سنده قائده یوقدر بلکه ای اهلنه اذاعت و افشا سنده در
 قال الله تعالی (وانفقوا مما جعلکم مستخلفین فیهِ) (هذه الرحمة الی و سعتمکم فوسعوا) یعنی بوکابده انزال
 اولنان علوم و حکم که علم توحیددن خلاصه اذواقه و مشارب کل زبده سنه متعلقه در * الله تعالی دن
 سز ای اهل خصوص و اصحاب فصوص بر رحمت خاصه در که سزه و اسعه در و اهل خلوصی کاله مؤدیه در
 پس سز آتی طالیبن اوزره توسیع ایدک الله تعالی سزک اوزر بکزه توسیع ایدیکی * کبی و بر رحمت سزه و اسعه
 اولدی یعنی کبی * و یوعولمک طالیبنه ایضا الله الهک و رسولک اعوانی و انصاری اولک و انری طالیبنه توسیع
 ایدک (ان تصروا لله نصرکم) (زیر اعامه خلق حقیقت امر دن حجاب عظیم و جهل عمیم ایچنده در * پس انلر
 علومنده حقه و اصل اولور و خلقک حجابیتده مدرکاری و مفه و ملری حبسبله حقدن محروم قلوب ضالانده
 قالور * ز بر انلر امری فرق و تمیز اوزره و وجودده الله ایل اثبات غیر اوزره بنالیدرل تعدید و تمیز ایتکله *
 و حال بوک ذوق انبیاء و مشرب کل اولیاده امر توحید اوزره در * ز بر انلر (شهد الله انه لا اله الا هو) (قوی
 ایل) (و هو کل شی محیط) (قولنده و غیرده و افعه اولان شهادت حقه و وجود و شهوددن غیر وجود حقیقی
 ایل موجود و بر وجودی اثبات ایتدیر * و کشف و شهود ایل وجود واحد حقدن غیر برشی مشاهده
 ایتدیر * بلکه وجودات اشیا بی آنک وجودنده هالکه و تعینات اعیانی آنک عین واحد سنده قایمه مشاهده
 ایتدیر * پس) (رحمة للعالمین) اولان رسول امر الهی ایل مراد ایدیکم خانی ضلالدن انقاذ ایدوب * حقیقت
 امر که نفسنده امر آنک اوزره در علم حقیقی اعطا ایتکله انلره رحمت ایلده * و بر رحمت مراتب رحمتک اعلی
 و اکلی و افضلیدر * پس اذواق انبیاء علیم السلامده واقع اولان مراتب توحیدی و جمیع مراتب توحیدی
 جامع اولان توحید ذاتی مشتمل اولان بو کتاب مستطابده که مشرب محمدی و ذوق جمیع احدی بی جامعدر
 رسول علیه السلام کندی ورثه سنک اکل اولوب خاتم ولایت محمدیه اولان شیخ رضی الله تعالی عنه کیم پدنه
 و بر رب عامه ناسه رحمت ایتکیچون اخراجنه و اذاعت و افشا سنده امر ایددی وجه مشروح اوزره * هذه قوی
 مبتدادر و خبری محذوفدر تقدیر کلام بوبله اولور * هذه هی الرحمة الی و سعتمکم و جائز که هذه الرحمة الی
 و سعتمکم قوی مبتدأ اوله و خبری محذوف اوله * پس تقدیر کلام بوبله اولور هذه الرحمة الی و سعتمکم هی الرحمة
 الواسعة فوسعوا (ومن الله ارجوا ان اكون من اید) مبنی لاهفعول (فتأید و اید و قید) مبنی للمفعول (بالشرع
 المجدی المظهر فتقید و قید و حشر نافی زمرته کما جعلنا من ایه * شیخ رضی الله عنه من عند الله موفق و مؤید
 و شرع محمدی ایل مقید ایکن رسول علیه السلام ایل ادب لانی اوزره در که و الاهدن بن رجاء ایدر که عبادک
 شول زمره سندن اولامکه من عند الله تأید اولندی * پس اولدی خانی متأید اولدی و غیر تأید ایلدی و شرع
 محمدی مظهر ایل من عند الله تقیید اولندی * پس اولدی خانی مقید اولدی و غیردی خانی شرع محمدی ایل تقیید ایلدی
 و برازخ و مراتب الهیه در رسول علیه السلامک خواصی زمره سندن بری حشر ایلده ته کیم نشأت
 دنیویده بری آنک امتندن و جمیع احوالده اکا نابعیندن ایلدی و شیخ رضی الله تعالی عنه قیل و رجاء اوزره حرف

جاء اياه لفظه الالهى قد ربي ايدى رجاى الله تعالى به تخصيص ايدوب انى الله اوزره قصر ارادته ان اوترى تاكيم
 تايد اعصاى ايله آتى تايد ايله * پس شيخ رضى الله عنه من عند الله مؤيد وغير مؤيد وركه امر رسول ايله
 اكاكتور ديكى كتابه مؤمن اوله وشرع محمدى مظهر ايله الله تعالى انى تقييد ايله تقييد ايله متقيد اولدى واولاد
 محمدى تقييد ايله زبرا امر اطلاق وتقييد در * پس بزارواح وحقايق منزله ومعانى واطايق منزله وتلوب
 واسرار منزله فضاء كنف وشهود واحدات جمع ووجوده نفس عايد جزئية وتقييد به سندن مطلق * وعالوم
 رسوم تقليديه ومقتضيات مدارك نظريه وافكار بشرية تجديديه بدن منسرحز * ونفس طبيعت وصورت
 بشرية حسيه شريعت كماله جامعة محمدية ايله كه اندن اكل واجمع برشرع بوقدر مقيد * ايدوقيد ولنى
 صفة مجهول ايله كتوردى فاعله تعظيم واجلالن لورى زيرا حقل لطف وجوده مظهر اولان جماعت
 كتوردن شيخ رضى الله عنه بر فردر * وحشر ناوان يحشر نامعناسته در فعل ماضى ايله كتوردى انبيا واوليا
 زمزمه سنده محشر وبرى تحقيقى ايجون امت رسولده مجمعول اولدينى كى * وزمزمه وامته قولده اولان خير محمد
 عليه السلامه راجعدر زيرا انك زمزمه سى انبيا وامتى اوليادر (قاول مالقا مالكا على العبد من ذلك فص
 حكمته الهية فى كلمة آدمية) پس بوكتابه مذكور اولوب بنم قلجه القاارلان شيتدن اولكى شى كه مالكا انى
 عيذلك قلبي اوزره القاايدى كلمة آدمية ده منقوشه اولان حكمت الهية فصيدر بعنى رسول عليه السلام
 مبشرده مرة واحدة ده بكاورد ديكى كتابدن اولكى شيفكه الله مالكا اولدينى حيثيله عالم حسن وشهادتده اول
 كتابك كتابتنه امر رسول ايله بنم ارادتم قنده بنم قلجه انى القاايدى واخود مبشرده صورت محمدية ده
 مالكا حق بنم قلجه اول كتابدن القاايدى ديكى اولكى شى كلمة آدمية ده مودعه اولان حكمت الهية نك خاتمه سى
 وخلاصه وزيد سيدر والمالك قولدن مراد الاهد رويوتى حيثيله والعبد واندن مراد شيخ كندى
 نفسيدر * پس شيخ حقل مالكيت ورويوتيه وكنديشك ملكيت وعبوديته اشارت ايدى * پس هر شى كه
 حق تعالى مالكيت ورويوتى ايله آتلك قلجه القاايدى اولدى مالكا وسيدله امر نه امتثالا ملكيتى وعبوديتى
 حيثيله انى قبول ايدى وكتابه انى قيدايدى وطالبينه انى القاايدى پس سيدله امر نه عيذلك تصرفى ومداخلى
 بوقدر زيرا كمال عبوديت ايله متحقق اولان عيذلك حق سيدله امر نه سوي قنده واقف اولوب آتلك امر نه امتثال
 ايتكدر * قاول مالقا مالكا قولى مبتدادر وقص حكمت الهية جله سى آتلك خبريدر (امدى) شويله معلوم
 ارله كه قص بوكتابه مذكور اولان مراتب انسانية كاليه دن هر بر مرتبه نك علوى خاتمه سندن وخلاصه
 وزيد سندن واول مرتبه نك جيعى اخديتنك صورتدن عبارتدر * وهر بر مرتبه احكامنك مرتبه به تسبى
 بوجه ايله اجزاء عنصرية دن متحصل اولان مزاج طبعى به اجزاء عنصرية نك تسبى كيدى * ودى غرضه
 علم الهية هر مرتبه نك احكامى اجتماعدن متعقله اولان هيات تسوية اولان نشأت انسانية كيدى * اول
 مرتبه مراتب مذكور دن هر قنقى مرتبه اولورسه وهر مرتبه اسماء الهية دن قنقى اسماء اسناد اولورسه
 هر مرتبه نك احكام كلييه سنى احديت جمع ايله حاز اولوب اول مرتبه علوم نك خاتمه سنى اولان فص *
 ذكر اولان نشأت مسودة منقوخ اولان روح كيدى كه نشأت مسوانك خلقى انك ختم اولور * وهر فصل
 نشى انك معنويات ومعقلياتدن ودخى شول شيتدن معرب اولان كلامدر كه اول معنوية انك كليى حيثيله
 مسائل عليه وامور كليية تفصيليه سندن انى مستحله در وحكمت دخی اول مسائل عليه واحكام كليية نك
 ضوابطدن عبارتدر انله بخصر طر بقبيله حقل علم مطلقده اول مسائل مجتدوستنده واصلنه تنبيه
 ايتكدر * قال الشيخ المحقق صدر الملة والدين القنوى قدس سره فى الفكول ونقش كل فص الكلام للمعرب
 عن معنوية ذلك النص ومعنويته ومايشتمل عليه تلك المعنوية من حيث كايته من الامور التفصيلية
 والمسائل العلمية والحكمة عبارة عن ضوابط تلك المسائل العلمية والاحكام الكلية بطريق الحصر لها مع التنبيه
 على اصل مجتدها ومستندها من مطلق علم الحق والتعريف لذاته سبحانه من حيث تعينه فى تلك المرتبة ومن
 ظهرها وقهاظها وراعى عن المراد الالهى الذى هو متعلق الارادة الذاتية الاولى وسر ذلك التعيين وما هو المراد
 بعينه والمراد بعينه انتهى كلامه وكله هر نيك عيذدر آتلك خصوصيتى وكاوا تكمينه حكم حقدن متعين
 اولان آتلك خطى حيثيله كه آتلك شر يعيذدر كه انك شى تسجيه اولور قال ايضا فى الفكول والكلام عين

ذلك النبي المذكور من حيث خصوصية وحفظ المتعين له ولايته من حكم الحق الذى هو سر بفته انى
 من حيث اسمى نبيا واما من حيث معرفته بالحق ومن حيث علم الحق به وبلازمه والموقت والمتناهى من كل
 ذلك وغير المتناهى وغير الموقت فذلك جهة ولايته ولكل كلمة كمال نسبي يخصها واولا ولا اخر الكمال
 الحقيقى وان ينهم من الكمال بمقدار ما يشهد له به الخاتم بالقص المترجم عن شانه وشان غيره واهذا الخاتم من كونه
 مترجما عن كل شى بكل شى وباحدية جمعه الاحاطة بجميع ذلك كالم الذى الذى الالهى لانه صورة التعيين
 الاول العلمى الذى الجامع للتعينات كلها الذى من حيث هو سفل اطلاق الحق السابق كل تعين انتهى كلامه
 (پس وجه مشروح اوزره فص خاتمه وزيد وخلاصه معناسته اولدينى اعتبار اوزره قاول مالقا مالكا على
 العبد من ذلك قوائك معناتى بوبله اولور رسول عليه السلام مبشرده شيخ رضى الله عنه كوسترد ديكى شيتدن
 الله تعالى انك قلبي اوزره اول القاايدى كى كلمة آدمية ده مودعه اولان حكمت الهية نك خاتمه سى وزيد سيدر
 وكلمة آدمية ده مودعه اولان حكمت الهية نك خاتمه سى وزيد وخلاصه سى لما شاء الحق قولدن فصل آخره
 وارنجبه واقع اولان كلامدر كه فصلك معنوية ومعقلياتدن معربدر واما مالكا حق بو حكمت الهية نك فص
 بوكتابك كتابتنه شيخ شروعي خيتمده كتابت ايجون اول القاايدى شيددر وواعترافا واندقد جازيدركه
 افظ فص خلاصه وزيد معناسته اولدينى كنى باب وبافصل معناسته اولوب كلمة آدمية ده مودعه اولان
 حكمت الهية سى بيان ايله پس ديك اولور مالكا حق بوكتابدن بنم قلجه القاايدى ديكى شيتك اولكى حكمت
 الهية فصيدر به بنى بايدى * پس بنى اول قيدايدى وشيخ رضى الله عنه بوفصل آخرنده وفوهذا الباب قولى
 ايله بومعنايه اشارت ايتشدر والهيه دخی مرتبة احدية جمعية ربانية نك ظاهر يديدر * زيرا الوهيت بومرتبه نك
 باخايدى والوهيت بومرتبه نك معقلياتدر به بنى جمع نسب اسمائيه نك معقلياتى وخصوصياتى حيثيله
 اولان جمعك احديتدر كه ذات واجبده ذاتك عيى اوله ذات اوزره زانداويليه پس آدمكه احدية جمعية
 انسانية الهية كاليه نك ظاهر يديدر مرتبه احدية جمعية ربانية نك ظاهر يدي اولان الهيت ايله احديت جمعده
 مشترك اولقله كلمة آدمية حكمت الهية به مختصة اولدى (امدى) شويله معلوم ارله كه جمعيت الهية احديتنك
 ظاهر يدي اولان الهية مألوه من ظاهرده متعقده كادر ومظاهر خلقية تفصيلية فرقانه دن هر بر مرتبه
 براسمك مظهر يدير الهيت جمعيتنه مظهر اولفه بر فردر قابليت بوقدر * پس عدل كادن مكوونات مخلوقة
 اولدقه هر بر مرتبه براسم مظهر اولوب اول اسمك رويوت والوهيتدن حصه سى اولدينى قدر الهية دن دخی اول
 شيدده ظهور ايدى * پس انسانه منتهى اوانجه جميع موجودات علوية وسفلية واراد كونه خاتمه خلق
 اولوب هر بر شيدده الهيتك ظهورى اول شيتك رب خاصى اولان اسمك ذاتدن مظهرى ورويوتدن حصه
 معينه سى حسيه در ومظاهر كونه دن هر بر مظهرده اسماء الهية دن الحق براسم ظهور ايدى وبراسم ايله
 حق تعالى اكتمل ايدى باطنده اولان صورت جمعيت اسمائيه الهية احديت نك ظهورنه بر شيدده استعداد
 وقابليت بوقدر * پس وقتا كه آدمكه ابوالبشر عليه السلام در بولور نوعيه كونه نك اخرى وخاتمه اولدسه
 وجميع موجوداتك تايجى وزيد وخلاصه سى انه موجوده اولوب جميع تعددات وجوديه كثرتك صفاتى
 واخلاقي وخواصيه ظاهر اولدسه يعنى جميع مظاهر كونه نك صفاتى واخلاقي ولوازى كثرى آتلك نشأت سندن
 موجوده اولدسه مظاهر كونه كثرتك جمعيتى احديتنك ظاهر يدي اريدى * پس باطنده تعقلده اولان
 صورت الهية اسمائيه جمعيتى دخی آدمده ادم ايله ظهور ايدى * وآدم دخی جميع اسماء الهية نك مظهرى
 اريدى * پس الهية ظاهرده آدم ايله متعقده اولقله حكمت الهية كلمة آدمية به تخصيص قلندى * يعنى
 حضرت الهية به مفسوبه اولان علوم ومعارف وتجلياتك خاتمه سنى كلمة آدمية به مخصوصه اولوب آتلك جمى
 احديتنك صورتى روحيتى دخی كلمة آدمية ده منقوخه اولدى بلكه آدم باطنده اولان الوهيت احكامى جمعيتى
 نشأتك روحى منابه سنده در * زيرا اول نشأتك كالى آدم ايله ظهور وولوب ختم اولدى * وكال جلا واستخلا
 انكده حاصل اولوب قرار اولدى * وبعد ذلك شويله معلوم ارله كه فصوص الحكم ختمده واقعه اولان حكم
 مقامات ختمه محمدية به مخصوصه اولان حكمدر كه حضرات اسمائيه الهية به خصيصه اولان كالاتك
 مقاماتدن هر بر مقامده متعينه در * واول حضرات اسمائيه الهية تجلياتك وعلوم واحكامك جله سى انيادر

پس حضرت اسمائیه الهیه در هر حضرت مخصوصه اولان کالات وحکم بر نبی به مخصوصه در که اول نبی
 مقامات تنبیه محمدیه در مقامه متعبد در که اول مقام اول حضرت مخصوصه اولان کالات وحکم
 مقام بدو پس اول حضرت مخصوصه اولان کالات وحکم اول نبی ایل ظاهر اولوب انکه ختم اولغله اول
 نبی نسبت اول نور پس مرتبه الهیه جمیع مراتب علیه نك اصلی و مستندی اولوب سائر مراتب علیه آندن
 متفرعه اولغله و هر مرتبه ای انک احکام و لوازمند و مستند اولدیغی مراتب بر مرتبه اولغله و صورت انسانیه
 ایل سائر کلام مقدم کلام آده به ظهور ایدوب صورت الهیه دخی جمیع کلام مقدم کلام آده به ده محققه اولغله
 و سائر کلام و نور و نوبه انسانیه بشریه می و وجودات ظاهره می کلام آده به در متفرعه اولوب هر مرتبه
 انک ظهوراتی مراتب بدین بر مرتبه وجودی اجمالند تفصیل واقع اولغله حکمت الهیه بو کتابده اولان سائر
 حکم اوزره و کلام آده به دخی سائر کلام اوزره تقدیم اولندی و بعد ذلک فصه شروع ایتزدن اول بلک کر کدر که
 رؤیت اوج در لور و برسی رؤیت ذاتیه در که حق تعالی کمال ذاتی و غناء ذاتی احد بدینده کند ذاتی
 کند ذاتی ایله شاهد ایدوب رؤیت انک ذاتی اوزره زائده دکلدر و تعقلده و واقعده آندن تجزیه دکلدر و اسماء
 و صفات و ثبوت و تجلیات احدیت قهری قبضه شده مستهلکه الاحکام غیر ظاهر الاثار تسبب ذاتیه و شئون
 غیبیه مشاهده لیدر و بر رؤیت تعین اول مراتب اول مرتبه می اولان احدیتده و حضرت عماده در که جمیع
 صورت کونیه و نسب اسمائیه ذاتیه آنده مستهلکه در و بری برینک عینیه در (کان الله ولم یکن معه غیره) و بر رؤیت
 دخی رؤیت اعماد که مظاهر اسماء اولان اولغله اسمائیک ظهوری و تجلیسی ایله واقعدر یعنی بر رؤیت
 احدیتده مستهلکه اولان اسمائیک اعیان عوالمده اظهار ایتکه موقوفه در و بر رؤیت دخی کون جامعه
 اولان رؤیتده در که رؤیت نبی جامعه در و بر اسمان لاهیت حقایق اسماء جمیع احدیتی حیثیتیه) (کنت کبرا
 مخفیاً فاحببت ان اعرف) (قولی قائل اولدی یعنی حضرت احدیتده و مرتبه عماده حقایق اسماء احدیتی
 کنزیکه حقایق اسماء و سمیات و نسب و شئون جواهری جامعه در تعینات اسماء اولان مظاهرده ظاهر اولوب
 بلک ایچون حقیقت محبت ذاتیه می اقتضا ایدوب عقل کادن نوع انسانی کالی جمعی به منتی اولغله جمیع
 عوالمی خلق ایددی و بر عوالم امریه روحیه در و اعیان جسمیه ملکیه در هر مرتبه اسماء الهیه در بر اسم
 خاصه مظهر صفات الهیه بر و در و با خود کایه در بر صفتی مجلی و مصدر واقع اولوب هر شیده حقیقت
 ظهوری اول شینک استعدادی و قابلیت حسیله اولدی و بر اعیان موجودات علویه در و اشخاص
 مخلوقات سفلیه در بر فرد اول جمیع الهیه صورت مظهر اولغله مستعد اولغله) (انما عرضنا الامانة علی
 السموات والارض والجبال فاین ان يحملنها واشققن منها وحملها الانسان) (خواسی اوزره ظهور احدی
 و جمعی و کالی ایلحق تعالی ظهور ایتکه ایچون امری حاضر اولان کون جامعه خلق ایددی و آنده جمیع اسماء
 حسی اعیان اظهار ایلدی ظهور کالی و تفصیلی ایل ظهور ایتکه مشیت الهیه تعلق ایتکه و علم الهیه در
 جمیع اشیا نك ظهوری مشیت الهیه ایل واقع اولغله شیخ رضی الله عنه دخی کلام آده به به شخصه اولان حکمت
 الهیه می علم الهیه در اظهار ایتکه مشیت حقیقه ابتدا ایدوب) (لما شاء الحق سبحانه وتعالى من حيث اسمائه
 الحسنی التي لا یبلغها الاحصاء ان یری اعیانها وان شئت قلت ان یری عینه فی کون جامع بحصر الامر)
 دیدی یعنی وقتا که حق تعالی اسماء حسنه می حیثیتیه که انک شخصاتی کثره احصاء یشعر امری حاضر
 اولان کون جامعه که انسان کلامدر اسمائیک اعیان و کردیلرک دیرسن کند عینیت کورمک دیلدی زیرا
 اسمائیک اعیان حقیقت عینیه تعینات و نسب کثری اعتبار ایلدی و احدیتک ظاهری اولان اسماء حسنه
 حقیقت تعینی و بر صفت ایل ظهوری اعتبار ایلحق تعالی دیلدی که هر بر اسمائیک حقیقتده متعین اولان انک
 وجودی اول اسمائیک حقیقتله ظاهر اولوب کند عین کون جامع اولان انسان کاسلده مشاهده ایلدی زیرا
 کمال جللا و تعجلا آنده و انکه حاصل اولور و شیخ رضی الله عنک) (لما شاء الحق من حيث اسمائه الحسنی) قولی
 مشیت ذاتیه احدیه نك صبقه اشارت ایدر که اول مشیتده اعیان اسماء مستمک در و بر مشیت ذاتیه احدیه
 تعین اولان باطنی اولان احدیتده و حضرت عماده در که آنده اسماء ذاتیه صورتی متعلقه در ذات مطلقه
 من حيث اطلاقها ولا تعینها من حيث اطلاقها کلام مضاف قلتم و دخی

بروصقه و بررسماله متعینه اولمز و لکن من حيث اسمائه الحسنی قولی اسماء محصانه شامل اولدی و بر
 اسمائیک اعیان دخی متناهی اولوب امری جامع اولق لازم کیکله (التي لا یبلغها الاحصاء) (دیدی زیرا اسماء
 نمکات غیر متناهی نك حقایقه اولان تعینات الهیه در و بر اسمائیک شخصاتی دخی متناهی دکلدر و زیرا
 نمکات غیر متناهی در و اما اسمائیک تعینات کایه سنی حیثیتیه پس اسماءات اسماء احصا اولور و انک حقایق
 و جوب و فعل و تاثر کایه ایدر و می مائة الاواحدا و الف وهذا الواحد و عین التسعة والتسعين و عین
 الالف والواحد) و دخی (ان یری اعیانها وان شئت قلت ان یری عینه فی کون جامع بحصر الامر) قولی کون
 جامعه در اول اولان مظاهر نوریه روحیه امریه ده اولان تجلی مجالی ظلالیه جسمیه خفیه ده اولان تجلی به
 شغلا قدر و قوایل علویه ده اولان ظهور و قوایل سفلیه ده اولان ظهوره مغایر در زیرا هر شیده ظهوره ظهور
 و محل حسیله واقعدر پس کون جامعه در اول اولان مظاهر جزئییه حقیقت کند نفسیه و عینه در رؤیت جامعه
 دکلدر و زیرا انرا کون غیر جامعه در و حقایق سر و جهری و قوایل بطن و ظهری حاضر دکلدر جمیع مظاهر
 علویه و سفلیه نك احدیتی اولان عالم آدمیز جسد مسوی کیمدر وجود کالی ایل متصف دکلدر پس کون
 جامعه جمیع مظاهر علویه و سفلیه فی جامع و تجلیات الهیه اسمائیه و نسب و شئون ذاتیه می و با خود وجود
 و مرتبه امری حاضر و شامل و حقیقه و خلقیه بینده بر رزخ جامع و فاصلدر که طرفینک تفصیل ظاهر اولوب
 حکمیتک اطلاق اکاصا الحدر بلکه جمیع و اطلاقدن غیر انک بر لغت ذاتیسی بودر اسماء ذات احدیتک
 مظهر ریشه لایق و انک مظهر بینده (ان یری اعیانها وان یری عینه فی کون جامع بحصر الامر) دینلکه اول
 صادق و بر و بر وجه مشروح اوزره (ان یری) رؤیتدن در و بر فاعل حقه عاقلدر (واعیانها) قولی مفعولیت
 اوزره منصوبدر و اراشدن اولق جائزدر و تری صیغه تأنیت ایل رؤیتدن مفعول ایچون مبنی اولق جائزدر
 و لکن شیخ (فان رؤیه الشئ نفسه لنفسه ما هی مثل رؤیه نفسه فی امر آخر یکر له کالمراة قولی یری
 رؤیتدن مضارع معلوم اولدی یعنی ویددر (لکونه متصفا بالوجود) بوقول کون جامعه اولان رؤیتک مشیت
 تعلیلدر یعنی وقتا که امری حاضر اولان کون جامع و حق اسماء حسنه نك اعیان و با خود کند عینی
 کورمک دیلدی زیرا کون جامع وجود کالی و جمعی و الهی و خاق و تفصیلی ایل متصفدر و وجود کالی و جمعی ایل
 متصف اولان شیده اعیانک ظهوری و تجلیسی دخی (کیفونه کل شئ فی شئ انما کون بحسب المحل) حسیله
 کالی و جمعی در و وجود دخی وجود اولدی حیثیتله ظاهر و باطنه و جوب امکانه و حقه خلقه شاملدر و بر
 کون جامع مراتب الهیه و کونیه وجودیه فی جامعه اولان رتبه کایه جامعه ایل موجود اولغله انک
 مظهر بینده حقیقت ظهوری و وجودی دخی انک مظهر بی حسیله تعین کالی و جمعی واحدی ایل متعیندر کون
 جامعه در غیر ا کوان غیر جامعه نك کون جامعه سر وجودی و وجود کالی دکلدر و شیخ وجودی کیمدر و دخی
 لکونه متصفا بالوجود قولی بحصر الامر قولی ایچون علت اولق جائزدر بختکم بحصر الامر قولدن مراد کون
 جامعه امری ظهور و رؤیتده مظهر بی اعتبار اولغله یعنی اعیانک کون جامعه ظهوری و رؤیت امری کون
 جامع مظهر بی حصر در و اعتبار اولغله یعنی بحصر امری ظهور و اعتبار اعیان فی لکونه متصفا بالوجود و اما
 بختکم کون جامعه مظهر بی امر وجودی حاضر اولدی اعتبار اولغله یعنی بحصر الامر قولده علت اولق جائز
 دکلدر زیرا مبنی بویه اولور که کون جامع امر وجودی حاضر در وجود ایل متصف اولدیغندن اوتری و بر
 یانی کند نفسیه تعلیل لازم کور و ایل لکونه متصفا بالوجود قولی زائد اولق لازم کور زیرا امر وجودی
 حاضر اولان شئ وجود ایل متصفدر فافهم و امر دن مراد امر ظهور و اعتبار اعیان اسماء در و بر رؤیت اعیاندر
 فاهل و شان دکلدر و کن تعاق ایتدیکی شینک امری دکلدر و بر وجه دخی بودر که اسماء حسنه نك اعیان مشاهده
 اولغله الا مظاهر وجودیه و و کون جامع صورتدن اول واقع اولان مظاهر ا کوان غیر جامعه در صورت
 اسمائیه الهیه جمعی به و صورت اسمائیه تفصیلیه به مظاهر اولغله مستعد دکلدر و صورت عنصریه انسانیه
 کایه به مختصه اولان اسماء الهیه انلدر مظهر دکلدر و اسماء الهیه مظهرده مظاهر ایل ظاهره و حقیقه
 اولور پس نشأت عنصریه انسانیه صورتی که جمیع مراتب وجودی جامعه جمیع مراتب وجودی
 حاضر در و آخر مراتب وجود و ختم دائرة وجود اولغله و وجوددن علت غائییه کون جامعه نك وجودی اولوب

سائر اگون غیر جامعه آنک اوزره متفرعه اولوب انک کایه و جمعیتک اجزای ولوازی کبی اولمده کون جامع
وجود ایلده متصف اولدی و سائر اگون غیر جامعه وجود تامله متصف اولدی الا کون جامع وجودی ایلده
زیرا امر خبیثه مرتبه نده نده واقعدر پس انسان کامل وجود ایلده متصفدر و امری جامع و حاصر در پس
اسماء حسنی اعیانک رؤیتی آنک مظهرنده واقع اولور (و مظهر به سره الیه) (بظهور قوی اظهاردن نصب ایلده
ان بری اعیانم اقولنه معطوفه در ویری قولنده اولان اعرابک وجودی بونده دخی جائزدر به وسره والیه قولنده
اولان خیار اعتبار ایلده و انلردن زانده وجوه آخر دخی مضمومدر * اما سباقی کلام مقتضای مقام اوزره
بظهور قوی اظهاردن فاعل ایچون مبیند ربه خبیثی کون جامعه راجعدر و سره والیه خبیثی حقه راجعدر
یعنی حق تعالی دبلده بکه کون جامعه اعیان اسمائی کوره و کون جامع مظهری ایلده کندی سرفی کندی به اظهار
ایلیه * والیه قوی صله اولق جائزدر بقال له والیه و بظهور فلائیدن فاعل ایچون مبینی اولمده و کون جامع ایلده
حقل سرفی حقه ظاهر اولسین دبلدی دیک اولور * سرفی اعیان اسمادری حقل غیب الغیوبنده مستوردر
و اعیان اسماء غنی اسماء الیه و نسب ذاتی به نامه المضاهات و عامه المحاکات اولان مرابادریک علی وجه
التفصیل اسماء الیه مرابای اعیانده ظاهر اولور * پس مرابای اعیانی جامع اولان کون جامع مرآتده حق
کندی ذات وصفاتی و نسب و اضافاتی جمعیتک احدیتن علی وجه التفصیل مشاهده ایدر (فان رؤیه الشئی
نفسه بنفسه ماهی مثل رؤیه نفسه فی امر آخر یكون له کالمراة) (و قول لما شاء الحق الی آخره قولنه عائددر
و اعتراض مقدردن جوابی متضمندر کانه اعتراض اولور که اعیان اسمانک رؤیتنه مشیت الیه نه کیفیت ایلده
ذمات ایدر و حال بوکه الله تعالی ذات وصفاتی ایلده از ایدر کندی ذاته و غیره بصیردو عالم انسانیک ایجا دندن
اول * پس مظهرده کندی عینی رؤیتنه محتاج دکادر که کندی عینی انده مشاهده ایلده * پس شیخ رضی الله
عنه رؤیتن بیننده فرق اشارت ایدوب اعتراض مقدره جواب ایدر و مشیت حقه تعالی ایدر یعنی دیک اولور
زیرا بر شینک کندی نفسنه کندی نفسله رؤیتی اول شینده مرآت کبی اولان امر آخرده کندی نفسنه رؤیتی
کبی دکادر * زیرا کون جامعه اسمانک اعیان مشاهده ایتمکه مشیت الیه تعلق ایتردن اول واکون
غیر جامعه اولان ظمور دن مقدم حق تعالی کمال ذاتینده و غناء احدیتنه اولوب کندی ذاتنی کندی
ذاتنه رؤیت ذاتیه ایلده مشاهده ایدردی اول رؤیت آنک ذاتی اوزره زانده اولوب انده متمیزه اولمده فی حالده
و اسماء صفت ذات ایچون نسب ذاتیه و شئون غیبیه مشاهده ایدردی * و بر رؤیتنه کندی ذاتنی کندی ذاتنه
مشاهده ایدر ذات واحدده ذات واحدک مشاهده بیندن غیر یوقدر * پس حق تعالی زانده مسته که
اولان اسمانک کالی حیثیتله اسماء حسنی اعیانی کون جامعه مظهره الاحکام والا ثمار مشاهده ایتمک
دبلدی یعنی هر اسمک عینی مظهرنده بر صفت ایلده ظاهر و بر تجلی ایلده متجلی اولوب * اول اسمک ذاتنه مسته که
اولان حقیقتده اولان کال * اول تجلی ایلده اظهار ایلده * یعنی کندی اول صفت ایلده اول کال ایلده ظهور ایدوب
آنک وجودی اولان کون جامعه نه کندی وجودن مشاهده ایلده * پس حق بونده دخی کندی نفسیکه
اعیان اسمادری کندی نفسنده که کون جامعه مشاهده ایدر * رؤیت اولیده کندی نفسنی کندی نفسنده
مشاهده ایدر بکی کبی * و لکن اول رؤیت بر رؤیت کبی دکادر * زیرا بر رؤیتنه کندی نفسک عینی اولان اعیان
اسمانک هر بر بر صفت ایلده ظهور ایدوب بر تجلی ایلده تجلی ایدر * و بر کالی اظهار ایدوب ظهور کالی
و تفصیلی ایلده دخی اسماء الیه جمعیتی احدیتک مظهری اولان کون جامعه ظاهر اولوب * کال جلا
و استجلا نیک حصولدن غیر و جمعیت اسماء الیه ذاتیه صورتن حق انده مشاهده ایدر بکندن غیر * کون
جامع مرآتده ظاهر اولان اعیان اسمادن هر بر اسمک عیننده بر صفت ایلده تجلی ایدوب ظهور ایدر بکده کون
جامع جمعیتی صورتی اول اسمک عینی آینه سنده ظهور ایدوب کون جامعه اولان اسماء الیه نیک جمعیتی
صورتی و جمع اسمانک کالات احکامنی هر بر اسمک عینی آینه سنده علی وجه التفصیل مشاهده ایدر که
عیان اسمادن هر بر بر صفت اول جمعیت اسماء نیک صورتی ظهورنده مرآحه اولیه صورت واحدک مرابای
متممده ظهوری و بری برینه عدم تراجمی کبی * و اما رؤیت اولی اولان رؤیت ذاتیه ده که اسماء الیه اعیانی
نده مسته که رؤیت ذات واحدک رؤیتن غیر انده رؤیت یوقدر * اسماء الیه نیک اعیانی و کالاتی انده مشاهده

اولور * پس حق تعالی کندی نفسنی کندی نفسنده کون جامع کالی آینه کبی اولان کون جامعه کورک کبی
دکادر * (فانه نظم مرله نفسه فی صورته بطیم الحیل المنظور فیه) (و قول رؤیتن بیننده فی ممانله ایچون نه لیلدر
فانه قولنده اولان خبیثی شان ایچوندر * یعنی دیک اولور * زیرا امر آخرده اولان رؤیتنه شان بودر که شینک
نفسی شینده بر صورتده ظاهر اولور که منظور فیه اولان حیل اول صورتی اعطا ایدر * و خبیثی حقل عبارت
اولان شینده راجع اولق جائزدر * یعنی حقل نفسی بر صورتده کال ظاهر اولور که حیل منظور فیه انی اعطا ایدر
عالم بکن بظهر له من غیر وجود هذا الحیل ولا تجلیه له) (فانه قولنده من بیان ایچوندر فی صورت توانی بیان ایدر *
ولم یکن و بظهور قوی خبیثی مایه عایددر و له خبیثی فان رؤیه الشئی قولنده حقلدن عبارت اولان شینده
عایددر و تجلیه قولنده خبیثی حقه و له خبیثی حقه عائددر * یعنی حیل منظور فیه اعطا ایدر بکی صورتیکه حقل
نفسی اول صورتده کال ظاهر اولور * شول شینک صورتده ندر که بوحسبک وجود بزر و انک بوحسبک عینی - حقل
بوحسبک تجلیسز بوشیکه صورتدر کال ظاهر دکل ایدی * یعنی حق ایچون مرآت کبی اولان شینده حقه بر صورت
اعطا ایدر که اول صورت حقل ظاهر دکل ایدی و بوحسبک وجود بزر که اول صورتی اعطا ایدر و حقل اول حقل
تجلیسز ولم یکن و بظهور قوی صیغه تأنیث ایلده اولوب خبیثی نفسه راجع اولق دخی جائزدر * یعنی شینک نفسی اکا
بر صورتده ظاهر اولور که اول صورتی منظور فیه اولان حیل اعطا ایدر که اول صورت شینکده کالک نفسی
اکا اول صورتده بوحسبک وجود بزر و دخی انک بوحسبک تجلیسز ظاهر دکل ایدی * بونقدیر اوزره کلامده
ذیم انقدیر اوزره یعنی عالم بکن بظهر له فیها (امدی) وجه اول اوزره دیک اولور که * منظور فیه اولان حیل اعطا
ایدر بکی صورتده شینک نفسی شینده ظاهر اولور حسن و بها و کمال و صفادن شول صورت ایلده که بوحسبک
وجود بزر و اول شینک اکا تجلیسز اول شینده اول صورت ایلده کندی نفسنه ظاهر دکل ایدی و اول صورت ایلده
کندی نفسنی مشاهده دکل ایدی زیرا اول صورت مرآتله قائمه در ناظرک انده ظهوری سبیلده پس ناظر کندی
ذاتنه اولان صورتک حسن و بها من ممانله ایچون مرآتله نظر ایدر کده مرآت اکا بر صورت اعطا ایدر که
مرآتسز اول صورت ایلده اول ظاهر دکل ایدی * پس صورت امر بیندن مستفاده اولور بر برسی محلد *
و بر برسی محله ناظرک تجلیسزدر * و اما فانه بظهر له نفسه قولنده خبیثی راجع اولوب بظهور قوی اظهاردن
فاعل ایچون مبینی اولدی و نفسنه دخی مفعولیت اوزره منصوب اولدی فی اعتبار اوانسه پس دیک اولور *
تحقیق اول شینده کندی نفسنی کندی نفسنه منظور فیه اولان حیل اعطا ایدر بکی بر صورتده اظهار ایدر که اول
حقل وجود بزر و اول شینک اکا تجلیسز اول صورت ایلده کندی نفسنی کندی نفسنه اظهار ایدر * پس
علی کال انقدیر برین کرک نفسک ظهوری و کرک اظهاری اعتبار اوانه و رؤیت اولیده حقل کندی ذاتنه
اولان رؤیتنه مشاهده اولنان کندی ذاتیه رؤیتک عینی اولان کال ذاتیه بر کال اسمائسی اسماء الیه ذاتنه
مسته که در و لکن شول مظاهر که حق ائلده نفسنی مشاهده ایدر اکا ائلایچون حیثیت معینه و امتداد
خاص اولور ایسمکه اول حیثیتله انده ظاهر اولان حقلدن اولور * ائلده ظاهر اولان حق عینندن و ذاتندن
متغیر اولور خصوصیت ذاتیه ایلده ظاهر اولور انسان کاملده حقل ظهوری کبی * و اگر مظهرک استعداده خاصی
و حیثیت معینه سی اولور سه که انکله انده ظاهر اولان حقلدن ممتاز اوله * حقل انده ظهوری حیل سبیلده
واقع اولور حیل حقل حسیله واقع اولور * پس مظاهر برینه ده اولان ظهور مقید در صفات برینه و یا خود
کلیه اعتبار ایلده * و حق تعالی کندی ذاتی ایچون اقتضا ایدر که کل ایلده ظاهر اوله و کل دخی انکله ظاهر اوله *
پس وجه مذکور اوزره اگر مظهرک نظم و واحدی و جمعی ایلده استعداد خاصی و حیثیت معینه سی اولور سه که
انکله انده مظاهر اولان حقلدن ممتاز اوله کون جامع کبی * پس حقل انده ظهوری ظهور کالی واقع اولور * زیرا
ذاتنه مسته که مشاهده اولنان اعیان کون جامعه احکام و کالاتله ظاهر اوله بی حالده مشاهده اولور
* پس رؤیت اولی رؤیت ذاتیه کبی اولمده یقیندن اوتری ظهور و اظهار ایچون کون جامعه اسماء حسنانک
اعیان مشاهده ایتمکه مشیت الیه تعلق ایلدی * پس فانه بظهر له نفسه فی صورته بطیم الحیل المنظور فیه
عالم بکن بظهر له من غیر وجود هذا الحیل) (قولندن مرآتله تعداد خاصی و حیثیت معینه سی اولیان مظهر
انسانی کالی بر رخیده جمعیت ذاتیه و صورت الیه اوزره حقل ظهور ایدر که حقیقی مقتضایدن انی

اخراج اجماع و زائد با و اولان اسماء صفات الهیه و کالات ذاتیه و اسمائیه جمعیتی صورتی ایلانده ظاهره
اوله و بوندن اول رؤیت اوج قسم اوزره تقسیم اولندی بر قسمی فان رؤیه الشئ نفسه بنفسه ماهی
قولندن مستفاد اولان رؤیت ذاتی در بر قسمی مثل رؤیه نفسه فی امر آخر بیکون له کالمراة قولندن مستفاد
اولوب کون جامعده اسماء الهیه اعیانی جمعیتک رؤیتک بر قسمی آئیده وقد کان الحق اوجد العالم کله وجود
شیخ مسوی لاروح فیه فکان کراه غیر مجلوه قولندن مستفاد اولوب کون جامعده مقدم ایجاد اولان
عالم کله اکران غیر جامعده فی جامعده که انسانز شیخ وجودی کبی ایجاد اولمشیدی انک مظاهرده اولان
رؤیت اسمائیدر (وقد کان الحق اوجد العالم کله وجود شیخ مسوی لاروح فیه فکان کراه غیر مجلوه)
و حال بوکه کون جامع مظهرنده اسماء حسانک اعیانی رؤیتک مشیتک تعلقتن اولحق تعالی عالمک کایسی
شیخ مسوی کبی که انده روح بقدر ایجاد تشیدی پس عالم جلالاته مش آینه کبی ایدی زیرا کون جامعده
ایجادندن مقدم ایجاد اولان عالمک کایسی اعلی واسفی وظلماتی و نورانیسی و عالم امری و خلقی اولسون اسماء
الهیه مظاهریدر پس بوندن بر موجود بقدر الا آنک وجودی اوزره بعض اسماء حکمی سا اراسما اوزره
غالبدر و اول موجود اول اسم مظهر و اکاستند در و اول اسم حیثیتله حق آنک رب خاصی و عبودیدر و اول
اسم حضرتدن حق آنک اوزره وجودی افاضه ایدی و عند التجلی اول اسم آنک مشهوریدر پس کون جامع
و مظهر شامل اولان انسان کاملدن اول اگرچه کیم عالم وجوددن بر نوع وجود ایل موجود اولدیه و حق
وجود تفصیلی و غرقانله انده ظاهر اولدیه و لکن قصد اول ایل ایجاد عالمدن مطلوب اولان کمال جلا
و استجلاددر پس مظهر اکلامه کمال ظهور و یولاندی حیثیتله ایجاد عالمدن مطلوب اولان مراد حاصل اولدی
زیرا انسانز عالمک کمال ظهوره قابلیتی بقدر و ذاتا و صورده جمعا و تفصیلا ظاهر ا و باطنا حاکم کمال
مظهر بوندن قاصر اولدیغندن اورتی پس انساندن اول عالم ظهور ککی انسانی روحی ایچون تسویه اولمش
بر جسد کبی ایدی و انسانک وجودی جلای ایل جلا و لغفه قابل جلا اولمش بر آینه کبی ایدی وجود شیخ
قولی مصداق اولان اوزره منصوبد رویه معلوم شد و فک صفیدر ای اوجده مثل وجود شیخ و باحو ترع خافضیت
اوزره منصوبد رای اوجده کوجود شیخ (ومن شان الحكم الالهی انه ما سوی محلا الا لا بد ان یقبل روحا الهیا
عبر عنه بالنفخ) و حکم الهینک شانه ندر که تحقیقی اول بر محلی تسویه ایتدی الا ولابد در که اول محل بر روح
الهی فی قبول ایدر که اول روح الهی دن نفخله تعبیر اولندی عبر قولی مفعول ایچون مبنی اولان اوزره و فاعل
ایچون مبنی اولان دخی جائزدر یعنی الله تعالی اول روح الهی دن نفخله تعبیر ایلدی یعنی روح الهی فی قبول
ایدن محل مسوده روحک تعینندن و انده آنک مقبول اولمشدن الله تعالی (ونفخت فیه من روحی) قولنده
نفخله تعبیر ایلدی عبر عنه قولنده ضمیر روحه عالمه اولور و لکن روح نفختک عینی اولم معنانه دکادر بلکه
محل مسوده روحک تعینی حق تعالی (ونفخت فیه من روحی) عبارتله ذکر ایتدی یکی معنایه در یعنی حق
تعالی بن محل مسویه روحی نفخ ایتدم قولله محل مسوده روحک تعینندن تعبیر ایلدی و اکثر نفخده بالنفخ
فیه واقع اولدی پس ضمیر محله راجع اولور و عند البعض عبر عنه قولنده عنه ضمیر قبوله راجعدر (وما هو
الامر حصول الاستعداد من تلك الصورة المسواة لقبول الفيض التجلي لدايم الذي لم يزل ولا يزال) و هو اسم
اشارت معنانه در ذکر اولان ما سوی محلا الا لا بد ان یقبل روحا الهیا قولنده اشارت ایدر و التجلی عن الفيض
قولندن بدایر و با خود عطف بیاندر یعنی و حال بوکه روح الهی فی قبول ایتک ایچون تسویه محل دکادر الا
لم يزل ولا يزال تجلی دائم فیضی قبول ایتک ایچون تسویه اولان صورتدن استعدادک حصولیدر یعنی
کون جامعده مقدم ایجاد اولان عالمک روح الهی فی قبول ایتک ایچون تسویه اولمشی تسویه اولان عالمک
صورتدن استعدادک حصولیدر کون جامعک وجودی روحن قبول ایتک ایچونکه مظهر فیض تجلی
دائمدر (فاذا سويته ونفخت فیه من روحی) خواهی اوزره جسد عالم تسویه اولمشده کون جامع وجودی
اکانتش و اولوب کمال جلا و استجلاد حاصل اولدی و تجلی دائم اولان فیض الهی که لم يزل ولا يزال آنک
مظهر بوندن ظهور ایدی (امدی) شویله معلوم اوله که تسویه نفخ ایچون محل مسوده قابلیتک حصولندن
عبارتدر یعنی محل مسوده ذاتی اولان استعداد غیر محمولی اظهار ایتک در زیر اکر محلات استعداد محمول

وجودی فی قبول ایتک استعداد ذاتیسی اولمیدی فیض دائمی قبول ایتک استعداد اولمیدی زیرا تسویه که
استعداد محمولک حصولیدر ناظرک صورتن قبول ایتک ایچون سطح مر آنک صفا الی منزله سنده در پس
بر محلات که مر آت اولمغه استعداد ذاتیسی اولمیه تسویه ایل استعداد محمولی تحصیل ایدوب ناظرک
صورتن قبول ایدم مر بر اصرورتی قبول ایتک اول محلات ذاتیه استعدادی بقدر پس محل مسوده
قابل فیض اولان یعنی فیضی قبول ایدن اول محل مسوانک عین ثابته سنده غیر محمول اولان استعداد
ذاتیله متعین اولان فیض الهی وجود حقایق در که اول شیتک ماهیتده انک تعینی حیثیتله مر ایلده مقبول
ایدی پس مره ثابته اول محل مسوی اوزره وارد اولان تجلی وجودی عینی فی قبول ایدن نه اول محلات
ماهیتده متعین اولان وجود قدر پس بواجلندن اورتی قبول الفيض التجلي الدائم قولنده التجلی قولی
قبول ایچون مفعول اولان اوزره منصوب اولم و الدائم قولی التجلی قولی ایچون صفت اولان اوزره منصوب
اولم جائزدر یعنی حق قبول ایدن نه قدر بر افاضه اوله که قابل مره اولیده انکله موجود اولدی لم يزل
ولا يزال اولان تجلی دائمی قبول ایدر زیرا حق اقتضاء ذاتیسی حسبیلده دائم التجلیدر (وما بقی الا قابل)
بقول وقد کان الحق اوجد العالم کله فوله معطوفدر و مابین زیاده بیان و ایضاح ایچون واقعدر یعنی حق
تعالی عالمی تجلیات الهیه ایل ایجاد ایلدی محل مسوده فیضی قبول ایدن قابلدن غیر حد ایجاددن
خارج برشی باقی قالمدی زیرا قابلک وجودی تجلیات الهیه ایجادی ایل دکادر بلکه فیض اقدسندن واقعدر
انکچون شیخ رضی الله عنه (والقابل لا یكون الا من فیضه الا قدس) دیدی یعنی و حال بوکه قابل واقع اولور
الا حقل فیض اقدسند که تجلی ذاتی در زیرا فیض اقدس حضرت علمیه اسمائیه ده اولان اعیان قابلک
صورتده ذاتک تجلیسیدر پس اعیان ثابته و حقایق علیه فیض اقدسک قولایدر و تجلیات ذاتیه
تعیناتک مبدائی تعینات علیه در که اعیان ثابته دن هر بر عین فیض اقدس ایل حضرت علم و شهودده متعینه
اولدی و خصوصیت ذاتیه سبیله بری بوندن تمیزه اولدی و واحده نصیبت و ثلثیت و ربیعت نسبی نسبتده
بری بوندن تمیزه اولدی کبی پس علم ازیلده اولان معلومات علیه فیض ذاتی اولان فیض اقدس ایل متعینه
اولدی که اول نفس رحمانینک حضرت علم و شهودده اولان اول اسمائیدر پس نسبت علیه و نسبت شهودیه
معلومات و شهوداته تعلق ایدوب معلومات قابلک بعضیسی حق تعالی وجوده مائل بلوب فیض وجوده
قابل مشاهده ایتد که وجود عینی فیضی قبول ایتک استعداد و تهور و قبولدن اکا تمیز اعطای ایلدی که
کندی بنسخته کندی نفی ایچون وجودی قبول ایلیم اما تجلی علیده وجودی و تحقیقی حقیق
حقده ایدی کندی عینده و کندی عینی ایچون دکل ایدی پس شول فیض وجودیکه حضرت علمیه ده
اعیان قابلک اوله مقبول ایدی آنک اوزره وارد اولان تجلی وجودی عینی فی ثابا قابل اولدی یعنی
حضرت علمیه ده که معلومات علیه فیض اقدس ایل متعینه اولوب اعیانندن هر بر عین فیض اقدس قابل
اولدی و فیض اقدس آنک مقبول اولدی حضرت شهودده تجلی شهودی ایچون قابل اولان یعنی تجلی
شهودی قبول ایدن اعیان علیه ده مقبول اولان فیض اقدسدر و دخی مابقی الا قابل قولی ومن شان الحكم
الالهی الی آخره و لکن تجلی ایچون تجلی ایچون تجلی ایچون تجلی ایچون تجلی ایچون تجلی ایچون تجلی ایچون
دخی حقل تجلیسی ایدوکن بیان ایتد کد نصره قابلدن غیر بیان ایدم جک برشی قالمغله و مابقی الا قابل
دیدی یعنی اول محل مسوده فیض وجودی قبول ایدن قابلدن غیر باقی قالمدی و حال بوکه قابل دخی فیض
اقدسنددر پس قابل نه قدر شویله معلوم اوله که فیض اقدس شول تجلی ذاتی دن عبارتدر که اوله
حضرت علمیه ده بعده حضرت عینیه ده اشیانک و دخی استعداداتک وجودی موجب اوله و فیض اقدس
مظاهر اسمائیه به موقوف دکادر اسماءک کترتدن اقدسدر بلکه حضرت احدیتدن حضرت احدیه اولان
حضرت علمیه اسمائیه حقل نزولی و اعیان قابلک صورتده ظهوریدر و فیض مقدس دخی بحسب المحل
اولان تجلی شهودی اسمائیدر که مظاهر اسمائیه اولان قوابله موقوفدر پس فیض مقدس اعیانک
استعداداتی اقتضای ایتدی شیتک خارجده ظهوری موجب اولان تجلیات اسمائیه در (فالامر کله منه
ابتداء و انتهائه) (پس امرک کایسی حقدندر امرک ابتداء و انتهای یعنی امر وجودک ابتدائی تجلی ذات

اوله حقد ندر که اولاد بعلیه اولان اعیان نایه ده ذاتک تجلی بدور و تجلی اعیانده مقبول اولوب اعیان
 نایه ایله تجلیتک دفعیندر بعده تجلیات اسماء الهیه ایله عوالمک ایجاد و ظهور و زکی ایله حقد نظم وری
 ایچون محلی تسویه بایک و بعد التسویه تجلی دائم ایلده ظاهر اولوق حقد ندر و امر وجودک انهای ذی
 تجلی شهود ایله حقد ندر که محل سوانه اولان تجلی شهودتک قابل اولدر که اکاستی اولور و انکله ثابت
 بولور) والیه رجوع الامر که کایه ایلده (وامر وجودک کایسی اکارجوع ایلدر ته کیم اندن ابتدا
 ایتدیه یعنی نسب و اضافاتک دفعی و توحید ذاتک ظهوری قنده امر وجود اکارجوع ایلدر جمع صور
 کونیه و تعینات اسمایه کتری ذات احدیتده مضمحل و تلاشی و اولفله پس جمع اشیاک اولی و بعدانی
 و آخری و مری جمیع اشیاک مظهر بنده ظاهر و قابل و جله سنده باطن و مقبول حقد (فهل اولول
 والاخر والظاهر والباطن) (هولاله الاله والیه نصیر الامور) (وقد کان الحق قولنن کایه ایلده قولنه
 منتهی اولنجه واقع اولان کلام شرط ایله جواب جتنده اعتراض و شرط لماشاء قواید و جوابی) (فاقتضی
 الامر جلایه من آة العالم فکان آدم عین جلایه المراتة و روح تلك الصورة) (قوله در پس وقتا کما یله آتک
 جوابی بنده علت مشیت خست ایتدیه شیخ رضی الله عنه جولیده فامعیه ابراد ایلدی پس امر الهی
 وحکم ربانی عالم مرآتک جلایه اقتضا ایلدی پس آدم اول مرآت جلایه عینی و اول شیخ مسوی
 صورتک روحی اولدی زیرا آدم اسماء الهیه جمعیتی جامع اولان حضرت الهیتک مظهر یدر پس حضرت
 الهیه اسماء الهیه بی جامعه اولوب انکله ذات بنده واسطه اولدی کبی حضرت انسانیه دخی اسماء
 الهیه بی جامعه اولوب ذات احدیت ایلده آتک بنده واسطه بوقدر حضرت الهیتده اولان جمعیات اسمایه
 انسانده ظاهر در پس آدم احکام وجودی جامع اولدی و وجود دخی حضرت جعدن اول حضرت الهیتده
 نزول ایلدی بعده مرآتک عینکده صور نوعیه امکانیه اوزره فائض اولوب جمیع مراتب ایلده منصف اولدی
 حالده انسانیه منتهی اولدی پس انسان کامل جمیع مراتب امکانیه کمال ایلده احکام امکانیه بی
 دخی جامع اولدی پس آتک نشأسی جمیع نشأتک اوسعی و اجعی اولفله و تجلی دائم فیضی قبول ایدوب
 جمیع قوایک اکی و قابل اولفله انک مظهر بنده صورت حق اکل تعینات الهیه من اولدی و کمال خلا
 واستیلا انکله حاصل اولدی پس حق تعالی مجلای ام و مظهر جمع و ام اولان وجود آدمی کمال ظهور ایلده
 مجلی ایدوب انک وجودی ایلده مرآت عالمده واقع اولان مبدائی دخی جلایه ایدوب تجلی کامل ایلده مرآت عالمده
 تجلی ایتدیکه کندی نفسی و قوت کامله ایلده کمال ذاتی و کمال اسمای بنی جامعه در مشاهده ایدر پس
 عالم آدم ایلده کمال بولوب اکل صورتده حق تعالی عالم ایلده ظاهر اولدی زیرا عالم صورت حق اوزره اولان آدمک
 صورتی اوزره در پس آدم عالم قابلیتک عینی اولدی زیرا عالمک نتیجه سی و عمره سی آدمدر ظهور و رجوعی
 ایلده و تجلی کالی جمعی الهی به قابل اولان آدمک قلی عالم جلایه عینی اولدی پس امر آتیه آدمده
 نظم و رایت صورت الهیه عالم صورتک روحیدر و مظهریت آدمیه دخی مرآت عالمده ظاهر اولان حقد
 صورتی حافظ اولان قلب قابلدر و جازدر که انک جوابی مخلوق اوله و تقدیر بویلده اوله ای لماشاء الحق ان بری
 عینه فی کون جامع بحسب الامر لکونه متصف بالوجود و بظهوره سره اوجد آدم علیه السلام) (و کانت الملائكة
 من بعض قوی تلك الصورة التي هي صورة العالم المعبر عنه في اصطلاح القوم بالانسان الكبير) وملائكة دخی
 اول صورتک بعض قوایستدن اولدی که اصطلاح قومده انسان کبیر ایلده معبر عنه اولان عالمک صورتدر
 اصطلاح قومدن مراد اولیاء الله اصطلاح حیدر که انکله اصطلاحده عالم انسان کبیر در صورت ایلده ایچنده
 انسانک وجودی سبیل و صورت و جان اوزره مخلوق اولفله والا بحسب المعنی صغیر در زرا عالم وجود
 انسان اول تسویه اولمش روحسز بر صورت ایدی (امدی) شوبله معلوم اوله که ملائکه صور حسیه جسمیه
 ایلده قائمه اولان قوایک ارواحیدر و دخی قوای نفسیه و قوای عقلیه قدسیه ارواحیدر و بوقوی ارواحه ملائکه
 دیر زرا بولنا احکام ربانیه و انوار الهیه بی عوالم جسمانیه به مومله دروالمک فی اللغة والقوة والشدة پس
 وقتا که ارواح مذکور انوار الهیه ایلده قویه اولدیه و نسب ربانیه و اسماء الهیه دخی احکامی ایتدیه
 و انوار ایتدیه و انوار ایتدیه اول قوای ارواحی ایلده قویه اولدیه و انکله ملائکه ایلده تسبیحه اولدی پس

ملائکه وقتا که عالم صورتک بعض قوایستدن اولدیه و انکله من انبندیه من حجت عی شی و دخی حجت جمیع
 ذاتک حیثیتله و دخی جمیع افراد اسماء الهیه مظهر بنده قائمه اولفله و انده قوت بوقدر زرا ملائکه عالمک
 برین و درو عالم کون جامعسز حیدر کبیر روحسز من آتیه مذکور به قابل در کبیر پس جمیع تجلیات کالیله
 کالیله بی جامع اولان مظهر کامل انسان کاملدر که قابلیت کلیه اطلاق ایلده ذات مطلقه نایه مظهر بی بنده
 اسماء و صفات و افعاله مظهر بی بنی جامعه و نشأت کایه سنده جمعیات و اعتدالک و انکله مظهر قنده
 حیطه وسعت و کمال وجودی سبیل و دخی حقایق حقیقه وجودیه و نسب افعالی اسماء الهیه و بویلده
 حقایق امکانیه و اعیان کایه بنی جامعه در پس انسان کاملک کالی حقیقتین بی احاطه له حکمه و علمیندر
 واقع اولان جمیع اشیا به شامل اولفله و بجزین بنی جمیع اشیا به واقع در پس (و کانت الملائكة من بعض
 قوی تلك الصورة التي هي صورة العالم) (قوله شیخ رضی الله عنه ملائکه عالمک بعض قوایستدن اولدی
 بیان ایدوب تصریح ایدر زیرا بوقدر مراد اولان ادعاه خلافت و عرض استحقاق امامت ایدن ملائکه نایه
 مرآتک بیان انکله جمعیات الهیه به مظهر اولفله انک عدم استعداد لرب و آدم مظهر صورت الهیه و مرآت
 جمعیات اسمایه اولدی بنی انکله در الا صورت عالمده قوای کبیره و ایدر که از ره نسبت ایلده عالمده صورت
 تفصیلیه سی منتهی اولان قوای ملائکه قلیلدر انکچون شیخ رضی الله عنه من بعض قوی تلك الصورة دیدی
 زیرا ارواح جنیه ایلده شیطین و عفانیت و مرد ارواحی دخی عالمک بعض قوای صورتدر و کمالک
 حیوانات ماضیه و ساعیه و ساجده و طایره ایلده دواب و حیای و حیوانات و جمیع دخی بعض قوای صورتدر
 و بولنن دخی قوای کبیره و ایدر که فهمه اعتماددن اوزر ذکر اولدی) (فیکانت الملائكة له قوای الروحانية
 و الحسية التي هي في النشأة الانسانية) (پس ملائکه عالم ایچون نشأت انسانیه دخی اولان قوای روحانیه و قوای
 حسیه کبی اولدی که حواس ظاهر و حواس باطنیه درو نشأت انسانیه دخی اولان قوای حسیه قوت ساعیه
 و قوت شامیه و قوت ذاتیه و قوت لامیه کبیر و بولنن متعلقاتی محسوساتدر و قوای روحانیه قوت متصور
 و مکرر و حافظه و ذکر و عاقله کبیر و بوقوای کلمه و بولنن شخصیاتی روحانی حیطه سنده درو بولنن
 منشی و مبدأ تصرفاتی و اناری دماغدر و قوای طبیعیه دخی قوت جاذبه و ماسیک و هاضمه و دافعه و خنیه
 و مولده و مصوره کبیر و بوقوایک مرجمی روح طبعیدر و بولنن مجلی کبیر و دخی علم و حلم و وقار
 و جماعت و عدالت و سیاست و نخوت و ریاست کبی و بولنن روح حیوانی و نفسانی به عاقله در پس کیم قوای
 مذکور مختلفه نشأت انسان اقطارنده منتشر و منبثه اولدیه و بولنن هر برسی ایچون ته کیم بر مجلی
 خضیه واقع اولدیه که احکام و انوار بنده مظهری و حقایق و امرار بنده منبثدر ته کیم انسان جمعیته
 حکمی کاده کایه ایلده ساریه اولدیه کذلک صورنا انسان کبیر اولان عالم قوایستک کلیاتی و اسمائی جزئیاتله
 و انواع و اشخاصله سموات و ارضین فضائنده انکله بنده و انکله دوقدر اولان عوالمده منتشر و منبثه در
 و اول قوای هر بر قوت عالمک اکامنا سب و ملازم اولان محلیه متعینه اولوب جمعیات الهیه دن بر کمال مظهر
 واقع اولدی که حضرت ربو یتدن نزول ایدن اوامر الهیه دن هر برسی قوای ارواحدن انکله مظهری اولان
 قویه نازل اولور و اول مجلده ظهور ایدوب انکله قوت بولور و عالم قوای مذکور بی و غیر مذکور بی جامع
 اولوب جله سنده جمعیات الهیه کبیر ساری و امری جایدی پس عالم انسان کبی بر شخص معیندر
 و صورت جسمیه و انبساط انکله انکله وجودیه و انبساطک وجودیه فیفسنه عالمک توجهی و انبساطک انکله انکله
 و انسانده انکله تأثیری جمیع ایلده انسان کبیردر قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب الثامن والخمسين والثمانیة
 من الفتاوی ما انشده فی الله تعالی ذاتی و اسمیه هی کالی و اسمیه فی نسبة العالم که روحیه علی فی ایجاد عینی
 فعلت انفعالی عنه و انه لولاه لم یکن فی وجود عینی و هو اکبر من خلق الناس قدرا و رتبة لان له رتبة التأثیر
 و نسبة الغا علیه و علت عند ذلک انی انما من المقلد الذي علم ذلک ولكن حصل فی الانکله اری ذلک تحت امر
 مثلی فقل فی انبساط المقصود من العالم انتمی کلامه و اما بحسب الحقيقة ایجاد عالمک علت غاییه و عین و مقصوده
 انسان اولفله و عالم انسانک بعض ظهور و افعالیستدن اولوب عالم انسانک علی و انسان عالمک روحی اولفله و دخی
 انسان مرآتیه جمعیه اسمایه و ذاتیه قائم اولفله انسان عالم کبیردر و عالم انسان صغیردر) (و کل قوی)

و فی بعض النسخ فکل قوة (منها محجوبة بنفسه الا ترى افضل من ذاتها) و عالمک صورت قواستند هر بر قوت
 کندی نفسیه محجوبه در ذاتدن افضل کیمه فی کور من یعنی ته کیم نشأت انسانیه ده قوای انسانیه دن
 هر بر قوت جمعیت انسانیه دن بر کماله مظهر واقع اولوب اکامنا سب اولان محله مخصوص قلندی و هر بر قوتک
 مظهر ریتنه جمعیت انسانیه اکامنا خصوص اولان کمال ایلله ظاهر و اول قوت اول کمال ایلله ظاهر اولوب سائر
 قوایه دخی اندن سیرایت ایتکله اول قوت کندی و سنی جمعیت انسانیه به مظهر اشمل و جمع قوادن اعلی و افضل
 مشاهده ایدر بیان که سائر قوادن هر بر یسی دخی انک کبی جمعیت انسانیه به مظهر اولوب جمعیت انسانیه
 قوادن هر بر قوت حسیله ایلله ظاهر و در کندی و سنی جمعیت انسانیه دن انجق بر کماله مظهر در کمال اول کمال سائر
 قوایه اندن اری اولدی مثلاً انسانک بصیر اولوب قوت باصره سنی سبیل در قوت باصره نک محلی بصردر *
 پس نشأت انسانیه جمعیتک بصیر لکی کمالی قوت باصره ده ظاهر و ایدر انک محلی اولان بصیر حسیله و قوت
 باصره بصیر لک کمالی ایلله ظاهر اولفته اول کمال اندن سائر قوایه دخی ماری اولور * پس قوت باصره نشته
 انسانیه جمعیتک بصیر لکنه مظهر اولوب بصیر لک سائر قوایه اندن سیرایت ایتکله ظن ایدر که جمعیت انسانیه نک
 جمع کمالته مظهر در و باقی قوانک کمالی دخی اندن مستفاضه در و بالجله انسانک انسانی کندی نفسیدر
 نفسدن افضل بر احدی قدر دیوزم ایدر و قوت سامعه و قوت ذائقه و سائر قوای دخی یونک کیدر هر بر یسی
 کندی نفسیه حقیقت امری مشاهده ایتکدن محجوبه اولوب کندی ذاتدن افضل کیمه فی مشاهده ایتز
 کذلک قوای عالمدن هر بر قوت کرک ملائکه اولسون کرک انک غیر اولسون احدیت جمعیه الهیه تجلی سنه
 محلی واقع اولوب هر بر قوتده جمعیه الهیه انک حسیله ظاهره در و هر بر یسی جمعیت الهیه نک کالات
 و احکامندن بر کماله و بر حکمه مظهر اولوب انده ظاهر اولان کمال و حکم سائر قوایه دخی اندن سیرایت ایدر پس
 هر بر قوت کندی نفسی جمعیت الهیه به مظهر کل بلوب جمع کالات الهیه فی جامعه زعم ایتکله کندی
 نفسیه حقیقت امری مشاهده ایتکدن محجوبه در کندی ذاتدن افضل بر احدی مشاهده ایتز بیان که
 کندی بی جمعیت الهیه به انجق بر حکم ایلله بر کمال ایلله مظهر در و جمعیت الهیه نک انده ظهوری و تجلینک انده
 تعینی انک حسیله و خصوصیتیه در جمعیت الهیه حسیله ظهور کل ایلله دکدر * زیرا کل حسیله ظهور کل
 اولز الا کده * زیرا کل ایچون اوج مرتبه بانه در بر یسی مرتبه جمع و مرتبه احدیت در و اول شول حقیقت
 انسانیه الهیه در که آدم انک صورتیدر * و ایتکیسی نفسیه انسانی و الهمینک صورتیدر یعنی عالمدر ایتجده
 انسان کاملک وجودی شرطیه * و ایتکیسی احدیت جمع انسانی و کالی صورتیدر * پس جمع جمع احدی
 مرتبه سنه کاک ظهوری احدیت انده تفصیل و قدر و مرتبه تفصیلیه ده دخی کلک ظم وری فرقیاندر
 و یومرتبه ده کل کل ایلله کده ظاهر در کل مشتمل اولدینی هر احدیه کل ایلله ظاهر دکدر * و مرتبه احدیت
 جمع انسانیه کاک ظم وری ظهور کاملدر و تجلی شاملدر که جمع ایلله تفصیل و قوت ایلله فعل یعنی جامعدر *
 زیرا کل هر انسان کامله بالقوه و دفعه واحده در بالقوه ده هر زمانده تدبیر ایلله (وان فیها) ای فی کل من قوی
 صورة العالم (فیما زعم) ای فی زعمها (الاهلیه لکل منصب عال و منزله رفیه عند الله) یعنی صورته عالم
 قواستند هر بر قوتک نفسنده انک زعمنده اهلیت وارد هر منصب عالی ایچون و عند الله هر منزله رفیه
 ایچون یوتقدیر اوزره ان مکسوره در وجه ابتدایه در وان مفتوحه اولفته لا ترى افضل من ذاتها و ترى ان فیها
 تقدیر اولنور و الاهلیه قوی منصوب بدران نک اسمی اولق اوزره وجه مذکور ایتز و کل قوه منها قوانده ضحیر
 من بعض قوی تلك الصورة قولنده قوایه عائد اولور و ان فیها ضحیر قوای مذکور دن هر بر قوته عائد اولور
 و فیما زعم قولنده ما مصدریه اولور و یووجه و کانت الملائکه من بعض قوی تلك الصورة التي هي صورة العالم
 قوی اوزره مبنی اولور که ملائکه دن هر بر یسی صورت عالم قواستند بر قوت اولدین بیان ایتد کده * فکانت
 الملائکه کالقوی الروحانیة والحسیة التي هي في النشأة الانسانیة قوی ایلله ملائکه قواستک صورت عالمه
 نمبئی نشأت انسانیه ده واقعه اولان قوای روحانیة وحسیة نک نشأت انسانیه به نسبتی کبی اولدین بیان ایدر *
 یعنی دیک اولور عالم نشأ سنه ملائکه عالمک قوای روحانیة و صورت عالم قواستند وحسیه سندن بقصد در
 هر بر قوه کندی نفسیه محجوبه در ذاتدن افضل بر احدی مشاهده ایتز و اما وکل قوه منها قوی فکانت الملائکه

کالقوی الروحانیة والحسیة التي هي في النشأة الانسانیة قوی اوزره مبنی اولفته ابکی وجه جائز در و وجه
 بودر که منها ضحیر نشأت عالمه ملائکه دن عبارت اولان قوایه عائد اوله که نشأت انسانیه ده قوای روحانیة
 وحسیه کیدر * و بر وجه دخی بودر که مطلقاً قوایه راجع اوله کرک قوی صورت عالمه اولسون کرک نشأت
 انسانیه ده اولسون زیر انشأت انسانیه قوای متضاده فی مشتهل در و هر بر قوت قوت اخرینک ضدیدر و خاصه
 لازمه سنی کندی نفسیه محجوبه در قوای عالم دخی بر یسی بر یسیک ضدیدر و هر بر یسی نفسیه محجوبه در و بر یسیک
 (منها مبنی نشأت انسانیه به عاید اوله و قوای عالم نشأت انسانیه نک قوای روحانیة وحسیه سنه نشته اوله
 یعنی نشأت انسانیه قواستند هر بر قوت کندی نفسیه محجوبه در کندی نفسندن افضل کیمه فی کور من *
 پس عالم صورتک قواستند هر بر قوت کندی نفسیه محجوبه اولوب کندی ذاتدن افضل بر قوت مشاهده
 ایتز عند الله اولان هر منصب و قضیات ایچون کندی نفسنده اهلیت زعم ایدر و غیر جرح ایدر و یووجه
 به ضحیر بی به ضحیر سندن اوجهدر) (لما عندنا من الجمعية الالهية) (الجامعة) (بین ما يرجع من ذلك الى الخلق
 الالهي والى جانب حقيقة الحقائق وفي النشأة الكاملة لهذه الاوصاف الى ما تقتضيه الطبيعة الكل التي
 حصرت قواهل العالم کاه اعلاه واسفله) (وفي النشأة الكاملة لهذه الاوصاف الى ما تقتضيه الطبيعة الكل
 قوی معطوف در و الی جانب حقيقة الحقائق قولنه و کلامده تقدیم و تأخیر وارد * یعنی والی ما تقتضيه الطبيعة
 الكل في النشأة الكاملة لهذه الاوصاف دیکدر * پس معنی یو ایلله اولور * هر بر قوت قوتده جمعیه الهیه دن
 حاصل اولدیندن اوتری انک مظهری حسیله و باخود کندی نفسنده جمعیت الهیه فی کندی نفسیچون
 تصور ایتدیندن اوتری که اول جمعیت الهیه عند الله منزله رفیه دن و منصب عالیدن جناب الهی به راجع
 و دخی حقیقه الحقایق جائنه راجع و دخی بواوصافی یعنی اوصاف حقیقه و خلقیه فی حاکمه اولان نشأ سنه عالم
 قواستک کلینی اعلی و اسفلنی حاکمه اولان طبیعت کل اقتضا ایتدینک شیهه راجع اولان شی یعنی جامعدر
 جناب الهیدن مراد حضرت احدیتد که جمع حقایق ممکنه ده حکم ایجاد ایلله و اثره اولان اسماء الهیه نک
 منشأ ایدر و حقیقه الحقایق بدن مراد حضرت امکاندر و یوایکی مرتبه دن هر بر یسی به مخصوصه بر جمعیت
 وارد که انکله جمعیت اخرادن ممتاز در * اولکیسی جمعیت الهیه در که حقایق الهیه و نسب ربانیه فی جامعه در
 و ایتکیسی جمعیت یکانه در که حقایق امکانیه و صور کونییه فی جامعه در * اوجینی جمعیت دخی طبیعت کایه
 جمعیتد که جمع عوالم قوایی و موادی حاکمه اولان طبیعت کایه الهیه در که من وجه جمع صورده فعاله
 و جمع صورده منفعله اولور * پس طبیعت کایه جمعیت الهیه اسماء الهیه فی و جمعیت امکانیه یکانه فی جامعه در
 زیرا حقایق اوجدر * بری بالذات مطلقه اولان حقیقه تدبر که فعاله و اثره و واحده و عالیه در * و وجودی واجب
 بالذاتدر و یو حقیقت الله سبحانه و تعالی نک مرتبه واحده اولان حقیقه تدبر که الوهیت مرتبه سیدر
 و بری حقیقت مقیده و منفعله و متأثره و داخلدر که حقیقت واجبه دن واسطه فیض و تجلی ایلله وجودی قابل
 اولان حقیقت امکانیه در * و بری دخی اطلاق ایلله تقیید و فعل ایلله انفعال و تأثیر ایلله تأثیر یعنی جامعه اولان
 حقیقت احدیه در که بر وجهه مطلقه در و بر وجهه مقیده در و بر وجهه فعاله در و بر وجهه منفعله در و یو حقیقت
 حقیقتین مذکور تین جمعیتک احدیتد و یو حقیقت حقیقت مقیده و منفعله مقابله سنه در و هر بر یسی جمعیت شخصیه ایلله
 حاصلدر * زیرا حقیقت مطلقه فعاله حقیقت مقیده و منفعله مقابله سنه در و هر بر یسی جمعیت شخصیه ایلله
 بری برندن مفرقه در * پس یو حقیقتین مختلفین ایچون بر اصل جامع و بر برزخ شامل و واسع لازمدر که
 ایتکیسی اول اصلده واحد و یجل ارله و اول اصل دخی انلرده منفصل اوله * زیرا واحد عدد دل اصلی و عدد دخی
 واحد تک تصاییدر * پس حقیقت ثالثه حقیقتک امکانیه فی جامعه و اولیت و اثریت انده مجموعه در (امدی)
 نشأ انسانیه ده و صورت عالمه جمعیت ثلاثیه فی جامعه و جمع مناصب و منازل شامله اولان جمعیت الهیه دن
 عند الله رفیه اولان منازل و مناصب دن حقیقت ارلی اولان حضرت واحدیه راجعه اولان منصب عالی
 بودر که جمع اسماء الهیه و صفات ربانیه احکام و ربوایات ایلله انلرک حقایقده اولان جمع کالات ایلله تجلی ایدوب
 نشأت انسانیه ده صورت عالمه ظهور ویدر و حقیقت ثانیه اولان حضرت امکان که غیب قده معدوده اولان
 اعیان خلقیه و صور کونییه اسماء الهیه و وجودیه مقابله سنه انده تعقلده ثابته و عیننده معدوده در * و انلرک

تفضل نسبتی جامع اولان انک نسبت موقولیه سنه حضرت اسکان و حقیقه الحقایق در بر پس انک جمعیت
راجع اولان منصب عالی بود که اول اولانک معدومیتی حائده اسماء الهیه نیک تجلیات قبول ایدوب اسماء الهیه
اندر ایل متعینه و تمیزه اولد قده اندرخی اسماء الهیه تجلیاتی ایل اجمالاً مرتبه عقل کاده وجود ایل متصفه اولوب
علی طریق سلسله الترتیب جمیع مراتب وجودیه ده تجلی اسمای وجودی اعیان کونه ایل متعین و ظاهر و اعیان
کونه دخ اسماء الهیه و شتون ربانیه مظهر یاتده قایم و انزلک تصرف و ربوبیتی تحتنده منفعل و متأثر اولوب
کمال ظهور و اظهار حاصل اولنج اعیان طرفندن انفعال ایل اسماء الهیه فی اظهاردن و انفعالندن فعل
و ظهوردن خالی دکلدر پس اسماء الهیه صورتک کالی ایل ظهوری اعیان کونه نیک کمال آثار و انفعالاته
متوقف اولقله حضرت امکن جمعیتده اولان منصب عالی اسماء الهیه نیک ربوبیتی تحتنده و تأثیری قنده
عبودیت تامه ایل انصافیندر و اسماء الهیه مظهر کل اولسیدر و نشأت انسانیله صورت عالمده اولان
جمعیت جمیع الهییدن حقیقت نالنه اولان طبیعت کایه به راجع اولان منصب عالی و منزله رفیع بود که
جمیع عوالمک قایل و موافق حاصره و جمیع صوری فعالیت و جمیع صورده منفعل اولان طبیعت کایه که حقیقت
کایه الهیه در الوهیتک ظاهر بتدر الوهیت نیک باطنیه در ماده عاتیله ده اسماء الهیه صوری فعاله در یعنی
اسماء الهیه صوری بونکه بونده ظاهره در پس طبیعت کایه نشاء سی نشأت واحد در که حقیقتیل صور
حقیقت وجودیه بی صور خلقیه و کونه بی جامع در و طریفینک کالی ایل ظاهره در و حقیقتک احکامیه
متصفه در پس وقتا که احدیه جمعیت الهیه و حقایق الحقایق اولان جعل احدی و طبیعت کایه ده اولان
جعل احدی نفس رحمانی ایل نشأت انسانیله و صورت عالمده اولان قوا حقایقنده جمعیات ثلاثیه به راجعه
اولان مناصب عالیه و منازل رفیع ایل ساربه اولدیه قوای انسانیله دن هر بر قوت و صورت عالمده قوا
منزله سنده اولان ملائکه دن هر بر ملک جمعیات ثلاثیه بی جامع اولان جمعیت الهیه بی کنندی قنده مشاهده
ایتمکه جمعیات ثلاثیه به راجعه اولان مناصب عالیه و منازل سامیه به کنندی نفسده اهلیت زعم ایدر و عین
کل ایل کده ظاهر اولان حقیق کالندن محجب اولوب عارف اولدیقی تعیین احدی جمعی کالی قایلک
استعدادی حسیله در و کندیسی جمعیات ثلاثیه بی جامع اولدیقی کالندن بر کاله مظهر واقع اولدیبدر
و جمعیات ثلاثیه بی جامع اولان و اندر راجعه اولان مناصب و منازل مظهر اولان کون جامع اولان انسان
کاملدر و تحقیق اوزره (وان منها و فیما ترع و لا عندها) قولنده اولان ضمائر ثلثه و کل قوه منها قولنده قوت
قوانه عائد اولور و جازدر که ان مکسوزه اوله و ضمائر ثلثه النشاء الانسانیله ده انک زعمی اوزره اهلیت حاصلدر
عند الله هر منصب عالی ایچون هر منزله رفیع ایچون زیرا انک قنده جمعیت الهیه ثابت در و ان مفتوحه
اولقی و و احوالیله جلّه عالیله اولقی جازدر و ضمائر ثلثه النشاء قولنده عائد اوله یعنی دیک اولور و حال بوکه نشأت
انسانیله ده هر منصب عالی ایچون اهلیت وارد انک زعمده اولدیقی کبی زیرا انک قنده الهیه ثابت در و و کذلک
ان مفتوحه اولوب لازمی قوانه معطوف اولقی جازدر و ضمائر ثلثه نشأت انسانیله به عائد اوله ای و کل قوه منها
محبوبه بنفس الاتری افضل فی ذاتها اولاتری ان فی النشاء الانسانیله الالهیه لکل منصب عالم کازعم یعنی
قواندن هر بر قوت کنندی نفسیه محبوبه در کنندی ذاتدن افضل کیمیه بی کورمز و دخی کورمز کنشأت
انسانیله ده هر منصب عالی ایچون اهلیت وارد نیک کیم بونشأت زعم ایدر انک قنده جمعیت الهیه نیک
حصولندن اوتری پس نشأت انسانیله ده بر قوت کبی اولان عالمک قواستندن هر بر قوت کنندی نفسیه
محبوبه در غیرک کالنی ادرا کدن و زعم ایدر که هر منصب عالی به اهلیت اکاختصه در نشأت انسانیله دکادر
ونشأت انسانیله قنده اولان جمعیت الهیه اوزرنده دن حاصلدر که برسی جنب الهی به راجعدر و برسی
حقیقه الحقایقه راجعدر و برسی طبیعت کایه راجعدر و وجه ششروح اوزره من ذلک قولنده من تبعض
ایچوندر و ذلک منصب عالی قولنده اشارتدر که کیم شیخ مؤید حندی دیشدر و جازدر که ذلک الجمعیه الالهیه
قولنده اشارت اوله و بر وجه اظم در یعنی جمعیت الهیه جامعده در جنب الهی به راجع اولان شیئی یعنی و دخی
حقیقه الحقایق جانبیه راجع اولان شیئی یعنی و دخی طبیعت کایه به راجع اولان شیئی یعنی بوندن اوتری و وجه بیان
نکده متعنه اولان مناصبه کدی نفسده اهلیت و استحقاق زعم ایدر والی مانقضه الطبیعه الکل

فولنده لیکل قولی لطیفة قولندن بدلداری لیکل طبیعة واحدة ویا خود عطف بیاندرای واطبیعة انی هی
 لیکل ویمکند که وفی النشأة الحاملة لهذه الاوصاف قولی مرة ثانیة ده آدم مذکری شروعتک ابتداء من حیث
 اوله یعنی قوای مذکور در هر بر قوت فتنده اولان جمعیت الهیه دن اوتری وحقبة الحقایق راجعه اولان
 مناصب و منازله کنده نفسنده اهلیت زعم اید روحان بکه اهلیت مذکوره اول قوت ایچون دکادر بکه اول
 اهلیت بواوصافی یعنی اوصاف خلقیه فی حاضره اولان نشأتده حاصله در قوایل عالمی حاضره اولان طبیعت
 کلیه اقتضا یتکمله و بونشأت نشأت انسانیه کمالیه در * والته قدیر و ان فیها انزاع الالهیة وایست الالهیة
 فیها بل فی النشأة الحاملة لهذه الاوصاف و بونقدیر اوزره (وان فیها) قولک ضمیری قوته راجع اولور) (و هذا
 لا اعرفه عقل بطریق نظر فکری بل هذا الفن من الادراک لا یكون الا عن کشف الهی منه یعرف ما اصل
 صور العالم القابل لارواح) (هذه طبیعة کلیه فتنه اشارت ایدر که عالمک اعلی واسفل اولان قوایانی حاضره در
 یعنی طبیعت کلیه فتنی عقل نظر فکری طریق اید عارف اولر بکه ادراکدن بوفن یعنی بوفنک ادراکی رافع
 اولر الا کشف الهی اید که اندن معلوم اولور ارواحی قابل اولان عالم صور بیک اصل نذر (امدی) طبیعت کلیه
 جمیع صوری فعاله اولان حقیقتک ظاهر یتیدر پس شویله بیک صورت جسمانیه مخصوصه دکادر زیرا از
 اولر که صور عقلیه وعلیه وخیالیه وذهنیه نوریه وروحانیه والهیة دخی واقعه اولور تنکیم حدیث صحیده
 وارد اولدی ان الله خلق آدم علی صورته فخلقه تعالی صورة الهمیة نوریه لایقه بجنابه تعالی) (پس صور طور
 تحقیقه صور علویه وصور سفلیه در وصور علویه دخی علویه حقیقه وعلویه اضافیه در * پس صور علویه
 حقیقه اسماء ربویه وحقایق وجوبیه صور یدر وصورک ماده و هیولانی عام یدر وصور صوری فعاله اولان
 حقیقت ذات الوهیت جمعک احد یتیدر وواحدیتک ظاهر یتی طبیعت کلیه در وصور علویه اضافیه ارواح
 عقلیه و ارواح مهمه و ارواح نفسیه و ملائکه مهمه ارواحک حقایق صور یدر وصور روحانیه نک مشرب
 تحقیقه ماده سی نور تجلید در وصور سفلیه صور حقایق امکانیه و نسب مظهریه کمانیه در و بونلر دخی علویه
 و سفلیه در پس صور علویه عالم امرک صور یدر که صور علویه اضافیه در حقایق جسمانیه نسبت اید بوضووک
 موادی و هیولانی عام یدر و بوجایه عمادیر زطلت اید مسوی اولدیه فتندن اوتری و عالم مثال مطلقک و مثال
 مقیدک و عالم برزخک صوری صور علویه کونیه دندر * و بوضووک ماده و هیولانی انفس و اعمال و اخلاق
 و ملکات و نعوت و صفات در وصور سفلیه کونیه عالم اجسامک صور یدر و بونلر دخی علویه و سفلیه در علویه
 اولان عرش و کرسی و افلاک و سموات در و بونلرک ماده سی جسم کدر و سفلیه اولان عناصر و عنصریات در و بونلر
 دخی علویه و سفلیه در * پس علویه اولان ارواح هواییه و ارواح ناریه و ماوجیه صور یدر و بوضووک ماده سی
 عو اید نادر و سفلیه اولان شول صور در که نشأت نلرند تهیلمان اولان ارض اید ماغاب اوله خفیه فتن اولان
 نار اید هوا اوزره * و بونلر دخی اوج نعدر صور معدنیه و صور نباتیه و صور حیوانیه در و عالم مذکور در دن هر بر
 عالم غیر متناهییه اولان شخصیاتک صورتی مشتمله در که حقدن غیر کیسه اناری احصا یتیم * پس طبیعت
 بوضووی حمله اولان بر حقیقتدر که جمیع صور من وجه عین ماده اولقله و من وجه صورک کلیسی طبیعت
 فعاله در (امدی) شویله لیکل که طبیعت معقوله الوجود در خارجده انک وجودی بوقدر و لکن انک آثاری
 ظاهر در ما فوقندن اکامه اضافیه اولان صور حسیه وجودیه فی اعطالدر محل انفعالدر اسماء مؤثره ایچون
 انشی کیدر ذکرایچون که انده تکوین ظاهر اولور جمیع عالم قوایلک صورته ماده اولقله پس نفس روحانیک
 اکا کاتوجهی حسیله عالم قوایلک صوری و اسماء الهمیة وجوبیه صوری انده ظهورا تحکمه منفعله در و طبیعت
 الهمیتک ظاهری اولوب باطنیه ماده عما ئیه ده صور اسماء وجوبیه انکه ظاهر اولقله و عالم قوایلک
 صوری دخی اندن متأثره اولوب ظاهر اولقله فعالدر * زیرا ماده عما ئیه ده ظاهر اولان صور طبیعتده
 طبیعتله متعینه اولوب ظاهر اولور پس اول صورک فاعلی طبیعت اولوب بکه طبیعت حالت واحده ده فاعله
 و منفعله در زیرا طبیعت اید مسی اولان شی ارکان اربعه اوزره اسماء اربعه دن مر کبدر بیکسی فاعلتاندر
 و بیکسی منفعلتاندر فاعلتان اولان حرارت و برودت و منفعلتان اولان یوست و رطوبت و برودت حرارت یوستده
 فاعله و یوست حرارتدن منفعله در و برودت رطوبتده فاعله و رطوبت برودتدن منفعله در پس مابینت

کندی نفسند بر فاعله اولدقد بر وجهه دخی منفعله اولور فاعله اولی منفعله اولمندن منفعل دکلدر (امدی
طبیعت کلیه ذکر اولدی بی اوزره کرل عالم قوالنک صورته ماده اولغله منفعله اعتبار اولسون کرل صور
مذکوره طبیعت ایلله ماده عمایه ده متعینه اولغله فعاله اعتبار اولسون ذوق صحیح و کشف صریح اعطا
ایندیکی بودرکه ارواح عالمی قائله اولان عالم صورنک اصلی طبیعت کلیه درک جمیع اموری حاصره و جامع در
و طبیعت کلیه قتلک ادراکی تجلی ذاتی اعطا ایندیکی کشف ایلله واقع اولور (امدی) شوره بیلکه کشف بر فاج نوع
اوزره در برنوی عقاید یعنی عقل انی ادراک ایدر فکر کرل و مزاجنک قیودنده مطلق اولان جوهر ایلله و برنوی
نفساندر قیود مزاجیه دن ادمان ریاضات و مجاهدات ایلله منطلقه اولان نفوس کلیه اما کثه عالییه ایچون
حاصلدر مابه المیایه و المایزه اولان مجابک کشفی قننده و برنوی روحاندر رجب نفسانیه و عقایدنک
کشفند نصرکه روح انسانی نفس رحمانیه مطالعن مطالعه ایتمکله و برنوی ریاندر که تجلی طریقه
حاصل اولور یا جانب حقندن تزل ایلله و یا بعد طرفندن تعرج ایلله و یا سرار تولی ایلله منازل ایلله و یا خود رب
متولیدن حقیقت تجلی ایلله تجلید نصرکه جمیع و تجلی ایلله و بنوع کشف حضرات اسمائیه تعددی ایلله متعدد
اولور و برحق حضرات اسمائیه دن هر بر حضرتده متجلیددر هر بر حضرتده مخصوص اولان تجلی ایلله و تجلیات
اسمائیه نلک اعلاسی تجلی الهی احدی جمیدرکه مکاشفات کلیه احدیه جمعییه اعطا ایدر و بونک فوقنده
تجلی ذاتی اختصاصیدرکه حقیقه الحقایق کشفی و مرآتینی و نفس رحانی ایلله عما حقیقتنک و حقیقت
الهییه نلک طبیعت کلیه حقیقتنک کشفی اعطا ایدر پس طبیعت کلیه اگر چه کیم فصل الهی ذاتی به مظهر
واقع اولدیه و لکن انک حقیقتی عوالم ربانیه ده و عوالم کانییه ده صور فعلیه واتهاله جمعی احدیتنک
حقیقتی اولغله انک معرفتی صعوبتدن اوزری انک ادراکی کشف ذاتی به مخصوص صدر نظر فکری ایلله عقل انی
ادراک ایتمکده قاصر در و طبیعت بقیه تفصیلی فص عیسی وادریده ابراه و نور ان شاء الله تعالی) (فسمی
هذا المذکور انما و خلیفه فاما انسانیته فلعوم نشأته و حصر الحقایق کلها) (پس بومذکور یعنی عالم
مرآتیک جلا می و عالم صورنک روحی اولان کون جامع انسان ایلله و خلیفه ایلله تسمیه اولندی اما انک انسانی
یعنی انسان ایلله تسمیه اولنسی پس نشأه سنک عمومندن اوتریدر و حقایقنک کانییه حاصره اولدیغندن اوتریدر
یعنی انک نشأه جمیع نشأت الهیه و کونییه جمیع اولوب جمیع نشأتده انک وجودی ساری و حکمی جاریدر
و جمیع نشأت انک نشأه سنده مجله و انک نشأه جمعی نشأتده انک وجودی ساری و حکمی جاریدر
حقیقتی ایلله جمیع حقایق حقیقه و خلیفه بی و برزخیه بی حاصره در پس ذکر اولان کون جامع انسانی
اشتقاق لفظی اعتبار ایلله جمیع حقایقه مونس و مانوس اولدیغندن اوتریدر و اما حقیقت انسانییه دن غیری
اولان جمیع حقایق پس بری برندن متمیدر هر بر حقیقتده غیری موجب اولان خصوص مابین ایلله پس
حقیقت انسانییه سائر حقایقندن احدیت جمیع ایلله و احاطت کل ایلله ممتاز اولدی و احاطت کل واسطه سیه
جمیع حقایق ایلله مونس و جمیع حقایق دخی انکله مأنوسه اولدی پس انسان کبی برشی یوقدر زرا انک نشأه
جمیع نشأته عامه در و نشأت عامه دخی برشی یوقدر که نشأه انک اصلی و نظیری اولیه زرا عالم انسانک
صورتی اوزره در انسان صورت الهیه اوزره اولدی کبی پس انسان صورت طبیعیه می و نشأت عنصریه سیه
عالم طبیعتنک جمیع مظهریاتی جامع در و روحی ایلله عالم ارواح خصایصی یعنی ارواح مهیجه و عقول و نفوس
و ملائکه و جن ارواحی جامع در و انک حقیقت انسانییه می برزخیته بجز و جوب ایلله بجز امکان بینتی
و اطلاق لایعین ایلله تعیین بینتی جامع در پس قابلیت جمیع قابلیاتنک اجمیدر و مظهرتی جمیع مظهریانک
اکلیدروا کاخصوص اولان فیض و تجلی اتم و اکل و اعم و اشملدر پس وقتا که نشأت انسانییه معیت قابلیتی
ایلله و استعدادی احاطتی ایلله صور عالم ایلله قائمه و عوالمک اعلی و اسفلنده منتشره اولان قوا ایلله حقایقنک
جمله سی جامع اولدیه قوا ایلله حقایقنک ارواحی صورندن عبارت اولان ملائکه مظهر انسانیتنک اولی اولان
آدمه محدود ایدر زرا عالم کالنده انسانک وجودنه مقتدر در و انسان نشأت کامله می ایلله عالمدن مستغنیدر
پس انسان عالمدن مغنیدر و تجلی ذاتی احدی جمعی به واسطه تفصیلیه فرعییه به مظهریه کافیه در و عالم آنسر
کافی دکلدر و السجود و الخ و الطاعة و الانقیاد لان الاشیاء تخن الی اصولها و الانسان جامع جمیع

القوی و ارواح الملائکه و ایضا هو جامع جمیع الاسماء الالهیه التي بعضها ارباب ارواح الملائکه التي هم
مستندون اليها في وجودهم فان كل واحد منهم مظهر الحقیقه مخصوصه من حقایق اسماء واجب الوجود و خادم
لاسم معین الذي هو ربه فلا يعرف الحق الا من حيث مظهریه المتعینه و قابلیه الجزئیة التي تحت حیطة
الجمعیة الانسانیة السکالیه فلهذا و لا موراخر امرت الملائکه بسجود آدم علیه السلام) (وهو الحق بمنزلة
انسان العین من العین الذي به يكون النظار وهو المعبر عنه بالیصر) (وادم اولان کون جامع انسان ایلله تسمیه
اولدیغنتک بروحی دخی بودرکه اول مذکور یعنی آدم حقیقون عیندن عینک انسانی یعنی یکی
منزله سنده درک نظر انکله واقع اولور و بصرا ایلله معبر عنه اولان دخی اولدر یعنی قوت باصره مبصرانک
ظاهر بین عینک انسانی ایلله ادراک ایندیکی کبی علم و شهود جمعی احدیتی ایلله حقایق اشیا نلک جمعیاتی احدیتنه
حقنک نظری بومظهر اعم و اکل و منظر اجمع و اشمل اولان انسان کامل ایلله واقعدر و زرا حقنک عین منزلهدر
(فلهذا سمی انسانا فانه به نظر الحق الی خلقه فرحمهم) (پس بوندن اوتری آدم انسان ایلله تسمیه اولدی زرا
شان بودرکه حق انکله خلقنه نظر ایلدی و انله رحمت ایلدی پس حقنک عین منزلهی اولان انسان کامل
مظهرنده ظهور کالی ایلله حقنک ظهوری اعتبار ایلله حقنک مظهرتی ایلله خلقه نظر ایدوب و اولار رحمت رحمانیه
ایلله انله رحمت ایلدی یعنی صورت نوعیه ادمیه ایلله انسان کاملک ظهورندن مقدم اولان عالمتک صور نوعیه
خلقیه می روح سر جسمه می کبی ایدی انسان کاملک نظم و ری روحی نفع اولغله حیوة وجود ایلله متصف
اولدی و انک مظهرتی ایلله حق تعالی خلقه نظر ایدوب رحمت رحمانیه ایلله رحمت ایلدی و بعده مطلقا انسان
کامل مظهرنده صورت الهیه جمعیة ذاتیه ایلله ظهور ایدوب انک مظهرتی ایلله خلقه نظر ایدوب هر فردن
استعدادی حسیله حقنک اعطا ایتمکله رحمت ایلدکه استعدادی کامل اولان افراده رحمت رحمانیه ایلله رحمت
ایلدی و حق انسان کاملک مظهرتی ایلله نظر ایدوب انسانک بصری و سمعی و سائر ادراکاتی قرب فرایضده
اولور که حق ظاهر و خلق انده باطن اولوب حقنک جمیع اسمائی و نسب و ادراکاتی اولور ایلله ارسه قرب فرایضده
حق انسانک بصری ایلله ناظر و سمعی ایلله سامع اولور پس انک مظهریتنده حق مشاهده ایدوب حقنک منظور
اولان کسمنه حقنک رخت خاصنه مظهر اولور و کانییت ایدن حقه ییعت ایدر) (ان الذین یبایعونک
انما یبایعون الله) (الایه امدی) انسان کامل عالم صورنک روحی و انسانی عینی و عینک انساندر و ظهور
و اظهار عالمدن علت غائییه اولدر) (فهو الانسان الحادث الازلی والنشوء الدائم الابدی) (پس کون جامع اولان
آدم انسان حادث و ازلی و ونشئ اتم ایلدی و یعنی آدم صورت عنصریه سیه حادث در و صور علیه سیه ازلیدر
زرا صورت علیه علمتک قیامیه قائمه و حق عالمتک دوامیه دائم در بلکه انسان صورت جمعیه سیه ازلیدر
زرا تجلی ایجادیدن علت غائییه صورت جمعیه انسانییه درک کمال جلا و استجلا و ظهور کالی انکله حاصل اولور
و اما نشئ دائم ایدی اولدی یوقدر زرا حقیقت انسانییه عین ذات واحده می مرآت اولوب عین ذات واحده ده
مندمج اولان تعینات غیر متماهیله عین واحده و جمیع مراتبه متعینه اولغله و عین واحده نسب
غیر متماهیله دن کامن اولان شیتنک ظهور ایلله عین واحده ایچون نشئ دائم حقیقتی حقیقه اولور و نشئ
دائم ذاتی مرآتینک اولکی مرتبه می نفس رحانی مرتبه سیدر که فیض وجودی ایلله تعین اولک قلی باطنندن
منه در تعین اول منطوی اولدی بی حقایقنک جمله سی محیط اولدی حاله پس انسان جمیع اولک احدیتی
اولدی بی کبی ذلک الجمیع دخی تفصیل در و جمیع تفصیل ایلله جمیع احدیتدر پس انسان حقیقی شول نشئ
دائم ایدر که اگر عالم تفصیل و فرقا نده و اگر مقام جمیع و قرآنده انک نشأه سندن غیری نشأه یوقدر و دخی شول
نشئ دائم در که انک اولی یوقدر و شول نشئ ایدر که انک انری یوقدر) (فهو الاول والاخر والظاهر والباطن وهو
بکل شیء محیط) (والسکامة الفاصلة الجامعة) (دخی کون جامع اولان آدم کله فاصله و جامع در یعنی احکام
و جوب ایلله احکام امکان بیننده بر حد فاصل و بر برزخ حایلدر که احدهما انک احکامی آخر غلبه و بی ایتمکدن
مانعدر (بینهم ما برزخ لا ینفیان) و احکام و جوب ایلله احکام امکانی جامع در زرا کات کلیه اوچدر بری حروف
فعل ایلله تأثیر جامع اولان کله در و بر سی بین الفعل والافعال و رابطه اولان جمیع برزخی حروفی جامع در
پس کله برزخیه اولان انسان حقایق و جوب ایلله حقایق امکان بینتی بروجهله سامعه و بروجهله فاصلدر

وقاصله وجامعه اوله طر فیندن ممتازه انک عین زانده سی بودور * تا کیم طرفین جمعک احدا بتدن انی اخراج
ایله فیه فوالمجامع والفاصل والرابط والخال (فتم العالم بوجوده) (پس عالم کون جامع اولان آدمک وجودی
ایله تمام اولدی * زیرا آدمک وجودندن اول عالم جسمه سی ومرت غیر مجلوله اولان کبی ایدی * صورت
الهیة نک مظهری اولان آدمک وجودی جسمه سی ومرت غیر مجلوله اولان عالمک روحی وجلالی اولدی *
پس عالم آدمک وجودی ایله تمام اولدی) (فهو من العالم کفص الخاتم من الخاتم) (پس کون جامع اولان آدم
عالمک خاتمک فسی کیدر * خاترن یعنی فص خاتمک خاتمه نسبتی کیدر و خاتمک ختمی فصله درو خاتمن مراد
فص اولدی کبی عالمک ختمی دخی آدم ایله درو عالمک مراد آدم درو زرا آدم فص خاتمک کبی محل نقش و علامتدر
(وهو) (وفی بعض النسخ الذي) (هو محل النقش والعلامة التي بها يختم الملك على خزانته) (ختمی فص خاتمک
راجددر * یعنی فص خاتم شول نقش و علامتک تجلیددر که ملک اول علامه ایله کندی خزانتی ختم ایدر * پس
فص خاتم کبی اولان کون جامع نقش و علامتک تجلیددر که ملک حق انکله خزان عالم اوزره ختم ایدر * وانکله
خزان عالمی حفظ ایدر * وفص عالم اولان آدمک نقشی ان الله خلق آدم علی صورته * صورت جمعیة الہیة
اسما یه نک آدمه ظهوریدر یعنی ذات وصفاتک واسما و شمولک آندہ تجلیه سیدر و علامت دخی خصوص مقام
محمدیدر که اول حضرتده انک جسمه یله اول فصه مخصوصه اولان حکمت نازلده اولور زرا هر برینیک قلبی نقش
حکمت تجلیدر * وپو حکمت الہیہ نک علامتی جمیع جمعیات اسمایه جمعک احدا بتیدر که جمیع اسماء متقابلہ
وصفات متضاده بی سریان ذاتی واحدیت جمعی ایله جامعدر پس نظم مشهود ونسق معهود اوزره آدم
مظهریت کلیہ وجمعیة الہیہ ایله حقایق عالمده خصوصیات متمایزه جسمه یله ککه حقایقک بعضیسی
بعضیسندن انرا ایله متمیزدر واقعہ اولان مباینت وتفرقة نک مقتضای اولان حالی سد ایدوب انخرام
وانفکاکدن منع ایدر و عالم خزانہ ایله تسمیہ اولندیغک حکمتی بودر که آلاء الہیہ و هیات ربانہ غیر متناهیہ نک
خزانی اولان اسماء صفات الہیہ حقایق عالم مظاهری ایله متحققه اولوب مظاهر وساطی ایله اندرده مخزونه اولان
الوانم جسمه ومعنویہ بی اظهار ایدر * وپو وجه ظاهریدر * اما وجه خاص بودر که حقایق عالم مظاهر اسماء
الہیہ ومجالی تجلیات ربانہ درو عالمک هر بر حقیقی وجوه الہیہ دن بوجه خاصه مظهر وهر بر جزئی بر اسم
خاصک تجلیسنده مجلی ومصدردر * وجه اخص دخی بودر که اسماء الہیہ صورتک خزانہ سی اولان صورت
ذاتیہ کالیہ قرآنیہ نشاء سی صورت انسانیه جمعیہ ایله ظهورندن مقدم عوالم متفرقه ده اولان نشأت فرقایہ
تفصیلیہ صورنده مخزونه در * پس حقایق عالمک هر بر حقیقت مخزون صور کالیہ انسانیه ومادہ نشأت
آدمیه در * پس هر بر حقیقت کرک علی جهة التفصیل اندن ظهور ایدن صور نوعیه مثلیہ کونیہ به اصل
اعتبار اولندون وکرک نشأت عنصریه انسانیه کالیہ به مادہ اعتبار اولندون علی کلا التقديرین خزانہ الہیہ در
وبالفعل انسان کامل اولان آدم خزان عالمک ختمیدر که انک وجودی ایله خزان محفوظه در (و اسماء خلیفہ
من اجل هذا لانه الحافظ خلقه کما یحفظ الختم الخزان فادام ختم الملك علیها لا یجسر احد علی فتحها الا باذنه
(وحق تعالی توانسان کاملی بواجلندن اوزری خلیفہ ایله تسمیہ ایلدی زرا مظهریت کلیہ ایله حقک خلقتی
اول حافظدر شکیم ختم ملک خزان ملکک حفظ ایدر پس مادامکہ ملکک ختمی خزان اوزره موجوددر خزانک
فتحنه بر احد اقدام ایتمز الا انک اذیلہ قال جسر علی کذا یجسر جسارة وتجا مسر علیہ ای اقدم پس ملک حقک
ختمی یعنی انسان کاملک مظهریت کلیہ سی مادامکہ خزان عالم اوزره در حقایق متباینه دن بر احد خزان
عالم فنی اوزره جسارت ایتمز الا لان حقک اذیلہ یعنی فتح جریده حکمت الہیہ اقتضا ایتدیکی اوزره حقک
ویا خود انسان کاملک اذی ایله فتح کایدہ احدیت جمعیة مظهری اولان ختم انسانی کالینک عالمک خروج
ایتمک حقک اذیلہ) (فما تخلفه فی حفظ العالم فلا یزال العالم محفظا مادام فیه هذا الانسان الكامل) (پس
عالم احدیت جمعیة مظهریتندہ اولان انسان کامل ایله محفوظ اولمگله حق تعالی عالمک حفظنده
انی استخلاف ایتدی زرا خلیفہ خزان عالم حفظنده صورت مستخلف ایله ظاهر در حقایق عالمک
هر بر حقیقت نه اقتضا ایدر سه احدیت جمعیة مظهرین ایله اکا افاضه ایدر * پس عالم محفوظ اولمگدن زائل
نلز مادامکہ توانسان کامل آندہ موجوددر زرا انسان کاملک وجودی اسم اعظمدر قابلیت کایت

ومظهریت جمعیة اسمایه ایله اسماء الہیہ متقابلہ احکامی جامع وحاوی ومتباینه ومنافره اولان حقایق
عالمده احدیت جمعیة ایله ساریدر وبرزخیہ کلیہ واحدیت جمعیہ ایله حقایق خزانتی حافظه در پس خزان
عالمک وجودی ختمیله محفوظه اولمگدن زائلده اوزر خزان عالم حقایق مخزونه اولان افراد نوعیه انسانیه
حدکماله بالغه اولوب مرتبه جمعیة انسانیه به واصله اولمگدن خالیہ اولور * پس مادامکہ بوختم احدی وجمعی
وجودی خزان عالم اوزره موجوددر (لا تقوم الساعة حتی یقال فی الارض الله الله) (مقتضای اوزره خزان
عالم انفکاک قبول ایتمز پس جنتکم امر ظهور و اظهار غایته و جللا واستجلا حکمی نهایتہ بالغ اولسه وانم
ظاهر تجلیسنک دوری کالہ منتهی اولسه) (ثم قبضناه البنا قبضا سیرا) (تجلی اسم طاهر به اصله تقلص
ایدوب رجوع ایتمک ارادت الہیہ تعلق ایتسه صور نوعیه کونیہ نک خاتمی و خزان عالمک خاتمی وحافظی اولان
انسان کاملہ نشأت دنیویہ دن خروج ایتمک اذن اولور * و خزانہ دنیویہ دن منفک اولوب خزانہ اخرویہ بی
مظهریت کلیہ وسعت قابلیت الہیہ حفظ ایتمک مأمورا اولور زرا نشأت دنیویہ و نشأت اخرویہ متضمنه
اولدی یعنی خزانک حفظی وتجلیات الہیہ نک مرکزی نشأت انسانیه کالیہ جمعیہ مظهریتنه دائر وحقک صورتی
مظهریت ایله حق تعالی اول خزانتی حافظه واندره ناظر در (الاتراء) (ای الانسان الكامل الذي هو الخاتم
علی خزانة الدنيا) (اذا خرج) (وفی بعض النسخ) (اذا زال وفک من خزانة الدنیا لم یبق فیها ما اختزنه الحق فیها)
یعنی خزانہ دنیانک ختمی اولان انسان کاملی کور من مبینک جنتکم خزانہ دنیان چیقوب فلک اوانسه
حق تعالی دنیاده اختزان ایله جنتک دنیاده برشی قالمز زرا حقایق عالم خزانتی جمعیة الہیہ اسمایه مظهری
اولان انسان کامل ایله معهوددر * پس انسان کامل دنیان خروج ایتسه حقایق عالمک هر بر حقیقتندہ
انک احدیت جمعیہ سندن بحسب المحل سریان ایدوب ظهور ایدن امداد الہی و تجلی ربانی دخی حقایق عالمک
منقطع اولوب سینه اصلنه رجوع ایدوب متقلص اولور * پس انوت مرتبه سنده اولان حقایق عالم باطنده
ذکورک طبقه سنده اولان اسماء الہیہ ایجاد ایدوب اختزان ایتدیکی امر ار الہیہ دن و اظهار ایدہ جنتک صور
نوعیه کونیہ دن خالی قالمز اختزان ایدہ جنتک اندہ برشی قالمز * پس معلوم اولدی که انسان کامل باطنیله عالم
خزینہ سنک روحی واصلیدر و صورت ظاهره سبله خزان عالمک ختمیدر فو الظاهر والباطن) (وخرج
ما کان فیها والحق بعضه بعضه وانتقل الامر الی الآخرة فکان ختما علی خزانة الآخرة ختما ابديا) (وخزانة
دنیا ده مخزونه اولان اسرار الہیہ وانوار تجلیات اسمایه دن وقوا وخصایص وحقایق کونیہ وارواح جزئیہ
مدبره دن اولان شیء حقار * وپو مخزون اولان شیک بعضیسی بعضیسنه یعنی فروی اصوله که اندن منبثه
اولدی وصوره بیانی وقوا وخصایصی حقایقنه وارواح جزئیہ مدبره کایاتی اولان ارواح سماوانه ملحقه اولور
وامر ختمیه آخرتہ انتقال ایدر * پس مظهریت کلیہ ایله انسان کامل خزانہ آخرت اوزره ختم ایدی ایله ختم
ارلدی * زرا نشأت دنیویہ عناصر متباینه ومنافره ومواد مختلفه ومضادہ دن مرکبه در داعمه وباقیه دکادر
حقایق ایله انفکاک اقتضا ایدر * ونشأت اخرویہ که قوت علیہ ذاتیه دن وعقاید سلیمه واعمال صالحه دن وقوی
روحانیه والہیہ وصفات و اخلاق وملکات فاضله دن نفس ناطقه ایچون محصله در دوام وبقا اقتضا ایدر * زرا
مادہ روحانی ونور ایدر * پس جنتکم امر آخرتہ انتقال ایتسه ونفوس وارواح انسانیه صور روحانیه وبرزخیہ
وحشر به دده ظاهره اولسه وروحیت صور اوزره ونور بت ظلت اوزره غالبه اولسه وحق تعالی اسرار الہیہ
وانوار حقایق ربانیه بی صور اخرویہ ده اختزان ایله انسان کامل خزانہ آخرتہ احدیت جمعیة ومظهریت
کلیہ سبله ختم ایدی اولور * ودخی اذا خرج وفک عن خزانة الدنیا لم یبق فیها ما اختزنه الحق فیها وخرج ما کان
فیها والحق بعضه بعضه وانتقل الامر الی الآخرة الخ قولنده وجه انساب وطریق اقرب بودر که جنتکم ختم انسان
کامل خزانہ دنیان چیقوب فلک اوانسه خزانہ دنیاده اختزان ایدہ جنتک برشی قالمز زرا خزانہ دنیاده
وجود ایله متصفه اولدی یعنی وآنالہ عقیده اولدی کون جامع اولان انسان کاملک مظهریت صورتی ایدر
پس انک مظهریتندہ اسم ظاهرک تجلیسی تمام اولوب ظهورات نهایتہ وتجلیات غایته تشدکده رب باطن انک
مظهریت صورتی اخذ ایتدکده انک وجودی مظهریتندہ خزانہ دنیا جواهرنه وصوره عالم مظاهرنه منتشره
اولان انوار الہیہ وتجلیات ربانیه دخی باطنده انسان کامل مظهریتندہ اولان حقایق واصلنه رجوع ایدر

وخرزانه دنیا اختراژانند خالیه قالور (وخرج ما كان فيم والحق بعضه ببعضه) خزانة دنياده قواوصفات وخواص
وحقايق و ارواح مدبره دن وديانك هر بر جزئی مظهر یتده مخزنه اولان اسرار و نعمدن هر بر یکی کندی
اصلي اولان انسان کامل مظهری ایلد نشأت دنيادن جقار و قواوصفات و اخلاق و خواص و حقایق و ارواحدن
بعضی بعضیه ملحق اولوب نشأت اخرویه منتشیه اولور و صور اخرویه دن هر بر صورتده ارواح
و قواوصفايص و حقایق دوام و بقا اقتضایدر بر ظهور ایدر که ظهور اولدن دخی اظهم و اجلی و تجلی سابقدن
دخی اعلی و احرى اوله و انسان کامل دخی صفات الهیه و قوای ربانیه و صورت علمیه ذاتیه و جمعیت اسمائیه
صورتده نظم و ورکلی ایلد ظهور ایدر و تجلی اولدن اشمل و اجمع تجلی ایلد تجلی ایدر * زیرا نشأت دنياده انك
ظهوری عناصر متضاده و قوای متباینه دن مرکبه اولان صورتده ایدی که تحلیل و انكالك اقتضایدر
(و انكال الاموال الاخره یعنی خزانة دنيانك ختمی اولان انسان کامل خزانندن منفك اولد قده انكرده مخزنه
اولان جواهر و اسرار خزانة آخرته دخول ایدر و امر ختمیت آخرته انتقال ایدر یعنی خزانة آخرت انك وجودی
ختمی ایلد محفوظه و حفظ و رعایت انك مظهر یتدن ملحوظه اولور) (فكان ختما على خزانة الاخرة ختما بديا
يس انسان کامل خزانة آخرت اوزره نشأت جمعیة احدى ایلد ختم ایدی اولور * زیرا نشأت آخرت نشأت روحانیه
و ایدر) (والاخره خير و ابي و انسان کامل انده نشأت نشأت نورانیه و الهیه در) (فظهر جميع ما في الصورة
الالهية من الاسماء في هذه النساء الانسانية) (جا نذر که بوقول شیخ رضی الله عنک فاقضى الامر جلا مرة
العالم فكان آدم غين جلا تلك المرأة و روح تلك الصورة قولى تمجدن اوله یعنی پس امر عالم مرآتک جلاسن
اقتضای ایلدی * پس آدم اول مرآت جلاسنك عینی و اول صورتك روحی اولدی * پس صورت الهیه جمعیتده
اولان اسمانك جمعی بونشأت انسانیه ده ظاهر اولدی و جا نذر که فضی هذا المذکور انسانا و خلیفة
فاما انسانيته فله موم نشأته و حصرة الحقایق قولته حل اولته یعنی پس بومذکور انسان ایلد و خلیفه ایلد
تسمیه اولندی پس انك انسانیتی انك نشأته عمو مندن اوتیردر * و دخی جمیع حقایق حصر ایتد بکنندن
اوتیردر * پس صورت الهیه جمعیتده اولان اسمانك جمعی بونشأت انسانیه ده ظاهر اولدی زیرا صور انسانیه
احدیة جمعیة کالیه ده حقایق اسمانك ظهوری جمعی * احدى کالی الحاطة در که اول ظهور احدى جمعی ایلد
خزان عالمی حفظ ایدوب خلافتده مستحقه اولدی و صور تفصیلیة عالمده حقایق اسمانك ظهوری ظهور
فرقانددر * زیرا حقایق اسمانك اجزاء عالمدن هر بر جزوده ظهوری بحسب الحل جزیره و اما بحسب المظهر
الاجمع الاكمل مظهر اجمع و اكل اولان هر کاملده ظهوری ظهوری جمعی و احدى و کلید و انك چون صور تفصیلیة
فرقانه خلافتده مستحقه و خزانة عالم حفظنه لایقه اولدی فی هذه النشأة قولى فظهر قولته متعلقدر
(فجازت رتبته الاحاطة و اجمع بهذا الوجود) (پس نشأت انسانیه بوجود حقایق جمعی * کالی ایلد صورت الهیه
و صورت کونیه فی اساطه و جمع مرتبه سنه حازره اولدی یعنی بوجود جمعی ایلد نشأت انسانیه صورت الهیه
و کونیه فی احاطه و جمع اسمک سا پر و نوعیه عالمدن ممتازه اولدی) (وبه قامت الحجة لله تعالى على الملائكة
و بوجود حقایق و کالی اولان آدم ایلد ملائكة اوزره الله تعالى ایچون حجت قائمه اولدی یعنی نشأت آدمیه
ایچون انما جرم و معصیت و کندی نفسی ایچون ادعاء استحقاق خلافت ایتد کارنده اسماء الهیه انك جمعیتی
صورتی مرآت آدمده ظهور ایدوب ملائكة فی حق تعالی الزام ایتد ایچون صورت الهیه ده اولان اسمادن
استنباط ایتد کارنده انكره مختصه اولان اسمادن غیري که اول اسماء الهیه انكره فی تسبیح و تقدیس ایدر بر جمعیت اسماء
الهیه و دخی انكره مستندی اولان اسماءیه عدم اطلاع و وقوف لرینه اقرار و اعتراف ایتد کارنده) (قال يا آدم
انهم باسمائهم فلما اتواهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني اعلم غيب السموات والارض واعلم ما تدون وما كنتم
تكنون) (پس آدم وجود حقایق جمعی و کالی ایلد کندی نشأتده ظاهر اولان اسماء الهیه جمعیتی ایلد انك ایتد کارنده
ملائكة اوزره الله سبحانه و تعالی انك حجت قائمه اولدی پس آدم حجتك حجتی اولدی پس انسان کامل قوای کونیه
و اسماء الهیه فی بکالها جامه در * پس دائرة وجودده اندن اكل بر موجود و خطه شهودده انك مظهر یتدن
اشمل برشم و دوقدر * پس حیوة دنياده نوع انساندن کامل اولین حیوان ناطق در صورت انسانیه دن بر جزو در
درجه انسانیه لاحق دکار و بلكه انك انسانه نسبی جسمیتك انسانه نسبی کیدر و انسانك کالی خلافت

ایله در و خلیفه اولور (الابطریق الاستحقاق اسماء الهیه به مظهر اولان کسبه و الله اعلم) (فحفظ) (یعنی اسماء
الهیه جمعیتك مظهری اولان آدمك مرتبه سنه ملائكة انك عدم اطلاعندن و کندی نفس لرینه عدم
معرفتندن خلافتده عدم استحقاق لری قنده خلافت اهلایتن ادعاء ایتد کارندن اوتیری معرض عتاب الهیه
واقع اولد قلدن اوتیری خاتم ولایت محمدیه اولان شیخ رضی الله عنه دخی کندی نفسی عارف و مرتبه خلافتده
واقف اولوب ادعاء خلافت ایدن مدعی لری منع ایدوب غفلتدن ایضا ایتد ایچون) (فحفظ فقد وعظك
الله بفرك) (دیدي یعنی ای نوم غفلتده قائم وای وادی پندارده حیران و هاجم اولان مسکین منبه و متعظ
اولکه تحقیق الله تعالی سکا و عظ و نصیحت ایلدی سنك غیرك اولان شول ملائكة ایلد که * اولادعاء استحقاق
خلافت ایدوب صکره عجز لرینه اعتراف ایلد بیلر) (الم اقل لكم اني اعلم غيب السموات والارض واعلم ما تدون
وما كنتم تكنون) (قولى ايله انكره عتاب ایتد بلكه) (وانظر من اين اني على من اني عليه) (انك مفعول ایچون
مبیدر * یقال اناه وانی به وانی علیه وانی غلبی ایلد کادی زیرا قویج و زجر معرضده در یعنی نظر ایلد که
زردن هلاله قلندی شول من که هلاله قلندی و باخود زردن فعل ایقاع اولندی شول من اوزره که انك اوزره
فعل ایقاع اولندی وانی بونده فاعل ایچون مبی ایلدی جا نذر * ای و انظر من اين هلك من هلك او انظر من اين
هلك من هلك یقال اني الدهر عليهم ای اهلكهم و انكاهم و یقال اني المرأة جامعها و یقال اني عليه ای وقع عليه
الفعل و هو يستعمل في كل مكره وانی ایچون فاعلك حذ في جا نذر * ای و انظر من اين انك العتاب
على من اني عليه وفي الحديث انك ای هلك یعنی عتاب الهی زردن وارد اولدی شول من اوزره که انك
اوزره عتاب وارد اولدی یعنی ملائكة به عتاب الهی خلافت اهلایتن ادعاء سنده حقه اعتراض ایدوب و ترکیه
و ترجیح نفس و مذمت و تجریح آدم ایتد کارندن اوتیری اولد یغن بصیرت ایلد مشاهد ایلد و متحقق اولد بیلر
مناصب عالییه اهلیت ایدوب مذمت غیر ایتد تا کیم غیر عبرت اولیه سن ملائكة سکا عبرت اولدی کبی
پس شیخ رضی الله عنه ملائكة اوزره عتاب الهی نه شیدن اولد یغن تفصیل ایتد بلكه شروع ایدوب دیدي
فان الملائكة لم تقف مع ما نهطيه نشأة هذا الخليفة) (ملائكة انك قویج ایچنده و قوعنه سبب اولان شیخی
سیان ایدر * یعنی دیر که زبر ملائكة بو خلیفه انك نشأته اعطا ایتد بلكی شیشه یعنی انك علو مرتبه سنه واقفه
اولدی یعنی ملائكة جمعیت اسمائیه الهیه انك مظهر یتده اولان خلیفه انك نشأت احدیة جمعیة سی کال
واحاطه دن اعطا ایتد بلكی شیشه واقفه اولدی و خلیفه صورتده مظهر ایدوب جمیع اسمانك اول مطلب
اولمی عزتندن انكره محجبه اولدی یعنی خلیفه انك نشأت ظاهر می عالم صورتی اوزره و نشأت باطنیه سی
حقن صورتی اوزره در * پس اسماء الهیه جمعیتك صورتی اوزره اولوب بونشأت ربی خلافتدر * و عبادت
ذاتیه ایلد حقه عبادتدر دیو بیلد بیلر * و خلیفة الهی ربی اقتضای ایتد بلكی ادبک مراعاتی اوزره اولد بیلر مع
هذا اني جاعل في الارض خليفة) (قولى ايله تعریف الهی واقع اولد بیدی * پس تعریف الهیه نصکره
ملائكة انك منزلات آدمه عدم علماری و انك رتبته جهلاری ملائكة دن آدمك باطنی و فهم لرندن انك غوضی
اولد یغنندن اوتیری) (ولا وقفت مع ما نهطيه حشرة الحق من العبادات الذاتية) (ودخی ملائكة حضرت
حق عبادت ذاتیه دن اقتضای ایتد بلكی شیشه واقفه اولدی (امدی) عبادت ذاتیه مظهر اكلده اسماء الهیه انك
ظهورند نصکره جمیع اسمانك ربی بیتی تحمندن مظهرك اواسی و اول حضرتده عدم اعتراضدر * پس حضرت
الوهبتك علو و عظمتك و جلال و سطوتك عبادت ذاتیه فی عبادت ذاتیه ایلد عبادت ایدر عبادی اقتضای ایدر که
جمع اسماء الهیه ذات حقه عبادت اوله * پس مجاوبه اولان عبادت ذاتیه انك علو رتبتن و اول حضرتك قدرین
بیلوب کاعبادت اهلایتن و خلافت استحقاقن ادعاء ایتد بیلر و وقوف اطلاع و شعور معناه در شوت معنائه
دکاردر و معیت ایلد تخصیص بالذکر اولندی زیرا معیت نوعا صا حجت معنائه دلالت ایدر * و علی دلالت
ایتمز پس مع علی معنائه اولور و وقوف شوت معنائه اواسی اول حینده تصور اولور و دی که اگر ملائكة
بو خلیفه انك نشأته اعطا ایتد بلكی شیشه مظهر اولسیدی و حضرت حق عبادت ذاتیه دن اقتضای ایتد بلكی شیشه
دخی واقفه اولسیدی و بعد الاطلاع خلیفه انك اعطا ایتد بلكی شیخ قنده و حضرت حق عبادت ذاتیه دن
قضا ایتد بلكی شیخ قنده نایه اواسیدی و حال بوکه بو خلیفه انك نشأته اعطا ایتد بلكی شیشه انكره اطلاعی

وحضرت حق عبادت ذاتیه دن اقتضا ایدیک شیتہ دخی انزل شعوری یوقدر زبرا اگر واقف اوله ایدیلر
آدمی قدح و مذمت ایتمز لردی وادعا خلافت دخی ایتمز لایدی واما بیکم فان الملائكة لم تقف مع مانعطیه
نشأه الخلیفه قولنده خلیفه نك نشأه بی اعطا ایدیک شیتہ دن مراد خلیفه نك ادبی اولسه وکذلک ولا وقعت
مع مانعطیه حضرت الحق من العبادۃ الذاتیه قولنده حضرت حق عبادت ذاتیه دن اقتضا ایدیک شیتہ دن
مراد اوامر الهی اولسه پس وقوف ثبوت معناسنه اولق جائز اولور یعنی خلیفه نك نشأه بی اعطا ایدیک
ادب قتنده و حضرت حق امری قتنده ثابته اولدی ووقوف اطلاع و شعور معناسنه اولدی (شیخ) (فانه
لا یعرف احد من الحق الا مانعطیه ذاته) (قولی مؤید درو یوقول ملائکه نك حضرت حقه عدم وقوف ربه
تعطیلدر یعنی دیک اولور زبراشان بودر که بر احد حق دن بیان الا انک ذاتی اعطا ایدیک قدر یعنی انک ذاتیه
حق ظهوری قدر پس ملائکه ده اولان ظهور بزنی انکه حضرت الوهیت ده اولان جمعیت اسمائیه بی ادراک
ایده من زبرا ملائکه نك صورتی آدمک ظاهری مشتمل اولدی صور عا لدن بر صورتدر پس تعریف
المهید نصکره ملائکه نك آدم مرتبه سنه عدم اطلاعی ملائکه دن آدمک بطونی اولدیغندن اورتیدر زبرا آدم
صورت الهیه نك مظهر بیل صور کونیه دن باطندر انکچون ملائکه نشأت خلیفه قتنده ترادب ایدیلر
و ثابته نك جمعیتی عبادت ذاتیه بی اعطا ایدوب خلافتیه استحقاقن مشاهده ایتمز اولور نشأت انک انقیاد
و اطاعت دن خروج ایدوب اکاستاد فساد ایدیلر حضرت الوهیتک علوقد زین بیایوب نفسانده اکا
عبادت اهلین ادعا ایدیلر و حقه اعتراض ایدوب ترکیه نفس و تجریم غیر ایدیلر و خلیفه الالهی رتبی اقتضا
ایدیک انک خلافت و جمعیتی حکمک تختنده دخول و انک عبودیت و انقیاد مرتبه سنه ترول ایدیک
و عبادت ذاتیه حقه انک اوامر قتنده وقوف نقویض و تسلیمی و عدم اعتراضی اقتضا ایدر پس ملائکه نك
اوامر الهیه بی امتثال و اطاعت ربه الله تعالی لا یعصون الله ما امرهم و یفعلون ما یأمرون (قولی الیه شهادت
ایدک نصکره) (وانی جاعل فی الارض خلیفه) (قولی الیه آدمک خلافتی نصیرج ایدک نصکره ربه آدمه
عدم وقوف لری ذکر اولدی بی آدمک آنزل بطونیدن اورتیدر و عبادت ذاتیه بی اقتضا ایدن حضرت الوهیت
آنزل عدم اطلاع لری آنزل ذواتی اعطا ایدیکندن اورتیدر زبرا آنزل صورتی مظهر جزیه در و هر مظهر ده
حق معرفتی حق انده ظهوری قدر در و ملائکه ده آدمک جمعیتی یوقدر که اول جمعیت الیه معرفت ذاتیه الیه
حق عارفه اوله و عبادت ذاتیه الیه اول حضرت عانده اوله زبرا ذکر اولدی بی کبی عبادت ذاتیه نشأت
انسانیه ده اسماء الهیه نك ظهور نند نصکره جمع اسمائک ربو بی تختنده نشأت انسانیه نك تسلیم اولمیدر
اول حضرت عدم اعتراضدر پس حضرت الوهیت عبادت ذاتیه مظهر جمعیت اسمائیه الهیه اولان
نشأت انسانیه کمالیه به مخصوصه در) (وایس لاملائکه جمعیه آدم) (و حال بوکه ملائکه ایچون جمعیت آدم یعنی
آدمه مخصوصه اولان اسماء الهیه جمعیتی یوقدر تا کیم معرفت کلبه الیه حق عارفه اولوب عبادت ذاتیه الیه
حقه عابده اوله و خلافتیه مستحقه اوله پس اوجه و احسن و احری و اتقن بوایدیک تعریف الهید نصکره
اعتراض و استکشاف ایتیمز آدمک احاطه و جمعیتدن اورتی انصاف ایدوب انک فضیلتیه اعتراف ایدر
(ولا وقعت مع الاسماء الالهیه الا الی تخصها و سجت الحق بها و قدسته و دخی ملائکه اسماء الهیه به مطلع
اولدی الاشول اسماءیه که انرا سائر اسمائیه ملائکه به مخصوصه در و ملائکه اول اسماء الیه حق تسبیح ایدیلر
وانرا الیه حق تقدیس ایدیلر بعضی نسخته ده) (ولا وقعت مع الاسماء الالهیه الا الی تخصها) ای تخص جمعیه آدم
بها و تخص الاسماء الالهیه بها) (و سجت الحق بها و قدسته) (واقع اولدی یعنی دیک اولور و دخی ملائکه شول
اسماء الهیه به واقفه اولدی که آدمک جمعیتی انلر مختصه در و یا خود شول اسماء الهیه به واقفه اولدی که اول اسماء
جمعیت آدمه مخصوصه در و جمعیت آدم دخی اول اسماء الیه حق تسبیح ایدوب ای تقدیس ایدیک پس وجه اول
اوزره تخصها قولنده فاعل ضمیری و سجت و قدسته قولنده اران ضمیر فاعل جمعیت آدمه عایددر و تخصها
قولنده مفعول ضمیری اسماءیه عانده اولور و وجه ثانی اوزره تخصها قولنک فاعل ضمیری اسماءیه و مفعول ضمیری
جمعیت آدمه عاید اولور پس یوقدر اوزره وقوف اطلاع و شعور معناسنه اولور و جائزدر که ضارم مذکور
ملائکه به عاید اوله پس دیک اولور و دخی ملائکه واقفه اولدی شول اسماء الهیه به که ملائکه انلر مختصه در

و یا خود

و یا خود تخصها قولنک فاعل ضمیری اسماءیه راجع اوله و مفعول ضمیری ملائکه به راجع اوله یعنی ملائکه شول
اسماء الهیه به واقفه اولدی که اول اسماء انلر مخصوصه در و اول اسماء الیه الحق تسبیح و تقدیس ایدیلر و یا خود
مراد (سبح قدوس و طیب و طاهر و نور و واحد و احد و علی) (و یونلر اخوانی اولان اسماء که تنزیه و تقدیس
مستعلقه در و ملائکه به مخصوصه اولان اسماءیه ملائکه نك عدم وقوف بودر زبرا اگر ملائکه انلر مخصوصه اولان
اسمائک حقایقته مطلع اولیدی خلافتیه عدم استحقاق لری عارف اولور و دخی وادعا خلافت ایتمز لردی پس
ایتمز انلر مخصوصه اولان اسمائک صورته واقف اولدی و اول اسماء الیه حق تسبیح و تقدیس ایدیلر پس بوجه
اوزره یونده دخی وقوف شعور و اطلاع معناسنه اولور و ثبوت معناسنه دخی اولق جائزدر یعنی ملائکه به
مخصوص اولان اسمائک احکامی قتنده ملائکه ثابت اولدی و نفسی ترکیه ایدوب آدمی تجریم ایدیلر
(و ما علمت ان الله تعالی اسماء ما وصل علمها الیه فاسجته بها و لا قدسته) (و حال بوکه ملائکه بیلدی که الله تعالی
ایچون اسماء واردر که انلر اول اسماءیه علی واصل اولدی پس اول اسماء الیه الله تعالی بی تسبیح ایدیلر و دخی
ای تقدیس ایدیلر خالق و رازق و مصور و جمیع و بصیر و مظم کبی انلر تدبیر و تسخیر مستعلقه در و عالم اجسام
و طبیعت مخصوصه اولان اسماء کبی که نعیم و عذاب و مرض و شفا و داء و دوا انلر دلالت ایدر و دخی ثواب
و غفور و غفار و عفو و ستار و عدل و مستقم کبی که عبد لیا و اسماء الیه اتصافی عبد دن ذبک صدورنه موقوفدر
زبرا مادامکه حق تعالی جمیع اسماء الیه انسانه تجلی ایدیه انسان کامل اولور و عبودیت تامه الیه متصف
اولوب عبادت ذاتیه الیه متحقق اولور پس ملائکه جمعیت آدم دن ناقصه اولغله کنیدی نفوسنده اولان نقصان
مببیلر آدمه اولان بعضی نقایص و مذامی که بعضی اسمائک تجلیسی انلر و موقوفدر مشاهده ایدوب نقایصک
مقابلر سنده ظهور ایدن اسماء الهیه بی بیلدی و انرا الیه حق تسبیح و تقدیس ایدیلر) (فغلب علیها ما ذکرناه
و حکم علیها هذا الحال) (پس ملائکه اوزره برزم ذکر ایدیکه زشی یعنی نشأت احدیت آدم ایدن اعطا
ایدیک شیتہ عدم وقوف و جمعیت آدمه مخصوصه اولان اسماء الهیه نك اکثره و حضرت الهیه عبادت
ذاتیه دن اقتضا ایدیک شیتہ عدم شعوری غالب اولدی پس سو ادب ایدوب حقه اعتراض ایدیلر و ترکیه
نفس ایدوب جرح آدم ایدیلر و بوجه ملائکه اوزره حکم ایدیک یعنی قوتدن قله کابو کیم ایتمک قادره
اولدی (فقال من حیث النشأه فجعل فیها من یفسد فیها) (پس ملائکه نشأت جزیه ناقصه بی که حق
تعالی ای اختصاص اید وصف ایدیک زبرا طبیعت متقابلدر و یا خود حیثیتله که وحدت و بساطت و نوریت
اولان نشأت ملکیه در حقه خطاب ایدوب ایدیک من ارضه خلیفه ایدر مین شول کسنتی که ارضه افساد
ایدرو مفلک دما ایدر پس ملائکه نشأت جزیه سی و ملکیه سلبه که وحدت بساطتی اقتضا ایدر و نشأت کثرت
و ترکیب جسمانیه منافی در نشأت کلبه آدمیه دن که کثرت ترکیبی مقتضیه در و تخفیه اولدی و ترکیب
جسمانی حسیله آدم دن ظهور ایدن فساد متوقعه اولان اسماء الهیه به مطلع اولدی) (قال الشیخ رضی الله
تعالی عنه) فی الفتوحات فی الباب الرابع و الخمین بعد المائة لان المولد من الاضداد المتضاهیه لا بد فیها من المنازعه
و لا سیم المولد من الارکان فانه مولد من مولد و مولد من مولد و کمن عن فک عن برج عن طبیعه عن نفس
و اصل النزاع الاسماء الالهیه المتقابلة الدرجات و من هنالک سری التقابل فی العالم فخن فی آخر الدرجات فالخلاف
فیما علا عن ربه المولد من الارکان و قل وان کان لا یخلو الا ترى الملاءه الی کیف یختصمون و ما کان لمول الله
صلی الله علیه وسلم علم بالملاءه الی اذ یختصمون حتی اعلم الله بذلك و سبب ذلك ان اصل نشأتهم ایضا تطی
ذلك و من هذه الحقیقه الی خلقه و اعلمها قالوا فجعل فیها و هو نزاع خنی لربوبیه من خلف حجاب البیره
و التظیم و اصل النزاع و التنافر ما ذکرناه من متقابلة الاسماء الالهیه مثل المحی و الممیت و المعز و المذل و الضار
و النافع) (ولیس) (هذا القول منهم) (الان نزاع) (و حال بوکه ملائکه دن یوقول دکل الان زاعدر یعنی افسادی
و سفلک دما فی آدمه نسبت ایدوب امر حقه مخالفت اید کار ی عین نزاعدر و نزاع موجب فساددر و سبب سفلک
دما در) (و هو عین ما وقع منهم کافالوا) (فی محل الاعتراض مع الله تعالی یعنی نزاع انلر دن حقه اعتراض
محلنده واقع اولان شیتک عیندر یعنی انلر دن واقع اولان شیتی عین نزاعدر زبر حقه اعتراض عین نزاعدر
و نزاع موجب فساددر و وایس المراد لهم من قولهم ان یجعل فیها من یفسد فیها و سفلک الدماء لا ان نزاع ای اسناد

النزاع لادم عليه السلام يعني ملائكة نك بوقول لرندن من ادلري دكل الانزاعي آدمه اسناد ايتكدر نزاع
انلردن واقع اولان شيتك عينيدير * زيرا انلر حضرت حقه اعتراض ايتديله و اعتراض عين نزاع و نزاع
موجب فساددر) (فما قالوه في حق آدم هو عين ما فيه الحق) (بس شول شي كه ملائكة آدمك حقه
ديديله اول شول شيتك عينيدير كه انلر حقه نزاعده انده واقع اولديله يعني فساددر وسفك دما دن و هر نسنه بي
كه ملائكة آدمه اسناد ايدوب اكا نسبت ايتديله حقه اعتراضده عينيله اول نسنه انلردن صادر اولدي و اول
نزاعدر * نزاع موجب فساددر زيرا آدمك برحق فسادله عينيدير * و آدمك عدم خلقده سعي ايتك انك دي
سفكده بلكه اولاد نك دما سي سفكده سعي ايتكدر (فلو لان نشأتهم تعطي ذلك ما قالوا في حق آدم ما قالوه
بس اكر ملائكة نك نشأت طبيعيه لري ويا نشأت جزئية ناقصه لري و نشأت بسيطة ملكيتري آدمك حقه
بوا اعتراض اعطا ايتيدي آدمك حقه انجمل فيها من يفسد فيها و بسفك الدماء ديكاري قولي ديمز لري)
و هم لا ينعرون) (و حال بوكه ملائكة غلبه حاله حقه نزاع ايدوب اسكا اعتراض ايتديله و آدمه
اسناد ايتديله قايض و مذامه ارتكاب ايتديله به شعور لري بوقدر) (فلو عرفوا نفوسهم لعلوا) (شويله
معلوم اوله كه * واذ قال ربك للملائكة اني جاعل في الارض خليفة * فولتده ملائكة دن عقل كاك و قلم اعلانك
حيطتي تحت يده داخله اولان ملائكة در كه اسماء تنزيهيه بله حتى تسبيح و تقدس ايدولر و انلر سوات سبعك
فوقنده اولان ملائكة اعلادر كه اختصام ايله موصوفدر * عقل كاك حكمندن خارجه اولان ملائكة مهيجه
دكادر كه جمال الهي جلالتده انلر مستهلكه در حقه دن غيري انلر معروف و مشهور دي بوقدر بلكه انلر
برنوي حقت شهودي استملا كنده كندی نفوسن دخی بيلزلر * اني جاعل في الارض خليفة * خطاي
استماع ايتكده آنلرده قابليت بوقدر تا كم آنلر خطايده داخله اوله * و ملائكة ارض دخی دكادر در * و اما بوجده
داود قيصر ي رجه الله دير كه * ان الملائكة الذين نازعوا في آدم ليست من اهل الجبروت وامن اهل الملكوت
السموية فانهم لغلبة التوربة عليهم و احاطتهم بالمراتب يعرفون شرف الانسان الكامل و رتبته عند الله
و ان لم يعرفوا حقيقة كاهي بل ملائكة الارض و الجن و الشياطين الذين غلبت عليهم الظلمة و النشأة الموحية
للحجاب بس عند التحقيق داود قيصر ي كلا منك وجهي بوقدر زير اجبروت و ملكوت اهل اولان ملائكة نك
نشأت لري طبيعيه و نورانيه و روحانيه اولمغله و نوريه آنلر اوزره غلبه ايتكده * نشأت عنصريه جسمانيه
آدميه به آنلر تخالفدر آندن اوتري ملائكة اعلی اوزره نورانيه غلبه ايتكده آدمي فسادده و سفك دمايه نسبت
ايتديله * و ملائكة ارض اهل جن و شياطين اوزره ظلمات ايله مجايي موجب اولان نشأت غلبه ايتكده بولر آدم
حقه اعتراض ايدوب نزاع ايتك لازم كلز زير ملائكة ده حجاب ظلمات آدمك جرحنه سبب دكادر زير ابوجه ايله
آنلر نشئه لري آدم نشئه سنك ضدی دكادر بلكه نشأ آنلرده احجاب و ظلمات بروجله نشأت آدميه ايله مناسبتی
موجبدر بس جرح و طعنه سبب اولان آنلر نشأ آنلرده اولان فوريه كه نشأت آدمه مقابدر * و ملائكة اعلاده
نشأت طبيعيه در زير طبيعت متقابله در * انكچون الله تعالى سموات سبعك خدمتده اولان ملائكة اعلایي
اختصام ايله وصف ايلدي * تسبيح و تقدس احتجابي اولان ملائكة اعلایي آدم عليه السلامك خلافتي حقه حق
تعالی به اعتراض ايدوب مقابله ايلديله كيم * و نحن نسبح بحمدك و نقدر لك قولنده مصر حدر بس داود
قيصر ينك كلامي مدعا سنك خلافتي منتجدر * زير ادر كه جبروت و ملكوت اهل اوزره نوريت غالبه در بس
آنلر طعن ايتديله و حال بوكه آنلرده نوريتك غلبه سي عدم طعني موجب دكادر بلكه طعني موجبدر * زير انشأت
آدم آنلر نشأ آنلر به مغايره در و كذلك ملائكة ارضه اولان ظلمات و حجابده مغايره دكادر بلكه ظلمات و حجابده
آدم ايله مناسبت لردن اوتري آنلر دخی آدم كي ارضه مخصوص قلنديله * و شجر رضی الله عنه فتوحاته
* و شاورهم في الامر * فوانده مشورتك حكمي حقه ايتدي و السبب الموجب للمشورة كون الحق له وجه
خاص في محل موجود لا يكون بغير ذلك الموجود فقد بلي الحق سبحانه في امره مالا يقيه فن هو اعلی منه
طبقه كامل الاسماء لادم مع كون الملائكة اعلی عند الله اشرف منه ومع هذا فكان عند آدم ما لم يكن عندهم بس
شجر رضی الله تعالى عنه بونده نصريح ايلديكه آدم قنده اولان اسماء ملائكة اعلایي بوقدر * بس بوندن سكا
معلوم اولور كه * انجمل فيها من يفسد فيها و بسفك الدماء * و نحن نسبح بحمدك و نقدر لك * قولني قائله اولان

ملاء اعلادر و انلر سموات سبعك فوقنده اولان طبعي بوندن و بوندن اول ايراد اولان شيتك كلامنده ملاء اعلایي
آدم حقه واقع اولان اعتراضده داخله اولدي و حقه اعتراض ايتديكي مصر حدر) (فلو عرفوا نفوسهم لعلوا
بس اكر ملائكة نفوسلرين معرفت جزئية ايله عارف اوليديلر يعني آدمك حقيقتدن برجزه و قواسندن برقوه
ايدكلرين بيلديله تحقيق معرفت كلييه ايله نفسلرين بيلورلر ايديكه وحدت و بساطت مقتضاسي اوزره آنلرده نزاع
و اعتراض بوقدر بلكه كندی وجودلر نده آدمك بعض صفات ايله ظهورن مشاعده ايدولر ايدوي و يا خودوا كر
كندی نفسلرين و ذاتلرين معرفت جزئية ايله عارف اوليديلر آدمك كليتن و خلافت معرفته كلييه ايله آنك
استحقاقن و كندی بيلر سنك خلافت استحقاقلرين عارف اولورلر ايدوي (ولو علموا العصورا) و اكر كندی نفسلرين عارف
اوليديلر و يا خودوا كر فوقلر نده آدم نشئه سنك كليتن عالم اوليديلر آدمك حقه حقه نزاعدن و آدمك
تجربيدندن و نفسلرينك تركيه سندن عصمت اولورلر دي پس آنلردن نزاع صادر اولمزدی) (ثم لم يفرغوا
التجريح حتى زادوا في الدعوى بما هم عليه من التقديس والتسبيح) (آنده نكره ملائكة آدمك تجريح قنده
نايشه اولمديلر يعني آدمك جرحي ايله اكتفاي تجديله حتى آنك تجريح اوزره دعوا ده زياده ايتديله شول شي كه آنلر
تقدیس و تسبیحدن آنك اوزره ثابت ايديلر يعني آدمك افساد و سفك دما ايله اتصافن اعدا ايتديله كرنده * و نحن
نسبح بحمدك و نقدر لك * قوللري ايله تسبيح و تقدس لري بيان ايتكده دعوالرين زياده ايتديله بس مدام
و نقايصی آدمه و تقدس و تسبيحی كندی نفسلرينه تخصيص ايتديله) (وعند آدم من الاسماء الالهية ما لم تكن
الملائكة عليا) (و حال بوكه آدم قنده اسماء الهية دن شول جمعيت حاصله در و آدم اول جمعيت اسماء ايله حتى
تسبيح ايدوب نقايصدن آني تقدس ايدور كه ملائكة اول اسمانك صفات و احكامي اوزره اولمديلر * و اول
اسماء ايله محتق اولمديلر و آنلر بيلمديلر) (فاسجدوا لها و لا قدسها) (اي عن النقايس تقدس آدم
و تسبيحه * بس آدمك جمعيتي قنده اولان اسماء الهية ايله ملائكة حتى تسبيح ايتديله و اول اسماء ايله نقايصدن
حتى تقدس ايتديله آدمك تقدس و آدمك تسبيح كي * يعني ملائكة نك قنده حاصله اولان اسماء
تنزيهيه دن غيري * دخی آدمه خصيصه اولان اسماء الهية دن شول جماعت كثره و اوردركه آنلر به بعضي عالم
كثرت و تركيبه متعلقدر * و بعضي سنك آدمه ظهوري و آدمك آنلر ايله متحقق اولسي آدمدن بعض ذنوب
و نقايصك صدورنه متوقفدر بس آدمك جمعيتي قنده حاصله اولان اسماء ايله آدم حتى تسبيح ايدوب بعض اسمانك
مقتضياتي اولان نقايصدن آني تقدس ايلديكه ملائكة نك اول اسماء ايله وقوفي بوقدر * يعني نشأت آدم صورت
الهية و كونه بي جامعه اولمغله صورت الهية ده اولان اسماء الهية ايله حتى تسبيح ايدوب صور كونه اقتضا
ايتديكي نقايصدن دخی اول اسماء ايله آني تقدس ايلدي * ملائكة ده صورت الهية و كونه جمعيتي اولمغله آنلر
آدمك تسبيح و تقدس ايله حتى تسبيح و تقدس ايتديله * پس آدمده اولان اسماء الهية نك جمعيتي و آدمك
تسبيح و تقدس ايسج و اكل و اوسع و اشملدر * ولكن ملائكة نشأت جزئية لري ايله آدمك جمعيتنه واقعه اولمديلر
زير ابراحد حتى عارف دكادر الا نك ذاتده حقت ظهوري قدر) (فوصف الحق لنا باجری لتقف عنده و تعلم
الادب مع الله تعالى) (بس حتى تعالی بره وصف ايلدي آدم حقه انكله ملائكة بيشده جاري اولان شيتي
يعني ملائكة آدمي فساد و سفك دمايه نسبت ايدوب ذم و قدح ايتديكرين و كندیله تسبيح و تقدس اهل
اولوب خلافته استحقاقلري دعوالرين و عاقبة الامر محجوب اولدكلرين بره وصف ايلدي * تا كم دعواي جرح
قنده بر واقف اوله و زير خود تا كم بر اول وصف قنده واقف اوله و زير اول وعظ الهي الهی المتعظ اوله و زواله تعالی
ايله معامله ايتكده ادب تعلم ايدو) (فلاتدعي ما انما تحقق به) (من الاسماء الالهية) (و حاو عليه)
من العلوم و السكالات و الادواق) (بالتقيد) (و بعض نسخه ده ما نحن متحققون به و حاوون عليه واقع اولدي
بس بر تقيد ايله ادعاي حجه و زامان الهية دن شول شيتي كه انكله تحقيق اولمزلر * و علوم و كالات و اذوقدن
آنك اوزره حاوي اولمزلر * يعني صورت الهية و كونه جمعيتي جامعه اولان حقيقت خلافت ايله متحقق اولان
اخوان الهيندن جمله مرورث محمدی ايله خلافتك مقتضياتي اولان جميع اسماء الهية ايله متحقق اولوب اول
مرتبه نك علو و اذواق و كالاتدن جامع و شامل اولديغمر شيتي كندی نفسله تقيد ايتكده ادعاي حجه و ز *
بلكه جميع علوم و معارف و عبادت و طاعتي و حول و قوتي حقه اسناد ايدوب عبوديت و ادب اوزره اوله و زير بلكه

اللهم انت الصاحب في السفر والخليفة في الحضرة * ووجهه ايدوب اول مرتبه اوزره حتى
استخلاف ايدوب * فالتخذي وكيل * مفعول اوزره آ في وكيل اخذ ايدوب * فكيف ان نطق في الدعوى
فهمهم بها ما ليس لي بحال ولا انا منه على علم ففتضح * فكيف كه دعواه اطلاق ايدوب * پس دعوا اليه تعميم
ايدوب * شول شئي كه اول بنم عالم اوليه وبن دخی آندن علم اوزره اوليم * پس آ نك سبيله مفتضح اوله وز *
يعني عالم اوليوب علم اجاطه ايدوبكي مراتب و مقاماتك ادعاسته اطلاق ايدوب دعوى اليه نعميم ايدوب *
وبعد المطالبه آ نرايه آياندن عاجز اوله بغمزده عند الله وعند الخلق تسويه بنم تكشف اوله * وضما ترك جمع
وافرادي وحدت وكثرت اعتباري اوزره در مقام وحدت نفس متكلم وحده اليه تعبير ايدوب * ومقام جعدن
نفس متكلم مع الغير ايدوب ايدوب * (فهذا التعريف الالهي بما ادب الحق به عباده الادباء الامناء الخلفاء) (پس
بوتو عرف الالهي شول شيدند كه حق تعالى انكله ادبا واما وخلفا اولان عبادتي تاديب ايدوب يعني ملائكة
نفس لبرين تزكيه و ترجيح و آدمي فساد و سفك دمايه نسبت ايدوب آ في ترجيح ايدوب كاردن اوتري عاقبت امرده
محبوب اوله قاريك جانب حقدين بنه وصفي تعريف الهيدر كه خزانه عالم حفظه استخلاف ايدوبكي ادبا واما
وخلق اولان كندى عبادتي انكله تاديب ايدوب * يعني طائفة مذكوره به حقا اطاق حتى سندند كه غيره
خطاب و عتاب ايتكمه وغيره امر في آنره ووصف ايتكمه آنري تاديب ايدوب روضه صريح آنره خطاب ايتز *
پس آنرد دخی اول تعريف الالهي و تاديب رباني اليه بتاديب اولور در راي ادب بوطائفة عليه نك اشرف مقاماتي
واعلا م ايدوب كه صورت الهي اولان اما نك اهلي اولان خلفا به مخصوصه * زيرا ادب تسليم
وتغوى ضد نصكره بر خصوصه حقه اعتراض ايتوب هر مقامه امر الهي نيمه اقتضاي درسه حقه معامله
ايتكمه * پس ادب و امين اولان كسنيه لازم اولان بود كه خاقدن هر بر فردك مظهر حق اقتضاي
حسبيله انكله معامله ايدوب وجوه الهي نك مرعاتي اوزره اوله * وكندى وجود نده عند الله عاليه اولان
سازدن خلافت و امانته و علوم و عبادات و تصرف كرامت كبي بر شي ايجون اهليت دعواسن ايتيمه * بلكه
دائما باب عزنده توجه و ملازمت اوزره اوامر الهي جرياته منتظر اوله * واما نك قلوب دخی اسرار الهي
خزانه سيدر * ان الله حرم القواش مظهر منها و ما بطن (اظهار اسرار اولان فواش باطن مصونه
و محفوفه در * زيرا اسرار الهي به مخصوصه اولان قلوب اسرار امين اولان امثال قلوب سيدر * و طب و ابس
سويلىن سفها و مجانينك و ارباب اوساطدن بعض احوال مغلوب اولان اخلاصك قلوبى دكدر * و خلفا
صورت حقه صورت عالم اوزره اولوب خزانه دنيائي حافظ كدر * و ادبا و خلفا مصون و محفوفه ظر در آنرد ظاهر
واظهار و ادها اهليت و كشف اسرار * بود و مكر كيم ارادت الهي تعلق ايدوب حق تعالى آنري اظهار ايليه *
حاشا كه صفات حيواني و اوصاف سعيه اليه متصفه اولان نفوس خبيثه قلوب اسرار الهي به امين اوله *
پس وقتا كه خاتم ولايت محمديه اولان شيخ رضى الله تعالى عنه حكمت الهي بي بيان ايدوب كن على سبيل
الاستطراد و ائناه حكمته ملائكة نك قصه سيله اعتراض ايدوب آدمك نشسته به نسبت ايله ملائكة نك
نشسته مي ناقصه اولوب آنك قواسندن آنلر بر قوت اوله قارندن بيان ايدوب به حكمت الهي به رجوع
ايدوب) (ترجع الى الحكمة) (ديدى يعني آند نصكره حكمت الهي نك تحقيقه رجوع ايدوب) (فقول اعلم
ان الامور الكلية وان لم يكن لها وجود في عينها فهي معقولة معلومة بلا شك في الذهن) (پس بزر شو يله
بلكه تحقيق امور كليه حيوة و علم و قدرت كبي اگر چه كيم آنرا ايجون وجود بود آنلر عيتمده يعني
اگر چه كيم آنرا ايجون وجود عيني بود پس آنلر بلا شك ذهنده معقوله و معلومه در زيرا اگر آنرا عيتمده
ظاهر اوليدى مقيده اولور دى كليه و مطلقه اولور دى) (فهى باطنه لا تزال عن الوجود العيني) (بونده تقديم
و تاخير جازد * فهى لا تزال باطنه يعني امور كليه باطنه اولغله وجود عيتمدن زائله اولور يعني اگر چه كيم
بوامر لك اعيان علم الهيدر باطنه در لكن آثار نك ظهوري جهتمده وجود عيتمدن متفكه دكدر بود قدر
اوزره لا تزال فتح تا يله افعال ناقصه دن اولور و كذلك لا تزال ضم تا يله افعال مفعول ايجون مبنى اولوب
باطنه حال اولوب اوزره منصوب اولوب جازد ريعني امور كليه باطنه اولديني حاله وجود عيتمدن ازاله اولور *
ودنى فهى باطنه لا تزال عن الوجود العيني جازد ريعني امور كليه باطنه اولديني حاله وجود عيتمدن زائله

اولور * زيرا وجود عيني ايله موجوده اولان جميع اشياء امور كليه نك احكام و آناري ظاهر در * پس امور
كليه باطنه ايجون وجود عيتمدن زائله اولور) (ولم الحكم والارقي كل ماله وجود عيني) (ديدى پس امور كليه
ايجون حكم و اثر و در هر شيد كه انكچون وجود عيني يعني وجود خارجي حاصل در امور كليه دن خيرة و علم
كبي اولان وصف كينك حقه خلقدن انكله موصوف اولان شيد تاثيري كبي * پس اول موصوف اوزره
حكم اولور كه اول حى و عالم و آنك اوزره بوصف ايله حكم اولور الا كنديسى حيوة ايله علمك عيني اولديني
حيتمده) (بل هو عينا لا غيرها اعني اعيان الموجودات العينية) (بلكه امر كبي موجودات عينية اعيانك
عنيتمدن آنلر غيري دكدر يعني امر كبي حقايق و اوصاف ايله موجودات عينية اعيتمده حكم و اثر ايله
ظهوري جهتمده آنلر عيتمدر كليه مطلقه مي جهتمده دكدر * زيرا امور كليه مطلقه وجود و علم و حيوة كبي
من حيث هي حقه خلقه اضافتدن نظري قطع ايتكمه حقايق مطلقه در حقه خلقدن هر بر سسته
اطلاق اولور كه آنرا يله متصف اوله و آنلر دخی انكله قائمه اوله * پس حقايق كليه اضافتدن مطلقه
اولديني حيثيله باطنه اولقندن زائله اولور و باطنه اولديني حاله دخی وجود عيتمدن زائله اولور اعيان
موجودانده احكام و آثار نك ظهوري سبيله بلكه حقايق كليه حقيقتيله وجود عيتمدى اولان شينك
كيستمده ظاهر و محتمله در * وجود عيتمده وجود اولان امر كينك ظهوري و تجلي سيدر كه محل حسيله
مقيدر * پس امور كليه باطنه اولديقندن زائله اولديني كليه اولديني اعتباريله در كليه اولسي اعتباري
اعتباري ايدوب مسبو قدر امورك حقايق كينيله انصافدن مجرده اولسي اعتباريله پس امور كليه حقه خلقدن
هر بر سسته كه قائمه اوله پس آنك كيستمده حقايقيله ظاهر در * زيرا وجود قديم ايله حادثه هوه و در علم
دخی هر عالمه بويله در * پس امور كليه هر موجود عيتمده كندى نفسك عيتمدر وجودا و شهودا آنك اوزره
زائده دكدر اما عقلا دكدره زراعقل موجوددن وجودي نزاع ايدوب نصكره وجود اوزره آ في زائد تعقل ايدوب
و بواصر عقليدر) (ولم تزل) (بضم الزاء و فتحها) (تلك الحقايق الكلية) (عن كونها معقولة في نفسها) (واول
حقايق كليه كندى نفستمده معقوله اولقندن زائله اولدي) (فهى الظاهرة من حيث اعيان الموجودات)
پس اول حقايق كليه اعيان موجودات حيثيله ظاهر در هر موجود خارجيه حقيقتيله متحققه اولديقندن
غيري و حقيقت كليه هر موجوده موجودك عيتمدر بحسب الوجود وجوددن امتيازى اولديقندن
اوتري مثلا علم اگر قديم انكله متصف اولور س قديم ايله تسويه اولور * و اگر حادث انكله متصف اولور س
حادث ايله تسويه اولور * و قديمه علم حقيقت قديمدر و محدثه حقيقت محدثدر * زيرا ذاتيله انكله موصوف
اولان هر شيد مقابله * اما كندى نفسنه نسبت ايله حقيقتدن متغير دكدر * وهوى كل ذات بحقيقته
وعينه و ماله عين وجوديه سوى عين الموصوف فهو على اصله معقول لا موجود) (كاهى الباطنة من حيث
معقوليتها) (تلك اولى حقايق كليه باطنه در معقوليته حيثيله يعني كينى و معقوليته اعتباريله ظهور ايله
متغيره دكدر * فهذه الحقيقة لا تزال معقولة ابدا لا يقدر العقل على انكارها ولا زال حكمها موجودا ظاهرا في
كل موجود) (شعر) (فكل موجود لها صورة * فيه ولا صورة في ذاتها * فحكمها ليس سوى ذاتها * وذلك
الحكم ليس من آياتها * يجتمع الاضداد في وصفها * فوصفها في عين اشائها) (فاستناد كل موجود عيني)
مبتدا و خيره ثابت) (لهذه الامور الكلية التي لا يمكن رفعها عن العقل ولا يمكن وجودها في عين وجودا نزول
به عن ان تكون معقولة) (لهذه الامور قولنده لام طرفه متعلقدر يعني ديك اولور پس هر موجود عيتمدن
استنادي بوامر كليه ايجون ثابتدر كه عقلا دن آنلر رعي ممكن دكدر دخی عيتمده آنلر وجودي ممكن دكدر
شول وجود ايله انكله معقول اولقندن زائله اوله * يعني هر موجود شخصيك استنادي ايدوب امور كليه در كه
عقلا دن بونلر رعي ممكن دكدر بونلر اعيان موجودات حيثيله ظاهره اولغله و عين ظاهره امورك وجودي
ممكن دكدر بونلر اعيان موجودات حيثيله ظاهره اولغله و عين ظاهره امورك وجودي ممكن دكدر شول
وجود ايله كه آنك سبيله معقوله اولقندن زائله اوله * زيرا امور كليه نك معقوله اولسي كينى اعتباريله در
هر موجود عيتمدن عيني اولسي حقايق اعتباريله در * پس كينيله باطنه و معقوله در حقايقيله
هر موجود عيتمده ظاهر در و جازد ريه كه لهذه الامور قولنده لام الى معناسنه اوله استناده متعلق اوله و خير

محدوف اوله ای امتداد کل موجود یعنی الی هذه الامور السكينة واجب) (وسواء كان ذلك الموجود موقفا او غير موقت نسبة الموقت وغير الموقت الی هذا الامر السكيني الماقول نسبة واحدة) (وبرابر درك كل اول موجود عيني موقت اولسون وكره غير موقت اولسون موقت ايله غير موقت بواصر كئي معقوله نسبتي نسبت واحد در قال الشيخ رضي الله تعالى عنه في الفتوحات في الباب السادس فان وجد شيء عن غير عدم متقدم كوجود الحق وصفاته قبل فيها موجود قديم لاتصاف الحق بها وان وجد شيء عن عدم كوجود ما سوى الله وهو المحدث الموجود بغيره قبل فيها محدثة وهي في كل موجود بحقيقة قائما لا تقبل التجزئ پس وجود مطلق ايله موصوف اولان حقك وجودي كندی ذاتيله موجود در عدم متقدم موجود كادر پس انك وجودي غيب ذاتي تحتيد اولان جمعيت مراتب الهية وكونيه ده ظهوري وتجليسي اعتبار ايله غير مقيد در غير موقت در كندی نفسه نسبت ايله عدم موجود اولان شيدن عقل اول ونفس كل و ارواح مهيجه كئي وبالجملة فلك اطلسل تحتيد اولان موجودات موقته در پس غير موقت اولان موجود عينيدن مراد كرك حقك مراتب الهية وكونيه ده ظهوري اعتبار اولسون وكره فلك اطلسل فوقنده اولان موجودات اعتبار اولسون امر كئي به موقت اولان موجود عينيدن وغير موقت اولان موجود عينيدن نسبتي على السوية در يعني بواصر كائيك هر موجود عينيه ظهوري محل حسيه در و محلك ذاتي اقتضا اينديكي اوزره قديمه قديم وحادثه حادث ظهور ايدر و كذلك عالم ارواحه ظهوري روحاني و نور ايدر و عالم اجسامه ظهوري جسماني و ظاهرا ايدر يعني بواصر كئي به موقت ايله غير موقت نسبتي واحد در هر شيد ظهوري محل حسيه در (غير ان هذا الامر السكيني يرجع اليه حكم من الموجودات العينية بحسب ما تعطيه) (وفي بعض النسخ) (نقضية حقايق تلك الموجودات العينية) (الابودر و اردرك بواصر كئي به موجودات عينية در بر حكم رجوع ايدر اول موجودات عينية نك حقايق اعطا اينديكي شيدك حسيه يعني بواصر كائيك موقت ايله غير موقت نسبتي على السوية در لكن موقت اولان موجودات عينية در اكابر حكم رجوع ايدر و اول حكم ايله بواصر كئي موصوف اولور و غير موقت اولان موجود عينيدن دخی بر حكم رجوع ايدر و اول حكم ايله امر كئي كذلك متصف اولور) (كنسبة العلم الى العالم والحياة الى الحي) (امور كليه در مثلا علمك عالمه وحياتك حيه نسبتي كئي عالم ايله حتى كرك موقت اولسون وكره غير موقت اولسون) (فالحياء حقيقة معقولة) پس حيات اولان امر كئي حقيقة معقولة در ذات عالم ايله قائمه در العلم في عرف التحقيق ادرالك الشيء بما هو وبما هو عليه في عينه على وجه الاطاعة والتعز عن غيره) (متيزة عن الحياة كما هي الحيات متميزة عنه) (حقيقة علم متميزة در حياتيه ته كيم حيات آدن متميزة در) (ثم نقول في الحق تعالى ان له علما وحياته فهو الحى العالم ونقول في الملك ان له علما وحياته فهو الحى العالم ونقول في الانسان ان له علما وحياته فهو الحى العالم وحقيقة واحدة وحقيقة الحياة واحدة ونسبها الى العالم والحى نسمة واحدة) اندنصكره حق تعالينك حقدده برزير تحقيق انكيجون علم وحيات و اردر پس حق تعالى حى و عالم در و ملك حقدده دخی برزير تحقيق انكيجون علم وحيات و اردر پس ملك دخی حى و عالم در و انسان حقدده دخی برزير تحقيق انكيجون علم وحيات و اردر پس انسان دخی حى و عالم در و ملك حقيقة واحدة در وحياتك دخی حقيقة واحدة در علمك عالمه وحياتك حيه نسبتي نسبت واحد در پس علمك حقيقة واحدة در وحياتك حقيقة دخی حقيقة واحدة در هر برسي حقيقة ايله آخر دن متميزة در و هر برسي حقيقة متميزة حى اوزره كليت ايله معقوله ايكن موقت وغير موقت اولان موجود عينيه حقيقتيله آنك ظهوري على السوية در حق عالم و حيدر و ملك دخی عالم و حيدر و انسان دخی عالم و حيدر لكن بواصر كائيك ظهوري محل حسيه در كه محل اكابر حكم اعطا ايدر كه انكله متصف اولور اكر مضاف اليه اولان موجود قديم مطلق اولور سه آنده ظهور ايدن علم دخی قديم مطلق اولور و اكر مضاف اليه اولان موجود حادث و مقيد اولور سه آنده ظهور ايدن علم دخی حادث و مقيد اولور) (ونقول في علم الحق انه قديم وفي علم الانسان انه حادث) (و برحقك علمي حقدده برزير تحقيق علم حق قديم برزير قديمه مضاف در و انسانك علمي حقدده دخی برزير تحقيق علم انسان حادث برزير حادثه مضاف در پس امر كئي اولان علمك حقيقة متميزة موجود عينيدن رجوع ايدن قديم وحدوث حكمي موجود عيني اعطا اينديكي حكمه در و الا علم كليت

واطلاق ايله معلوم در و حقيقت حكمي ايله بحسب المحل ظاهر در و قديم وحادثه ظهوري على السوية در) (فانظر ما احسنه الاضافة من الحكم في هذه الحقيقة المعقولة وانظر الى هذا الارتباط بين المعقولات والموجودات العينية) (پس بوحقيقت معقوله اولان علمه قديم وحدوث حكميدن اضافت احداث اينديكي شيدك سن نظرا ايله يعني اضافت علمه قديم وحدوث نيجه احداث ايلدي و دخی معقولات ايله موجودات عينية بيننده اولان بارتباطه نظرا ايله) (فلا حكم العلم على من قام به ان يقال فيه انه عالم حكم الموصوف به على العلم بانه حادث في حق الحادث قديم في حق القديم) (پس ته كيم علم ايله قائم اولان من اوزره علم حكم ايلدي آنك حقدده اول عالم در دينك كئي كذلك علم ايله موصوف اولان من علم اوزره حكم ايلدي كه اول علم حادث در حادثك حقدده قديم در قديمك حقدده) (فصار كل واحد محكوما به ومحكوما عليه) (پس علم ايله موصوف به دن هر برسي محكوم به ومحكوم عليه اولدي جهتين مختلفين اعتبار ايله يعني علم ايله قائم اولان من اوزره علم حاكدر آنك حقدده اول عالم در دينك كئي و اول من محكوم عليه اولور و علم اوزره اول من حاكدر كه اول قديم در و ا حادث در و علم محكوم عليه اولور پس بوجهله معقولات ايله موجودات عينية بيننده ارتباط حاصل اولدي) (ومعلوم ان هذه الامور السكينة وان كانت معقولة قائما معدومة العين موجودا الحكم) (ومعلوم حقدده در كه بواصر كئي اكرجه كيم معقوله در يعني آنك وجودي علم ايله علمه در پس تحقيق انكله معدومة العينية و موجودا الحكم در يعني بونلك وجود عيني سني بوقدر نهايت حكمه لري موجوده در يعني وجود عيني اوزره حاكدر) (كاهي محكوم عليها اذا نسبت الى الوجود العيني فتقبل الحكم في الاعيان الموجودة) (ته كيم اول امور كايه محكوم عليها در جنك وجود عيني به نسبت اولنسه ل پس آثار اعيان موجوده در محل حسيه اولان حكم مخصوصي قبول ايدر يعني امور كايه وجود عيني به نسبت اولنقه اعيان موجوده در اعيان حسيه حكمي قبول ايدر پس علم مثلا حقه نسبت اولنقه قديم حكمي قبول ايدر و آنك اوزره قديم در و حكم اولور و حادثه نسبت اولنقه كذلك حدوث حكمي قبول ايدر و آنك اوزره حادث در و بوحكم اولور و كذلك اعيان موجوده در هر برسيه نسبت اولور و اول عينك خصوصي حسيه پس امور كايه وجود عيني به نسبت اولنقه موجودا الحكم در و هر عينه اول عين حسيه بر حكم ايله محكوم عليها در (ولا تقبل التفصيل ولا التجزئ فان ذلك محال عليها فانها ظاهرة بذاتها في كل موصوف بها) (وامور كايه تفصيلي و دخی تجزئ في قبول ايتري يعني امور كايه اعيان متعددة حسيه ظاهره اولنقه تفصيلي و تجزئ في قبول ايتري تفصيل و تجزئ امور كايه اوزره محال در زيرا امور كايه آثار ايله موصوف اولان جميع اعيانده ذاتيله ظاهره در پس امور كايه آنك موصوف اولان اعيان متعددة حسيه ذاتيله ظاهره اولنقه تفصيل و تجزئ آنك محال و غير ممكن در) (كالا نسانية في كل شخص من هذا النوع الخاص لم تفضل ولم تعدد بعدد الاشخاص ولا برحت معقولة) (انسانيت كئي بونوع خاص انسانيدن هر بر شخصه سريان و ظهوري جهتيه تعدد اشخاص ايله متعددة و متفصلة اولدي و معقوله اولنقه دخی زايه اولدي يعني امور كايه بحسب المحل اعيانك هر بر سينده ذاتي ايله ظاهره اولوب تفضيل و تجزئ في قبول ايتري كاري انسانيت در بونوع خاص انسانيدن كه هر بر شخصه محل حسيه ظاهره ايدوب تعدد اشخاص ايله متعددة و متفصلة اولدي و معقوله اولنقه دخی زايه اولدي مثلا زيد و عمرو و بكر اوزره انسان در و بوحكم اولور و انسانيت ذاتيله هر بر سينده متحقق در و تعدد اشخاص ايله متعددة در و مع هذا زيدك عيني و بكرك عيني و بكرك عيني دكلدر پس امور كايه دخی كذلك وجودات عينية ده ذاتيله متحققه در و وجوداتك تعدادي حسيه ليه متميزة دكلدر) (واذا كان الارتباط بين من له وجود عيني وبين من ليس له وجود عيني قد ثبت وهي نسب عدمية) (و جنك وجود عيني سني اولان من يشيله وجود عيني سني اوليان من بيننده كه امور كايه در ارتباط ثابت و حال بوكه امور كايه نسبت عدميه در) (فارتباط الموجودات بعضها ببعض اقرب ان يعقل لانه على كل حال بينها جامع وهو الوجود العيني وهناك قيام جامع وقد وجد الارتباط بعدم الجامع فالجامع اقوى) (پس موجوداتده بعضينك بعضيه ارتباطي فهم اولنقه اقرب در و وجود عينية امر معقول بيننده اولان ارتباطن زير اشان بوزركه على كل حال موجودات بيننده جامع و رابط و اردرك اول وجود عيني در و امر كئي ايله وجود عيني بيننده اولان ارتباطده

پس جامع و رابط بود و تحقیق عدم جامع ایدار رابط بودند پس جامع و وجود به ارتباط اقوی واحد
 یعنی معقول و معدوم اولان امر کلی ایدله موجودات عینیه بیننده جامع بود غیر ممکن ارتباط موجود و الیحق پس
 موجودات عینیه بیننده جامع و وجودی ایدله ارتباط و وجودی اقوی واحد پس بطریق اوزره موجود
 قدیم حق بیننده موجود حادث خلق بیننده ارتباط ثابت اولور جامع اولان وجود سببیه (امدی) شود به
 معلوم اوله که امور کلیه دن مراد اعیان وجودیه نیک ذات حقه استهلاکی قنده آنرا ایچون شتون ذاتیه اولان
 نسب عدمیه در حیوة و علم کبی و عالم مثال وجودات عینیه دندر پس عالم مثاله و ظاهر اولان صور
 مثالیه کرله اهل اشراق مذهبی اوزره امور کلیه اعتبار اولسون و کرک اعتبار اولسون وجودات عینیه دندر
 زیرا تجلی عام ایدله وجوددن بر ضرب ایدله موجوده در و امور کلیه اولان نسب عدمیه معدومیه در وجوددن
 بر ضرب ایدله موجوده دکلدر پس (مثلا نوعی رجه الله) بومقامده اهل اشراق قوی ایدله ارادیدیکی اعتراض
 باطل اولور زیرا دیرکه اهل اشراق قوی اوزره امور کلیه ایچون عالم مثاله وجود ثابت اول تقدیر اوزره مراتب
 وجودیه دن آنرا خطی اولور پس ذکر اولندی اوزره امور کلیه دن شیخ رضی الله تعالی عنهم مرادی نسب
 عدمیه در که وجوده داخله دکلدر الاعیان ماضیت راجحه الوجود والاعدم ارواحده و عالم مثال و شهادتده
 واقع اولان وجودات عینیه حسیه دن هر وجود نسب ایدله امر کلیه دکلدر لکن شیخ رضی الله تعالی عنهم مرادی
 وجود ایدله مقیده اولان امور کلیه دکلدر امور عدمیه در (ولاشک ان المحدث قد ثبت حدونه و افتقاره الی محدث
 احدنه لا مکان لنفسه) (فی نسخه) (فی نفسه) و شک بود که تحقیق محدث حدونی و آتی احداث ایدر محدثه
 انک افتقاری ثابت اولدی انک کندی نفسده امکا شدن اوتری یعنی آنک وجودی کندی ذاتیه اولدی یغندن
 اوتری زیرا ممکن اولدی حیثیتله وجوده در محدث نظری قطع استحکامه وجود ایدله عدمه نسبتی علی السویه در
 (وجوده من غیره) (پس حدوثک وجودی غیردن مستفاد در که حتی محدثک وجودی در) (فهو مرتبط
 بارتباط افتقار) (پس محدث فتح دال ایدله مرتبطه غیره که محدث در کسر دال ایدله وجوده ارتباط افتقار ایدله پس
 قبل حادثدن ارتباط حادث ایدر محدثه افتقار ایدله واقع در قبل محدث موجودک ارتباطی ایجاب واستلزام
 ایدله واقع در پس محدث وجوده محدثه مستفاد در) (ولابد ان یکون المستفاد الیه واجب الوجود لذاته غنیاً
 فی وجوده بنفسه غیر مقتدر) (یعنی لابد در که مستفاد الیه لذاته واجب الوجود اوله کندی نفسیه وجوده غنی
 اوله وجود آخره مقتدر اولیه پس محدث ایچون مستفاد الیه اولان وجود البتة لذاته واجب الوجود کرکدر
 وجوده غیردن غنی کرکدر پس بالذات واجب الوجود ایچون بالذات وجودک فی امر ذاتیه وجوده
 غیره مقتدر کادر واکستوف دکلدر و لکن واجب الوجود کندی وجوددن و وجوددن مفیضدر بالذات
 وجودی اولیان شی اوزره پس حادثک وجودی بالذات واجب الوجوددن مفاضدر والادور و یا تسلسل لازم
 کاور) (وهو الذي اعطى الوجود بذاته لهذا الحادث فانتسب الیه) (ومستند الیه شول واجب الوجود در که
 کندی ذاتیه بوجوده وجودی اول اعطا ایدله پس حادث وجوده کانتسب اولدی زیرا حادث وجوده
 واجب الوجود اولان محدثه مقتدر پس حادث اوزره وجودی افاضه ایدن واجب الوجوده حادث
 بالضروری منتسب اولدی) (ولما اقتضاه لذاته کان واجبا به) (وقتا کیم واجب الوجود حادث لذاته اقتضا
 ایدله حادث واجب الوجودک وجودیه واجب اولدی یعنی واجب الوجود حادثک وجودی اقتضا ایچون
 واکا وجودی افاضه ایچون اقتضا و افاضه ذاتیه که کندی ذاتی ایچون فی اقتضا ایدر زیرا الیه بالذات وجودی
 مقتضی ایدر و بر هر بیک وجودی موجود پس حادثک وجودی واجب الوجودک وجودی ایدله واجب
 اولدی که کندی نفسیه وجوده اکا مقتدر اولدی) (قال الشيخ) (رضی الله تعالی عنه فی الفتوحات اعلم ان
 الامر حق وخلق وانه وجود محض لم یزل ولا یزال وامکان محض لم یزل ولا یزال وعدم محض لم یزل ولا یزال
 فالوجود المحض الذي لا یقبل العدم ازلا وابد والعدم المحض لا یقبل الوجود ازلا وابد والامکان المحض یقبل
 الوجود بسبب والعدم بسبب ازلا وابد فالوجود المحض هو الله ليس غيره والعدم المحض هو المحال ليس غيره
 والامکان المحض هو العالم ليس غيره ومرتبة بده الوجود المحض والعدم المحض انتهى كلامه) (ولما کان استناده
 الی من ظهر عنه لذاته اقتضی ان یکون علی صورته فیمایسب الیه من کل شی من اسم وصفه ما عدا الوجود

الذاتی فان ذلك لا یصح فی الحادث) (وقتا کیم حادثک استنادی شول واجب الوجوده اولدیه که حادث اندن
 لذاته ظاهر اولدی یعنی واجب الوجودک ذاتی اقتضای ایچون ظاهر اولدی حادثک واجب الوجوده استنادی
 انک صورتی اوزره اولان من اقتضا ایدله اسم وضعندن کانتسب اولان هر شیده وجوب ذاتیدن غیر زیرا
 وجوب ذاتی وصفی حادثک حقه صحیح دکلدر زیرا حادث وجوده غیره مقتدر در وجوب ذاتیه واجب
 الوجود اولان غیره مقتدر دکلدر زیرا آنک وجودی بذاته من ذاته در حادث خود عین معدومدر واجب الوجودک
 نوری افاضه سببه موجوددر پس حادثک حقه وجوب ذاتی وصفی صحیح دکلدر) (وان کان واجب الوجود
 و لکن وجوبه بغيره لا بنفسه) (وا کرچه کیم حادث واجب الوجود اولدیه واجب الوجود کندی وجودی ایدله
 آتی مستلزم اولوب آنک صورتی اوزره اولقله و لکن آنک وجوبی غیرک وجودی ایدله حاصلدر کندی نفسیه
 حاصل دکلدر زیرا آنک اصلی عدمدر و عدم کندی نفسیه موجود اولمز فکیف که آنک وجودی واجب اوله
 (امدی) (وقتا که عبدریک صورتی اوزره اولدیه ربک وجودی واجب اولدی یعنی کبی آنک وجودی دخی
 واجیدر و لکن عبیک وجودی ربک وجوددن مستفاددر پس وجوب ذاتیه آنک قدیمی بود زیرا وجوب
 ذاتیه موجود اولان شیکک وجوبی لذاته در) (ثم لتعلم انه لما کان الامر علی ما قلناه من ظهوره بصورة
 (آند نصکره معلوم اولسون که تحقیق شان بودر که وقتا کیم امر یعنی حادثک امری واجب الوجودک صورتیه
 ظهوردن برزم دیدیکمز اوزره اولدیه یعنی واجب الوجودک صورتیه حادثک ظهوری امری برزم دیدیکمز
 کبی اولدیه) (امانه تعالی فی العلم به علی النظر فی الحادث و ذکرانه انا یا نه فینا) (وفی بعض النسخ (فیه)
 حق تعالی کندی وجودی علمنده بری حادثه نظرا یتکه حواله ایددی و بره ذکر ایددی که تحقیق اول امانتی برزم
 وجودات حادثه مزده بره کویستردی یعنی حادث قدیمک صورتیه ظاهر اولقله کندی وجودی علنی و آتانی
 مشاهده سنی برزم وجودات حادثه مزه نظرا یتکه حواله ایدوب) (سنریم آیات فی الافاق وفی انفسهم)
 قوی ایدله ذکر ایددی زیرا آتانی آفاق و انفسده بره بسط ایددی) (فاستدلنا بانه علی ما وصفناه بوصف الا کفاء
 نحن ذلك الوصف الالوجوب الخاص الذاتي) (یعنی حق تعالی صورت الهیه اسمائیه ایدله برزم وجود اتمده یعنی
 خلا یقک وجودنده ظاهره اولقله برکندی وجود مزری اول صورت اوزره ییلور زآنک جمیع نسبی و لوازم
 ثبوتیه سببه کرک کالیه و کرک غیر کالیه اولسون پس برآنک وجودنه و کالات ثبوتیه سبه اکل وجه اوزره
 استدلال ایدرز برزم کالات و ثبوتیه مزده که بالذات کامل اولان برده ظهورا یتکه آنری بره اعطا ایددی
 پس برآتی وصف ایدر بر وصف ایدله الابر اول وصفک عینی اولدق وجوب خاص ذاتیدن غیر زیرا حادثک
 وجوب خاص ذاتیه قدیمی بودر پس برآتی وصف ایدر بر وصف ایدله ظاهر اولان انک اوصافیه زیرا اکر اول
 وصف برده موجود اولمیدی و برآنکله متصف اولمیدی انکله حق وصف ایتکه بر قادر اولمز در) (لیس لنا
 من الامر شی بل کل ما لنا من الکالات والاصناف منه بقول تعالی) (وما بکم من نعمه من الله) (فلا علمنا بها
 وما ننبأنا الیه کل ما ننبأنا الیه) (پس وقتا کیم برحق برزم ایدله و برزن ییلدک ایدله کانتسب ایدله هر وصفیکه
 بره نسبت ایدر حیوة و علم و ارادت و قدرت و سمع و بصر و کلام کبی بوقدیر اوزره برده ظاهر اولان صفات
 الهیه ایدله برزم اتصاف بر سببه بر اول صفات ایدله حق وصف ایدوب کندی نفوذ بره نسبت ایدر یکمز اکانسب
 ایدله و بریمکدر امامکر و استهزاکید و فرح و تادی کبی اولان صفات خلقیه که بره نسبت اولور بر اعتبار
 ایدله حقه دخی نسبت اولور بر ته کیم السنه رسل اوزره اخبارات الهیه ده وارده اولدی پس برزم وجودات
 متعینه من آنک تجلیاتی مظاهریدر و صوریمز آنک نوری ظم و برینک مراباسیدر پس برزم وجودات آنک
 وجودی ایدوبک معلوم اولدقه بره نسبت اولان صفات کانتسب اولور پس معنی بوله اولور وقتا که برحق
 برزم ایدله و برزن ییلدک ایدله بره نسبت ایدر یکمز جمیع صفات ربانیه اکانسب ایدر) (وبذلك وردت
 الاخبارات الالهیه علی السنة التراجیم الیه) (وبوطریق اوزره یعنی برکندی وجود مزله حقیق وجودنه
 استدلال ایدوب اکامه رقتک حصولی نفسیه معرفتک لحصولندن اولدی اوزره بره السنة انبیا اوزر
 اخبارات الهیه وارده اولدی من عرف نفسه فقد عرف ربه) (ومن بطع الرسول فقد اطاع الله) (و ما ریت
 اذ ریت و لکن الله ریی) (وبذلك قوی نسبنا الیه کل ما ننبأنا الیه اشارت املی جائز در یعنی صفات کالیه

وصفات خلقیه دن بره نسبت اولیان صفات ایلده حقیق اتصافی اوزره * السنه رسل اوزره بره اخبارات الهیه وارده اولدی * والحق تعالی ذاتیه * صفات محدثات ایلده اتصافدن منزه درو عقول دخی حق ایچون صفات محدثاتی بحال کورر و حقیق صفات محدثات ایلده اتصافی حقیقه وارده اولان اخبارات الهیه بونلر ذر قال الله تعالی (اللہ یستری بهم) و اقضوا لله فرضا حسنا * وقال * والله خیر الما کرین * ان الذین یؤذون الله ورسوله واکید کید کید * وقال * من ضل تعدی وجعت فلم یطعمه منی) (بونلر دن غیر صفات محدثات ایلده مظاهر انبایه ده حقیق نظم وری اعتبار ایلده اتصافی السنه رسل انبیا اوزره وارده در پس صفات الهیه بزم مرایای وجود اغزده ظاهر در وصفات محدثه دخی بزم وجودات متعینه مزله نایه در پس بزم وجود من حقیق وجودندن مقاض اولمقله بلکه آنک وجودی بزم وجود من در مظهر و متجلی اولمقله بره نسبت اولیان شیء اکا نسبت اولنور (فوصف نفسه لئلا یافا ذلله فانه یفهمه و یسئل) (پس حق تعالی کندی نفسی بزم اوصاف له بره وصف ایلدی یعنی شول نسب و اسماء و صفات ایلده کندی نفسی آنک ایلده بره وصف ایلدی بیکه بر آنک نلر صوری بر آنک نلر بره ظاهر در * حیوة و علم و ارادت و قدرت کبی پس بختکم بر آنک بر وصف ایلده مشاهده ایتلر اول وصف ایلده کندی نفسی مشاهده ایلده و زرا آنک وجودی مر آنک نلر ظاهر اولان شیء بزم اوصاف در (واذا شهدنا شیهة من نفسه) و بختکم حق بزم بر وصف ایلده مشاهده ایتلر کندی نفسی اول وصف ایلده مشاهده ایدر * زرا اول وصف آنک و صفیدر که آنکله بزم استعدادن حسیله تجلی ایلدی پس بزم آنک مشاهده ایتلر کندی نفوس بزم مشاهده ایدر * زرا آنک وجودی مر آنک نلر ظاهر اولان بزم اوصاف در و اول بزم مشاهده ایتلر کندی نفسی مشاهده ایدر * زرا بزم نفوس بزم مشاهده ایتلر کندی نفسی اول بزم اوصاف در پس بزم اطاعت آنک اطاعت در بزم و بزم آنک رعیه در بزم کندی نفوس بزم معرفت آنک وجود من معرفت در زرا مقتضای تحقیق اوزره وقتا که حق تعالی کندی ذاتی مستلک الا عیان نسب صاحبی مشاهده ایتدی ایتلر پس اعیان غیبیه وجود عینیه اظهار ایتلر که محبت ذاتی تقاضا ایتدی و اول نسب مستلک حضرت علم ذاتیه بری برندن متمیز ایلدی * پس وقتا که مشیت الهیه اول نسب وجودده اظهار ایتلر که متانی ایتدی ایتلر بزم وجودن افاضه جود ایلده حق تعالی تجلی ایدوب اول اعیانی عرض شده و دده ابراز ایلدی پس بزم اول نسب ذاتیه و شتون غیبیه نلر صوری بزم پس حق تعالی بزم بالذات اقتضای ایتدی موجودیت و ربوبیت ایلده موصوف ایلده اولمقله و کندی نفسی بزم وصف ایتدی بزم ایلده پس آنک نسب ذاتیه سی و تجلیات وجودیه سی اولان وجودات معرفتی آنک وجودی معرفت در پس بزم آنک مشاهده ایتلر کندی نفسی نفوس بزم مشاهده ایدر * زرا بر آنک وجودی نورنده ظاهر زرا اول بزم مشاهده ایتلر کندی نفسی مشاهده ایدر * زرا بر آنک شتون ذاتیه سی صوری بزم شیخ رضی الله عنه نونده حقیق خلق یتلر اولان ارتباطی بیان ایتلر کندی بزم بر اعتبار ایلده بینماده اولان فرقی بیان ایتلر که شرو ع ایدوب ایتدی (ولاشک انما شیرون بالشیخ والنوع و انما ان کما علی حقیقه واحدة فجمعا) (و بر شلک ایتلر که تحقیق بزم شخص و نوع حسیله کثیر و تحقیق بزم کچم حقیقت واحده اوزره بزم که جمیع اشخاص و انواع بزم اول حقیقت واحده جمیع ایدر یعنی شلک یوقدر بزم وجودات محدثه من چوقدر اشخاص افراد و اقرا دل انواع حسیله زرا شتون ذاتیه دن هر بر شلک بر خصوصیتی وارد که آنکله غیردن متمیز در پس اول خصوصیات علمیه اشخاص و انواع تعددن وجود علی موجبیه وجود عینیه بری برندن شخصیات ایلده تمایز انجاب ایدر پس اگرچه کیم وجود مطلق حقیقی جمیع شتون ذاتیه بی جامعه و موجد در لکن خصوصیات ذاتیه وجود واحدی کندی حسیله بزم معینه در بزم وجودات حادثه مژدن هر بر بسی شخصا و نوعا کندی شانی خصوصیتیه غیردن متمیز اولوب بزم صور کثیر ایلده ظاهر اولمش و حال بوکه حقیقت واحده بزم بی جامعه در پس جمیع مر آنک وجود واحد حقیق ظهوری مختلفه در قوایل مختلفه و متکثره حسیله متکثر در (فنعلم قطعاً انهم فارقیة فتمیزت الاشخاص بهضامع بعض) (پس بر قطعا بیاورر که تحقیق حقیقت واحده اولان شتون غز بنده فارقی واردر که آنک حسیله اشخاص تمیز ایلدی بعضی بعضدن و اول فارقی بزم خصوصیات ذاتیه مژدر که هر بر بسی کندی حسیله وجود مطلق تعین و تخصیص ایلدی

و آنک حسیله اشخاص بعضی بعضدن حسن و قبح و علم و جهل جهتیه متمیز اولدی که هر بر بسی شانی خصوصیت ذاتیه حسیله و استعداد ذاتیه بری برندن حضرت عامه متمیز اولوب وجود واحد حقیقی هر بر بسی حسیله متمیز اولدی کبی کذلک حضرت عینده دخی هر بر شلک استعدادی و هر بر شلک مقتضای حسیله قوایل مختلفه و متکثره مختلفه ظهور ایتدی و آنک مظاهر اولان اشخاص بعضی بعضدن آنکله متمیز اولدی (فلو لا ذلک ما کانت الکثرة فی الواحد) و اگر وجود واحد حقیقیت حقیقه ده مستلک اولان شتون ذاتیه دن هر بر شلک خصوصیتی حسیله * وجود واحد تعین علمیه تعینی و بعده قوایل مختلفه حسیله وجود عینیه ظهوری و اشخاص بری برندن غیری سیری اولمیددی کثیر نسبیه علمیه و کثیر عینیه وجودیه وجود واحد حقیق ظهوری و اختلافی و تعدد و کثرتی قوایل اختلافی و تعددی و کثرتی حسیله در (فکذلک) (الحق) (ایضا وان وصفنا بما وصف به نفسه من جمیع الوجوه فلا بد من فارق) (پس نه کذلک حق تعالی اگرچه کیم بزم من جمیع الوجوه جمیع اوصافیه وصف ایتلر و جمیع اوصافیه اوصافیه و جمیع اسماءه اسمیه بزم اعطا ایتلر پس ایتلر حق ایلده بزم بیغزده بر فارقدن لایددر) (و ایس الا افتقارنا الیه فی الوجود و توقف وجودنا علیه لا مکاننا و غناء عن مثل ما افتقرنا الیه) و حقیقه بزم بیغزده اولان فارق بزم اکا افتقار من در وجودده وجود من دخی اکا توقف در بزم امکان در بزم اوتری زرا ممکن کندی ذاتی وجودی یوقدر اولوجود و وجودندن مفاضدر * و دخی حقیقه بزم بیغزده فارق حقیق غناء بدر شول شلک منلندن که بزم کما افتقار اولدی زرا حقیق کندی وجودی من ذاتیه در غیردن مقاض دگادر (امدی) شویله بیل که افتقار بزم وجود من عاید اولدی کبی من حیث الظهور حقیق اسماءه دخی شاملدر زرا اسماء الهیه نلر احکام و اناری ظاهر در مظاهر من ظاهر و متحققه دگادر و الوهیت و ربوبیت و خالقیت وجود اولمقله حقیقه اولان الامالوه و مربوط و مخلوق ایلده * پس نسب اسماءیه ایچون دخی افتقار ثابت اولدی اما حق تعالی ذاتیه و وجودنده عالمیندن غنیدر زرا آنک وجودی ذاتی در و ذاتی عیندر ذاتی اوزره زرا دگادر (فبذا) ای الفارق الذی هو افتقارنا الیه و غناءه الذی عن الغیر) صح له الازل والقدم الذی انشأ عنه الاولیة الی لها افتتاح الوجود عن عدم) (پس بوفارق سببیه عینیه عینیه افتقاریدر * و حقیق غناء ذاتی سیدر * حق ایچون ازل ایلده قدم صحیح اولدی که آندن اولیت متعینه اولدی شول اولیت که آنکچون عدمدن افتتاح وجود واردر یعنی شول ازل و قدم آنکچون ثابت اولدی که عدمدن وجود افتتاح ایلده مقیده اولان اولیت آندن متعینه در یعنی اولیت مقیده دن مطلق اولان قدم حق ایچون صحیح اولدی و بواولیت مقیده بزم ایچون نایه در * زرا عدمدن وجود افتتاح ایلده مقیده اولان اولیت ایلده بزم متصف اولمش زرا ایتلر اولده متعینه اولان بزم حقیقه زرا در مقصد ایلده اولان دخی بزم وجود من در (فلا ینسب الیه مع کونه اول) (پس ذکر اولیان اولیت مقیده حقیقه نسبت اولنر حق اول ایکن * و اولیت آنکچون نایه ایکن * زرا حق اولیت مطلقه ایلده اولدر بلکه حق بواولیتدن اطلاق اولنور پس شول اولدر که تعینات وجودیه بی وجود مطلق ذاتیه سببیه سابقه و حدوث ایلده قدم حقیقه وجوده متعلق دگادر * بلکه بحسب الزمان والاوقات تعینه متعلق در تعین خود متعیندن نظری قطع ایتلر که امر عدمیدر) (فشیخان الذی وسع بوجوده و رحته و علمه و حکمته کل شیء حتی النسب العدمیه الی احداثها و اعطائها ضرباً من الوجود و اظهرها وجوده منبوءة للشهود المعهود و الموعود و الوجود المأمور) (ولهذا فیل به الاخر) (بونلر اوتری حقیق حقیقه آخر دینلدی زرا آنک اولیتی وجود مقید اولیتی دگادر بلکه جمیع اشیا دن وجود سابق ازل ایلده اول موجوددر و اشیا ایچون هدادر * پس اشیا ایچون یتلر جمیع در پس بوجه ایلده آخر در) (فلو کانت اولیة اولیة وجود التعمید) (پس اگر حقیق اولیتی وجود تعیمید اولیتی اولیدی یعنی اگر حقیق اولیتی وجود تعینی حقیقی مقیده اولان اولیت اولیدی) لم یصح ان یکون آخر المقید لانه الاخر للممكن لان الممكنات غیر متناهیه فلا آخر لها) (صحیح اواز دی حقیق مقید ایچون آخر اولدی زرا شلک بودر که ممکن ایچون آخر یوقدر زرا ممکنات غیر متناهیه در پس آنک ایچون آخر یوقدر و حال بوکه حق آخر بی بومعنا دگادر که بخت ممکنات منتهیه اولده حق آنکله آخری اوله یعنی وجود تعیمید آخری اوله) (و انما کان آخر الرجوع الیه بعد نسبة ذلک الینا) (بلکه

حق آخر اولدی امر کلیسی کار جوع ایستد بکنندن اوتری امر کلیسی بزه نسبت اولند قد نصکره یعنی اولای
 تعین اول مرتبه سنده لاتین اولان ذاتک تجلیسی متعین اولد قد نصکره جمیع تعینات علیه ده متعین و محدثات
 کونیه ده بحسب المراتب ظاهر و متعین اولوب انسان کامل مرتبه سنده امر ظهور منتهی اوانچه جمیع امور
 بزم وجودات متعینه مزه بحسب المراتب نسبت اولنور کن امر ظهور منتهی اولغله بحسب تعینات مراتب
 مرتفع اولوب وجه وجود مطلق ظاهر اولد قد بزم وجودات متعینه مزه نسبت اولنور کن امر ظهور منتهی اوانچه جمیع امور
 مثلاً وجودات حادثه مزه متعینه اولوب مظاهر مزه قیده اولان تجلیات الهیه کی و وجودات عزده راسخه
 اولان صفات الهیه و علوم ربانیه و صفات عبادیه و سایر اخلاق و افعال کیسه که آنلر بزه نسبت اولنور کن امر
 جله سی کار جوع ایدر و کاتب اولنور مظاهر مزه آنلر ظهوری اعتباریله پس امر تجلی و ظهور
 و امر تعینات اسمائیه کار جوع ایتمکله آخر اولور لا موجود الا هو فالکل منه بدأ و الیه یعود (لا اله الا هو)
 (الیه المصیر) اول مطلق غیر متعین فی کونه عین الکل بلا بدایه و آخر فی عین لا تعینه و اطلاقه بر جمع
 الامور الیه الی نهایت (فهو الاخر فی عین اولیه و الاول فی عین آخریه) (پس حق آخر در عین اولیتند و اولدر
 عین آخریتند یعنی وجود مطلق اطلاق ذات سنده ایکن تعیناتک میدانی اولغله اول اولسی و تعیناتک امری
 کار جوع ایتمکله آخر اولسی اطلاق ذاتیسی اوزره امر زانده دکلدر بلکه هو هودر و اول و آخر اولسی
 امر نسبیدر پس آخری عین اولیت و اولیت عین آخریتدر پس وجوده بزم اقتضای اکانذاتی اولغله
 اکا اول و آخر اطلاق اولندی و غناء ذاتیسی اولغله انکی چون ازل و قدم هیچ اولدی و هو الاول و الباطن فی اللاتین
 و الاخر و الظاهر فی التعین قائم الا هو (ثم تعلم) یا اله مفعول ایچون منبدر و لغت قلیله اوزره تا الیه امر حاضر
 معلوم اولتی جائزدر (ان الحق وصف نفسه بانه ظاهر باطن فاجد العالم عالم غیب و شهادة ليدركه الباطن
 بقيننا والظاهر بشهادتنا) اند نصکره معلوم اولسونکه تحقیق حق تعالی کندنی نفسی وصف ایلدی که
 اول ظاهر و باطندر پس عالمی ایجاد ایلدی یعنی عالم غیبی و شهادتی که بر باطنی ادرال ایدره بزم غیبی و وظاهری
 دخی ادرال ایدره بزم شهادتی پس بوا اعتبار اوزره بزم وجودات حادثه مزه دخی عالمدر پس بزم غیبی و روحانیه
 شهادت جسمانیدر پس بزم باطنی مزه مرکز اولان قوای روحانیه و معاین غیبیه ایلد بر باطنی ادرال ایدرز
 و جسمانیه و قوای شهادیه ایلد بر ظاهری ادرال ایدره بزم یعنی مظاهر کونیه ده بحسب المراتب حقیقت ظاهرین
 و محمل حسیله تجلیسین ادرال ایدرز زیر ابراحدر شی ادرال ایدره من الاول شیدن آنده موجود اولدی یعنی قدر
 پس بزدخی غیبیله باطنی و شهادت غزله ظاهری ادرال ایدره بزم (و وصف نفسه بالرضا والغضب فاجد العالم
 و خوف و رجاء فخاف غضبه و رجا و ارضاه) (ودخی حق تعالی کندنی رضا و غضب ایلد وصف ایلدی پس عالمی
 خوف و رجاء حاجی ایجاد ایلد که غضبندن خوف ایدرز و رجا ایدرز یعنی بزمه خوف ایجاد ایلدی
 تا کم آندن غضبه انتقال ایدرز و رجا ایجاد ایلدی تا کم آندن رضا سته انتقال ایدرز) (و وصف نفسه بانه جیل
 رذ و جلال فاجدنا على هيئة و انفس) (ودخی حق تعالی کندنی نفسی وصف ایلدی که اول جیلدر و رذ و جلالدر
 یعنی ذوالجلال و الا کرام دیدی و برزی هیئتله انس اوزره ایجاد ایلد که جلالندن هیئت انجنا ایدره و رز و جالی ایلد
 مونس اوله و زبر اهیئت صفت جلالدن منفعلدر تا کم حقیقت جهان انکه ادرال ایدره و ز (امدی) شویله یلکه
 حق تعالی اطلاق ذاتیسی و هویت غیبیه سی حیثیتله اطلاق و تقدیدن و جمیع اعتبارات و نسب و اضافندن
 مطلقدر و عین مطلقه سی حیثیتله تعین و لاتین اعتباریسنز اکا اول و آخر و مظاهر و باطن اطلاق اولغز و لکن
 باطندر اطلاق حیثیتله و غیبک عزای حجابی ایلد باطن محاط اولقدن و انکی چون بدایت و نهایت اولقدن
 جیلدر پس انکی چون جلال و ادراما تعین اول اله تعینی حیثیتله که مفاتیح غیب مفتاحیدر و تعینات
 نبویه و نسب ذاتیه میدایدر ظاهر و جیلدر زیرا ذات احدیتده استلاله و عدمیتده اولان نسبت ذاتیه
 و اعیان عدمیه به افاضه وجود ایدوب و کرب ضیق عدمیت ایلد بیوست جلالدن آنلری خلاص ایدوب آنلره
 بر نوع وجود اعطا ایدرز پس وحدت حقیقه ایلد واحد ما لان عین ایچون تعین اول اله انبیت ظاهر اولدی
 و عین واحد حضرت جلالیه سی حیثیتله اعیان و اغیاره قهر ایدر و غیرت احدیتله آنلره غضب ایدرز و عین
 واحد تعین اولی و حضرت جلالیه سی حیثیتله هر عین قابلدن و هر متعین مقبولدن راضی اولور هر بریستند

استعداد و خصوصیتیه مخصوص اولان رضا ایلد و استحقاق و استطاعتی حیدر له تجلی ایدوب کامونس اولور
 و هکذا جمیع ما ینسب الیه تعالی و یسبی به (یعنی حقه منسوب اولان جمیع اوصاف ایلد جمیع اسماء که حق آنلر ایلد
 تسبیحه اولنور بویله در یعنی حقیقت صفات مذکورده ایلد اتصافی کی و اول صفاتندن هر بر صفتک مقابله سنده
 بزمه بر صفت انفعالییه فی ایجاد ایلدی کی سائر اوصاف و اسمادخی بویله در) (ثم عبره) (و فی بعض النسخ
 فعبر عن هاتین الصفتین بالیدین) (المبارکتین) (اللتین توجهتا منه علی خلق الانسان الکامل) (لان یجعله
 خلیفه یعنی آنند نصکره حق تعالی صفتین مذکورتن متقابلتندن شول یدین مبارکتین ایلد تعبر ایلدی که
 حقدن انسان کامل خلقنه اول یدین متوجهتان اولدی که آنی خلیفه ایلد صفتیندن مراد صفت حقه عالمدر
 صفت حق رضا و غضب و جلال و جلالدر و سایر صفات فعلیه و جوییه مؤثره کی که صورت حق آنلری متعده در
 و صفت عالم خوف و رجاء و هیبت و انسدر و سایر صفات انفعالییه امکانیه متأثره کی که صورت عالم آنلری
 حاویه در زیر اشبح رضی الله تعالی عنه دیر که صفتیندن مراد یدین مبارکتیندر و یدیندن مراد صورت حقه
 صورت عالمدر که بوند نصکره و ماهو الاعین جمیع بین الصورتین صورته الحق و صورة العالم و هما به الحق تعالی
 قوی ایلد تصریح ایلدی و به من کل صفتینی جلال و جلال ایلد تفسیر ایلدی لکن جلال صفات الهیه دندر
 انسان کامل خلقنه حقدن صورت حقه صورت عالم اولان یدین مبارکتین توجه ایلدی که یدیندن اولان
 صفات فعلیه و انفعالییه انسان کاملده منعکسه و آنلر احکام و آثار ایلد انسان کامل ظاهر اولد پس انکی چون
 ثم عبر عن هاتین الصفتین دیدی ته کیم حدیثده وارد اولدی (ان الله خلق آدم بیده) (و حق تعالی ایلدیه
 قال ما منعک ان تسجد لما خلقت بیده) (دیدی پس اول یدین مبارکتین سبیلد بریسی ایچون قبض و بسط
 و منع و عطا و رفع و وضع و سایر صفات فعلیه و جوییه حاصلدر و بریسی ایچون انقباض و انبساط و خوف و رجاء
 و سایر صفات انفعالییه امکانیه حاصلدر بری صورت حقه صورت عالم اوزره ایجاد ایلدی پس یدیندن مقبوضه
 و مستوره اولان صفات الهیه فعلیه و صفات خلقیه انفعالییه کثرتک احکامی بزمه ظاهر اولدی پس وقتا که
 حق تعالی یدین مبارکتینک سر فی آدمه اظهرا ایلد یسه اکاتجلی ایلد که اختراعیاتی دیدی پس آدم علیه
 السلام اختیرت عین ربی و کنا ید ربی عین مبارکه دیدی فقط سبجانیه بمنه فاذا فی آدم و ذریته و خیر الله بیده
 طینه آدم اربعین صباحا پس حق تعالی آدمه شول صورت ایلد تجلی ایلدی که آدمی اول صورت اوزره خلق ایلدی
 و آدمک طینتن یدین مبارکتین ایلد تخمیر ایلدی حتی طینتده صورت مبارکه سی احسن تقویم و اکمل تعدیل
 و ترمیم اوزره ظاهر اولدی پس آدمده جمیع حقایق جلالیه قهریه و صفات جلالیه لطیفه و قوای نفسانیه
 و ظلماتیه و اخلاق و روحانیه و نورانیه ظاهر اولدی و اطلاق و تقیید و تعین و لاتین سر ایلد که کمال بولدی
 پس آدم کونک اکل و اتم و اجمعی و مظهر لافضل و اعم و اوسعی اولدی) (لکونه الجامع لحقایق العالم و مقرانه
 انسان کامل عالمک حقایق و مقرانی جامع اولد بکنندن اوتری یعنی آدمی مخلوقات اوزره خلیفه ایتک ایچون
 آنی خلق ایتمک یدین مبارکتین ایلد توجه ایلدی آدم عالمک حقایق و مقرانی جامع اولد بکنندن اوتری زیرا
 خلیفه حق مستخلفک صورتی اوزره اواق لازم اولدی کی مستخلف علیه اولان عالمک صورتی اوزره اولتی
 دخی لازمدر تا کیم عموما استفاضه و افاضه حاصل اولد پس آدم روحیله احدیت جمعی ایلد جمعیست اسمائیه
 الهیه مظهریتنه مناسبدر و اجزاء وجودیسیله و اعضاستک مقدراتی کثرتیه عالمه موافقدر و لکونه الجامع
 لحقایق العالم و مقرانه قولنده بوجه دخی بودر که آدمی مخلوقات اوزره خلیفه ایتک ایچون یدین مبارکتین
 آنی خلق ایتمک توجه ایلدی آدم بطون و اجمالده ایکن جمعیست آدمیه ده عالمک حقایق و مقرانی بجمله اولدی
 حالده آدم آنلری جامع اولد بکنندن اوتری و آدم حقایق عالم صورنده مصل اولد بکنندن اوتری پس عالم ظاهر
 و شهادت اولور و آدم باطن و غیب اولور یعنی صورت آدمی ایجاد ایدوب خلافت ایچون خلق ایتمک یدین
 مبارکتین ایلد توجه ایلدی آدمک باطنده اولان حقایق عالم جمعیست قابلتی ایلد صورتی دخی جمیع عالم صورتی
 جامعه اولوب آنلره خلیفه اولغله قابلتی اولغله و حقایق عالم آدمده اجمالده ایکن آدم ظاهر و عالم باطن ایلدی
 شجره اغصان و اوراقی ایلد نوانده باطنه اولدی کی پس عالم آدمک باطنی صورتی اوزره خلق اولد قد عالم ظاهر
 و آدم آنک حقایق باطن و ساری اولور شجره ظاهره و نواته آنک اغصان و اوراقنده باطنه و ساری اولدی کی

پس عالم ظاهر و نام ادت اولور و خلیفه اولان آدم دخی باطن و غیب اولور انکچون (فالعالم شهادة و الخلیفه غیب) دیدی بین عالم شهادت درو خلیفه آنک غیبیدر زیر آدمک ظاهر صورتی حقایق عالم در و باطن صورتی صورت الهیه در * پس عالم آدمک صورتی و ظاهر بدر و آدم آنک روحی و باطنی در و آدم حقّه نسبت الیه حقک صورتی و ظاهر بدر و حق آنک روحی و باطنی در (امدی) ثوبه ییل وقتا که خلیفه اختلاف اولدی بقی شیده مستخلفک صورتی و اوزره اولق لازم اولدیسه حق تعالی آدمی کندی صورتی اوزره و عالمی دخی آدمک صورتی اوزره خلق ایدی * زیرا عالم نشأت انسانیه تک تفصیلی صورتی در و انسان دخی اول نشأتک جمعی احدیتک صورتی در * و تفصیل و کثرت صورتی اولان تفصیل و کثرت حجاب و ظاهر در و جمیع احدیت و جمع وحدت غیب و باطنی در * پس تفصیل و کثرت صورتی اولان عالم شهادت اولور و جمیع احدیت صورتی اولان انسان عالمک روحی و قلبی و سر و باطنی و اب و غیبی در (ولهذا احتجب) (وفی بعض النسخ) (یحجب الساطان) (پس بوسردن اوتری ساطان رعیتدن محتجب اولدی زیرا ساطان خلیفه در و خلیفه روح در و روح غیبی در * پس ساطان عالمه غیبی در لب تشهره غیب اولدی بقی کبی پس انکچون سلاطین و خلافت محتجب اولدی * پس خلیفه تک احتجایی آنک عزت و عظامتیه اوقی و رعیتک رعایت و ادبیه و حفظ حقوق عبودیتک یسه دخی الیقدر) (ووصف الحق نفسه بالجلب الظلمانية وهي الاجسام العنصرية الكثيفة والنورية) (وفی بعض النسخ) (وهی الاجسام الطیبة وهي الارواح اللطيفة ودخی حق تعالی کندی نفسی حجب ظلمانیه الیه وصف ایدی * و آنک اجسام عنصرية كثيفة در و دخی حجب نوریه الیه وصف ایدی و آنک ارواح لطیفة در و عقول و نفوس در و عالم امر و عالم ایدادر) (قال النبي صلى الله تعالى عليه وسلم) (ان الله سبعين الف حجاب من نور وظلمة یعنی نور الیه ظلمتدن الله تعالی ایچون یتش بیک حجاب واردر پس حجب الیه احتجاب مقضیات سلطنت و خلافتدن در پس مظهر الوهیت اولان خلیفه نور الیه ظلمتدن یتش بیک حجاب الیه محتجب اولور (امدی) خلیفه تک عزت و استغنائیه و خلافتک علو یتش نظر الیه تا کم ادب حجابی رفع ایدوب ادعای خلافت ایدن حمله تک سوء حال و انحطاط در جمیع مشاهده ایدسن) (فالعالم بین کثیف و لطیف) (پس عالم کثیف الیه لطیف یتش در * یعنی روحانیه و نورانیه الیه لطیف و جسمانیه و ظلمانیه الیه کثیف در (امدی) وقتا که عالم لطیف الیه کثیف یعنی روح الیه جسم یتشده واقع اولدیسه وجود حق لطیف الیه کثیفک عوالم و کثرات غیر متناهیه سنی عامر اولدی بقی حلاله متعین اولدی و عالمیندن هر بر بسی آخره حجابدر * پس کثیف لطیف الیه و لطیف کثیف الیه محتجب اولدی * پس عالمک وجودی کندی نفسنه حجابدر حق ادراک ایدیه من الی حجاب کثیفه و لطیفه و راستنده زیرا وجوب ذاتیه عالمک حظی یوقدر) (وهو عین الحجاب علی نفسه) (پس عالم کندی نفسیه کندی نفسنه عین حجابدر * زیرا حق تعالی حجب ظلمانیه و نورانیه الیه * محتجبد و عالمک نفسی ظلمت الیه نور و لطیف الیه کثیف یتشده در * پس عالم حقایق و مقررات الیه و لطایف و کثایف الیه علی وجه التفصیل وجه حقه حجاب اولیحق عالم کندی نفسنه حجاب اولمی طریق افریدر انکچون عالمکدن جزء اولان ملائکه کندی نفوس الیه محتجبه اولوب جمعی آدمی مشاهده ایدیلر) (فلایدرک) (العالم) (الحق ادراکه) (ای ادراک الحق) (نفسه و لا يزال فی حجاب لا یرفع) (الحجاب عنه * مع علمه بانه متیز عن موجدّه بافتقاره) (پس عالم حق ادراک ایدیه من حق کندی نفسی ادراک ایدری کبی * زیرا عالمک کندی نفسی کندی نفسنه حجابدر پس حجابدن غیری نسبه ادراک ایدیه من و عالم حجاب ایچنده زائل اولور * حجاب آندن رفع اولور * عالمک علی و ارایکن که اول موجوددن متمیز در * و وجودده موجوده افتقاری سببیه یعنی عالمک علی و ارایکن که موجوددن متمیز در و وجودده کما افتقاریه و موجودک آنده غنائیه امتیازی دخی عالمک زیرا عالمک موجوده و وجودده افتقاری علی موجودک آنده غنائی مستلزمدر * پس عالمک فقر الیه موجوددن امتیازیه و موجودک ذاتیه آندن غنائیه آنک علی و ارایکن حجاب آندن مرفوع دکادر * و وجه آخر دخی بودر که عالم وجود حق و جوی حقیقی ادراک ایدیه من * زیرا وجودده موجوده مقرر ایدریکی عالمک * و موجوده افتقاری علی موجودک آنک غیر ایدریکنه علم اولور * پس عالم ایدیه غیرت حجابی الیه محتجب اولور * پس اگر عالم حجب غیرت الیه محتجبه اولان عین بواغیا رله عینی ایدوکن عالم اولدی عین محتجبه دن حجاب زائل اولور دی و لکن عزت غیرت غیرت حجاب

ایدر) (ولور حجابهم و کشفنا ما بهم من صریح وافی طغیانهم بعمهون) ادراکه و نفسه قولنده ضمیر حقّه و ایددر و جازر در که عالمه عاید اوله یعنی عالم حق ادراک ایدیه من ذوقا و شهودا کندی نفسی ادراک ایدری کبی و لا يزال ضمیری عالمه و ایددر و جازر در که ضمیر حقّه راجع اوله یعنی حق حجاب عزت ایچنده اولمقدن زائل اولور حجاب آندن رفع اولور (ولکن لا حظ له فی وجوب الوجوه الذاتی الذي هو وجود الحق فلا یدر که ایدر) (مع علمه قولنده استدر که ایدری یعنی عالم ایکن که موجوددن متمیز در و وجودده کما افتقاری سببیه و موجودک ذاتیه سببیه پس کندی فقری و حق ذاتی غنائیه عالمکدن و لکن حق ایچون ثابت اولان وجود ذاتی و وجودده عالمک نصیبی یوقدر یعنی حقه وجوب ذاتی و وجودده آنک حظی یوقدر زیرا غیره مقتدر در پس عالم حق ایدر ادراک ایدیه من ادراک ذوق و شهود الیه زیرا وجودده موجوده افتقاردن غیری وجوب ذاتیه آنده برشی یوقدر) (فلایزال الحق من هذه الحقيقة غیر معلوم ایدر علم ذوق و شهود لانه لا قدم للحادث فی ذلك) (پس حق تعالی بوحیثیه ایدر علم ذوق و شهود الیه غیر معلوم اولمقدن زائل اولور زیرا شان بودر که حادث ایچون وجود ذاتی و وجودده قدم یوقدر زیرا عالم حقدن برشی ادراک ایدیه من الا کندی نفسنده متصف اولدی بقی شی الیه پس عالم وجوب ذاتی الیه متصف اولما غله و وجوب ذاتی الیه حق ادراک ایدیه من پس حق عالم الیه محتجب اولمقدن و لطیف و کثیف یتشده اولان عالمک وجودی دخی حقدن کندی نفسیه حجب وجوب اولمقدن زائل اولور) (فاجمع الله آدم بین یدیه الانشیر یفا) پس الله تعالی آدمی یتشده که صورت الهیه و صورت کوبیه در جمع ایدری یعنی آدمک طینتده بونلرک خواصی تخمیر ایدی الا کانشر یقندن اوتری زیرا حق احدیت جمعه مخصوصه اولان کالات الهیه تک کایمینی فایض اولور الا صفتین مذکورتن اولان یدین مبارکتینک احدیتی جعندن (ولهذا) یعنی آدم جمعی الهیه الیه مشرف اولوب یدین مبارکتین الیه مخلوق اولدی بقی اجلمدن اوتری (قال لا یلیس) (الذي هو جزء من العالم ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي) (یعنی عالمکدن جزء اولان ایلیمه الله تعالی ایدی سنی نه شی منع ایدی سجده ایتسکدن شول شیشه که یدیم الیه خلق ایدم (امدی) وقتا که کمال الهی انسانی جمع جمع احدیتده اولدیسه پس کالاتک افاضه اولتسی صفتین مذکورتن اولان یدین مبارکتینک جمعی احدیتدن واقع اولور پس یدیندن منبشه اولان کالات آدمده اضاعافیه بجمعه اولدی * زیرا جمیع حقایق جامع اولان آدمده هیئت جمعی احدیت اعطا ایدر که یدینک حقایقندن هر بر حقیقت مجموعک هیئتیه آنده ظاهر اوله پس انکچون ابلیس اوزره آدمه سجده ایتسکدن امتناع و ابا ایتسکده مؤاخذه توجه ایدی * زیرا ابلیس عالمکدن بر قوت و بر جز در و قوای طبیعیه و قوای روحانیه دن هر بر قوته واجب اولان یوایدیکه یدین یتشده جمعی صاحبک حکمی تحتیه دخول ایدوب اطاعت و انقیاد ایدیه لکن ابلیسک حقیقی طبعاً و حقیقه آدمک حقیقته متنافیه در * زیرا آدمک حقیقی جمعیات الهیه و جمعیات کوبیه جمعی احدیتک ظاهر تی صورتی در انکچون الله تعالی یدین مبارکتینک جمعی یتشده آدمی جمع ایدی * زیرا آدمک حقیقی اولان انسانیت اعتدال اقتضا ایدر و عین الیه لانعین و اطلاقی الیه وحدت یتشده جمع و تعین جز یتشده عدم انحصار اقتضا ایدر و ابلیسک حقیقی انانیه جزیه و انحراف یقینی صورتی در که استکبار و ظهور و علو الیه مقیده در و بوسقیقت باقی غنائیه اوزره معتلیه اولان تفرقه ناریدنی اقتضا ایدر پس مضاده حقیقه سببیه عالم صورتده دخی مضاده و معادات واقعه اولدی و آندن غیری آدم الیه ابلیس دن هر بر یسک نشأت بری برینه مضاده در هر بر یسک جز اعظمی سببیه زیرا نشأت انسانیه ده جزء اعظم ما الیه ارض در و ما الیه ارض حقایق * و صور و قوای روحانیه الیه جلی و طاعت و قبول و انقیاد و ایمان و ثبات و وفار و نودت و سکینت و خشوع و عبودیت و تذلل و علم و حلم کبی اولان صفات کثیری اعطا ایدر و نشأت ابلیسده جزو اعظم ناردر و اول دخی حقیقت و صورت و روحانیت الیه استعلا و استکبار و کبر و حیل و تسلط و جبروت و کفر و وجود و حقد و حسد کبی اولان صفاتی اقتضا ایدر * پس ابلیسک نشسته سنده اولان نارک مقتضای استکبار و رفعدر و تواضع و عود و کار * زیرا سجود ارضک مقتضی در پس استکبار سجودک ضدیدر و ابلیسدن سجده تک انیانی محالدر نهایت ابلیس سجده الیه مأمور اولدی بقی امتحان ایچون در نا کیم شقارقی ظاهر ایدیه و الا سجده تک آندن انیانی محالدر زیرا آنک حقیقی الیه سجود یتشده متافات واردر (وما عوالم عین جمعی بین صورتین صورة العالم وصورة الحق و شما

بدان حق تعالی (یعنی الله تعالی بدین آیه خلق ایتم و یا خود بدین آیه الله تعالی جمع ایتم و دگر در صورت
 عالم ایله صورت حق اولان صورتین بیننده آدم جمعیتک عینیدر صورت عالم ایله صورت حق حقیق بدینیدر
 صورت عالم ایله صورت حق بدین اولدینک حکمتی بودر * زیرا صورت حق اسماء الهیه و صفات ربانیه
 جمعیتی صورتیدر پس اسماء الهیه و صفات ربانیه و اثره و فعله اولدینک حیثیتله ابدی معطیه در صورت
 عالم صورتی کونیه جمعیتیدر * پس صورت کونیه متأثره و منفعل اولدینک حیثیتله ابدی قابل و اخذ در
 بلکه حق ایچون رضا و غضب کبی * مقابلات معطیه اولدینک کبی مقابلات آخذ و قابله دخی وارد رکوله
 تعالی) الم یعلو ان الله هو یقبل التوبه عن عباده و یاخذ الصدقات (و عالم ایچون دخی صفات فاعله وارد زبرا
 عالمک صفات انفعالیه سیله حقیق صفات فاعلیه سی متحقق اولور * پس صفات فاعلیه ایله صفات انفعالیه
 بیننده آدمی جمع ایدوب صورت آدمی تسویه ایندکده ابلیس آدمده صفات انفعالیه کب کوردی صفات
 فاعلیه کب کورمدی و بیله کب صفات قابله دخی صفات الهیه در * زیرا قابلیات فیض اقدسند (و ابلیس
 جز من العالم فیحصل له هذه الجمیة) (القی حصلت لادم) و ابلیس عالمدن برتر در آنکچون بوجهیت الهیه
 حاصل اولدیکه آدم ایچون حاصل اولدی * پس ابلیس آدمده بعض عالم صورتی که کندی شانی جنسندن
 اوله کوردی صورت الهیه جمعیتی کورمدی * پس آنکچون اهانت ایددی و ابلیس آدمک حقیقه نقض
 حساب ایدیکه آدمک کالندن و جمعیت احدیت صورتک احکامند در (امدی) شوبله یل کیم نعن نعن
 اوزره عالی اولوب انی ستراید و حال بوکه تعینک ثباتی بودر زیرا تعینک حجابینده عین متعینه نک نوری تعینی
 خرق ایدر * پس حق متعین و محمود و تعین ملعون و مکار و دالور * پس شول که که تعین و راستنده امر آخری
 مشاهده اید که تعین آید در پس حقیقتی حجابده مشاهده اید و شول که که حجابیت تعیندن غیر مشاهده
 ایتیه تعین ایله محتجب اولور زیرا تعین کندی نفسنه حجابدر * پس عین متعینه و محتجبه فی ابد مشاهده اید
 مر آنک ظهیری کبی که ابدانده صورت ظاهر اولور * پس بواجلندن اوتری هر تعین برانایت ادعا ایدر که آنکه
 غیردن بلکه کندی عینندن و عین کاندک کال قیامی آنکه محجوب بدر * پس کال قیامی معرفتندن محجوب اولور
 واحدیت الهیه ایله احدیت انسانیه دن مطرود اولدی (و ایندکان آدم خلیفه) یعنی صورتین بیننده الله
 تعالی آدمی جمع ایتمکده حقایق وجوبیه جمعی احدیتی بینیه حقایق کونیه جمعی احدیتی بیننده آدم ایچون
 جمع جمع مرتبه می حاصل اولدینک اجدان آدم خلیفه اولدی خلیفه به صورت حق و صورت عالم جمعیتی لازم
 اولدینکدن و امر خلافت صورتین سر متحقق اولدینکدن اوتری (فان لم یکن ظاهر البصو من استخلفه
 فیما استخلفه فیما فاهو خلیفه وان لم یکن فیما جمیع ما نطلبه الرعا یا الی استخلف عابها فلیس بخلیفة علیهم
 جواب الشرط الاول محذوف لدلالة الثانی علیه) (لان استنادها الیه) دیدی پس اگر آدم ظاهر اولیددی شول
 حقیق صورتی ایله که انی استخلاف ایددی و اول شئی عالم و اجزاء عالمدر پس آدم خلیفه اولزدی و اگر خلیفه ده
 رعایانک طلب ایدیکه شیتک جمعی موجود اولیددی اوله رعایا که اول انرا اوزره استخلاف اولندی پس
 اول انرا اوزره خلیفه اولزدی * زیرا رعایانک خلیفه به استنادی بودر که خلیفه نک نشسته سی حقایقندن هر بر
 حقیقت احدیت جمعی حیثیتله برزخدر بحر و جوب حقایقندن بر حقیقتک بینیه بحر امکان حقایقندن
 آنک منظره اولان حقیقتک بیننده که آنک عرشیدر و آنک حقیقت وجوبیه سی آنک اوزره مستویه در
 (و لابد ان یقوم بجمیع ما یتحتاج الیه والا فلیس بخلیفة علیهم) (پس لابد در که آدم محتاج الیه اولان شیتک قائم
 جمعی ایله قائم اوله والا انرا اوزره خلیفه دکلدر * یعنی آدم عالمدن هر بر شیتک محتاج الیه اولان شیتک قائم
 اولدی که کدر تا کیم آنک خلافتی صحیح اوله (فلیس بخلیفة علیهم) (قولی اصله شرط اولک جواب ایدر یعنی
 وان لم یکن فیما جمیع ما نطلبه الرعا یا الی استخلف عابها فلیس بخلیفة علیهم) (دیگر در لکن وقتا کیم شرط ایله
 بر اینستده شرطک تعلیلی که) (لان استنادها الیه فلا بد ان یقوم بجمیع ما یتحتاج الیه) (قولیدر توسط ایددی
 ایسه جمیع اجزاء عالمک احتیاجی اولان شیتده خلیفه مطالبی اولدینک بیان ایتمک ایچون * پس شرط آخرک
 توسطی لازم کادیکه والا قولیدر * پس جواب شرط ثانی به جواب اولدی * و جواب اولدن جواب ثانی
 ایله گفته اولندی * جوابده اشتراکری اولدینکدن اوتری * پس جواب اول محذوف اعتبار اولور جواب

ثانی کادالات ایدیکندن اوتری و یا خود (فلیس بخلیفة علیهم) قولی اصله شرط ثانی به جواب ایدر * و شرط
 اولک جوابی محذوف در بوجوبک قرینه سی دلالتله یعنی اگر خلیفه صورت الهیه ظاهر اولور * و حق
 جمیع صفات الهیه عارف اولور * و جمیع اسماء الهیه نک احکامی و ربوبیتله ظاهر اولوب امری جاری و حکمی نافذ
 اولور * پس درجه خلافتدن قاصر اولقله رعایا کا اطاعت ایتلر * و اگر صورت عالم ایله ظاهر اولور * اجزاء
 عالم اولان رعایا که انرا اوزره استخلاف اولندی * محتاج اولوب اندن طلب ایدکری شئی آنک قنینه حاصل اولور
 * پس خلیفه به انرا تربیه و تدبیری ممکن اولور * پس بوطریق اوزره دخی آنک خلافتی صحیح اولور * پس
 بواجلندن اوتری صورت حقیقه صورت عالم جمعیتک احدیتی اولان آدم خلافته مستحق اولدی * زیرا وقتا کیم
 الله تعالی آدمی مطلوب الکل اولان آله و نعمانک جمیع سیله مسموین اولان بدین بیننده جمع ایددی و حقیقت
 احدیه جمعیه و جوییه الهیه حقیقت احدیه جمعیه انسانیه کالیه عرش اوزره مستشوره اولدی * و آدم
 صورت الهیه ایله ظاهر اولدی * پس آنک قنینه موجوده اولان خزائنده و آنک خزائن خزاننده مخزنه
 اولان آله و نعمانی اعلا ی ربانی به عالم اسفل کافی به اصال ایددی * نعمانک روحانی و جسمانی سن و سماوی
 وارضی سن پس جمیع حقایق وجوبیه و نسب الهیه و ربوبیه تمام ظاهرند زاهر و جمیع حقایق خلقیه
 مظهر به دخی روحانیه و مشابیه و طبیعیه اولان مراتب و مناظر و مجالیله ظهور فرغانی و تفصیلی ایله
 ظاهر اولدی * و حقایق وجوبیه و حقایق خلقیه نک خلیفه ده ظهوری ظهوری جمعی واحدی و کالیدر *
 مظاهرک کلبینده بونلندن هر بر شیتک ظهوری کبی دکلدر * زیرا بونلرک کالسی بونلرک کالسنک کلی دکلدر
 * پس بحر و جوب ایله بحر اسکانده بر حرف و بر کله بودر * الانسان کامله افضل و اکملدر انبائندن خارج
 اولدینک حلاله کا مخصوص اولان کمال و فضیلتدن * پس انسان نه اکل اولوردی اگر قدرن ییلوب طورندن
 تعدی ایتیه و حقیقت اعتدال مرکزینده ملازمت ایدوب جمع و کماله حقیقت اطلاق ایله متحقق اولسه
 ذاصحت الخلافة الا بالانسان السکامل) پس بوقدر اوزره اجزاء عالمدن برتر ایچون خلافت صحیح اولدی
 الامور حقیقه صورت عالم جمعیتی جامع اولان انسان کامل ایچون قال فی بعض التراجم انتم الخلافة متفاد
 الیه تخرجوا ذی الیهام فلم یصلح الاله * ولم یصلح الالهیا * ولوراهما احد غیره * لزلزلات الارض زلزلهیا
 (فانشأت صورته الظاهرة من حقایق العالم وصوره) پس حق تعالی انسان کاملک صورت ظاهره سن عالمک
 حقایقندن و صورتندن انشا ایددی * یعنی انسان کاملک ظاهری عالمک حقایق عالمک صورتی اوزره در * زیرا
 بحسب الظاهر صورت عالم انسان صورتی اوزره مقدمدر و انسانک صورت جسمانیه سی حقایق عالمدن
 مرکبه در صورت انسان عالمک حقایق و صورتیله دخی مقرر داتک خواصیل ظاهره اولدی آنکچون عقل اولدن
 موجودات کونیه نک آخری اولان نوعه و ارجحه ذرات وجوددن برتره و قدره الا انسان کامله آنک نظیری
 موجود در و اما بحسب الحقیقة و المرتبه عالم انسانک صورتی اوزره در ذات انسان حقایقک حقایق عالمه
 نسبتی اصلک فرع نسبتی کیدر) (و انشأت صورته الباطنة علی صورته تعالی) (و انسان کاملک صورت
 باطنیه سن حق تعالی کندی صورتی اوزره انشا ایددی زیرا انسانک باطنی اسماء الهیه کلبه حقایقک صورتی
 اوزره در حیات و علم و قدرت و ارادت کبی که انرا زلا و ایداحقک صورتیدر * پس انسان کاملک باطنی الالهک
 صورتی اوزره در ان الله خلق آدم علی صورته) و ظاهری عالمک و حقایق عالمک صورتی اوزره در ظاهر خود
 باطنیه مجلیدر و باطن ظاهره ظاهر جسمیه متعینه در (ولذلك قال فیما علیه السلام فی الحديث القدسی حکایة
 عن الله تعالی) (كنت سمعه وبصره ولم يقل كنت عینه واذنه) یعنی انسان کاملک صورت ظاهره سی عالم صورتی
 اوزره و صورت باطنیه سی الله تعالی صورتی اوزره اولدینک اجدان رسول علیه السلام حدیث قدسیده
 آنک حقیقه دیدی الله تعالی دن حکایت طریقیه بن عبدلک جمعی و بصری اولورم دیکه بن عبدلک جمعی و اذنی
 اولورم زیرا سمع و بصر حقیق صفاتیدر زیرا حق سمع و بصر در و سمع و بصر باطندر و عین ایله اذن عبدلک جزق
 ظاهریدر (مفرق) علی البناء للفاعل (پس صورتین) پس بوحیدر رسول علیه السلام صورتین بینتی یعنی
 صورت باطنیه ایله صورت ظاهره بینتی تفریق ایددی و تخصیص ایدیکه انان کاملک باطنی صورتی الالهک
 صورتی اوزره در و انسان کاملک صورت ظاهره سنندن مراد انسانک حظ جسمانی دکلدر * بلکه جسم و روح

وعقل ونفس وقوى ومعايير وپولدن غیری اولان صفاتدر که انده خلقیه و ماوی الله اطلاق داد قدر پس
 بونردن مجمه و عه اولان هیئت جمعیت انسان کمال صورت ظاهره سیدر که انکه عالم صورتی اوزره در
 پس بوندن اوزی انک حقه عهده عالم صغیر دینلور یعنی صورت ظاهره سی حیثیتیلدر * صورت باطنیه سی
 حیثیتیلدر * پس حدیث صورتین بنده فرقدن متضمن اولدیغی بودر که سمع و بصر در هر برسی نفس
 ایچون و یا خود روح ایچون حقیقت ملکوتیه والیه در * و اما عین الیه اذن مبصرات و مستورات ایچون
 ادرالک آتیدر ادرالک لایله مقید اولان کسینه یه نسبت الیه و اما حقیقتی و بصیرتیکه انکه حق متعالی در *
 آلت و بار حده منوقف دکلدر * پس بونده ذکر اولان شی جناب رب عزه اهل عموم لایله البقی اولان
 شیء و الا آلات و جوارحک کلبیلدر * هر ذی آلت و جوارحهده اولان ادراکات بالاصالة حقلدر مدرکین
 صورتهده تجلی عام حیثیتیلدر (و حکم احوالی کل موجود من العالم بقدر ما نطبله حقیقه ذلک الموجود) بوقول
 و انشاء صورته الباطنه علی صورته تعالی قولک محذوفی اولان مدلوله معطوفدر ای فظهرت فیه صورته
 تعالی ظهورا کلیاجمعاً احداً و کذا هو فی کل موجود من العالم (یعنی آدمده الله تعالی نیک صورتی ظهور
 کالی و جمعی واحدی الیه ظهورا یتدیک کبی عالمدن هر بر موجود ذلک الموجود حقیقتی طالبه اولدیغی
 قدر یعنی حق تعالی عالمک هر بر جزنده ظاهر و تعییندر اول جزء حقیقتیک استعدادی و آنک جمعیتی
 و خصوصیتی اقتضای الیه بکی قدر پس حقیقت الیه جل سنده حقل ظهوری علی السویه در اما حقایق عالم
 خصوصیات حیثیتیه مبایندر) (و لکن لیس لاحد مجموع مانع لایف) (لکن اجزای عالمدن بر احد ایچور بوقدر
 خلیفه ایچون مجموع اولان شیء زیرا آنک سمع قابلیت و جمعی باطنیه سیله انده اولان ظهور ظم و رکلی
 و جمعی در که حقل خلقه شاملدر و ظاهر و باطنی جاء بدر پس استعدادینک سمع و قابلیتندن اوزی بر احد
 ایچون آنک جمعیتی بوقدر) (خافوا لا یجمعون) (پس آدم مرتبه خلایقه فائز اولدی الاجمعه و لیه یعنی
 صورت حقله صورت عالمک جمعیتیه اجزای عالم بیننده ممتاز اولوب خلایقه نازل اولدی و الاجمع اجزای عالم
 حقل مظهریدر لکن اندره اولان ظهور جزیدر قابلیت جزیه حسیله) قولاً سرمان الحق فی الموجودات
 بالصورة ما کان للعالم وجوداً و اگر حقل صورت الهیه جمعیه احديه الیه موجودانده سریانی اولمیدی عالم
 ایچون وجود اوازدی * زیرا ممکن اولان عالم عدمدن وجود حقل صورتیدر پس اگر مرآت عدمده حق
 وجود اولان صورتی الیه ظاهر اولمیدی جمیع عالم عدمده قالوردی * پس عالمک وجودی جمیع موجودانده
 صورتیه حقل سرماندندر کما نه ولاتک الحقایق المعقولة الکیه مظهر حکم فی الموجودات العینیه ته کیم
 شان بودر * اگر حقایق معقولیه کایه علم و خیره کبی اولمیدی و وجودات عینیهده بر حکم ظاهر اوازدی
 کذلک موجودانده صورت الهیه الیه حقل سریانی اولمیدی عالم ایچون وجود اوازدی بوندن اول عالمک حقه
 ارباطان و حقل عالمده ظهوری وجهی بیان ایتک ایچون شیخ رضی الله عنه امور کایه نیک وجود عینیهده احکام
 و آتازی الیه ظهورن و وجود عینیک انده ارباطی قاعده سن غیری ایتک کد نکرده قصه لا اجزای عالمک
 حقه ارباطان و وجودده اگافتقارن بیان ایدوب قولاً سرمان الحق فی الموجودات بالصورة ما کان للعالم
 وجود قولی الیه عالمک وجودده حقل صورت الیه سرمانه احتیاجن و انسز وجود الیه عدم انصافن حقایق
 معقوله کایه موجودات عینیهده حکمک عدم ظهورن تشبیه ایتدی و حقایق کایه نیک محمدی فنده
 عینیهده حکمک عدم ظهوری ملازیده علمک وجودی امر که اولان علم مطلقه مستنددر * اگر علم مطلق
 اولان امر کبی اولمیدی عالم بولر ایدوب بر احد اوزره عایت الیه حکم جمیع اوازدی * کذلک هر موجود مقید
 وجودده حقل وجودنه مستنددر * و صورتیه الیه سرمانه متوقفدر) (ومن هذه الحقیقة کان الافتقار
 من العالم الی الحق فی وجوده) (و بوحقیقتدن یعنی موجودانده صورتیه سریانی حقیقتندن عائدن حقه افتقار
 نایب اولدی عالمک وجودنده یعنی بوحقیقتدن وجودده عالمک حقه افتقاری اولدی * زیرا اگر موجودانده
 صورت الیه حقل سریانی اولمیدی * عالم وجود الیه متصف اوازدی * پس وقتا که عالم وجودده حقل وجودنه
 مستقار اولوب وجود حق دخی عالمک مظهر بنده ربوبیت الیه ظهوره مقدر در زیرا مظهریت عالم الیه حقل
 ربوبیتی متحققه در الوهیت مألوه الیه خالقیت مخلوق الیه متحققه اولدیغی کبی * پس علی طریق التضایف حقله

خلقندن هر برسی آخره مقدر اولغه) (شعر) (فلسف مقدر * ما الکل مستغن * دیدی پس حقله عالمک
 کایسی مقدر در بری برینه عالمک حقه افتقاری وجودده در و حقل عالمه افتقاری وجودده دکلدر * بلکه
 حقایق وجودیه و نسب ربوبیه نیک مظهریت عالم الیه حقیقتندن در حقل عالمدن هر برسی آخردن مستغنی
 دکلدر * زیرا حقل صورت الیه موجودانده سریانی اولمیدی عالم وجود الیه متصف اولمیدی و مظهریت
 عالم اولمیدی حق ربوبیت الیه متصف اوازدی) (هذا هو الحق قد قلنا اولاً لکنی) (یعنی عالمک وجودده حقه
 افتقاری و حقل ظهورده عالمه افتقاری قول حقد تحقیق بری ظاهر و بصیرتیکه انکه کذا یه انحرز
 و لکن ربک بالعلم ربوبیتی حقیقتندن ربوبیه اولان افتقاری مربوطک اگافتقاری کبی دکلدر * زیرا مربوطک
 ربه افتقاری وجودیدر ربک مربوطه افتقاری نسبی و عدمیدر و اما حقایق عالمک اعیان معدوده سی مرایانده
 حقل سرماندن و صورتیه اندره ظهورندن عالم وجود الیه حقیق و ایچق مرایای اعیانده صورتیه ظاهر
 اولان حق اولور * پس حقل عالمه افتقاری اوازربا که اسم باطنک صورتی ظاهر اولمیده افتقار اسم ظاهر واقع
 اولور که اعیان معدومه مرایانندن ظهور الیه مقیددر و اسم ظاهرک فیضی و امدادی اسم باطندر * بوقدر
 اوزره افتقار اسمیتنده واقع اولور * پس حقل عالمه افتقاری مجرد بوطانته نیک فنده بر اصطلاحدر و الا
 حقایق عالمده حقل سرمان و تجلیسی ارایچق عالم وجود الیه متصف اوازنا کیم حق اگام مقدر اوله * و حق
 تعالی نیک احاطه ذاتیه سی حضرت الوهیت الیه حضرت کویته یه شومان مشاعده ایدن کسینه یه حقیقه معلوم
 اولور که اصلا افتقار بوقدر) (فان ذکرنا غیلاً لا افتقار به) (فقد عات الذی بقولنا انی) پس اگر سن بالذات غنی بی
 ذکر اید حقل اولور سیکه انک افتقاری بوقدر یعنی حق تعالی ذاتیه عالمیندن غنی اولوب افتقارندن منزله اولدیغی
 یلدر کد نکره اگر ذاتیه غنی اولدیغی ذکر ایدر سیکه پس تحقیق سن عالم اولور سن شول شیء که برافکمل
 مقدر قولزله اقی دیلرز یعنی یلور سیکه برنم افتقارندن مراد امر اسماء صفات الیه در ذات الیه دکلدر * زیرا
 حق ذاتیه عالمیندن غنیدر بلکه عالمینک قضای اولان اسماء الهیه دن دخی غنیدر و بوجه اوزره ذکر
 صیغه مخاطب اولور و اما اگر نفس مشکلم اعتبار اولور سه پیش یعنی بویه اولور اگر بر غنی بی ذکر اید حقل
 اولور سیکه آنک افتقاری بوقدر * پس بر قولزله مراد ایدندیکه زشیق سن یلور سن یعنی من حیث الذات
 عالمیندن غنیدر دیک اولور * و به قولنده با صاحب ایچوندر و ظرف معنانه اولی دخی جائزدر) (فالکل
 بالکل مربوط فلیس له * عنه انفصال خذوا ما قلته عنی) (فقولی کاه حق لای مظهر جمع و رفق * پس حقله
 عالمیندن هر برسی آخره مربوطدر * پس هر برسی ایچون آخردن انفصال بوقدر بنم دیدیکم قولی بدن
 اخذ اید یعنی حق عالمه مربوطدر ربوبیتین انکه و انده اظهارا نیکه و عالم حقه مربوطدر آنک وجودیه
 موجود اولوب وجودده اگام مقدر اولغه) (امدی) شوبله یلکم افلاک الهیه کایه درت فلک منحصره در
 برسی فلک لا تعییندر و برسی فلک تعیین اولدر که فلک احدی و جمعیدر و فلک تعیین اول لایعین اولان وجود حق
 مطبقدن فلک کیدر انسانک نفس روحانی الیه قولاتین اولده متعین اولور نفس انسانی قلیده اول متعین
 اولدیغی کبی * و فلک تعیین اول ایکی فلک عظیمی محیطدر * برسی فلک اسماء الهیه و صفات ربانیه در که جمیع اسماء
 الهیه نیک افلاک کبی محیطدر و بوقفلک عالیدر و برسی فلک کای و مظهریدر که جمیع مظاهر کویته افلاک کبی محیطدر
 و بوقفلک حسیضدر و اسماء الهیه افلاکندن هر بر اسمک فلکی فلک کای فی متضمن اولدیغی مظاهر کویته
 افلاکندن آنک مظهری اولان فلک خاصه مربوط اولوب اول اسمک نسبت ربوبیه سی و صورت وجودیه سی انده
 ظاهر در و اول اسمک مظهر خاصی اولان فلک کوی دخی آنک رب خاصی اولان اسمه مربوطدر وجودده اول
 اسمک تجلیسنه افتقاری سبیلدر * پس جمیع اسماء الهیه افلاک اندرک مظهری اولان حقایق کویته افلاک کینه
 مربوطدر * و جمیع حقایق کویته و مظاهر خلقیه افلاک دخی جمیع اسماء الهیه افلاک کینه مربوطدر * پس
 فالکل بالکل مربوط) (قولنک معنای بودر یعنی اسماء الهیه نیک جمعیت کایه سی حقایق عالمک جمعیت
 کایه سینه مربوطدر * و حقایق عالمک دخی جمعیت کایه سی اسماء الهیه نیک جمعیت کایه سینه مربوطدر
 ایدهمانک آخردن انفعالی و انفعاکاکی) (فقد علمت حکمة نشاء جسد آدم اعنی صورته اظاهرة) (پس
 تحقیق مذکوردن سن یلدرک جسد آدم نشئه نیک حکمتی جسد آدم نشئه سندن مراد آنک صورت

ظاهر سیدر یعنی تحقیق مذکور درین بیان که آدمک صورت ظاهره سی عقل کادن علی طریق سلسله الترتیب
 موجودات آن آخری اولان نوعه وارنجه اولان حقایق مظهریه خلقیه جعلت احدی صور تیر (وقد علمت
 نشأه روح آدم اعنی صورته الباطنة) ودخی تحقیق آدمک روحی نشسته منک حکمتی بیلدک مراد آدمک
 صورت باطنه سیدر که اسماء الهیه جعلت احدی صور تیر (فهو الحق والخلق) پس آدم صورت
 باطنه سیله حق و صورت ظاهره سیله مخلوقه (وقد علمت نشأه ترتبه وهی المجموع الذی به استحق الخلافة)
 (وسن آدمک رتبی نشسته سنی بیلدک که آنک رتبی شول مجموع در که اول انکله خلافته مستحق اولدی یعنی
 آدمک رتبی نشسته سی صورت حقه صورت عالم جمیع تیر که صورتین بینده اولان جمعی سیله خلافته
 مستحق اولدی که صورت باطنه سیله حقه در اخذ ایدر و صورت ظاهره سیله عالمه ایصال ایدوب آتی حفظ ایدر)
 (فادام هو النفس الواحدة التي خلق منها هذا النوع الانساني) پس صورت حقه صورت عالم جعلت احدی
 اولان آدم شول نفس واحد در که اندن نوع انسانی خلق اولندی و ثوبه بیلکه آدم علیه السلام جمیع جهیات
 جمعی احدیتک ظاهر تیر و مرتبه ظاهره ده ختم ملک اولدیر و صورت نوعیه وجودیه بونکه ختم اولندی
 و صورت بشریه انسانی بونکه فتح اولندی و آدم صورت الهیه و جهندن بشره مشابه منده در انکچون
 ابو البشر اولدی و پس وقتا کیم آدم جهیات الهیه و کونه جمعی احدیتک صورت ظاهره سی اولدی ایسه و
 پس فعل و تأثیر ایله متصفه اولان حقایق وجودیه بینیه انفعال و تأثیر ایله متصفه اولان حقایق کونه بینده
 جمع جمع احدیتک اولکی صورتی اولدی (وهو قوله) یعنی آدمک نفس واحد اولدیغنی دلایلی الله تعالی انک
 (یا ایها الناس اتقوا ربکم الذی خلقکم من نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منه منارجالا کثیرا ونام)
 قولیدر یعنی ای عه و سابقه بی نامی اولوب ماسوا ی حقه مونس و ماسوس اولان فانی شول ربکدن اتقا
 ایدک که سزنی نفس واحد در خلق ایتدی و اول نفسدن زوجتی خلق ایتدی و دخی ایکدن سندن رجال کثیر
 ایدر انسانی بت ایلدی و پس آدمک نفس واحد اولدینی و صورت بشریه تک فاتی اولدینی و بوابت کریمه ایله
 مدللدر و نفس واحد اولدینی بود و زیرا واحد عدلک اصلی و مشتافی اولدینی کبی آدم دخی نوع انسانی
 عددنک اصلی و مشتافی بود و پس وقتا کیم خلق آدمدن مراد خلقیه منک وجودی اولدیه بین المجموع
 والمفصل اکل و جامع اولان وجه اوزره و پس حق تعالی واصل واحد در جمیع حقایق انفعالیه جمعی احدیتک
 صورتی اخرج ایتدی که صور جهیات کالیه به قابل اوله و اول صورته حواسیه ایتدی و حوی دخی
 حوائندن جعدر وانی آدمک صورتی اوزره اخرج ایتدی انک طبیعتی طینتدن که انکچون جانب ايسردر
 زیر اروح جانب ایتدند و روح حقیقتدن کالیه اولندی که ضلع اء و جدن خلق اولندی و زیرا ظهورده اعوجاج
 طبیعتک حقیقتدن در پس حق تعالی بوابتدن جمیع حقایق مظهریه انسانیه جمعیاتی احدیتک صور کالیه سنی
 اظه ارایتدی و پس حوی بطن واحد در ذکر وانی دن اب ایچون ایکشیر ولد ایتدردی آدمک بطنده
 و باخود حوائنک بطنده حقایق فعلیه و انفعالیه صور بیک اصلی اولدیندن اتری و اول اصل تعین اول ایله
 حقایق کالیه تک حقیقتدن زیر احو آدمک صورتی اوزره در آدم دخی تعین اول مشتکل اولدینی اسماء
 الهیه منک حقایق فعلیه سن جامع و حقیقت حقایق کالیه بی جاری اولوب صور وجودیه منک حقایق
 انفعالیه سن مشتکل اولدی و پس حوی اول صورت اوزره اولدیده باطنده بالقوه اولان صفات فعلیه و انفعالیه
 با فعل ندن طم و رایتدی (فتوله اتقوا ربکم واجعلوا مظهر منکم وقایة ربکم واجعلوا باطن منکم وهو
 ربکم وقایة لکم) یعنی شیخ رضی الله تعالی عنده در که حقت تقوا ربکم قولی اجعلوا مظهر منکم وقایة ربکم
 دیکدر یعنی سزدن ظاهر اولان شیئی یعنی سزلک ظاهر کزی ربکزه وقایه ایدلک وسزدن باطن اولان شیئی یعنی سزلک
 باطن کزیکه اول سزلک ربکزد و کندی نفوسکزه وقایه ایدلک زیرا آدمک ظاهر بی عالم کالیه تک جمیع و عندن
 و عالم جمعی بیندن نقایض و مدامک جمیع در که مقام امکانی به خصیصه در و پس انسانده صادره اولان افعال
 و اخلاق و احکام اگر قبجه اوله حق اولورسه انلری نفسه اسناد ایدوب نفسی حقه وقایه ایتک کر کدر و اگر
 خود اوله حق اولورسه انلری حقه اسناد ایدوب حق نفسه وقایه ایتک کر کدر (فان الامر ذم و جود فکونو
 وقایة فی الذم واجعلوه وقایة لکم فی الحمد) زیرا تحقیق امر ذم و جود در پس سزدنده حقت وقایتی اولان

یعنی هر شیکه انده ذم و نقص اوله انی نفوسکزه اسناد ایدلک حقه اسناد ایتک و ربکزی جوده کندی نفوسکزه
 وقایه ایدلک یعنی هر شیکه انده جدا اوله عنایت و توفیق دن واعطاء خیر دن انی نفوسکزه اسناد ایتک و ربکزی حقه
 اسناد ایدلک (تکونوا ادباء عالمین) ادبا و عالمین اولورسکز زیرا محامدی نفسه اسناد ایتکده حق نفسه وقایه
 ایدوب محامدی حقه اسناد و مدامی حقه اسناد ایتکده نفسی حقه وقایه ایدوب مدامی نفسه اسناد ایتک ادبا
 و علماد ایدر زیرا بی عار و بی ادب اولان ملاحده و زنادقه کالات و محامدی کندی نفوسنه و مدام و نقایضی
 حقه اسناد ایدر لم شیت الهیه تعلق ایسه بویه اولور ددی بونکندی نفوسی مراد لری اوزره ارتکاب ایتد کزلی
 افعال قبجه بی مشیت الهیه به حواله ایدر و اما انلر لری اوزره برکسه به برخیر اصابت ایتسه بلکه محض
 شردن غیری نفسانندن انسه صادر اولسه عالمده واقع اولان تصرفات الهیه بی کندی نفسه اسناد ایدر
 مشیت الهیه به اسناد ایتد (امدی) وقتا کیم آدمک صورت ظاهره سی عالمک صورتی اوزره اولدیه عالمک
 کثافتی و حقدن بجاییتی حیثیتیه عالم جمیع مدامدر زیرا نقایض و مدام عالم امکانه مخصوصه در پس نوع
 انساندن صادره اولان افعال و اخلاق و احکام اگر قبجه اولورسه که عرفا و باعظا و باشرعاً مذمته مستحقه
 اولدیه پس متادیه اولی بودر که تأدبا و تحقیقاتلری نفسه اسناد ایلیم حقه اسناد ایتدیه زیرا حقدن صادر اولان
 محض خیردر یعنی افاضه وجود در قبایح و مدام بقعه امکانه و امکانک احدی جانیبی اولان عدمه راجعه در
 و کذلک نفسنده اولان کالات و محامدی حقه اسناد ایتدیه زیرا فی الحقیقه انلر وجود حقه راجعه در پس عبد
 متادب کندی نفسی حقه وقایه ایدر مدامی نفسه اسناد ایتکده حق کندی نفسه وقایه ایدر محامد
 و کالاتی حقه اسناد ایتکده (قال الله تعالی) (ما اصابک من حسنة فمن الله وما اصابک من سيئة فمن نفسك)
 و لکن (قل کل من عند الله) ایکن مدامی نفسه و محامدی حقه اسناد ایتکده حق بودر که نقایض و مدام نفسک
 مقتضی ایتدیر نفسک تقاضای حسیله اسم مصل اکامداد ایدر و پس نفسک تقاضای حسیله انده ظاهر
 اولان فعل نقض نفسه اسناد اولور و محامد حقه اسناد اولور زیرا وجود مطلقده اسم هادی حضرت دن
 فیض الهی مظهر انسانی کالی به نازل اولدیده طهارت محل آتی تغییر ایتدیر ایتدیر طهارت اصلیه اوزره ظاهر اولدیده
 حقه اسناد اولور پس کل من عند الله در امداد و افاضه جهتیله و اما مدام پس محل فیض الهی بی تغییر ایتکده
 مدام محلیه یعنی نفسه اسناد اولور (ثم ان الله تعالى اطلعه) (ای آدم) (على ما اودع فيه) (انفسک و الله
 تعالی آدمی اطلع ایتدی یعنی اکاشهاد ایتدی انده ایداع ایتدی کی شیشه یعنی آدم صورت جمعیه احده به کالیه
 انسانیه الهیه منک ظاهر بی جمعنک احدیتله انده ایداع اولان اولادی مظهر ایتک سرار الله تعالی آتی
 اطلع ایتدی (وجعل ذلك ای اطلع البشی المودع فيه) (فی قبضته) (یعنی الله تعالی آدمده مودع فيه اولان
 شیکلک اطلع و اشم اذن کندی قبضتیه ایدلک یعنی حق ایک قبضه منده کا کوستردی) (القبضة الواحدة
 فیها العالم) (قبضة واحدة که سیریدر انده عالم مقبوض و مشم و ددر یعنی صور عالمی قبضه سیله
 کوستردی که اضعه در زیر قبضه سیری صفات قابلیت صاحبیدر که صفات الهیه دن متفعله در) (والقبضة
 الاخری فیما آدم و بنوه بین مراتبهم فيه) (قبضة اخرى که یتدیر انده آدم و بنی آدم مقبوض و مشم و ددر و
 پس قبضه یتدیه آدمی و اولادی کوستردی و اولادینک مراتب اول اطلعه بیان ایتدی و قبضه یعنی اقویدر
 زیرا صفات فعلیه و اسماء الهیه صاحبیدر یعنی قبضه یعنی اولان صورت الهیه ده) (المؤمن مرآة المؤمن)
 و خوائی اوزره آدمی و جمیع جهیات کالیه الهیه احدیاتک صورتی اولان اولادی مظهر ایتدی و حقیقت الهیه
 مطلقه دن هر ربینک حصه کالیه سن و علوم و معارفی مرتبه سن بیان ایدوب مشارب مختلفه و مذاق
 متنوعه و وجبجه مراتبک قایرن مشاهده ایتدردی (ولما اطلعني الله في سري على ما اودع في هذا الامام
 الوالد الاکبر) (شیخ رضی الله تعالی عنه دیر که وقتا کیم الله تعالی سرمده بی مطلع ایتدی ایسه و امام والد
 اکبرده ایداع ایتدی کی شیشه یعنی آدمده ایداع ایدوب اکاظهار ایتدی کی جهیات الهیه کالیه احدیاتک صورتی
 اولان اولادی کوستردی کی بکا دخی سرمده اولاد کالینک و مرجعیه الهیه سن علی طریق التفصیل
 مشاهده ایتدردی ایسه) (جعلت في هذا الكتاب منه ما حدوني) (بن بونکیده ابراد ایتدیم مشاهده ایتدردی که
 شیدن بکا تحدید اولان شیئی یعنی جمیع انبیا تک حقایقن مشاهده ایدوب ذوق شجری به مخصوصه اولان اذوق

فدوسیه کلمه ادرسیسه به مقارن فلندی زیرا ادریس انجیون حاصل اولان کمال تقدیس طریق ایله در بعضی
متروطن اولسی ایلدر و کدورات طبیعه به و مزاج عنصریه دن اکا عارضه اولان نقایص دن انسلایخی ایلدر
پس انجیون بوفصده احکام تقدیس ایراد اولندی) (ثم حکمة مہیة فی کلمة ابراهیم) (اندن صکره حکمت
مہیة در کلمه ابراهیم ده مثبتہ در الہیجان شدہ العشق و هو صفة تقتضی عدم توجه صاحبها الی جهة
بعینہا بل الی المحبوب فی اية جهة کان لا علی التعمین وعدم امتیاز صاحبها بصفة مخصوصة تقیدہ و وصفات تہم
اولا ارواح عالیہ مہیہ دہ مظاهر اولدیکہ حق تعالی اندر جمالی جلالندن تجلی ایتدی و اندر حقت انوارندہ ہایم
اولوب نفسارندن غائب اولدیلر پس نفسارینی و ماسوا ی حتی بلدیلر و انلر خلقیتی اوزرہ حقیت متجلی و غالب
اولدی پس انلر تجلیدہ مستغرق و مستملک اولدیلر و انیاسفت تہم کل انبیادن ابراہیم علیہ السلام دہ مظاهر
اولدی زیرا خلیل الرحمن ایدی و خلیل حبیبدر کہ محبک روحی بیندہ تخیل ایدر و خلقت شول محبتدر کہ حبیبدہ
تخیل ایدر تہ کیم دینلدی) (شعر) (و تخللت مملک الروح منی و ولد اسمی الخلیل خلیلا و خلیل اوزرہ محبت
حق غالبہ اولدی حتی فی اللہ باباسندن و قومندن متبری اولدی و فی سبیل اللہ اوغلی ذبح ایتدی واللہ انجیون
جیع مالندن چقدی کثرتی مشہورہ ایکن و غلبہ ہیجان ایلشدت محبتندن حتی مظاهر کوا کبدہ طلب ایدر
اولدی کوا کبدہ نوریتک ظهورندن اوتری) (فلما جن علیہ اللیل رأی کوا کبا قال ہذا ربی فلما اقل قال لا احب
الا قاین فلما رأی القمر باز غافل ہذا ربی فلما اقل قال لان لم یعد فی ربی لا کون من القوم الضالین فلما رأی الشمس
باز غافل ہذا ربی ہذا اکبر فلما اقلت قال یا قوم انی برئی مما تشرکون) (اندن صکرہ ایتدی لئن لم یعد فی ربی
لا کون من القوم الضالین) (ای حاضرین فی جبال الحق و یونلرک کایسی غلبہ ہیجانندند و ہیجانک کالی قندہ
کندی نفسندن قانی اولدی و حق تعالی اکا تجلی ایدوب مقام جمع و فرقہ دہ حقہ باقی قالدی و حتی سموات
و ارواح و ارض و اجسام و اشباح مظاهرندہ ادرک ایدوب ایتدی) (انی و جہت و جہی للذی فطر السموات
والارض) (تجلیہ الوجود علیہ اوسر بان ذلہ فیہا) (حنفا مسلمان) (فانما عن الافعال والصفات والذات فی افمالہ
وصفاتہ) (وما افان من المشرکین) (ای المتنبین للغير لوجود فی الذات الالہیة فی صور الاکوان بالکشف والعیان)
(پس ابراہیم وجود حقہ مختل و وجود حق دخی اندہ مختل اولوب شدت ہیجانندن ماسوا ی حقندن متبری
و مظاهر سموات و ارضہ متوجہ اولدیغندن اوتری حکمت مہیہ ایلہ ادراف اولندی زیرا وقتا کیم شیخ رضی
اللہ تعالی عنہ ہر صفتی بر بنیہ مقارن فلندیسہ کہ حیطت و جمعیتدہ انجیون کمال حاصل اولدی و انی دخی عطایای ذاتیہ
بد آیتدیسہ و آتی آدمہ مقارن فلندیسہ کہ حیطت و جمعیتدہ انجیون کمال حاصل اولدی و انی دخی عطایای ذاتیہ
و اسمائہ ایلہ کہ انلر انجیون اولیت و مصدریت و ادر ادراف ایتدیسہ و انی دخی صفات تزییمیہ و سلبیہ ایلہ ادراف
ایتدیسہ واجب اولدیکہ مرتبہ معرفت تکمیل اولوق انجیون صفات ثبوتیہ احکامی و مرتبہ و مظاهر
انسانیتک اولی ذکر اولتہ زیرا اسلوب اصلا معرفت تامہ فی افادہ ابتجزہ پس خلیل علیہ السلام اولکی
مرتددر کہ اندہ صفات الہیہ ثبوتیہ احکامی مظاهر اولدی و صفات الہیہ ایلہ تخیل مرتبہ سنہ حائر اولان
ابراہیم علیہ السلام در کہ خلقت اولی صاحبیدر زیرا صفات الہیہ ثبوتیہ ایلہ ظہورک اولیتی انکلہ حاصلہ در
و بواوایت خلقت ابراہیم بہ مخصوصہ در یعنی حقیقتیہ ذاتی صفات ایلہ کسوتلندردی بومنا مبتدن اوتری
خبر بھجدہ و ایدر اولدی) (ان اول من یکسی من الخلق یوم القیامہ ابراہیم لانہ الجزاء الوفاق) (و ابراہیم انجیون
برزخیہ اوائلک ظاہر بنی و ادر و مرتبہا مکنندہ احکام و جویک کایاتی اول انکلہ کاملہ اولدی و ما بریم بنیغز
علیہ السلام صفات الہیہ ایلہ متحققہ در و خلقت آخری صاحبیدر کہ انکلہ حجاب یوقدر زیرا خلقت اولیدہ احکام
حجب مرتفعہ دکدر زیرا انک مقتضای صفات ایلہ سبغ عنہا اولان تعینات حقندن مخصوصہ اولان تعیناتک
مقابلہ اولمیدر قابلیات ذاتیہ غیرہ بہ کہ انلر حقیقتدہ قابلک لوازمیدر و خلقت مصطفی بونک خلا فیدر زیرا
بوندہ مقابلہ دافعہ در حقتک ظاہر بنی صفاتی بیندہ انک باطنیتی صفاتی بیندہ احدیت عینیلہ کہ ظہور و بطون
ایلہ موصوفہ اولان ہوسند بوندن اوتری نبی علیہ السلام ابراہیم خلیفک اشہبی دیدی و ماتنی محب اولدی
و تخلق ایلہ متحقق بیندہ فرق بودر کہ تخلق کسب و نعمل ایلہ حاصل اولور صفات ایلہ متحلی اولدقدہ پس تخلق
صاحبی احکام صفاتہ تخلق و صفاتہ اناری سہامتہ دہ اولور و صفات ایلہ متحقق صبیح اوارا لامتناہیت ذاتیہ

ایله که فاضیه در که صفات ایله متحققه اولان کسته ذات ایچون وصفاتی جامع اولان مرتبه ایچون مرتبه ائدرکه
جمع اسماء و صفات ائده ارتسام ذاتی ایله مرتبه اوله ائده ارتسام الهی ایچون محاکات طریق اوزره مرتب
اولیه پس صفات الهیه ثبوتیه اوله ابراهیم ایله ظاهر اولغله حکمت قدوسیه حکمت مجیه ایله اوردانی
اولندی و بوضده هیمانک احوالی ایراد اولندی) (ثم حکمة حقیقة فی کلمة اسمحاقیه) (انذ نصره حکمت
حقیه در که کلمه اسمحاقیه ده متحققه در) (امدی) وقتا کیم صفات سلویه احکاماتک اخصی وحدت حقدن
سلب کثرت اولدیه صفات سلویه قهریه حینیتیه حقدن صادره اولان موجودات وحدته نسبت ایله
موجوداتک اقر بی اولور و مرتبه ظهوردن انزل بعدی اولور و انزل ارواحدر و صفات ثبوتیه بوکاخلافدر
زیرا صفات ثبوتیه حینیتیه حقدن صادره اولان موجودات ظهوره اقریدر و نظم و ورايه تحقیق ائدر و ذکر
اولندی که صفات ثبوتیه احکاماتی حامل اولان و انزل ایله ظاهر اولان اوله ابراهیم علیه السلامدر * پس لازم
اولدی که آن نتیجه سی اولان ولدی حالدیه عالم خیالات حکمتی وصفی ظاهر اوله و عالم خیال حق ایله تسبیح
اولور و خنک واقعیه مطابق اعتبار اولانه پس بواجلدن اوتری بو حکمت خفیه ایله وصف اولور کلمه
اسمحاقیه به مختصه قلندی و بو حکمتک فصی فص ابراهیمی به مقارن قلندی زیر بوفض اسمحاقیتک عتدی عالم
خیال صحیدر که انکه و ائده متجسد اولان معنا به مطابق و مناسبدر (امدی) شوبله یلکله که شیخ رضی الله
تعالی عنه بوکایدن مذکورین اولان اثباتک شائده ترتیب وجودی مراعاتی التزام ائدی و اگرچه کیم
اکثرینک ذکر ترتیب وجودی به مطابقدر بلکه بی بینیه بی به مقارن ایتدیکی صفت یشندن ثابت اولان
مناسبت تنهی التزام ائدی * و دخی اول نینک ذوقی عتدنه و حقدن مسقتدنه اشارتی التزام ائدی و مع ذلک
صدر کایدن بوضده کاتجه ترتیب وجودیه مناسبت ثابت در و جمیع فصوصده ترتیب رسمی ثابتدر شرح
اولندی بی کبی (ثم حکمة علمیه فی کلمة اسماعیلیه) (انذ نصره حکمت علمیه در که کلمه اسماعیلیه ده حکمت در
و کلمه اسماعیلیه حکمت علمیه به مختصه اولدی زیر الله تعالی اسماعیلی) (و جعلناه لسان صدق علیا) (قولی
ایله تشریف ایلدی * پس اسماعیل علیه السلام اسم علی به مظهر در و اسم علی اسماعیل ائدر و بوجه ایله
اسماعیلک علوه اختصاصک سری خلیل علیه السلام بقیه اولادنه نسبت ایله در زیر اسماعیل کمال محمدی
سری حامل دعا کبی ایدیکه آنک ذات حقه نسبتی ائدر و اسحاق علیه السلام اسرار اسماعیل دعا کبی ایدیکه انیا
اول اسمانک مظاہریدر و قرآن عزیزده بوکاشارث سورۃ عنکبوتده ابراهیم علیه السلام قصه سنده) (و هو بنو
اسحق و یعقوب و جعلناه ذریته ما النبوة و الکتاب) (قولیدر پس هر برنی اسعادن بر اسمک مظهریدر و کتاب
بونده شرایع جامع اولان امر در و اسمعیل که برزم نیز علمه السلام خواص اسمانی جامع در احکام شرایع
جامعه اولان شریعت مفرد اولدی پس اسماعیل اسم اعلی نک مظهری اولغله و کمال محمدی سری آنک
مظاہر ائنده اولغله علوه نسبت اولندی و کلمه اسماعیلیه حکمت علمیه به مختصه قلندی و حکمت حقیه
حکمت علمیه ایله اوردانی قلندی اندن اعلی و اکمل و اتم و اشمل اولغله) (ثم حکمة روحیه فی کلمة یعقوبیه)
(انذ نصره حکمت روحیه در که کلمه یعقوبیه ده منقوخته در و بو حکمت روحیه نک کلمه یعقوبیه به تخصیصی
ایچون ابیک وجه جائزدر بوجه بودر که روحیت ضمیر ایله اوله یعقوب علیه السلام) (ان الله اصطنی لکم
الدين فلا توفن الا و انتم مسلمون) (قولونه نظرا تمکله پس) (بو حکمت دینیه روحیه ایله لقب اولندی و بوند
کلام دینک و احکاماتک ذکر اوزره ذال اولندی روح ایله دین بیتده تدبیرده مناسبت ثابت اولدیغندن اوتری
زیرا عاجلا و آجلا نشأت انسانیه ته کیم روح ایله دینک تدبیری مشتله در و روحک تدبیری ابیک قسم اوزره در
بر قسمی تدبیر عقلی در که اخلاقی الله ایله تخلقی و صفات الهیه ایله اتصافی و سایر کالات ربانیه ایله استکمالی طلب
اید و احوال مزاج ایله تم و مصالحی مراعاتده تدقیق مراد اولیه و تدبیر و حینک ابیک قسمی روحی تدبیری
تدبیر اتمی و مصالحنه نظرا تم در و بو تدبیر دخی تدبیر روحی و تدبیر طبیعی بی جامه در زیر آنک تدبیری و آنک
مصالحنه نظرا تمی تدبیریدر که آئدن وجه اصلح اوزره بقا وقع اولور و بعض نفوسه نسبتله و تدبیر وجه اصلح
اوزره بقا نک طایب معینه و مقصود اولیه بلکه بوکاهتمام اولور و ربایات اولور و امی آخردن اوتری * و اندن اعلا
مظاہرین اوتری اول تخلقی و فخله در * و دینک تدبیری دخی ابیک وجه اوزره در و روحیه سیاستدر که عموم

وخصوصا حالت را نه ده بصام عالم مصححی حفظی متعینه در تدبیر ثانی امر معاده و عواقب امور و نظر
 ایستاد پس نشأت انسانیه در دین ایل روحی تدبیرده مناسبی اولد بغندن و دین روح مشابه سنده اولد بغندن
 اوتری دینی و احکامی متعینه اولان حکمت روحیت ایل و صف اولدی * و صفت روحیت یعقوب علیه
 السلام مختصه قلندی * یعقوب اوزره امر دین غالب اولوب دینی اولادیه توصیه ایتدیکندن اوتری و صفت
 روحیتک یعقوب علیه السلامه اقرانک بر سر دخی بودر که یعقوب عرش الهیله مسعی اولان فلک اول ایچون
 نطهر و مثال کبیر و عرش روح تدبیر ایتدیکی جسمیتک اولیدر * پس صفت روحیتک بونده ذکر و یعقوبه
 اقرانک مناسب اولدی * و بر وجهی دخی بودر که روحیت فخر ایل اوله لسان یعقوبدن (ولایتیاس و امن روح الله
 انه لا یأس من روح الله الا القوم الکافرون) قوائی ملاحظه ایتمکله ته کیم هر نیتک حکم سنده ذکر اولندی
 آنک حقیقه تزیلده واردا اولان شیء پس حکمتده متعین اولدیکه دین انقیاد در روانه ایل راحت حقیقه حاصله
 اولور و انقیاد اوزره روح دائم و سرمدی مرتب اولور بر اهر کس که او امر حقه متقاد اولوب نواهیستدن منتهی
 اولسه و وجهی الله تعالی به تسلیم ایلسه درجه علیا و راحت قصویه نائل اولور * پس بوعتبار اوزره
 یعقوبک حکمتی حکمت روحیه اولدی و بومناستدن اوتری یعقوبه مختصه قلندی و بوکایک اولندن بوفسه
 کلنجه شیخ رضی الله عنه ایپانک اسرارندن و احوالری محتمندن ذکر ایتدیکی شینده ایپانک مر ایتندن
 هر مرتبه نیک اولیتی مرتبه تنه رعبت ایلدی و صفت علیه روحیت و راحت کایه بی منجه اولد بغندن اوتری
 حکمت علیه حکمت روحیه ایل (ارداف اولندی) (ثم حکمة نوریه فی کلمه یوسفیه) (اندنصر که حکمت
 نوریه در کلمه یوسفیه در تجلیه در شیخ رضی الله تعالی عنه بوحکمت نوریه ایل و صف ایتدیکنک معرفتی
 بر مقدمه نیک معرفته موقوفه در مقدمه دخی بودر که ظلت ایل موصوف اولوب وجود محض ضدی اولان
 عدم وجود محض مقابل سنده تعقلده متعیندریدن التعقل متعین و متحقق دکلر وجود محض دخی ادراک
 اولنر الا انک مقابل سنده متعقل اولان عدمک آینه سنده تعین اعتبار ایل پس وجود محض ایل عدم متعقل
 بیننده متعین اولان شیخ عالم مثال مطلق حقیقتیدر و ضیاء دخی آنک صفت ذاتیه سیدر پس حضرت خیال
 اوزره عالم مثال مطلق منبسط اولان نور فی الحقیقه ضیاءد زرا نور شول نوردر که آنکله ادراک اولنور و اول
 ادراک اولنر و ضیاء دخی شول نوردر که آنکله ادراک اولنور و اول دخی ادراک اولنور * پس مقتضای تحقیق
 بوایدیکه بوحکمت ضیائییه ایل و صف اولنه زرا فی الحقیقه ضیائییه در نوریه محض دکلر لکن شینین بیننده
 متوسط اولان شینک حکمتی بودر که فتنک آنک احد طرفینه نسبتی طرف آخره اولان نسبتندن اقوی اولسه
 اول طرف غالب موصوف اولدینی و صف ایل موصوف اولور پس عالم مثال مطلق که بوحکمت آنک حقیقتی
 و نورینک انبساطی بیاتنده در ظلمت و کدورتله موصوف اولان عالم حس ایل عالم نور اولان عالم ارواح بیننده
 متوسط در و طریقتک اوصاف ایل موصوف اولنه قایلدر لکن عالم ارواحه اقرب اولوب عالم ارواحک نوریتی کا
 غالب اولغه اسم نور ایل تسمیه اولنوب بوحکمتی شیخ رضی الله تعالی عنه نوریه ایل و صف ایلدی و نوریه ایل
 و صف ایتدیکنک بوحکمتی دخی بودر که زرا خیال نوردر ته کیم شیخ رضی الله تعالی عنه فتوحاتده التمش
 و چینی بایده نصیرخ و بعده بوحکمت نوریه بی کلمه یوسفیه به مقارن ایلدی * عالم مثال مطلق محمد ذوق و کشف
 یوسف اولغه زرا عالم مثال نورینک حضرت خیالییه انبساطی سبیلله اخوتن صورت کو اکیده و والد و خالته
 سن صورت شمس و قرده مشاهده ایلدی و دخی حق تعالی یوسف علیه السلامه تجلی ایدوب حضرت خیالده
 مرتبه و تجلیه اولان صورت حقیقت کشف ایدن نور عالمی بی اعطای ایلدی که اول علم تعمیر در * پس یوسف علیه
 السلام ایل نوریه بیننده مناسب ذاتیه ناته اولغه و نوریه ایل موصوفه اولان عالم مثال شمع خیال یوسف
 اولوب آنک ذوق و کشفه محتمد اولغه حکمت نوریه کلمه یوسفیه به مقارن قلندی * و صفت روحیه صفت
 نوریتی منجه اولوب یعقوبک روحیتی صفتی ولدی یوسف علیه السلامه مظهر ایتدیکله حکمت روحیه
 حکمت نوریه ایل (ارداف اولندی) (ثم حکمة اجدیه فی کلمه هودیه) (اندنصر که حکمت اجدیه در کلمه
 هودیه در راجحه در احادیث اوج مرتبه اوزره در پرسی احادیث ذاتیه در که بوجه ایل انده کثرتک
 اعتباری بودر) (قل هو الله احد) (قوی اول احادیث مطلقه مرتبه سنی بیان ایدرو هی الاحدیة الذاتیة

المطلقة و ليست الاحدية من هذا الوجه نعمت الواحد بل هي عينه وذاته و ابکیخسی مرتبه احادیث اسما
 صفاتدر که جمیع اصناف صفات کثرت مالا یحصی ایل ذات ایل بر در کثرت اجائییه تعقلده و نسبتده ثابتدر
 و بوعتبار اوزره الله واحددر) (هو الله الواحد القهار) (و بواحادیث احدیة الهیه در بوعتبار اوزره وحدت
 واحدک تعیندر ذاتی دکلر و اوچینی مرتبه احدیة افعال و احدیة تأثیرات و متأثر ایدر یعنی اول ذات
 متعالیه در که فی الحقیقه جمیع افعالک مصدریدر و جمیع منفعلاتده مؤثر در و بواحادیث احدیة ربوبیه در پس
 چون هود علیه السلام اوزره غالب اولان ربوبیت کثرتی احدیتک شهودی ایلدی که مر بوبات متکثره مظاهرند
 واحدک ربوبیتن مشاهده ایدردی ته کیم حق تعالی آنک قوائی نقل ایدر) (ما من دابة الا هو اخذ بها صیبتها
 ان ربی علی صراط مستقیم) (قوی ایل لاجرم انکچون حکمت اجدیه کلمه هودیه به مختصه قلندی * و صفت
 نوریه احادیث منجه اولغه حکمت نوریه بی حکمت اجدیه ایل (ارداف ایلدی) (ثم حکمة توحیه فی کلمه
 صالحیه) (صکره حکمت توحیه در کلمه صالحیه ده مفتوحه و محصوله در) (الفتح عبارة عن حصول شیء مما
 لم یوقع ذلك منه * پس حکمت توحیه کلمه صالحیه به مقارن قلندی صالحک مجزیه سی اولان ناطق جیلدن
 خروج ایتدیکندن اوتری که جیلدن آنک خروجی توقع اولنردی و دخی وقتا کیم فتوح کندن ماخوذ اولدیه
 زرا آنک جیلدر عقول عقلک و قلوب قلبک چینی اولدینی کبی و صالح اسم فتاحک مظهریدر * پس بواجلندن
 اوتری صالح ایچون جبل متعلق اولوب ناطق ایدن خروج ایتدی و کذلک بوحکمتده فتنک ظاهرک اولی اولان
 سر ایجاد تنبیه ایتدی و فریده اوزره اولدین بیان ایتدی و شیخ رضی الله تعالی عنه فتوحیه دیدی فاتحیه
 دیدی زرا مفتاح غیبک عددی فتوحک انواع عددی اوزره در پس بونده ادب الهی به رعایت ایتدی غیب
 ذاتی و وجود مطلق احاطیدن بدایجاد بی تنبیه ده حقه موافقتی قصد ایتدیکله و بعض نسخه ده فاتحیه
 واقعه در ای حکمته منسوبه الی اسم الله الفاتح و احادیث ربوبیت ذات احدیة نیک فتوح منجه اولغه
 حکمت احادیث حکمت فتوحیه ایل (ارداف اولندی) (ثم حکمة قلبیه فی کلمه شعبیة) (اندنصر که حکمت
 قلبیه در کلمه شعبیة ده متشعبه در حکمت قلبیه کلمه شعبیة به مختصه قلندی * ابکی سردن اوتری بر سر
 بودر که شعیب علیه السلام انکدن مفهوم اولان معنای تشعب رعایت اولنر اولغه زرا شعیب علیه السلام
 عربدن ایدی و آنک اسمی عربیدر و بالجملة وقتا کیم انسانک بدی اقطارند قلب بدن لسانده بلکه تامة للخلق
 اولان حیواناتده منبته اولان شعبه منبعی اولدیه پس قلب انسان و حیواناتن متکون اولان جزئک
 اولیدر کذلک شعیب علیه السلام کثیر الشعب ایدی و تالیج اولادی چوق ایدی و سر آخر شعیب علیه السلام
 قلبی سعته و آنک رجة عافییه بستنه مختصه در جمیع اشیایه و اسعه و بوز شعبه به منشعبه در و کذلک شعیب
 علیه السلام اوزره غالب اولان صفات قلبیه ایدی عدل ایل امر و ایتدیکل و قسط ایل وزن ایدی و قلب دخی
 مظهر عدل ایدی و بین الظاهر و الباطن جمیع احادیثک صورتیدر و بدینک اعتدالی و نسک عدالتی اندنر و عدالت
 مقتضای اوزره فیض ایدن منبعت اولوب اقطار صورت ساری و جمیع اعضایه علی السویه و اصل و جاریدر که
 صورتک بقای ایتدیکله در و قلب ایچون قوای روحانیه و نفسانییه و بدیه جمیع احادیثی حاصله در و بوقوی
 قسطاس مستقیم ایل اندن متشعبه در و هر عضو اندن متوزع اولور و انک استعدادی و قوت قبولی اقتضای
 اوزره) (و یأتی المدد الیه اذ اعلمی نسبة محفوظة القدر بالعدل و له ابقاء کل ذی حق حقه) و حکمت توحیه بی
 حکمت قلبیه ایل (اردافده اشارت ایتدی که توحیه کایه غیبیه قلبیه مخصوصه در و فتوحات الهیه قلب
 کاملده حاصله و آنکله نامه اولور) (ثم حکمة ملکیه فی کلمه لوطیه) (اندنصر که حکمت ملکیه در کلمه
 لوطیه ده مالک در و حکمت ملکیه کلمه لوطیه به مختصه قلندی لوطله امتنک حالی اوزره غالب اولان امر دن
 اوتری و لوطک قومنه حاکم شدت عقوبت ایله معامله سندن اوتری شول شدت مقابل سنده که لوط انلردن
 مشاهده ایتدی حتی لوطک قوم ایله حالی لسانی) (لوان لی بکم قوة و آوی الی رکن شدید) (قوی ایل نطق ایتدی
 یعنی لوط علیه السلام قوی بیننده ضعیف ایدی و انرا قویا و شدید الخجاب ایدر حقیقت امر ته انقیاد ایدوب
 دعوی قبول ایتدیلر و امور طبیعیه به انهما کاری و شنوات بهمیه به اشتغالری واسطه سبله وجه ارضده
 اسناد ایتدیلر نالوط) (لوان لی بکم قوة و آوی الی رکن شدید) (دیدی پس حق شدید و قوی به التها ایتدی *

نا کیم حق شد بد شدت عذابله انلری ایلله و حکمت قلبیه بی حکمت ملکیه ایلله تعقیب ایلدی زیر
 فتوحات قلبیه ملک و شدت ایلله نصرتی متجبه در و تجلیات الهیه غیبیه به ملک شدت ایلله قلب انسان اوزره
 وارده اولوب انی وجود اضا فیضدن افتا ایلدی بیدر که انده انسان کندی نفسی ایچون وجود مشاهده ایجه
 فکیر که همت ایلله تصرفه مبادوت ایلله (تم حکمة قدریه فی کلمة عزیریه) (اندنصرکه حکمت قدریه در که
 کلمة عزیریه و متعکمه در و حکمت قدریه کلمة عزیریه به مختصه قلندی * عزیریه قدریه و ثوری طلب
 ایلدی بکندن اوتری و عزیر علیه السلام ملک حالی اوزره قدر ایلله تعذیر غالب ایلدی * پس حق تعالی آنک روحنی
 بوزیل مقداری قبض ایلدی فاما نه الله مائة عام ثم یمنه * پس عزیر لکلی قدرندن کم لیت قوی ایلله الله تعالی
 سؤال ایلدی کده) (لیت یوما و بعض یوم) (قوی ایلله تقدیر ایلله جواب ایلدی * پس حق تعالی) (بل لیت
 مائة عام) (قوی ایلله قدر معین ایلدی بکن تعیین ایلدی) (و کذلک انی یحیی هذه الله بعد موتها) (قوی قدرتن
 مقدوره تعالی کیتندن تعجب و استعظام استقامیدر و قریه خربه نکل علی ما کانت علیه اعاده سنک استبعادی
 صورت دره پس حق تعالی آنک استعظام و استبعادی واسطه سیله صور اعاده نکل انواع و احکام قدرتن
 انواع اظهار ایلدی پس انکچون و حکمت عزیریه مقارن قلندی و احکام قضا و قدر بوحکمتده ایراد اولندی
 و حکمت ملکیه حکمت قدریه ایلله ارفاد اولندی * زیر ملک و شدت حق و اسماء الهیه نکدر و سر قدره
 اطلاع حقه مخصوص دره پس اشارت ایلدی که قانی الله اولوب رکن شدید اولان حقه التجالیدن کسینه وجود
 حقانی ایلله موجود اولد قدرنصرکه سر قدره و حکمت قدریه به مطلع اولورنه کیم عزیر علیه السلام امانه
 اولوب احیا اولند قدرنصرکه سر قدره و اوقف اولدی) (تم حکمة نبویه فی کلمة عیسویه) (اندنصرکه حکمت
 نبویه در که کلمة عیسویه ده مبنیه در لفظ نبی همزه ایلله وارد اولدی و همزه سز * پس همزه ایلله تبادن مشتق
 اولور یعنی انبیا معنانه در و همزه سز نبی نبودن اولور ارتفاع معنانه در یقال نبوا اذا ارتفع و شیخ
 رضی الله تعالی عنک بوحکمتی تیوانه افراندن مرادی اخبار معنانه دکلر زبر را بکلیده ذکر اولان جمیع
 انبیا اخبارده مشترک در بلکه مرادی رفعت معنانه در قال صدر المله و الدین القنوی قدس سره فی الفکر
 و مراد شیخنا رضی الله تعالی عنه من اقرانه هذه الحکمة بالنسبة لیس یعنی الاخبار فان کل من ذکر من الانبیا
 فی هذا الکتاب مشترکون فی ذلك و انما مراده معنی الرقعة انتمی کلامه) (و عیسایک رفعت نبوتک وجهی
 بودر زبر اعیسی کلمة الله در روح الهیه در حق تعالی انی کندی نفسه نبوت ایلدی) (روح الله و کلمته
 القاه الی مریم) (قوی ایلله و کذلک حقه عزیریه ایلله رفعت نبوت ایلدی) (ان متوفیک و رافعت الی بل رفعت
 الله الیه) (قولند پس بوسردن اوتری حکمت نبویه بی کلمة عیسویه به مقارن ایلدی و داود قیصری صدر
 الدین فتوحات کلامی رد ایلدی و دیر که و ایس الها و النبوة الشریعة الی هی مشترک بین الانبیا له لا یلزم
 اشتراکهم فیما بل المراد بها النبوة العامة الازلیة و لا اشتراک لاحد من الانبیا و الاولیا فیها پس بوزرطه دن
 فر ایلدی و ورطه اخرا به واقع اولدی زبر اعیسی نبوت عامه صاحبی دکلر نه نبوة عامة ازلیه ایلله و نه نبوت
 عامه بشریه ایلله و لا یت عامه صاحبی نبوت عامه رسول علیه السلام مخصوصه در کک نبوت عامه
 ازلیه اولسون و کک نبوت عامه بشریه اولسون) (قال علیه السلام کنت نبیا و آدم بین الماء و الطین)
 عیسایک نبوی نائرا نبیا علیهم السلام نبوی کبی آنک نبوت کلیه سندن بر جزه در) (قال الشیخ فی الفتوحات
 فی الباب العاشر و لو کان محمد صلی الله تعالی علیه و سلم قد بعث فی زمان آدم لکان الانبیا و جمیع الناس تحت
 حکم شریعتیه الی یوم الفیحة حسا و لهذا لم یبعث عامة الا هو خاصة فهو الملك و السید و کل رسول سواه بعث
 الی قوم مخصوصین فلم یبعث رسالة احد من الرسل سوی رسالته صلی الله تعالی علیه و سلم انتمی کلامه و شیخ رضی
 الله تعالی عنه بکلیده ذکر ایلدی کی انبیا دن هر بر نبی به حکم الهیه دن بر حکمتی تخصیص ایلدی بکل اول نبینک
 نبوی زمانده آنک ذوق و کالی آنی اقتضای در نبوت مطلقه رسول علیه السلام دن اول حکمت آنک حصه
 نعینی سیدر که آنک نبوی آوانده آنک قلی اوزره ازال اولندی * و آنک ولایتنه متعلقه اولان حکم علوم
 و کالات ولایه مطلقه محمدیه دن مستفاده در * پس عیسوی علیه السلام قلی اوزره منزله اولوب شیخ اکا
 تخصیص ایلدی بکی حکمتدن شیخ مرادی آنک دعوتی زمانده اولان حکمیدر سائر انبیا نکل حکمتی کبی

هر نشأت روحانیه ده اولان حکم دکلر و دخی نشأت ثانیه ده اولان ولایت عامه ایلله نزول ایلدی و خاتم ولایت
 عامه اولدی نبی حیثیتله قلبیه نازله اولان حکمتی دکلر زبر اعیسی نشأت ثانیه ده نبوت ایلله نزول ایلدی که اول
 زمانده آنک حکمتی نبوتیه نسبت اولنه ولایت ایلله و شریعت محمدیه به تبعیت ایلله نزول ایلدی و انبیا تعریفی ایلله انبیا
 ایلدی که اول انبیا عیسایه مخصوصه دکلر کل اولیاده خصوصاً صا خلفا و اقطابده موجود و خاتم ولایت محمدیه ده
 اکل وجه اوزره شهود در * پس داود قیصری صدر الدین کلا می رده ایراد ایلدی سنده مصیب دکلر
 و صدر الدین فتوی حکمت عیسویه ده نبوت اخبار معنانه اولدی وجه اوزره رفعت معنانه اولدی نبی
 وجهی ترجیح ایلدی اکا تخصیص ایلدی بکنک سری بودر زبر اعیسایک نبوتیه نسبت ایلله اولان رفعتدن
 حقه مرفوع اولدی بکنک رفعتی دخی ارفه در زبر نبوت صفت خلیفه در حقه امت یبینه بر واسطه در و عیسایک
 حقه مرفوع اولدی صفت خلیفه دن انی تجرید ایلدی و بکنک حقه اولان نسبت الهیه بی احیا ایتمکدر
 و حقه اتصال در و شک بودر که بر شیتک حقه اتصالی رفعتی و حقیقتی کندی نفسه رفعتی رفعتی امر حقه
 منصب نبوت ایلله خلقی حقه دعوت ایلک رفعتدن ارفه در * پس حکمت عیسویه رفعت الهیه به نسبت
 اولدی نبی ارجحدر * نبوتیه نسبت اولدی بکنک فافهم * و اگر داود قیصری دیش اولدی و لکن فهم ظاهر اوزره
 ظاهر اولان بودر که عیسایک نبوتی فطر به اولوب آنک حالی اوزره غالبه اولله و بطن امده) (لا تحزنی قد جعل
 ربک تحتک سریا) (و مهد ایچنده) (آنانی الکتاب و جعلنی نبیا) (نبوت فطریت قابل اولله و بالجه روح الله
 اولوب آنک اوزره حقدن انبیا غالب اولدی بکنک اوتری و حق تعالی اکا اذن و کندی نفسندن انبیا ایلدی بکنکدن
 اوتری و انبیا بشر اوزره آنک علوتدن اوتری و ارتفاع روحی و الهی سندن اوتری بوحکمت نبویه ایلله لقب اولندی
 پس بونک ایچون حکمت قدریه حکمت نبویه ایلله ارفاد اولندی * زیر امر قدره اطلاع رفعت کلیه الهیه بی
 متجبه در و عزیر علیه السلام کبی سر قدردن سؤال ایلک امانت و احیا به و سر قدره اطلاع سیدر * و عیسوی
 علیه السلام سر قدره مطلع در سر قدردن سؤال ایلک حکم قدر ایلله مینی احیا ایلدی * پس سر قدره اطلاع
 رفعت عیسوی به نکل مقدمه سندن در و رفعت کلیه عیسایه ظاهر اولدی) (تم حکمة رجائیة فی کلمة سلیمانیة)
 (اندنصرکه حکمت رجائیة در که کلمة سلیمانیة ده ساریه در حکمت رجائیة کلمة سلیمانیة به اسناد اولندی و حجت
 عامه و خاصه نکل اسرار کی کمالیه سلیمانده ظاهر اولدی بکنک اوتری و حق تعالی سلیمانک امر نده و حکمتده اکثر
 مخلوقات اوزره و معیت و جمیع عالمی اکا تسخیر ایلدی اکا تصرف و سلطنت اعطا ایلدی ته کیم رحمت رحمان
 جمیع موجوداته و اسعده در و حکمت نبویه حکمت رجائیة ایلله ارفاد اولدی زبر اعیسایک حقه او تفاعند نصرکه
 عبد خلاق یبینه در رحمت رجائیة ایلله ظاهر اولور * و عیسوی حقه مرفوع اولدی قدرنصرکه نشأت ثانیه ده ولایت
 عامه اولان رحمت رجائیة ایلله نزول ایلدی بکنک اشارت ایلدی * پس عیسوی کبی حقه مرفوع اولوب قاب قوسینه
 و اصل اولیان کسینه سلیمان کبی خلاق یبینه خلافت و حکم ایلله ظاهر اوان) (تم حکمة وجودیه فی کلمة
 داویدیة) (اندنصرکه حکمت وجودیه در که کلمة داویدیة ده وجوده در و کلمة داویدیة حکمت وجودیه به مختصه
 قلندی * زیر وجود صورت انسانیه ده خلافت الهیه ایلله تمام اولدی * بونوع انسانیه شول کسینه که خلافت
 اولاند ظاهر اولدی آدم ایلدی و لکن خلافتک حکمتی تمام آدم ایلله ضبط اولدی مستخلف علیهم اوله حق
 قریمک وجودی فشدن اوتری زبر آدمک زمانده آدمک مرتبه سی احکامک انبیا طنی اقتضایدر * کیمه
 یوغیدی تا کیم اول مرتبه نکل احکامی آنک اوزره منبسط اوله الا آنک در یبندن بر طائفة سیره ایلدی * پس
 بواجلین آدمک خلافتی مرتبه رسالته متعینه اولدی بلکه آدمده و آنک خانی اولان ذر یبنده و آدمده نصرکه
 اناردن متناسلین اولندره نوح علیه السلام زمانه کلمه که هر سلیمانک ایلدی در قوتده قالدی ظاهر اولدی
 پس احکام خلافت حیثیتله مستخلف فیه کیم مرتبه سی حیثیتله وجود کبی ظاهر و انبیا طار زنده اولقدن
 زانه اولدی حتی امر خلافت داود علیه السلامه منتهی اولدی پس مرتبه خلافت آنک وجودیه تمام
 و وجودده آنک احکامی منبسط اولدی درجات اکلیت حسیله * کمال مقامک حصولده شرط اولان شی
 امتیفا اولند قدرنصرکه و اولکی کیمه که تسخیر ایلله خلافت انده کمال اولدی داویدی * زیر حق تعالی
 دوده جبال و طبری آنک تسخیر ترجیعندما کا تسخیر ایلدی قال الله تعالی) (انا مضرنا الجبال معه یسجن

بالعشی والاشراق والظلم محسوسه كل له اواب) وحق تعالى داره ملك ايله حكمتي وقوتي جمع ايندى (وردنا ملكه وآتانا الحكمة وفضل الخطاب) (قولنده ودرنى ظاهرا وصرحا استخلاف ايله اكا خطاب ايلدى (ياد اودانا جعلناك خليفة في الارض) (قولى ايله پس مرتبه خلافتيه داودك وجودى روح كى اولوب مرتبه خلافت ائت وجودى ايله محققه اولوب تمام اولقله حكمت وجوديه داوده مقارن قلندى و حكمت رحمانيه حكمت وجوديه اوزره تقديم اولوب حكمت وجوديه ايله ارفاد اولندى و زيراسب وجود اولان نفس رحمانيك انبساط دزي و انبساط تجلى وجود وجود اوزره مقرر و درجت رحمانيك ظهورى و وسعتى كالى وجود ايله محقق اولور و كذلك سليمان و داود عليهم السلامه موهبه الهيه دري قال الله تعالى (ووهبنا لداود سليمان) (پس سليمان اكرچه كيم من عند الله فهم كل ايله مؤيد دري و لكن داوده و هب الهى و فضل ربايد دري (ثم حكمت نفسي في كلمة يونسية) (اندنصكره حكمت نفسيه دركه كلمه يونسيه ده متفكره دري نفسيه قولنده ايكي وجه بازر دري بروجه فانك فتي ايله دري پس حكمت نفسيه نك كلمه يونسيه به مضائق قلند بختك و جهمي بودر زيرا جني تعالى نفس رحمانيه يونسدن جمع كرتي تفسيس اينديك اعلى و ولادى وقوى بماندن ائت اوزره محققه اولدي و درنى كندى طرفدن اولان كرتي تفسيس ايندى زيرامد حصيدن ايندى) (انه كان من المدحيين فالتهمه الخوف وهو ملهم) (پس وقتا كيم يونس تسبيح ايدوب اعتراف و استغفار ايندى قال تعالى فتادى في الظلمات ان لاله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين) (پس حق تعالى ائدن كرتي تفسيس ايدوب اهافى و مريى اكا به ايندى قال تعالى) (فتخينا من الغم وكذلك نجى المؤمنين) (دور وجه فانك سكوت دري ته كيم صدر الدين قنوي قدس سره فكه و كده ديدى و اما بزم جعفر لك و حكمتي حكمت نفسيه ايله فانك سكوت ايله تسبيح اينديك سري يونس عليه السلام صفت كايه به ظاهر اولديغدن اوزر دركه جميع نفوس انسانيه اول صفتده مشترك دري و نفوسك مثاليدر ايدان عنصر به ايچون نفوسك تدبيرى حقيقيه و ائت احوالى اول صفت كايه نك احكامى صورتى و امثله سدر مرتبه منك و استعداديك مقتضائى حجابى اوزره و يونسك بطن حوته ارتباطى ارواح كايه عاليه دن متعنه اولان نفوس انسانيه نك بدنه ارتباطى صورتى دري و يونسك بدن حوتدن وجه ارض اوزره نك كى و باير فرخ محقه كى شروحيه يونس زيارى كى كه اذان اتي حفظ ايدره اوزرند جلدن برشي بوغيدى اشارت دركه نفوس انسانيه به عناصرده اولان روح حيوانى حوته ارتباط ايدوب و روح حيوانى به عناصر ظلماتده واقع اولوب نفس انسانيه استعداد و انابتد نصكره واسطه استغفار ايله روح حيوانى ظلماتدن و به عناصرك صفاتى كثر تدن ملحقه اولدقه نفوس كايه مرتبه سنده باقه اولور و نفوس كامله اولور و اكانفس ديمكه صادق اولور آدم حقيقده) (هو الذى خلقكم من نفس واحدة) (ديك صادق اولدينى كى و حكمت وجوديه حكمت نفسيه ايله فانك فتيك ايله تعقيب اولند يفتيك سري بودر زير تفسيس انساني وجودك كالى اولان مرتبه خلافت نصكره واقع رما دامكه انسان كامل كالى وجود اولان مرتبه خلافت واصل اوليه كرت و غم و الم و همدن خلاص اولور وجود انبائى كالى متعنه دري فانك سكوت ايله نفسيه اولدقه حكمت نفسيه ايله تعقيب وجهي بودر كه نفس انساني مرتبه خلافتده كالى وجود ايله ظاهر و محققه اولدقه نصكره نفوس كايه مرتبه سنده باقه اولور) (ثم حكمت غيبية في كلمة ايوب) (اندنصكره حكمت غيبية دركه كلمه ايوبيه دن ظاهره در حكمت غيبية ايو به مقارن قلندى زيرا ايو بك ابتلاى حالده و ائدن اول و ائدنصكره اولان جميع احوالى غيبية ايندى حتى الام ائتك جهمي غيوشده ايدى پس غيب ايله بطلا قلندى ائدنصكره حق تعالى ائدن ضررى غيبدن كشف ايندى) (ومناهم معهم رجعة من الله غيبية) (و حكمت نفسيه فتح نون ايله حكمت غيبية ايله ارفاد اولندى زير تفسيس الهى و انفس رحمانيه قلب ايله عالم حيدن غائب اولوب حضرت الهية غيبية به داخل اولان كسبه به مخصوص صدر و نفسيه سكوت ايله حكمت غيبية ايله تعقيب اولند يفتيك وجهي بودر كه نفس كايه مرتبه سنده بالغ اولان كسبه عالم غيبك اسرارنه مطلع اولديغنه اشارت دري) (ثم حكمت جلالية في كلمة يحيى ايو) (اندنصكره حكمت جلاليه دركه كلمه يحيى ايو به دري و حكمتك حكمت جلاليه ايله تسبيح اولنصكره سبي ايكي امر دري و ابرام يحيى عليه السلام حاله مختص در و امي آخر ائتك ذاتيه و اسمنه و صفتده مختص دري پس ذاتيه و صفتده

مختص اولان امر بودر و بايتدركه حق تعالى ذو الجلال والاكرام در و جليل ائتك اسماءيد و وجودده بر موجود بودركه ائتك اسماء صفاتى كرتى و حدث ذاتيه مستهلكه اوله يعنى ائتك قسده سر عدد ايله معدود مضمحل اوله حتى سبحانه و تعالى دن غيرى پس حق تعالى اينك يحيى ايو به عنايتد دركه بوكالدين اكا بر نصيب اعطا ايندى و ائي كندى نفسى منزله سنده ائزال ايندى پس ائتك اسماءى وصفتي ذاتى و حدثده دري ايندى يعنى ته كيم الله اسمي ايچون اوليت وارد دركه غير ائكاه تسبيح اولنصكره كذاك يحيى ايو به دختي احمد اوليتى اعطا ايندى) (لم نجعل له من قبل سميا) (و يحيى دن مقدم موجود اولدقه بوي ايندى پس بوتسبيح ايله يحيى نعت الهية اسمها تئن اولان اوليت ايله تشرىف ايندى و اوليتده دختي كندى نفسى منزله سنده ائزال ايندى و كذلك صباري حالده اكا حكمتي اعطا تحكه ائي تشرىف ايندى و يوم و طنده حسن طاقه ايله و بعد الموت محسوسه بشري ايله تشرىف ايندى) (وسلام عليه يوم ولد و يوم عوت و يوم يبعث حيا) (قولى ايله و امي آخر بودركه يحيى ائتك ظاهري اوزره صفات جلاليه غالبه ايدى هيت و فيض و خشيت و وزع كى و يحيى عليه السلامك تفصيل اوزره احوالى حكمتده ايراد اولور ان شاء الله تعالى و حكمت غيبية حكمت جلاليه ايله ارفاد اولندى زير حضرت غيبية به اطلاع و اسرار غيبية به وقوف و شعور بحال ايچنده جلالى ايراث ايدروا ناره و اقف اولان كسبه به حق تعالى سطوت و عظمت و جلال ايله تجلى ايدري يحيى عليه السلامه بحال ايچنده جلال ايله تجلى اينديكى كى) (ثم حكمت مالكية في كلمة زكريا يوه اندنصكره حكمت مالكية دركه كلمه زكريا يوه ده متعنه دري و زكريا نك حكمتي مالكية ايله وصف اولندى زير ائتك احوالى اوزره غالب اولان اسم مالك ايدى لان الملك الشدة والملئك الشدة) (ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين) (پس حق تعالى ائي قوت ايله نأيد اينديك ائتك متعنه و وجهته ساريه ايندي ككه اجابتي و حصول مرادى ائمار ايندى و معلوم دركه همت احباب باطنه دندر و اسباب باطنه ظاهره دن معنا و حكما قويدر و حقه نسبه احقر دري پس انكيچون عالم امر اعلى عالم خلق ائلدن قوت ائت و تأثير اعظم دري پس (واصلحنا له زوجة) اكر خلق زكريا ايله زوجة سنده احباب معتاده دن خارجه اولان قوت غيبية ربايه ايله امدادى اولميدى زوجة سى ولد كنورمكه صالحه اولردى و زكريادن اكا حبل ميسر اولردى پس بوندن اوتري حق تعالى زكريا يحيى ايله بشير ايندكه زكريادنن و زوجة سندن ولد كلكن استغراب ايدوب) (وب اتي بكونى غلام و كانت امرأتى عاقرا وقد بلغت من الكبر عتيا) (ديدى پس حق تعالى) اكا) كذلك قال ربك هو على هين وقد خلقتك من قبل ولم تنك شيئا) (قولى ايله جواب ايندى يعنى اكرچه كيم بونك كى شيكك حصولى اسباب ظاهره جهته صعب بلكه متعذر اولدسه اكن قدرت نامه و قوت كاسله صاحبته نسبت ايله ميسر و ائدنصكره وقتا كيم حقدن بوقوت زكريا ايله زوجة سنده سرايت اينديمه ائلدن يحيى ايله اينديكى انكيچون حق تعالى) (يا يحيى خذ الكتاب بقوة) (ديدى و حكمت جلاليه به حكمت مالكية ايله ارفاد ايندى جلال مالكية و شدت ايراث اينديكندن اوتري و سطوت تجلى جلال عبيدك وجودى ائنا اينديكند نصكره صفات الهية ايله ظهور ايدوب وجود حقانى ايله مالكيته اشارتدن اوتري و كذلك يحيى زكريا به من عند الله هبه اولنديغدن اوتري) (ثم حكمت اناسية في كلمة الياسية) (اندنصكره حكمت اناسية دركه كلمه الياسية ده مستأنسه دري و و حكمت اناسية كلمه الياسية به مختصه قلندى شول صفت ذاتيه دن اوتريكه حق تعالى ائكاه الياسية بزه دى حتى ائكاه ملائكة ايله مناسبت ايندى و انسان ايله دختي مناسبت ايندى پس بواجادن الياس ايچون طائفتين ايله انس ثابت اولدى پس بو طائفتين الياس ايله مونس اولور و دى و ائكاه بحالست ايدردى و اولدخ ائلك ائسنى و جليسى ايندى و بونك سري بودركه قواى ارواح عاليه ايله قواى مزاجية انسانيه بيننده امزاجات مختلفه و مشروعه نايته دركه بينلرند فعل و افعال و غلبه و مقلوبيه حادث اولور كه بوعلمده واقع اولان استحالته سنده اولان كيفيات معقوبيه به منتهى اولور مانك هوايه و هوا نك ناره ائحالتى كى پس اناسى متروچينك به ضيضى تروخنده رتبه ملائكة به منتهى اولور و برمرتبه به بالغ اولور كه ائده موت تاثير ائجه خضر و عيسى عليه السلام كى پس قواى مزاجية طبيعيه سى ثابتة الحكم اولان قواى روحانية سنده مستهلك اولور و قواى روحانية نك قواى طبيعيت اوزره سلطنتى استيلا سنده دواى حيدل پس وقتا كيم الياسك قواى روحانية سى و قواى

طبیعیه سی بنده حاصله اولان مجازجت تروخندن اول واقعه اولدیه تساوی به قریب بروجہ اوزره ملاه
اعلا یله و ملا اسفل الیه مناسبت ایتدی وطایفتین الیه موانست ایدوب صفتین بننده ا کاجع حاصل اولدی
پس نشأت ملکه الیه نشأت انما یه بننده برزخ کبی اولدی وطرفینک احکامن جامع اولدی وحکمت مالکیه
حکمت ایتناحیه الیه ارفاد اولندی صفات الهیه الیه مالکیه طایفتین الیه انسی بلکه حقله انسی وورنه اولدیغنه
اشارتدن اوتری) (ثم حکمة احسانیه فی کلمة لقمانیه) (اندنصرکه حکمت احسانیه درکه کلمه لقمانیه ده
مشهوده در احسان ایچون اوج مرتبه واردر بر مرتبه بودرکه ما ینبغی ایچون کما ینبغی ما ینبغی اولان فعلدر
یعنی لازم اولان شی ایچون لازم اولان فعلی لازم اولدی کبی ایشکده و بر مرتبه دخی بودرکه حضور تامله
عبادت در کانه عابد بر بنی مشاهده ایدر اوله و بر مرتبه دن رسول علیه السلام جبرائیل دن سوال ایتدی
ما الاحسان قولی الیه پس جبرائیل اکا الاحسان ان تعبد الله کانک تراه قولی الیه جواب ایتدی پس احسان
عبادت در حقله استحضارندن حق تعالی کتبیده والسنه رسول اوزره کنندی نفسی وصف ایتدی بکی اوزره و بروجہ
دخی بودرکه کان مشاهده اوزره عبادت در مرتبه کیم بعضی کابره دیندیکه هل رأیت ربک فقال است اعبد
ربکم اوزره و رسول علیه السلام بوکاشارت ایتدی (وجعلت قرعة عینی فی الصلوة) (قولی اوردخی الصلوة نور قولی
ایله پس مرتبه اولی احکامی ینبغی حکمتک احکامی بننده اتحاد و اشتراک واردره زیر احکمت دخی علی وجه
اللاوقی هر شیئی موضعنده وضع ایتدیکه و لقمان علیه السلام دخی حکمت صاحبدر) (ولقد آتینا لقمان
الحکمة) وکذلک حکمت دخی احسانی مستلزمدر * انکیچون لقمان اوغلنه احسانی وصیت ایتدی پس
بواجلندن اوتری حکمت احسانیه کلمه لقمانیه به مخصوصه اولدی وحکمت ایتناحیه حکمت احسانیه الیه
ارفاق اولندی زیر اخلاقدن فرار ایدوب حقله انسی ایتک موجب احسان وشم و ددر و الیاس کبی متروض
اولان کسینه صفات بشریه سی صفات کیه ده صفات الهیه ده مضحکه اولد قدتصرکه لقمان مرتبه سنه که
مرتبه احسان وشم و ددر بالغ اولوب خلافت ردا اولنور) (ثم حکمة امامیه فی کلمة هارونیه) (اندنصرکه
حکمت امامیه درکه کلمه هارونیه ده حاکمه و مستقره در * شریک معلوم اوله که بوموضعده مذکور اولان امامت
القاب خلافتدن برلقبدر * وانکیچون تقدم و تحکم واردر و امامت بر وجهه ایکی قسمه منقسمدر * بر قسمی
بودرکه امامت الیه حضرت الوهیت بننده واسطه یوقدر بر قسمی دخی بودرکه امامت و باطن الیه نایب در *
و وساطتدن خالیه اولان خلافت اولور که سلفه اولور وجوده حکمی عام اولدینی خالده و از اولور که مقیده
اولور اما وساطت الیه نایب اولان خلافت بونک خلافتدر * زیر او وساطت الیه اولان خلافت مقیده در مطلقه اولور
پس وساطتدن خالیه اولان امامتدن تعمیر حق تعالی نیک خالیه) (الی جاءک للناس اماما) (قولیدر * و واسطه
اولان امامت هارون علیه السلامی قومی اوزره استقلالی کیدر * حین قال له اخلقی فی قومی واصل) (الایه *
ودخی ابوبکر رضی الله تعالی عنه حقه ده بدیلدی کبی که رسول خلقه سیددر * و بو خلافت مهدی خلافتک
خلافتدر زیر رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم مهدی نیک خلافتی کنندی نفسنه اضافت ایتدی بلکه اتی
خلیفه الله یدتسمیه ایتدی وقال اذ رأیت الرايات السود تقبل من ارض خراسان فأتوها ولوحبوا فان فیها
خلیفه الله المهدی ثم قال علاه الارض عدلا وقسطا کما لیت جورا وظلما) (پس رسول الله علیه السلام عوما
اتک خلافتی الیه اخبار ایتدی وحکم ایتدی که مهدی واسطه سز خلیفه الله درو بعد ذلک شویله معلوم اولور که
هر رسول که سیف الیه بهت اولندی خلفه حقده بر خلیفه در و اولی العزم دندر و اولی العزم شوندر که رسالت
ربانی بیلغ ایدر * و مرسل الیم اولان اقوامه ایمان الیه الزام ایدر * اگر ایمانندن ایا ایدر لسه انرا الیه مقاله ایدر
ورسالت بونک خلافتدر * حکم رسول انکه منفرد اولسه و قتال الیه مأمور اولسه پس) (وما علی الرسول الا
البلاغ) نه کیم امر بزم نبی علیه السلام عهدی اولنده واقع اولدی که (قل یا ایها الکافرون) وما علینا الا
البلاغ (وقل الحق من ربکم فمن شاء فلیؤمن ومن شاء فلیکفر) (وبونک انسانی اولان آیاتده نبیه اولندی
وبونک نصرکه حال بونک خلافتی اولدی زیر اندنصرکه قتال الیه مأمور اولدی و دخی اموال اوزره حکم منسحب
و منبسط اولدی پس فاقولوا للمشركین حیث وجدتموهم و اقتلوهم حیث ثقتهم) (وبونک امثالی امر نازل
اولدی پس بوندن واضح اولدیکه خلاف یوقدر که موسایله هارون علیه السلام سیف الیه بهت اولندی یله پس

ایکینسی دخی خلفه ده قدر رسالت و خلافت ینبغی جامعدر * پس هارون ایچون شول خلافت حاصله
اولدیکه انده حقله انک بننده واسطه یوقدر * و دخی انکیچون واسطه الیه اولان امامت حاصله اولدی که موسی
طرفندن قومی اوزره انک استخلافیدر پس هارون امامتک ایکی قسمی جامعدر پس امامته انک نسبتی قویه در
انکیچون هارونه امامیه لقب اولندی وحکمت احسانیه حکمت امامیه الیه ارفاد قانندی زیر احسان
و شم و د امامت و خلافتی مورندر و شم و د احسان امامتک مقتضیاتدن ولوازمندن رانسان شهود و احسان
مرتبه سنه واصل اولیجیه مرتبه امامته بالغ اولن) (ثم حکمة علویة فی کلمة موسویة) (اندنصرکه حکمت
علویه درکه کلمه موسویه ده متغلبه در * بو حکمتک صفت علویته اضافتک سری موسی علیه السلامک علو
مرتبه سندن و امور اربعه الیه رسالت جماعت کثیره اوزره رجحانندن اوتریدر که (وامر) موسی علیه السلامک
بقیر واسطه اللهدن اخذدر نه کیم (قال یا موسی انی اصطفیتک علی الناس برسالاتی و بکلای فخذ ما آتینک و کن
من الشاکرین) قولنده مصر خدو (وایکینی) امر حقله موسایه قدرت الیه توراتی کاتبیدر زیر کاتب توبه امور
اربعه نیک بر سیدر که حق تعالی نفسیله واسطه سز آنره میاشرت ایتدی علی ما اخبرنا الله صلی الله تعالی علیه
وسلم فی تعیین ما یسر له الحق بنفسه فقال ان الله کتب التوریه بیده و غرس شجرة طوی بیده و خلق جنة عدن
بیده و خلق آدم بیده (و اوجنی) امر موسایک مقام جمعیه که بی علیه السلامه مخصوصدر نسبتی قریبدر
نه کیم) (وکتبنا له فی الاواح من کل شیء موعظة و تفصیلا لکل شیء) (قولیه اکا اشارت ایلدی و حق تعالی
موسایه اسم ظاهری عطایا سندن حظی توفیر ایتدیکه مر ادا ایتدیکه اسم باطنی احکامندن اکابر طرف
مشاهده ایتدیر که طرفین بننده جامع اوله اگرچه کیم جمع بعضی وجوه الیه جمعیت کایه دکلددر * پس حق تعالی
موسایه خضر علیهما السلامک شرفیه تنبیه ایتدی و آنک لقا سته تشویق ایتدی و خضرک صحبتنه مشیده
موسایه اذن و بردی و موسی الیه خضر علیهما السلامی بیج ایتدی حتی موسی احکام ارادتدن برانمودج
مشاهده ایتدی و احکام ارادت الیه احکام امر بننده اولان فرقی یلیدی و لکن موسی علیه السلام اوزره صیغه
تشریح و آنک طای غالب اولدی و خضرک بعضی احوالنه صبر ایتدی قال النبی صلی الله علیه وسلم) (رحمة الله
علینا و علی موسی ایت صبر حتی یقض علینا فی انبائهم و فی رواية اخرى متفق علی صحته ایضا لوصیر رأی العجب
ولکن اخذته فی صاحبہ دما مة الحدیث پس صحبت خضر الیه و علم لدنی اقامتدن بعضی دخی ذوق ایدوب
ارادت الهیه دن بعضی احکامی مشاهده ایتدیر که الیه حق تعالی موسایه اعتنا ایلدی (و در دخی) امر شول
امر در که انکله رسالتدن کثیرین اوزره آنک رجحانی نایبدر حدیث قیامتده بزم نبی علیه السلامک اخباریدر که
اکا ام عرض اولند قدقه انبیادن بر تنبیک امتی موسی علیه السلامک امتندن اکثر کورمندی و کذلک
حدیث یه و دیده لا تقصونی علی موسی فان الناس یضعفون فا کون اول من یضعق فاحدم موسی باطن ایمانه
العزیز فلا دری اجوزی بصعقة الطور ام کان من استثنی الله دیدی زیر انفع اسرافیلی مقامندن رفیع و عالی
اولان کسینه ده نفع مؤثره دکلددر بلکه اسرافیلک درجه سندن نازل کسینه ده تأثیر ایدر و وجوده مذکور و دن
غیری موسایک علویه دلالت ایدر و وجوه اخر واردر آنک جمله سندن حق تعالی نیک آنک انت الاعلی قولیدر
مخارجیه حیفنده و کذلک) (قد افرح الیوم من استعلی) (قولیدر و بالجمله فرعونه غالب اولدیغندن غیری موسایه
عداوت ایتش پر قوم یوقدر الامومی آنره علیه ایدوب قهر ایتدیر و بوجله صفت علویه نیک موساده کمال
ظلم ورتنددر * پس بواجلندن موسایک حکمتی صفت علویه الیه وصف اولندی و حکمت امامیه حکمت علویه
ایله ارفاد اولندی * زیر علو حقیقی مرتبه امامته باو غ الیه یسر در و هارون موسایه الیه نایب در * و آنک
نبوتی موسایک نبوتندن بر جزه در موسایک نبوتی دخی نبوت هارون الیه و ید هارون منصب نبوت
ایله موسایک وزیر و مأموره مشیری ایدی * قال الله تعالی) (ووهبنا له من رجحنا اخاه هارون نبیا)
(ثم حکمة صمدیه فی کلمة خالیدیه) (اندنصرکه حکمت صمدیه درکه کلمه خالیدیه ده مقصوده در علم ان لاسم الصمد
معنیین احدهما باعتبار ان الصمد هو الذی لا یحرف له و الاخر معنی القصد و الا لایحی بوننده مراد اولان قصد و النجا
معنانه در * پس وقتا کم خالده علیه السلام قومنده مظهر صمدیه اولدیه که جمیع مهمانده احکام النجا
ایدر لیدی و لماتده اکا توجه ایدر لیدی و حق تعالی آنک دعاسیله بابائی آنردن رفیع ایدر و کذلک خالده

قوی مبتدیه مظاهره آنک توفیق ظاهره اولدی قوی اکامخالت ایند کاردن اورتی پس اولادنه وقومنه
موند نصکره آنک تفریه قصد ایدوب التجا ایدوب دیو وصیت ایلدی پس بواجلدن آنک حکمتی صمدیه ایلد وصف
اولندی وحکمت علویه حکمت صمدیه ایلد ارفاد اولندی زیر اعلو حقیقی صمدی موجبدر (ثم حکمة فردیه
فی کلمة محمدیه) آنند نصکره حکمت فردیه در که کلمه محمدیه ده منفرده در بوحکمتی شیخ رضی الله تعالی عنه
ایکی صفت ایلد وصف ایلدی بر سی کلمه در بر سی فردیه در پس کلمه ایلد وصف ایتد بکنک سری بود وزیر
بوحکمت جمع حکم جمعی کلمه جمعینک احدیتد در که کلمه ایلد بونرک کلیسند متعینه در بونرک در کلک
کلیدر فردیه ایلد وصف ایتد بکنک سری دخی بود وزیر رسول علیه السلام تعینانک اولیدر که ذات احدیت
انکه متعینه اولدی هر تعیندن اولکه تعینات غیر متناهیة دن ذات آنرا ایلد متعینه اولدی وجمع تعینات
اجناس و انواع واصناف و اختصاص ترتیبه مترتبه در بعضی بعضی بعضی بعضی مندر جد و بو تعین اول جمع
تعینات الهیه و کونیه و عالمیه و وجودیه به شاملدر پس وجودده واحد و فرد در زیر امریه ده اکاساوی بر تعین
دخی بود در و فوقده دخی ذات احدیه مطلقه دن غیری بود در که هر تعین وصفدن اسم و رسمدن وجه و نعمدن
منزله در پس فردیه مطنا کاخته ص در بوسا ارحاکام کلمه و فردیه ان شاء الله حکمتده و موصفده ذکر اولور
وحکمت صمدیه حکمت فردیه ایلد ارفاد اولندی وجمع حکم حکمت صمدیه ایلد ختم اولندی زیر صمدیه
فردی مقتضیه در وحکمت فردیه کلمه صمدیه جمع حکمی جامعه در و کالات الهیه به و کونیه به واسعه در
(امدی) شوبه معلوم او سو که بوکاید بکری بدی موضعه فین حکمت فلائیه فی کلمه فلائیه قوی هر بر
موضعه بر وجه ایلد شرح اولدی اول حکمت مضاف الیه اولان بی به نسبت ایلد بوکاید اولندن آخرنه
وارنجیه واقعه اولان حکمدن هر حکمت حکمت اخری نه وجهله تعقیب اغشدر حکم مبتدیه اولان ترتیب
معنوی وجهی تعین اولندی که الی هذا الان بو ترتیب کالی وتفصیلی وجهی عالم غیبدن منصفه ظهورده
جلو می آید و باینه التوفیق) (وفین کل حکمة للسکمة التي نسبت اليها) (وهر حکمتک نفسی شول کلمه در که
حکمت اکاسیت اولندی یعنی هر حکمت نقشنک محلی شول نیشنک قلبیدر که اول بی به اول حکمت نسبت
واندی) (فاقصرت علی ما ذکرته من هذه الحکم فی هذا الکتاب علی ما ثبت فی ام الکتاب) (پس بوکاید
بو حکمدن ذکر ایتد بکم شی از من اقتصار ایتدم ام الکتابه ثابت اولدی یعنی خدا و زره که رسول علیه السلام
اول خدا و زره بکا محمد ایلدی ام کتاب مرانی چوقدر و لکن آنک امهات کلمه می بشار و لکسی ام کتاب
اکبر در که تعین اولدر و حقیقت حقایق کبزار و ایتد بکسی ام کتاب الهیه در که اول عامه در که رسول علیه
السلام این کان بنا قبل ان یخلق السموات والارض قولیه آندن سوال اولند قدّه کان فی عماد قولیه جواب
ایلدی و اوچنی ام کتاب مبیندر که اسم مدبر ایچوندر و اول عقل اول و فم اعلا در یعنی عقل اول کتاب مبیندر
وامی حقیقت حقایق یکانه در و اول عامه مر بویدر و در دخیجینی ام کتاب مفصلدر که اسم مفصل ایچوندر
که مرصاد ایلد و اول لوح محفوظدر شرعا و نفس کلمه در عرفا حکمیای و بکسی شول ام کتابدر که اسم خالق
سمایه در و اول سما قرل روحی روحا مبتدیه در پس حقیقه حقایق کبری اولان زمین اول انسان کامل
میرته سیدر که جمیع امهات مذ کوره ایچوندر و کتب دخی امهاتده و ام کبراده مشته در پس ام کتاب
جمیع کتب الهیه و کونیه جمعینک احدیتد در و شیخ رضی الله تعالی عنک حکم مذ کوره دن بو کتابده ذکر
احدیت جمع جمیع کالات حقیقه محمدیه مشربندن ام کاید ذکر ثابت اولدی فی قدر در یوخسه ام کاید
حکمت توفیق قدر دکلدر و بومرته بر زخیه کبرا در تعین ایلد لاتعین و غیب ذاتی ایلد شهادت کبری مبتدیه
و حقیقت ایلد خلقیه مبتدیه فاصله در و آنک صاحبی خاتم انبیا اولان صاحب لوا الحمد محمد علیه السلام در که
اول میرته دن خاتم ولایت خاصه به حدایتد یکی شی حدایتدی) (فامثلت ما رسم لی و وقفت عند ما حدت لی
و لورمت زیاده علی ذلک ما استطعت فان الحضرة تمنع من ذلک) (پس حکم مذ کوره نک بوکاید ذکر نه بن امریه
امثال ایتدم بکار رسم اولدی اوزره و یاخود بکار رسم اولان مشته و حکمتک اخر ایتد ثابت اولدم بکا محمد
ایوانان شی مبتدیه و اگر رسم و تحدید اولندی فی شی اوزره زیاده ذکر ایتد که میل ایتدم قادر اولدم زیر حضرت
خلافت مات اقتضادر و حضرت عبودیت سیدلر منحه امتثال اعطا ایدر زیاده ایتمکه مانعدر و کذلک

نقص انك دخی مانعدره وخلفاواد باوامنادر) (والله الموفق لارب غيره
وفي ذلك فص حكمة نفیة فی كلمة شلیة

حکم مذکور در هر بر حکمتک بر کلمه یا اضافی وجهی ذکر اولندی پس کلمه تشبیه ده نفس و رحمانی الیه
منفوخه اولان حکمت تشبیه نک خلاصه وزیده سی و یا خود بالیدر) (اعلم ان العطايا والمنح الصاعرة في الكون
على ايدي العباد وعلى غير ايديهم على قسمين منها ما تكون عطايا ذاتية وعطايا اسمائية وتتميز عند اهل الاذواق
(يملك تحقيق شول عطايا ومنح که کونده عباد بالیدری اوزره یعنی واسطه الیه ودخی عباد بالیدر نندن غیر
اوزره یعنی حقدن واسطه منظر ظاهر عباد الله واصله در ایکی قسم اوزره در آنردن بر قسمی عطایای ذاتیه در
و بر قسمی عطایای اسمائیه در و بوعطایای اهل اذواق قشده بری برندن تمیزه اولور زیرا الوهیتدن منعی اولان
فیض الهی رحمانی ماهیات قابله اوزره منبسطه اولدقده فیکم اصلی و متحدی حیثیتیه باعتبار اولانسه
واحد اولور و باعتبار اوزره عطاء ذاتی اسمیه اولور و زرا حقدن صادر اولدی آنک ذاتی مقتضای اوزره
آندن غیر ای که موجب یوقدر و اما فیکم اول فیض الهی و عطاء ربانیک قوابله ضروری و قوابل خمصیه الیه
تبعی اعتبار اولانسه عطاء اسمائی تشبیه اولور (امدی) شویله یلکم ذات الوهیتدن وارده اولان عطایای
ذاتیه تجلیات اختصاصیه در الله ند یعنی جمیع اسماء الهیه جمعی احدیتدن کمل مقرینیه و افراد کامائیه
خصیصه اولان تجلیات الهیه در و اما ذات مطلقه من حیث هی هی عطاء عطا یا بتزردخی بر تجلی الیه حق ذاتی
حیثیتیه تجلی ای بتز تجلی ذاتی دید کاری ذات الوهیتک تجلیسیدر و عطایای اسمائیه نک عطایای ذاتیه ده اندراجی
متغیقلر قوابله تعددی و ظهور متنوعی بالذات قبول آید بکندن اوتری پس حضرات اسمائیه دن هر بر
حضر اتدن ا کا مخصوص اولان عطاء الهی وارد اولور محل تجلی حسیه ظاهر اولور) (کمان منها ما يكون
عن سؤال فی معین وعن سؤال فی غیر معین و نهاما لا يكون عن سؤال سواء كانت الاعطية ذاتية او اسمائية)
معین قوی کسر یا الیه اونی جائزدر پس یوقدر اوزره سؤال قوی ایچون مضاف الیه تقدیر اولور و بمعین قوی
مضاف الیه اولور پس تقدیر بویه اولور عن سؤال سائل معین رفیع یا الیه دخی جائزدر و سؤال قوی مـ سؤال
معنایسته اوله پس یوقدر اوزره معین قوی سؤال ایچون صفت واقع اولور یعنی عطایای الهیه ایکی قسم
اوزره در بری عطایای ذاتیه و بری عطایای اسمائیه در به تمیم عطایادن بعضدر شول عطا که سائل
معین سؤالندن واقع اولور و سائل غیر معین سؤالندن واقع اولور و عطایادن بعضدر شول عطا که سؤال لفظی الیه واقع اولور
معیندن واقع اولور و سؤال غیر معیندن واقع اولور و عطایادن بعضدر شول عطا که سؤال لفظی الیه واقع اولور
علی السویه در کرک عطیه الهیه ذاتیه اولسون و کرک اسمائیه اولسون پس وقتا کم شیخ رضی الله تعالی عنه
عطایای ذاتیه و اسمائیه بی تقسیم آیدیه و تمیزی ذرقه حواله آیدیه باعتبار آخر ایه عطایای حسن الیه
مدر که اولان اقسامه تقسیم آیدی و تقسیم مذکور ای امتیاز ده تشبیه آیدی حمله تمیز اولدینی کی (فالمعین
(بکسر الباء ای السائل المعین) (کن یقول) (اوبعضها ای السؤال المعین کسؤال من یقول علی انجمار
السؤال) (یارب اعطنی کذا فمعین امر اما لا یخطر له سواء و غیر المعین کن یقول یارب اعطنی ما تعلم فیه مصلحتی)
(معین کسر یا الیه جائزدر یعنی سائل معین شول که نه کبیدر که یارب بکافلان عطایای و بر در پس بر امری
تعیین آیدر که آندن غیر برشی ا کا خطورا بتز لسان الیه تلفظ آید کی حینده وسائل غیر معین شول کمنه
کبیدر که یارب بکا عطا الیه شول شیبیکه من آنده بمن مصلحتی یلور من دیرو فتح یا الیه جائزدر و تقدیر بویه اولور
فالسؤال المعین کن یقول یارب اعطنی کذا فمعین امر اما الی آخره و بکا شجاعت بوند نصکره فبما الیه
من معین و غیر معین قوی دلالت آیدر) (من غیر تعین لکل جزء من ذاتی من لطیف و کشف) (بمن ذاعن
هر بر جزء ایچونکه لطیف و کشف در اعطا الیه تعین مزدوره یعنی ذات اجزا سندن غیر بر جزء لطیفه که روحدر
وقوای روحانیه در هر بر جزء کشفه که تقدیر و قوای نقائیه در ملام اولان نهائیه و سن آتی مصلحت
یلور سن آتی ا کا عطا الیه کل ذمیشتر در پس یوقدر اوزره من غیر تعین قوی یقول قولنه متعلق اولور
واکل قوی دخی اعطی قولنه متعلق اولور و تقدیر بویه اولور کن یقول یارب اعطنی ما تعلم فیه مصلحتی لکل
جزء من ذاتی من لطیف و کشف من غیر تعین پس یوقدر اوزره من غیر تعین قوی شجاعت کلامندن اولور

و كذلك من غير تعيين قولي اعطاني ما تعلم فيه مصلحتي قولي ايجون تفصيل وبيان اولي و لكل قولي من غير تعيين
 قولته متعلق اولي جائز در * يعني يارب بكا اعطاك الله شول عطائي * كه آندن بنم مصلحتي من ييلورسن ذاتم
 اجر استندن هر بر جزه ايجون اكا مناسب اولان عطائي بن تعيين ايتيم سن بنم جمعته علمك اعطاك الله شي اوزره
 نافع اولان شي اعطاك الله بوقته يردده كلامده حذف واقع اولوراي من غير تعيين مني لكل جزه و كلامده تقديم
 و تاخير اولي و حذف اولي جائز در اي اعطاني لكل جزه قولي ايجون من ذاتي قولي صفت واقع اولوراي لكل
 جزه كائن من ذاتي و لطيف و كفيف قولي لكل جزه قولي ايجون عطفي ياندر و جزه لطيف يعني يارب ذاتم
 اجر استندن اولان هر بر جزه لطيف و كفيف ايجون اعطاك الله شول عطائي كه آنده سن بنم مصلحتي من ييلورسن
 هر بر جزه مناسب اولان مظلومي بندين تعيين سز يعني بن تعيين ايتيم سنك علمك اعطاك الله شي اوزره سن اعطاك الله
 و جزه لطيف روح و قواي روحانيه كييد و روح ايجون مطلوب اولوب آنك مناسب اولان علوم و معارف الهييه
 و ارزاق روحانيه در و جزه كفيف جسم و نفس و قواي جسمانيه و نفسانيه كييد و جسم ايجون مطلوب اولوب
 آنك مناسب اولان مال و بنون و ارزاق جسمانيه در و بعض نسخه ده لكل جزه من ذاتي من لطيف و كفيف واقع
 اولوب پس من لطيف قولنده من بيان ايجون اولور كه لكل جزه قولي بيان ايد و ما تعلم قولنده ما ايجون بيان
 اولي جائز در پس بوجه اوزره كلامده تقديم و تاخير واقع اولوراي اعطاني لكل جزه من ذاتي ما تعلم فيه مصلحتي
 من لطيف و كفيف و بعض نسخه ده لكل جزه من ذاتي لطيف و كفيف واقع اولوي جزه قولي ذاتي قولته اضافت
 ايله و ذاتي يانك تحقيقيه در و يانك تشديدي دخی جائز در پس بوقته يردده ذاتي قولي لكل جزه قولي ايجون
 صفت واقع اولور پس ذاتي قولي يانك تشديدي ايله اعتبار اولنده قد من غير تعيين لكل جزه ذاتي من لطيف
 و كفيف قولي شحك كلامندن واقع اولور * يعني غير معين شول كسنه كييد و يارب اعطاني ما تعلم فيه
 مصلحتي دبر كه لطيف و كفيف ذاتي اولان هر جزه ايجون اكا مناسب اولان شي تعيين ايتيم بلكه مصلحتي
 و موالاتي حقه علمه حواله ايدر) (و السائلون صنفان صنف بعينه على السؤال الاستعمال الطبيعي فان الانسان
 خلق بحولا) (و عطايي الهييه بي سائل اولور ايكي صنف در بر صنف بودر كه آني سؤاله استعمال طبيعي بعث
 ايتدي زير انسان بحولا مخلوق در * پس سؤاله باعث اولان استعمال طبيعي در * شي آخر دكادر سائليندن
 بوصف علم الهييه حقه تقديرنده مسؤلك وقوعندن و لا وقوعندن اولان شي عالم دكادر و كند ياري
 دخی از منده دن هر زمانده فني شيه مستعد اولد قري عالم دكادر) (و الصنف الاخر بعينه على السؤال) (جله
 لما علم ان ثمة امورا) من العطايا) عند الله قد سبق العلم بانها لا تسال الا بعد السوال فتقول فعل ما يناله سبحانه
 يكون من هذا القبيل) و سائليندن صنف آخر بودر كه آني سؤاله آنك علمي بعث ايتدي زير اجالا عالم در كه
 علم الله عند الله عطايادن امور كثيره نايته در كه علم الهي سبق ايتدي يعني علم الهييه نايته اولدي كه اول
 اموره نيل اولور الا و الله نصكره پس دبر كه هر موجود كه بزم الله سبحانه و تعاليدن سؤال ايتدي بكمز و بوقيلدن
 واقع اوله * پس احتياط اوزره سؤال ايدر بعثه قوائك فاعلي مضمر در زير الماعلم قولي اكا دلالت ايدر بوقته يرد
 اوزره لما علم قولنده لام مكسور در فعليل ايجون در و ما تشديد ايله شرط ايجون اولي جائز در و آنك جوابي بعثه
 قولي اوله پس كلامده تقديم و تاخير واقع اولور و بوقته يردده اولور لما علم ان ثمة امورا عند الله قد سبق العلم بانها
 لا تسال الا بعد السوال بعثه علمه عليه پس بوقته يردده اوزره لما جوابي ايله مبتدئك خبري واقع اولور و بوصفك
 استعدادي جاليدر و مستعد اولدي عالم در و بعض نسخه ده لا تسال الا بعد السوال فتقول فعل ما يناله واقع اولدي
 (فسؤاله احتياط لما هو الامر من الامكان وهو لا يعلم ما في علم الله ولا ما يعطيه استعداد في القول) (پس
 بوصفك سؤالي احتياط در شول شي ايجون امكاندن كه امرانك اوزره در يعني علم الهييه نايته اولان شيك
 حصول علم الهييه سؤاله متوقف اولد بغير اجالا عالم و لعله * پس بر شي احتياط سؤال ايدر و دبر كه ممكن در كه
 اول شيك حصول علم الهييه سؤاله متوقف اولان شيدن واقع اوله * پس امكان ايجون سؤال ايدر بوقته يرد
 اوزره من الامكان قولي لما قولنده ما ايجون بيان واقع اولور و بن سؤاله قولته متعلق اولي جائز در اي سؤاله
 من الامكان اي الامكان احتياط لما هو الامر عليه و حال بوكه علم الله نايته اولان شي تفصيل اوزره بيلنر
 و ظاهر در جاي ايتدي بكنه موافق ميسر شعوري بوقته يردده آنك استعدادي قبوله اعطاك الله شي دخی عالم دكادر

پس اگر سؤاله باعث اولان استعمال طبيعي اوله جقي اولور سه * پس يا اكا استعداد حالي موافق در و يا موافق
 دكادر * پس اگر موافق اوله جقي اولور سه مستهلك و توقي لازم در * و اگر موافق اوليه جقي اولور سه وقت
 اولور كه في الحال واقع اولور و اگر سؤاله استعداد حالي باعث اوله جقي اولور سه مسؤل البتة واقع اولور و اكا نيل
 اولور و رك سائل سؤال ايله تلفظا بتسوسن زير السمة استعدادات ايله سؤال دن اجابته تاخير اولور و اكر طلبه و تلفظ
 ايله سؤاله باعث علم اوله جقي اولور سه كه مسؤلاتندن بعض مسؤل وارد در كه اول ادراك اولور و اعطاك الله شي الا
 سؤال نصكره پس احتياط سؤال ايدر و طلب ايدر * پس مسؤل عنك عيني واقع اولور اكر سائلك استعدادي
 تام اوله جقي اولور سه اگر سؤالي استعداد نه موافق اوليه جقي اولور سه پس حق تعالى اكا سؤالي حالنده لميك
 ايله اجابت ايدر و عين سؤالده فعل ايله اجابتي تاخير ايدر و لكن امكان باقيد در * پس سائله و آنك مبلغ علمه نظر
 ايتكمه واقع اولي ممكن در و واقع اولمق ممكن در اما استعدادك سؤاله اقترافي قنده تاخير و امكان باقي قالمز بلكه
 مسؤلك عيني اولي واجب در) (لانه من اغمض المعلومات الوقوف في كل زمان فرد على استعداد الشخص
 في ذلك الزمان) (زير اشان بودر كه اغمض معلوماتندن هر زمان فردده يعني هر آن مهيئده و بر شخصك اول
 زمانده اولان استعداد نه واقف اولي زير اهر زمانده بر شخصك استعداد نه وقوف اولور و الا كل ايجون واقف ايدن
 ايجون پس هر بر اهر آن نده اولان استعدادني ادراك ايتيم تاكم مستعد اولد بغير شي في الحال سؤال ايله
 و اول شي دخی واقع اوله و از اولور بر حال اوزره اولور كه نچه اموره مستعد اولد بغير زعم ايدر و آنري سؤال ايدر
 و حقيقه اول امورك و وقوعنه علمي بوقته يردده بلكه امكان طريقي اوزره علم در پس اول امور كاه واقعه اولور و كاهي
 واقعه اولور * پس آنز اولور كه انسان اجالا بر شي قبول ايتكمه اولان استعداد نه واقف اولور ته كيم واقف
 اولور كه علم فقه و طبيك قبولته كند بسي مستعد در و بونك امثالي كمي * و اما هر زمانه منسوب اولان استعدادك
 جزئيه و توقي مثلا الله تعالى بوكون بكا شول قدر رزق و بر و يارن دخی شواقد و زير و بوقتي كمي پس اكا
 سبيل بوقدر) (و ما تدري نفس ماذا تكسب غدا) (الا مكر بونلك بعثه حق اني اطلاع ايله) (و لا ما اعطاه
 الا استعداد لا سؤال ماسأل) و اكر سائله سؤالي اعطاك الله شي سؤال ايتدي يعني هر نه شي كه عبد اوزره هر آنده
 جاري اولور عبدك استعدادك استعدادك اول شي اول آنده اقتضا ايدر حقي عبدك سؤالي دخی واقع اولور الا آندن
 استعداد ايله كه اول سؤالي اول زمانده آنك استعدادي اقتضا ايدر و الا عبده سؤال ايتكمه امكان اولور پس
 سائلك سؤالي آنده كامن اولان مطلق استعداد نه دلالت ايدر كه اول استعدادي سؤاله باعث در و لكن هر زمان
 فردده استعداد نه واقف دكادر (فغاية اهل الحضور) من السائلين) الذي لا يعاون مثل هذا ان يعاون في الزمان
 الذي يـكـون فيه) (پس سائليندن اهل حضورك تاچي كه آنك علم الهي به واستعدادك به علمي بوقدر
 استعدادك به علم ايدر شول زمانده كه آنرا نده موجود در زير اهر اهل حضور اولان كسنه جميع عطاياي
 الهييه كي كند عبادك ايدري اوزره ظاهر اولون و كند ايدر ندين غير اوزره ظاهر اولسون كاي شي حقه ييلور
 و دخی وجودده و تاثيرده حقه غير بر شي مشاهده ايتيم پس آنر بيلر كه هر وقتده استعدادك به شي
 قبول ايدر زير علم الله من غيري اكا بر شي واسع اولور * پس آنك تاچي بودر كه آنر استعدادك به حق تعالى
 آنره واردات و تجلياتدن و علوم و اخلاص قنق شي اعطاك الله اول زمانده ييلور كه آنرا نده حاضر در
 (فانهم بحضورهم يعلمون ما اعطاهم الحق في ذلك الزمان) (زير اندر حقه حضور و وشم و دولي سبيله اول زمانده
 حق انره اعطاك الله شي عالم در) (الي هنا) يعلمون) (انهم ما قبلوا الا بالاستعداد) (وانره علم اندر كه انرا اول
 زمانده حاضرده قبول ايتدي كاري عطاياي قبول ايتدي بلاك اول زمانده اولان استعدادي سبيله بوقته يرد
 اوزره وانهم قولنده ان مقتوحه اولور و مكسوره اولوب قائم قولته معطوف اولي جائز در و بوقته يردده اولور
 اي وانهم بحضورهم يعلمون انهم ما قبلوا الا بالاستعدادهم) (وهم صنفان صنف يعلمون من قبوام استعدادهم
 و صنف يعلمون من استعدادهم ما قبلوه وهذا ما يكون في معرفة الاستعداد في هذا الصنف) (واهل حضور
 ايكي صنف در بر صنف عطايي قبول ايدن استعدادك به علم ايدر و بونر عالم معانيدن و اعيان نايته دن كشف
 ايتدي پس بونر علمي التفصيل استعدادك به بيلر بلكه احوال و وارداتندن و قبول ايدن اجالا استعدادك به
 ييلور زير ييلور كه اكر استعدادك به اولميدى اندرن قبول واقع اولور و بر صنف استعدادك به ييلور كه

عطار بن نه شیبی قبول ایدر و وصف تا نیک معرفتی بوصفده یعنی اهل حضور صفده معرفت استعدادده
واقع اولان شینک انجور یعنی بوصف صنف اولان ام واکشدر بوقدر بر اوزره هذا صنف ثانی معرفته
اشارتد و اشارت ایچون واقع اولور و بوصف تا نیک حضور لیه عوالم غیبیه و حضرات عالییه به کشف
مقترن اولدی پس علم الهی ازایده که ذات حقله قنعدر اعیان ثابت لیرین بیلد بیره پس خصوصیات قابلیات
اصلیه و ازلیه لرندن علی وجه الاجمال استعدادلر بی بیلد بیره پس استعدادلری معرفتندن قنقی شیئی قبول
ایدر و بیلور پس سوال انجور الا اول شینکه آنک قبولنه کند بیلرند استعدادلری مشاهده ایدر و پس
سوال ایتدکاری شیئی فی الحال واقع اولور و یا خود بر زمانک تا خیرند نصیحه پس وقتا کم شیخ رضی الله تعالی عنه
عطا یایی سوال ایلد حاصل اولان عطا یا و سوال السز حاصل اولان عطا یا به تقسیم ایتدیه و قسم اولی امر معینه
سوال ایلد اولان شینکه و امر غیر معینه سوال ایلد اولان شینکه تقسیم ایتدیه و بعد سانی سوال ایلد با عت حسیده
قسمینه تقسیم ایتدیه سانیلندن بر فرعی دخی بیان ایدوب ایتدی (ومن هذا الصنف من یسأل لا یتجهل
ولا لا مکان و انما یسأل امتثالاً لامر الله فی قوله تعالی ادعونی استجب لکم فهو العبد الخجض و لیس لهذا
الداعی همة متعلقة فیا یسأل فیها من معین او غیر معین و انما همتهم فی امتثال اوامر سیده) یعنی اهل حضوردن
سانیل صنفندن و یا مطلقاً سانیل صنفندن قبول سائل و اردر که سوال ایدر و لکن استجبال طبعی ایچون
و امکان ایچون سوال ایتد بیکه الله تعالی (ادعونی استجب لکم قولنده واقع اولان امر الهی به امتثال ایچون
سوال ایدر پس اول سائل عبد محضدر و حال بوکه بوداعی ایچون همت متعلقه بوقدر قبول شیده که
آنک حقنده سوال ایدر مسؤل معیندن و مسؤل غیر معیندن بلکه آنک همتی سیدینک او امری امتثالنده در
یعنی عبد محض اولان داعی ایچون دنیا و آخرت ظاهر او باطن مسؤل معیندن بر امر مخصوصه آنک همتی
متعلقه دکادر الا آنک همتی سیدینک او امری امتثالنده در پس دعا ایچون وارد اولان امر الهی به
امتثال ایچون سوال ایدر و دعا ایدر (فاذا انتفی الحال الی سوال عبودیه) پس جنسکم (ادعونی استجب
لکم قولنده اولان امر الهی به امتثال حال اقتضا الیه عبودیه سوال ایدر و بر عبودیت محضه امر امتثالی
اقتضا ایدر پس بوداعینک لسان مقال ایلد سوالی امر الهی به امتثالندن و تریدر بوحسه حاجات و مسؤلنه
وصول و مراداته حصول ایچون دکادر و بر آنک قلبی ما سوا حق طلبندن معروضه مشاهده جمال مطلق ایلد
غیردن مبادر و نه مطالب دنیوی به طالب و نه مأرب اخروی به راغبدر بلکه نظری وجه حق در جمعا مقام
و حدتد و تفصیلاً مظهر کثیره پس حال اقتضا ایتد که سوال لفظی ایلد عبودیتندن اوتری سوال ایدر
(واذا انتفی الحال) (التقوی و السکوت سکت قدر انبلی ابوب و غیره و ما سوا رفع ما ابتلاهم الله به
ثم انتفی لهم الحال فی زمان آخر ان یسألوا رفع ذلك) (فسألوا) (فرفعه الله عنهم) (فجنسکم و توکل علی الله
قولنک جنسکی اوزره غالب اولان حال تقوی و سکوئی اقتضا الیه بوعبد عبودیتندن اوتری ساکت اولور
پس تحقیقاً الله تعالی ابوبی و اندن غیری انبیا و اولیادن جماعه کثیره بی مبتلا ایلدی و حال بوکه اندر سوال
ایتد بیلر شول بیلانک رفعتی که الله تعالی انلری اکامیه ایلدی اندنصکره زمان آخرده حال اقتضا ایتدیکه
اول بیلانک رفعتی سوال ایدر پس سوال ایتد بیلر پس حق تعالی اول بلائی انلرندن رفع ایتدی یعنی ابوب کی
بعض بلا یا الیه مبتلا اولان صنفی حکمتک اقتضایی اوزره حق تعالی بر بلایه مبتلا ایتد که اول بلا یا بطنک
حکمتی مقتضی اولوب تسلیطدن مراد اولان شی ظهوره قریب اولیجه حقه تقوی و سکوئی حال اولوب
و امر و حقه تسلیم حال انرا اوزره غالب اولوب سکوئی ایدر و تسلیطک حکمتی تمام اولوب زمان آخرده اول
تسلیطک عمره سی ظاهر اولیچون حال اقتضا ایدر (واذعونی استجب لکم) (قولنده دعا یتد که وارد اولان
امر الهی به امتثال ایتد حال انرا اوزره غلبه ایدر پس اول بیلانک رفعتی سوال ایدر پس الله تعالی انلرندن
اول بلائی رفع ایدر و لکن بونلر سوالی اجابت ایچون دکادر مکرریم انلر سوالی و انلر اجابتی الله تعالی نیک
مرادی اولد پس دعا ایدر دعا به سام و اولد قلرندن اوتری اگر اجابت ایدر سه شکر ایدر و اگر اجابت ایتد سه
بیلور که دعا به امر دن حقیق مرادی دعا در و کذلک اگر اجابت حاصله اولور سه ساللری ایلد استعدادلرین
بیلور و اگر اجابت اولنر سه وقت آخره سان استعدادک تاخیرین بیلور پس اول وقت سوالی تاخیر ایدر

پس عبد کامل تا ایلور که هر حاله کندی اهل اولدینی شینکه استعدادده علمی واریکن و مسؤلان وقوعه
و استعداد اجابتک سواله اقترانه علمی واریکن امر امتثالاً الله دن سوال ایدر و لکن اجابتی قصداً غز و شینک
وقوعه همتی متعلقه اولنر بلکه همتی او امر الهی به امتثالدر پس بوعبد محضدر و بوصف صنف اولان
اکلدر که سوالی حالده استعدادلری بیلر و آنک حقنده علم حقیق تعلقی کیهینه مطلع دکادر پس بوصف اوزره
جنسکم حال سوالی اقتضا الیه و احساس ایتدیه که مراد الهی دعا و والد عبودیه و امتثالاً دعا ایدر و اگر
استعداد حالین بیلور سه که ابتلا تمحیض و تکمیلدر و جانب حقندن کارضو اندر صبر ایدر و امر فی الله تعالی به
تقوی و ایوب سکوئی ایدر و بر عالم که حق تعالی انلرندن حضرت قهر و جلال حکمتی در انما ابیا غیر
بلکه رحمت ذاتیه قهر عرضی آثارینک اضمحلالندن لازمدر و بر اسبق و حق علی غصبی مقصوب علیه
حقنده در پس شول کسسه که اول رحمت الهیه سبقت ایتد اوله آنک حقنده غضب عارضی بطریق اولی
مضمحل اولور و مثلاً ابوب علیه السلام کی که ابتلایه صبر ایتدی و ابتدا حقندن ضرر لرفعتی سوال ایتدی حاله
و استعداد حالین علمی اولد یغندن اوتری پس هر محنت و ابتلا که الله تعالی انکله عبادتی مبتلا ایدر قهر
محض دکادر بلکه رحمت و نعمت خاصه در که محنت و نعمت صورتده ظاهر در و بابتلایه و اغیب اولنر الا
مراد حق عالم الهی به واقف و سرقدره مطاع اولنر پس هر جنسکم انفصال شمره و با سائل او ابی وصولن
و اتصال رنوا و سرائل از مانی حصون عالم اولد دعا ایدر و الله تعالی انلرندن ضرری رفع ایدر و عصری بیره
تبدیل ایدر پس رفع ضرری سوال ایدر امر الهی به امتثالندن اوتری و عدم سواله قهر الهی به مقاومت
نوهندن اوتری پس سواله و عدم سواله عباد الله ایدر و حق ارادتی و علمی موجب اوزره امر الهی
و حکم ربانی به ناظر در و حال اقتضا ایتد که بخواصک سواله امر امتثال لری انلر نفوسنه متعلقه اولان
امورده در و اما اهل عالمه و اهل ملکته و کنیز لرداری اهلنه و بعض خصوصده کند بیلر و وجودی عالمه
متعلقه اولان امورده حکمت الهیه و معرفت تامه مقتضای اوزره سوال ایدر و بر امر و مالکدر و انک اوزر سه
واجبدر هر ذی حقه حق تعالی علیه کفوله علیه السلام (ان لا هلك علیک حقاً و لا فساد علیک حقاً و اعینک
غلیک حقاً و لا ذلک علیک حقاً) (پس وقتا کم عبد محض امر الهی به امتثالندن اوتری سواله تفرص ایدر سوال
مقابله سنده کا یکی امر دن برسی عارض اولور یا مسؤل فی تهمیل او انور و یا تاخیر و لئور پس تهمیل و تاخیر
سبب اولانی شیخ و نبی الله علیه و آله (والتجهیل بالمسؤل فیہ و الایطاء للقدیر المبین له عند الله) التجهیل
میتد و الایطاء عطف علیہ و اللقدیر خبره یعنی مسؤل فیہ ایلد جانب حقندن تهمیل و تاخیر انکچون
عند الله معین اولان قدرندن اوتری و بر امر حادث ایچون عند الله وقت معین و اردر که لوح قدرده کما قارند
انندن متاخر و از و انک اوزره مقدم اولنر (فاذا وافق المسؤل الوقت اسرع بالاجابة و اذا تأخر الوقت تأخر فی الدنيا
و اما فی الآخرة تأخرت الاجابة ای المسؤل فیہ لا الاجابة التي هی لیسک من الله فافهم هذا) (پس جنسکم سوال
وقته موافق اولیجه اجابت ایلد امر اعاول و بر حق مسؤل فیہ فی الحال اعطا اولنر و جنسکم اجابت ایچون مقدر
اولان وقت سوالندن متاخر اولیجه یادیناده و یا آخرتده یعنی وقت اجابت یادیناده تاخر او ایتد که بعد زمان وقت
کادر کده اجابت اولیجه و یادیناده اجابت اولیجه وقت آخرتده متاخر اولیجه اجابت متاخره اولور یعنی
مسؤل فیہ اولان شینک حصولی متاخر اولور وقت معینه دل بوحسه الله دن لیسک اولان اجابت تاخیر اولنر
زیرا عیدر عالتد که الیه لیسک ایلد اجابت اولور و بقول من انذر الصبح ان العبد اذا غری به بقول الله لیسک
عبدی و حق تعالی ادعونی استجب لکم قولی ایلد کندی نفسی اوزره عیدر دعا و حق ایجابی ایتدی و انک
قولی حق و وعدی صدقدر پس جنسکم عبد حقه دعا ایتد که کرد دعا و وقت معینه موافق اولور سه فی الحال
لیسک فعل ایلد اجابت اولور و لکن جنسکم حق تعالی مسؤل فیہک حصولی ایچون عیدر استعدادده معین اولان شینکه
ظهوری تاخیر فی عالم اولیجه فی الحال عیدر و مبادرت ایدر و انک کمال قابلیتده و استعدادده معین اولان شینکه
و اکامه اولور عین مسؤل حقنده اجابتی موجب اولان تهمیل و قبول ایتد که بر استعدادی سواله موافق
دکادر پس جنسکم عین مسؤل حصولی ایچون مقدر اولان وقت کاسه و سوال وقته موافق اولیجه فی الحال
اجابت اولور پس بوقدر اوزره اجابت سوال وقتندن حاصلدر هر قنقی سوال اولور سه و هر قنقی سائل

اولور و اما سوال فنده اجابت حکم نك طهوری عدل استعدادی و قابلیتی قدور و اجابت حکم نك
اول طهوری و سوال طهوری ایچون عدل استعدادی فکمه یلنه حقل اعانه و امدادیدر و فکتم الله تعالی
عبدن لسان حال و لسان ذاتی و لسان استعدادی ایله سوالده کمال استعدادی عالم اولسه لسان شخصی ایله
عبدن سوالندن اول آتی بعث ایدر و فی الحال اکا اجابت ایدر و پس بوسره شعوری اولیان کسته ظن ایدر که
بعض عیدل سوالندن اجابت تأخیر اولمز و بعضی اجابت اولمز و لکن امر بویه دکادر بلکه هر داعیدن
هر داعی ایدر و لکن امر الله تعالی امر ایدر و کیدر (وما کان رسول ان یأتی الا باذن الله) (اول کمال
قابلیت و استعداد) (فاذا جاء امر الله قضی بالحق و خسر هنالك المبطون) (و شیخ رضی الله تعالی عنه
فافهم هذا قولی ایله تنبیه ایدر که بونده اجابتدن مراد بالفعل اجابتدیر و ایلک ایله اجابت دکادر و فی الحال سوالندن
ایلک ایله اجابت تأخیر اولمز و دخی لیلک ایله اجابت ایدر و فعل ایله اجابتی تأخیر ایتک مجبوت سر نه و بعددن
حق عدم اعراضه دلالت ایدر یکنه اشارت ایدر زیرا که اولور که عبد سائل محبوب حق ایکن انک سوالنی
حق تعالی لیلک ایله اجابت ایدر و اول شیء مسؤولی اعطایا تمکله اجابت ایتز عبد دعاده تردنه حق محبتی
و رضای تعالی ایتد یکندن اوتری و تأخیر اجابت عبد ایچون اولی اولد یکندن اوتری و مع هذا حق تعالی
عبد محبت ایدر و دعاسنی و سوالنی استجاب ایدر و انک قرب و کرامتی مراد ایدر نور و دعاسنی استماع ایدر و آندن
راخی اولور و سوال اولان شیئی اکا اعطایا ایتز اکا کمال محبتدن اوتری زیرا اندن بر شمله انک محبت اولد یغن
و اندن بعد اولد یغن استز پس عبد محبوب حقن غیر بر شیتی حقن سوال ایتد یکن اجابة ایتز اکا کمال
محبتدن اوتری تا کیم عبد اول شمله اندن محبوب اولیه و اکا اولور که عبد مسؤولی اعطایا ایدر و اکا محبت ایتز
بلکه فی استدراج ایدر (قال رب فانظرنی الی یوم یبعثون) (قولنده ایلک سوالی کبی پس) (فانک
من المنظرین الی یوم الوقت المعلوم) (قولی ایله اجابت اولندی و اجابت حق اکا محبتدن اوتری دکادر
بلکه انک طرد و استدراجندن اوتریدر و پس فعل ایله اجابت تأخیرنده مجبوت سر نه فافهم هذا قولی ایله
تنبیه اولندی) (و اما القسم الثاني وهو قولنا ومنها ما لا یكون عن سوال فالذی لا یكون عن سوال فاما ایدر
بالسوال التلقی به فانه فی نفس الامر لا یدمن السؤال اما باللفظ او بالحال او بالاستعداد) (و اما اعطایا الهیه دن
قسم ثانی و اول یزم و منها ما لا یكون عن سوال قولدر و پس شول عطا در که سوال ایله واقع اولمز پس سوال
ایلهم مراد سوال ایله تلقی در و یعنی شول عطا که تلقی ایله اولان سوال ایله اولیه زیرشان بودر که نفس
امر ده عطا نك و سوالی فنده سوالندن لابد ذریالفظ ایله و یا حال ایله و یا استعداد ایله پس لسان لفظ ایله حاصل
اولیان لسان حال ایله و یا لسان استعداد ایله اولادن خالی دکادر و زیر لسان استعداد و لسان حال و لسان
مرتب و لسان ذات ایله سوال دانا واقع دکادر و انکچون لسان تلقی ایله سوال اولد فنده اجابت تأخیر اولمز و
پس فکتم لسان قول و لسان حال لسان استعداد موافق اولسه اجابت اسرع اولمز و پس عطاء الهی
و سوال حاصل اولور و لسان لفظی ایله سوال ایتد یکن و پس ظن اولور که سوال سوال حاصل اولدی
ولکن بویه دکادر و پس سوال ذاتی بودر که ذوات ذاتیانه الله دن بقاسنی سابل و اندن انک ذاتیله قیامنی
قائله در لسان ایله سوال جابج کبی که جوئی ایله شعی طلب ایدر و عطشان کبی که عطشی حالی ایله ربی طلب
ایدر و پس جوع بر حالدر که شبع طلبنه باعثدر و پس حال طلبه باعث اولان شیدر و بودنی استعدادندن
زیر استعدادده طلب اولیدی داعیه حاصل اولمز و لکن مطلوب حصوان حال ریاطلیده اقتضا ایتز
اگرچه کیم فی الجمله اقتضا ایدر و لسان استعداد ایله سوال یکی قسم اوزره در بریمی استعداد بزق و مجع اولد
و بریمی استعداد کبی غیر مجع اولد پس لسان استعداد بزق و مجع اولد سوال ایله سوال شول کسته نك سوالی کیدر که
الله دن بر امرک و بر فیض حصول ایچون انک اعلی و قابلیتی مشکله اوله و پس عطا متأخر اولمز و لسان
استعداد کلی غیر مجع اولد ایله سوال اسماء الهیه احکام و آثار نك و کالاتک ظهورن طلب ایدر کبی که
واعیان ثابته نك حضرت علم الهیه تعینی حیثیله وجودات خارجیه سن سوال ایدر کبی کیدر و پس
هر کسک عین ثابته می فیض اقدس دن سائله و آتی عدا اولندن خالیه دکادر و بوسوالندن دخی عطا تخلف ایتز
بر انفس امر ده استعدادک متضاده در که وجود عیندن اول حضرت علمیه ده انکچون قدور و لسان

مرتب ایله سوال نبوت کیدر که الله دن سوال ایدر شول شیئی که انکله و انده انک قیامی و قوامی ثابت اوله شول
نبوتدن که انک وجودی ایله اول نبوت دائمه اوله و شیخ رضی الله عنه الله تعالی دن وارد اولان عطاء مطلق
و قوعن که عن سوال واقع دکادر جمله طاقه ایتد یکندن هر بر یسنک نفس امر ده اجتماعیدر قیاس ایتد یکن
بر شی ایله مقید دکادر و بینهماده بجایع اولان شول شی اوزره که بر نوع ایله تقیید اتی تقیید ایدر پس دیدی
(کانه لا یصح عدم مطلق قط الا فی اللفظ و اما فی المعنی فلا یدان تقیید الحال فالذی یعینک علی حد الله هو المقید
لک باسم فعل او باسم تنزیه) (یعنی نفس امر ده عطا نك حصول ایچون سوالندن لابد در عطا سوال ایله مقیددر
سوال ستر مطلق اولق صحیح دکادر الا فظله تنه کیم شان بودر که عدم مطلق صحیح اولمز الا فظله و اما معاده
لا یدر که فی حال تقیید ایله و پس شول شیکه سنی اللهک جمله بعث ایدر اول شیکه جدی سکامقیددر و اسم
قول ایله و یا اسم تنزیه ایله و یعنی عدم مطلق غیر واقعدر زیر احاطه کالی ووصنی و مقامی حد خالده جدی تقیید
ایدر و اگرچه کیم لفظ عدم اطلاق اولمز و لکن معناه حال ایله مقیددر و پس معناه بر باعثدن لابد در که سنی
جمله بعث ایلهم و اول باعث سنک و ملامت هیئتک تصوریدر و پس لفظه مطلق اولان خدا ایله خدا
ایدر سن و اما معاده عدم مطلق دکادر و زیر سن عالم سنکه سن اکا خدا ایدر سن سنک خالق و حافظک اولد یغنی
حیثیله پس سنک حدی قید ایدر شول باعث که اول سنک محبت و خلقیتک معانسته اولان تصور کدر و اوبله
محبت و خلقیتک که اسم باری و حافظ ایله سلیمه در و یوا یکی اسم اسماء افعاله ندر و کذلک جابج اکل ایدر و شعی
قتنده الحمد لله دیسه پس الله تعالی به اسم رزاق حضرتدن جد ایدر و سخیلدر که اول حدیقه اسم مانع
حضرتدن اوله و کذلک عمل مخوفه ملاقی اولوب اندن نجات بولان کسنه الحمد لله دیسه پس خدا ایتد یکن الا اسم
حافظ و اسم وافی حضرتدن و اسم منتهم حضرتدن جد ایدر و پس الحمد لله دیدکده انک جدی مطلق اولمز
اسم فعل ایله مقید اولور و اسم فعلدن مراد اسم فاعلدر رزاق و منعم و حافظ کبی و کذلک بر کسته که الله تعالی
اکا هدایت ایتسه حقل صفات محدثات ایله عدم انصافی معرفتنه و پس الحمد لله الذی هدانا لهذا دیسه پس
جدی اسم تنزیه اولان اسم سبوح و قدوس حضرت ته اشارت ایدر و اسم تنزیه ایله جدی تقیید ایدر و پس عطا
دخی کذلک سوال ایله مقیددر پس اکا سوال لفظی موجود کبی ایله و اجابت واقع و بر کث و رحمت
شامله اولدیسه پس لسان حال و لسان استعداد ایله) (و استعداد حاصل اولان استعداد بزق به صاحبک شعوری بودر و بعض
بالحال لانه یعلم الباعث و هو الحال) (و بعددن حاصل اولان استعداد بزق به صاحبک شعوری بودر و بعض
اولد یکندن اوتری و حاله صاحبی مشعردر و زیر احاطه صاحبی باعث اولان شیئی عالمدر و باعث حالدر و پس
صاحبی سوال حاله و اقتدر اما سوال استعدادندن اخفادر انکچون شیخ رضی الله تعالی عنه) (فاما استعداد
اخنی سوال) (دیدی پس سوال استعداد سوالک اخفاسیدر یعنی سوال حال ایله سوال فظندن اخفادر زیرا
سوال لفظه صاحبی و اندن غیر دخی واقف اولور و سوال حاله صاحبندن غیر بر کسنه واقف اولمز و سوال
استعداده صاحبی دخی واقف دکادر و زیر غیب غیر بدندر الله دن غیری کسنه فی عالم دکادر) (و اما جمیع هؤلاء
عن السؤال علمهم بان الله فیم سابقه قضاء فهم قدیموا محلم لقبول ما یردونه و قد غابوا عن نفوسهم
و اغراضهم) (یعنی عطایا نك قسم ثانیسی که یعنی سوال واصل اولور انک اصحابی سوالندن منع ایتز الا انک
علیکه الله ایچون انک حقه سابقه قضاء و اردر یعنی علم الهیه نبوت علمیه نه وجه اوزره ثابت اولد یلر ایله
وجود خاقیده ظاهر اولمز و قضاء سابق نه وجه جاری اولدیسه لا اراده قضائه و لا مانع
لحکمه البتة رد اولمز پس بوطا نه کمال معرفتندن و علم الهی ایله تحققلندن تحقیق الله دن وارد اولان حکمک
قبولی ایچون محلمر یعنی قلوبن مستعد ایتد یلر و کندی نفوسلندن و اغراضلندن غائب اولد یلر یعنی نفوس
و اغراضلندن بالکلیه منسلخ اولوب وجود واحدک مشاهده سنده و واردات الهیه نك ملاحظه سنده غائب
اولد یلر پس بر عطایا نك سوالنه تعرض ایتد یلر انک حقه اولان قضاء سابق احکامی جزئیاته منتظر
اولد یلر) (ومن هؤلاء من یعلم ان علم الله به فی جمیع احواله هو ما کان علیه فی حال نبوت عینه قبل وجودها
و یعلم ان الحق لا یعطیه الا ما عطا عینه من العلم به و هو ما کان اعطیه فی حال نبوت عینه فیعلم علم الله به من
این حصل) (و بوقسم ثانیدن بعضدر شول صنف که عالمدر که تحقیق اللهک اکا علی انک جمیع احوالده

اول شول شيدركه اول صنف انك اوزره ثابت ايدي * عين نايته شوق حالنده وجود خارجي ايله عينك
وجودندن اول * و دخی عالمدرکه حق اعطا ایتزالا انك عینی اکا علمدن حقنه اعطا ایتدیه * و انك عینی حقنه
نه اعطا ایتدیكي علم شول شيدركه اول انك اوزره ثابت ايدي علم الهیده شوق حالنده پس اول صنف عالم
اولورکه الهك اکا علمی نه مرتبه دن حاصل اولدی (امدی) تحقیق شوبله معلوم اوله که علم الهی ازلی به واقعده
وقضا و قدره و انر اوزره جاریه اولان اسرار الهیه امکانیه مکاشفه اولان طائفة علیه دن بر صنف که سائر دن
مشهود ايله و کشف و اکل و علم و وجود ايله اوسع و اشملدر عالمدرکه انك حقنده الهك اکا علمی انك جمیع اعمال
واحوالنده و اذواق و افعالنده و عطا یای الهیه و مواهب کونیه ده که اکا و اصل اولور * وجود عینیندن اول
تعین علمیده عین نايته می شوتده نه شی اوزره متعین اولوب ثبوت علمیده ثابت اولدیه اول صورتده یعنی
تعین علمیتی صورتی انك حقنده حقل معلومیدر و اول صورت ايله حق انی عالمدر غیري دکادر زیر اعیان نايته
و تعینات علیه الله ایچون اشیا نك معلوماتی صورتیدر که هر عین نه صورت اوزره متعینه اولدیه اول صورت
ایله حق انی عالمدر و اول صورت ايله اول حقل معلومیدر و وجود عینیه موجود اولدیه عالمدر که اعطیات
الهیه دن حق اکا اعطا ایتزالا انك عینی علم الهیده شوق حالنده کندی صورت معلومیه سندن حقنه نه اعطا
ایتدیه پس وجود عینیه حق اکا انی اعطا ایدر یعنی هر شینك معلومیتی صورتی حقنه علمدن نه اعطا ایدر سه
حق انی اول صورتله عالم اولور و اول صورت علیه نك مقتضای اوزره وجود عینیه اکا انی اعطا ایدر پس علم
معلومده اولیان شینله معلومه مؤثر دکادر بلکه تأثیر و حکم معلوم ایچوندر * زیرا معلوم نه صورت اوزره
متعین اولور سه علم اول صورت ايله کانعا ایدر پس علم معلومه تابع اولور و ادرات علمه تابع اولور * پس معلوم
صورت علیه سندن عالمه نه اعطا ایدر سه عالم اول صورت ايله انی عالم و میرید اولور و اول حکمی انك وجود
عینینه اعطا ایدر پس شی صورت معلومیه سله حق اوزره عالمدر که اول صورت ايله حق انی عالم اوله و حق
انك وجود عینیه اوزره معطی و کادر انك معلومیتی صورتیه و معلومیتی حکمدن اکانه شی اعطا
ایتدیه * زیرا معلوم اولدینی حینیه صورت علیه بی اعطا ایدر که نفس عالمه مرتبه درکه ازلا انك
معلومیتی صورتیدر که صورت علیه ازلیه و ابدیه درکه اول صورت ذات دعویمیه ايله قائم اولان علم ذاتینك
قیامیه قایمه در پس مشیت الهیه قضا و قدر ايله بر موجود اوزره حکم ایتزالا علم ازلیده سبوق ایتدیکی شینله
و علم ازلی هر معلومه نه لقی ایتزالا انك عین نايته سندن معلوم اکا اعطای حسیله زیرا معلوم ایچون قدر معلوم
و جدی سوم بیان وارد درکه انك خصوصیتیه معلوم آخر دن تمیز اولور زیرا علم ذاتی الهیه بر معلوم متعین اولور
الابوقدر ايله که انکله مختص اولدی پس بر کسینه به بواطلاع حاصل اوله آنک حقنده اولان علم الهینك
معدنی و مأخذی ندر و بوعلم نه مرتبه ده حاصل اولدی معلوم عالم اولور یعنی کندی معلومیتندن اولدین
مشاهده ایدر (و مانم صنف من اهل الله اعلا و کشف من هذا الصنف فهم واقفون علی سر القدر) و قسم نايته
اولان اهل الله بوضفدن اعلا و کشف بر صنف یوقدر پس بونلر سر قدره و اققدر و سر قدر هر شینك
علم الهیه معلومیتی صورتیدر که علم شوق حالنده انکله متعیندر که ازلا و ابد اطورات وجودیه ده اول شی
اوزره حاکم اولان اول تعین علمی صورتیدر که حق تعالی آنک مقتضای اوزره زمان معینه و وقت مخصوصده
آنی اجر ایدر * پس ثبوت علمیده متعین اولان شی وجود عینیه صورت علیه اوزره نظم و ابدیه جکی بوضفدنك
معلومی و لغله سؤالدن مستخرج و جریان قضایه منتظر اولور (و هم علی قسمین منهم من یعلم ذلک بجملا و منهم
من یعلمه مفصلا من یعلمه مفصلا علی و اتهم من الذی یعلمه بجملا فانه یعلم ما فی علم الله فیه اما باعلام الله ایاها با اعطاء
عینه من العلم به و اما بان یكشف) الله (له عن عینه الثابتة و استقالات الاحوال علیها الی مالا یتناهی و هو اعلی
فانه یكون فی علمه بنفسه بمنزلة علم الله به لان الاخذ من معدن واحد) (و سر قدره واقف اولان صنف ابکی قسم
اوزره در آنلر دن بعضدر شول قسم که بجملا عالمدر که الهك اکا و احوال ظاهره و باطنیه سنه علمی عین نايته سنك
مقتضای اوزره در یعنی بجملا برهان و ایمان ايله عالمدر و آنلر دن بعضدر شول قسم که سر قدری مفصلا یعنی
کشف و عیان ايله عالمدر شول قسم که مفصلا سر قدری عالمدر اعلی و اقدر شول قسم سنك آنی بجملا عالمدر زیرا
مفصلا علم اولان آنک حقنده علم الهیه ثابت اولان شی عالمدر * الله تعالی اکا اعلام ایتکله انك عین نايته می

اکا علمدن حقنه نه اعطا ایتدیه یعنی وجود عینیه حقل اکا اعلام ایتدیکی ثبوت علمیده آنک عین نايته می
متعینه اولدینی حالده آنک حقنده نه صورت ايله لوازم و عوارض و لواحق ايله متعینه اولوب معلومیتی ايله اول
صورتی حقنه اعطا ایتدیه اول صورت ايله حق آنی عالم اولور * و اول صورت ايله حق من غیر زیاده و لا نقصان
وجود عینی منه القاء سبوقی ايله اعلام ایدر و حقل عیده اعلا می اگر عینیه ایه و واسطه ملک ايله و باطنیه
القائاتزال ایدوب تعلیم ایتکله در و اگر عیدولی وارث ایه سنه قلبیه القا ایتکله در که آنک عین نايته می بواحوال
متعینه بی اقتضایدر و بوعلم عین نايته سنه اطلاع ايله حاصل اولان معرفت دکادر زیرا اخبارده عین
نايته سنه شهود اوزره اطلاع یوقدر و یا خود آنک عین نايته سندن و عین نايته اوزره الی مالا یتناهی احوالک
استقالاتدن اکا کشف ایتکله * و کشف ايله عالم اولان اعلا در اعلام ايله عالمدر * زیرا کشف ايله عالم اولان
کندی نفسنده علمیده یعنی کندی نفسنه علمی الله تعالی انك اکا علمی منزله سنده اولور زیرا علم اخذی معدن
واحدندر یعنی الله تعالی بوعید مخلصه عنایت کلیه ذاتیه ايله حضرت علم الهیدن و عالم معانی غیبیه دن *
کشف ایدوب عین غیبیه و تحقیق مطلقه کلیه ده ثبوت احدیتی علمی و تعین ذاتی غیبیه جمیع اعیان نايته بی
مشاهده ایتسه و کندی عین نايته سله متحقق اولوب آنی مشاهده ایتسه و مواطن زمنا و وجودیه و اطوار
شهودیه ده دخی عین نايته سنك احوالی ماهیاتی اعیانیله و لوازمی و لواحق و عوارض و لواحق و لواحق
لواحق دنیا و آخرت عند الله مشاهده ایتسه پس عین نايته سندن که علم الهینك مأخذیدر عین نايته وجود
حقده حقل عینی اولوب * آنک غیري اولدینی حینیه عالم اولور آنک حقنده و آنک غیري حقنده نايته و متحققه
اولان جواریتی و کواچی و تفصیل طریق اوزره انلری مشاهده ایدر و تفصیل ايله عالم اولان اجمال ايله عالم اولان دن
اعلا در زیرا اول کندی نفسی علمنده الهك اکا علمی منزله سنده اولور * یعنی عین نايته می ثبوت و تعینند نصکره
الی مالا یتناهی جمیع اطوار وجودی و مراتب شهودیه اولان احوالی الله تعالی نیجه عالم ایتسه اول دخی کذلک
عالمدر * زیرا آنک حقنده علم اخذی معدن واحدندر که آنک عین نايته سیدر * پس علم الهی ذاتیه عین
نايته می جمیع احوالی ايله نه صورت اوزره * متعینه اولدیه حق تعالی اول صورت ايله آنی عالم اولور و آنک
حقه معلومیتی دخی اول صورت اوزره اولور * و حق تعالی اکا عین نايته سندن کشف ایدوب آنی مشاهده
ایتدیده نه اول صورت اوزره مشاهده ایدر زیرا معدن واحد عین نايته سنك معینی صورتیدر و آنک حقنده
و حقل حقنده علی السویه در صورت متعینه نسبت ايله اما بر وجه ايله حقل علمی عبدلک علمنه مغایر در زیرا
حقل اکا علمی لذاته در بر امر واسطه سله دکادر و عبدلک عین نايته سنه علمی آنک حقنده اولان عنایت الهیه
واسطه سله در انکچون شیخ رضی الله تعالی عنه استینا ایدوب (الا انه من جهة العبد عنایة من الله سبقت له
هی من جهة احوال عینه الثابتة) (دیدي یعنی الاوقدر و ادر که علم مذکور عبد طرقتدن عنایتدیر اللهدن که
انکچون سبق ایتدی علم الهیه شوق حالنده که اول عنایت دخی آنک نايته می احوالک جمله سندن
بر حالدی یعنی عین نايته می اعطا ایتدیکی شیدر زیرا عنایتک تعلقی ادرات الهیه نك تعلقی حسیله در و ادرات
الهیه نك تعلقی آنک عین نايته سنه و احوالنه علمک تعلقی موجبیه در و علمک کاتعلقی تعین علمی و استعداد
ذاتی غیر مجعول حسیله در * پس تعینات علیه و قابلیات غیبیه عنایت الهیه نك اصلیدر * پس بوعیدلک
عین نايته سنه علمی آنک عین نايته می احوالندن انکچون سبق ایتدی عنایت الهیه در اما حقل علمی بوبله
دکادر (یعرفها صاحب هذا الکشف اذا اطلعه الله علی ذلک ای علی احوال عینه) (اول عنایت الهیه بی
بوکشف صاحبی عارف اولور یختمک الله تعالی آنی آنک عین نايته می احواله اطلاع ایلیمه) (فانه لیس فی رسع
المخلوق اذا اطلعه الله علی احوال عینه الثابتة التي یقع صورة الوجود علیها ان یطلع فی هذا الحال علی اطلاع
الحق علی هذه الاعیان الثابتة فی حال عدمها لانها نسب ذاتیه لا صورته لها) (تعلیمدر کلام مخدوف ایچون که
الا انه من جهة العبد عنایة قوی کادالات ایدر ای الا انه من جهة العبد عنایة الهیه له سبقت فیعرفه بتلك
العناية فی الحضرة العلیة اذا اطلعه الله علی عینه فقط ولا یعرفه فی الحضرة الاحدیة فی استهلاله عینه ولا یطلع
فیها علیها یعنی عبد بوعلمی بیلز حضرت احدیتده عینی استهلاکنده و دخی احدیتده کندی عین نايته سنه
واحوالنه مطاع اولور زیرا اوسع مخلوقده یوقدر که الله تعالی آنی عین نايته سنه و احواله مطلع ایلیمه عین نايته که

صورت وجود آنکه اوزره واقع اولور و اطلاع ابتدا یکی حینده اول حلقه بواعیان ثابتیه به آنرا که عدی
حالده اولان اطلاع مطاع اوله زیر اعدم حالده ثابتیه اولان اعیان نسب ذاتیه در آنرا ایچون اعیانده صورت
یوقدر * یعنی اعیان تعین علمیدن اول احذیت حقدیه معدومه ایکن معلومه دکلدر زیر انبیت ذاتیه در
تعین علمیده متعینه دکلدر تا کم صورت علمیه سیه علمیده معلومی * اوله اما احذیتده حقد علی وجودینک
و ذاتیک عینیدر که جمیع اعیان آنده مستهلکه در * پس اعیان ثابتیه اول احذیتده مستهلکه اولدی یعنی حالده
بر غینک صورتی اولان مخلوق آنره نیجه مطلع اوله یلور زیر مخلوق علی حضرت علم الهیده عین ثابتیه سندن
مستفاد در و اعیان ثابتیه احذیتده مستهلکی حالده معدومه در زیر انبیت ذاتیه در * پس علم آنره
علمی معدوم اولور پس عید ایچون آنره علم ثابت اولور و بوجه عیده نسبت ایلدر * اما اعیان ثابتیه به نسبت
ایله پس دیک اولور * زیرا اعیان ثابتیه نسب ذاتیه در و نسب ذاتیه ذات حقدن غیری بر مخلوق آنده و سنی
یوقدر * زیرا عالم خلق دکلدر جمیع کثرت وجودیه خلقیه و کثرت نسبیه ثبوتیه آنده معدومه در * پس علم
حق ایله علم عیدینده فرق یونده ایکی وجه ایله ثابت اولدی * بری علم علی حقدن اکاعنا بیدر و بری
اعیان ثابتیه نکه عدمیتی حالده حقد آنره اولان اطلاع علمیده حقد علی یوقدر الا اعیان ثابتیه نکه
علم الهیده ثبوتی حالده صورت علمیه سنی حق عالم اولدی یعنی غایت جهتیه علمیده مکاشف دخی اولیجه عالمدر
* پس اعیان ثابتیه نکه عدمیتی حالده آنره اطلاع حقه مخصوصه در * و علم الهیده اعیانک تعینی حالده عید
ایچون آنره اولان اطلاع علمیده حقدیه عینیدر * و حقد حقدیه دکلدر * پس مساوات الخیجی بوجه ایله
ثابتیه اولدی * و بعضی نسخه ده (فلیس فی وسع الخلق) (واقع اولدی * پس کلام اولی که اما باعلام الله
اوبان بکشف قولیدر تعقیب اولور * یعنی بر احذایچون جمیع اولور اعیان ثابتیه به و آنرا که احواله اطلاع عینیه
اعیان ثابتیه به الله تعالی نکه اطلاع اولای بی (فهذا القدر نقول ان العناية الالهية سبقت لهذا العبد
بهذه المساواة في افادة العلم) (پس علم اعیان ثابتیه به علمدن * بومقدار علم ایله بر دیر تحقیق عینیت
الهییه بوعید ایچون علم افاده شده بومساوات ایله سبق ابتدا یعنی علمدن * سندن ثابتیه سندن مستفاد
اولدی یعنی کبی علمیده حقد علی دخی علمدن عین ثابتیه سندن مستفاد در زیر علم معلومه تابع در و مساوات
وجودیه معلوم منظور اولد بجه علم دخی معلوم حذیلده واقع اولور * و عالم دخی معلومی اول حالده معلومک
صورتی حذیلده عالم اولور * پس علمدن عین ثابتیه سندن علم افاده شده حقد علم عیدینده مساوات ثابتیه
اولدی و الا حقد اعیان ثابتیه به اطلاعی اعیان احذیت ذاتیه غیبیه مهرنده مستهلکه اولدی حینتیه اطلاع
احذیتده مساوات تصور اولور * و لکن حقد علم الهیده * اعیان ثابتیه به اطلاعی و علمی اعیانک عدمیتی
حالده ثبوت غیبیه آنره واقع اولان آنرا اطلاع علمیه مغایر در * زیرا اعیانک عدمیتی حالده اولان علم
احدی و جمعی ذاتیدر و حضرت علمیه ده اعیانک ثبوتی حالده اولان علم اعیانک صورت علمیه سنی حذیلده در *
پس اعیان ثابتیه در هر بر عین و حقایق علمیه در هر بر حقیقت احوال و لوازم و عوارضیه حضرت علمیه ده
نه صورت اوزره متعینه اولور سه اول صورت اوزره حق آنرا عالم اولور * پس اول صورت علمیه به علم به آندن
ما خود در آنکچون شیخ رضی الله تعالی عنه (ومن هنا يقول الله حتى نعلم) (دیدنی یعنی حقد اعیان ثابتیه به
علمی اعیانک صورتدن و احوالندن ما خود اولدی یعنی مرتبه دن الله تعالی حتی نعلم دیر یعنی تا کم بر زیله لم دیر
(امدی) شوبله معلوم اولسونکه حقد علی ایکی قسم اوزره در بر قسمی علم ذاتی واحدی و جمعی و اجمالیدر *
و بر قسمی علم صفاتی و اسمائی و وجودی و تفصیلی در و علم ذاتی حقدیه معلومه متوقف دکلدر * زیرا احذیت
ذاتیه کثرت نسبیه بی و کثرت وجودیه غیبیه بی قاهره در * پس جمعییت الهیه اسمائیه حینتیه حقه مضاف
اولان علم تحقیق ارباب الایچون جمیع حقایق غیبیه و شئون غیبیه نکه تحقیقی ایله زیرا هر بر شانه حقد بر ظهوری
وارد * پس اول شانه اولان ظم و حینتیه حقه مضاف اولان علم تحقیق ارباب الایچون اول شانه وجودیه
محقق اولد بجه * پس علم حقدیه معلومه متوقف اولدی یعنی علم نسب معلومیه مظهر به متعلقه بر نسبت اولدی
حینتیه در * پس حتی نعلم قولی اسماء حسنات و صفات علیا حینتیه حقه مضاف اولان علم توقفه اشارتدر که
مساوات وجود و اطوار شهودیه معلومانک حقایقنه و تعینات ظهوراته متوقدر و بونوع علمه بجدد و علم

ذاتیه بجددی ایجاب آنرا بر اعیان حکمت حینتیه حقه مضاف اولان علم اعتباری علم ذاتی اعتبارینک
غیردیر زیرا احذیت ذاتیه کثرت نسبیه علمیه بی و کثرت وجودیه غیبیه بی قاهره در آنرا ایچون اعیان ظاهره
اولور * زیرا احذیت ذاتیه علم و عالم و معلوم احذیت اوزره در * و کذلک وجودیه ذاتک ذاتی اوزره زانده
اولیان و حذیت حقیقیه ایله (و حذیتده در) (و هی کلمة محقة المعنى ماهی کایه و هه من ایس له هذا المنسوب)
یعنی نعلم محقة المعنى بر کلمه در اول شولشی کبی دکلدر که آنی توهم ایدر شول کسینه که آنکچون بومشرب حاصل
دکلدر * یعنی اسماء الهیه حینتیه حقه مضاف اولان علم وجود عینی و شهود عینی کایه و هه و هه و مقام
حینتیه اشتغال احوال و احکامی و آثار و تعلقاتی و نسب و اضافاتی و سایر لوازم و لواحق ظهرویه و متوقدر
و کذلک مظاهر کونیه حینتیه واقع اولان حقد علی مراتب وجودیه مظاهرک نظورانی حذیلده متوقدر *
زیرا بحسب الحقیقة اگرچه کیم هر بر مظاهرک قوتده اولان آنرا نسب و اضافاتی و لواحق و تعلقاتی صورتی
الی مالا یتناهی حقد معلومیدر و لکن مظاهر وجودیه در هر بر مظهر صور حسیه وجودیه در فنی صورت
ایله متناهی اولوب ظاهر اولد بجه اول صورت حسیه ایله حقد معلومی اولور * و اول صورتده متناهی ایکن حق
آنرا اول صورت ایله عالم اولور * پس مؤمنین مجاهده به صبر ایله متصفین اولیجه مجاهدین و صابرین صورتده
ظاهر اولور و اول صورت ایله حقد معلومی اولور پس اگرچه کیم هر بر سندن قوتده اولان مجاهده و صبر حقد
معلومیدر اما اول صورت عقیقه قوتدن فعله کلمیجه مجازات واقع اولور پس علم معلومه تابع در و معلوم
هر فنی صورتده متناهی اولور سه اول صورت ایله حقد معلومی اولور پس حتی نعلم محقة المعنى بر کلمه در
بومشرب صاحبی اولین تنزیه و هه ای اهل اولان متکلمین توهم ابتدا یکی کبی دکلدر زیر احق کندی ذاتی
مقتضیاتدن تنزیه اولور و نسب ذاتیه حینتیه ذاتیک متضاد بی بودر که نسبک کلمی ظاهر اولد الا آنردن
کل ایله پس حقیقت فنی حقیقت معلومیه به در پس بونوع اوزره توقف نسبیتده در که به ضیق بعضیه
متوقدر و نسبیتده توقف غناه ذاتیه و ذات ایچون بالذات وجودک وجودیه و بونوب یعنی عالمیه
و معلومیه و علم ذات ایچون ذاتیه اولسند قادح دکلدر زیر علم و عالم و معلوم احذیت ذاتیه عیددر
غیری دکلدر پس علم معلومه توقف نسب علمیه خصوصیتیه ذاتک ذاتیه مغایر اولان وجه حینتیه در
(و غایه المنزه) (بالتنزيه الوهمي العقلي) (ان يجعل ذلك الحدوث في العلم) (في قوله تعالى) (ولم يولكم حتى نعلم
المجاهدين منكم) (المتعلق في العلم) (لأن الحقيقة التي هي عين الذات وتتر به وهمي وعقلي ایله منزهک غایتی و اعلا
مرتبه سی علمه بوحروفی علمک تعالی ایچون اتمیدر یعنی حدوث عالمک تعلقدن در زیر علمک حقیقتدن
دکلدر که ذاتک عیددر (وهو اعلى وجه يكون المتكلم بعقله في هذه المسئلة) یعنی علمه حدوثی تعلقی ایچون اتمک
بوجه عیدده عقلی ایله متکلم اولان کسینه ایچون وجهک اعلا سیدر (ولولا انه ثبت العلم زاندا علی الذات) اگر عقلی
ایله متکلم اولان ذات حق اوزره علم زاندا اثبات اتمیدر وجه اعلا اولور دی و لکن ذات اوزره علم زاندا اثبات
ایلدی) (جعل التعلق لاهل الذات) (پس تعلقی علم ایچون ایلدی ذات ایچون ابتدا پس بوجه له بونده
فساد لازم کاور زیر ذات اوزره زاندر بر شی آخری اثبات ایلدی (وهذه المنفعة من الحق من اهل الله صاحب
الکشف والشهود) (وعقل ایله متکلم اولان منزه ذات اوزره علم زاندا اثبات اتمک اهل الله همدن کشف
و شهود صاحبی اولان حقدن منفصل اولدی زیرا حقدن قنده اعیاندن ظاهر اولان علم اعیان ثابتیه نکه
عدمیتی حالده ثابت اولان علمک شفیدر که ذات اوزره زاندر دکلدر (امدی) وقتا کم یوندن اول عطایانک بحسب
السؤال تسجند شیفک کلامی کلام استعداد به خبر اولد بجه حاجت مقداری آنرا ابرادیتد کد نکره به
مقصوده رجوع ایدوب ابتدا) (ثم يرجع الى الاعطيات فتقول ان الاعطيات اما ذاتية او اسمائية)
(اندر نکره بر اعطیات بیانه رجوع ایدم پس بر دیر تحقیق اعطیات با ذاتیه در که ذات الوهیتدن تعلقی ایله
واصله اولور و اسمائیه در که حضرات اسمائیه به مخصوصه ذروا نلردن واصله در اعطیات همزه نکه ضعی
و بانک تشدید بجه اعطیتک جمیدر اسمیه کبی همزه نکه فنی و بانک تحقیق بجه اعطیه نکه جمعی * عطیه عطایانک
جمعی اولدی یعنی کینیدر و اعطیه عطایانک جمیدر * پس جمیع اولور) (فاما المنح والهبات والاعطایا بالذاتية
فلا تكون ابد الا عن فعلی الهی و انتم لی من الذات لا تكون ابد الا بصور و استعداد المتکلی و غیر ذلک لا يكون

حق تعالی عن ثابت مرآتیه مشاهده ایدرسن و نه کی عین ثابت مرآتیه ظاهر اولان حقه مشاهده ایدرسن *
 زیرا حقه مشاهده در جانتک اعلایه درجه می عین ثابتک ایلده متحقق اولدق قد نصکره در پس چنکم سن عین ثابتک ایلده
 متحقق اولسک استیاز تعینی سز حق مشاهده ایدرسن حق کندی نفسی سنده مشاهده ایدر یکی کبی *
 ودخی سن عینکی حق ایچون حقه بر صورت مشاهده ایدرسن وجه مشروح اوزره لا تطمع ولا تعب قولی
 نمی حاضر اولور * و نه سن قولی انت موضعنه وضع اولش فاعل مظهر اولور و ترقی قولنک فاعل ضمیری نفسه
 عائد اولور و ترقی قولی صیغه مخاطب اولقی و ضمیری مخاطبه راجع اولقی دخی جائزدر * یعنی نفسک تطمع
 ایتمون یعنی سن طمع ایتمه و تعب حکمه که مترقی اوله سن بودر جدن اعلی بر درجه و نه سن قولی رفع ایلده فلا
 تطمع قولنکه متر اولان ضمیر دن بدل اشغال اولقی جائزدر اما بدل کل پس ضمیر مخاطبیدن مظهر ابدال اولقی
 جائزدر کادر و بوکلامده تقدیم و تأخیر اولقی دخی جائزدر ای فلا تطمع ولا تعب فی ان ترقی نفسک فی اعلامن هذا
 المرح یعنی سن طمع ایتمه و تعب حکمه که نفسک مترقیه اوله بودر جدن اعلایه درجه بوقته در اوزره تطمع
 و تعب قولنک فاعلی انت مستر اولور * و نفسک قولی مرفوع اولور و ترقی قولی ایچون مقدم فاعل اولقی اوزره
 (فیما هو مصلی) هو ضمیری درج اعلایه راجعدر و تم قولی علمه اشارت ایچون در و وجوده اشارت ایچون اولقی
 جائزدر ای فی درج اعلی فی العلم اوفی الوجود من هذا المرح اصلا یعنی دیک اولور * پس علمه و یا وجوده
 بودر جدن اعلی اصلا بر درجه بوقدر زیرا وجود حق مرآتیه از لا حق ایچون معلومیتک صورتی اولان عین
 ثابتکه سن مشاهده ایدرسن تعین علی ایلده عین ثابتک تعینی و صورت معلومه نك آنده تحقیقی انسان
 ایچون مرآتیه وجودک اولکی مرتبه سیدر زیر تعین اول مرتبه سیدر و تعین اولک و راسخنده انسان ایچون
 وجود بوقدر تا کم آنکچون درجه ثابت اوله عدمیت محضه در * (و ما بعد الا لعدم المحض) ضمیر هذا المرح
 قولنکه راجع اولقی جائزدر یعنی انسان ایچون بودر جدن مابعدی ذلک العدم محضدر و ضمیر حقه راجع اولقی
 جائزدر * یعنی حقه نصکره و آنک می آتی و مظهر ذاتی اولان عین ثابتک نصکره که از لا حق ایچون سنک
 معلومیتک صورتی بوقدر العدم محضدر زیرا سن عین ثابتک حقیقتیه از لا و ابدام وجود سن و امکانک و عین
 وجودک حقیقتیه معدوم العین سن * (فهو مرآتیک فی رقتک نفسک) پس حق سنک مرآتیکدر نفسکی
 کور مکده یعنی سن کندی نفسکی کورمک ایچون حق سکا مرآتیکدر * یعنی وجود حقک هویتی ایات
 وجودیه عینیه ظهورنه مرآتیکدر زیرا حقایق کیانیه آنک هویتی مرآتیه ظاهر در پس سن وجود حقک
 تجلیسنی نورنده صورت عینیه وجودیه ایلده ظاهر اولدق صورت عینیه اوزره و کذلک آینه غیبکه وجود
 حق دخی مرآتیکدر و علم حق دخی صورت غیبیه ذاتیه و هویت معنویه ازلیه که مرآتیکدر سن نفسکی آنده
 مشاهده ایدرسن پس سن وجود عینی ایلده موجود اولدق حاله صفاتکدن مضاف اولسک و ذاتکی نسب
 و اضافاتکدن تجرید ایتسک وجود حقه عین ثابتکی مشاهده ایدرسن پس حق سکا مرآتیکدر اولور * (وانت
 مرآتیکدر فی رؤیه اسمائه و ظهور احکامها) (وسن وجود دخی واحدی ایلده حقک مرآتیکدر سن اسمائی مشاهده
 ایتسکده و اسمائک احکامی ظهورنده یعنی حق صور اسمائیه سن و نسب ذاتیه سن و صفات ربانیه سن سنده
 مشاهده ایدر و اسمائک احکامی سنده ظاهر اولور زیرا انسان مظهریت کلیه و جمعیه ذاتیه ایلده جمیع اسماء
 الهیه نك ظهورنه مظهر و اسمائک احکامی صدورنه مصدر در * (و ایست سوری عینه فاختلط الامر و انهم
 و حال بوکه اسماء الهیه و نسب ذاتیه احدیه عین اعتبار ایلده ذات حقک غیری دکلدر پس بحسب الحقیقه سن
 ذات حقک مرآتیکدر سن پس امر مختلط و منهم و متقبه اولدی زیرا حق سنک نفسک مرآتیکدر پس حق باطن و سنک
 نفسک ظاهر اولور سن حقک اسمائیه مرآتیکدر زیرا اسماء الهیه سنک عینکه متجلیه در پس اسماء جمعیه سنده
 حق ظاهر در سن باطن سن پس حقک خلقدن هر بریسی آخره مرآتیکدر واقع اولوب ظاهر و باطن و غیب
 و شهادت اولمقله و ظهور و بطن و وسائر نسب اسمائیه و شئون ذاتیه ذاتک عینی اولمقله امر وجود و شهود بعض
 مشارب اهلنه متقبه اولدی و کذلک حقک تجلی ذاتیسنی انسانک نسبت غیبیه سنکه که آنک عین ثابت سیدر *
 مرآتیکدر وجود حق تجلی اعتبار ایلده اعیان ثابتده ظاهر در و اعیان ثابتیه باطنیه در پس متجلی له اولان عین
 ثابتیه استعداد غیر جمیع صورتی ایلده وجود حق مرآتیه ظاهر اولور مع هذا نسبت غیبیه اولان عین ثابت

وجود حق عینیدر * زیرا نسب ذاتیه در و آنک معلومیتی صورتی حقت صورت علیه در پس حقیقت
 و خلقت ایلده امر وجود منهم اولور * (فما من جعل فی علمه فقال الجوز عن درک الادراک) (پس برزن
 یعنی ورثه محمد یسندن بعضی حیرت و هیاتندن علمنده جاهل اولدی یعنی علی اکا حیرت اعطایه دی پس حقه
 خلق ما یبینه تمیزده متخیر اولدیلر بوقته در اوزره فی علمه ضمیری من قولنکه راجع اولور و ضمیر امر راجع اولقی
 جائزدر * یعنی برزن بعضی امر و قود علمنده جاهل یعنی متخیر اولدی و بجزه اعتراف ایدوب الجوز عن درک
 الادراک ادراک دیدی یعنی ادراک ادراک ادراک کندن بجز ادراکدر * پس ادراکک غایتی امری علی ماهو علیه
 ادراکدن بجزه اعترافدر و بوحیرت رب زدنی فیک تخیر اولدده مطلوب اولان حیرتدر که جمعت معینه عدم
 انجیازدر * (فالتقاء و الجوز عن درک ما یبیز عن ادراک هو غایه الادراک) (کما قال ابو بکر الصدیق رضی الله
 تعالی عنه الجوز عن درک الادراک ادراک) (و ما من علم ولم یقل مثل هذا و هو اعلی القول بل اعطاه العلم
 السکوت ما اعطاه الجوز) (و برزن بعضی مظهریت کلیه و احاطت احدیت جمعیه ایلده امری عالم اولدی یعنی
 حق تجلی ذاتی اعتبار ایلده عبدک غیبی ایچون یعنی نسبت غیبیه می ایچون مرآتیکدر و بعد وجود عینسی ایلده
 حق ایچون مرآتیکدر اما عینی اعتبار ایلده که اسمائک احکام و آثار فی آنده مشاهده ایدر پس امری عالم اولان
 کسبه یونک کبی یعنی قائل اول کبی و یا قول اول کبی دخی یعنی بجزی اظهار ایتدی و آنک قولی قول اولدن
 اعلایه درک علی اکا بجز اعطایه ایتدی اولکی کبی بلکه کاسکوت اعطایه یعنی سکوتی کمال معرفتدندر
 بجزندن دکلدر * بوقته در اوزره کلامده تقدیم و تأخیر واقع اولور ای اعطاء العلم الجوز بل اعطاء السکوت
 و بل قولی و لم یقل مثل هذا قولنکه اضرب اولقی جائزدر ای لم یقل مثل هذا بل اعطاء العلم السکوت یعنی یونک
 کبی دیدی بلکه علم کاسکوت اعطایه یعنی بجز اعطایه ایتدی * (وهذا و اعلی العلم بالله و ایس هذا العلم الخاتم
 الرسل و خاتم الاولیاء و ما یراه احد من الانبیاء و الرسل الا من مشکوة الرسول الخاتم و لا یراه احد من الاولیاء
 الا من مشکوة الولی الخاتم) و بو عالم عالم بالله اولان طائفه نك اعلا سیدر و علم بالله مرآتیکدر بوقته عالیه در
 و بو علم اصالة حاصل دکلدر * الا خاتم رسل ایچون و خاتم اولیاء ایچون و بو علی انبیاء و رسلدن بر احد مشاهده ایتدی
 الا رسول خاتم مشکواتدن و اولیادن بر احد کورمز الاولی خاتم مشکواتدن (امدی) و ورثه محمد یسندن بوقته مقامده بو
 شم و دایله شول کسبه متحقق اولور که همه قابلیه و مظهریه کلیه ایلده تعین اولک مظهری اوله و تعین اول ظاهری
 ایلده یعنی جمیع اسماء الهیه و صفات ربانیه ایلده آنک وجود عینسندن ظاهر اوله و باطنیتی و جمعیه احدیه سیده
 آنک عین ثابتیه سنده منطبع اوله و عین ثابتیه می خصوصیت جزئییه ایلده خصوصیه اولیه مظهریه کلیه و سنده
 اطلاقیه ایلده جمیع اعیان ثابتیه و حقایق غیبیه بی احاطت جمعیه احدیه ایلده تحیطه و جامعیه اوله و جمیع اعیان
 و حقایق ایلده منطبعه اوله پس جمیع اسمائک عینی و حقایق حقیقتی اوله * پس آنک قابلیتده کما اولان تجلی
 عین معینه می و قابلیت احدیه جمعیه مطلقه می حسی اوزره تجلی احدی جمعی کالی اولور * پس بوجلیده
 ذاتی آنک ظاهر ایلده حقک ظاهری و باطنی مشاهده ایدر و باطنیه دخی حقک باطنی و ظاهری مشاهده ایدر
 واحدیت جمعیه احاطیه سیده و کالی و تجلی اولان خصوصیه جمع ظاهرینیه جمع باطنینیه جمع ایدر و حق
 شهود عینیه حق دخی آتی * و بود واحدی و جمعی ایلده مشاهده ایدر * که عین واحدده تعین و حصر دن
 مطلق اوله پس اول مقامده تجلی اکامک غایه احاطتی و سکوتی و عدم حیرتی احاطه اعطا ایدر بوشم و دواقع
 اولور الا حقیقت انسانیه کالیه محمدیه ازلیه ایلده ایچون و بوحقیقت جمعیه احدیه کالیه ایچون مرتبه
 ظاهرینده و مظهرینده و دخی عالمک شهادتده تعین احدی و جمعی و کذلک مرتبه باطنیه و غیبیتده
 و ملکوتده انکچون تعین احدی و جمعی و کالی و اردر * پس اول حقیقتک ظاهریتی نبوت و باطنیتی ولایتدر
 و نبوت ایلده ولایتدن هر بریسی ایچون ابکی جمع و اردر بریسی جمع جعدرو بریسی فرقدرو پس آدم علیه
 السلامده اولان جمعیقت قبل التفصیل صور مظهریه عنصربه انسانیه جمعیاتک احدیتی جعدیدر پس آدم
 جمع جمع صورتیدر * و بعد ان تفصیل اولان جمع که جمع فرقه رآدمدن ختم ظاهر و ختم باطنیه و ارنجه نوع
 انسانیدن انبیاء و اولادین اولان مظاهر کلدرو بوسمه ایچون جمیع محامد و کمالات ذاتیه و الهیه جمعیاتک احدیتی
 و اردر * پس اگر بوسمه احدیه جمعیه انسان کاملک ظاهریتی مرتبه سنده اوله حق اولور که اول نبوتدر

پس بواجبه جعیدت کماله اولان خاتم النبیا و رسول (محمد بن عبد الله) صلی الله علیه و سلم اگر جمیع کالات
و محمد جمیع کالات احدی مرتبه کماله انسانی الهیه ذاتیه باطنیه که ولایت اوله جتی اولورسه پس جمیع کالات
حقیقه معنویه که حقیقه و خلقیه جعی احدی تنک باطنیه متعین اولوب انکله قائم اولان خاتم ولایت بدر
پس اگر احدیه در جمیع جمع خصوصی احدی اوله جتی اولورسه پس آنده قائم اولان خاتم ولایت محمدیه
خاصه در که مرتبه ختمیده محمد صلی الله تعالی علیه و سلم انکله باطنی روحنده پس آنده و انکله قائم اولان روح الله
و کلمه الله اولان عیسی علیه السلام در که نشأت اشراذه علی الاطلاق خاتم ولایت عامه در پس بواصولی سن
عارف اولدقد نصکره عارف اولورسکه تحقیق حقیقه انسانی کمالیه جعیه احدیه تنک اسمی علی سبیل المطابقه
محمد در پس اگر جمیع ظاهریه و نبوت حقیقه اوله جتی اولورسه پس حقایق وجودیه و نسب الهیه اولورسه
جعی جمیع احدی مظهر بدر بوجع اختصاصی و خفی ایچون روح و معنی و صورت و اردر و صورت دخی
روح الهی معنی بنی جامع در زیر صورت معنویه و روحیه جعیت لازم و خصایصی و عوارضیه احدی بدر
پس ختمیکم حقایق و معانی اجتماع احدی الهی جعیه اولسه و نسویه الهیه صورتی آنرا وزره ظاهره اولسه
و الله تعالی اول صورتیه نفس رحمانیه احدیه جعیه کمالیه روحی نفخ ایلسه صورت مذکوره محمدیه
بوصورت الهیه احدیه جعیه کمالیه الهیه جعیت روحیت بینده و جعیت معنویه حقیقه بینده و جعیت
جسدانی بشریه بینده محمد صلی الله تعالی علیه و سلم اولور و آنک جمیع ظاهریه سنه مخصوص اولان *
ابو البشر آدم علیه السلام در و آنک باطنی روحی جعیت مخصوص اولان عیسی روح الهی در مرتبه معنویه
حقیقه باطنیه جعیت احدیه بینده جعیه جعیه مخصوص ولایت اولان خاتم خاصه منشی فصوص (محمد بن
علی بن عسیر) رضی الله تعالی عنه و بوخاتم جعیتی جامع در جمیع روحی و معنایی و صورتی بینده *
و آنک جمعی حقیقه تنک جعیت روحی و معنایی و صورتی بینده و آنک جعیت تنک جعیت ظاهریتی مستزمنه در
و بوخاتم ختم نبوت نسبی حقیقه ابن صابی تنک نسبی کبیر و روح الله اولان عیسی تنک ختم نبوت نسبی ابن غیر
صلیب تنک نسبی کبیر و ختم نطون ایله ولایت بینده محمد صلی الله علیه و سلم (امدی) ای طالب معرفت حقیقت
انسانی کمالیه وای مائل اثار مشکات خاتم ولایت محمدیه و ایله معلوم اوله که حقیقت انسانی کمالیه محمدیه
ظاهر تنک جمیع تعینات الهیه و اسمائیه بی حاویه و اصول حقایق انبیای جامع در و جمیع حقایق انبیای آنده
متعینه در زیر اهر بر نبی اسماء کلبه در بر اسم خاصه مظهر در و اول اسم حقیقه حقه مستند در و آنک جعیه
احکام نبوت و رسالتی حقدن آخذ در و اسماء الهیه سعت حکم و تعلقه و سائر اسماء شموله متغایره در پس
انبیا بینده تفاسل آنرا احوالی و اصولی اولان اسماء تنک تفاوتی حسیله در و آنرا نبوتی نبوت جزئی در *
ولکن هر قتی تنک ماخذ نبوتی و اصل مستندی اولان اسم * سائر اسماء شموله و سائر اسماء احکام
و خواصی اجماع کبیر و اول نبی جعیت محمدیه افریدر * پس هر نبی نبوت متعلقه اولان علوی حقیقه الحقایقه
آنک حقیقتی اولان اسم الهی در آخذ اندیکن حقیقت انسانی کمالیه محمدیه در آخذ اندیکر * اول اسم سعت
حکمی حسیله * زیرا اول حقیقت جمیع حقایق مبدائی و جمعی در و بومر تبه الهیه به مشکات خاتم
انبیا در بر و کذلک حقیقت انسانی کمالیه محمدیه باطنیه اسماء الهیه و صفات ربانیه تنک باطنی اولان نسب
ذاتیه سیکه ذاتیه نسبت اولور جامع در و جمیع حقایق وجودیه و امکانیه تنک مأخذ فیضی بومر تبه در
و بومر تبه الهیه به مشکات خاتم ولایت دیر و بونکله لا تعین بینده فرق بقدر الا نفس تعین ایله * پس جمیع
اولیانک ولایت جهتیه جمیع انبیایک بومر تبه یعنی خاتم ولایت محمدیه مرتبه سنه مخصوصه اولان علوم
و اذواقی بومر تبه کاتدن آخذ اولور یعنی بوندن آخذ اندیکر بومر تبه در آخذ وجه خاص ایله واقع در بلکه
استملاک کالی سبیل * بومر تبه جامع تنک آخذده انطبائی جهتیه واقع در و اما نبوت متعلقه اولان علوم
آخذی و سبیل ایلدر * انکچون انبیای نبوتی جهتیه بومر تبه در آخذای تنزل را بنیده نسبت خلقیه لازمه در
و بومر تبه در نسبت خلقیه مستمکه در پس انبیایک خلقیتی حقیقه مستمکه اولدقد بومر تبه متعلقه
ولان علوی و لا یلری جهتیه آخذای در رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم احیاناً احکام کثرتدن منسلخ

اولوب اول مرتبه تنک و حد تنده مستغرق اولد بغمه (ان لی مع الله وقتا لا یسعی فیه ملک مقرب ولا نبی من دلی)
قولی ایل اشارت ایلدی * پس جمیع انبیای اولیانک مبدأ فیضی بومر تبه الهیه احدیه جعیه در * لکن انبیای
نسبت خلقیه ایله بلا واسطه بومر تبه در آخذای تنزل را بنیده کبی نسبت خلقیه آنده مستمکه در
و آنرا بومر تبه به واصل اولد قدرنده نسبت خلقیه در منسلخ اولور و لا یلری جهتیه بومر تبه در معرفت
الهیه به و توحید ذاته و وحدته متعلقه اولان علوی آخذای در پس صفت نبوت ایله متصف اولد قدرنده *
بومر تبه تنک ظاهریتی اولان قاب تومین مرتبه سندن و آنک مادونی اولان مرتب الهیه و کوشه در آخذای در
پس علی کلا التقدیرین فیض الهی بومر تبه در نازلدر * لکن نبوت جهتیه انبیایک آخذی اول مرتبه تنک
ظاهر تنک در و اولیا استملاک کالی و لا یلری جهتیه آنک باطنیه در آخذای در پس مطلقاً حقیقت انسانی
کمالیه به مخصوصه اولان علوی انبیای و رسول آخذای تنزل را لامشکات خاتم رسندن * و اولیانک بروی مشاهده اغیر
الامشکات خاتم ولایتدن و بویکی مرتبه ظهور و بطون جهتیه بر اعتبار ایله مرتب الهیه دندر بینده
تفاوت نسبت ایلدر * زیرا حقیقت محمدیه تنک ظاهریتی نبوت و باطنی ولایتدر * پس اسم ظاهر احکام تنک قیاسی
و اسم ظاهر لاهمادی اسم باطنی در و اسم باطن احکام تنک و انبار تنک ظهوری اسم ظاهر ایلدر * پس تفاضل
نسب الهیه بینده در و بر اعتبار ایله حقیقت الهیه کمالیه حقیقت محمدیه در آنک ظاهریتی نبوت کمالیه محمدیه
در و آنک باطنی ولایت مطلقه محمدیه در * پس محمد صلی الله تعالی علیه و سلم ظاهره خاتم نبوت و باطنیه خاتم
ولایتدر * لکن ظاهر لاهمادی کثرت و قید در و باطنیه مقتضای وحدت و اطلاقدر * پس بروجله ظاهر
و باطن بری برینه مخالف اولمغه و وحدتک و سائر ارضاقدرک احکامی احکام ظاهره و وزره غالبه اولوب بی علیه
السلامه حین دعوتده فتور لازم کلسون دیوت نبوت مطلقه ده آنک نفس کریمه بی متعینه در که دور و تده آنک
اوزره دائر در * و ولایت مطلقه ده ورنه کاملیندن وارث اکل اولان بر شخص متعیندر که اول مرتبه تنک
انطباعه مرتب آن کبیر و بر اعتبار اوزره ظاهر نبوتدر و نبوت صفات خلقیه دندر و باطن ولایتدر و ولایت
صفات الهیه دندر و هو الولی الحمید و ظاهر خاتم نبوت رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم ایله قائمدر و اول
مشکات خاتم نبوت ایله تسخیم اولور و باطن دخی کذلک اکل ورنه در خاتم ولایت محمدیه اولان ولی ایله قائمدر و اول
مشکات ایله تسخیم اولور پس جمیع انبیای و رسول خاتم نبوت مشکاتدن آخذای در آنرا احوالی و اصولی اولان
اسماء تنک سعت احاطی حسیله و مشرب ختمیه محمدیه به مخصوصه اولان علوی جمیع اولیادی مشکات خاتم
ولایتدن آخذای در (حتی ان الرسل لا یرونه منی راؤه الامن مشکاة خاتم الاولیاء فان الرساله و النبوه اعنی نبوة
النسب و الرساله منقطعان والولایه لا تنقطع ابداً فالمرسلون من کونهم اولیاء لا یرونه ما ذکرناه الامن مشکاة
خاتم الاولیاء فکیف من دونهم من الاولیاء) حتی تحقیق رسل علیهم السلام علم مذکور مشاهده ایتد کارنده
آئی مشاهده ایتدرا لاخاتم اولیاء مشکاتدن زیرا رسالت ایله نبوت یعنی نبوت تشریع و رسالت تشریع
منقطعاندر و ولایت الهیه محمدیه کمالیه ایتدرا منقطع اولور پس مرسلون اولیا اولدقلری حقیقه بزم ذکر
ایتدیکم علی مشاهده ایتدرا لاخاتم اولیاء مشکاتدن فکیف که اولیادن انبیایک مادونی اولان کسینه
آندن آخذای تنیه (امدی) وجه مذکور اوزره ولایت نبوتک باطنی و نبوت ولایتک ظاهر بدر و مشکات خاتم
اولیا ولایت خاصه محمدیه در عبارتدر یعنی جمیع انبیای و اولیاده متفرقه اولان ولایاتی جامع و جمیع اشیا تنک وجوه
خاصه سن و جمیع موجوداتک اعیان و حقایقک مشتمله اولان ولایت الهیه مطلقه در و مشکات خاتم انبیای
رسول علیه السلام نبوت خاصه ختمیه تشریعیه سندن عبارتدر که رسول علیه السلام بومر تبه
اختصاصیدر آنک خصوصیه ذاتیه سبله * پس مشکات خاتم انبیای جمیع انبیاده متفرقه اولان نبوتک جعیتک
احدی بدر * و انبیای اول نبوت مطلقه تنک تفاسیلی صورتدر * و رسول علیه السلام آنک احدی جعیتک
صورتدر * پس نبوت نبی ایچون بر نسبت اختصاصیه در الله ایله امی بینده واسطه در نبوت مطلقه ختمیه در
انکه آخذای در امتنک احواله لایق و مناسب اولان شئی که مصالح ظاهره دینی و لری و سعادت باطنیه دینی
اخرویه لری آنده محصله در * لکن هر نبی نبوتی و تشریع احکامی و لا یلری آخذای در رزرا حقیقت ولایت قدردر
و قرب در جاتک نهایتی واسطه تنک ارتفاعدر (لی مع الله وقت لا یسعی فیه ملک مقرب ولا نبی من دلی) و نبوت

واخلاقه صلى الله تعالى عليه وسلم وقال تعالى عنه في الفتوحات في الباب الخامس والستين
ولقد رايت لنفسى رؤيا في هذا النوع واخذتم ابشرى من الله تعالى فانها مطابقة لحديث نبوى عن رسول الله
صلى الله تعالى عليه وسلم حين ضرب الناموس في الانبياء فقال مثلى في الانبياء كمثل رجل يخطى فاما كماله الالبنة
واحدة فكانت اناتلك الالبنة فلانى بعدى ولا رسول فنبه النبوة بالحائط والانبياء باللبن الذى قام به هذا الحائط
وهو تشبيهه في غاية الحسن فان مسعى الحائط بهذا المسار اليه لم يصح ظهوره الا باللبن فكان خاتم النبيين فكانت
بمكة حنة تسع وتسعين وخمسمائة ارى فيما يرى النائم كان الكعبة مبنية بلبن فضة وذهب لبنة فضة ولبنة ذهب
وقد كانت بالناس وما بقى فيها شئ وانما انظر اليها والى حستها فالقبة في الوجه الذى بين الركن اليماني والركن
الشامي وهو الى الركن الشامي اقرب موضع لبنتين لبنة فضة ولبنة ذهب يتقص من الحائط في العيتين في الصف
الا على يتقص لبنة من ذهب وفي الصف الذى تحته يتقص لبنة من فضة فرأيت نفسى قد انطبقت في موضع
تلك اللبنتين الفضة والذهب فكم الحائط ولم يبق فيه شئ يتقص وانا واقف انظر اليه واعلم انى تلك اللبنتان
لا شك فيهما وانهم ما عين ذاتى لا غيرى فاستيقظت وشكرت الله عز وجل وقلت متأذلا من صفى الاتباع لرسول
الله صلى الله تعالى عليه وسلم في الانبياء عليهم السلام وعسى ان اكون من ختم الله الولاية في وما ذلك على الله
يعز يزود كرت حديث النبي صلى الله عليه وسلم في ضرب المثل بالحائط وانه كان تلك اللبنة قصصتها على بعض
علماء هذا الشأن بمكة فاخبرني الذى وقع في وما سميت له الرافى من هو قاله تعالى اسأل ان يتها على بمته وكرمه
فان الاختصاص الالهى لا يقبل التعجب ولا الموازنة ولا العمل وان ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل
العظيم انتهى كلامه (فانه من وجه يكون انزل كانه من وجه يكون اعلى) (يس خاتم اوليا من وجه انزل اولور
ته كيم اول من وجه اعلا اولور وانزل اولديني وجه بودر زير عبوديت كماله الله متصف در عبوديتي اتم اولور
جميع اشيا من وناموس صاحبى دكدر بلكه خاتم رسالت احكام شرعية سنده اكا تابعدر واحكام شرعية في
آندن اخذ ايدى پس تبعيتى اعتبار به انزل اولور واعلا اولديني خاتم رسل آنك مشكاتدن اخذ ايدى يكدن
اوتريد زير خاتم رسل دعوى زمانده احكام كثرتك بعضيه له متلبس اولفله وساطت ملك ايدى اخذ ايدى رختام
اربابا عين جوده در ماخذ كادروا نك اخذى بغير واسطه در (امدى) امر ذكرا اولديني كبي ايكن سن وهم
ايتمه كه مشكات خاتم ولا ينده متعين ومنفرد اولان شخص شخصيتيه من جميع الوجوه خاتم رسلدن افضل اوله
زير خاتم اوليا اول مرتبة جامعة كليته مظهر يتنده وجود الله متصف دكدر تاك وجودى ايجون افضليت
ثابته اوله (امدى) مرار ذكرا اولديني اوزره نبوت ولايتك ظاهرى وولايت نبوتك باطنيدرس نبوت ختميتنده
متعين اولان ولايت ختميتنده متعين در پس ظاهر جهتميله كه نبوتدرباطن جهتمندن كه ولايتدراخذ ايدى
پس باطنى ظاهرندن اوسع واشمل واعلا واكلمد زير ظاهر خلق وكثرت باطن حق ووحيدتدربس آنك نبوتدن
ولايتى اعلى وافضلدر ولا ينده متعين اولان شخصكه خاتم اوليا در آنك مرآتيتنده اولان ولايت مطلقه دن اخذ
اولديني اعتبار به اعلا در اول ولايت مطلقه محمدية در كه خاتم رسل عليه السلام باطنى ولايتيدر ولكن خاتم
رسل آنك ولايت مطلقه سي اعطايه ديكى علوى شريعت ظاهره سنده اظهار ايدى مز زير اوصف رسالت ونبوت
مانعدر زير رسالت ونبوتك مقتضامى خلق وكثرتدر وولايتك مقتضامى حق ووحيدتدربس خاتم رسالت
باطنيدن وولايتندن الله تعالى اكا خصيصه اولان علوى اظهار ايدى رايك ديلسه پس خاتم رسالت اكل ورته سندن
اول ولا ينده متعين اولان خاتم اوليا صورتيه اظهار ايدى كه خاتم رسالت حسانندن بر حسنند در وحقى
مظاهرندن بر مظهردر (امدى) خاتم اوليا مشكاتدن كه خاتم رسالت باطنى وحقىقتيدر خاتم رسل اخذ ايدى
دكل بلكه خاتم رسل نسبت خلقيه اليه متصف وقيد نبوت اليه متيدايكن ارواح علويه مظاهرندن جبرائيل
عليه السلام اليه ساكن اوله كبي ودخى صور مثاليه وصور حسيه مظاهرندن هر قتي مظهره توجه ايتسه اول
مظهره وجه حاصل تجليه سندن اكا انبياء خاص حاصل اولوردي واول مظهره اولان وجهه حقندن نبوتى اخذ
ايدردى پس اول مظهر نبى به نبوتى اعطايه ديب آندن اخذ ايدى ووجه الهية دن بروجيه آنده مشاهده
ايتمكه ييدن اعلا اولور زير ايدى كندى نفسده كندى خلقيتنى مشاهده ايدوب آنده حقيقى مشاهده ايدى
پس آنك شمردى نظرنده مظهرت حكمى رفع اولور پس لوجه اوزره علويه نبينك حالندن مشيعت اولور

و بودى نبينك ونبوتك كالتدندر كه رسول عليه السلامه مخصوصد كه عبوديت محضه دن سيادته رفع رأس
ايتمدى جميع اشيا به وجه الهية به ناظر ايدى واكثرت نبوت نسبت خلقيه ولايتيه صفت الهية اعتبار اولور ايدى
پس اول دخى ايدى وجهدن خالى دكدر ولايت يا خاتم نبوت ايجون صفت الهية اعتبار اوله كه اول صفت آنك
نسبت حقيه سيدر وياحق ايجون صفت ذاتيه اعتبار اوله پس اكر خاتم نبوت ايجون صفت الهية اعتبار
اولور سده خاتم نبوتك صفت خلقيه اليه اولان تعينندن صفت حقيه اليه اولان تعينى اعلا در بروجيه له تكيم
انزلدر پس بروجيه له اعلا اولديني بودر زير باطن اولان ولايت كه صفت الهية دور وحدث بساطت وامداد
فيض وتجلي صاحبى در وظاهر اولان نبوت كه صفت خلقيه در آندن اخذ و مستمر در بروجيه اليه انزل اولديني
بودر زير ولايت باطندر وباطنك حكمى واثرى ظاهر له مظهر يقيله ظاهر دور قوت وقدرتك اظه اوده اكا
منوقدر وآنك فضى وتجلي سنى حافظدروا كروايت حق ايجون صفت ذاتيه اعتبار اولور سده بشه كذلك آنده
متعين اولان خاتم بروجيه اليه اعلا در زير ايجون تعينات عليه ونسب غيبية في وكثرت نسيه ووجوديه في جامعدر
وحدث وكثرت شامل وواسعدر پس ولايت حسيه جميع انبياء ومرسلين واوليا واصحابك مأخذ على اول
ولايت جمعية احديه مطلقه دروا نده متعين اولان شخصكه خاتم اوليا در راحكام ولايت كماله الله مظهر
ايدوب انككه ختم اولنديغندن اوتري واول ولايتيه دخى مشكات خاتم اوليا در راحكام ولايت كماله الله مظهر
جميع اعيان ايجون حق آندن افاضه ايتديكندن اوتري پس صفت خلقيه اولان نبوتدن صفت الهية
جمعية ذاتيه اولان ولايت مطلقه اعلا واجمع اوتقله اطلاق وانشر اح اليه الله آنده متعين اولان خاتم اوليا حين دعوتده
قيد نبوت الله مقيد اولان نى خاتمدن اعلا اولور اطلاق وجمعية تقييد وتفرقه دن اعلا اولفله مثلا خاتم
انبياء صلى الله تعالى عليه وسلم وقت اسراده اولان انشراح صدرى واطلاق قلى حالى واحكام وحدثك آنده
ظهورى حالى بروجيه اليه اعلى در حين انعاده قيد نبوت وامر دعوت اليه ميلا اولديني حالندن و بروجيه اليه
انزلدر زير صورت الهية احديه جمعه لك كالى ذاتى واسما يسى اليه ظهورى مظاهر انسانية كاليه به
متوقدر كه كمال جلا واستجلى آنرا اليه حاصل اولور واما جنتكم اول وآخرو ظاهر وباطن اولان وجود وجود حق
اولديني مشاهده اولفله ظاهر اولان نبوت دخى حذلك صفتدروا نككه اولان ظم ورحقتك ظهوريدر
وباطنه اولان ولايت دخى تفصيل اولنديني وجه اوزره به حذلك صفتدربس خاتم انبياء صورته اولان
ظهوردن خاتم اوليا صورته اولان بطون بروجيه اليه اعلى و بروجيه اليه انزل اولديني به نسبت الهية يبينده در
(وقد ظهر في طاهر شرعنا ما بويد ما ذهبناليه في فضل عمرى اسارى بدر بالحكم فيهم في تأبير الخلق فلا يلزم
الكامل ان يكون له التقدم في كل شئ وفي كل مرتبة) (وتحقيق بزم طاهر شرعده عمرى اسارى بدر حقدده
انله قتل اليه حكم ايتكمكه واقع اولان فضلى حقدده طاهر اولدي شول شيكه مؤيددز شول مذهبي كه بز
اكاذاب اولدي ودخى تأبير غفل حقدده طاهر اولدي يعنى اسارى بدر حقدده رسول عليه السلام احباب اليه
مشاوره ايتد كده ابو بكر رضى الله عنه اليه رسول عليه السلام انلندن فديه اخذ ايدوب انلرك خلاصين ضواب
صكوردى وعمر رضى الله عنه كايستك قتلنه حكم ايتدى پس ابو بكر عمره رضى الله عنه ما ايتدى
يا عمر بن نه ديسم بكامه عرض اولفقدن خالى دكسن پس نبى عليه السلام ابو بكر كلامنى تصويب ايدوب
اطلاق ايتدى بعده حق عمرى قولى اوزره طاهر اولدي پس عمر ايجون بو خصوصده افضليت طاهر اولدي
قال الله تعالى (ما كان لنبى ان يكون له اسرى حتى يخن فى الارض تريدون عرض الدنيا والله يريد الآخرة
والله عزيز حكيم لولا كتاب من الله حتى لمسكم فيما اخذتم عذاب عظيم) (وقال عليه السلام لوزل العذاب
لما نجاة غير عمر وسعد بن معاذ وبكى عليه السلام حين نهم جبرائيل عليه السلام على الخطاء ونزل الوحي
بانه يقتل من احباه بعدد الاسارى الذين اطلقوهم) پس بو خصوصده رسول عليه السلام عمر ايجون سائر
احباب اوزره فضيلت اثبات ايتدى ورسول عليه السلام احباده داخل ايدى وكذلك تأبير غفل حقدده ما لظن
انهم لوزر كوها كثر ديمش ايدى وغفلت تأبيرى انك تلقى واصلا خيدى پس رموا لكلاي اليه ناس برسته ده
تأبير غفلت نرك ايتدربس غرقاقت رسول عليه السلام انتم اعلم بما الخدبا كم ديدى پس امر ديناده
ناس بخاطرين ايجون كندى نفسى اوزره نقدى نصير به ايدوب فضيلت اثبات ايتدى پس كامل ايجون لازم

دکادر که هر شنبه و هر مرتبه ده انگچون تقدم حاصل اوله یعنی شول فضائل جزئی که بتو نیک مقضیا شدن اوله
چونک غیره موجود اولسه و نبیده موجود اولسه درجه نبوت حیثیتله نبی به مخصوصه اولان افضلیته قدح
و بر من و نبی اوزره اول شخص مطلقا افضلیتی لازم کلز الامر خاصه که انک نبیده عدم وجودی مقام نبوت
منافی اولیه و کذلک خاتم اولیا نیک دخی ولایت الهیه جمعیه مطلقه ده تعینی حسیله اولان اطلاقه و جمع
مراتب الهیه و کونیه بی احاطه سنه و جمع انبیا و اولیا علومنه معدن اولسنه خاتم رسالت شرعنه تبعیتی قدح
و بر من زیرا احکام شرعیه ایل ظهور و ولایت الهیه مطلقه نیک مقضیا شدن دکادر که انده موجود اولیا نیک امر
فرد آخره موجود اولغله و شرعنه کاتبه کاتبه جمیع وجود ایل تقدم لازم که پس علم تشریعده و احکام
دینیه ده تبعیت ایل انزلدر * و علم تحقیقه و معرفت الهیه ده اعلا در * و خاتم رسالت ولایت مطلقه مقامنده
اندر ارجی و مرتبه اودانیه دنو و عربی حسیله اول جلدن اعلا در زیرا اول مقام بالا صاله اکا شخص و صدر
(و اما نظر الرجل الی التقدم فی مراتب العلم بالیه هنالک مطابهم و اما حوادث الاکوان و لا تعلق خواطرهم بها)
(یعنی رجال بالغینک نظری علم بالله می آید و واقع اولان تقدمه در انک مطلبی علم بالله می آید و اولان
تقدمه در * یعنی انک نظر نده الله تعالی بی اعرف اولان اقدم و اعلا در و انک تقدمه اقدمیت الهه معرفتده در
و اما حوادث الاکوان پس خواطر ایل انک انک دخی بوقدر که انده عدم بلوغ ایل و شی حادثه عدم اطلاع و شعور
ایل انده نقص لازم که بلکه انک اوزره حوادث الاکوانک انکشاف و انک حوادث الاکوان ایل تقید لری انرا بچون
تقصیر زیرا توجه حقن و مشاهده حال مطلقن انری منع و اشتغال ایدر (امدی) انبیا تبلیغ احکام شرعیه
و تمیذ امور دینیه مخصوصا در هر بر نبی امر الهی ایل امت خاصه بی شریعت اوزره الاله عبادت ایدر و انک
ارشاد و اسعادی ایل مقید در فی الجمله جمیع انبیا عملی ارشادی و انرا ایل تقید لری سبیله امر لری و تقدمه اولان
و حدتک شهودندن و خلقدن غیبت لری حقیقه اولان حضوردن محتجب اولور لرا که چه کیم بحسب الظاهر امر
الهی ایل دعا ایلدر اما قلوب لری خلق طرفه در * و اما اولیا دعوت و ارشاد و تبلیغ احکام شرعیه ایدوب خانی
اصلاح و اسعادی ایل مقید کادر * زیرا دعوت و ظهور و ولایتک لوازمندن دکادر بلکه اسم یا طینت حکمی انک
اوزره غالب اولغله انک نظر لری قضا و در احکامنه و واردات الهیه تعلقه در پس انک تنافس و تفاضل لری علم
بالله در علم بالله اولان اکمل و اعلا در * پس وجه مشروح اوزره خاتم رسل تأیید بخل کبی و انک امثالی اولان
امور جزئی کونیه به عدم اطلاعی ایل انک علور نبینه قدح و بر میدی کبی خاتم اولیا به دخی خاتم رسل شرعنه
تبعیتی حسیله احاطت و جمعیتنه قدح و بر من و علم بالله ده نقص و بر من (و فتح حق ماذ کرناه) (پس سن بر من ذکر
ایندیکم و وجهی حقیقت اوزره عارف اول یعنی خاتم ولا یکن مرتبه ختمینده تعینی و اعیان ثابت به اطلاعی ایل
بلکه اعیان ثابت نیک انده انطبای ایل احوال اعیان اعراف و امور غیبیه بی علم و اکشف اولغله اعلا و اقدم
اولد یغن حقیقت اوزره فهم ایل پس شیخ رضی الله تعالی عنه وجه مذکور اوزره خاتم ولایتک اقدمیتنه
تبیه ایدوب وجه آخر ایل اقدمیتی بیانه شروع ایدوب ایدی) (و لما مثل النبی صلی الله تعالی علیه و سلم النبوة
بالخاتم من المبین) (بفتح اللام و کسر الباء جمع اینه ککلم جمع کلمه) (و قد کمل سوی موضع لینه واحده)
یعنی و تا کیم نبی صلی الله تعالی علیه و سلم نبوت زیاده لبندن بر حائط الله تمثیل اولندی یعنی الله تعالی اکا
نبوتی زیاده لبندن بر حائط صورتده تمثیل ایدوب کوسردی و تحقیق حائط کامل اولمش ایدی لینه واحده
و وضعندن غیری * پس نبوت حائط صورتده تمثیل اولندی زیرا نبوت شریعت جمعی احادی و اوضاع کالیه
محدیه نیک ظهور و رندن مقدم کتب الهیه ده السنه رسل اوزره موضوعه اولان احکام شرعیه و احکام دینیه ایل
احاطه الهیه صورتدر * پس نبوت صورت تفصیل سبیله که هر بر لینه صورتدر کماله اولدی و لکن وضع
احدی و جمعی و مقام محمدی و ختمی صورتی حیثیتله اولان لینه واحده ناقصه ایدی بوقدر اوزره مثل قولی
مفعول بچون مبنی اولور و النبی قولی مفعولیت اوزره منصوب اولور و النبوة قولی رفع ایل مثل قولینک
فان مقام فاعلی اولور که نبوتی علیه السلام رؤیا سنده و یا خود خیالنده که بچون بر دیوار صورتده تمثیل
اولنه که دیوار کامل اوله بر که بر نندن غیری و بوعتبار و اما خاتم الولاية فلا بد له من هذه الرؤيا قولی دلالت
ایدور مثل قولی فاعل بچون مبنی اولور و النبی قولی رفع ایل انک فاعلی و النبوة قولی نصب ایل انک مفعولی ایل

جاویدر شیخ رضی اللہ تعالیٰ عنہ بقول اہل رسول علیہ السلام مثلی فی الانبیاء کمثل رجل بنی حائطاً فاکلہ
الابنة واحدة فکنت امانک للبنة فلا ین بعدی ولا رسول قولنی مراد ایدر کہ رسول علیہ السلام بتوقی لبنة دن
بر حائطہ تمثیل ایتدیکہ اول حائط کامل اولہ بر لبنة یرندن غیری پس رسول علیہ السلام کندی نفسنی اول
لبنة واحدة ایلدیکہ حائط بقوت انک وجودی لبنة سبیلہ کامل اولدی انده بر ثلہ قالمدی پس شیخ رضی اللہ تعالیٰ
عنہ دیر کہ وقتاکیم نبی علیہ السلام بتوقی لبنة دن بر حائطہ تمثیل ایتدیکہ اول حائط کامل اولدی بر لبنة
موضعندن غیری (فکان رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم تلك البنة) (پس رسول الله صلى الله تعالى
عليه وسلم اول لبنة واحدة واقع اولدی کہ انک بعثندن اول حائط بقوت اول لبنة سز ناقص ایدی واول معوث
اولدقدہ اول لبنة واحدة اول حائطک ثلہ سنی سدا یدوب حائط بقوت انککہ کامل اولدی زرا خاتم بقوتد مکارم
اخلاقی تقیم وجوامع کام ایلدیکہ میل وتعلیم ایچون سبعودر پس بقوتد براوزرہ فکان رسول الله قولى لما نلت
جوابی واقع اولور (غير ان رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم لا يراها الا كما قال ابنة واحدة واما خاتم الاولياء
فلا يذله من هذه الرؤيا) (الابوقدر واردر کہ رسول عايہ السلام لبنة فی کورمدی دیدیکی کبی لبنة واحدة دن
غیری یعنی لبنة واحدة موضعندن غیری حائطد ناقص کورمدی وانکیچون لبنة واحدة کور دیکہ لبنة فضاء در
زیرافضاء بقوت صورتد زو ذهب ولا یت صورتد رسول علیہ السلام نبوت ایلد ظاهر اولوب دعوت ایتدی
ولا یت ایلد ظاهر اولوب دعوت ایتدیکہ مأمور اولدی واما خاتم اولیا پس انکیچون بورؤیان لا بد در یعنی رسول
علیہ السلام کور دیکہ رؤیایی کورمک ویاخود رسول علیہ السلام تمثیل ایتدیکہ شیخی رؤیادہ کور دیکہ
وکورمک اکالا بددر زیرا خاتم رسالت واریدر والا وراثتدن کامل اولمزدی زیرا هر رسولک وارثی اولان ولی به
لازمدر اول رسولک جمیع احوالی کہ انک اوزرہ جاریہ اولمش اوله وانک زیدہ سی انک اوزرہ جاریہ اوله فلا بدله
من هذه الرؤيا قولى امانک جوابی واقع اولور) (غیری مامثل به) (وفی بعض النسخ ما مثله به) (رسول الله
صلى الله تعالى عليه وسلم ويرى في الحائط موضع لبنتين) (پس خاتم اولیا رؤیادہ شول حائط صورتی کورر کہ
رسول الله انککہ تمثیل اولندی یعنی بقوت اول حائطک صورتدہ اکا تمثیل اولندی ومثل فاعل ایچون مبنی
اولد یعنی اعتبار اوزرہ * پس خاتم اولیا رؤیادہ اول حائطی کورر کہ رسول الله صلى الله عليه وسلم بتوقی انککہ
تمثیل ایتدی وخاتم اولیا حائطدہ لبنتين موضعنی کورر کہ حائط اول لبنتين ناقص اوله وجاویدر کہ فلا بدله
من هذه الرؤيا (قولى لما نلت جوابی اوله کلامدہ تقدیم رؤا خیر اعتباری اوزرہ ای مامثل التي صلى الله تعالى
عليه وسلم النبوة بالحائط من اللبن وقد كل سوى موضع لبنة واحدة فکان رسول الله صلى الله عليه وسلم تلك
البنة فلا بد لخاتم الاولياء من هذه الرؤيا غير ان رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم ويرى في الحائط موضع لبنتين
واحدة واما خاتم الاولياء غیری مامثل به رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم ويرى في الحائط موضع لبنتين
پس بقوتد براوزرہ فکان رسول الله تلك البنة قولى نزلتک تشعبدن واقع اولور پس دیک اولور وقتاکہ
نبی علیہ السلام بتوقی لبنة دن بر حائط ایلد تمثیل ایتدی کہ اول حائط کامل اولدی لبنة واحدة موضعندن غیری
پس رسول الله صلى الله عليه وسلم اول لبنة اولدی پس خاتم اولیا بورؤیان لا بددر الا بقدر واوردر کہ رسول
علیہ السلام لبنة فی کورمدی دیدیکی کبی لبنة واحدة دن غیری واما خاتم اولیا پس رسول علیہ السلام
تمثیل ایتدیکہ حائطی رؤیاسندہ کورر وحائطدن لبنتين کورر پس کلامدہ تقسیم رؤا خیر اعتبارندن غیری
بروجه بقوتد کہ فلا بد قولى لما یچون جواب واقع اولور زیرا اما مانعدر واما وجه اول ظاهر در اندہ تقدیم
رؤا خیر احتیاج بقوتد پس انده خاتم انبیا فضاء ستمه خاتم اولیا فضاء سنی جل اولور کہ خاتم انبیا حائط بقوتد
ناقصه اولان لبنة واحدة موضعندہ منطبع اولدی انک نفسی انک ثلہ سنی سدا یدیکہ کبی خاتم اولیا دخی
بقوت ولا یت حائطندہ ناقص کور دیکہ لبنتين موضعندہ منطبع اولور نفسی ایلد ثلہ سنی سدا یدر شیخ رضی اللہ
عنہ بورؤیایی کور دیکہ فتوحاتدہ نقل ایدوب دیر کہ فکنت بمکة سنة تسع وتسعين وخمسائة اری فیما بری النائم
کان الکعبة مبنية بلبن فضاء واین ذهب لبنة فضاء ولبنة ذهب وقد کلت بالنساء وما بنی فیما بنی وانا انظر اليها والی
حسنها فاقتیت في الوجه الذي بين الركن الجاني والركن الشامي وهو الى الركن الشامي اقرب موضع لبنتين لبنة
فضة ولبنة ذهب يتقص الحائط في الصفيين في الصف الاعلى يتقص لبنة من ذهب وفي الصف الذي تحته يتقص

لبنه من فضة فزأت نفسي قد انطبعت في موضع تلك اللبنتين الفضة والذهب فكمال الحائط ولم يبق فيه شيء
 ينقص (وبورقيا تمامها بوندن اول فتوحاتده نقل اولندي) (واللبن من ذهب وفضة فيرى اللبنتين اللتين
 ينقص هما الحائط ويكمل بهما لبنه ذهب ولبنه فضة فلا بد ان يرى نفسه تطمع في موضع تلك اللبنتين
 فيكون خاتم الاولياء في تلك اللبنتين فيكمل الحائط) (وحال بوبه خاتم اوليا مشاهده اينديكي حائطك ابني
 ذهبدن وفضه دن اوله يعني بر كيمي ذهبدن وبر كيمي فضه دن اوله پس خاتم اوليا شول لبنتين كه حائط اندر دن
 ما فصدروا نرايله كالمدبر لبنه واحد في ذهبدن ولبنه اخرى في فضه دن مشاهده اينديكه الله تعالى نبوت وولايتي
 رتبعت ومتبعيتي اكابنتين صورته تمثيل اينديرس نوتقد براورزه خاتم اوليا به لا بددو كه اول ذهب ايله
 فضه دن اولان لبنتين موضعده كندى نفسى منطبقه مشاهده ايليه يعني لبنتين موضعده كندى نفسى سد
 اينديكن رؤايه مشاهده ايليه پس خاتم اوليا اولبنتين اولور پس انك وجودى ايله حائط كامل اولور فلا بد ان يرى
 قولى شرط محذوفه جواب اولور اى فاذا راي خاتم الاولياء ماسئل به رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم راي
 في الحائط موضع لبنتين فلا بد ان يرى نفسه تطمع في موضع تلك كما انطبغ رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم
 في موضع تلك اللبنة (امدى) نبوت ظاهره وولايت باطنه اولديكي كى ذهب باطن وفضه ظاهره در پس ذهب
 كمال حقيقى الهى صورتي در انكاه متبعيت ثابتة اولور وفضه نك باطنى وحقيقته در پس ولايت نبوتك
 باطنى وحقيقته واصل معناسى اولديكي كى فضه نك كمال طهارت ونوريتندن اوتري سائر معادنن ذهبيت
 اقربدرواكن مرور زمان وضروب حد نان وصورف سلوان ايله صورتي باطله وسخلة اولور وكذلك نبوت دخي
 منقطعده اولور اما ذهب بونك خلافيدها كافتار وزال طاري اولور زيرا جوهر يتيله صور نوعيه عى حافظه در
 وكذلك ولايت دخي منقطعده اولور زيرا الله تعالى ولي حيدد در پس وقتا كيم خاتم انبيا ورسول اخلاق الهية ايله
 تعلقده واصناف عبوديت ايله واقفات شرايع دين وملت والى الله دعوت ونصرت ايله ظهورده متبع
 كل اولديه حقايق الهية واسرار ذاتيه كشفته مأمور اولدى بلكه اوضاع شرعية واحكام دينيه اذلك
 سرى ايله مأمور اولدى انكيجون سائر نبوتات فرعيه في محيطه اولان نبوت كالتيميل اولندي بر حائط صورته كه
 فضه دن بر لبته موضعي الله ناقص ايدى زير حائط نبوتده هر بر لبته انبيادن بر نبوتك صورتي در پس خاتم رسل
 كندى نفسى اول لبنه فضه نك عيني مشاهده اينديكه اول لبنه جميع صفات اخلاق الهية جمعي احديتك
 صورتي در پس بنيان نبوت نكاه كامل اولدى پس وقتا كيم خاتم رسل احكام ولايت ايله ظاهر اولدى ولايت
 اعتبار ايله حائطه ناقص اولان موضع كالتيميل اولندي پس خاتم ولايتدن لا بد اولديكه اسرار الهية ذاتيه ايله
 طاهر اوله وولايتي خاتم اوله وذهب وفضه دن اولان حائطدن ناقص اولان لبنتين موضعده رؤايه مشاهده ايليه
 پس كندى مقامى صورت فضه مشاهده ايليه پس لبنتين موضعده كندى نفسى منطبقه اوله وظاهرده
 خاتم رسل شرعنه تبعيته لبنه فضه وسرده الله دن اخذ اينكاه لبنه ذهبيه نقصانى سد ايليه وحائط انك
 وجودى ايله كمال بوله انكيجون شيخ رضى الله تعالى عنه) (والسبب الموجب لكون رؤايه اللبنتين انه تابع لشرع
 خاتم الرسل في الظاهر وهو موضع اللبنة الفضية وهو طاهر وما يتبعه فيه من الاحكام كما هو اخذ عن الله في السر
 ما هو بالصورة الظاهرة متبع فيه) (ديدى يعني خاتم اوليا حائطه ناقصه اولان صورتي لبنتين كورد يكتي ايجاب
 يدربسب خاتم اوليا طاهرده خاتم رسل شرعنه تابعد يعني انك تبعيتيدروا كاتابع اولمى لبنه فضه موضعدر
 وبوخاتم اوليا بان طاهر يدروا احكامدن هر قننى حكمده خاتم رسل تابع اولور وسه اولدى انك ظاهر يدربته كيم خاتم
 اولياء الله دن مرده اخذد رسل حكمى كه صورت طاهرده خاتم اوليا اول حكمده متبعدر يعني خاتم اوليا
 شريعت طاهره صورته بر حكمده كه خاتم رسله متبعدر اول حكم ايله متصقدر بغير واسطه سرده الى الله دن
 اخذ اينديرس طاهرده خاتم رسل شرعده اولان حكمى بغير واسطه حقدن اخذ اينديكي صورتي لبنه ذهبيه
 صورتي در) (لانه يرى الامر على ما هو عليه فلا بد ان يراه هكذا) (تعليلا در كاهو اخذ عن الله في السر قولى
 انكيجون يعني ديك اولور زيرا خاتم اوليا امرى على ما هو عليه مشاهده اينديرس لا بددو كه امرى ذكر اينديكمز
 كى مشاهده ايليه) (وهو موضع اللبنة في الباطن فانه اخذ من المعدن الذي ياخذ منه الملك الذي يوحى به الى

الرسول) (وامرى باطنده على ما هو عليه مشاهده انك لبنه ذهبيه موضعدر كه نك ولايتي جهتي در پس
 خاتم اوليا شول معدنن اخذدو كه شول ملك كه رسوله انكاه وحي اولور اول ملك آندن اخذ اينديرو نوتقد براورزه
 يوحى قولى بجمه رسل اولور وبا خود يوحى قولى معلوم اوله وفاقى اولان ضمير حقه راجع اوله وبه ضميرى ملكه راجع
 اوله يعني خاتم اوليا شول معدنن اخذ اينديكه شول ملك كه حق تعالى انكاه رسوله وحي اينديرس اول معدنن اخذ
 اينديرس بوحيتله خاتم اوليا انكيجون لبنه ذهبيه حقيقته ثابتة اولور وانكيجون متبعيت حاصله اولور وامرى
 على ما هو في نفسه وعند الله عالم اولوب سرده بغير واسطه الله دن اخذ اينديكي حكي ظاهريه صورت
 شرعيه ده خاتم رسله تبعيتي جهتيله انك شريعتدن اى اخذ اينكاه انكيجون تابعت حاصله اولور فانه اخذ
 قولنده اخذ قولى مد ايله اسم فاعل اولمى جائز در ومدر فعل ماضى اولمى جائز در) (فان فحمت ما شرت به فقد
 حصل لك العلم النافع) (پس اكر سن فهم اينك ايسه شول شئى كه بن اكاشاوت ايندم پس سنكيجون علم نافع
 حاصل اولدى مشار ايله اولان شئى بودر كه بولى خاتم رسل صلى الله تعالى عليه وسلم مرتبه وذات واحوال
 واخلاق واعماله تبعيتي كامله وعلم ومقامده دخي ورائتي شامله اكاه علم بالله ده متبعيت ووراثت
 محمديه دن تابعت اعطا اولندي يعني ظاهرده خاتم رسل شرعنه كمال تبعية ايله ظاهرده جميع كالات الهية بي
 جامع اولمغه وباطننه من عند الله مؤيد وموفق اولوب سرده بغير واسطه الله دن اخذ اينكاه مشككات خاتم
 ولايتده متبعين اولوب علم بالله ده متبعيت كل اولديكي فهم اولند قد كاله باعث اولان علم نافع حاصل اولور وعلم
 نافع بودر كه توفيق الهيد نصكره ظاهرده سعادت اينديكه حصول خاتم رسل صلى الله تعالى عليه وسلم شرعك
 كمال تبعيته در زير رسل كمال تبعيت محبت الهية بي مستحدر در قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله
 انك نبي من لدن ادم الى آخرتي ما فهم احد يا اخذ الامن مشكوة خاتم النبيين وان تأخروا طيئنه فانه بحقيقته
 موجود) (پس آدم زماندن آخرتي به وارثه نيك كايى كه مبعوثدر اندر دن بر احد بوقدر الا خاتم النبيين
 مشككاتدن اخذ اينديروا كچه كيم انك طيئني وجودى سائر انبيادن متأخر در زير اول حقيقته موجود در
 (امدى) حقيقت محمديه كه آدم انك صورتي اوزر ظاهر در جميع حضرات الهية ده حضرت نفسه رجائيه
 عمايته وحضرت عليه اسمائه الهية ده وعقل كامل مرتبه سنده وجود وظهر وند نكره وكذلك مرتبه لوح
 مخفوظده وصور طبعيه عرشيه وكرسيه ده وارواح علويه كليه ده وسائر مراتب علويه وروحانيه ده وشاليه
 وعنصر يه ده وبالجمله صورت جمعية الهية انسانيه بشريه به منتهى الوتجه واقعه اولان جميع حضرات ومرتبه
 الوهيت مظهر ينده فاعله ومستوره وجميع حقايق وارواح توحيد ذاته دعوت ايدوب اندن مقبضه ومده اولمقدن
 زائله دكلور پس جميع انبيا ورسول نشأت عنصر يه ده مقدم اولان نشأت سابقه ده حقايق وروحانيي جهتيله
 اخذ اينديكاري علمى ونشأت عنصر يه بشريه ده مبعوث اولد قلنده هر مرتبه كندى نبوت وامت خاصه
 متعلق اولان علمى كندى حقيقته دن اخذ ايند كده حقيقت محمديه دن كه مشككات خاتم النبيين اخذدو
 زير اخاتم انبيا كچه كيم انيا انك بونى ودعوت زمانده وجود بشري وجميعه ايله ظاهر دكل ايدى وجود
 طيبي ايله اندر دن مؤخر ايدى اما حقيقت محمديه الهية كليه سيله موجود ايدى وكذلك نبوتك
 انقطاعه نصكره دخي دنيا و آخرت برازخ علويه وروحانيه ده ولايتي جهتيله انك ولايتي مشككاتدن كه
 مشككات خاتم اوليا در اخذ اينديروا انك ايداس نبوت حقيقته محمديه ظاهر بونك صفت ذاتيه سبدر ومار انبيا
 اول حضرتك اينديروا انك نبوت نشأت عنصر يه ده مبعوثين اولد قلنده نأينه در) (وهو قوله كنت نبيا وادم
 بين الماء والطين وغيره من الانبياء ما كان نبيا الا حين بعث) (يعني خاتم النبيين حقيقته موجود اولوب حضرت
 الهية ومراتب روحانيه وعلويه ده اولمغه ماخذ كل اولديكي انك كنت نبيا وادم بين الماء والطين) (فواندن
 مستفاد در يعني بن نبي ايدم وحال بوبه كه آدم وجود عيني سيله مالمطين بيننده وجود روحانيه سيله علم ايله
 عين بيننده ايدى وخاتم انبيا نك غير سى بالفعل نى اولدى الابث اولنديكي حشده پس خاتم انبيا خالق آدم دن
 مقدم نى اولوب جميع حقايق وارواح انك مشككاتدن مستند اولديكي ثابت اوليكي بطريق اولي خلق
 آدم نصكره جميع انبيا انك مشككاتدن اخذ اينديكاري ثابت اولور) (وكذلك خاتم الاولياء كان وليا وادم بين الماء
 والطين وغيره من الاولياء ما كان وليا الا بعد تحصيله شرائط الولاية من الاخلاق الهية في الانصاف بها

من کون الله تسمی بالولی الجید) وکذلك خاتم اولیا دخی ولی ایدی وحال بوکه آدم مائله طین پشیده ایدی
 واولیادن انک غیر یسی ولی اولدی الا اخلاق الهیه دن اولان شرائط ولایتی تحصیل ایتدکده نصکره اخلاق
 الهیه ایلانصافده وخاتم اولیا نشأت عنصربه آدمیه دن اول ولی اولدی فی الله تعالی ولی حیدایله تسمی
 اولدیغندن اوتریدر * پس ولایت ایچون اقدمیت ثابته اولور زیر اولی اسماء الهیه دندر * پس بوتقدیر اوزره
 من کون الله قوی وکذلك خاتم الاولیا کان ولیا) قولنه متعلق اولور زیر ولایت حقیقت ذاتیه سیدر خاتم
 اولیا ایچون دخی صفت ذاتیه در زیر خاتم ولایت ولایتی وجود حقایق ایلدور یعنی ذات وصفات واسماء ایلد
 حقیقت عینی اولدیغی حیثیتله در انک غیر اولدیغی حیثیتله دکدر و غیر ولایتی اخلاق الهیه ایلانصافده
 اخلاق الهیه دن شرائط ولایتی تحصیل نصکره واقعه اولور و جائزدرکه الا بعد تحصیل شرائط الولاية
 الی آخره) (قوی ایچون بیان اولوب علت مقامده قایم اوله * یعنی اولیادن خاتم اولیا انک غیر یسی ولی اولدی
 الوجودده اخلاق الهیه دن اولان شرائط تحصیل نصکره اخلاق الهیه ایلانصافده وانک بو تحصیل نصکره
 ولی واسی الله تعالی کند ی تسمی ولی حیدایله تسمیه ایتدکندن اوتریدر * زیر اولی اسماء الهیه دندر * پس
 ولی اسماء الهیه ایلانصافدن و اخلاق الهیه فی تحصیل نصکره ولی اولور (امدی) خاتم اولیا صور محمدیه دن
 بر صورتدرکه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم مخصوصه اولان ولایت انکله ختم اولدی پس خاتم اولیا انک حکمی
 نبوتده آنک متبوعی اولان محمد صلی الله تعالی علیه وسلم وجود عنصربه یسی ایلد تدر عندن اول اولان
 حکمی کیمیدر زیر حقیقت محمدیه مظهر اکل ایجاب ایدرکه مرتبه ولایتده اول حقیقتنک تجلی ذاتیسنه واسع
 اوله مرتبه نبوتده تجلیسی ایچون مظهر اکل ایجاب ایتدیکی کبی و بوختینک وجودندن لازمدرکه نبوت
 ایلد ولایت مرتبه لرنده حقیقت محمدیه اولان حقیقت واحده نلک ایدی صورتدر و لکن اول حقیقت واحده
 ایچون ثابته اولان صورتینک اقدی ولایتدر زیر ولایت اول حقیقتنک باطنی وجهیدر وصفات الهیه دندر
 و نبوت انک ظاهری وجهیدر وصفات خلقیه دندر پس خاتم اولیا انک مشکاتی اولان ولایت فلک عام محیطدر
 جمیع نبوتات و ولایات افلاک جامعدر) (خاتم الرسل من حیث ولایتیه نسبتیه مع الختم للولاية نسبة الانبیاء
 والرسل معه) (پس خاتم رسلک ولایتی حیثیتیه ختم ولایتیه انک نسبتی انبیاء و رسلک کان بنی کیمیدر) (امدی
 ولایت خاصه محمدیه نلک ختمینده تعین اولان خاتم اولیا و اکا مخصوصه اولان مشکات ولایت خاصه محمدیه
 الهیه ختمیه احديه جمعیه در خاتم رسل نبوت نشر یعیه محیطه کالیه الهیه ختمینده متعین اولدیغی کبی زیر
 انک مشکاتدر * پس جمیع انبیانک نبوتی ولایت مرتبه در زیر نبوتات کلم ولایات احکامنک صورتدر
 و جمیع نبوتانک باطنی اولان ولایات مقیده ولایت کلیه کالیه محمدیه الهیه نلک نسبی صورتدر * پس خاتم رسل
 ولایتی حیثیتیه که انک باطنیه در خاتم ولایتیه نسبی سائر رسلک خاتم مشکاتدن اخذ نبوتدن نسبتاری
 کیمیدر که خاتم رسل باطنی اولان ولایتی حیثیتیه بغیر واسطه اخذ ایتدکده حقیقت محمدیه جمعیه دن ولایت
 الهیه کالیه احاطیه دن اخذ ایدر که اول خاتم اولیا مشکاتدر بوتقدیر اوزره مغه قولنک ضعیفی خاتم رسله عاید
 اولور و لکن ختمه راجع اولدی وجهی اوچهدر زیر اووجه اولی مستلزمدر * یعنی خاتم رسلک ولایتی حیثیتیه
 انک خاتم اولیا به نسبتی انبیاء و رسلک خاتم ولایتیه نسبتی کیمیدر * یعنی انبیاء و رسل ولایتی حیثیتیه خاتم
 ولایت مشکاتدن اخذ ایتدکاری کبی خاتم رسل دخی کذلك انک باطنی اولان ولایت وجودیه مقیده شخصیه
 حیثیتیه اندن اخذ ایدر قال الشیخ رضی الله تعالی عنه فی الباب الرابع عشر من الفتوحات واما القطب الواحد
 فهو روح محمد صلی الله تعالی علیه وسلم وهو المبدأ لجميع الانبیاء والرسل سلام الله علیهم اجمعین والاطحاب من
 حین النشئ الانسانی الی يوم القیة قیل له صلی الله تعالی علیه وسلم متی کنت نبیا فقال صلی الله علیه وسلم و آدم بین
 الماء والطين وكان اسمه مداوی الکلام ثم قال رضی الله تعالی عنه ولهذا الروح المجدی مظهر فی العالم واکل
 مظهر فی قطب الزمان و فی الافراد و فی ختم الولاية العالم الذی هو عیسی علیه السلام وهو المعبر عنه بمكة
 اتنی کلامه) (پس علوم واذواق و مقامات احوال و اخلاق دن نبوت و رسالتیه متعلق اولان ارزاقی الله تعالی
 بو مشکات محمدیه دن جمیع انبیاء و رسل نشأت حسیه وجودیه لری حالده و مفارقتارند نصکره براز خلدنده ایصال
 ایدر و اول علوم واذواق دن ولایتیه متعلقه اولان ارزاقی که خاتم اولیا محمد بن انرا ایلد متحقق اولددر الله تعالی

انلری خاتم اولیا مشکاتدن جمیع اولیا به ولایتی جهتیله انبیاء و رسل ایصال ایدر و خاتم ولایتی صورت
 عنصربه ختمیه سنیه مؤثر و واسی آدم ما ایلد طین پشیده ایکن ولی اولدیغده قدح و بریز زیر انکچون صورت
 ازلیه اولیه فاتحه ثابتدر که کل اوزره حقیقت و مرتبه ایلد مقدمه در نهایت ختم ایچون صور شخصیه سیه
 آخریتدن لابددر که کالات محمدیه شرعیه ایلد ظاهر اولوب جمیع مراتب الهیه و مقامات محمدیه نلک وجود
 عنصربه سیه ختم اوله قه و الاول والاخر و بعد ذلک شویله بیلکیم خاتم رسل ولایت و رسالت و نبوت یعنی جامعدر
 (فانه الولی الرسول النبی) (پس خاتم رسل ولی و رسول و نبیدر باطنی ایلد ولیدر که ولایتی حسیله بغیر واسطه
 حقدن اخذ ایدر خدمته متعلق اولان علوم و اسرار * پس ولایت رسول ایلد حقیقت پشیده بر نسبتدر
 والله دن امتنه مبلغ اولدیغی حیثیتیه رسول و الله دن و امور آخرتدن امتنه مبنی اولدیغی حیثیتیه نبیدر *
 پس خاتم رسلک ولایتی جمعی رسالت و نبوت جمیع متندن عالیه در زیر انست خلقیه دکدر و خاتم رسل حقه اول
 صفتده مشارکدر فهو الولی الجید) (و خاتم الاولیا الوارث الاخذ من الاصل المشاهد للامراتب) (و خاتم اولیا
 و ایدر صورت ازلیه سیه و ظاهرده خاتم رسلک شرعیه تعینیه جمیع علوم و ذواق و شرایع و احکامنه وارثدر
 و اصلدن بغیر واسطه اخذدر شول علومی که نبیدن وراثت حسیله اخذ ایلدی و دخی نبوت و رسالت و ولایت
 و خلافت من انبی و سائر مراتب الهیه و کونییه فی مشاهد و حقیقه الحقایق اولان حقیقت محمدیه مرتبه سنده
 تعینی حسیله و اول مرتبه دن کل اوزره مقبض و محدودر) (وهو حصة من حسنات خاتم الرسل محمد صلی الله تعالی
 علیه وسلم مقدم الجماعة وسيد ولد آدم في فتح باب الشفاعة) (و خاتم اولیا خاتم رسل محمد صلی الله تعالی علیه وسلم
 که جماعت انبیاء و اولیا نلک مقدمیدر و باب شفاعت فتحده ولد آدم سیددر حسناتدن بر حسیله در بوتقدیر
 اوزره مقدم الجماعة وسيد قوی جرایله محمد ایچون صفت واقع اولور و رفع ایلد مبتدأ محمد و فلک خبری واقع اولور
 ای و هو مقدم الجماعة وسيد ولد آدم في باب الشفاعة پس خاتم اولیا ظاهرده خاتم رسل حسناتدن بر حسیله
 اولدیغی انک احکام شرعیه سنه وجه احسن و اکل ایلد تابع اولوب ختمینده انک وارث اکل اولدیغندن اوتریدر
 و باطنده حسنه در صورت الهیه محمدیه ختمیه باطنده مظهریه کالیه احديه جمعیه ده تعینی حسیله که
 حقیقت محمدیه ازلیه نلک تعیناتدن اول بر تعیندر و آنک تجلیاتدن بر تجلیدر و کذلك خاتم رسل مقام رسالتده
 شریعت ایلد ظاهر اولدقده احديث ذاتیه ایلد ولایتی ظاهره اولدی تا کیم اسم هادی حقی اربانه اعطا
 ایلد پس انک ولایتی حسنه می باطنه ایدی پس ظاهرده انک وارث اکل و باطنده مظهر اتم و اشلی اولان
 ولایتده ظاهره اولدی پس بواعبار اوزره خاتم اولیا رسل حسناتدن بر حسیله در والا بغیر واسطه الله دن
 اخذ ایتدیکی حیثیتیه الهی خلیفه سیدر رسلک دکدر و محمد صلی الله تعالی علیه وسلم جماعت انبیاء و اولیا نلک
 مقدمیدر و باب شفاعت فتحده ولد آدم سیدر اولدیغی بودر زیر حقیقت محمدیه جمیع حقایق الهیه و کونییه
 جامعه اولوب جمیع حقایق انبیاء و اولیا اوزره تعین و ظهورده تقدیم اولدی و سائر تعینات حقایق علیه
 و شخصات صور وجودیه انک تعینی تلوی اولوب جمیع جماعت حقایق کل اوزره فتح باب و چورده تقدیم
 اولدی * پس بواعبار اوزره اولیت ایلد متصف اولور زیر تعین اولدر و انک ظاهریتدن حقایق انبیاء و اولیا به
 فیض منتشر اولدی پس باب فیض وجود کالیه حیدر و کذلك باب شفاعتک دخی فاتحیدر که يوم قیامتده انبیاء
 پشیده شفاعت متردده اولدقده نه کار اجمعه اولور * پس آخریت ایلد دخی متصف اولور و بر وجه دخی بودر که
 بعد الوجود جمیع کالات الهیه علیه و فضائل وجودیه خلقیه ایلد متصف اولوب مظهر کل اولفله مقام اودانیه
 سبق ایتدکچون) (درجه للعالمین) (وصی ایلد ظاهر اولمچون سائر انبیاء و اولیا اوزره تقدیم اولدی و بواعبار
 اوزره جماعت انبیاء اوزره مقدم اولدیغی مطلقدر و باعتبار آخر اوزره باب شفاعت قضیه مقیددر * یعنی باب
 شفاعت فتحده ولد آدم سیدر و جماعت انبیاء و اولیا نلک مقدمیدر * کذلك شفاعت اولای مطلقه اعتبار
 اوانسون و کذلك شفاعت اخرای مقیده پس بوتقدیر اوزره خاتم رسل تعین و ظهورده و خطه وجودده کالات
 الهیه ایلد انصافده نصکره مرتبه) (قاب قوسیندن) (اودان ایلد عبورده جمیع کل انبیاء و اولیا بی سبق ایلد و فتح باب
 وجودده تقدم ایلد متصف اولدیغی کبی باب شفاعت فتحده تاخر ایلد دخی متصفدر که باب شفاعتک فنی انکله
 ختم اولدیکه اندکده شخص آخرک شفاعتیه احتیاج فالمدی و لکن شجک مقدم الجماعة قوی مطلق عامدر

خاتم رسالت جميع جماعت حقایق واصل اوزره جمع وجوده ايله اسمیت وافضلینته دلالت ایدر و سید ولد آدم
 فی باب الشفاعة قولى خاصه در باب شفاعة فتعنده افضلینته دلالت ایدر زیراجاعت یفنده شفاعة عظمی
 اکامختصه دره پس شیخ رضی الله تعالی عنه مقدم الجماعة قولى ایلر رسول علیه السلامک اولین اثبات ایدر
 و اناسید ولد آدم فی فتح باب الشفاعة حدیثی تعیین ایدوب و سید ولد آدم فی باب الشفاعة قولى ایلر آخرین
 اثبات ایدر (معین حاله صامع) (پس رسول علیه السلام حال خاص تعیین ایلدی اناسید ولد آدم فی باب
 الشفاعة قولى ایلر یعنی باب شفاعة فتعنده سیادت بی قید ایلدی نعمین ایتدی یعنی اگر سید ولد آدم قولى ایلر
 اکتمالا ایلدی عموما سیادت بی ثابته اولوردی کرکله باب شفاعة فتعنده و کرکله کلمات الهیه و خصایض محمدیه ده
 و اکن امریدن اوتری تعیین ایلدی برامی بودر که صدمات قهر الهینک فتعنده جمیع انبیا و اولیا اللهم انی
 اعوذ بک (قولى ایلر ند ایدوب هر فرد کندی نفسی استخلاصه سنی اوزره ایکن و کندی نفسی مشغول ایکن
 شفاعة عظمی اولان امر خاص خاتم رسالت غیر کسیه اعطا اولور دی خاصه لازمه حضرت محمدیه اولغله
 و برامی دخی بودر که خاتم رسل فتح باب شفاعة ایلر سیادت بی تعیین و تخصیص ایلدی کندی باطنیه یعنی ولایت
 مطلقه محمدیه به مرعاه دن اوزری) (فی هذا الحال الخاص تقدم على الاسماء الالهية) (و خاتم رسل بوجاه
 خاصه ده که فتح باب شفاعة در اسماء الهیه اوزره تقدم ایلدی (امدی) خاتم رسل فتح باب شفاعة سائر جماعت
 اوزره تقدم اولور یعنی افرح ضرب اوزره در بر ضرب بودر که حقیقه بت محمدیه جمیع الهیه نفس رجائی ایلر تعیینات
 الهیه می انبندن تعیین اول مرتبه سنده متعینه اولور که حدیث ذاتیه نک جلالی تحتنده مقهور و مستلک
 اولان اسماء وصفاتک فردیانی دخی متعینه اولدی و هر بر فرد نفس رجائی و تعیین محمدیه نک شفاعة ایلر قهر
 استملا کدن خلاص اولوب وجوددن بر ضرب ایلر موجود اولدی و بری برندن تمیز اولدی پس حقیقه بت محمدیه
 احدیت جمیع فردانیتله قوابل افراد حقایقی تجلی رجائیه شفاعة ایلدی و حقایق ظلمات عدمدن انفاذ
 ایدوب وجوده مقارن ایلدی و شفاعة اسماء الهیه به باب رجائیک فکیدر ظهور و تمیزده و عدمدن وجوده
 و عدمدن عینه شفاعة در پس نفس رجائینک مظهر اولی اولان تعیین اول اسماء الهیه دن و حقایق انبیا و اولیادن
 اولان شفاعة ایچون شفاعة ایلدی و ایکنی ضرب دخی بودر که اسماء الهیه و حقایق غیبیه دن هر بریسی
 خزانه سنده مخزونه اولان انار و احکامی و علوم و اذواق عوالم و مظاهرده اظهار ایتکچون شفاعة ایدر
 و اسماء حقایق الهیه دخی احکام و آثار فی اظهار ایتکده عوالم و مظاهره متوقفه در بلکه اسمانک تحقیقی دخی
 مظاهره متوقفه در پس عوالم و مظاهره غیر مخلوقه اولغله اسماء حقایقک احکام و آثار فی اظهار اولدی و اسمانک
 ربوبیتی دخی ظاهر اولدی پس اول ما خلق الله العقل من ارب محمدیه وجودیه نک اولکی مرتبه سی که عقل
 کلدن جمیع مظاهر کلیه جزیه و عوالم علویه و سفلیه بی جامع و اسماء الهیه و حقایق علیه نک احکام و آثار
 ظهوریه بر مظهر و اسعد الله تعالی آتی خلق ایتد کدن نضکره انک بعض قوا و جوارحی مشابه سنده اولان
 عوالم و مظاهره ظلت عدمدن تجلی رجائیتی وجودیه ظاهر اولدی و وجود نورانی و روحانی محمدی شفاعة
 ایجادیه کوی باجی فتح ایتکله جمیع اسماء حقایق الهیه احکام و آثارن و علوم و تجلیاتن عوالم و مظاهرنده
 اظهار ایدوب هر بریسی سعت و قابلیت و جمعی و مظهر تی و احاطت دائره و متبوعیتی حسبیه عوالم
 و مظاهره اولان انبیا نک وجودنده احکام و آثارن و علوم و تجلیات و اذواقن اظهار ایتکله شفاعة ایلدی
 و لکن وجود عقلی و نوری و محمدی آنرا ایچون باب شفاعة فتح ایلدی و شفاعة اوچینی ضربی دخی بودر که
 اسماء کلیه نک مظاهره اولان انبیا و رسلدن هر بریسی وجود عنصریه بر اسم خاصک مظهره اولوب اول
 اسمک حکم و اثرن و خزینه سنده مخزون اولان علم و حکمتن و ذوق و تجلیسنکه حقیقه بت محمدیه دن اول اسمک
 حصه معینه سیدر که اول اسمک ذل و عذابندن آتی شفاعة ایدر که اول امت شہوات طبیعیه و اخلاق ردیه دن
 بریسته منمکه اولغله اسماء جلایه دن بر اسمک ربوبیتی قهریه مستحقه اولمیشدی بو طریقی اوزره آدم
 علیه السلام دن خاتم انبیا صلی الله تعالی علیه وسلم کاجه مبعوثین اولان انبیا و رسلدن هر بریسی امت
 خاصه بی دعوت ایدوب انلر شفاعة ایلدی انک مستندی و محمدی اولان اسمک حکم و سلطنتی و قوت و جمعی
 قدره و لکن اسماء الهیه دن هر بر اسم جمع وجوده ایلر جمیع اسماء الهیه بی جامع اولغله و آنلر مظاهره اولان

انبیادخی جمیع الهیه کلیه محمدیه مظهر یفنده قائمین اولمغله اسماء قهریه نک ربوبیتی تحتنده اولان طوائف
 مختلفه به عموما شفاعة ایتدیلر زیر اسم جامع محمدی به نسبتله آنلرک اصولی اولان اسماء جزیه درو شریعت
 محمدی به نسبتله آنلرک شریعی شریع جزیه و مقیده در پس وقتا کیم مبدأ کل و جامع فرع و اصل اولان
 خاتم انبیا نک دولت و سلطنتی دوری کادی جمعیته کلیه و مظهریه ذاتیه صاحبی اولغله) (و ما رسلناک الا رحمة
 للعالمین) (مفهوم اوزره وجود پر جودی عین رحمت رحمانیه اولغله و شریعتی جمیع شریع متقدمه بی جامع
 اولغله رحمت رحمانیه ایلر جمیع عوالم و اعمه بقدر القابلیه رحمت اولوب شفاعة ایلدی و رحمت رحمانیه مظهریتنه
 انک امت خاصی مستحقه درو بالجله انک وجودی ایلر غفر ککی و زهوق باطل و کمال بلا و استخلاص حاصل اولغله
 باب دعوت و شفاعة انک وجودی ایلر فتح اولدی کبی لایانی بعدی مفهومی اوزره ینه بونشاند نبوت ایلر
 دعوت انکله ختم اولدی) (و ما بعد الحق الا الضلال) (و شفاعةک برضری دخی نشأت آخره مخصوصه در
 ته کیم) (اناسید ولد آدم و لا نفر) (و دخی آدم و من دونه من الانبیاء تحت لوائی و دخی وانا اول شافع وانا اول
 مشفع وانا اول من تشق الارض عنه) (قولى دلالت ایدوب و حدیث شهادت شهود که قیامتده ناس شفاعة
 ایچون آدم علیه السلام اوزره جمع اولور و آدم آنلری ابراهیم علیه السلام جنابنه حواله ایدر و ابراهیم
 موسایه و موسی علیه السلام عیسی علیه و عیسی محمد صلی الله تعالی علیه وسلم حضرتته حواله ایدوب انک اوزره
 جمع اولور و ننده شفاعةک اصلی بنم دیدی کبی نابدر و نشأت دنیویه ده) (رحمة للعالمین) (اولدیغی کبی موطن
 محشرده دخی اهل محشره شفاعةک عامه در حتی انبیا و اولیا و ملائکه حقیقه شفاعة ایدر و آنلرک شفاعةک
 ایچون شفاعة ایدر پس آنک شفاعةک فتعنده الله تعالی اذن و برر که ملک و رسول و نبی و مؤمنده شفاعة
 اصحابی اولور شفاعة ایدر پس هر بری امت خاصه به شفاعة ایدر و شفاعة عامه و رسول علیه السلام
 مخصوصه در پس موطن محشرده دخی باب شفاعة اولور رسول علیه السلام ایلر فتح اولور و باذن الله تعالی شافع
 اول اولور و یوم قیامتده شافع اخر ارحم الراحمین در پس رحیم منتقم فتعنده شفاعة ایدر که ناردن شول کسینه بی
 اخراج ایلیمه که ایدانندن خیر صادر اولماس اوله پس منم و مفضل آنلری اخراج ایدر پس فتح باب شفاعة اولاد
 آدم اوزره رسول علیه السلام سیادت بی انبیا نک اصولی اولان اسماء الهیه اوزره دخی تقدیمی ثابت اولدی زیرا
 تعیین اول مرتبه سنده نفس رجائی بظهوری ایلر جمیع اسماء الهیه انکله متعینه اولدی و عوالم و مظاهرده انک
 امدادی ایلر احکام و آثارن و تجلیات و اوارن اظهار ایلر و اسمانک مظاهره اولان انبیا دخی انک امدادی
 واسطه سله امداد ایتدیلر پس خاتم انبیا جمعیته کلیه صاحبی اولغله سائر اسماء الهیه اوزره اظهار احکام
 و آثارده تقدم ایلدی زیرا اسماء الهیه انلرک مظاهره اولان انبیا دخی مظاهر جزیه ده جمعیته محمدیه به
 مخصوص اولان امر لک انبیا سندن عاجز اولور و ننده خاتم انبیا نک خاصه لازمه سی اولغله اول امر لک انبیا بی ایلر جمیع
 جماعت اسماء و انبیا بی سبق و تقدم ایدوب) (فان الرحمن ماشفوع عند المنتقم فی اهل البلاء الا بعد شفاعة الشافعين
 فجاز محمد صلی الله تعالی علیه وسلم بالسیادة فی هذا المقام الخاص) (پس اسم رحمان شفاعة ایتدی اسم منتقم
 فتعنده اهل بلا حقیقه اسماء الهیه دن شافعینک شفاعةک نضکره پس محمد صلی الله تعالی علیه وسلم بومقام
 خاصه سیادت فائز اولدی (امدی) اسم رحمانک اول شفاعة ایتامسی ایکی امر دن اوتریدر برامی بودر که
 تا اول اسماء شافع نک احکامی و شفاعةک معطله اولیه و برامی دخی بودر که تا اسم رحمانک فضیلتی و سائر
 اسمانک شفاعةک معطله اولوردی و اسم رحمانک ایچون سائر اسماء اوزره تقدم متبیین اولوردی و سائر اسماء ایچون
 بومرته حاصل اولدی بی طاهر اولوردی پس اسم منتقم و قیامتک انتقام قهری خفیف اولسه اسم رؤف
 و رحیم شفاعةک ایلر ساکن اولور و ایتامک انتقام قهری بلخ و شدید اولسه که سائر اسماء کامقامت
 ایتسه لر و آنلرک شفاعةک قبول ایتسه لر اسم رحمان شفاعة ایدر که قهر و انتقام و غضب صفاتی و وجود اولوردی و اسماء قهریه
 و اسعه در زیرا کرایجاد در رحمانیه اولمیشدی قهر و انتقام و غضب صفاتی و وجود اولوردی و اسماء قهریه
 جلایه دخی متعینه اولوردی پس اسم رحمانک سلطنتی کل اوزره ظاهر در کل انک جود و فیضیه ظلت
 عدمدن اول نجات اولدیغی کبی ذلت و عذابندن دخی اهل بلا انک شفاعةک آخر نجات اولور پس وقتا که
 خاتم انبیا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم قادی مظهر اسم الله وجودی مظهر اسم رحمان اولدیه و جمیع اسماء

الهي اطلاق اول نور واسماء الهي من اول نحيه كاعطاء الهي اول نور پس رحمت ممتزجه عطا الهي اليه تسجي
اول نور * زير اسماء ممتزجه مقتضيات تدن ممتزجه در پس دوا كرمك شرقي عطاء الهي در عطاء رحمتي دكادر
زير كورايه مشوبه در خالص دكادر) (فتارة يعطى الله العبد على يدي الرحمن فيخلص العطاء من الشوب الذي
لا يلائم الطمع في الوقت ولا يميل الغرض اليه وشبه ذلك) (پس وقت اول نور كه الله تعالى برعطي عبده اعطاء ايدر
رحمانك يدي اوزره پس عطا خالص اول نور شول شوبدن كه اول وقتده طبعه ملايم اوليه وياخود غرضه اماله
ايتمه وپوكانشبه نه ايسه) (ونارة يعطى الله على يدي الواسع فيم) (وقت اول نور كه الله تعالى عبده عطا يي اعطا
ايدراسم واسع يدي اوزره پس عطا معطى له اولان عبده ظاهر وباطنه وروح وطبيعتنه وجميع احوالنه عام
اولور) (او على يدي الحكيم فينظر في الاصلح في الوقت) (وياخود اسم حكيمك يدي اوزره اعطاء ايدر * پس اول
وقتده الله تعالى اصلح اولان امره نظر ايدر * مثلاً دوا كرمك شرقي راحت اعقاب ايتديكنه نظر ايتد كده
حكمتك مقتضاسي بودر كه اول وقتده شخصه مناسب نه ايسه اتى عطاء ايدر * پس عبده لازم اولان بودر كه
راحت كثره دن اوزري كرامت قلده به يتحمل ايليه زير احكمت راحتي اعقاب ايدر وحق حكيم انكه معامله ايدر
اكانفع واصلح اولان شئ ايله) (او على يدي الوهاب فيعطى ويسم ولا يكون مع الواهب تكليف المعطى له به عوض
على ذلك من شكر او عمل) (وياخود اسم واهبك يدي اوزره اعطاء ايدر كه انعام ايليه وواهب قننده يعنى اسم
واهبك يدي اوزره واصل اولان عطائك قننده معطى له اولان كسبه به اول عطائك مقابله سنده شكر وعملدن
برعوض ايله تكليف واقع اولوز زير الواهب جد وثنادن وشكر وعملدن برعوض مقابله سنده دكادر مجرد انعام
وجود اظهاري ايجودر) (او على يدي الجبار فينظر في المواطن وما يستحقه) (وياخود اسم جبارك يدي اوزره
اعطاء ايدر پس جبار مواظنه وعبده شينه مستحقدر اكانظر ايدر جبار عبده كسري جبر وافت ونقضي ازاله
ايدر پس انك جهت استحقاق وافتقاره نظرايدر آنك آفت ونقضي نه شينه ازاله اولور آنكه جبر ايدر اصلح
ودفع ايدر) (او على يدي الغفار فينظر المحل وما هو عليه) (وياخود اسم غفارك يدي اوزره اعطاء ايدر پس غفار
محله وعبده حالته نظرايدر كه عبداك اوزره ثابتدر) (فان كان على حال يستحق له العقوبة فيستره عنها) پس
اكر غفري اقتضايدين محل بر حال اوزره اوله جق اولور سه كه اول حال اوزره عقوبته مستحق اولور پس غفار اول
محلي عقوبته ستر ايدر) (او على حال لا يستحق العقوبة فيستره عن حال يستحق العقوبة) (وياخود محل بر حال
اوزره اوله جق اولور سه كه اول حال اوزره عقوبته مستحق اولور پس غفار آني ستر ايدر شول حالده كه آنكه
عقوبته مستحق اولور يعنى اسم غفار مظهر اولان ايكي حالده حالي دكادر بر حال اوزره در كه آنكه عقوبته
مستحق اولور ويا بر حال اوزره در كه آنكه عقوبته مستحق اولور پس اكر عقوبته مستحق اوله جق حال اوزره
اوله جق اولور سه پس غفار اتى عقوبته ستر ايدر * واكر عقوبتي ايجاب ايجز بر حال اوزره اوله جق اولور سه
پس اتى شول حالده ستر ايدر كه آنكه عقوبته مستحق اولور يعنى ارتكاب معاصيدن عصمت اولور) (فيسمي
معصوما ومعنى به ومحفوظا وغير ذلك مما يشاكل هذا النوع) (پس عقوبتي ايجاب حالده مستدر اولان كسبه
معصوم ومعنى به ومحفوظ تسجي اولور وپوندن غفري كه بونوعه مشاك اوله موفق ومنظور ومعه ودمود
كبي وغير ذلك قولي على يدي الغفار قولك قبلنده مذ كوره اولان اسماء عطف اولفق جازدر يعنى اسماء
مذ كوره دن غفري كه بونوعه مشاك اوله عاصم ووافي وهادي كبي كه مكر وهادن نجات اسم وافي به نسبت
اولور وطر يثك ضلالتى مستقندين خلاص اسم هادي به نسبت اولور وبالجملة هر عطائست اولور اسماء
اكاناسب اولان اسماء وبعض نسخده وشبه ذلك قولي واقع اولدي) (ومعطى هو الله من حيث ما هو خازن
لما عنده في خزائنه) (واسم خاص حضرت تدن اعطا ايدن الله در * اول اسم خازن اولديغي حيثيله الاهك
خزائندن انك قننده خزانه سنده مخزون اولان عطايي پس جميع اسماءك خزانه سنده مخزونه اولان عطايي اسم
جامع اولان الله اسمك خزانه سنده مخزونه در (امدى) شويله معلوم اوله كه اسماء اولكه انلردن شتون الهي واسماء
ذاتيه ايله تعبير اولور حقيقة واحده اولان ذاتك خزائنه در ذات حضرت احديت اعتبارله تكرندين غنیه در
واما ذاتده مستهلكه اولوب حضرت واحد سنده كه الاهك على مظهر يدر تفصيل على ايله مفصله اولان حقايق
واعيانه ذاتك نسب واضافاتي اعتباري ايله كثر ايله ظاهره در وانك اعيانه اولان انك نسبي انك صفاتدر

الهي اطلاق اول نور واسماء الهي من اول نحيه كاعطاء الهي اول نور پس رحمت ممتزجه عطا الهي اليه تسجي
اول نور * زير اسماء ممتزجه مقتضيات تدن ممتزجه در پس دوا كرمك شرقي عطاء الهي در عطاء رحمتي دكادر
زير كورايه مشوبه در خالص دكادر) (فتارة يعطى الله العبد على يدي الرحمن فيخلص العطاء من الشوب الذي
لا يلائم الطمع في الوقت ولا يميل الغرض اليه وشبه ذلك) (پس وقت اول نور كه الله تعالى برعطي عبده اعطاء ايدر
رحمانك يدي اوزره پس عطا خالص اول نور شول شوبدن كه اول وقتده طبعه ملايم اوليه وياخود غرضه اماله
ايتمه وپوكانشبه نه ايسه) (ونارة يعطى الله على يدي الواسع فيم) (وقت اول نور كه الله تعالى عبده عطا يي اعطا
ايدراسم واسع يدي اوزره پس عطا معطى له اولان عبده ظاهر وباطنه وروح وطبيعتنه وجميع احوالنه عام
اولور) (او على يدي الحكيم فينظر في الاصلح في الوقت) (وياخود اسم حكيمك يدي اوزره اعطاء ايدر * پس اول
وقتده الله تعالى اصلح اولان امره نظر ايدر * مثلاً دوا كرمك شرقي راحت اعقاب ايتديكنه نظر ايتد كده
حكمتك مقتضاسي بودر كه اول وقتده شخصه مناسب نه ايسه اتى عطاء ايدر * پس عبده لازم اولان بودر كه
راحت كثره دن اوزري كرامت قلده به يتحمل ايليه زير احكمت راحتي اعقاب ايدر وحق حكيم انكه معامله ايدر
اكانفع واصلح اولان شئ ايله) (او على يدي الوهاب فيعطى ويسم ولا يكون مع الواهب تكليف المعطى له به عوض
على ذلك من شكر او عمل) (وياخود اسم واهبك يدي اوزره اعطاء ايدر كه انعام ايليه وواهب قننده يعنى اسم
واهبك يدي اوزره واصل اولان عطائك قننده معطى له اولان كسبه به اول عطائك مقابله سنده شكر وعملدن
برعوض ايله تكليف واقع اولوز زير الواهب جد وثنادن وشكر وعملدن برعوض مقابله سنده دكادر مجرد انعام
وجود اظهاري ايجودر) (او على يدي الجبار فينظر في المواطن وما يستحقه) (وياخود اسم جبارك يدي اوزره
اعطاء ايدر پس جبار مواظنه وعبده شينه مستحقدر اكانظر ايدر جبار عبده كسري جبر وافت ونقضي ازاله
ايدر پس انك جهت استحقاق وافتقاره نظرايدر آنك آفت ونقضي نه شينه ازاله اولور آنكه جبر ايدر اصلح
ودفع ايدر) (او على يدي الغفار فينظر المحل وما هو عليه) (وياخود اسم غفارك يدي اوزره اعطاء ايدر پس غفار
محله وعبده حالته نظرايدر كه عبداك اوزره ثابتدر) (فان كان على حال يستحق له العقوبة فيستره عنها) پس
اكر غفري اقتضايدين محل بر حال اوزره اوله جق اولور سه كه اول حال اوزره عقوبته مستحق اولور پس غفار اول
محلي عقوبته ستر ايدر) (او على حال لا يستحق العقوبة فيستره عن حال يستحق العقوبة) (وياخود محل بر حال
اوزره اوله جق اولور سه كه اول حال اوزره عقوبته مستحق اولور پس غفار آني ستر ايدر شول حالده كه آنكه
عقوبته مستحق اولور يعنى اسم غفار مظهر اولان ايكي حالده حالي دكادر بر حال اوزره در كه آنكه عقوبته
مستحق اولور ويا بر حال اوزره در كه آنكه عقوبته مستحق اولور پس اكر عقوبته مستحق اوله جق حال اوزره
اوله جق اولور سه پس غفار اتى عقوبته ستر ايدر * واكر عقوبتي ايجاب ايجز بر حال اوزره اوله جق اولور سه
پس اتى شول حالده ستر ايدر كه آنكه عقوبته مستحق اولور يعنى ارتكاب معاصيدن عصمت اولور) (فيسمي
معصوما ومعنى به ومحفوظا وغير ذلك مما يشاكل هذا النوع) (پس عقوبتي ايجاب حالده مستدر اولان كسبه
معصوم ومعنى به ومحفوظ تسجي اولور وپوندن غفري كه بونوعه مشاك اوله موفق ومنظور ومعه ودمود
كبي وغير ذلك قولي على يدي الغفار قولك قبلنده مذ كوره اولان اسماء عطف اولفق جازدر يعنى اسماء
مذ كوره دن غفري كه بونوعه مشاك اوله عاصم ووافي وهادي كبي كه مكر وهادن نجات اسم وافي به نسبت
اولور وطر يثك ضلالتى مستقندين خلاص اسم هادي به نسبت اولور وبالجملة هر عطائست اولور اسماء
اكاناسب اولان اسماء وبعض نسخده وشبه ذلك قولي واقع اولدي) (ومعطى هو الله من حيث ما هو خازن
لما عنده في خزائنه) (واسم خاص حضرت تدن اعطا ايدن الله در * اول اسم خازن اولديغي حيثيله الاهك
خزائندن انك قننده خزانه سنده مخزون اولان عطايي پس جميع اسماءك خزانه سنده مخزونه اولان عطايي اسم
جامع اولان الله اسمك خزانه سنده مخزونه در (امدى) شويله معلوم اوله كه اسماء اولكه انلردن شتون الهي واسماء
ذاتيه ايله تعبير اولور حقيقة واحده اولان ذاتك خزائنه در ذات حضرت احديت اعتبارله تكرندين غنیه در
واما ذاتده مستهلكه اولوب حضرت واحد سنده كه الاهك على مظهر يدر تفصيل على ايله مفصله اولان حقايق
واعيانه ذاتك نسب واضافاتي اعتباري ايله كثر ايله ظاهره در وانك اعيانه اولان انك نسبي انك صفاتدر

او هر نسبت ايله ذاتك ظهوري اسماء اول نسبت ايله انك ظهوري اكا اول اسم ايله تسميه في اعطاء ايدر پس
 عيان عليه دن هر بر عین خزان الهیه دن بر خزینه خاصه در که اول عینك احوال واحكامی آنده مخزنه در
 و ذاتك اول نسبت ايله ظهوري که اسماء خزینه نك خزانیدر پس ذات احدیه نك اول نسبت خاصه ايله تسمیه بکه
 اسم خاصه در انك خزانیدر عین خزانه سند خزان اولان مخ وعطایابی خازن اولدیغی حیثیتله عظیمدر و خزان
 مخصوصه بی فاعلدر (خانیخزجه الا بقدر معلوم علی بدی اسم خاص بذلک الامر) پس الله تعالی اول اعطاء
 خاصی اخرج اجمالا قدر معلوم اوزره که معطی له اولان اسم خاصک بدی اوزره یعنی قابلک استعدادی اقتضا
 ایدیکي عطایاتی اسمك خزان سند خزان اول اسمك بدی اوزره قدر معلوم و حدمر سوم اوزره انی اخرج
 ایدر فاعلی کل شیء حلقه علی بدی الاسم العدل واخوانه پس الله تعالی هر شیشه اعطاء ایدر انك قابلتی استعداد
 ایدیکي انك ایچون خلوق و مقدر در اسم عدلک بدی اوزره و انك اخوانی اولان مسقط و حق و حکم کبی اسمادن
 هر بر یسنتک بدی اوزره حکم و عدل و وجود و وهاب و سایر اسماء اوزره حکم ایدر که عطا ایدیکي شئی معطی له
 اولان قابلک قابلتی قدر اعطاء ایلله پس هر شیشه خانی نه ایلله و قتی اسمك خزینه سند ایلله انك بدی اوزره اسم
 عدلک حکمی اوزره قدر معلوم اوزره اعطاء ایدر (و اسماء الله ان کانت لاتشاهی لانها تعلم بما یکون عنها وما یکون
 عنها غیر متناه) (و اسماء الهیه اگر چه کیم غیر متناهیه اولدیسه زیرا اسماء معلومه اولور انلردن صادر اولان اثر ایلله
 و انلردن صادر اولان اثر غیر متناهیدر پس اسماء الله دخی غیر متناهیه اولور یعنی مصادرا فعال و تجلیات اولان
 اسماء الهیه غیر متناهیه در زیرا انلر تحقیق قوایل ممکنانه و انلره ظاهره اولان آثار غیر متناهیه در (و ان کانت
 ترجع الی اصول متناهیه هی اسماء الاسماء و حضرات الاسماء) و اگر چه کیم اسماء الهیه اصول متناهیه به
 راجعه اولدیسه که اول اسماء اسماء و با حضرات اسماء که انلره اسماء ذاتیه در بر لحنی و عالم و مرید و قابل و قادر
 و جواد و سوال کبی) (و علی الحقیقه قائم الاحقیقه واحده تقبل جمیع هذه النسب والاضافات الی بکنی عنها
 بالاسماء الالهیه) (یعنی و اگر چه کیم اسماء الهیه غیر متناهیه اولدیسه انلر صادر اولان آثار غیر متناهیه
 حسیله و اگر چه کیم اسماء اسماء و با حضرات اسماء اولان اصول متناهیه به راجعه اولدیسه و علی الحقیقه
 وجودده حقیقت واحده دن غیر یوقدر که بنسب و اضافاتک جمیع عینی قبول ایدر که انلردن اسماء الهیه ایلله
 کات اولور یعنی حقیقت واحده اولان وجود محضدن غیر یوقدر که جمیع اسماء الهیه انده احدیتده بری
 برینک عیندر هو و در و لکن اول حقیقت واحده معلومه و معدومه اولان حقایق و اعیانیه نسبت ایلله
 حقیقت واحده اسماء الهیه اولان نسب و اضافاتک جمیع عینی قبول ایدر یعنی نور وجود حقیقتده بر لون ایکن
 اعیان معدومه به تجلی ایدکده هر عینک قابلتی حسیله نور تجلی متلون اولور و اعیان دخی تجلیاتک نوری
 و وجود علی ایلله موجوده اولوب بری برندن متمیزه اولور پس هر بر عینک اقتضای حسیله وجود واحد
 حقل ظهوری اسم اولور پس وجود واحد نسب و اضافات و شئون و تعیینات کثرتی قبول ایدوب کثرت
 ظاهره اولدیغی اعیان قابله حسیله در پس حقیقتده توحید و وحدت در نظم و در تعدد و کثرت در و لکن مصاد
 افعال و مبادی ربوبیت و احوال اولان اسماء انک کثرتی و غیر متناهی اولدیغی اعیان ممکنات حسیله در و اعیانک
 علی انلر آثاری حسیله در و اما اصول اسماء اولان اسماء ذاتیه ده اولان تعدد ذاتک مقتضیات حسیله در
 (والحقیقه تعطی ان یکون لکل اسم يظهر الی ما ینتهی حقیقه) (و حال بوکه حقیقت اعطاء ایدر که الی
 ما ینتهی ظاهر اولان بر اسم ایچون بر حقیقت نایته اوله) (بتمیزها عن اسم آخر و تلك الحقیقه الی بها یتیز هی
 الاسم عینه) (که اول اسم اول حقیقت ایلله اسم آخر دن متمیز اوله و اول حقیقت که اسم انکه اسم آخر دن
 متمیز اولور اول اسمك عیندر که وجود واحد اعیانلردن بر عینک صبغله انصباعدر و انک قابلتی حسیله
 انده ظهور ایدر که اول انصباع و ظهور و عین اخراده اولان انصباع و ظهوره مغایر در پس وجود واحد حقیقتده
 حقیقت واحده در و اما اعیان معدومه می ایستدن خصوصیت خاصه ایلله ظهوری و اعیانده تجمید و انصباعی
 حسیله حقایق متعدده و متمایزه اولور) (لما یتبع فی الاشتراك) (یعنی هر اسمك حقیقتی وجود واحد حقل
 عینی دکادر که انده اسمائینده اشتراک واقع اولور زیرا وجود واحد جمیع اسماء ایلله معاد و اسماده اسماءك عیندر
 پس هر بر اسمك حقیقتی که اسم انکه اسم آخر دن متمیز اولور اسمك عیندر حقیقه الحقایق اولان وجود واحدک

عینی دکادر بر زیر انده اسمائینده اشتراک وارد رانده اسماء برینک عیندر رانده متمیز یوقدر بر زیر اول حقیقت
 عینک کادر پس وجود واحدک تعییننه باعث اولان قابلک خصوصیتدر پس اول خصوصیت حسیله
 وجود واحدک تعیینی اول خصوصیت ایلله متعین اولان اسمی تعین آخر دن و متمیز آخر دن متمیز در پس حقایق
 اسماء متمیزه اولدقدنصکره لایددر که اسماءك اعطیاتی دخی بعضینی بعضندن متمیزه اوله و لکن اعطیاتک تمایزی
 مشاهددر پس حقایق اسماءك مشاهد دکادر انکچون اعطیاتک تمایزی ایلله حقایق اسماءك متمیز نه تمایل ایدر
 ایدوب دیدی) (کمان الاعطیات تمیز کل اعطیه عن غیرها بشخصيتها وان کانت من اصل واحد) (یعنی حقایق
 اسماء بری برندن متمیز در نه کیم اعطیات الهیه دن هر بر اعطیه اعطیه اخترادن متمیزه اولور شخصیتله
 و اگر چه کیم جمیع اعطیات اصل واحدند یعنی جمیع اسماء الهیه بی جامع اولان وجود واحد حقدن و عین
 ذات احدیه دندر لکن الله تعالی هر عطای بر اسم خاصک خزینه سندن اعطاء ایدر کثرتی اعطیات
 بری برندن متمیز در) (معلوم ان هذه ماهی هذه الاخری) (پس معلومه در که بواعطیه خاصه اعطیه آخر انک
 عینی دکادر مثلا و هایدن اولان اعطیه رزاقدن اولان اعطیه دکادر) (و بسبب ذلك تمیز الاسماء) (و اعطیات
 یننده واقع اولان متمیزه سبب تمیز اسماء و اسماءك تمیزی حقایق متمیزه دندر یوخسه وجود واحد دن
 دکادر که اشیا بری برله انده مشارکدر و حقایقک تمایزی اعیانك قابله نك خصوصیات متمایزه سندندر
 (فانی الحضرة الالهیه لاتساعها بتکرار اصلا) (پس حضرت الهیه ده اصلا متکرر اولور برشی یوقدر انک
 اتساعندن اوزری یعنی جمیع وجود ایلله حقایق اسماء متمیزه اولدیغندن اوزری حضرت الهیه ده مکرر اولور
 برشی یوقدر حقایق اسماء بری برندن متمیزه در و حضرت الهیه مقسعه در حقایق متمیزه غیر متناهیه بی
 جامعده در) (هذه و الحق الذي یعول علیه) (و یوقدر اولان عدم تکرر شول مذهب حقدر که اکاتویل
 اولور یعنی اکا اعتماد اولور (امدی) شوبله معلوم اوله که فیض الهی واجب الوجود اولان حق ایچون ذاتیدر
 حقایق اشیا به انلر وجود لر بی مفید اولدیغی حیثیتله که اشیا انکه متحققه در و انلر متکرر و منع وجود و معدن
 جوددن فایض اولان نورک تعیینی دخی ذاتیدر و تعین نوری موجب اولان قابلدر که حق فایض وجودی
 کندی خصوصیت ذاتیه مجعوله بی حسیله معیندر پس اسماء یننده تمایز حقایقک خصوصیات
 حسیله در زیر انک تعیین تخصیص ایلله دالدر ذلک التعین ایلله متعین ایچون اسمدر و متمیز دخی وجود حقدر که
 تعین ایلله معاد و اولدیغی حق مطلق ایچون اسمدر که جمیع اسماء ایلله معاد و مسیحی که افاضلدر وجود حق
 مطابق معین اولان قابلدر و تعین که شجره در فعل معیندر و فیض الهی دائم التعیندر زیر امفیضک ذاتی دائمدر
 و معینات اولان قوایل ممکنه اگر چه کیم من حیث الشخصیات متناهیه دکادر و لکن فایض اولان نور واحد
 متعینی مقبیه اولان اسماءات حقایق اصول خاصه در تحتلرنده اولان حقایق ایچون و تعیینات کایه دخی
 اگر چه کیم حضرات اسماءیه اسماءیه منحصر در و لکن انلر شخص حیثیتله انلرک موجباتی کبی غیر
 متناهیه در و تجلیات اسماءیه دخی اگر چه کیم من حیث الاصل تجلی واحددر و لکن تعیینات فیضیه نفسیه
 نوریه و انبساط نوریه شهودیه و اندا فاقات وجودیه جودیه دن هر بر تعین که عین واحدده متعین اولدی
 عین اخراده اولان تعیینک عینی دکادر پس حضرت علیه الهیه ده متکرر اولور اصلا برشی یوقدر پس تجدد
 و تکرر وحدت و فنا و عدم تعین ایچوندر یوخسه ذلک التعین ایلله متعین ایچون دکادر من حیث هو و هو پس اسم
 واسع حضرتک اعطاء ایدیکي شی بودر (وهذا العلم کان علم شیت علیه السلام) (یعنی اعطیات و هباتک علی
 شیت علیه السلامک علیدر زرا شیت علیه السلام ابانک اولی ایچون و هب اول صورتیدر و کذلک حکم جمعیه
 الهیه آدم ایلله کمال بولقدده فیض جودی و هب وجودی انک اوغلی شیت علیه السلامده نظم و ریاضتی
 (و روحه هو الممد لکل من شکام فی مثل هذا من الارواح ما عدا روح الخلق فانه لا ذاتیه الماده الامن الله تعالی
 لامن روح من الارواح بل من روحه تکرر الماده جمیع الارواح) (و شیت علیه السلامک روحی ارواح کلدن
 اعطیات الهیه ده شکام اولان جامعک کایستی مددر ختمک روحندن غیر زراشان بودر که اکاماده کلز
 الا انلر دن ارواحدن بر روحدن کلز بلکه انلر روحندن جمیع ارواحه ماده اولور (امدی) انبیادن ارواح کل انلرک
 اعصارنده و انلرک صکره جمیع اعصارده انلرک ورثه می ارلان اولانک ارواحی امداد ایدر و انبیانک مرآتبی

انکه ورثه سی ارلان اوله ابله معصومه در پس اولیادن هر برولی کرکه بر نینک عصر نده اولوب ظاهرده
 انک امتندن اولسون وکرکه اندنصره اولان اعصارده آخر نینک امتندن اولسون اسماء الهیه دن هر قنقی
 نینک مسندی اولان اسم خاصک حکمی تختنده داخل اولوب اول نینک روحنه انک روحی اقرب ایسه علوم
 واذواقده و تجلیات واحکامده انک وارثیدرا کرچه کیم ظاهرده محمدیدر اما باطنده یاموسوی و یاعیسویدر
 و یو کبک زهر قنقی نینک علمنه و مرتبه سنه منظم اولوب اکارار اولد بیه اکانست اولور (امدی) شیت
 علمه السلام انک روحی علوم و هیبه علماسنک ارواحی محمد و اولیادن علم و هیبه صاحبی اولان هر برولی نینک روحی
 انک روحندن مستمد در زیر اب اول ایچون وهب اول صورتیدر و آدم نصکره اسمانک عطایای الهیه ابله
 انبیا منظمیدر * زیرا اسماء الهیه احکام و آثارنی اولاشیت علمه السلامده اظم اربادی * پس جمیع عطایای
 الهیه نیک مبدائی شیدر * پس علم و هیبه اصحابی اولان جمیع ارواح اندن مستمد و اول انری محمد ختم انبیا و ختم
 اولیا روحندن غیر زرا ختم انبیا نیک باطنی اولان ختم اولیا نیک روحی کایدر جمیع ولایاتی محمد ختم انبیا
 جمیع نرواقی محیط اولد یغی کبی زیر اختم اولیا جمیع ولایات محوریه احدیه جمعیه ختمه کایه جمعیه
 احدیه در * پس جمیع کاشفات و تجلیات و علوم و اسرار و احوال و مقاماتندن اولان اعطیات انک حیطی
 خزانه سندن افاضه اولور و زیر انک حقیقی جمیع حقایق اول معینییه حقیقیه در و مفتاح مفاتیح غیبیه در * پس
 ماده نوریه که ارواحک قوای و حیاتی انکله در انک حقیقتندن منبعثه اولور و سائر مرآت بر روحیه یه اندن
 سرایت ایدر و انک روحی بغیر واسطه الله دن مستمد در بر احدی روحندن مستمد در و جمیع ارواح دخی اندن
 مستمد در * پس اعطیات الهیه اگرچه کیم حضرات الهیه دن مفاضه در * و لکن مرتبه الوهیتندن و حضرت
 محمدن و اصله در (وما یکم من ذمه فن الله) (و ختم اولیا اول مرتبه نیک مظهر کایدر) (وان کان لا یعقل ذلک
 من نفسه فی زمان ترکیب جسده العنصری) و اگرچه کیم ختم اولیا جمیع ارواحه ماده اولوب انکه مد اولد یغی
 والله دن بغیر واسطه محمد اولد یغی کندی نفسندن جسد عنصری سنک ترکیبی زماننده فهم یا تدبیه
 زیر احجاب هیولانی طبیعی و ترکیب جسدی عنصری مانع در (فهمون حیث حقیقه و مرتبه عالم بذلک کاه
 بعینه من حیث ما هو جاعل به من جهة ترکیبه العنصری) (پس ختم ولایت حقیقت کایه سی و مرتبه جمعیه
 و احاطیه سی حیثیه نیک کلیدی بعینه یعنی بذاته عالمدر انک عنصری ترکیبی جهتندن کلیدی جاهل
 اولد یغی حیثیه در پس انک ارواحه امدادی امری حقیقت و ترتیلده انک معلومیدر و ترکیب عنصری سیله انک
 محمد و ایدر بونقدیر اوزره بعینه ضمیری ختمه راجع اولور و ذلک قولنک مشار الهی اولان شینه راجع
 اولی جائز در و من حیث ما هو قولنده ماموصوله در و هو ضمیری ختمه راجع در و به ضمیری مایه راجع در
 (فهو العالم الجاهل) پس ختم ولایت حقیقت و ترتیلده عالمدر جمیع ارواحه انک روحی ماده اولد یغی و ترکیب
 عنصری سیله انی جاعل در (فیقبل الانصاف بالاضداد کما یقبل الاصل الانصاف بذلک) (پس ختم ولایت
 اضداد ابله یعنی علم و جهل ابله انصافی قبول ایدر ته کیم هویت واحده اولان اصل اضداد ابله انصافی قبول
 ایدر یعنی ختم ولایت اضداد ابله متصف اولور هویت واحده اضدادی جامع اولد یغی کبی زیر باطنیت
 و ظاهریت و اولیت و آخریت ابله موصوفه اولان هویت واحده در که انده اختلاف بقدر و اوصاف متناهییه بی
 و نفوت و اسماء متناهییه قابل در * پس ختم ولایت دخی علم و جهل کبی اولان اوصاف متناهییه متکثره
 مختلفه بی و نفوت متناهییه مؤتلفه بی جامع در راجع حقایق و جوب و امکان جهنک احدیتیدر پس ذاتی ابله
 کالات و نقایص ابله انصافی قبول ایدر * پس طبیعت عنصریه سی حیثیه نیک جاهلدر شول شیتی که روحی
 حیثیه نیک آتی عالمدر و لکن طبیعتی حیثیه نیک جاهل اولد یغی حقیقیه عالم اولد یغی قدح و بر من عددده
 زوجیت فردیه قدح و بر مدیکی کبی و سواد و بیاض مطلق لونه منافی اولد یغی کبی (کاجلیل و الجلیل و کالظاهر
 و الباطن و الاول و الاخر و هو عینه ایس غیره) (یعنی وجود راحد حق اولان اصل اضداد ابله انصافی قبول
 ایدر جلیل و جلیل کبی و ظاهر و باطن کبی و اول و آخر کبی و حال و کیم و اضدادی قبول ایدر وجود واحد
 کندی وجود نیک عینی در کندی وجود نیک غیری دکلدر یعنی اضداددن تجردی حیثیه نیک اولان هویتنک
 عینیدر انک غیری دکلدر حقیقت و اطلاق حیثیه نیک حق و عینی و تنقید حیثیه نیک خلق اطلاق اولور * پس

بونقدیر اوزره جمیع ضمائر حقه راجعه اولور و هو ایس ضمیری ختمه و عینه و غیره ضمیری حقه راجع اولور
 جائز در یعنی ختم ولایت اصل اولان حقل عینیدر حقیقت اعتباریه انک غیری دکلدر و بیتم ماده تغایر اطلاق
 و تنقید حیثیه نیک) (فیعلم لا یعلم و بدری لایدری و یشهد لایشهد) (پس ختم اولیا حقیقت ذاتی ابله عالمدر
 ترکیب عنصری ابله عالم دکلدر و عارف قدر عارف دکلدر و شاهد در شاهد دکلدر * پس انک اصلی اولان
 وجود واحد اضدادی قبول ایدر کبی اولد یغی قبول ایدر) (و بهذا العلم سی شیت لان معناه هبة الله
 فییده مفتاح العطا یا علی اختلاف اصنافها و نسبها) (و بوعلم اعطیات سبیله شیت علیه السلام اسم شیت ابله
 تسبیحه اولندی زیرا لغت عبرانیهده شیتلک معنای هبة الله در * پس مفاتیح عطایا انک یدنده در عطایات
 اصناف و نسبک اختلافی اوزره و عطایا اصنافک اختلافی مصادره عطایا اولان اسمانک اختلافندن در (امدی)
 علوم و هیبه وجودیه و حکم وجودیه شهودیه شیت علیه السلام ابله ظاهره در زیر آدم علیه السلام ولدی
 هابلان قدنه غایت محزون اولد قدنه الله تعالی دن علوم القافی و وهب الهی به صالح بر و لد سوال ایدر * پس
 الله تعالی اکا شیت علیه السلامی وهب ایدر * پس انی اسمیه تسبیحه ایدر * زیرا شیت هبة الله دیکدر
 پس شیت علیه السلام صور انسانیه نیک اولی ایچون موهوب اولدر * پس علوم و هیبه و القایه شیت علیه
 السلام ابله ظاهره اولدی و علم تقابل و تعادل اولانده ظهور ایدر * انچون مفاتیح عطایا انک یدنده در
 اصناف و نسبی مختلفه ایکن) (فان الله وهبه لادم اول ما وهبه الاله لان الولد ساریه) زیرا الله تعالی ادمه
 وهب ایدر کبی شیتلک اولکیسی شیت ایدی انی اول وهب ایدر * والله تعالی انی ادمه وهب ایدر لایینه
 آدم دن زیرا ولد انک سریدر زیرا آدم احدیت جمعیه اسمائیه الهیه صورتیدر و شیت بوضوورت احدیت
 جمعیه اسمائیه الهیه نیک سری اولان فیض الهی و وهب القافی صورتیدر زیرا شیت ابله سائر اولاد اوزره
 وجودده مفاضه اولان تجلیات و هبات حقایق آدم دن منبعثدر * پس شیت آدمک ولدی اولوب انک سری
 اولد یغی غیری شیده ظاهر اولان وهب ابله فیضک سری آدمک جمعیی صورتیک سریدر پس شیت
 علیه السلام آدمک نشأت عنصریه سنک و نشأت الهیه سنک سریدر * پس شیت آدمک جمعیی اولان اسمانک
 جمیع هباتی جمعیکنک مظهری اولمغه ادمه هبه اولدی * و ادمه هبه اولد یغی شه آدمک نشأت عنصریه سندن
 و نشأت الهیه سندن زیرا ظاهرا و باطنا انک سریدر و انک جمعی احدیتنک تفصیلی صورتیدر (فنه خرج
 و الیه عاد) (پس شیت علیه السلام نشأت عنصریه و نشأت الهیه صورتی ابله آدم دن خروج ایدر و ادمه عاید
 اولدی اکا وهب اولی اعتباریه یعنی ظاهره ادمه وهب اولد یغی صورت ابله و باطنده آدمک سری اولد یغی
 اعتباریه در * پس شیت آدمک جمعیی صورتیدر زیرا هبات ابله عطایا قوایی ظاهریه مرتبه حقایقه عاید
 اولور و امر وجود ابله مرتبه بیننده محصور در وجود ابله مرتبه حقایقه اولان احاطت و جمعیه ایکسندده
 حصری اقتضا ایدر * پس هبات اسمائیه الهیه شیت ابله فتح اولوب شه انکله ختم اولمغه اسماء الهیه نیک
 عطایاسی و سر ختمی شیخ رضی الله تعالی عنه حکمت شیه ده ذکر ایدر) (خاتناه غریب لمن عقل عن الله)
 (لام عند معنانه در کفوله علیه السلام صوره و الویته و افطره و الویته ای هند رفته پس ادمه خار جدن
 غریب کلدی شول کمنه نیک قنده که فهمی اللهدن اخذ ایدر و حضرت الوهیتدن فهمی اخذ ایدر
 عالمدر که هر کس استعدادی و قوت قبولی حسیله عین ثابته سندن و حقیقت علیه سندن اخذ ایدر و اکا وارد
 اولان انک حقیقتندن وارد اولور * پس ادمه هبه اولان شیت آدمک استعداد نیک صورتی و حقیقتنک سریدر
 خار جدن غریب دکلدر * آدمک حقیقتنک مورد هبه سندن بر صورتدر * پس هر موهوب له ده اولان
 هبة الهیه نیک صورتی عین ثابته سنک استعدادی و هبه قابل اولان سری صورتیدر عن عقل قولنه متعذر
 و جائز در که خاتناه قولنه متعلق اوله ای خاتناه عن الله عند من عقل) (وکل عطاء فی الکنون علی هذا المجری)
 و کونده واقع اولان عطایانک کایسی کرکه امدی عادت اوزره و سائط ابله واصل اولسون و کرکه وجه آخر ابله و سائط
 سز واصل اولسون بوجری اوزره یعنی کونده واقع اولان جمیع موهاب قوایی و ابلک خصوصیات قوایی و ابله قوایی
 حسیله متعین اولان وجوددن استعداد ایدر کایسی صورتده زیرا حقدن قایض اولان وجود حق ایچون ذاتیدر
 و قوایی انی قبول ایتلری استعدادات غیر جمعیله و خصوصیات ذاتیه لری حسیله در * پس اگر قوایی

استعداداتی اولیه را می توان از این خزائن جود الهی در صور مواهب قوایل حسبیه متعینه اولزده پس
 اگر چه کیم مواهب خزائن الهیه در واصله در و لکن اناری مستدعیه و تعیناتی معینه و موجب اولان
 قوایلدر و معطی له ایچون صور مواهب فیض واحده در متدوع اولدنی قوایلک استعداداتی حسبیه در
 (فانی احد من الله شی) پس بر احده الهی برنی یوقدر زیر انجری وحلول الله تعالی نك اوزرته محالدر
 پس قوایلده اولان کثرت تجزی حسبیه دکلدر بلکه قوایلک استعدادات مختلفه می جهتیه تعینه اولان
 صور متنوعه در که وجود واحد حق اوزره قوایلک کثرتی حسبیه طاریه اولدی (وما فی احد من سوی نفسه
 شی وان تنوعت علیه الصور) (بر احده کندی نفسدن غیر برنی یوقدر و اگر چه کیم انک اوزره صور
 متنوعه اولدیه یعنی بر احده کندی عین ثابتیه سی و حقیقت علیه سی استعداداتی غیر محمولک مقتضای
 اوزره اعطایندیکی عطادن غیر یوقدر پس بر احده فیض الهی و انظار باندن هر نه شیکه وارد اولورسه
 کندی حقیقتدن وارد اولور و اگر چه کیم تطورات وجودیه حسبیه انک اوزره صور متنوعه اولور و انک
 آفانده استعداداتی حسبیه مواهبک صوری مختلفه اولور و لکن جمیع عطایانک صوری حقیقتند در خارجدن
 اکبر برنی وارد اولور) (وما کل احد یعرف هذا وان الامر علی ذلك الا احاد من اهل الله) (بر احد بوعلی عارف
 دکلدر و تحقیق امر عند الله بونک اوزره در اهل الله در احاددن یعنی افراددن غیر) (فاذا رأیت من يعرف
 ذلك فاعلم علیه ذلك هو عین صفاء خلاصه خاصه الخاصة من عموم اهل الله) پس بختکم بوعلی عارف اولان
 کسبه سی سن بونک والی الله انی هادی و می شد اخذ ایلده پس اکا اعتقاد ایلده یعنی بختکم بر عارفی بونک که اکا
 وارده اولان اعمی علم الهیه از لا ثابته اولان عینندن وارده اولدنی عارف اولسه زیر اول کسبه اهل
 الهی عومندن عین صفاء خلاصه خاصه الخاصة در زیر اهل الهی عوامی توحیدی مشاهده ایدر و توحید
 او توراتی مقام در که تزلزل اندر ایلده ناطق در که انلده لاله الا الله ذکر اوله و هر موضعده توحیددن بر مقام
 نعتی مذکور اوله و اما خاصه سی پس انلر وحدتده و حدی مشاهده ایدر زیر توحیدده موحده و موحده
 و توحیددن کثرت حاصلدر و بونلر عقل عادیده اغیاردر بری برینک غیزدر و وحدت حقیقیه بویه دکلدر
 و اما خاصه الخاصة پس انلر کثرتده و حدی مشاهده ایدر پس بینم ماده غیرت یوقدر و اما خلاصه خاصه
 الخاصة پس انلر وحدتده کثرتی مشاهده ایدر و اما صفاء خلاصه خاصه الخاصة پس انلر هودین بینتی
 جمیع ایدر و واحدیت وجودی علی ما هو الامر علیه فی نفسه مشاهده ایدر و قای صاحب کشف شاهد
 صورته ثانی الیه مالم یکن عنده من المعارف و تمحه مالم یکن قبل ذلك فی یده فذلك الصورة عینه لا غیره
 پس کشف صاحبک هر قنقیسی که حضرات الهیه و کونیه دن بر حضرتده بر صورتی یعنی بر شخصی مشاهده
 ایتسه که اکا القایدر معارف ربانیه و علوم الهیه دن انک قنده حاصل اولمیان شی و اکا بر عطای اعطا ایدر که
 بوالقادن اول انک یدنده اول عطا موجود دکل ایدی پس اول صورت مشهوده اول کشف صاحبک
 عیندر انک غیر دکلدر یعنی اهل کشف بختکم بر صورت مشاهده ایتسه و اول صورت اکا علم مالم بعلی
 القایله و ان الله دلوب کلام و نبی ایلده پس ظن ایتسه و انکه اول صورت مریمه الله در و اگر چه کیم متجلی
 اولان انک عیندر عین حق اولدنی اعتبار اوزره پس حق اکا متجلی ایتدی و اکا اعطای ایتدی الا انک عین
 ثابتیه سی صورتده پس اول صورت مریمه انک عیندر انک غیر دکلدر (فن شجرة نفسه جتی غرة علمه) پس
 کندی نفسی شجره سندن کندی علمی غمره سی دوشیر یعنی اول صورت مریمه انک عین ثابتیه سیدر
 و حقیقتی ارشده غرس اولان شجره نك صورتدر و اول صورتدن القا اولان علوم و وارده اولان عطایانک
 اسمی شجره سندن بالقوم اولوب ظاهر اولان علوم و عطایادر پس کندی اسمی شجره سندن صورتدن ظاهره
 اولان علوم انمارتی جمع و اخذ ایدر و بعض نسخه ده) (جتی غرة غرسه) (واقع اولدی) (کالصوره الظاهرة
 منه فی مقابله الجسم الصقيل لیس غیره) (جسم صقيل مقابله سنده اول صاحب کشفدن ظاهره اولان
 صورت ککیدر که اول مر فی انک غیر دکلدر زیرا اکرا اول مر فی انک غیر اولیدی جسم صقيل انک
 مقابله سندن اول انده واقع اولور دی پس صورتک ظهورنه محل اولان جسم صقيل اکا کندی ذاتی
 نمودنی اعطای ایدر و کذلک وجود حقه ظهوری مرآت حقه عین ثابته سندن ظهوری حسبیه در پس

محل کندی نفسی نمودنی اعطای ایدر پس مشاهده ایتدی کت صورتی الله در دیونطن ایتمه و اگر چه کیم
 فی الحقیقه انک غیر دکلدر و لکن کل جزئده منحصر دکلدر) (الا ان المحل والخصرة التي رأى فيها صورة
 نفسه ثانی الیه تقابل) (الصورة المرئية فيها) (من وجه بحقیقه تالك الحاضرة) (بوقول فذلك الصورة عینه
 لا غیره و لکن استناد اول یوقدر و اردر که تحقیق شول محل و یا خود حضرت الهیه و کونیه دن شول
 حضرت که صاحب کشف اولان رانی انده کندی نفسی صورتی اکا القای ایدر کوردی انده مریمه اولان اول
 صورت بر وجه ایلده اول حضرتک حقیقتی حسبیه متعینه اولور یعنی اول صورت مریمه بی متجلی فیها اولان
 حضرت من وجه کندی حقیقتی اقتضایندیکی اوزره تقلب ایدر و صورت مریمه دخی اول حضرتک حقیقتی
 مسبقی الله منصبه اولوب متعینه اولور پس اول حضرتده صورت بحسب المحل ظاهر اولور یعنی دیک اولور
 صاحب کشف و شوم و حضرات الهیه و کونیه دن بر حضرتده بر صورت مشاهده ایتسه که اول صورت اکا
 علم الهی فی القایله اول صورت کشف صاحبی اولان رانی انک عیندر انک غیر دکلدر الا ایدر بر حضرت
 کندی حقیقتک اقتضای اولور اول صورت مریمه بی تقابل ایدر و اول صورت دخی متجلی لها اولان
 حضرت حسبیه متعینه اولور و بوقدر اوزره تقلب و لکن فاعلی محذوف اولور ان تقلب الصورة المرئية
 فیها و بوقدر اوزره تقلب جملة سی ان ایچون خبر واقع اولور و یا زیدر که تقلب قوی ثانی قولک محذوف
 اولان مفعولی ایچون صفت واقع اوله ای ثانی تلك الحاضرة و بوقدر اوزره ثانی الیه قوی ان ایچون خبر
 واقع اولور و بعض نسخه ده تقلب بالیله واقع اولدی و الحقیقه قوی لام ایلده پس با مع معانیه اولور یعنی شول
 محل و یا حضرت که رانی انده کندی نفسی صورتی اکا القای ایدر کوردی اول حضرت تقلب صاحبدر کندی
 حقیقتی اول تقلب اقتضایندیکندن اوتری و لکن وجه اول اظهر در زیر مراد اولان صورتک حضرت
 حسبیه ظهوری و انقلایدر ته کیم بوندن صکره وارد اولان صورتک حضرت حسبیه ظهوری و انقلایدر
 ته کیم بوندن صکره وارد اولان مثالن ظاهر در و وجه ثانی اوزره دیک اولور الا ان الحاضرة تقلب حقیقه
 تلك الحاضرة و بوقدر تعیر دکلدر (متامل) (کاینظهر الکبیر فی المرأة الصغیرة صغیرا) ته کیم کیم مرآت
 صغیره صغیر ظاهر اولور یعنی رانی انک صورتی هر حضرتده حضرت حسبیه ظاهر اولور ته کیم حق مرآی
 صغیره اولان اعیانندن هر بر عینده عین حسبیه ظاهر اولور) (وفی المرأة) (المستطيلة مستطیلا) و مرآت
 مستطیله دن مستطیل ظاهر اولور و صیف کبی و بوضرب مثالن در عالم امر ایلده عالم ارواح مظهر بینه زیر اطول عالم
 ارواح ایچوندر و عرض صور جسمانیه و مثالیه عالمی ایچوندر ضرور و امثله اولدقاری حیثیه) (وفی المرأة المتحركة
 متحرکا) و مرآت متحرکه ده متحرک ظاهر اولور و ما جاری کبی و بودنی حقا و خلقتا جمعا و طر قاعلی التوالی دانته
 الظهور و التنوع اولان تجلیات و تعینات ایچون ضرب مثالن) (وقد تعطیه انکسار صورته من حاضرة
 خاصة) (ووقت اولور که مرآت ناظره حضرت خاصه دن صورتک انکساری اعطایدر ما کبی بختکم شخص
 تحتنده مایه نظر ایتسه صورتن انده متشکسه کورر و یا خود تحتنده مرآتده و یا هر جسم صقيلده بختکم
 وجه ارض اوزره اولان صورتک انکساری ظاهر اولور و بودنی حقل خلقده خلقتا ظهورنه ضرب مثالن
 وقد تعطیه عین مایظهر منها فیقابل العین منها العین من الرانی) (اولکی منها اولنده من بیان ایچوندر مانی
 بیان ایدر و وضیر صورته راجع اولور یعنی وقت اولور که مرآت رانی به اعطایدر صورتدن ظاهر اولان شیک
 عینتی یعنی مرآت ناظر اولان رانی انک مرآتده ظاهر اولان صورتک عینتی مرآت اکا اعطایدر پس اول
 صورتدن عین مقابل اولور رانی انک بیننده پس اول حضرتده صورتک عینتی ظاهره اولور و عکسی ظاهر اولور
 انسان کاملک صورتده حقل مطلق ظهوری کبی) (وقد یقابل العین منها) (البسار و هو الغالب فی المرآی عادة
 و وقت اولور که مرآتده ظاهر اولان صورتدن عین رانی انک بسانه مقابل اوله و بوجه اوزره ظهوری عکسی
 عادتا اکثر در و بوضرب مثالن در حق مطلق مقبده ظهورنه زیر عکسک عکسی اصل الیه مستویدر و حق
 هر مرتبه متعینه عینی ایکن علی البقین انک غیردر) (و یجرق العادة بقابل العین العین و یظهر الانکسار)
 (وخرق عادة الیه یعنی خلاف عادت اوزره اول صورتک عینی رانی انک عینته مقابل اولور و انکسار ظاهر اولور
 یعنی خرقت عادت اوزره مقبده تقیددن منطلق اولوب نفسدن فانی اولدده مطلق کندی نفسی مقبده منطلق

مر آنکه که نتسندن فانی و قید تقییددن عاری اوله مطلق مشاهده ایدر * وانسکاس ظاهر اولور زیر امر آت
 رایتیک تخننده در و عین عینته مقابل اولوب انسکاس ظاهر اولوق مانک خصوصیتندندر که چنکم انسان
 برنرک جفنده واقف اولسه انده کندی صورتی متکسه کورر که اول صورتدن عین رایتیک عینته مقابل
 اولور (وهذا) ای الاختلاف المذکور (کله من اعطیات حقیقة الحضرة المجلی فیها التي تراناها منزلة
 المراتی) واختلاف مذکور کایسی متجلی فیها اولان حضرتک حقیقتی اعطیاتندندر که بر اول حضرتی
 مرایی منزله متنه تنزیل ایلدک * پس مر آنکه ظاهر اولان صورت اگر چه کیم رایتیک عینتدر و لکن مر آنک
 خصوصیتی حسیه ظاهر در کذلک مر ایامزله سنده اولان حضرات الهیه و کونیه دن هر بر حضرتده که
 صاحب کشف اولان رانی بر صورت مشاهده ایدر اول صورت انک کندی صورتیدر و لکن اول حضرتک اول
 صورت انده ظاهر در و آنک حقیقتی اقتضایندیکی صورتده رایتیک صورتی متقلبه در و اول حضرتک صبغی
 ایلد ظاهر در * پس هر بر احده واصل اولان عطاء الهی کندی نفسندن و عین ثابتسندن واصل اولور
 و لکن اطوار وجوددن هر قنقی طور حضرتک استعدادنه تجلی مصادف اولسه عطاء الهی انک صبغی ایلد
 منصبغ اولوب انکله ظاهر اولور * پس هر عطا کندی استعدادی صورتیله ظاهر اولور (فن عرف استعداد
 عرف قبوله و ما کل من عرف قبوله يعرف استعداد الابد القبول ان کان يعرفه جملا) یعنی وقتا کیم شیخ
 رضی الله تعالی عنه اعطیات الهیه تک توحی متجلی فیها اولان حضرتک حقایق و قوایک استعدادانی
 حسیه اولدین بوندن اولد کرایتدیه پس تنزیل طریقی اوزره فصلک اولنده ذکرا تیدی کلامی
 بونده ایراد ایدوب ایدی پس بر کسکه که استعدادانی عارف اولسه کندی قبولی عارف اولور و هر کسکه که
 قبولی عارف اولدی استعدادانی عارف اولوق لازم کلمز الا قبوله نصکره و اگر چه کیم قبل القبول جملائی
 عارف اولور لکن تفصیلا عارف دکدر (امدی) استعدادک معرفتی ایکی ضرب اوزره در زیر عارفینک بعضیسی
 استعدادانی غیر جمعیولی عارفدر که وجودی اولانکله قبول ایدی * پس بواسطه مداد غیر جمعیولت معرفتی
 ضمیمه استعدادات آخر جمعیوله بی عارف اولور که انکله متجدده اولور اطوار وجودیله آنک تطویرنده * پس هر
 آنده هر موطنده و هر مقامده اکاواره اولد حق اعطیات و تجلیاتک قبولی عارف اولور یعنی تجلیات و اعطیاتک
 قبولیه استعداد اولد عارف اولور که بواسطه وجودینک حصولی استعداد غیر جمعیولتند زیر استعداد
 نانی استعداد اولت احکامندن بر حکم در و استعداد اول ایلد اول وجودی قبول ایدی بر وجه ایلد که اخرا
 بواسطه ادانایک وجودی منبج اولدی و شیخ رضی الله تعالی عنه کونیه ذکرا تیدی صنف نایدرو بعضیسی
 استعدادانی قبولندن عارف اولور یعنی چنکم اکا بر فیض و عطا حاصل اولسه و تجلیاتی قبول ایلد اول
 تجلیاتک قبولندن ذلک العطای مستدعی اولان استعدادانی عارف اولور زیرا که انکچون استعداد حاصل
 اولسه اول قبول انکچون حاصل اولزدی و لکن هر عطا ک قبولی عارف اولنرک کایسی استعدادانی مفصلا
 عارف اولوزر استعدادده و قوف اصعب امور دندر الابد القبول عارف اولور زیرا قبول حصول استعداد ایلد
 مسبوقة و اگر چه کیم جملا عارفدر و لکن مفصلا عارف دکدر و لکن وقتا کیم شیخ رضی الله تعالی عنه بوندن
 اول و کل عطاء فی الکنون علی هذا المجری قوی ایلد انک تاوی اولان کلامده اشارت ایتدیه که هر عطا که اللهدن
 عبده واصل اولور انک استعدادی حسیه در و حقیقتک اقتضای اوزره در * پس استعداد حسیه حقل
 عطاسنه ذاهب اولیان اهل نظر دن عقول ضعیفه و رآی کثیقه اصحابک تحکمی حکم مذکور مخالف اولمفلد
 اندن استناد ایدوب (الا ان بعض اهل النظر من اصحاب العقول الضعیفة یرون ان الله لما ثبت عندهم انه
 فعال لما یشاء جوزر علی الله ما یناقض الحکمة و ما هو الامر علیه فی نفسه) (دیدنی یعنی قوایک عطاء الهی بی
 قبولی و حقل فعلی و ارادات و قدرتک تعلقی قوایک استعدادی حسیه در و عن الله اخذ ایدن محققین
 قنده دخی بولدر الا عقول ضعیفه اصحابندن اهل نظرک بعضی کورر وقتا کیم انرک قنده ثابت اولدیکه
 الله تعالی لما یشاء در یعنی الله ایچون فعال لما یرید صفتک نبوتی مشاهده ایدر * الله اوزره حکمتنه منافض
 اولان شیئی و عند الله امر نه شیئی اوزره در اکامناقض اولان شیئی تجویر ایتدیلر * یعنی الله تعالی فعال لما یرید در
 انک عطاسی و فعلی ارادی حسیه در قوایک استعدادی حسیه دکدر * پس فعال لما یرید و انه علی کل شیئی

قدیر قوی ایلد استعداد ایدوب محتسناته قدرتی الله اوزره تجویر ایلدیلر شریکات و مثلاً ایجادی کبی و اعدام
 وجود و ایجاد عدم بونرک امثالی کبی و حقیقت امر دن محتجب اولدیلرندن بوفروض ساقط و تقادیر غیر
 لایقهی عجزدن تنزیه ظن ایتدیلر و مهتدی اولدیلر که الله تعالی انک فعال لما یرید فعلی ارادی علم ازلی به
 و علی معلومه تابع اولمفلد در و معلوم قابل استعداد ذاتیسی حسیه علم الهیه متعیندر و حقل ارادی
 علمک و حکمتک مقتضای اوزره در و انک فعلی و ایجادی علم و حکمتنه تابعه اولان ارادی حسیه در * پس
 فعالدر لما یرید بعلیه و حکمتنه و الامقاسد اخراده غیری حکمتک تعطیلی لازم کورر * پس انکچون شیخ رضی الله
 تعالی عنه ما یناقض الحکمة دیدی زیر احکیم ازلی قبل ایجاد الاشیاء اشیا بی حکمت اوزره ترتیب ایدی بعده
 حکمتک مقتضای اوزره (اعطی کل شیئی خلقه ثم هدی) (اشیا بی ایجاد ایدوب انری مواضعده وضع ایدی
 پس حکمتنه منافض اولان تجویر جازد کدر * و کذلک الاوهذا کله من اعطیات حقیقة الحضرة المجلی فیها
 قولندن استثناء منقطع اولوق دخی جازدر) (ولهذا عدل بعض النظارات فی الامکان و اثبات الوجوب
 بالذات وبالغیر) (یعنی اهل نظرک بعضیسی ضعف عقوللرندن حکمت الهیه به منافض اولان شیئی الله اوزره
 تجویر ایتدیلر کاردن اوزری متکامیندن نظارک بعضیسی نفی امکانه و بالذات و بالغیر وجوبک اثباته عدول
 ایدی یعنی دیر که وجودده واجب الوجوددن غیر یوقدر و تمتعک وجودی غنمدر و لکن واجب الوجود
 بالذات واجب اولوق واردر و بالغیر واجب اولوق واردر و بالذات واجب اولان حقل وجودیدر و بالغیر واجب
 اولان عالمک وجودیدر * پس بالذات واجب اولان انکچون بالذات عدم امتناع واجب اولور و بالغیر واجب
 اولان انکچون بالغیر عدم امتناع واجب بالغیر بحسب القابل متعین اولان وجوددر * پس فی الحقیقه امکان
 ایچون انک تعینندن غیر یوقدر) (والحق من اثبات الامکان و يعرف حضرة و الممكن ما هو الممكن و من این
 هو ممکن و هو بعینه واجب بالغیر) (والممكن قوی نصب ایلد حضرتیه قولنه معطوف اولوق جازدر * ای يعرف
 حضرة الامکان و حضرة الممكن و مضافه معطوف اولوق جازدر * ای يعرف الممكن و ایتدیه اوزره
 مرفوع اولوق جازدر * یعنی بزدن نفس امرده حقایق مشاهده ایدن محقق امکانی اثبات ایدر و انک حضرتی
 عارفدر و ممکنک حضرتی و یا خود ممکنک عارفدر که بحسب الحقیقه ممکن نه شیندر و ممکن قنقی حضرتدن
 ممکنک و حال بوکه اولدیه منته واجب بالغیردر (امدی) ممکن وجوده متعیندر و آنک حضرتی عالم قلدر
 و ممکن اولسی نور وجود ایلد یعنی حقیقیله در و واجب اولسی وجود حقله موجود اولدی حقیقیله در و عین
 دخی وجودک ظهوری حد و ثیدر بر وجه معین اوزره که وجودی معین اولان قابل خصوص ذاتیسی حسیه
 انی یقین ایدر * پس ممکنک تعین منعدم اوله و تعین آخر حادث اوله زیرا وجود متعین عدمه متقلب اولور
 بلکه آنک اوزره صورتعینات متبدله اولور * پس سنک فتکده صحیح اولدیکه تعین نیجه ممکن اولور * پس ممکن
 وجودده وجود ایلد عدم بیننده بر نسبت عدمیدر و هر چنکم حق اول وجه معین اوزره نور وجودک افاضه سن
 ترجیح ایلد موجود ایدر و اما تجلی وجودی اندن اعراض ایلد منعدم اولور واصلنه رجوع ایدر *
 و اما وجوددن مقدم ممکنک عقلده حکمی بذاته وجود و عدمدن برستی اقتضای نیز پس ممکن عقلده اعتبار
 اولنده صرف ممکنک و اما وجود خارجیده اعتباری پس انک امکانی تعینی حقیقیله در و وجودی بالغیردر
 زیر نور وجود حقله موجوددر (امدی) شوبه یلکه حق وجود محضدر لم یزل ولا یزال و خلق امکان محضدر
 لم یزل ولا یزال و عدم عدم محضدر لم یزل ولا یزال * پس وجود محض ازلا و ایدادی قبول ایتمز و عدم محض
 ازلا و ایدادی وجودی قبول ایتمز و امکان محض ازلا و ایداد بر سبب ایلد وجودی قبول ایدر و بر سبب ایلد عدمی قبول
 ایدر * پس امکانک مرتبه سی وجود محض ایلد عدم محض بیننده در * پس ممکنک شول شیکه عدمه ناظردر
 انکاه عدمی قبول ایدر و اندن شول شیکه وجوده ناظردر انکله وجودی قبول ایدر (و من صح علیه اسم الغیر
 الذی اقتضی له الوجوب) (و عارفدر که قنقی حضرتدن ممکن اوزره صحیح اولدی غیر اسمیکه انکچون وجوب
 اقتضای ایدی و وجودی واجب بالغیر اولدی یعنی ممکنک اوزره اسم غیرک اطلاق خصوصیات ذاتیه حسیه اولان
 امتیازات ذاتیه و نسبیه حقیقیله در پس ممکنک امتیازات حسیه اغیاردر بعضیسی بعضیسته و اما وجود
 مطلق ایچون ممکنک غیر بی ممکنکدن هر بریسی وجود واحد حق ایچون تعین خاص اولدینی حقیقیله در که

خصوصی ایله تعین اخره مغایر در وجود مطلقه مدخی مغایر در تقیید جهتیه و فردیتیه جعه و جزیتیه کاه
مغایر در و اما وجود مطلق اولان مدخی پس کل ایله بعضی برینه مغایر در کادره و مع کونه فیما عینما
لا مغایر کلا متوما فی خصوصیتهم ما و لکن انک غیرتی جمع اطلاقیه احدیتیه در کاه کا مخصوص در کل ایله
برزده موجود کادر * زیرا احدیت جعیت اطلاقیه کلیت و جزیتیه در مطلقه در (امدی) وجود اضافیه
ممکن انکه موجود در بعضیه وجود حقانیه در کاه انکه اکا اضافت و غیرت قیدی عارض اولدی * و وجود
معین تعینی حقیقیه ممکن در حقیقت و هویتی حسیله و اجدر (ولا یعلم هذا التفصیل الا العلماء بالله خاصه
ویر تفصیلی بجز الا خاصه علماء ربانیه یعنی عارف بالله اولئکه بر اطلاق و اجال اولان اصلنده و لامشهود در نه
انی عارف اولدی بر بعضی اجزاء وجود مقید اولان فرعه کثرت تعینات و نسب و اضافات ایله وجود واحد حقیقیدن
مختصیب اولدی بر پس حقیقته وجود مطلق ایله وجود مقیددن غیرتی بود در و ایکسندده وجود حقیقی
واحد در و اطلاق ایله تقیید نسبتیه در (و علی قسم شیت بکون آخر مولود بولد من هذا النوع الانسانی
و هو حامل اسرار) و شیت علیه السلام قیدی اوزره آخر مولود واقع اولور که بونوع انانیدن مولود اولور و اول
مولود شیت علیه السلام اسرار فی حاملدن (امدی) آدم علیه السلام وقتا کیم احدیه جمع جیع کالات اجمائیه
الهیة ربانیه و کانیة ظاهر تنک صورتی اولدیه و هب وجودی آدمه و حدانی و جعی اولدی * اندنصکره
آنک قبلندن تعینات ظهوری حقایق اول و حروف ازل حسی و ترتیبی اوزره انسانی وجودنده ظهور اولدی
* پس تعینات ایله مرتبه فیض در و فیض مدخی متحقق اولان فیض ایله مفاض علیه بنده * پس مفيض
فعال اولان الاهدی و آنک فیضی که آنک عطای و هبید را یکی وجه اوزره در و جعی ذاتی و بر و جعی اسمائیه در
و مفاض علیه مدخی عالم در و عالم مدخی ایکه در عالم جمع و عالم تفصیلدر و ظهور و هب اسمائی عالم تفصیلدر
و ظهور و هب ذاتی عالم جعه در و و هب قبل و اهدی در و ظهوری فعلی و قبل قابلدن ظهوری انفعالی در و فعال
ایل منفعله و هب ذاتی در و فیضک مراتب تفصیلدر تعینی و بایکی وجه اوزره در * پس قبل فاعلدن
فیضک تعینی اسماء الهیه کالیه تنک کل انبیا قابلینادن تعیندر و قبل قابله تعینی کل انسانک اول کالات
اسمائیه مظهر بنندن تعیندر در پس آدم علیه السلام جمع اسماء احدیتک و نفس واحدک مظهر یدر و ذاتک
ذاتی و اطلاق اعتباری حقیقیه انده تجلی و اسم و صفت و حکم بود در و اما اعتبار ثانیکه ذاتک موجودیتی
و مفيضی در و اطلاق و تقیید و فعل و انفعال و اسماء ذات حسیله ظهور ایدر * پس اب ثانی که شیت علیه
السلام در مرتبه فیاضیت ایله و هب وجود مری متعین اولدی * پس مواهب الهیه و حکم رحمانیه
و ذاتیه جمع فیض رحمانی ایله علوم و هیئیه روحانیه نورانیه مظهری اولان شیت در نصکره کلان کل انبیاده
متعینه اولدی * پس مرتبه فیض در نصکره مرتبه جعیه انسانی اسمائک اولکی تعینی نوح علیه السلامده
تجلیات تنزیهیه ایله انزل تعیندر و قدم نوحده اسرار تنبیهک کمال ظهور و ندنصکره پس نوح علیه السلام جمع
تنزیهات توحیدیه احدیتک صورتدر و تجلیات اسماء سلیمیه که تراهی مقتضیه در مظهر یدر اندنصکره
تقدیس و تراش مرتبه می ادر پس علیه السلامده متعینه اولدی * و اندنصکره حقایق شویه ابراهیم
علیه السلام ایله مفصله اولدی * و آنکه متعینه اولوب انزل کالاتی جعینک احدیتی انده ظهور ایددی
اندنصکره ابراهیم علیه السلامک امامتی انک اولادند متحققه اولدی سلیمان کاهجه احدیت جیع کالات
اسمائیه تنک ظاهر بی مرتبه بنده و داود و سلیمان علیهما السلام ایله امامت کامله اولدی بر سلیمان علیه
السلام مظهر اسم رحماندر که اکل وجوه اوزره وجود عامک ظهورن ایجاب ایدر پس عموما جیع اصناف
رحمت اکل وجوه اوزره سلیمان علیه السلام ایله ظاهر اولدی و سلیمان در نصکره اولان انبیاده باطنده مرتبه
جمع ظهوری ابتدا اولوب دعوت بطونک کالی عیسی علیه السلامده ظاهر اولدی اندنصکره جمع اسماء
و ذات جعی احدیتک مرتبه بنده فردیت کالیه بر رخیه مقامنده امر ظهور حضرت محمد صلی الله تعالی
علیه وسلم ایله کامل اولدی اندنصکره صور کالیه احدیه جعیه مرتبه باطنده و ولایتیه آدم اولیا اولان
(علی بن ابی طالب رضی الله عنه) (ایله ابتدا اولندی که نبوت ختمیه جعیه کالیه احدیه دن موروثه اولان
ولایتیه اولکی ولی فرددر * پس حقایق جعیه کالیه اولیا الهیه و ورثه محمد بنندن اولان مظاهر انسانی

احدیه جعیده ظاهر اولدی * ولایت عامه عیسی علیه السلام ایله ختم وانجه * پس و بنا کیم مراتب
تفصیلیه و هیئیه تنک نورانی می کل انبیا و اولیاده و ظلالیسی فراعنه و جباریه و عقاربده تمام متعینه اولدیه
شیت علیه السلام ایله فتح و ختم اولان و هب الهی مرتبه سنک ختمی بونوع انانیدن آخر که مولودده ظاهر
اولدیکه مظاهر انسانی کالیه الهیه تنک آخریدر * پس اول مولود شیت قیدی اوزره و آنک اسرار فی حاملدر
اسرار و هیئیه الهیه شیت ایله فتح اولدینی * پس بومولود ایله ختم اولور (ولیس بعده ولد فی هذا النوع)
(الانسانی) (فهو خاتم الاولاد) و شیت قیدی اوزره مولود اولان ولد نصکره بونوع انسانی در و ولد بودر
پس اول خاتم اولاد انسانی در بی صورت الهیه اوزره اولان نوع انسانی کالیه بنده مولود نصکره صورت
الهیة کالیه اوزره بر احد ظاهر اولان اول مولود انسانی کالیه تنک خاتمدر زیرا اول مولود و هب احدیه جعیه
انسانی مرتبه سنک ختمی صورتدر * پس اندنصکره مولود اولان اگرچه کیم صورت حسیله انسانی
اما حقیقته حیوان درجه بنده مخطدر (امدی) نشأت عالمده شیت علیه السلام قیدی اوزره اولان مولود
آخر درجه بنده مخط اولان حیوان درجه بنده اولدینی کبی کذلک نشأت انسانی در و قلب انسانی که روح
انبیا تنک اسرار فی حاملدر مراتب علویه انسانی تنک آخر که مرتبه سیدر زیرا انبیا تنک ادنی مرتبه سیکه
انسان انکه انساندر مرتبه قلبدر که محل تجلیات الهیه و مظهر کالات اسمائیه در پس مرتبه فلندن مخط
اولان کیم درجه انسانی کالیه دن مخط اولور و سائر حیوانات سلکنده مخط اولور اگرچه کیم صورتا
انساندر * پس انکیون بونوع انسانی کالیه دن آخر که مولود شیت علیه السلام قیدی اوزره در زیرا شیت
مظهر انبیا فیض الهی و محل انبیا تجلی رحماندر پس وقتا کیم قلب مقامی تنک والدی اولان روحک
مقامنده انزل و مرتبه احدیت جعیدن قاصر و اقل اولدیه که والدی روح ایچون حاصلدر معادر و حافی بی
اثبات ابدی زیر قلب سخن نقصدن خلی اولمغه بالکلیه تعلق بدیدن و تجرد اولور و اگرچه کیم بدنه حلولدن
مجرد دایسه و اما علانیه بدنه دن بالکلیه مجرد کادر اولور و مرتبه بنده روح حقیقیه (امدی) نشأت انسانیده
خاتم اولاد اولان قلبک مرتبه شدن ساقط اولان سابع و چهارم مرتبه سنه سیانظ اولور اگرچه کیم محجب
الظاهر انسان صورتدر زیرا احکام و وجوب ایله صفات الهیه دن خالیدر و احکام امکانیه و صفات نفسانیه
و حیوانیه آنک اوزره غالبه در و بومعنایه اشارتدن اوزری بعضیلر دیدر که آدمدن اول عالم مسکن جن ایدی یعنی
نشأت انسانیده صورت الهیه تنک مظهری اولان قلبک ظهورندن اول قوای نفسانیه و صفات حیوانیه در
و بعضیلر دیدر که بونوع انانیدن اول فرس ایدی * پس اشارت ایدر که فرس طور انانیدن اول حیواندن
افق اعلی مرتبه بنده در * پس انکیون قلب خاتم اولاد اولور زیرا روحک ولددر و خاتم اولاد خاتم ولایت
مطلقه دکادر خاتم اولاد خاتم ولایت مطلقه اولان عیسایدن مرتبه بنده نازلدر زیرا خاتم اولاد انسانی و ولایتک
ادنی مرتبه بنده در که اندن اشاعه اولان مرتبه سیانظ اولان حیوان سلکنده مخط اولور * پس امر داود
قیصری زعم ایدیکی کبی دکادر برادر که المراد باخر مولود و خاتم الولایة المطلقه خاتم ولایت مطلقه عیسایدر
و عیسی خاتم اولاد دکادر فافهم (و تولد معه اخته) (و خاتم اولاد ایله معا تنک اختی مولوده اولور * پس
خاتم اولاد ایله تنک اختی معام مولوده واسی اشارت ایدر که و هب الهی ذاتی و علی و نعلی و کدر در و معانی و صفاتی
و انفعالی و انشی در تا کیم اختتام ابتدایه مشابه اوله ز بر نشأت عالمده آدم ایله حوامع اظاظهر اولدی
و آدمک خلقته حوانک خلقی مقارن ایدی و کذلک حواندن بطن واحددن ذکر و انشی ظهور ایدیکی کبی
انکه اختی معاطه و رانیدی (فتخرج قبله و يخرج بعدها بكون رأسه عند رجلها) (بکون قوائده مستکن
اولان خمیردن حال واقع اولور یعنی دیمک اولور * پس خاتم اولاد تنک اختی اندن اول جقار و اول اخمدنصکره
جقارانک رآمی اختنک رجلیتی قتیده واقع اولدینی حالده و انشی تنک ذکردن اول خروجی اشارتدر که مظاهر
اسمائیه و هیئینک ظاهر تیدر و هب اسماء ذاتی احدی جعیدنصکره اول ظاهر اولور و رآمی که
محل احدیت جمع قوای نفسانیه سیدر و منبت اعصابدر که جس و حرکت انرا ایله در و رجلیتی قتیده اولدینی
اشارتدر که احدیت جمع اول بیتده واقع اولور که عدد زوجده اثنا عشر * پس انشی مرتبه بنده واقع
اولان و هب اسمائینک رجل غنایی اسماء فعاله تنک تجلیسیدر و رجل بسرایی عین قابله تنک مظهر تیدر

ووهب اسماء فاعله وعین قابله جمعیت احدیت در ووهب ذاتینک که ذکر مرتبه سنده در ووهب
 احدیت جمعیت اسماء فاعله واعیان قابله خلالتده در ووهب اسمائینک روحی وقوی اندند و مقیض
 اولان احدیت جعفر ووهب اسمائینک ظهورده پایه سی احدیت جعفر ووهب اسمائینک اول ظهوری
 لازم در زیرا ووهب اسمائینک تربیه سیله عین قابله جمع ذاتی احدیتنک ووهب قبول ایدر وکذلک اختنک اول
 خروجی مرتبه قابلیتک تعینی مرتبه فاعلیتک تحقیقندن اول اولدینک اشارتند و خاتم اولادک اختنک نصکره
 ولادتی آنک ختمیت وجمعیتی مرتبه سی تخرج ایتمکچوندر زیرا خاتم اولاد اختنک اول خروج ایتمه اختی
 خاتم اولوردی واتی ایله امر ختم اولمز زیرا نقصان وافتعال ایله متصفه در احدیت جمعیه نک برشتی که صفات
 فعلیه در انده ظاهر دکارده پس انئی مرتبه کمال جمیده انخطاطده واقع اولور و پس نوع انسانی صورت کمال
 ایله که آدمیدرید اولدینک کبی آنک سنی اولان صورت کمال ایله که خاتم اولاد در ختم اولور و راسی اختنک
 راجعیتی قنده اولدینک احدیه جمعیه ختمیه نک ظهوری رتبه تفصیلیه نک ظهورند نصکره اولدینک که امر
 آخریت آنکه محقق اولور اشارت اخرا در پس ته کیم جمع اولان صورتناجه سبتک افتتاحی ابون اولان
 اولد که آدم ایله حوادر زوج زوج واقع اولدی آدم اسماء الهیه فعلیه واعیان قابله انفعالیه صورتی جامع
 اولمغه زیرا ظهور و اظهار فعل و انفعالند و آدمک انفعالی صورتی حوادر انکچون ضلع بسرادن خلق
 اولندی کذلک صور بشریه که بتوعدن نایجه در احدیت جمعیت صورتده زوج اولدی اسماء الهیه فعلیه
 واعیان قابله انفعالیه صورتی کجیت و ختمیتندن اوتری پس بوسردن اوتری خاتم اولاد اختی ایله توأمین
 طوغدی وکندینک تقسی سبتک امراتی حامله اولدی زیرا شیت علیه السلام صفات فعلیه و انفعالیه بی
 جامع اولوب افاضه و استفاضه آنکه فتح و ختم اولدینک کبی خاتم اولاد دخی صفات فعلیه و انفعالیه ظاهر
 اولوب افاضه و استفاضه آنکه ختم اولور و کذلک کلمه شنبه ده اولان مرتبه ووهبیه و حکمت نقشیه نک خاتم
 اولاد ایله اختتامه اشارتند مطلقا ووهب الهی اختتامی دکارده زیرا الله تعالی دائماً وابدی وازلا وابدی استجلی
 و مقیض در پس خاتم اولاد شنبه اولان ووهب الهی احدیتی کالی صورتیک آخری اولان صورتی مثلیه الهیه
 سیدر و نشأت انسانیه ده خاتم اولاد اول اشارت اولدینک اوزره قبلدر و آنک اختی نفس حیوانیه در زیر انشأت
 انسانیه کالیه نک آخرکی مرتبه سی قلب در اول مرتبه دن ماضی اولان زمرة حیواناتند در و قبلک نفس حیوانیه
 ایله طوغسی بودر زیرا قلب بدن تعلی ایله در و تعلی بدن واقع اولمز ابدنده منطبقه اولان نفس حیوانیه نک
 توسطی ایله و نفسک عالم طبیعتیه توجهی سبیلده بدن اوزره طبیعت عنصریه طرفندن تضاد غالبدر پس
 وقتا کیم تضاد عالم عنصریدن اولدیه و نفس حیوانیه اکامبله اولدیه تضاد و تقابل اثنتینی قبلک اختی
 اولان نفسک راسی قنده قویه ورجلی قنده ضعیفه اولور و پس جهت تضاد ضعیفه اولدنده وحدت
 اعتدال ایله قویه اولور و نفس ناطقه کا توجه ایدر پس ذکرک راسی که شیتک حقیقتیدر آنک راجعیتی
 قنده واقع اولور و قلب ظاهر اولمز الانفس ایله توأم اولدنده زیر ابدنه ملاصق در و اختنک اندن اول خروجی
 بالضروری نفسک قلبدن اول خروجیدر زیرا نشأت انسانیه ده صفات نفسانیه صفات قلبیه دن اول ظاهره
 اولور پس نفس ایله قلب توأمین ظهور ایدر زیرا قلب مؤثر و فاعلدر و نفس جهة انفعالی و تأثر صاحبدر
 پس نشأت الهیه انسانیه نفس و قلب ایله ختم اولدی آدم ایچون حوادر بطن واحدده زوج ظهور ایدر یکی
 کبی (و یکون مولده بالصین و لغته لغة بلده) و خاتم اولادک مولدی صینده واقع اولور و صین بلاد شرفک
 اقصابیدر که آنک ورا سنده عمارت بودر ته کیم خاتم اولاد نوع انسانیک آخریدر آنک ورا سنده انسان بودر
 و لغایه بعده قال علیه السلام (اطلبوا العلم ولو بالصین) و آنک لغتی بلدی اهلنک لغتیدر کلاهی و دینی اصناف
 انسانیه مراتبک آخرکی مرتبه سنده در و قومک مذهبی تاسخدر که اندن تجاوز ایتز و تاسخ مذهبنک
 سری انلرده نسخ اولادی انتاج ایلدی و بلادده مهوره نک اقصابی اولان صین آنک مولدی اولدینک اشارتند که
 کالک آخرتی منجه اولان حکمتک انزالی نهایته بالغ اولدی و مرتبه مختصه اولدی پس حکم انزالنک
 نهایت بلوغی بوشانده و بودورده نوع انسانیک انقطاعی ایجاب ایدر و کذلک مراتب انسانیه نک آخر
 مرتبه سی اولان صینده قبلک ظهوری ایله نشأت انسانیه مراتب آنکه ختم اولور و آنک مادونی حیوانات و بهایم

مرتبه سیدر حیوانات الهیه ایله مهوره دکاره (و سری العظم فی الرجال والنساء ویکثر لمکاح من غیر ولادتی
 و خاتم اولادک ولادتده نصکره رجانه و نسا ده عقم ساری اولور و پس انلرده نکاح جوق اولور و ولادتده و آت
 اولور که ولادت ظاهره واقع اولور و لکن ولادت نوعیه انسانیه واقع اولمز و آنکه ندرت اوزره مولود اولان انسان
 صورتده طبیعتک مقتضای اوزره حیوان اولور (ویدعوههم الی الله فلا یجاب) و خاتم اولاد قومی الله تعالی به
 دعوت ایدر و لکن اجابت اولمز زیرا استعدادی نسبی متجدد و نسخ دخی عدم هدایتی و عدم اجابتی متجدد
 (فاذا قبضه الله و قبض مؤمنی زمانه بقی من بقی مثل البهائم) (پس قبضکنم الله تعالی خاتم اولادی و آنک زمانده
 اولان مؤمنی قبض ایلمه انلردن نصکره باقی قیلان بهایم کبی قالور) (ان شر الدواب عند الله الصم البکم الذین
 لا یعقلون) و آنک کالانعام بل هم اضل) انلر شر انلر انلر اوزره الله تعالی حکم الهیه بی انزال ایتز زیرا حکیم
 الهیه بی قبول ایتکه انلرده استعدادی قدر لایحیون حلالا و لایحرمون حراما بتصرفون بحکم الطبیعه
 شهوة مجرده عن العقل والشرع فیبقون حیوانه فی صور انسان یعنی حلالی حلال و حرامی حرام بیلر
 طبیعت حکمی ایله تصرف ایدر میزان عقلمدن و قانون شرعدن مجرده اولان شهوة ایله پس صور انسانده
 قالور لرحیوانات اولدینک حلاله و صور انسانده حیوانات اولدینک حکمتی حقایق طبیعیه و بهیمنیه و سببیه
 اسرارینک صور بشریه طبیعتک مقتضای اوزره مانع عقلی و وازع شرعی منظر ظهوریدر تا کیم مظاهر
 جلایه اولان فراغه و مرده امراری کالیله ظهور ایدوب انلر ایله ختم اوله لایحیون قوی بقی قولنده
 مستکن اولان ضمیردن حال واقع اولور و لایحرمون قوی اکامعطوف در و بتصرفون قوی جلده مستأنفه در که
 موال مقدره جواب واقع اولدی کانه سائل دیر که و اما حالهم فی انهم لایحیون و لایحرمون فقال یحییایه تصرفون
 بحکم الطبیعه و شهوة قوی تمیز اولمز اوزره منصوبدر و کذلک لایحیون مثل بهایم ایچون صفت اولتی دخی
 جاندر (فعلیم تقوم الساعة) (پس انلر اوزره ساعت قائمه اولور) قال النبی علیه السلام لا تقوم الساعة الا علی
 شرار الناس و قال علیه السلام شر الناس من قامت القیامة علیه و عوحی) و خاتم اولادک انتقالند نصکره
 قیامتک قائمه اولسنک حکمتی بودر زیرا آدمک ایجادندن اول عالم برجسته سوی کبی ایدی پس آدم آنک
 روحی اولدی و آدم مظهریتنک روحیتی عالمه نفخ اولدنده خیانت بولدی و خاتم اولاد کانه مظهر انسانیه
 کالیه روحیتی ایله عالم حی و قائم اولمقدن زایل اولمادی لا تقوم الساعة حتی یتال فی الارض الله الله پس آخر
 مراتب انسانیه ده ظاهر اولان خاتم اولاد مظهر بی ایله عالم قائم رآنک قلبی اوزره نازل اولان فیض الهی
 امدادی ایله ثابت ایدی پس آنک انتقالند نصکره نشأت عالمه موت طاری اولوب قیامت قائمه اولور پس
 الله تعالی صفت عدل ایله تجلی ایدر و بعث و نشور و اخراج من فی القبور ایچون دور استیفاف اولور و سرائر
 آشکاره اولور و والله یمدی من یشاء الی صراط مستقیم

(فص حکمة توحیه فی کلمه سبوحیه)

حکمت سبوحیه نک کلمه توحیه به اقترا فی سری فهرستده سبق ایدر (امدی) شوبله معلوم اوله که شیت علیه
 السلام مظهر فیض رحمانی و مصدر عطاء اسمائی اولوب اعیان قابله حبیلله اسماء الهیه افاضه وجود ایدر کده
 اسماء اعیانده تکرر و تعدد ظهوری تمکله و شیتدن نوح علیه السلام کانه زمان فترت متطاول و عهد
 نبوت بهید اولمغه نوح قوی اسماء متعدده فی اجسام و اشخاص ظن ایدر و معادی دخی جسمانی محض
 قیاس ایدر پس مانلک حالی ایجاب ایدر که تنزیه دعوت اولونه پس نوح علیه السلام حکمت
 سبوحیه ایله رفع تشبیه ایچون دعوت تنزیه ایله بعث اولندی و لکن ذوق محمدی اوزره تنزیه عین تجدد
 اولمغه سبوحیه رضی الله عنه لسان محمدی ایله دیر که (اعلم ان التنزیه عذر اهل الخلق فی الجناب الالهی عین
 التجدید و التقیید) (یعنی سن یل که تحقیق اهل حقایق قنده جناب الهیه تنزیه عین تقید و تقیدد زیرا
 حقیق تنزیه محمدی و جسمانییدن و دخی مادیاتدن تنزیه مغایر اولان شیتدن آنک تمیزدر وافی بر شیتدن
 تمیز ایدر یا تمیز عینک صفتیه منافیه اولان صفت ایله تمیز ایدر پس بونقدیر اوزره انی بر صفت ایله تقید
 و بر حد ایله تقید ایدر و یا خود انی تقیددن تنزیه ایدر و یا اطلاق ایله تقید ایدر و یا مطلق ایچون اطلاق
 تقیددر و الله تعالی اطلاق ایله تقیددن منزله در و مطلق اطلاق ایله تقیددن برسی ایله تقیدد دکاره

و بولند منافی د کادر و شویله معلوم اوله که جناب الهییدن مراد حضرت الوهیتدر که جمیع اسماء الهیه بی
 جامعدر و جمیع اسمایی جمعا اسم لاله ایل و تفصیلا بحسب المحل ظهور و ایل محیطدر * پس اسماء شئون الهیه
 ذاتیه و اسماء مظاهر اسمائیه و مقتضیات صفات الهیه در * پس وجودده برشی یوقدر که بر اسمک محلی اولیه
 و ذرات عالمین بر ذره یوقدر که فیض الهی بجمعی اولیه (الله نور السموات و الارض) مظاهر ارواح علویه ده
 انک نوری لامع و ضیاء جمال ربوبیتی اشخاص سفلیه ده سا طعدر * پس حتی بر شیدن تنزیه ایل انک عدمیه ایل
 انی تجدید و ذاتک مقتضیاتدن انی تقرید ایل انک اطلاق ایل انی تقیید ایل (فالتنزه اما جاهل و اما
 صاحب راد) (پس تنزیه یا جاهد در یا خود سوادب صاحبدر یعنی بر شیدن حتی تنزیه ایلدن منزله یا اول
 شیده حقل ظهوری عارف و مشاهد کادر و یا عارفدر و لکن کندی نفسندن تحککات حقل مقتضیات
 اولان شیدن حتی تنزیه ایلدر * پس ایکی وجه ایلده سوادب صاحبدر * بوجه یوقدر که اول شیده اولان وجه
 حتی مرای اولوب اندن اعراض ایتسیدر و بر دخی بودر که السنه رسل اوزره اول صفات ایل حقل
 اتصافی وارد اولوب حقه و رسله بوجه ایلده معارض اولسیدر (امدی) شویله معلوم اوله که حضرت الوهیتده
 تنزیه تجدید و تقیید در و اما حضرت احدیده تنزیه اثبات شرکدر زیر منزله حقدن غیر بر شیتی اثبات ایتسجه
 حتی اندن تنزیه ایلده من و حضرت احدیده حقدن غیر بر شیتی یوقدر رانده غیرک اثباتی شرک محضدر و کذلک
 تنزیه و منزله و منزله کثری لازم کاور و بولند و حذنه منافیه در انکچون شیخ رضی الله عنه جناب الهیه تحسید
 تقیید ایلدی (ولکن اذا اطلقه و قال به) (ولکن جاهل ایلده سئی ادب فتنکم تنزیهی اطلاق ایلدر و انکله
 قائل اولدر یعنی بوجه ایلده تنزیهی و بوجه ایلده تشبیهی اثبات ایتسه (بلکه معتدله فی اثبات ایدوب آنک
 اوزره واقف اولسه لجهل ایلده سوادب ایلده متصف اولور و زرا اطلاق ایلده قید ایدوب معتقد لری اوزره قید
 و حصر ایدر و اما معرفت اوزره بوجه ایلده تنزیه و بوجه ایلده تشبیه ایلدر و سوادب ایلده متصف
 اولور لری و تجدید و تقییددن بری اولور لری) (فالقاتل باشرائع المؤمن اذا نزه و وقف عند التنزیه ولم یبر غیر
 ذلک فقد اساءه الادب و اکذب الحق و الرسل) (پس شرایع ایلده قائل اولان که مؤمندر فتنکم حتی تنزیه ایتسه
 و تنزیه قنده واقف اولسه و تنزیهدن غیر کورمه پس تحقیق ادب اساعت ایدر و حقله رسی اکذاب ایدر
 پس اساعت ادب ایتدی بودر زیر کندی عقلی و فکریله حق اوزره حکم ایدر و انی کندی مفهومنده
 احداث ایتدیکی صورته حصر ایدر زرا افکار ایلده مقیده اولان عقول بشریه ایلده تنزیه عقول احکام و آثاری
 حبسیله تقییددر * پس عقول بشریه مدنفه افکارندن منزله اولان جناب الهیتک عقول ایلده تنزیهی
 و عقولک مقهوری اوزره آنک حصری سوادب ایدر و اکذاب حق ایلده اکذاب رسل ایکی وجه اوزره در
 بوجه بودر که السنه رسل اوزره بوجه ایلده تنزیه و بوجه ایلده تشبیه وارد اولدی * پس) (کله شی و هو
 السمع البصیر) (کی پس تنزیه ایتدکه اکذاب حق و اکذاب رسل لازم کاور و بوجه دخی بودر که السنه رسل
 اوزره بعض مراده تنزیه اعتباری ایلده صفات خلقیه ایلده حقل اتصافی وارد اوله الله یستزیه بهم والله خیر
 الما کرین) و اکید کیدان) ان الذین یؤذون الله و رسوله) مخیر الله منهم) کی و سائر صفات خلقیه کی که کاب
 و مستندن حقل انرا ایلده ظهوری وارد اولدی جناب الهی صفات خلقیه دن میرا و حضرت الوهیت اوصاف
 محمد ثابتن منزله و معرا ایکن * پس اهل تقاید اولان مؤمن منزله لازم اولان بودر که جناب کبریای حتی
 کندی نفسی ایلده تنزیه و تشبیه دن تنزیه ایدوب السنه رسل اوزره وارد اولان اوصاف ایلده که حق تعالی کندی
 نفسی انرا ایلده وصف ایتدی کرک اوصاف تنزیهیه و کرک اوصاف تشبیهیه اولسون حتی وصف ایلده کندی
 رأی و عقلی ایلده تنزیه دن منزله اوله تا کیم اکذاب رسل ایلده سوادبدن بری اوله زیرا الله تعالی تنزیه و تشبیه
 ایلدی و تنزیه و تشبیه بیننده آیت واحده ده بلکه آیتک نصقنده جمع ایلدی * پس) (کله شی) قولی کی
 شول کسینه نکر رأی اوزره که کاف تشبیهی زانده کورمدی پس منزله اولان حقل مثلی اولور و آنک مماثلتی فی
 اولور و بونوع تنزیه عن تشبیه و بونوع تشبیه من ادینه تنزیهدر زیر فتنکم حقل مثلی منزله اولسه بطریق
 احری حتی منزله اولور و نصف نایده تشبیه مصر حد و لیکن عند التحقيق عین تنزیه در زرا و هو السمع البصیر
 قولی حتی ایچون سمعیه و بصیریه تخصیصی اثبات ایدر زرا فی الحقیقه حقدن غیر سمیع و بصیر یوقدر * پس

هر سمیع سمی ایلده سمیعدر و هر بصیر بصیر ایلده بصیردر * پس سمعیت و بصیرتده حقه براحده مشارک
 یوقدر و کادر * پس مابین مذکورین سدایدن سو ادیدن و تکذیب رسلدن غایت اوزره اولور و اما عارف
 محقق حکمی مؤمن مقلده مخالفدر زرا اول عارف معرفتک مقتضای اوزره بر صفتدن حتی تنزیه ایلده
 بر نسبت ایلده تنزیه ایدر و اول صفتده حقل ظهور و تجلیسندن غافل د کادر و تشبیه ایلده سئی بر تشبیه ایلده
 تشبیه ایدر که اول تشبیه حقل ذاتی مقتضیاتدن در و اما فتنکم عارف موسی علیه السلامک شجره سئی طورنده
 اولسه تنزیه و تشبیه حقه راجعه اولور و نفسی بر نسبت ایلده تنزیه و بر نسبت ایلده تشبیه ایدر منسبه له مشبهک
 عینی اولی اعتبار ایلده و شیخ رضی الله عنه القائل بالشرايع المؤمن قولنده قائل مؤمن ایلده وصف ایتدی
 و مؤمنی تأخیر ایتدی شرایع ایلده قائل اولوب مؤمن اولیاندن احترازدن اوتری بود و نصاری و اسرائیل شی
 کی که احوال دنیویه رانده شریعت محمدیه قائلدر و اما مؤمن د کادر * پس بونکر کفر ایلده متصفدر که
 جهلک و سوادبک اشدیدر) (وهو لا یشرع و یخیل انه فی الحاصل و هو فی القایه و هو کمن آمن بیهض و کفر
 بیهض) (و حالبو که منزله اساعت ایدوب اکذاب حق و اکذاب رسل ایتد بکنه شعوری یوقدر و اول فتنیل ایدر که
 اول حاصلده در و حالبو که اول فایده در و اول منزله شول کسینه یه بکر زرا که اسان رسول اوزره وارده اولان احکام
 و اوامرک بهضیتمه مؤمن اوله و بعضیسنه کافر اوله یعنی شول کسینه کبیردر که شرایع قائل اولغله مؤمن اوله
 و حکمتک مقتضای اولان شیخی فی ایتسکه کافر اوله * پس اولدخی شول شیکه حتی ایچون اثبات ایدر
 اول تعینده متعین اولان وجودی اثبات ایتسکه مؤمن اولور و شول شیکه جناب رب الهییدن سلب ایدر ایده
 متعین اولان وجودی تعین ایلده ستر ایدر و ایده اولان وجه حتی کافر اولور و لاسیما و قد علم علی السواء لافعول
 (ان السنه الشرائع الالهیه اذا نطق فی الحق تعالی بما نطق به انما جاءت به فی العموم علی المفهوم الاول
 و جاءت به علی الخصوص علی کل مفهوم یفهم من وجوه ذلک اللفظ بای لسان کان فی وضع ذلک اللسان *
 و خصوصاً معلوم اولدی که تحقیق السنه شرایع الهیه فتنکم حقل حقه ناطقه اولسه ناطقه اولدی فی شی ایلده
 آنی کتورمدی و ایلر و انکله نطق ایتدی لایلا عمومده مفهوم اول اوزره و خصوص اوزره بر مفهوم اوزره
 کتورمدی و نطق ایتدی لایلا که اول لفظک و جوهندن فهم اولور و اول لفظ هر قتی لسان ایلده اولور و اول لسانک
 وضعنده یعنی هر قتی لسانده که بر لفظ بر معنی ایچون وضع اولسه اول لفظک و جوهندن فهم اولان در
 مفهوم اوزره خصوص در سلدن هر برسی نطق ایتدی شول لسان ایلده که انکله مرسلدر (امدی) عمومدر مراد
 عامه ناس مؤمنیدر و خصوصدن مراد انراک خواصیدر و مفهوم اولدن مراد لفظک سماعی قنده لفظدن
 فهمه اول متبادر اولان معنی در که بلا تأویل ظاهر اوزره اخذ اولنور و اگر چه کیم وجه خصوص اوزره
 انکچون معنای آخر وارد * که اول لفظک و جوهندن فهم اولنور و اول معنی خاصیه مختصدر و لفظک
 ظاهرندن متبادر اولان معنایک اخذنده عامه و خاصه علی السویه در زرا (لا یکف الله نفسا الا بمعها)
 فحوائی اوزره حق تعالی خطاب ایتز الا عقولک و سمعی حبسیله * پس حقل ناسه خطابی عموم اوزره در
 و انراک فهمه سبق ایدن کلامک ظاهری ایلده خطاب ایدر زرا حق تعالی مقام رسالتده تکلم ایتز بر کلام
 ایلده که آنک فهمی مکلفینک بعضیسنه مختص اوله بعضیسنه اولیه شول حیثیله که عامه اول کلامدن فهم ایتز
 بلکه ظاهر الدلاله اولان کلام ایلده تکلم ایدر و هر فردک اخذی استعدادی حبسیله پس عامه ناک اخذ ایتدیکی
 معنای خاصه دخی اخذ ایدر * و لکن خاصه معنای آخر ایلده عامه دن منفرده اولور و اول لفظک ترکیبی و دلالات
 التزامیه سئی حبسیله اولان وجوه آخر ایلده که بحسب المراتب اهل مخصوص اناری فهم ایدر و انراک فهمه
 متفاوت در ته کیم حدیثده (نزل القرآن علی سبعة ابطن) وارد اولدی و کذلک (ما من دابة الا و لها ظهیر و بطن
 و لكل حرف حد و لكل حد مطلع * وارد اولدی * پس ظهیر دیکه کذلک لفظک ظاهرید و طلع و ارجحه ناسک
 مراتب غیر متناهییه سئی حبسیله معنای غیر محصوره وارد و لکن واجب اولان اول لفظدن متبادر اولان
 معنایک اولکی معنایک فهمید و اول اسانک وصی حبسیله و سائر معنای دخی انتقالات صحیحه و دلالات
 صریحه حبسیله اول لفظ اوزره متریه اولور * پس مرتبه احدیت اولان مقام اقدمدن لسان عموم اولان
 مراتب ناسک آخریه و ارجحه اولان معنایک کایسیله ناسک مخاطبدر * پس لسان عمومده) (ایس کله

نئی) (مولنیزم در) (و هو السمع البصیر) (قولی تشبیه در برابر آینه مفهوم اول بود پس بایست مثل لذی وصف بصفاته شی من غیر قصد الی مثل ونظیر بختکم کاف مثل معنای اعتبار اولنه و کاف زانده اعتبار اولند قد (لیس گفته شی) دیک انک مثل برشی بود در دیکدر و بوجش تنزیم در (و هو السمع البصیر) عین تشبیه در واکن خاصه تنزیم در تشبیهی و تشبیهی تنزیمی فهم ایدر لرزرا کاف ایله مثل اگر ظاهر اوزره حل اولور سه ایس مثل مثله شی دیک اولور پس اثبات مثل ایله تشبیه لازم کاور * و کذلک سمیع و بصیر که در حق افاده ایدر که سمیع و بصیر اولور و عین تنزیم در پس شرایع ایله قائل اولان مؤمنه واجب اولان عومده مفهوم اول اوزره الیه رسل اوزره تنزیه واقع اولدینی موضعده تنزیه ایلیه و تشبیه واقع اولدینی موضعده تشبیه ایلیه ناکیم اسامات ادب ایله اکتداب رسالت خلاص اوله) (فان الحق فی کل خلق ظهورا و باطنا فی کل مفهوم) بوقول تعلیل ایدر انما حاجات فی العموم علی المفهوم الاول و علی الخصوص علی کل مفهوم قولی ایچون یعنی دیکر که زیر احوال ایچون خلقت کابنده ظهور و در در پس مفهوم کابنده ظاهر اولان حقد در یعنی مثلاً در خلقیه و مفهومات ذهنیه تک هر بر بسنده حق محل حبس ایله ظاهر در پس هر موجود و مافوظ و هر مفهوم و ملحوظه بحسب المحل ظاهر اولوب خطاب خاص ایله خطاب ایدر و لکن هر بر قوم شرب معلومی اوزره کندی مرتبه شدن اخذ ایدر پس عامه هر مخلوق و مفعول و اخذ ایدر و خاصه هر مخلوق و مفعول و هر مفهوم و معلوم و اخذ ایدر و لکن عومده مفهوم اول اوزره انزال اولور و خصوصه هر مفهوم اوزره که خاصه اول عبارتدن انی فهم ایدر و حق تعالی جمیع مفهوماته شامل اولان عبارتی ذکر ایلدی زیرا حق جمیع مفهوماتی محیط در و جمیع انک مراد ایدر قاهمین نسبت ایله و لکن دلالت لفظیه شرطیه که جمیع وجوه دلالت ایله وضع عربی و غیره دلالت لفظیه دن مفهومات اولان و جوهلک جمیع سنده دلالت ایله اول اخبارات الهیه هر قتی لغت لفظی ایله واقع اولور سه * پس هر مخلوق و مفهوم و ظهور حقت اولانده انزل کابنده خطاب دخی حقت اولور و اخذ دخی حقدن اولور محل حبس ایله و اخذک فهمی حبس ایله * پس استعدادی اجمع و اتم اولان کسسته تک اخذی اجمع اولقله استعدادی ضعیف اولان کسسته فهم ظاهر اوزره فهم ایدوب اخذ ایدر یکی شی مر دو اولمز (اعطی کل شی خلقه ثم هدی) پس هر شیک هدایتی انک استحقاقی حبس ایله در و لکن اولی و اجدر اولان اجمع و اکمل اولند در پس حق هر مخلوق و معلومه و هر فهمده محل حبس ایله ظاهر در و اما انده و غیره معلوماته ظهور ایله مختصر دیکدر و جازد که فان الحق ظهورا و باطنا فی کل مفهوم و کذب الرسل قولی ایچون تعلیل واقع اوله یعنی شرایع ایله قائل اولان مؤمن بختکم تنزیه ایتسه و تنزیه قنده واقف اولسه و تنزیمدن غیر برشی کور سه پس اسامات ادب ایدر و حقه رسل اکتداب ایدر لرزرا خلقت کابنده حق ایچون ظهور ایدر و هر معلومه ظاهر اولان حقد در پس هر قتی خلقده و هر قتی معلومه حتی مشاهده ایچوب حتی اندن تنزیه ایدر سه اسامات ادب ایدر) (و هو الباطن عن کل فهم الاعن فهم من قال ان العالم صورته و هوینه و هو اسم الظاهر) (و فهمک کابندن باطن اولان حقد در یعنی فهمی محدود اولان قاهمک استعدادندن زیاده اولان شی ایله باطن در الاشول کسسته تک فهمندن باطن دیکدر که تحقیق عالم حقت صورتی و هویتیدر و عالم حقت اسم ظاهر ایدریدی * زیرا انک فهمی محدود دیکدر زیرا الله ایله الهه فاهمدر برشی اندن باطن دیکدر پس عالمدر که عالم حقت صورتی و هویتیدر اسم ظاهر ایله حقت تقدیری اعتبار ایله حقت ذاتی اعتبار ایله دیکدر پس حق عین عالم اولدینی اعتبار ایله عالم حقت صورتی و هویتی اولور و اسم ظاهر عالم اولور ظهور ایله حقت تقدیری جهتیه حقیقت مطلقه اعتبار ایله دیکدر لرزرا حقیقت الهیه مطلقه و جمیع قیود اسمائیه ایله مقیده ایکن * پس عالم حقت و هویتیدر ظهور جهتیه عالم عینی اولور لرزرا حق اول و آخر و ظاهر و باطن در پس حق ظاهر و ظاهر عالم اولنده اسم ظاهر در) (کانه بالمعنی روح مظهر فیه و الباطن) ته کیم حق معنی جهتیه ظاهر اولان شیک روحی و حقیقت تقدیر که قید بطون ایله مقید در پس حق باطن در و باطن دخی حقت و هویتیدر پس عالمده ظهور و معناده بطون قیدی ایله مقید اولان حقد در و ظهور و بطون حقت و هویتیدر (فنسبت له مظهر من صور العالم نسبة الروح المدبر اصوره) (پس صور عالمده ظاهر اولان شیک حقت نسبتی روح مدبرک صورته نسبتی کبیر که انی تدبیر ایدر یعنی حق ظاهر و باطنک و هویتی اولدینی ظاهر اولان قد نصرکه

باطنیتک ظاهر ته نسبتی صورتی مدبر اولان روح صورتی کبیر * پس صور عالم حقت ظاهر ایدر و لکن باطن دن مستنده و مستفیضه در * و باطن آتی عدد در صورتی مدبر اولان روح صورتی عباد اولدینی کبی و باطن باطن دن مستدر (امدی) صور عالم صور اجسامه مخصوصه دیکدر بلکه تعین اول مرتبه شدن که غیب مطلق نفس و جانی ایله تجلی ایدوب اولانده ظاهر اولدی آخر مراتب عالم اولان عالم شهادت صورته منتهی اولنجه واقع اولان جمیع عوالم صورته شاملدر که هر بر مرتبه تک ظاهریتی باطنیتندن مستنده در مثلاً تعین اول غیب مطلق ظاهر ایدر و اندن مستدر و تعین ثانی دخی تعین اولک ظاهر ایدر و اندن مستدر و اول دخی انی عدد در و سایر تعینات الهیه و عوالم خلقیه دخی بویه در که هر تعین تعین سابقه نسبتیه ظاهر در و هر تعین تعین لاحقه نسبت ایله باطن در و انک روحی کبیر و لکن شیخ رضی الله عنک ذکر ایدر یکی عومده مفهوم اول اوزره انک لفظندن متبادر اولان صور عالم شهادت در که جمیع اهل مشارب انک صورتی حق باطن ایله قائمه اولدینی مشاهده سنده مشترک در و لکن خواص و انزلک مافوقنده اولان جماعت کاهله تعین اوله منتهی اولنجه واقع اولان مرتبه هر بر مرتبه تک ظاهریت و باطنیت اعتبار ایدوب و ظاهریتی باطنیتندن مستنده اولدین مشاهده ایدر * پس حضرات اسمائیه و تعینات الهیه و تعینات جلالیه و جلالیه و شخصیات انقاس روحانیه و عوالم عقلیه و روحیه و نفسیه و صور طبیعی و عنصریه و صور مثالی و خیالی و کذلک صور برزخیه و خشریه و جفائیه و جهتیه و باید الا بدین تعینات غیر متناهی صور حق حقت ظاهر ایدر و باطن حیثیتیه بونزلک کابنده حقت نسبتی روح مدبرک صورته نسبتی کبیر) (فیؤخذ فی حد الانسان مثلاً باطنه و ظاهره) (پس انسانک حدنده اخذ اولور مثلاً انسانک باطنی و ظاهری یعنی انسان باطن و ظاهر در زیر روح ایله صورتدن مر کبیر پس بحسب الصورة ظاهر در و بحسب الروح باطن در پس انسان ظاهر و باطن ایله محدود در و ظاهری باطن ایله قائمدر و باطنی ظاهر ایله ظاهر و کندی احکامی مظهر در) (و کذلک کل محدود) و هر محدود دخی انسان کبی حد اولور لرزرا برشی ایچون حد نام حاصل اولمز الا انک ظاهریتی و باطنی ذکر ایدر یکله پس حق ظاهرک ظاهری و باطنیتدر و باطنک باطنی و ظاهریتدر) (فالخلق محدود بکل حد) پس حق محدود در هر حد ایله که انکله هر محدود و محدود اولور پس حق اگر حد اولنسه جمیع حدود ایله حد اولور لرزرا ظاهر و باطن ایله محدود اولان صورک ظاهری و باطنیتدر و اول صورده ظهور و باطن ایله محدود اولان صور آنک تعین ایدر) (و صور العالم لا تضبط ولا یحاط بها ولا یعلم حد و کل صورته منها الا علی قدر ما یحصل لکل عالم من صورته) (و حال یوک صور عالم منضبطه اولمز دخی احاطه اولمز دخی عالم صورتدن هر صورتک حدودی بلنظر الامر عالم ایچون و انک صورتدن حاصل اولدینی قدر * پس حق صور عالم حدود ایله محدود اولور و لکن صور عالم مضبوطه دکل و محاطه دیکدر زیرا صور تککات غیر متناهی در و صور عالم دن هر صورتک حدی هر عالم ایچون آنک صورتدن حاصل اولدینی قدر در پس جمیع صور عالم مضبوطه اولقله صور غیر مضبوطه تک حدودی ایله حق محدود اولمز) (فلذلک یجهل حد الحق فانه لا یعلم حده الا یعلم حد کل صورة وهذا محال حصوله بخد الحق محال) (پس صور عالم منضبطه اولدینی اجلدن حقت حدی مجهول اولور و زراشان بود حقت حدی معلوم اولمز الامر صورتک حدی علمی ایله و بونک حصولی محالدر یعنی هر صورت حدینک علمی حصولی محالدر پس حقت حدی محالدر زیرا حق از لا و ایدر امتحیلدر و اعیان قابله دخی دائمة القبولدر و صور عالم سرمدامتکونه در پس عالم ضرور غیر متکونه به متوقعه اولان حدود ایله محدود اولمز پس حق ایچون حد مجهول اولور الا صور عالم حقت صورتی و هویتی اولدینی عارف اولوب خلق ظاهرده و مفهوم باطنده بحسب المحل وجود واحد حق مشاهده ایدن عارف کاملک معرفتدن باطن و مجهول دیکدر زیرا کمال انطلاق و محاکات و نهایت انطباع و محاذات و مضاهات و واقعدر و انک مشهود ظاهر الحق فی الخلق انما هو بحسب المحلدر پس اخذ دخی بحسب المحل حقدندر کله عومده مفهوم اول اوزره و کله خصوصه مفهوم کل اوزره ظهور ایدوب خطاب ایتسون و کذلک و مشرب ضاحی قنده تنزیه بالکیله هر تقدیر لرزرا تنزیه و تشبیه حقدن غیر شی آخرک شوقی قنده واقع اولور و انک قنده وجود حقدن غیر برشی بودر که اندن حتی تنزیه و یا اکتشیه ایلیه ته کیم شیخ رضی الله عنک فان الحق

فی کل خلق طهر وافرانی و کذلک ان العالم صورته و هو الاله الفاضل قول اعطایدر (و کذلک و ما نزهه
فقد قدیده و حده و ما عرفه) (یعنی سبق ایندی یکی اوزره که نزه ناقص المعرفه در حق غیر محدودی و تحدید و تعقید
ایندی نیکدن اوزری (آمدی) منز کبیدر شول مشبه که حتی تشبیه ایلسه وانی تنزیه ایتسه یعنی تشبیهده
تنزیه ایتسه پس تحقیق اول مشبه حتی تعقید و تحدید ایندی و حتی معرفت ایلانی عارف اولدی زیر انشیه
دخی مطلق غیر محدودی تعقید و تحدید در زیر انشیه حتی جسمانیاته تشبیه ایدوبانده حصرا ایدر و نزه
جسمانیان دن تنزیه ایدر پس هر برسی معنوی ایله حتی تعقید و معلومی ایله آتی تحدید ایدر شول به معلوم
اوله که تنزیه تشبیه کبیدر تعقید و تحدیدده بلکه تنزیه تحدیدده تشبیهده دخی ارفعدر زیر انتریم ک نتیجه می
تشبیه و تشبیه ک تنزیه در پس معرفت الهیه بونلکه مفهوم و معلومدن عالیه در زیر الله تعالی ک حقیقی
اطلاق ایله عدم حصرا اقتضایدر و السنه رسل اوزره منز اولان کتب الهیه ده الله تعالی کندنی نفسدن تنزیه
و تشبیه ایله معا اخبار ایلدی مفهوم و موده و معلوم اهل خصوصده کندنی نفسدن اخبار ایلدی تنزیهده
تشبیه ایله و تشبیهده تنزیه ایله پس احد همدان بر سبیل آخر سر اخذ ایتک حقدن اعراضدر) (ومن جمع
فی معرفته بین التنزیه و وصفه بالوصفین علی الاجمال لانه يستحيل ذلك علی التفصیل لعدم الاحاطة بما
فی العالم من الصور) (و بر کسه که حقت معرفتده تنزیه ایله تشبیه یتبیه جمع ایلسه و اجمال اوزره وصفین ایله
اتی وصف ایلسه زیر ایشان بودر که تفصیل اوزره وصفین ایله اتی وصف ایتک مستحیلدر عالمده صور دن اولان
شیه عدم احاطه دن اوزری تشبیه ظاهر و شماتت و کثر تدر و تنزیه باطن و غیب و وحدتدر پس عارف محقق
حقت حقیقت واحده می اعتبار ایله که حتی آنکه احد در جمع تعینان دن حتی تنزیه ایلسه و صور عالمده حقت
ظاهر و تجلیسی اعتبار ایله و اسم ظاهر حیثیه عالم حقت هویتی اولدنی اعتبار ایله تشبیه ایلسه تنزیه
ایله تشبیه یتبیه جمع ایدر و تشبیه ک مقتضای اولان ظهور و کثرت وصفی ایله و تنزیم ک دخی مقتضای
اولان بطون و وحدت وصفی ایله علی طریق الاجمال وصف ایدر و کذلک الاهدن وارد اولان احکام ک کبیدن
مؤمن اولان دخی شرع مطهره اتباع و امتثال دن اوزری اجالا اتی تشبیه و تنزیه ایله وصف ایدر زیر غیر
متناهی اولان صور عالم احاطه اولمغله تفصیل اوزره وصفین ایله وصف ایتک محالدر) (فقد عرفه بمجالات علی
التفصیل) (من قولنه جوابدر پس اول کسینه حتی مجمل عارف اولور تفصیل اوزره دکل زیر غیر متناهی
اولان شیک دفعه واحده تفصیلی تمهیدر و لکن حق تعالی من غیر تاه و لانا طاع ابد الاله صور عالمی
تفصیل ایدر و بوندن اول اشارت اولدنی کی که بعض محققین تنزیه و تشبیه وصفی ایله حتی وصف ایلسه
وصفین حقیقت حقت مقتضای اولمغله اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت کی حتی تضاد و امتثال قبول
ایتمکله زیر حقیقت حتی تضاد ک و صور ک کبیدنی محیطه در و امثال و انظار ک جمیع سینه شامله در پس اول
کامل المعرف قدر ابوسعید خراسانی که الاهی نه شی ایله بلدی دیوسوال اولدقدده تضاد یتبیه اتی جمع
ایتمکله دیو جواب ایتدی و کذلک حق تعالی هویت احدیه سنی اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت ایله
وصف ایلدی مع هذا ونسب نری برینک ضدیدر) (که عارف نفسه بمجال علی التفصیل) (نه کیم کندنی نفسی
مجمل عارف اولدی تفصیل اوزره عارف اولدی یعنی کندنی نفسی اسماء الهیه دن بر اسم خاصک مظهری
و صورتی اولدین و اول اسم آنک روحی و باطنی اولدین عارف اولسه و اول اسمک خزانه سنده مخزنه اولان
کالاتک بعضی کندنی نفسنده مشاهده ایتسه پس اجالا برنی عارف اولور و آنک کالاته انتقال ایدر و تفصیلا
نفسی عارف اولور زیر نفسی صورت الهیه ایله و صورت عالم اوزره در و بوضوح نوعیه فی و آنلک کالاتی دفعه
واحدده نفسنده تفصیلا مشاهده ایدر پس تفصیلا مشاهده نفسی عارف اولور پس کذلک برنی تفصیل
اوزره عارف اولور پس اجالا ظاهر و صنی ایله که صورت و تشبیه در و باطن و صنی ایله که صورت و تشبیه در و باطن
وصنی ایله که روحانیه و تنزیه در حتی وصف ایدر) (و لذلک ربط النبي صلی الله علیه وسلم معرفه الحق بمعرفه
النفس قتال من عرف نفسه فقد عرف ربه) (یعنی اجالا نفسک معرفتی اجالا حقت معرفتی مستلزم اولدیندن
اوزری یعنی صلی الله تعالی علیه وسلم حقت معرفتی نفسک معرفتده ربط ایلدی پس من عرف نفسه فقد
عرف ربه دیدی پس نفسی اجالا عارف اولان ربهی اجالا عارف اولور و نفسی تفصیلا عارف اولان ربهی

تفصیلا عارف اولور و لکن نفسی تفصیلا عارف اولور الا قیود ظاهره دن و تعینات باطنیه دن انطلاق
جهتیه و احکام و جوییه و امکانیه ک آنده انطبای جهتیه و اما اجالا نفسک معرفتدن تفصیلا حقت
معرفتی لازم کلز زیر حق ایچون نایته اولان معرفت حقیقه حاصل اولور و الا صور آفاقیه و تفصیلیده
مشبه اولان آیات الهیه ک معرفتی یتبیه صور انسانیده احدیه جهیه ایتک حتی احدی یتبیه جمع
ایتمکله آنکچون حق تعالی بومعنایه اشارت ایلدی و قال تعالی) (منزیم آیاتانی الافاق و هو ما خارج عنک
و فی انفسهم و هو عنک) (و حق تعالی ایتدی عن قریب برناغزی آنلره آفاقد کوسر برز و اول سندن خارج
اولان شیدر که آنک تعینی سنک تعینکه نسبت ایله تعین آخر در و آنک غیریدر و حق هر تعینده بر قیالی ایل ظاهر در
و جمع تعینانده استواء فرقی و تفصیل ایله امتوی ایلدی و دخی برناغزی آنلره نفسنده آنلره کوسر برز
و اول سنک عینکدر که استواء کلی و جی و قرآنی ایله قلب مؤمن عرشی اوزره امتوی ایلدی) (حتی قبین
لهم ای لاناظرین انه) (ای المرق فی الافاق و الانفس الحق حتی آفاق و انفسه ناظر اولنلره متبیین اولونکه
آفاق و انفسده مرق اولان حقدن) (من حیث انک صورته و هو روحک فانت له كالصورة الجسمه و هو ان
کار و المدبر اصوره جسدک) (یعنی آفاق و انفسده حقت مرق اولمی سن حقت صورتی اولدینک حیثیه
و حتی سنک روحک اولدنی حیثیه در پس سنک جسدک صورتی مدبر اولان روح کبیدر یعنی مظاهر آفاق
و انفسده حقت ظهوری و آفاق و انفسک آنکه قیامی روحک جسدده ظهوری و جسدک روح ایله قیامی
کبیدر پس حتی سنک هویتکدر سن آنک صورتی سن و کذلک حتی روح کادر و روح روح عالمدر زیر
ذات و صفاتی حقایقه مدبر الکل در) (والحد یستل الظاهر و الباطن منک) (و حد سنک ظاهر و باطنیک
شاملدر یعنی جنکمن سن حیوان ناطق ایله تعریف اولنک پس حد سنک ظاهریک که جسدکدر شامل اولور
حیوان دیمک ایله زیر اجسم نامی و حواس و فکرک بالاراده در و سنک باطنیک که روحکدر شامل اولور ناطق
دیمک ایله زیر ارواح نفس ناطقه در پس حقت سکروح اولدنی سنک روحانیت و جسمانیتکدن که ظاهر و باطندر
مرکب اولان وجود که شاملدر یعنی سنک ظاهر و باطندن مرکب اولان صورتیک روح کبیدر) (فان الصورة
الباقیه اذا زال عنها الروح المدبر لها لم یبق انسا و لکن یقال فیها انها صورة تشبه صورة الانسان فلا فرق یتبها
وبین صورة انسانیة من خشب او حجارة ولا یطاق عالمها اسم الانسان الا بالمجاز لا بالحقیقة) (و عالم صورت
ملکیه ک ارواح ملکوتیه ک مجمود و عین عبارتدر پس عالم کندنی تشبیه معدومدر و حقت تجلیسی ایله
موجوددر و لکن عالمک وجودی ایتکی تجلی یتبیه در و هر آنده حتی بر تجلی ایله عالمه تجلی ایدر و اول تجلی سینه
کندنی اصلنه تقلص ایدر و تجلی آخر ایله تجلی ایدر پس عالم هر آنده معدوم و موجود در و وجودی تجلی وارد ایله
تجلی راجعک یتبیه در پس عالمک صورتدن حقت زوالی ممکن دکادر دیمکدن مراد عالم عالم اولدنی حیثیه
حقت تجلیسی ایله موجوددر مادامک صورت عالم موجوددر عالمک تجلیسی آندن زائله دکادر یعنی عالم
صورتک وجودی آندن حقت زوالی قننده متصور دکادر زیر عالم صورتک وجودی تجلی یتبیه در پس
صورت عالم هر آنده معدوم اولور موجوده اولیچ صورت عالم ایچون قدم قنی مقامدن ثابت اولور و
و حال بوکه وجوده داخل اولان شی معدوم اولور تصورات دنیویه و اخروی تجلی یتبیه موجوده و باقیه در
(کل شی هالک الا وجهه) (حکمی اوزره اسم ظاهرک حکمی تحتده تجلی یتبیه موجوده اولان شیک
حقتده تجلی شمادی و اسم ظاهر حکمی مقتضی اولور زائل اولدقدده اول شیک صورت ظاهره سنی قائیه و زائله
اولور آنک صورت باطنیه سنی که تجلی عالم ایله آنده متعینه اولان آنک روحانیتدر و وجوه الهیه دن آنده
متعین اولان وجه الهیدر زیر ارواح ایله باقیه اولان صورت انسانیه جنکمن آتی مدبر اولان روح آندن
زائل اولسه اول صورت انبان اولدنی حلاله باقیه فالز و لکن اول صورتک حقتده دینلور که اول بر صورتدر که
انسان صورتده شیدر پس روح سز اولان اول صورت انسانیه یتبیه ایله خشب و حجاره دن اولان صورت
انسانیه یتبیه فرق یوقدر و اول صورت اسم انسان اطلاق اولور و الا مجاز ایله حقیقت ایله دکادر پس
حقت صورت انسانیه روح کی اولدنی روح ایله جسددن مرکب اولان صورت انسانیه در زیر روح سز اولان
صورت انسانیه حقیقه صورت انسانیه دکادر پس نه کیم حد انسانده صورت ظاهره و هویت باطنیه

اخذ اول نور و انبساط ظاهر باطنی و باطنی ظاهر شدن زائل اولی پس حق که صورت عالم باطنی و صورت
 عالم آن ظاهر بدر باطنی حقیقتیله صورت عالمی زائل اولی پس آنچون شیخ رضی الله عنه (و صور العالم
 لا یکن زوال الحق عنها اصلا) دیدی یعنی و حال بود که عالم صورت شدن حق زوالی اصلا ممکن دکلدر بر صورت
 عالمی تجلی ایلحق اعراض ایلحق صورت عالم منعدم اولوردی و کما صورت عالم اطلاق اولوردی پس عالمک
 صورتی حق وجودی ایلحق که اکاروح کبیر باقیه در و تجلی ایلحق حق آندن اعراضی ایلحق فانیه در (حق
 الالهیه له) (ای الحق) (بالحقیقه لا بالجاز) (پس حق ایچون الوهیت حدی حقیقتیله در مجاز ایلحق دکلدر یعنی
 انسانک حدنده ظاهر و باطن اخذ اولدیدی کبی و ظاهری باطنی زائل اولدیدی کبی حق دخی صورت عالمک
 روحی اولوب صورت عالمی الوهیت ایلحق زائل دکلدر پس حد الوهیت حقیقه حق ایچون ثابت در مجاز ایلحق دکلدر
 زیرا مالوهک قیامی ایلحق در پس مادامکه مالوه الهک الوهیتی صفتیله فاعلر اله حد الوهیت ایلحق محدود
 اولقدن زائل اولی بلکه حق عالمک هویتی اولدیدی اعتبار ایلحق صورت عالم ظاهر و باطن حدی ایلحق محدود اولدیدی
 حق اول حد ایلحق محدود اولست عیندر و اما صورت عالمی تجلی حق اعراضی قننده ویا کل شیء هالک
 الا وجهه موجبیه تجلی ذاتک ظهوری قننده جمیع صور اشخاص فرقیه ظاهره و کما عینات اعیان قرآنی
 باطنه کما استلک قننده ذات حق الوهیت ایلحق متصفه اولقدن غنیه در زیرا آنک احذیت ذاتیه سی کثرت
 صوریه و نسبیه در غنیه در الوهیت ایلحق متصفه اولقدن غنیه در زیرا آنک احذیت ذاتیه سی کثرت صوریه
 و نسبیه در غنیه در الوهیت مرتبه واحدیتده اسماء الهیه کما قوایل اعیان غیبیه حسیله تعینی مرتبه
 سیدر که تجلی وجود واحد اسماء ایلحق متعیندر و اما حادی اعیان قابله ظاهره در و اعیانده ظاهره اولان
 صور عالمک صوریه پس صورت عالمک ظاهر در آنک باطنی اولان اسماء ایلحق فاعلر پس اگر عالمک عدمیتی
 فرض اولسه و یا تجلی حق آندن اعراض ایتمکله معدوم اولسه اسماء الهیه مظاهر سز متعینه اولوردی
 و احکام تجلیات ایلحق ظاهره اولوب الوهیت متعینه اولوردی پس الوهیت ظاهرده تحقیقه عالمه متوقفه در
 (کما هو حد الانسان اذا کان حیا) (تنه کیم انسانک حدی حقیقه متحقق اولور پس چنکم انسان حی اوله
 یعنی انسانک حدنده ظاهری و باطنی اخذ اولدیدی کبی و ظاهری باطنی زائل اولدیدی کبی الوهیت صورت
 عالمی زائل اولی زیرا رب مریدن و علت معلولن زائل اولی) (و کما ظاهر صور الانسان ثانی بالمتناهی علی
 روحها و نفسها المدبر لها) (تنه کیم انسان صورتک ظاهری لسان ظاهر ایلحق آنی مدبر اولان روحه و نفسنه
 حامد در زیرا آنک بقای و حیاتی و انسانی آنکله در و کالات الهیه کما تحسینی و الا ونعم الهیه کما و صولی
 و صورت الهیه احدیه جمعیه به آنک مظهر اولمی آنک واسطه سیده در (کذلک جعل الله صور العالم و هی
 صورة جمعیة جمیع الصور الملکیة و الارواح الملکوتیة) (تسج بحمده) کذلک الله تعالی صورت عالمیکه حق
 ظاهری و هویتدر که صور ملکیه و ارواح ملکوتیه جمعیته صورتدر حق حدی ایلحق مسجحه ایلحق یعنی
 کیدی نفسنه حامده ایلحق زیرا عالم صورتک قیامی حقله در پس ظاهر و باطنی مجتمع اولان صورت عالم
 آنک باطنی و روحی اولان حقله قائمه و آندن مستنده در و اکامده و متعینه در (ولکن لا نفقه تسبیحهم لان
 لا یحیط بما فی العالم من الصور) (ولکن برامکانیمز وجود حسیله قننده من حسیله جمیع صورک تسبیحی فهم
 ایتمز زیرا بر عالمده صورن اولان شیئی احاطه ایلحق مز زیرا صور عالم اجناس و انواع اوزره در پس هر جنسک
 صورتی انجی کندی جنسی تسبیحی فهم ایلحق کندی جنسندن خارج اولان جنسک لسانی فهم ایلحق پس
 صور عالم ارواح و اسمانی قیاضدن تنزیه ایلحق کبری اعتبار ایلحق آنری مسجحه در و اما اول صورن ظاهره اولان
 کما لا تظہاری اعتبار ایلحق حامده در (فکل السنة الحق ناطقة بالثناء علی الحق) (پس صور عالمک کلیسی
 السنة حقدر حقه ثناء ایلحق ناطقه در یعنی جمیع صور حقک ظاهر بدر و ظهور اعتبار ایلحق حق آنلرده متعیندر
 و آنلرک السنة سیده متکلمدر پس آنلر السنة حقدر که حق باطنک ثناء سیده ناطقه در و اکامده در
 (ولذلک قال الحمد لله رب العالمین) (و یوندن اوتری یعنی صور عالمک کلیسی السنة حق اولدیفندن اوتری
 الله تعالی به الحمد لله رب العالمین دیدی یعنی حمد الله مخصوصدر که رب العالمیندر) (ای الیه ترجع عواقب الثناء
 فهو الحق و الحق علیه) (یعنی عواقب ثناء الله و اجمعه در پس الله معنی و معنی علیه در یعنی حمد حامد

معناسته اعتبار اولغله جمیع صور عالمی عواقب ثناء الله و اجمعه در زیرا صور عالمی متعین اولوب
 حامد اولان اولدور و حق باطنه نسبت ایلحق حمد معنی اعتبار اولغله جمیع عوالم صورتک عواقب ثناء
 اکامده در زیرا جمیع صورک روحیدر پس حق ظاهر ایلحق مثنی در و حامدیت اکما مخصوصه در و باطنیله
 مثنی علمدر و محدودیت اکما مخصوصه در و کذلک تفصیلا حامددر و جمیع اجمعه در و کمال محمدی بودر که
 حمد و حامد و محدود شیء واحد اوله و بوقام مقام محدوددر (شعر) (فان قلت بالتنزیه کنت مقیدا و ان قلت
 بالتنزیه کنت محمدا) (پس اگر سن تنزیه ایلحق قائل اوله حق اولورسک یعنی حق تنزیه ایلحق اولورسک
 تشبیه سز حق مقید اولورسک زیرا ما سوادن حقک تنزیهی ما سوادن اخراج ایلحق آنی تقیید در و اگر سن تشبیه ایلحق
 قائل اوله حق اولورسک یعنی منزه ذاهب اولورسک تنزیه سز حق محمد اولورسک زیرا تشبیه
 محمددر (وان قلت بالاخرین کنت مسددا و کنت اماما فی المعارف سیدا) (و اگر سن امرین ایلحق قائل اوله حق
 اولورسک یعنی تنزیه ایلحق تشبیه یعنی جمیع ایدوب ظاهرده تشبیه و باطنده تنزیه و تشبیهده تنزیه و تشبیه
 ایلحق قائل اوله حق اولورسک هر ایدوب مسدود اولورسک و یا خود نعتکی طریق سداد اوزره جاعل اولور
 سن و معارفده امام و سید اولورسک یعنی معارف الهیهده اقتدا اولغله مستحق اولوب سیادت و خلافته لایق
 اولورسک (من قال بالاشعاع کان مشرکا) (من قال بالافراد کان موحدا) (المشرک بالثبوت الشریک پس
 شول کسکه که اشعاع ایلحق قائل اولسه یعنی وجود حقله خلقی اثبات ایدوب آنک شهودی شمع اولسه حق ایچون
 شریکی مثبت اولورسک وجودده حق و خاقی مشاهده ایدوب حق خلقدن تنزیه ایلحق و شول کسکه که افراد ایلحق
 قائل اولسه موحدا اولورسک یعنی حق شفعیتدن افراد ایدوب تکبردن آنی تنزیه ایلحق پس حق واحد ایدوب وحدت
 ایلحق مقید ایدوب و من حیث لا یشرع اولکی کبی شریک ایچنه دوشر زیرا حقندن غیری شیء اثبات ایدوب
 آندن حق تنزیه ایلحق و کذلک فردیت عددک لازمیدر زوجیت کبی پس تشبیه احد موجودی آخره
 تشبیه ایدوب وجودده آنلری اشراک ایتمکله و منزه موجودینک بریسی آخردن اخراج ایدوب تمیز ایدوب وجودده
 اشراک ایلحق کندن صکره پس حق عده شفعده وجوددن اخراج ایدوب پس حق ثالث ثلثه در دین کبی اولور
 و یا ایدوب واقع اولان لفظ قال بعضر قننده اقرار و اعتراف و یا خود اخبار معناسته در آنچون با ایلحق تعذیه
 ایلحق) (فایله و التشبیه ان کنت نایا و یا لک و التنزیه ان کنت مفردا) (الثانی اسم فاعل من الثانی یعنی پس
 سن تشبیهدن حذر ایلحق اگر واحد حقیقی حق ثانی ایلحق اولورسک * آنکله خلقی اثبات ایتمکله
 و حق ایچون ثانی اثبات ایتمکله ایکی طریق اوزره در بری بودر که وجودینک ایکیسی قدیم اوله و بوقول
 مشرکینک قولیدر و ایکیسی بودر که اولکیسی واجب و قدیم اوله و ایکیسی واجب و قدیم اوله و محدث
 اوله که بریسی آخرک وجهه من الوجوه عینی اولمکن اولیه و بوقول مؤمنین ظاهرینک و حکما محجوبینک
 قوایدرو بعض نسخهده نایا تا ایلحق واقع اولدی یعنی تشبیهدن حذر ایلحق اگر حقله غیری مثبت اوله حق اولورسک
 یعنی اگر حقله خلقی اثبات ایدوب خلق حقله غیر ایدوب اثبات ایدوب تشبیه ایلحق بلکه حق عین خلق ایلحق
 صورت تقییدده ظاهر اولدیدی حلاله و وجود واحدی تقیید و ظاهر ایلحق خلق و اطلاق و باطن ایلحق حق مشاهده
 ایلحق و دخی سن تنزیهدن حذر ایلحق اگر مفرد اوله حق اولورسک یعنی شفعیتدن حق افراد ایلحق اولورسک تعددنک
 تنزیه ایلحق زیرا آندن غیری برشی بودر که آنی آندن تنزیه ایدوسن و لکن ذاتیله واحددر * و صفاتیله کثردر
 پس وحدت کثرت و اطلاق و قید نسبت ذاتیه در پس حق کندی نفسندن ذاتی مقتضیاتدن تنزیه اولغله
 پس اگر سن تنزیه ایلحق اولورسک اثبات غیری ایدوب تقیید ایدوسن پس دیک اولورسک اگر سن افراد وجود حق ایلحق
 قائل اوله حق اولورسک پس آنک تنزیهندن حذر ایلحق زیرا چنکم حقله غیر اولسه حق کندی نفسندن ذاتی
 مقتضیاتدن تنزیه اولغله و مفردا در اسم فاعلدر ما انت هول انت هو و زاه فی) (عین الامور مسر حوامقیدا
 قید خطاب ایلحق مقید اولان انت مشاهده متعینه اولان حقک عین مقیده سندن کایه در و قید غیبت ایلحق مقید
 اولان هو حقک غیب و لا تعیندن و هویت مطلقه سندن کایه در پس قید خطاب ایلحق مقید اولان حقک تعینی
 که انت در * آنک غیب و اطلاقدن که هو در فی ایدوب یعنی وجود مقید مقیده اولدیدی حلاله * وجود مطلقک
 عینی دکلدر مطلق اولدیدی حلاله بلکه انت هو در یعنی مقید مطلقدر حقیقت وجود اعتبار ایلحق که مقیده مقیددر

و مطلقه مطلقه پس معنی بود اول و در سن قید ظاهر ایه مقید ایکن مطلق و غیب اولان وجود حقیقت عینی
 دکاسن * و اما حقیقت وجود اعتباریه سن آنک عینی و هویتی سن و سن افی عین امورده مطلق کوررسن زیرا
 صور کلامه کایه ایه یعنی حقیقت واحد ایه در و سن افی عین اعیانده مقید کوررسن هر عین ایه عین حسیله
 نظم وری اعتباریه زیرا بر مقید مقید آخر غیر در و مطلق عین در مقید اسم ظاهر و عالمدر و مطلق باطن
 و حقد و رو و وجه شیک کلامدن متبادر اولان وجه ظاهر در * و اما وراه فی یاه متکلم ایه و تشدید ایه دخی
 جائزدر یعنی سن اول دکاسن یعنی مقید مطلق دکادر اطلاق ایه تقیید مکمل مباحثی اعتباریه بلکه سن آنک
 عینین حقیقت وجود اعتباریه وراه فی و سن افی حقیقت محمدیه بر وجه ده که ظاهر و باطنی جامعه در *
 و ظاهر ایه مقید و عالم و باطن ایه مطلق و حقد و رو و سن اول حقیقتده تعین اعتباریه سن بنده کوررسن امورک
 عینی باطن اعتباریه مطلق و حق و ظاهر اعتباریه مقید و خلق امدی مضرات انت و هو و کاف خطاب
 و تاه خطاب و یاه متکلم کبی پس بولرک کایه عین واحد دن کایه در که ظهور و بطون مرآتینده ظاهر اولدی
 زیرا انت ده متعینه اولان حقیقت هوده متعینه اولان حقیقت عین در و کذلک خلق خلق اولدی حقیقتله
 حقیقت غیر در حق حق اولدی اعتباریه و ظاهر دخی ظاهر اولدی اعتباریه باطن عینی دکادر و آنک
 عین واحد اولان حقیقت حق مراتب ظهورات و تجلیات و تعیناتده ظهور و بطون اعتباریه اول
 و باطندر و ظاهر و آخردر و مطلقه مطلقه مقیددر و اطلاق ایه تنزیه و تقیید ایه تشبیه اولور
 قال الله تعالی (لیس کله شیء و هو السميع البصیر) فنبه الله تعالی لیس کله شیء دیدی پس کاف زانده اعتبار
 اولنده مفهوم عموم اوزره تنزیه ایلدی و هو السميع البصیر دیدی پس تشبیه ایلدی زیرا خلق دخی جمع
 و بصیردر قال الله تعالی (لیس کله شیء) فنبه و شیء و کاف غیر زانده اعتبار اولنده مفهوم خصوص
 اوزره حق تعالی لیس کله شیء دیدی پس تشبیه و تنبیه ایلدی زیرا لیس مثل مثله دیک اولور پس مثلی اثبات
 ایدوب آندن اشیا نیک مثلین تی ایدر پس تشبیه لازم کاور (و هو السميع البصیر فتره و افره)
 و هو السميع البصیر دیدی پس تنزیه و افراد ایلدی یعنی جمع و بصیر و حقد در زیرا کمال تقدیمی و جبرک
 تعریفی حصر افاده ایدر یعنی هر جمع و بصیرده جمع و بصیر اولان حقد در آندن غیر جمع و بصیر بود پس
 مثلدن تنزیه ایدوب افراد ایلدی پس تشبیه ایلدی عین تنزیهده تنزیه ایلدی عین تشبیهده زیرا تشبیه ایه
 تنزیهدن هر بر بسی حقیقه حق ایچون ذاتیدر و حق بولرک جعنده در وقتا کم شیخ رضی الله عنه منزله و مشبهک
 و حقیقت حال ذکرندن فارغ اولدی به نوح علیه السلام قوی ایه آنلری دعوتی حقیقتده اولان آنک حالنه
 شروع ایدوب دیدی (لوان نوحا جمع لقومه بین الدعوتین لاجابه) (اگر نوح علیه السلام قوی ایچون دعوتین
 بینده جمع ایدوب البتة اجابت ایدر لردی آنرا کایه نوح علیه السلام قوی تشبیهده افراط ایتمکله کثرت
 اسماء ایه وحدت حقدن محتجب اولدی پس نوح علیه السلام تنزیهده مبالغه ایدوب صغیات اسمیه عبادتدن
 وحدت عینه و وحدت صرفه دعوت ایلدی پس آنک قوی شهود کثرت ایه وحدتدن محتجب اولدی قلندن اوزری
 اجابت ایدر و اما اگر نوح علیه السلام دعوتین یعنی وحدت ذات ایه کثرت اسماء یعنی جمع ایدوب
 تنزیهده تشبیه و تشبیهده تنزیه ایه دعوت ایدوب محمد علیه السلام دعوت ایدوب کبی البتة اجابت ایدر لردی
 و لکن کثرت و ظاهر تعقلری احوالی غیرت الهیه دن قهر اقتضا ایلدی * پس آنکچون مفهوم واحد تعدا درندن
 بعید اولان دعوت تنزیه ایه دعوت اولدی بلر (فدعاهم جماعه) (پس نوح علیه السلام قومی چهاراد دعوت
 ایلدی یعنی اسم ظاهر و آنک تحتنده اولان اسمانک کثراتی ظاهر اولان احدیه دعوت ایلدی پس آنلر
 ظاهر لیه اکا اجابت ایدر احکام کثرت آنلر اوزرینه غالبه اولدی یغندن اوزری و لکن ظاهر ایه فعل ایه
 اجابت ایدر اسم ظاهر لیه صورتی ظاهر به و حقد مفصل و فرقانی اولان کایه نوح علیه السلام کلام الهینک نظمی
 صورتیدر که عین نفس رحمانیه حق تعالی انکله تکلم ایلدی پس کلامنک حجاباتی ظاهر یا تنده قائمین اولان
 مظاهر لیه خفیاتدن آفی استماع ایدر و اما کاجابت ایدر و لکن حق واحدک سماعتدن صم اولدی بلر * پس
 کفر کثرت ایه وجه احدی ستر ایدر (ثم دعاهم اسرا) (آند نصکره آنلری اسرار دعوت ایلدی یعنی اسم
 باطنه و آنک تحتنده اولان اسمانک کثراتی ظاهر اولان احدیه دعوت ایلدی تا کیم باطندری وحدت ذاتیه به

منقاد اوله و لکن آنلری سرک باطننه دعوت ایلدی و آنلر پس ظاهر ده ایدی و تعینات مطلقه حکمی آنلر اوزره
 امتیلا ایدوب کثرت ظاهر به متوغل اولدی قلندن اوزری وحدت باطنه دن بعید ایدر پس آنلر ده نوح
 دعوتی مؤثر ایلدی پس اکا کافر اولدی و آنک دعوتی ردنی اظهار ایدر و آنک ایدر اسرا ایدر بلر
 (ثم قال لهم استغفروا ربکم) (آند نصکره نوح علیه السلام قومه ایدی ربکزدن غفری طلب ایدر که سزی
 نورو جودی ایه بوعینات حجابیه و حجب ظلماته دن ستر ایلیم و ستر دخی وحدت حقه مهتدی اوله ستر
 (آله کان غفارا) (تحقیق ستر ربکزدن غفاردر مطلقا مستغفرین حقدده آنک غفری مبالغه ایه یا تندره پس نوح
 علیه السلام کاه چهاراد اسرار دعوت ایتمکله آنلر تخییر اولدی و دعوت فرقانیه به اجابت ایدر بلر پس
 نوح علیه السلام قومنک عدم اجابت قلندن ربه شکایت ایلدی (وقال رب انی دعوت قومی لیلای)
 (الی الباطن) (و نهارا) (الی الظاهر) (فلم یزدهم دعائی الا فرارا) (نوح علیه السلام ایدی یارب تحقیق ین
 قومی لیلای باطنه و نهارا ظاهر دعوت ایدم و لیلای و نهارا دعوتدن زائل اولدم پس آنلر به نوح دعوت فرارندن
 زیاده ایدوب نوح علیه السلام دعوتی آنلر فرارن زیاده ایدوب نوح طرفندن آنک دعوتی دعوتین
 بینده واقع اولدی یغندن اوزریدر و آنلر طرفندن عدم استعداد لری ایه نوح حیددن بعید اولدی قلندن اوزریدر
 (و ذکر عن قومه انهم تصاموا عن دعوتیه) (نوح علیه السلام قومی طرفندن ذکر ایدر که آنلر آنک دعوتدن
 تصامم ایدر و قال) (و انی کلام دعوتیم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم فی آذانهم) (زیرا آنلر اوزرینه غالب اولان
 احتجاب کثرت حکمی ایه) (فامتعفروا ربکم) (قولنده استغفارندن دینلرینه و حاللرینه موافق اولمایان شیدن
 سری فهم ایدر بلر) (لعلهم یحییهم من اجابه دعوتیه) یعنی دعوت نوحدن تصامم ایدر دعوتنک استماعی
 قننده آنلر اوزرینه نوح دعوتی اجابتدن واجب اولان شیء عالم اولدی قلندن اوزری یعنی عالم اولدی قلندن که
 آنلر اوزره نوح دعوتیه اجابت و اجیدر) (فاستکبروا فی انفسهم واستغاثوا بیاهم و قالوا لا تدرن آلم تکم
 پس ثیاب لری ایه استغاثا ایدر بلر تا کم آنک دعوتی استماع ایتیه لر) (فلم العلماء بالله ما اشار الیه نوح فی حق قومه
 من الثناء علیهم بلسان الذم) (پس علماء بالله اولان محققین نوح دعوتی حقدده لسان ذم ایه آنلر اوزره شان
 نوح علیه السلام نه شیء اشارت ایلدی بیلدی یعنی نوح علیه السلام لسان ذم ایه قومه ثنایدوب اول شایه
 اشارتی بیلدی بلر آنلر اعراض صورتده آنک دعوتی اجابت ایدر صورت انکار ده اجابت ایدر کاردن اوزری
 زیرا نوح علیه السلام آنلری استغاثه یعنی طلب غفره و امتناره دعوت ایلدی پس استغاثه ایه تجلی واحد
 چهاردن متظاهر اولدی بلر پس نوح دعوتی انکار صورتده اکا قرار ایدر کاردن اوزری نوح دخی آنلر صورت
 ذمده ثنای ایلدی) (رب لا تدر علی الارض من الکافرین دبارا) (قوی ایه که باطن و جمعه وصولری ایچون دعا
 ایلدی نه کیم آنلر آنک دعوتی اجابت ایدر اعراض صورتده و کذلک جهل صورتده ظاهر اولدی بلر آنلر ده
 دعوتیه اجابتک وصولی علمی حاصل ایکن) (وعلموا) (و فی نسخه) (و علم انما یحببوا دعوتیه لما فیها من الفرقان)
 (و علم العلماء بالله قولنه معطوفدر و علماء بالله بیلدی بلر که نوح دعوتی آنک دعوتی اجابت ایدر آنک دعوتده
 فرقان اولدی یغندن اوزری زیرا نوح علیه السلام قوه تی کثرتدن وحدته و تشبیهدن تنزیه دعوت ایلدی
 و بود دعوت عین فرقاندر بر هر تبه دن بر هر تبه به دعوتدر مر تبه اولی ده حقد عدم شهودی ایه مطلقا دعوت
 فرقاندر اسم مذکن اسم معزده و اسم مضلدن اسم هادی به دعوت کبی محمد صلی الله علیه و سلم دعوتدن غیر
 (ادعوا لی الله علی بصیرة انا و انی و سبحان الله و ما انا من المشرکین) (آنک دعوتی فرقاندر بصیرت اوزریدر
 و کذلک نوح قومی گاه آنلر عقولی حقیقتیه ایلاد دعوت ایلدی و کاه آنلر صورتی حقیقتیه نه ایدر دعوت
 ایلدی پس آنک دعوتده تفرقه اولغله اجابت ایدر بلر) (والا مفرق ان لا فرقان) (واصر وجود فرقاندر فرقان
 دکادر به حقیقت ذاتیه احدیه که جمیع اسماء الهیه بی جامعه و حقایق متباینه و متما یله بی حایه در آنک احاطه
 ذاتیه سندن خارج بر شیء یوقدر * پس وحدت ذاتیه و کثرت اسماء ذات احدیه نیک لازمیدر * پس تنزیه
 و تشبیه و افراد و غیر نسب متضاده بینده در نسب متما یله بی جامعه اولان ذات احدیه
 اعتباریه دکادر * پس ذات احدیه نیک بحسب الحیل کثرت نسبی اسماءیه و کثرت وجودیه امکانیه ده ظهور
 و تجلیسی اعتباریه بر شیدن تنزیه اولور زیرا شیء کندی نفسندن و ذاتی مقتضای بدن تنزیه اولور پس امر قرأ ندر

فرقان دکادر و شیخ رضی الله عنه بونده اشارت ایدر که نوح قومی قرآنده ایدی انکچون فرقانی اصغالیوب
اجابت ایدر و شیخ رضی الله عنه مقامیندن هر بر مقامده نازل اولان کسمنه نك حالی بیانه و مقامین بینه
و نفع اولان نك بیانه شروع ایدی) (ومن اقم فی القرآن لایضی الی الفرقان وان کان ذیه) (وبرکسنه که
قرآن بر جمع مرتبه سنده اقامت اولنسه فرقانه متعلقه اولان اخباراتی اصغالیوب نیزه ذرا عین جعهده در فرقانه
ایدیکن بیلز و اگرچه کیم فرقان قرآن ایچنده در آندن خارج دکادر و فرقانه اصغالیوب ایچنده در (قان القرآن
بعضی الفرقان) زیرا قرآن فرقانی متعیندر (یعنی جمیع مراتب تفصیلیه فرقانه جمع جعهده و جمع فرقده
مجموعه در * و قرآن جمله فی جامعده و فرقان قرآنی یعنی فرق جمعی متعین دکادر * زیرا قرآنده مجمعه اولان
اعیان هر بر سنده بحسب الحول اولان ظهور و فرقا ندر ظهور جمعی و قرآنی دکادر * پس انکچون فرقان
قرآنی متعین دکادر * و قرآنده اقامت اولان کسمنه فرقانی اصغالیوب (ولهذا) (ای لکون الامر قرآنا)
(ما اخص بالقرآن الا محمد صلی الله علیه وسلم وهذه الامه التي هی خیر امه اخرجت للناس) (یعنی امر قرآن
اولدی یغندن اوتری محمد دن غیری صلی الله علیه وسلم قرآنه برادر مخصوص قلندی وجودی الیه جمیع اسماء
الهیة نك مقتضایه ظاهر و حقیقی الیه جمیع حقایق اسماء الهیه جمیع قرآنی فی جامعه اولدی یغندن اوتری
بلکه آنک حقیقی حقیقت کلیه جمیع قرآنی اولدی یغندن اوتری و بوات محمدیه دن غیریکه ناس ایچون اخراج
اولان امتان خیر لوسیدر * یعنی آنلر دخی قریب محمدی و وارث احدی الیه قرآنه مختصه قلندی زیرا بوندن اول
سبق ایدیکه جمیع عباد الله کاملین اسماء تفصیلیه دن منزله اولان حکمک مظاهر یدر * پس ام ماضیه ده
حکم الهینک مقتضای تزییه دعوت ایچکدر * زیرا قوم تعبد صغیات کثرته مک و صور اسماءیه نك
جایانی دعوتیه ملاب اولدی * و کثرتک اصلی اولان حقیقت احدیه دن بالکلیه داخل اولدی * و لکن واقعه
اصنام و عبادت صور عالم اجسام انکچون واقعه اولدی زیرا عین احدیه مستملکه الیایان اولان نسب
غیبیه نك ظهوری و تجلیان نك تعینی ارادت اولیده اول ارادته حقل مرادی ایدی * پس حقایق اولای عالم
شهادته ظاهر اولدی * زیرا الله تعالی مراد ایدیکه مدف اوله و کال عرفان حاصل اولر الانسب ذاتیه دن
هر بر سنه لوازم و عوارض الیه عالم ملک و نهاد تیده صورت جعهده ظاهر اولغله شول صورت ظاهر الیه که آنک
مختصیاتی خصوصیات متباینه در که اول خصوصیات عالم امور و ملکوت مظهری صورنده اولیه که صور اسماءیه
فرقا نك تجلیاته قابله اوله ابتدا امریه مشیت ظاهره به توجه ایدی پس وقتا کیم صغیات جاییات اسماء ظاهره
اولدیه و حضرات خمس قنیده اولان تجلیاتی حضرات خمس ابرار ایلدیه و اول قرون اول اربابنک نفوس
تجلی اول اربابنک مقتضای اوزره صور اسماء عبادیه متوجه اولدیه و آنلرک جوئی اوزره کثرت احدیت
شمودی مستولی اولدیه پس واجب اولدیکه آنلر نسبت الیه کمال جمعی به دعوت حکیم تزییه و توحید اوزره
مبنیه اوله حتی بود دعوت تزییه روحانیه اقبای عینی علیه السلام زمانه کلمه متکامله اولدی و آنلرک
مرتبجه ججهده اولان دعوتین غیری باقی قالمدی پس حکمت محمدیه امری علی ماهر علیه جامعه اولدی
و آنک احکام شرعیه بی دخی جامعه در مصالح جمعیه کالیه بی که بعضی آنلرک اوجیه متعلقدر بعضی
آنلرک اجسام و اشیا جلدیه مختصدر * پس آنک شرعی جمیع شرایع متقدمه بی جامع اولدی و آنلرک دن زیاده
ظاهر اولدی پس حکمت محمدیه جامعه در عین تشبیه تزییه یتیله و عین تزییه تشبیه یتیله (فلیس کله
شیء جمیع الامر فی امر واحد) (پس محمد علیه السلام لیس کله شیء یدیدی پس امر تشبیه و تزییه امر واحدده
یعنی بر آتیده بلکه آتندن شیء واحدده جمیع ایلدی و فرقی جعهده * و جمعی فرقده اجابت ایلدی * و واحد صفاتیله
کثیر و کثیر حقیقت الیه واحد اولدی یغنه حکم ایلدی پس بوندن اوتری (اویت جوامع الکلم) دیدی و اما فرقان
صاحبی پس آنک امری صعبدر دعوتی دخی اصعبدر زیرا اصعب تزییه و توحیدیه و دون التفصیل ججهده
دعوت ایدر سه قومی اکا) (ما من دایة الا هو اخذنا صیبتها انزل فی علی سراط مستقیم) قولی الیه اجابت ایدر
پس هادی الیه فضل و عافی الیه مطیع یتیله فرق مرتفع اولدی بلکه بوشه و دیده عاصینک وجودی اولدی
و اگر تشبیه و تفصیل دعوت ایدر سه قومی اکا) (اجابت ایدر * و موبانک قومی کبی) (ارنا الله جهرة) (ودخی
اجعل لنا الهاکمالهم آلهة) (قوللری الیه * زیرا داعی بر شفعه و مدعو بر شفعه در و هر بر پستی کندی جانبی

ترجم ایدر * و اما جمع و تفصیل و تشبیه و تزییه یتیله جامع اولان بو کمالقدر) (ملوان نوحانی بمثل هذه الایة لفظا
اجابوه پس اگر نوح علیه السلام لفظا بآیت ثلثی قومنه کتوریدی و آنک دعوتی جامعه اولیدی قومی اکا) (اجابت
ایدر لردی محمد علیه السلام بآیت الله کاوب آنک قومی اکا) (اجابت ایدر کبری کبی و انکچون لفظا دیدی * زیرا
نوح علیه السلام معنی جهته یلوه آیتک ثلثی الیه کندی انکچون قومی اکا) (اجابت ایدر فعل الیه که اول اجابت
معنویه در که اول اجابت قول الیه اجابتدن دخی اخفادر) (فانه شبه و تزییه الیه واحدة بل فی نصف آیه) (زیرا
تحقیق محمد علیه السلام * آیت واحدده تشبیه و تزییه ایلدی * بلکه آیتک نصفده تزییه تشبیه و تشبیهده
تزییه ایدوب تزییه الیه تشبیه یتیله جمع ایلدی) (نوح دعا قومیه لیلان من حیث عقوهم و روحانیتهم قائم غیب)
نوح علیه السلام قومی لیلایعنی باطنه و غیبیه دعوت ایلدی قومنک عقول و روحانیتلری حیثیتله * زیرا
آنلرک عقول و روحانیتلری غیبدر یعنی غیب اضافیدر * زیرا غیب ایکیدر بر پستی غیب حقیقیدر * و اول
ذات مطلقه در و حقایق اسماء ذاتیه در که معانی غیبدر بر پستی غیب اضافیدر و اول عالم امر در و عقول و نفع و
و ارواحدن ابداع عالمیدر * و بوحیته نك نوحک دعوتی تجردک و زناات و قدسک مقتضای اولان شیتیه در *
و کدورات بشریه عنصریه دن انسلخک موجدیه در * پس کدورات بشریه بر وجه الیه لیلدر بحسب متراکه
واحکام امکانیه لیلده مدلهمه کبی انده متضاعفه اولی اعتبار الیه و عالم امر و ابداع دخی لیلدر بر نسبت و اضافت
ایله غیب اولی اعتبار الیه و نهار در غیب حقیقی و عالم مادی به نسبتله زیرا اول مراتب ظهور و شهادتدر
(و نهار ابداعهم حیث ظاهر و صوره و جستم) (و نهار * یعنی ظاهره آنلری به کذلک دعوت ایلدی
صور و جسته لری نك ظاهری حیثیتله یعنی اسان عالم شهادت الیه احکام صالح جسمانیه نك احکامیه و مدام
صور و معشیه نك اقامته آنلری دعوت ایلدی پس نوح علیه السلام قومی اولایعنی و اولایعنی و عقول و روحانیتلری
حیثیتله عالم غیب و تجرد و انسلخه دعوت ایلدی * پس دعوت آنلرک مقتضایه متضاعفه اولغله اکا) (اجابت
ایده بر بعد اقتضای اوزره ظاهره و صور جسمانیته نك مهمانی اقامته دعوت ایلدی پس دعوتین بینه
ظاهر دن انسلخ و تجرد و اوزره ظاهره مهمانیه نك غل اعتبار الیه منافات واقعه اولغله دعوتین بینه متضاعفه اولوب
اجابت ایدر * پس نوح علیه السلام دعوتیه مبالغه ایدیکه قومنک حیرتی و ضلالتی زیاده اولدی) (و اما جمع
فی الدعوة) (بین التزییه و التشبیه) (مثل لیس کله شیء یدیدی جمع ایدیکه کبی) (فتفرت بواطنهم لهذا الفرقان فزادهم فرارا
جمع ایدیکه محمد علیه السلام لیس کله شیء یدیدی جمع ایدیکه کبی) (فتفرت بواطنهم لهذا الفرقان فزادهم فرارا
پس بوفر قاندن اوتری یعنی اولای باطنه بعده ظاهره دعوت ایدیکه کندی اوتری آنلرک بواطنلری تفرت ایدی
پس دعوتیه عدم جمع آنلرک فرارن زیاده ایدی (ثم قال) ای اشیر نوح علیه السلام (عن نفسه) (آند نصکره
نوح علیه السلام کندی نقتندن سراحقه مخاطب اولدی بقی خالده) (وای کلام دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم
فی آذانهم واستغشوا ثيابهم) (قولیله اخبار ایلدی) (انه دعاهم) (لیلا لیسان الغیب الی الغفر) (لتغفر لهم
لا یكشف لهم) (تحقیق قومی لیلایسان غیبیه غفره اول دعوت ایلدی که حق آنلری غفر و مبرا الیه حق آنلری
کشف ایتکچون دعوت ایدیکه) (وفهم و اذلت) (ای الغفر) (منه علیه السلام) (نوح علیه السلام
دعوتدن آنلرک لیسک مقتضای اولان غفر ضروری * فوم ایلدی) (للاک جهلوا اصابعهم فی آذانهم
واستغشوا ثيابهم) (یعنی نوحک کلامندن غفری فهم ایدیکه کندی اوتری اصابعلری آذانلریه وضع ایدیلر
و ثیابلری الیه بوزندیلر یعنی نوحک نداسنی استماع ایتکچون ثیابلردن غفر اخذ ایدیلر * پس صورت
رد و انکارده غفر ایچون اولان دعوتیه اجابت و اقرار ایلدی و ستردن آنلرک مرادی نوحک دعوتی استماع
ایتک ایدی زیرا استماع ایدیکه کندی اجابت و جو بی عارف ایدیلر انکچون حاللرک مقتضای اوزره غفر دن
نوحک کلامنی استماع ایتکچون غفری اخذ ایدیلر) (وهذه کاهما صورة السراة الی دعاهم الیها فاجابوا دعوتیه بالفعل
لا یلیک) (و بود کراولان افعال و احوال لری نك کیدی که آنلرک صادره اولدی نوحک آنلری دعوتی حالنده
شول ستر صورتدر که نوح آنلری دعوت ایلدی * پس نوحک دعوتی آنلر فعل الیه اجابت ایدیلر لری الیه
ایده بر فعل الیه اجابت ایدیکه کندی استماعدن ستری اخذ ایدیکه کیدی * و لیسک الیه اجابت ایدیه (فعل الیه بوسری
اخذ ایدیلر لری پس نینک دعوتی استماع ایدیکه کندی اجابت و جو بی فهم آنلری نك اخذ بقدره نصکره در

والاجماع وجهه منكر ينك انما يسر احتياجا لى بوقدر (وفى ليس كنه شئ اثبات المثل وتقيه) ومحمد عليه السلام ليس كنه شئ قولده مثلث اثباتى وثمين ثابتة يعنى محمد عليه السلام دعوتى دعوتين بينى جامعهم در نوحك دعوتى كبرى غير جامعهم دكادر (ولهذا قال صلى الله عليه وسلم عن نفسه انه اوتى جوامع الكلم) يعنى محمد عليه السلام دعوتين بينى جامع اولادى اجلدن كندى تقسندن اخبارا يلدى (اوتيت جوامع الكلم) قولى ايله تحقيقا كاجوامع كام اعطا اولدى يعنى اسماء الهيه وانلك جميع مقتضياتا كاورلدى پس رسول عليه السلام جميع صيغ دعوت ايله دعوت ايدر (خادع محمد قومه ليلا ونهارا بل دعاهم ليلا في نومها راني ليل) (پس محمد عليه السلام كندى قومه ليلا ونهارا دعوت ايتدى بلكه آنلى نهاره ليله وليده نهاره دعوت ايتدى يعنى قومه مجرباطن وتنزيه متفرق وظاهر وتنزيه متفرق دعوت ايتدى بلكه احد بت جمع ايله باطن وتنزيه وظاهر وتنزيه بينى جمع ايدوب باطن وتنزيه وظاهر وتنزيه وظاهر وتنزيه باطن وتنزيه دعوت ايتدى لانه المحيط بالكل والجامع للفرع والاصل) (فانما قوتوا فتم وجهه الله) (قَالَ نوح في حكمه لقومه يرسل السماء عليكم مدرارا) (پس نوح عليه السلام وقتا كيم قومك مقام وحال ينك حكمى اوزره اجابت عليه لرن مشاهده ايتدى زيرا استغفار دن آنرستر طلبى فهم ايتدى پس نوح عليه السلام كندى مقام دن مكر ايدوب آنرلك عدم شعور لى حيثيتيله هذات ايتكم چون نزول ايتدى پس بركلام ايله تكلم ايتدى بلكه آنرلك ظاهرى آنرلك ظاهرى دن فهم ايتدى كاري ثبته مناسب اوله وانك باطنى افكار وعقول لى ايله آنرلك معقول لى نه موافق اوله پس نوح عليه السلام حكمتنده قومه اسان اشارت ايله ايتدى اكر من تنزيه عقلينك مقتضامى اوزره بك اجابت ايله جك اولور سكر الله تعالى عالى يعنى هابى سرك اوزر بكرة ارسال ايدر سياه واطاري بران اولدى حاله) (وهي المعارف العقلية في المعاني والنظر الاعتباري) (واول مياه معارف عقلية در معانيه ودخى نظر اعتبار ايدر) (ويعدكم بآه والى اى بما يميل بكم اليه) (وسره اموال ايله يعنى واردات قدسيه وتجليات ذوقيه دن شول شيله امداد ايدر كه سزى حق طرفته جذب ايدوب ميل ايتدى) (فانما مال بكم اليه را بتم صورتكم فيه) (پس بختكم اول بارى قدسى وتجلي شهودى سزى حق طرفته جذب ايدوب ميل ايتدى سز اول تجليه اعيان ثابته كزل صورتى مشاهده ايدر سكر) (فن تخيل منكم انه را) (خا عرف ومن عرف منكم انه راى نفسه فهو العارف) (پس سزدن شول كسكه تخيل ايله تحقيق اول حق مشاهده ايتدى يعنى اول تجلى شهوديه مرئيه اولان صورتى حقد رظن ايدوب حق مشاهده ايتدم ديوتخيل ايتسه پس اول كسكه حق عارف اولدى زيرا اعيان ثابته نك صورته متجلي اولان وجود واحد اعيانك خصوصياتى حسيه متجليه كندى حسيه دكادر سزدن شول كسكه عارف اولسه كه اول نفسى مشاهده ايتدى پس اول عارف زير اعباد معرفت صحيحه مى عين ثابته نى صورته اولان نفسك معرفت ايدر زيرا حقل تجليسى عين ثابته سنك خصوصيتى حسيه در پس مشاهده ايتدى كندى نفس ايتدى) (فلهذا انقسم الناس الى عالم بالله وغير عالم به) پس مشاهده اختلاف دن اوترى اهل اذواق اولان ناس عالم بالله ايله غير عالم بالله منقسم اولدى يعنى عارف ايله غير عارف منقسم اولدى پس عالم بالله اول كسكه در كسكه هر نه نظر ايتسه كندى نفسى ايتدى كنى مشاهده ايله غير عارف اولدر كه عين ثابته مى صورته مشاهده ايتدى كنى صورتى حقد ديوتخيل ايله پس وقتا كيم قوم نوحك ظواهر ايله احتجاب لى مشد اولدى وعقول لى اهرام ايله مشوبه اولدى افكار عاديه وقياسات عرفيه لرن دن تنزيه ايله اولان معارف كليه مجرده به تجاوز ايتدى ونوحه انكار ايدوب معقول لى نه تابع اولدى نوح عليه السلام ربه شكات ايدوب ايتدى (رب انهم عصوي وتبعوا من لم يرده ماله) (يعنى بار بكا عاصى اولدى وشول كسكه نه تابع اولدى بلكه آنك مالى يعنى علم وعقل ونظر بسى اكار ايتدى) (ولده وهو ما اتجه لهم نظره الفكرى) (وذى آنك اولدى اكار ايتدى ايتدى واول شول شيد كه نظر فكر لى آتى نتايج ايتدى) (والامر موقوف علمه على المشاهدة بعيد عن نتايج الفكر) (يعنى معقول عليه اولان امر معرفتك علمى ويا خود امر الهيتك علمى مشاهده به موقوف در آنك علمى نتايج فكر دن بعيد در پس آنك نظر اعتبار بسى ونتايج فكر بسى اكار ايتدى) (الاخسار) (خسارت دن غيرى يعنى معرفت الهيه دن خسارى زياده ايتدى زير نتايج فكر به وانظار عقليه دن محل علم الهى

ومورد فيض ربانى اولان قلبه فراغت وتوجه تامله قلب جناب وحدته توجه ايتك كركدر تا كيم علم اسنى صحيح كشف صريح ايله كاسل اوله) (فانما بخت تجاربهم وما كانوا هم تدن) (پس تجارب لى رايحه اولدى زير اسطاع ايصار لى نك خاى وافكار ايله مباح علوم لى نك نهاى حقدن مال ايله ميل وانحر افر پس معارف عقلية لى زياده اولد بجه احتجاب لى زياده اولور ومة قصد اصل بدن حد بعدده واقع اولور پس اول معارف ايله مهتدى اولدى بلى) (فزال عنهم ما كان في ايديهم مما كانوا يخيلون انه ملك لهم) (پس آنردن زائل اولدى نتايج فكرى ايله آنرلك قنده حاصله اولان علوم دن شول شيكه تخيل ايدر لى كيه اول شئ آنرلك ملكيد زير اصل اوزره مبنى دكادر زير ايمان وشم ووده مقارن دكادر) (والذين كفروا اعمالهم كسراب بقية يحسبه الظمان ماء) پس نتايج فكر به ايله حتى ستر ايدنرلك اعمالى وعولوى روح قدسى وتايد الهى ايله ويد اولا معله سرب كى زائله در (وهو في المجهدين وانه قواما جعلكم مستخلفين فيه) (ضمير علم دن عبارت اولان ما به راجع در وهوميت ادر) (وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه) (قولى خبر در اى هو فى المجهدين مدلول قوله) (وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه) (يعنى نتايج فكرى ايله حاصل اولوب آنرلك قنده ملك تخيل اولان علم محمد دين حقدن الله تعالى) (وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه) (قولنك مدلول ايدر بوقولك مدلولى بودر كه علم الاهك ملكيدر ومحمد دين آنده استخلاف اولنشدن بالاصالة آنرلك ملكى دكادر حق تعالى اول علمى آنرلك اعطا ايدوب آنرلك اوزره آنرلى خلافت ايتنشدن پس استخلاف طر يقيله آنرلك ملكيدر زيرا آنرلك علوى واردات الهيه وتجليات رحانيه ايله حاصله در بلكه علم الهى در كه كمال تقريب محل قنده آنردن منطبق در پس محمد دينه خطاب ايدوب در كه شول عليه كى سزى آتى اعطا ايتدى وسزى آنده مستخلفين ايتدى آنك بعضيتى سز فقر اطالينه اتفاق ايدك استعداد لى حسيه بلكه استخلاف طر يقيله آنرلك ملكى اولان علم الهى فى اصله در ايتكلمه آنرما مور اولدى بلكه حقه استاد ايدوب آنرلك اوزره حق خليفه ايدر پس اول ملك مستخلف فيه اولان علمى الله تعالى به رايدوب اكا اسناد ايدو (روانك اوزره آتى خليفه ايتسه لى كندى ربه آتى اسناد ايتيه لى) (وفى نوح والنوحين ورد الا تتخذوا من دونى وكيلا) (ونوح عليه السلام حقدن وانك ذوق اوزره اولان نوحين حقدن) (الا تتخذوا من دونى وكيلا) (قولى وارد اولدى يعنى وقتا كيم نوحين كندى يذر نه استخلاف طر بى اوزره اولان ملكى كندى بلى ايجون ملك ظن ايتدى واندره وانرلك يذر نه اولان شيشه حقل مالك اولد بقدن محتجب اولدى پس حق تعالى آنرلك ظنى اوزره آنرلى تصديق ايدوب ديد بلكه ملك ومالكزدن ونفوس وعلمكزدن شول شيكه سرك يذ بكرده دز سرك ملككزدن ولكن بى آنك اوزره سز وكيلا اتخاذ ايدك بدن غيرى وكيلا اتخاذ ايتيه سز پس بولر عدم تصرف ايله مامور اولدى بلى) (فانبت الملك اهام والوكالة لله فيه) پس الله تعالى بوايتده نوحين ايجون ملكى وملكه الله ايجون وكالى اثبات ايتدى بوقدر اوزره والوكالة قولى نصب ايله الملك قوته معطوف اولور وبارزدر كه والوكالة رفع ايله مستد اوله ونه قولى خبر اوله يعنى وصال بوكه ملكه والوكالة ايجون ثابته در زير ملك موكل ايجون ووكيل ايجون دكادر پس آنرلى خلفاء متصرفين ايتدى ولكن آنرلى مالكين ايتدى زير الله تعالى آنرلك اعيانى صورته ظاهر در) (وما ملكك ايمانهم) (پس حقل اندره تملكى ايله ملكك كليتسه مالك در نفس لى ايله مالك دكادر ولكن آنرلك شعور لى بوقدر پس خلافته استحقاق لى بوقدر زير ملكك قدرى بيلز ولكن محمد دين معرفت لى جهتيله خلافته مستحق اولدى بلى) (فهم مستخلفون فيه) (پس محمد بون ملكه مستخلفون در بعض نسخده فهم واقع اولدى يعنى پس محمد بون كندى نفس لرنه ونوحينه وسائر ائمه مستخلفون در زير انلردن ملكك بجه سندن در) (فالملك لله) (پس ملك بالاصالة الله ايجون در ومحمد بون آنده مستخلفون در) (وهو وكيلاهم) (وانه نوحينك وكيلاهم) (فالملك لهم) بالتخليك لا بالحققة پس الله آنرلك وكيلى اولد قده ملك انلر ايجون در الله تعالى انلر تملك ايتك حقيقت ايله دكادر بوقدر اوزره وكيلاهم قولده اولان ضمير نوحينه راجع اولور ومحمد دينه دى راجع اولور چارزدر يعنى الله تعالى محمد دينى كندى ملكنده استخلاف ايتدى پس ملك بالاصالة الاهكدر ولكن انلر استخلاف طر بى اوزره تملك ايتكلمه نه ملكى اصلنه ردا بى كى آنردن طلب ايتدى رسول عليه السلامه) (الا اله الا هو فاتخذوه وكيلا) (قوانده اول ملك مستخلف فيه ده آتى وكيلا اتخاذ ايتك انلر امر ايتدى ونوحين حقدن ثابته اولان

و کالت بونرايچون دخی نایه دره پس ملک مجربین ایچون نایه در و لکن فالملک اهرم قولنده معرفت الهیه ده
 فاقصن اولان قومک اذهاته الله دن غیری بر ایدایچون ملک الباقی سبق ایتمسون و سبق ایدر سه اتی رد
 اینکچون شیخ رضی الله عنه ایدی (وذلك ملک الاستخلاف وبهذا كان الحق ملک الملك) (و بوملک ملک
 استخلاف و بوملک ملک استخلاف اولمغه و آنرا ایچون ملک ثابت اولمغه حق ملک ملک ملکی اولدی زیرا آنرا
 وجودی بالاصاله حق ملک ملک در زیر وجود درنده مالک و ملک و تصرف و قیوم حق در حق آن ملک ملک در
 زیرا) (واقعه و اما جعلکم مستخلفین فیہ) (امری موجب آن ملک شول وجودی ملک که آنده آن ملک
 مستخلفین اولدی لاری و مالک اولدی لاری علوم و اذواق و احوال و اخلاق و سایر مراتب و مقاماتی و معارف
 و کالاتی بالکلیه اتفاق اید کارنده) (من کان لله کان الله له) (پس حق آن ملک مالی و ملکی اولور و بومعنا به شیخ
 عارف ابو زید بسطامی قدس سره الله تعالی به مناجاتیه که کاجلسی قنده ایدی) (ملکی اعظم من ملکک
 لکنونک لی و انالک فانا ملکک و انت ملکک و انت العظیم الاعظم و ملکک انت فانت اعظم من ملکک و هو انما کما قال
 الترمذی) (تہ کیم شیخ کامل و مرشد فاضل استاد طریقت و برهان حقیقت محمد بن علی الترمذی رضی الله عنه
 دیدی یعنی حکیم ترمذی خاتم ولایت محمدیه شیخ رضی الله عنه ملک اولاد تن ابیکه و زیل مقدم خاتم محمدین که
 خاتم ولایت خاصه محمدیه در سوال ایدی کی سوا لایک جمله سندن در ملک ملک قولی ایدی پس شیخ رضی الله عنه حق
 ملک ملک اولدی یعنی ترمذی قولی ایدی استشهد ایدای (و مکر و مکررا کبار الان الدعوه الی الله مکر بالمدعولانه
 ما عدم من البدايه فيدعي الی الغايه) (نوح علیه السلام قومنه دعوت ایتمکله مکر ایدکده یعنی قومک
 رؤسای لاتذرن الهتکم قولری ایدی نوح علیه السلام اجابت ایتمکدن سائر قومنی منع ایدیلر و مکر کبار ایدی
 مکر ایدیلر زیرا الله تعالی به دعوت مدعو مکر در زیر مدعو ایدیتدن معدوم قلندی تا کیم غایه الله دعوت
 اولانسه یعنی مدعو ایدیتد معدوم کرکدر تا کیم آنکله حق عدمیتی فرض اولنه اند نصکره غایه الله دعوت
 اولنه زیر مدعو مادامکه موجود در حق آنکله در پس بوقدر اوزره لانه ضمیری مدعو راجع اولور و عدم
 مفعول ایچون مبنی اولور و ضمیر مستمر مدعو راجع اولور و ما عدم فاعل ایچون مبنی اولور و ضمیری مدعو
 راجع اولور و مفعول محذوف اولور دخی جائز درای لان المدعو ما عدم ای ما فقد الله من البدايه و لانه ضمیرشان
 ایچون واقع اولوب عدم مفعول ایچون مبنی اولور و ما تمام فاعل ضمیری الله راجع اولور جائز درای لان الشان
 ما عدم ای ما فقد الله من البدايه فيدعي المدعو الی الغايه و يدعي قولي مفعول ایچون مبنی اولور و ضمیر مدعو
 راجع اولور امدی الله تعالی به دعوت مکر اولدی یعنی بودر زیر الله تعالی بیدایت و نایک مدعو و دعوت ایدیتدن عیندر
 و هر شیک عیندر پس مدعو ایدیتد الله مغفوری دگدر تا کیم نهایت اولان مرتبه ده الله دعوت اولنه
 و مدعو حقدده بیدایتدن حق فقدان تصور اولنمیخه نهایت اگاد دعوت اولنیز پس بر مرتبه ده حق
 شهودی قنده مدعو اول مرتبه دن مرتبه اخر اید حق شهودی ایچون دعوت ایتمک و مرتبه اولیده حق
 ظهور و شهودندن اعراض ایدر ملک و مرتبه اخراده اولان ظهور و شهوده دعوت ایتمک مدعو مکر در
 پس نوح علیه السلام قومنه مکر ایدی ظاهر اولد قده آنرد دخی آنک مکرئی آنک مکرندن اکبر مکر ایدی مقابله
 ایدیلر و بری برینه) (لاتذرن الهتکم و لاتذرن و داولا سواعا و لا یغوث و یعوق و نسرا) (دیدیلر یعنی بواسطی
 ترل ایتمک دیدیلر زیرا بونرم مظاهر الهیه در پس هر حقکم آنری ترل ایدر لر تحقیق آنردده ظاهر اولان حق
 ترل ایدر لر و حق جاهل اولور لر و معبودانده ترل اید کار ی قدره زیرا هر معبوده حق ایچون بر وجه واردر
 اتی عارف اولان حق عارف اولور و اتی جاهل اولان حق جاهل اولور و قوم نوح مکر ایکی وجه اوزره در
 بوجه بودر که نوح دعوتی استماع ایدوب نوح آنری فرقه دعوت ایدیتدن فهم اید کارند نصکره بری برینه
 خطاب ایدوب دیر که بونی و دوسواع و سایر اصنام ایچون حق وجودندن غیری وجود اخر اثبات ایدوب
 بومعبوداتی ترل ایدل دیوب و معبودانده حق عبادت و مشاهده سندن منع ایدر و بری فرقه دعوت ایدر
 و بر خود عین جمعه بر جمیع مظاهر و وجود واحدی مشاهده اید و بری بری ایچون وجود اثبات
 ایتنیزه پس سزا نیک دعوتی ایدی بومعبودانندن اعراض ایدوب آنری ترل اید جهل اولور سکر آنردده ظاهر
 اولان وجود حق آنکار ایدوب ترل ایتمک اولور سکر و آنردده حق اعراض ایتمک اولور سکر پس لاتذرن

و داولا سواعا قولری ایدی حقدن عدم اعراض ایچون و جعدن فرقه میل ایتمک ایچون بری برینه خطاب
 اید کار ی نوح علیه السلام استماع ایدکده آنرک کلامنی رد ایتمک و آنری دعوت ایتمک آنرک بجای
 قالمدی زیرا آنرک دعوتی فرقه در و آنرک جمعه در پس نوح علیه السلام مکر عظیم ایدیلر و بوجه
 دخی بودر که آنرک نوح دعوتیه فعلالا قولا مکر اولدی لار انکار صورتده و دعوتی اجابت ایدیلر انکار ورد
 صورتده زیرا آنرک معرض جوابده ایدیلر و لکن اقرار واجابته شعور لری یوغیدی و آنرک مکر ایدی اجابت
 ایدیلر برینه نوح دخی شعوری یوغیدی آنکچون اکامکر کار اولدی و ظاهر قول ایدی آنکچون دعوتی رد
 ایدیلر زیرا دعوت فرقه در و آنرک قرآن و عین جمعه ایدیلر پس آنرک کفر ایدی دیرلر) (فبانتنا الله و نحن معه)
 زیرا مدعو مننه عین مدعو الیه در مکاشف محقق شهودنده و آنرک غیر بدیر غیر اعتقادنده پس اگر قوم نوح
 ظاهر اوجه اجابت ایدیلر و آلهه معهوده لردن اعراض ایدیلر آلهه لرنده اولان حق ترل ایدوب آنرک
 اعراض ایدر لر دی پس آنکچون نوح قومک مکرئی نوح مکرندن اکبر اولدی و کذلک مدعو مدعو مننه در
 عدم اعراضی داعی به مکر در زیر مدعو مدعو مننه ده حق مشاهده ایدوب اکا اجابت ایتمکله اذن اعراض
 ایدوب داعی به ظاهر اجابت ایدیه مدعو داعی اولدی یعنی حاله مدعو مننه ده حق مشاهده سندن
 محتجب اولد قده دعوت ایدر پس دعوت مدعو مکر اولدی یعنی کبی مدعو ک داعی به عدم اجابتی دخی داعی به
 مکر در) (ادعوا الی الله فهدا عین المکر) (الله تعالی رسول علیه السلام امر دعوتی بیان ایدکده رسول علیه
 السلام ایدی ادعو الی الله پس بوقول عین مکر در) (علی بصیره) (یعنی بمن دعوت بصیرت و علم اوزره در یعنی
 الله دن الهیه در پس ذوق محمدی اوزره دعوت مکر دگدر زیرا محمدینک دعوتی فرقان دگدر و بالجه دعوت
 عارف مشاهده مکر دگدر و اما عارف محتجبه مکر در) (قنه علیه السلام ان الامر له کله) پس نبی علیه السلام
 علی بصیره قولی ایدی تنبیه ایدیکه امرک کایسی الله مخصوصد یعنی نبی علیه السلام بصیرت اوزره دعوتده
 تنبیه ایدیکه آنک مشهوده داعی و مدعو و مدعو الیه و مدعو مننه شی واحد در مراتب مختلفه اعتبار ایدی
 اسماء متقابل ایدی ظاهر در پس اجمع و اکل اولان مرتبه ایدی و آنرک دعوت اولور مدعو مننه وجه حقت
 عدم مشاهده سی ایدی دعوت دگدر پس امرک کایسی اذن آنرک مدعو و ایدوب تجلی ایدیکه کبی نه آنرک
 اکار جوع و نقص ایدر پس داعی بر اسمک ربوبیتی و حکمی تحتنده در و امر الهی و قدرت ربانی ایدی دعوت
 ایدر باله ایدر اجابت ایدن مدعو دخی کذلک بر اسمک تصرفی تحتنده در مأمور اولدی یعنی شیده امره مطیع در
 و وارد اوله حق امرک و ورود نه واقف و مترصد در) (فاجابوه مکر اکادعاهم مکر) (پس نوح قولی اکامکر ایدی
 اجابت ایدیلر ته کیم اول آنری مکر ایدی دعوت ایددی) (جاء المجیدی فله ان الدعوه الی الله ما هی من حیث
 هو ربه و انما هی من حیث اسمائه) پس مشرب شتی صاحبی اولان محمدی دعوت ایتمک کادی پس یلده که الله
 تعالی به دعوت آنک هویت احدیه سی حیثیه دگدر بلکه دعوت آنک اسماء سی حیثیه دگدر زیرا هویت فطرقه
 علی السویه کل ایدی در اساطیر ذاتیه ایدی یعنی دعوت بر اسمک ربوبیتدن اسم آخر ترل ربوبیتنه در مثلاً اسم حافظدن
 رافع اسمنه و اسم متقدمدن رحیم اسمنه و اسم فضلدن هادی اسمنه دعوت ایدر و لکن اسماء الهیه خصوصیات
 ذاتیه ایدی بری بر بندن متمیزه اولدی یعنی کبی مظاهر اسمائه اولان تعینات عینیه دخی استعدادات ذاتیه ایدی
 متمایزه در و بعضی بعضی سندن متفاضله در پس حکمی اضیق و اخص اولان اسمک ربوبیتدن حکمی
 اوسع و اشمل و اجمع و اکل اولان اسمک ربوبیتنه دعوت اولور زیرا حضرت احدیه جمعه ده اولان تجلی
 حضرت احدیه فرقیه ده اولان تجلی کبی دگدر بلکه ظهور و و اظهاردن علت غاییه اولد که اسماء الهیه دن هر بر
 اسم خصوصیت ذاتیه سیله سائر اسمادن متمایز ایکن و ذات احدیت انده بر شان ایدی تجلیه ایکن جمیع اسماء الهیه
 احدیه جمعه جمعه قتی جامع اوله و مظهر کل اوله و بوجعیت واقعه اولمزال انسان کامل مظهر نه که اول اولار بر
 خاصی اولان بر اسمک مظهری ایکن سائر اسماء الهیه ایدی تجلی اعتبار ایدی جامع اولمغه اسماء الهیه بی جامع اولان
 صورت الهیه کالیه آنده مظاهر اولمغه آنرک رب خاصی اولان اسم الهی جمیع اسماء الهیه بی جامع اولور و جمیع
 اسماء جزیه مظاهر ندن دعوت جمعه اسماء الهیه کایه و حضرت جمعه احدیه به مظهر کل اولور ایچون در و لکن
 بر اسمدن بر اسمه دعوتی فهم ایتیه سنکه هر کسک حقیقی رب خاصی اولان اسمک ربوبیتدن اول کسکه اسم

آخرک ربوبیت دعوت اوله واول حقیقتدن اخراج اولوب حقیقت اخری به دعوت اوله بوجالد زری
حقایق الهیه ده تبدل و تغییر یوقدر (ولن تجد الله تدبیرا) (ولکن هر کس حقیقت به بر اسم مظهر را بکن
اول اسم حکمی یونشأت عنصر به ده غالب بکن عزائب الهیه دن تزل ایدوب اطوار وجودیه وصفات
کونه ایه منصف اولدینی حاله یونشأت عنصریه انسانیه ده ظاهر اولور پس هر قتی صفت سائر صفات
اوزره غالب اولوب آنک سلطنتی آنده ظاهر اولور سه اول صفتک مناسی اولان اسمک تجلیسی استجاب ایدوب
آنک حکمی آنده غالب اولور پس اول اسم ربوبیتی تختنده واقع اولور و اگر چه کیم اصلده مظهر اولدینی
اسمک ذوقی و صراطی اوزره دروا کثر احوال و اموری آنک اوزره منبیه در امانت قلب و انصاف طریقه سلطنت
وربوت شول اسمک در که آنک احوال و اذواق آنک اوزره منبیه اوله یونشأت آنک مقتضای اوزره غالب اولان
اسماء جلالیه در پس دعوت اسم جلالک ربوبیتند در اسم جلالک ربوبیتنه تا کیم آنک اصلی اولان
اسمک ربوبیتنه مطلق اوله و آنک خزینه ستند اولان تجلیات الهیه به مظهر اولوب آنک مظهر اولدینی ایه مظهر
کل اوله والا اگر اصلده اسم جلاله مظهر واقع اولدینه ظاهر ده جلاله مظهر اولدینک و اسماء جلالیه تجلیاتنی
جذب ایدوب کمالات جلالیه ایه ظاهر اولدینک نفی یوقدر (امدی) دعوت اسماء جلالیه آنک ربوبیت
عارضه ستند در اسماء جلالیه آنک ربوبیت اصلیه منه و یوقدر تفصیل مدعو اولان شخصک اصلی اولان اسمک ربوبیتی
و حکمی بطورده قالب ظاهر ده ربوبیت و سلطنت صفت غالبه آنک مقتضای اولان اسم جلالک اولدینی اعتبار
اوزره در و اما اگر ربوبیت و سلطنت اصل اولان اسمک اعتبار اولدینه و آنک حکمی ظاهر اولسه پس
دعوت اول اسمک ربوبیت جزیه مقیده ستند اسماء الهیه دن اشمل و اجمع اولان اسمک ربوبیت کلیه
و اطلاقیه ستند در تا کیم اول اسم آنک مظهر نه جمیع اسمایی جامع اوله و آنک ربوبیتی جزیه مقیده بکن
ربوبیت کلیه و مطلقه اوله پس عین بصیرت الله نظر اولنه (امدی) شو یله معلوم اوله که الی الله داعی اولنرا یکی
صنعد بر صنی الله تعالی به دعوت ایدر آنک اذنی ایه شرایع الهیه بی بیان ایتکله واکا کشف حقایق علی
ما یقتضی عند الله لازم دکدر و بر صنی دخی ابکی صنعد به ضلایحه الله تعالی کشف ایتدی شول احکامک
حقایقی که انزلک تبلیغ ایه مأمور در و به ضلایحه کشف ایتدی بلکه اول شینک علی اکا حاصل اولدی
اللهم دن اکافی بیان ایه یار قیای صالحه الله ویا الهام و وحی ایه و اما تبلیغ مأمور اولدی و تبلیغ مأمور اولان
صنف ابکی قصدر بر قسی اولو العزمدر که تبلیغ رسالت ایه قتاله مأمور در و در قسم ثانی اولو العزمدر غیر
اولان انبیاد که انرا اوزره بلا غدن غیر نسبه یوقدر و اولو العزمدر من ته ایه اعلی اولنر بصیرت اوزره دعوت
ایدنرد و محمد علیه السلام و اولیادن محمدین کبی زیرا یونر عالمدر که حق تعالی بدایت و نهایتده موجود در
و مدعو و مدعو الیه و داعینک عیندر و عالمدر که آنک الله تعالی به دعوت ایه مأمور در و در وظاهر اوباطنا
ارادت الهیه تعلق ایتدی کسسه آنک حقیقه اجابت واقعه اولور و ارادت تعلق ایتدی کسسه آنک حقیقه واقعه
اواز الی در صورتده و محمدی بصیرت اوزره اسم کلی و جمعی به دعوت ایدر مرکب و بسطک کایسی محیطدر
و اول اسم الله در و اسم (رحمن در) (قل ادعوا الله وادعوا الرحمن ایاماتده و اقله الاسماء الحسنی) (و صورتفرقه
و جمعک صبری الله در پس شیخ رضی الله عنه دعوت بر اسمک ربوبیتندن اسم آخرک ربوبیتنه اولدین
استشهاد ایدر (فقال یوم نخسر المتقین الی الرحمن وفدا) (والوافد من الابل ما یسبق سائرهما و وفد قوم و جماعت
(معنا سنه دخی کاوره پس الله تعالی ایتدی شول کونده که بر متقینی رحمانه جمع ایدر زانک اوزره و افدین
اولدقاری حالده و فداسم و افددر و و افداشتر سواره دیرل و امیره رسالتله وارد اولان کسسه به دیرل) (بقال و فد
فلان علی الامیر اذا ورد رسولاً (امدی) انقا جبروت و سطوت صاحبی اولان اسمک ربوبیتندر پس متقی اسم
جبارک جلیسی و مظهر یدر پس آنک سطوتدن انقا رحمت عامه صاحبی اولان اسم رحمانه التجادر زیر رحمن
رحمن اولدینی حیثیله آنک سطوتی یوقدر آنک اعطا ایتدی لیل و لطف و عطف و مغفر و در پس متقی
اسم جباردن که سطوت و هیبت اعطا ایدر اسم رحمانه محشور اولور زیر امتقینک جلیسی اسم جباردر دیناده
متقین اولدقاری حیثیله پس اسم جباردن انتقال ایدوب اسم رحمن قنده محشورین اولدقاری سطوتک
مقتضای اولان رحمت عامه وجود لینه شامله اولدقاری متقین اولور مر حومین و مغفورین اولور و متقین

اعداد غیر محصوره ایکن جمله سی اسم رحمن قنده محشورین اولدقاری رحمانک رحمتی انله شامله اولدقاری
فهم اولنور که اجمع و اشمل اولان اسم دعوت اولور و اسم الله و اسم رحمن کبی و اسم رحمانک حکمی جمیع متقینه
شامل اولدینی کبی اسم جبارده و اما اسماء جلالیه و قهریه به دخی شاملدر ابو برید بسطای رحمة الله علیه
برقاری ایتدی که (یوم نخسر المتقین الی الرحمن وفدا) (آیتی قرأت ایدر پس نعره اوروب دیدیکه یا بحیامین
یکون عنده کیف یخسر الیه یعنی بر کسسه که حضرت رجائیده و رحمن آنک جلیسی اوله اول آنک قنده نیجه
محشور اولور صاحب کتاب نور زهر و کبریت احمر شیخ اکبر رضی الله عنه ابو بریدک تجن اجتماع ایتدکده ایتدی که
یونده عجب یوقدر و لکن عجب ابو بریدک قوائد در من اسم الجبار الی اسم الرحمن دیدی اسم جباردن اسم رحمانه
یعنی اسماء صفات جلالیه قهریه دن اسماء صفات جلالیه لطیفیه به محشور اولور) (لحاء بحرف الغایه و قوتها
بالاسم) (پس الله تعالی حرف غائی کتور دیکه الی در وانی جمیع اسماء شامل اولان اسم مقارن ایلدی تا کیم
اسم رحمانک اسمایه شمولی و اسمانک اکا مشتمله اولسی فهم اولنه اذ لا فرق بینهم بین اسم الله و اهل عالمدن
بر طاقه اسماء الهیه دن بر اسمک ربوبیتی تختنده در و بر کسسه که بر اسمک ربوبیتی تختنده اولسه اول اسمک عبدی
اولور پس رسول انلری اول اسمانک تفرقه ستند اسم رحمن و یا اسم الله جمعه دعوت ایدر و دعوت بصیرت
اوزره در زیر انلری الهیه متشاکسه و قنددن خلاص ایدر و اله واحد عبودیتده ادخال ایدر پس محمدی قنده
دعوت حلق هوبی حیثیله دکدر زیر اهو بت کلامه موجوده و بلکه اسماء حیثیله در که بر اسمک حضرت تدن
اسم آخرک حضرت تدن (فعرنا ان العالم کان تحت حیط اسم الهی و اوجب علیهم ان یدکونوا متقین) پس
بر ییلدک که عالم بر اسم الهینک حیطه سی تختنده ایدر که اهل عالم اوزره اول اسم ایجاب ایلدیکه انلر متقین
اوله (امدی) اهل عالم اوزره حاکم اولان اسم ایجاب ایلدیکه انلر متقین اولسن ایجاب ایلدی اسم جباردر
اسم رحمن دکدر قال الشیخ رضی الله عنه فی الفتوحات فی الباب الثالث والثمانین و علی هذا یخرج قوله تعالی
یوم نخسر المتقین الی الرحمن وفدا و کیف یخسر الیه من هو علیه و فی قبضته مع ابو برید البسطای قاریا یقرأ هذه
الایة) (یوم نخسر المتقین الی الرحمن وفدا) (فبکی حتی ضرب الله مع المنیر بل روی انه طار الدمع من عینه حتی
ضرب المنیر و صاح و قال یا عجباً کیف یخسر الیه من هو جلیسه فلما جاء زماننا سئلنا عن ذلك فقلت ایس الجب
الامن قول ابی برید و اعلموا انما کان ذلك لان المتقی جلیس الجبار فی سطوته و الاسم الرحمن ماله سطوته من
کونه الرحمن انما الرحمن یعطى اللین و اللطف و اله فو و المافرة فلذلك یخسر الیه من اسم الجبار الذى یعطى
السطوة و الهیبة و انه جلیس فی الدنیا من کونهم متقین) (انتهی کلامه) (پس متقی جبارک جلیسیدر رحمانک
جلیسی دکدر تا کیم اندر اوزره رحمن انلر متقین اولسن ایجاب ایلدیه نم رحمت عامه اعتبار ایلدیه جمیع
اشیاء وجودیه رحمانک مظهر یدر اما ربوبیت جمعیله متقی جبارک مظهر یدر و آنک جلیسیدر زیر اگر
رحمانک جلیسی اولیدی رحمانک حضرت تدن محشور اولزدی پس اهل عالم متقین اولدقاری حیثیله اسم
جبارک حیطه ستند در که انرا اوزره انلر متقین اولسن ایجاب ایلدی زیر انقا اسم جبارک هیبت و سطوتی
قنده در و بعده اهل عالم اولان متقین اسم رحمانک حیطه ستند و تصرفنده اولور متقین اولدقاری
حالده زیرا رحمن صفت اتقایی انلر دن ازاله ایدوب این و مغفر فی اعطا ایدر پس متقینک صورتفرقه لری
رحمن قنده جمیع اولور و اسم جبارک اعطا ایتدی تقوانک حقیقی بودر که متقی اعمال حیرانی و محاسن
و کمالاتی نفسنه اسناد ایتکده حتی وقایه اتخاذ ایدوب انلری اکا ضافه ایلدیه لانه هو الفاعل بهم و فهم
جمیع افاعیلهم (والله خلقکم و ماتعوا لهن و نقایص و قبایح و شروری حقه اسناد ایتکده نفسنی به حقه
وقایه اتخاذ ایدوب انلری کندی نفسنه اسناد ایلدیه زیر اشرور مأمورده به در و عدمک اصلی بقیه
امکاندر پس اکا نسبت اولنور را ما صابک من سینه فن نفسک فبدل الله سیاتهم حسنات اذ لا فاعل علی
الحقیقه الا الله جمعا و فرقا و خلفا پس اهل اتقانقوالینک نتیجه سی بوالدیکه وجود لری شتافی رحمت
رحمانه حسناتنه تبدل اولوب کمنونه کل شیء فی شیء انما یكون بحسب المحل وجود لرنده صفت
رحمتدن غیر تقوی و سائر صفات حمیده کبی بر صفت قائمیه (فقالوا فی مکرهم لا تذر الهنکم ولا تذر
و دلا و سواها ولا یغوث و یعوق و نسرا) شیخ رضی الله عنه قوم لوحک مکرین بوالدیه بیان ایدر پس لوحک قومی

مادر بدن بری بر سه شایب اولدنی خالده یعنی قوم و حن بکاری کنندی قومنه نصیحتده مبالغه ایدوب
مکرلر زیاده ایشمکچون دیدیلر که الهه کزی ترلا ایشمک وودوسواع وبعوث وبعوث وفسری دخی ترلا ایشمک زیرا
بولر مظاهر الهیه در بری دعوت ایدن نی بولر ایچون وجود حقدن غیری بر وجود اثبات ایدوب بولر ده
وجه حق مشاهده ایشمکدن بری منع ایدر و بری تفرقه به دعوت ایدر و برین جعده برحقدن غیری برشی بازار
فانهم اذ انکرهم جم الامن الحق علی ما ترکوا سنه و لا یعان الحق فی کل معبود و وجه ابعرفه من عرفه و یجهله
من جهله (شیخ رضی الله عنه دیرکه زیر تحقیق قوم نوح جنکم الهه لرن ترلا ایدر لرحقدن جاهل اولور الهه
نذ کوردهن ترلا ایدر کاری قدر زیر احق ایچون هر معبودده بر وجه خاص واردر حتی عارف اولور اول وجهی
عارف اولان کسنه حتی جاهل اولور اول وجهی جاهل اولان کسنه یعنی حجر و شجر و نس و قدرن هر معبودده
حق ایچون بر وجه خاص واردر که اول وجه باقیدر بحایات اشیاهالکه اولدقده پس هر معبودده وجه حتی
عارف اولان اول معبودله مظهر یتنده متعین اولان حتی عارف اولور اول وجهی جاهل اولان اول معبودده
متعین و انک حق متعین متعین اولان حتی جاهل اولور (امدی) (و ما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی) هر عینده
الوهیت و ما لوهیت و عابدیت و معبودیت و ساجدیت و مسجودیت ظاهر در پس بر کسنه اول عینک بحایت
و سنه یتنه عبادت ایتسه و یا خود اول معبودده الهه تخیلنه عبادت ایتسه پس کنندی هواسنه عبادت ایدر
و عبد الطاغوت و عبد صنمات بحجاب اللاهوت و بر کسنه که هر معبودده هر ضرورتده من غیر خضر
ولا تعین و احد و احد اولان الله تعالی به عبادت ایتسه پس اول کسنه عارف و مکاشف و عالم و اصفدر بوقدر
اورده (بعرفه و یجهله) (قولنده ضمیر حقه راجع اولور) (من عرفه و من جهله) قولنده ضمیر وجهه راجع اولور
و بعرفه و یجهله ضمیری معنایه و عرفه و جهله ضمیری حقه راجع املق جائزدر ای بعرفه هذا المعنی من عرف
الحق و ظهرو در فی المظاهر و یجهله من جهل الحق و جمیع ضما و وجهه راجع املق جائزدر یعنی بوجهی بیان
یلدی و آتی یلین یلادی دیک اولور) (و قال فی المجرین و قضی ربک الاتعبد و الا ایاه و احکم) و محرمین حقنده
الله تعالی ایتدی با محمد سنک ربک که رب کادر حکم ایلدیکه من عبادت ایتسه من الا ایاه و معبودات متعده
و مختلفه به خلقک عکوفی معلومده پس هر معبودده اولان عبادت حقده در اندن غیری به دکادر لا راد اقتضائه
ولا معقب حکمه زیر اجنب معبود حق جلیلدیر که هر موجودده اندن غیری وجود اوله و اندن غیری انده
معبوده عبادت اولنه زیرا انک حقیقی لذاتها اقتضا ایدر که علی الاطلاق وجود ایلدیه مقرر اوله پس هر مکانه که
الهه و عبادت بولنه پس عبادت حقده در و حق عبادت ایچوندر زیرا انک ذات مطلقه سنه مخصوصه اولان
احدیت احدیت جعدرا کا کثرت منافیه دکادر انسانک صورتی احدیتنه اعتبار نسی و تعقل اضافی ایلد
اغصانک کثرتی قدح و برمدیکی کبی زیرا نفس امرده کثرت بوقدر الاعتبار ایلد و کذلک انسانک صورت
روحانیه می جوهر واحددر و انک وحدتی ارواح و قوای کثیره جمعینک احدیتدر و اما قوای کثرتی اول
جوهره نوزبانه وحدتده قدح و برمدیکه کذلک مظهر اسمانک کثرتی کاده معبود اولان الهه ربک احدیتنه قدح
و برمدیهم المعبود فی کل ما عبد و العابد فی کل من عبد) (فالعلم یعلم من عبد و فی ای صورة طهر حتی عبد و یعلم
ان التفریق و التکثر کلا لا غشاء فی الصورة المحسوسة و کلا قوی الممتنوعة فی الصورة الروحانية فاعبد غیر الله
فی کل معبود) (پس عارف حق اولان کسنه عالمدر که عبادت اولتان کیمدر و عبادت اولتان قنقی صورته
ظاهر اولدی تا کیم عبادت اولندی و عالمدر که تحقیق صور معبودده تفریق و کثرت انسانک صورت
محسوسه سنه اعضاء کثرتی کبی و صورت روحانیه سنه قوای معنویه نیک کثرتی کبی نسبی و اضافی در کثرت
اعضا و قوا و صورت محسوسه به و صورت روحانیه به قدح و برمدیکی کبی کثرت مظاهر اسمادخی وحدت ذاته
قدح و برمدی پس هر بر معبودده الله دن غیری برشته عبادت اولندی) (فالادنی من تخیل فیها الالهیه) (پس
فایله اندانامی شول کسنه در که معبودده الوهیت تخیل ایلدی یعنی هر معبودده حق ظاهری مشاهده ایتسه
و لکن هر معبودده الوهیت تخیل ایدوب عبادت ایلدیه پس غلط و جاهل اله دن محجوب و غافلدر) (فالاول هذا
التخیل ما عبد الحجر و لا غیره) پس اگر هر معبودده الوهیت معناسی تخیل اولتیمیدی حجر و دخی انک غیری
اولان معبود شمس و قمر کی عبادت اولندی) (و لهذا) (یعنی هر معبودده الوهیت تخیل اولاند بختندن اولدی

(قال) (الحق) (قل) همهم فلو همهم لمهمهم جبر وشر او كوكبا) (حق تعالى ايتدى سن قوه كه دى معبودان بركزى تسبيه ايندك پس اگر انلى تسبيه ايندك بلر ايتنه انرا نلى جبر وشر ايتدوا كواكب ايند تسبيه ايندرك دى يعنى معبودان بركزى انرك اسمائيله تسبيه ايندرك ايدى والله ايند تسبيه ايندرك ايدى) (ولو قيل اهم من عبدتم قالوا الله اما كانوا يقولون الله ولا الاله) (واكر انكروا لوان الله كه كيه عبادت ايند بركزى انرا ايتنه الهه يعنى اله مقيد عبادت ايندك دير دى ديمز دى الله تعالى به ودخى اله مطلقه عبادت ايندك پس الوهيت مطلقه ي معبوداننده حصرا ايندرك بلكه الوهيت اندره تخيل ايندرك) (والاعلى ما تخيل فيه الالهيه بل قال هذا محلى الهى بنبى تعظيمه فلا يقتصر) (واعلا اولان عابد عارف ومشاهد ومكاشف معبوده الوهيت تخيل ايندى بلكه بوجللى الهيدر بونك تعظيمى واجيد ريدى پس بومعبود متعين اوزره اقتصارا ايند عابد بلكه جمع اشياى محالى الهيه مشاهده ايند بومعبود دى محالى الهيه دن بر مجلد بر ولكن محلى بحسب الذات واحد در وبحسب المحالى اسمائك تجليه كشيده ما تخيل قولنده مانافيه در) (فالادنى صاحب الخيل يقول مانعدهم الايقر بونالى الله زاننى) (پس ادنى اولان عابده كه صاحب تخيل در بركه بزبون عبادت ايندرك الا بونكره الله تعالى به زلفا بى تقرير ايندرك زاننى هي القربة والمزلة زرا حتى انده محقق ومشاهد كدرك بلكه انده حتى تخيل ايندرك محاليت طاغوت صفتيه عاكفدر الادنى قولى مبتدادر يقول جلهسى مبتداتك خبرى وچانز در كه صاحب الخيل قولى ادنى قولندن بدلدرو باعطف بياندر وچانز در كه صاحب الخيل قولى خبر اوله) (والاعلى يقول انما يقول الحكم اله واحد لله اسماوحيث ظهر) (واعلا اولان عابده مشاهده كه عالمدر معبودات متعدده ومتكثره اصحابى اولان عابدينه خطاب ايندرك بركه سرك اله كز اله واحد در پس اكتمه قاد اولان هر نه مكانه تجلى ايندرك ظاهر اولور سه يعنى معبودات مقيد ايله متعينه اولان تجليات كثرته نظرا بلكه واندره محلى اولان وجود واحد دن محبوب اولمك هر مظهره وجه واحد ي مشاهده ايندرك باكمه قاد اولان) (وبشر المحسنين الذين خبت نار طبيعتهم) (يعنى شول محسنين ومنقاد بى تبشيره ايله كه حقل عظمت وكبرياى مشاهده سنده وانك وصالى بچونده استغفر اقلنده وانرك نار طبيعتلى سويش اوله) (فقالوا الهيا ولم يقولوا طبيعة) (يعنى اسم اله ايله تسبيه ايندرك واله اسمائيله متنوع اولور وطبيعتدن شي آخر اسميله تسبيه ايندرك پس انرا له ديدلر وطبيعت ديدلر زرا نار طبيعتى منطقيه اولان كسته نار طبيعتى انطفاستندن عالمدر كه طبيعت متاثره در ومتصرف فيها در وتصرف حق ايچون نابندر طبيعت ايچون دكادر زرا طبيعت محل انفعال در اسماء مؤثره ايچون اننى كسيدركه كايچون تكوين انده ظاهر در ولكن امر معقول در خارجده انك وجودى يوقدر وكذلك اعيان ثابتة ده دى وجودى يوقدر زرا اعيانك عييدركه كيم حقل عييدركه تغايره اعتبارا سز پس انك بونك حق طبيعت ايله متشبه اولدى ومما امله متشبه اولدى بى كى زرا مغايرة وهيه واردر پس طبيعت محل انفعال وتاثر اولوب انك قوتى قويه اولمقله حكيم فباسوف انى حقل عيى اولدى بى يلدى وتاثيرى اكا حصرا بلكه اكا اسناد ايندى واما محييدركه تجليات جلاله نك وروردى قتند نار طبيعتلى منطقيه اولدى وصفات الهيه نك تحتنده احكام طبيعيه لى مغلوبه اولدى انرا طبيعت ايچون وجود وتاثيرات ايندرك بلكه طبيعتده آ نارى ظاهره اولان اسماء الهيه ايچون واله واحد ايچون اثبات تاثير ايندرك انك بونك اله ديرلر طبيعت ديمز) (وقد اضلوا كثيرا اى حيرهم فى تعداد الواحد بالوجود والنسب) (وتحقيق نوحيون قوم كثرى اضلال ايندرك يعنى انلى تخميرا ايندرك واحدك تعدادنده وجود ونسب ايله يعنى وجود واحد ي ظاهره مظاهر غير متشابهه حسييله وجوده مختلفه ايله تعداد ايندرك وبقولنده نصبت وثابيت ووعيت كى اولان نسب غير معدوده ايله كه اسماء صفاتدرك بكثر ايندرك رنق وبعدهن فرق وصده اجزاج ونور وحدندن ظلمات كثرته اضلال واملاج اينمكله انلى حيرته ايقاع ايندرك پس اندر دى وجود ونسب اعتبارايله آله متعدده بيننده مظهر اولدرك جهات معينه به متوجه اولمقله قادر اولدى بوشخ رضى الله عنه اضلال اصنامى تخمير ايله تفسير ايندى عابد اصنام واحد حقيقى بى مظاهر حسييله متعدد مشاهده اينمكله حتى وجه واحد مر ايا مرتبه سنده اولان مظاهر مختلفه حسييله اكا وجوده مختلفه كور نوره پس بوشهد صاحب وجود واحد ي وجود كثره مشاهده اينمكله وجود بيننده مظهر اولور اينا ناولانم وجه الله زرا اقل حيرت ايچون

ظاهره و باطنه وجهه معینه یوقدر زیر انزل کشفه حق ایچون بر مرتبه متعینه اولدی که انزل بواطن
وظواهر لنده انکه حق مقید اوله و مطلوب آخردن تمیز اوله بلکه حق تعالی خفیه و جلیه اولان جمیع
جهاتلرندن انده احاطت ذاتیه سن اشم ادا تدردی و آنلردن آنلره تجلی ایلدی پس جمیع جهاتلر وجود
واحد حق تجلی ایتمکله اول تجلیده اسم لاله و حیرت لرندن وجود واحد مشاهده سندن بیروجهی وجه
آخردن فرق ایلده زلر و برجهتی برجهتدن تمیز ایلده منزل (ولا ترذل الظالمین لانفسهم المصطفین الذین اولر اولر الکتاب
وتفسرینه ظالمین اولر لریزاده ایتمکله ظالمین که مصطفی در که کتب جمع و فرفانه وارث قلند بلر یعنی کتب جمع
و فرفان آنلره اعطا اولندی و آنلر کاوارث اولدی (ثم اورثنا الکتاب الذین اصطفینا من عبادنا فمهم ظالم لنفسه
وسمهم مقتصد ومنهم سابق بالخیرات) (الایة ظالمین من ادم محمد یندر که نفسلری ایچون نفسلرینه ظالم ایلدی بلر
ترک شهور ایلر و وجود واحد ظالم ایلدی بلر تعدید و تفریق ایتمکله زیرا کثرت مضاده اولان وحدته الوهیتی
حصر ایلدی بلکه نسبت عدمیه کثرتی یئینده و وحدت ذاتیه یئینده حایر اولدی بلر) وهو اول الثلاثة قدومه
على المقصد والسابق (وظالم محمدی الله تعالی کفهم ظالم لنفسه وسمهم مقتصد وسمهم سابق بالخیرات قولنده
ثلاثه نیک اولدی پس حق تعالی انی مقصد ایلر تسابق اوزره تقدیم ایلدی زیر انظر المک سیری و نظری واحد دن
کثیره در حکم ترمذی رضی الله عنه یحییئده ابی سعید دن براد ایلدی بکه رسول علیه السلام بآیتک حقنده
هو لا کلام بمنزلة واحدة وکلام فی الجنة دیدی پس ظالم واحدی تعدید ایلدی و کثرتده وحدتی مشاهده ایلدی
و مقتصد واحد و احد و کثرتی و کثرتده واحدی مشاهده ایلدی و دین یئینی جامع در و سابق عددی توجید ایلدی
و کثرتی واحد مشاهده ایلدی پس مقتصد و سابق اهل حیرت دکلر زیر انزل حقله خلق اعتبار ایلدی و اما ظالم
محمدی انزل خلا فیدر زیر واحد حقیقی فی اعتبار ایلر کثیر مشاهده ایلدی پس ابد الابد حیرة صاحبیدر و ذاتا
حق انک حیرت زاده ایلدی (الاضلالای حیرة) (الاضلالای یعنی حیرتی زیاده ایلر زیر انزل حق بودر که حق آنلره
ضلالدن غیرتی زیاده ایتمه زیر انزل کمالی احدیت عین اسم لاکنده در پس انلر ایچون ظاهره عین قائم دی
و یئیندن عین من تفع اولدی و انلر احدیت عینه مهتدی اولدی بلر و محمدی ایچون ذکر اولان حیرت لسان نوح ایلر
و سائر السنه ایلر و اولدر و اما ظاهره لسان محمدی ایلر و اولدر و اولان حیرت بودر) (قال المجدی زیدی فیک
تجیرا) (محمدی یارب سنده بکا تجیری زیاده ایلر دیدی زیرا وجه کریمه نظر لک لک هر تجلیده موجود در پس
سم و در زیاده اولد حقه شهودی زیاده اولور بوقدر اوزره المجدی قولی مرفوع اولور) (کلاما اضلالهم متوافیه
واذا ظالم علیهم قاموا) (محمدین حیرتک وصفیدر یعنی هر خنک حق آنلره نور احدیت ایلر تجلی ایدوب اضافت
ایتمه آنلر اول نور ایچنده سلوک ایلر زیر تجلی احدیت قنده وجود واحدی تعدید و کثرت ایلدن وجوه مختلفه
و احکام متباینه فی رفع ایلدی پس سلوکده حیرتی موجب اولان تعدد وجوه تجلی وحدت ایلر من تفع اولدده
حیرتدن حق من تفع اولور پس آنلر اول نور وحدت ایلر وحدته سلوک ایلر و هر خنک آنلر اوزره اظلام ایلر
احکام کثرت الله استنار و احجاب سیبیل و واقف اولور و محمدین اولد قاری حالده پس انزل سلوک کبری نور الهی
وضوه ربانی ایلدی (فالخایره) (وفی بعض النسخ فالمتخیرون لهم) (الدور والحركة الدورية حول القطب
ولا یرجع معه) (پس حایر ایچون دور حاصلدر و دخی قطبک حولنده انکچون حرکت دوریه حاصلدر پس حایر
نظیدن یعنی هر کزدن متعلق دکلر یعنی حایر وحدت حق هر کزته ناظر و وجوه متعدده ایلر انک حولنده دائر در
پس حقله دائر در هر نه حقیقه دور ایلدی بر سه و انکله اندن سائر در هر نه جهته سیر ایلر سه و لکن کثرت متناظر
حسیله عینی کلیل و عده وجوه و مظاهر اقتضایله حایر و ضلیلدر پس سیرته اول و واردر و نه آخر انک
سیری سیر الله در مرتبه المبدء والیه المنتهی) (وصاحب الطريق المستطیل مائل خارج المقصود طالع ماجو
فه صاحب خیال الیه غایت) (و طریق مستطیل صاحبی هر کزدن محیطه مائلدر مقصود دن خارجدر شول
شبهه طایله در که انک حقله خیال صاحبیدر انک غایتی اول خیالدر یعنی شول جادل محجوبه که حق کندی
نفسنده و هر غظه در مشاهده ایچوب کندی نفسندن بعید تجلی ایشم و خیالنده تجلی ایشم کی صورت
اوزره بعد مسافه ده اول صورت مخیله به توجه ایدوب اکا طالب اولسه حقلدن مائل و مقصود دن خارج اولور
و طنی اوزره حقلدن بعید اولور زیرا کندی نفسنده و سائر مظاهرده مشهده اولان وجوه الهیه دن اعراض

ایدوب صورت مخیله مشه توجه ایلدی که انک حقلنده خیال صاحبیدر و اول اله مجعول و رب مخیلدر و انک
سلوک اول خیاله منتهی اولور) (فله من والی و ما یمنه ما) (پس بوطریق صاحبی ایچون من واردر یعنی کندی
نفسندن توهم ایشم کی اوزره ایشم واردر که آندن سلوک ایلدی و فی الحقیقه بواشدا انک خیالنده حاصل اولان
حقلدر و والی واردر یعنی ایشم واردر که تجلی ایشم کی خیالک غایتدر و من الیه یعنی ایشم الیه انتهایئنده اولان
مسافه واردر که انی الله تعالی به طریق توهم ایشم در پس سیری ایلر و اما حقلدن بعید اولور زیرا ایشماده حق ترک
ایلدی پس آندن بعید اولد حقه حقلدن بعید اولور (وصاحب الحركة الدورية لا یلده فیلزمه من ولا غایه له فیککم
علیه الی) (و حرکت دوریه صاحبی ایچون بد اوقدر تا کیم اکامن لازم اوله و انکچون غایت یوقدر تا کیم انک
اوزره الی حکم ایلیمه یعنی انک سیرته ایشماده یوقدر که اندن سلوک ایتمکله اکامن لازم اوله و انک سیرته غایت
یوقدر تا کیم سیرنده الی انک اوزره حکم ایلیمه) (فله الوجود الایم) (پس حرکت دوریه صاحبی ایچون وجوداتم
حاصلدر زیر محیط کلدور سیری بالله و فی الله اولان سیر الله در) (وهو المولی جوامع الکلم والحکم) و اکا جوامع
کلم و جوامع حکم اعطا اولندی و تیسب جوامع الکلم جوامع کلم صاحبی بزم نایز محمد ملی الله تعالی علیه
وسلم و دخی انک امتندن اکا تابع اولان محمدین و محمدی و یندر که انزل حقلنده) (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی
یحییکم الله) (قولی نی به خطا با وارد اولدی پس انزل مشهد لری) (ایضا قولوا فم وجهه الله در) (بما خطیناهم)
(یعنی وجوداتم صاحبی بما خطیناهم قولنده اشارت اولن ان طائفة علیه دندر که لسان اشارت ایلر انزل حقلنده
بما خطیناهم اغرقوا فادخلوا انارا فلم یجدوا لهم من دون الله انصارا وارد اولدی) (فقی الی خطبهم) (شول
خطبنا انک انلری تعیناتلری خطه لرندن بکوردیلر و انلری خطوط لرندن اضلال ایلدی بلر پس شهود واحد
احده تجلی ایشم کی حقیقه ایلدی) (فأغرقوا فی بحار العلم بالله وهو الحیرة) (پس علم بالله بحارنده غرق اولدی بلر
و اول علم بالله بحری حیرتدر پس صورت کثرتده تجلییه و کده ساربه اولان احدیتده غائب اولدی بلر و تعیندن
عینک شهودنده و عین کثرتده وحدتک ایشماده و تعین ایلدی بلر (فادخلوا انارا فی عین الماه) پس آنلر عین ماده ناره
ادخال اولدی بلر یعنی وحدت ناره ادخال اولدی بلر عین کثرتده وحدتی مشاهده ایشماده ایشماده و باخود سجات
و جملک تجلیسی ناره ادخال اولدی بلر علم بالله بحاری اولان مانک عیننده که اول ماشول حیات حقیقه در که
کلک حیاتی آنکله در ناری وحدت ایچون و ما فی علم ایچون اعتباره ایشماده سجات وحدت محرقه اولد یغندن
اوتری و علم بالله ده حیات حقیقه حاصله اولد یغندن اوتری و جمع اضداد محمدینه مخصوصدر پس حیات ایلر
علمک و جودی قنده غرق ایلر بقرق شهودنده اولان حیرتدن ایشماده حیرت یوقدر و محمد بین حقلنده عین ماده ناره
وجودی ایچون استنهاد ایلدی الله تعالی (واذا البحار سجرت) (قولی ایلر پس ایشمادی) (وفی المجدین
واذا البحار سجرت و محمدین حقلنده و اذا البحار سجرت وارد اولدی) (سجرت النور اذا اوقدت) (یعنی عرب
سجرت النور اذا اوقدت) دیر یعنی بن توری ابقا ایشم دیدی بکه رفته سجرت النور در پس ناره عین ماده اولور
پس کای محیط اولان علم بالله بحار عینی عین ناره تجلی سجات وجه وحدتدر) (فلم یجدوا لهم من دون الله
انصارا) (پس الله دن غیرتی انلر اصنامدن و سائر تعینات کویته دن انصار اولدی بلر زیر تجلی ذاتی انزل وجوداتن
و وجودات کویته بی احراق ایلدی پس الله دن غیرتی انلر نصرت ایدجک کیمسه باقی قائم دی و لکن الله تعالی
کندی وجودی ایلر آنلری احیا ایلدی و آنلر نصرت ایشمادی کما قال ومن احبني فاناقتله ومن قتلته فلی دینه
ومن علی دینه فانادیته) (فیکتاب الله عین انصارهم فلهک وافیة الی الابد) (پس الله تعالی انزل عین انصاری
اولدی پس الی الابد الله ده هلاک اولدی بلر والله ده هلاک ایلر عین بقا و حیاتدر و هو الملك المعنی و هو الناصر المحیی)
(فلو اخرجهم الی السیف سیف السیفه لئلر لهم عن هذه الدرجة الرفیعة) (پس اگر انک تعالی آنلری علم بالله
بجاردن طبیعت ساحلنه اخرج ایلدی آنلری بودجه رفیعه دن انزال ایلدی و آنلر کثرت تعینات ایلر
مشاهده وحدتدن محجوب اولور لری) (وان کان السکون بالله و بالله بل هو الله) (و اگر چه کیم کل الله و بالله و
بلکه فی الحقیقه الله در یعنی عین جمعه و مرتبه الوهیتده کل الله ایچون اولدی بی کبی سیف طبیعتده متعینه
اولان صورت طبیعیه و تعینات اسکانه ناک کایسی دخی اگر چه کیم لاهدر یعنی اللهک مظهری ایچون مخصوصدر
و بالله در یعنی فی الله ایلر در بلکه لاهدر که هر سه الوهیتده اولان اجماع متقابل ایلر مظاهر مختلفه درجات

متفاضله تظاهر در) (قال نوح رب ما قال الهی فان الرب له التیوت) (نوح علیه السلام دعا سنده ویدیدی
 الهی دیدی زرارب اسعدن مراد ذاتی شول صفت الیه که انکه نوح حاجتی قضا اولنور یعنی تدا الیدوب
 برامری استدعا الیدکده اول امره مخصوص اولان اسماء الهی اللهدن براسدر پس اسم رب الیچون انک مهمنی
 کافیه اولان صفت اوزره ثبوت واردر که صفت اخرا به تحویل انکچون رب دیدی) (والاله متنوع
 بالاسماء فهو کل یوم فی شان) (واله اسماء الهیه الیه متنوع ویدیدی هر آنده بر شانه ویدیدی در زیر الهه جمیع
 اسماء الهیه بی جامعدر وجمیع سنده هر آنده سنجید در انکچون ثبوت یوقدر تنوع ویکولدر انکچون مرتبه
 الوهیت کندی ذاتی وهیوتی) (کل یوم هو فی شان) (قولی الیه وصف الیددی فی شان ای فی تعین و تعجیل و تقید
 و ربوبیت مر بوبده نصر فدن عبارت در وافی بر طور دن بر طوره نقل الیدر مر بوبک منتهای تربیت واصل اولنجه
 (فاراد بالرب ثبوت التلوین) (پس نوح علیه السلام اسم رب الیه نداده تلویک ثبوت دیدی یعنی نوح
 دعاده مراد نه مواقه اولان صورتده وآنک مهمنی کافیه اولان صفت الیه تعجیل و ظهورده حقل ثبوتیدر
 واولدخی تلویندر) (اذلا یصبح الاهو) (زیرا مرتبه ربوبیتده تلوین ثبوتدن غیر یسی صحیح دکلدر خصوصاً
 دعانک اجابتی مقاسنده و بعضی نسخهده ازلا یصبح واقع اولدی و نوح علیه السلام دعا سی) (لا تذر
 علی الارض) (قولیدر ارض اوزره ترکه ایته یعنی ارض فرق وظهرده یونری ترکه ایته) (یدعوا علیهم ان یصبروا
 فی بطنها) (نوح علیه السلام آنرا اوزره دعا الیدر که بطن ارضده صابر اوله رب یعنی نوح علیه السلام حقدن استدعا
 الیدیکه آنری فرق ارضده ترکه ایته بطن احدی وجمی به آنری ادخال الیه) (والیه المصیر) (پس یقول
 نوح علیه السلام دن آنرکه حقدن دعاده زیر بطن ارضده اولان حقه وصول الیچون دعادر) (قال الحمیدی
 لو لیتم بحبل لیهط علی الله) (محمدی الیدیکه اگر سز بر حبل الیه بطن زمینه صارقیناید یکز یعنی سزی
 صارقیدیدر اول حبل ویاخود سز دن هابط اولان کسینه البته الله اوزره هبوط الیدردی هبط ضحیری حبله
 ویاخود سز دن هابط اولان کسینه به راجع اولن جائزدر یعنی) (الله نور السموات والارض) (مفهومی اوزره
 جمیع تعینات علویه و تشخصات سفلیه دن حق ظاهر و متجلی در جمیع تعیناتک هویتیدر و فوقیه و تحقیقه اکا
 نسبت الیه علی السویه در فوقنک عینی اولدینی کبی تختنک دخی کذلک عینیدر ووجه مذکور اوزره ولیم
 صیقه مجمول الیه در وصفه معلوم الیه دخی جائزدر یعنی اگر سز حبلی بطن زمینه صارقیناید یکز دیکندر
 (له ما فی السموات وما فی الارض) سموات وارض اولان صور خلقه مظاهرده نظم وروح الیچون ثابتدر
 و یونرک بواطنه اولان بطون دخی کذلک حق الیچون در لکن تعینات حسیله صور خلقه ده کثرت خلقیه
 ظاهر در و باطنه احدیت عین حقدن فرقه اولان کثرت خلقیه مستهلکدر پس نظم ورو بطونی حق
 الیچون اثبات الیدر وحق ظاهر وکثرت و فرق بباطن و وحدت و جمع اولوب سموات عالم ارواحده وارض عالم
 اجسامده اولان شی اکا محصور ودر واک هویتیدر) (فاذا ذقت فیها فانت فیها رهی طرف دن) پس چنکم سن
 ارض ایچنده دفن اولنک پس سن آنده حاصل سن اول سنک طرفک اولدینی حالده پس حق دخی طرف
 ارضده سنک الیه یلدر) (وهو معکم ایما کنتم) (یعنی تعینات ظاهرده دن هر ربیعینه خطاب الیدوب دیر که
 تعینک صورتی قائیدر و سن باطنه و عین جمعه مستلک اولدینک حالده آنده استلک اوزره نایق سن و بباطن
 واحدیه سنک طرفکدر و طرف منظر و تعینک لا تعینده اندراجی و مقید و مظاهره مطلق و باطنه اندماجی
 اعتبار الیدر و الا وجود واحد دن قید تعین زائل اولدنده تعیندن اول مطلق اولدینی کبی نه مطلقدر) (و فیها
 نعیدکم زمنا یخیر حکمک تاردا نری لا اختلاف الوحیه) وارض ایچنده سزی عاده الیدر و مراد اخراده سزی آندن
 اخراج الیدر و وجودک اختلافدن اوتری زیر اوجوه تعینات حسیله مختلفه در یعنی ارض فرق ظاهرده صور
 خلقه ظاهر اولان تعینات و اثبات کثرتی باطنیته عاده الیدر و احدیت عین حقدن آنرکه مستهلک اولدینی حالده
 و نه مظاهر خلقیه و تعینات مختلفه الیه اظهاری ایچکه اخراج الیدر و اقامت عدل الیچون زرائعات دنیو به ده
 نفس اوزره صفات غالبه مقتضای اوزره وجود انسانی و هیئات نفسانیو مختلفه در هر یزی هیئت
 معنویه می و اخلاق و صفاتن محصله اولان صورت جمعیه می اوزره جناب الهی دن اسم حکمک دن بر حکم
 اقتضایدر یوقدر برجه لا اختلاف الوجوه قولی یخیر حکم قولی الیچون تعلیل اولور و جائزدر که وجودن مراد

اسماء الهیه و جوهی اوله یعنی حضرت الوهیتده اولان اسماء الهیه نیک و جوهی مختلفه اولدیندن اوتری
 اخراج الیدر پس حق ظاهر و باطن و مبدی و معیددر پس جمیع اسماء الهیه و جوهی الیه ظاهر و متجلیدر
 حضرت الوهیت و جوه اسماء مختلفه الیه ظهوری اقتضای الید بکندن اوتری) (من الکافرین الذین استغشوا
 ثیابهم وجعلوا اصابعهم فی آذانهم طلبا للستر) (یعنی ارض اوزره شول کافریندن ترکه ایته که ثیابری الیه
 یورندیلر و اصابعری اذنلرینه وضع الیدیلر ستری طلبدن اوتری زیرا آنرا احتیاجی الیه حکمی الیه غفردن
 ستری فهم الیدیلر پس ثیاب و اصابع لرندن سترانخا ذابندیلر) (دیارا احدا حق تم المفعه کما عت الدعوه
 (بر احدی ترکه ایته تا کم منفعت عامه اوله دعوت عامه اولدینی کبی یعنی نوح علیه السلام صور اسمانک
 عبادی اولوب وجه تدن کثرت الیه محتجب اولان قوی و جوه اسمائیه نیک اختلافی اولان شقامه لکه سندن
 احدیت وجه ذات سعادتی ملتجاسته انفاذ الیتمکچون و حجب جلایه ظلمتا سندن نور جمال ذاته اخراج
 الیتمکچون دعوت الیدیلر پس وقتا کم نوح علیه السلام قنده متحقق اولدیکه آنرا اهل بیایدز
 کثرت اسمائیه صورتدن غیر عبادت ایتمزلر و آنرکه دعوت احتیاجدن غیر برشی زیاده ایتمز پس رب ناصره
 اسم قهار و مستقم الیه دعا الیدی آنرکه صور اختلافاتن ارض فرق ظاهرده اولان تعینات ظاهر اوله
 ارض باطنی اولان جمع احدیده احدیت اسم باطن الیه ستر الیتمکچون آنرا سنده ازلن ستر الید کبری کبی پس
 دعوت اثرینک منفعتی عامه اوله اولدینی آنرکه صلاحیدر آنری کثرتدن وحدته زدا تمکله و تفرقه
 و بعده قایدن منع ایتمکله و آنرکه باقی قلان مؤمنلری دخی آنرا اضلال و تحمیرا تمیدر پس دعوت عامه
 اولدینی کبی منفعت دخی عامه اوله) (انک ان تذرهم ای تذرهم و تفرکهم بصلوا و ادع الی صیروهم
 فخرجوهم من العبودیه الی ما فهم من اسرار الربوبیه فینظرون انفسهم اربابا بعد ما كانوا عند تقوسهم
 عیندا فهم عبید و ارباب) (یعنی یارب سن اگر کافر لری ارض فرقه ترکه الیدیک اولور سنک و باطنه احدیت
 جمع ذاتی به ادخال الیدوب آنده استلک الیتمکچون اولور سنک سنک عبادکی اضلال الیدر یعنی آنری تحمیر
 الیدر و آنری عبودیتدن اخراج الیدر اسرار ربوبیتدن آنرکه موجود اولان شیشه پس نفسلرینه
 ارباب نظر الیدر نظر الیدر نفسلری قنده عیندا اولدینک نصکره پس آنرکه عینیدر و اربابدر یعنی اگر سن آنری
 ارض فرقه احوالی الیه ترکه الیدیک اولور سنک ایتمز الیه آنرکه مستظا هر اولور پس غلو و طغیاندن غیر
 بر شیده متحرک اولور سنک عبادکی تحمیر الیدوب آنری انانیته دعوتای تمکله عبودیت محضه دن که آنرکه
 صفت ذاتیه سیدر آنرکه اولان اسرار ربوبیتده اخراج الیدر قوای نفسانیه و صفات حیوانیه نیک وجودیه) (قال
 النبي علیه السلام من الناس من قامت اقباسه علیه وهوی) (یعنی اسرار ربوبیته مطلع اوله قوای نفسانیه نیک
 وجودیه زیرا آنرکه بواطنلری منکر اسرار ربوبیتدر و بواطنلرینه حضرت ربوبیت اسماءی متجلیه در و طاهر لری
 عبودیت محضه در پس عبودیتدن اعراض الیدوب اسرار ربوبیت اعتبار الیه نفسلرینه ارباب نظر الیدر
 الیدر ظاهر لری الیه آنرکه عینیدر ایکن یعنی عبودیتدن ربوبیتده انتقال الیدر لیتقیدر نصکره که آنرکه عینیدر بلکه
 کندی لری تقوسلرینک عینیدی ایکن زیرا فی الحقیقه آنرکه ظاهر لری الیه عینیدر و بواطنلری الیه اربابدر پس
 عبودیتدن اعراض الیدوب اسرار ربوبیتده تمسک ایتمکله طرف انحرافه میل الیدیلر واسم مصل دعوتیه
 اجابت الیدیلر پس آنرکه صلاحی و آنرکه نصکره اولنک دخی صلاحی حاللری بودر که آنرکه بطون ارضده
 مستورا اوله استماع ندادن آنرکه مستر اولدیلری کبی و آنرکه کشف و جمع طوفانی بحارنده اغراق اولنک
 (ولا یلدو ای ما ینجیون ولا یظهرون الا فاجرای مظهر امامت) (ودخی الشیخ واطهار الیتمزلر الا فاجری یعنی
 مستور اولان شی مظهر اولان کسته به) (کفار ای سائر مظاهر و مظهره) (ارایه فاجر که کفاردر یعنی ظاهر
 اولان شی آنرکه ظهورند نصکره سائر یعنی آنرکه انانیته الیه حقیقت الهیهی ستر ایتمکله کافر لدر پس
 آنرکه اولادی دخی آنرکه اسرار صوری اوزره ظاهر و ایدر اولدیر اسرار پس آنرکه دخی الشیخ الیتمزلر الا نلرده
 مستور اولان ربوبیتی که آنرکه ستری واجبه در انانیته لری بقای الیه اظهاری الیدوب دعوی ربوبیت الیدیلر و الیدن
 فاجر لری زیر اطره و ظهور و آنرکه لازم اولان عبودیت الیه ظهور و آنرکه اولان سر ربوبیت اوزر مظهره
 الیدی و دخی آنرا طهارا الیتمزلر الا ربوبیت مطلقه بی که آنرکه طاهر در و آنرکه طاهر در و حقیقت الهیهی که

آنرا در صورتی که ظاهر در آنرا ظاهر اولد قد نصکره کندی انا بنوری ایل آتی سترایدن کافر ری (فقطه رون
 ماستریم بستر و نه بعد ظهوره) پس بویقتدن آنرا در مستور اولان شیئی ادعا فکله اظهار ایدر زوای ستر
 ایدر زانک ظهورند نصکره یعنی اسرار بویقتدن آنرا در مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 و اول شیئی آنرا ظهورند ظاهر اولد قد نصکره انا بنوری ایل آتی سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 یعنی اول اسرار بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان وجود واحد استنادا بتزلی و بویقتدن آنرا ظهورند ظاهر
 اولد بقی مشاهده استنادا بتزلی بلکه اول بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 منظر و سائر و فاجر و کافر اولد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 و سائر و فاجر و کافر اولد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 معمر و نور وجود و ظاهر و ایل معمر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 ظهور و نور غیر و آنرا در کاشنه اولان بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 ظهور و نور نصکره بجمع امور و جمعی احد بقیه سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 عبادت استنادا بتزلی و فاجر و کافر اولد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 طغیانده متناهی اولد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 عبادت نامه ایل آنرا در عبادت استنادا بتزلی و فاجر و کافر اولد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی
 آنرا در کاشنه اولان بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 قولنک معنای بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 اول و بعد الظاهر و بقیه انی کثرت تعینات ایل سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 انی سترایدن کافر ری بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 واحد) پس طالب حق اولان ناظر ظاهر و سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 اولان قصدی بیلز یعنی شخص واحد بروقتده بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای
 مظهر و سائر اولان شخص واحد بروقتده بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای
 واحد ظاهر و سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 اجلی) یعنی یارب نور ذانکه بقیه انانیه متعینه می سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 طبیعت قواحتی بدن اوزری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 رصفانکده محو اولم) (فقطه مفای زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 و قدرم بطبیعت نه کیم سنک قدرم بلندی سنک و ما قدر و الله حق قدره قولکده یعنی بقیه انانیت عینیت سنک
 هویت غیبتکده محو و مستهلک اوله و شهادت و غیب بینه اولان بینه و انیت منفعه اوله و مقام و قدرم
 مجهول اوله وجود مسته سنده مستهلک اولوب مجهول اوله سنک قدرم بلندی سنک و ما قدر و الله حق قدره
 غیر معروف اولد بقیه کبی بدخنی ذات ایل غیر معروف اولم سنک ذانکده استملاک حسبیله زوای ستر ایدر زوای
 بقیه ذات و وجودم و قدرم و وجودم سندن غیر بر شیک حکمی یوقدر) (ولولدی من کنت نتیجه عنما و هما
 العقل والطبیعة) (دخی والد یعنی سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 طبیعت در پس عقلی اب و طبیعتی ام ایلدی زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 ایل طبیعت بینه صورت انسانی کالیه متولد اولد و نشأت انسانی ده عقل ایل طبیعت سندن مراد روح
 ایل قدر و آنرا در کاشنه اولان بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 دخی مرتبه قبلدن واقع اولد یعنی روح ایل نفسی سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 دخی مفای و قدری بیلز) (ولن دخل بقیه ای قلبی و منای مصداقا بایکون فی من الاخبارات الالهیه
 و ما حدثت به انفسها) (وبعض نسخه ده انفسهم واقع اولدی پس خبر تا نبی ایل رسول علیه السلام

ان الله سبحانه عن ادنی ما حدثت به انفسها) (فولانی مراد ایدر زوای انفسها سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 انفسهم اولد قد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 اولد و دخی قوای روحانیه و طبیعت حقایق سندن شول کشته می سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری سترایدن کافر ری
 مؤمن اولد بقیه حلاله یعنی مصداق اولد بقیه حلاله قلب ایچنده اخبارات الهیه سندن واقع اولان شیئی و آنرا در کاشنه
 واقع و حاصل اولان شیئی رسول علیه السلام و ما حدثت به انفسها) (قولنده مراد اولان حدیث نفسدر
 یعنی امتک نصاری تحدیث استکباری شیکه آنرا در تجاوز اولد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای
 مظهر نور الهی و بقیه تجلی ربانی اولان قلب که کدورات بشریه و غواشی طبیعت و صفات نفسانیه سندن مظهر
 و مقدر پس آنرا در و نازل اولان الهام الهی و روحی ربانی و آنرا در حاد و حاصل اولان و از سنجایی طهارت
 اصلیه اوزره وارد اولد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 نفس که نفسک صفات ایله منصبغه اولد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 الهیه در بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 راجع اولدی دخی جائز در زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 اولد بقیه حلاله داخل اولان منی حدیث نفس ایله تفسیر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 و حدیث نفس جهت سقیمه دندر یعنی حدیث نفسدن قلبه داخل اولان منی دخی ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 الهیه سندن قلبه حاصل اولان شینه مؤمن اولد بقیه حلاله اکاد داخل اوله پس نفس احادیث ستر ایدر زوای
 ته کیم رسول علیه السلام ما حدثت به انفسها) (قولی ایلد کاشنارت ایلدی زوای) (ما و سنی ارضی و لا سنی
 و لکن وسعی قلب عبد المؤمن) (اوزره فتانی الله بمقامنده اللهم انی عبدک انی مقاسمده قائم اولد و بقیه
 الهی قلب ایچنده اولان ماسوای ایتنا ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 حدیث نفس دخی قلبه داخل اولد قد بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای ستر ایدر زوای
 من انفسهم) (دخی عقولدن اولان و منینی و نفوسدن اولان مؤمنانی ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 الغیب المکتفین خلق الحجب الظلمانیة الامارای هلاک) (واهل غیب اولان ظالمینه که حجب ظالمینه نک
 خلفنده مکتفین در زیاده ایته سارندن یعنی هلاکدن غیر و ظالمین ظالمین حجت قدر قال علیه السلام الظالم
 ظلمات یوم القیة یعنی حجب ظالمینه و استار جسمانیه خافنده غیبده استغراق حسبیله مکتفین و خطایر قدسده
 اعین ناظریندن محققین اولان ظالمینه زیاده ایته الاسنده هلاکدن غیر و اهل الغیب قولی نصب ایل
 الظالمین قولی ایچون عطف بیاندر و آندن بدلدن و المکتفین قولی الظالمین قولی ایچون عطف و خلف قولی
 المکتفین قولی ایچون عطف و خلف قولی ایچون عطف و خلف قولی ایچون عطف و خلف قولی ایچون عطف و خلف قولی
 دونم) (پس نفسدن بیلز لوجه جتی شاعده ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 شهودنده استملاک کارندن اوزری نفسدن بیلز لوجه جتی شاعده ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 صرف لانی) (فی المجدین کل شیء هالک الا وجهه) (تولیدر بویقتدن آنرا ظهورند مستور اولان شیئی اظهار ایدر زوای
 مبتدادر و محمد بن قولی مقدم خبردر و با خود کل شیء فعل مقدر و فاعلیدر و التقدر و روردر فی المجدین) (کل شیء
 هالک الا وجهه) (یعنی محمد بن حقه) (کل شیء هالک الا وجهه) (وارد اولدی پس وجهه مذکور تاویل ایل
 انسان محمد بن و اما بوجه من غیر تاویل صریحاً ان محمدی اوزره در یعنی شیک کایسی هالکدر الا انک و جتی
 هالک دکلدر و خبر شینه راجع اولد قد بقیه حلاله و قال وجهه الشیء ذاته حقیقه و شیک وجهه انک ذاتی حقیقه و ک
 شیک قیاسی آنکه در یعنی هر شیک نبینی هالکدر الا انده متعین اولان وجهه که اول شیک حقیقه و ک
 هالک دکلدر و خبر حقه راجع اولد قد بقیه حلاله و شیک کایسی هالکدر الا انده اولان وجهه حق هالک دکلدر
 و کذلک جمیع اشیاده اولان وجود متعینه دخی لا تین و مطلق اولان وجهه حادی زانکده هانکه و ستر ایدر زوای
 (ومن اراد ان یقف علی اسرار فوج علیه السلام فلیه بالترقی فی دین یوح) (یوح شمس ایچون براسدر یعنی
 بر کشته که فوج علیه السلام امرارنه واقف اولدی دبا ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای ستر ایدر زوای
 اولد و ن زوای کلمه نوحیه نک حکم و هارفتدن اولان اکثر اتراری مکان علی اولان طایفه شیه که مذنی

قطب در عروج است که منكشف اولور (وهو في التزلزلات الموصلة لنا) والسلام وفلك يوح بزم تزلزلات موصليه
 كما عرزه مسطور در و نوحك اسرارى انده مذکور در سائر انبياءك اسرارى انده مذکور اولدينى كى پس اسرار
 نوحه واقف اولق استين تزلزلات موصليه ده اولان فلك يوحه مراجهت ايلسون وتزلزلات موصليه بر كايك
 اسيدركه شيخ رضى الله عنه انى موصلى نام يادده تاليف ايلدى وشيخ رضى الله عنه قوم نوح حقه اولان ايانى
 بطون اوزره تفسيرا يلدى والله اعلم

فصل حكمة قدوسية في كلمة ادريسية

حكمة قدوسية نك كلمة ادريسية به افتراقى وجهى فهم رسته سبق ايتدى (العلو ثبوتات علو مكان وعلو
 مكانة) (يعنى علوايكي نسبتدر برينى علومكاندر وبرينى علومكاندر وعلو يلك ايكيسى شمس ايجون
 حاصلدر اما علومكانك حصولى زير اشتمك فلكي امكانك نك اعلايددر زير اوسط جميع افلاكدر واما علو
 مكانك حصولى زير اهر كز در محيطك وجودنه سيدرو اعلاى امكانه در زير علويينى جامعدر (فعلو المكان
 ورفعهنا مكانا علويا وعلى الامكانة المكان الذي يدور عليه رضى عالم الافلاك وهو فلك الشمس) (پس علو مكان
 ادريس عليه السلام ايجون ثابت اولدى) (ورفعناه مكانا علويا) (قوليتك مدلوليدركه فلك شمسدر يعنى
 بزادريسى مكان عليه كه فلك شمسدر رفع ايتدى واعلاى امكانه شول مكاندركه آنك اوزره رضى عالم افلاك
 دور ايدرو اول فلك شمسدر پس فلك شمس علويى جامع اولفله اعلاى امكانه در) (وفيه مقام روحانية ادريس)
 وفلك شمسدر در ادريس عليه السلام روحانيى مقامى (امدى) بلو مكان بر شيتك ارفع اما كنده اولسيدرو علو
 مكانت بر شيتك ارفع مرا تبه اولسيدرو اكر چه كيم مكان دكل ايسه ويا خود دناى اما كنده ايسه انسان كامل
 ربه سنك علوي كى فلك اعلايه نسبت ايله وادريس ايجون علومكانى ثبوتك حكمتى بودر زير ادريس زهين
 روحانيدن مجرد اولدى وجميع صفات غيبيه دن انصلاح ايله وعين ذات احديده انطماس ايله توحيد ذاتى
 محمديه واصل اولدى بلكه صفات بشرية طبيعيه دن منسلخ اولوب نشأت عنصر به دن وانك احكامندن
 مستجرب اولدى وصفات روحانية وهيات نورانية ايله باقى قالدى پس نفس مظهره هيات روح منورى هيات
 متبدله اولدى وصورتى دخی هيات روحانية به مناسبه اولان صورت مثالبه نورانية به منقلب اولدى پس
 انكلمه ما وى اصلى ومقام فطرى اولان فلك شمس غروج اولدركه مفسا تزلز روح قطبدر زير اولونك
 روحى ارواح معاويه نك اشرف در روح قطب اشرف ارواح انسية اولدينى كى پس بوسردن اوتري شمس اشرف
 كواكب ورئيس سجاد وجميع كواكب هر بطور ملك اعتنائك لى كى كى كه آنك بروجهله علويه
 وبروجهله سفله در پس شمس فلكي افلاك احسن واولطيدرو وسط ملكتده ملكك مكانى كى زير
 وسط موضعك افضل وفساددن احاسيدرو وكذلك افلاك نسبت ايله قطب كيدرو رندان وانك سيري ايله
 اهر وعالم منظم اولور وحساب ومواقيت منضبط اولور) (وتحت سبعة افلاك ووقه سبعة افلاك وهو الخامس
 عشر فلكى فوقه فلك الاخرى المربع فلك المشتري وفلك كبر و فلك المنازل وفلك الاطلس وفلك البروج
 وفلك الكرمى وفلك العرش) (وفلك شمسك تحتيندى فلك واردر وانك فوقنده دخی بدى فلك واردر واول
 اون بشي فلكدر پس انك فوقنده اولان فلك اشرف يعنى فلك مرچدر وفلك مشيريدرو فلك كيواندر كه اول زحلدر
 وفلك منازلدر كه جميع ثبات انده در وانكچون فلك منازل دير لوزر اشرك منازل انده در وفلك اطلددر يعنى
 فلك بروجدرو اول اون ايكى برج اوزره منقسمدر وهر برج انك اراستدر اولان صور كواكب ايله بيلدو كه تحتنده
 اولان فلك منازل ماندر ثباته در وفلك كرميدرو فلك عرشدر) (والذى دونه فلك الزهرة وفلك المكناب وفلك القمر
 وكرة الاثير وكرة الهوا وكرة الماء وكرة النار) (وفلك شمسك تحتيندى اولان فلك فلك زهره در وفلك كاتدركه
 عطارد در فلك قمر در وكرة اشير در وكرة هادر وكرة تراندر) (فن حيث هو قطب الافلاك هو رفيع المكان)
 پس فلك شمس قطب افلاك اولدينى حكمة ايله اول رفيع المسكاندر وفلك شمس الله تعالى مكان اعلى ايله تسميه
 ايلدى قاب اولديندن اوتري زير آنك مافوق اولان فلك ائدن اعلادر پس حقل علومكاندن مرادى
 مكانت علومكانتيددر پس بومكان ايجون مكاندن ربه علو جاهله در (امدى) علوكاه اولور كه حقه و ذاتى اولور
 علو الهى ذاتى كى وكاه اولور كه اضافى اولور مكان اعلى به نسبت ايله پس اعلاى امكانه فلك شمسدر زير اوسط

كادر بومكان ادريس عليه السلام روحى وجسدرو حائيسى مكانيددر پس آنك علوى علومكانيددر
 (واما علو المكانة فهو لانا معنى المحمدين قال تعالى وانتم الاعلون والله معكم في هذا العلو وهو يتعالى عن المكان
 لانا عن المكانة) (واما علومكانه پس بزم ايجون يعنى محمدين ايجون ثابتدر الله تعالى آنك حقه وانتم
 الاعلون ديدى والله تعالى بوعلوده سز كاه يله در واول مكاندن متعاليددر مكاندن دكادر يعنى محمدين ايجون
 علومكانتك ثبوتى وانتم الاعلون قولى ايله در زير احديت جنى وجمع محمدى ربه اعلادر جميع مراتبدن
 والله تعالى احديت ذاتيه ووجود اطلاقيله هر قيددن متعاليددر پس بزم ايجون ثبات ايتدى علوده
 بزم ايله معين ثبات ايتدى بيلك معلوم اولور كه بزم علومكانتيدرو علو ذاتى احدى جنى محمديدرو علوده
 الله تعالى احديت بزمه معاددر بزم اطلاقدن اوتري زير الله تعالى بحسب الذات على مطلقدر پس مكاندن
 متعاليددر زير امكان آنك مكانددر مكاندن متعالى دكادر زير وجود مطلقه آنك مرتبه به وجوده عيده
 اولان آنك مرتبه سندن اعلادر) (ولما خافت نفوس العمال من اتع المعية بقوله وان يترك اعمالكم فالعمل
 يطلب المكان والعلم يطلب المكانة فجمع لنا بين الرفعتين علو المكان بالعلم وعلو المكانة بالعلم) (وقتا كيم بزدن
 نفوس عامله خوف ايتديسه يعنى الله تعالى (وانتم الاعلون والله معكم) قولى ايله بزمى علويت ايله وصف ايدوب
 بزم ايله معين ثبات ايتد كنده امت محمديه دن اعمال صالحه اصحابى اولان نفوس عامله كه حقايق الهية به آنك
 اطلاعى بوقدرو علودن علومكانت فهم ايتديلر زير احق مكاندن متهزدر وعلويتك ثبوتى علم ايله در پس وقتا كيم
 عملك اجرى فواتدن خوف ايتديلر ايسه الله تعالى (والله معكم) قولنده اولان معيق (ولن يترك اعمالكم)
 قولى ايله اتباع يعنى عقاب ايلدى يعنى الله تعالى اعمال جسيمايه كز دن وانك اجورندن برئى نقض ايتد زير
 رفعت عليه ربه ربه عمليه مكانيه به مناسبه دكادر پس عمل مكافى طلب ايدرو علم دخی مكانى طلب ايدرو
 واعمال ايجون اعلاى امكانه حاصلدر واول سدره المنتهى در كه بنى آدمك اعمالى كامنتيه اولور پس الله تعالى
 بزم ايجون رفعتين يئنى جمع ايلدى كه برينى عمل ايله علومكانددر برينى علم ايله علومكانتيدرو فخن الاعلون
 والله معنا في هذه الاعلوية بالمعية الاحدية الذاتية) (ثم قال تنزيها للاشتراك بالمعية سبع اسم ربك الاعلى
 عن هذا الاشتراك المعنوى) (يعنى وقتا كيم الله تعالى كندى هو بى ايجون بزم ايله معين ثبات ايلديسه
 (وهو معكم) قولى ايله علويتده اشتراك ايهام ايلدى پس بوايهامى رفع ايجون (سبح اسم ربك الاعلى)
 ديدى يعنى الله بزم ايله علويتده معيق ثبات ايتد كنده معيتده اشتراكدن تنزيه دن اوتري (سبح اسم ربك الاعلى
 ديدى يعنى بواشراك معنويدين اعلى اولان ربك اسمى سن تسبيح ايله ديدى پس بزم ايله اشتراكده اولان
 اعلويت اوزره حق كندى ذاتى ايجون اعلويت اخرى ثبات ايلدى وواشراكدن كندى نفسى تنزيه ايلدى
 زير اكليت واعلويت درجاتك نهاى بوقدر زير اكر چه كيم بزم ايجون اعلويت ثابت اولديسه علويينى يئنى
 جمع ايتد بكمزدن اوتري اما علويينى بزم بزم جمع مفيدرو اما حق ايجون جميع مكانات ايله امكانه نك
 علوى يئنده جمع جمع حاصلدر زير احق تعالى عين كادر ووجه آخرايه حقل علوى علو ذاتيدرو زير ايدانه اعلادر
 مطلقا غير نسبت ايله دكادر پس هر شيت نسبت اولنان علو حقل علويدرو زير هر شيتده ظاهر اولوب كا
 نسبت اولنان علو اسم اعلى ايله حقل آنده تجايسى قدردر پس اصل علوده آنك شريكي بوقدر) (ومن اعجب
 الامور كون الانسان اعلى الموجودات اعنى الانسان الكامل وما نسب اليه العلو الا بالتبعية اما الى المكان
 واما الى المكانة وهى المنزلة فما كان علوه لذاته فهو العلى بعلو المكان وبعلى المكانة فالعلو لهما) (واعجب
 امور دندر انسانك يعنى انسان كامل اعلاى موجودات اولسى يعنى انسان كامل اعلاى موجوداتدر
 وحال بوكاه كالون نسبت اولندى الاتبعيت ايله يا علومكان ويا علومكانت مكانت منزلتدر پس انسان كامل
 علوى لذاته اولدى پس اول علومكان وعلومكانت ايله على در پس علومكان ايله مكانت ايجون ثابتدر
 يعنى انسان كامل اعلاى موجودات ايكى كالون نسبت اولنر الامكان ايله مكانت تبعيه ايله زير علو ايكيسى
 ايجون ثابتدر پس انسان كامل ايجون علو ذاتى بوقدر پس اعلاى موجودات اولان انسان ايجون علو ذاتى
 اولمحق آنك غيرى اولان موجودات ايجون علو ذاتى كه قبيته ثابت اولور پس اول علو كه مكان ايله
 مكانت انكلمه وصف اولندى) (مكانا علويا وانتم الاعلون) (قولنده اللهك معيتى مبيددر بالذات آنك ايجون

علو ثابت د کادر زیر امقید ایچون علوی قدر الا حقله در که مطلقا علو ذاتی انکچون ناستد بر وقت بر اوزره فاکان
قولنده مانفی ایچون واقع اولور و علوه ولدانه و فیهو ضمیری انسانه راجعه اولور و اما ما الذی معاشنه اولمق
و ضمیرا کار راجعه اولمق دخی جائزدر یعنی انسان کامل اعلای موجودات ایکن اعلو نسبت اولمق الا مکانه
و یامکانه تبعیتله پس آنک علوی لذاته اولدی پس شول کسسه که آنک علوی لذاته اولدی پس اول علو مکان
و علو مکان ایله علی در زیر علو مکان ایله مکان ایچون ناستد بر و وجهی (فعلو المسکان کالرحمن علی العرش
استوی و هو علی الامکنه و علو المسکانه کل شیء هالک الا وجهه و الیه يرجع الامر کله اهله مع الله)
(قوی مؤید در یعنی دیک اولور پس علو مکان (الرحمن علی العرش استوی) کبیدر و عرش اعلای امکنه در
زیر احق تعالی اسم رحن ایله اکاتجی ایدوب فور وجود ایله آنک اوزره مستوی اولدی پس الله ایچون علو
مکان شوقی اسم رحمان عرش اوزره استوایی و تجلیسی حسیله در و علو مکان (کل شیء هالک الا وجهه)
و الیه يرجع الامر کاهه مع الله در یعنی علو مکانک حق ایچون شوقی (کل شیء هالک الا وجهه) ای
فوانده در یعنی دیک اولور که هر شیء هالکدر الا آنک وجهی دکل یعنی حقیقی ذاتی که شیتک و جودی اول
وجه ایله در و اول وجود حق مطلقه در پس هر شیء هالک و فایدر و حق ذاتی ایله دائم و باقیدر و امرله کایسی
حقده فانی اولمق یعنی تعینی فنا بولمق کارجوع ایدر زیر استعین قیده نمیدن خلاص بولمق عین لایعین اولور
و الله ایله آخر وارمیدر یعنی یوقدر پس غیر ایچون وجود یوقدر (امدی) جمیع اشیا نیک تعیناتی هالکه در و جمیع
وجوده کار راجعه در پس علو ذاتی و حقیقی وجه واحد ایچون ناستد بر که ذاتیه متعالیه در (ولما قال تعالی
ورفعناه مکانا علیا فجعل علینا نعمات للمکان) (وقال) (واذ قال ربک للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه فهذا
علو المسکانه) (لما نیک جوابی محذوف در لمانه نیک جوابی اکادالات ایتمکله و الجواب عرفنا ان علوه بالمکان
و المسکانه لیس علو ذاتیا یعنی وقتا کیم الله تعالی ورفعناه مکانا علیا) دیدیسه پس علیا قولی مکان ایچون نعت
ایلدی و دخی (واذ قال ربک للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه) دیدیسه پس یوقدرت خلافت علو مکاندر
بره معلوم اولدی که انسانک علو مکان ایله و علو مکانک ایله علوی علو ذاتی د کادر زیر اسکانی علیا قولی ایله وصف
ایلدی پس علو مکانک و صفیدر انسانک وصفی د کادر و انسان اول مکانه می فوع اولمق علی اولور و علو مکانته
دخی بویه در زیر علو مکانی ربه خلافت ایچون تخصیص ایلدی یعنی انسان کامله مخصوص اولان علو مکان
هر ربه جمعیه احدیة کمالیه اولان خلافت هر ربه سنک علویدر پس یوقدر دخی انسان کامل ایچون مجعولدر
ذاتی د کادر) (وقال فی الملائکه استکبرن ام کنت من العالین) (وملائکه حنته استکبرت ام کنت من العالین
دیدیسه عالین ملائکه در بر فوعدر که عند الله آنلر ایچون علو مکانک ناستد بر حقه هیا نلرندن و غیردن
غیبو یلرندن اوتری آدمه سجده ایله مأمور اولمق قری حیثیتله پس انلر شدت هیا نلرندن کندی نفسلرین بلزلر
و حق تعالی آدمی خاق ایتدیکنی دخی انلر پس اول ملائکه ایچون الله تعالی علو مکانک اثبات ایتدی و ابلیسه
خلایا ملائکه این حننه دیدی بنیدین ایله انی استد بکم شیء سجوددن استکباری ایتدی بوخسه ملائکه
عالین دخی اولدی که آنلر سجود آدم ایله مأمور اولمق بار) (فجعل العلو للملائکه فلو کان لکونهم ملائکه لدخل
لدخل کلهم فی عبدا یعرفونهم مع استرا کریم فی حد الملائکه عرفنا ان هذا علو المسکانه عند الله) (پس الله
تعالی (ام کنت من العالین) قولی ایله علوی ملائکه ایچون ایلدی پس اگر ملائکه ایچون علو آنلره ملائکه
اولد نلرندن اوتری اولیدی ملائکه نیک کایسی بوعاده داخل اولوردی پس وقتا کیم امر علو جمیع ملائکه
عام اولدی ملائکه حننه جلله سنک استرا کوب و دیله حقیقه بره معلوم اولدی که بوعول عند الله علو مکاندر
یعنی وجود حقه استغراق و هیا نلر سنک علویدر پس یوقدر علوی علو ذاتی د کادر علو اضافی و رتیدر
آنکچون ملائکه عالیه تخصیص اولندی و امکانده ملائکه رحن ایله استرا کاری موجود ایکن زیر ملائکه
رحن سجود ایله مأمور اولدی و یوقدر بوجوب ایله مأمور اولدی بر حقه هیا نلرندن اوتری پس یوقدر ایچون علو
مکانک ثابت اولدی) (و کذلک خلقنا من الداس لو بان عارهم بالخلافة علو ذاتیا) (لکون انسانا) (لکان
لعل انسان فلما یم عرفنا ان ذلك العلو للمکانه) (و ناسدن خلفا دخی ملائکه عالین کبیدر اگر خلافت ایله
یوقدر علوی علو ذاتی اولدی آنلر انسان اولد نلرندن اوتری البته هر انسان ایچون یوقدر حاصل اولوردی پس

وقتا

وقتا کیم یوقدر جمیع افراد انسانه عام اولدی تحقیق بره معلوم اولدی که خلفا نیک علوی مکانک ایچوندر یعنی
هر ربه ایچوندر و اول مرتبه خلافتدر که جمیع اسماء الهیه و صفات و جوبیه حقیقه بی و نسب کوبیه و صفات
امکانیه خلقیه بی جامعه در آنکچون اول مرتبه ده متعین اولان خلیفه صورت حق ایله صورت عالم اوزره
ظاهر در پس اگر ملائکه عالین ایچون ثابت اولان علودر و اگر خلفاء بشرین ایچون حاصل اولان علودر
علو مکاندر یعنی هر ربه نیک علویدر علو جعی و علو اضافیدر علو ذاتی حقیقی د کادر و علو ذاتی و حقیقی ذاتی
ایله عالی اولان حق ایچون ناستد بر پس علو مکانته واقع اولان اشتراک معنویدن حقل علوی متمیز اولدی علو
ما سوارک مکانی اولسون و کزک مکانی نسبی و اضافی اولدی یعنی شیخ رضی الله عنه بیان ایتد کد نصکره حقل
علو ذاتی بیانه شروع ایتدی (ومن الاسماء الحسنی العلی) (و حقل اسماء حسنا سندنر علی اسمی) (علی من
وما هم الا هو و هو العلی لذاته) (الاستفهام بمعنی الانکار و فی بعض النسخ عن یعنی حق علی در و لکن کیم اوزره
علی در و حالبوکه وجودده آنندن غیر ی وجود یوقدر پس حق لذاته علی در یعنی حقل علوی خلقه نسبت ایله
اضافی و نسبی د کادر زیر حقیقته آنندن غیر ی وجود یوقدر و لکن آنک علوی ذاتیدر یعنی اسماء صفندن
عالی اولان علو ذاتیدر) (او عن ماذا) (وبانه شیدن علی در) (وما هو الا هو فعلوه لنفسه) (و حالبوکه اول شی
حقل هو یندن غیر ی د کادر پس حقل علوی کندی نفسی ایچون واقع اولور که حقیقیته غیردن غنیدر
زیرا جمیع اشیا نیک غنیدر و علو عن ایله تعدید ایدر آنده معنای ارتفاع اولدیغندن اوتری و علی ایله تعدید ایدر
آنده معنای غلبه اولدیغندن اوتری پس حقل علوی اضافی د کادر که کاعلی ایله عن داخل اولدی آنک علوی
ذاتیدر علی بذاته در) (وهو من حیث الوجود عین الموجودات فالمسمى بالمحدثات هی العلیه لذاتها) (و حق
وجود حیثیتله موجوداتک غنیدر زیر آنک وجودندن غیر ی وجود یوقدر پس محدثات ایله مسمی اولان
شیئا لذاتها علیه در زیر لذاته علی ارلان وجود حقل غنیدر و لکن حق اشیا نیک عینی اولدیغنی اعتبار اوزره
انکچون ثابت اولان علوی ایله ذات مطلقه نیک علوی یشتد فرق و ایدر زیر حق جمیع اشیا نیک عینی اولدیغنی
حیثیتله آنک علوی جمیع اشیا نیک صورنده اسماء حسیله ظاهر و جمیع صوری محیط اولمیدر ذات مطلقه سنک
علوی کثرت اسماءیه دن عالی اولمیدر زیرا اسماء الهیه که نسبت ذاتیه در ذات احدیته مستلکدر) (ولیت
الا هو و هو العلی لا علو اضافه) (و حالبوکه محدثات حقل هو یندن غیر ی د کادر پس حق موجوداتک عینی اولمق
اعتباری اوزره علی لذاته در علوی ذاتیدر اضافی د کادر ربه کیم موجودات حقل غیر ی اولدیغنی اعتبار اوزره
مکان و مکانک ایله علو اضافی ایله علیه در علو ذاتیه د کادر) (لان الاعیان التي لها العدم الثابتة فیه ما ثبت
رایحه من الوجود) (یوقول و لیست الا هو قولی ایچون تعلیلدر یعنی محدثات حقل هو یقیدر و الثابتة قولی
منصوبدر اعیان ایچون صفت اولمق اوزره و فیه ضمیری عدمه راجعدر و حقه راجع اولمق دخی جائزدر زیر
شول اعیان که آنلر ایچون عدم وارددر که آنلر اول عدمه ثابتدر و وجوددن بر راجحه بی استشمام ایتدی پس
موجودات و محدثات ایله مقول علیه اولان شیء عدمه ثابتدر اولان اعیانک می ایاسنده تجلی الهینک اعیان
حسیله ظاهر اولوب هر ربه اولمی صوریدر (فهی علی حالها) پس اعیان به عدمیت ذاتیه سی اولان حالی
اوزره ثابتدر و اعیان صورنده متعین اولان وجود حقددر زیرا اعیانک ذواتی عدمدن غیر ی بر شیء اقتضای غیر
مع تعداد الصوری الموجودات و العین راجعه من المجموع فی المجموع فوجود الکثرة فی الاسماء و هی النسب
و هی امور عدمیه و لیس الا لعین لذی هو لذات و هو العلی لنفسه لا بالاضافه) (یعنی اعیان عدمیت اصلیه سی
اوزره ثابتدر موجوداتده تعداد صورایله و حالبوکه مجموع موجوداتدن ظاهر اولان عین مجموع
موجوداتده متعینه اولان واحده در که اعیان معدومه حسیله متعینه صور موجوداتیه ظاهر اولوب
متعدده اولدی پس کثرت وجودی اسماء در و اسماء سبدر و نسب امور عدمیه در پس وجودده ذات
اولان عین واحد دن غیر ی یوقدر پس حق علی لنفسه در آنک علوی ذاتیدر اضافی ایله د کادر یعنی صور
موجودات می ابای اعیان ثابتدر عین واحده اولان ذات واحده نیک تجلیسندن متعینه و ظاهر در پس
اعیان به عدمیت اوزره در و اعیان ثابتدر معنای اصلیه ظاهر اولان صور موجوداتده متجلی اولان عین
واحده در که هر عینده محل حسیله ظاهر در پس جمیع صورده ذاتیه علی در مع فهی علی حالها قوا نیک

وقتا

متعلق اولان نایبته متعلقه (فانی العالم من هذه الحسنة علو اضافة لكن الوجوه الوجودية متفاضلة)
 پس یوحینیه عالمه علو اضافت یوقدر علو زاید زیر اموجودات متعده اولان صور اعیان معدومه
 مرایانده وجود واحد ظهور و تجلی بدیه پس جمیع صورده ظاهر اولان وجود واحد درو لکن آنک
 مظاهری اولان اعیان معدومه حسیله ظاهر اولان وجوه وجودیه که وجودات اضافیه در متفاضله در
 فعلو الاضافه موجود فی الیهین الواحد من حيث الوجوه الکثیره لذلک نقول فی ههنا هوانت لانت (پس
 علو اضافت عین واحده وجوه کثیره حسیله موجود در زیر وجوه بری برندن متفاضله در علو ذاتی
 موجوداتده موجود اولدینی کی حق موجوداتک عینی اولدینی حسیله یواحدن اوتری بر عالمک حقه
 دیر زحسب الحقیقه عالم قدر زراحتک وجودی عین کادر و نمینده المحصار حسیله عالم حق دکادر
 و کذلک بحسب الصورت انت دیر زحسب الحقیقه لانت دیر زیر وجود واحد هر موجوده ظهوری
 اعتبار اولدقده عین کادر ظاهر و باطن در پس هوانت دینلور و اما وجود واحد اعیان معدومه حسیله
 صور مختلفه الیه ظاهر و متعین و اعیانک استعدادات غیر مجمله و لهسی حسیله مفید و منصف و متلون اولدینی
 اعتبار اولدقده هوانت دینلور زیر وجود مفید جمیع وجوه الیه مطابق عینی دکادر پس آنکچون عین
 واحده وجوه کثیره حسیله علو اضافت موجود در (قال الحراز هو وجه من وجوه الحق و لسان من السنة
 یطرق عن نفسه بان الله لا يعرف الا بجمعه بين الاضداد في الحكم عليه بها) اوسعد حراز رجه الله علیه اخبار
 ایلدی و حال یوکه حراز وجود حقن بر وجه در و آنک السنة سندن بر لساندر کندی نفسندن نطق ایدر که
 تحقیق الله تعالی یلتمز لا آتی اضداد یکنده جمع ایتمکله اضداد الیه آنک اوزره حکم ایتمکله اوسعد حرازه الله
 تعالی بی نه شی الیه یلتمز دینلور پس کندیسی اضدادی جامع اولان حقل صورتی اوزره اولغله جواب و یروپ
 ایتمکله بجمعه بین الاضداد یعنی اضداد یکنده آتی جمع ایتمکله یعنی اضداد الیه آنک اوزره حکم ایتمکله آتی
 جمع ایتمکله زراعت الیه جمیع اسماء متقابل و صفات متضاده جهینک احد یقیدر پس حقایق متشاکله
 و اشیا متقابلدن بر شی آنک ضدی دکادر بلکه احدیت جمعیله جمع اضداد و اندادی جامع در پس حق
 جمع جمع اضداد الیه یلتمز که جمع اضداد الیه محکوم علیه در و سرازل کندی نفسندن نطق ایتمی یکی وجه
 اوزره در بر وجه یوکه سراز صفات الیه متقابل الیه متصف اولوب صفات متضاده کندی نفسنده
 مشاهدا ایتمکله اضداد الیه حق اوزره حکم ایدر و بر وجه دخی یوکه سراز وجوه الیه دن بر وجه و السنة
 حقایق سندن بر لسان اولغله آنک مظهر نده آنک لسانی الیه حق تعالی بی اضداد یکنده جمع ایتمکله کندی نفسی
 اوزره آنرا الیه حکم ایدر و یطرق من نفسه قوی وجه مشروح اوزره قال الحراز قولندن بدل اولور و سراز قولندن
 حال اولتی دخی جائز در یعنی سراز دیدی کندی نفسندن نطق ایتمی حاله (فهو الاول والاخر والظاهر
 والباطن فهو عين مظهر وهو عين ما بطن في حال ظهوره و ما تم من براه غیره و ما تم من بطن عنه فهو ظاهر
 لنفسه باطن عنه وهو المسمى باسعد الحراز و غیر ذلک من اسماء المحدثات) و بعض نسخه و غیره واقع اولدی
 پس حق اول و آخر و ظاهر و باطن در پس حق ظاهر اولان شینک عینیدر و دخی حق باطن اولان شینک عینیدر
 ظهوری حالده و وجودده اندن غیر بر احد یوقدر که ظاهر اولدقده آنی کوره یعنی اندن غیر وجودده ظاهر
 یوقدر یوقدر اوزره بر اولنک فاعل ضمیری من قولنه و ایکی مفعول ضمیری حقه راجع اولور و وجودده بر احد
 یوقدر حق اندن باطن اوله پس حق کندی نفسنه ظاهر اولور کندی نفسندن باطن اولور یعنی حق ظاهر
 اولدقده کندی نفسنه ظاهر اولور و کندی نفسی آتی مشاهده ایدر و باطن اولدقده ظاهر اولان کندی
 نفسندن نه کندی نفسی باطن اولور یعنی صور موجوداتده متعین اولان وجودندن لاتین و اطلاقی
 حقیقیله باطن اولور و اوسعد حراز الیه اسماء محدثاتدن آنک غیر الیه مسمی اولان حقد ر یعنی حقیقت
 حقیقیله باطن اولور و وجوه الیه دن بر وجه در تعین حسیله و وجودده اندن غیر بر احد یوقدر الا یوقدر
 واردر که وجوه متفاضله و متفاوته در اسمائک اوردده ظهوری و انلردن بطوی حسیله و احکام و وجوب الیه احکام
 اصکالک بعضی بعض اوزره غالب اولغله بعضی شده وحدت و بعضی شده کثرت و بعضی شده روحانیت
 و بعضی شده جسمانیت غالبه اولغله (فیقول الباطن لا اذا قال الظاهر اما و يقول الظاهر لا اذا قال

الباطن انا و هذا في كل ضد والمتكلم واحد وهو عين السامع) (وجوه اعتباریه شیخ رضی الله عنه یونده باطن
 ظاهر لک ضدی و ظاهر باطنک ضدی اولدین بیان ایدر پس یعنی دینک اولور پس باطن لاد بر حقنک ظاهر
 انادیه و ظاهر دخی لاد بر حقنک باطن انادیه و بر ظاهر لک حکمی باطنه مخالفه و باطنک امری ظاهره
 مغایر در ظاهر کثرت و باطن وحدت در پس ظاهر کثرت ظاهر ایدر که باطن وحدتی الیه اکا مخالفت ایدر
 و باطن وحدتی اظهر ایدر که ظاهر کثرت الیه اکا مقابل ایدر و بمضاده و مضاده نایبده و حال یوکه متکلم
 واحد در ظاهر و باطنده و جمیع اضدادده و متکلم و سامعک عینیدر پس شی واحد متکلم و سامع در ظاهر
 و باطندر و لکن وجودده تفاوت حسیله بری برینک ضدیدر پس شی واحد متکلم و سامع اولدین شیخ
 رضی الله عنه قول نبی علیه السلام الیه امتشهاد ایدر (يقول النبي عليه السلام ان الله يجازي عن امي
 ما حدثت به انفسها ما لم يتكلم ابراهم) (یوحیدیت است محمد علیه السلام مغفرتی حقه در و کده یوارح
 جسمانیه لندن ظاهر و قوی باطنه لندن صادره اولان ذوق بری غفر اولور یعنی نبی علیه السلام دیر که الله
 تعالی بنم امت ذوق سندن تجاویز ایدر و انلردن نفساری ذوق سندن تجاویز ایدر که شیخ دخی غفر ایدر که اول ذوق
 انلردن تکلم الیه و یاعلی و فعل الیه صادر اولدی و اول حدیث و تقیید که نفس آنک آتیا فی الیه بر خصه خطاب
 ایدر و امر ایدر و انلردن بر صراف آنک فعلندن آتی نبی ایدر و غلظه در دقتده نفسک احکامی اختلافی عالمدر
 (دهی المحدثه السامعه حديثها العالم بما حدثت به نفسها) (پس نفس کندی حدیثی محدثه و سامع در
 و نفس نه شی اکا تحدیث ایدر و نه شی اکا امر ایدر عالمه در و زراعت کسک نفسی تحدیث ایدر که اول حدیثی
 سامعه در و نفسی اکا تحدیث ایدر یکی شی عالمه در) (والعين واحدة وان اختلفت الاحكام ولا يميل الى جهل
 مثل هذا فانه يعلم كل انسان من نفسه) و حال یوکه عین واحد در و کچه کیم احکام مختلفه اولدیه و یونک
 امثال شینک جهلنه سبیل یوقدر زیر انسان کندی نفسندن نطق ایتمی محدثه در و وحدتی سامعه در
 و عالمه در و یونک جهلنه سبیل یوقدر پس انسان نفسنه عین واحد در و نفسک احکامی الیه متکثره
 و متعده در پس نفسک احکامی مختلفه و متضاده اولغله آنک معرفتی احکام مختلفه یکنده جمع ایتمکله حاصله
 اولور (وهو مورد الحق) (وانسان حقل ضروریدر پس حق ذات الیه واحد در و بعضی اضافات متقابل
 و بعضی صفات متضاده الیه کثیردر پس آنک معرفتی اضداد یعنی جمع ایتمکله حاصله اولور) (فاختلفت
 الامور و ظهرت الاعداد بالواحد في المراتب المعلومه فاوجد الواحد العدد و فصل العدد الواحد و ما ظهر حکم
 العدد الا بالعدد) (یعنی عین واحد تعینات الیه متکثره و مراتب الیه متکثره اولدی پس امور مختلفه
 اولدی و مراتب معلومه اعداد واحد الیه ظاهر اولدی پس واحد عددی ایجاد ایلدی و عدد واحدی
 تفصیل ایلدی و عدد لک حکمی ظاهر اولدی الامه عدد الیه (امدی) مراتب معلومه واحد الیه اعداد
 ظهوری یوکه واحد اولی هر سه شده واحد در و سه ثانیه ده عشره در و سه ثانیه ده مائه در و سه ثانیه
 رابعه ده اقد در و هر سه هر سه کایه در که احد و عود و بساطی حاویه در و ثلاثه اضافی مخویه
 اولان انواع کی و انواعی محتویه اولان اجناس کی پس واحد مرتبه اولیده حقنک صورت اخراجه تجلی
 ایتسه اثین الیه تسیمه اولور و اثین واحد الیه واحد در و واحد عدد دکادر و هیئت اجتماعیه واحد در
 و اثین الیه مسمی اولان جمیع و دخی عدد واحد در پس صورت واحد در و ماده دخی واحد در و جمیع دخی
 واحد در که کثرت صورته تجلی ایلدی پس واحد عددی ایجاد ایلدی صورتی تجلی ایتمکله و ثلثه دخی
 یو یلیجه در احد واحد واحد در و واحد یکنده حکمی اثینک حکمی کیمیه در و ثلثه و رابعه واحد
 بساطتده و مرتبه اولیده تعیناتده حکمی دخی یو یلیجه در و حقنک واحد مرتبه ثانیه تجلی ایتسه عشره
 الیه تسیمه اولور و عشره دخی صور و ماده و جمیع واحد در پس واحد جمیع مراتب اعداد الیه و عدلک
 اسماء و صور اعداد الیه و مراتب تجلیات الیه سمدار پس واحد اثنا عشر و اثنا عشر واحد اولدینی حسیله
 اثینک نایبدر و کذلک واحد ثلثه در عدد واحد اولدینی حسیله و لانه آنک نایبدر و کذلک اربعه در
 و رابع اربعه در (قال الله تعالى ما يكون من شئوى ثلاثة الاله و رابعهم ولا خمسة الا و سادسهم ولا في من
 ذلك ولا اكثر الاله و معهم) پس واحد عددی و واحد در و عدد واحدی مفسلدر و هر حقنک من عددی تفصیل

اینکه تحلیل و تحقیق قند و صورت عینا تده و مراتب تجلیات تده و محلی اولان و احدی عیری برشی بوله مرین
و رقنا کیم عدد نسبت تعینه اولدایسه که واحده تجلیات و تعینات ده عارضه اولور. پس عدد معدودایله متعین
اولور و اولدخی واحد حقیقیدر که اندن عیری برشینک حقیقی یوقدر و تعدد و تعین و تجلی و لاتعدد و لاتعین
ولا تجلی انکله محققدره پس اگر حتی احدیت ذاتیه صورتده تجلی ایدیک اولورسه) (کان الله ولم یکن معه
شیء) مرتبه سی اولور اعداد احاطیه و صفاتی غیر متناهیة انده باطنه اولور و احدده نصفیت و ثلثیت و رباعیت
ایله سائر نسب عددیه غیر متناهیة ناک بطوفی کیم در زیر بونظ ظاهره اولمز الا عدد ایله مع هذا عدد ایله بونظر
مستایر در و اگر حتی صورت تعینات تده و مراتب تجلیات تده تجلی ایدیک اولورسه عددی و کثرتی اظهار ایدر
و ازواج و افرادی انشایدره پس یوقدر برآورده صورت تعینات وجود واحد حقیق مراتب تدر لاتیدر و اولس
فی الوجود الا هو) (والمعدود منه معدوم و منه وجود) (و معدودک بعضی عذمدی و ناک بعضی وجوددر
یعنی معدودک بعضی خارجده معدوم اولور و بعضی موجود اولور زیرا عدم محض عین ایله غیبده
عدمدر خارجده و تعلقه انک وجودی یوقدر) (فقد زعم الشیء من حیث الحس وهو موجود من حیث
العقل فلا بد من عدد و معدود) (پس وقت اولور که برشی من حیث الحس معدوم اولور و حال بوکه من حیث
العقل اول شیء موجوددر مثلا واحده نصفیت و ثلثیت و سائر نسب کبی تعقلده اعتبار اولند قدده خارجده
معدومه و عقلده موجوده اولور بلکه شیء واحد آن واحدیه خارجده معدوم و موجود اولور زید موجود
فی الله ارمعدوم فی السوق کبی پس عدد ایله معدوددن لابددر یا خارجده یا عقلده) (فلا بد من واحدینشیء
ذلک فینشأ بسببه) پس واحددن لابددر که عددی انشاد و ایجاد ایله پس عدد واحدک سببیه حادث و ظاهر
اولور ینشیء جمله می واحدک صفتدر و ذلک عددده اشارتدر فینشأ ضمیری عددده راجع اولور و بسببه قولنده
بما صاحب ایچوند) (وان کان کل مرتبه من العدد حقیقة واحدة کانت مائة و العشرة الی ادنی و الی اکثر
الی غیر النهایة) (اگر چه کیم مراتب عدددن هر بر مرتبه حقیقه واحدهدر که اول مرتبه مرتبه انفراد اول
حقیقت ایله متمیزدر تسعه و عشره کبی ادنایه یعنی تسعة و اثنان و اربعة و الی غیر النهایة اکثره و اربعة که
عشره ناک مافوقنده اولان مراتبدر) (ماهی مجموع) اول حقیقت واحده اولان هر بر مرتبه مجموع مراتب دکادر
زیرا مجموع مشترکدر مختلفه الحقایق اولان جمیع مراتب بیننده و هر بر مرتبه کندی حقیقتله مرتبه انفراد
متمیزه در و یوقدر برآورده وان کان قولنده ان بالغة ایچون اولور و بعض تسعة و فان کان واقع اولدی * پس
ان شرط ایچون واقع اولور و شرط جوابی بخدوف اولور شرط ثلثینک جوابی اکا دلالات ایتد یکندن اوتری
ای فالحقایق مختلفه * پس ماهی مجموع قولی حقیقت ایچون صفت واقع اولور و جائزدر که ماهی مجموع قولی
شرطک جوابی اوله زیر اچینک جمله اجمیه شرطک جوابی واقعه اولدایسه کوفین قندده اندن فانک خدق
جائزدر شاعراک) (من یفعل الحسنات لله یمیز بها) (قولی کبی و بعض نسخهده) (فان لكل مرتبة) (واقع
اولدی) (ولا یفعل عنها اسم جمع الاحاد) (ودخی اول حقیقت واحده اولان هر بر مرتبه دن جمع احاد اسمی
منفک اولمز مجموع احاد کل ایکن ولا یفعل جمله می ماهی مجموع جمله منه معطوفدر) (فان الاثنین حقیقة
واحدة و الثلاثة حقیقة واحدة بالغا ما بلغت هذه المراتب وان كانت واحدة فیا عین واحدة فیا عین مابقی)
وان کان مرتبة حقیقة واحدة) (قولی ایچون تفصیل و بیاندر یعنی دیک اولور و زیر تحقیق اثنین حقیقت
واحدده در و ثلثه دخی حقیقت واحده در بوله در سن بالغ اولدیقل حالده شول شبهه که بومراتب اکا بالغة اولدی
و اگر چه کیم اعداددن هر بر مرتبه حقیقت واحده اولدایسه حقیقت عددیه اولدیفی حقیقتله پس انردن عین
واحدده ایدن باقی اولان شینک عینی دکادر هر بر مرتبه کندی حقیقتله سائر مراتبدر متمیزدر مثلا اثنین
اولان حقیقت واحده ثلاثه اولان حقیقت انفراد متمیزدر زیر اثنین ایکی واحددن هر کیدر و ثلثه اوج
واحددن هر کیده در پس هر بر حقیقت حقیقت انفراد عینی اولدی و جمع احاد اسمی دخی انردن منفک
اولدی زیرا اثنین ایکی واحدی جمع ایدر و ثلثه اوج واحدی جمع ایدر پس یوقدر برآورده وان کان قولنده
ان مبالغه ایچون واقع اولور و شرط ایچون اولمز دخی جائزدر پس فیا عین واحده قولی شرط ایچون جواب
واقع اولور وان کان قولنک اسمی اولان ضمیر مشترک مرتبه قولنده عاید اولور و واحده قولی منفکدر کان

قولت که خبرید و ما پس معنای آن در همین اول مرتبه از آنکه اسامی و این نامی منصوب در مانک خبرید
 فالج یا خذا) (پس جمیع احاد جمیع مراتب اعدادی اخذ اید و جمیع اعداد صادق در جنس آن اواع
 صدق کی مثلا حیوانک انسانه و غیره صدق کی) (فقط بگویم) صیغه متکلم ای پس حقیقت واحد
 اولان هر بر مرتبه نیک احدیتی ایله بر قائل اول مرتبه دن که اول مرتبه احاد معینه دن جمیع معین در و به
 اجتماعیه خاصه در یعنی صورت نوعیه در که آنکه جمیع مراتبه مخالفه در) (و تحکم بها علیها) (صیغه متکلم
 ایله و دخی حقیقت واحد اولان هر بر مرتبه نیک احدیتی ایله بر آنکه اوزره حکم اید و مراتب اعداد دن
 ثلاثین حقیقت احدیتی ایله بر قائل از احاد ایله واحد دن اولان آنکه حقیقت نه یعنی واحد ایله واحد دن
 معینه اولان اثنتین حقیقتی احدیت اوزره در دیر زوا حدت ایله آنکه اوزره حکم اید و مراتب اعداد حقیقت واحد در
 و سایر مراتب دخی بونک کبیر فقه و قول و تحکم قوی صیغه عجبیه ایله جائز در و جمیع احاد راجع اوله یعنی
 مراتب اعداد حقایق بونک جمیع احاد اسمی زائل اولی و پس جمیع اعداد خفایق ایچون جنس کبیر در که انوری
 جمیع و اخذ اید و جمیع معینه متنازل و جمیع اسمی اوزره صادق در جنس کندی اواعنه صدق کی پس جمیع
 احاد کندی حقیقت جامعه شدن اول مراتب ایله قائل در و اول حقیقت ایله انرا اوزره حکم اید و یعنی هر بر مرتبه به
 شی اقتضا اید و سه جمیع احاد انی اعطا اید و آنکه اول مرتبه اوزره حکم اید و بقدر اوزره و معینه
 بها ضمیری جمیع احاد حقیقت راجع اولور و منها و علیها ضمیری مراتبه عاید اولور و جمیع ضمایر مراتبه عاید اولور
 جائز در یعنی جمیع احاد حقیقت جامعه بیله مراتب دن هر بر مرتبه ایله قائل در اول مرتبه دن یعنی
 آنکه مقتضای اوزره و هر بر مرتبه ایله حکم اول مرتبه اوزره اول مرتبه اعطا اید و یکی حکم ایله) (و قد ظهر
 فی هذا القول عشرون مرتبه) (و تحقیق بقوله بکری مرتبه ظاهر اولدی مثلا واحد دن سه مرتبه و اربعه
 مراتب احاد در اندک مره عشره ایله عشر و در که عقد خاصک اسامی و ثلثون و اربعون و خسون و ستون
 و سبعون و ثمانون و تسعون و مایه و الف کی پس بویکری مرتبه دن هر بر مرتبه ایچون حقیقت واحد
 نباشه در که حقیقت اخری اولان صورت نوعیه دن متجزه در و جمیع احاد اسمی جمیع مراتب عدده شاملدر
 و جمیع مراتب انده مشترک در واحد دن غیر زیرا واحد در ترکیب بقدر واحد عدد ذکر در و وجود در
 آنکه چون مرتبه خاصه وارد در جمیع عدد اولی و منشئیدر) (فقد دخلنا التركيب) (پس بکری مرتبه اولان
 جمیع مراتب عدده ترکیب داخل اولور و جمیع احاد اسمی هر بر مرتبه صادق اولور و مراتب عدد دن هر بر مرتبه
 ایچون حقیقت واحد نباشه اولور که آنکه حقیقت انفراد متجزه اولور و جمیع مراتب اگر چه یکم واحد در
 جمیع احاد اسمی انکه شمولی اعتبار ایله و اما اندر دن عین واحد مثلا اثنتین کی اعیان عدد در اتبندن باقی اولان
 اعیانک عینی ذکر در زیرا واحد بر دفعه تکریری ایله سایر اعیان عدد دن متبند در و سایر مراتب دخی
 بیله در و ذخایر ضمیری عشرون مرتبه قولنه راجعه در کل مرتبه قولنه راجع اولور و بر وجه ایله شیخ
 مراتب عدد دن ذکر در نهایت عدد منشئ اولغله ایراد اولندی بوندن اوزری قد دخلها التركيب دیدی
 و دیدی فان جمیع المراتب مرکبه و باعتبار اوزره و مرتبه عشرون قولند تمیز واقع اولور و بر وجه ایله شیخ
 رضی الله عنه و قد نظر فی هذا القول عشرون مرتبه قولی ایله آنکه مدعای مذکور سه ضرب مثل اید و یعنی
 بقوله مرتبه عشرون اولی و پس احاد دن مراتب اولان عشر و در حقیقت احدیه جمیع ظاهر اولور
 و به حقیقت اگر چه یکم و احاد معینه به معینک احدیتی اولدیه و احاد معینه دن خاصه اولدیه و لکن
 حقیقت واحد در سهای ظاهر حبشیتیه واحد در بویقت اجتماعیه معینه ده پس عشرون مرتبه عشر انده
 ظاهر اوله و یقت جمیع احدیه حقیقتک اسامی علم کی و امهات مراتب عدد در در و آنک بساطت
 ترکیبیه نه به سه نهایت بقدر بقدر ذخایر التركيب یعنی عشرون مرتبه دید بیکم زماند پس بر مرتبه
 واحد نیک حقیقت نه دیر که عشر و در بکری مرتبه دن مرکبه در ده پس عشرون ایله اسمی اولان بمرتبه
 واحد کندی بساطتک حقایقی مشتمله اولدیه و واحد دن عشرونه و اربعه اولان بساطت اعداد در پس
 بونک بر حقیقت عشر شیه با اشارت اینست پس بر بزر که اول حقیقت واحد در و سایر مراتب اعداد دن
 باقی اولان حقایق و اعیانک عینی ذکر در باقی اولان مراتب اعدادی عشر و در غیر اسمیه ایله تسعیه

ایدر من متلا عشر و نك تحفه اولان من اتب اعداد تسعة عشر و ثمانية عشر و سبعة عشر و واحد و اربع و اثنان
فوقه اولان مراتب اعداد دخی نلدون وار بعون کبی هر بر عقد عشرون اشدن غیری بر اسم حاصل
سه ادر و حقایق اعداد دخی هر بر حقیقت نفسیه واحده در پس مجرد سنک عشرون قولک ایله محقق
اولور که عشرون ایله مسجی اولان حقیقت احدیه جمعیه اگر چه کیم مراتب اعداد دخی مرتبه واحده در
ولکن آنک وحدتی وحده جمعیه در بر واحد واحد اولدینی حیثیتله جمع اولور بر اعداد دخی حاصل دکان در
پس بوقود دخی هر بر عقدی و حقایق اعداد دخی هر بر حقیقتی جمع احاد اسمی اخذ ایدر که جله سی انده
مشتکر در و کایسته ترکیب داخل اولور که هر بر سی انکله آخر دخی متلا اولور و باعتبار اوزره عشرون
مرتبه قولنده مرتبه قوی عشرون قولنده که ظاهر اولور (فانک ثبتت عین ما هو
متقی عندک کذاته) (پس منک قنکده کذاته منقی اولان شیک عین من اثبات ایتمکدن منک اوزر من یعنی
مراتب اعداد دخی هر بر مرتبه حقیقتیه بری بر شدن متلا در بر سی انکله ثابت اولان حکم آخر دخی
منه ایدر پس هر بر سی حقیقت واحد و مرتبه واحد اولدینی حیثیتله اسم جمع احاد انری جامع اولدینی
اعتبار ایله حقایق حقایق اخر انک عینی اولور و متلا بریز که واحدا اعداد دخی باقی اعداد
غیر در زیر انرا عدد در واحد عدد کدر مشی عدد در و اربع ایدر و بریز که اندر در بر سی عدد در
و هر بر سی انکله حقیقت نوعیه وار در که حقیقت اخر انک غیر در زیر اثنین بر نودر ثلثه نك و اربعه نك
و سایر اعدادک غیر در و ثلثه دخی بویلدر و دخی اول اعداد ایدر و بریز انکله جمع احاد در پس باعتبار ایل
هر بر سی آخر انک عینی اولور پس هر بر مرتبه قنکده حقایق ایله مرتبه اخر انک عینی اولدینی منک قنکده کذاته
منی ایکن جمع احاد اعتباری ایله انک عینی اولدین من اثبات ایدر من و اعتبار ثانی اوزره فانهک ثبت
عین ما هو منی عندک کذاته قولندن من ایدینی بختکم من عشرین دیسک پس عددی اثبات ایدر من واحد
منی ایدر من و بختکم مرتبه بی و حقیقتی ملاحظ اولدینک حلاله من عشرین دیسک پس عقد معینک حقیقتی
احدی منی من اثبات ایدر من و عددی منی ایدر من زیرا احدیت حقیقه و یا مرتبه و یا عقد انده عددک تعقلنه
موقوف دکانر پس بوقدر اوزره من اثبات ایتمکدن شیک تعیندن و منی ایتمکدن شیک اثباتدن منک
دکانر جهتین مختلفین ایله زیر اشول عددک عقد و عددیه در بر عقدک حقیقتی انی منکله در منقیدر اول
حقیقتک احدیتندن اول حقیقت جمع معین اولدینی حیثیتله و کذلک هر عقد معینده بر احدیتی اثبات
ایدر من که عدد دخی منقیده در عدد اولدینی حیثیتله پس بختکم من تعین ایدر من تحقیق عقد واحدی اعداد
مجموعه نك جله سی اوزره تعین ایدر من پس اول عقد واحد در عقد و متعدد معینه متناهی آحادی مشتاکدر
و تناهی داخل اولور الا عقد معین اولدینی حیثیتله واحدیت بذاته فوقه و تحفه معینه اولان غود ایدر
منشأ اولدینی اعتبار ایله جمع عقود محیطه در) (والله من وراثهم محیط) (من عرف مافرنانی الاعداد
وان نفیها عین نبیها) (و بر کسبه اعدادده بوقدر ایدر یکم شی عارف اولسه که تحقیق اعیانک نفی انکله
عین نبیدر یعنی عارف اولسه که واحد مراتب متعدد معینه اولان اعدادی منشیدر تجلیاتی و تعیناتی
ایل پس واحد کثیر ایله تسویه اولور مراتب ظهور انده تجلیات و تعیناتک تعددی اعتبار ایله پس تعدد
واحد تعیدر مراتب شیده انک تعینی اعتبار ایله حقیقتی اعتبار ایله واحد اولدینی حیثیتله دکانر و هر کثیر
واحد در حقیقت واحد معینه وحدت اولدینی حیثیتله و اهدد دکانر ترکیب حیثیتله واحدیتی هر عدد دخی
منی انکله انکچون عددی اثبات ایتمکدر زیرا اعداد دخی حقیقت واحد در پس واحد عددک اولانی
و آخری محیط در و تعدد اولان جمعیتی عدد دخی انکله جمعیتی انکچون اثبات ایتمکدر و هر عدد بر اعتبار ایل
آخرک غیر در و اعتبار ایله عیندر) (علم ان الحق المنزه هو الخلق المشبه) (من عرف اولک جزا ایدر یعنی
عالم اولور که تحقیق حق منزخ خلق مشبه در یعنی حقیقت احدیت اعتبار ایله تشبیه دن منز اولان حق صورت
معینه ده حقیقت تجلیسی اعتبار ایله خلق مشبه در پس صورت تجلیات و تعیناتده تجلیه اولان حقیقت احدیه
ناظر اولان حقیقت ایدر و مراتب حسیله تعدد و کثیر ناظر اولان خلقتدر دیدی و اما ذوق مجردی اوزره
بریم ذکر ایدر بکسر منک منقی اولان کسبه حالت واحدده حقد دیدی حقیقت حیثیتله و خلقتدر دیدی تعددی

موجب اولان خصوصیت حیثیتیه (وان) (للمبالغة) کان قد غیر الخلق من الخالق) و اگر چه کیم خالق خالق دخی
متلا اولدیه بر خالق خالق اولدینی حیثیتله خالق دکانر خالق اولدینی حیثیتله زیرا الخالقیت مخلوقیتدن
تیزی ظاهر در وحدتک کثرتدن و فردیتک زوجیتدن تیزی کبی و لکن زوج ایله فردده و واحد ایله کثیرده
اولان عین عین واحد در واحد حقیقتک شایسته در احدیا حقا و کثیرا خلقا انک تعینی و ظهوری قال العارف
ابوالحسن الغوری) (سبحان من لطف نفسه فسماه حقا و کشف نفسه فسماه خلقا) (فالامر الخالق هو الخلق
والامر المخلوق هو الخالق) (پس امر شان بودر که خالق مخلوق در تعین و ظهور وجهتیه و دخی امر شان بودر که
مخلوق خالق در حقیقت وجهتیه فو هذاه و هذاه و طردا و عکسا اعتبار ایله و لکن وجود واحد حق مرتبه
اولی ده فعل و تا ایدر ده صفة خالقیه متصف اولمغله و مرتبه اخری اولان انفعال و تا ایدر ده انفعالیه و مخلوقیتله
متعین و ظاهر اولمغله شیخ رضی الله عنه) (کل ذلک من عین واحد) (دیدی خالق و مخلوقک کایسی عین واحد
دندر یعنی صفة خالقیه و مخلوقیه ایله ظهور و تعینک کایسی عین واحد دندر که مشرعات اولان
ذات الهیه و مرتبه احدیه در و لکن عین واحد دخی متعینه اولان خالقیت و مخلوقیتله عین واحد بینده
مغایره فهم اولمغله شیخ رضی الله عنه انک ضرب ایدر) (لا یل هو العین الواحدة هو العین الکثیره) (دیدی
یعنی بحسب المراتب خالق و مخلوقده متعین اولان وجود عین واحد دخی دکانر بلکه اول وجود عین واحد در
حقیقت واحدیت الهیه اعتبار ایله و اول وجود عین کثیر در مراتب متعددده و مظاهر مستکبرده آنک
تعینی و ظهوری اعتبار ایله متلا جمع اعداد عین واحد اولان واحد دخی منکله در بلکه جله سی واحدک
عیندر حقیقت و اجمال اعتبار ایله واحد مراتب متعددده معینه اولان عین کثیر در ظهور و تفصیل
اعتبار ایله (شعر) سبحان من اظهر ناسوته و سرسیتی لاهوته الناقب و شمیدانی خلقه ظاهرا و فی صورة لاکل
والشارب) (نثر) (پس وجود واحد تعینات ایله کثیر و تعینات کثیر حقیقت ایله وجود واحد اولدین شیخ
رضی الله عنه ایراد ایدر) (ابراهیم علیه السلام قصه سی ایله بیان ایدر) (فانظر ماذا ترى قال یا اقل
ما تومر) (مظهر واحد معین اولان وجود واحد و لده ظهورنده اولان انک تعینته خطاب ایدر پس
من نظر ایله نه کور در دیدی پس و لده مظهرنده معین اولان وجود جواب ایدر و یا با جهم من مأمور
اولدینک فعلی انکله دیدی شیخ رضی الله عنه) (فانظر ماذا ترى) (ابراهیم قولنی بل هو العین الواحدة وهو
العیون الکثیره قولنده انکله ایراد ایدر یک اب مشفق لسانکله خطاب ایدر و بر که) (فانظر ماذا ترى) (تری
الکل عینا واحدة و ترا عینونا کثیره) (یعنی من کای عین واحد می کور در من یوحسه عین کثیر می کور در من
نظر ایله) (والولد عین ایه) (و حال بودر که بحسب الحقیقه والدینک عیندر که الولد مرایه والدک وحدتی
اجالنده محزون اولان بعض اسرارک مقتضیات اولان صورت و لده والدک ظهوری و والدینک باطنی
اجالنتک تفصیلدر پس و لده بحسب الحقیقه والدک عیندر اگر چه کیم تعین و تشخیص اعتبار ایله انک غیردر
زیرا والدک شخصک غیردر و کذلک والدینک حکمی اعتبار ایله غیردر) (فانظر ماذا ترى) (فانظر ماذا ترى) (فانظر ماذا ترى)
عظیم فظهر بصورة کیش من فظهر بصورة انسان) (پس والد منامده و لده ذبح ایدر و کور که کندی
نفسندن غیری کسبه فی ذبح ایدر کور می و ولدی صورتده والدک ظاهر اولان نفسنه الله تعالی ذبح عظیمی
فدا ایلدی پس کیش صورتده ظاهر اولدی و شول کسبه که انسان صورتده ظاهر اولدی پس یعنی صورت
کیشیده ظاهر اولان صورت انسانده ظاهر اولان عظمت تامه صاحبدر انکچون ذبحی کسر ذال ایل
عظیم ایله وصف ایلدی و حقیقت حیوانیه صورت انسانیه ده ظاهر اولدینی کبی صورت غنیه ایل
و صورت غیر ایله ظاهر در پس کندی نفسندن ادون اولان شیئی کندی نفسی انکچون فدا ایدر زیرا ادنی
شریف انکچون فدا اولور پس صورت کیشیده ظاهر اولان صورت انسانده ظاهر اولان عظمت صاحبدر
پس صورت و لده ذبح ایدر کور می و صورت کیشیده ذبح ایدر یک بحسب الحقیقه کندی تفصیلدر
فظهر بصورة لایل بحکم و لده من هو عین والد) (پس و لده صورتده ظاهر اولدی و لایکله و لده حکمده
ظاهر اولدی شول کسبه که اول والدک عیندر و اول جمیع مظاهرده شخص اولان وجود واحد حقیقتدر
پس و تا کیم والد ایله و لده صورت نوعیه انسانیه ده متحد اولوب صورت انسانیه دخی والد ایله و لده وحدت

نوعیه می اوزره محفوظه و باقیه اولدیه و والدیه ولدده وورت غیرتندن اوتری شیخ رضی الله عنه اضراب
ایدوب و الدیت ایله و لدیت حکمکنده مغایرتی اثبات ایلدی * اگرچه کیم صورت شخصیه ده دخی مغایرة
موجوده در لکن صورت نوعیه انسانیه ده اتحاد اولمقله علی طریق التغلب صورت شخصیه ده اولان مغایرتی
ذکر ایتدیوب حکمکنده اولان مغایرتی رعایت ایلدی) (وخلق منها زوجها) (و نفس واحدة دن آنک زوجتی
خلق ایلدی) (امدی) ذکر اولدیفی کبی تعینات خالقیت و مخلوقیت بحسب الحقیقه عین واحدده و عین واحد
کثرت تعینات ایله عیون کثیره در لکن عین واحدده و حقیقت کلیه جنکم تعین کلی ایله متعینه اولسه انسانیت
مطلقه اولور و تعین نوعی ایله متعینه اولور و جنکم تعین جزئی ایله متعینه اولسه اختصاصدن بر شخص اولور بر تعین
شخصی می ابراهیم و تعین آخری اسمعیل اولور و کذلک عین واحدده و حقیقت کلیه صورت انسان ایله متعینه
اولوب ظاهره اولدیفی کبی نوع آخر تعینی ایله متعینه اولوب صورت کبش ایله دخی ظاهره اولدی * پس انسانیه
مطلقه ایله متعینه اولان عین واحدده که تعین ابراهیمی ایله متعینه در تعین آخر اولان اسمعیلی و اسماعیلی
حضرت منامده ذبح ایدر کورمدی الا کندی نفسی ذبح ایدر کوردی و عالم حسیه ذبح عظیمی فدا ایتدی
الا کندی نفسی فدا ایتدی پس حقیقت واحدده اولان وجود واحد حق مراتب متعدده ده و تعینات متکثرده
ظاهر و متعیندر و هر برمی تبه و تعینده برامم ایله مسعود و بر تعین ایله متعیندر که مرتبه اخراده و تعین
آخرده اول اسم ایله مسمی و اول تعین ایله متعین اولدی * اما بحسب الحقیقه عین واحدده در * پس صورت
ابراهیمه متعین اولوب ولدنی ذبح ایدر کورنینه ولدی صورتده متعین اولان آنک وجودی و ذبح عظیم
صورتده ظاهر اولوب ذبح ایتدی کبی کندی نفسیدر و آدم ایله مسمی اولوب تعین حسیه ایله بعول اولان کندی
نفسی نا کحدر صاحبیه می صورتده متعینه اولدیفی حالده) (و خلق منها زوجها) (فولی ایله شیخ رضی الله عنه
حق تعالی نیک) (یا ایها الناس اتقوا ربکم الذی خلقکم من نفس واحدة و خلق منها زوجها و منها رجالا
کثیرا و نساء) (فولی می ایدر نورزیر ابو و ولدن دخی عین واحدده مراتب متعدده ده تعین حسیه ایله عیون کثیره
ایل ظاهره و عیون کثیره بحسب الحقیقه عین واحدده در * پس نفس واحدده دن زوجتی خلق ایلدی) (فانکح
سوی نفسه فنه الصاحبه و الولد والا می واحدنی العدد) (پس آدم کندی نفسندن غیری بی نکاح ایتدی
پس صاحبیه می کندی نفسندن مخلوقده در و ابراهیم ولدنی دخی کندی نفسندن مشبوتدر * پس آدم
زوجتی صورتده کندی نفسنی نا کحدر و ابراهیم ولدنی صورتده کندی نفسنی ذایج کوروب صورت کبشیه ده
ینه کندی نفسنی فدا ایتدی و امر وجودنی الحقیقه صورت عددده واحدده در اگرچه کیم بحسب التعین
تعینات نوعیه و شخصیه ایله متعدددر لکن وحدت عینییه جمیع تعینات متکثره بی متوحده در) (فانظر ماذا
تری الوحدة ام الکثرة اوتری الوحدة محتجبه فی الکثرة ام تری الکثرة مستهلکه فی الوحدة اوتری الوحدة
من وجه و تری الکثرة من وجه) (امدی) شویله معلوم اوله که طبیعت الوهیت ظاهری و الوهیت طبیعتک
باطنیه در و طبیعت اسماء الهیه مؤثره ایچون انشی مرتبه سنده در ذکر ایچونکه جمیع صور کونه وجودیه
اتعالیه انده ظاهر در بلکه اسماء الهیه دخی نفس رحمانی ایله انده متعینه در * پس طبیعت معقوله الوجود
اولان حقیقت واحدده که حقایق اربعه متضاده بی جامعه و احکام متعدد ایل ظاهر اولوب انزلد عینی ایکن
وحدت حقیقیه معقوله می اوزره ثابت اولمقله وجود واحد حق ایچونکه بحسب التعین عیون کثیره ایل
ظاهر در و بحسب الحقیقه عین واحدده در تکرار آنک وحدتی اثبات ایتکچون ضرب مثال ایدوب ایتدی)
(فن الطبیعة و من الظاهر منها) (پس طبیعت ایله مسمی اولان شیئی ندر و طبیعتندن ظاهر اولان شیئی ندر
دیو استفهام ایدر یعنی طبیعت الوهیتک ظاهر بی اولان حقیقت واحدده ایکن کیفیات متضاده اصحابی
اولان اجسام طبیعیه تعینات متعدده حسیله اندن ظاهر در * پس طبیعت و اندن ظاهره اولان اجسام
طبیعیه بحسب الحقیقه عین واحدده و بحسب التعین عیون کثیره اولدی و طبیعت و اندن ظاهره اولان صور
بحسب الحقیقه حقیقت حق اولان عین احدیه در) (و ما رأیها ناقصه بطاهر منم اولازادت بدمم ماطر)
و بر طبیعتی کورمد که اندن ظاهر اولان شیشه ناقصه اولدی و دخی عدم ظهور ایله زائده اولدی بر طبیعت
کله در زاده و نقصانی قبول امتزج بر حقایق کلیه کلمات الهیه در که انلرده تبدیل یوقدر) (و ما الذی ظهرها

و ط م ق ن

وطبیعتدن ظاهر اولان شیء بحسب الحقیقه انک غیر دکلدر طبیعتدن وطبیعتده ظاهر اولمش صور
طبیعیه در (وماهی عن مانهر لا اختلاف الصور بالحکم علیها) (وطبیعت دخی اندن ظاهر اولان شینک
عینی دکلدر طبیعتدن ظاهر اولان صور مختلفه اولغله انلر اوزره واقع اولان حکم ایلر زیر طبیعت کلیه دن
ظاهر اولوب متعینه اولان هر بر صورت ایچون حکم خاص حاصلدر که اول صورتک غیر اولان صور
ایچون وطبیعت کلیه ایچون کایتی حسیله اول حکم حاصل دکلدر پس طبیعتک حقایق اربعه سی اولان
حرارت و برودت و رطوبت و یسوستدن بعضیسنک مقتضای اوزره طبیعتدن ظاهر اولان برشی اوزره اول
حکم ایلر حکم اولغز حکم آخر ایلر حکم اولنور) (فهذا یارد یابس وهذا حار یابس فجمع بالیس وابان بغیر ذلک)
یعنی طبیعتدن ظاهر اولان بر شیشه اشارت ایلر ذب آنک اوزره حکم اولنور که یو بارد و یاسدر و شیء آخر ایچون
حکم اولنور که یو حار و یاسدر پس اول ایکی شیء یاننده طبیعت یس ایلر جمع ایتدی زیر یسوست ایکی شیده
موجوده در و برودت و حرارت ایلر فرق ایتدی زیر بر بر یسی بارد و بر یسی یاسدر پس طبیعت کایتی ایلر
اندن ظاهر اولان صورک عینی اولنر) (والجامع الطبیعه) (والوالحکال وحال نوکه جمیع اضدادی جامع اولان
طبیعتده زیر طبیعت حقیقت واحده در بحسب الماده تعینی و صورتی مختلفه در پس طبیعت صور اوزره
اضداد ایلر حکمی قبول ایلر زیر اضدادی حقیقیله جامعه در و اضدادده اضدادک عینیدر و اما اضدادی
ماده معینه ده علی التعین اضداد صورتی ایلر جامعه اولنر و انکن طبیعت ماده کلیه مطلقه اولغله جمیع صور
متضاده فی قبول ایلر و جمیع صورتی قبول ایتدی علی السویه در بر صورت تعینی صورت آخری ایلر
تعینندن اولی دکلدر پس طبیعت حقیقی ایلر اضدادک کایتی جامعه در و اضدادک عینیدر) (لا بل العین
الطبیعه) یعنی صور اضداد یاننده طبیعت جامعه دکلدر بلکه صور اضدادی قابل اولان ماده ده صور اضدادی
مظهر اولان عین واحده طبیعتده زیر طبیعت حرارت و برودت و رطوبت و یسوست اولان حقایق اربعه نلک
مجموعیدر و طبیعتدن ظاهر اولان صور دن بر صورت ایچون یو بارد و یاسدر و صورت آخری ایچون یو حار
و یاسدر در یس پس صورتین متضادینده جمع اولان یاسدر و فارق اولان حار ایلر برودر و کذلک بر صورت
ایچون یو بارد و رطبدر و صورت آخری ایچون یو حار و رطبدر پس طبیعت بر دایلر جمع ایتدی و رطب و یس
ایلر فرق ایتدی پس جامع اولان بارد طبیعت اولدینی کبی یابس اولان دخی طبیعتده رانکچون لا بل العین
الطبیعه دیدی زیرا کلدن ظاهر اولان کلدن ایت طبیعت کلیه حرارت و برودت و یسوست و رطوبت اولان
اضداد ایلر محکوم عیاددر و طبیعتدن ظاهر اولان صور دن هر بر یسی بر حکم ایلر محکومه در که صور آخری
اول حکم ایلر محکومه دکلدر و طبیعت کلیه دخی کایتی حسیله اول حکم ایلر محکومه دکلدر بلکه اول حکم
ایلر محکومه اولدینی کبی سائر احکام ایلر دخی محکومه در) (فعالم الطبیعه صورتی مرآت واحده) (پس
عالم طبیعت مرآت واحده ظاهر اولان صور مختلفه در یعنی عالم طبیعت مرآت واحده اولان طبیعتده
متضاده الکلیفیات اولان صوردر پس فعالم الطبیعه صورتی مرآت واحده قولندن بر قیاس وجه متبادر در
بر وجه بودر که مراد عالم طبیعتی بیان ایتددر پس یعنی نفس طبیعتده مجموعه اولان حقایق اربعه نلک صورتی
و یا طبیعتدن ظاهر اولان صورک طبیعتده نسبتی مرآت واحده ایلر اولان صورک مرآت نسبتی کبیر در
و بود دخی عین واحده اولان وجود حق مرآتده اولان صور اسمائیه و نسب ذاتیه مثالدر و بر وجه دخی بودر که
محل اشغال اولان طبیعتده نفس رحمانیه محوله اولان صور اسمائیه الهیه فعاله و صور امکانیه و جودیه
انفعالیه نلک تحقیقی و ظهوری مرآت واحده ده اولان صور مختلفه در که حقایق الهیه و کونیه دن هر بری
بر حقیقت خصوصیتی حسیله نفس رحمانی ایلر انده متعینه در و بر وجه دخی بودر که عالم طبیعت انده ظاهر
اولان صور ایلر عین واحده اولان ذات واحده نسبت الهیه و شئون ذاتیه صور نه مرآت واحده منزله سنده
اولدیننه ضرب مثالدر و بر وجه دخی بودر که طبیعت ذات الوهیتک ظاهریدر پس طبیعت صور الهیه
و کونیه مرآت واحده اولدینی عین واحده اولان ذات الوهیتک صور اسمائیه الهیه و صور امکانیه و جودیه
مرآت واحده اولدیننک عینیدر زیرا طبیعت الوهیتک ظاهری بلکه عینیدر و بر وجه دخی بودر که عالم
طبیعت مرآت واحده اولان وجود حقه ظاهر و ایدن صوردر (لا بل صور واحده فی مرایا مختلفه) یوق بلکه

عالم طبیعت می‌بایست مختلفه ظاهر اولان صورت واحد در کس می‌بایست حقایق و اعیانده می‌بایست
 خصوصیات ایل ظاهر در و بوجه اوزره بل صورت واحد در می‌بایست مختلفه قوی وجود واحد حق می‌بایست
 اعیان مختلفه اعیان حسیه ظاهر و نه ضرب مثالدر و بوجه دخی بود که عالم طبیعت صورت واحد در
 می‌بایست مختلفه اولان اسماء الهیه در پس عالم طبیعت اولان صورت واحد اسماء الهیه می‌بایست اسماء
 حقایق مختلفه اوزره ظاهر در و بوجه واحد حق صورت طبیعت معقوله در مجموعه اولان صورت
 طبیعت انفعالیه ظاهر در و بوجه واحد حق صورت طبیعت معقوله به تجلی می‌بایست صورت
 طبیعت نفس روحانی ایل اسماء الهیه متعینه در می‌بایست واحد اولان وجود حقه طبیعت صورت ظاهر
 اولدی یعنی کبی پس صورت اولدن اضراب اولغله باقی اولان وجود مذکور مذکور در صورت در معانی دخی
 اولدی (فانم الا حیره انفرق النظر) پس بوقدر اوزره وجود در حیرتدن غیر یوقدر اهل حجاب نظری
 متفرق اولدی اجلدن زیرا فکر علی ایل می‌بایست مختلفه در ظاهر اولان صورت واحد به نظر اتمکله
 واحد میدر و می‌بایست واحد در ظاهر و در ایدن صورت کثیره به نظر اتمکله کثیر میدر و یوقدر اتمکله اهل حجاب
 متجیر در پس نظری متفرق اولغله و در نظری حیرت متعینی اولدی و حیرتدن غیر اتمکله اهل حجاب
 اولدی (و من عرف ما فناء لم یحضر) (بقی الحام و بر کس که بر مذکور شد کثیر شقی عارف اولسه حایر اولز یعنی وجود
 واحد حق تعینات مختلفه حسیه اعیانده صورت مختلفه ایل ظاهر و در ایدر و احکام مختلفه فی قبول ایدر پس
 بر کس که وجود واحد حق ذات ایل واحد تعینات اسماء ایل کثیر ایدر و کس بیلکه حایر اولز بلکه امری علی
 ما هو علیه عارف اولور زیرا امرین ضد قدر ذات واحد در کثرتک شهودی اعتبار ایل زیرا ذات واحد در صورت
 اعیان ایل تجلی در وجود واحد صورت کثرتک شهودی اعتبار ایل زیرا صورت کثرت حقیقت احدیه ایل
 متحققه در (وان کان فی مریده علم) (ان مبالغه ایچوندر و اگر چه کیم حایر اولمیان عارف محقق مشهود می‌باید
 علمه در و لیکن آنک علی جمیع اعیان نباشه به راجع در که وجود واحد حق اعیان حسیه اعیانده شهودی در
 پس علمت مریده اعیان نباشه به راجع در که راجع در کادر تا کیم حایر در کل ایکن) (رب زدنی علما) (حکمی
 اوزره مریده علمه اولغله حایر اوله انکیچون) (فایس الامن حکم المحل) (دیدنی یعنی پس ذلک المزید کل الاحکام
 حکمندن حاصلدر زیرا وجود حق ایچون خصوصیت و حیثیت بوقدر در راجع هر حقیقتک حقیقتک اعیان
 حقایقده انکه محققه در) (و المحل عین العین الثابتة فیها تنوع الحق فی المحل) (و حال بکه محل عین نباشه نک
 عیندر پس عین نباشه ایل حق مجلیده متنوع اولور یعنی اعیان نباشه نک خصوصیات حسیه حق تجلیده
 متنوع اولور زیرا تجلی اعیان حسیه واقعدر و اعیان خصوصیات ذاتیه ایل مختلفه در بوقدر اوزره المحل
 قوی مصدر می‌بایست اولور) (فتنوع الاحکام علیه فیقبل کل حکم و ما یحکم علیه الا عین ما تجلی فیها) (پس حق
 اوزره احکام متنوع اولور پس حق هر حکمی قبول ایدر و حال بکه حق اوزره حکم ایتر الا شول محلات
 عینی که حق اکتبلی ایلدی یعنی حق ایچون متجلی فیها اولان اعیان نباشه نک حقه اعطا ایدر بکی جمیع احکامی
 حق قبول ایدر می‌آمستد برده و جهل مستدبر و شئی مستطیده مستطیل ظهوری کبی پس محل اولان
 اعیان حسیه حق اوزره احکام متنوع اولور و احکام مختلفه ایل حق محکوم علیه اولور پس هر عین
 حق اوزره حاکم اولور آنده اولان حکم خاص سبیلده پس حق حکمی قبول ایتر الا کندی ذاتدن زیرا ذاتی
 عالمی ایل هر عین اوزره عین ایچنده اولان شئی ایل حاکم در) (و ما تم الا هذا) و امرده و باب تحقیقده بوندن غیر
 یوقدر یعنی حق اوزره احکام مختلفه ایل حکم ایتر الا حق ایچون متجلی فیها اولان اعیانک احکامی پس
 دائما ایدر حق اعیان نباشه به تجلی ایدر و انرا اعطا ایدر بکی احکامی قبول ایدر و احکام مختلفه ایل متنوع
 اولقدن و انرا ایل ظاهر اولقدن زائل اولدی کبی انرا ایل و انرا در مشاهده اولقدن دخی حالی دکاندر و اعیانده
 انرا تجلیده متوقف اولان آنک علی ظهور ایدر و زیاده اولقدن حالی دکاندر) (شهر) فالحق خلق بهذا الوجه
 فاعتبروا و ایس خلفا بذلک الوجه فاذکروا پس حق خلقدر بوجه ایل معنی وجود واحد حق می‌بایست
 مختلفه در ظاهر و مجالی اعیانده متنوع اولور اعیانک جمیع احکامی قبول ایدر بکی اعتبار ایل پس عین
 بصیرت ایل نظر ایدر و در صورت اعیانده حق مشاهده ایدر پس بهذا الوجه قوی بل هو صورة واحدة

فی می‌بایست مختلفه قولنه اشارت ایدر و حق خلق دکاندر اول وجه ایل یعنی احدیت ذاتیه و حضرت واحدیتده
 صورت الهیه جمیع اعتبار ایل که وجود واحد حق می‌آمستد اعیانک صورتی ظاهر در و حق صفات خلقیه دن
 منز اولوب حجاب عزتی ایل محتجبه در و غیب ذاتسندده باقیدر فاذکروا یعنی من وجهی تذکر ایدر تا کیم
 می‌بایست بیننده فرق ایل من پس بذلک الوجه قوی صورتی مرآة واحدة قولنه اشارتدر) (من یدر ما قلت
 لم یخذل بصیرته و ایس یدر به الامن له بصیر) بر کس که بنم دید بکم شئی بیلکه یعنی وجهی اشارت ایدر بکم
 شئی فهم ایدر آنک بصیرتی جمع و فرقه و وحدت و کثرتده حق مشاهده ایتمکدن تخلف ایتر و فی الصحاح
 قال الاصمعی اذا تخلف الظبی عن القطیع قبل خذل بوقدر اوزره تخذل فاعل ایچون مبئی اولور و دخی
 مذکور ایچون مبئی اولوق جائزدر یعنی بصیرتی من عند الله عون و نصرت ایل ترک اولغله خذل خذلاناذا
 ترک عون و نصرت و حال بکه بنم ذکرا دید بکم شئی فهم ایتر الا شول کس که انکیچون بصیرتدن حاصلدر کما
 قال تعالی فی حق نبیه علیه السلام فبصر له اليوم حدید) (جمع و فرق فان العین واحدة و هی الکثیره لاتیق
 ولا تذکر) (یعنی حقه خلقی می‌بایست احدیه جمیعده جمع ایل و مرتبه کثرت و تفرقه در تفریق ایل زیرا تحقیق عین
 واحد در یعنی ذات الهیه احدیه اوزره در و حال بکه اسماء صفات حسیه عین کثیره در و اول عین واحد
 احدیتی حسیه بکه کثرتی باقی ایتر و هلاله ایتمکدن ایتر یعنی فیکم عین واحد فیکم عین ایتسه بکه کثرتدن
 بر شئی باقی ایتر و ظاهر در ترک ایتر بلکه جمیع کثرتی اهلالات و افاضات و بیهام مشهور ایدر (فانم الا هو) زیرا وحدت
 و کثرت و جمع و فرق و حق و خلق و اطلاق و تقیید و تعین و لایعین و ظهور و بطون و نسب و اضافات در وجود واحد
 حقدن غیر یوقدر ایچون تحقیق یوقدر بوقدر اوزره (لا تبقی ولا تذکر) قولنک فاعلی عین واحد اولور
 اندنصکره حکمته رجوع ایدر و دیدی) (فالعلی لنفسه هو الذي يكون له السکال الذي يستغرق به جمیع
 الامور الوجودیه و النسب العدمیه بحيث لا یکن ان بقوته ذات منها و سواء کانت مجردة عرقا و عقلا و شرعا)
 اوزره و مة عرقا و عقلا و شرعا) پس لنفسه یعنی کندی ذاتی و حقیقتیه علی اولان شول وجوددر انکیچون
 بر کمال حاصلدر که انکه جمیع امور وجودیه و نسب عدمیه بی استغراق ایدر شول حیثیتله که امور وجودیه
 و نسب عدمیه دن ای بر نعت فوت ایتک ممکن اولیه یعنی انک حیثیتدن خارج اولیه و علی السویه در کمال
 امور عرقا و عقلا و شرعا محموده اولسون و کمال عرقا و عقلا و شرعا مذمومه اولسون یعنی علو ذاتی ایل علی
 مطلق اولان الله اسمیه مسی اولان وجود واحد حقه در کمالی جمیع کالات وجودیه و صفات حقیقیه
 و نسب اضافیه و عدمیه به شاملدر که نعت مذکورده بر نعت ای فوت ایتک و آنک احاطه سندن خارج اولوق
 ممکن اولیه و اول نعتونک عرقا و عقلا و شرعا محموده و یا مذمومه اولدی اکی انک نعت ایل علی السویه در آنک
 بر نعت ایل انصاف و نظره و نعت آخر ایل انصاف و نظره و نعت اولی دکاندر) (ولیس ذلک الا لسمی الله خاصة
 و حال بکه بوعلو ذاتی و کمال اطلاق ثابت دکاندر الا خاصة الله ایل مسی اولان ذات الهیه واحد ذاتی و ابدی
 اولان انسان کامل حقیقتله ظاهر اولان حقایق حقیقتده پس عین اول ایل متعینه اولان ذات الله
 اسمی ایل مستمدار و ذات الله ایچون اول اسم اعظم در که جمیع کالی ذاتی احدیتده دلالت ایدر پس الله ایل
 مسی اولان ذات الله حقیقت انسانیه کالیه ذاتیه ایل متعین اولدی یعنی حیثیتله جمیع ذوات وجودیه و نسب
 عدمیه مفقوده و نعت و صفات مذمومه و محموده فی مسنفر قدر و انک سعت دائره سندن و احاطه کلیه سندن
 بر شئی خارج دکاندر و متوهمک و همینه سبقت ایتمونکه الله ایل مسی بکه کثرتده متکثره در زیرا الله تعالی متعالی ایدر
 کالات الهیه به مناقص اولان شئیله ظهوردر زیرا الله تعالی جمیع کالات اسمائیه مؤثره و حقایق فعاله
 و جوییه وجودیه جمیعک احدیتدر) (واما غیر مسی الله خاصة مما هو مجلی له اوصوره فیها فان کان مجلی له
 فیقع النفاصل لابد من ذلک بین مجلی و مجلی) (واما خاصة الله اسمیه مسهانک غیر بسمیکه الله ایچون مجلیدر
 و یا می‌آب حقه ظاهر اولان بر صورتدر پس اگر اسم غیر ایل مسی اولان الله ایچون مجلی اوله حق اولور پس
 پس مجالی بینده تفاضل واقع اولور بر مجلی ایل بر مجلی بینده تفاضلدن لابددر زیرا وجود واحد حقیقت اعیانده
 شهودی اعیانک اکامجالی اولدی یعنی ایجاب ایدر پس اعیان حسیه حق ایچون وجود و ایدر و مجالی بینده
 تفاضل مجالیده حقیقت ظهوری حسیه در زیرا بعضی سنده جمیع اسماء ایل ظاهر در انسان کامل کبی و یا خود

اسماءك اكرى ايله ظاهر در انسان غير كامل كي ويا خود اسمادن بجاعت قايده ايله ظاهر در حيوان كي وبعده
 نبات كي ويا خود اسمائك اقلي ايله ظاهر در جمادات كي * پس مجاليدن هر رجلي ايجون كمال ذاتي يوقدر بلكه
 مظهر ربي حسييله كالدن آنك ايجون نصيب واردر ومظهر بت حسييله مجالي بيننده تفاضل واقع اولور
 پس علو ذاتيدن هر ريسنك نصيب آنك احاطه سي وعدم احاطه سي حسييله در (وان كان) اي غير مسمى الله
 (صورة فيه فتلك الصورة عين الكمال الذاتي لانها عين ما ظهرت فيه فالذي لمسي الله هو الذي لتلك الصورة
 واكر اسم غير ايله مسمى اولان مرأت حقه صورت اوله جق اولورسه * پس اول صورت ايجون عين كمال ذاتي
 حاصلدر زرا اول صورت شول شينك عينيدير كه اولانده ظاهر اولدي پس الله ايله مسمى اولان وجود
 ايجون ثابت اولان كمال ذاتي وجود حقه در ظاهر اولان اول صورت واحد ايجون ثابت اولور * پس وجود
 حقه صورته شهودي ايجاب ايدر كه اول صورتن هر ربي ايجون عين كمال ذاتي حاصل اوله كه الله اسميله
 مسمى اولان وجود واحد حق ايجون ثابتدر * پس مشهدين واعتبارين بيننده فرق بودر كه اكر مسمى الاهك
 غيري حق ايجون مجلي اوله جق اولورسه * البته مراتب علويه ده مجالي بيننده تفاضلدن لابددر * واكر حقه
 صورت يعني حق ايجون اسم اوله جق اولورسه * پس انكيجون كمال ذاتي حاصلدر آنك ذاتي مشتمل اولديقتدن
 اوتري ويا اسم سمائك عيني اولديقتدن اوتري * لانها عين ما ظهرت فيه * قولي ايله بوكا اشارت ايلدي اي
 لان تلك الصورة عين تلك الذات التي ظهرت فيها * ووكلام اسم سمائك عيني اوقا اعتباري اوزره در واما اسم
 سمائك غيري اوقا اعتباري اوزره * پس انكيجون كمال ذاتي يوقدر بلكه كالدن انكيجون بر نصيب حاصلدر
 پس اسماء بيننده دخی تفاضل واقع اولور مجاليدن اولديقي (كي) (ولا يقال هي هو ولا هي غيره) (يعني الله ايله
 مسمى اولان ذات ايجون ثابت اولان صورت ايجون دينار كه اول صورت آنك عينيدير زرا شينك صورتي شينك
 عيني دكدر جميع وجود ايله * ودي دينار كه اول صورت الله ايله سمائك جميع وجود ايله غيريدر زرا صورت
 ذاتيه در مسمان منفكه اولور * پس تعين وخصوصيت اعتبار ايله هي هو دكدر واما حقيقت اعتبار ايله هي
 هوئك غيريدر پس اسماء الهيته دن هر راسم على بذاته در هر ربي ايجون كمال ذاتي حاصلدر وهر راسم جميع
 اسماء الهيته ايله مسمى اولور) (وقد اشار ابو القاسم بن قسي في خالعه) (اي كتابه المسمى بجامع النعيلين) (الي هذا
 بقوله ان كل اسم الهى يتسمى بجميع الاسماء الالهية وينعت بها) (ابن قسي فتح قاف ايله وتحقه في سبعين وتشد
 ياه ايله شيوخ مغربا كابرندندرو آنك تصانفتدن خلق نعين كاي واردر كه شيخ رضى الله عنه شرح ايتشدر
 يعني تحقيق اوقاسم كه ابن قسي در خلق نعين ايله مسمى اولان كائنده بومعنايه اشارت ايلدي * ان كل اسم الهى
 يتسمى بجميع الاسماء الالهية وينعت بها قولي ايله يعني تحقيق اسماء الهيته فكايي جميع اسماء الهيته ايله
 متسمى اولور واندرا ايله منهوت اولور يعني اسماء الهيته دن هر قتي اسمي اخذ ايتسك خالق ورازق كي وافي ميندا
 موضعنه وضع ايتسك * پس اسم الله وسائر اسماء الهيته جعلا وفردا اكاحل اولور واول جميع اسماء ايله
 منعوته اولور) (وذلك هناك) اي في هذا المحل (ان كل اسم يدل على الذات وعلى المعنى الذي سبق له وبطلانه من
 حيث دلالة على الذات لجميع الاسماء ومن حيث دلالة على المعنى الذي يتقدمه في غير كالب
 والخالق والمصور الى غير ذلك فالاسم المسمى من حيث الذات والاسم غير المسمى من حيث ما يختص به
 من المعنى الذي سبق له) (يعني اسماء الهيته دن هر راسم جميع اسماء الهيته ايله مسمى اولوب اندرا ايله منعوته
 اولديفتك بوجله ياني بودر كه تحقيق هر راسم ذاته دلالات ايدر ودي شول معنايه دلالات ايدر كه اول اسم
 اول معني ايجون وضع اولندي واول معني اول اسمي طلب ايدر يعني اقتضا ايدر * پس هر راسمك ذاته دلالاتي
 حسييله اول اسم ايجون جميع اسماء الهيته حاصلدر * پس اول اسم جميع اسماء ايله متسمى اولور واندرا ايله منعوته
 اولور وهي من هذا الوجود وهر راسمك شول معنايه دلالاتي حسييله كه اسم اكسفر اولور اول اسم اسم
 آخر دن متميز اولور رب وخالق ومصور كي وونلدرن غيري اسماء كي * پس اسم ذات حسييله مسمادر واسم
 سمائك غيريدر اول اسم ايجون وضع اولان معنادن اسم مختص اولان شئ حسييله كه اول معني ايله اول
 اسم اسم آخر دن متميزدر) (فاذا فهمت ان الالهى ما ذكرنا) (پس ففهمتم من فهم ايتسك كه تحقيق علوك اعلى
 مراتبي علو ذاتيدر وعلى اولان علو ذاتي صاحبدر عات انه اي ان علو العلى) (ليس علو المسكان ولا علو

المكانة فان علو المكانة يختص بولاية الامر كالسلطان والحكام والوزراء والقضاة وكل ذي منصب سواء
 كانت فيه اهلية ذلك المنصب اولى بكونه والعلو بالصفات ليس كذلك) (من عالم اولورسن كه تحقيق اول علوانك
 علوى علو مكان وعلو مكان دكدر زرا علو مكان ولا قاهر مختصدر سلطان وحكام ووزراء وقضاة كي ودي
 هر منصب صاحبي كي على السوية در كرك انده اول منصبك اهليتي اولسون سلطان عادل وحاكم معتدل ووزير
 عاقل وقاضى غير جاهل كي وكرك اولسون صفات ايله اولان علو علو مكان كي دكدر زرا علو مكان كي على
 اولان علو مكانك اندن زوالى قنده عليا ياني فالمر سلطان وحاكم ووزير وفاضل منصف منصفان ايعزالي كي
 زرا علو مكانك في الحقيقة مرسنه ايجوندر اندرا ايجون دكدر صفات الهيته ايله علم وقدرت كي على اولان
 كسسته دن علو زائل اولور وعلو ذاتي جميع مراتب علون اعلى در * پس علو درت قسم اوزره در اعلامي علو
 ذاتيدر اندن صفة ايدرن انصكره علو مكانيدرن انصكره علو مكاندر واقسام اربعه حقه مختصه در
 وحق جميع اقسام علو ايله جميعا وتفصيلا اعلمدر وانسان كامل ايجون اقسام علون نصيب اوفر حاصلدر
 ولكن وقتا كيم علو صفاتي ايله على اولان بعض امورده منصب ايله علو صافينك ساطنتي فحتمده اولديسه
 سلطان جاهل ووزر غير عاقل اعلم واعقل ناس اولان كسسته نك اوزر منه تحكمي كي * پس شيخ رضى الله عنه
 (قانه قد يكون اعلم الناس يتحكم فيه من له منصب التحكم وان كان اجهل الناس) (ديدي زرا شان بودر كه ناسك
 على واقع اولور كه انده تحكم ايدر منصب تحكم صاحبي اولان كسسته واكر چه كيم اول كسسته ناسك اجهلي واقع
 اولديسه) (فهذا على بالمكانة يتحكم التبع ما هو على في نفسه فاذا عزل زالت رفعة والعالم ليس كذلك) (پس
 منصبه تحكم صاحبي تحكم التبع علو مكان ايله عليدر كسسته نفسنده على دكدر زرا آنك علوى اول مرسنه به
 نسبت وتبعيت ايله در * پس ففهمتم من منصبندن عزل اولنسه آنك زفقتي زائل اولور متبوعك زوالى سبييله
 وحال بوكه علو صفات ايله على اولان عالم بويله دكدر زرا آنك زفقتي زاييله اولور ومنصبندن منغزل اولور والله
 يهدي من يشاء الى صراط مستقيم

فص حكمة مهيمية في كلمة ابراهيمية

مهيم اسم مفعولدر يهيم دن) (انما سمى الخليل خليلا لخليله وحصره جميع ما اتصفت به الذات الالهية) (ابراهيم
 ابراهيم خليل عليه السلام خليل ايله تسميه اولندي صفات الهيته بيننده كه ذات الهيته اندرا ايله متصفه اولدي
 اول تخلل اينديكندن اوتري وجميع صفاتي حاضر اولديقتدن اوتري يعني جميع اسماء الهيته وصورته الهيته ذاتيه به
 تخلل ايدوب جميع صفات الهيته في جامع اولديقتدن اوتري * پس وقتا كيم صفات واسماء الهيته ابراهيم
 عليه السلام ايله قائمه اولديسه وابراهيم دخی اسماء صفات مظهر رباتك حتى حق قيام ايله قائم اولديسه * پس
 جميع صفات الهيته واسماء ذاتيه ايله متصف اولور وجميع صفات متخلل اولور وجميع الهيته ذاتيه ابراهيمك جميع
 حقايقنده وذاتيه مريان ايدر ومحبت ابراهيميه دخی حقايق حضرتانده مريان ايدر * پس اعتبار اول اوزره
 خليل تسميه اولندي قاعل معناسته اولديقي حالده واعتبار ثاني اوزره مفعول معناسته اولديقي حالده) (قال
 الشاعر * وتخللت مسلك الروح مني * وبه سمى الخليل خليلا * خليل قاعل معناسته اولوب صفات الهيته ده
 متخلل اولديقي شيخ رضى الله عنه قول شاعر ايله استشهد ايدوب ايندي شاعر روح مثابه شده اولان حبيبيه
 خطاب ايدوب ديد بكي سن تخلل اينديكندن روح مسلكنده يعني بنم وجودم اجزاستنده بنم روحم جميع جوارح
 واعضامده تخلل اينديكي كي سندن روح مسلكنده تخلل اينديك وبوسيدن اوتري خليل خليل ايله تسميه
 اولندي محيتمده تخلل استعماي تشبيه اوزره مينيدر زرا عبدك جميع صفات حقه انصافي وجميع صفاتي
 حصر ايتسي امتزاج معناسته تخلل دكدر بلكه تخلل صفات الهيته نك تجلبي ايله صفات عبدك محو
 اولميدر وصفات حقه عبدك حتى قيام ايله قياميدرنا كيم عبد اسماء الهيته ايله مسمى اوله قال تعالى (اي
 نيا عاك لاناس اماما) (پس حقيقتنده خللك معناسي ابراهيمك صورت الهيته ايله ظهوريدر * پس ابراهيمك حق
 سمى وبصري وسائر قواني اولور كه ابراهيم حقه ايشيدر وحقه كورر ووجيسته قرب نوافل ايله تسميه اولور
 زرا ذات عبد اوزره صفات عيده زانده در * پس عبدك حقه صفات ايله قاضي حب نوافلدر يعني زرا اندر
 پس كانه ابراهيم عليه السلام حضرات الهيته به صفات الهيته به تخلل ايندي * پس انك نفسي الله تعالى به

صفاتی ایلہ تقریباً کده الله تعالى کادخی کندی صفاتی کیدر برب صورت الهیه ایلہ ظاهر اولدی
 (کایخلال اللون المتلون ویکون العرض بحيث جوهره ما هو کالمسکان والمتمکن) (کاف لخاله قوائمه متعلقه
 خلیک صفات الهیه بنتمه تخالین بیان ایدوب تمثیل ابرادایتدی یعنی خلیل علیه السلام ذات الهیه در
 وصفات الهیه ده متخلل اولوب ذات الهیه ده انک ذاتی محققیه وصفاتی فانیه اولقله صفات الهیه ایلہ متصف
 اولوب ظاهر اولور لون متلونه تخال ایدوبکی کبی متلونک جمیع اجزاسنده سربانی ایلہ پس عرض که لوندی
 متلونک جوهری مکانه واقع اولور بینهم ماده امتیاز مرتفع اولور اول تخال مکان ایلہ تمکن کبی دکدر
 یعنی تمکنک مکانه تخالی کبی دکدر یعنی لون متلونه متخلل اولدقده متلونک جمیع اجزاسنده سربانی سبیله
 شول حیثیته واقع اولور که هو هو اولور و اشارت حسیه ایلہ بینهم ماده فرق اولغز پس عرض جوهرک جمیع
 اجزاسنده سربان ایدر زیر عرضک جوهرده حلولی سرباندر جوهرک جمیع اجزاسنده شامل اولدیغندن
 اوتری که ظاهر اولوبنا جوهرک اجزاسندن برجزه عرضدن خالی اولیه سوادک برجزه سربانی کبی فالیس
 معانسته درویمر تخال خلیله راجعدر یعنی ذلک التخال تمکن اولان برجزه متکن مکان اولان جسم آخره تخالی
 کبی دکدر تا کیم حق خلیل ایچون ظرف اولق لازم کله و یاخود انک عکسده خلیل حق ایچون ظرف اوله
 و یاخود حلول لازم کله زیرا بونلک کلبی باطلدر و معقولی محسوسه تشبیه ایددی طایفه تفهیم ایچون زیرا
 هرشی که شهادتده واقع اوله غیبده واقع اولان شینک دلیلدر و معولانه محسوسات ایلہ استدلال اولور
 اولخلال الحق وجود صورت ابراهیم) (تخلله قولنه عطفدر یعنی و یاخود خلیل خلیل ایلہ تسبیحه اولندی
 ابراهیم مورتی وجودنه حق متخلل اولدیغندن اوتری و ابراهیمک صورتی وجودنه حق متخللی و سربانی
 صفات ابراهیم ایلہ و صورت ابراهیم ایلہ حق انصافدر و شجر رضی الله عنه اولخلال حق وجود صورت
 ابراهیم دیدی و دیدی اولخلال الحق صورت ابراهیم موراثخاصی حقه اطلاق ایتکدن انی وقایه دن اوتری
 پس حق وجودی ایلہ وجود صورت ابراهیمه متعین اولدیغنی حیثیته صفات مخلوقاتدن ابراهیمه مضاف
 اولان جمیع صفات حقه اضافه اولور پس حق مظهر ابراهیم ایلہ فاعل اولور و آنک سبی ایلہ سامع و آنک
 عینی ایلہ را ئی اولور) (وکل حکم یصح من ذلک فان لكل حکم موطناً یظهر به) (وقی بعض التفسیر یظهر به
 لا یتعداه بکلامه تقدیم و تأخیر واردی و کل حکم من ذلک یصح یعنی حکمین مذکور بدین هر حکم
 صحیحدر زیرا هر حکم ایچون بر موطن و مقام حاصلدر که اول حکم اول موطن سبیله ظاهر اولور باسبب
 ایچون اولدقده و اما فی معانسته اولدقده هر بر حکم ایچون بر موطن حاصلدر که اول حکم اول موطنده
 ظاهر اولور انی نعدی ایتمز (امدی) ابراهیمک صفات الهیه به تخالی حضرت الوهیت و موندده در که قوسینی
 متبله اولان دایره وجودک قوس اعلا سیدر که اسماء و صفات الهیه انده متعینه و شجره دره پس انسان
 صفات بشریه دن قانی اولوب قرب نوانل ایلہ حقه تقریباً تمکنه صفات الهیه ایلہ متصف اولوب قوس اعلی
 موطنیه عروج ایلحه حضرت الوهیتده اولان قوس اعلا انک اسماء صفاتی جمعیته مظهر اولور و صفات
 الهیه نک اسکاکی آنده ظهور ایدر زیرا صفات الهیه موطننده در و ابراهیمک صفات الهیه ایلہ انصافی حکمی
 بو موطنندن نعدی ایتمز و ابراهیمک صورتی وجودنه حق متخللی و صورت ابراهیم ایلہ ظموری و صفات خلقیه
 ابراهیم ایلہ انصافی ابراهیمک وجودنده تعینی حیثیته دره و صفات خلقیه نک تعینی موطنی عالم اسکاکی در که
 دایره وجودک قوس ادنا سیدر پس حق تعین و ظم و وجهیه قوس ادنا به نزول ایتد کده صفات
 خلقیه ایلہ ظاهر اولور و قوس ادنا ده متعین اولان شخصک وجودنده تعینی حسیله صفات خلقیه اندن
 صدور ایدر تا اذی و مکر و امتز او کید و سبب به مرض و جوع و ظم کبی اولان صفات خلقیه که حقک بونلر ایلہ
 ظموری قرآن وحدیده نابتدر و موطنک مقتضای اوزره بونک کبی صفات نقص اکامضاف قنور لکن عالم
 موطنندن نعدی ایتمز و جناب الوهیت صفات محدثاتدن منزهدر و بونقده بر اوزره کل قوی ابتدایه اوزره مرفوع
 اولور خبری یصح به الله می اولور کل جله می لخاله اولخلال الحق قولنه معطوقدر فان لکل حکم قوی یصح
 قولنه تعالی اولور) (التری الحق بصفات المحدثات و اخبر بذلك عن نفسه و یظهر بصفات النقص و بصفات الذم
 حکم ثانی ایچون استشهاددر که حقیقت صورت ابراهیمه تخالی و صفات محدثات ایلہ ظهوری حکمدر یعنی سن

حق کور من میسن که صفات محدثات ایلہ ظاهر اولور و تحقیق بوظهور ایلہ کندی نفسندن اخبار ایلدی
 و صفات نقص ایلہ و صفات ذم ایلہ ظاهر اولور که مرتبه عقلده و یا شمر عده و یا عر فده و یا نقصی و ذی ایجاب ایدر و حق
 صفات محدثات ایلہ ظهوری بوزون الله * و مکر الله * والله یستوی * و سخر الله منهم * کبی و لسان صادق
 اوزره وارد اولان مرض و جوع و ظم کبی وحدیده ضحک الله ما فعلتم البارحة وارد اولدی پس حق تعالی
 صفات محدثات ایلہ محدثاتده محدثات حسیله ظاهر اولور) (التری المخلوق یظهر بصفات الحق من اولها
 لی آخرها) (حکم اول ایچون استنم ادر که * ابراهیمک صفات الهیه به تخالی و صفات حقه انصافی حکمدر
 یعنی سن مخلوق کور من میسن که صفات حقه من اولها لی آخرها ظاهر اولور * و صفات الهیه ایلہ ظاهر اولان
 مخلوق انسان کاسلدر که * ان الله خلق آدم علی صورته * و صورت حق اسماء و صفات الهیه جمعیته مورتی در که
 صفات الهیه دن بر صفت آنک احاطه کله سندن خارجه دکدر * بلکه صفات الهیه انکله قائمه و احکامی
 مظهره در انکچون (و کالها حق له) (یعنی صفات الهیه نک کلبی انسان کامل اولان مخلوق ایچون حقددر *
 یعنی آنرا ایلہ ظهور انک حقددر سعت قابلیته واستعداد کلبی ایلہ زیرا مخلوقک حقیقه مخلوقک عین ثابته سنده
 حقیقه ایلہ ظاهر اولان حقددر پس من حیث الحقیقه صفات الهیه مخلوق ایچون حق و ثابتدر * و کذلک صورت
 الهیه جمعیته می حیثیته * و حق قوی ثابت معانسته اولاق جا زدر * یعنی صفات الهیه نک کلبی انسان ایچون
 ثابتدر) (کاهی صفات المحدثات حق للحق) (نه کیم صفات محدثات حقه حقددر و یا حق ایچون ثابتدر * زیرا
 صفات محدثات حقه شونیدر) (کل يوم هو فی شان) و صفات محدثات حقیقه حقددر که بعض مظاهر خلقیه ده
 تعین و ظهور و اعتبار ایلہ حق آنرا ایلہ ظاهر) (وهو علی کل شیء شهید) هویت ساربه سی اعتبار ایلہ هر شیده حاضر در
 و هر مظهرده متخی و آندن ناظر در * پس جنسکم محدثاتک وجودی آنلده ظاهر اولان حقه وجودی اولسه
 بطریق اولی صفات محدثات حق ایچون صفات اولور و هو قیه و شان ضمیر یدر ای القصة ان صفات المحدثات
 حق للحق الله تعالی نک (قل هو الله احد) قوی کبی و یا صفات المحدثات قولنه عائددر * و صفات المحدثات
 قوی ضمیر دن بدل کادر و یا ضمیری یانددر که تفسیر مجر اسنده جاریدر کانه قال کاهی ای صفات المحدثات
 (الحمد لله) (الله تعالی الحمد لله دیدی پس حمدی الله ایچون اثبات ایددی کر که حمد معانسته اولسون و کر که
 محمود معانسته و شک بوقدر که خلق دخی جد ایدر * و جد اولور لسان حق ایلہ) (ان الله و ملائکته یصلون
 علی الرئی) (هو الذی یصلی علیکم) (وکان بالمؤمنین رعیماً) (و سائر انبیاء و مؤمنینک حمدی و بعض لکله ایلله که
 بعضی بعضیته شایدر * پس حمد و محمود الله اولدیغنی اعتبار اوزره حمد الله ایچون اولدیغنی ظاهر در *
 و اما حمد و محمود خلق اولدقده پس وجه بودر که حق تعین جهتیله صورت حامده ظاهر در و جد ایلہ کندی
 کالنی مظهر در * و هر محمودک صفاتی اولان ننادخی صورت محموده شول کالله متجلی اولان حقه عیندر که
 اول کمال سبیله محمود حمده مستحق اولور * پس حمد حقه کالاتدن بر کالک صفتدر که حقیقت حقدن
 صادر اولور * پس حمد و محمود مظهرنده ظهور ایدن کمال مقابله سنده حمد مظهرندن اولان جد دخی حقددر
 انکچون) (فرجعت الیه عواقب الشاء من کل حامد و محمود) (دیدی پس هر حامد و محموددن ثنائک عواقبی
 حقه راجعه اولدی * زیرا هر مظهر و موجودده ظاهر اولان کالات ایلہ فی الحقیقه محمود اولان حقددر حق اول
 مظهرده متعین اولوب آنک عینی اولدیغنی حیثیته و حامد دخی فی الحقیقه حقددر * زیرا اول کالات و محمودی
 اول حامده مظهر و اول کالاتله ظاهر اولان حقددر فهو الحامد والمحمود و لکن وقتا کیم فرجعت الیه
 عواقب الشاء من کل حامد و محمود قوی محامدک حقه و جوعن تخصیص ایدوب امور غیر محموده خارجه
 قالدیسه و حال بوکه جمیع امورک مبدی و مستندی حقددر * پس امرک رجوعی حکمی نعمه ایدوب کل ایلہ
 تا کید ایلدی) (والیه برجع الامر که دیدی * یعنی امرک کلبی کر که محمودی و کر که مذموم حقددر رجوع ایدر
 (فم ما ذم وما حمدا و ما لا یحمود و ما لا یذم) (پس امرک حقه رجوعی حکمی مذموم و محمود اولان شینه
 عام اولدی و حال بوکه وجودده محموددن و یا مذمومدن غیر یوقدر * و لکن فرجعت الیه عواقب الشاء قولنده
 دخی) (والیه برجع الامر که قولنده حقدرجوع بر قاج وجه اوزره در * رجوعی ذکر اولدیغنی کبی که وجود
 حقه مظاهر ایشاده تعین و ظهوری حیثیته در که هر مخلوقک افعالی و صفاتی موطن حسیله حقه اضافه

اول نور و بوجه دخی بود که مخلوق مظهر بنده اضافت اولان صفات مخلوقه تعین حیثیتیه ظاهر اولان
حقه اضافت اول نور و بوجه دخی بود که هر مخلوق افعال وصفاتی افاضه طریقیه وجود حقن مستفاد در
محل حسیله و بوجه دخی بود که اعیان وجودیه کنده نفسنده معدومه در تجلیات اسمائیه و تعینات
الهیة ایلده موجوده در پس اکر اعیان وجودیه ظاهر اولان تعینات الهیة اسمائیه در واکر تعین اولده
و حضرت علی به ده متعینه اولان اسماء وصفات الهیة و نسب و اضافات و شئون ذاتیه در (کل شیء هالک الا
وجهه) قیامت کبری اولان تجلی ذات قنده اسقاط اضافات اولده مظاهر مختلفه ظاهر اولان تعینات
الهیة و محالی حسیله محالی به نسبت اولان تجلیات ربانیه و تعینات اسماء وصفات الهیة و صور علیه غیبیه
مبدأ جمیع تعینات اولان ذات الهیة به رجوع اید رفم ماذم قولنده اولان ذم عقلی و یا شرعی و یا عرفی ترتب ایتر
الان تعین نسبی اوزره که اکر اول تعین نمیدن نظر قطع اولنسه بحسب الحقیقه مدحه و حده منقلب اولور ته کیم
شهره مذمومه در زانی ایلده زنادخی مذموم اندر روشن بود که شهوت مذمومه نفسان وجودنده ساریه اولان
محبت الهیة ذاتیه نک قوی وظلی اولدینی حیثیتیه محموده در و آنک عدمی که عند در حد ذاتیه مذمومه در
و کذلک ذاتی انسان اولدینی اعتبار ایلده و زنا و فحاشی فعل کالی اولدینی اعتبار ایلده که اگر انسان اگاف در اولسه
ناقص و مذموم اولور دی و پس شهوت حب الهی اولان حقیقی اعتبار ایلده و صورت ذکوریت و انویشده تعینی
اعتبار ایلده و تولید مثل و حفظ نوع انسانی ایچون سبب اولدیندن اوتری و تجلیات جمالیه دن بر نوع کالک لذتی
موجب اولدیندن اوتری و معرفت کلیه ایلده حق عارف و عبادت ذاتیه ایلده حقل عبادته عاکف اولان انسان
کاملک ظهورنه سبب و آنک نشأتدن بر نشأت اولدینی اعتبار ایلده بلکه حب الهی صورتی و صورت الهیة
جمیع نک دخی صورتی و مظهر را نسائیده ظم و رایدن کالک الهیة و کونه نک منشئ اولدینی اعتبار ایلده مطلقا
محموده در و کذلک زنادخی حد شرع دن خارج شهوت طبیعی محضه دن نظری قطع ایدوب فعل کالی وجودی به
نسبت اید و سائر نسب ایلده محمود در پس ذم حده منقلب اولور بلکه ذم حده منقلب ایلده زیر ایدوم کوریت
شی نظر آخره محمود در نهایت بعض عوارض سببیه صورت ذمده ظاهر در پس ذم توجه ایتر الاشهر و نک
شرع ایلده عقله عدم اطاعتنه پس شهوت مذمومه اولدینی شرعله عقلک طاعتندن خارج اولدینی اعتبار ایلده در
و مقتضای شرع اوزره عدم وقوعی موجب انقطاع نسب و ایدر در و سبب اختلال نظام و وقوع قتل در و بونلر
امور عدیه در تعین خلقی اعتبار نه عانده در و عدیم اعتبار ایلده و جمت امکان ایلده صفات ممکنه راجعه در
والا وجود ایلده و جوب بونلر جمیع احکامی محموده در و امر وجود دخی حده در پس جمیع امور اکر محامد
و اکر مذام حقه رجوع ایدر و لکن مذامک رجوعی بعض امور عدیه اضافیه به نسبتله ماذم اولدینی
اعتبار ایلده دکلر بلکه صور مذامده ظاهر اولان امور کاصلی اولان حقیقی اعتبار ایلده و یا خود اول نسبت
عارضه اضافیه دن ارجح اولان نسب وجودیه اعتبار ایلده محامد اولدینی حیثیتیه رجوع ایدر و فاکل منه
بحسب المبدأ و الظهور و الیه المعاد و الرجوع و الکمال و عقول ضعیفه بی تأییس و نفوس محجوبه بی تشویق
و تأسیس ایچون آیات ایلده استدلال اولندی و الارباب کشف و شهود و اصحاب ذوق و وجود امری علی ما هو علیه
مشاهده ایدر (اعلم انه ما تمخل شیء شینا الا کان محمولا فیه) سن یلکه تحقیق شان بود که بر شیء بر شیده تمخل
ایتر یعنی نفوذ ایتر الامتخل اولان شیء مختلده فتح لام ایلده محمول اولدی زیر ایشی تمخل شیء آخر له جوهر نه
نافذ و متغلغلر مائلک شجره نفوذی و سربانی کبی (فالتخلل) (بکسر اللام) (اسم فاعل محجوب بالتخلل) بفتح
اللام) (اسم مفعول و اسم المفعول هو الظاهر و اسم الفاعل هو الباطن المستور) (پس تمخلل که اسم فاعل در
محجوب و بد تمخلل ایلده که اسم مفعول در پس اسم مفعول ظاهر در و اسم فاعل باطن و مستور در پس
تمخلل اولان شیء حامل و ظاهر در و تمخلل آنده محمول و مستور و باطن در) (وهو) (ای التخلل بکسر اللام
(غذایه) ای لا تمخلل بفتح اللام) (کلامه بتخلل الصوفیه قریب و به و تسع) (یعنی تمخلل کسر لامه تمخلل ایچون
فتح لام ایلده غذا در ما کبی صوفیه تمخلل ایدر پس صوفیه ما ایلده زیاده اولور و متسع اولور پس ابراهیم علیه السلام
جمیع حضرات الهیة به تمخلل اولمده حضرات الهیة ده محمول و آنرا لایله محجوب اولور و حقل جمیع اسماء
وصفاتی اولور که آنک اوزره ظاهر در پس ابراهیم احکام و نفوت و اسماء و صفاتله حق ایچون غذا اولور

و کذلک

و کذلک وجود حق صورت ابراهیم تمخلل اولمده اول صورتده و آنکه محجوب اولور پس حق ابراهیم کبی
و بصری و سائر قوامی اولور (امدی) تمخلل کسر لامه باطن اولدینی کبی قحله ظاهر اولور و حال بوکه ظاهر
باطن ایلده متغذی اولور زیرا ظاهر اوزره فیض واصل و از الا باطندن پس باطن ظاهر له غذا سیدر و ظاهر
باطنله متغذی اولور زیرا آنک قوامی و وجودی و ثباتی آنکه در پس اکر عبد تمخلل و باطن اوله حق اولور نه
حق تمخلل و ظاهر اولور و عبد اسماء وصفات ایلده حق ایچون غذا اولور اکر حق تمخلل و باطن اوله حق اولور نه
عبد تمخلل و ظاهر اولور و حق عبد ایچون قوا و غذا اولور پس آنکچون) (فان کان الحق هو الظاهر فالخلق
مستور فیه فیکون الخلق جمیع اسماء الحق سمعه) (و بصره ویده ورجله) (و جمیع نسبه وادرا کانه وان کان الخلق
هو الظاهر فالخلق مستور باطن فیه فالخلق سمع الخلق و بصره ویده ورجله و جمیع قوا و کاور و فی الخبر الصبح)
دیدنی یعنی پس وجه اول اوزره اکر حق ظاهر اوله حق اولور نه پس خلق الله مستور و باطن اولور پس خلق حق
جمیع اسمائی اولور کبی و بصری ورجلی و جمیع نسب وادرا کانی اولور و اکر خلق ظاهر اوله حق اولور نه پس حق
خلقده مستور و باطن اولور پس حق خلق کبی و بصری ویدی ورجلی و جمیع قوامی اولور نه کیم خبر صحیده
وارد اولدی خبر صحیدن مراد حقل قولی اولان اذ انقرب الی عبدی بالنواذل کنت سمعه و بصره ویده ورجله الی
آخر الحدیث و حدیث قد سیدر و بوقریه قرب نوافل دیر و قرب اول قرب فرائضه و رزیر اصل وجوده در که
واجب و فرائضه و نقل وجود خلقده که فرع در پس خلیل علیه السلام کشفده و وجهه نک اعتباری جائز در
ولکن لفظ خلیل فاعل معنائه اولور ابراهیم حضرات الهیة به تمخلل اولسی اوائل سلو کنده اعتبار اولنسی
انسد در زیرا قرب نوافل مرتبه سیدر و خلیل مفعول معنائه اولور حقل صورت ابراهیم وجودنه تمخلل
اولسی سلو کنک اواسط و او اخرنده اعتبار اولنسی او فقدر در زیرا قرب فرائض مرتبه سیدر که قرب نوافل دن
اکل و اجمع و اشل و ایدر در زیرا قرب نوافل صاحبی محبه در آنک سلو کی جذبه اوزره مقدمه و فاضی بقاسی
سابقه و صفاتی فائیه و عینی باقیه در حق اکا ام باطن ایلده تمجید در و حق آنک ادوا کنک آئیدر و قرب فرائض
صاحبی محبه و در آنک سلو کی جذبه الهیة ایلده در و سلو کی جذبه دن مؤخر در و بقاسی فاضی سابقه در ذاتی و صفاتی
فائیه در حق اسم ظاهر ایلده تمجید در و حق تمجیلدن ادرا کانه اول آئیدر پس عبد حقل کبی و بصری و سائر
قوامی اولور قال النبی صلی الله علیه و سلم) (ان الله قال علی لسان عبده سمع الله ان جدده هده ید الله) و مار میت
اذر میت و لکن الله رمی (و یدر ایه ید محمد در پس حق تعالی رمی محمد علیه السلام دن نفی ایدوب کندیسی
ایچون اثبات ایلدی یعنی مظهر محمدی ایلده رای اولان حقد در یکدر) (ثم ان الذات لوه زت عن هذه النسب
لم تکن الها وهذه النسب احد ثنائها اعیانها) (یعنی مرتبه الوهیت صفات الهیة و نسب خلقیه ذات الهیة نک
لوازی اولور مرتبه الوهیت نسب الهیة به و نسب الهیة اعیان خلقیه به متوقفه اولمده شیخ رضی الله عنه
ایدی آنک نصکره تحقیق اکر ذات الهیة بونسبدن الوهیت و ربوبیت کبی عاریه اولیدی اله اولزیدی و حال بوکه
بونسی بزم اعیان از احداث ایلدی یعنی مرتبه الوهیتده متعینه اولان ذات موجوده ذات مطلقه دکل اکر اول
مرتبه نک لوازی اولان نسب الهیة دن عاریه اولیدی اله اولزیدی ذات مطلقه اولور دی و لکن اول مرتبه ده
ذات بونسبدن عاریه اولزیرا اول مرتبه نک مقتضای اسماء وصفات الهیة و نسب ربانیه در و بونلر تحقیقه
نسب خلقیه به متوقفه در زیرا الوهیت و ربوبیت و خالقیت و رزقیت و سائر نسب الهیة دخی حقایق اضافیه در
آنلر وجودی و نسب و اضافات ایلده در پس الوهیت مألوهیة له و ربوبیت مرتبه له تحقیقه در و بونسبدن
تنزیه اولنمیان ذات مرتبه الوهیتده متعینه اولان ذات موجوده در ذات غناء ذاتی حسیله دکلر زیرا اطلاق
ذاتیه حسیله عالمیدن غنی اولدینی کبی اسماء الهیة و نسب ربانیه دن دخی غنیدر ذات مطلقه اسم و رعدن
و نعت و صفندن و بر شیده محکوم علیه اولمده غنیه در پس ذات ایچون الوهیت نک تحقیق تعین اول مرتبه سنده
ذاتک جمیع تعینات غیبیه ذاتیه و نسب الهیة و خلقیه ایلده ظهوری ایلده در پس اکر ذات نسب الهیة و خلقیه دن
متعریه اولیدی ذات مطلقه اولور دی اله ایلده تسبیح اولزیدی و حال بوکه ظهور و اظهار ایچون و کمال جلا
و استجلال ذات ایچون مرتبه الوهیتک نبوی لازمدر) (فتعین جعلناه بما لو هیتنا الها) پس بزم الوهیت ز الهی
اله ایلدک یعنی ذاتک الوهیتی صفتیه متصفه اولسی و اسم اله ایلده مسبیه اولسی بزم الوهیت ز ایلده در زیرا کرم

و کذلک

اعیان خارجه من اکمالوه اولمیدی ذات الیه اسمی اولغزدی * پس الوهیتک تحقیقی بزم مألوهیتخز اولدر
زیر ذات الوهیتک نسب الهیه لو از میدر و نسبت محققه اولاز الامتسبیین بپنده زیر الوهیت و خالق بینله
مألوه و مبوب و مخلوق بپنده الوهیت و ربوبیت و خالقیت نسبی محققه اولور پس نسب الهیه نلک تحقیقی اعیان
خلقیه الیه واقعدر * و اعیان خلقیه آنلری اظهار ایدر (امدی) اعیانندن من ادرک اعیان وجودیه خارجه
اعتبار اولسون و کرک اعیان غیبیه اعتبار اولسون اعیانک وجود حقدن خارج وجود مستقل الیه وجودی
یوقدر تا کیم فتن جعلناه بمألوهیتنا الها قولنده الیه بزم اعیانک مجموعی اوله و یوکلانده سطح لازم کله زیر
عارف کاسلک کلامده سطح یوقدر بلکه اعیان غیبیه الهیه نلک شوقی تجلی الهی ذاتی الیه در که من ایای اعیانده
ذات الهیه اعیانک حبیبله تجلیه در و اعیان عدمیه اوزره در و کذلک اعیان وجودیه خارجه ده دخی ظهور
و تجلی اعیان حبیبله ذات موجوده نکدر بلکه اعیان حبیبله اعیانده مقید اولوب * اعیان مظاهرنندن فتن
جعلناه بمألوهیتنا الها کلاهی الیه متکام اولان حقدور * پس جاعلیه و مجعولییه نسب الهیه بپنده در
(فلا یعرف حتی نعرف قال رسول الله صلی الله علیه وسلم من عرف نفسه فقد عرف ربه و هو اعلم الخلق بالله)
پس اله معروف اولزاله اولدیغی حیثیتله بزم معروف اولیجنه انکچون رسول الله صلی الله علیه وسلم برکسنه
کندی نفسی عارف اولسه تحقیقی ربی عارف اولور دیدی * و حال بوکه رسول علیه السلام الهی عالم اولان
خلقک اعلیدر پس اعلم خلق الله اولان رسول علیه السلام معرفت ربی نفسک معرفتنه حواله ایتدی پس ربک
معرفتی نفسک معرفتنه متوقفه در * و ربک معروف اولسی خلقک معروف اولسنند در زیر ربوبیت مربوطیتله
ناپته در پس رب مبوب الیه یلنور زیر احد متضاتین یلنور الاخر الیه انکچون رسول علیه السلام معرفت
ربی معرفت مربوطه تعلیق ایلدی و یوحدیتک بونده ابرادی الیه یومقامده معرفت رب الیه معرفت نفسی بیان
ایتک مراد دکلدن ایتقی ذاتک اله و رب الیه مسجی اولسی مألوه و مبوبه متوقف اولدیغی بیان ایتکدر *
و نفسک معرفتندن معرفت ربک لزومی موضع آخر ده ذکر اولنور (فان بعض الحسکاء و اباحامد ادعوا انه یعرف
الله من غیر نظر الی العالم و هذا غلط) (پس تحقیق حکما نلک بعضیسی ابوعلی الیه آنک اتباعی کبی و اباحامد که امام
محمد غزالی در ادعا ایتد بلکه تحقیق شان بوند که الله یلنور عالمه نظر سر و آنلرک یودعوا الی غلظدر زیر الوهیت
حبیبیلر آنک معرفتی مألوه اولان عالمه موقوفه در زیر الوهیت مألوه سز محققه اولمز * پس الوهیت حبیبله
اللهک معرفتی عالمه نظرا تمکه موقوفه در روایات الهیه افاق و انفسده لامعده در قال تعالی ستریم ایا تانی الافاق
و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه الحق و قال فی الحدیث القدسی (کنتم کزرا تخفوا فاحیبت ان اعرف فخلقت الخلق
لا اعرف) پس ماسوای حق اولان عالم معرفت الهیه نلک حصولی ایچون مخلوقدر * و لکن ذات مطلقه قدیمه
وارلیه و عالمیندن غنیه اولدیغی علی طریق الاجمال یلنور انکچون (نم نعرف ذات قدیمه ازایه) دیدی یعنی نعم
ذات قدیمه و ازلیه اولدیغی یلنور و لکن) (لا یعرف انه اله حتی یعرف المألوه فم الدلیل علیه) (و لکن ذات اله
اولدیغی یلنور مألوه یلنمخجه پس مألوه الهه دلیلدر * پس الوهیت حبیبله الهلک معرفتی عالمه نظرا تمکه
موقوفدر * زیر مرتبه الوهیت جمیع اسماء الهیه وصفات ربانیه بی جامعه در و اسماء وصفات مظاهر سز متعینه
و محققه اولمز * پس الوهیت و ربوبیتک ذات ایچون شوقی مألوه و مبوبه متوقفدر * و اما حقیق وجود ذاتیسی
اصل برشته متوقف دکلد * زیرا حق من حیث ذاته عالمیندن و اسماء الهیه دن غنیدر) ثم بعد هذا فی ثانی حال
بعطیان الکشف ان الحق نفسه کان عین الدلیل علی نفسه و علی الوهیه) یعنی الهلک مألوه الیه معرفتدن تصکره
ثانی حالده که مقام جعد رسکا کشف اعطا ایدر که تحقیق حقیق نفسی کندی نفسنه و الوهیتنه عین دایل اولدی
یعنی مألوهلک حقیقته نظر اولننده قدیمه مألوهلک وجود ذهنیسی اوله عین ناپته مستنده نفس اقدس الیه
ذاتک تجلیسبله در * و ثانیاً وجود عینیسی اسماء وصفاتک تجلیسبله در * پس کشفک اعطا ایتدی بو در که
حقیق نفسی یعنی مألوهلک عینده تجلی ذاتیه تجلیسی کندی ذاتیه دلیلدر و باخورد مطلقاً آینه مألوهده
ظاهر اولان نفسی که مألوه حبیبله مقیده در کندی نفسنه و ذاته که مطلقه در * و الوهیت که مرتبه جامعه در
دلیلدر) (وان العالم لیس الا تجلیه فی صور اعیانهم الثابته الی بسخیل وجود هایدونه) (و دخی سکا کشف اعطا
ایدر که تحقیق عالم دکلدن عالم اعیانک ناپته لری مورنده حقیق تجلیسندن غیری ایلکه صور و مای

اعیانه اول تجلیست آنکه وجودی مستحیل اولور و باخود اعیان نباشه نك وجود عیسی كه تجلی الهی الیه
 حضرت علیه ده نایبتر اول تجلیست مستحیل اولور پس وجه اول اوزره وجودها ضعیفی صورده راجع اولور
 و وجه ثانی اوزره اعیان نباشه به راجع اولور پس عالم اعیان نباشه صورنده حقیق تجلیسی و ظاهر وری اولد قده
 عالمك حقه دلالاتی حقیق كندی نفستنده دلالاتی اولور و اعیان نه عدمیسی اوزره نباشه در مرتبه اولان مریای
 اعیانه اعیان حبیبیه اولان تجلیك صوریدر یا خود مرآت تجلیده ظاهر اولان اعیان نباشه نك صوریدر كه
 اعیان حبیبیه مقیده در و كشف نایك اعطایه ديكی مرآت تجلیده اعیانك صوریدر (و انه ای الحق)
 یشوع و یتصور (على البناء للفاعل) (بحسب حقایق هذه الاعیان واحوالها) (و دخی سكا كشف اعطا
 ایدر كه تحقیق حق بو اعیانك حقایق واحوالی حبیبیه متنوع و متصور اولور یعنی بو اعیان نباشه نك حقایق
 واحوالی حبیبیه تجلیات متنوعه الیه ظاهر و صور مختلفه و متباینه الیه متصور اولور پس مریای اعیانه
 اعیان حبیبیه صور مختلفه الیه ظاهر و مشهور اولان حقیق وجودیدر و اعیان نباشه نه عدمیسی اوزره نباشه در
 (و هذا بعد العلم به مناته الهنا) یعنی حقیق نفسی كندی نفسنه دلیل اولد یعنی و عالم اعیان نباشه صورنده
 حقیق تجلیسی اولد یعنی و حق اعیانك حقایق واحوالی الیه متنوع اولد یعنی اعطایدن كشفك حصولی بزم
 الهی اولد یعنی بزم حقه علمك حصوله در و در انه الهنا قوی به ضعیفدن بدل اولق جائز در یعنی
 علمد نصكره كه حق بزم الهی در و یعنی بزم كندی نفسی مألوه و مریوب و حق اله و رب یلاد كده نصكره در
 زیرا چنگكم بر كسنه كندی نفسی كندی نفسیه قائمه و وجودده اله و ربه مقدر اولوب آنك وجودی الیه
 موجود اولد یعنی عارف اوله اكایم كشف اولور كه جمیع اشیا نك وجودی و عالمك مشهودی اعیان نباشه لری
 صورنده اعیان حبیبیه تجلیسی الیه در بلكه عوالمك وجودی صور اعیانه حقیق تجلیست و كه مریای
 اعیانه تجلیدر و بزم اعیان غز عدمیت ازایه اوزره در بزم مریا تخرده مشهور و مبهم را تخرده ظاهر و موجود
 وجود حقد در پس حقیق نفسی كندی نفسنه دلیل اولد اطلاق و تقید در حقیقه (ثم يأتي الكشف الاخر
 فيظهر لك صورة فيه) (آنده نصكره كشف آخر كا و كه مقام بقا بعد الفناء و فرق بعد الجمع در پس تجلی حقه
 بزم صور مری سكا اظهار ایدر و مرآت حقه بزم وجود اتخری مشاهده ایدرسن بوقه دیر اوزره فظهر افعالدن
 اولور و صوره قوی مغفولیت اوزره منصوب اولور و نه ضعیفی حقه راجع اولد در و اما نایله فظهر ثلاثین
 اولق دخی جائز در پس صوره قوی قاعلیت اوزره مرفوع اولور ای فظهر لك صوره فی الحق بسبب هذا
 الكشف) (فیظهر به ضنا لبعض فی الحق فيعرف بعضنا بعضا و يتميز بعضنا عن بعض) (پس مرآت حقه
 بزم بعضی بعضه ظاهر اولور پس بعضی بعضی عارف اولور و بعضی بعضدن متمیز اولور یعنی مقام جمعه
 و حضرت احدیتده عدمیت واسمه لاله اوزره اولان اعیان نباشه مریا باشد ذاتك تجلیسی قنده اعیانك
 صوری تجلی حقه ظاهر اولور پس احدیتده وحدت اوزره ایكن بعضی مرآت حقه بعضی ظاهر اولور
 و عدمیت جهلی الیه بعضی بعضی جاهل ایكن و ادا جده بعضی بعضی وجود حقایق الیه عارف اولور
 و خصوصیت ذاتیه الیه بعضی بعضدن متمیز اولور زیرا اعیان نباشه اوزره تجلی ذاتك انصافی علی السویه در
 ولكن تجلی اعیان حبیبیه منصف اولوب ظاهر اولور پس صور اعیانك تجلی حقه متنوع و ظاهر وری
 اعیانك خصوصیات دندر (امدی) ظهور و غیبه اولی مریبه یعنی اولدر و حضرت علیه در كه علم الهیه
 اعیان یشنده خصوصیات ذاتیه الیه متمیز حاصل اولور و مناسبت ذاتیه و صفاتیه حكمیه تعارف و عدم مناسبت
 الیه ساكر واقع اولور پس رسول علیه السلامك الارواح جنود مجننه فاتعارف منها ایتلف و ما تباكر منها
 اختلف قولنده و عالم ارواحده اولان تعارف و ساكر حضرت علیه ده اولان توافق و تعارف و تماثل و تماثل
 نتیجه سیدرته كیم حضرت شهادتده اولان تعارف و ساكر عالم ارواحده اولان تعارف و تماثل نتیجه سیدر
 و وجه آخر دخی بودر كه شیخ رضی الله عنه انك یكون فیظهر بعضنا لبعض فی الحق فيعرف بعضنا بعضا و يتميز
 بعضنا عن بعض دیدی زیرا كشف اول قنده مشاهده اولان ذات حقه معدومه اولان اعیان نباشه
 مریا باشد حقیق وجودیدر اعیان ظاهر و كاد در و بزم معدومه در نه كیم مطیع مرآتده ظاهر اولان صوره
 نظر اولد قده مرآت مشاهده اولور و اما كشف نایبده صور اعیان مرآت حقه ظاهر و روحی غایب ذاتیه

خفید و بعضی احواله بعضی از نظم و وزن آنچون قید اید * زیرا جمیع اعیان ثابت و اوزر تجلی ذاتی
منسحب د کادر آنرا بعضی اوزر منسحب و باقی سی ذات حقه باله و در (ولو شاء لعلها ساکنا) آنرا
صوری ظاهر د کادر * و ظاهر اولان صور ظاهر اولیان صور نسبت به بعضی و کذاک می آت حقه ظاهر
اولان صور که بعضی ظهور و بعضی احواله قبول اید زیرا می آت حقه ظاهر اولان و مرتبه اولان بعض
صور که معنی مفتوحه د کادر تا یکم ظاهر اولان بعضی که سی ادراک اید تا اید ظاهر اولان
صور که بعضی می آت و فی الحق قوائی آنچون قید اید زیرا ذات آنرا اوزر قاهره سی مشاهده غیردن مانعه در
ورنه محمد شدن قایلدن قایل اولان که حقیقت عین در که افکله حق عالمه نظر اید و رحمت اید پس اول وجود
الهی اید ذات حقه ظاهر اولان اعیان که صور من مشاهده اید * و وجود کثرتی ملا حظ اید و در حق فی عرف
بعضی با بعضی احوالی اید قید اید زیرا بعضی بعضی ظهور و در کفر بعضی جلالت اوزر قاهره سی تحت
مهی در حقدن غیر برشی ادراک اید * پس معرفت و ادراک ظاهر اولان بعضی مخصوص اولور که *
مهم د کادر و بعضی عارف در که بین ماده مناسبت حکمی ثابت در و نیز بعضی بعضی عارف اید که
بعضی بعضی ظاهر اولور بعضی بعضی عارف اولور در کفر معرفت * بعضی بعضی عارف اولور
معرفت ارفع و جامع اولور و در حق بعضی بعضی معرفت و جهل اید (آنچون) (فما من یعرف
ان فی الحق وقت هذه المعرفة لنا بما نؤمن به من الجهل الحضر التي وقعت فيها هذه المعرفة بنا اعوذ بالله ان اكون
من الجاهلین) (دید می کنی که کشف ناید می آت حقه ظاهر اولان بر صور امکانی شدن بعضی و در که
عالم حقه عارف در که تحقیق بوم معرفت بر حقه واقع اولور بر اعیان آنرا اعطای سبیل و بر صور
امکانی شدن بعضی علم الهی حضرت جاهد در که بوم معرفت بر اول حضرت و واقع اولور خصوصیات
ذاتیه من که اعطای سبیل پس بن الله استعاده ایدرم اول حضرت علیه بی جاهل اولور زمره شدن
اولم قلم شدن یعنی وجود حقه و حضرت علیه ذی ذاتی اید متعینه اولور بری برندن متعینه اولان اعیان
ثابت می و آنرا احوالی اولان اعیان وجودیه من حضرت علیه الهی ذاتیه ده تعین علم الهی متعینه و بری
برندن متعینه اولور حقه بعضی بعضی آتده عارف اولور اول معرفت دخی خصوصیت ذاتیه من که اعطای
سبیل و واقع اولور عارف اولور عالم حس و شهادتده قانون الهی در هم محمدی اوزر سالور ایدوب
علم الهی به و حضرت اعیان ثابت به مطلع اولور حقه کشف ثانی و تجلی * کالی قنده ذوق عارف اولور که ثابت ده
اولان معرفت وجود حقه و حضرت علیه ذاتیه ده بر حقه حاصل در خصوصیات ذاتیه من که اعطای سبیل *
و اول معرفت ذاتیه در و وجود حقدن خارج د کادر ملاطع می آتده متعینه اولان صور که می آتده
تعیینی و خارج در و وجودی کبی و لکن هر بر عین وجود حقه تعینی آنرا خصوصیت ذاتیه بی سبیل در
ذی الصور من که آت اید احوالی صور ذی خارج در اولان صور خصوصیه بی سبیل اولور کبی و کشف
اول قنده وجود حق می آت اعیان اعیان حقه ظاهر د کادر و بعضی منحل معرفت الهیه و تعارف صور علیه اولان
ذاتیه بی سبیل ظاهر در حقه حقه حقه ظاهر د کادر و بعضی منحل معرفت الهیه و تعارف صور علیه اولان
حضرت علیه ذاتیه بی جاهل در * پس بعضی منحل سبب جهلی با علم الهیه ذاتیه من که عدم استعداد اید در که آتده دخی
عارف د کادر و معرفت مستعد د کادر و یا صورت انسانیه به واصل اولور مرتب کوشه دن اولان انصافی
سبیل در و غواشی طبیعیه من که و اوصاف جسمانیه من که تحتاده استهلاکی و امور خبیثه به انهم که سبیل در
و یا اعیان ثابت به عدم اطلاعی سبیل در * پس بونرا حضرت علیه به جهلی اید وجود حقه اعیان ثابت من که
صور من مشاهده اید من که خلقه حقدن تحتید در نه حقه خلقی و نه خلقه حقی مشاهده اید در صور خلقیه
کبر تدبیر غیر مشهود در (یعلمون ظاهرا من الحیوة الدنیاه و هم عن الآخرة غافلون) (و بونرا حقدن
محبوب اولان و یا بندن مطر و اولان اهل جلال در کشف اول قنده که اعیان ثابت ده حقی مشاهده اید *
پس جلالدن جلال الهی و خلقدن حقه تحتجب اولان اهل جلال در و آنرا جمیع احادیث و اطلاقی ذاتیه باقی
قلان اکابر می بیند که جلال جلالی آنرا می بیند و کشف ثانی قنده که وجود حقه اعیان ثابت من که
صوری و حقه خلقی مشاهده اید در * پس جلالدن جلال الهی و جلالدن جلال الهی و حقدن خلقه و خلقدن حقه

تحتجب اولیان اهل کمال در که حقه خلقی و خلقه حقی مشاهده اید را حقه اید آخر دن تحتجب د کادر *
(یا لکشفین معامای حکم علینا الان لا بل نحن علینا انما و لکن قیه) و کشفین اید معامای برن اوزر برن حکم اید
الابرز اید لا ابرز برن اوزر برن اوزر اید حکم اید و لکن حقه حکم اید برن * یعنی کشفین اید حق برن اعیان
اوزر دنیا و آخرت سماد و تفاوت و ادبار و اقبال و نقصان و کمال اید حکم اید برن اعیان ثابت من که خصوصیت
ذاتیه من که مقتضای اولان شیتله و اعیان ثابت من که مقتضای اولان اعیان ثابت من که مقتضای اولان اعیان
ایند یکی بود که اعیان ثابت من که خصوصیات ذاتیه لری و استعدادات غیر محموله لری حقیقه می آت
اعیانده حقه صور مختلفه اید ظهوری و تجلی می آت من حقه تجلی می آت اولان اعیان حقه در کشف
ثانی اعطای اید یکی بود که می آت وجود حقه اعیان ثابت من که صور من که مقتضای حقه ظهوری و در
پس کشفینک معامای اید یکی بود که حق از ابرز اعیان ثابت من که اعیان وجودیه من که اوزر
احکام شدن بر حکم الهی قابلیت و استعدادی حقه پس حق برن اوزر برن حکم اید الاستعداد من که آتدن
طلب اید یکم ز شیتله و بوحکم سرقدر اید در و یا خود آنرا اوزر حکم اید یکم ز شیتله که بره انکه حکم اید یکم
برن اعیان اوزر بر حکم اید بر حکم اید اعیان اوزر اید اعیان اوزر اید اعیان اوزر اید اعیان اوزر اید اعیان اوزر اید
اعتبار اید لا نافی ه و کانه فیما نحن زیرا بر حقه شتون ذاتیه می و صور من که علیه بی بر کندی اعیان آنرا
بمقتضای اولان حکم اید وجود حقه برن اوزر برن حکم اید بر حکم اید بر حکم اید بر حکم اید بر حکم اید بر حکم اید
الحیة البالغة یعنی علی المحجوبین اوقالوا الحق لم فعلت بنا کذا و کذا اعمالا یوافق اغراضهم) و بوندن اوزر الهی
قله الحیة البالغة دیدی یعنی محجوبین اوزر الهی اید چون حقه بالغة ثابت در که امری علی ما هو علیه
مشاهده اید بر * چنانکه حقه در که بچون بره شیتله و شوبله اید که اغراض بره موافق اولیان شیدن
عد اید بر * یعنی تفسیر بره غیر ملایم اولان جزا اید دنیاده آتدن صادره اولان افعال مبالغه شده مواخذ
اول قنده در که بره بچون بویه عقاب اید رسن برادنیاده بر دن بر فعل صادر اولور الا زله بر زده که سن
تقدیر اید که اید بر بر اولیان افعال از لده بر زده تقدیر اولور و آنرا بر دن صدور حکم اولور در کفر
اول حکم مقتضای اوزر آتدن صادره بر دن صادره اولور قنده آنرا مقابله شده بری مواخذ اید و عقاب
ایستد اید بر * دیواهل حجاب اعتراض اید کارنده الله تعالی بچون حقه بالغة و شربت و امغه ثابت اولور
(فیکشف لهم) (الحق عن ساق) (و فی نسخة معصیة عن ساق الاخر) (وهو الامر الذي کشفه الغار فون منا)
پس آتدن بویه قول صادر اولور حقه حق تعالی آنرا صادر کن کشف اید و ساق شول امر در که عارفین آتی
دنیاده کشف اید بر یقال ساق العرش اصله المقوم ایه و هو ما یقوم به الشی و شیتل ساق علم الهیه متعینه
اولان عین ثابت بی صورت علیه سید بر حق تعالی برن اوزر برن حکم اید آنرا از لده معلوم برن قابلیت
صوری حقه و صورت علیه من که استعدادی حقه و کشف ساق اهل حجاب بچون موطن آخره
مخصوص و ما انشأت دنیو به ده نشأت آخرت اوزر اولان اهل معرفت موطن دنیاده دخی کشف ساق ایدوب
امر بر مشاهده اید بر (فیرون ان الحق ما فعل بهم ما دعوه انه فعله و یرون) (ان ذلك منهم) (پس محجوبین
مشاهده اید بر که تحقیق حق تعالی آنرا اید اول شیتی که آنرا آتی ادعا اید بر که تحقیق حق آتی اید یعنی
حق آنرا ظلم اید که آنرا بر ظلم اید دیو ادعا اید بر و در حق مشاهده اید بر که تحقیق اول فعل آنرا در یعنی
حقدن آنرا اوزر جاری اولان فعل و واقع اولان فعل آنرا مقتضای حقه در حق طرفندن جبراد کادر
نهایت حق طرفندن هر شیتل استعدادی حقه افاضه تجلی در و آنرا تقاضای حقه ابرای حکم
واظهار فعل در * پس شیخ رضی الله عنهم فیرون ان الحق ما فعل بهم ما دعوه انه فعله و ان ذلك منهم قولی حق
تعالمینک) (وما ظلمهم الله و لکن كانوا انفسهم یظلمون) (قوانک من هم و یومید و یو آت محجوبینک مدعای بری در
ایچون نزول اید) (فانه ما علمهم الا علی ما هم علیه) (زیرا حق تعالی آنرا عالم اولور الا شول صورت علیه
اوزر که آنرا اول صورت اوزر وجود حقه و حضرت علیه ده ثابت اولور پس حق آنرا اوزر حکم اید
الا شول حکم اید که آنرا استعداد لری اید آتی حقدن طلب اید بر و استعداد لری اید حق اوزر حکم
ایند بر که اول حکم اید حق بونرا اوزر حکم اید بلکه ذکر اولور دخی کبی وجود حقه کندی لری حکم اید بر

کندی نفسی اوزره (ای تبطل بحکم و ترقی الحجة البالغة لله) پس بحج و بینه جتلی باطله اولور و جت باطنه
 الله ایچون باقیه و دانمه قالور اهل حجاب بحجی بزم فعلی حق تقدیری ایلدر و حق بحجی بودر که بزم تقدیر
 قدره و قدرتم ارادتم علمه تابعدر و علم منزه معلومیت کز مقتضای حسیله در پس ازلا و ایدا
 خلق اوزره باریه اولان احکام خلق استعدادی و تقاضای حسیله در (فان قلت فافائدة قوله فلوشاء
 لهداکم اجمعین قلنا لو حرف امتناع لا امتناع فاشاء الاما هو الامر علیه) (پس اگر سن دیکل اولور من ذکر
 اولندی اوزره بزم اوزره حاکم اولان بزم اعیان و اولی حق الحق مقتضای اعیان اوزره افاضه وجود
 ایدیک پس حق فلوشاء اهداکم اجمعین قولیک نه فائده سی واردر زیرا حق تعالی آنده کاک هدایتی
 کندی مشیتیه حواله ایلدی بریزد و حرف امتناع اوزره پس حق مشیتیه تعالی ایددی
 الاشول شیهه که امر آنک اوزره در یعنی لو حرف امتناع در بر شیهه که امر آنک اوزره در بر شیهه که امر آنک
 ایچون وضع اولندی لوشاء هدایه شکل لهدی و لکن ماشاء لعل به عدم استعداد الکمل لهدایه فاهد اهدام اجمعین
 پس شرط امتناع اولان لومشیتیه داخل اولدی هدایتک امتناع ایددی پس کاک هدایتی تمتع اولدی شیهه
 اکا تعالی امتناع ایددی و کاک هدایتک امتناع کاک هدایتیه عدم استعداد ایددی زیرا اعیانک
 استعداداتی متفاوت در بعضی هدایتیه قابل در بعضی غیر قابل در پس اجمعین هدایتک حصول
 تمتع در پس اجمعین عدم هدایتیه عدم مشیتیه ایلد و اجماعیتک هدایتیه عدم مشیتیه اعیانک عدم
 اعطای ایلد و پس مشیتیه تعالی ایددی الاشول شیهه که امر هدایت آنک اوزره بر شیهه و اول قابل
 استعدادی و عینک اعطای ایددی (ولکن عین المحکم قابل لاشی و نقیضه فی حکم دلیل العقل)
 لاف الحقیقه (وای المحکمین المعقولین وقع ذلک هو الامر الذی کان علیه المحکم فی حال ثبوتیه) و لکن عقلک
 دلیل حکمتیه ممکن عینی بر شیهه و انک نقیضه قابل در حکمین معقولین هر حق حکم واقع اولور
 اول حکم شول امر در که ممکن علم الهیه ثبوتی حالده آنک اوزره ایددی پس عقلک دلیل قنده حکمین
 معقولین واقع اولان حکم شول حکم در که آنک وقوعنه مشیتیه تعالی ایددی و مشیتیه تعالی آنک ایددی
 ثبوتی حالده اولان حکم که ممکن آنک اوزره ثابت در و آنک نقیضی اولان حکم آخر مشیتیه تعالی آنک ایددی
 ممکن آنک اوزره علم الهیه ثبوتی حالده ثابت در زیرا حقیقه بر شیهه و آنک نقیضی اقتضای آنک ایددی
 و عقل حقیقت امری علی ما هو علیه الامر مشاهد ایتکدن بحج و بیدر (و نه منی اهداکم لکن لکم) (الحق
 الامر علی ما هو علیه فی نفسه) (وما کل تمکن من العالم فتح الله عین بصیرته لادراک الامر فی نفسه علی ما هو
 علیه فتم العالم والجاهل) یعنی لهدی که قولک مقتضای لکن ایددی اگر الهی مشیتیه تعالی ایددی
 بجه کز هدایت ایددی یعنی امر علم الهیه ثبوتی حالده نه شی اوزره ثابت در حق آنی سزه بیان ایددی و لکن
 عالمدن هر ممکن عین بصیرتی الله تعالی فتح ایددی امری ادراک ایتکدن که کندی نفسیه امریه شی
 اوزره ثابت در پس آنک بعضی عالم در بعضی جاهلدر (فما شاء اهداکم اجمعین ولا یبای) پس الله ایددی
 آنک اجماعیه هدایت ایددی یعنی اجماعیتک هدایتیه علم الهی تعالی ایددی اجماعیتک هدایتیه علم الهی تعالی ایددی
 دخی تعالی آنک اوزره ایددی اجماعیتک هدایتیه علم الهی تعالی ایددی اجماعیتک هدایتیه علم الهی تعالی ایددی
 اوزره پس اجماعیه هدایت ایددی (کل یوم هو فی شأن) (مقتضای اوزره شتون الهیه متدوعه
 اولقه استعدادات اعیان دخی مختلفه در و لکن استعدادات اعیان جملدر راجع ایلد بجه حوله دکلدر زیرا
 اعیان علم الهیه اعیان و صفاتک مظاهری بلکه ذاتیه قائمه اولان اعمه اعیانک و اصول صفاتک عینیدر بلکه
 من حیث الحقیقه ذات حقه آنک استهلاکی حسیله ذات حق عینیدر و جمیع اعیانک علم الهیه ثبوتی
 حالده ذاتیه نسبتی و ذاتک جمیع اعیانیه نسبتی علی السویه در ذاتیه نسبتیه احد همدان بر سی ظهور آخر ایلد
 ظهوردن اولی دکلدر ایددی جامع اولان وجود ایددی ظاهر در اول و آخر و باطن و ظاهر و جلیل و جلیل
 و هادی و مضل کبی پس هدایتی اعطای ایددی اعیانک هدایتیه مشیتیه متعلقه اولدی و ضلالتی اقتضای ایددی
 اعیانک دخی ضلالتیه متعلقه اولدی (و کذلک ان یبای) (لوشاء اقولنم معطوفه یعنی ان یبای ایددی که و بای

بخلق جدید) (قوانده ان یبای قولی لوشاء کبیر یعنی لوشاء قوانده صیغه ماضیه حرف شرط امتناع ایچون
 اولوب ازله اجماعیتک هدایتیه عدم استعداد ایددی اوزره اجماعیتک هدایتیه مشیتیه امتناع ایچون اولدی
 کبی ان یبای قولنده صیغه استقباله داخل اولان حرف شرط دخی امتناع ایچوندر یعنی ازله علم الهیه
 ثابت اولدی حالده اذهابیه عدم قابلیت ایددی اوزره ایددی استقباله اذهابیه مشیتیه امتناع
 ایچوندر پس شرط تمتع مشیتیه داخل اولدی اذهابک امتناع ایددی اوزره اذهابیه تمتع اولدی اذهابیه
 مشیتیه امتناع ایددی (فهل یبای) (استفهام انکار ایددی یعنی ازله اجماعیتک هدایتیه امتناع ایچوندر
 ایددی ازله ایددی اجماعیتک هدایتیه مشیتیه الهیه متعلقه اولدی یعنی اولی زیرا تمتع در و تمتع اولان شیهه
 مشیتیه الهیه تعالی آنک) (هذاما لا یكون) (یعنی اجماعیتک هدایتیه مشیتیه تعالی شول شیهه که وجود کل
 یعنی تمتع در) (فشیئته احدیة التعلق) (پس حقک جمیع معلوماته مشیتیه احدیة التعلق در یعنی مشیت
 ذاتیه نک جمیع معلومات الهیه به تعالی و نسبتی احدیة اوزره در که صفت ذاتیه اولان احدیة
 ذاتدن متبعیه اولوب جمیع معلوماته نسبتی علی السویه در) (قال تعالی وما امرنا الا واحدة کلمع بالبصر
 (لکن هر بر معلوم ذاتک استعدادی اوزره اول مشیت واحد اولان تجلی ذاتدن نصیب خاص
 اخذ ایددی و هر معلومک حسی اوزره تعلق واحد دخی متنوع اولور و هر معلومه اولان تعلق خاص
 دخی دلیل عقلی حکمتیه حکمین معقولین ثبوت حالده آنک مقتضای اولان حکم واحد تعالی
 ایددی آنک نقیضی اولان حکم آخر تعلق ایددی مشیتیه تعالی احدیة اوزره اولقه متعلق له اولان
 معلومه حکمین معقولین حکم واحد تعالی ایددی (وهی نسبة تابعة للعالم والنسبة تابعة للمعلوم
 والمعلوم انت واحد والک و مشیت علمه تابعه اولان بر نسبت در و علم دخی معلومه تابعه بر نسبت در و حال بود که معلوم
 سلسل و سلسل احوالکدر یعنی مشیت علمه تابعه در زیرا وجهان الوجوه معلوم اولان شیهه ارادت
 و مشیتیه تعالی ممکن دکلدر و علم معلومه تابعه در زیرا هر معلومه علم تعالی و عالمک وجودند معلومک ثبوتی
 معلومک صورت معینه سی حسیله در و معلوم سلسل یعنی عین ثابتک ایلد احوالکدر و عین ثابتیه
 نقیضدن واحد نک وجودی اقتضای ایددی پس مشیت دخی اول حکم واحد تعالی ایددی پس وجود حقه
 و علم الهیه معلومات الهیه اولان اعیان ثابتدن هر بر عین اعطای ایددی حکم اوزره کندی حقیقه معلومی
 اولور و هر بر معلوم تعین حسیله عالم حقک علانده ثابت در و علم اول تعین خاصه تابعه در و مشیت دخی علمه
 تایدر و فایس للعلم اثر فی المعلوم بل للمعلوم اثر فی العالم فیعطیه من نفسه ما هو علیه فی عینه) (پس علم ایچون
 معلومه اثر بودر بلکه معلوم ایچون عالمه اثر حاصلدر پس معلوم کندی نفسیه علمه اعطای ایددی شول
 حکمیکه معلوم عینده و ذاتده آنک اوزره ثابت در یعنی معلوم عالمه و مؤثر کندی نفسدن صورت
 معلومیه سن اکا اعطای حکم که معلوم ثبوتی حالده آنک اوزره ثابت در پس معلوم صورت معلومیه سید عالمه
 علی اعطای ایددی عالم معلومی عالم دکلدر الاشول صورت اوزره که معلوم آنک اوزره ثابت در پس علم معلومه
 تایدر و مشیت علمه تابعه در) (وما ورد الخطاب الالهی الا بحسب ما واطأ علیه الخاطبون وما اعطاه النظر
 العقلی) (بوقول اعتراض مقدره جو ایدر کانه قابل در که مشیت علمه تابعه و علم معلومه تابعه در دیکل قول
 خطاب الهی به مخاطبدر زیرا هدایت و ضلالت مشیت الهیه به تابع اولان اوزره حکمین نقیضدن هر حق
 حکمک وقوعنه مشیتیه تعلق ایددی واقع اولور پس جواب ایدر که) (لوشاء اهداکم اجمعین) (لوشاء الناس
 جمیعاً وان یبای یدهیکم) (قوانده خطاب الهی وارد اولدی الاشول شی حسیله که کمال قدرت و اراده نسبت ایلد
 توافق ایددی و اول عقلدر دخی نظر عقلک اعطای ایددی شی حسیله که کمال قدرت و اراده نسبت ایلد
 (لوشاء اهدی الناس جمیعاً) (قولی اوزره اگر مشیتیه تعلق ایددی نامک جمیعته هدایت ایددی زیرا فعال
 لما بریدر و یا خود مشیت جمیع خلقک اذهابیه متعلق ایددی اذهاب ایددی پس آنک مفهوم ظاهر اوزره
 نظر زنده مقتضای اولدی اوزره اولی ایددی اولی ایددی اوزره ایددی خطاب الهی وارد اولدی) (ما ورد الخطاب
 علی ما یعطیه الکشف) خطاب الهی کشف اعطای ایددی شی اوزره وارد اولدی یعنی حقیقه اعطای ایددی اوزره
 وارد اولدی که مشیت علمه تابعه در و علم معلومه تابعه در معلوم کندی ذاتده اولان حکمیکه آنک اوزره ثابت در

عالم حق اعطا ایدوب حکم ایدوب که اول حکم مخصوصه حق آنک اوزره حکم ایلیم یعنی حقک مشیت کانتعلق
ایلیه پس لسان عموم اوزره آنکچون خطاب وارد اولدی و عموده خصوص اوزره و حقیقه کشف اعطا
ایندیکی اوزره وارد اولدی (لایکلف الله نفسا الا وسعها) (زیرا وسعها ظاهر اوزره اقتضای اهلای فهم
استعداد لرندن اوتری لسان خصوص اوزره و دخی آندن ارفع و اشمع و اجمع و اکل اولان لسان اوزره وارد اولان
خطابی اصغاییده من لایکلف الله فی اوزره و دخی آندن ارفع و اشمع و اجمع و اکل اولان لسان اوزره وارد اولان
کاوردی و وسع و طاقتدن خارج بونله تکلیف فعل عبث اولوردی و لکن صانع حکیم حکمتی اوزره لسان عموم
اوزره نظر عقلی اعطا ایدیکی مفهوم اوزره انزال ایلدی و کشف اعطا ایدیکی علوم الهیه و اسرار قدریه بی آنک
بطوریکه ستر ایلدی تا کیم بزدن هر بر عزامت مداد خاص اوزره عین ثابته می اعطا ایدیکی حکمی اخذ ایلیم
و ارباب ظاهر دن هر بریسی مشرب معلوم اوزره احکام ظاهره فی اخذ ایلیم و ارباب بواطندن هر بریسی
سعت قابلیه می و احاطت جمعیه می حسبیله کشف اعطا ایدیکی اوزره اخذ ایدر) (ولذلك کثر المؤمنون وقل
العارفون اصحاب الکشف) (یعنی نظر عقلی اعطا ایدیکی لسان اوزره خطاب الهینک ووردن و کشف اعطا
ایندیکی اوزره عدم ووردن اوتری مؤمنین کثیر اولدی و اصحاب کشف اولان عارفین قلیل اولدی زیر انظر
عقائیک اعطا ایدیکی اوزره وارد اولان خطابی اخذ نموده می نه ایمانده جمیع اخوان مؤمنین ایلیم بر ستر کز
و بطوریکه اوزره وارد اولان خطابه ایمان کتور منک دخی آسان اولور و ارباب و اهر در جمیع ادرا کانتک انزل
و ظاهری اولان نظر عقلی ایلیم اخذ نموده کشف اعطا ایدیکی اوزره ووردن قلیل اولغله و ظاهر اوزره
وارد اولان خطابک بطوریکه کشف اعطا ایدیکی اسرار مطهر اولغله قلیل زده استعداد موجود اولغله اصحاب
کشف اولان عارفین بزدن قلیل و با خود اختصاص انسانیه نک اکثری عقلا و اصحاب نظر فکری اولغله
خطاب الهی مخاطبینک ادراکی حسبیله وارد اولدی و کشف اعطا ایدیکی اوزره وارد اولدی استعدادات
اکا و فایده یکندن اوتری پس مخاطبینک ادراکی و عقول حسبیله خطاب الهی نازل اولغله مؤمنین کثیر
و عارفین قلیل اولدی زیرا اسرار الهی مخاطبینک ادراکی و استعدادی حسبیله عموم اوزره نازل اولغله مؤمنین
کثیر اولور و امری علی ما هو علیه ادراک ایدوب کشف ایتمک عقلا ادراکی فوقنده اولغله عارفین قلیل اولور
(وما من الا اله مقام معلوم و هو ما کنت به فی نبوتک ظهرت به فی وجودک) (یعنی بزدن بر احدی بود و الا آنکچون
مقام معلوم حاصله که ایدن متجاوز اولور بزدن هر بریزه مخصوص اولان مقام معلوم قننی شیکه سن حضرت
علیه ده نبوت خالده انکله متلبس اولد و یا انکله ثابت اولد و وجود که انکله ظاهر اولد اول شی سنک
مقام معلوم بکدر یعنی حضرت علیه ده ثابت اولد بک خالده نه شی اوزره ثابت اولد و وجود خارجیه انکله
ظاهر اولور سن اول مرکز معلوم و مقام معلوم دن تجاوز اید من سن پس بر کسنه نک علم الهیه مقامی عقل ایلیم
وقوف اولسه وجود خارجیه آنک تدبیری فحشده اولقدن زائل اولور بر کسنه نک عین ثابته می کشف ایلیم
سرفرده و قوف اعطا ایلیم پس اول صورتله ظاهر اولوب جهل ایلیم الله اعتراض ایتمز و قدری تغییر ایتمک
و تدبیرنه متعرض اولور پس) (وما من الا اله مقام معلوم) (قولی ارباب عقول ایلیم عارفیندن اولاهر بر نوع
ایچون و ثانیاهر بر فرد ایچون مقام معلوم وارد که علم الهیه ثابت اولد یعنی شی اوزره وجود خارجیه آنک
اوزره ظاهر اولد بک تبیین ایدیکندن غیر هر بر فرد مشیتک تعلقی علم الهیه نبوتی خالده معلوم یعنی
حسبیله اولد بک شیع رضی الله تعالی عنه ضرب مثل ایدر کانه مقامات معلومه اصحابی اولان ملائکه
عارفین لساندن وارد اولان کلامه وجودات متعینه و معلومات علیه لساندن خطاب ایدوب دیر که
وجودات متعینه من دن بر فرد بود و الا آنکچون مقام معلوم وارد پس هر بریزه ایچون مقام معلوم
حصولی علم الهیه نبوت اوزره وجود خارجیه ظهور من در زیر اصله مقام معلوم هر شیک علم الهیه
معلومی صورتی که اول صورت اوزره حق علمه معلوم بکدر پس علم الهیه اولان نبوت اوزره وجود
خارجیه ظاهر اولدی مشیت الهیه در مشیت تعلقی آنک علم الهیه اولان نبوت اوزره و علم الهیه
اولان اعیان ثابته نک خصایصی مختلفه در پس مشیتک تعلقی دخی مختلفدر پس مشیت الهیه اجمعینک
هدایت تعلق ایتمدی اجمعینک استعداداتی مختلفه اولغله زیرا هر بریسی مقام معلوم صاحبیدر من کزیتندن

نجاور از تزه دایمه مستعد اولیان شخصک هدايته مشیت تعلقی آنک (وما من الا اله مقام معلوم) و هو ما کنت
قولنده نبیر میده ادر و خبری ما بعدنده جانتینک مجموعیدر) (هذا ان ثبت انک وجودک) (یعنی علم الهیه
نبوتک اوزره وجود خارجیه ظهورک امری متعین اولور اگر ثابت اولد حق اولور که تحقیق سنکچون وجود
حاصلدر سن وجود ایلیم متصف سن یعنی عدومه اولان عین ثابته می آید و وجود حق عینک حسبیله متعین
اولوب اول صورت علیه وجود خارجیه ظاهر اولد که اول صورت علیه عینک مرآتده ظاهر اولان
وجود عینک حسبیله مقید اولد یعنی اعتبار اوزره سنک ایچون ثابت اولوب سکا اضافه اولور سن) (وان ثبت
ان الوجود الحق لا یفارق الحق بل یلاشک فی وجود الحق) (و اگر ثابت اولد حق اولور که تحقیق وجود حق
ایچون ثابتدر سنک ایچون دگر در پس بلاشک حکم سنک ایچون ثابتدر وجود حقه که یعنی کشف اول اعطا
ایندیکی اوزره وجود حق می ایای اعیانده اعیان حسبیله ظاهر در و اعیان عدمیه اوزره در پس اگر ثابت
اولد حق اولور که می ایای اعیان ثابته ده متعین اولان و اعیانده تعین حسبیله وجود حسبیله ظاهر اولان
وجود حق متعین ایچون در زیر امری اولان اعیان عدمیه اوزره در وجوده می نه دگر در پس بلاشک
وجود حقه حکم سنک ایچون حاصل اولور زیرا عین ثابته که ظاهر اولان حقه عین ثابته خصوصیت ذاتیه سیله
بر حکم اعطا ایدی که اول حکم ایلیم حق آنده ظاهر اولدی پس وجود واحد من حیث الذات واحد در آنده
تعدد دیر و کذلک تجلیتک دخی آندن ایدر ظاهر و وجود اوزره در لکن وجود حقه اولان تعدد و تکثر
و اختلاف و تنوع می ایای اعیانند در پس وجود حق ایچون و حکم اعیان ایچون ثابت اولور و اعیان خود
عدمیه در وان ثبت قوی معرفت وجودده شکدن اوتری دگر در لکن مشارب و اذواق مختلفه در بعضیسی حق
ایچون وجود اثبات ایدوب خلقی حقه مشاهد ایدر و بعضیسی خلقی ایچون وجود اثبات ایدر و حتی خلقده
مشاهده ایدر و بعضیسی بر وجه ایلیم حق و بر وجه ایلیم خلقی اثبات ایدر) (وان ثبت انک الوجود فالحکم لک بلاشک
و اگر ثابت اولد حق اولور که تحقیق سن موجود سن استعدادک حسبیله سنک عینک اوزره قایض اولان
نور وجود ایلیم پس بلاشک حکم سنک ایچون حاصلدر زیر اسر استعدادک حسبیله حق اوزره حکم ایدر سن که
حکم حاصله اولد دخی سنک عینک اوزره حکم ایلیم و بر وجه کشف ثانی اعطا ایدیکی اوزره در که وجود حق
می ایای اعیانده اعیان حسبیله ظاهر اولد که اعیانک صورتی تجلی حقه اعیان حسبیله ظاهر اولوب صورت
اعیان بری بریندن متمیزه اولد که سنک عینک اوزره مغاض اولان نور وجود ایلیم سن موجود اولد بک اعتبار
اولد که وجود مطهر سنک عینک تقییدری اعتبار اولد که) (وان کان الحاکم الحق فلیس له الافاضه
الوجود علیه و الحاکم لک علیک) (و اگر سنک اوزر که حاکم حق اولد حق اولور سن وجودی سکا اعطا ایلیم
پس حق ایچون حکمدن سنک اوزر که افاضه وجوددن غیر بوددر و سنک عینک اوزره حکم سنک ایچون
ثابتدر زیرا سنک عینک استعداد خاص ایلیم حقه اعطا ایدیکی حکم ایلیم آنک اوزره حق حکم ایدر بوددر و اوزره
ان شرط ایچون واقع اولور و شرطک جوابی فلیس له الافاضه الوجود علیه و لیدر که شرطیه مذکوریه
لازمه اولان نتیجه کیدر و لکن ان مبالغه ایچون اولدی احسندر و ان کان الحاکم الحق قوی اعتراض مقدره
جواب اولور کانه سائل دیر که وان ثبت انک الوجود قولنده متبادر اولان بودر که مخاطب اولان انسان
موجوددر پس هر موجود ایچون موجوددن لازمدر که وجودده موجودا کا محتاجدر و حکم وجودی
موجود آنک اوزره افاضه ایلیم پس موجود اوزره حاکم اولان حق موجوددر پس سنک فالحکم لک و اگر که
مخاطبه حکمک تخصیصی جائز اولور پس جواب ایدوب دیر که و اگر چه کیم حق حاکمدر پس حق ایچون سنک
عینک اوزره افاضه وجود حکمدن غیر حق ایچون حکم بوددر و عینک اوزره حکم سنک عینک ایچون
ثابتدر که عینک استعداد خاص ایلیم حقه اعطا ایدر و بر حکم ایلیم اوزر که حکم ایلیم دیر حق اوزره حکم ایدر
پس اعیان اوزره افاضه وجود اعتباری ایلیم حق حاکمدر و اعیاندن هر بری حقه اعطا ایدیکی حکم حاصله
حق آنک اوزره حکم ایلیم پس اعیان اوزره حاکم اولان اعیان اولور) (فلا یحمد الا نفسه ولا یثم الا نفسه)
(پس اگر سنک عینک سعادت و کمالی اختصایدوب سعادت و کماله ظاهر اولد حق اولور که سنک نفسکدن
غیری بر احدیه جدا یته زیر انور وجود استعدادک حسبیله سکا و اصل اولور پس سنک عینک حقه قننی حکمی

اعطا ایدوب آنک اوزره انسکه حکم ایتدیه که اول حکم ایدوب حق سنک اوزر که حکم ایلیمه حق دخی اول حکم
ایله آنک اوزره حکم ایدوب پس سننفسکه حدایله واکر عینک شقارت و نقص اقتضایدوب منده شقارت و نقص
ظاهر ایدوب آنک اوزره سننک نفسکدن غیری بر احدی سن دم ایتمه پس اعیانک دخی حالده اقتضای ایتدی
اگر هدایت و ضلالتدروا کر خیر و شر در حقن افاضه وجود اعتباریله کل من عند الله ایکن اعیان آنری دخی
اعطا ایدوب اقتضای انسکه جمله سی اعیان اولور پس الله ایچون حقه بالغه نایبده اولور که آنک مشیتی اعیانک
خصوصیات ذاتیه سی حسیله نعلنی ایدوب اعیانک مقتضای کرل خیر و اوسون و کرل شر نهایت حق انجق هر بر
سننک فوتنده اولان حکمی اعیان اوزره افاضه وجود انسکه اظهار ایدوب پس اگر نظم واقع اولور سه خلقه ندر
حقن دکادر) (وما یبقی الحق الا حقه افاضه الوجود لان ذلك له لالک) (و حق ایچون افاضه وجود حدندن
غیری باقی فالمر زیر افاضه وجود جدی حق ایچون نایبدر سننک ایچون دکادر زیر اعیان عدمیه اوزره در پس
افاضه وجود حدندن دکادر زیر افاضه وجود حضرت جعدن و مقام وحدت ندر و سننک ایچون نایب اولان
مطلقا اقتضای وجود و ظهور جدید و مقید اکلک ظهوری جدید زیر اثر لک ظهوری قنیده سکا دم توجه
ایدوب جدی توجه ایتدیه الله قولنده جیع محامدک حقه رجوعنه وجه مذکور متناقض دکادر زیر افاضه
وجود مقام وحدت ندر و اعیان راجعه اولان کمالک محامدی نه حقه راجعه در زیر اعیان حقه مقامات
تفضیلیه سیدر فی الحقیقه اعیان حقه غیری دکادر پس جعدن و تفضیلا حدلک کیسی الله راجعدن) (فانت
غذاؤه بالا حکام) (یعنی وجودده حکم سننک ایچون نایب اولیچو پس سن احکامله حقه غذای سی سن زیر
وجود حق سننک عین نایبک احکامی صوریله ملتبس اولدیغی حالده ظاهر اولور پس سننک حسیله منده
ظاهر اولان حقه وجودی سننک عین نایبک صورتیه و آنک احکامیه متغدی اولور و عین نایبک احکامی
وجود حقه خفیه در غذا متغذیه خفیه اولدیغی کی و حق ظاهر در متغدی ظاهر اولدیغی کی) (وهو
تذول بالوجود) (و حق وجود ایلیمه سکا غذا در زیر سن آنک وجودی ایلیمه ظاهر سن و حقه وجودی ایلیمه ظاهر
اولان عین نایبک صورتیه حق خفیه در پس سن وجود حقه متغدی سن و سن ظاهر سن و وجود حق باطندر
و غذایک بونده اطلاق علی سبیل المجاز در زیر اعیان احکام وجودیه ظهوراتک و بقا سننک سبیدر و حق دخی
وجود اعیان بقا سننک سبیدر ته کیم غذا متغذیتک بقا سننک و قوامنه و کالانی ظهورنه سبیدر پس غذا
متغذیه مختفی اولدیغی کی اعیان حقه غذا سیدر احکام ایلیمه و حق اعیانده ظاهر و اعیان حقه خفیه
و فایده در و حق وجود ایلیمه اعیانک غذا سیدر زیر اعیان ظاهر ایدوب آنرده مختفی اولدی پس اعیان احکامله
حق اوزره حاکمدر و حق وجود ایلیمه اعیان اوزره حاکمدر) (فحقین علیه متعین علیک) پس حق اوزره متعین
اولدی سننک اوزره متعین اولان شی یعنی آنرده عین نایبک حکمی حق اوزره متعین اولوب حق محکوم علیه
اولدی و سن حاکم اولدک وجود ظاهرده وجود آن اوزره حقن حکم متعین اولوب پس محکوم علیه اولدیقل کی
پس احکامله حقه غذای اولدک حق وجود ایلیمه سننک غذاک اولدیغی کی) (فالامر منه الیک و منک الیه)
پس امر یعنی حکم حقن سکا راجعدر سننک عینک اوزره افاضه وجود انسکه حق سننک اوزره حاکمدر و سن
محکوم سن و حکم سننک حقه عانددر سننک عینک شول حکم خاص حقه اعطا انسکه که حضرت علیه ده
آنک ثبوتی حالده آنک اوزره نایبده ایدی پس حق ایلیمه عینکدن هر بریسی بروجه ایلیمه حاکم اولور بر وجه
محکوم اولور و یا خود امر حقن سکا راجعدر که حق سکا امر ایدوب امر اهل و اقام الصلوة و سایر امور کی که
حقن عبده وارددر و امر سننک حقه عانددر که حقه امر ایدوب رب اغفر لی و رب انصر لی) (و دخی دعا
موردده اولان امر کی پس حقن سکا امر وارد اولدیغی کی سننک دخی اولیمه صادر اولور) (غیر آنک شعی
مکلفا) (اسم مفعول) (وما کفک الا بما قفک کاشفی بحالک و ما انت علیه ولا یسعی الحق مکلفا) (اسم مفعول
لا حقه سننک بیکدر و یا سارنده بوقر و فرق وارددر که سن مکلف تسبیحه اولور و سن صیغه مفعول ایلیمه و حال
بود حق سکا تکلیف ایتمی الاشول شیلکه که سن اکلحالک ایلیمه شول شیلکه که استعداذ قابلیتدن شی آنک
اوزره سن اکلایدک که بکا بونکله تکلیف ایلیمه یعنی لسان حال و امان استعداذ ایلیمه قننی شیلکه سن اکلایدک
اسمه که بکا اول شیلکه تکلیف ایلیمه پس حق دخی سکا اول شیلکه تکلیف ایلیمه و حق تکلیف ایلیمه که اسم

مفعول در نسیمه اولمز زیرا حق اوزره کافه طایره اولمز پس خله عبد محکوم علیه اولد فلزنده یینمهاده فرق
بودر که عبد مکلف نسیمه اولمز و حق مکلف نسیمه اولمز بود تقدیر اوزره بحالک قوی قلت قولنه متعلق
اولوز و کذلک بحالک و عیانت علیه قوی بما قلت له کافی قولندن بدل اولمز چارزدی (شعر) (فیجذی و واجده
و یبعدنی و اعیده فیجذی الحق علی سعة دائری و کمال مظهری للصورة الالهية الجمعية ذاتية وظهره
فی ظهورا کما تفصیلا اذ لولم اکن لم یعرف ولم یهد ولم یحمد ولم یظهر و هو ظهورا کما تفصیلا و احده علی
العبادة فی علی الصورة الالهية بافاضة الوجود علی ای اعرفها بالکالات الی ظهورها فی وظهرت بها فی
یبعذنی بطیعی الحق بالا جابه حین ما سألته الاستجابة و الطاعة من جملة العباداة کما قال رسول الله صلی الله
علیه و سلم حین قال له ابو طالب ما طويع لك ربك یا محمد و انت یا عم ان اطعته اطاعتک و اعیده باشتغال او امره
یعنی حق بکاحد ایدر دائرة وجوده و صورت الهیة جمعیة ذاتیه به کمال مظهریته و صورت الهیة سیله
من غیر تغییر ظهور و رکلی و تفصیلی الیه بنده ظهوره زیرا که بن اولمسیدم حق ییلنزدی و عبادت اولنزدی و جد
اولنزدی و ظهور و رکلی و تفصیلی الیه ظاهر اوازدی و جلا و استجلاء کلی دخی حاصل اوازدی و بن دخی حق
حدا یدرم بی صورت الهیة اوزره ایجاد ایدوب تعین اولک باطنندن نفس روحانی احدی الیه اوزرعة بافاضة
وجود ایدر یکندن اوزری و جمیع کالات الیه بنده ظاهر اولوب صورت الهیة بی بکا انعام ایتد یکندن اوزری و حق
بکعبادت ایدر یعنی بکا اطاعت ایدر استجابی سوال ایتد یکنده بکاجات استحکمه و بن دخی اکعبادت
ایدرم او امری نه امتثال ایدوب جمیع امورده اکا اطاعت و انقیاد ایتد یکله و احداث ذاتیه تک عظمتی ثقتنه
افتقار وجود استحکمه و دخی یبعذنی و اعیده قولنده بروجه دخی بودر که حق بکعبادت ایدر نفس روحانی الیه
تعین اول مزیته بنده تعین اولدیم حینده جمیع تعینات الهیة و کوشه و مراتب وجودیه روحانی و اطوار
تخصیصه و جسمانیه ده متعین اولوب صورت انسانیه ده ایجاد و اظهار استحکمه و صورت انسانیه بی تسویه ایدوب
صورت الهیة بکماله روحانی تنفیخ ایتد یکچون تربیه استحکمه و دخی اکعبادت ایدرم اول صورت الهیة جمعیة
کالیه بی و تجلیات اسمائیه و ذاتیه بی قبول ایدوب اول صورت الیه آتی اظهار استحکمه (امدی) شویله معلوم
اوله که عبادتدن مراد ایجاد و تربیه در و استجاب بنده ایجاد و پس عبادت حق اطلاق سو له لیدن دکادر
و بو کلام اصحاب سکر کلائی دکادر عارف محقق و وارث مدقق کلام یدر عارف کلام یدر که عارف کلائی
اصول و معرفت اوزره در آندن هر نه طور اوزره بر عبادت صادر اواسه ادب اوزره در و لیکن ارباب شکر
و اصحاب سو له لیدن صادر اولان کلمات صورت بنده عارفدن بعض عبارت صادر اولوز اما عارف حکمی
آنرک حکمی کی دکادر زیر عارف احاطت ذاتیه به ناظر در آنک مشهوده بر حکم بودر که حق آتی قبول
ایتمه و بر وصف بودر که حق استکله ظاهر اولیه خصوصاً بو طائفة علیه اسرار الهیة بی حفظ ایتد یکچون
بعض اصطلاحات وضع ایتد در سائر ارباب فنوندر هر برسی کند یقتضه اصطلاحات وضع ایتد یکی کی
پس بو طائفة نک اطلاع عدم اطلاع الیه سو ماده حل ایتد یکدن و یونرک کلماته اعتراض اولان سو ماده لیدن
اجتناب کر کدر) فقی حال اقربه و فی الاعیان ایجاد) پس مقام جمع و وحدتک غلبه می حالنده حقیقت وجودی
و حدته بن اقرار ایدرم زیرا جمیع اشیا بی انده مستحکمه مشاهده ایدرم و اعیان حادثه ده نشین و تختی اولوب
آنردن محلی اولدقه بن کاتب کار ایدرم اعیانه نظر ایتد یکجه خلق رقی قنده کثر تک غلبه بنندن اوزری
(فیعرفنی و انکره و اعرفه فاشهده) پس حق بی یلنوز جمیع احوال و اطوارده زیرا جمیع اعیان ثابت بی و ششون
لاحقه بی محسوسه و کوان حادثه صورنده تجلی ایدوب ظاهر اولدقه بن انکار ایدرم زیرا وحدت ذاتیه حسیله
بن آتی تعدد و آنرندن تنزیه ایدرم و صور وحدت بن آتی تجرید ایدرم و بن آتی عارف پس آتی جمعا و تفصیلا
مشاهده ایدرم زیرا معرفت و شهود بن حقیقت مقتضاست در آنک معرفت و شهود بی حقیقت بکا
اعطا ایدری) (فانی غنی و اناسا عده و اسوده) پس اسماء و صفات لیدن نه کثرت الیه غنی اولوز و حال بو که
بن اسماء عده ایدرم بنده آنک اسماء و صفاتی و تجلیات و کالاتی ظهورنده) (ان تصروا لله یتصرکم
(و انصرم الماسعة زیرا الوهیت عبودیتله متحققه در دخی بن آتی اسماء ایدرم آنک کالی مظهر یقنده حسن
تألی الله انور و یوتله آنک اسرار الوهیتی اظهار بنده زیرا نسب اسمائیه الوهیت و ربوبیت و وحدت کی

اعیان کونه اولان مالو هیت و مروت و قبول ایجاده متوقفه در پس عیدانیت عیدانیه می
 حیثیتله حقه مساعده در آنک اسماء و صفاتی تحقیقه و انزالیه ظهور و ایدوب انزلله اظهارنده و حق مساعده در
 کمال مظهریتی ایلله نسب الهیه نیک ظم ووری ایلله و احکام اسمائیه نیک نهایت بلوغی ایلله زیرا حقایق ایلله نسب
 اسمائیه نیک سعادت و انزلله مظاهرند انار لیک ظهوری ایلله در پس حق اسماء و صفات ایلله بر زن غنی دکانر
 لذالخلق اوجدی فاعله فاعله (یعنی الوهیت و مروت ایلله ظهور و اظهارده بن مالو هیت و مروت ایلله
 حقه مساعده ایتمکچون وانی مظهر اولمچون بی ایجاد ایلدی تا کیم بن آتی عالم اولم پس عاده ای ایجاد ایلدم
 بر صورت اوزره که اول صورت مطابقه اوله شول شیشه که حق آنک اوزره در لذلک قوی و اناساعده و اساعده
 قولنه اشارتدر یعنی بی ایجاد ایلدی تا کیم بن مظهر عده اسماء و صفات احکام و انار اظهار ایتمکله
 معروف و مشهور اوله (بذایا الحدیث لانا و حق فی مقصده) (یعنی حقه معرفتی و علمده آنک ایجادی اوزره
 لسان رسول ایلله بر حدیث قدسی کادی یعنی) (کنت کزنا مخفیاً فاحیث ان اعرف خلقت الخلق لاعرف)
 حدیثی ایلله (قدمشونی بین اعینهم ای اوجد و انشائی فی رأی اعینهم علامه شهودا) حدیثی وارد اولدی و حقه
 مقصده ایتمده تحقیق اولندی یعنی بن ذاقده آنک طلبی تحقیق اولندی پس قایمیت کایه و مظهریت جمعیه ایلله
 ظهور جمعی و تفصیلی ایلله بنده ظاهر و متجلی اولدی و بن دخی ای معرفت کایه ایلله عارف اولوب علمده آتی
 مشاهده ایلدم و علم شوم و دم اوزره آتی اظهار ایلدم) (ولما کان للخلیل علیه السلام هذه المرتبة التي بها اعمی
 خلیلاً) و قنا کیم خلیل علیه السلام ایچون بومرته جليلة نایته اولدیه که انکله خلیل تسبیحه اولندی
 یعنی و قنا کیم ابراهیم ایچون بومرته نایته اولدیه که مظهریت ایلله و سمع استعداد و قابلیت ایلله جمیع
 مقامات الهیه به که حق تعالی انرا ایلله ظاهر اولدی تخیل ایلدی و انلرده سرایت ایلدی رزقک بدن مرزوق
 ایزاننده سرایتی کبی و حقه غذا اولدی و کذلک حق دخی جمیع حضرتندن ساری اولان نفسک جمعی
 احدیتی ایلله ابراهیم وجودی صورتده تخیل ایدوب آنک جمیع حقایق و قوا سنده و وجودی مرآتنده ساری
 اولوب ابراهیم علیه السلام غذا اولدی) (لذلک سن القری) (بونده قدیم و تأخیر واردی سن القری لذلک
 و سن قوی لما نیک جوابیدر و لذلک قوی سن قولنه متعلقدر یعنی ابراهیم علیه السلام ضیافتی سنت ایلدی
 بوندن اوزری و هر سافر و حاضرین و وارد و صادرین خلاصه غذا و بردی و بوحال یعنی ابراهیم علیه السلام
 جمیع مقامات الهیه به متخیل اولوب احکام ایلله حقه غذا اولدینی و حق دخی جمیع حقایق و قوای ابراهیم
 متخیل اولوب وجود ایلله اکا غذا اولدی حال ابراهیم علیه السلام اوزره غلبه ایدوب آنک خارجنده تأثیر
 ایتمکله حقیقی و مقامی ساری ظاهر آنک حالی اوزره منتشر اولدی و حالی فعلنده ظاهر اولدی) (وجهه ابن
 مسرة الجبلی مع میکائیل لالارزاق) (الجبلی قوی بعض نسخه ذواق اولدی و شیخ محقق محمد بن عبدالله بن
 مسرة جبلی قرطبی رضی الله عنه ابراهیم علیه السلام میکائیل ایلله ارزاق ایچون ایلدی و بعض نسخه ده مع
 میکائیل ملک الارزاق واقع اولدی پس ملک قوی کسر لام و فتح کاف ایلله جعلی قوالتک دفعه قوی واقع اولور
 قال الشیخ رضی الله عنه فی الفتوحات فی الباب الثانی عشر وینا عن ابن مسرة الجبلی من اکبر اهل الطریق
 علما و حالاً و کشفنا ان العرش محمول هو الملك وهو محصور فی جسم و روح و غذا و مرتبة قادم و اسرافیل
 لاه و روح جبرائیل و محمد لالارواح و میکائیل و ابراهیم لالارزاق و مالک و رضوان لالوعد و الوعد و لیس فی الملک الا
 ما ذکره قال الشیخ رضی الله عنه فی عقلة المستوفی و فرجه ل الله لهذا العرش ثمانية یحده لون يوم القيامة و الیوم اربعة
 الملک الواحد علی صورة اسرافیل و الثانی علی صورة جبرائیل و الثالث علی صورة میکائیل و الرابع علی صورة
 رضوان و الخامس علی صورة مالک و السادس علی صورة آدم و السابع علی صورة ابراهیم و الثامن علی صورة
 محمد صلی الله علیه و سلم و هند صور معانیم لاصور نشأتم انتهى کلامه) (و بالارزاق بکون تغذی المرزوقین
 فاذا تخلل الرزق ذات المرزوق بحيث لا یبقی فیها شیء الا تغذاه فان الغذاء یسری فی جمیع اجزاء المتغذی کما
 (و مرزوقینک تغذی اوزاق ایلله واقع اولور پس بخنکم غذا اولان رزق ذات مرزوقه تخیل ایلله شول
 حیثیتله که مرزوقه آنک اجزائندن برشی باقی قالدی الارزاق اککا تخیل ایدر زیر اغدا متغذینک جمیع
 اجزائنده اجزائک کایه سنده سرایت ایدر پس متخیلیندن هر برینک وجودی جمعی ایلله واحدیت جمعی

ایله آخرک حقیقتنده تخیل ایدر غذا حقیقی ایلله جمیع اجزاء متغذیه ساری اولدینی کبی) (وما هنالك اجزاء)
 و حاله که جمیع الهیه ده اجزایوقدر و لکن تعدده اسمائی و حضرت اسمائیه بی متغذینک اجزائی
 مشابه سنده ایلدی فان الغذاء یسری فی جمیع اجزاء المتغذی کما و ما هنالك اجزاء قوی شرط ایلله بر ایننده
 تخیل ایدوب اعتراض ایلدی) (قلایدان تخیل ابراهیم جمیع المقامات الالهیه المعبود عنها بالاسماء فمظهرهم
 ذاته جل و علا) (اذانک جوابیدر پس ابراهیم علیه السلام حقه غذا اولوب آنده متخیل اولدیده لابدر که
 ابراهیم جمیع مقامات الهیه به که انلردن اسمائیه معتبردر تخیل ایلله پس ابراهیم مظهرنده ظاهر اولان اسماء
 الهیه ایلجل و علا آنک ذاتی ظاهر اوله و ابراهیم علیه السلام اسماء غذا اولوب انلرده حقی و انلرده ظاهر
 اولدینی کبی ذات حق ابراهیمده ظاهر اوله و ابراهیم آنده مختفی و باطن اوله (شعر) فحق له کائنات ادلتنا و نحن
 لنای پس بر حقه ملکی بر و اول برم مالکمز و بر جز درسته کیم ادله عقلیه من نایته اولدی و برم اعیانکمز و برم
 حقه مقامات و حقایق من آنک اسمائی و نسب و شئون ذاتیه سیدر و وجودات ظاهره من آنک وجودیدر
 ته کیم ادله کتبی من نایته اولدی و بر اعیانکمز حیثیتله حقایق عینی من لیجوز یعنی اعیان خارجیه من
 حیثیتله بر غلبه نایته اولان حقایق من لکمز و برم مالکملکی برم پس برده ظاهر اولوب حاکم اولان انلردر
 (امدی) کشف اول اعطایندیکی اوزره و صور علمیه غیبیه من مرایای اعیان نایته ده حقه صوریدر و کشف
 ثانی اعطایندیکی اوزره بر مرآت حقه ظاهر اولان اعیانکمز صوری بر پس برم صور خارجیه من اول
 صور علمیه غیبیه به نسبی ایکی وجهه اوزره در بر وجهه بودر که بر اعیان مشهوره و نایات ظاهره و موجوده من
 حیثیتله اعیان نایته من مرایای اعیانده ظاهر اولان صور حقه زیرا کشف اولک اعطایندیکی اوزره مرایای
 اعیانده اعیان حسیله حق صور مختلفه ایلله ظاهر اولدی پس بر وجودات ظاهره من مرایای اعیان نایته من
 مرایای سنده حقه ظاهر اولان صوری بر که حق برم صور مزده ظاهر اولوب برانده مختفی و باطن برم
 صور مزده ظاهر اولان صور حقه بر غذائی بر زیرا اول صورکمز قیائی برم مظهر بنده در وجهه آخر بودر که
 کشف ثانی اعطایندیکی اوزره که وجود حق اعیان نایته به متجلی اولدیده اول تجلیده ظاهر اولان صور
 وجود حق مرآتده اعیان حسیله ظاهر اولان اعیانکمز وجود حق اول صورده باطن اولوب
 انلرک غذا سنده پس برم وجودات ظاهره من مرایای اعیان نایته من نسبت اولدیه انلرک صوریدر پس بر نایات
 ظاهره من مرایای اعیان نایته من صوریکمز صوری بر یعنی صور غیبیه من و لوضو و خارجیه من و در و لذلک
 غذائی اولوب انلرده باطن و مختفی بر زیرا انلرک ظهوری و قیائی برم صور خارجیه من مظهرتی ایلله در
 پس برم وجودات خارجیه من ایلله حقه صور غیبیه من و وجودی اولدیده حقایق ذاتیه من لکمز بر آنک
 اسمائی و نسب و شئون ذاتیه من اولام طریق اولدیر) (ولیس له سوی کونی فحق له کفن بشا) (و حاله که
 بنم وجود مدن غیری حق ایچون مظهر جمیع نو قدر بر اظاهر و کای ایلله بنده ظاهر اولدی پس بر حق ایچون
 آنک بر لکظه و رنده و ملک تجلیتی ایلله برم ظاهر مزده بر اعیان و حقایق من لکمز ظاهر اولدیده کبی یعنی
 حق صورت الهیه جمعیه ذاتیه ایلله ظهور و انک ایچون بدن غیری یعنی انسان کاملدن غیری انکچون بر مظهر
 کامل و مجلای شامل نو قدر تا کیم ذات و صفات ایلله حق آنک مظهریتنده ظاهر اوله اوله حقه مختفی و باطن
 اوله پس برم اکاستیت برم ایلله آنک ظم و رنده و اکاستیت مظهریتنده صور علمیه اولان حقایق مزده برم نسبت
 کبیده و انلر برم ایلله ظاهر اولوب برانلره مظهر اولدیده مزده پس کشف اول اوزره حق برم صور مزده ظاهر
 و برانده مختفی اولوب آنک غذائی بر اعیان وجودیه مزده اعیان غیبیه من ظاهر اولوب اعیان وجودیه من
 انلره غذا اولوب انلرده مختفی اولدینی کبی و کشف ثانی اوزره حق برم باطن در برم غذا و در زیرا برم
 قیام و وجود من آنکله در و بر آنکله آنده ظاهر برم پس حق برم ایلله و برده ظاهر در و بر دخی حقه و حقه
 ظاهر و باخود و حق له یعنی بر حقه ملکی بر و اول و بنود ایلله برم اوزره بر حاکم کدر کفن بنابر اعیانکمز
 ملکی اولدیده کبی اعیان برم اوزره بر حاکم اولدینی اعتبار ایلله و کذلک لیس له سوی کونی یعنی بنم وجود مدن
 غیری اکا غذا نو قدر و باخود لیس له سوی افاضه وجودی یعنی حق ایچون بنم اوزریمه افاضه وجودن غیری
 نو قدر و برم اوزره بر حاکم اولان برم اعیانکمز در و اعتبار اوزره فایس له قوی و نحن لانا قوالتک ته سی واقع اولور

قلی وجهان هور و نار و ایز له انا یا یا (پس بنم ایچون یعنی انسان کامل ایچون ایکی وجه ثابت در برسی هویت
 باطنه در که آنکه انسان حقدور و بوجه مریای اعیان ثابت ده ظاهر اولان صور حقدن انک حقیقی اولان
 صورت الهیه در و بوجه هوایله اشارت ایدر و بر وجهی انیت ظاهر در که انسان آنکه خلعه در و بوجه مریأت
 حقد ظاهر اولان انک صورت غیبیه سیدر که وجود عقیده حقد ظاهر اولان صورت حسیه در
 و بوجه انایله اشارت ایدر پس وجه اول اوزر بر نم هویتزایله حقد هویت ذاتیه مطلقه می بینده امتیاز
 بودر لاتعین اول ایله لایعین بینده اولان امتیاز نسبیدر زیرا تده صفت و بوییت ایله صفت عبودیت ظاهر در کادر
 و اما وجه ثانی اوزر امتیاز وارد در بر هویت انانیت ایله متعینه اولغله شطرن ظاهر اولدی برسی شطرن بوییت
 و برسی شطرن عبودیت در و ایس له انا یا یا یعنی و حالبوکه حق ایچون انک هویت مقدسه و مطلقه می حیثیتله
 انانیت مقیده اوله بر مقیده اولدیله مزکی و ذخی بر نم انانیتزده منحصر اولان بلکه انکیچون احاطه و مشغول
 و اطلاق ثابت در و یاخو دیم ایچون وجهان وارد در بری هویت باطنه و بری انانیت ظاهر در و حالبوکه حقد
 انانیتی غله وری ایچون لفظ انا بودر الاقضا و حقیقه وجود عقیده انک انانیتک ظهوری انسان کامل ایله در
 زیرا انسان کاملک بر وجهی حق مطلقه در که انک باطنی و هویت مطلقه سیدر و بر وجهی عالمه در و اول وجه انک
 انانیتی و ظاهر نیدر پس لفظ انا حقد ظهوری ایچون صالحه اولدی یعنی حیثیتله انیت حقد انانیت
 موجود تده ظهوری ظهوری تفصیلی و اسمایه در و انیت انسان کاملده ظهوری یعنی و ذاتیه در و بوعبارت اوزر
 بالام معنایسته اولور و یاخو داتک انانیتی بنم انانیتزده متعینه در کادر که بنم انانیت انک انانیتزه مغایره اوله و کا
 طرف واقع اوله و یا اول تده حلول ایله و بوعبارت اوزر باقی معنایسته اولور (ولکن فی مظهره فحقن له کتل انا) انا
 کسر همز مایله و مظهره قوی مصدر مییدر و لکن استدرا کدر و ایس له انا یا یا قو لئذن یعنی و لکن حقد ظهوری
 بنم وجود مده در یعنی حقیقت حق تده ظاهر در و اسم مکان دخی اولی جا ز در یعنی و لکن بنم وجود مده
 حقد مظهری وارد در که حق تده ظهور کلی ایله ظاهر و متجیدر و اول قلب انسانیدر پس بزحق ایچون
 انا کبی ر که بر نم ایله ظاهر اولوب متعین اولدی یا انا ایله متعین اولوب لو ت اناده و بالو فی اولیان اناده و لئسنر ظاهر
 اولدینی کبی و لکن مظهر انسانی کمالیده حقد ظهوری وحدت اوزر در و اناده مانک تعینی اثبیت اوزر در
 نهایت مانک اناده تعینی کبی مظهر انسانیده حق متعین اولغله کتل انادیدی یعنی مظهریت انسانیه فی انانک
 ظرفیتنه تشبیه ایله مظهر انسانیده حقد ظهوری مانک اناده ظهورنه تشبیه ایتمدی زیرا اول وحدت
 اوزر در و بکثرت اوزر (والله یقول الحق و هو یدی الیهیل) (و قتا کیم شیخ رضی الله عنه کندی تفسیری
 مظهریت حقد ما ایچون اناسزله سته تفریل ایتدیه و انک مظهریتزده حقد صورت جمعیه الهیه ایله
 و جمیع اصنافات ربانیه ایله ظهورن و تعین و تجلیسن اثبات ایتدیه پس تحقیق منه کورده انک مظهریتدن
 ظاهر اولان قول حق و انک کلامی سر نه موصی اولان سبیل دلالت و هدایتی حقه اسناد ایدوب بنم لسانم
 انسان حقدور و آنکه قائل اولان حقدور و انک قوی حقدور بنم لسانم ایله مزی سبیل وحدتیه دلالت ایدوب
 هدایت اذن حقدور دیدی و الله یدی من یشاء مالی صراط مستقیم

فص - حكمة - حقيقة في كلمة استحقاقية

فراہی ذیح ذیح لقربان) و این نواج الکبش من نوس انسان) ذیح فتح ذال ایلہ مصدر و در و کسر ذال ایلہ فقدر
مفعول معنایند قربان ایچون ذیح اولغہ اجصار اولان کبشک ایدر و نواج مزہ ایلہ غفلت و قوی و حرکتیدر
و نوس ایلک حوقی قندہ آنک صوتیدر بقال ناس الیہ ای ساقہ و انامن الشئ و اناسہ ای دیدہ و حرکت و بوندہ
مراد اولان انسانک حرکتیدر و بوندہ ر قاج و جہ جائز و بر وجه بودر کہ فدا قولندہ حرف استفهام محذوف اولہ
مصرع نایدہ این قولی ایلہ اکتفا و لغفلہ و فدا قولی خبر مقدم اولہ و ذیح قولی مبتدا اولہ یعنی نبیہ فدای
اولدی یعنی نیجه فدا اولدی قربان ایچون کبشک ذیحی و کبشک صیاحی و حرکتی انسانک حرکت واضطر ایندن
قندہ در آنک منایہ نیجه فدا اولدی استفهام در تعجب معنایند و بتقدیر او زہرہ قربان قولی مصدر اولان
ذیح قولہ مستعلق اولور و بر وجه دخی حرف استفهام مزہ فدای قولی مقدم خبر اولہ و ذیح ذیح قولی مؤخر مبتدا
اولہ یعنی ذیحون قربان ایچون ذیحی نبیہ فدا دز یعنی واقعه فدا اولدی) (وقد یاتہ بذیح عظیم) (قولنک

اخبار نندن اوتری * پس فدای نی ذبح ذبح قربان کلاهی واقع حالی اخبار ایچون ندر اهری فدا کلام حق ثابت
 اولغله فدا اولدی بیجی طریقه بقیله استفهام ایتمک احتیاج یوقدره پس واین تواج الکبش من نوس انسان
 قولنده اولان استفهام فدا نلک وقوی حکمندن استفهام اولور یعنی تواج کبش نوس انساندن بعددر
 نه حکمتمدر که درجه حیوانک مرتبه انساندن بعدی واریکن کبش نی به فدا اوله پس فدا نلک وقوعنده
 تردید قدر که اندن استفهام اولنه زیرا واقعدر و لکن نه کیفیت ایله واقع اولدی و وقوعل حکمتی و بیجی ندر
 دیو استفهام ایدر و پر وجه دخی بودر که فدا نی قوی مبتدا محذوفلک خبری اوله و ذبح قوی فتح دال ایله و رفع
 ایله مفعول معنایه مصدر اولوب فدا قوالندن بدل اوله و ذبح قوی ذبح قولنده مضاف اوله و تقدیر بویه اوله
 و نفسی فدا نی ذبح ذبح اقربان یعنی بنم نفس شول نی به فدا اولسون قربان دن اوتری ذبح ایچون مذبح و بدن
 مذبح قلندی * پس نیندن مراد ولد ابراهیم اولور و پر وجه دخی بودر که ذبح اول فتح دال ایله فاعل معنایه
 مصدر اولوب نی ایچون صفت اوله و نیندن مراد ابراهیم اوله و ذبح ثانی دخی کسر ذال ایله ذبح اول ایچون
 مضاف الیه اوله و اندن مراد ابراهیم ولد ای نفسی فدا نی ذبح ذبح اقربان یعنی بنم نفس قربان ایچون
 ذبحلک ذبحی اولان نی به فدا اوله و پر وجه دخی بودر که ذبح ذبح لفظنلک ابکیسی معا کسر ذال ایله اوله
 و اولکیمی مرفوع اولوب ثانی به مضاف اوله و جمله ذبح ذبح اقربان قوی فدا نی قولندن بدل اوله یعنی بنم
 نفس نی به فدا اوله و ن قربان ایچون ذبحلک ذبحی اولسون پس ذبح اولدن مراد ذبحلک نفسی اولور و ذبح نیندن
 مراد نی اولور و نیندن مراد ابراهیم ولد اولور زیرا انلک ذبحی ایله ابراهیم مأمور اولدی بو تقدیر اوزره اقربان
 قوی ذبح ثانی به متعلق اولور و مصرع نایده وجه مذکور اوزره وجهین اعتبار اولور و پر وجه دخی بودر که
 ذبح اول کسر ذال ایله و جرایله نینلک صفتی اوله و نیندن عبارت اوله و ذبح ثانی دخی کسر ذال ایله اوله و ذبح اول
 ایچون مضاف الیه اوله ابراهیم رزاسنده انلک ولدی صورتده ظاهر اولان کیشدن عبارت اوله که ابراهیم
 کندی ولدی صورتده ظاهر اولان کبشی کندی ولدی ظن ایدوب اول صورت ایچون ظاهرده ولدی ذبح
 ایتدی پس کانه کندی ولدی اول کیشلک ذبحی اولدی پس تقدیر بویه اولور و نفسی فدا نی ذبح ذبح اقربان یعنی
 بنم نفس شول نی به فدا اوله و نلکه قربان ایچون ذبحلک ذبحیدر یعنی کیشلک برینه والدی ای ذبح ایتدی و ذبح
 ایتمک ای احضار ایتدی پس فدا نی ذبح ذبح اقربان قوی فدا الله لنی ذبح اقربان قولنده اوله و ذبح شیخ رضی
 الله عنه جمله فعلیه بی اکا عطف ایدوب (وعظمه الله العظیم عنایه بنایه اویه لادری من ای میزان)
 دیدی و الله تعالی کبشی ابراهیمه ویا ولدنه ویا ابکیسه معا فدا ایتمکله اکاسم عظیم حضرت بدن تجلی ایدوب
 تعظیم ایلدی بزه ویا اکا نلک عنایتندن اوتری یعنی ضرورت الهیه اوزره اولان احصاق اوزره ذبح واقع اولوب
 کبش اوزره واقع اولغله کبشه تعظیم و تشریف ایلدی بزه عنایتندن اوتری یعنی مظهریت الهیه ده اولان
 صور کای عالم حسیده ایفادن اوتری مله ابراهیمه و نه حقیقه اوزره اولان و نه محمد ینندن هر بری ذبح
 نفس ایله ولدی ذبحلک ایتلا سندن و انلکه اختیاردن خلاص ایلدی زیرا صورت الهیه اعظمدر و قتل
 اولمقدن ویا نلک اوزره ذبح واقع اولمقدن و یا خود کبشه عنایتندن اوتریکه صورت الهیه اوزره اولان انسان
 کاملک ذبحی مقامنده قائم اولوب ای فدا ایلدی قتی میزانندن درایتم یوقدر یعنی قصمان علی السویه صادقانه
 (امدی) شویه معلوم اوله که الله تعالی نلک کبشه تعظیم ایتدی و عظیم ایله وصف ایتدی بکنلک حکمتی بودر که الله
 تعالی کبشی ابراهیم علیه السلام ک خیالنده انلک قوت صورتده منک مقضایه اوزره انلک الی خلق عظیم
 خوامی اوزره خلق عظیم اولان صورت الهیه اوزره اولان انلک ولدی احصاق نلک صورتده مشاهده ایتدی
 کبش ایلدی پس انلک خیالنده خلق عظیم اوزره صورت الهیه اوزره اولان انسان کاملک صورتده ای تصور
 ایتمکله اکانه عظیم ایلدی بعده عالم حسیده صورت کبشیه سی ایله ابراهیم خلقی اوزره انسان کاملک ای فدا
 متباینده نائب اولغله اکانه عظیم ایلدی * پس کبش قبل الفدا صورت عظیم اوزره اولغله انسان کاملک ای فدا
 ایلدی وای اکانه ایتمکله وجه اکل اوزره اکانه عظیم ایلدی والا قبل الفدا اگر کبش عظیم اولمیدی انلکه
 فدا واقع اولمزدی * پس قرأ الله تعالی نلک (و قد بناء ذبح عظیم) (قوی اول کیشلک عظیم اولدین اعلام
 و سان ایدر * پس شیخ رضی الله عنهلک و عظمه الله قوی) (و قد بناء ذبح عظیم) (قولنلک تفسیری دکدر تا کیم

بوقوله كبشك عظيم ايله وصي ابراهيم عليه السلام زمانه انك ولدته فدا اولان كبشك تعظيبي موجب
اوله واكافرا ارمسته باعث اوله وكبشي فدا ايتكله اكاراق اولان تعظيم بزه ويا كبشه على السويه عنايتدن
اوزى واقع اولد بيشك حكمتي بودر زير اوجهان على السويه صادق اندر بلكه وجهيندن هر برسي آخري
مستلزم در زير اژه عنايتدن اوزى كبشي ذبح ايتكله اكاراق اولان تعظيم بزه ويا كبشه على السويه عنايتدن
واقع اولد بيشك ايله فدا واقع اولد بزه كبش انسان كامله غذا اولور وانك جميع اجزائنده ساري اولوب هو
هو اولور پس انسان كامله اولان عنايت اكاراق اولان تعظيم بزه ويا كبشه على السويه عنايتدن اوزى كبشي ذبح بزه
عنايت اولديني بودر زير كبش خيال ابراهيمه انسان كامل صورتده متماثل اولديني كبي عالم حنده انسان
كامله غذا اولوب واكافرا اولد بزه كبش انسان كامل صورتده متماثل اولد بزه كبش انسان كامل صورتده متماثل اولد بزه
انسان كامل مرتبه سته انتقال ايدروا كاعنايت بزه عنايتك عيني اولور زير بزم اوزر بزه كبش انسان كامل صورتده متماثل اولد بزه
كبش حاجب اولديني كبي * انكله متقدي اولديغمرده عدم تغدي قنده صور غمرده واقع اولان تحليل
وانك كاكدن ات تغدي ايتكله صور غمره حفظ ايدر * قال الشيخ رضي الله عنه في الباب الثاني والسبعين
من الفتوحات ذكر مسلم في حديث جابر ان النبي صلى الله عليه وسلم قال منى كاهما مخر قد قلنا ان منى من بلوغ
الاسية ومن بلغ المنا المشرع فبلغ الغاية فله محلا للقرابين وهو اطلاق ارواح عن ابدان اجسام حيوانية
ليغذي بها اجسام انسانية فلهذا في حال تغذيتها تغذيها انسانية ما كانت تغذيها حيوانية اولا
او بقرا او غنما وهذه مسألة دقيقة لم يتطعن لها الا من نور الله بصيرته من اهل الله ويحتوي عليها قوله تعالى (واذ
اخذ ربك من نبي آدم من ظهوره ذريتهم واشهدهم على انفسهم) وكذا في حال تغذيتهم في الموطن في المخلوقات
فيميز الله اجزاء كل مجموع وهي مغذية عند ارواحها المدبرة لها في كل حال يكون عليها من اجتماع واقتران
وتقبل الاسامي على اجسامها الخاص بها في ذلك الاجتماع ومن هنا مشتت نعمة على القائلين بالناسخ
في حقيقة ومعناها لانهم نظروا فيها من حيث افكارهم فاخطاوا الطريق فغلطوا ففهم مخطئون غير كافرين
الامن انكر البعث منهم الذي هو نشأة الآخرة فهو ملحق بالكفار والارواح المدبرة لها في كل حال لا تقبل
وتقبل الصور لانها لا تقبل التبدل لاحديتها وانما تقبل التبدل المركب من اجسام واجساد برزخا فبلغ
المنى الحاق الاسافل بالاغالي والاحكام الالهي بالاداني ومنهم من تجدد في بارض ومنهم من تجدد بالهوى ومنهم من
تجدد في كرامتهم من تجدد في السماء فمخرنا وخرهم مع علم ولكن لا نكون على السواء فاني رأيت في كل عين وهم
لا يقدرون على البقاء فهم يتصورون بكل شكل كاون الماء في لون الاناء هذه الايات في تجدد الارواح المفارقة
لا اجتماع اجسامها في الحياة الدنيا بالامر المسمي موتا انتهى كلامه وقال رضي الله عنه ايضا في هذا الباب
ثم مخر اوزي قربانه بنوي بذلك تسريخ روح هذا الحيوان من مجن هذا الميكل الطبيعي المظلم الى العالم
الاعلى عالم الانقراض والحيوانات كلها عند فاذات ارواح وعقول ففعل عن الله ولم هذا قال تعالى فيها
فد علم صلوته وتسبيحه من حق ارواح هذه الحيوانات في هذا اليوم شكر الله تعالى كما خرجنا نحن مما كنا فيه
من حال التجرد والاعمال الذي كذا الى الاجلال والتصرف في المناجاة المقربة الى الله تعالى بحكم الاختيار
نما كنا منها ليكون جزئنا عندنا ليشاهد ما هو عليه من الذكر المخصوص به ذوقا ليجعله كالساجد لنا فيما
نروم من الحركة في طاعة الله اذ لا يند من الغذاء فكان اخذ هذا النوع من الغذاء اولى انتهى كلامه پس شيخ
رضي الله عنهم كالمعقودين كالمعقودين ودر ايتندن لادري من اي ميزان ديدي وياخود لادري قولي حتى نعلم
المجاهدين منكم (والصابرين) ضرورندن اوله وياخود (قل لادري ما يفعل بي ولا بكم) فروندن اوله كه
كندی نفسه در ايتي اسنادا تمكدن احتراز ايجون وارد اوله وكذلك وظيفة فوحيد مراعاتدن اوزى دخی
جا زدر زير اوجود صورت انسانده ظاهر اولديني كبي صورت كبشده دخی ظاهر در پس هر قتي سندن
اوزى واقع اولور سه على السويه در ولا در قونده ضرورت شعردن ويا كرت استعمالدن اوزى حذف
اولديني بونده تسامح بودر (ولا شك ان البدن اعظم قيمة * وقد تزلت عن ذبح كبش قربان) بدن ضم بايله
وسكون دال ايله بدنه تك جعده يعنى وحالبكه شك بودر كه بدن قيمت بوندن اعظم در كبشدين وتحقق قربان
ايجون كبشك ذبحدن نازله اولدي يعنى قربانده كبش عظيم القية اولى مستحدر وجهه الهى تعظيم ايجون

وتجريدده

وتجريدده مرتبتي طلبدن اوزى وحب مال اوزر محبت الهى في تغليبدن اوزى وجانب فقراني رعایتدن اوزى
زير اهرنه قدر فديته نك قيتي عاليه اولسه قدر نك مرتبه سي دخی اول قدر عاليه اولور و شك بودر كه بدنه نك
قيمتي اعظم در كبشدين انكچون ضحاياه بر بدنه بدی نفسدن جائز در ته كيم رسول عليه السلام والدي
عبد الله بن عبد المطلب بدی نفسدن بر بدنه في قدا ايتدي پس بواعبار اوزر بدن ايله فدا اولتقي لازم ایدی
ولكن بدن حقه تقرب ايجون ذبح كبشدين نازله در و كبش درجه سندن مخطه در كبش ايله نفس مسله بدنه
شدت مناسبتدن اوزى زير كبشك نفسی سالمه اولوب ذبح ايجون وانسان حقه فانه اوق ايجون متسله
اولديني كبي نفس مسله ومنقاد دخی في الله فانه در ولوجه الله روحني نازله در وكذلك كبش ذبح ايجون
مخلوقه در و حليب و نتاج ذبحه تا بعد و بدن ركوب ايجون وحل انتقال ايجون مخلوقه در و آزا اولور كه قربان ايجون
ذبح اولور پس بدنك قيتي اعظم ايكن قربان ايجون كبشك ذبحي اذن اعلى در خلقت اصلية ايله مناسبت
ناسته به نظر ايتكله (فياليت شعري كيف ناب بدنه * شخص كبش عن خليفة رحمان) (پس نه اولديكيه
بنم شعورم اولديكيه نه كيفيته بر كبش شخصي ذاتيله خليفة رحماند نأب اولدي شيخ رضي الله عنه
بونده سر فوحيدة اشارت ايدر ته كيم حكمت ادرسيمه ده الوالد عين ايهما رأي يذبح موى نفسه فظهر
بصورة كبش من ظهر بصورة انسان فظهر بصورة ولد لا بل يحكم ولد من هو عين الوالد قولي ايله نصريح
ايدلي يعنى خليفة رحماند كبشك نيايتندن تعجب صورته سر فوحيدة فخر يص ايدر يعنى وجود حق
صورت اسحاقيه ظاهر اولديني كبي صورت كبشده دخی ظاهر در پس حق خليفة رحمان صورته كندی
نفسندن بر شي ايله نأب اولدي الامور كبشده ده ظاهر اولان كندی نفسيله * پس فداده مساوات حاصل
اولدي و بوجه كبش خليفة رحماندن فدا اولديني اعتبار اوزر در ابراهيمك ظني حبيبه و ياخود ابراهيمك
خيالنده خليفة رحمان صورته ظاهر اولان كبشك صورتني مناسبت عالم حنده اولان صورت كبشيه سي
فائيه اولوب كندی نفسی كندی نفسه فدا اولديغنه اشارت ايدر ته كيم في الحقيقة امر دخی بونك اوزر در
(الم تدر ان الامر فيه مرتب * وفاء لارياح ونقص لفسران) (سن يبلز ميسنكه تحقيق امر قد اوافعه مر تدر
ارياح ايجون وفادرو خسران ايجون تقصير يعنى وقتا كيم ابراهيم عليه السلام ولدي احقاق ايله نفس
وما لارين طاعت حقه بذل ايتديلر * پس حق تعالى انرا ايجون عني قابل اولان كبشي فدا ايتدي عاليه القية
اولان بدنه في ايتدي خسرانده تقصير اوزى و ذبح اولان خليفة الهى ايقا ايتكله عالين ايجون حاصله
اولان ارباخي اتمام ايدلي يعنى اكر واقعه اسحاقيك ذبحي واقع اولديني پس انكچون حاصل اوله جقي ربح ذبح
كبشك حاصله اولدي وخسرانده نقص واقع اولديكيه عظمة القية اولان بدنه نك ذبحي برته قبل الن
اولان كبشي ذبح ايتكله مالك خسرانده نقص واقع اولدي كه اولديني عين ربحدر پس اسحق ايجون ذبح
كبشده ربح حاصل اولديني كبي عالين اولان كل ايجون دخی ارباح حاصله در ومالده نقص وخسران واقعه در
بوتقدرا و زره فيه ضميري واقعه راجع اولور و وفاء لارياح وهو نقص لفسران و بوجه دخی بودر كه خير فدائه راجع
اي ان الامر في القداء في الواقع مرتب وهو وفاء لارياح وهو نقص لفسران و بوجه دخی بودر كه خير فدائه راجع
اوله ته كيم ظاهر در يعنى فداده امر الهى وشان رباني مرتبدر تسامب اوزر فدا ايله مقدى عنه بونده شرف
وحسنه وقدر وقيتده مناسبتدن اوزى پس شريفدن حيس ايله وحيسدن شريف ايله فدا اولور پس
ذباقتاني الله صورتدر واعظم فدائي سبيل الله نفسك فداسيدر * پس ابراهيم ايله احقاق عليهما السلام
نفس لربك انقياد واستسلام لى صورتي اولان فدا اسلامك ما فوق اولان ايمان واحسان و ولايت و نبوت
ورمات وخلافت وامامت و خلت واستخلاف كبي اولان مراتب ارباخي ابقا و اتمام ايجوندر و جمال الهيدين
خسران و خرماني موجه اولان اخلاق رديهي تقيص ايجوندر وكذلك فناء مطلق صورتي اولان فداء نفس
عهد و توحيد ايجون وفادركه ذات وصفات وافعال ارباخي انكنا حاصله اولور قال تعالى في الحديث القدسي
(من طلبني فدد وجدني ومن وجدني فقد عرفني ومن عرفني فقد احبني ومن احبني فانا فاعلته ومن فاعلته
فعلني ديتيه ومن على ديتيه فانا ديتيه) (پس بوندن اعظم ربح اولور ميكه ذات وصفات واقف ايله سنك وجودك
فاني اوله وسنك مظهر شكده صورت الهية جعية ذاتيه ايله حق ظاهر اولوب باقي قاله پس امر فدا مر تدر

انکه انبان عهد و حیدی ایفاد و انکه عدم اتیان توحیدی عدم ایفاء نقصدر استعداد و خسرانندن اوتری
 زیر انبانی موجه اولان عبد لانی بقا سبیل مشهور و حدث ممکن دکلور پس فنای ایتندن لایدور زیرا
 مادامکه انسان ذاتی و انک اوزره مترتبه اولان جمیع صفاتی فائیه اولیه اول عهد سابق موفی اولمز و اشرا کدن
 خلاص اولمز رسول الله صلی الله علیه وسلم فی الله فناء کلی ایله متحقق اولدقه و ددت ان اقاتل فی سبیل الله
 فاقتل ثم احی ثم اقاتل فاقتل ثم احی ثم اقاتل فاقتل (دیدی و قال تعالی) ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم
 واموالهم بان لهم الجنة یقاتلون فی سبیل الله فیقتلون ویقتلون پس فدای نفس فناء مطلق صورتیدر و ذبح
 کیش فدای نفس صورتیدر عهد ازلی ایفاد و حق اسلام ایله مسلمه و فناء مستسله اولان نفس ایله کیش
 مناسبتندن اوتری کیش بدن ایله حیوان انسانیدن اعلی و انبند فناء استسلامی قوی اولوب انانی
 اولدیفندن اوتری و فیه خبری حقه راجع اولق جائزدر یعنی امر حقه مریدر بالذات حقه فانی اولمغه
 وفاد حقه ذات و صفات و افعال اربابی ایچون وظیفه و انانیت ایله عدم فناء نقصدر حقه احتجاب سبیل
 واقع اولان خسرانندن اوتری زیرا موجوداتدن انانیت ایله ظاهر اولموب حق انقیاد ایله حقه منقاد اولان مثلا
 جاد کبی رتبه سائر موجوداتدن اعلی در وجود حقه موجود اولوب امر الهی به انقیادی اولدیفندن اوتری
 و اما بنی ایله عدم ظهورندن اوتری اندنصکره نباتدر اندنصکره حیوان بحمد در و حیوانان حقه انقبادی اشد
 اولان اعلی در پس کیش اعلی در بدندن آنکه انقیاد و استسلامی زیاده اولدیفندن اوتری و عبد المطلب بدن ایله
 تقدیه ایتمی فیه و صورت الهیه شرفه نظریه انکه در و شمر وجوده راجع اولق جائزدر یعنی امر وجوده
 مریدر یعنی عقل اولدن سلسله ترتیب طریقی اوزره مرتبه انسانه و ارجحه اولان جمیع مراتب کویسه مرتبه
 در کیمی شریف و کیمی حسیدر و هر مرتبه ده امر لظهوری مرتبه حسیله در پس شریف اولانه مناسب
 اولان شریف فدا اولدقه ارباب ایچون وفا اولور امر موقعنده واقع اولمغه و نقص اولور حسیس حسیسه
 و یا حسیس شریفه و یا شریف حسیسه فدا اولدقه پس خسرانندن اوتری نقص اوج وجه اوزره اولور بروجه
 بودر که حسیس حسیسه فدا اولدقه فدا انک و مفدی عنه اولان شخصک خسرانندن اوتری واقع اولور و بروجه
 بودر که حسیس شریفه فدا اولسه فدانک خسرانندن اوتری واقع اولور پس موجوداتدن حقه انقیادی اشد اولان
 فدا اولسه مفدی عنه اولان شخصک خسرانندن اوتری واقع اولور پس موجوداتدن حقه انقیادی اشد اولان
 اعلادر و حقه افریدر (فلا خلق اعلام من جاد و بعده نبات علی قدر بکون و اوزان) پس انقیاد و استسلامده
 جاددن اعلا بر خلق یوقدر و بعده نبات قدر معین اوزره و قیمت معینه اوزره واقع اولور یقال فلان لا وزن له
 عند الملک ای لا قدر له و لا قیمه عنده یعنی معرفت الهیه ده جاد و معدن اعلادر زیرا معرفت ذاتیه فطریه اوزره
 ادر و باقی در جبلت اصلیه و فطرت ذاتیه سندن متغیر دکلور و انده هر متصرف ایچون انقیاد فطریسی اوزره
 انک تصرفی مصارفی علیدر پس ارادت الهیه نک تصرفی تحتند حقیقت وجود و مرتبه ایله مستلم
 و منقاد در بر اذات و مرتبه وجود ایله متحققدر که وجود حقندن غیر متصرف یوقدر و انندن غیر بر احد
 ایچون تصرف صحیح دکلور و نبات مرتبه جاددن ادوندر زیرا انک حرکت فطریه سی جاد ایچون اولان فطرت
 اصلیه اوزره غوا یله زانده در و اگرچه کیم غو نباتک فطرتی مقتضاسندن و لکن اول حرکت طبیعیه فطریه
 غوا یله عرفا کاضاف قلند و پس اول حرکت طبیعیه نوعانصرف طبیعی اولور که جاد ایچون اولان
 فطرتک اصلی اوزره زانده اولور پس یوقدر اوزره نباتک معرفتی جادک معرفتندن ادوندر و جمن نبات
 غوا اعتبار یله معرفتده بر قدر اوزره ایکن آنک انواعندن هر بر نوع بر قدر معین و وزن مقن اوزره در شرف
 و حسته و نفع و ضرره (و ذوالخس بعد النبات و السکل عارف بحلقه کشف و ایضاح برهان) و نباتانصکره
 ذوحس اولان حیوان معرفتده جاد ایله نباتندن ادوندر و حالیکه بونلر کایسی خلایق عارفدر و انلر
 معرفتی کشف ایله و ایضاح برهان ایله نباتدر یعنی ذوحس اولان حیوان معرفت مذکورده ناقصدر جاد
 و نباتانده حیوانیت ایله تصرف و حرکت زیاده اولدیفندن اوتری پس ذی حس جاد ایچون نبات اولان
 اصل معرفت فطریه ده جاددن ادون اولور جاد اوزره حرکت و ادراک ایله زانده اولدیفنی قدر و نباتندن ادون اولور
 حرکت و ادراک ایله نفع و ضرره مشاهده ایدوب انندن زانده اولدیفنی قدر و بونلر کایسی خلایق عارفدر

مرتبه

مرتبه سی حسیله پس کاینک معرفتی متفاوت در مراتب حسیله و قوله کشف ایعتی ثبت معرفه السکل من الجاد
 و النبات و الحیوان بحلقه کشف لنا کشف و ایضاح برهان زیرا اهل کشف و شهود قننه جمیع موجودات حیدر
 و هر چی خلایق عالمدر و ایضاح برهانندن مراد عقل منور و شرع منظم مرادله دن اعطا ایدوکی شیدر و انلر
 حله سندن (بسیح له ما فی السموات و ما فی الارض) و دخی (وان من شی الا بسیح بجمعه) و لکن لا تنفعهون
 تسبیحهم (قولیدر زیرا مسجیدن تسبیح صادر اولمز الا انک حیاتندنصکره و دخی معرفتندنصکره که انکچون
 کالات صاحبی خالق و رب وارد که انی خلق ایدوب تربیه ایدره پس کشف ایله ایضاح برهان اولان شهود حکم
 ایدر که حق هر شیده متجیدر و هر موجودده احدیتله ساریدر و حق اول موجودده اولان حیوة و علک
 عینیدر بلکه اسماء الهیه دن هر بر اسم جمیع اسماء ایله اندم و موصوفدر جمیع اسماء شامله اولان ذاتک احدیتندن
 اوتری پس شول مرتبه ده که اصل موجوداتده موجود اولان جمیع لوازی انده موجود اولور پس وجود
 اولدیفنی مکانه علم ایله عقل دخی موجود اولور و لکن بقنکم محل تسویه انسانیه به مانع اولسه یعنی محل
 عقل و ادراک ظهوری موجب اولان اعتدال محلته بالغ اولسه حیوة ایله ادراک اول محلک باطننده
 باقی فالور و محله ظاهر اواز * پس اول محکک حس و شعوری اولمز مسکوت و معنی علیه کبی پس جاد
 و نبات باطنده حیوة و ادراک صاحبیدر ظاهرده دکلور * پس هر ذی حسیسه نفس وارد و حکم و وهم
 وارد که نفسی قوت حیوانیه سبیل ادراک ایدر و انانیتله محتجب اولور و حسیسه مده مخطی اولور و اما حس
 و نفسی اولیان بونلر خلایق اوزره در زیرا فطرتی اوزره یاقدر انکچون کندی نفسیه انده تصرف یوقدر
 پس جاد کشف حقیقه دخی عارفدر و طبع و طوعا کما منقاد و مطیعدر و اندنصکره نباتدر زیرا انده غو کبی
 تصرفا وارد * و تولید مثل کبی * پس نبات یو حرکت و تصرف ایله جاددن ناقصدر زیرا جاد ذاتی
 و فطرتی ایله شهادت ایدر که الله در غیر متصرف یوقدر و اندنصکره حیوان حساسدر و انانی ایله محتجب
 اولوب ارادت ربانی ایله ظاهر اولدیفندن اوتری اندنصکره انسان ناقصدر که دخی جاهلدر و اکامشکر در
 و رأینده مخطیدر و خصوصاً معرفت الهیه ده * زیرا انانیت ایله محتجبدر و عقل و فکری ایله و یا خود تقلید
 ایمانی ایله مقیددر (و اما المسمی آدم فقیده بعقل و فکر اولداده ایمان) و اما آدم ایله مسمی اولان خالق پس عقل
 و فکر ایله مقیددر و یا خود قلاده ایمان ایله یعنی آدم ایله مسمی اولان حیوان سائر حیواناتدن و نبات
 و جاددن یومعرفت فطریه الهیه ده که آثار نفسیه و تصرفات عرضیه غیر ذاتیه ایله متغیره دکلور ناقص اولدی
 زیرا استدلال عقلی و نظری و فکری و یا خود قلاده ایمانی ایله امری مقیددر و عقل و فکری و یا ایمان و اعتقادی
 حسیله معرفت فطریه من تغییر ایدوب تصرفات فکریه و حرکات اوادیه نفسیه ایله انی خلط ایدوبی * پس
 معرفت فطریه ایله غم متحقق اولوب ذبح و ذری ایچون کمال انقیاد و استسلامندن اوتری انکه فدا واقع
 اولدی پس بونلرک حاصلی بودر که کیشدن قبت ایله اعظم اولان حیوان ایله فدا واقع اولدی و کذلک جاد
 ایله فدا واقع اولدی که کیشدن اعرفدر کیش ایله واقع اولدی زیرا کیش اگرچه کیم حیوان اولدیفنی جهته
 درجه انسان کاملدن انزلدر و دلالت و معرفت و مظهریت سندن ناقصدر لکن انسان حیواندن اعلی در زیرا
 کیش ذات و حقیقت ایله خلایق عارفه را انسان حیوان کبی فکر و عقل ایله عارف دکلور زیرا انسان حیوانندن
 عارفان معرفتی معرفت نظریه استدلالیه در و یومعرفت وقت اولور که نفس امرده واقعه مطابق دکلور * پس
 نفسی افاده ایتمیز بر انظر و استدلالک خلایق واقع اولق ممکندر آخر لظننده که نظار و استدلال آخر صاحبدر
 وجه آخر ایله و اما حیوانک دلالتی و معرفت ذاتیه سی اکماله فدا و ذری انده اخلاقی یوقدر زیرا حیوان آنک
 اوزره موقوفدر (امدی) شوبله معلوم اوله که فلا خلق اعلی من جادالی آخره قولندن ظن ایتیه سنکه جاد جمیع
 وجود ایله جلدن اعلی در اندنصکره نباتانصکره ذی حس اندنصکره انسان حیوان زیرا صورت الهیه
 جعیه اولان صورت انسانیه به توجه اوزره سلسله ترتیبده جاد نباتندن انزلدر زیرا جاد وجود اوزره در انده
 حرکت یوقدر و نباتانندن اعلی در زیرا حیاتانده زیاده ظهور ایدوب صورت انسانیه به جاددن بر مرتبه افریدر
 و حیوان کذلک نباتانندن اعلی در زیرا اول دخی کذلک نباتانندن بر مرتبه قطع ایدوب صورت انسانیه به انندن افریدر
 و حیوة حسیله انده زیاده ظاهر در انسان حیوان دخی جلد سندن اعلی در زیرا بحسب الظاهر احسن تقویم

مرتبه

اوزره در جاد و نبات و حیوان خواصی جامع در حیوة حسیه و ادراکات ارادیه و صفات الهیه آند جمله دن
زیاده ظاهر در مراتب معنویه دن غیرى انسان حیوان الیه صورت الهیه اوزره اولان انسان کامل یتیده
بر مرتبه و قدر و لکن انسان حیوانک جمله سندن ازل اولدنی مراتب ثلاثه دن جمیع مراتب اوصافنک آند
جمعی سبیل و جمله ستنک تحتند انما کی سبیل و جمیع مراتب کونیه ده بالقوه اولان احوال و اوصاف
انسان حیوانده بالقول اولمغه و وحدت اصلیه دن بعد اولوب احکام کثرت آند زیاده ظاهر اولمغه و انک
واسطی جمله دن اکثر اولمغه (اولک کمال الانعام بل هم اضل) (اشد قسوة من الحجارة) (قولى انک وضی
اولدی و اما مراتب ثلاثه نك صفات جلالیه سی بلکه صفات کالیه سی که مراتب ثلاثه انرا الیه ترتیب اوزره
بری برندن اعلادر و جمله می انرا الیه انسان حیواندن اعلادر که اگر اول صفات انسانده موجوده اولیدی
انسان درجه کماله بالغ اولوردی مثلا جادده فطرت ذاتیه اوزره اولان انقیاد و تسلیم کی و حقل تصرفی
تحتند انک استملاکی سبیل عدم حرکت و ارادت و عدم تصرف کی و نباتده دخی کندی نفسیه عدم حرکت
کی که انک فتوی غدا سبیل در حرکتی ریح سبیل در کندی ذاتیه دکلدر و حیوان دخی نیوائیه سنه
و وجودی بقا سنه لازم اولان اکل و شربدن غیرى انسان حیوان کی امور حسیه به و احوال حسیه
کونیه به متعرض اولوب کندی نوعندن هر بر سنه اصل خلقنده نه خدمت تکلیف اولدیه آنک اوزره
دام و نباتدر و ریحی حامد و شاکر در و انسان حیوان لما خلق لده نبات دکلدر و صفات مذکورده دن بر صفت آند
موجوده دکلدر انکیچون جمله دن ادنادر پس اگر انسانده مراتب ثلاثه اولان جاد و نبات و حیوانک
مذکورده اولان صفات کالیه سی موجوده اولیدی و انسان انرا الیه متصف اولیدی درجه کماله بالغ اولوردی
بلکه جادک مرتبه سی توحید ذاتی و فطرتی فطرت ذاتیه اولمغه که انکله جمله دن اعلادر انسانک اول
مرتبه به بلوغی درجه کماله بلوغیدر و انسان کامل حکمی انسان حیوانک حکمی کی دکلدر زیر انسان کامل
جمیع موجوداتک اشرفی و اجمعیدر ذات و صفاتیه وجود حقه قالی اولمغه جمیع کالات الهیه آند ظاهر در
وسعت قابلیت الیه ذات و صفاتک مظهریت کلیه سنه قائمه در و انسان حیوان عقل و فکر الیه فطرت اصلیه سن
تغیرا یتشد و وجود مطابق عقل و فکر ستنک ادراکنده فرض و تقدیری و حسابی اوزره حصر یتشد
(فکان من الاخسرین اعمالا الذین ضل شعیرهم فی الحیوة الدنیا وهم یحسبون انهم یحسنون صنعا)
(یذا قال سئل والمحقق مثلنا لا ناولا باهم بمنزل احسان) سئل ابن عبد الله تستری و برن مثل اولان محقق یوقولی
فالتدریج یعنی ترتیب مذکور اوزره جاد جمله دن اعلادر و جمیع مخلوقاتن اطوعدر قال تعالی (قالنا
انتنا طاعتین و بعد نباتدر و بعد حیواندر زیر برن و برن مثل اولان محققین الیه احسان و شهود مقابنده
برن که جمیع اموری علی ما هی علیه مشاهده ایدر و مرتبه احسان مرتبه امانتک ما فوقیدر قال الله تعالی
ثم اتقوا و امنوا ثم اتقوا و احسنوا) (وقال علیه السلام الاحسان ان تعبد الله کانک تراه) پس مرتبه احسان
هر شیئی علی ما هو علیه مشاهده ایتمک مرتبه سیدر قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب الثانی و السبعین
فی الفتوحات و قد بینا ان الحمدات هی اعرف بالله و اعبد الله من سائر المولدات و انما خلقت فی المعرفة
لا عقل اهل الا شهوة و لا تصرف الا تصرفت فهی مصرفة بغيرها لانفسها و لا مصرف الا الله فهی مصرفة
بصرف الله فالنبات و ان خلق فی المعرفة مثلها فانه نزل عن درجتها بالتحو و طلب الرفعة عاينانفسه حين
کان من اهل التغدی و هو یعطى التحو و طلب الارتفاع و الجماد لیس كذلك ایس الی الی الخیرة الطبیعة و لکن
اذا رقی به الی العلو و نزل مع طبعه طلب السفل و هو حقیقة العبودیة و العلو نعت الهی فانه هو العلی فالخیر
مرتب من مناجاة الربوبیة فی العلو مهبط من خشية الله و بهذا اخبر الله عنه فقال (وان منها لما یهبط من
خشية الله) (فجعل هبوط الطبیعی من خشية الله منشأ من الخشية لله فالشهوة ذاتی) (و انما یخشى الله
من عبادته العلماء) (فن خشی فقد علم من یخشى و هذا هو مذهب سئل بن عبد الله التستری فلا علی فی الانسان
من الصفة الجمادیة ثم بعدها النبائیة ثم بعدها حیوانیة و هی اعظم تصرفا فی الجهات من الثنائیة ثم انسانی
الذی ادعی الالهیة فعلى قدر ما ارتفع عن درجة الجماد و حصل له من تلك الرفعة صورة الهیة خرج بها
عن اصله فالجمارة عبید محققون ما خرجوا عن اصولهم فی نشأهم انتمی کلامه) (فن شهد الامر الذی قد

شهادة یقول یقولی فی خفاء و اعلان) (س برکسته که امری علی ما هو علیه بن مشاهده ایتدیکم کی
مشاهده ایلنه تفاوت اولدیه بنم قولی قائل اولور یعنی برکسته اعیان وجودیه ده حتی متعین مشاهده
ایلسه عارف اولور که جمیع اعیان موجوده نك حقه دلالتی دلالت ذاتیه دن و موجودلر نه انکله معرفتی اصلی
و فطری در پس خفا و اعلانده یوقولی قائل اولور) (ولا تلتفت فولا یخالف قولنا * ولا تذرا انما فی ارض عیان)
ارض عیان شول ارضدر که صلاحیت انبات اولیه یعنی برن قولر نه مخالف اولان قوله سن ملتفت اوله یعنی
حق موجود و مشهودی مشاهده ایتدیکم اشیانک حجاباتی مشاهده ایدن ارباب نظر و فکر کوله اعتبار
ایتمه زیرا انک قولی حدس و ظن اوزره در و شهود اوزره دکلدر و حنطه فی ارض عیانده یتدایت به یعنی
ارباب نظر و استدلالک و انکله مقلدی اولان ارباب ظاهر لطلوب قاسیه لرنده غدا ی روح اولان حقایق الهیه
و معارف ربانیه حنطه سی یتدایت به ارض عیانک عدم استعدادندن اوتری یتدایت به حنطه فی اول مشهور اولدنی کی
دلائل عقاییه و استدلالک فکر الیه استعداد فطریه سی تغییر ایدن کسنه لک قلوبی دخی عدم استعداد لرندن
اوتری یتدایت به معارفدن نتایج حقایق ممر اولر و غدا ی روح اولان کلام حتی قبول ایتدیکم پس شیخ رضی
الله عنه انکله کلام حتی قبول ایتدیکم عدم استعداد لرندن بیان ایدر) (هم الصم والبکم الذین انی بهم لا جماعنا
المعصوم فی نص قرآن) (یعنی انلر صم و بکم شول طائفة در که معصوم اولان علیه السلام بره جماعندن
اوتری انلری نص قرآنده کنوردی) (صم بکم عی فهم لا یعلمون) (قولیه یعنی آنلر معصوم در اراکات
عقلیه برئیه الیه انکله آذانی مسدوده در و قول کلام حقه تکلم ایتدیکم بکم دلالت عقلیه و انظار فکر الیه
الیه السنه لری محتومه در و هر مشهود و مشاهده حقدن آنکله اعیانی و قلوبی عیدر مدرکات عقلیه نك حجب
در و زیار سنده مظاهر اشیاده وجه حتی و جلال عروس حقیقی مشاهده ایدر) (فانها لا تعمی الابصار
ولکن تعمی القلوب الی فی الصدور) (و حقدن محجوب اولان بو طائفة اهل قلوب و اهل اعیان و اهل آذان ایکن
الله تعالی آنلردن سمع و بصری و عقلی الیه بیان نطقی فی ایلدی) (لهم قلوب لا یفقهون بها و لهم اعیان لا یبصرون
بها و لهم آذان لا یسمعون بها و اولک کالات انعام بل هم اضل) (ای هم قولنده یا تعبدیه ایتدیکم انی به انقول
فی حقه) (اعلم ان الله وایک ان ابراهیم الخلیل علیه السلام قال لایله انی اری فی المنام انی اذبحک و انما
حضرة الخلیل ظم تعبر ما و کان کبشاً ظهر فی صورة ابن ابراهیم فی المنام) (ای کبش نفسی فی الله فدا ایدن سالت
وای فتنا فی الله الیه وجود حقه هالک اولان کسنه سن بل الله تعالی بری و حق فوفیق الهیسیله تأیید الیون
تحقیق ابراهیم خلیل علیه السلام ولدنه ایتدی تحقیق بن منامده سن ذبح ایدر کور برن و حالبوکه منام
حضرت خیالدر تعبیر اقتضا ایدر پس ابراهیم علیه السلام ربانی تعبیر ایتدی آنکله ظاهری اوزره اخذ
ایلدی و حالبوکه منامده مرقی اولان کبش ایدیکه ابراهیم علیه السلام انی صورتمده ظاهر اولمش ایدی
(امدی) (شویله معلوم اوله که حق تعالی نك وفدیناه بذج عظیم) (قولنده ابن ابراهیم بذج عظیمی فدا یتدیکه
ابراهیم علیه السلام ذهنده ای واقع اولدینندن اوتری در و الامر قی ایدیکه انقیاد و استسلامده
مناسبتدن اوتری منامده انی صورتمده ظاهر اولمش ایدی پس خلیفه در منامنه کبشک و قوی و کافدا
اولسی مناسبتندن اوتری که بوندن اول ذکر اولندی (وفدیناه بذج عظیم) (قولی ابراهیمک ذهنده واقع اولان
شی حسیه نزل ایتدیکندن اوتری شیخ رضی الله عنه آیات مذکورده خلیفه رحمانک منامنه کبشک
و قوعنده استبعاد طریق اوزره استفهام ایدر ابراهیمک خیالنده انی صورتمده مرقی اولان کبش اولوب
صورت کبشیه حسیه سی منامده انسان صورتمده مرتبه اولان صورت خیالیه سنه فدا اولدین اشارت
ایتدی (امدی) (منام حضرت مثال مقیددر که خیال الیه مسادر پس آند مرقی اولان شی کاه اولور که
ظاهرده واقع اولان شیته مطابق اولور و کاه اولور که مطابق اولر بلکه نفس معانی غیبیه دن بر معانی ادراک
ایدر شول طریق الیه که نفسله حق یتشده آند واسطه و قدرت و باخود ارواح عاویه ده متشبه اولان
معانیدن اخذ ایدر پس انکیچون صورت مثالیه ده نفسه مثله اولور حضرت خیالیه صورندن اکا مناسبه
اولان صورتمده پس اول صورت مرتبه به تعبیر لازمدر تا کیم ائدن مراد اولان شی معلوم اوله و ابراهیم
علیه السلام ربانی تعبیر ایتدی زرا عالم مثالدن اخذ ایتدیکم متعود ایدی پس وقتاکم حق تعالی ابراهیمک قلبی

مستوی و جانی است که چون انی عالم منانند رفع ایدوب اندن ترک ایلدی به انک خیالی معنای نك قلب
مجز ذندن اخذ ایتدی و انک قوت مضوره سی اول معنای تصوریندن تصرف ایدوب معنای کیشی صورت
اصفا قد تصور ایتدی ایدوب انک کیشی بیننده تسلیم و انقیاد ده مناسبت ثابته نك ثبوتدن
اوتری پس ابراهیم رؤیایی تعبیر اقتضای ایدوب و حالبوکه اول آنی تعبیر ایتدی (فصدق ابراهیم رؤیا)
پس ابراهیم اول رؤیایی تصدیق ایلدی یعنی رؤیایک ظاهری اوزره اخذ ایدوب صورت مرئیه اصفا قدر
دیوین ایتدی و حالبوکه اول صورت مرئیه عند الله ذبح عظیم ایدوب پس ابراهیم علیه السلام خیال حقی
تعبیر ایلد اعطا ایتدی (فقد ابراهیم من وهم ابراهیم بالذبح العظیم الذی هو تعبیر رؤیا عند الله وهو لا بشعیر)
پس ابن ابراهیم ابراهیم و همندن اوتری آنک فی ذبح عظیمی فدا ایلدی که عند الله آنک رؤیاسنک تعبیری
اول ذبح عظیم ایدوب و حالبوکه آنک استعدادی یو غیدی یعنی عند الله ابن ابراهیم تعبیری ذبح عظیم ایدوب که
ابراهیم خیالی تصوریندن اوتری ابن صورتده ظاهر اولش ایدوب اول صورت مرئیه دن ذبح عظیم عبور
اولوب انکله تعبیر ایتدی و ابراهیم اول تعبیر شهوری یو غیدی فقد ابراهیم و بره ضعیفی ابن ابراهیم عائد در
و تعبیر رؤیا و نك ضعیفی ابراهیم عائد در (فالتجلی الصوری فی حضرة الخیال محتاج الی علم آخر یدول به
ما اراد الله تبارک و تعالی) (پس حضرت خیالده واقع اولان تجلی صورتی علم آخره محتاج در که اول صورت
مرئیه دن الهی مرادی اولان نبی انکله ادراک اولوب و علم علم تعبیر در و علم تعبیر حاصل اولز الاسماء الهیه
دقایقک انکشافی ایلد و باطنه متعلقه اولان اسمائیلده ظاهر ک حیطه منی تحتده اولان اسمائیلده اولان
مناسباتک انکشافیه پس صور ایلد آنک معانی بیننده اولان مناسبات ایلد مراتب نفوسیکه آنک
خیالی حضرتده صور خیالی آنک حسیله ظاهر در عارف اولان کما ینبی علم تعبیری عارف اولور
(الانری کیف قال رسول الله صلی الله علیه وسلم لا یبکر رضى الله عنه فی تعبیر رؤیا اصبت بعضا و اخطأت
بعضا فساله ابو بکر ان یعرفه ما اصاب فيه و ما اخطأ فلم یفعل صلی الله علیه وسلم) (و قول تجلی صورتی علم
آخر محتاج اولدیغنه استهاده در یعنی سن کور و من میسکه رسول الله صلی الله علیه وسلم ابابکر رضى الله
عنه آنک رؤیایی تعبیر نه کیفیت ایلد بعضی اصاب ایتدی و بعضی سنده خطا ایتدی و بعضی ایتدی پس ابو بکر
رسول علیه السلامه سوال ایتدی که کانعرب ایلد فنی شیده اصاب ایتدی و فنی شیده خطا ایتدی پس
رسول علیه السلام تعریف ایتدی نقل صاحب شرح السنة عن ابن عباس رضى الله عنه قال قال ابو هريرة
یحدث ان رجلا من رسول الله علیه السلام فقال انی رأیت ای فی المنام ظلة یسطف منها السمن و العسل
واری الناس یتکفون فی ایدیم فالمتکفرون المستقل واری سببا و اصلا من السماء الی الارض فارأیت
یا رسول الله اخذت به فقلوت ثم اخذ به رجل آخر فعلا ثم اخذ به رجل آخر فعلا ثم اخذ به رجل آخر فاقطع به
ثم وصل له فعلا فقال ابو بکر رضى الله عنه بانی انت وای والله لندعی فلا عبرها فقال عبرها فقال اما الظلة
فظللة الاسلام واما ما یسطف من السمن و العسل فهو القرآن لینه و حلاوته و اما المستکثر المستقل فهو المستکثر
من القرآن و المستقل منه و اما السبب الواصل من السماء الی الارض فهو الحق الذی انت علیه تأخذ به فیعلمک
الله ثم یأخذ به بعد لرجل آخر فیعلم به ثم یأخذ به رجل آخر بعده فینقطع به ثم یوصل له فیه وای رسول الله
لقد نئی اصبت ام اخطأت فقال علیه السلام اصبت بعضا و اخطأت بعضا قال اقصمت بانی انت وای یا رسول الله
ان نئی ما الذی اخطأت فقال علیه السلام لا تنقسم هذا و حدیث متفق علی صحته (و قال تعالی ل ابراهیم
علیه السلام حین ناداه ان یا ابراهیم قد صدقت الرؤیا) (و حق تعالی ابراهیم علیه السلامه ان یا ابراهیم قو ایلد
ند ایتدی کی حینده قد صدقت الرؤیا ایدوب یعنی یا ابراهیم تحقیق سن رؤیایی تصدیق ایلدی یعنی منامده مشاهده
ایتدی بک اوزره اخذ ایدوب رؤیایی صادق ایلدی (و ما قال له صدقت فی الرؤیا انه انک لانه ما عبرها بل اخذ
بظاهر ما رأی و الرؤیا تطلب التعمیر) (و حق تعالی ابراهیم صدقت فی الرؤیا ایدوب یعنی صادق اولدک روایده که
تحقیق اول مر فی اولان سنک او غلندر در زرا ابراهیم رؤیایی تعبیر ایتدی بلکه کوردیکی شیک ظاهری
اوزره اخذ ایلدی و حالبوکه رؤیا تعبیری طلب ایدوب رؤیایی تصدیق ایدوب آنی تعبیر ایتدی که روایده صادق
اولدی زرا اگر صادق اولیدی روایده مرئیه اولان صورت آنک ایلدی و ظاهرده ذبح انک اوزره واقع

اولور ذی و لکن ابراهیم ایتدی صورتده کوردیکی کیش ایدوب که ایتدی صورتده کا ظاهر اولدی و اول آنی کیش ایلد
تعبیر ایتدی و حالبوکه اول رؤیا تعبیر محتاج ایدوب لانه قوی قال قد صدقت الرؤیا و ما قال صدقت فی الرؤیا و نك
تعلیلدر (و لذلک قال العزیز ان کنتم للرؤیا تعبیر و معنی التعمیر الجواز من صورة ما را الی امر آخر) (و رؤیا
تعبیری طلب ایتدی بکندن اوتری عزیر منصران کنتم للرؤیا تعبیر و معنی التعمیر الجواز من صورة ما را الی امر آخر) (و رؤیا
صورتدن امر آخره جواز در که اول امر آخر اولان صورتدن مراده عناد و لذلک قوی و الرؤیا تطلب التعمیر
قوی ایچون تعلیلدر (فکانت البقرة من فی المحل و الخصب) (پس عزیر انی اری سبع بقرات سمان یا کاهن
سبع عجاف) (قوله بقر یوسف فک تعبیرنده و یاحد ذاتده سنین اولدی خط و سعتده یعنی بقرات سمان صورتدن
مراد سنین خصب و سعتده و بقرات عجاف صورتدن مراد سنین خف و غلدر پس رؤیا تعبیری مقتضیه اولدی یعنی
مالک مصر اولان عزیر که ریان ابن و یلد و عارف اولدی بقرات سمان و عجافک تعبیری طلب ایتدی پس یوسف
علیه السلام بقرات سمان و غلدر خضری سنین خصب ایلد تاویل ایلدی و بقرات عجاف و غلدر سمان یا ساق
سنین خط و غلدر غلدر ایلدی (فما صدق فی الرؤیا یذبح ابنه و انما صدق الرؤیا ان ذلک عیر ولده) (پس
اگر ابراهیم علیه السلام رؤیا ده صادق اولیدی یعنی اگر ابراهیم ولدی صورتده مر فی اولان کیش او ایدوب
آنک ولدی او ایدوب البتة آنی ذبح ایدوب و لکن رؤیایی تصدیق ایلدی اول مر فی اولان ولدی عینی اولد بغنده
یعنی رؤیا ده ولدی ذبح ایدوب کوردی اول رؤیایی ظاهرده تصدیق ایدوب ولدی ذبحه مباشرت ایلدی
(و ما کان عند الله الا الذبح العظیم فی صورة ولده) (و حالبوکه اول مر فی عند الله دکل ایدوب الا آنک ولدی
صورتده ظاهر ذبح عظیم ایدوب یعنی ابراهیم منامده ذبح ایدوب کوردیکی آنک ولدی دکل ایدوب ولدی صورتده
ظاهر اولش ذبح عظیم ایدوب) (فقد ابراهیم علیه السلام ما هو ذرا فی نفس الامر عند الله)
پس الله تعالی ولد ابراهیم ذبح عظیمی فدا ایلدی ابراهیم علیه السلام ذهنده ولد واقع اولدیغندن اوتری
اول ذبح عظیم نفس امرده عند الله قد ایدوب کادره زرا الله ته الی ابراهیم ذبح ولدی امر ایتدی تا کیم ایدوب فدا
ایلد بلکه ذبح ابراهیم ذهنده آنک ولدی صورتی اوزره واقع اولدی ظاهرده حق کا فدا ایلدی و الاخیال
ابراهیم آنک ولدی صورتده واقع اولان ذبح عظیم ایدوب که صورت حسیه ده آنک اوزره ذبح واقع اولدی
پس نفس امرده فدا یو قدر و قدر اوزره فقداه ضعیفی ولد ابراهیم را جعده ای فقدی الله ولد ابراهیم الذبح
العظیم و عند الله قوی فی نفس الامر قوی ایچون عطف ییاند (فصور الخس الذبح و صور الخیال ابن ابراهیم)
پس حسن ظاهر ذبحی تصور ایلدی زرا ذبح اولنه حق عند الله ذبح ایدوب پس هر شی عند الله نه صورت اوزره
ثابت اولدیسه عالم حسیه انکله ظاهر اولدی و عالم حسن عالم خیالدن اجمع و اضهر و خیال ابن ابراهیم تصویر
ایلدی ذبح ایلد ابن ابراهیم بیننده انقیاد و استسلام مناسبتدن اوتری زرا خیال معنای واحدی صور
مختلفه ده تصور ایدوب انکیچون رؤیا تعبیر مقتدر (فلورای انک کیش فی الخیال ایدوبه بانه او یا امر آخر) (پس
اگر ابراهیم علیه السلام خیالده کیشی کوردی یعنی آنی ذبح ایدوب کوردی البتة آنی ولدی ایلد و یا خود امر
آخر ایلد تعبیر ایدوبی که کیش مناسبت اوله زرا موطن رؤیایک حق تعبیردر (ثم قال ان هذا هو البلاء المبین
ای الاختبار الظاهر) (یعنی ابراهیم حقیقت حال مشاهده ایدوب کد نصره ایتدی و یا خود حق تعالی ابراهیمی
اختبار ایتدی کد نصره ایتدی تحقیق قوامر معهود بلا میبند و یعنی اختبار ظاهر در (یعنی الاختبار فی العلم
انه هل یعلم ما یقتضیه موطن الرؤیا من التعمیر ام لا) یعنی قول ایلد الله تعالی علمده اختباری مر ایدوب که تحقیق
ابراهیم علیه السلام موطن رؤیا تعبیردن اقتضای ایدوبی شیی عالمی در کلدی لانه یعلم ان موطن الرؤیا بطاب
التعمیر) (زرا حق تعالی عالمدر که تحقیق موطن رؤیا تعبیری طلب ایدوب پس ابراهیمی علمده اختبار ایتدی
ولکن ابراهیم موطن رؤیا تعبیردن اقتضای ایدوبی شیی ایدوب (ایدی) شول رؤیا که آند مرئیه اولان صور
خارجده اولان صورده مطابق اولز آند تعبیر واقعدر و شول رؤیا که حضرت خیال تصور ایدوبی که صورده
خارجده اولان صورده مطابق اوله آند تعبیر یوقدر پس موطن رؤیا تعبیری طلب ایدوبی که قسم اوله
نسبت ایلد در که اکثر واقع اولان اولد و تعبیری طلب ایدوب روایده ناس ایدوبی که قسم اوزره در بر قسبی موطن رؤیایی
عالمدر و بر قسبی متعلقدر پس عالم اولان روایده صادق و معتدل اولان رؤیایی مصدقدر یعنی صور مرئیه ایچون

صادق در وشم امرده واقع مطابقه در دیواخذ ایدر ومنتظر در که حق کا تعلیم ایلیه که اکا کشف
 ابتدکی صورتدن آنک مزادی ندر پس ابراهیم قسم ثانی دندر) (فعل) ابراهیم (خاوی الموطن حقه وصدق
 الرؤیا لهذا السبب) پس ابراهیم علیه السلام موطن رؤیا تغییردن طلب ابتدکی شیتدن غافل اولدی پس
 موطن رؤیا به آنک حقن توفیه بتدی و ابراهیم بوسیددن اوتری یعنی غفلتدن اوتری رؤیایی تصدیق ایلدی
 شویله معلوم اوله که انبیا و اولیایک انلا واختباری آنلک اعیان نبیه زنده مکن و اولان علم و کمالک ظهورنه
 سبیدر پس حق تعالی ابراهیمه معانی غیبیه بی صور حسیه مثالیله ده اظه ارایدوب علم تعبیره اطلاع ایتمکه
 ارادی تملق ایتدکده حضرت منامده صورت احصا فده اکا کبشی کوسر و ب آنی اختیار ایتدی بعده
 عادتیه حقا صورت احصا قی کیش ایلد تعبیر ایلدی پس ابراهیم ایلد احصا قی حق ایمان واسلامی کالی ظاهر
 ایلدی و ابراهیم موطن رؤیاده تغییردن طلب ایتدی شیتی عالم اولدی ز بر اعلم تعبیر آنک عین نبیه سنبله
 اکا ظاهر دکل ایلدی) (کاغفل تی بن محمد الامام صاحب المسند مع فی الخبر الذی ثبت عنده انه علیه السلام
 قال من رآنی فی المنام فقد رآنی فی الیقظة فان الشیطان لا یغفل علی صورنی فراه تی بن محمد وسقاه النبی
 صلی الله علیه وسلم فی هذه الرؤیا ایضا فصدق تی بن محمد رؤیاه فاستقاه ففاه لبنا ولو عبر رؤیا ملکک انک اللمن
 علم الخرمه الله العلم الاثیر علی قدر ما شرب) (نه کیم تی بن محمد که مستد صاحبی امامدر غافل اولدی
 تمسک یا تبده نایت اولان خبرده تی ایتدی که تحقیق تی علیه السلام ایتدی بر کشته کبی منامده کورسه پس
 تحقیق تی بقیظه ده کوردی زیر الشیطان بنم صورت اوزره مثل اولزه پس تی بن محمد تی علیه السلامی رؤیاده
 کوردی و تی علیه السلام اول رؤیاده اکالین اچوردی پس تی بن محمد رؤیاسی بقیظه ده تصدیق ایلدی یعنی
 این ظن ایتدی و این دکل علم ایلدی پس استقلا ایلدی پس لبی تی ایتدی اگر رؤیاسی تعبیر ایلدی اول این اکا علم
 کثیر اولوردی پس الله تعالی اکا علم کثیری حرام ایلدی ایندن اچدی کی قدر پس تی رؤیاسی تعبیر طلب
 ایتدی بکندن غافل اولغله لبی علم ایلد تعبیر ایتدکده علم کثیردن محروم اولدی اولندن اچوب تی ایتدی
 قدر) (الآثری رسول الله صلی الله علیه وسلم فی المنام بقدر این قال فشر به حق خرج الی من اظافری
 ثم اعطیت فضلی عمر قیل ما قولته یا رسول الله قال العلم وما ترک لبنا علی صورة ما رآه لعلمه بموطن الرؤیا
 وما اقتضی من التعمیر) (رسول الله صلی الله علیه وسلم من کورم من منامده اکا بر قدح لین ویردی
 رسول علیه السلام ایتدی پس بن اول لبی اچدم حتی ری اظافیرمدن جقدی آنده نکره قدحده باقی قیلان
 فضله می عمر ویردم حضار مجلسدن اکا ایتدی یار رسول الله لبی نه شیشه تاویل ایتدی رسول علیه السلام
 علم ایلد تاویل ایتدم دیدی یعنی رسول علیه السلام لبی علمه تاویل ایتدی وانی این زل ایتدی کوردیکی
 صورت اوزره موطن رؤیایی و رؤیا تغییردن نه تی اقتضا ایلد عالم اولدی بقتدن اوتری و رسول علیه السلام لبی
 علمه تاویل ایلدی زیر این اطفال ناقصینک ایدانه غذا اولدی تی کبی علم نافع دخی فطرت اوزره اولان ارواح
 ناقصینه غذا در پس ناقصینک اکالنده لبی ایلد علمک مناسبتدن اوتری علم این صورتده ظاهر اولدی) (وقد علم
 علی البناء لافه قول) (ان صورة النبی علیه السلام التي شاهدها الحسن انما فی المریة مدفونة وان صورة روحه
 باطیفته ما شاهدها احد من احد ولا من نفسه) (وتحقیق معلوم اولدی که تی علیه السلام صورت عنصریه
 و بشریه سیکه حس آتی مشاهده ایلدی اول صورت مدینه ده مدفونه در بر احدک رؤیای اکا تعلقه دکادر
 و آنک روحی و طیفه تی صورتی صورت نوریه سیدر بر احد انی بر احد مظهرندن ودخی کندی مظهرندن
 مشاهده ایتدی مظهردن آنک تجردی حیثیتیه یعنی تی علیه السلام صورت ووحیه سنی) (کل روح
 بهذه المثابة) (ارواحک کایسی بومثابه در آنلک صورت نوریه لری مییه دکادر) (فیجسدله) (ای للرائی
 روح النبی علیه السلام فی المنام بصورة جسدیه کما مات علیه لا یخزم المنام منه شیئا فهو و محمد صلی الله علیه وسلم
 المرقی من حیث روحه فی صورة جسدیه تشبه الصورة المدفونة لا یکن الشیطان ان یصوره صورة جسدیه عصبیه
 من الله فی حق الرائی) (شیخ رضی الله عنه بکلامده رسول علیه السلام منامده رؤیای کیهن بیان ایدر
 ز بر رسول علیه السلام جسدی صورتی مدینه ده مدفونه در بر احدک رؤیای اکا تملق ایتدی و کذلک روحانیت
 دنور ایتدی صورتی دخی بر احد مشاهده ایدر من پس رسول علیه السلام رؤیای کیهن بودر که رانی به منامده

تی علیه السلام روحی متصور و متجسد اولور آنک جسدی صورتده شول جسد کیهنک آنک اوزره
 تی علیه السلام وفات ایتدی منام اول جسد حسیدن بر شیتی قطع ایتدی یعنی رسول علیه السلام جسدندن
 نه صورت اوزره انتقال ایتدیسه حضرت منام اول جسد صورتده آنک روحی تصور ایدر که جسدندن بر شیتی
 قطع ایدوب نقصان اوزره تصور بر ایتدی پس اول تجسد اولان محمد صلی الله علیه وسلم در که روحی حیثیتیه
 مرتبدر شول صورت جسدیه ده که مدینه ده مدفونه اولان صورتیه مشایبه در شیطان ممکن دکادر که رسول
 علیه السلام جسدی صورتده متجسد اوله رانی حقنه الله طرفندن عصمتدن اوتری یعنی شیطان منامده
 رسول علیه السلام صورتده مثل اولز اول صورت حسیله رانی اکا مثال ایدوب آفی اضلال ایتسون
 دیوا الله طرفندن آفی عصمتدن اوتری و شیخ رضی الله عنهمک عصمة من الله فی حق الرائی قوی غیرد قییم ظاهر
 اوزره مخر جدر تا کیم رسول علیه السلام مظهر هدایت اولان صورت جسدیه سندن هدایتی منتظر اولان
 رانی اول صورتده مظهر هدایتک ضدی ظهور ایدوب اکا امثال ایتدکده مقتول اولسون دیورانی تی حفظ لیدی
 والا رایتک عصمتندن قطع نظر کر تی علیه السلام جسدی صورتده شیطانک تجسدی ممکن اولیدی
 رانی نه معصوم اولوردی زیر اول صورت جسدیه آفی حفظ ایدردی بلکه اول صورت شیطانی دخی اضلالدن
 حفظ ایدردی زیرا اول صورتدن اضلالک وقوی ممکن دکادر زیر ارجت محضه نکر صورتیه در بلکه اگر شیطان
 اول صورت ایلد تجسد اولدی ممکن اولیدی متجسد اولد فده مؤمن اولوردی و محل حسیله صفت محمدیه و رحمت
 رحمانیه ایلد ظاهر اولوردی (امدی) حقیقه تده شیطانک صورت جسدیه محمدیه ده عدم تجسدنک حکمتی
 وعلی بودر که شیطان اجزاء عالمدن بر جزیه ایلد صفت ضلالک واسم مصلک مظهر بدر اسمادن اسم آخرک
 مظهر یته آنک قابلیتی و قدر صفات الهیه دن صفت آخر آنک دخی آنده ظهوری ممکن دکادر زیر صفت
 آخری ایلد ظاهر اولغله اگر آنده قوت و قابلیت اولیدی آدمه مجده ایدردی و شیطان امحیله مسبی اولوردی
 و صورت جسدیه محمدیه صورت الهیه جمیع اسمائیه در اطلاق و تنقید و لا نهین و تعین دخی حق ایلد خالق یستی
 و بالجله جمیع صفات الهیه و صفات کونه یستی جامعه در پس اول جمعیت الهیه و کونه صورتدن بر جزیه
 اسفل که بر صفت جزیه ایلد مقیددر اول جمعیت الهیه کایه نکر جسدی صورتده متجسد اولدی امر محالدر
 اگر اول صورت ایلد متجسد اولغله آنده قابلیت اولیدی و من اولغله دخی آنده قابلیت اولوردی (ولهذا من رآه
 بهذه الصورة یاخذ عنه جمیع ما یا مره او یبها عنه او یخبر عنه کما کان یاخذ عنه علیه السلام فی الحیوة الدنیا
 من الاحکام علی حسب ما یكون منه الافظ الذال علیه من نفس ظاهر او یحیل او ما کان) یعنی وجه مذکور
 اوزره منامده مرقی اولان محمد صلی الله علیه وسلم اولد بقتدن اوتری بر کشته انی ب صورت ایلد یعنی ظاهرده
 اولان جسدی صورتی ایلد ملتبس اولدی یعنی حالده منامده کورسه آنندن یعنی تی علیه السلام مدن اخذ ایدر
 اول شیتک جمیع سنی که آنکله اکا امر ایدر و یا خود آفی آنندن نمی ایدر و یا خود اکا اخبار ایدر ته کیم حیوة
 دنیاده آنندن یعنی تی علیه السلام مدن احکامی اخذ ایدردی که اگر رسول علیه السلام حیوة دنیاده موجود
 اولیدی شول شیء حسی اوزره که اول شیته دلالت ایدر لفظ رسول علیه السلام مدن ماد و اولور اول لفظ نصندن
 اولسون و یا ظاهر دن و یا مجملدن و یا نه شیتدن واقع اولورسه یعنی رسول علیه السلام لفظی هر قتی حکمه
 دلالت ایدر سه حیوة دنیاده احکامی آنندن اخذ ایدن آنک حسی اوزره اخذ ایدردی و لفظنک مدلولی اوزره
 اقتضا ایدوب انی تاویل ایتدی زیر آنک خلا فی تخیل اولغله ز بر رسول علیه السلام اگر بر غیر حکمتی
 مراد ایدر سه اکا دلالت ایدر لفظ ایلد انی ادا ایدردی زیر امرده جمیل یوقدر پس کذلک عالم منامده رانی دخی
 آنندن احکامی اخذ ایدر لفظ رسولک مدلولی اوزره پس اول صورتده رانی آفی منامده مشاهده ایتک عالم
 حسیده مشاهده ایتک کیدر بوقدر بر اوزره بهذه الصورة قوی راه قولنده مفعول ضمیرندن حال واقع اولور
 و یاخذ عنه شرطک جزائی اولور و یا نزدیکه یاخذ عنه قوی راه قولنده مستتر اولان ضمیرندن حال واقع اوله
 و شرطک جزائی محذوف اوله و تقدیر بوبله اولور من راه بهذه الصورة حال کونه اخذ عنه ثاباخذ حق
 و صدق کما یاخذ عنه حال حیاته من الاحکام) (ان اعطاء) ای المرقی (شیتا فان ذلك الشيء هو الذي يدخله
 التعبير فان خرج فی الحس کما کان فی الخیال فتلک الرؤیا لا تعبیر لها) (پس اگر تی علیه السلام منامده رانی به

برخی اعطایا به پس تحقیق اول شیء اول شیدر یعنی شول رؤیاد که کانعبیر داخل اولوز پس اگر خیالده
 مرفی اولان شیء اول صورت اوزره حیده خارج واقع اوله جق اولوز سه خیالده واقع اولدینی کبی یعنی
 صورت حیده صورت خیالیله به مطابقه اوله جق اولوز سه پس اول رؤیایچون تعبیر یوقدر بر اصله مطابقتدر
 واصله مطابقتک وجهی بودر فحتم را بنیک روحی اوزره امر عینی نزول ایسه روحده اول امرک عکسی
 نعیکاس نفسیله ظاهر اولور آنده نیکر اوله عکسک عکسی را بنیک قوت مخیله منیده منعکس اولور پس
 حیدر مشرکده صورت اصل اوزره منتهی کل اولور زبراعکسک عکسکدر پس اول امر عینی منامدن حیده
 جقارورانی منامده کوردیکی صورت اوزره (ویمذ الله دروعلیه اعتقاد ابراهیم الخلیل ونقی بن مخلد) (ویمذ الله
 ایله ویمذ الله اوزره ابراهیم خلیل علیه السلام ونقی بن مخلد اعتقاد ایلمدی یعنی ابراهیم علیه السلام منامده
 ولدی ذبح ایدر کوردی پس حیده ولداخذایندی ونقی بن مخلد یعنی ایلمدی پس حیده ابن ظن ایندی
 ولکن ابراهیم علیه السلام معصوم ایلمدی حق تعالی افی ولدی ذبحندن عصمت ایلمدی ونقی بن مخلدی
 فی ایتمکدن منع ایلمدی پس لبندن ایلمدی قدر علی اکاحرام ایلمدی (ولما کان لارویا هذان الوجهان
 ای التعبیر و عدمه) (وعلما الله الادب فیما فعل بابرهم) (من اراثة الکبش فی صورة ابنه ونفدیه به وما قال له
 فی قوله ان ابراهیم قد صدقت فی الریاء الادب نصب اوزره علما فانک مفعولیدر یعنی وقتا کیم رؤیایچون یوایی
 وجه یعنی تعبیر ایله عدم تعبیر ثابت اولدیه والله تعالی بزه ادبی تعلیم ایلمدی ابراهیم اولان فعلنده که ابی
 صورتده کبشک اکارا تیدر و امر ذبحه ابتلا سیدر و کبشی بنه ولدی بنه فدایا تیدر و دخی ابراهیمه ان
 یا ابراهیم قد صدقت الریاء اولنده) (لما یطیه مقام النبوة) (زیرا قام بوقت ادبی و امر الهی به امتثال و انقیادی
 اعطایا یعنی مقام نبوت ادب اقتضا ایلمدی کنندن اوتری حق تعالی ابراهیمه وجه مذکور اوزره فعلنده
 و قولنده ادبی تعلیم ایلمدی بزه دخی ادبی تعلیم ایلمدی یعنی ابراهیم علیه السلام ولدی صورتده کبشی
 کوروب ولدی ذبحی امر ایله مبتلا اولدنده انقیاد و تسلیم و عدم اعتراض اوزره اولوب ولدی ذبحنه جزم ایلمدی
 کبی و اخبار دیکر حق تعالی اکا کبشی فدایا تیدر حقه امری ایلمدی ذبح ایلمدی کبی و حق تعالی رؤیاسنی
 ذبح عظیمک اکافراسی فعلی ایله تعبیر ایدوب رؤیایی عالم اولدینی کبی و قد صدقت الریاء اولدیه ولدی ذبح ایتمک
 اوزره رؤیاسنی تصدیق ایدوب نفسک مرادی اوزره ولدی حفظ ایتمک ایچون کبش ایله یاخودشی آخر ایله
 تاویل ایلمدی کبی بزه دخی آداب الهیه ایله متآدب اولوب هر امره تسلیم و انقیاددن غیری بزدن برئی صادر
 اولیه حقه تعبیر تاویلندن غیر یاخود آنک امری ایله واقع اولان تاویلندن غیری نفسانرا ضمه موافق
 اولان تاویل ایله تاویل ایتمه و زود دلیل عقابک مخانی اولان صورتده حقه تجلیسی قنده حتی اول صورت
 حصر ایچوب حتی شروع ایلمدی تعبیر ایدوب (علما فی رؤیانا الحق تعالی فی صورة یردها الدلیل العقلی ان تعبیر
 تلك الصورة بالحق المشروع اتافی حق حال الرائی والمکان الذی رأه فیها و هماسعا) (لما تک جوا یدر یعنی بز عالم
 اولدی حتی مشاهده ایلمدی بکه زده شول صورتده که دلیل عقلی افی رد ایدر که اول صورتی حتی مشروع ایله تعبیر
 ایدوب زبیرا بنیک حالی حقه و یاخود شول مکان حقه که رانی حتی اول مکانده مشاهده ایلمدی یاخود
 رانی ایله مکان حقه معانی حق تعالی بزه صورت خیالیله مثالیله و یاخود صورت حیده که تجلی ایتمه که
 دلیل عقلی اول صورتی رد ایلمدی و حتی آندن تتریه ایلمدی مثلا رانی حتی بر موضعه بر صورتده کورسه که
 اول صورتده موت طاری اولسه پس تأدیا بزم اوزر عیزه و اجیدر دلیل عقلینک موجب اوزره اول صورتی یارانی
 حقه حق مشروع ایله تعبیر ایدوب و زاکر رانی اهل فساد ایسه و اهل مکان و اهل صلاح ایسه یاخود مکان
 حقه حق مشروع ایله تعبیر ایدوب و زاکر رانی ایله مکان معانی صلاح دکل ایسه پس دلیل عقلی قنده نقصانی
 موجب اولان صورت کمالیه که شرع آنک اوزره وارد اولدی رد اولور و در فی الحدیث ان الحق تجلی یوم القیامة
 بصورة نقصان فیکرونه ثم یحول بصورة الکمال والعظمة فیقبولونه و یسجدون له) (روایت اولمدی که بلاد
 عربده صلحادن برکنسه حتی منامده کنندی یعنی دهلترده کوردی پس حق کالذات ایلمدی و یوزینه
 بر طایفه اوردی پس اول شخص نومندن شیعه اولدنده کافاتی عظیم حاصل اولدی پس صاحب الکتاب

شیخ رضی الله عنه رؤیاسندن خبر و ردی شیخ آنک قلعنی مشاهده ایلمدی که کاحقی نه مکانده کوردی و سوال
 ایلمدی پس اول شخص اشترا ایلمدی بکم برینده کوردی دیدی پس شیخ ایلمدی اول موضع مغضوب و بدو حق
 مشر و عکس حقه اول موضع اشترا ایلمدی بکم آنک حالی مرعات ایچوب آنک حقه اولان حتی شری
 ایضا ایلمدی پس آنی استدلال ایله پس اول شخص اول موضع حالی سوال ایلمدی مکر اول موضع بر مسجدک
 و قفندن ایلمش غصب ایلمش اول شخص ایلمدی و اول رجل بوحاله راقف دکل ایلمدی و اول موضع امر نه ملتفت دکل
 ایلمدی پس اول موضع امر نه متعقی اولدنده افی نه مسجدک و قفنه رد ایدوب استغفا و ایلمدی و شیخ رضی الله
 عنه آنک ایچون فی صورة یردها الدلیل العقلی دیدی زبراعارف حتی هر صورتده مشاهده ایدوب صورتدن افی
 تتریه ایتمک دلیل عقایدن مراد شرع عامه اولان دلیل استدلال ایدوب هم ایله مشوب اولان اهل فلسفه نک دلیل
 عقلیسی دکلر و الاشرعه وارد اولان هر شیء که تشبیهی موجب رآنک ردی لازم کوردی کرک تشبیهی ایجاب
 ایلمدن شیء نظر عقلینک مقتضاسنه نسبت ایله کمال اولسون و کرک نقصان) (وان لم یردها الدلیل العقلی انشاها
 علی ما رأیها کجاری الحق فی الآخرة سواء) (وا کر اول صورتی دلیل عقلی رد ایتمک اولوز سه یعنی حق تعالی
 اگر بیدر و شمس کبی اولان صورت نوریه دن بر صورتده تجلی ایلمدی جک اولوز سه بزه اول صورتی ایضا ایدوب کوردی بکم
 حالی اوزره ته کیم آخرنده بزه حتی بدو کبی صورت نوریه کوروب ایضا ایلمدی بکم و تاویل ایلمدی بکم کبی افی منامده
 صورت نوریه کوردی بکم زده ایضا ایدوب زور و بین علی السویه در بین ماده فرق یوقدر و زور بین علی السویه اولدینک
 حکمتی بودر زبرایجلی تجلی ایتمک استعدادی صورتی اوزره در پس استعداد آنک صورتی اوزره آخرنده بزه
 حاصل اوله جق تجلی حتی و واقع اوله جق رؤیت تغییر و تعبیر و تاویل و تحویل اولدینک اول صورتده معروف
 و مشهور و معلوم و مسجد اولدینی کبی بونده دخی استعداد آنک صورتی اوزره تجلی ایلمدی کده تعبیر و تاویل
 اولدینک اول صورتده مفهوم و مشهور و معروف و مسجد اولور بلکه آخرنده اولان تجلی و رؤیت دلیل عقلی
 قنده مقرر اولدنده بونده اولان تجلی و رؤیت دخی بطریق اری مسلم کر کدر زبر آخرنده اولان رؤیت نشأت
 دنیو به ده حاصل اولان استعدادده متوقفدر پس استعدادک حصوله نصکره آخرنده اولان رؤیتدن دنیاده
 اولان رؤیت دخی اقریدر بلکه (من کان فی هذه اعمی فهو فی الآخرة اعمی) (قولی اوزره رؤیت آخرت یورؤیت
 اوزره متبینه در و لکن آخرنده اولان رؤیت اقرار و انکار اولدینی ارباب اعتقاد آنک عقایدی حیده در که
 حق تعالی بر عقیده حیده تجلی ایلمدی اول عقیده اوزره اول عقیده اقرار اولور و عقیده اولی اصحابی قنده و سایر
 عقیده آخریه موافق تجلی ایلمدی اول عقیده اصحابی قنده اقرار اولور و عقیده اولی اصحابی قنده و سایر
 عقاید اربابی قنده که آنلر عقیده به مخالف عقاید اربابکار اولور و اما حد اعتقاد ایله محدود و عقیده عقاید ایله
 معهود اولان اصحاب کشف و مشهور و ارباب اطلاق و وجود قنده نشأت دنیو به و اخر و بدین هر قتی نشأتده
 و هر قتی صورتده حق تجلی ایدر سه معروف و مشهور و مسجد و وجود و مجموع موطنده آنک ظهور و تجلیسی
 علی السویه در کرک آنک تجلیسی شرع و عقلا مقبوله اولان صورتده واقع اولسون و کرک شرعا و عقلا مقبوله
 اولیان یاخود شرع مقبوله اولیان صورتده واقع اولسون) (سواء) (قولی رفع ایله مبتدا و کجای خبر یدرای
 هذا سواء ونصب ایله مقرر اولان کان نک خبری اولور پس تقدیر یوبله اولور باقاهای علی ما رأیها کجاری الحق
 فی الآخرة فکان رؤیانا الحق منا و فی الآخرة سواء) (شعر) (فلا واحد الرجن فی کل موطن من الصور ما یجنی رما
 هو ظاهر) پس وجود واحد رحمان ایچونکه اعیان علیه و موطن غیبیه و شهادیه نک هر برینده نفس رحمانیسی
 وجود سبحانیسیله متجلی و ساری و موطندن هر بر موطن حیدیه و حدیه آنده متعین و متجلیدر هر بر
 هوطنده موطن حیدیه صورتدن حاصلدر شول شیکه خفیدر و شول شیکه ظاهر در یعنی اگر موطن خفی
 ایسه حضرت معانی و عالم ارواح و مثال مطلق و مثال مقید و سایر موطن غیبیه کبی پس وجود رحمان ایچون
 صورت علمی و صورت روحانی و صورت مثالی و صورت خیالی و سایر موطن کبی صور حاصله اولور و صورت
 روحانی و صورت مثالی و صورت خیالی صور غیبیه اولدینی صورت شهادی به نسبت ایلمدی و الا صورت علمی
 عینی به نسبت ایلمدی کجایی صور ظاهر در و هر بریسی ماتحتنه نسبتله غیبیدر و مافوقنه نسبتله شهادی
 حیدر و اگر موطن ظاهر و حسی ایسه آنک صورتی دخی ظاهر و حیدر پس هر بر موطنده حقه طاعره

اولان صورتی مشاهده اولوب معروفه اولدی بقی کبی موطن آخرتده دخی اولوب مشاهده اولوب معروفه اولور
 واکن موطن اختلافی سببیله صورتی مختلفه در هر بر موطنه بر صفت الیه بر صورت الیه مشاهده اولور
 پس دنیاده مشاهده اولور آخرتده مشاهده اولوب دخی کبی و آخرتده مشاهده اولور دنیاده مشاهده اولوب دخی
 کبی واکن صورت موطن سببیله مختلفه در هر وجود واحد رحمانی و نفس ساری سبحانی جمیع صورده
 علی السویه در آندن ظاهر جهتیه مایحی قوی مبتدا و خبری فانک ما بعدید و ظرف اولان خبر مبتدا اوزره
 تقدیم اولندی سعت رحمت نهدن اوتری و جازدر که من الصور قوی من الصورة اوله و تا آندن حذف اولنه
 نه کیم عمادته عادی و جازدر که صورت ایچون اسمی جمع اوله) (فان قات هذا الحق قولك صادق وان
 قات امر آخر ان عاب) (پس جمیع مایای موطنده متجلی اولان وجود واحد رحمانی ظاهر اولان صورت
 ایچون اگر سن دبیچک اولور سن که بوصورت قدر سن و لکده صادق اولور سن زیرا حق ظاهر اولور و خاق
 باطن اولور مرتبه اولان صورت ظاهر و مرتبه باطنه اولدی بقی کبی پس موطنده ظاهر اولان حقیق
 تجلیسی اولور و موطن عدمیت اوزره دروا کرامی آخر دبیچک اولور سن یعنی اول صورت مرتبه خلقه در بر سن
 پس سن حقدن خلقه و متعیندن تعینه عابرسن یعنی مرآت خلقه مشاهده اولنن حقدن عبور ایدرسن حتی
 خلقه مرآت ایدوب حقه خلقی مشاهده ایتمکه بوقت در اوزره خلق ظاهر و حق باطن اولور) (وما حکمه
 فی موطن دون موطن و لکنه بالحق الخاق سافر) (وجود واحد رحمانی کیم بر موطنده مخصصه دکلدر
 که موطن آخرده اولوب و لکن حق الیه خلقه سافر و ساریدر یعنی رحمانک بر موطنده حکمی و تجلیسی غیر
 دکلدر موطن آخرده اولان حکمندن و تجلیشدن زیر اجمیع موطنک وجود حقانی و نفس رحمانی به نسبتی علی
 السو در هر موطنده موطن سببیله ظاهر اولور و لکن رحمن وجود حقانی و تجلی وجدانی و نفس رحمانی الیه
 تعین اولک باطنی اولان مرتبه عماده متعین و متجلی اولوب خلقی مرتبه سنده یعنی بقعه امکانده اولان اعیان غیبیه
 و حقایق کونیه و خلقیه به سافر و صور مخلوقاته متجلی و ظاهر در یوننده بر معنای لطیفه ایما اولور یعنی تجلی
 رحمانی اعیان نایبه اوزره تجلی اولده حجب عینیه ظلمتده اعیانک صوری اولان خلقی سافر در یعنی وجهی
 کاشف در یشال سفرت المرأة وجهها اذا کشفته و جهه یعنی صور خلقیه تجلی رحمانی الیه ظاهر اولور و شیخ
 رضی الله عنه جمیع موطنه نسبتله رحمانک تجلی و ظهورن علی السویه اعتبار ایدر یکنک وجهی بودر زیر افاضه
 وجود رحمانه مخصوصه در که نفس رحمانی الیه جمیع اعیان اوزره علی السویه متجلی اولوب هر عینک خصوصیت
 ذاتیه می سببیله صورتی اظهار ایدر پس اعیان معدومه اوزره افاضه وجود ایتمکه رحمانک ظهوری
 و تجلیسی علی السویه در و اما سائر اعیان الیه ظهور اعیانک سعت قابلیت سببیله در علی السویه دکلدر پس
 بوا اعتبار اوزره اعیان بیننده مفاصلت ظاهر اولور (اذا ما تجلی للعیون رده) عقول برهان علیه ثابری) (ختمکم
 حق صورت محسوسه و صفات جسمانیه ده عبونه تجلی ایلسه عقول محجوبه انی شول برهان الیه رد ایدر که
 عقول آنک اوزره ماثربدر یعنی مداومت و مواظبت اوزره در زیر عقول براهین عقلیه الیه حقیق تزیجی
 اوزره ملازمه در لکن عقولک صور محسوسه دن حتی تزیجی مجردانه انی تشبیه روحی بحسب الذات تزیجیه
 و تشبیه دن منزهدر و مراتب احوال و صفاتده تشبیه و تزیجیه الیه موصوفه پس دلائل عقلیه الیه محجوبه اولان
 عقولک عقاید مختلفه اولان صورده حق ظاهر اولوب تجلی ایلسه عقول انی رد ایدوب انکار ایدر و آنک
 دلائلی اعطا ایدر یکی صورتی حتی حصر ایدر پس بر صورتدن تزیجیه ایدر کن صورت اخرا به ادخال ایدر و حقیق
 اطلاق ذاتیسی کالندن اوتری جهت ولا جهته آنک انحصاری محالدر بلکه هر جهته و هر لاجهته باطندر
 بدوی اطلاق و تزیجیه و ظهوری تفسیر و تشبیه اقتضای ایدر بطون و ظهوردن دخی ذاتی منزهدر زیرا باطن
 رطم و رنساب الهیه دندر و غنای ذاتیسی سببیله حق سندن غنیدر اذ اما تجلی قرانده مازانده در) (و یقبل
 فی تجلی العقول فی الذی سببی خیال و العجج التواظر) (یقبل مفعول ایچون مبیعدر یعنی ختمکم تجلی
 صوری عالم حسده واقع اولسه عقول انکار ایدر و تجلی معنوی مجلای عقولده قبول اولور یعنی صور عقلیه
 غیر محسوسه ده واقع اولان تجلی معنوی بی عقلا قبول ایدر و خیال الیه مسمی اولان شیده یعنی خزانه خیالده
 واقع اولان تجلی صوری دخی قبول اولور اول صورتی بر معنی الیه تعبیر ایتمک شرطیه که عقل اول معنای قبول

ایدر و تواظر صحیح دخی مجالی عقول و خیالده واقع اولان تجلی بی قبول ایدوب مشاهده ایدر الصحیح التواظر
 قوی مبتدا اولوب یقبل و مشاهده قوی محذوف خبر اولی جازدر و قدر اولان تقبل قولک فاعلی اولی جازدر
 ای و تقبل الصحیح التواظر و الصحیح قوی مبتدا اولوب التواظر قوی مادم خبر اولی جازدر یعنی کشف صحیح
 اولان عیون تواظر لشم و دیدر که جمیع موطنده اولان صور تجلیانده حقه ناظره و ظاهر اولان صور تجلیانده
 حتی غیر حاصره در عیون تواظر یعنی عیون غیر محجوبه دیکدر) (وجوده فومئذ ناظره الی ربها ناظره یعنی آندن
 محجوبه دکلدر) (بقول ابو یزید البسطامی فی هذا المقام لوان العرش وما حواه مائة الف مرة فی زاویه
 من زوايا قلب العارف ما احس به) (ابو یزید بسطامی قدس سره بومقامده یعنی مقام قلبه در بر که اگر عرش
 و شول شیکه عرش انی محیط اولدی یوزیک کره ییک اولدی یعنی حاله عارفک قلبی زوایا سندن بر زاویه ده حاصل
 اولیدی عارف انی احساس ایدر مزی زرا عارفک قلبی قایمیتی و کمال محاذاتی بر له تجلی الهی صورته مقابلدر
 واکا و اسعدر پس قدیمه مقابل اولان قلب حادی احساس ایدر و قلب عارفک مادوی اولان قلوب جزیه
 قایمیتی سببیله تجلیات جزیه به مظاهر در اطلاق اوزره دکلدر) (و هذا وسیع لابی یزید فی عالم الاجسام) (یعنی
 ابو یزید قولنده ذکر اولنن قلبک سستی ابو یزیدک عالم اجسامده وسیعدر یعنی اکوان الیه محجوب اولان
 کسسته ره نسبتله ابو یزید قلبک سسته منالی عالم اجسامدن ایراد ایلدی عالم معایندن ایراد ایدر) (بل اقول
 لوان ما لا یتناهی وجوده بقدر انتها وجوده مع العین الموجدة له فی زاویه من زوايا قلب العارف ما احس بذلك
 فی علمه) (شیخ رضی الله عنه دیر که بلکه بن دیرم شول شیکه انک وجودی متناهی دکلدر انک وجودی
 انتهای تقدیر اولیدی اول شیئی آتی موجد اولان عین الیه عارفک قلبی زوایا سندن بر زاویه ده حاصل اولیدی
 عارف انی عانده احساس ایدر مزی یعنی تعینات وجودیه کونیه ازلا و ابد امتناهیه دکل ایکن شئون الهی
 و تجلی ربانیه تهاهی اولمغله اگر تعینات وجودیه غیر متناهیه ایچون انتهای وجود تقدیر اولیدی جمیع
 تعیناتی موجد اولان عین واحد الیه که تعین اول الیه متعینه در عارفک قلبی زوایا سندن بر زاویه ده حاصل
 اولیدی عارف سعت قابلیتندن وجود حقه مظهریت کایه سندن و حقیق احاطت ذاتیه سندن علمنده
 انی احساس ایدر مزی زرا عارف حقیق قلبی حقه فانی اوانله حق مطلق مظهریتی اطلاقنده در وجودا
 و علم بر شیک آنده احساسی ممکن دکلدر کینونه کل شیئی فی شیئی انما یکون بحسب المحل و محل اولان قلب عارف
 دخی اطلاق اوزره در بر شیک آنده ظهوری ممکن دکلدر) (کل شیئی هالک الا وجهه) (وجه حق مطلقدن
 غیر جمیع تعینات علمیه وجودیه آنده هالک در ذات الهیه انواری جمیع تعیناتی ماهر در پس بوقلب واسع
 و مطلقده موجود و مقید بجه ظاهر اواسون و قلب انی موجودانه کیفیت الیه احساس ایلسون) (فانه
 قد ثبت ان القلب وسع الحق ومع ذلك ما انصف بالری فلو اتلاه اوتوی) (بقول الیه شیخ رضی الله عنه قلب
 عارفک اتساع و حقدن غیر بر شیک عدم احساس بیان ایدر بوقول مذکور تعیل ایدر یعنی دیک اولور
 زیر تحقیق حدیث قدسیده) (ما وسعنی ارضی ولا سمائی و لکن وسعنی قلب عبیدی المؤمن) (قولی الیه ثابت
 اولدی که تحقیق قلب کامل حقه واسعدر و حقه واسع ایکن روحی آنده تجلی الیه صغار کن قلب بری الیه یعنی
 قائم الیه نصف اولدی پس اگر قلب حقیق تجلیسی قنده عینی اولیدی مروتی اولور دی یعنی قناردی
 (و قد قال ذلک ابو یزید) (و تحقیق حقیق تجلیسی قنده قلب مروتی اولدی بقی ابو یزید دیدی پس شیخ
 رضی الله عنه بوقول الیه ابو یزیدک) (شربت الحب کاسا بعد کاس) (فانفذ الشراب ولا روت) (قولی الیه بل الرجل
 من یحیی بجمار السموات والارض واسانه خارج بلهت عطشا قوله اشارت ایدر پس ابو یزیدک بوقولنده قلب
 حقیق تجلیات متوالیه سنده واسع ایکن ری الیه متصف دکلدر تجلیات آخره منتظر در (امدی) شو یله معلوم
 اوله که قلبک حقه واسع اولدی بقی تجلی طریق ایلدر و تجلی وقت اولور که جزیدر و وقت اولور که کاید پس
 معرفت نفس مقاسنده اولان عارفک قلبه حقیق تجلیسی تجلی جزیدر و آنک قلبی حق معروفه واسعدر و اول
 تجلیدن غیر صور موجودندن بر شئی آنده صغما زولکن عارف غیر متهمینک قلبی اولمغله تجلیات آخر صورت
 و انقدر و کذلک ولله و هیان صاحبی اولان عاشق قلبی دخی تجلی حقه واسع ایکن و حقدن غیر شیئی آخرنده
 صغما زولکن آنک اوزره وارده اولان تجلیات الهیه فیوضه قائما زو شدت هیاتندن و کمال حرارتدن تجلیات

آنچه بر من منظر در پس او بریدند که ایندیکی قلب عارف و عاشق و الهام قلیدر اما جعبت الهیه ذاتیه
 مظهر قنده اولان قلب کامل محقق که محل تعین اسماء صفات الهی و تنوع فیوض تجلیات غیر متناهی در
 پس آنک حکمی غیر در آنک چون شیخ رضی الله عنه حقه واسع اولوب هر قوی اولیان قلبک میانشده و قد قال
 ذلک ابو بریدة قولى ایلد بوقولی ابو بریده اسناد ایلدی و قلب کامله اشارت ایلدی زیرا ابو بریدند که ایندیکی قلبک
 حکمی قلب کامل حکمتی مخالفه در زیر قلب کامل ایچون حیثیت معینه و کیفیت معینه بوقدر و قابلیت
 جزئیه صاحبی دگر در که حقل تجلیسی قلبک حسیله اوله بلکه قلب حق مطلق حسیله در و لکن ظاهر اولان
 بود که شیخ رضی الله عنه و قد قال ذلک ابو بریده قولى ابو بریدند که ایندیکی قلبک حسیله در و لکن ظاهر اولان
 ایندی که و قد قال ذلک ابو بریده قولى و حال بود که ابو بریده بوقلاهی دیدی و بنمذ که ایندی یکم کلام آندن اسمندر و قلبک
 معنی مسئله شکت تعه سی انشاء الله تعالی حکمت شعیه ده ایراد اولور (و لقد تمنا علی هذا المقام بقولنا
 (معر) یا خالق الاشیاء فی نفسه یا انت لما خلقه جامع) و تحقیق بر بوقامه یعنی عارف قلبی حقه واسع اولوب
 مخلوقات غیر متناهی بی علمده احساس ایندیکنه بر تنبیه ایندیکنه بر بوقولز ایلد ای اشیا بی کندی نفسنده
 خلق ایدی یعنی کندی علمده که مقام احدیتده آنک عین ذاتی در اشیا بی صور علیه خلق ایدی وجود
 عینده ظهوری اعتبار ایلد وجودات عینیه بی خلق ایدی بی خلق ایندیکن شئی سن کندی نفسنده
 جامع سن مراتب علیه و غیبیه ده ظهور و جهت ایلد و حقل اشیا بی کندی نفسنده خلقی مراتب وجودیه ده آنک
 وجودتک ظهوری و یقیندر پس آنک وجودنده تعین خلقدر و جمع تعینانده آنک ظهوری اعتبار ایلد
 کندی وجودی ایلد جمیع مخلوقات جامعدر مخلوقات وجودتک عینی اولدینی اعتبار اوزره زیر جامع صور
 خلقیه جمیعک احدیتدر آندن خارج برشی بوقدر و خارجدن دخی اکابر شی داخل دگر در (خلق مالا یثنی
 کونه یا فیک فانت الضیق الواسع) وجودی متناهی اولیان شئی سن کندی وجود کده خلق ایدرسن حضرت
 علیه ده اولان صور علیه ده تعینک جهت ایلد و حضرت عینیه ده صور خلقیه ده ظهور و جهت ایلد پس سن ضیق
 و واسعسن یعنی ضیقدر صور خلقیه تک هر بر بسنده تعیدی اعتبار ایلد و واسعدر صور علیه ده ظهوری وجود
 عالم شمولی و ذاته احاطه سی اعتبار ایلد ضیقدر احدیت ذاتیه ایلد که جمیع صور خلقیه و تعینات علیه بی
 و صور اما علیه و صفاتیه بی ظاهر در زیر جامع تعینات اسمائیه احدیه ذاتیه قنده ضیق و زکیده در عدمیتی
 ضیقنده معینه در و واسعدر احدیت ذاتیه ضیقنده معده اولان اعیانه افاضه وجود ایلد و صور خلقیه تک
 هر بر بسنده بحسب المحل ظهور ایتکه کایسنه وجودی ایلد شمولی اعتبار ایلد واحدیتی ایلد کندی
 وجودنده اولان صور خلقیه غیر متناهی بی جامع وجه به واسعدر و دخی ضیقدر صور وجودیه متعینه تک
 آنده ظهور و نه زیر امور متعینه و مقیده اطلاق و لا تعینده تعیدی اعتبار ایلد صفماز مضمحل و متلاشیه اولور
 پس بوعتبار اوزره ضیق ضایق معنا سنه اولور و واسع ذکر اولدینی کبی جمیع موجوداته شمولی اعتبار ایلد
 (لوان ما قد خلق الله ما لا یحیط به غیره الساطع) (بو بیده تقدیم و تاخیر و ادر لوان ما قد خلق الله فی وجوده
 بقلی ملاح غیره الساطع یعنی اگر الله تعالی کندی وجودنده خلق ایتدیکی شی بین قلمده موجود اولیدی
 اول شیتک غیر ساطعی یعنی نور مرتقی بین قلمده لایح اولزدی یعنی جمیع مخلوقاته واسع و موجوداتک کایسنده
 ساطع اولان نور وجود لایحه سی بین قلمده لایحه و ظاهر اولزدی زیر جامع مخلوقاته ساطع اولان نور وجود
 دخی اگر چه کیم مخلوقاتده حقل سربانی و تعین و ظم وری اعتبار ایلد حقل نوریدر که جمیع سنده غیر ساطع کبی
 ظاهر در و لکن صور خلقیه ایلد منصبدر صور خلقیه دن میرا و نه وس ظنیه و عقلیه دن تجلی اولان قلب کاملده
 حقل ذات و صفات و اسماء بی جعبتیه تجلیسی قنده و قلبده اول تجلیتک شریقی و قلبک اول تجلیده
 استغراقی قنده نور وجودک آنده ظهوری بوقدر ملاح قولنده مانی ایچوندر و بقلی ده باقی معنا سنه اولور
 و غیره و آنده ضمیر خلق الله قولنده و اجعدر و بیتک تقدیری بوقلا و اقی دخی جازدر یعنی لوان ما خلق الله
 فی قلبی ملاح بقلی غیره الساطع پس مصرع اولیده فی قلبی قوی محذوف اولور مصرع نایه ده بقای قوی
 اکادالات ایندیکن آتری پس بوقدر اوزره بیده تقدیم و تاخیر اولوز دخی فی معنا سنه اولوز (من وسع
 الحق فاساق من خلق فکیف الامر یا جامع) (برکسته که قلبی ایلد حقه واسع اولدینی) (ما و معنی ارضی

ولا سمائی و و معنی قلب عبیدی المؤمن) (معه وی اوزره و حتی جمیع اشیا به واسع اولان حقه ذات و صفات
 و اسماء ایلد قلب واسع اولدینی پس اول قلب کامل خلقدن ضیق اولدی پس امریچدر ای سامع یعنی حیوان
 و ارضیه صغیران حق و من کاملک قابله صدقده حقه واسع اولان قلب حیوان و ارضدن و دخی سائر
 مخلوقاتدن نیجه طار اوله یلوز پس شیخ رضی الله عنه بویات اربعده اولان قولنده تنبیه ایدر که انسان
 کاملک قلبی و معتد بر مآئنه در که حق مطلقه واسعدر پس حقل نفسنده مخلوقه اولان اشیا قلبک معنی
 نیجه احاطه ایدر و قلب آ نردن نه کیفیتله مضایقه اوزره اوله یلوز پس قلبک حقه وسیع قنده بطریق
 اولی حقل نفسنده مخلوقه اولان اشیا به قلب واسع اولوز پس حقله خلقدن برشی بوقدر که کاملک قلبی
 اکاواسع اولدیه و اگر سوال اولوز سنه که (لوان ما قد خلق الله ما لا یحیط به غیره الساطع) (قولنده تجلی الهینک
 قلبده احاطه سی قنده خلق آنده لایح و ظاهر اولزدی یکی قول ایلد (من وسع الحق ما ضاق عن خلق)
 قولنده حقه واسع اولان قلب خلقدن ضیق اولزدی یعنی خلقه دخی واسع اولور دیدی قول بیلده مناقات
 وارد در ایدر اولوز خلق قلبده ظاهر اولوز و ظاهر اولوز قلب آندن ضیق اولوز قلب حقه متوجه اولوز حقل
 تجلیسنده مستغرق اولدنده صور خلقیه آنده لایح اولوز و قلب آنری احساس ایتز و تجلی ذات حق انوری
 صور خلقیه بی محو ایدر و اما قلب عارف خلقدن ضیق اولدینی و حق ایلد خلقه واسع اولدینک وجهی
 بودر که حق اسماء و صفات ایلد قلبه تجلی ایدوب قلبا کاواسع اولدنده اسماء و صفات الهیه متضمنه
 اولدینی صور خلقیه به دخی واسع اولور زیرا اسماء و صفات متضمنه اولوز الا انزلک مظاهری اولان صور
 خلقیه ایلد پس اسماء و صفاته واسع اولدنده انزلک مظاهری اولان صور خلقیه به که حقل نه تنده اولان اشیا بی
 مخلوقه در و واسع اولور و قلب کامل حقله خلقی جامع و حقله خلقه واسعدر حقله خلقدن برشی بوقدر که انسان
 کاملک وجوددن خارج اوله زیر انسان کاملک کالی بوجهیت سبیلده در پس قلب کاملک حقه توجهی
 حسیله و حقل آنده تجلیسی اعتبار ایلد صور خلقیه اسماء لایحه اولدینی نفس حقله مخلوقه اولان صور
 خلقیه تک آنده موجوده اولدینن ایجاب ایتز زیر قلب حقه واسع اولدنده حقل نفسنده مخلوقه اولان اشیا به
 دخی واسع اولور و فاهم) (بالوهم یحق کل انسان فی قوة خیاله مالا یحیط به و لا یحیط به الا فی ما و هذا هو الامر العام) (شیخ
 رضی الله عنه بوقولیه یا خالق الاشیاء فی نفسه قوی ایچون ضرب مثل ایراد ایدر یعنی هر بر انسان و هم ایلد
 خیالی قوتده خلق ایدر شول شیتکه آنک وجودی بوقدر الا انک خیالی قوتده یعنی قوت خیالییه سندن
 خارجده آنک وجودی بوقدر و معده خلق ایتک امر عامدر عارف ایلد غیر عارفه شامدر و لکن عارف خلق غیر
 عارف خلقه مغایردر) (و العارف یخلق بالهمة ما یكون له وجود من خارج محل الهمة ولكن لا تزال الهمة
 تحفظه ولا یؤد ما حفظه ای حفظ ماخلقته) (ای لایبق علی الهمة ولا یبقها حفظ ما خلقته فالمصدر
 مضاف الی المفعول والفاعل محذوف وهو الهمة) (فی طرأ علی العارف عقله عن حفظه ما خلق عدم ذلك
 المخلوق الا ان یكون العارف قد ضبط جمیع الحضرات وهو لا یفعل مطلقا بل لابد له من حضرة يشهد بها)
 و عارف هم قیلد خلق ایدر شول شیتی صکه محل همدن خارج آنک چون وجود حاصل اولور یعنی خارجده
 موجود اولور و عارف هم قیلد خلق ایدر شول شیتی حفظا تمکدن زاتله اولوز و اول شیتک حفظی یعنی همت ایلد مخلوق
 اولان شیتک حفظی همتی ثقیل ایتز پس هر چنکم عارف اوزره خلق ایتدیکی شیتک حفظدن بر غفات طاری
 اولسه اول مخلوق معدوم اولور زیرا آنک وجودتک استمراری تک موجب اولان شیتک استمرانه متوقفدر
 الا مکرکیم عارف جمیع حضرات الهیه کویه بی ضبط ایتش اولسه پس اول شیتی معدوم اولوز زیرا اول عارف
 اول شیتی مخلوقدن مطلقا غافل اولوز جمیع حضراتی حفظ ایتک سبیلده بلکه اکابر حضرتدن لابددر که اقی
 مشاهده ایلد و اول مشاهده سبیلده آنک مخلوق اولان شیتی باقی فالور (امدی) شویه معلوم اوله که بر شیتک خلقه
 عارف هم قیلد بودر که عارف حضور قلب ایلد جمیع خاطر قنده استغراق قوا و هم و فکر ایلد کندی نفسی اول
 شیتک ایجاد نه تسلط ایدر و اول شیتی محل همت اولان قلبدن خارجده سایه موجودات کبی موجود اولور و آصف
 عرش بلقیسی سیاده اعدام ایدوب حضور سلیمانده آنک مثانی ایجاد ایتدیکی کبی و عرش خارج موجود
 و محسوس اولدینی کبی پس عارف قوت قدسیه و نسبت الهیه ایلد بر شیتی خلق ایدر و اول شیتی مخلوق سائر

موجودات عینیه کبی محل همتدن وموطن خیاالین خارج موجود ومحموس اولور وکذلک صور وروحانیه
خلق ایدر که اندر ایله عالم ارواحه دخول ایدر واما عارف غیری اولان عوامدن هر یو یسینی تخیل ووهم ایله
قلندره بر شیی احداث ایدر وکن قوت قدسیه روحندن خالی اولمه اول قالب محدثی من کل الوجوه تسویه
ایتمکه و خارجده اظهارا تمکه قادر دکلور پس عارف خلق محل همتدن خارج موجود اولدینی عارف
کماله ندر واول مخلوق روحی اول عارف همتدورس همت آتی حفظ ایتمکدن زاتله دکلور واما جلیک
عارفه خلق ایتدیکی شیدن غفلت طاری اولسه یعنی اول شی مخلوق موجود اولدینی عالمندن غیر عالمه انتقال
ایدوب اول شیدن محجوب اولمله آنک حفظندن غافل اولسه ویا خودقلبی غیری شیشه متوجه اولوب همتی امر
آخره متصرف اولسه اول شی مخلوق معدوم اولور زیرا اول شی عارف همتی روحیه قائم ایدی وآنک همتی
آندن منقطعه اولدی لامکرکیم عارف جمیع حضرات الهیه وکونه بی احاطه ایدوب ضبط اغش اوله پس
عارف اول شی مخلوق موجود اولدینی عالمندن غیر عالمه انتقال ایدوب بوجه ایل اول شی مخلوق حفظندن
غافل اولسه جمیع وجوه ایل مطلقا آندن غافل اولمز زیرا جمیع حضراتی احاطه ایدن عارف همتیه خلق
ایتدیکی شیک صورتی جمیع حضراته ظاهره در پس هر قتی حضرت همتیه انتقال ایلسه اول حضرتده ظاهره
اولان صورتی حفظ ایتمکله اول مخلوق اولکی عالمده اولان صورتی دخی حفظ ایدر و سائر حضراته ظاهره
اولان صورتی دخی حفظ ایدر و عارف کامل البتة حضراتدن بر حضرتک مشاهده سنده در) (فاداخلق
العارف به همه ما خلق وله هذا لا احاطه ظهر ذلك الخلق بصورة في كل حضرة وصارت الصور يحفظ بعضها
بعضا فاذا غفل العارف عن حضرة ما او عن حضرات وهو شاهد حضرة ما من الحضرات حافظ لما فيها من صورة
خاتمة ما تحفظت جميع الصور يحفظ تلك الصورة الواحدة في الحضرة التي ما غفل عنها لان الغفلة مانع قط لافي
المعوم ولا في الخصوص) پس جنکیم عارف همتیه خلق ایتسه هر قتی شی خلق ایدر و حال بوکه انکی چون
جمیع احاطت حضرات حاصله اولسه اول مخلوق صورتیه هر بر حضرتده ظاهر اولور و صورتیه بعضی حفظ
ایدور پس جنکیم عارف بر حضرت خاصه دن ویا خود بر قاج حضراتدن غافل اولسه یعنی عارف حضراتدن
بر حضرتده حاضر اولدینی حالد خلق ایتدیکی شیک صورتی اول حضرتده حافظ اولدینی حالد بر حضرتادن
غافل اولسه و حال بوکه حضراتدن بر حضرت خاصه بی شاهد در اول حضرتده آنک مخلوق صورتدن حاصل
اولان شی حفظدر جمیع حضراتده اولان جمیع صور محفظه اولور عارف اول صورت واحدیه حفظی مبدیه
شول حضرتده که آندن غافل اولدی زیرا غفلت ایداعامه دکلور و نه خصوصه عمومده غفلت علمه
اولدینی بودر زیرا بر حضرتدن غافل اولمله جمیع حضراتدن غفلت لازم کلز بلکه به ضیعتدن لازم کاور
و خصوصه عامه اولدینی بودر زیرا اگر بر حضرتدن غافل اولور و نه وجه آخر ایل آندن غافل اولمز زیرا
بر حضرتدن غافل اولوب حضرت اخراده حاضر اولمله حضرت اولیده خلق ایتدیکی شیک صورتدن غافل
اولسه پس اول شیک حضرت بنایمه اولان صورتی حفظ ایتمک سببیه حضرت اولیده اولان آنک صورتی
وسا بر حضرتده اولان صورتی دخی محفظه اولور پس حضرت خاصه اولان غفلت دخی عامه دکلور بوجه
ایله و عموم و خصوص عوام و خواص ناسله دخی مفسر در یعنی عوام و خواص حده یا خیالده و یا عقلده بر شی
مشاهده ایتسلا نره ممکن دکلور هر قتی حضرتده حاضر اولور و نه اول حضرتده البتة بر صورتی مشاهده
ایدور پس غفلت ایداعامه اولمز وکن بواجتهاد اوزره عوامده غفلت عامه اولمکی لازم کاور که عوام دخی
بر حضرتده بر صورتی مشاهده ایدوب اول حضرتدن غافل اولمله سائر حضراتده دخی غفلت ایل متصف
اولیه روحالبوکه عوامک و هم ایل قوت خیالیه ده ایجاد ایتد کلری شیک قوت خیالیه دن خارج وجودی بودر
پس بونوع غفلت عامه اولمه قوت خیالیه ایجاب ایدر زیرا خارجده آنک وجودی بودر تا کیم قوت خیالیه ده
اولان صورتدن غافل اولد قبه خارجده اولان صورتی مشاهده ایتمکه قوت خیالیه ده اولان صورتی حفظ
ایلمه بلکه خیالدن غافل اولد قده اول صورت خیالیه دخی معدوم اولور لامکرکیم غفلت مطلقا عامه اولدین
بیان ایتمکله عارف بر حضرتدن غفلتی قنده حضرت اخرای مشاهده ایتمک سببیه غفلتک عامه اولدین
بیان ایتمکچون مبالغه دن اتری ابراد اولسه و یا خودفهم عمومده غفلت عامه دکلور بوجه اولده ذکر اولدینی

کبی و فهم خصوصه یعنی خواص اهل الله فهمنده دخی عامه دکلور زیرا انلرک فهمنده جمیع صور مظاهر
الهیه در پس غفلت عامه اولمز (امدی) شو یله معلوم اوله که شیخ رضی الله عنه خلقی بوحلد دوت نوع اوزره
ذکر ایلدی بر نوعی و همیدر قوت خیالیه دن خارج آنک وجودی بودر و یا کبی نوعی تسلط همت ایلد و وجه
مشروح اوزره که خارجده موجود اولور وکن همت صاحبی آندن غافل اولسه معدوم اولور و اوچینی نوعی
دخی جمیع حضراتی ضابط اولان عارف کامل خلقیدر که آنک مخلوق اولان شی دخی خارجده وجود اولور
اول مخلوق موجود اولدینی حضرتدن عارف غافل اولسه آنک وجودی باقی اوله در دینی نوعی خلق
حقیقیدر که حقه خصوصه در وجه خلق ایل عارف همت ایل ایجاد ایتدیکی شی شیدنه فرق بودر که عارف
ایجاد ایتدیکی شی علی مبدی العموم هر صورتده حفظ ایتمکدن دکلور بلکه صورتیه بعضی حفظ ایدر
و باقی صورتی اول بعض ایل حفظ اولور و روحی ته الینک مخلوق اولان شی علی مبدی التفصیل علی الدوام حقه
حقیقیدر آنک مخلوق حقه قلندره اکاعفلت طاری اولمز (ولایو نه حفظهما وهو العلی العظیم) الا بودر
واردر که حقیق مخلوق اولان صورت عنصریه ده استحالات واردر که بر صورت قنطاری اولد قده اول صورتده
متعین اولان صورت اخراده ظهور ایدر نشأت دنیو به صورتیک نشأت اخریه صورتیه نسبتی کیدر و اما صور
طبیعیه صورت عنصریه به مخالفه در انشاء الله تعالی اگر قلبه وارد اولور و نه موضع آخره ذکر اولور و هو شاهد
قولنده و هو مبتدأ در غفل قولنک فاعلنه و اجعده و شاهد آنک خبری و هو شاهد جلیه سی غفل فاعلندن حال
واقع اولدی و حافظ قوی خبر آخر در و خلقه قولنده ضمیر عارفه را جعده و انحضرت قوی اذ آنک جوابدر
و محفظه قولنده با سببیه در) (وقد ارضعت منها المیزل اهل الله يغارون على مثل هذا ان يظلم) و تحقیق
بر یونده بر سر عظیم ایضاح ایلدم که اهل الله بونک کبی سر اوزره در آنک ظهور و نیدن غیرت ایتد کلری حالد زائل
اولدینر یعنی ای اظهارا تمکدن غیرت ایل ای ستر ایتدینر بقال عارف جل علی اهله بفارغیرا و غیره و بغارون
جله بی اهل الله قولندن حال واقع اولور و ان یظهر قوی مثل هذا قولندن بدلدر) (لما فيه من رد دعواهم
انهم الحق) (تهلیلدر بغارون قوی ایچون یعنی بونک کبی سرک ظهور و اظهارندن اهل الله غیور در زیرا
بوسرک ظهورنده آنر حقه در یود عواری ایچون و د وارد یعنی اهل الله دن عالمده تصرف ایدن بر نوع که
قرب فواخل اصحابیدر که آنلر وجود ایتدیند بقیه و اریکن صفات الهیه ایل انصاف لری حیثیتیه تصرف ایدر
و بر وجود مزده حقیقتدن غیر نیست یوقدر و برم تصرف حقیق تصرفیدر و اذ عا لکرند آنر وارد
زیرا حقیق تصرف ایل آنلر تصرفی بیتده وجه مذکور اوزره فرق ظاهر اولدی و پس بوسرک اظهارنده
غیرت ایدر که خصم دخیل اکا مطلع اولوب مواخذه ایتیه وکن بونوع اولان اهل الله اولدیکه
بوغیرت ایتیه لری بلکه) (فانخذونی وکیلا) قولنه امتثال ایدوب جمیع اموره حتی وکیل اتخاذ ایدیدینر
و تصرفه متصدی اولوب تصرفه حتی خلیفه ایدیدینر ته کیم رسول الله صلی الله علیه و سلم اللهم انت
الصاحب فی السر والعلنیة فی الحضرة) (قوی ایل بومقامه اشارت ایلدی) (فان الحق لا یغفل) (عن شی اصلا)
(والعبد لا یبدله ان یعقل عن شی دون شی) (زیرا حق مطلق خلق ایتدیکی اشیادن بر شیده اصلا غافل دکلور
و عبد مقید ایچون بر شیده دن غفلت ایتمک و بر شیدن ایتمک لایدور پس حقه عبد بیتده فرق ثابت اولدی
و خلق حق ایل خلق عبد و حفظ حق ایل حفظ عبد بیتده امتیاز ظاهر اولدی) (فن حیث الحفظ لما خلق
له ان یعقل انما الحق وکن ما حفظ له احفظ الحق) (پس عبد خلق ایتدیکی شی حفظ ایتدیکی حیثیتیه
انکی چون انما الحق دیک وارد وکن عبد خلق ایتدیکی شیک صورتی آنک حفظی حقیق ایتدیکی کبی دکلور
کندی مخلوق صورتی پس عبد ایچون انما الحق قوی مطلق دکلور الا کندی مخلوقی حفظ ایتمک حیثیتیه
پس مطلقا انما الحق دیک حقه مخصوص در) (وقد بینا الفرق) و تحقیق بر حقه عبد بیتده واقع اولان فرق بیان
ایتمک حقیق عدم غفلت و عبدک بوجه غفلت بیان ایتمک و عبدک حفظی دخی حقیق حفظی کبی
اولدینر ایضاح ایتمکله زیرا حقیق حفظی آنک عدم غفلت حیثیتیه در و عبدک حفظی آنک بوجه
غفلت حیثیتیه در) (وهن حیث ما غفل) (ما صدر به در و نه عبد را جعده) (عن صورة ما حضرتها
فقد تمیز العبد من الحق ولا یبدان تمیز مع بقاء الحفظ لجميع الصور يحفظه صورة واحدة منها في الحضرة التي

ما غفل (ن) جمع قولی لحاظ قوا متعلقه روح حفظ دخی مع بقاء قولانه معقد در یعنی دیک اولور
و بعد خلق ایندیکی شیکت جمع حضرت انده اولان صورینک بر صورتدن آنک حضرت تدن آنک غفلتی
حقیقه بیه پس تحقیق عبد حقدن متمیز اولدی و حالیکه عبدک حقدن تمیزی لابد در جمع صور ایچون حفظک
بشای و جودیه عبد جمع صوردن صورت واحدی حفظ ایتمک سببیه شول حضرت تده که آندن غافل
اولدی پس عبدک بر صورتدن و آنک حضرت تدن عدم غفلتی حقیقتیه حقدن تمیز وجهی بودری بر عبد
ایچون بر صورتی و آنک حضرت تدن مشاهده در صورتدن و آنک حضرت تدن غافل روحی کنیدی مخلوقک
جمع حضرت انده اولان جمع صورتی مشاهده در صورتدن غافل دکار و مانایه اولدی دخی جائزدر یعنی عبد
خلق ایندیکی شیکت جمع حضرت انده اولان صورینک بر صورتدن و آنک حضرت تدن غافل اولدی یعنی حقیقتیه
عبد حقدن متمیز اولدی پس وجه اول ظاهر در و لکن بوجه دخی ایلفدر بر عبدک غفلتی قندیه عبد
میتده تمیز ظاهر در و اما عبدک مطلقا عدم غفلتی حقیقتیه پس ینهماده تمیز دقیق اولغله بوعیزی اثبات ایتمک
دخی ایلفدر بر عدم غفلت ایله اولان تمیز غفلت ایله اولان تمیزی مستلزم و بوائی مستلزم دکاردر یعنی عبد ایله
حق ینهماده تمیز ظاهر در عبد جمع صورتی حافظ ایکن و حفظ انده باقی ایکن صورت واحدی حفظ ایتمک
سببیه شول حضرت تده که آندن غافل دکاردر و دخی ومن حیث ما غفل الی آخره اعتراض مقدره جواب
اولدی جائزدر که رتبه تفاوتی قولیه حق ایله عبد میتده تمیزی بیان اولد قدن صکر سائل اعتراض ایدوب
دیر که اگر چه کیم غفلتده فرق یار اولدی و لکن حفظده فرق ظاهر دکاردر زیر احق کنیدی خلقی حفظ
ایندیکی کبی عبد دخی خلق ایندیکی اشیاک صورتی حفظدر حضرت تدن بر حضرت تده صورت واحدی حفظ
ایدوب اول حضرت تدن غافل اولدی یعنی حقیقتیه پس شیخ رضی الله عنه ومن حیث ما غفل عن صورة
ما و حضرت تدن قولی ایله اعتراض مقدره جواب ایدر یعنی عبدک مخلوقی اولان شیکت صوردن بر صورتدن
و آنک حضرت تدن آنک عدم غفلتی حقیقتیه دخی حقه عبد میتده تمیز نایه در (فهذا حفظ بالتحقق) یعنی عبدک
حفظی تضمن ایله در قصد و تعین ایله دکاردر یعنی عبدک میتده اولان حضرت تده واقع اولان صورتی عبد
حفظ ایتمک جمع حضرت تده اولان صورتی حفظ ایدر آندن غافل ایکن بر حضرت تدن بر حضرت تدن انتقالی
حقیقتیه (و حفظ الحق ما خلق) ما الذی معناه در (لیس كذلك بل - حفظ لكل صورة علی یقین)
و حقیقت خلق ایندیکی شیکت تضمن ایله دکاردر بلکه آنک هر صورتی حفظی علی التامیندر و جمع
اشیا به نیک علی السویه در (وهذه مسئله اخبرت) من جانب الحق (انه ما طرعا احد فی کتاب لانا
ولا غیر الا فی هذا الکتاب فیه بیمة الوقت و فریدته) (یعنی عارف کامل جمع حضرت تدن محیط اولوب
بر حضرت تدن بروحه ایله غافل اولد قد حضرت اخرا دن و آنک صورتدن عدم غفلتی سببیه جمع حضرت تدن
و آنک ظاهر اولان صوردن غافل دکل ایکن و حضرت واحد ایله آنک صورتی مشاهده ایتمک جمع
حضراتی و آنک صورتی حافظ ایکن حقدن متمیز اولدی بومستلزم در جانب حقدن بن اخبار اولدیم که شان
بودر که انی بر احد بر کابده یازمدی نه بن و نه یم غیرم الابن بوکابده یازدم پس بومستلزم وقتک ینهمه سی
و فریده سیدر که عارف کاملک نسبت الهیه من و جهت عبودیت بیان ایدر یعنی عارف کامل بر مرتبه در که
نسبت الهیه ایله حضرت تدن البتة بر حضرت تدن حضور و مشاهده متده در پس اول حضرت تده اولان صورتی
مشاهده ایدوب انی حفظ ایتمک سائر حضرت انده اولان صورتی دخی مشاهده ایدوب انلی حفظ ایدر زیرا
حضرات بری بر ینهمه مرتبه در پس اول حضرت واحد سائر حضرت ایچون مرآت کبی اولور پس جمع
حضرات اولان صور ایله علوم و احکام و معارف و ادواق اول حضرت واحدده مشاهده اولور و بوسطر
عارفک نسبت الهیه سی و جهت ربوبیت در و اما جهت عبودیت محضه سی و افته اراکسی ایله که عارف کنیدی
وجودیه معدومدر و حقیقت وجودیه موجوددر پس عارف بوجهت ایله حقدن متمیزدر پس بومستلزمک
عزقی عارف حضرت واحدی مشاهده ایتمک جمع حضرت تدن غافل اولدی یعنی عبودیت محضه مرعاتی
ایله عارفک حقدن متمیز اولدی بیان ایتمک در بر سعادت دارین منزله بن مذکورینک جمعیتده در انکچون
شیخ رضی الله عنه بومستلزمه واقف اولان عارفه خطاب ایدوب دیدیکه (فایاله ان تغفل عما) (پس من

حذر ایله که بومستلزمه غافل اولیه سن) (فان تلك الحضرة التي تقي (من الابقاء) للحضور فيها مع
الصورة) زیرا تحقیق اول حضرت که سنک ایچون حضور ابقا ایدر انده بر صورت ایله و ینی ثلاثین اولدی
جائزدر یعنی تحقیق اول حضرت که سنک ایچون انده حضور باقی فالور بر صورت ایله یعنی شول حضرت
که سنک انده بر صورت ایله حضور اوزره سن و اول حضرت تده اول صورتی مشاهده ایدوب انی حفظ ایتمک
جمع حضرت انده مخلوقک اولان شیکت صورتی حفظ ایدوب سن) (ولهامثل الكتاب الذي قال الله فيه ما فرطنا
فی الكتاب من شی) (اول حضرت تدن شول کتابک منشی کیمدر یعنی لوح محفوظ منشی کیمدر که الله تعالی آنک
حقدن) (ما فرطنا فی الكتاب من شی) (دیدی یعنی بن کابده بر ینی ترک ایتمدم یعنی جمع اشیا ایله انده جمع ایتمدم
دیدی) (فهو الجامع للواقع وغير الواقع) (پس کتاب مذکور شی واقعی و شی غیر واقعی جامعدر یعنی از لدن
واقع اولان شی و ابده دیک واقع اوله حق شیکه حالا غیر واقعدر جامعدر پس جمع حضرت تدن محیط اولان عارف
کنیدی مخلوقک حضرت واحدده اولان صورتی اول حضرت تدن شهودی سببیه حفظ ایتمک اول مخلوقک
جمع حضرت تده اولان صورتی حفظ ایتمک و جمع صور اول صورتک ختمده و اما قد اول حضرت واحدده
جمع اشیا بی جامع اولان کتاب مبین کیمدر که بر صورت آندن خارج دکاردر) (ولا يعرف ما قلناه الا من كان قرأنا
فی نفسه) و ینم دیدیکه منشی بلز الا شول کسه که کنیدی نفسنده قرآن اوله یعنی جمع حضرت الهیه و کونه بی
محیط اولوب صورت الهیه بی و صورت خلقیه بی جامع اولان انسان کامل که کنیدی نفسی قرآندر و جمع
اشیا بی جامعدر و جمع اشیا آنک وجودنده بری بر ینهمه مرتبه در پس کنیدی نفسی جمعیتدن عارف اولوب
ذوق مشاهده ایدوب اول حضرت واحد جمع حضرت تدن جامعدر در اول حضرت واحددن و آنک صورتدن
غافل اولمان عارف جمع حضرت تدن و آنک صورتی حافظدر پس جمع حضرت تدن قرآن کبی اولان
حضرت تدن حکمتی عارف دکاردر الا شول کسه که کنیدی نفسنده قرآن اوله زیرا احدیت جمعیت صاحبدر
بر حضرت تدن کنیدی مخلوقدن غائب اولده اول حضرت تدن اعلی بر حضرت تدن آ فی مشاهده ایدر که اول
حضرت تدن هم و ینده در و آنک حفظنده اولان حضرت تدن شول کتاب کبی اولور که آنده واقع اولان هر شیئی و واقع
اولوب مشاهده واقع اوله حق هر شیئی جامعدر پس اول حضرت تدن کتاب جامع اولدین عارف و کنیدی نفسنده
قرآن اولدین عارف در و ینی عارفله متقی اولدین قرآن اصحابدر و بونرا ایزاردر قرآن و ینهمه بونرک شعوری
یوقدر و قرآن اصحابی اولان مقرر یند زو انرا ایچون ارفع قرآن حاصلدر و آنک تقوای مرآت تقوایک اعظم
واجعیدر رسول علیه السلام) (اللهم انی اعوذ بک منک) (قوی کبی) (فان المتقی الله یجعل له فرقانا) زیرا
الله تدن اتقایدن یعنی الله ایچون و فایه اتخاذ ایدن عارف ایچون الله تعالی فرقان ایدر یعنی آنک قلبیه بر نورالفا
ایدر که آنک حقه باطل یننی فرق ایدر و اول نور ایله حق خلقدن تمیز ایدر و نفس اتقاعین فرقدن بر نور
متقی صفات خلقی حقه استناد ایتمکدن اتقا ایتمک حقه خلقی تمیز ایدر و بونرک زو زره بوجول ضحیری الله
واجعیدر و ینی ضحیری متقی بر واجعیدر) (فان تقوی الله یجعل لکم فرقانا) مقتضای اوزره و اما فان المتقی (قوی
ولا یعرف ما قلناه الا من کل قرآنی فی نفسه قوله تعلیل اولدیغه نظرا ایتمک اظهر اولان بودر که بوجول
ضحیری متقی به و ینی ضحیری الله عاید اولد یعنی دیک اولور بزم قولی بلز الا شول کسه که کنیدی نفسنده
قرآن اوله زیرا الله تدن اتقایدن الله ایچون فرقان اتخاذ ایدر یعنی خلق ایچون اثبات وجود ایدر و حق خلقدن
فرق ایدر (امدی) شوبله معلوم اوله که تقوی ایچون مرآت نایه در تقوای عوام نواکیدن اتقادر و تقوای
خواص نفسانه استناد کلا تدن و حقه استناد ممدادن اتقادر و تقوای کل حقدن وجوددن غیری ذاتا وصفه
و فعلا اثبات وجوددن اتقادر و تقوایک ذکر اولان مرآت سیرالی الله ده در مقام جمعه وصولدن اولدر
و اما سیر بالله ومع الله تقوی عبد ایچون بقایه اتقافتده اولور و تقوایک هر بر ینی ایچون فرقان و ایدر که
آنک لا میدر پس ارفع فرقان فرق بعد الجمع بقا ختمده در که جمع مرآتی مرآت اولان وارث کاملک فرقاندر
(وهو مثل ما ذکرناه فی هذه المسئلة فیما تمیز به العبد من الرب وهذا الفرقان ارفع فرقان) ضحیر مقیمک فرقانده
از جاع اولدی جائزدر و فایه تمیز قولی فی هذه المسئلة قولندن بدلد یعنی متقینک فرقانی بومستلزمه بزم ذکر
ایدیکه فرقان کیمدر شول شیکه که آنک سببیه عبددر دن متمیز اولور و بومستلزمه ذکر ایدیکه فرقان ارفع

فرقاند و متفینک فرقانی ذکر اولیان جمع و قرآن صاحبک فرقانی کی اولی حقله عبد یمنده تمیزده در یعنی
حقله عبد یمنده انجیق غیرا تمیزده انک مثلیدر والا متفینک فرقانی قرآن صاحبک فرقاندن انزلدر و یواندن
ارفعدر انکچون و هذا الفرقان ارفع فرقان دیدی زیرا فرق بعد الجمع مقامنده وارث کاملک فرقاند که حق
جهت الهیه ایله عبده ظاهر انک و عبد اکامظهر کل ایکن حقلن و جوب ذاتیسی عبدک فقر ذاتیسی ایل
فرق اولن و ووضعی الامن کان قرآنانی نفسه قولنده من قولنه راجع اولن جاتر در یعنی کنیدی نفسنده قرآن
اولان کاملک فرقانی یوه مسئله ذکر اولیان فرقان کبیدر عبد یمنده تمیز اولفده یو فرقان ارفع فرقاند پس
عارف مرتبه جوده حقدن تمیز دکادر و اما فرق بعد الجمع مقامنده تنزل ایتدکده حقله خلق یمنده تمیز
مرتبه سن اثبات ایتدکچون صفات خلقیه دن بر صفت ایله مثلا وجودده حقه افتقار ایله متصف اولفده
وصفت فرقان انده غالبه اولفده حقدن تمیز اولوب عبودیت ایله ظاهر در (شعر) (فوقنا یكون العبد رباً
بلا شك و وقتا یكون العبد عبد بلا شك) پس بروقتده عبد بلا شك رب اولور صفات الهیه و نسب ربویه ایل
ظهوری اعتبارده یعنی انسان کامل خلافت طریقه ایله اسماء الهیه ایله عالمین اوزره اجرای ربوبیت ایدر و وقت
آخرد بلا شك عبد اولور و عجز و افتقار ایله ظهوری و عبودیت محضه ایله انصافی سبیلده یعنی عبودیت عظمی
و ربوبیت کبری یعنی جامع اولان انسان کان الله دن خلافتی قنده الله ایچون عبد اولور و عالمین ایچون رب اولور
پس بروقتده عبد اولد یمنک حکمتی بودر زیرا حق ائی عالمین اوزره خلقیه ایتدکده نصکره عبودیت محضه
و معرفت تامه ایله متحقق اولوب حق کنیدیسنه وکیل و خلیفه اتخاذ ایدر و امری اکانو یض ایدر نه کیم رسول
علیه السلام) (الامر انت صاحب في السر والعلنی في الخسر) (قولی ایله یو مقامه اشارت ایتدی و وقت
آخرد رب اولد یمنک وجهی بودر زیرا حق ائی عالمین اوزره استخلاف ایتدی و خلیفه مستخلف مورق اوزره
در پس صورت الهیه و صفات ربویه ایله عالمین اوزره ظاهر اولوب اسماء الهیه انک مظهر یقندن عالمین اوزره
ربوبیتن اظهار ایتدکچون رب اولور پس انسان ربوبیت و عبودیت جامعدر و لکن انک ربوبیتی عارضی
و عبودیتی ذاتی در (فان كان عبداً كان بالحق واسماً وان كان رباً كان في عبته ضلک) (پس اگر عبد کامل
عبد اولد حق اولور سه حقله واسع اولور یعنی حق استخلاف ایدوب عبودیت محضه مرکز یمنده ثابت اولد حق
اولور سه حقله واسع اولور زیرا حق کفالتنده و وکالتنده در و حق ائی ربوبیت حقیقیه ذاتیه ایله تربیه ایدر
پس حق اکاواسع اولور و محتاج الیه اولان شیلله و تصرف و تجلی ایله اول حق و واسع اولور و حقله اشیا به واسع
اولور یعنی ما و معنی ارضی و لا سماوی و معنی قاب عبودی المؤمن عبودیت تامه و فقر کالی ایله متصف اولفده
جمعیه اسمائیه الهیه ذاتیه بی جامع و ذات و صفات حقه قلبی واسع اولور افعال الهیه و احکام ربانیه به اوفق و اسلم
و اعلی و احکم اولان وجه اوزره آنک مظهر یقندن ظاهر اولور و لکن حق ایچون ثابته اولان کالات الهیه ایل
مطالب دکادر و عبودیت محضه ایله انصافی حبیلله و سیادتده عدم ترفعی حیثیله کنیدی وجودی ایله تصرف
ایل ظاهر دکادر مرتبه تصرفدن کنیدی وجودی ایله متزه در زیرا تصرفده حق استخلاف ایدوب وکیل
اتخاذ ایتددر و اگر عبد کامل رب اولد حق اولور سه عیش ضیقده اولور زیرا صفات ربویه ایله ظاهر اولفده
ایمان رزق ایله مطالب اولور پس بعض اوقاتده رزق ایتاندن عاجز اولفده عیش ضیقده واقع اولور زیرا
وجود و غنا و فعل و تأثیر و افاضه حق ایچون یونلذاتیه در و عدم و افعال و تأثیر و افتقار و قبول عبد ایچون
ذاتیه در پس عبد بالذات عاجز در و اگرچه کیم بالعرض قادر در اقدار الهیه ایله و یا خود صفت عبودیت
اولان افتقار ایله عبدک انصافی حیثنده صفت ربوبیت اولان افاضه و اسداد ایله مطالب اولفده عجز ایل
ظاهر اولور) (فن کونه عبد ابری عين نفسه و ينفع الامال منه بلا شك) (نوبت یونلذاتیه و واقع اولان ایکی
یت ایله یت سابق بیان ایدر یعنی دیمک اولور پس عبد صفات عبودیت ایله متصف اولوب عبد محض
اولفده کنیدی نفسنک عین مشاهده ایدر یعنی کنیدی نفسی مفتقره و عاجز اولد یمن کورر بلکه آنک عدمیتن
کورر و جمیع امال اولان آندن متسعه اولور زیرا اسماء الهیه کرب احدیتدن و اعیان کونه ضیق عدمیتدن
آنک مظهر یت ایله خلاص یولی زیرا وجود حقیقی ایله حقه خلقه و اسعد یونلذاتیه اوزره منه ضعیفی عبده
راجع اولور و حق حقه راجع اولن جاتر در یعنی عبدک فی الله اولان امانی حقدن متسعه در انسان استعداد ایل

هرنه سؤال ایدر سه حق و واسعک جودندن فی الحال مبتدولدر و آنک من کل ماسأله و (ومن کونه رباً بری
الخلق کله بطالبه من حضرة الملک والمملک) ملک ضم میم ایله عالم ملکدر و ملک فتح میم ایله و سکون لام ایله عالم
ملکدر و عبودیت کامل رب اولد یمندن یعنی علی طریق الاستخلاف ربوبیت و تصرف ایله ظاهر اولفده حضرت
ملکدن و عالم ملکوتدن خلقک کایستی کورر که ائی مطالبه ایدر یعنی حسی و معنوی ارزاقی آندن طلب
ایدر زیرا خلیفه در پس رعیتدن هر بریسی بحسب الاستحقاق و الاستعداد آندن حق طلب ایدر و انک
اوزره آنک حق و قوی اعطایا یمنک و ایدر) (و یجز عما طالبه بذاته و لذت بعض العارفين به یسک) (و عبد کامل
آنک مطالبه ایتدکاری شیدن ذاتی ایله عاجز در یعنی عبودیت محضه ایله کامل ایکن آندن طلب ایتدکاری
شیدن کنیدی ذاتی ایله اعطاءشدن عاجز اولور بافعل اول شئی انک قنده حاضر اولفده و اول شئی حقیقنده
انک اولفده و الحاصل عدمیت ذاتیه سی و خلقت اصلیه سی اولان ضعف و عبودیت محضه نك مقتضای
اولان عجز و افتقار حقل حقنی اولان ربوبیتده مغایر در پس عبد کاملدن آنک طلب ایتدکاری شئی کاملک
صفت ربوبیتده ظهورندن حاصل اولور پس عبودیت محضه به نظر ایتدکده اول شئی مطالبک ایتاندن
عاجز اولور زیرا قناء کالی و عبودیت محضه تصرفه توجهدن مانعدر یوندن اتری عارفینک بعضیه سی سن
کورر سن که یو سبب ایله بکا ایدر و صفت عجز ایله و عبودیت ایله ظهوری حیثنده انک مظهر رنده واقع اولان
تصرف و اعطاء حقل و اسما و صفات الهیه نکدر اول تصرفده انک مدخلی یوقدر پس عبد کاملک صفت عجز ایل
ظهوری عبودیت محضه سنه نظر ایتدکچون ربوبیت ایله مطالب اولوب اکا توجه ایتدکی حیثنده در
والا شئی مطلوبده حق وکیل و خلیفه اتخاذ ایدوب عبودیت محضه نك مقتضای اوزره ربوبیتده عدم ترفع
ایل و قناء کالی حکمی ایله ظاهر اولفده عاجز دکادر زیرا جمیع امور ی حقه تفویض ایدوب ائی وکیل اتخاذ
ایتددر تصرف ایله عدم تصرف انک قنده علی السویه در بلکه عدم تصرف ایدر شیخ رضی الله عنه
فتوحاتده باب ثانی و عشر یمنده در که عبودیت ایله انصافک لذت یلرز الاربیت ایله انصافی قنده الاشی
ذوق ایدن که خلق کا محتاج اوله سلیمان علیه السلام کیم بر حینه طلب ایتدیکه الله تعالی عبادک ارزاقی
حسانک ایدن اوزره ایلله یعنی انک ایدن اوزره انله و امله اوله پس سلیمان علیه السلام اول وقتده افواتدن
حاضر اولان شئی جمع ایتدی پس بچردن بردابه حقدی و سلیمان دن قوتی طلب ایتدی پس سلیمان
علیه السلام اول دایه به ایتدی هر کونده قوتک قدر یو اوقات مجموعه دن آلی پس اول دایه اول جمع اولان
قوتی اکل ایتدی یعنی جمیع عباد ایچون سلیمان قنده مجموعه اولان جمیع اقواتی اکل ایتدی حق آخربه
کنیدی پس سلیمان علیه السلام خطاب ایدوب دیدیکه رزقی نیچون تمام اعطایا یمنک زیرا حق تعالی
پکار هر کونده اون کره یونلذاتیه رزق اعطایا ایدر و یونلذاتیه دواب وارد کره بدن اعظمدر و یونلذاتیه رزق ایتددر
پس سلیمان علیه السلام ربه یونلذاتیه یونلذاتیه و عالم اولد بکه وسع مخلوقده یوقدر خالق ایچون لایق اولان
شئی یونلذاتیه علیه السلام الله دن بر ملک طلب ایتدیکه انک نصکره بر ایدر لایق اولیه پس یونلذاتیه اقاله
طلب ایتدی یونلذاتیه نکر من مشاهده ایتدکده و جمیع جهاتدن دواب ارزاقی طلب ایتدیکه حالده سلیمان
اوزره جمع اولدی پس جمله سنه ارزاقی اعطایا یمنکده مضایقه اوزره اولدی پس دعا ایتدی و الله تعالی سؤالی
قبول ایتدی و اکا اقاله ایتدی پس اعطاء ارزاقدن خلاص اولفده بر لذت یولد بکه انک قدری تقدیر اولغز
شیکل کلای یونلذاتیه منتهی اولدی (امدی) عبد ایچون سیدک اوصافی ایله ظهورده و ایدر و اگرچه کیم سیدی
اوصاف عبد ایله تواضع و متصف اولوب ظاهر اولور و اوصاف عبده انک نزولی عبد اوزره آندن تفضل ایچون
پس اگر الله تعالی بر عبودی سائر عبد اوزره مولی ایتدنه صفت ربوبیت ایله آنک قنده انکچون ظهور
یوقدر قال النبی علیه السلام اناسید ولد آدم ولا یغفر و قال تعالی تلك الدار الاخرة فجعلها لای غفله املاک
لذین لا یریدون علوانی الارض فان الارض قد جعلها الله ذلولاً و العبد هو الذلیل و لذت لا تفتنی الی الوفر
یاوز قدره ملک) و بذاته قولندن باعز و قدر ضرورت شعر ایچون و بعض نسخهده لذاته واقع اولدی و کذلک
بعض نسخهده لذاته موضعنده لدا کان واقع اولدی) (فکن عبد رب لا تکن رب عبده و قد ذهب بالته لایق
فی النار والسبک) (پس سن عبودیت اول یعنی عبودیتده ثابت اول زیرا عبودیت اشرف مقامات و ارفع

حکمت اسماعیل علیه ده ایراد ایلدی حضرت اسماعیل علیه السلام نص الهیله ربی قننده مرضی اولوب سعید اولدیغندن اوتری یعنی دیرکه سعید شول کسسه درکه آنک رب خاصی قننده مرضی اوله و حال بوکه حضرت وجودیه ده بر احدی قدر الارب خاصی قننده مرضی ایدر * زیرا آنک رب خاصی شول رب مالکدر که آنک اوزره ربوبیت ابقا ایدر * پس اول کسسه کندی رب خاصی قننده مرضی ایدر قایلیتی ایله ربوبیت قبول ایدوب آنک اوزره آتی ابقا ایدر کندن اوتری * پس اول کسسه سعید در * یعنی سعید شول کسسه در که رب خاصی اولان اسمک قننده مرضی اوله استعداد خاص ایله اول رب خاصیت ربوبیت قبول ایتکله و اول اسمک کالی آنده و آنکله ظاهر اولمقله و حضرت وجودیه اولان موجوداتندن هر بر موجود که رب خاصیت ربوبیتینه مظهر در آنک قننده مرضی اولور * زیرا ربوبیت آنک اوزره ابقا ایدر * پس اول موجود ربوبیت آنک قننده مرضی ایدر * اگر مرضی اولسه آنک ربوبیت آنک اوزره ابقا ایدر * یعنی ربوبیت و بوجه لانه و بیخی خبری و به و علیه خبری ربوبیه ارجاع اولندی یعنی اعتبار اوزره در * و اما لانه و بیخی ربوبیه و علیه خبری و به ارجاع اولنده قده ربوبیت خاصی قننده مرضی ایدر * زیرا اول ربوبیت خاصی اوزره ربوبیتی ابقا ایدر * زیرا ربوبیت ربوبیه متوقفه در ربوبیت اوزره آنک تحقیق نمیشد * اگر ربوبیت زائل اولیدی اول ربوبیه متوقفه اولان ربوبیت باطله اولوردی پس ربوبیت ایله متصف اولسی میبودند و ربوبیت خاصی اوزره ابقا ایدر * پس ربوبیت رب خاصی قننده مرضی ایدر زیرا اول ربوبیت بیخی صفتک بقای ربوبیت اوزره ربوبیت ابقا ایدر * پس اول ربوبیت آنک رب خاصی قننده مرضی اولمقله سعید در و بوجه اولیدی زیرا شیخ رضی الله عنک (ولهذا قال سهل ان الربوبية سرا وهوانت يحاط بقول ليت كل عين لو ظهر بطلت الربوبية) (قولنه اوفق وانسیدر یعنی ربوبیت ربوبیه متوقفه اولوب ربوبیت اوزره ربوبیتی ابقا ایتکله آنک قننده مرضی اولدیغندن اوتری سهل بن عبدالله تستری ایدی * تحقیق ربوبیت ایچون بر سر واردر و اول سر سندن سهل انت قوی ایلهر عینه خطاب ایدر اگر اول سر زائل اولیدی ربوبیت البته باطله اولوردی زیرا ربوبیت حقایق اضافیه دندر رب ایله ربوبیت قننده متحققه اولور * آنک قنندن هر قنندک عدمی فرض اولمقله ربوبیت زائل اولوردی و لکن ربوبیت اعیانندن اولار برین ایله متحققه اولدقنصر کمره حق صفت ربوبیت ایله متصفه اولمقله ربوبیتک تحقیقه در ربوبیه توقتی به توقندن اسبق اولمقله ربوبیتک تحقیق و بقای ربوبیه حواله اولندی اگر ربوبیت موجود و باقی اولورسه ربوبیت دخی موجود و باقیه اولور و اگر ربوبیت زائل اولورسه ربوبیت دخی زائل اولور و تمکیم سهل کلامندن ظاهر در که ربوبیت ایچون بر سر واردر اول سر سندن وجود کدر کر سندن عینک اولان سر ربوبیت ظاهر یعنی زائل اوله حق اولورسه ربوبیت باطله اولوردی و مظهر نوده زائل معنانه در قال الشیخ رضی الله عنه فی الفتوحات فی المسائل المذكورة فی الجلد الاول فظهر منا بمعنى زال كما يقال طهر راعن البلادی ارتفع واعنه وهو قول الامام ان لا لاهوتية سر الوظهر بطلت الالهية) (فادخل علیه لوهو حرف امتناع لا امتناع) پس سهل رضی الله عنه ظاهر اوزره لو حرفی ادخال ایلدی و لو حرف امتناع را امتناع ایچوندر * یعنی اگر اول سر ظاهر اولیدی ربوبیت باطله اولوردی (وهو لا يظهر فلا تبطل الربوبية) (و حال بوکه اول سر ظاهر اولوز پس ربوبیت باطله اولوز) (لانه لا وجود لعین الارب واللعین موجوده دائما فالربوبية لا تبطل دائما) (زیرا ایشون وجودیه قدر الا آنک رب خاصی اولان اسمک تجلیس ایله و حال بوکه عین دائما موجوده در پس ربوبیت دائما باطله اولوز زیرا ربوبیت عین موجوده به متوقفه اولان ربوبیت باطله و زائل اولوز و شیخ لانه لا وجود لعین الارب واللعین موجوده دائما قولندن مفهوم اولان بودر که ربوبیتک سری اولان عین که ربوبیت تحقیقه اکا متوقفه در اعیان وجودیه دن تجلی رب ایله دائره وجوده داخله اولان عین موجوده در یعنی عین اول مر تبه سنده نفس ربانی و تجلی ربانی ایله مر ایای اعیان ثابتده متعینه و ظاهره اولان صورت اثره وجوده داخله وجود ایله متصفه اولوب اعیان وجودیه اولدقنصر کمره کر لمر ات علویه وغیبیه و روحانیه اولان اعیان وجودیه اعتبارا و انسون و کر لمر عالم شهادتده اولان اعیان وجودیه حسیه اعتبارا و انسون و الحامل تعین اولده متعینه اولوب بیع اطوار وجودیه متطوره اولان اعیان وجودیه که جمیع اطوارده تجلی رب ایله ظاهره در ایدا باقیه در پس تجلی رب ایله دائما ایدر موجوده اولان اعیان

وجودیه دن هر بر عین ربوبیت ایدر اولدی و بر سر در که اگر اول سر زائل اولیدی ربوبیت باطله اولوردی و لکن اول سر زائل اولوز * پس ربوبیت دخی باطله اولوز پس عین موجوده ذات حقه مستهلکه و معدومه اولدی یعنی کبی صفت ربوبیت دخی حقه مستهلکه ایکن عین موجوده ایله متحققه و ظاهره در و اعیان تمکات غیر متناهیه در پس ربوبیت غیر منقطع در و شیخ واللعین موجوده دائما قولک معنای فیض حق و تجلی ربی قبول ایدن عین قایلده دائما ایدر موجوده در زیرا فیض حق قبول ایتکله خطه وجوده داخله اولوب وجود ایله متصفه اولدی و وجوده داخل اولان شی متعده اولوز * کر لمر مراتب غیبیه دن اولان مراتب وجودیه ده غیر ظاهره اولوز * و کر لمر مراتب برزخیه و حشریه و اطوار اخرویه و جنانیه به انتقال ایتسون ایدا بر سر دائما باقیه در (و کل مرضی محبوب و کل ما بفعل المحبوب محبوب فکله مرضی لانه لا فعل للعين بل الفعل لربها فمما فاطمة أنت العین من ان یضاف الیها الفعل فكانت راضیه بما یظهر فیها و عنهما من افعال ربها امرضیه تلك الافعال لان کل فاعل و صانع راض عن فعله و صناعته) و هر مرضی رب خاصی قننده محبوب و بر سر و هر فعل که آنک فاعلی محبوب و بر سر * پس فعلت کایسی مرضی در زیر اشان بودر که عین موجوده ایچون فعل یوقدر بلکه عینک مظهر ندن ظاهر اولان فعل اول عینده متجلیه اولان رب خاصی ایچون ثابتدر پس عین مطه منه اولدی فعل کماضاف اولمقله دن * پس عین راضیه اولدی آنک رب خاصی افعالنندن آنده و آندن ظاهر اولان شی ایله تلك الافعال مرضیه در * زیرا هر رب فاعل و صانع کندی فاعلندن و صناعندن راضیدر) (فانه وفي فعله راض عنه حق ما هی علیه اعطی کل شی خلقه ثم هدی ای بین انه اعطی کل شی خلقه فلا یقبل النقص ولا الزيادة) (زیرا هر فاعل و صانع هر عینده کندی فاعلی و صناعته فی توفیه ایدی عینک فعل و صناعندن اولان شول حقی که عین قایلیتی ایله آنک اوزره ایدی و فاعل و صانعدن آتی طلب ایدردی و بوالله تعالی عینک اعطی کل شی خلقه ثم هدی قولندن مفهوم در * یعنی حق تعالی هر شیئه خلقتی یعنی استعدادی مقتضی اولدی فی حقی اعطا ایلدی آنک ذکره اگاهدایت ایدی یعنی بیان ایلدیکه اول هر شیئه خلقتی اعطا ایلدی پس هر شیئی کندی استعدادی طلب ایتدی یکی شیدن نقصی و استعدادندن زیاده فی قبول ایتز انجق استعداد ایله طلب ایتدی یکی حق طلب ایدوب قبول ایدر شیخ رضی الله عنه هدی بیان ایله تفسیر ایلدی تا کیم معلوم اوله که حق تعالی هر شیئه خلقتی اعطا ایتد کد نصره هر شیئه هدی آنک قایلیتی و استعدادی حیدر ایله خلقتی اعطا ایتدی یکی بیان ایتدکدر پس هدی و ربی قننده مرضی اول کسسه در که حقت هر شیئه اعطا ایتدی یکی خلقتی اول شیتک استعدادی حیدر ایله اعطا ایتدی یکمه مطلع اوله فکان اسماعیل علیه السلام به ثوره علی ما ذکرناه مرضیا و کذلک کل موجود عنده مرضی) (پس اسماعیل علیه السلام بر مذکر ایتدی که هر شیئه عثوری سبیله رب خاصی قننده مرضی اولدی * یعنی اسماعیلک اطلاعی سبیله که عین ایچون فعل ثابت دکلر لاه عینده و تجلی و ظاهر اولان رب ایچون * و عین دخی قایلیتی ایله رشن طلب ایتز الاشول شیتکه آندن ظاهر اولدی پس اسماعیل علیه السلام ربی قننده مرضی اولدی * و کذلک هر بر موجود رب خاصی قننده مرضی ایدر رب خاصی اوزره ربوبیت ایتکله رب خاصی آنک استعدادی حیدر ایله کاتجلی ایدوب افعالن آنده اظهرا ایتکله) (ولا یلزم اذا کان کل موجود عنده مرضیا علی ما یناه ان یکون مرضیا عنده رب عبد آخر) (بو قول اعتراض مقدره جوابد که وقتا کیم شیخ رضی الله عنه و کذلک کل موجود عنده مرضی ایدر پس بو تقدیر اوزره اعتراض ایتک لازم کاور که اسم هادی به مظهر اولان آنک قننده مرضی و سعید اولدی فی کبی اسم مقله مظهر اولان دخی اسم مقله قننده مرضی و سعید اولمقله مطلقا مرضی و سعید اوله پس بو تقدیر اوزره هدی و ضال مرضی عنه اولمقله و سعید اولمقله مساوات اوزره اولمقله و شقی مطلقا سعید اولمقله لازم کاور و بوا مرضی دکلدر * پس شیخ رضی الله عنه بوا اعتراضه جواب ایدوب ایتدی * فتنکم هر موجود رب خاصی قننده مرضی اوله * بر زمین ایتدی که اوزره لازم کاز که اول موجوده در آنک ربی قننده مرضی اوله) (لانه ما اخذ الربوبية الا من کل لامن واحد فانه من الکل الا ما یناسبه فهو رب) (بو قول و لا یلزم اذا کان کل موجود عنده مرضیا ان یکون مرضیا عنده رب عبد آخر قولی ایچون تعلیلدر و لانه خبری کل موجوده در رب جعدر * یعنی ذیل اولور زیرا موجوده هر بر ربی ربوبیتی اخذ ایتدی الا کلدن واحد دن اخذ ایتدی پس اکا کلدن متعین اولدی الا اکا منسوب اولان شی پس اول شی

بنا و الت الاحدية بان وان نظره به وبان فالت الاحدية ايضا لان خبر التاء في نظره ماهو عين المنظور فلا بد
من وجود نسبة ما اقتضت امرين ناظر او منظور واخر الت الاحدية واكر من حقه كندی وجود مقيد لانه نظر
ايه جك اولورسك پس سنك وجودك ايه احديت زائله اولورسك زيريك قولي ايه سنجون وجود اثبات اولورسك كا
نظر اسناد اولورسك اني نيت حاصله اولورسك واكر حقه نظر ايد جك اولورسك آنك وجودي ايه وسنك وجودكاه
يعني عينك صفات الهية ايه متصفه اولدقه كندی وجودك بقية سبله صفات وحقت عينيه نظر ايد جك
اولورسك كه قرب نوافذه حق عينك عینیدر انسكه نظر ايد پس اولسكي كبي احديت زائله اولورسك انظرته
قولنده ناظر منظر ليعني دكدر زير انا خطاب به وبك قوليه مقيد ايكن نظر بالكنز حقه اسناد اولورسك تا كيم
ناظر ومنظور حق اوله بلكه ناظر خلقه وحقت وجودي ومنظور حقدر پس برنوع نسبتك وجودك
لا بدركه امرين كه ناظر ومنظور در اقتضا ايليه واول نسبت ناظر بده حقه خلقك اشتراك ومنظور بده حقت
افراديدر پس ناظر ومنظور بيشده مغايرت ثابت اولورسك احديت زائله اولورسك وان كان لم ير الانفسه نفسه
ومعلوم انه في هذا الوصف ناظر ومنظور ان مبالغه ايجون در و كان دخی مبالغه ايجون زائده يعني واكر چه
كيم حق مخاطبك مظهر نندن كندی وجودك ومخاطبك وجودك نظر ايد كده كندی تقيله كندی نفسندن
غيري كور مدبسه وحال بوكه معلومدر كه حق بوضفه يعني مخاطبك وجودك وكندی وجودك ناظر
اولدقه ناظر ومنظور در ولكن احديت ذاتيه به منافيه اولان بونستك وجودك لا بدركه واول نسبت ناظر
ايتمكه مخاطبك حقه اشتراكيدر يعني حق ايه خلق ناظر وحق منظور اولورسك پس حق ناظر ومنظور اولورسك
ولكن احديتة شمل وبر نسبت موجوده در و يا خوده يعني بويه اوله واكر چه كيم حق مخاطبك مظهر نندن كندی
نفسيله كندی نفسندن غيري كور مدبسه زير عين ممكنه ايجون عدمي اعتباريله نظر ثابت دكدر
نظر عين ممكنه مظهر اولان حقدر ومعلومدر كه حق بوضفه يعني عين ممكنه مظهر ننده ظهروايله متصف
اولوب ناظر ومنظور در پس بوا اعتبار اوزره دخی احديت زائله اولورسك انظر عين ممكنه نك مظهر ننده ظهرو
جهتيله در) فالمرضى لا يصح ان يكون مرضيا مطلقا) (بوقول شرط محذوفك جوابيدر اي فاذا ثبت ان كل
موجود ما اخذ الربوبية الامن كل لامن واحد فاقين له من الكل الاما يناسبه فهو ربه يعني وقتا كيم ثابت
اولدكك هر موجود ربوبيتي اخذ ايتدي الا كادن يعني ربوبيت مطلقه دن و آندن دخی اخذ ايتدي الربوبيت
خاصه دن كاساس اولان شئي پس بوقدر اوزره ثابت اولدي كه رب خاص قنده مرضي اولان موجود
مطلقا مرضي اولق صحيح اواز يعني ربوبيت كلية مطلقه متصفه اولدبني جميع اسماء الهية اربابي قنده مرضي
اولق صحيح اواز زير اهر ربيسي موجود دن ربوبيت كلية دن سعت قابليتي حصيله اكاساسه اولان ربوبيت
خاصه بي اخذ ايد كده اول ربوبيتك صاحبي اولان اسم خاصك قنده كه آنك رب خاصيدر مرضي اولورسك
رب آخر قنده مرضي اولورسك رب خاصي قنده مرضي اولان مطلقا مرضي اولق صحيح اواز زير اهر كندی رب
خاصي قنده مرضي اولسندن رب آخر قنده مرضي اولسي لازم كلز) (الا اذا كان جميع ما يظهر به من فعل
الراضي فيه) (الا جئكم مرضيه مرضي ايه ظاهر اولان جميع افعال واحوال واخلاق وانار راضيتك
فعلندن اولسه يعني ربوبيت كلية دن بر احد ايجون متعين اولدي الا كاساس اولان ربوبيت خاصه پس
اول احد لفعلي رب خاصي قنده مرضي اولدي رب مطلق قنده مرضي اولدي پس مرضي مطلق اولق
صحيح اولز الا جئكم مرضيه مظهر اولان جميع افعال راضيتك فعلي اولسه پس الجح راضيتك فعلي اولغله
مطلقا مرضي اولورسك احق مطلقا كندی فعلندن راضيدر بوقدر بوجه اطلاق حق راضيتك فعلي طرفندن
واقع اولورسك بوقدر اوزره الاستثناء منقطع ايجون اولورسك بوجه دخی بودركه ربوبيت كلية دن هر احد آنك
مناسبي اولان شئي اخذ ايد كده رب خاصي قنده مرضي اولورسك مرضي مطلق اولق صحيح دكدر الا جئكم
اول احد دن ظاهر اولان جميع افعال وانار راضيتك فعلندن اوله وراضيتك فعلي كاليه انسان كاملده مظهر
اولورسك ربوبيت كايه قابليتي جامع اولوب قابليت كايه ايه مظهر كل اوله قال تعالى (ربنا الذي اعطى كل شئ
خلقه وقال (وان الي ربك المنتهي) پس آنك فعلي رب مطلق قنده كه رب الاربابدر مرضي مطلق اولورسك مرضي
مطلق اولدبني انسان كامل طرفندن زير ربوبيت كايه آنده مظهر اولوب انسكه متحققه اولغله ربوبيت

كايه بي رب مطلق اوزره ايقا تمسكه رب مطلق آندن راضي اولورسك مطلق قنده اول و آنك فعلي مرضي
مطلق اولورسك بوقدر اوزره الاستثناء متصل ايجون اولورسك قولي وجه مشروح اوزره مظهر قوليته متعلق
اولورسك) (فضل اسماعيل علي غيره من الاعيان بما نعتته الحق به من كونه عند ربه مرضيا) (يعني وقتا كيم اعيان
وجوديه دن هر بر عين رب خاصي قنده مرضي اولديسه پس اسماعيل عليه السلام اعيان دن آنك غير ربي
اوزره فاضل اولدي حق تعالى آني ربي قنده مرضي اولديسه نعمت اتمسكه يعني (وكان عند ربه مرضيا)
قوليله صريحا حق تعالى آني وصفا اتمسكه سائر اعيان دن فاضل اولدي پس آنك سائر اعيان اوزره فضيلتي
ربي قنده مرضي اولديغن حق تصريحا اتمسكه در (واذ كر في الكتاب اسماعيل انه كان صادق الوعد وكان
رسولا نبيا وكان يأمر اهله بالصلاة والزكاة وكان عند ربه مرضيا) وشيخ رضي الله عنه اسماعيل مرضي اولديغن
بودن اول فكان اسماعيل بعثوره علي ما ذكرناه عند ربه مرضيا اولدنه تصريحا ايلدكك هر شئ حقت اعطا
ايتديكي آنك خلق اولديغن يعني قابليتيله حقدن طلب ايتديكي شئ آنك حق اولديغن اطلاع دن اوتريد
وباطلاع مبادي توحيد اولان فضا و قدر سري آنك علميدر پس اسماعيل عليه السلام علم توحيد اطلاع دن
اوتري رسالت ونوتندن قطع نظر صادق الوعد ايتدي يعني حق تعالى جميع انبيادن ميثاق غليظي كه
ميثاق توحيد در كه حقدن غيري بر شئ توجه وعبادت ايتجه لروحه دن غيري بر شئ ايجون وجود اثبات
ايتجه ل اخذ ايدوب حقه وعد وعهد توحيد ايتد كر نند نصكره اسماعيل عليه السلام اول عهد اوزره ثابت
اولوب جميع افعالي توحيد اوزره جاري وتوحيد جميع احواله مرضي اولغله (انه كان صادق الوعد) قوليله
محمود ومسكور اولدي وحقت وجودك اثبات ايدوب ماسواي حق نفي اتمسكه آفاده اهلي اولان اتباعه
ونفسنده ادلي اولان قواي روحانيه ونفسيه سته وروح وقلبينه ونفسه توحيد موجب اولان حضور
ومراقبه اوزره حقه مناجات ومشاهده به امر ايدوب وجود لردن ماسواي حق نفي ايدوب سيف محبت
الهية ايه نفساني قتل اتمسكه ونخواست حدوث واتشيتدن تركيه ونظم برايتد بكندن اوتري (وكان
يأمر اهله بالصلاة والزكاة) قوليله مدح ومذكور اولدي پس علم توحيد اطلاع سبيله عهد توحيد
صادق الوعد اولوب توحيد امر وترغيب ايتدي بكندن اوتري ربي قنده مرضي اولدي دخی (فكان عند ربه
مرضيا) قوليله منفوت اولدي وعبوديت محضه ايه اتصافي وربوبيت وتصرفه عدم ترقي ميبيله آندن
صادره اولان جميع افعال راضيتك فعلي اولغله فعلي ايله كندبسي رب مطلق قنده مرضي مطلق اولدي
(وكذلك كل نفس مطمئنة قيل لها ربي) (واسماعيل كبي مرضيه دره نفس مطمئنه كه كايه نفس
وبكه رجوع ايله ديلدي يعني هر نفسكه ربي ايله مطمئنه اولدي ولذت قائمه بي ترك ايتدي جمال باقي مشاهده
سندن اوتري راضيه ومرضيه در و مرضيه اولغله ارجعي الي ربك خطابه مظهر اولدي وحقه دن عبده بودن اوتيه
اعظم رضا اولورسكه حق آني كندبسته دعوت ايليه وجاهي اكافرض ايليه ولكن هر نفس مطمئنه مرضيه
اولدبني رب خاصي قنده مرضيه دره واسماعيل بروجه له مرضي مقيد در رب خاصي قنده مرضي اولغله
وايكبي وجه ايله مرضي مطلق در بوجه بودركه اسماعيل عليه السلام انسان كامل اولغله ربوبيت مطلقه بي
متضمنه اولدبني جميع ربوبياتك مظهر ينده اولوب ربوبيت مطلقه انكه متحققه اولغله و بوجه دخی بودركه
عبوديت محضه ايه اتصافي حصيله آندن ظاهر اولان جميع افعال حق راضيتك افعالي اولغله ونفس
مطمئنه دن مراد روح انسانيدر (فامر هان ترجع الي ربها الذي دعاه) پس حق تعالى نفس مطمئنه به رجوع
ايتد ايله امر ايلدي الا آنك رب خاصه كه آني ربوبيت جامعه كايه دن دعوت ايلدي تا كيم كالات وانوارنه
محلي ومظهر وسلطنت ربوبيته محل ومصدر اوله فقرته من الكل راضيه پس نفس دخی داعي ومدعوايله
اولان ربي كادن يعني سائر اسماء اربابندن آني فرق ايدوب عارفه اولدي راضيه اولدبني حاليه كه سائر عبيد دن
اني تميز ايدوب كندبسته دعوت ايلدي مرضيه اولدبني حاليه كه حقت دعوتيه اجابت ايدوب امر نه امتثال
ايلدي (فادخلني في عبادي من حيث ما لم هذا المقام قاله بادل كورون غنا كل عبد عرف ربه واقتصر عليه
ولم ينظر الي رب غيره) (مع احديته العيني لا بد من ذلك اي نفس بتم عبادم زمهر سته داخله اول بومقام رضا آنك
ملكي اولدبني حصيلته پس بونده يعني في عبادي قولنده مذكورين اولان عباد هر عده در كه كندی رب خاصي

عارف اوله و آنک اوزره اقتصار ایلیمه و آندن غیری به نظرا تمیه جمیع اربابک عینی احدیت اوزره ایکن و عین
واحد جمیع اربابی جامه ایکن پس بوقدر اوزره رب قوی توین ایلدرو غیره قوی متصوریدرلم بنظر قولندن
مفعولیت اوزره و غیره به قولنه راجعدر و جائزدر که رب قوی غیره قولنه مضاف اوله و ضمیر عبده راجع اوله
یعنی ربی عارف اوله و آنک اوزره اقتصار ایلیمه و غیره به نظرا تمیه (و ادخلی جنتی الی بی ستری و لیست
جنتی سوا الفات تستری بذاتک) الجنة المرمیة من الجن وهو الاستری یعنی ودخی ای نفس مطهنة به جنته داخل
اول که به ستم آنک ایلدرو و بعض نسخته ده الی هی سری کسر سین ایلدرو واقع اولدی یعنی به بنم حجاب اولان
جنته داخل اول و حالیکه به بنم جنتی ای نفس سندن غیری دکادر زیراسن ذاتک ایلدرو ستر ایدرسن و بنم حجاب
سن سن سکاد داخل اولان بکا و اصل اولور و بنم غیری سنده نسبه بولنیز یعنی بختکم عبدری قتمده مرضی
اولور به ملازم اولسه اکامظهر اولمده آنک جمیع افعالی ظهورنده که آنک ظهورندن رب و اضیدر
پس عبدریک جنتی اولور زیر ارباب عبده ظاهر اولدی و آنک مظهر یتنده مسترد و کذلک عبده نفسی به وقایه
و افعال مذمومه دن جنته ایتدی پس جمیع مذامی عبده نفسنه اسناد ایتدی جمیع افعال (قل کل من عند الله)
اوزره بالا صلا ربک افعالی ایکن و ربی کندی نفسنه وقایه و جنته ایتدی جمیع محامد و کالاته پس جمیع
محامدی به مضاف قیلدی و عبدریک وجودیله محتجب و مستر اولدی محامدک اکا اضافتندن پس
محامده رب عبده ستری اولدی مذامده عبدریک ستری اولدی کبی پس ته کیم عبده موجود اولور الاربک
وجودی ایلد کذلک حق دخی ظاهر و متعین اولور الاربک مظهر نده ظهوری ایلد پس رب عبده مظهر یتنده
ظاهر درو عبده وجودی ایلد ربی ستر در پس عبده نفسی کبی رب ایچون جنته یوقدر کرک عبده نفسی
اسناد مذامده به وقایه اعتبار اولسون و کرک عبده وجودیله ربک ظهور و تعینی و انسکه احتجاب
و استتاری اعتبار اولسون (فلا عارف الا بک کما انک لا تسکون الا بی فن عرفک عرفی وانا لا اعرف فانت
لا تعرف) پس بن معروف اولم الاسنک وجود که ته کیم تحقیق سن موجود اولور سن الایتم ظهور و نور
وجود ایلد پس شول کسسه که سنی عارف اولدی بنی عارف اولدی و حالیکه بن ذات ایلد معروف اولم پس سن
حقیقتکله معروف اولم من یعنی انسان کاسنک وجودی حقیقت وجودنه مظهر کادر صورت الهیه جمعیة
ذاتیه ایلد حق آنده ظاهر در من رانی قدر ای الحق (من یطع الرسول فقد اطاع الله) پس حق تعالی دیر که
وجود مطلق اولان به و وجودم بیلنزال اسنک مظهر سکنده ظهور و وجه احدیتدن تقاب کثرتی رفع ایدوب
مر آیتکده تجلی و ظهور حضور ایلد ته کیم سن وجود ایلد متصف ذکسن الامعدومه اولان عین ثابتکده
تجلی و ظهور و نور وجودم ایلد پس سنک وجودی به وجودمدر و بن سنک مظهر سکنده معروف و مشهورم
ته کیم سن به وجودم ظاهر و موجود سن پس معرفته سن اصل سن و بن فرعم و وجودده بن اصل سن فرغ
ن قال الشیخ فی کتاب المشاهدات الاصل وانا الفروع وانا الاصل و انت الفرع پس سنی عارف اولان بنی عارفدر
زیر اسنک وجودک عدمیت اوزره در سنک وجود که ظاهر اولان به وجودمدر پس به سنده ظهورم
حسیله سنی عارف اولان بنی عارف اولور سنی مشاهده ایدن بن مشاهده ایدر و اطلاق ذات حسیله بن بیلنم
زیر حق اطلاق ذاتی حسیله مشهور و معروف و معنوت و موصوف دکادر پس سن دخی بیلنم سن
حقیقتک حسیله زیر اسنک حقیقتک به ذاتمه مجمله در بلکه آنده مستهلکه اولوب عدمیت اوزره در پس
به ذات معروفه اولیحق بطریق الاولی سنک حقیقتک معروفه اولور پس حق معروف و مجهول اولور معروف
اولی عبده معروف اولسه تابعدر و عبده مجهول اولی حقیقتک مجهول اولسه تابعدر پس عبده دخی
معروف و مجهول اولور قال الشیخ رضی الله عنه (شعر) و لست اعرف من شیء حقیقته و کیف اعرفه و اتعرفه
(فاذا دخلت جنته دخلت نفسك) شیخ رضی الله عنه دیر که پس بختکم ربک جنته داخل اوله سن کندی
نفسکه داخل اولور سن زیر اسنک نفسک آنک جنتی در سنک نفسک ایلد ظاهر و انسکه مسترد * پس بختکم
اسماء الهیه اربابندن هر بر رب عبده ارجعی الی ربک قولیلد اکاندا ایتسه و ربی جنته دخول ایچکه کاسر
ایقه عارف کندی نفسنه داخل اولور * زیرا عارف عارفدر که رب خاصیتک جنتی آنک نفسیدر پس عبده
عارف عارف اولور که اول رب ایچون مظهر و ربی و عرش مسویدر و رب اکامولی در پس رب عبده محب

اولوب آنی ارضا بنمکدن و آندن راضی اواقدن خالی دکادر و عبده دخی ربی عارف اولوب آنک جنته اولمده دن
و آنک قتمده مرضی اولمده دن زائل دکادر و رضی الله عنهم و رضوانه (شعر) فاما انک برضانی بکل محبة و مازالت
اهواه بکل مودة) فینع عنه انفصالی و واجب و صالی بلا امکان بعد و قربیه فاذا دخلت و نفسك قولنده ناله
کاف خطاب وجه مشروح اوزره ممتوح جنتی اولور پس شیخ کلای اولور که سکا خطاب ایدوب ربک کلامتی
تفصیل ایدر * و لکن بونده توحیدی مشعر بر لطیفه ظاهر اولدی و اول لطیفه بودر که کلام ربک نفسه خطابی
اوزره جاری ایکن شیخکده مظهرندن نفسه خطاب ظهور ایتدی و ناله کافده بصر دخی جائزدر نفسه ربک
خطابی اولور اوزره پس قول سابقک تسمی اولور و لکن انسب اولان وجه اولدر (فتعرف نفسك معرفة اخرى
غير المعرفة التي عرفتها حين عرفت ربک بمعرفتک اياها) غیر قوی نصب ایلد معرفه اخرى قولندن بدل اولور
جائزدر و انچون نا کید و باعطف بیان اولور جائزدر و رفع ایلد مبتدا بمجذوفک خبری اولور جائزدر و وی غیر
المعرفة یعنی سن ربک جنتی اولان نفسکه داخل اولدیغک حینده نفسکی معرفت اخرى ایلد عارف اولور سن شول
معرفتدن غیریکه نفسی عارف اولدک یعنی بوندن اول ربک معرفته سبب اولان نفسک معرفتدن غیری
معرفت اخرى ایلد نفسکی عارف اولور سن و اول معرفت بودر که ربک معرفتک سببیلد نفسکی عارف اولور سن
زیر انفسک اولکی معرفتیکه اول معرفت ایلد ربکی عارف اولدک سکا افاده ایتدی که تقایص و مذاهمنک نفسکندر
و کالات محامد ربکندر پس نفسکی ربک جنت ایدوب اکاستر ایتدک کالات محامدی اکا اضافه ایچکدن
و اول معرفته نفسک معرفتی سببیلد حق عارف اولدک یعنی ربکی عارف اولدک نفسک حقیقیته ربک حقیقیته
عارف اولدک و بومعرفته ربک معرفتی سببیلد نفسکی عارف اولدک یعنی نفسکی ربک حقیقیته عارف اولور سن
نفسک حقیقیته عارف اولور سن پس بومعرفته سن عارف اولور سن که سن حقیقتک مظهر یسن و سنده اولان فعل
آنک فعلیدر پس بومعرفت شهودیه جمیع کالاتی که معرفت عبیه ده ربک مضاف قیلدک نفسکه مضاف
قیلور سن اول کالات سنده حقیقت افعالی اولدیغی حقیقیته و سنک وجودک آنک وجودی اولدیغی حقیقیته
و مظهره بر فعلی مضاف قیلور سن (فتکون صاحب معرفتین معرفة به من حيث انت ومعرفة به بک من حيث
هو لاس من حيث انت) موضعینده معرفت قوی مجرور اولوب معرفتین قولندن بدل اولور جائزدر و مرفوع اولوب
مبتدا بمجذوفک خبری اولور جائزدر و موضعینده به ضمیر لری به غاندر و معرفت اولیده به قولنده به معرفت
ایچون صله در معرفت ثانیه ده اولان به قولنده باسبب ایچوندر و بکده اولان باصله در ای معرفتک نفسک سبب
معرفتک ربک ذیک اولور پس سن معرفتین صاحب اولور سن بریسی ربک معرفتک در سنک حقیقیته یعنی
ربکی عارف اولور سن نفسک حقیقیته و کالاته اولان احکام امکان حقیقیته و بریسی ربک معرفتی سببیلد
نفسک معرفتکدر ربک حقیقیته نفسک حقیقیته دکل * یعنی نفسک معرفتکدر نفسک ربک وجودی اولدیغی
حقیقیته نفسک معرفتی نفسک حقیقیته دکادر و به قولنده باصله ایچون و بک قولنده سبب ایچون اولور جائزدر
ای معرفت ربک بسبب مظهر ربک لاسنک حقیقتک مغایره بل من حيث انت هو (شعر) فانت عبد و انت رب * من
له فیه انت عبد پس معرفت اولی اعتباریله سن عبده سن سنده سلطنتی ظاهر اولوب و سنک اوزر که حاکم اولان
اسم ایچون که سن انی صفات فعلیه سی و غناء ذاتیسیله عارف سن نفسک انفعالاتدن و آنک بجز واقفکار
ذات سندن و معرفت ثانیه اعتباریله سن اول رب خاصیتک ایچون که انچون آنده سن عبده سن آنک سنده ظهوری
سببیلد و آنک اوزره سنک سلطنتک ظاهر اولمده امر صورتده واقع اولان سوا لکد اجابتی قتمده و دخی ربوبیتی
قتمده سنکله حکمتقه اولوب آنک اوزره ربوبیتی ابقا سنکله پس تقدیر ربوبیه اولور (و انت رب الرب الخاص الذي
انت فیه ای حکم ربوبیه عبده) (امدی) شویله معلوم اوله که الله تعالی ظاهر و باطن در و اسم ظاهر ایلد باطن ایچون
ربوبیت ثانیه در پس ته کیم باطن ظاهری تربیه ایدر ظاهر اوزره انوار غیبی افاضه ایچکله و احکام و آثار اسماء
الهیه غیبیه بی اظهار ایچکله کالات ظاهری باطنی تربیه ایدوب کاله ابلاغ ایدر و باطنی استفاضه ایدوب قبول
ایچکله و احکام اسمیه نکل ظاهرده ظهوری ظاهر لظهوری ایلد اولمده که انارک ظاهرده ظهورلندن نظری
قطع ایچکله انار باطنده نقصان اوزره بلکه عدمیت اوزره فالور پس باطنک تربیه سی ظهور و امداد و افاضه در
و ظاهر لظهوری سی اظهار و قبول و استفاضه در و درجه کاله کالدر پس ایچن مذکور سندن هر بر اسم ایچون

ربوبیت و عبودیت وارد و اما ربوبیت مطلقه ایست و حضرت الهیه دن غیری وجودده بر احد یوقدر انک
 و جوری و عالمین دن ذاتی ایله غنائی (یت) (وانت رب وانت عبد) لمن له فی الخطاب عهد) (وینه کذلک
 من رب سن و سن عبد سن شول رب ایچون که الست خطابنده انکچون عهد ثابتدر یعنی سنکله و سنده ربوبیت
 و عبودیت ظاهر در (الست بریکم) خطابنده سکا خطاب ایدن ربک ایچون که اول میثاق معهود و عهد
 معقوده سکا عرض ربوبیت ایله خطاب اینده که بلی قولی ایله ربوبیتنه اقرار ایدوب انکله عهدایتیک و سن
 عبودیت ایله ظاهر اولدک پس سن انکچون عبد سن وانک ربوبیتی سنکله محققه اولوب ربوبیتی انک اوزره ایضا
 ایتدیکت حیثیتله و ربوبیت ایله انک اوزره حکم ایتدیکت حیثیتله ربوبیت ایله ظاهر اولدک پس سن انکله
 رب سن و لکن یوقدر اولان ربوبیت و عبودیت مراتب غیبیه و روحانیه دن بر مرتبه در ویت سابقه اولان
 ربوبیت و عبودیت عالم جمع وجود و مرتبه ظهور و روشهود در (فکل عقد علیه شخص) (یحله من سواء عقد)
 عقد یونده عهد معنایه اولاق جائز در کوله تالی (یا ایها الذین امنوا اوفوا بالعقود) یعنی هر عقد که اشخاص دن
 بر شخص انک اوزره ثابتدر و اول عقد شول عهد در که انکله رب خاصیت یبشنده و اقعدر اول شول شخص که اول
 عقد دن غیری رب خاصیت ایله انکچون بر عقد وارد و مثلا عبد رحیم کبی که حکمی عقد قماره مخالفدر وانک
 عقدنی حل ایدر و عقد عقیده معنایه دخی اولاق جائزدر یعنی اسماء الهیه اربا بندن هر بر اسم بر شخص
 مظهر در و اول اسم حکمی مقتضای اوزره اول شخص بر عقیده خاصه اوزره در که انکله سائر عقاید اربا بندن
 متمیز در انک رب خاصیت اولان اسم خصوصیت خاصه ایله سائر اسمادن متمیز اولدنی کبی پس هر بر عقیده که
 بر شخص انک اوزره ثابتدر و انده ظاهر اولان رب خاصیت مقتضای اوزره اول عقیده بی حل ایدر شول شخص که
 اول عقد دن غیری انکچون بر عقد اوله اکا مخصوص اولان ربک حکمی اوزره پس عبد لطیف بر عقد
 اوزره در که عبد قهار اتی حل ایدر و ربانک عقدی اکا مخالفدر و عبد ظاهری دخی بر عقد اوزره در که عبد باطن
 اتی حل ایدر و ربانک عقدی دخی اکا مغایر در پس هر بر اسم ربوبیت خاصه سنی وارد در که اسم آخر ربوبیتنه
 مخالفدر و هر بر شخص بر عقد خاص و فعل خاص اوزره در که رب خاصیت قننده هر ضیدر و رب عبد آخر قننده
 هر ضی دگادر و هر بر اسم الشیخ مر بوبی اولان عبد دن و اضیدر و بر تقدیر اوزره در اسم عبد رحیمله قولنک فاعلیدر
 و سواء قولنک خبری عقد اوله راجعدر و من کسریم ایله حرف اولاق دخی جائزدر و یحله قولنک فاعلی عقد
 قولی اولور ای یحله عقد حاصل له من سواء) (فرضی الله عن عبیده فهم مرضیون و رضوانه حکمهم فهو
 مرضی) (پس جمیع اسماء الهیه فی جامعه اولان مرتبه الوهیتده متعین اولان الله عبیدندن راضی اولدی زرا
 مرتبه الوهیتده اولان اسماء الهیه اربا بندن هر بریسی کنندی عبیدندن راضی اولدی انک حکمی و مقتضای
 اولان اثری انکله و آنده اظهار ایتدیکله پس الله اسمی جمیع اسماء جامع اولدنی حیثیتله اسماء انک عبیدندن
 راضی اولدی اسماء احکام و اناری آنرا ایله اظهار ایتدیکله پس جمیع اسماء الهیه اربا بندن مظاهری اولان
 عبیدالله مرضیوندر و الله قننده و آنرک کایسی دخی آنندن راضی اولدیلر آنره عینده وجود اعطا ایتدیکندن
 اوتری که آنندن طلب ایتدیلر و دخی خزان اسمایه ده مخفی اولان آنرک کمالا تیری اظهار ایدوب هر بر یسنک
 قابلیت طلب ایتدیک حقی اکافاضه و امداد ایتدیکندن اوتری پس الله آنرک قننده مرضی اولدی اما الله
 تعالی (ولا یرضی لعباده الکفر) قولنده کفر و عصیان اولان عدم رضای امر تکلیفی حیثیتله در زرا عباده
 ایمان و طاعتی تکلیف ایلدی پس کفر و عصیان حقل رضای یوقدر و اما ارادت الهیه حیثیتله پس رضا
 حاصلدر زرا آنرک فعلی ارادت اوزره در و آنرک صادر اولدی الاشول فعل که آنرک آنرک صدورنه حقل
 ارادت تعاقب ایتدی) (تقابلت الحضرتان کتقابل الامثال و الامثال اضداد لان المثلین لا یجتمعا اذ لا یتمیزان
 و ما تم الامتیز) (پس حضرتان یعنی حضرت ربوبیت که جمیع اربابی جامعه در و حضرت عبودیت که جمیع
 عبیدی جامعه در مقابل اولدی تقابل امثال کبی زرا حضرتیندن هر بریسی حضرت آخری قننده و رضیه در
 و آنندن راضیه در پس هر بریسی راضیه و مرضیه اولمده و هر بریسی اخیره حکمی اظهار ایتدیکله اما مثال
 کبیر و امثال دخی اضداد در زرا مثیلین جمع اولان زرا جمع اولیق متمیز اولان و حالوکه وجودده برشی
 یوقدر الا آنردن متمیز در زرا حضرت الهیه ده اسماء بری برندن متمیز در پس مثیلین جمع اولان و جمع اولیق

بری برینه ضد اولور پس انکچون حضرتان متقابل اولدی اضداد اولان امثال تقابلی کبی و لکن وقتاکم
 شیخ رضی الله عنه حضرتان بیانده امثال و اضداد وجودن اثبات ایتدینه حضرتانی جامعه اولان حقیقت
 وجود اعتباریه که حقیقت واحده در اولدیکه مثلیت و ضدی رفع ایدوب وحدت ذاتیه بی و بعد ها وحدت
 عرضیه وجودیه بی بیان ایله پس اول حقیقت واحده به اشارت ایدوب ایتدی) (فانتم مثل خافی الوجود
 مثل خافی الوجود ضد فان الوجود حقیقة واحدة والشی لا یضاد نفسه) (پس حقیقت واحده ده مثل یوقدر
 زرا وصف احدیت اوزره در پس وجودده مثل یوقدر پس وجودده ضد یوقدر زرا وجود حقیقت واحده در
 و حالوکه برشی کنندی نفسه مضاد اولان یعنی حقیقت واحده اولان ذات احدیت وصف احدیت اوزره نایه در
 آنده متمیز و کنی یوقدر که آنده مثل اوله پس انک ظاهر اولان حقیقت وجودده که حضرت ربوبیتی و حضرت
 عبودیتی جامعه در آنده دخی مثل یوقدر زرا احدیت ذاتیه اوزره اولان حقیقت واحده مرات وجودده وحدت
 اوزره ظاهر در پس وجودده مثل اولان پس وجودده ضد اولان زرا وجود حقیقت واحده در و یوقدر که
 برشی کنندی نفسه متکثر اولوب کنندی نفسه مثلی و ضدی اوله زرا اول حقیقت واحده عقلا مراتب
 متمیزده متعینه اولدی پس ظاهر عین مظهر و مظهر عین ظاهر در و تعینات اول حقیقت صفاتی و شوبنیدر
 و عین خود واحده در و ما تم الامتیز فانتم مثل قولنده بروجه وجهه دخی وارد یعنی حضرت وجودده برشی
 یوقدر الا متمیز در پس متمیز اوله امثال و اضداد لازم کاور پس حضرتان تقابل امثال کبی متعینه اولدی
 و کذلک حضرت وجودده اولان شی متمیز اولمده انکچون عدم مثل لازم کاور و زرا آنردن متمیز در و هر متمیز اولان
 شی ایچون مثل اولان زرا مغایر و مخالفدر پس الامتیز قولی تفسیری یعنی مثل ایله عدم مثل منتج اولمده فانتم
 مثل دیدی یعنی حضرت وجوددن خارج اولان شی متمیز اولیق پس خارجده مثل اولان زرا خارجده اولان
 شی متمیز در و هر متمیزه ایدر پس آنده مثل اولان خافی الوجود مثل خافی الوجود ضد لان الوجود حقیقة واحدة
 والشی لا یضاد نفسه) (پس وجودده مثل یوقدر پس وجودده ضد یوقدر زرا وجود حقیقت واحده در و
 کنندی نفسه ضد اولان پس وجودده متعینه اولان اشیا بری برندن متمیز اولمده من کل الوجوه مثل
 اولیق پس حقیقت وجودده بر احدیاتی فالمرکبان یعنی عام باقی فالمرکبه فانی اولمده زرا عالم کثرتی مقتضیدر
 و وحدت حقیقت ظهوری ایله کثرت مضمحله در پس حقیقتده موصول یوقدر زرا واصل یوقدر و دخی
 اول حقیقتده یان یعنی فارق یوقدر زرا یعنی متین یوقدر که آنندن متمیز و تعین اوله زرا کثرت نسبی و وجودیه
 وحدت حقیقتده مستهلکه در و افتراق و اتصال امر نسبی در واقع اولان الا اثین یبشنده و معلوم اولدیکه حقیقتده
 اثینیت یوقدر) (بذا جاء برهان العیان فاری یعنی الا عینه اذ اعین) (ذکر اولشان شمله برهان عیان و کشف
 اعطاء ایلدیکه ظاهر و باطنده وجود حقدن غیری برشی یوقدر پس بن عین بصر و عین بصیرت ایله مشاهده اتم
 الاحق عینی ظاهر و باطنده خارج عقلمده موجوداتی مشاهده ایتدیکم و قنده) (هو الاول والاخر والظاهر
 والباطن وهو کل شیء محیط) شهد الله انه لا اله الا هو (ذلک لمن خشی ربه ان یکونه) (فی بعض النسخ) (ان یکون
 هو) یوقول (رضی الله عنهم و رضوانه قولینک تقبیدر و بتم ماده واقع اولان اعتراضدر و ذلک قولی رضی الله
 عنهم و رضوانه) قولنک معونه و منه اشارت ایدر ای مقام الرضا مخصوص لمن خشی ربه یعنی ربوبیت و عبودیت
 حضرتینی بری برندن متمیز ایدوب هر بر یسنک حقی مراتب اسماء الهیه عبودیت محضه ایله متصف اولان عبد
 جاتین یبشنده تراضی مرتبه سنی اثبات ایدوب تأدبا و عبودیه آنندن تجاوز ایتدیز پس جاتین یبشنده واقع اولان
 رضامقامی شول عبیده مخصوصدر که یبندن خشی ایتدی رب آنرک وجودی اولمده و یاخود اول ربک
 وجودی اولمده که حقی وجود عینی به احوال ایدوب باطن و حدایت الهیه آنرک اوزره ظاهر اوله و غیری
 محو ایلده زرا وحدت سلطنتک ظهوری قنیده متمیز و تعدد محو اولور (وقل جاء الحق و زهق الباطل) پس عبد
 خشی ایدر اثبات و تجدید و رب ربک وجودی بتم وجود مد و با بتم وجود مد ربک وجودیدر دیکندن لعله بالتمیز
 زرا برندن خشی اولان عبیدرب ایله هر یوب یبشنده واقع اولان متمیز المده زرا عبودیت ایله یبندن
 متمیز در رب دخی ربوبیت ایله عبیدندن متمیز در ربوبیت هر یوبده محققه اولان و ربوبیت دخی ربک وجودی بر
 موجود اولان پس عبد عبدانی هر کزنده واقف اولدی ربی قننده مرضی اولدنی حلاله و ربک ربوبیتدن

راضی اولدی بقی خالده رب آنک عمو دیتندن راضی اولدیغندن اوتری وکذلک رب دخی ربوبیتی مرکزنده ثابت
اولدی عیدی قمنده مرضی اولدی بقی خالده وعبودیتندن راضی اولدی بقی خالده عبد آنک ربوبیتندن
راضی اولدیغندن اوتری پس حضرت ربوبیت وعبودیت تمیز اولدی (لما دلنا علی ذلک جهل اعیان
فی الوجود بمالک به عالم) لماقولی (تشهید ایله) شرط ایچون اولق جا ندره پس جوابی محذوف اولور ای لما دلنا
علی ذلک جهل بعض اعیان الوجود بمالک به عالم علمنا و حکمنابه یعنی وقتاکم بزه بوعیزه دلالت ایتدی وجودده
بعض اعیانک جهلی شول شیشه که عالم اتی کتوردی براول تمیزی عالم اولدی و انککه حکم ایتدی مثلا علماء
بالاهلک بعضی معارف الهیه و اسرار ربانیه دن بعض شیئی اظهار ایتدکه اعیان موجوده دن بعض
اشخاص اول اسراوی جاهلدر آنله انکار ایدر آنلری اظهار ایدن عالم آنلری عالمدر و لکن ظاهر اولان بودر که
لماقولی بغير ثبوت ایدر اوله و لام تعلیل ایچون اوله علمه قولی ایچون بوقتدیر اوزره کلام محذوفه محتاج اولمزه یعنی
خاشی رب ایله عبد یتنده تمیزی عالم اوله علمه خشیت ایدر زیر برزی بوعیزه دلالت ایتدی وجودده بعض اعیانک
جهلی شول شیشه که عالم اتی کتوردی (فقد وقع التمییز بین العبد فقد وقع التمییز بین الارباب) پس تحقیق
باعتبار اوزره عبد یتنده تمیز واقع اولدی یعنی عارف ایله جاهل یتنده بر یسنتک علی و بر یسنتک جهلی
تمیز ایله پس ارباب یتنده تمیز واقع اولدی زیرا عید اربابک مظاهر ایدر پس بر عبد ظاهر اولمزالشول
شیشه که رب خاص اکتافی اعطا ایتدی رب خاص اکتافی اعطا ایتدی شیشه که عبد لسان استعداد اعیان ایله
ریتدن اتی سوال ایتدی پس عید یتنده تمیز آنلر اربابی اعطا ایتدی شیشه که دره پس عید یتنده تمیز
ارباب یتنده تمیز در و ارباب یتنده تمیز خصوصیات ذاتیه ایله در پس تمیز اولان حضرت اسمائیه ده ارباب
یتنده ثابت اولیچ و بعد حضرت وجودیه ده عید یتنده ثابت اولیچ بطریق اولی عبد ایله رب یتنده
ثابت اولور (ولم يقع التمییز لفسر الاسم الواحد الالهی من جمیع وجوه بما یفسره الاخر والمعز لا یفسر
بتفسیر المثل الی مثل ذلک) واکر اسماء الهیه اربابی یتنده تمیز واقع اولمیدی البته اسم واحد الهی جمیع
وجوهی ایله تمیز اولور و ربی شول شیشه که اسم آخر انککه تفسیر اولور و حالوکه اسم معز جمیع وجوه ایله
تفسیر اولمزه اسم مذک تفسیری ایله بونک منلی جمیع اسماء متقابله دخی جمیع وجوه ایله بونک تفسیر
اولمزه نافع مضار و جلیل کبی (لکنه هو من وجه الاحدیة) لکن معز مذکور احدیت ذاتیه طریقله
و مذک تفسیری ایله تمیز اولور و احدیت ذاتیه اعتبار ایله پس هر بر اسم تفسیر اولور اسم آخر تفسیری ایله
کرلر اکاذب اولسون و کرلر ند اولسون زیرا احدیت ذاتیه اعتبار ایله حق ایچون نه ضد وارد و نه نادر
اضداد و انداد مراتب اسماء اعتبار ایله در (کما نقول فی کل اسم انه دایل علی الذات و علی حقیقته من حیث
هو فالمتنی واحد فالعز هو المثل والمعز لیس المثل من حیث نفسه و حقیقته) ته کیم سن اسماء الهیه دن
هر بر اسم حقیقه دیر سن که اول اسم ذاته و کندی حقیقته دلیلدر و بونک خاصه منی حقیقته پس جمیع
اسمائک معنایی واحد در پس معنائک وحدتی اعتبار ایله معز مذک هو یتیدر و معز مذک دکلر کندی
نفسی و حقیقی حقیقته پس بر اسم معز مذک حقیقی مذک حقیقته دن تمیز در یعنی هر بر اسم ایچون ابکی دلالت
وارد و بر یسی ذاته دلالت ایدر و بر یسی اسمک نفسه و حقیقته دلالت ایدر که انککه اسم آخر دن تمیز در
پس هر بر اسم ذاته دلالت ایتدی حقیقته و ذات جمیع اسماء ایله معنی اولدی حقیقته جمیع اسمائک
معنایی واحد اولور پس معنائک وحدتی اعتبار ایله معز مذک حقیقته پس و انککه تفسیر اولور ته کیم
باعتبار دن اوتری ابن قسّی مذهبی مرار ذکر اولدیکه ان الاسم یوضع و یحمل علیه جمیع الاسماء دیدی
و هر بر اسم نفسه و حقیقته دلالت ایتدی حقیقته پس اسم معز اسم مذک عینی دکلر (فان المفهوم
مختلف فی الفهم فی کل واحد منهم) زیرا مفهوم مختلفدر فهمه معز ایله مذک هر بر اسمک حقیقه زیرا
ایک یتندن هر بر اسمک مفهومی آنک حقیقی خصوصیتدر که ذات بر صفت ایله متصفه اولوب انککه ظاهر
اولدی پس صفت اعزاز ایله ذاتک اتصافی و ظهوری حقه اذلال ایله انصافی و ظهوره مخالفه در پس فهمه
معز لیه مفهومی مذک مفهومی و منه وجهه شرط محذوفه جواب اوله ای ان کنت کذا ان کل تبدی مخیر الکل
قصب السبق و یجوز ان یكون ان کل تبدی جوابا للاعتراض المقدر کانه لما جاب انه جاز قصب السبق لزم ان

بقال هل یکن ان تكون المسابقة بین ارباب الکمال خصوصاً بالغبین الی هذه الدرجة الرفیعة الجامعین لهذه
الجمیة السکایة فاجاب بقوله ان کل تبدی قصب السبق ای اذا فرض انهم قصدوا المسابقة و لکل من الوجوه
وجهة هو و لیه (فلا تفتی ولا تفتی ولا تفتی) بونیت یتین مذکور یتک نتیجه سی کبیر یعنی دیک اولور
پس بوقتدیر اوزره سن قانی اولمزه سن زیر حقیقت جهته سن حق سن و اید قانی اولمزه سن و دخی باقی قانی اولمزه سن
خلقت جهته بلکه ایتک هر آنده بحسب المواطن متبدله اولور دنیا و آخرت قال تعالی (بل هم فی لبس
من خلق جدید) و دخی سن افنا یتزن یعنی اعیان وجودیه بی مطلقا افنا یتزن زیرا عاوضن که آنلر حقیقت
مظاهر یدر حق ازل و ایدر آنلرده متجلی و ظاهر در و کذلک اعیان وجودیه بی مطلقا افنا یتزن زیرا اعیان
وجودیه ذات احد یتده و یوم قیامتده واحد قهار لک تجلی بی قننده قانیه و مستلکه در و کذلک خلقت حق دن
افنا ایتیه و حق خلقت سر ایتیه و کذلک حقه تجلی بی قننده خلقت افنا ایتیه زیرا خلقت ازل فی الحقیقة
فاندر پس سن اتی نیجه افنا یتزن و دخی حق ابقا ایتیه زیرا حق لم یزل باقیدر (ولا یلقی علیک الوحی فی غیر
ولا تلتی) و سنک اوزر بکه وحی غیر دن غیره القا اولمزه زیرا غیر یوقدر بلکه سندن سکا القا اولمزه سن حقه وجودی
اولدیغک حقیقته و سندن وحی غیره القا یتزن زیرا غیر یوقدر زیرا سن مقام جعده سن جمیع عباد سنک حقیقتک
مظاهر یدر پس آنلر سنک تفصیل کدر سن آنلر جمعی سن پس سن آنلر القا ایتدی ککه غیره القا یتزن
و باخود سنک اوزر بکه وحی غیر دن القا اولمزه الا سنک حقیقتکدن یعنی اذواق الهیه و اعطیات ربانیه دن
سکا هر نه شی القا اولنه و سندن تر یه ایدوب طایفه علوم الهیه بی القا ایتدی ککه هر شخصک حقیقی نه
اعطا ایدر سی اتی القا ایدر سن پس غیر دن بر شی القا اولمزه پس وقتاکم حق تعالی اسماعیل علیه السلام اوزره
رضا ایله و صدق و عداله ثنا ایلدیه پس شیخ رضی الله عنه رضائک امراری حکمتی بیان ایتدکد نکره
الان شاه امراری حکمتک سیاتیه شروع ایدوب دیدی (الثناء بصدق الوعد لا بصدق الوعد و الحضره الالهیه
تطلب الثناء المجد بالذات) یعنی منی علیه اوزره ثناء صدق و عداله در صدق و عداله دکلر و حضرت
الوہیت بالذات محمودة اولان ثنائی طایفه در یعنی ارباب عبید اولان اسماء الهیه جهته جمعی جامع اولان حضرت
الهیه که خزان اسماء محمودة اولان اعطیات و هبات مخزنی و کلمات و خیرات معدنر جمیع مخلوقات
عبیدی اوزره نازل اولان آلا و تم حقیقه بالذات محمودة اولان ثنائی در طلب ایدر زیرا عبید اوزره نازل اولان
نم بالذات محمودة در زیرا حضرت قدس و لاهوت و عالم انس و جو و تدن نازلدر بر غرض و عوض ایچون
دکلر بلکه جناب حضرت الوہیتدن ظهور ایچون و جلا و استجلا ایچون و جانب عبیددن تحصیل
معرفت و عبادت ایچون و وصول جناب کبریا ایچوندر پس ذات الهیه بالذات محمودة اولان ثنائی طلب ایدر
(فدنی علیها) علی البیضاء للمفعول و فی بعض النسخ علی الحضرة الالهیه (بصدق الوعد لا بصدق الوعد بل
بالتجاوز فلا تحسب الله مخلف وعده رسله لم یقل وعده بل قال وتجاوز عن سبائهم مع انه یعد علی ذلک
پس حضرت الهیه اوزره صدق و عداله ثنا اولور و صدق و عداله ثنا اولور و صدق و عداله ثنا اولور و صدق و عداله ثنا اولور
و جرایدن تجاوز ایله ثنا اولور و حق تعالی (فلا تحسب الله مخلف وعده رسله) دیدی پس بوقوله بحق صدق
و عداله محمودة اولدیغنه دلیل ابراد ایلدی یعنی حق تعالی (فلا تحسب الله مخلف وعده رسله) دیدی و دیدی
(فلا تحسب الله مخلف وعده رسله) بلکه وتجاوز عن سبائهم دیدی مع هذا حق تعالی سبائت اوزره نواز
ایتدی یعنی آیت کریمه دن وعیدک صدق و تحقیق لازم کادیکندن قطع نظر و تجاوز عن سبائهم قواله
سبائتدن تجاوز ایتکله و عده ایتدی مع هذا وعید ایتدی پس صدق و عداله حضرت الهیه اوزره ثنا
اولمزه زیرا وعید بالذات محمودة دکلر عبادک سبائتی مقابله سنده در قانی علی اسماعیل یانه کان صادق الوعد
و قد زال الامکان فی الحق) پس حق تعالی اسماعیل اوزره اتی ایلدی اسماعیل صادق الوعد و لسی ایله یعنی کان
صادق الوعد قولله مدح ایلدی و وعیدک صدق عهد سابقه ابقا ایتدیکندن اوتریدر و تحقیق حقه
حقیقه و عدله تحقیق امکانی زاتل اولدی و عدله تحقیق محقه اولمزه زیرا حق تعالی (فلا تحسب الله مخلف
وعده رسله) دیدی و اسماعیل اوزره دخی صدق و عداله ثنا ایلدی صدق و عداله ثنا ایلدی بلکه وتجاوز قولله
و عدا ایتدی (وتجاوز عن سبائهم) دیدی و کذلک (ان الله یغفر الذنوب جمیعا) ان الله لا یغفر ان یشر له به و یغفر

مادون ذلالت دیدی و کذلک (و ما ترسل بالآیات) ای آیات الوعد (الآنحو) یا و اعلمهم بتقون (قوی کی پس
حق تعالی صدق و عدا به - اما علی اوزره ثنائی تمکله که اول ثنائی و عدو حق صدقینک جمله - ستمند و تجاوز ایله *
و عدا بیک ایله ثابت اولدیکه و عدل و قوی واجبدر و وعد دخی تجاوز و عفو و غفراندر پس و عدل صدق
نبوتدن و عدل و قوی امکانی ثابت اولدی (لما فیہ) (ای فی الامکان) (من طلب المرجح) (زیرا و عدل
امکانی تحق قنده طاب مرجح حاصلدر زیرا ممکنک احد طرفیندن بریستک و قوی مرجح ایلدره و بوند
و عدلی مرجح ذنوبدن غیر بری یوقدر پس ذنوبک طای لازم کاور و میثاقدن عدم تجاوزک طای لازم کاور
و خالبو که انسان طلب کالات و حسنات ایله مامور و میثاقدن تجاوز ایله موعوددر زیرا و عدل و قوی
تخوف و اتقا ایچوند * پس و عدا اوزره ایفاء و عدلی مرجح و عین ایفاءک ایجاب دخی موجب باقی دکادر
و طرف و عدده مرجح دائم و باقیدر * پس و عدل صدق واجبدر ممکن دکادر زیرا ممکن اولدی و عدل صدق
دخی لازم کاوردی پس و عدل صدق لازم کاردی و حق اوزره صدق و عدل ایله ثنائی و قوی لازم کاوردی
و خالبو که و عدل صدق ممکن دکادر پس انکچون حق صدق و عدل ایله ثنائی و قوی (شعر) فلم یبق الا صادق
الوعد و حده * پس و عدل امکانی زائل اولد یغندن اوزری یا کثر صادق الوعددن غیر باقی قالدی یعنی صادق
الوعد قالدی زیرا تجاوز ایله و عدل صدق واجبدر و و عدل تصدی ممکن دکادر زیرا و ما ترسل بالآیات
الآنحو یا و اعلمهم بتقون قوی اوزره * مرجحینک آیات و عدل ایله ارسالی دکادر الا تخوف ایچوند و دخی
خلق اتقا ایچوند پس صادق الوعد ایله حضرت الهی به ثنائی و عدل و صادق الوعد ایله ثنائی و قوی زیرا
تجاوز ایله و عدل تحق قیل و عدل تحق قیل امکانی زائل اولدی (و ما الوعد الحق عین تعالین) (مفعول
ایچون میندر و حقت و عدلی ایچون معاینه اولور بر عین یوقدر زیرا و مینندن اهل عصیان حشده اولان
و عدل عینی زائل اولدی عفو و مغفرت ایله و کافر و منافقین حشده عذابلرینک انقلابی ایله احوالرینه
مناسبه اولان نعمت ایله (و ان دخلوا دار الفناء فانهم) و اگر چه کیم آیات و عدل ایله مخاطب اولان قوم دارشقا
اولان جهنمه داخل اولور لسه استحقاقلری سببیله پس تحقیق آنلر) (علی لذة فیما نعيم مبین) (اول
دارشقا ده بر لذت اوزره درلر بر نعيم اوزره درلر که مینا بندر یوقدر اوزره نعيم قوی علی لذة تولدن بدل واقع
اولور و نعيم قوی مبتداه محذوفک خبری اولقی جائزدر و مبین قوی نعيم تولدک مقتدر و فیما ضعیفی داره
واجبدر و یوقدر یوقدر ایله اولور و نعيم مبین یعنی آنلر دارشقا ده) (نعم جنان الخلد والامر واحد) (و فی نسخه
(فالامر واحد) (جنان خلد نعيمه و حال بوکه امر واحددر و تجلی سببیله یعنی سعدا و اشقیای اوزره اولان تجلی
واحددر و امر التذلل و تم دخی اهل جنت ایله اهل جهنم بیتده واحددر یعنی اهل جنان اولان نفوس
طبیعه طیبات ایله متنعمه و متلذذه اولدی کی اهل جیم اولان نفوس خبیثه دخی خبیثات ایله متنعمه
و متلذذه اولور پس هذاب آنلر عذاب اولور پس نعيمینک امری فریقینه مخصوص اولان مزاج سببیله
واقع اولان لذت اعتبار ایله واحددر نعيم قوی مبین ایچون مفعول اولقی اوزره منصوبدر) (و بینهم ما عند العلی
جانبین) (و حال بوکه نعيمین بیتده تجلی قنده تباین حاصلدر یعنی محلات امتدادی سببیله نعيمین بیتده مبین
وارددر مثلاً عا طرفندن نازل اولان ما کی بر موضعه سکر و بر موضعه حنظل اولور پس اهل جنان نعيمی
بیتده صورت رحنده حقت تجلی سببیله قنده بوندن بعید و اردر زیرا اهل جیمک نعيمی ارحم الراحمین رحمتنددر
زیرا غضب و عذاب نکر حاد در و اهل جنانک نعيمی ارحم الراحمین حضرت ستمنددر) (یسعی عذاباً من عذوبة
طعمه) (یعنی اهل جهنم ایچون اولان نعيم عذاب ایله تسبیح اولور طعمه عذوبة بتندن یعنی عذاب عذوبة
طعمدن مأخوذدر پس جیمک عذاب نعيمه منقلب اوله عذاب عذوبة طعمدن اولور * پس اهل نازل ایله
اهل جنت بیتده عذوبة و لذتده امر واحد اولور) (و ذالک کالشر و القشر صابین) (ذالک لفظ عذاب ایله اشارتدر
وله ضعیفی عذاب راجحه در یعنی افظه عذاب عذاب ایچون قشر کبیر و حال بوکه قشر ایله آفتدن صابندر پس
لفظ عذاب عذاب معنای حافطدر حقایق اشیا دن غافل اولان اهل جیمک ادرا کنند و ذالک نعيم اهل نازل
ایچون قشر کبیر اهل جیم نعيمک کثافتندن و اهل جنان نعيمک لطافتندن اوزری تبین و تحاله حار و بر و لباب

انسان و بشر ایچون اولدی کی قشر ایله حقتدر * حقت ایله بالمکاره * پس اهل نازل و عمارت دنیا
ایچون مشاقی و مقلدر و اهل جنت مظاهر در عمارت آخرت ایچون معارف و حقایق ایله حقتدر و پس اهل نازل
اهل جنتی محن و شدایدن حقت ایلدر و ملازمت هابده آنلری تفریح ایلدر و اهل جیمک غفای سببیله
اولان دنیا نیک عمارتی موجب مظاهر انسانیه کمالیه در و کفار و غافل اصلاقی محامل و و ابرار و اختیاردر
و اهل وحدتک قلوبنده مظهر و ایدن صورت توحید و شاهده ایندکاری جمال قریب مانتد جیم اولان عالم
طبیعه در و صورت انسان کبیر اولان عالمک سموات و ارضی جامعدر جیم اجزای سببیله محامل مظاهر
انسانیه و حوامل صور بشریه کمالیه در (امدی) شوبله معلوم اوله که رحمت صفت الهیه اصلیه در و غضب
صفت عارضه در عیدک ذنوبه ارتکابلر بنعمتوقفه در و واسم منتقم دخی که مغضوب علیه آنلر یوقیت حشده در
اممات ایله دندر عید اوزره آنک حکمی عیدک جریمه می حسیله در پس عید اگر چه کیم عقاب مستحق
اولوب دارشقا به که جهنم داخل اولور لسه پس عاقبت لابددر که حقت رحمت سابقه می غضبی سبق ایلله
و اهل نازل حقتده عذاب عذبه منقلب اوله و اهل عذابک عواقبی بعد الا حجاب لابددر که رحمت راجحه اوله و لکن
اهل نازل یوقه نعيمی جهنم ایچنده در یعنی عذاب ایله متلذذ اولور لسی اگر جنتدن نسیم هبوب ایتسه آندن
استکرا ایلدر و آنکه مذهب اولور لسی که کیم نکر ارباب ایله و قافله راجحه و رد ایله متاذی اولور
قال الشيخ رضي الله عنه في الفتوحات في الباب العشرين ان نشأة النار اعني اهلها اذا انتهى فهم الغضب
الالهى المده ولحق بالرجة التي سبقته في البدن يرجع اليكم لها فهم وصورتها لا تبدل ولو تبدلت
تعدو بانفسكم عليهم أولا باذن الله وتوالت حركته الفلك الثاني من الالهى بما يظهر فيهم من العذاب في كل محل
قابل للعذاب وانما اجل ان فيما نحن لا يقبل العذاب فانما انقضت مدتها وهي تحته واربعون الف سنة تكون
هذه المدة عذابا على اهلها بعد بون فيها عذابا متصلا لا يفتر ثلاثة وعشرين الف سنة ثم يرسل الرحمن عليهم
نومة يغيبون فيها عن الاحساس وهو قوله تعالى (لا يعوت فيها ولا يحيي) (وقوله عليه السلام في اهل النار
الذين هم اهلها انهم لا يعوتون فيها ولا يحيون يريد حالهم في هذه الاوقات التي يغيبون فيها عن احساسهم مثل
الذي يغشى عليه من اهل العذاب في الدنيا من شدة الحزن وقوة الالام المفرطة فيكون كذلك تسعة عشر الف
سنة ثم ينفقون من غشيم وقد بدل الله جلودهم جلودا غير هاذي جلودهم في اخر الف سنة ثم يغشى عليهم
فيكونون في فزعهم احد عشر الف سنة ثم ينفقون وقد بدل الله جلودهم جلودا غير هاذي جلودهم في اخر الف سنة ثم يغشى عليهم
فيكونون في فزعهم سبعة الاف سنة ثم يغشى عليهم ثلثة الاف سنة ثم ينفقون في فزعهم الله لذة وراحة
مثل الذي ينال على تعب وبسطة فقط وهذا من رحمة التي سبق غضبه ووسعت كل شي فيكون لها حكم عند
ذلك سكر التأسيد من الاسم الواسع الذي به وسع كل شي رجة وعلما فلا يجدون الما ويدوم لهم ذلك ويستغفونه
ويتولون نسياناً فلان سال حذارا ان تذكر نفوسنا وقد قال الله لنا اخسوا فيها ولا تكلمون) (فيسكتون
وهم فيها سلبون ولا يبق عليهم من العذاب الا الخوف من رجوع العذاب عليهم فهذا القدر من العذاب
هو الذي يتسر مد عليهم وهو الخوف وهو عذاب نفس لا حسي وقد يذوقون عنه في اوقات فتعهم الراحة
من العذاب الحسي بما يجعل الله في قلوبهم من انه ذو رجة واسعة يقول الله تعالى (نسياناً كما نسيتم لقاء يومكم هذا
ومن هذه الحقيقة يقولون نسياناً اذ لم يحسوا بالالام وكذلك قوله) (نسوا الله فسيحهم وكذلك اليوم نسي) (نسي
اي تترك في جهنم اذ النسيان الترك وبالهمزة التاخر واهل النار حظههم من النعيم عدم وقوع العذاب
وحظههم من العذاب توقعه فانه لا امان لهم بطريق الاخبار عن الله ويحبسون عن خوف التوقع في اوقات
فوقتها يحبسون عنه عشرة آلاف سنة ووقتها التي سنة ووقتها سنة الف سنة ولا يخرجون عن هذا القدر والمذكور
حتى ما كان لابد ان يكون هذا القدر لهم من الزمان واذا اراد الله ان ينعمهم من انعم الرحمن ينظرون في حالهم
التي هم عليها في الوقت ونحروهم عما كانوا فيه من العذاب فينبهون بذلك القدر من النظر فوقها ويدوم لهم
هذا النظر الف سنة ووقتها تسعة آلاف سنة ووقتها تسعة آلاف سنة فيزدون نقص فلا يزال حالهم هذا دائماً
في جهنم اذ هم اهلها انتهى كلامه (امدی) مادامک حق تعالی اجزاء تقابل ایله غفار و قهار و جبار و جلیل
و معز و مذل کی متجلد در مظهر جمال و جلال اولان جنت و جیم و آنلر اربابی اولان مؤمنین و جبار که اسماء

مقابل مظاهر در دام و باقی در جنت نهم جنان ایل منتم اولان انبیا و مقررین ربك جالی مشاهده سنده
و تجلی ذاتك ظهوری قنده جنان ایچنده اولان حور و قصور و جیم ایچنده اولان دركاتب بالكلیه آنلرك
شمودی قنده و نظرنده مضحكه اولور جمال وجهه مطلقدن غیری تعیناتدن برشی مشاهده ایتمزله پس
اول تجلی خاص ایل قانیه اولان جنت و جیم و ما فیها وقت معموده بودشم دلاریابی قنده قانیه اولقدن
وقت آنرده آنلرك قنده و دخی بودشم دی مشاهده ایچنده قنده جیم اوقاتده موجوده اولمق لازم کلز
پس شی واحد اعتبارین مختلفین ایل معدوم و موجود اولور و كذلك جیمك دخی ایچنده اولان دركاتب ایل و اكل
و شرب اولان زقوم و جیم ایل اسم قهارك حکمی عند اولدقه تطاول سنین و احقاب ایل وجهه مذکور اوزره
عذاب عذبه و نعمتی نعمته تبدل اولقدن عین جیمك دفعی و صورت عذابك بالكلیه ازاله سی لازم کلز و اما
نعمیات اسمائیه اصولیه رجوع ایتدكه و جیم حضرت و عوالده ساری اولان نفس رحمانی و تجلی الهی
سری ظاهر اولوب صورت کویته و تعیناتی مرتفعه اولدقه سر وحدتك و غیرت احدیتك ظهوری قنده جیم
نعمیات نسبییه و وجودیه مستهلكه اولور و بوسره شیخ رضی الله عنه فتوحاتده باب خامسده اشارت ایتدی
و ایتدی و هو الشفع لنفسه عامه و خاصة خاصة فی الدین و عامه فی الاخرة من وجهه ما اولدك قدم علی قوله مالک
يوم الدين الرحمن الرحيم لتأنيس افئدة المحجوبين عن رؤية رب العالمين الا ترى يقول اى النبي عليه السلام يوم
الدين شفعت الملائكة والنبون وشفع المؤمنون وبنی ارحم الراحمين ولم يقل وبنی الجبار ولا انه ارايع التأنيس
قبل ايجاد الله علی قلوبهم فن عرف المعنى فی هذا الوجود و صله الاختصاص فی مقام ارحم ومن جهه ایا فی هذا
الوجود و دخل فی العامة فی الحشر الاكبر قبحی فی مقام الراحمين فعاد الفتق ارتقا و الشفع و ترا بشفاعه
ارحم الراحمين من جهته ظاهر السور الی جنة باطنه فاذا وقع الجدار و انهم دم السور و امتزجت الانهار و التفت
البحران و عدم البرزخ صار العذاب تعیا و جهنم جنة فلا عذاب ولا عقاب الا نعيم و امان بمشاهدة العيان و ترثم
الاطيار بالالخان علی المقاصير و الاقنان و لم الحور و الولدان و عدم مالک و بنی رضوان و صارت جهنم تنعم
فی حظائر الجنان و انضح شربا یس فیم فاذا هو ومن مجده سیان فانما ماتصر فالاعن قضاء سابق و قدر
لاحق لا یحیی اهلما عنه فلا یلد له ما منه و حاج آدم مومي اتبی كلامه) و الحاصل حقیق قدرت تامه سی و قوت
عامه سی قنده بعید اولز که دنیا و آخرت و ما فیها جیم نعمیات وجودیه بی آن و احده اعدام ایدوب آنلرك
امنائی و یا ناردن خبری اولان صورتی ايجاد ایل بلکه عارف محقق و وارث مدقق قنده خلق ائی ان واحده
تجددده در) (بل هم فی لبس من خلق جدید و الله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم

فصل حکمة روحیه فی کلمه یعقوبیه

امدی شویله معلوم اوله که حکمت روحیه نك شرعی حق تعالی (ووصی بها ابراهیم بنیه و یعقوب یابی
ان الله اصطنی لکم الدین) (قولید رانکچون دین ایل ایتد ایدوب دیدی) (الدین دینان دین عند الله تعالی و دین
عند من عرفه الحق تعالی و من عرفه من عرفه الحق و دین عند الخلق و قد اعتبره الله) (دین لغته انقیاد معنایسته
اطلاق اولور و من عند الله موضوع اولان شرع معنایسته دخی اطلاق اولور) (ان الدین عند الله الاسلام)
پس دیندن بونده مراد من عند الله وضع مشروع و امر موضوعه اطلاق اولور که عبد طرقتدن ظاهر اوباطنا
تسلیم و انقیاد در اما ظاهر انقیاد پس شول شینک اثباتی ایل واقع اولور که الله تعالی اسان رسول اوزره کاشنده
اول شینک اثباتی ایل امر ایتدی و اما باطنا انقیاد پس حق تعالی ارسال ایتدیکی انبیا و رسالک تصدیقه حقیق
اخباری تصدیق ایدوب من غیر توقف و لا ارباب انبیا و رساله و اخبارات الهیه به ایمان کتور کتور بقول الله تعالی
فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكمولک فيما تجر بینهم ثم لا یجدوا فی انفسهم حرجا مما قضیت و یسلموا و یسلما پس انقیاد
باطنك حقیقی بودر که نفسده حرج باقی قانیه الله ایل رسول قضای ایتدیکی شیون و الله ایل رسول قضای ایتدیکی
شیوده امر حقه و امر رسوله تسلیم کلی ایل تسلیمدر پس دیندن مراد انقیاددر پس دینک اولور دین ایتدی
برسی عند الله اولان دیند و دخی شول کسنه نك قنده اولان دیند که حق تعالی اول دینی کانقر یف ایلدی
و دخی شول کسنه نك قنده اولان دیند که اکافی تعریف ایلدی شول کسنه که اکحق تعریف ایلدی
پس دین باحضرت جمدن نفیر واسطه نازل اولان شرعه انقیاددر و با واسطه رسول ایل و واسطه مؤمنین ایل

موضوع اولان شرعه انقیاددر و بری دخی عند الخلق اولان دیند و الله تعالی ائی اعتبار ایتدی یعنی حقیق
قنده معتبردر و خلق قنده اولان دین طریقه محموده در که اصحاب قتراندن عقلا و حکما ائی وضع ایلدی
و بونوع دین حقیق قنده معتبر اولدی قرت زمانده معتبردر که حق تعالی به انکله عبادت اولور و انکله
اکا انقیاد اولور و شرع و دین جدید ایل رسولک بعثتی قنده بود دخی منسوخ اولور و الله قنده دخی آنک
اعتباری بودر واسطه رسول ایل مقرر اولان دین شرع جدید ایل مبعوث اولان رسولک بعثتی ایل منسوخ
اولدی یعنی کبی) (قال الدین الذي عند الله هو الذي اصطفاه الله واعطاه الرتبة العلیة علی دین الخلق فقال تعالی
(ووصی بها ابراهیم بنیه و یعقوب یابی ان الله اصطنی لکم الدین فلا تموتن الا و انتم مسلمون ای منقادون الیه)
پس عند الله اولان دین شول دیند که الله تعالی ائی اصطفای ایتدی و دین خلق اوزره اکارسته علیه بی اعطا
ایتدی ز برادرین الهینک وجودی قنده دین خلقت حکمی و اعتباری بودر پس الله تعالی) (ووصی بها
ابراهیم بنیه و یعقوب یابی ان الله اصطنی لکم الدین فلا تموتن الا و انتم مسلمون) (دیدی یعنی بودینه ظاهر
و باطنا منقاد اولدی بکماله پس دین الله تعالی به انقیاددر) (وجاه الدین بالالف واللام للتعریف والعهد
فهو دین معلوم معروف و هو قوله تعالی ان الدین عند الله الاسلام وهو الانقیاد فالدين عبارة عن انقيادك
(ولقد دین الف ایل و لام ایل تعریف و عهد ایچون کلدی پس دین معلوم و معروف اولان دیند و اول دین معلوم
الله تعالی ان الدین عند الله الاسلام قولندن مراد اولان دیند و اسلام انقیاددر پس دین سنک انقیاد کدن
عبادت یعنی دین عبد طرقتدن انقیاددر وضع مشروعدر) (والدين من عند الله هو ان شرع الذي انقذت
انت الیه) و من عند الله اولان دین شول شرعدر که سن اکا منقاد اولدک یعنی دین اسلامدن عبارت اولدقه
اسلام دخی انقیاددر پس دین انقیاددر عبارت اولور و شول بودر که انقیاد عبد طرقتدر پس عبد
طرقتدن دین انقیاددر و من عند الله اول دین شول شرعدر که عبد اکا منقاد اولور) (قال الدین الانقياد والاموس
هو الشرع الذي شرعه الله تعالى فن انصف بالانقياد لما شرعه الله فذلك الذي قام بالدين واقامه ای
انشاء كما یقیم الصلوة فالعبد هو المنشی للدين والحق هو الواضع للاحكام فالانقياد عین فعلك فالدين من فعلك
فما سعت الا بما كان منك) پس دین عبد طرقتدن انقیاددر و ناموس شول شرعدر که الله تعالی ائی شرع ایتدی
پس شول کسنه که الله تعالی اکا شرع ایتدیکی شینه انقیاد ایل متصف اولدی پس اول شول کسنه در که
دین ایل قائم اولدی و دخی دینی اقامت ایتدی یعنی دین انشا ایتدی ته کیم عبد صلاتی اقامت ایدر یعنی انشا
ایدر پس عبد دینی منشیدر و حق احکام شرعی بی واضعدر پس انقیاد سنک فعلک عیند پس دین
سنک فعلکددر پس سن مسعود اولدک الاسندن اولان شینله یعنی فعلک اولان انقیاد ایل زبر اوقتا کیم دین
انقیاد اولدیه و انقیاد سنک فعلک اولدیه دینک فاعلی و منشی سن اولور سن زبر اسعادت سنک صفتکدر
و سنکچون حاصله اولان صفت واقع اولز الاسنک فعلکدن پس سنک سعادت سنک فعلکددر زبر هر فعل
اختیاری البته نفس فاعله بر اثر اثر ایدر پس سنکچونک آنک او امر به انقیاد ایتسک تحقیق اکا اطاعت
ایدر سنکچونک اکا اطاعت ایتسک اولدخی سکا اطاعت ایدر و سنک کمالکی سکا افاده ایدر کما قال انا جلیس
من ذکر فی و انیس من شکر فی و مطیع من اطاعتی) (فکما اثبت السعادة لك ما كان فعلك كذلك ما اثبت الالهام
الالهية الا لافعاله و هی انت و هی المحدثات فبنا ناره حی الها و بانارک سمیت سعیدا) (پس ته کیم سنکچون
سعادت ایتسک اولدی شول شی که سنک فعلک اولدی كذلك اسماء الهیه بی اثبات ایتدی الا لله الا افعالی و آنک
افعالی سنسن و آنک افعالی محدثاندر پس الله تعالی اناری ایل اله تسبیح اولندی و سنک ایتسک ایل تسبیح
اولندی یعنی ته کیم سنکچون سعادت سنک فعلک اولان انقیاد اثبات ایتدیسه كذلك اسماء الهیه بی الله ایچون
اثبات ایتدی الا آنک افعالی زبر اسماء الهیه ذات احدیته منشیدر و ظاهره دکدر و الله ایچون نایته دکدر
الامر براسنک کمالی و فعلی بر مظهرده ظاهر اولدقه مظهرده ظاهر اولان افعالدن هر بر فعله مخصوص
اولان اسم ایل الله تعالی مسعی اولور پس اسماء افعال و آثار ایل نایته اولور یعنی اول اسماء الهیه اللهم مسعی
اولمی و اول اسماء الله ایچون نایته اولمی افعال ایل در ته کیم اسماء افعالک ظهور نه سباید و الله افعالی
سنسن و آنک افعالی محدثاندر و تقدیر اوزره موضعیته هی ضمیری افعاله راجع اولور و هی المحدثات قوتی

و هي انت قولن بدل اولي جائز و عطف بيان اولي دخی جائز و ضمير اول اسمایه و ضمير ثانی افعاله عاید
اولی دخی جائز و معنی الالهک اسمایه سنن یعنی اعیان ثابته در و آنک افعالی محمد ثانی و ضمیر اول افعاله
و ضمیر ثانی انت ایله مخاطبه اولان اعیان وجودیه به ارجاع اولی جائز و معنی الالهک افعالی اعیان وجودیه در
واعیان وجودیه محمد ثانی و پس الله تعالی اثار و افعال اولان محمد ثانی سبیل الیه تسبیح اولور و زیر املوه
و مریوب و مخلوق الیه الوهیت و ربوبیت و خالقیت و مقبیل الله ظاهر اولوب الیه و رب و خالق الیه تسبیح اولور
و سندی آثار و افعاله سبیل الیه تسبیح اولور و پس سعادت او امر و نواهی الیه به اقتیاد و تسلیم
و رضا کبی اولان انقیاد در و شقاوت عدم انقیاد در و زجر و خنک من حقن امرینه متقاد اولسک پس حقه
اطاعت ایدرسن و هر حقنکم او امر و نواهی حقه اطاعت ایتسک حق دخی سنک سؤلک اجابتدن سک اطاعت
ایدرس حق سک اجابت ایتر اسنک کاجابت ایتدیک شیکله پس سنی اسعاد ایتدی اسنک افعاله و بوندن
اعظم سعادت اولور و کدی سنک احداث و انشاء حقه حق سنی اشر الیه و لیکن انسان ایچون سعادت عظمی
اول حیده تظهور اولور و که انسان جمیع اسماء الیهیه بی جامع اولوب صورت الیهیه به مظهر اوله پس (ان الدین
عند الله الاسلام) خواهی اوزره دیدن مراد ظاهرا و باطنا السنه رسل اوزره وارده اولان او امر الیهیه به
تسلیم و انقیاد در و سکرمه مشیت و ارادت الیهیه او امری و قضا و قدر حکمی حیثیه متقاد اولوب و مظاهر اشیان
بر مظهر حقه در اعراض ایتدوب حق کندی امرینه بصیر و ناظر و شهید و حاضر مشاهده ایده و امری اکا
نفویض و تسلیم الیهیه پس بودین الیه سعادت عظمیه و اصل اولور و اما یونک مادونی اولان سعادت انقیاد
حیدر در و کذلک او امر الیهیه اول امر ده انقیاد عظمی منتج اولور و انقیاد سعادت عظمی در (فانزلک
تعالی و فی نسخه فانزلک الله منزله اذ ائت الدین و اتقوا الله) (پس الله تعالی سنی کندی نفسی
منزله سنه انزال ایلدی خنک من سن دینی اقامت ایتسک و دخی الله سک شریع ایتدی شیکله سن متقاد اولسک
یعنی دین اقامت در و حقن الوهیت الیه ظاهر اولان کالی اثار و افعال الیه متحق اولور حقه حق سنی کندی نفسی
منزله سنه انزال ایلدی دخی اقامت ایدوب انشاء ایتدیک حیده و سک شریع ایتدی ایتدی احکام و او امره انقیاد
ایتدیک سنک سعادت آثار الیه حاصل اولور و یا خود سنی کندی نفسی منزله سنه انزال ایلدی سنک فعلک
اولان دخی کندی نفسیه اضافه ایتدی حیده ته کیم (ان الدین عند الله الاسلام) دیدی یعنی عند الله
معتبر اولان دین اسلام در و اسلام انقیاد در و پس سنک انقیاد اولان دینی کندی نفسیه اضافه ایتدی الاله
الدین الخالص قولن و دخی سنی کندی نفسی منزله سنه انزال ایتدی سک شریع ایتدی شیکله سن متقاد
اولد بیکده و دخی اقامت ایدوب انشاء ایتدیک حیده سنک سعادت آثار و فعلک اولان دینک الیه حاصل اولد بخی
کبی کذلک حق تعالی سنی خلق ایدوب سن آندن طلب ایتدیک شیی اول سک اعطا ایتسک سک مطیع
و متقاد اولور و آنک فعلی اولان سنک وجود کله متحق اولور و اسمایله ثابته اولور) (و سبسط
فی ذلک ان شاء الله تعالی ما تقع به الفائدة بعد ان تبين الدين الذي عند الخلق الذي اعتبره الله) (و عن قريب
ان شاء الله تعالی دینه بن بسط ایدرم شول قولی که آنکله فائده واقع اوله خلق قتنده اولان دینی بیان
ایتدیکم در و سکرمه که اول دینی الله تعالی اعتبار ایلدی) (فالدين كله الله) (پس دینک کلیسی الاله مخصوص در
الاله شریعی اعتبار اولور و سکرمه و کزلک خلقک صنعی اعتبار اولور و سکرمه الالهک قتنده معتبر در و زرا اول احکامک
و ضعی الله تعالی به مخصوص در پس انقیادک کایسی دخی الله تعالی به مخصوص در) (و کله سنک لامنه الا بکم
الاصالة) (و دینک کلیسی سنند در الاهدن دکادر الا صالت حکمی الیه زرا انقیاد سنند در الاهدن دکادر و شریع
دخی سنند در سنک استعدادک طیبیله وضع اولدی و صالت حکمیه الاهدن اولد بخی بودر زرا فعلک افعالی
واقاضه می حقدن در مظاهر دن دکادر الا مظاهر الی استعدادات خاصه الیه حقدن طلب ایدوب انزلدن نظم و
ایتمکله انزه اسناد اولور و پس الاله متقاد اولان کر لمن عند الله صورت اجدادن مأمور اولد بخی شیکله
انشیاد ایتسون و کزلک خلق قتندن صورت تفصیلدن مأمور اولد بخی شیکله انقیاد ایتسون اول انقیاد اصلده
الاهدن در و الله ایچوندر) (فالدين كله الله) (پس انقیاد دخی حقدن پس شیخ رضی الله عنه خلق قتنده اولان
دینک بیان شروع ایدری) (قال الله تعالی و رهبانية ابتدعوها) (الله تعالی و رهبانية ابتدعوها دیدی

پس دین خلقی الله تعالی بک قولن دن اولدی و رهبانية یعنی عقلا و حکدان ریاضات شافه اربابی ایچون
بجمله اولان ادیان که صفای باطن الیه و ذوق روحانی الیه آنرا اول ادیان ابتداع و اختراع ایتدیر یعنی وقتا کیم
کندی بلک عبودیتی مقامن و حقن ربوبیتی مقامن بواطن نقیمه دن لامعه اولان انوار الیه و قلوب صافیه دن لایحه
اولان انوار الیه مشاهده ایتدیر سه پس ربک نعمته که آنری خلق ایدوب آنره هدایت ایلدی شکر دن اوتوری
کندی نفسیه عبودیت الیه تکلیف ایتدیر یا کندی نفسیه الیه و باصفای باطنی ربک مقتضای اولان
واردات قدسیه ربک الهامی الیه و هر بریسی کندی شرب خاصی اوزره بر طریقت خاصه و شریعت مخصوصه
اختراع ایتدیکه آنکله حقه عبادت الیه) (وهی النواميس الحکمة التي لم یحیی الرسول المعلوم بها فی العامة
من عند الله بالطريقة الخاصة المعلومه فی العرف) (یعنی اختراع اولان شرایع مخصوصه شول نوامیس
حکمه در یعنی حکمت و معرفت اقتضا ایتدی شول شرایع در که عامه ده معلوم اولان رسول من عند الله
آنری کتور مدی عرفده معلومه اولان طریقه خاصه الیه یعنی عامه قتنده معلوم اولان رسول عرفده معلومه
اولان طریقه نبوت الیه من عند الله آنری کتور مدی بوقدر اوزره فی العامة قولی المعلوم قولن متعلق اولور
و بالطریق قولی لم یحیی قولن متعلق اولور و ایتدی دخی لم یحیی قولن متعلق اولی جائز یعنی رسول معلوم
من عند الله طریقه خاصه الیه که عرفده معلومه در عامه یتدیه و عامه حقدن آنری کتور مدی و بالطریق
قولی ابتدع و ها قولن متعلق اولی جائز در ای اختراعها بالطریق الخاصة المعلومه فی عرفهم و شیخ کلای
مشر در که نوامیس الیه انیان اگر چه کیم عامه ناس یتدیه طریقت نبوت الیه اظهار مجهز الیه رسول معلوم
کلیله اولدی و لیکن من عند الله آنکله قولن نازل اولان رسول الهام و القا الیه مقرر اولدی) (فما وافقت
الحکمة والمصلحة الظاهرة فیها ای فی تلك النواميس الحكم بالتصبالله فی المقصود بالوضع المشروع
الایم) (پس وقتا کیم عقلا و حکما اختراع ایتدی نوامیس اولان حکمت و مصلحت حکم الیه به وضع
مشروع الیه مقصودده موافقت اولد یسه و وضع مشروع الیهیدن مقصود اولان حکم الیه نفوس
ناقصه تکمیل و اکمال در پس نوامیس ظاهر اولان حکمت و مصلحت نفوس ناقصه تکمیلده اول
حکم الیه به موافقه اولور) (اعتبرها الله اعتبار ما شرعه من عنده تعالی و ما كتبها الله عليهم) (الله تعالی
اول نوامیس اعتبار ایتدی کندی قتندن الله تعالی شرع ایتدی شیکله اعتبار ایتدی کبی و ناسک کایسی
اوزره الله تعالی فرض ایتدی عبادت اعتباری کبی و لیکن بوطریق خواص در عوام طریق دکدر هر بر احد
مشاق ریاضته تحمل ایتسک و طریقه خاصه اوزره سلوک ایتسک قادر دکدر و اما اهل الاهدن اهل خصوص
ایچون حکم خاص حاصلدر استعداد خاص سبیل که عنایت ایدره الله تعالی ای آنره هبه ایلدی بیک اول حکم
خاص الیه سلوک ایدر و ریاضت و مجاهده به طاقت کتور در) (ولما فتح الله بینه و بین قلوبهم باب العناية
والرحمة من حيث لا يشعرون جعل فی قلوبهم تعظیم ما شرعوه و طوبیون بذلك رضوان الله علی غیر الطریقه
النبریه المعروفة بالتعرف بالالهی) (و وقتا کیم الله تعالی کندی بینه نوامیسک شریعی اولان حکمک
و قومک قلوبی یتدیه عنایت و رحمت یابی فتح ایتدیه آنکله شعوری اولد بخی حقیقه آنکله شرع
ایتدیکاری شیکل تعظیمی و رعایتی آنکله و قومک قلوبی یتدیه ایتدیه پس اول شرع شیی مشروع
تعظیم و رعایت ایتدیر رضوان الالهی طلب آنکله ایدر در تعریف الیه معروفه اولان طریقه نبویه دن
غیری طریق اوزره و اول وجه خاص طریقه کدی که آنده واسطه بوقدر (قالهمها خورها و تقویها) و اول وجه
خاص طریق اوزره حق تعالی نفسه بخوری و تقوی الهام ایدر و بوطریق تعریف الیه معروفه اولان
طریقه نبویه دکدر که اذعام نبوت الیه و اظهار مجهز الیه اصحاب نوامیس ظاهر اوله بلکه طریقه نبویه اوزره
زائده اولان امور الیه کدی که الله تعالی اول امور آنره اوزره اول فرض ایتدی ایدی سبیل حقه الیه
دفع ایتدی کبی و نفس سختی آخره ایتدیه ایتدی کبی و تقلیل طعام رستام الیه ریاضت کبی و کراوزه مواظبت
کبی و متصوفه ربک سائر ادیان کبی که احکام شریعه اوزره زائده اولوب سفته موافق اولان شیی کبی اوله سنت
حسنه اوله بدعت منکره اولیه فقال (فامر عواهل الذين شرعوا و شرعت لهم) (مقلدیم) (حق رعایتها
الا بتعاضد رضوان الله) (پس الله تعالی ایتدی نوامیس رعایت ایتدیر و حکما و عقلا که آنره آنری شرع

ایند برآوردن آنکه عوامی و آنرا مقلد اولند که نوامیس آنرا بچون مشروعه اولدی نوامیس حق رعایتی ایل
 الارضوان الهی استغادن اوتری بوتقدیر اوزره (الاستغفار رضوان الله) قوی امتناء مغرغ اولور فارغوها
 قولندن پس بوتقدیر اوزره و بونلایله عمل واجب اولور بر طریقت بویه اوزره لسان رسول و بی ایل آنرا مأمور
 اولدی و لکن آنرا بونلایله عمل ایدوب نفسری اوزره آنری ایجاب و رعایت ایتمکله آنرا بونلایله اجر
 واصل اولور (فاینا الذین امنوا منهم اجرهم) و لکن حکم الهیه اولان نوامیس وجه خاص طریق اوزره
 حقندن آنرا قلوبیه انبیا و اولیایه نفسیه نسبتله عمل آنرا اوزره واجب اولور و بوتقدیر معنی اعتبار ایل در
 و الا یتد استئنا منقطع در فیکون التقدر ما کتبناها علیهم لکنهم ابتدعوا ابتغوا رضوان الله رعوها حق
 رعایتها لا ابتغوا رضوان الله (ولذلك اعتقدوا) و رضوان الله دن اوتری نوامیس اعتقاد ایلدیر یعنی نوامیس
 حکمیه بی شارع اولند و آنرا مقلد اولوب نوامیس ایل عامل اولند اعتقاد ایلدیر که هر کیم بونلایله عمل ایل
 آنکچون رضوان الله حاصل اولور لام اعتقدوا قولنه متعلقدر) (فاینا الذین امنوا منهم اجرهم و کثیر منهم
 ای من هؤلاء الذین شرع فیم) ای فی حقهم (هذه العبادة فاسقون ای خارجون عن الانقياد اليها والقيام بحقوقها
 ومن لم يتق الله لم يتق اليه مشروعه بما رضى به) (حق تعالی دیر که پس اول قومدن نوامیس مرای اولوب آنرا
 مؤمن اولند بر آنرا ابرارن اعطا ایلدیر و اول انوار قدسیه و کالات نفسیه در و اول قومدن که آنرا حقند
 و عبارت مشرووع قلندی جمع کثیر فاسق و ندر یعنی بونوامیس انقیاددن و بونلایله حق ایل قائم اولقندن
 خارجدر زیرا آنرا مقتضای اوزره عمل ایلدیر و برکنه که بوشرايع و نوامیس انقیاد ایتسه بالا صاله
 مشرووع اولان حق استناد اولور فی ارضایید جک شئی ایل زیرا آنرا واضعمری آنری الله وضع ایلدیر پس
 آنرا انقیاد ایتک الله انقیاد ایتکدر و الله متقاد اولند الله متقاد اولور بر شئی آنرا اعطا ایتکله که آنکه
 آنری ارضاییدر و آنرا انقیاد ایتک الله انقیاد ایتکدر پس الله تعالی دخی که فی الحقیقه اول نوامیس
 مشرعدر استناد اولور اکاعطا ایتکله ای کنه یسندن ارضا ایلدیر شئی اکاعطا ایتکله جنت کبی
 و خیر و ثواب کبی که آنکه حقندن راضی اولور و مشروعه قولنده ضعیف تذکیری دین اعتبار ایلدر) (لکن
 الامر یقتضی الانقياد) (لکن امر الوهیت و شان ربوبیت حقندن انقیاد اقتضاییدر یعنی عبدک طلبی اوزره اکا
 اعطا ایتک اقتضاییدر عبدک متقاد اولسون و کرا مخالف اولسون پس رضوان حق طلبدن اوتری آنرا
 مرعای لازمدر) (و یبانه ان المكلف اما متقاد بالموافقة و اما مخالفت فالموافق المطيع لا كلام فيه لبیانه و اما
 المخالف فانه يطلب بخلافه الحاکم علیه من الله احد امرین) (و حقل عبده انقيادینک بیانی تحقیق عبد
 مکلف یا موافقت ایلدیر حقندن متقاددر و یا مخالفت ایلدیر متقاددر پس موافق و مطیع اولان عبده کلام
 یوقدر واضح و ظاهر اولدیغندن اوتری یعنی عبد موافقت انقیادی بین و ظاهر در و اما عبد مخالف پس اول
 خلاقی سبیل کندی نفسی اوزره الله دن احد امرین ایلدیر حاکم اولان شئی طلب ایلدیر بوتقدیر اوزره الحاکم قوی
 یطلب قولنک مفعول اولور و احد امرین قوی دخی نزاع خاضیت ایلدیر منصوب اولور و الحاکم بخلافه قولنده
 مفعول اولق اوزره و احد قوی دخی یطلب قولندن مفعول اولق اوزره منصوب اولق جائزدر ای یطلب من الله
 احد امرین بخلافه الحاکم علیه یعنی الله دن احد امرین طلب ایلدیر کندی نفسی اوزره حاکم مخالفی سبیل
 و لکن شیخ اصطلاحی اوزره وجه اول و فقدر ته کیم قص عزیزه مذکوردر و الحاکم قوی جرایله بخلافه
 قولنک صفی اولق جائزدر یعنی آنک اوزره حاکم اولان خلاقی سبیل الله دن احد امرین طلب ایلدیر و احد
 امرین قوی الحاکم قولندن بدل اولق جائزدر) (اما التجاوز والعفو و اما الاخذ علی ذلك ولا بد من احدهما لان
 الامر حق فی نفسه فعلى كل حال قد صح انقياد الحق الى عبده لافعاله و ما هو عليه من الحال فالحال هو
 المؤثر) (بیتجاوز ایلدیر عفو ایلدیر تا کیم عفو ایلدیر غفور استک کالی و حکمی آنده ظاهر اوله و یاخود
 و بخالف اوزره اخذی طلب ایلدیر تا کیم اسم منتقم ایلدیر اسم قهارک حکمی و کالی آنده ظاهر اوله و عفو ایل
 تجاوز اولان امرین بر بونلایله استندن لا بددر زیرا امری منتقمه صادقددر پس هر حال اوزره حقل عبده
 تقیادی صحیح اولدی عبدک افعالندن اوتری و دخی شول شیدن اوتری که عبدک افعالندن آنک اوزره در یعنی
 عبدک افعالندن و حالندن اوتری حقل عبده انقیادی صحیح اولدی پس حقل عبده انقیادندن و تراولان

حالدن یعنی عبدک حقه منقاد اولوب حقندن فی ارضایید جک شئی طلب ایلدیر و کرا مخالف اولوب
 یا تجاوز ایلدیر عفو ایلدیر تا کیم عفو ایلدیر غفور استک کالی و حکمی آنده ظاهر اوله و یاخود
 اوزره در حقل عبده انقیادی صحیح اولدی و انقیادده مؤثر اولان حال اولدی زیرا حق طرفندن امر اعطا
 عبدک استحقاقی اوزره جائزدر پس عبد اوزره الله دن جاری اولور الا عبدک حالی اقتضاییدر شئی حسیله که
 عبدک حقیقدر پس اگر عبده حقه منقاد ایتسه جزاء وفاق ایلدیر حق دخی استناد اولور و کرا مخالف ایتسه
 و بخالفی اقتضاییدن عفو و غفور کبی بعض اسما احکامک ظهوری ایتسه که عبدک حالی آنرا آنده ظهورن
 طلب ایلدیر پس حق اکاعفو و مغفرتله منقاد اولور و آنک مخالفی طلب ایلدیر کیم اسم عفو و غفور ایلدیر حق
 اکاتبی ایلدیر پس عبدک مخالفی ایلدیر کمالک زیاده ظهورینه سبب اولور و اگر عبدک حاله مؤاخذه بی طلب
 ایلدیر پس حق اکافهر و انتقام ایلدیر منقاد اولور و اسم منتقم و قمار ایلدیر اکاتبی ایلدیر پس آنک حالی ترقی اقتضا
 ایتز بلکه قهر و انتقام اقتضا ایلدیر پس عبدک حالی مؤثر در حق طرفندن حکم خاصی جائزدر پس عبدک
 حقه طاعت ایلدیر انقیادی عبدک حقه موافقتندن عبارتدر و حقل انقیادی عبدک حالی جزادن اقتضا ایلدیر کبی
 شئله حقل عبده موافقتندن عبارتدر) (فن هنا كان الدين جزءا من معاوضة بما يسر و بما لا يسر فبما يسر
 رضى الله عنهم و رضوانه هذا جزءا مما يسر و من ينظم منكم نذقه عذابا كبيرا هذا جزءا مما لا يسر و يتجاوز عن
 ميتاتهم هذا جزءا فصيح ان الدين هو الجزاء و كما ان الدين هو الاسلام و الاسلام هو عين الانقياد فقد انقاد
 الى ما يسر و الى ما لا يسر و هو الجزاء و هذا لسان الظاهر في هذا الباب) (پس بومقامدن یعنی عبدک افعالندن
 اولان مقامندن دین جزا اولدی یعنی مسرور اوله جق شئله و مسرور اوله جق شئله معاوضه اولدی
 حالک اقتضای حسیله پس بما يسر ایلدیر معاوضه رضى الله تعالى عنهم و رضوانه قولدر یعنی اللهم انزل
 رضاءى و آنرا اللهم رضاءى در و بما يسر ایلدیر جزا در که طبیعت ملائکه در الله تعالی طاعت ایلدیر منقاد اولان
 کسینه به الله تعالی اکاندن و اندن اکارضوا ایلدیر (و من ينظم منكم نذقه عذابا كبيرا) یعنی سزندن شول
 کسینه که ظلم ایلدیر بزا کاعذاب کبیری طاعت بریزیدی و بوملايسر ایلدیر جزا در که طبیعت ملائکه کادر (و يتجاوز
 عن ميتاتهم) دیدی یعنی بر آنرا شئله سزاندن تجاوز ایلدیر و بوملايسر و غیر ملائکه مقید کادر پس
 صحیح اولدی که دین جزا در یعنی معاوضه در عبدک مقتضای حالی اوزره و ته کیم دین اسلام در و اسلام خود
 عین انقیاددر پس حق عبده مسرور و بر جک سینه و مسرور و بر جک سینه فی منقاد اولدی و عبدک حالی حسیله
 اکا انقیاد جزا در و بوباید بولسان ظاهر در یعنی عبدک مقتضای حالی اوزره طبیعت ملائکه و غیر ملائکه شئله جزا
 ایتک لسان ظاهر در جزا باند و برا عبدک فعلی و حالی حسیله حق اکابر ایلدیر و یاخود دین جزا اولق و حقدن
 عبده انقیاد معنایه اولق لسان ظاهر در اکا انقیاد ایلدر) (و اما سره و باطنه فانه تجلی من حراة وجود الحق
 فلا يعود على الامكنات من الحق الاما تعطيه ذواتهم في احوالها فان اهم في كل حال صورة تختلف صورهم
 لا اختلاف احوالهم فيختلف التجلی لا اختلاف الحال فيقع الامر في العبد بحسب ما يكون) (و اما بولسانک
 و یاخود دینک سری و باطنی پس تحقیق عبد وجود حق مرآتندن بر تجلیددر پس ممکنات اوزره حقدن عائد اولور
 الامکانک ذوات احوال درنده متحول اولدی فی حاله حقه نه اعطا ایلدیر پس حق ممکنات انکه تجلی ایدوب فی
 اعطا ایلدیر بر تحقیق ممکنات ایتچون هر حاله بر صورت حاصله در پس ممکنات صورتی مختلفه در احوالدر
 اختلافندن اوتری پس دخی مختلف اولور حالک اختلافندن اوتری پس حق طرفندن عبده اثر واقع اولور
 عبده حسیله موجود اولور سه یعنی عبدک حسی اوزره تجلی واقع اولور (امدی) شول معلوم اوله که حق تعالی
 اعماسیله اعیان ثابت مرآیاسنده ظاهر اولور و اعیان ثابت وجود حق مرآتنده ظاهر اولور پس حقل
 مرآتندن هر بر یسی آخره مرآت اولور پس حق اعیان مرآت اولدیده عبده عین ثابت می اعتبار ایلدیر وجود حق
 مرآتنده بر تجلیدر که اسم دیاندن عین ممکنه حسیله ظاهر در پس حقل عبده نه انقیادی آنک طبیعت ملائکه
 اولان شئی ایلدیر اسم دیا نیک تجلیسیدر که فی حقدن تجلا و استعدا ایلدی و عبده غیر نه حقل انقیادی عبدک
 شول حالی موجب ایلدیر که عبدک اوزره در پس حق طرفندن جزا اعیانک حقه اعطا ایلدیر کبی شئی حسیله در
 مرآت وجود حقه متجلیه اولان صورت اقتضای ایلدیر در پس اعیان احوال ایلدیر حق مکفدر که آنرا

اولدی و دخی متکرره اولدی بلکه تجلی اول حالتی صورتی ایله متعین اولدی و امر دن غیر یوقد و پس تجلیده
تکرار یوقد و کذلک حالتده دخی تکرار یوقد و پس حالت عانده اولدی و متحدده اولدی تجلیده اولان تعیندن
غیری و هر تعین تعین آخرک مثله در آنک عینی دکادر و پس اصلا عادت یوقد و زیر حالتده تکرار یوقد و روحان
ایله متعین اولان وجودده و تعین آخرده دخی یوقد و لکن متعین اولدی و بر شیه ایله متعینه اولد بکه عیونده
تکراره شیه درو کانه عین واحدیه عانده در و حال بوکه حقیقه بویه دکادر (بقول المشرح وید الجنیدی
ولا اقول بتکرار الوجود ولا عود التجلی فانی الاصل تکراره لاجر بجر علی ما کان من قدم ان الحوادث اسواج
وانهار لا یجیحینک اشکال تشاکام عن تشکل فیما هی استار وذلک لان الحقیقه اذا ظهرت نظم ووران
غیر متناهیه و تعینت علی صور متماثله و متشابهه و تشاکام لم تکن عئده و لا متکرره و لکن الظهورات
والتعینات امثال متماثلات علی من تشکل و تعین فیما وظهر بها فاعاد شی و لا تکرر) (واعلم انه کما قال
فی الطبیب انه خادم الطبیعه کذلک یقال فی الرسل و الورثه انهم خادمه و الامیر الالهی فی العموم و هم فی نفس
الامر خادمه و احوال المعکات و خدمتهم من جله احوالهم الی هم علیها فی حال ثبوت اعیانهم فانظر ما اعجب
هذا) (شویه بانه شان بود که نه کیم طبیب حقنده دینلور که تحقیق اول طبیعتک خادمه و کذلک رسل
حقنده و ورثه حقنده دینلور که آنلر عومده امر الهینک خادمه دینلور و حال بوکه آنلر نفس امر ده احوال معکاتک
خادمه و خدمتاری آنلر جله احوال و اندند که آنلر اول احوال اوزره ثابتین ایدیلر اعیانلرینک ثبوتی حالتده یعنی
نه کیم ناس طبیب حقنده دیر که طبیب مطلقا طبیعتک خادمه دیر و زیر طبیعتک مطمح نظری اصلاح من اجذر
علاجی حالتده طبیعتیه تقویه ایتمکاه و یا خود ردع ایتمکاه کذلک رسل ایله ورثه حقنده که آنلر ارواح و انفسک
اطباید و امر اض و اسقام نفسانیه دن علاج ایدر دینلور که آنلر عموم اوزره امر الهی خادمه دیر و کذلک امر
اراده موافقی اولسون و کذلک مخالف اولسون آنلر امری مبلغه درو آنلر نفس امر ده اعیان معکاتک هر سومری
حقنده و اقل در اعیان هر نه شی اعطایدر سه انی اظهار ایدر نه کیم اطبانک مرادی اصلاح هر ضیدر و لکن
بعض ایدان درجه اعتدال دن بعید اولوب علاجه قابل اولمغه طبیب علاج ایدیکه آنلر مرضی مشتد اولور
و کذلک رسلک مرادری دخی امر الهی ایله عموم اوزره جمیع خلقه هدایت ایدوب مرض ضلالتدن آنلری
خلاص ایتمکدر و لکن هدایتیه قابلیتی اولمان نفوسی رسل ایله ورثه دعوت ایدوب ارشاد ایدیکه آنلر
ضلالتی متزائده اولور و پس اطبا ایلر رسلک سعیلری لیدان ایلر نفوسک صحت و هدایتلریدر و لکن هدایتیه
قابلیتی اولان کسینه صحیح و مهتدی اولور و قابلیتی اولمان کسینه نک مرضی و ضلالتی زیاده اولور و بونلر اعیان
معکاتک خدمتاری آنلر جله احوال لرندند که علم الهیده اعیانلرینک ثبوتی حالتده آنلر اول احوال اوزره ایدیلر
پس شیخ رضی الله عنه بونده استعجاب ایدوب فانظر ما اعجب هذا دیدی و پس دیمک اولور که سن نظر ایلر که بو
نه عجبدر که بونلر ظاهرده امر الهی خادمه ایکن نفس امر ده احوال معکاتک خادم اولر و خدمتاری دخی
اعیانلرینک ثبوتی حالتده جله احوال لرندن اولر) (الان الخادم المطلوب هنا انما هو واقف عند مر سوم مخدومه
انما بالحوال و بالاقول فان الطیب انما یصح ان یقال فیہ انه خادم الطبیعه لومشی بحکم المساعده اها فان الطبیعه
قد اعطت فی جسم المریض من اجزاء صابیه و غیره و لیس فیها خادمه الطیب من الطبیعه ایضا بان شاء مزاج آخر
مخالف هذا المزاج فاذا لیس الطیب بخادم الطبیعه) (استقنا منقطع در کلام سابقدن یعنی طبیب طبیعتک
خادمه در رسل ایلر ورثه امر الهی خادمه دیر و لا تحقیق بونده یعنی امر الهی ایلر مطلوب اولان خادم مخدومک
مرسوم قنده واقف اولان خادمه یا حاله و یا خود قولله زیر طبیب حقنده خادم طبیعتدردینلر صحیح
اولر الا شول وقتکه اگر طبیب طبیعتیه مساعده حکمی ایلر مشی ایتسه زیر طبیعت جسم مریضده بر مزاج
خاصی اعطایندیکه اول مزاج سبیلده مریض مریض تسمیه اولندی و اگر طبیب طبیعتیه خدمت یوتدن
مساعده ایدیدی البینه طبیعت سبیلده نه کذلک مرضک کیننده زیاده ایدردی و لکن طبیب طبیعتی مرضدن
منع ایدر حتی طبلدن اوزری و حال بوکه حجت دخی نه کذلک طبیعتدردی مزاج آخری انشایتمکاه که بومزاجه
مخالف اولر پس بونقدر اوزره طبیب مطلقا طبیعتک خادمی دکادر و آنلر مریضی قنده مطلقا واقف دکادر
زیرا اگر آنلر مریضی قنده واقف اولیدی اکام مساعده اولوردی آنلر احوالندن هر حالده و مرض دخی

آنک جله احوالندن بر حالدر زیر طبیعت مریضک چسمنده بر مزاج خاص اعطایندیکه مریض اول مزاج
سبیلده مریض تسمیه اولندی و پس اگر طبیب طبیعتک مطلقا مریضی قنده واقف اولوب جسم مریضده
طبیعتک مقتضای اوزره کا خدمت ایلر مساعده ایدیدی مریضک مرضی اول اعطایندیکه کبی و لکن
طیب جسم مریضده مرضی اعطایندی طبیعتی مرضدن منع ایدر جسمک صحتی طالب اولدیغندن اوزری
و حال بوکه حجت دخی کذلک طبیعتدردی بومزاجه مخالف اولان بر مزاج آخری جسم مریضده انشایتمکاه
بانبیاقوی بر دغم اتوائیه متعلقدر (امدی) شویه معلوم اولر که اطبانک مطلقا طبیعتیه و رسل ایلر ورثه نک مطلقا
اعیان معکاتک خدمتاری نک عدم صحتک وجهی بود و زیر اطبانک کیم شول مرضی به علاج ایتمکاه آنلرک مای
هلاک اولر هر قدر کیم مداوانده زیاده ایلر حال ایلر ضعیفی و مرضی زیاده ایدر و کذلک قول ایلر هر قدر
مریضه امر ایتمکاه هلاکته موجب اولان شیه امر ایدر و پس حال و قول ایلر اطبا مرض ایدان مرضی به
صحت ایدان ایتمکاه کار حقیقتیه طبیعتیه مطلقا خادم اولور و مرضک کیننده زیاده ایدر کار حقیقتیه خادم
اولور و لکن بخدمت آنلردن مراد دکادر و آنلرک دخی مرادی دکادر بلکه مراد مریضک مزاجی تغییر
ایدوب انی مزاج صحیحیه سنه تبدیل ایتمکاه ایدی و پس اصلاح جهتیله طبیعتیه خادم اولدی و کذلک رسل ایلر
ورثه که ارواح و نفوس اعیانلر لر آنلرک دخی هدایتیه قابلیتی اولوب حالی ضلالتدن کسینه به هر قدر
کیم هدایت ایلر علاج ایتمکاه آنلرک بغی و ضلالتی زیاده اولور (واما الذین فی قلوبهم مرض فزادتهم رجسا
الی رجسهم و ما اختلوا و الا من بعد ما جاءهم العلم) قوی کبی پس معکاتک عینی نیجه اقتضایدر سه فی ایلر وارث
حال ایلر آنلر قنده اولر و واقفدر و کذلک قول ایلر که اگر برینک مظهرندن آنلر قوی لعن اقتضایدر سه
لعن اولور (لعن الذین کفروا من بنی اسرائیل علی لسان داود و عیسی بن مریم) قوی کبی پس امر الهی ایلر
ارسال و رسلدن غرض اولان هدایت امری مطلقا حاصل اولدی و پس رسل ایلر ورثه مطلقا امر الهی به
خدمت ایتمکاه الاعواما ابلاغ حقیقتیه پس شیخ رضی الله عنهم اما بالحوال و بالاقول قوی واقف قولته
متعلقدر و مرسوم مخدومه قولته دخی متعلق اوقات یا زدر ای الخادم واقف عند مر سوم مخدومه وذلک
المرسوم اما بالحوال و بالاقول پس وجه مذکور اوزره طبیب طبیعتیه مطلقا جمیع احوالده خادم دکادر) (واما
هو خادم اها من حیث انه لا یصلح جسم المریض ولا یغیر ذلک المزاج الا بالطبیعه ایضا) (و طبیب طبیعتیه خادم
دکادر الا شول حقیقتیه که تحقیق طبیب جسم مریضی اصلاح ایتمکاه اول مزاجی تغییر ایتز الاینه طبیعت ایلر
یعنی طبیب طبیعتک معاویله که مزاج آخری ایجاد ایتمکاه کامعانه در جسم مریضی اصلاح ایدیکه
حقیقتیه طبیعتیه خادمه مطلقا خادم دکادر) (فی حقها یسی من وجه خاص غیر عام) (پس طبیب طبیعت
حقنده سعی ایدر وجه حاصل وجه عامه دکل یعنی طبیعت جهتیله آنلر حقنده سعی ایدر طبیعتک انحرافی
و تغییریه جهتیله سعی ایتز و پس وجه عام اوزره طبیب طبیعت حقنده سعی ایتز و بوجه ایلر آنلر مریضی
قنده واقف اولان) (لان العموم لا یصح فی مثل هذه المسئله) (زیرا عموم بر مسئله مثلده صحیح اولور و بر صحت
مؤدی اولان طبیعتیه خدمت ایتز و مریضه مؤدی اولان طبیعتیه خدمت ایتسه مرضک کبی زیاده اولور و
پس مریضک جسمی اصلاح ایتمکچون طبیعتیه خدمت ایتزه پس عموم طبیعتیه خدمت ایتک صحیح اولور
(فالطیب خادم لا خادم اعنی لا طبیعه) (پس طبیب طبیعتیه خادمه و بوجهله یعنی اصلاح جهتیله خادم
دکادر بوجهله یعنی افساد و اهلا که اعداد جهتیله) (کذلک الرسل و الورثه فی خدمه الحق) (کذلک
رسل ایلر ورثه دخی خدمت حقده بوجهله خادمدر یعنی اصلاح و اسعاده جهتیله و دعوت ایتمکاه اولان
امر الهی به امتثال جهتیله خادم دکادر و عید الامتداد اولان قومه عدم هدایت ایلر یعنی رسل ایلر ورثه امر
الهی به خادمدر امتی اسعاده و اصلاح ایدر کار حقیقتیه و امتثال حالی ایجاب ایدیکه شی اوزره مساعده
اولد قاری حقیقتیه خادم دکادر و زیر آنلرک قابلیتی حقیقتیه امر الهی آنلرک احوال اعطایندیکه احوال
آخری اعقاب ایدر که آنلرک فسادنه مؤدیه اولر پس رسول هادی و وارث مهدی اوزره بوقدر که امتک نفوسی
اوزره متحکم اولان حال موجبیه آنلرک اوزره مساعده ایلر بلکه اصلاحیه مؤدی اولان امر الهی به مساعده
اولور و نفس امر ده رسل ایلر ورثه احوال معکاتک خادمدر یعنی معکاتک احوالی نفس امر ده امتدادنه اقتضا

ایدرسه آنک اظهار نه می آید (والحق علی وجهین فی احکام فی احوال المكافین فیجری الامر من العبد بحسب ما یقتضیه ارادة الحق ویستحق علم الحق به علی حسب ما اعطاه المعلوم من ذاته) (وحق احوال مكافین حقه حکم ایستاده ایکی وجه اوزره در پس عیددن امر دن صادر اولور حقه ارادتی اقتضا ایستدیک شینک حسب اوزره اول شینه حقه علی متعلق اولور شول شی حسبیه معلوم کنیدی ذاتدن حقه اتی اعطا ایلدی یعنی احوال مكافین حقه حکم ایستدیک ایکی وجه اوزره در بر وجه بودر که حق مکلفه بر شینه امر ایدر که اول شینه حقه ارادتی متعلق اولور حقه علی اول شینی اقتضا حسبیه که اول امور به اولان شینک وقوعه ارادت الهیه متعلق ایستدی و عین مأمور دخی اتی اقتضا ایدر و بواسطه ارادیدر و بواسطه رسول ایل وارث خادم در زیرا ارادته موافق اولغله واقعدر و بر وجه دخی بودر که حق مکلفه بر شینه امر ایدر که مأمور به اولان شینک وقوعه ارادت الهیه متعلق ایستدی و عین مأمور دخی اتی اقتضا ایستدیک و بواسطه تکلیفیدر پس اگر رسول ایل ورنه امر الهی ایل عید مکلفه بر امر الهی حکم ایستدیک که اول عیددن اول امر لصدور نه ارادت الهیه متعلق ایستدیک اوله پس حقه ارادتی اقتضا ایستدیک شی حسبیه اول امر عیددن صادر اولور که پس بواسطه ارادیدر و رسول ایل ورنه امر الهی به خادم اولور و وجهین اوزره بر وجه بودر که امر تکلیفی به خادم اولور ابلاغ حیثیتیه و بر وجه دخی بودر که امر الهی به خادم اولور اول عیددن اگر اول امر لصدور نه ارادت الهیه متعلق ایستدیک و بواسطه اول امر لصدور آ ندر دعوتیه متوقف اولدی پس آنزدن دعوتیه بودی قنده وجهین ایل آنرا خادم اولور و اگر اول شینک عیددن صدور نه ارادت الهیه متعلق ایستدیکه آنک تقیضنه متعلق ایستدیکه پس رسول ایل وارث امرینه مخالف ارادت الهیه نک مقتضای اوزره عیددن امر صادر اولور که رسول ایل وارث امر الهی به امتثال ایستدیکه فی ابلاغ ایستدیکه خادم اولور (وما علی الرسول الا البلاغ) و وجهین ایل خادم اولور و بر وجه بودر که مأمور به اولان شینک عدم وقوعه بر امر دن امر بر شینک وقوعی ایستدیکه پس اول شینک عدم وقوعی سببیه خدمت واقع اولور و بر وجه دخی بودر که اول امر مخالف عیددن وقوعه ارادت الهیه متعلق اولور که رسول ایل وارث آنک خلاقی اوزره می ایستدیکه اول امر ارادی به خادم اولور پس عیددن امر صادر اولور الا شول شی حسبیه که ارادت حق اتی اقتضا ایدر و ارادت حق اول شینه متعلقه اولور الا علم حقه آنک تعینی و علمنا اکا تعانی حسبیه و علم حق دخی اکا متعلق اولور الا معلوم کنیدی ذاتدن حقه اتی اعطا ایدرسه آنک حسب اوزره متعلق اولور (فاظهر الا بصورته) (پس شی معلوم ظاهر اولدی الا صورت علیه سببه که آنک اوزره حضرت علمیده ثابت ایستدیکه) (فالرسول والوارث خادم الامر الالهی بالا ارادة لا خادم الا ارادة) (پس بوقدر اوزره رسول ایل وارث اراده ایل امر الهی به خادم مدبر یعنی اکا وارد اولان امر الهی به خادم مدبر مأمور به اولان شینک وقوعه ارادت متعلق سببیه مطلقه ارادته خادم دکادر بر ارادت معلومه تابعه در پس ارادت امر ظاهر لخلافته متعلقه اولور که ارادته خادم اولور و امر ظاهره مخالفت ایدر بر ارادت امر ظاهره مخالف اولان شینه متعلقه اولدی پس امر الهی به خادم اولور و اگر امر ظاهره خادم اولور و ارادته خادم اولور پس رسول ایل وارث اگر ارادته خادم اولیدی و ارادت بر شینک ضربه متعلقه اولیدی پس ارادت خدمتی قنده اول شینک ضربه سبی ایدردی و حال بود که رسول ایل وارث بر احده ضرر ویر به چن شینه مساعد کادر و بر احده ضرر نه مای دکادر بر احده ایت و رحمت ایل مبعوثدر پس خبر ایل شدن واقع اولان شینک کایسی ارادت حقه در پس اگر مطلقا ارادته خادم اولیدی بر احده اوزرندن آنک فعل قیجی ردایتزدی زیرا فعل قیجی ارادته متوقفدر) (فهو یرد علیه طلبا لبعاده المكلف) (پس رسول ایل وارث امر الهی اوزره امر الهی ایلردا و انور مکلف سعادتی طلبدن اوتری یعنی ارادت الهیه عید مکلف شقاوتیه متعلقه اولور که امر الهی ایل عید مکلفینی دعوت ایدن رسول عید مکلف سعادتی طالب اولغله امر دعوتیه مبالغه ایستدیکه اول امر دن آخره رد اولور و اکا امر آخر زول ایدر بالی نهی ایدر و یا عتاب ایدر تکبیر رسول علیه السلام امر آخره رد اولور و آنک لاهوری من احببت و لکن الله یرید من یشاء و ما علیک الا البلاغ) قوایله خطاب اولور (فنه لک باخه قسطن علی آثارهم ان لم یؤمنوا بهذا الحدیث امنا ولا نطعن من اغفلنا قلبه عن ذکرنا و اتبع هواه و کان امره فرطا) قولیه عتاب اولور نهی اولندی بوقدر اوزره یرد قوی

مفعول ایچون مبنی اولور و دخی فاعل ایچون مبنی اولور جائزدر پس علیه ضمیری محذوف اولان مکلفه راجع اولور که مکلف قولی اکادلات ایدر و به ضمیری امر الهی به راجع اولور و جائزدر که بر ذلک تحقیق ایلد اوله و فاعل ضمیری امر الهی به راجع اوله و علیه و به ضمیری عیده راجع اوله یعنی دیک اولور پس رسول ایل وارث عید مکلف اوزره امر الهی ایل ردایتزدن فعل قیجی صادر اولور که و آنزدن دفع ایدر کاضر راید مکلف شی آنک سعادتی طالب اولدیقتدن اوتری) (فالخدم الارادة الالهیه مانص) (پس اگر رسول ایل وارث ارادت الهیه به خادم اولیدی نصیحت ایستدی و عید مکلفدن بر فعل قیجی صادر اولور که اندن منع ایستدی زیرا اول فعل ارادت مکلف مقتضای اوزره عیددن صادر اولدی و لکن امر ظاهره مخاف اولان شی عید مکلفدن صادر اولور که رسول ایل وارث نصیحت ایستدی پس ظاهر اولدی که رسول ایل وارث ارادت الهیه ایل امر الهی خادمیدر مطلقا ارادت الهیه نک خادمی دکادر) (وما نصیحت الا بهذا المعنی بالا ارادة) (و حال بود که رسول ایل وارث نصیحت ایستدی الا ارادت الهیه به متعلقه اولان ارادت سببیه رسول ایل وارث دخی اکا نصیحت ایستدی آنک نصیحتیه ارادت متعلقه اولغله پس وجه اول اوزره دیک اولور که رسول ایل وارث ارادت الهیه ایل نصیحت ایستدی و قوم دخی نصیحت قبول ایستدیکه وجه ثانی اوزره ارادت الهیه ایل نصیحت ایستدی یعنی ابلاغ ایستدیکه آنک نصیحت قبول ایستدیکه و آنک نصیحتیه پس معلوم اولدی که رسول ایل وارث مطلقا امر الهی به خادم دکادر الا ارادت متعلق قنده اصلاح ایتک و عیدک سعادتی احراز ایتک جهتیه) (فالرسول والوارث طیب اخروی للنفوس متقاد لامر الله حین امره فینظر فی امره تعالی ویستظر فی ارادته فیراه ای یری الحق قد امره بما یخالف ارادته ولا یكون الا ما یرید و لهذا مکان الامر) (پس رسول ایل وارث نفوس ایچون طیب اخروی امر الهی به متقاددر الله تعالی اکا اصلاح نفوس امر ایستدیکه حینده پس الله تعالی امرینه نظر ایدر که اکا اصلاح نفوس امر ایستدی و الله تعالی آنک ارادته نظر ایدر پس حق کورر که اکا بر شینه امر ایستدیکه آنک ارادته مخالفدر و حال بود که واقع اولور الا شول شینکه الله تعالی اتی ارادت ایدر و آنک ارادتدن اوتری امر واقع اولدی یعنی واقع اولان امر الله تعالی آنک وقوعه ارادتی تعالی ایستدیکندن اوتری واقع اولدی) (فالاراد الامر فوق و ما اراد وقوع ما امر به المأمور فلم یقع من المأمور) (پس الله تعالی بر امری که مراد ایستدی یعنی آنک وقوعه ارادت الهیه متعلقه اولدی ظاهرده رسولک دعوتی قنده پس اول امر واقع اولدی و ارادتی متعلقه اولدی شول امر لصدور نه که عیده مأموره آنکله امر ایستدی پس اول امر مأمور دن واقع اولدی یعنی لسان رسول ایل وارث اولان امر لصدور نه وقوعه ارادت الهیه متعلق ایستدیکه اول امر واقع اولور و اگر شول امر لصدور نه وقوعه آنک ارادت لسان رسول ایل آنکله عید مأموره ایستدی پس اول امر عیده مأمور دن واقع اولور پس ظاهر اولدی که شول امر که واقعدر آنک وقوعه ارادت الهیه متعلق اولان امر در) (فیسبی مخالفة و معصية) (پس لسان رسول ایل مأمور به اولان شی مأمور دن واقع اولور و امر آخر واقع اولور که ارادت اکا متعلقه اولدی اول امر آخر مأمور دن مخالفت و معصیت تسبیح اولور و امر الهی به تسبیح ارادته تسبیح مخالفت و معصیت تسبیح اولور و ارادت مکلف مقتضای اوزره واقعدر) (فالرسول مبالغ لا غیر) پس رسول امر الهی به مبالغدر آنک اوزره غیر بوقدر) (وما علی الرسول الا البلاغ) (امدی) لسان رسول اوزره مأمور اولان شینک وقوعه ارادت آنکچون متعلقه اولدی زیرا علم الهیه اول شینک عدم وقوعی ثابت اولدی پس ارادت علیه تابعه در علم مأمور عیدنه ثبوت عیدنه اولان حاله و استعدادنه تابعدر و لسان رسول ایل امر آنکچون واقع اولدی شول شینکه آنک وقوعه ارادت متعلقه اولدی تا کیم مأمور علیه تابعه سنده مستوره اولان مخالفت و عصیان ظاهر اوله تا کیم مقتضای عدل اوزره آنک اوزره عقاب متوجه اوله و حجة الله ایچون اوله زیرا بالقوه اولان شقاوت ظاهره و یا تمیخه شقاوت کامله اولور علی الخصوص که رسول مظهرندن اولان دعوتیه و امره عدم امتثالدن اعظم شقاوت اواز پس دعوت عموم اوزره در تا کیم مستعد و امره امتثال ایتک ارادت الهیه به متعلقه اولان کسسه لک عیادتق ظاهره اوله و مستعد اولیندر و امره امتثال ایتک ارادت الهیه به متعلقه اولان کسسه لک شقاوتی ظاهره اوله (فربقی فی الجنة و فربقی فی السعیر) تا کیم منعم و معذبت احکامی دخی ظاهره اوله

رضی الله عنہا تکفانیہ مناسب اولان بود که خبر منفصل عالم خیاله و یا خود عالم خیال تأویل به حضرت
 خیاله راجع اوله یعنی نور الانبساطی حضرت خیال اوزره درو حضرت خیال دخی مبادی وحی الهی منک اولدر
 (تقول عائشه رضی الله عنها اول ما بدأ به رسول الله صلى الله عليه وسلم من الوحي الرؤيا الصادقة) یعنی
 عائشه رضی الله عنها دیکه وحی الهی اقامتدن اولکی قسقه رسول الله صلى الله عليه وسلم انکله بدأ اولندی
 یعنی الله تعالی رسول علیه السلام وحی انکله ابتدا ایلدی رقبای صادق ایدی یعنی رسول علیه السلام
 ایچون مبدأ وحی الهی رقبای صادق اولدی نه کیم شیخ رضی الله عنہم فتوحاته فاعلم ان مبدأ الوحي الرؤيا
 وهي لا تكون الا في حال النوم قولی اکادالات ایدر ورسول علیه السلام وحی الهی اقامتدن رؤیا ایلد
 اولتی رؤیا ایلد انکله ظهورندن اولدر (فكان لا يرى رؤيا الا خرجت مثل فلق الصبح) یعنی رسول الله
 صلى الله عليه وسلم تیرنک ابتدا اظم وری زمانده انکله حالی بوایدیکه برر رقبای کوره زدی الاول رؤیا عالم حسن
 وشهادته صبح صادق ظهوری کبی روشن وظاهر اولور دی قال الشيخ رضی الله عنه (تقول) ای عائشه رضی
 الله عنها (لا تخاف بها) عائشه رضی الله عنها مثل فلق الصبح قولیه دیکه رؤیا سنک صدقنده و صورت
 خیالیه می خارجده ظاهر اولان صورتک عینی واقع اولمغه خفا و غیدی فلق صبح کبی ظاهر ایدی قال
 الشيخ رضی الله عنه فی التوحیات قالت عائشه رضی الله عنها فی الحديث الصحيح اول ما بدأ به رسول الله صلى
 الله عليه وسلم من الوحي الرؤيا الصالحة فكان لا يرى رؤيا الا جاءت مثل فلق الصبح وسبب ذلك صدقه صلى الله
 عليه وسلم فی الحديث فانه ثبت عنه انه قال اصدقكم رؤيا اصدقكم حديثا فكان لا يحدث بما يدركه باحدى قواه
 الحسية او بکلها ما كان يحدث بالعرض ولا بقول ما لم يكن ولا ينطقه في اليقظة عن شيء تصوره في نفسه مما لم
 تلك الصورة بجملة ما عین فی الحس فهداسبب صدق رؤیا انتهی كلامه (والی هذا باع علمه الا غیر) یعنی رسول
 علیه السلام وحی رقبای صادق ایلد ابتدا اولندی یعنی وعائشه رضی الله عنها ظاهر اوزره اخذ ایدوب انک
 صباغ علی ظاهرده رؤیا نیک وقوعنه دل اولدی اندن تجاوزنا تمیدی (وكانت المدة له في ذلك سنة اشهر ثم جاءه
 الملك) عائشه رضی الله عنها انکله کلامتدن دیکه رسول علیه السلام مددی وآنک وحی رقبای صادق
 ایلد اولمغه ای ای ایدی اندن صکره کاه لک کلدی پس عائشه رضی الله عنها حضرت خیاله حضرت
 شهادتی فرقی ایدی ولسکات وحی الهیه نزوان حضرت شهادته تخصیص ایدوب حضرت شهادتی حضرت
 خیاله الحاق ایدی (وما علمت ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قد قال ان الناس ينام فاذا ما نوا اثمها)
 وعائشه رضی الله عنها بیلدیکه رسول الله صلى الله عليه وسلم حضرت شهادتی حضرت خیاله حضرت
 خیالی حضرت شهادته الحاق ایدوب ایدی تحقیق حیات حصی الهی اولوب اویانق اولان ناکت بعضی
 ناملدر ونوم حضرت خیالدر پس جنکم میت اولدر متعبه اولور پس حضرت خیالکله موتدر
 حضرت شهادته الحاق ایلدیکه محل انبساطدر پس حدیثدن فهم اولتان بود که حضرت شهادتی
 حضرت خیاله ولسکات رسول علیه السلام وحی الهی ایلد مر فی العلمی حضرت خیالدر یعنی رسول
 علیه السلام عالم ایدی که در امر که عالم غیبدن عالم شهادته ظهور ایدر آنکله ظهوری کرک عالم حسن و خیاله
 وکرک عالم منالده اولوبن ظاهر اولان وحی والهامل تعریفی و بر شینک تکوینی مراد اولدیفته حتی تعالیدن
 رسول علیه السلام اعلامه اعلامه پس رسول علیه السلام ان الناس ينام قولیه انبساط ایدر هر نیت که حق
 تعالی خلق اوزره اجرا ایدر معانی ضمیمه دن بر معنائک صورتدن وحقایق علیه دن بر حقیقتک مثالیدر
 لکن ذکر اولتان معانی وحقایق مرابای صورت وامتله ده مشاهده ایتمکدن خلق نوم غفلتده نائم و حقیقت
 امری بلسکدن حجاب طبیعتده محتجب وعاقد پس افراد انبساطدن هر فرد موت ارادی جامی ذوق ایدوب
 نوم و نوم بایته هالک اولدوره انبساط قیامده انبساط اولور پس شاهد معنی لباس صورتده جلوه کر
 وخیال کوان حسن معذوق حقیقی و مجلی و مظهر ایلد یعنی علم غیبی و کشف معنوی ایلد عالم اولور (ثبت)
 (جهان مرآت حسن شاهد ماست و شاهد وجهه فی کل ذرات) پس عائشه رضی الله عنها انکله مبلغ علی
 بوایدیکه رسول علیه السلام مبدأ وحی رقبای صادق ایدی اندن صکره اکاسات کلدی وآنک علی احاطه
 ایدیکه رسول علیه السلام (انما اولوا فم وجهه الله وهو على كل شيء شهيد) غوامی اوزره جمیع مدارک علوی

وسفلیده حقیق هویتی حاضر و مرابای جمیع اشیا ده آنک وجهی ظاهره شاعده ایدردی وآنک شهودندن
 بر لحظه غائب اولزدی انکیچون (اللهم انی استلک لذة الغار والی وجهک الکریم) قولیه سنک وجه کریمه
 شهودی تصریح ایلدی وشم وندده فانی اولوب لذت شهودی طلب ایتدی لذت شهودی شهودی شهودی
 ولفظه بر احاطه شهودندن فناء موت حقیقیدر که (کل شیء هالك الا وجهه) قولنده اولان هلاله اذن کایه در
 ولذت شهود بقایه الفنا الی واقع اولور که (فاذا ما نوا اثمها) قولنده اولان انبساط حقیقی اندن عبارتدر (وکل
 ما یرى) (رسول الله صلى الله عليه وسلم) (فی حال اليقظة) (وفی بعض النسخ فی حال النوم) (فهو من ذلك
 القییل) (ای من قییل ما یرى فی نومه) یعنی هر نیت که رسول علیه السلام بقطعه سی حالتده احوال و افعال
 و صورتده مشاهده ایدردی نومنده مشاهده ایتدیکی صورت خیالیه قییلندن در بر رسول علیه السلام حالت
 بقطعه فی نومه الحاق ایلدی پس حالت بقطعه ده کامریمه و مدد که اولان احوال و امور دخی حضرت منامده
 مریمه و متخیله اولان صورتده الحاق اولوب انکله قییلندن فانی اولدر (وان اختلفت الاحوال) یا کریمه کیم
 حالت بقطعه ده ظاهر اولان امثله ناک احوالی ایلد حالت نومده متخیله اولان صورت احوالی رانی اوزره مختلفه
 اولدیه حص وخیالک اختلافی اعتباریه و لکن حسن و خیاله ظاهر اولان صورتله ناک هر برسی معانی
 عینیته دن بر معنائک مثال و صورتی اولدیجی حیثیتله احوال بیتده اختلاف یوقدر (فقی قولها) (ای
 مقول عائشه رضی الله عنها) (سنة اشهر بل عمره علیه السلام کاه فی الدنيا بتلك المثابة) (پس رسول علیه
 السلام عمرندن عائشه ناک الی ای مددی اولان مدت بقطعه سی کلدی بلسکه دیاده رسول علیه السلام
 عمر سنک کلیمی نوم منابه سنده کلدی یعنی نومده مریمه اولان صورت اندن مراد اولتان معانی ایلد تعبیر
 اولندیجی کبی عائشه رضی الله عنها ناک الی ای مددیکی عمر سنک حالت بقطعه سی بلسکه دیاده عمر سنک کلیمی نوم
 منابه سنده ایدی الی ای مدت بک حالت بقطعه سنده بلسکه عمر سنک کلدی سنده حص کوردیجی صورتدن انکله
 معانی سنه یعنی صورتده تجلی اولوب اکانتاسنک قایان معرف اولان حق عبور ایدوب انکله تعبیر بک
 منابه سنده ایدی و بعضیلر قنده معنی بطل معنائنه در و مئة اشهر قولی قولها قولندن بیلدر ای بطل
 قواهاسته اشهر بل عمره کاه فی الدنيا بتلك المثابة یعنی عائشه رضی الله عنها ناک رسول علیه السلام وحی
 الی ای مددی رؤیا ایلد ایدی دیکه قولی باطل اولدی بلسکه انک عمر سنک دیاده کلیمی رؤیا منابه سنده ایدی
 دیک اولور (انما هو) ای ما قات من المدة (منام فی منام) یعنی عائشه ناک مددی اولان مدت منام ایچره منامدر
 منام اول حضرت خیالدر و منام فانی حالت بقطعه در که رسول علیه السلام الناس ينام قولیه اندن نوم ایلد تعبیر
 ایلدی بونقد بر اوزره عائشه ناک مقولی عاقل اولور و یا ندر که انما هو منام فی منام قولی منامده بخودن خبری
 اوله و ضمیرا کاه اند اوله ای فوجیه انما هو منام یعنی رسول علیه السلام جمیع عمری منام منابه سنده اولیجی
 پس آنک وجهی منام ایچره منامدر و انما هو منام فی منام قولی بک المثابة قولندن بدل اولتی جا ندر (وکل
 ما ورد من هذا القییل وهر شیکه نومده مر فی اولان شی قییلندن وارد اولدیکه حد فائده صورت معینه اوزره
 اوله و نومده و یا خود حسن و صورت انرا ده ظاهر اوله و یا خود هر شیکه منام ایچره منام قییلندن وارد اولدی
 (فهو المسمی عالم الخیال) (پس بوقییلدن وارد اولان شی عالم خیال ایلد معنادر یعنی عالم خیالدر و پس
 رسول علیه السلام وارد اولان وارد الهی وحی ربانی کرک نومده رؤیا صادق ایلد اولان وکرک حسده ملک
 ورویدی ایلد وکرک حسدن اخذ اولمغه وکرک انک نیت لک زولی ایلد اولان جمله می عالم خیالدر ولسکات
 کامر فی العلمی دخی عالم خیالدر (واهاذا یعبر ای الامر الذی هو فی نفسه علی صورة کذا ظهور
 فی صورة غیرها) (وواحدین اتری یعنی بوقییلدن وارد اولان شی عالم خیال ایلد تسبیح اولدی بختدن اتری
 تعبیر اولور شولی امر که اول کلدی نقده سنده بر صورت معینه اوزره اوله اندن غیر بر صورتده
 ظاهر اوله بونقد بر اوزره ای حرفی تعبیر قولنک خبر فی تعبیر ایدر و جا ندر که تعبیر قولنک خبری کل
 ماورد قولنده مایه راجع اوله رای حرفی هذا القییل قولنی نفسرا بلیه ای کل ماورد من هذا القییل ای من
 الاخر الذی هو فی نفسه علی صورة کذا ظهور فی صورة غیرها و فی عالم الخیال واهذا یعنی (فخبر
 ای خبر) (العابر من هذه الصورة الی ابصرها التام) (پس نایم توحیه کوردیجی صورتدن عابر عبور ایدر

الى صورة ما هو الامر عليه ان اصاب شول شيد في صورته كه امر انك اوزره در اكر عا بر تغيير نده اصاب ايد زره
 يعني عا بر صورت متخيله دن صورت متعينه سنه عبور ايد كه نفس امر ده امر اول صورت اوزره عالم مثاله
 مقتل اوله وعلم الهيده انك اوزره متعين اوله كظم ورا علم في صورة اللين رسول عليه السلامه منامده لب
 صورتده عا بر طهورى كبي (فيعبر في التأويل من صورة اللين الى صورة العلم) (يس رسول عليه السلام
 تاويلده لب صورتدن علم صورته عبور ايدى) (فتاويل) (عليه السلام) (اي قال ما هذه الصورة اللبينة
 الى صورة العلم) (يس رسول عليه السلام لب صورتى تاويل ايلدى يعنى منامده مرتبه اولان بوضورت
 لبينه نك مالى علم صورته در ديدى يعنى علم ايله تعبير اولنور قال الشيخ رضى الله عنه في فخص اسحق الا ترى
 رسول الله صلى الله عليه وسلم انا في المنام بقدر ابن قال فشر به حتى خرج الرى من اظافيرى ثم اعطيت فضلى
 عرقيل ما اوله يار رسول الله قال العلم وما تركه لبنا على صورة مارا علم بموطن الرى اوله ما يعنى من التعبير
 انتهى كلامه يس رسول عليه السلام سدى كوردى كى صورت اوزره ترك ايجدى بلكه انا علم ايله تعبير
 ايدى موطن روياني عالم اولد يفتدن اوتري ورؤيا تعبير دن نه اقتضا ايدى انك معلومى اولد يفتدن اوتري زيرا
 صدق طرقت اولندن اطفال ناقصك ابداته غذا اولد يفتدى كبي علم نافع دخی ارواح مؤمنينه روحك فطرتى
 اولندن غدار اجساد ناقصه ايله ارواح ناقصه نك تربيه ركه ميلند مد ايله علمك منامبتدن اوتري حضرت
 منامده علمك صورتى سد صورته ظاهره اولدى ما كى كه صورت حياتدر وعسل كبي كه صورت علوم
 ذوقيه عرفانيه در وخر كبي كه صورت حيايات وعشقيات شهوديه در) (ثم انه صلى الله عليه وسلم كان اذا وحي
 اليه اخذ عن المحسوسات المعتادة) اندن صكره رسول صلى الله عليه وسلم حالى بوايدى كه تخنكم اكا وحي
 اولنسه يعنى اكا وحي اولنقه ارادت الهيه متعلقه اولدقه محسوسات معتاده سندن اخذ اولنور دى فسي
 اى البس نوبا ثاليا يقال سجيته اى البسته الثوب اوسر عن المحسوسات المعتادة يعنى عالم مثالدن اكا بر لباس
 كيد بر يوردى وبا خود محسوسات معتاده دن ستر اولنور دى) (وعا بر عن الحاضرين عنده ودخى انك ايتده
 حاضر اولنور دن غائب اولور دى) (فاذا سرى) (اي رفعه عنه يعنى تخنكم اتدن لباس مثالى رفع اولنسه كه
 انكله حاضر سندن غائب اولور دى وبا خود تخنكم اتدن كشف اولنسه ووحيك نك زائل اولسه) (رد)
 محسوسات معتاده به رد اولنور دى) (فادركه) (اي الوحي) (الافى حضرة الخيال الا انه لا يسمى نائما) (يس
 رسول عليه السلام عالم حسدن غائب اولد يفتدى زمانده وحي ادرال ايجدى الا حضرت خياله الا بوضع غيبه ايله
 رسول عليه السلام عالم حسدن غائب اولد يفتدى زمانده نائم تسميه اولنور زير انوم امر مزاجى ووضعي طبيعى در
 وحي الهى ايجون اخذ وضع الهيدر) (وكذلك اذا غفل له الملائكة رجلا فذلك من حضرة الخيال) (وكذلك
 رسول عليه السلام تخنكم ملك رجل صورتده متخيل اولور دى وحي الهى ايله بشر صورتده نازل اولور دى
 حضرت خيالن ايدى بونده حضرت خيالن مراد عالم مثالدر زيرا ارواح مجردة ومعاني غيبه به مثال
 مطلقده صور مثاليه ده متخيل اولور واندن مرتبه اولوب مشاهده اولنور ده يس ملك وحي الهى ايله رسول
 عليه السلامه نازل اولوب رجل صورتده متخيل اولدقه عالم مثالدر كه حضرت خيالن و ظاهر اولوب متخيل
 اولور دى ولكن رجل صورتده متخيل وبا خود حيله ادرال اولنان اختصاص مختلفه دن برخصص شكلند
 متشكل اولان ملكك ادرال كنه كاه اولور دى كه رسول عليه السلام منفرد اولور دى يعنى اتدن غيرى ملكي
 كسته ادرال ايجردى وكاه اولور دى كه اتك ايتنده حاضر اولنور معا ادرال ايدردى ولكن اول شخص ملك
 ايدى كين بازلردى يس ملك رسول عليه السلامه رجل صورتده ظاهر اولدقه ريك حد يفتى يعنى وحي
 سمعته ايقا ايدردى وبعض زمانده وحي الهى ايله قلبه نازل اولور دى حتى ذاتى ايله نيتك روى نوربه واصل
 اولوب وحي القا ايدردى ولكن جسمى حافظ اولان روحك اكا القا اولنان وحيه اشتغالى سبيله مزاجى متغير
 وطبعى مخرف اولور دى ملك اول وحي اكا اذا ايدوب اتدن منصرف اولنجه اندن صكره اول حال
 اتدن رفع اولنوب ناصيه سنده عرق ظاهر اولور دى وجره وجه صفحه عذارنده باهر اولوب قيددن جوزلش
 كبي قائم اولور دى يس انكچون ملك رجل صورتده متخيل اولدقه القا ايتدى وحي اخذ ايتك اكا دخی
 اهرن ايدى زير اسمع جهته ايله اخذ ايدردى كه اكا اخذ نه در زير انده انحراف مزاج و تغير طبع بوقدر ووجه ده

وليام الله ايجون مشرب شوى وحظ هنى واردر) (فانه ليس برجل) (زير وحي الهى ايله رسول عليه السلامه
 متخيل اولان ملك حد ذاتده رجل دكلدى) (وانما هو ملك فى الحقيقة فدخل فى صورة انسان) (ملكه حقيقة قدده
 اول شخص ملكدركه وحي الهى رسول عليه السلامه القا ايتكمچون انسان صورتده داخل اولدى پس ملكك
 رسول عليه السلامه رجل صورتده متخيل اولوب مرعى اولمى عالم خيالندر زيرا اكر عالم خيالن اولميدى
 كندى صورت اصليه سن قوبوب صورت انسانده كه صورت انرادر متخيل اولمزدى) (فغير الناظر العارف حتى
 وصل الى صورته الحقيقية) (يس رجل صورتده ناظر اولان عارف كه رسول عليه السلامه رجل صورتدن
 عبور ايدى حتى انك صورت حقيقيه سنه واصل اولد كى اول صورت ملكيه در كه حق نه انا اول صورتى ملكك
 ايله تسميه ايدى واكثر نخذده فقير راقع اولدى يعنى ناظر عارف ورجل ملك ايله تعبير ايلدى حتى انك صورت
 اصليه وحقيقيه سنه واصل اولدى) (فقال هذا جبرائيل انا كم يعلمكم دينكم) (يس جبرائيل عليه السلام
 وحي الهى ايله رسول عليه السلامه رجل صورتده نازل اولدقه انده حاضر اولان اصحابه رسول عليه
 السلام ايدى بوجبرائيلدر سزه كادى دينك سزه تعليم ايتدى كى حالده ويعلمكم قولنده لام وبا خود كى تقدير
 اولنور ده ديكن اولور سزه كادى تا كيم دينك سزه تعليم ايلده يس رسول عليه السلام اول رجل مرئيدن
 جبرائيل ايله تعبير ايلدى) (وقال لهم من قبل ردوا على الرجل) (وعا بر كه رسول عليه السلام اصحابه
 بوقولدن اول ردوا على الرجل ديمش ايدى يعنى جبرائيل رسول عليه السلام اوزره دخول ايتك استدكه
 اصحابك بعضى دخولدن انا منع ايتدكه يس رسول عليه السلام انده ايدى اول رجل بنم اوزره رد ايدى
 يعنى ايجر ويه كيرمكدن منع ايتك) (فسماه بالرجل) (اولا من اجل الصورة التى ظهر لهم فيها) يس رسول عليه
 السلام جبرائيل اول رجل ايله تسميه ايدى شول صورت اجلدن اوتري كه جبرائيل انده اول صورتده ظاهر
 اولدى) (ثم قال هذا جبرائيل فاعبر الصورة التى مأل هذا الرجل المختل اليها) (اندن صكره رسول عليه السلام
 ايدى بوجبرائيلدر يس بوقوله شول صورتى اعتبار ايتد كى بوجبرجل متخيل مالى اول صورتده در كه اول صورت
 انك صورت حقيقيه سيدركه حق تعالى اول صورتده جبرائيل تسميه ايدى) (فوق صادق فى المثلين) يس رسول
 عليه السلام مقالتيده يعنى ردوا على الرجل قولنده وهذا جبرائيل قولنده صادق در) (صدق للعين) (اي
 لا اعتباره عين الرجل وهى صورته الظاهرة التى ظهر هو بها) (فى عين الحسية) (عين حسيه ده ورجل ظاهره
 اولان عيقتدن اوتري يعنى انك صورت ظاهره سن اعتبار ايتد كندن اوتري رجلدردى سنده صادق اولدى
 (وصدق فى ان هذا جبرائيل فانه جبرائيل بلا شك) (ودخى رجل متخيلك صورت حقيقيه سن اعتبار ايدوب
 بوجبرائيلدر ديدى كى قولنده صادق اولدى زيرا اول رجل متخيل حقيقيته بلا شك جبرائيلدر (امدى) اى وجه
 وحدتن نقاب كرتى رفع ايدن اهل دل واى مرآت قابن غبار خيال ماسوادن مجلى قيلان مر دم قبل سكا
 شوبه معلوم اولسونكه شيخ رضى الله عنه رسول عليه السلامك جميع اقسام وحي عالم خيالن اولد يفتن
 بيان ايدوب الناس نيام شواى اوزره عالم حس وشهادته موجود اولان ناس نائم اولد يفتن وعالم حس دخی
 عالم منام اولد يفتن جريده تحقده عيان ايتد كندن صكره يوسف عليه السلامك احوالى بيان شوى ايدوب
 ايدى) (وقال يوسف عليه السلام لا يه) (يا ابت) (انى رأيت) (فى الرؤيا) (احد عشر كوكبا والشمس والقمر
 رأيتهم لى ساجدين) (يوسف والذى يعقوب عليه السلامه ايدى اى بدر تحقيق بن رؤياه اون بر كوكبي وشمس
 ايله قري كوردن انرى بكا ساجدين كوردن يوسف عليه السلامك) (رأيتهم لى ساجدين) (قولنده اولان
 جمع مذ كرهبرى ايله صيغة جمع مذ كره لات ايدركه يوسف عليه السلام بوكلاى يعقوبه تقول ايدوب رؤيا سنى
 اكا اقتصاص ايجردن اول صورت كوا كبدن مراد انك اخوتى وشمس وقرن مراد انك والد وخاله سنى
 اولد يفتن يباش اوله) (فرأى اخوته فى صورة كواكب ورأى اياه وخالته فى صورة الشمس والقمر) (يس يوسف
 عليه السلام اخوتك صورت كوا كبدن كوردى ووالدى ايله خالته سن شمس وقر صورتده كوردى) (امدى)
 يوسف عليه السلام اخوتك صورت كوا كبدن ووالدين صورت شمس وقرده رؤيتك حكمتى بودركه شمس ايله
 قرته كيم مائر كوا كبك افواره نسبت ايله اوبن كى اصلدر وكوا كبك ايله قرله دخی تيه كيم ماخذنا نوارى
 شمعدن كذاك يعقوب عليه السلام فلان نوتده خورشيد نور وبرا عظم وزوجه سنى قر كى انك نوربه مرآت

و ظاهر و سر او نبوت و محرم ایدی و اولاد منکر هر برسی اول مطلع نبوت و دن طلوع آیتش بر شمع سعید اختر و برج خاندان جلیلدن ظهور و آیتش بر کوب دری انور اید که یوسف من شجره مبارکه مفهومی اوزره یعقوب علیه السلام نبوتی متکاتدن هر بریمی اقتباس انوار نبوت لیلی ضلالت و ظلمات غواشته مخیر اولان خلق طریق هدایت دلالت ایدر دی پس یوسف علیه السلام خیالی اویشتی صورت خمس و فرد و اخوتی صورت کوا کیده تصویر ایلدی (هذا الادراک من جهة خیال یوسف علیه السلام) یوسف علیه السلام بادرک یعنی صورت کوا کیده اخوتی و صورت شمس و قرده و الی الله خالته یعنی ادرک ایتدیکی یوسف علیه السلام خیالی جهت منددر (ولو کان من جهة المرقی) و اکر ادرک مذکور مرقی جهت منددر یعنی اخوتی الی الله و خالته می طرفند اولیدی) لکن ظاهر و اخوتی فی صورة الکوا کب و ظهور ایه و خالته فی صورة الشمس و القمر مراد الهم) اخوتی صورت کوا کیده ظهوری و والدی الی الله خالته صورت شمس و قرده ظهوری انزل مرادی اولور دی یعنی کندی نفس منزه صورت کوا کب الی الله شمس و قرده صورت ظهور و درن تصویر ایدوب مراد اید شور و دردی و لکن بوظهور انزل مرادی اولدی زیرا اکر انزل مرادی اولیدی آنرا اولور دیکه یوسف ادرک ایتدیکی یعنی صورت کوا کب الی الله شمس و قرده صورت مناسبت یوسف ظاهر اولوب اکسجه ایتدکدن انزل دخی عالم خیالده ادرک ایدوب عالم شهادتده عالم اولور دی زیرا خزانه خیالده اولان شیتک ادرکی کاه اولور که وائی الی مرقی طرفند من واقع اولور) (فلا یکن علمه) راه یوسف علیه السلام کان الادراک من یوسف علیه السلام فی خزانه خیال) (پس وقتا کیم یوسف علیه السلام مشاهده ایتدیکی شیتک انزل علی اولدیه یعنی وقتا کیم انزل مرادی که یوسف علیه السلام انزل صورت کوا کب الی الله شمس و قرده صورت کور دی و انزل اکسجه ایتدکدن مراد مشاهده ایتدی ادرک مذکور یوسف علیه السلام واقع اولدی انک خیالی خزانه منته یعنی ایدن ادرک انک خیالی خزانه منته مرقی اولوق جهت منددر اولدی انزل طرفند اولدی (و علم ذلک یعقوب علیه السلام حین قصها علیه) و یعقوب علیه السلام رؤیای عالم اولدی یوسف علیه السلام رؤیای کانه صیص ایتدیکی حینده یعنی کوا کب و شمس و قرده صورت مناسبت و سجدتک سرقی یعقوب علیه السلام یلیدی اما یوسف یعقوب علیه السلام رؤیای دیزدن اول یعقوب رؤیای مطلع اولدیه فندن یلیدی که یوسف انک اخوتی رؤیای منته مطلع اوله مندر) (فقال یحیی لا تقصص رؤیایک علی اخوتک فیکیدوا لک کیدا) (پس یعقوب یوسف علیهما السلام اخوتی رؤیای منته مطلع ایتدکدن نمی ایتدکدن ای او غلجیم رؤیای برادر لیکه کشف ایدوب نقل ایتدکدن رؤیایک حقیقتنه مطلع اولور و انزل پس اکر اکام مطلع اوله چق اولور لسه انزل اوزره اولان تنوق و فضیلتکی یلویب سنک هلاککه بر حیل احتیال ایدر) (ثم برأ ابائیه عن ذلک الکید و الحقه بالشیطان) (اندر کوره یعقوب اوغلارنی اول کیددن بری ایلدی و الی شیطان الحاق ایلدی یعنی اول کیدی اندر اسناد ایلدی بده انی شیطان الحاق ایلدی (و ایس) (ما ذکره یعقوب من تبرئة ابائیه عن الکید و الحاقه بالشیطان) (الاعین الکید) (و حالیکه یعقوب ذکر ایتدیکی شیتک ادرک اولدیه یوسف علیهما السلام عین کیدر یعنی یعقوب اناسندن ظهور ایدن کیده مقابله منته یوسف قلبنده انزل عداوت واقع اولور و دیوره یعقوب اول کیددن ابتی بری ایدوب شیطان الحاق ایلدی زیرا کید القاه اب شیطانده دند و و روجه دخی بودر که یعقوب یوسف علیهما السلام چنکم) (لا تقصص رؤیایک علی اخوتک فیکیدوا لک کیدا) (دید یوسف علیه السلام برادر لیک اکا عداوتین یلیدی پس قلبنده انزل سوه ظن واقع اولدی پس نبوت سلامت صدر و صفاء قلب و تقاوت باطن لابد اولقله یعقوب یوسف علیهما السلام برادر لیک اولان سوه مظندن ترکیه ایتدکده دخی آتی تریه ایدوب خراست الی الله فهم ایتدیکی نبوت ترین ایتدکده یوسف کید و حیل ایدوب اناسنی کیددن بری ایتدی و الی شیطان الحاق ایتدی تا کیم اخوتیه اولان سوه ظندن انک قلبی پاک اوله و لکن وجه ظاهر بودر که یعقوب ابتی کیددن بری ایدوب انی شیطان الحاق ایتدیکی یوسف عین کید اولما سنک وجهی بودر که یوسف انزل کیدر لیدن امین اولقله انزل کید و حیل الی الله یعقوب دن الوب حب ایتدکده القا ایتدکده اکا کید ایتدی و یوسف علیه السلام اسیر و غریب اولوب انزل مکرری سبیل) (کیده نعلیم) (انسانک راجحانک

کید عظیمه مبتلا اولدی) (فقال ان الشیطان للانسان عدو مبین ای ظاهر العداوة) (پس یعقوب علیه السلام ایتدی تحقیق شیطان انسان ایچون عدو مبیندر یعنی عداوتی ظاهره در پس یوسف عین کید اولدی تا کیم برادر لیکه عدو عداوت محبتدن دخی قلبندن ازاله ایتدکدن و شیطانک انسانه اولان عداوت ظاهره سنک سبی اولان کیدک شیطان القاسیه برادر لیدن صادر اولمندن دخی حذر اوزره اوله امن اوزره اولیه پس یعقوب مرادی بایدیکه یوسف قلبنده اخوتی محبت اثبات ایدوب کیدر لیدن دخی آتی حفظ ایلدی) (ثم قال یوسف بعد ذلک فی آخر الامر) (اندر کوره یوسف علیه السلام بواخیانک ظهور و درن ایتدی هذا تاویل رؤیای من قبل قد جعلها ربی حقا) (یوندن اول اولان رؤیایک تا ویلی بودر تحقیق بنم ورم آتی حق ایلدی ای اظهره فی الحس بعد ما کانت فی صورة الخیال) (یعنی رؤیای عالم حسیده اظهاری ایلدی رؤیای صورت خیالده منته اولدیه تنصکره یعنی انزل صورت کوا کب الی الله شمس و قرده صورتده اکسجه ایتدکدی صورت خیالده ایدی حق تعالی انی عالم حسیده بقر تغییر واقع به موافق اظهاری ایلدی پس اخوان یوسف والد و خالته صیل مصر داخل اولوب سجدتک و تکریم انزلدن صادر اولمندن اول یوسف علیه السلام رؤیایک حقیقتنه واقع ایدی یعنی صورت کوا کب الی الله شمس و قرده صورتده ظاهر اولوب اکسجه ایتدکدن اخوتی الی الله و خالته یعنی ایتدکدن یلور دی انکچون) (هذا تاویل رؤیای من قبل قد جعلها ربی حقا) (دید یوسف علیه السلام رؤیایک حقیقتنه واقع اظهاری ایلدی و صورت خیالیه حق اولدیه سنک معنایی بودر که حسی ظاهره صورت عقیده حقیقتیه به و صورت شخصیه منالیه به مطابق ظاهر اوله زیرا امور عینییه بی اخذ ایتدکدن کاه اولور که عالم قدس دن اولور که عالم مثال دن اولور و صورت منالیه دخی اولور الامعانی عقیده به مطابق اولور و کذلک صور خارجییه دخی صور منالیه به موافق اولور پس یوسف علیه السلام صور خیالیه الی الله صور حسی یعنی فرق ایدوب (قد جعلها ربی حقا) (ای اظهره فی الحس بعد ما کانت فی صورة الخیال دیدی) (فقال له) (ای الامر الذی علی الله علیه و سلم) (الناس نیام) پس نبی مکرم محمد صطی علی الله علیه و سلم بامر دن اوتری یعنی یوسف حیل خیال یعنی فرق ایتدکدن اوتری رسول علیه السلام) (الناس نیام) دیدی پس رسول علیه السلام حقیقی خیال دن فرق ایتدی بلکه حقیقتده حسی عین خیال اولدیه و خیال عین حسی اولدیه بیان ایلدی فکان قول یوسف علیه السلام قد جعلها ربی حقا بمنزلة من) (پس ادرک محمد صلی الله علیه و سلمده یوسف علیه السلام قد جعلها ربی حقا) (فولی شول شخصک قوی منزله سنده اولدی) (رأی فی نوم انه قد استیقظ من رؤیایک) (ثم عبرها) (نومنده کوردیکه تحقیق اول مستیقظ اولدی شول رؤیایک انی کوردی اندر کوره انی تعبیر ایلدی یعنی نومنده کوردیکه رؤیایک مستیقظ اولدی اندر کوره انی رؤیایک تعبیر ایلدی) (ولم یعلم انه فی النوم عینه) (تا کید لانوم) (ما برح) (و حالیکه اول شخص بلدی که کندی عین نومده درنومندن اصلا تاویل دکادر) (فاذا استیقظ بقول رأیت کذا و رأیت کذا) (پس چنکم اول شخص نومندن اویانسه صورت معینه ده کوردیکی و یاسنی اصحابه نقل ایدوب دیر که بن شویله بر رؤیای کوردیم و کوردیم کاین بن استیقاظ ایدم و اول رؤیای شویله بر صورت الی الله تاویل ایلدم پس نومندن استیقاظ ایتدکده رؤیایکچنده رؤیای کوردیکی شیتی و رؤیای ثانییه ده کوردیکی صورتی رؤیای اولی عالمده استیقاظ ایدوب اول رؤیایکچنده صورت الی الله تاویل ایتدیه آتی نقل ایدر) (هذا) (ای قول یوسف قد جعلها ربی حقا) (مثل ذلک) (یعنی یوسف علیه السلام قد جعلها ربی حقا) (فولی اول شخص رؤیایکچنده رؤیای کوردی و رؤیای ثانییه دن استیقاظ ایدوب رؤیای اولیده انی تعبیر ایتدیکی کیدر یعنی رؤیای حسی مهم و قیاس ایدوب صورت حسیده ظاهره الی الله انی تعبیر ایتدیکی کیدر پس یوسف علیه السلام رؤیای حسی شخصک رؤیای اولان رؤیای منته سنده در عالم حسیده قد جعلها ربی حقا قوی اول شخص رؤیای ثانییه سندن استیقاظ ایدوب رؤیای اولیسنده انک تعبیری مشابه سنده در (و الناس نیام فذاموا انهم و ا) (حدیثک مفهومی اوزره عالم حسی منامدر و ناس آنک ایتدکده نوم غافنده در پس ناس ذوق جام فانی ایدوب انتباه بقاء حقیقتیه منته اولدیه سنده در عالم حسیده معنویه حتی مشاهده ایدوب انزل حقه تعبیر ایتدکدی اول شخص رؤیایکچنده استیقاظ ایدوب حسی ظاهره آنک حکایت و تعبیری مشابه سنده در عالم حسی و خیال اولدیه در معنای منام بجز مندم

خیال باشد) (فانظر کم بین ادراک محمد علیه السلام و بین ادراک یوسف علیه السلام فی آخر امره) (پس ای
 مستقیظ نوم خیال و غفلت وای رافع حجب وحدت سن عین بصیرت ایل نظر ایل که محمد صلی الله علیه وسلم ادراکی
 بنمیل یوسف علیه السلام آخرا منده اولان ادراکی بیننده نه مقدار تفاوت وارد) (حین قال هذا تأویل
 رؤیای من قبل قد جعله اربی حقا) (شول حینده که) (هذا تأویل رؤیای من قبل قد جعله اربی حقا) دیدی
 (معناه حسای محسوسا وکان لا محسوسا) (یوسف علیه السلام) (قد جعله اربی حقا) (قولک معنای
 تحقیق بنم آئی حس ایلدی یعنی صورت خیال دن اخرج ایدوب ای محسوس ایلدی و حاله که منامده مرقی
 اولان شی محسوس دن غیر دکل ایدی) (فان الخیال لا یعطى ابدا الا المحسوسات) (زیرا خیال محسوسات دن
 غیر اید ابر شی اعطای جزیرا که عالم خیالده مخیل اولان شی محسوس اولمیدی آنگ ادراکی ممکن اولمزدی
 (غیر ذلک ایس له اعطاء) محسوسات دن غیر خیال ایچون بودر یعنی خیالده محسوسه دن غیر برشی
 ظاهر اولمزدی زیرا خیال خزانة محسوساتدر پس هر سنه فی که خیال اعطا ایدر محسوسدر (امدی) شول
 اشارت اولمزدی اوزره ادراک یوسف علیه السلام ایل محمد صلی الله تعالی علیه وسلم ادراکی بیننده فرق
 بودر که یوسف فرقان صاحب اولمزه صور خیالیه ایل صور حسیه یعنی فرق ایلدی و محمد علیه الصلاة والسلام
 قرآن صاحب اولمزه صور حسیه فی صور خیالیه ایلدی و صور خیالیه فی دخی صور حسیه ایلدی بلکه صور
 خارجی حسیه فی خیال ایلدی حیات دنیویه فی نوم ایلدی کی حقیقت و دخی حقیقت و هویت ایل صور
 حسیه ده مخیل اولان حقی نوم غفلت اولان حیات دن موت فنا فی الله ایل شخصک انبیا هی قنده حقی ایلدی
 یعنی عین شهود ایلد حساسه و ایلدی پس ورثه محمد بیندن اولان ناس نوم غفلت اولان حیاتده صور حسیه
 خیالیه ده مخیل اولان حقی تخیل طر بقیله مشاهده ایدر پس بختکم نوم غفلت دن موت فنا فی الله انبیا هی
 ایل منتبه اولسه ر صبح شا بالامک ظهوری قنده دیده وحدت عین شهود ایلد صور کویه و هیاکل
 حسیه ده ظاهر اولان حقی ایلدن مشاهده ایدوب انکله تعبیر ایدر) (یت) (حدیث مشکل و مریت
 مفلق که در کون و مکان کس نیست جز حق) زیرا وجود حق که جمیع مظاهرده ظاهر فوجیع کرات و نه دداتی
 و خدق ایل قاهر در بحسب المراتب و المظاهر بختکم هر بر سنه وحدت ذاتیه سیله تجلی ایلده جمیع مظاهر
 اکوان و مجالی اعیان بلکه اسما و صفات و نسب شئون ذات آنک انوار قاهره منته مستلکده ساحل فرقدن
 منفک اولوب دریای وحدت حقه غرق و بحر احدیته وجودی ملحق اولور پس ورثه محمد بیندن اگر انبیای
 سابقین را که اولیاده لاحقیندر موت فنا فی الله دنصکره انباء بقا بالله قنده منام حس و شهادتده مشاهده
 ایلد کاری صور و تعبیری علمه نازل و انزل حقیقتی کشف ایلد مرتبه سه واصل اولمزدی ورثه محمدیه دن غیر
 زیرا بعلم محمد صلی الله علیه وسلم اصالت و ورثه سه وراثت مخصوص و صدر انکیچون شیخ رضی الله عنه) (فانظر
 ما اشرف علم ورثه محمد صلی الله علیه وسلم) (دیدی پس سن نظر ایل محمد صلی الله علیه وسلم ورثه می علمای
 شریف ایلدن نه عجب شیدر و انزل علمای نه شریف علمای که انکله یونک کی اسرار غامضه به مطمع اولور و شیخ
 رضی الله عنه ورثه محمد صلی الله علیه وسلم علمای شرف ایلد یاتده و محمد علیه السلام شانی تعظیم ایدوب
 مرتبه علیه سلم شرفی قنده غیر بر احدک احاطه سنده اولمزدیته اشارت ایلدی) (وسا بسط القول
 فی هذه الحاضرة) (نبا ان یوسف المحمدی) (و شیخ رضی الله عنه یوسف علیه السلام رؤیایسنده اولان
 احوالی بیان ایدر کن حضرت خیالی اچالا که ایلد کد نصکره تفصیل ایچکه وعده ایدوب وعن قریب بن
 یوسف حضرت خیالیه ده مخیل اولان قولی یوسف محمدری لسانی ایل بسط ایدر م دیر) (ما تقف علیه ان شاء الله)
 ما تقف قولنده اولان ماقولدن بدل اولمزدی جازدر یعنی بن بسط ایدر مشول شیکه سن اکان شاء الله واقف
 اولور سن و دخی موصوف اولوب بسط معنایه مصدریت اوزره محلا منصوب اوقی جازدر ای سا بسط بسط
 ایلدی تقف عابه و بعض نسخه ده من القول واقدر پس ما محلا منصوب اولور مفعولیت اوزر) (امدی) شوله
 بلکه جمیع ایا را ایلده اولان ولایات متفرقه ولایت محمدیه تک تفصیل ایدر و جمیع ولایات ولایت محمدیه ده مجمله در
 پس جمیع انبیا و اولیاده متفرقه اولان ولایاتی جامع اولان ولایت خاصه محمدیه ده قائم و متعین اولان وارث
 کامل حقیقت محمدیه دن السنه جمیع انبیا ایل متکلمدر پس یوسف علیه السلام مشریده حضرت خیالده

مرتبیه اولان صور و تخیل را بینک احوال مختلفه می حسیدله معانی مختلفه ایل تعبیر اولمزدی کی ورثه
 محمد بیندن یوسف محمدری دخی اولور که (الناس یام فاذا ما اتوا التیه و انهم هی اوزره عالم حس و شهادتی حضرت
 منامده مشاهده ایدر و صور عالمی منامده مرتبه اولان مورکی تعریفات الهی و استیلاآت ربانی یایوب صفات
 مختلفه و شیون ذاتیه احوالی اولان احوال حق ایل تعبیر ایدر پس شیخ رضی الله عنه یوسف محمدری لسانی ایل
 حضرت خیالیه ده مخیل اولان قولی بسط و تفصیل ایچکه شروع ایدوب دیدی) (فقد علم ان المقول علیه
 سوری الحق اومسحی العالم) (پس بزرگتر من عالم اول تحقیق سوا حق و با خود معنای عالم ایل مقول علیه
 اولان شی) (هو) (ای سوری الحق) (بالنسبة الى الحق كالظل للشخص) (سوا حق حقه نسبت ایل ظل کبیر
 شخص ایچون یعنی سوا حق حقه نسبت ایل ظل شخصه نسبتی کبیر) (فهو ظل الله) (پس سوا
 حق و معنای عالم ایل مقول علیه اولان شی ظل الله در یعنی شول شیکه عرف عامده سوا حق دینلور
 ظل الله در و اما عرف خاصده سوا حق ایچون وجود یوقدر و اگر معنای سوری اعتبار اولنسه شول
 اعتبار عقلی ایل که صفاتدر و اسما نکه نسبتی قنده حقایق ایلد اولان تعیناتدر پس اکا صورا اسما حق
 دینلور زیرا وجودده حقدن غیر و حقه معانی صفات اعتبار ایلد انک اسما سندن غیر یوقدر و اما
 بختکم صور معلومات حق اولان اعیانک تعیناتی ایلد متعدد اولان وجود اضافی اعتبار اولنسه اکا سوا
 حق و دخی عالم تسبیح اولنور و سوا حق حقدن وجود مطلق اولان حقه نسبتی ظلک شخصه نسبتی کبیر
 یعنی ظل کندی نفسنده معدوم اولوب شخصک وجودی ایل موجود اولمزدی کی سوا حق و معنای عالم
 کندی نفسنده معدومدر حقدن وجودی ایل موجوددر پس وجود اضافی که فیود تعینات ایلد معیندر ظل
 الله دیکدر و ده و پس سوا حق حقدن معنای عالم حقه نسبتی ظلک شخصه نسبتی کبیر و معنای عالم ظل
 الله در دیکدر) (عین نسبة الوجود الى العالم) (وجودی عالمه نسبت ایدوب اکا اضافتک عینیدر یعنی عالم
 موجود در دیک اولور) (لان الظل موجود بلاشک في الحس) (زیرا ظل شخص بلاشک حسده موجوددر
 و لکن ظلک وجودی شخصک وجوددر کذلک ظل حق اولان عالم دخی حقدن وجوددر موجوددر
 پس عالم حقدن وجودی ایل موجود اولوب وجودا که اضاف اولمزدی حقیقتله سوا حق ایل تسبیح اولنور
 و الا وجود حقدن عینی اولان حقیقت واحددر پس وجود من حیث الحقیقه عینیدر و عالمه نسبتی حقیقتله
 حقدن غیردر پس یوقدر اوزره لان الظل قولی فهو عین نسبة الوجود الى العالم قوائمه تعلیل اولور و قال
 الشيخ العارف وید الخندی تعلیل لقوله معنی العالم هو بالنسبة الى الحق كالظل للشخص فیکان ان الظل
 موجود فی الحس عند وجود الشخص فکذلک العالم اوما معنی سوری الحق موجود الحق و هو مع قطع النظر عن
 الحق غیر موجود فی عینه اذ لا وجود له من ذاته کلا وجود للظل بلا وجود الشخص انتمی کلامه) (ولکن اذا
 کان مع) (ای فی الحس) (من بظهر فیه ذلک الظل) یعنی ظل بلاشک حسده موجوددر و لکن بختکم حسده محل
 موجود اولیه که اول ظل انده ظاهر اولور یعنی ظل حسده ظاهر اولور انکیچون مظهر فیه اولان محل حسده
 موجود اولمزدی بلکه ظلک وجودده حسده محل شرط اولمزدی کی ظل ایچون شخص مر تفعدن دخی
 لایددر که ظل اکا متصلدر و دخی شول نور دن لایددر که ظل انکله ممتاز اوله پس شخصک مقابلی وجود حق
 بطلقدر و شول محل که ظل انده ظاهر اولور اعیان ممکناتدر و نور دخی حقدن اسم ظاهریدر (امدی) معنای عالم
 اعیان ممکناتده وجود حق مطلق ظهور و نه بیندن و دخی نور که حقدن اسم ظاهریدر تجلی سندن حس
 ظاهرده موجود ظل الله اولدی) (حق یوقدرت عدم من بظهر فیه ذلک الظل کان اقل من معقولا غیر موجود
 فی الحس) (حتی اگر سن اول ظلک ظهوری ایچون محل اولان شیکه عدم من تقدیر انکله مثلا ارض کی اول
 ظل معقول اولور دی حسده موجود اولمزدی یعنی اشعه شمس ایل مستقیر هوا اولور دی ظل ظاهر اولمزدی
 بل یکون بالقوة فی ذات الشخص المانوب الیه الظل) (بلکه اول شخصده ظل اکا منسوبدر بالقوة
 اولور دی یعنی ظاهر اولمزدی پس معنای عالم اولان ظل الهیکل محل ظهوری اولان اعیان ممکناتده اگر
 عدم تقدیر اولنسه ظل عالم محسوس اولمزدی بلکه ذاتده بالقوة اولور دی تواند شجره معقوله اولمزدی کی
 کذلک ظل عالم اگر وجود حق مطلقه متصل اولمیدی موجود اولمزدی بلکه موجوددن نظری قطع ایچکه

ممکن است که اولان عدمه باقی فالوردي) (فعل ظهور هذا الظل الالهى المسببى بالعالم) (الذى ينسب اليه الوجود) (انما هو اعيان الممككات) (بس عالم ايله مسبى اولان بوظل الهيئت محل ظهورى اعيان ممككات) (عليها امتد هذا الظل فيدرك هذا الظل بحسب ما امتد عليه) (ما موصوله صفه لمحدوف تقديره بحسب المحل الذى امتد هذا الظل الالهى عليه) (من وجود هذه الذات) (بس بوظل الهيئت ادرال اول نور و شول محل حسيه كه بوظل الهى بوزانك وجودند بعنى وجود مطلقن انك اوزره تمتد اولدى * پس حقيقة وجود اطلاق ولا تعين حيث يتبدل ادرال اول نور بوقت تقدير اوزره امتد قولك شعيرى ظله راجع اولور و عليه شعيرى ماء موصوله راجع اولور ومن ما امتد قولى ايجون بيان واقع اولور و جازم كره امتد قولك شعيرى ما به راجع اوله و عليه شعيرى محله راجع اوله ومن ما ايجون بيان واقع اوله بعنى ديك اولور * پس بوظل الهيئت ادرال اول نور بوزانك محل اوزره مبسوط اولان شى حسيه (ولكن باسمه النور وقع ادرال) (ولكن مسماى عالم اولان ظل الهيئت ادرال) حقل اسم نور به واقع اولدى پس مسماى عالم اولان ظل الهيئت ادرال اولدى بقى قدر وجود حق مطلقن مظاهر حسيه ادرال اول نور زيرا وجود مطلق حقيقتى ادرال اول نور لا اعيان ممكنه ده اعيان حسيه آت ك تعين حيث يتبدل لكن ادرال حقل اسم نور به واقع * يعنى وجود اضافى خارجيه كه محله مضاف اوقا قيد به مقيد در والا حقايق ممككات خصوصياتنه وجود مطلقن تعييفندن قطع نظر وجود حقيقتى ادرال اول نور زيرا وجود حق مطلق عييدر) (وامتد هذا الظل على اعيان الممككات فى صورة الغيب الجوهول) (وبوظل الهى كه وجود اضافى اعيان ممككات اوزره غيب مجهول صورتده تمتد اولدى يعنى نور وجودند بعينه اولان اعيان ممككات كه علم ذاتيه ثابته و معلومه و كندى نفسنده وجود حقدن نظرى قطع ايتكاه عدمه ميت اوزره ظلمات غيبه مجهوله و معدومه در بختكم انله ظلمات عدميت اعيان وجودن نور بنده تاثير ايدوب نوريت وجود ظلمته مائل اولور * پس وجود اضافى اعيان ممككات اوزره امتدادى ظلمات عدميت اوزره كه غيب مجهول صورتد تمتد اولوب مظاهر اولدى انكيجون شيخ رضى الله عنه) (الار ترى الظلال تضرب الى السواد بشير ما فيها من الخفاء) (قولى ايله اعيان ممككات ايله نور وجود بيتده مناسبك بعدته دليل ابراد ايتدى يعنى حس ظاهرده نور شمسك صور اشخاص عالم اوزره امتدادى قنده ظاهر اولان ظلالى سواده مائل اولدين مشاهده ايتزمين كه ظلال كندى ذواتنه اولان خفايه اشارت ايدر) (لبعد المناسبة بينها وبين اشخاص من هي ظلاله) (يعنى ظلال ايله شول اشخاص بيتده كه ظلال اول اشخاصك ظامير مناسبك بعدندن اوترى * پس نور وجودند اعيان ممككات بعينه اولوله نور وجود اعيان ممككات اوزره تمتد اولده اعيانك ظلمات عدمه يتي نوريت وجودده تاثير ايدوب نوريت وجود ظلمته مائل اولدين حلاله مظاهر اولور زيرا بختكم نور مطلقن ظل نورى اشخاص اعيان غيبه اوزره تمتد اولسه نور وجود اوزره اعيان غيبه دن دخى ظل عيى كه تعين و تقيد ايله سواده مائلدر تمتد اولوب ظلالن برى براله مختلط اولور * پس وجود اضافيه سواد غيبيت اعيان مظاهر اولوب نور وجود باطن اولور و ظل مطلق نورى مقيد مظاهر اولور * پس شونلكه تعين ظلماته مختصلا در عالمند غيرى بر شى مشاهده ايتد بى نهايت انلك افاضلى قنده حق معقول و مشهود در شهودارنده و نظير رنده مشهود و موجود دكدر و اما بحسب تعييفندن خلاص اولوب حجب ظلماتى فى خرق ايدن اهل حق حى مشاهده ايدوب ظلماتند نور ايله و ظلمندن ذات ايله محتجب اولد بى واحد واحد اولان وجود حق شون غيبه و صور كونه ده مشاهده ايدر * پس نظير لىك متعلقى سواد غيب خلقه نور حقدن و اما بونلردن اعلا اولان اهل الله كه احدهما ايله آخردن محتجب دكدر در نور حى سواد خلقه واحديت عين ايله ظلمات خلقى نور وجود حقه مشاهده ايدر) (وان كان الشخص ايضا فظله ايضا هذه المناسبة) (واكرجه كيم صاحب ظل اولان شخص بياض ايله دخى انك ظلى مواده مائلدر) (الار ترى الجبال اذا بعدت عن بصر الناظر تظهر سوادا وقد تكون فى اعيانها على غير ما يدركه الحس من اللونية) (يعنى سن جبالى كورمزمينسكه بختكم بصر ناظر دن بعينه اولسه واد اولدين حلاله مظاهر اولور و اولور كه جبال اعياننه لونيتدن حس وادرا لىك شينك غيرى اوزره واقع اولور) (وليس ثمة الا البعد) (وحالو كه جبالك بعيددن مواد صورتده مظاهر اولسند و اعياننه حس مظاهر لونيتدن ادرال ايتدى شينك غيرى اوزره اولسند بعددن

غيرى علت بقدر يعنى بعينه اولد بعندن اوترى سواد مظاهر اولور) (وكثر رقة السماء) (ودخى سمانك زرقى كى يعنى سمانكندى نفسنده ازرق دكدر نهايت بعدك تاثيرندن اوترى بصر ناظرده ازرق كور نور) (فهذا ما انجبه البعد فى الحس فى الاجسام النيرة) و جبالك بعيددن سواد سمانك ازرق مظاهر اولسى شول شيندركه حس ظاهرده اجسام غير نيره ده اى بعد اناج ايلدى (امدى) عالمده مظاهر اولان وجود دخى اكرجه كيم حقيقتده نور دكدر لكن انك مظاهرى اولان وجود دخى اعيان ممككات حسيه غير نيره در) (وكذلك اعيان الممككات ليست نيرة لانها معدومة وان انصفت بالشوب لكن لم تنصف بالوجود اذ الوجود نور غير ان الاجسام النيرة يعطى فيها البعد فى مظاهر الحس صفرا) (وكذلك اعيان ممككات دخى نيره دكدر زيرا انهم معدومه در و اكرجه كيم ثبوت علمى ايله متصفه در و لكن وجود ايله متصفه دكدر زيرا حقيق وجود نور در لا بوقدر وارد كه تحقيق اجسام نيره ده بعد حس ظاهرده شعيرى اعطال ايدر اجسام غير نيره ده كى كى سوادى اعطال ايتد زيرا بعد اجسام غير نيره در لون اقضا ايدر و اجسام نيره ده مقدار اقضا ايدر) (فهذا تاثير اخر للبعد فلاندر كه فى اكثر كميات الحس الا صغيرة الحجم وهى فى اعيانها كبيرة عن ذلك القدر) (بس اجسام نيره ده بعد شعيرى اعطال كى بعد ايجون تاثير آخر در * پس اجسام نيره در بعددن ادرال ايتد الا انلر صغيرة الحجم اولدين حلاله و حالو كه اجسام نيره اعياننه يعنى وجود خارجيه ده ذلك القدر دن كبره در دخى كياتك اكر ايدر) (كايه علم بالدليل ان الشمس مثل الارض فى الحجم مائة وستين مرة و ربع و من مرة وهى فى الهى على قدر جرم الشمس مثلا فهذا اثر للبعد ايضا نه كيم دليل ايله معلوم اولور كه شمس يوز الشمس كره و دخى ربع و دخى عن ارض كيدر و حالو كه شمس عين حسيه بر قلفان جرمى قدر مى يدر * پس شمس بعددن بر قلفان جرمى قدر مى فى اوقا نه كلك بعد ايجون اثر آخر در و شيخ رضى الله عنه كى بولاى توضيح بيان و مثال و اعلا ندر كه وجود عالمه بزم علمه حسيه حق بزم معلومدر شخصك ظلى عالم اولد بعنده شخصدن معلومى اولدين قدر زيرا وجود عالم بعد عدمه اولان اعيان ثابته اوزره تمتد اولوب انلر ايله مقيد اولوله وجود مطلقن حد بعدده واقع اولدى مقيدك مطلقن غايت بعدى اولدينندن اوترى * پس وجود مقيد رؤيته صغير اولور مظم اولدين كى) (فانعلم من العالم الا قدر ما يعلم من الظلال) (بس وجود عالمند حق معلوم اولور الا ظلالن ذوات معلومه اولدين قدر و يا خود حقيقت عالمند و ما هيائك حقايق اولان عالمك غيوى اعيانن معلوم اولور * الا اعيانك آثار و اشكالندن و صور ايله هيئاتندن وجود ايله مظاهر اولان خصوصياتندن نور وجودده مظاهر اولدين قدر زيرا بونلر اعيانك ظلا ايدر * عالم غيبه ثابته اولان حقايقك اعيانك دكدر * پس بختكم وجود ظلمندن ظلك حقيقتى بزم معلومه اولسه بطريق اولى وجود ظلمندن ذات ذى الظلال حقيقتى بزم معلومه اولور) (وبجهول من الحق على قدر ما يجهول من الشخص الذى عنه كان ذلك الظل) و حقل ظلى اولان عالمك وجودنه علمك حصولى قنده حقدن مجهول اولور شول شخصدن مجهول اولدين قدر كه اول ظل اندن تمتد اولدى) (فن حيث هو ظلى له يعلم) (على صيغة الجوهول بس عالم حى ايجون ظل اولدين حيثيه حى رب عام و اله عالم اولدين بلى و) (ومن حيث ما يجهول مافى ذات ذلك الظل من صورة شخص من امتد عليه يجهول من الحق) (واول ظلك ذاتده شخصك صورتندن اولان شينكه ظل اندن تمتد اولدى مجهول اولدين حيثيه حقدن مجهول اولور يعنى حقل اطلاق ذاتسى ولا تعين صورتكه نور وجود اندن تمتد اولدى ممككات اوزره تمتد اولان وجودده مدرلك و مشهود دكدر زيرا نور تمتد مقيد در انك امتداده محل و مظهر اولان شى حسيه و ما يجهول قواسته ما مصدره در و بعض نسخه ده تعلم و مجهول صيغه متكلم ايله واقع اولدى) (فان ذلك يقول ان الحق معلوم لنا من وجه مجهول لنا من وجه آخر) (بس بوندن اوترى بر ذير كه تحقيق حق بروجله بزم معلومدر يعنى عالم حقل ظلى اولوب مقيداته ظهورى جهميله بملا بزم معلومدر بروجله بزم مجهولدر * يعنى اطلاق ايله تجلياته لاتا هيسى جهميله زيرا اكر حقل صورت مطلقه سى معلومه اولدى بمخاطبها اولوب متعينه و مختصر اولور در * پس مقيد اولور درى مطاوعه اولور درى و تعالت صورته المطلقة عن ذلك علوا كبيرا و شيخ رضى الله عنه ظل الهى اولان عالمك اعيان ممككات اوزره تمتد اولدين الله تعالى لىك) (الم ترالى ربك كيف مد الظل ولو شاء لجعله ساكنا) (قولى ايله استدلال ايدى * يعنى باجمودركه نظرا بزمين كه اعيان ممككات اوزره

در اولان نور وجودی نیجه مدهادی یعنی نور وجود ایله صور عالمده و عالمک اعیانده نیجه تجلی ایلدی
 اگر انک مشیتی تعالی ایدیدی اول ظل محدودی ساکن ایدردی ای بکون فیہ بالقوة یعنی اول ظل محدود وجود
 حقه بالقوة اولوردی ظاهر اولاردی (بقول) (الله) (ماکان الحق لیجلی لله مکات حتی یظهر الظل) یعنی
 شیخ رزنی الله عنه (ولولاء لجله ساکن) قولینک تفسیرنده دیرکه الله تعالی دیرکه اگر ظلال ساکن اولدیغنه
 حقل مشیتی تعالی ایدیدی حق تعالی ظلی اظهار ایتکیچون ممکنه تجلی ایتزدی (فیکون کابقی الان
 من الممکنات التي ماظم رالم اعین فی الوجود) پس وجود اضافی اولان ظل الهی وجودده عینی ظاهر اولایان
 اعیان ممکنه بقی اولان شی کی اولوردی یعنی ممکنه تکمیل اولان وجود اضافی وجود حق مطلقده
 کامن اولوردی وجودده مظهر اولاردی عمد اولیوب شخصک ذاتده ساکن اولان ظل کی زیرا امر غیب
 ایله شهادتدر غیب ایداعیت اوزره در عالم شهادتده ظاهر اولایان ساکن در ظاهر اولان شهادتده مظهر کدر حقیقت
 ایله ساکندر (ثم) (ای بعد مذل) (جعلنا الشمس علیه دایلا وهو اسم نورالذی قلناه) یعنی مذلده لصوره
 برشمی ظله دایل ایلدک و دلیل اولان شمس حقل اسم نوریدر که برای لکن باشمه النور وقع الادراک قولزده
 ذکر ایتدک پس حقل ظلی اولان عالمک ادراکی حقل اسم نوری ایله واقعدر بر ظلال ادراکی شمس ایله واقع
 اولدینی کی (ویشمده الشمس فان الظلال لا تكون لها عين بعد النور) یعنی ظلال و وجودی و ادراکی شمس
 اولدیغنه شمس شهادت ایدر زیرا تحقیق ظلال و وجودی و قدر نور شمس منبسط اولیجبه مثلا ایلده مظلمده
 بر شخص قائم اولسه آنک ظلی ظاهر اولمز پس کذلک ظل عالمک وجودی و ادراکی واقع اولمز الاحقل اسم
 نوری (ثم قبضناه الینا قبضایه) (اندن صکره بزاوئل ظل محدودی قبض بسرائله کندی ذاقده قبض ایتدک
 ظله دلیل اولان نوری قبض ایتدک زیرا ظلال ظهورنه علت غایبه اولان نوردر پس نور مقبوض اولوب
 اصله راجع اولدقده ظل دخی مقبوض اولور پس کذلک ظل عالمی اظهار و ایجاد ایدن نور الهی و تجلی
 روحانی اصله رجوع ایدزب متکلف اولمغه ظل عالم دخی مقبوض اولور و حق اقی قبض بسرائله قبض ایدر
 و ظلال ظهورنه محل اولان عین ممکنه غیبده غیر بارزه باقیه قالور و حق تعالی ظلال قبضی بسرائله وصف
 ایلدی زیرا مسمای عالم اولان ظل الهی امتدادی امور ایلده به متوقفدر بر عینی محل ظهور اولان اعیان
 ممکنه بر عینی وجود حق مطلق ظهوری و تعیندر بر عینی دخی حقل اسم ظاهری اولان نور
 تجلی بسرائله پس ظل عالمک وجودده بونل علل و اسباب قلمشدر پس بونل هر قفسه بونل عدمی فرض اولسه
 ظل عالم ظاهر اولاردی و اما ظلال قبضی بر شرطه متوقف دکدر انجیق مشیت الهیه به دایر بر امر در الانجیکم
 ظله دلالت ایدن نوری قبض ایتدک ظلال قبضی اعتبار اولسه اول زمانده انجیق قبض نوره توقف ایدر
 پس ظلال قبضی اسباب وعله متوقف اولمغه نفس قبضه نسبت ایله ظل بسرائله و الاجتناب حقه
 نسبت ایله دکدر اولدقده علیه شی (و اما قبضه الیه لانه ظله فنه ظهور الیه رجوع الامر که) (و حق
 تعالی ظل عالمی کندی ذاته انجیق قبض ایلدی زیرا تحقیق ظل حقل ظلیدر پس ایدن ظاهر اولدی
 حرکت الباطنیة نفسیه ایله و اگر رجوع ایدر حرکت انقباضیه ایله و امرک کایسی اگر رجوع ایدر) (فهو
 ای وجود العالم) (هو) (ای وجود الحق) (لا غیره) (پس وجود عالم وجود حقددر انک غیری دکدر زیرا منبع
 نوردن منبع اولان نوردر ایدر و مطلق دخی مقیدک منبعدر دایما بر مقید یوقدر الا انده مطلق و ادردر بلکه
 مقید موجود دکدر الامطلق ایله و مطلق دخی تجلی انحرال مقیده منحصر اولمغه و اندن غنی اولمغه فهو
 هو یعنی مقید مطلقدر غیری دکدر) (فکل ماندر که) (صیغه نفس متکلم ایله پس وجود عالمدر هر شئی که
 برادر الایدرو صیغه خطاب ایله وجود عالمدر هر شئی که من ادراک ایدرسن) (فهو وجود الحق فی اعیان
 الممکنات) (پس ادراک اولان شی حقل وجوددر که اعیان ممکنه تجلیدر یعنی شی مدرک وجود حقددر که
 اعیان ممکنه مریانی اوزره تجلی اولوب اعیانک اوصاف و نعوت و اناری و خصوصیات ایله ظاهر در)
 (فن حیث هو الحق هو وجوده) (پس حقل هو بی اول شی مدرکده ظاهر اولدینی حیثیه اول شی
 حقل وجوددر) (ومن حیث اختلاف الصور فیہ هو اعیان الممکنات) (و اول شی مدرکده صورک اختلافی
 حیثیه اول شی مدرک اعیان ممکنه در یعنی مسمای عالم اولان ظل احدی وجهی ایچون ایکی وجه و ادردر

بر وجهی اطلاقدر که اول هو بیدر من حیث هو پس عالم حقل وجوددر یعنی حقل عیندر و بر وجهی دخی
 تقیددر عالمده صورک اختلافی حسیله پس عالم علم ذاتیده نایسه اولان اعیان اشخاصک ظلیدر و اعیانک
 خصوصیاتدر که انده ظاهر اولدی) (فکل لا یزول عنه باختلاف الصور اسم الظل کذلک لا یزول عنه)
 باختلاف الصور اسم العالم او اسم سوی الحق) (پس نه کیم شی مدرکدن اعیان ممکنه صوری اختلافیه
 اسم ظل زائل اولمز کذلک اشخاص عالمک صوری اختلافیه اندن اسم عالم و با خود اسم سوی حق زائل اولمز
 (فن حیث احدیه کونه ظلا هو الحق) (پس اول شی مدرک ظل اولدیغنه احدی حیثیه اول شی مدرک
 حقددر و احدیت حقله احدیت عام بینده نفس امرده فرق واردر زیرا حقل احدیتی احدیت ذاتیه در که تعین
 کیمندن منزهدر و حق تعین کیمت ایله و عدم تعین کیمت ایله اصلا متعین دکدر و اما احدیت عالم تعین کیمت
 عدم اعتبارندن عبارتدر پس احدیت عالم عدم تعین کیمت ایله متعین اولور) (لانه الواحد الاحد) (زیرا
 حق وجود واحد و احددر) (ومن حیث کثرة الصور هو العالم) (و صورک کثری حیثیه اول شی مدرک
 عالمدر لانه المعدود ایله عدددر پس حق احدیت سواده ظل ایله مظهر و صور و قوالت تعددی ایله متعدد
 اولور) (فتفطن و تحقیق ما اوضحته لک) (پس وجود مدرک حقل هو بی حیثیه حقل وجودی اولدینی
 و انده صورک اختلافی حیثیه عالم و سوی حق اولدینی تحقیق و یاندن که سکا اقی بن ایضاح ایتدک آتی
 بیلکده متفطن اولوب اقی حقیقیته فهم ایله) (و اذا کان الامر علی ما ذکرته فکالعالَم متوهم ماله وجود
 حقیقی) (و یحکم امر من سکا ذکر ایتدک اوزره اولسه پس عالم متوهم و متخیلدر انک ایچون وجود حقیقی
 یوقدر که کندی نفسیه موجود و قائم اولوب من کل الوجوه وجود حقه مظاهر اوله پس وجود حقیقی
 حق ایچوندر و وجود اضافی عالم ایچوندر زیرا عالم وجود حقیقی ظلیدر کندی نفسیه قائم دکدر
 بلکه عالم شول ذاتک وجودیه قائمدر که انک ظلیدر) (وهذا معنی الخیال ای خیال لک انه) (ای العالم) (امر
 زائد قائم بنفسه خارج عن الحق) (و عالمک متوهم اولسی خیالک معنا میدر یعنی سکا تخیل اولدیکه تحقیق
 عالم امر زائددر کندی نفسیه قائمدر حقددر خارجدر پس بویه تخیل اولمغه عالم ایچون خیالدر دینلور
 و لیس العالم کذلک فی نفس الامر) (و اما بویه که عالم نفس امرده بویه دکدر یعنی حقددر خارج اولوب کندی نفسی
 ایله قائم حق اوزره امر زائد دکدر زیرا عالم حد ذاته خیالدر نسبت اتصالیه دن غیری وجود حقیقی بیدن
 انجیق وجود یوقدر (الانرا) (ای الظل) (فی الحس متصل بالخصص الذي امتدعه يستعمل علیه) ای علی
 الظل (الافسکانه عن ذلك الاتصال) حس ظاهرده سن ظلی کورمن مینن شخصه متصل اولدینی حالد ایله
 شخصک ظل اندن عمد اولدیکه ظل اوزره اول اتصالدن انفسکال مستحیل اولور پس صاحب ظل اولان
 شخصدن ظلال انفسکال مستحیلدر زیرا ظل اول شخصک عینی و ذاتیه در و آنک غیری دکدر و کندی نفسیه
 قائم بر امر زائد دکدر شخصک وجودیه موجوددر پس امر واحد شخصیه و ظاهر اولان صور بینده ظاهر
 اولوب اول ظهور سببیه ظل ایله شخص بینده مغایرة توهم اولمغه ظلک وجودی تجلی اولور (امدی) (ظلال
 صاحبی اولان شخصه ظلک اتصالدن انفسکال ظل اوزره مستحیل اولدینی کی وجود حقددر عمد اولان نور
 وجودی اوزره دخی حقددر انفسکال مستحیل اولور و لکن ظلال ذات اولان اتصالیه نور وجودنک حقه
 اولان اتصالیه بینده فرق واردر زیرا ظلال ذات اولان اتصالیه حسد انجیق حکمی ایله در نور وجودنک که
 وجود عالمدر حقه اتصالیه احدیت حکمی ایله در زیرا نور وجودنک حقه اتصالیه مقیدله مطلقه اتصالیه در مقید
 دخی مطلق عیندر شول خصوصیه مضاف اولدینی حالد که انکده مقیددر) (فاعرف عینک ومن انت
 وما هو بینک وما یستیک الی الحق و ما انت عالم و سوی و غیر ذلک و ما شاکل هذه الالفاظ) (پس سن عین نایه کی
 عارف اول و با خود خارج اولان وجودکی عارف اول و سن کیمن و هویتک در و حقه نسبتک در و دخی سن نه
 شیتله حقسن و نه شیتله سن عالمسن و سوی حق و غیر حقسن و بوالفاظه مشاکل نه و ارایسه یعنی غیب
 الهیه نایه اولان عینکی بیلکه اول حقل شئون ذاتیه شدن بر شاندرو آنک معلوماتی صورندن بر مورندر
 و دخی سن عین نایه خصوصیه ظاهر اولان حقل وجودسن و سن حقه نسبتک مقیدله مطلقه و ظلال
 شخصه نسبتی کیمدر و دخی هویت و حقیقتک حیثیه سن حقسن و تعینک و اختلاف هیة آنک حیثیه سن

عالمی و موی و غیر من (و فی هذا العلم متفاضل العلماء فمالوا و اعلم) (و بوعلمه علم متفاضل در کیمی عالم و کیمی
 اعداد و مشاهده اختلافی سببیه پس شول کسکه که تعین ایله کثری مشاهده ابتدی خلقی مشاهده ابتدی
 و شول کسکه که بوضوح و بوضوح اولان وجود احدی فی مشاهده ابتدی حتی مشاهده ابتدی و بر کسکه که
 و بیهی مشاهده ابتدی حتی ایله خلقی اعتبارن ایله مشاهده ابتدی حقیقت واحد ذات و بیهی اوانی
 اعتباری و بر کسکه که جمیع کثراتی حقیقت واحد مشاهده ابتدی کسب و اضافات ایله متکثره در بعضی
 ذات ایله احد اسماء ایله کل مشاهده ابتدی اول کسکه حتی معرفت ایله حتی عارف اولان اهل الله دندر
 و بر کسکه که حتی خلقت مشاهده ابتدی مقام فنا ایله جمیع مشاهده حال صاحبیدر و بر کسکه که حتی خلقت
 و حتی حقه مشاهده ابتدی احدیت عین ایله بقایه الفنا و فرق بعد الجمیع مقامه کامل الشهود در
 و بومقام مقام استقامت در و تک صاحبی حله دن اعداد و الله اعلم) (فالخلق بالنسبة الى الظل خاص صغير وكبير
 و صاف و صافی) (پس وجود حق صغیر و کبیر و صافی و صافی اولان ظل خاصه نسبت ایله یعنی مظهر خاص
 حسیله) (کالتور بالنسبة الى حجابها ای الى ما يحجبها من اللون عن الناظر في الزجاج) (و در کیمی زجاجه ناظر دن
 آنک حجابی اولان لونه نسبت ایله وجه مشروح اوزره کالتور و قولی فالخلق بالنسبة الى ظل خاص قولی ایچون تمیل
 اولور و جاتر در که مبتدا محذوف و ک خبری اوله ای و هو کالتور و جاتر در که فالخلق قولی ایچون دخی خبر واقع اوله
 و بوقدر بر اوزره صغیر قولی مجرد اولور) (بتلون بكونه في نفس الامر لا لونه) (که شعاع نور زجاجک لونیله
 زجاجک بر اشد متلون اولور و حال بود که نفس امر در نور لونی بود در پس اگر زجاجه صافیه و شفاخه اولور و
 نور دخی صفا اصلیه اوزره زجاجه تک و رانده باقی قالور بر لون ایله متلون اولور و اگر زجاجه مکدره اولور و
 نور دخی مکدر اولور) (ولکن تراه ضرب من الحقیقة بربك) (یعنی اگر چه که نور تک نفس امر در لونی بود در
 و لکن زجاجک لونی ایله ملون اولان نوری من ربک ایله متک حقیقتکه ضرب مثال کوزر من که سنک ربک متک
 حقیقتک مرآتیه ظاهر اولوب آنک خصوصیتی حسیله متلون در حال بود که ذاتیه آنک لونی بود در پس
 اگر سنک حقیقتک خصوصیت معنی حسیله متلونه اولور و وجه مذکور اوزره وجود حق دخی متلون اولور
 و اگر حقیقتک صافی و غیر متلونه اولور و وجود حق نور سنک سنده ظهوری نور حق ذاتیه اولدی یعنی کیمی اولور
 کاقیل (شعر) بقولون لون الماء لون انائه اننا لان من ماء اناء بل لون) (نظم) (شویله در لک صویک رنگی انامی
 رنگیدر رنگی اوان بر انانک شادی بن صوبندم نور حقه مظهر صافم انکچون شده حق ظاهر اولدی صاف
 کویان آنک نورندم) (فان قلت ان النور اخضر من الخضرة الزاج صدقت وشاهد الحس) پس اگر سنک دیک
 اولور سنک که نور اخضر در زجاجک خضر تمدن اوتری سن و کولکه صادق سن و کوا شاهدک حیدر زرا
 حیدر سن مشاهده ایدر سن که نور مقابل اولان زجاج اخضرک و رانده مرفی اولان شعاع نور اخضر در
 غیر دکادر) (وان قلت انه ليس باخضر ولا ذي لون كما اعطاه لك الدليل صدقت وشاهد النظر العقلي الصحيح)
 (و اگر سن دیک اولور سنک که نور اخضر دکادر و دخی ذی لون دکادر شول شی کیمی که انی سکادلیل اعطا
 ایلدی حکمکده سن صادق سن و بوقولکه سنک شاهدک نظر عقلیه صحیدر و نظر عقلی اولان دلیلک اعطا
 ایندیکی بودر که شعاع شمس نفس امر در زجاجه تک لوندن نرهدر) (فهذا نور تمدن ظل وهو عين الزجاج)
 (پس صافی و صافی اولان حجاب نسبت اولان نور تمدن نرهدر اولان نور در و ظل زجاجک عین در مطلقا
 کرک زجاج ملون اولور و کرک غیر ملون) (فهو ظل نوري لصفائه) (پس اول نور غیر ملون ظل نوریدر زجاج
 غیر ملوندن ظاهر اولوب صافی اولدی تمدن اوتری) (كذلك المتحقق منا بالخلق تظهر اصفا صورة الحق
 فيه اكثر مما تظهر في غيره) (کذا لای بزدن یعنی حقه متحقق اولان اهل الاهدن بعض زده صورت حق ظاهره
 اولور آنک صفاندن اوتری آنک غیر بیدن ظاهر اولان صورتدن اکثر یعنی بعض زده صفا و نورانیتدن
 اوتری حقیقت صورتی اند اکثر ظاهر اولور آنک مرتبه سنده اولیان بعض زده اولان صورتک ظهورندن)
 (فما من يكون الحق معه وبصره وجميع قواه وحواسه بعلماته قدا عطاها الشارع الذي يخبر عن الحق) (یعنی
 بزدن بعض زده و در که حق آنک معنی و بصری و جمیع قواسی و حواسی اولور و حق عبدک معنی و بصری
 اولدی یعنی شول علمات ایله که حقدن اخبار ایدن شارع اناری اعطا ایلدی حق تعالین حکایت طریقی

ایل) (لا يزال العبد يتقرب الى بالنوافل حتى احبه فاذا احبته كسب معه وبصره) (احد بی ایله و دخی بونک
 امتثال اولان دلائل ایله) (وبمع هذا عين الظل موجود) (یعنی حق عبدک جمیع قواسی و حواسی ایکن عیدده
 اولان ظلال عینی موجود در) (فان الضمير من معه يعود عليه) (فرا معه قولنده اولان ضمیر عیدده راجع در)
 (و غیره من العبد ليس كذلك فمعرفة هذا العبد اقرب الى وجود الحق من نسبة غيره من العبد) (و عیددن
 بو عبدک غیر بی که صفات حقه کندی صفاتدن فانی اولدی یعنی آنک قواسی و حواسی دکادر پس
 وجود حقه بو عبدک نسبتی افریدر عیددن بونک غیر بی اولان کسکه تک نسبتدن (ابدی) شویله بیل که
 حق ایله حقیقت اولدی ایکی قصدر بر قسبی حقه شول کسکه حقیقت اولور که صفات حقه کندی
 صفاتدن فانی اولوب حق آنک صفاتی مقامه قائم ایله و بو عبد حقه افریدر و افریدر که کندی صفاتی
 ایله فاعل اولوب اول صفاتک حجابیه و واقف اوله و بوقریه قرب نوافل در بر و بوقسم قریه شیخ رضی الله
 عنه فنامن یکون الحق معه وبصره وجميع قواه وحواسه بعلماته قدا عطاها الشارع الذي يخبر عن الحق
 بودر که عید ذات حقه کندی ذاتدن فانی اولوب حق آنک ذاتی مقامه قائم اوله و بوقسم قریه قرب قریض
 در بر که قرب اولدند دخی افریدر زرا بوقریه صاحبی بالذات فانی اولوب حقه باقیدر و حق آنک جمیع و بصر در
 وارل حقه معنی و بصریدر بیک حقه صورتیدر محمد صلی الله علیه وسلم کیمی که آنک حقه (وما ربيت
 لذميت ولكن الله ري ديدى) (واذا كان الامر على ما قرناه لكان فاعلم انك خيال وجميع ما تدرك مما تقول فيه
 دوی) (وفي بعض النسخ ليس انما خيال فالوجود كله خيال في خيال) (و بفتحک امر بزم سکاتریر ایدیکه
 شی اوزره اوله که عالم متوهم در کندی نفس ایله موجوداتک وجود حقیقی بی بوقدر حقیقت وجودی ایله
 موجود در پس بلکل که تحقیق من خیالسن و جمیع ادراک ایدیکه سنه که آنک حقه دوی حق و باخود
 اول بزم وجودم دکادر در سن پس وجودک کلیسی که سن انی وجود مستل تصویر ایدر سن خیال ایچره
 خیالدر یعنی سن خیالسن زرا کندی نفسکله قائم وجود دکا سن بلکه علم الهیده نایه اولان عینک
 مرآتیه متجلی اولان حقیقت صورتسن و باخود مرآت حقه ظاهر اولان صورت خیالدر زرا مرآتدن
 خارج آنک وجود حقیقی بی بوقدر و صوای حق ایله معنی اولوب ادراک اولان شیتک جمیع دخی خیالدر
 پس وجودک کلیسی خیال ایچره خیالدر زرا سن خیالسن پس کندی نفسکده صوای حق توهم و تمیل
 ایدیکه نسبت خیال ایچره خیال اولور و بر وجه دخی بودر که اعیان نایه اوزره تجلی ایدوب مرآت اعیانده
 ظاهر اولان صورت حق خیالدر زرا اول صورت مرآت اعیاندن خارج مرآتیه دکادر مرآتیه حقیقه در
 و اعیان نایه تک صور و اوصاف دخی اعیانده متجلی اولان حقیقت صورتده ظاهر اولوب حق دخی صور
 اعیانده مرآت واقع اولدی پس مرآت حقه مرآتیه اولان صور دخی خیالدر پس خیال اول مرآت
 حقه ظاهر اولان صور اعیاندر و خیال ثانی مرآت اعیانده ظاهر اولان صورت حقد) (قطعه)
 (كل ما في الكون وهم او خيال او عكوس في مرام او ظلال جيت آدم عكس نور لم يرل جيت عالم
 موج بحر لا يزال) (والوجود الحق انما هو الله خاصة من حيث ذاته وعينه) (و وجود حق یعنی کندی ذاتده
 متحقق اولوب ثابت اولان وجود دکادر و الا خاصة الالهك وجودیدر آنک ذاتی و عینی حقیقیله زرا ذات احدیه
 وجودک عینیدر غیر دکادر وجود و وجود شخص اولدی حقیقیله) (وحقیقة الحق المسماة بالذات الاحدية
 ليست غير الوجود البحت من حيث هو وجود لا بشرط اللاتعين ولا بشرط التعین وهو من حيث هو قدس عن
 السموت والاحياء لا نعت له ولا اسم ولا رسم ولا اعتبار لكثرة فيه بوجه من الوجوه لا من حيث اسماء اولان اسماء
 لها مدلولان) (و ذات احدیت اله معنی اولان حقیقت حقیقی وجود محضک غیر دکادر شول حقیقتدن که حق
 لاتعین شرطیسز و تعین شرطیسز وجود محضدر دخی حق وجود محض اولدی حقیقتدن صفاتدن دخی
 اسماردن منزه در زرا ذات احدیتله معنی اولان حق ایچون صفت واسم و رسم بوقدر دخی کندنده اولان
 حقیقتله و بجه من الوجوه اعتبار بوقدر و ذات احدیتله معنی اولدی حقیقتله در اسماء اله معنی اولدی
 حقیقتله و کل یعنی وجود حق من حيث الذات ذاتک عینیدر حقیقت اسمی حقیقتله ذاتک عینی دکادر زرا
 اسماء اله ایچون ایکی مدلول وارد بر بی ذات و بر بی صفتدر) (المدلول الواحد عینه) (مدلول واحد که

ذات را سبب عینیدر (و هو عین المسبی) و اسم بر اعتبار اوزره سبب آنست عینیدر یعنی ذات حقیقت عینیدر و با کسب
 اسماء ذاتیه مستلزمه اولوب بری برندن متمیز اولمغله بری برینک عینیدر و اسم سبب آنست عینی اولوق اعتباری
 اوزره وجود ذات حقیقت عینیدر (و المذلول الاخر ما یدل علیه بما یفصل الاسم به عن هذا الاسم الاخر و یتیز)
 و مذلول آخر که مقتدر شول شیدر که اسم اکادلات ایدر که اسم آنکه بواسطه آخردن منفصل و متمیز اولور زیرا
 حضرت احدیه اسماء آنست که بری برینک عینیدر و اما حضرت واحدیه اسماء آنست که بری بری
 کندی صفتیه متعین اولور و بری برندن متمیز اولور بلکه هر بر اسم کندی صفتیه تمیزی و تعینی اعتباریه
 جمیع اسماء الله متصف اولان ذاتک غیریدر مطلق مقیدله غیری اولوق اعتباری اوزره (فاین الغفوة من الظاهر
 والباطن و این الاول من الاخر) یعنی معانی صفات اعتباریه اسماء بری برندن متمیزه در پس اسم غفور اسم
 ظاهر و باطنند قنده در و اسم اول اسم آخردن قنده در یعنی اسم غفور و باطنه حقیقت انصافی بینیه اسم ظاهر
 و اسم باطن ایدر و بری و بطوری یتیمده اسم اول و اسم آخر ایدر تعینی یتیمده تفاوت و تمیز و ایدر غفور
 ظاهر و باطنند قنده در و اول آخردن قنده در پس معانی صفات اعتباریه اسماء بری برندن متمیزه و منفصله
 اولوق جمیع اسماء مظاهری ایدر ذات الهیه آنست ظلالیدر و وجودات اشیا که وجود مدو کدر حقیقت صفاتی
 معانی ایدر و حقایق صوریه اسماء آنست که ظهوریدر پس صور حقایق و اعیان و وجود حق مرات واقع اولوب
 جمیع صور حقایق ایدر معانی صفات مرات وجود حقه ظاهره در اسماء آنست که ظهوری ایدر (فقد بان لك بما هو
 كل اسم عن الاسم الاخر) پس سكاظا هر اولوب که اسماء الهیه در هر بر اسم اسم آخرک عینی اولوق اعتباریه در
 و هر بر اسم اسم آخرک غیریه اعتباریه در یعنی سكاظا هر اولوب که اسماء ذات حقیقت عینی اولوب و اسکا
 دلالتی اعتباریه بری برینک عینیدر و اسماء آنست که بری بری برصفتیه دلالتی اعتباریه که آنکه اسم آخردن
 منفصل و متمیز بری برینک غیریدر کل اسم قوی قد بان قولك فاعلم در و النذر قد بان لك كل اسم بما هو
 عن الاسم الاخر) (فیما هو عینه هو الحق) (پس شول اعتباریه که بر اسم اسم آخرک عینیدر اول اسم حق
 مطلقه زیرا حضرات احدیه هر بر اسم جمیع اسماء عینی اولان ذاتک عینیدر پس هر بر اسم اسم آخرک
 عینی اولور) (فیما هو غیره هو الحق المختل الذي كما بصوره) (وشول اعتباریه که اول اسم اسم آخرک غیریدر اول
 اسم شول حق مختلیدر که بر آنست صورته بر زیرا بر اسم اسم آخرک غیریه حقیقتیه اسم حق مطابق عینی
 اولور پس حق مختل اولور که اعیان غیبیه می ایا شده اعیان حسیله حقیقتیه ظهوری و تعینیدر و با خود وجود
 حقه خصوصیات ذاتیه ایدر اعیان آنست عینیدر پس وجود ذات مقدسه حقیقتیه حق مطلقه در و اسماء الهیه
 حقیقتیه حق مختلیدر و شجر رضی الله عنه والوجود که خیال فی خیال قوی ایدر بوکائشارت ایلدی (فما كان
 من لم يكن عليه دليل سوى نفسه) (پس بر تنزیه ایدر م شول حق مطابق که کندی نفسندن غیریه کادلیل
 بو قدر زیرا هویت عالم حقیقت ظاهری که کادلات ایدر و نطل دخی ذی الظلک عینیدر کاطل اولوب عینی اعتباریه
 پس حقیقت کندی نفسندن غیریه کادلیل بو قدر) (ولا یت کونه) (ای وجوده الابعینه و حقیقت وجودی
 ثابت اولدی الا ککندی عینیه یعنی ذاتیه زیرا ظاهر و باطن اولان وجود حقیقت غیریه وجود کدر عدم
 محضدر پس جمیع اشیا آنست هویتی اولان وجود حق یتیمده کندی وجوده دلالت ایدر و با خود تقدیر بویه اوله
 ولا یت کونه ای الکنون الذي هو المخلوق للحق الظاهر فيه بتجليه الدال هو عليه الابعينه وذاته لا يغيره
 من الاسماء يعني حقیقت مخلوق اولوب آنست مظهری اولان کونه وجود حقه دلالت ایدر ثابت اولدی الا ذات
 حقیقتیه پس سوا حق و سببای عالم دینل کونک وجود حقه دلالتی دخی ذاتک کندی وجوده دلالتی اولور
 بوجه سوا حق وجود حقدن غیریه بر وجود مستقل ایدر موجود اولوب آنکه دلالتی کادر و بوجه
 بوندن کونه فانی الکنون قوی دلالت ایدر و بعض نسخه ده ولا یت صیغه مضارع ایدر اولدی) (فانی الکنون
 ای فی الوجود) (الا ما دل علیه الاحدية) (پس کونده یعنی وجوده احدیتک مذلولی اولان موجوددن
 غیریه بو قدر و احدیتک مذلولی اولان موجود دخی وجود حقدن زیرا احدیتک عینی حقدن دلالت ایترا الوجود
 حق اولان احدیه پس حقیقت وجودندن غیریه آنست وجوده دلالت ایدر وجود بو قدر) (وما فی الخيال الا
 ما دل علیه اکثره) (رخباله بو قدر الاشول شیکه کثرت آنست اوزر یتیمده دلالت ایدر زیرا وجود حقیقتی اولمان
 خیال

خیال متوهمده ثابت اولان شیکه دلالت ایدن کثرت وجود واحد حقیقتیه متعین اولان اسماء الهیه کثرتیدر
 و متعین و خیال اولان کثرت دلالت ایترا خیال اولان کثرت و کثرت اولان خیال) (فن وقف مع اکثره کان
 مع العالم ومع الاسماء الالهية واسماء العالم) (پس شول کسسته که کثرت یتیمده واقف اولسه و حقیقت طالب
 اولسه عالم ایدر و اسماء الهیه ایدر و اسماء عالم ایدر اولور یعنی کثرت قنده واقف اولور پس کثرت ایدر و حقیقت
 حقدن محبوب اولور) (ومن وقف مع الاحدية الذاتية كان مع الحق من حيث ذاته الغنية عن العالمين لان من
 حيث صورته) (وشول کسسته که احدیت ذاتیه قنده واقف یعنی شهودی احدیت ذاتیه اولسه ایدر حقیقت اولور
 عالمیندن غنیه اولان ذاتی حقیقتیه حقیقت صورتی یعنی صفاتی حقیقتیه حقیقت عینی اولور زیرا کثرت متعین ذات
 احدیه مستلزمه در پس احدیت ذاتیه شهودنده اولان کسسته ذات غنیه مظهر یتیمده اولور کثرتی مقتضیه
 اولان صورت اسماء مظهر یتیمده اولور) (واذا كانت) (ای الذات الاحدية) (غنية عن العالمين فهو اى غناها
 عن العالمين عين غناها عن نسبة الاسماء اليها) (و یقینکم ذات احدیت عالمیندن غنیه اولسه پس آنست
 عالمیندن غنا عینی اسماء آنست که آنستند آنست غنا سبب عینی اولور یعنی ذات احدیه آنست عالمیندن غنا عینی اسماء
 آنستند آنست غنا سبب عینی اسماء) (لان الاسماء لها كما تدل عليها تدل على سميات اخرى حقیقت ذلك اثرها)
 زیرا ذات احدیت ایچون اولان کسسته کیم ذات دلالت ایدر سمیات آخره یعنی معانی صفات اولان حقایق اسماء
 دلالت ایدر که هر بر اسم کندی حقیقتیه اسم آخردن متمیز در و اسماء آنست که سمیات آخره دلالتی عالمک صور
 مختلفه سی اولان اثر اسماء حقدن در زیرا اسماء اختلافی نماز سمیات دلالت ایدر پس اسماء آنست که عالمک صور
 و مظاهره و اختلافات اناره موقوفدر کذلک وجود عالمک اعیانده حقیقتی اسماء و حضرات اسماء موقوفدر
 پس علی طریق التضائف بری بر یتیمده متوققدر و اسماء آنست که آخردن غناسی اولمغله احدیه در غنا آخردن
 غناسی اقتضایدر پس عالمیندن غنا اسماء آنست غنا آنست عینیدر و اما عالمین صور اسماء الهیه اعتبار اولمغله
 عالمیندن غنا اسماء آنست غنا عینی اولوب غنا در زیرا عالمین اسماء آنست صورندن غیریه دکلر و ذات احدیت
 مطلقا غیردن غنیه اولوب عینی حقیقتیه اوله الله قولنده میندر) (قل هو الله احد من حيث عینه) (یعنی یا محمد
 من دی وجود حق حقیقت ذاتی حقیقتیه الله احددر غیردن غنیدر) (الله الصمد) ای المصود فی الحوائج والمحتاج
 الیه (من حيث استنادنا اليه) یعنی الله حوائجده مقصوددر و محتاج الیه در بزم کاسه تناد من حیثیه پس
 اسم صمد اعتباریه وجود حق واحددر یعنی اسماء آنست غنی دکلر زیرا اسماء محتاج الیه در و محتاج الیه اولان شی
 خارجده محتاج جزه حقه اولور پس احدیت اعتباریه وجود حق اسماء آنست غنی دکلر (لم یلد من حيث هو یت
 ونحن) (حق والد اولدی آنست هویت واجبه می حیثیه و بزم هویت ممکنه من حیثیه یعنی بزم هویت
 مصاحبه اتحاد ایدر و کندی هویتی ایدر بزم هویت و لدی اتحاد ایدر اوله کاد اوله و آنکچون مقدمه
 اوله و بو کاد بکن له که واحد قوی دلالت ایدر و شیکه بوندن کدر ایراد اولان کلامه مصر حدر) (و لم یولد
 كذلك ولم یکن له كفوا احد) (کذلک و حق هویتی حیثیه کسده در مولود اولدی تا کیم نتیجه اوله
 و کذلک بر احد اکافق و مقابل و مثل و معادل اولدی تا کیم اکاصاحیه اوله و مقدمه میندن عام موجود اوله
 زیرا کادر احاطت حیثیه) (فهذا) (ای الاحدية بعبته بحسب ذاته یعنی احدیت بحسب الذات حقیقت تعینیدر
 و با خود فهذا ای الله کورفی هذه السورة نعمته یعنی بوسوره ده مذکور اولان حقیقت تعینیدر) (فافر ذاته بقوله
 الله احد) (پس حق تعالی کندی ذاتی) (الله احد) (قولیه افراد ایلدی یعنی ذاتی فرد اولوب کثرتدن منزله
 اولدی یعنی بیان ایلدی) (وظهرت اکثره بعبته المعروفة عندنا) (و حقیقت نعتوت معلومه سببه که ذکر اولان
 صفات سببه در بزم قنده کثرت ظاهر اولدی اول نعتوتله انصافز حسیله) (فحق نلد و نلد و نحن نسبتند
 الیه و نحن اکفاء بعضنا لبعض) پس بر والد اولور زیرا بزم مولود اولور و دخی بر حقه مستند اولور و دخی بر کافز
 بعضن بعضن کفو و معادل اولور و بعضن بعضن مولود اولور و بعضن بعضن ایچون والد اولور) (وهذا الواحد
 منزله عن هذه النعوت فهو غنی عنها کاهو غنی عنا) (و بو واحد ذات احدیه و عین واحد اعتباریه بوندن
 منزله در پس بو وجود واحد بوندن غنیدر بوندن غنی اولوب کبی زیرا بر بوندن متصفز و بحسب
 الذات حق بوندن غنیدر پس بطریق اعلی حق بزم بیزده ظاهر اولان صفاتدن غنی اولور و حق خود غنا

ذاتی بی حسیله کثرت بیاید اسمایه دن و کثرت وجودیه امکانیه دن منزه در (وما للحق) باعتبار غنا
 الذاتی نسب (بفتح الذوات ای صفة) (الاهذه السورة سورة الاخلاص) (وحق ایچون آنک غنا ذاتی بی
 اعتباریله بر صفت یوقدر بوسوره دن غیره که سورة اخلاص در بوسوره وجه ذات احدیدن نقاب کثرتی رفع
 ایدن وصف احدیتک اثباته مختصه اولیاه بن وصف احدیت در بوقدر بوزره سورة الاخلاص السورة قرلی
 ایچون عطف بیان اولور واندن بدل اولی جا زدر (و فی ذلک نزلت) وسورة اخلاص حقیقتک نسی اولان احدیتک
 و منته نازل اولدی قال الشیخ رضی الله عنه فی مقدمه الفتوحات قالت الیهود لمحمد صلی الله علیه وسلم انسب
 لنا ربک ف نزل الله تعالی علیه سورة الاخلاص ولم یقم لهم من ادلة النظر دلیلا واحدا فقال قل هو الله فاقبت
 الوجود احد فنی الهمد واثبت الاحدیة لله سبحانه الله الصمد فنی الجسم (لم یلد ولم یولد) فنی الوالد والولد (ولم
 یکن له کفو احد) فنی الصاحبة کما فی الشریک بقوله (لو کان فیهما آلهة الا الله لفسدتا) وقال فی الباب التاسع
 والخیمن من الفتوحات فشیئته و ارادته وعلمه وقدرته ذاته تعالی الله ان ینکثر فی ذاته علوا کبیرا بل له الوحدة
 المطلقة (وهو الواحد الاحد الله الصمد لم یلد) فیکون نتیجة (ولم یکن له کفو احد) فیکون به وجود العالم نتیجة
 عن مقدمتین عن الحق والکفر تعالی الله ویمد اوصاف نفسه سبحانه فی کتابه لما نزل الله علیه ولم عن
 صفة ربه فزلت سورة الاخلاص فخلصته من الاشتراك مع غیره تعالی الله فی تلك النعوت المقدسة والاصاف
 فامن شیء نقاء فی هذه السورة ولا ینته الا ذلک المنفی والتمیز مقامه فی الله بعض الناس انتهى کلامه (وحقک
 کمال اخلاصی کثرت صفاتی اندن فی ایدوب ذات احدیتک اثباتا یتکدر و لکن هراحدیت ذات حقک افعی
 دکادر ذاته نسبت اولنان احدیت احدیت عیندر اسماء الهیه کثرتک احدیتی دکادر انکچون شیخ رضی الله عنه
 بوابکی احدیتیه اشارت ایدوب ایددی) (فاحدیة الله من حیث الاسماء الالهیه التي تطلقنا احدیة الکثرة) (یس
 انکم احدیتی اسماء الهیه حیثیتیه که اسماء اناری برده اظهارا یتکچون بره طالبه در احدیت کثرتیه زیرا
 بواسماء کثیره الیه مسمی اولان بحسب الذات واحد در وانک ذاتیه متعلقه اولان نسب حسیله نسبتیه کثیردر
 یس تعقلده اولان کثرت نسبیه به احدیت کثرت اطلاق اولور) (واحدیة الله من حیث الفنی عنا وعن الاسماء
 الالهیه احدیة العین) (واللهک احدیتی بزدن واسماء الهیه دن آنک غنا بی حیثیتیه احدیت عین واحدیت
 داند که انده کثرتک تعقلی معتبر دکدره پس احدیت ذات اسماء الهیه دن ودخی اسمانک مقتضیان اولان
 اکواندن غنائی اقتضایدر * پس کثرتدن تنزیه اولنان احدیت احدیت ذاتیه در احدیت اسمایه دکادر
 (وکلاهما یطلق علیه اسم الاحد فاعلم ذلک) (وحال یوکه احدیتندن هر برسمه اسم احد اطلاق اولور و لکن
 ذاته نسبت اولنان احدیت احدیت عیندر احدیت اسمایه دکدره پس احدیتین ینتده واقع اولان فرقی
 وقیزی من عارف اول تا کیم استعمالده مسمی اولیه سن وهر برسمی مقاسنده اسم مال ایدسن) (ها او جد الحق
 الظلال وجعلها ساجدة) (ای منبسطه علی الارض منقادة للحق منشیة) (راجعہ) (عن الشمال) (الی الیمن
 عند غروب الشمس) (وعن الیمن) (الی الشمال عند ارتفاع الشمس) (الادلائل للعلیک وعما به) (یس حق تعالی
 خارجده اشخاص ایچون ظلالی ایجاد ایددی ودخی ظلال اول اشخاص دن ارض اوزره منبسطه اولوب آنلری
 کندیسنه ساجده و منقادہ ایددی شمسک غروب قنده آنلر شمالدن یمینه راجعه و شمسک ارتفاع قنده
 یمیندن شماله عانده و مانله اولدی بی حالده الاسکا آنلری دلائل ایجاد ایددی سنک کندی وجود که وانک وجودنه
 تا کیم سن کندی وجود که وجودده اندر الیه استدلال ایدسن) (لترک من انت وما نسبک الیه وما نسبته
 الیک) یعنی وجودات ظلالی و ظلال وجوداتی سکاد لائل ایجاد ایددی تا کیم عارف اوله سن که سن کیم سن
 و سنک حقه ذبتک ندر و حقک سکا نسبی ندر یعنی عارف اوله سن که شول وجودات متعینه که سن آنلرک
 جله سندن بروجود سن ظل خیالیدر و حقه سنک نسبتک ظلالک شخصه نسبتی کیمدر که ظل اندن عمد اولدی
 زیرا وجود مقید و متعین وجود مطلقدن عمد اولوب آنکه قائمدر و حقک سکا نسبی شخصک ظله نسبتی
 کیمدر که سنک وجودک وجود حقه قائمدر که آنک امر نه منقاد اولدی بک حالده سنی کندیسنه تسخیر ایدر و سن
 آنک ارادته متسخر و منقاد سن اندن غیر سنک وجودک واستقلالک یوقدر شخصک عدم ارتفاع قنده
 طلاق وجودی اولدی بی کبی) (حتی تعلم من این اومن ای حقیقة الهیة انصف ماسوی الله بالفقر الکلی الی الله

وبالفقر النسبی الیه بافتقار بعضه الی بعض) (تا کیم عارف اوله سن که ماسوی حق نه مرتبه دن و بافتقار حقیقت
 الهیه دن وجود حقه فقر کالی الیه متصف اولدی و فنی حقیقت الهیه دن وجود حقه فقر نسبیه متصف
 اولدی ماسوی حقک بعضیسنک بعضیسنه افتقاری سیدیه (امدی) شولیه ییل که ظلال حق اولان وجودات
 متعینه که ماسوی حقدر موجد و مقوم و رب و نور اولان ذاته که الله الیه مسما در مقتدر در وجوداتک
 مألوهیتیه کندی نفوسنده استقلال لری اولدیغندن اوتری و مر بوبیت الیه عدمه اولان اعیانک ظلمتندن
 اوتری و ماسوی حقک بوجهله حقه اولان افتقار لری افتقار کایدر * و فقر نسبی بودر که بعضیسنک بعضه
 افتقاری وجود حقه اولان افتقاره راجعدر زیرا عالمک عالمه افتقاری عالمک ظلمتندن اوتری دکادر بلکه
 ربوبیت الیه حقک انده ظهورندن اوتریدر ربوبیت حیثیتیه عالم عین حقدر ظل دکادر * پس افتقار الهمدن
 غیر کسبه اولدی (وحتی تعلم من این اومن ای حقیقة انصف الحق بالغنی عن الناس والغنی عن العالمین
 وانصف العالم بالغنی ای یعنی عن الناس بعضه عن بعض من وجهه ما هو عین ما افتقر الیه بعضه به) (تا کیم سن
 عارف اوله سن که نه مرتبه دن و فنی حقیقت الهیه دن حق ناسدن غنا الیه و عالمندن غنا الیه متصف اولدی
 و عالم دخی غنا الیه متصف اولدی یعنی عالمک بعضی بعضدن غنا الیه متصف اولدی شول وجهله که وجهه غنا
 شول وجهله عینیدر که آنکه بعض آخره مقتدر اولدی یعنی عالمک بر جزئی بر امرده بر شیدن غنی اولدی و اول
 امرده اول شیدن غیر جز آخره مقتدر اولدی بر شخصک ظلی کبی که وجودده اول شخصه مقتدر و آنک
 غیر اولان شخص آخردن غنیدر و شخص آخردن غنا بی کندی صاحب اولان شخصه افتقار سنک عینیدر
 بلکه بعض جز بعضندن بوجهله غنیدر و اول بعضه بوجهله مقتدر در ماء نبرد وجودده شمسدن غنی اولدی
 و حرارت و سیلانده اکافتقاری کبی یوقدر بوزره موضع عینده اولان مالذی معنایه در وجهه قولی توین
 الیه اولی دخی جا زدر یعنی وجوددن بوجهله غنی اولدی که اول وجهه شول وجهدر که آنکه غیره مقتدر اولدی
 و اولکی مالذی معنایه و ایکفی ماء صدویه اولی جا زدر ای بوجهله الی هو عین افتقاره به الی بعضه * پس
 حق احدیت ذاتیه اعتبار الیه ناسدن و عالمندن غنیدر و مظاهر عالمه حقک ظهوری و ربوبیتی اعتبار الیه عالمک
 بعضی بعضدن غنیدر زیرا مظهر آخرده فقر نسبی الیه حقه مقتدر و سببیه اعتبار الیه عالم کندی جنسده
 و نوعه مقتدر در و جا زدر که ماهو قولنده مالذی معنایه اوله * پس یوقدر بوزره ماهو عین ما افتقر الیه نسبی
 وجهه ایچون صفت واقعه اولور) (فان العالم مقتقر الی الاسباب بلا شک افتقار ذاتی) (زیرا عالم بلا شک افتقار
 ذاتیه اسبابه مقتدر زیرا عالم عدمیت اوزره در آنک ایچون وجود اصلی یوقدر وجودده سببه مقتدر در
 (واعظم الاسباب له سببیه الحق) (وعالمک اعظم اسبابی که اول اکامه مقتدر در حقک سببیتیه در یعنی اعتبار نسبدن
 نظر رفع اولنده قدیم بزم ذوات وجود اتم افتقار ذاتیه حقه مقتدر در و لکن کندی ذاتیه قائمه اولان
 ذات مطلقه واحدک تجلیسی و اسماسیله قائمدر) (ولاسببیه الحق یفتقر العالم الی ماسوی الاسماء الالهیه)
 وحق ایچون بر سببیه یوقدر که عالم کامه مقتدر اوله اسماء الهیه دن غیره موجد و رب و خالق کبی زیرا عالم ایجاد
 و ربوبیه و خالقیه و بونزل امثال اولان صفاته مقتدره پس افتقار ایجادده و رزق و خلقده در والذوات
 حقایق صورتیات ذاتیه و شئون الهیه در ذات غیبیه حیثیتیه افتقار یوقدره پس افتقار نسب اولان اسماء
 ینتده در که بر آنلرک صورتی بر) (والاسماء الالهیه کل اسم یفتقر العالم الیه من العالم مثله و عین الحق) (واسماء
 الهیه هر بر اسمدر که عالم کا محتاج اوله کرک محتاج الیه اولان اسم محتاجک مثلی عالمندن اوله و ولدک
 والده وجودده و رزق الیه حفظده احتیاجی کبی و باخود عین حقدن اوله و ولدک صورتله شکله و خلقده
 حق مصور و خالق احتیاجی کبی یعنی اسم ظاهر حیطتنده اولان مظاهر کونی و عوالم خلقیه دن هر بر سبی
 اسم الهیدر ایکی اعتبار الیه بر اعتبار بودر که هر شیء موجود وجود حقه و آنک وحدته دلائل ایدر و پس اسم
 الهی اولور و بر اعتبار بودر که هر شیء موجود اسماء الهیه دن بر اسم ایچون مظهر و تجلی و بر صفت ایچون عرش
 و مستویدر که اول اسم ربوبیت اول مظهرده اظهار ایدر * پس هر بر اسم ربوبیت کندی مظهر خاصده
 اظمارا تحکمه و مظهر مظهر احدیتک شهودی اعتبار الیه هر شیء اسم الهی اولور و اسم باطن حیطتنده اولان
 تعینات علیه و حقایق غیبیه اسماء الهیه اولدی بی مظاهر در والاسماء قولی مبتدادر و کل اسم قولی آنک خبریدر

صحنه ده شکل ماش علی صراط الرب المستقیم واقع اولدی پس بوقدر اوزره فم و قوی شکل ماش قوی
 ایچون خبر واقع اولور یعنی دیک اولور پس هر ماشی که ربک صراط مستقیم اوزره مشی ایلده پس اول بوجهله
 مغضوب علیه دن ودخی ضالیندن دکدر و با خود ماشی نک کایسی مغضوب علیه دکدر بوجه حاصله
 وضالین دخی دکدر زیر اهر ماشی کرک طایع و کرک عاصی طریق خاصند افی تریه ایدن بر اسمک مظهر بیدر پس
 انک مقتضای اوزره مشی ایدر و هیچ برشی بوقدر که طبیعتک مقتضای اوزره مشی ایدن کسسه به غضب ایلده
 پس هر اسم کندی مظهر ندن و انک ربوبیتی تختنده اولان شیندن واضیدر کاغاضب دکدر و لکن حکمه
 اکامخالف اولان ربه نسبتله مغضوب علیه ضالین زمره سندندر عبد مصل عبدهادی به نسبتله
 اولدینی کی پس بوندن اوتری شیخ رضی الله عنه فم و غیر مغضوب علیه من هذا الوجه دیدی پس وقتا کیم
 ضلال رب آخره نظر تکمله تحقق اولدیه کندی و نه نسبتله محقق اولدیه پس شیخ رضی الله عنه
 (فما کان الضلال عارضا کذلک الغضب الالهی عارض والمآل الی الرحمة الی وسعت کل شیء وهی السابقة)
 دیدی پس ته کیم ضلال عارض اولدیه کذلک غضب الیهی دخی عارض درو مال شول رحمتدر که هر شیئه
 واسعه درو اول رحمت واسعه غضب اوزره سابقه در جمع ارواح رحمت رحمانیه ایلده متعینه اولد قند صکره فطرت
 اصلیه و طهارت ازلیه و نشأت علویه اوزره توحید حقه قائل و هدایت طالع ایلکن کل مولود یولد علی الفطرة
 الا ابواه یهودانه و نصرانه و مجسانه اوزره اصحاب و اربابک مصاحبی سبیل بعضک بالقوه اولان اخلاق
 ردیه لی و اوصاف ذمه لی ظاهر اولد قده غواشی طبیعیه و حجب ظلمانیه ایلده عالم انواردن محجب اولدله
 انرا اوزیه ضلال عارض اولدی پس ضلال اوزره مترتب اولان غضب دخی عارض اولدی و لکن سأل جمع
 اسبابه واسعه اولان رحمتدر یا ضلالی موجه اولان حجب رفع و اضحلالیه و یا خود توحید ذات انوارینک
 ظهوری قنده تعینات اشیا نکر رفی و تجلیات الیهی نک مظاهر دن اصوله رجوعی سبیل (و سبقت رحمتی
 علی غضبی حکمی اوزره رحمتک غضب اوزره سابقه اولیسی بودر که جمیع حقایق الیهی و کونه نک نسب
 ذاتیه سبله ایجاد و اعیانک تعینات علی ایله شوقی حالنده اقتضا ایتد کیری شی اوزره متعینه اولیسی رحمت
 رحمانی اولان نفس رحمانی ایلدر که جمیع اعیان اربابک طرقی اوزره انکله سالکدر پس رحمت سابقه در
 و اگر چه کیم ضلال و غضب عارض اولورسه پس سأل یته رحمانه در) (و کل ماسوی الحق دابة فانه ذرو روح
 و ماش من یدب نفسه و انما یدب بغيره فم و یدب بحکم التبیة الذی هو علی الصراط المستقیم فانه لا یكون صراطا
 الا بالمشی علیه) (و عرف عامده ماسوای حق و غیر حق ایلده مسمی اولان شینک کلیسی کرک جاد اولسون و کرک
 نبات اولسون دایه در زیر تحقیق شینک کایسی ذی روح در و انک روحی اسماء الیهی دن بر اسمدر که حق اول اسم
 ایلده انده ظاهر در و اول شینک قیامی اول اسمک قیومیتله در و وجودده کندی تفصیل حرکت ایدر برشی
 بوقدر زیر کندی تفصیل وجود دکدر بلکه کندی نفسندن غیر وجودله حرکت ایدر یعنی اسماء الیهی دن
 انده ظاهر اولان اسم حاصله حرکت ایدر و اسم دن هر بر اسم نسبت خاصه ایلده اول اسمک حقیقی اولان
 صفت مخصوصه در ذات احدیه در پس اول شیئی تبعیت حکمیه حرکت ایدر شول رب خاصه که اول صراط
 مستقیم اوزره در زیر صراط صراط اولز الا انک اوزره مشی ایلده پس اول شینک حرکتی تبعیت حکمیه در
 شول رب خاصه که ذات احدیت صراطی اوزره در که بذاته و فی ذاته احدیت اوزره در زیر شول شینک
 قایل قنده متعین اولان حق اتی غایتنه و اکامخصوص اولان کاله تجریک ایدوب انکله سیر ایدر و لکن انک
 حرکتی حرکت ضعیفه در زیرا تبعیت حکمی ایلده حرکت عارضیه در حرکت ذاتیه دکدر پس اول شیئی حقه
 حقه حرکت ایدر زیر صراط شول شیندر که انک اوزره مشی اولور پس وقتا کیم بوحکت حقه حقه واقعه
 اولدیه صراط و صراط اوزره ماشی اولان حق اولور و حقه تبعیت حکمیه اولان حرکت سیر بالله اولور (شعر)
 اذا دان للخلق فقد دان لنا الحق دان دیندن مأخوذ در و دین انقیاد و طاعتدر پس وقتا کیم شیخ رضی
 الله تعالی عنه ذکر ایتدیه که ما وای حقک کایسی ذی روح در و انک روحی اسماء الیهی دن انک رب خاصی
 اولان اسمدر پس الان بیان ایدر که خلقک سکا انقیادی خلقده ظاهر اولان حقک انقیاد ایدر یعنی خنکم خلق
 ایلده مسمی اولان شی سکا منقاد و طبع اولدیه پس تحقیق اول خلقک مظهرنده ظاهر اولان حق سکا منقاد

و مطبع اولدی زیر اهر ظاهر و ظاهر لک غینیدر و صور خلقیه دن هر بر صورت اسماء الیهی دن بر اسمک صورت ایدر
 و اول اسم انک روحی و هو قیددر پس روح انک بدنی مرآتده ظاهر و جلی و اسم انک مظهر یقنده متعین
 و متجلیدر پس صورتک انقیادی اول اسمک انقیاد ایدر زیر صورتک وجودی انده ظاهر اولان اسمک ظاهر ایدر
 (وان دان للخلق فقد لا یتبع الخلق) (و اگر سناک مظهر که متجلی اولان حق تعین خاص که سکا منقاد
 اوله جتی اولورسه پس وقت اولور که خلق سکا تابع اولز و سکا منقاد اولز زیر حق خلقده منحصر دکدر
 و سکا منقاد اولان حق بلا خلق متجلی اولان حقددر پس حق شول وجهه منحصر دکدر که انکله سکا متجلی
 ایلدی زیرا وجوده آخر ایلده خلایقه متجلیدر پس سنک مظهر که ظاهر اولان حق سکا منقاد اولد قده
 خلایق سکا منقاد اولق لازم کلز زیرا سائر خلایقه حقک تجلیسی آنراک تجلیسی حکمیه در پس وقت
 اولور که شول وجوده که انرا ایلده حق خلایقه تجلی ایتدی حقک شول وجهه مخالفه در که انکله سکا متجلی
 ایتدی و سکا منقاد اولان حق سنده ظاهر اولان رب خاصدر که اسمادن بر اسمدر و سائر خلایقه متجلی اولوب
 آنرا منقاد اولان آنراک اربابی اولان اسمادر پس سنک ربک سکا منقاد اولدله سائر اربابک سکا انقیادی لازم
 کلز و سائر ارباب سکا منقاد اولیجی آنراک مظاهری اولان خلایقک دخی انقیادی لازم کلز و حقک سکا انقیادی
 قنده خلقک عدم انقیادی مطرد اولد یغندن اوتری شیخ رضی الله عنه فقد لا یتبع الخلق دیدی زیر اهر
 خلقیه ده حقک تجلیسی قنده حقک سکا انقیاد ایلده خلقک دخی انقیادی لازم کاور و کذلک سنک رب خاصک
 اولان حقک سکا انقیادی قنده اول رب ایلده اربابدن سائر ارباب یتلرند که مناسبت ثابته در اول اربابک
 مظاهری اولان خلقک دخی سکا منقاد اولور و وجهه دخی بودر که اگر حق سکا منقاد اولورسه لسان استعداد ایلده
 استدعا ایتدیک اعطیات ذاتیه و هبات اسمائیه دن وسائط خلقیه دن مجرد اولدینی حالده وجه خاص
 اعتبارله اعطا ایتدیک حیثیتله و یا خود صور خلقیه دن منزله اولان تجلی الیهی ذاتی ایلده و صور نورانی الیهی
 اسمائیه دن بر صورت ایلده سکا متجلی ایدوب منقاد اولورسه پس خلقک سکا تبعیتی و انقیادی لازم کلز زیر اهر
 اگر چه کیم تجلی عام اعتبار ایلده جمیع مظاهر خلقیه ده ظاهر در و مظهرده ظهوری اعتبار ایلده آنک سکا
 انقیاد ایلده جمیع مظاهر خلقیه نک انقیادی لازم کاور و لکن حق غیب لاتعین و اطلاق ذاتی اعتبار ایلده صور
 خلقیه دن منزله در پس اطلاق ذاتیند متعین اولان وارد سکا ورودی و حقک تجلیسی قنده صور
 خلقیه نک سکا تبعیتی دکل بلکه صور خلقیه بالکلیه انده مضاعفه اولور و رب الارباب پس ثابت
 اولدیکه سالت اولان خلقک ناصیه می حقک یتدنده در حق اتی تسمیر ایدر و اکامخصوص اولان کاله اتی سوق
 ایدر پس خلقک اولک ایتز الا حقه و لکن سالت اولان خلقک هر بر یسنک کلی آخره مخالفدر اسماء مظاهرنک
 اختلافندن اوتری) (خلق قولنا فیه فقولی کاه حق) (پس وقتا کیم سنک قنده محقق اولدیه که خلق
 ایچون بر فعل بوقدر الانده ظاهر اولان حق ایچوندر پس حقک حقه اولان برزم قولی سن تحقیق ایلده
 یعنی حق ایلده و حقک انواری و خلقک اسرار حقه اولان قولی تصدیق ایلده پس حقک حقه اولان
 قولی سن تحقیق اولد یفکده سنک قنده محقق اولور که بتم قولک کایسی حقددر و حقه حق ایچون صادر
 اولدی و قائل اولان حقددر علی الخصوص وارث کامل مظهرنده اولان قواک مقام تقدیسدن قتلدر و اعراض
 و تلبیسدن منزله در) (قافی الکون وجوده تراه ماله نطق) (پس کونده بر وجود و قودر که سن اتی کور رسن که
 انک نطقی اولیه زیرا هر وجودک مظهر یقنده متعین و انده متجلی اولان حقددر پس اول وجودده متجلی
 اولان شول حقه نطق ایدر که حق انکله ناطق در و اتی انفاق ایدر (وقالوا انطقنا الله الذی انطق کل شیئی)
 (امدی) (وجودات کونه دن بر موجود و قودر و الانده متجلی اولان حق ایلده ناطق در و حق بر مظهرده متجلی ایتز
 الا اسماسندن بر اسمک صورتله و هر بر اسم جمیع اسماء ایلده موصوفدر زیر اهر حق متجلی اولز و لکن مظاهر خلقیه
 اعتدال و تسویه ده متفاوتدر پس خنکم بر مظهرده تسویه اعتدالک غایتده اولسه حق اول مقام رده
 جمیع اسماء متجلی ایدر انسان کامل کی و اما خنکم تسویه اعتدالده اولسه و مظهر دخی اعتدال انسانی
 حدندن خارج اولسه پس نطق ظاهر اولور صفات سبع ایلده و سائر اسماء کالات انده باطنه اولور و انسان
 ناقص کی و اگر اعتدال اضافی طور ندن منقاد اوله حق اولورسه نطق انده باطنه باقی قالور نبات و جاد کی پس

هر بر موجود که اسم و صفات الهیه الیه مظهر نده ظاهر اوله اسم و صفات اند باطنه اولور آنرا که ظهوره
 محال قایلینی اولدیغندن اوتری پس بر موجود بود الا ناطقه در باطنه اولور باطنه اولور (وان من شیء الا یسبح بحمده
 ولكن لا تفقهون تسبیحهم) پس شول اشیا که نطق آنلرده باطنه اولور اشیا نطق و حقه تسبیحی لسان حال
 ایلد کلدرا اهل بحجابک زعم ابتدکی اوزره بلکه لسان قال ایلد در و لکن بواطن وجوده مکاشف اولان کسینه
 کلک کلامی حتی بحجرا یله مدرک قوائی سامع اولور اهل بحجاب سامع اولور قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب
 الثاني عشر من التوحات فان المسمی بالجناد والتبلیت عندنا لهم ارواح یطنت عن ادراک غیر اهل الکشف ایاها
 فی الماده لا یخس بها مثل ما یختص من حیوان والکل عند اهل الکشف حیوان ناطق غیر ان
 المزاج الخالص یحی انسانا لا غیر بالصورة ووقع التفاضل بین الخلاق فی المزاج فانه لا ید فی کل ممزج من مزاج
 خاص لا یكون الاله یتیز عن غیره کما یتجمع مع غیره فی امر فلا یكون عن ما وقع الافتراق والتیز عن ما یقع به
 الاشتراک وعدم التیز واعلم ذلك وتحققه قال تعالی (وان من شیء الا یسبح بحمده) وشیء نکره ولا یسبح الا حی عاقل
 عالم بوجه و قد ورد ان المؤمن یسمی له مدی صوته من رطب ویابس والشراب والنبات من هذا القلیل مشحونة
 ونحن زدنا مع الايمان بالاخبار الکشف فقد سمعنا الاخبار تذکر الله بلسان نطق سمعها اذا تاملنا
 وتخططنا مخاطبة العارفين بجلال الله عالیس یدرکه کل انسان فکل جنس من خلق الله امه من الاسم
 فطرهم الله علی عبادة یتخصم اوحی بها الیم فی تقویمهم فرسولهم من ذواتهم اعلام من الله بالهام خاص
 جبلهم علیه کلم بعض حیوانات باشیا یقصر عن ادراک المهندس التحریر وعلمهم علی الاطلاق بمنافعهم
 فیما یتناولونه من الحشائش والمأکل یتجنب ما یضرهم من ذلك فی فطرهم كذلك المسمی بجادا ونباتا اخذ الله
 بابصارنا وسمعنا عن ما هم علیه من النطق ولا تقوم الساعة حتی تکلم الرجل نخذه افعله اهل انتهی کلامه
 (امدی) جمیع اشیا حقه ناطقه و لکن بعض سنده نطق یختنی اولدی بالقول نطقک ظهوری موجب اولان
 اعتدالت انده عدم وجودندن اوتری پس نطق انده باطن اولور و هر بر احدی سامع اولور و بحجوب زعم ایدرکه
 انده نطق یوقدر و اما مرقوع الحجاب اولان کامل هر شیک روحانییتی مشاهده ایدر و هر حیک نطقی ظاهر
 و باطنه ادراک ایدر (وما خلقی تراه العین الاعینة حتی) (ووجوده بر مخلوق یوقدر که عین انی مشاهده ایدر
 الا انک عینی وذاتی قد در که اول صورتده ظاهر و لکن بحجوبک خیالی انی خلقی ایلد تسبیح ایلدی صورت
 خلقیه ایلد مستور اولوب انکله بحجوب اولغله و اگر چه کیم عارفینه حق اول صورتدن متجلیدر الخلق فی اللغة
 الافک والتقدیر قال الله تعالی (ان هذا الاختلاق ای افک و تقدیر من عندکم) ما انزل الله بها من سلطان) پس
 حق صور خلقیه ایلد اعین ناظر بنده مستتر اولدیغندن اوتری شیخ رضی الله عنه (ولکن مودع فیہ لهذا
 صورة حتی) (دیدنی صورة قوی صورتک جمیع در و او تحقیق ایچون و بضرورت شعر ایچون تسکین اولندی
 و ضمیر حق اولان خلقه راجع اولور و حق ضم حالیه حقه نطق جمیع در یعنی دیمک اولور و لکن خلقی خلقه مسجی
 اولان شیده مودع و مختلفیدر بواجلندن اوتری خلقک صوری حقه لدر آنلرده مودع اولان حق ایچون پس
 حق صور خلقیه ایلد استنادی ظروف ایچنه ایداعه تسبیح اولندی پس مظاهر خلقیه ظروف
 مشابه سنده در که آنلرده حقیقت حق تجلی ایدر پس حقایق صور امکانیه حقایق وجودیه الهیه مظاهر ایدر
 (اعلم ان العلوم لالهیه الذوقیه الحاصلة لاهل الله مختلفة باختلاف القوى الحاصلة هی منها مع کونها ترجع
 الی عین واحدة) (شوبله یلکه تحقیق علوم الهیه ذوقیه که اهل الله ایچون حاصلدر مختلفدر قوائک اختلافی
 سببیلد قوائک علوم الهیه آنلردن حاصلدر اول علوم مختلفه عین واحد اولان هویت حقه راجعه ایکن
 یعنی اهل الالهدن هر بر یسی ایچون حاصلدر اول علوم الهیه ذوقیه که اهل الله ایچون حاصلدر قوائک اختلافی سببیلد
 علوم ذوقیه آنلردن حاصلدر آن قوائی عین واحد اولان حقیقت انسانیه سینه و یاخود عین ثابته سینه
 راجعه ایکن پس عین واحدیه راجعه اولان قوائک اختلافی سببیلد اول شخص ایچون حاصل اولان علوم
 الهیه مختلفه اولور و تقدیر اوزره مع کونها ضمیری قوائیه راجع اولور و یاخود علومه راجع در یعنی اهل
 الالهدن هر بر یسی ایچون حاصل اولان علوم الهیه مختلفدر قوائک اختلافی سببیلد که علوم آنلردن
 حاصلدر اول علوم عین واحد اولان عبدک هویتنه و یا هویت حقه راجعه ایکن پس نشأت انسانیه

کمالیه ده علوم الهیه نک اختلافی هر شخصک قوائی روحانی و نورانیست و قوائی حسی و جسمانیست اختلافی
 حسبیلد هر قوت و جارحه ایلد اکابر علم حاصل اولور که قوت و جارحه اتری ایلد اول علم حاصل اولور مثلا جمع
 ایلد حاصل اولان بصیر ایلد حاصل اولور و بصیر ایلد حاصل اولان سمع ایلد حاصل اولور و بید ایلد حاصل اولان و جل
 ایلد حاصل اولور و جل ایلد حاصل اولان ید ایلد حاصل اولور و سائر قوائی حسیه ظاهره دخی بودیدر و قوائی
 روحانیه و نورانیه و الهیه و ادراکات باطنه دخی بودیدر و هر بر یسی نشأت انسانیه نک خدای
 و بر مقامک مالکی و حافظه در نشأت انسانیه به انک مظهر یله حاصل اوله جق علی نشأت انسانیه به ابدال
 ایدر یحیدر پس نشأت انسانیه ده اولان علوم الهیه ذوقیه نک اختلافی اول قوائک اختلافی سببیلد در که
 بعلوم الهیه آنلرک و سببیلد ایلد نشأت انسانیه ده حاصلدر و در جمیع علومک هر بر یسی عین واحد اولان حقیقت
 انسانیه نوعیه احدیه در و یاخود اول شخصک عین ثابته سیدر و یاخود انکله هویتنه ظاهره اولان هویت
 الهیه در و یاخود هویت مطلقه در و یاخود جمیع قوائک هر بر یسی آنکله هویتی اولان عین واحدیه در پس
 اهل الالهدن هر بر قوتک وجودنده حاصل اولان علوم الهیه نک اختلافی قوائک اختلافی حسبیلد مختلفه
 اولدیغنی کبی اهل الالهدن هر بر یسیست و وجوددخی حقیقة الحقایق اولان نشأت انسانیه کمالیه الهیه
 جمیع نک قوائی منزله سنده در پس آنلرک افرادیه حاصل اولان علوم ذوقیه الهیه آنلرک استعدادات
 خاصه لری و عین ثابته لریست سعت و جمعیتی حسبیلد و هر بر یسیست مظهر نده ظاهر اولوب انک رب خاصی
 اولان اسمک حکمی شمولی و ربوبیتی حسبیلد مختلفدر پس هر بر یسیست علوم و ادوائی و معارف و کمالی شرب
 معلوم و طریق خاصی مغروف اوزره در اگر چه کیم جمیع سنک علوم و ادوائی قوائک و شرب خاص لریست
 اختلافی حسبیلد مختلفدر و لکن عین واحد اولان هویت حقه و ذات الهیه احدیه به راجعه در که جمیع
 علوم و ادوائی اندن منبعثه در و جمیع علوم انده حقیقت واحددر مظاهر و محالک اختلافی حسبیلد مختلفه
 اولدیغنی حالده ظاهره در پس وجه مذکور اوزره بکلام اهل الالهدن هر بر فرد ایچون انک قوائی
 مختلفه سی حسبیلد علوم الهیه مختلفه نک حصولی ایچون مبنی اولور و اهل الالهدن هر بر یسی شرب خاصی
 حسبیلد بر قوت منزله سینه نر بل اولوب انلر ایچون علوم مختلفه نک حصولی شخص واحدیه قوائی مختلفه
 ایچون علوم مختلفه نک حصوله قیاس اولور بکلام اهل الالهدن هر بر یسی قوادن بر قوه منزله سنده
 اولوب هر بر یسیست استعدادی و قبابیتی مختلفه اولغله کایسنده علوم الهیه نک مختلفه اولدیغنی حالده
 حصولی ایچون مبنی اواق جائزدر الحاصله قوی کسیر ایلد القوی قوی ایچون صفة جرت علی غیر من هی لدر
 و منها ضمیری قوائیه راجع اولور و باختلاف القوى الحاصلة هی منها دفع ایلد العلوم قولندن صفت بعد الصفة
 اولدیغنی جائزدر و بکلامک بعض وجودیه اوزره الحاصله کسیر ایلد قوی ایچون صفة جرت علی من هی له اولدی
 و منها ضمیری علومه راجع اولدی جائزدر نه کیم شیخ مؤید جندی اخذ ابتدی قال فی الشرح رضی الله عنه
 بشیر رضی الله عنه الی ان اهل الله یحصل لهم من العلم به قوی مختلفة توجب مشاهد مختلفة بحسب
 استعداداتهم الخوصیة فیحصل للبعض قوة بها یكون الحق معه و بصيرة و سائر قوائیه و جارحه جمیع افرادی
 موقتا و غیره وقت و فیه طبقات اعلی قرب الزوال و یحصل ایضا كذلك لاخرین قوة یكون هویتها عین هویت
 الحق و سمعه و بصیره فیه یبصر الحق و یسمع و یفقه و یفهم و یحصل للبعض قوة بها یجمع بین الشهودین فافهم
 و لیس حصول هذه القوى فیهم الا بالعلم) پس بوتقدیر اوزره قوادن مراد قوائی روحانیه و نورانیه الهیه اولور که
 اهل الالهدن هر بر یسی ایچون استعداد قابلیتی حسبیلد علوم الهیه و معارف ربانیه در بر قوت حاصلدر
 نشأت انسانیه ده اولان قوادن قوت غالبه حکمنده پس اول قوت خاصه نک حصولند نکره هر بر یسیست
 ذوقی و نهودی و معرفتی اول قوتک حکمی اوزره مبنی اولور یعنی دیمک اولور علوم الهیه ذوقیه که اهل الله
 ایچون حاصلدر آن علوم و معارفند حاصل اولان قوائک اختلافی حسبیلد مختلفدر که هر بر یسی
 علوم الهیه حسبیلد بر قوتی تحصیل ایتددر پس اول قوت خاصه نک حسبی اوزره اند نکره حاصل اولان
 علوم الهیه ذوقیه مختلفدر اولور و راعی علوم الهیه مرآتیه نهایت یوقدر پس شول علوم الهیه که قوائی روحانیه
 نورانیه ایلدن حاصلدر اول قوی حسبیلد حاصل اولان علومک غیریدر و بعلومه حاصل اولان قوی

نشأت انسانیة ده بعلومک حصولندن اول اولان قوای انسانیة پاک غیریدر پس بوقدر برآورده اود فیصری
ولا یجوز ان یعود الذمیر الی الہ لوم لان القوی لا یحصل منها) قولیه ایراد یتدبکی ردوارد اولمز شیخ مؤیدک
اصطلاح یتدبکی قوی فیصیر سنک فان یتدبکی قوانک غیریدر قشامل) فان الله تعالی بقول کنت سمعہ الذی
یسمع بہ وبصرہ الذی یبصر بہ ویدہ الذی یتدبس بہا درجلہ الذی یغشی بہا وفی نسخۃ صحیحۃ بشی بہا قد ذکر
ان ہو یتدبس بہا الخوارح الذی فی عین العبد فالہو یتدبس بہا واحدۃ الخوارح مختلفۃ) کلام مذکورہ تعلیلدر یعنی
یعنک اولوروزرا الله تعالی دیرکے قرب نوافلہ بن عبدک شول سمعی اولورم کہ انککہ اشیدر وانک شول بصری
ولورم کہ انککہ کورر وانک شول یدی اولورم کہ انککہ پایتور وانک شول رجلی اولورم کہ انککہ مشی ایدر پس
الله تعالی بوحیدت قدسیدہ ذکر ایلدی کہ انک ہو یتی عبدک عینی اولان جوارحک عینیدر پس حقک ہو یتی
واحدہ در و عبدک جوارحک مختلفہ در پس حق کندی ہو یت واحدہ سنی عبدک جوارح مختلفہ سنک عینی
ایدوب عبدک سمعی وبصری یدی ورجلی و سائر قوی و جوارحی اولدی و ہر بر قوت و جوارحہ دہ انک ہو یتی
بر صفتلہ ظاہرہ اولدی و قوای مذکورہ دن ہر بر قوتدہ ہو یت حقک ظہوری سبیلہ عبدہ بر علم و بر کمال
حاصل اولور کہ قوای اخری الیہ اول علم و کمال اکا حاصل اولمز پس ہو یت واحدہ دن فایض اولان علم حقیقت
واحدہ در قوی و جوارحک اختلافی حسبیلہ علوم مختلفہ ظاہرہ و متعینہ اولدی انکچون شیخ رضی اللہ عنہ
(ولیکل جارحۃ علم من علوم الاذواق یخصہا من عین واحدۃ مختلفہ باختلاف الجوارح) (دیدی یعنی و ہر بر
جارحہ ایچون علوم اذواق دن بر علم حاصلدر کہ اول جارحہ بہ مخصوصدر کہ جوارحک اختلافی سبیلہ مختلفہ
اولان عین واحدہ دن کہ ہو یت واحدہ در درو یا حقیقت واحدۃ عالمیہ در اول علم فایضدر بو تقدیر اوزرہ یخصہا
قوی علم صغی اولورم من عین واحدۃ قوی صفت اخرا در و یختلف قوی صغیہ ثانیات الیہ عین واحدہ نلک صغی
اولور بی جوارح مختلفہ حسبیلہ مختلفہ ظاہرہ و اولغلہ اول عین واحدہ دن علوم اذواق دن اول جارحہ بہ
مخصوص اولان بر علم فایضدر کہ جارحۃ اخرا درہ ظاہرہ اولان علمہ مخالفدر جوارح اولان محالک اختلافی سبیلہ
مثلا مبصراتک ادر اکی بصرہ و مسجوعاتک سمعہ و مشہوماتک شمعہ مخصوص اولدی بی کبی قال صلی اللہ علیہ
وسلم من فقد حسا فقد فقد علما) زیراہر بر عضو بر قوت روحانیہ بہ منظر در کہ اول قوت براسم الہی بہ منظر در
و ہر اسعہ مخصوص بر علم وارددر کہ حق تعالی نلک منظرہی اوزرہ انی افاضہ ایدر سمیع و بصیر کبی) کلامہ حقیقتہ
واحدہ یختلف فی الطعم باختلاف البقاع فہ عذب قرات و منہ ملح اجاج و هو مای فی جمیع الاحوال لا یتغیر
عن حقیقتہ وان اختلف طعموہ) شیخ رضی اللہ عنہ اہل اللہ ایچون جوارح مختلفہ حسبیلہ حاصل اولان علمی
مایہ تمیزہ ایلدی یعنی حقیقت واحدہ اولان علم کہ جوارح مختلفہ حسبیلہ مختلفدر ما کییدر و ما حقیقت
واحدہ در کہ اختلاف بقاع سبیلہ طعمدہ مختلفدر پس مانک بعضی عذب و فراتدر و مانک بعضی ملح
و اجاجدر و حال بوکہ ما جمیع احوالہ مادر مائیتی حقیقتدن متغیر دکادر و اگرچہ کہم انک طعموی بقاعک
اختلافی حسبیلہ مختلفہ در (امدی) حقیقت واحدہ اولان ما بقاعک اختلافی سبیلہ مختلف اولوب بعضی
عذب و فرات و بعضی ملح و اجاج اولغلہ طعموی مختلفہ ایکن جمیع احوالہ مائیتدن متغیر اولدی بی کبی
جمیع قوی و جوارح انساندہ حاصلہ اولان علوم حقیقت واحدہ در یتابع قوی و جوارحک اختلافی سبیلہ
مختلفہ در کیسی عذب و فراتدر کہ قوای روحانیہ نورانیہ الیہ حاصلہ اولان علومدر و کیسی ملح و اجاجدر کہ قوای
حسیہ نلک بعضیلہ حاصلہ اولان علومدر و علم جمیع احوالہ قوانک اختلافی سبیلہ حقیقتدن متغیر دکادر
اکا علم اطلاق اولور نہایت انک کیسی علم نافع و کیسی علم غیر نافعدر و اہل اللہ دن ہر بر یسی ایچون و مطلقا
علمادن ہر بر یسی ایچون ہر قتی علی عالم اولورسہ بر علم حاصلدر کہ استعداد خاصی حسبیلہ و عین ثابتہ
سنک اقتضائی و منظر اولدی بی اسنک مقتضائی اوزرہ و وجود عینیسندہ جمیع قوای توحد ایدن قوتان
وصفت غالبہ نلک شرب معلوی اوزرہ کہ آخردہ اول علم اول و چہلہ ظاہر اولدی اندہ علم آخر ظاہر اولدی پس
بوندن اوتری بو کابدہ اولان حکم مختلفہ اولدی کلمات استعداداتی و مشابہی مختلفہ اولغلہ پس جمیع افراد نوعیہ
انسانیہ نلک مانکہ سائر موجوداتک علی اختلاف مراتبہم علوی علم واحدہ و حقیقت واحدہ در بقاع مشابہ سندہ
اولان قوانک اختلافی سبیلہ مختلفہ در و ہر مظہردہ مظہرہ حسبیلہ ظاہر در تہ کہم ماہر بقعہ دہ بقعہ

حسبیه ظاهر اولور * پس اول علمک بعضی عذب و فراتر که شاربته اندن ری حاصل اولور و اندن عطشی
ازاله ایدر کشف الیه حاصل اولان علم فوجید کبی که موجب ایچون و عارف بالله ایچون حاصلدر که صاحبیه قلی
واضطراب و تلوین و التهایدن سکینه اعطایدر و بوقع علم علم الهدی و اطاقات اصلیه و طهارت فطریه اوزره
ظاهر در بقاع مبارکه و طیبیه اولان موحدین و عارفینانی تغییر ایتمدی (بقولون لون الماء لون اناته * انالان
من ماء اناء یلاون) و اول علمک بعضی ملخ و اجاجد سوی و غیر الیه تحجوب اولان جاهلان علی کبی که علم عقاید
شوریه بوم اولان بقعه حسیه غیر طیبیه دن تابع اولان ملخ و اجاج که شاربیدن عطشی ازاله ایتموب زیاده ایتدیکی
کبی علم عقلی و نظری دخی کذلک شبهه فی ازاله ایتمز بلکه صاحبینک نظری زیاده اولدقه شبهه سی دخی زیاده اولور
و حیرتی دخی قوی اولور و علم جمیع مظاهر ده اختلاف مدارک و مدرکین سببیه حقیقتندن متغیر دکدر کاعلم
اطلاق اولور اگرچه کیم مشارک اختلافی سببیه انک اندا وافی مختلفه در و لکن اختلاف علمک لوازمند در
حقیقتند دکدر * پس جمیع علومک اصلی عین واحد در که علم الیه در و هویت حقدور الله تعالینک (تسبی عماء
واحد و نقل بعضه اعلی بعض فی الاکل قولی جمیع مظاهر اوزره نازل اولان علم واحد در جمیع ارواح و اشباح
علم واحد الیه سبی اولور و لکن مظاهرک استعداداتی مختلفه اولمقله علمک بعضی بعضدن تمیز اولور و بعضی
بعض اوزره ذوقده تفصیل اولور * پس علمک حقیقتی واحده در و اکثر و اختلاف مظاهر حسبیه و اقدرد
(وهذه الحکمة من علم الارجل وهو قوله تعالی فی الاکل لمن افام کتبهم ومن تحت ارجلهم) (و بحکمة
احدییه علم ارجلند در و علم ارجل ظاهر ده طریق حقدور سالوک و مشی و کبد و سهیله حاصل اولان عذر و علم
ارجل الله تعالینک اکل حقدور انک کتبی اقامت ایدن قوم (ومن تحت ارجلهم) قولندن مستفاد در و
شمیری علمه را جعدر یعنی ارجلاری تختندن اکل ایدر و ارجلاری سنک تختی طریقدرد * پس طریق حقدور سالوک
ایله حاصل اولان علمی ذوق ایدر در یکدر شیخ رضی الله عنهم مرادی الله تعالینک (ولانهم افاموا التوریه
والانجیل وما نزل الیه من ربهم لا کوا من فوفهم ومن تحت ارجلهم) قولیدر یعنی اگر اهل کتاب توریه
وانجیل و دخی کتب و صحف الهیه دن آنره مطلق وارزاقلندن ازال اولان شیئی اقامت ایدیدیلر یعنی کتبک
حق قیامیه و قیام حقله آنلرک احکامی اقامت ایدیدیلر و ما نیستی تدبر ایدوب فهم ایدیدیلر و آنلرک حقا بقیل
محقق اولوب عمل ایدیدیلر و آنلرک ظهروبطنی وحد و مطلق حقون فوفیه ایدوب رعایت ایدیدیلر فو قلندن
اکل ایدر ردی یعنی سماء اسمادن علوم الهیه و فیوض قدسیه و معارف ذوقیه الیه که آنلرک ارواحی اوزر
فائضه در مرزوق اولور ردی و دخی تختلندن اکل ایدر ردی یعنی اسفل ساقین اولان طبیعت می آینده سالوک
ایدوب صفات بشریه دن و کدورات نفسانیه دن باطنی تصفیه ایتسکه می اتب طبیعیه و صفات نفسانیه ده
مودعه اولان امرار و علوم میاهی متعجرا اولوب نفوس طاهره لری تختندن تبع ایتسکه مرزوق اولور ردی
و دخی فو قلندن روحانیتلرنده شخونه اولان ادواق روحانی و کالات فوراتی اکل ایدر ردی و دخی فو قلندن شجره
نفسلرنده اولان ثمرات اعمال و افعالی و کالات و احوالی اکل ایدر ردی و دخی فو قلندن حضرات الهیه
اسما بیه ده و تمینات نورانیه ده اسماء ربویه و جویه مؤثره قوایله شخونه اولان فیوض الهیه و حکم و آثار
غیر متناهی اکل ایدر ردی و تختلندن قوایل سقلیه و تشخصات اسمائیه ربویه متاثره ده مودعه اولان
امرار طبیعیه بی و حقایق اسمائیه بی اکل ایدر ردی و دخی فو قلندن حضرت علمای الهیه ذاتیه ده اعیان
ثابته ده اولان استعدادات ذاتیه غیر مجعوله دن متنازل اولان فیض الهی ذاتیه مرزوق اولور ردی و تختلندن
دخی وجود عینیه و کون حسبیه بجمله اولان استعدادات مجعوله و کالات انسانیه الهیه غیر محصوره الیه
مرزوق اولور ردی * پس فو قن تحت ارجلهم ارجلاری تختندن اکل ایتک طریق حقدور و صراط مستقیمه
سبی ایتسکه حاصل اولان علمه مرزوق اولمقدرد (فان الطریق الذی هو الصراط هو الامل علیه) (و فی بعض
النسخ هو المسلول علیه و المثنی فیه و السعی لایکون الا بالارجل تعلیلدر و هذه الحکمة من علم الارجل)
قولی ایچون یعنی دیک اولور زیر اشول طریق که اول صراطدر اول وضع اولدی آنک اوزره سالوک ایچون و انده
مشی ایچون و حالو که طریقهده سی واقع اولز الارجل الیه و باخود شول طریق که اول صراطدر اول مسلول
عایدرد یعنی آنک اوزره سالوک ایدر و حالو که اول طریقهده مشی و انده سالوک و سبی واقع و لمر الارجل الیه پس

اول اهورا اوزره ثابت اید پسر اهورا پیک عینی اولان را هیچ آنری جهنم سوق اید و جهنم دخی شول
 بعد در که آنرا بی توهم اید و ردی یعنی بی وجود غیر توهم اید و ردی وجهتی بعد ایل تفسیرا نمکله اشارت
 ایلدی که هر کس نه که امور طبیعه به و صفات نفسانی به اشتغال سیبیل حقدن به میداولسه جهنم ایچنده در
 و اهورا به نفسانی به سوق اید و لکن نفس امرده جمع مراتب و مقامات حقه نسبتی علی السویه در
 زیر مراتب و مقامات حقت اسماء مختلفه بی صوریدر پس بر احد ایچون حقدن بعد و قدر پس جهنم ایل
 بیسی اولان شی آنرا توهماری حسیله بعد در و لا جهنم دخی مظهر الهیه در که اسم قهار و مستقیم مظهریدر
 (فلما ساقم الی ذلک الموطن حصوا فی عین القرب فزال البعد فزال مسی جهنم فی حقه قمار و انهم القرب
 من جهة الاستحقاق لانهم مجرمون) پس وقتا کیم حق تعالی آنری بیح دور مظهریله جهنم ایل مسی
 اولان موطنه سوق ایلدی و اول را بیح ایلد نفسانندن آنری اهلانک و انفا ایلدی آنرین قریده حاصل اولدیلر
 یعنی عین قریه نزول ایلدی و ایلد مستقر اولدیلر بعد زائل اولدی پس آنرا حقدن جهنم ایل مسی زائل
 اولدی پس نعییم قریه قارز اولدیلر استحقاق لری جهنم ایلد زیرا آنرا مجرموندر یعنی وقتا کیم حق تعالی آنری
 بیح دور ایلد جهنم ایل مسی اولان موطنه سوق ایلدی آنرین قریده مستقر اولدیلر بر ایلدی توهم ایلدن
 آنرا نفوسی قانیه اولمخل اول موطنه آنری ساتی اولان حقت (وهو معکم انما کنتم) فلو سی اوزره آنرا ایلد
 معین و اول موطنه آنری قاند و ساتی اولان ربک تعین مشاهده ایلدیلر پس بعد زائل اولدی پس آنرا
 حقدن جهنم ایل مسی اولان موطن دخی زائل اولدی زیرا جهنم بعد در و بعد زائل اولدی زیرا الهمدن
 نفسانک توهمندن پس نفساری قانیه اولدقده توهماری دخی قانی اولور پس آنرا نعییم قریه قارز و نائل واصل
 و حاصل اولدیلر استحقاق لری جهنم ایلد مجرمین اولدقارندن اتری یعنی سعی و عملاری و حقایقارنک استحقاق
 و استعداد لری جهنم ایلد انجی نعییم قریه واصل اولدیلر مطلق نعییم واصل اولدیلر زیرا انرا اهل ابرامدر و آنرا
 نواصیلر بی آخذ و قاند اولان رب آنرا سعی و عملاری و استحقاق لری حسیله آنری اول موطنه سوق ایدوب
 کشف غطاء توهم قنده قاند و ساتی اولان ربک قری و مشاهده می تعین نائل و هر بر و سیک عینی اقتضا ایلدی
 کماله واصل اولدیلر زیرا اهل ابرامدر و آنرا لری اوزره سعی ایتکله اول مقام خاصه مستحق اولدیلر پس (فزال
 مسی جهنم فی حقه) انکچون دیدی تا کیم مطلقا جهنم زوالی فیم اولمسون و دخی فزازا بنیم القرب
 انکچون دیدی زیرا مطلقا نعییم وصولی و مطلقا عذابک رفی مراد کدر انکچون لانهم مجرمون قولیل
 تعلیل ایلدی (فا اعطاهم هذا المقام الذوق اللذی من جهة المنة وانما اخذوه بما استحقوه حقایقهم
 من اعمالهم الی کافوا علیها) پس حق آنره توهم مقام ذوق لذیذ فضل و امتنان جهنم ایلد اعطای ایلدی بلکه آنرا
 انی اخذ ایلدی و انرا حقایق اعماللرندن مستحقه اولدقاری شبله که اول اعمال اوزره آنرا ثابت ایدیلر یعنی
 اخذ ایلدکاری شی اخذ ایلدی و اولدقاری شی بولدیلا آنرا حقایق و اذواق اقتضا ایلدی بی اعماللری
 ایلد که آنرا اول اعمال اوزره اعیان غیبیه ده و حضرت علیه ده ثابت ایدیلر و انرا استعدادات ذاتیه لری آنری
 اقتضا ایلدی پس آنرا اعماللری دخی اعیانلرینک شتون و سالا نلرندن در (و کافوا فی سعی فی اعمالهم
 علی صراط الرب المستقیم لان نواصیهم کانت یدمن له هذه الصفة) و نفس و هو الریبه متابعده عمل ایلدکاری
 اعماللرنده سعی ایتکده انرا اوزره حاکم اولان و آنری قاند و ساتی اولان ربک صراط مستقیم اوزره ایدیلر زیرا
 انرا نواصیلری شول ربک یدنده در که بوصف یعنی صراط مستقیم اوزره ثبوت و استقامت انکچون ثابت در
 (فما ساقم الی ذلک الموطن حصوا فی عین القرب فزال البعد فزال مسی جهنم فی حقه قمار و انهم القرب
 من جهة الاستحقاق لانهم مجرمون) پس اول صراط اوزره اعماللرنده سعی ایتکده نفوسلر بله انرا منی ایتدیلر بلکه آخذ و ساتقندن که آنری
 صراط مستقیم اوزره اخذ ایدوب سوق ایلدی جبر حکم بله شی ایتدیلر انرا عین قریه واصل اولمجه و انرا
 اخذ و سوق لری اعیانلرینک انلرندن طلبی حسیله در پس جبر حق الحقیقه اعیانیه و استعدادات اعیانیه را جعددر
 بکچون شیخ رضی الله عنه جبری رب استناد ایلدی بلکه ایام ایلدی و لکن نظر اول قنده جبر صراط مستقیم
 اوزره اولان و یکدر و نظر ثانی قنده جبر اعیانکدر که اعیان استعدادات ذاتیه لریله رب مطلقدن رب خاصی
 و حکم خاصی طلب ایدر و عین قریه وصول لری (و نحن اقرب الیه منکم و انک لا تصرون) قولیلد استقهاد ایدر

ار لایه منوی - لول صورتی به تشبیه ایدوب ارجل تختنده اولان طریق حقدن حاصل اولان علی ارجله اسناد
 اید و طریق یک مسلول علیه اولدقندن و انده مشی و بی ارجل ایلد اولدقندن اتری هو المسلول علیه قولنده
 خبر انک خبریدر و المشی قولی بر ایلد المسلول قولنده معطوف در و السعی قولی رفع ایلد مبتدادر و و احوالیه در
 لا یکن جمله بی خبر در و جازد که و المشی قیلد ایلد ایلد اوزره مرفوع اوله و احوالیه اوله و السعی قولی
 کامه معطوف اوله و نسخه ثانیه اوزره و المسلول قولی مرفوعدر و المشی قولی دخی ایلد ایلد اوزره مرفوع
 اولور و و احوالیه اولور و السعی قولی رفع ایلد کامه معطوف اولور (فلا ینج هذا الشهود فی اخذ النواصی یدمن
 هو علی الصراط المستقیم الا هذا الفان الخاص من علوم الاذواق) فقولده فی اخذ النواصی متعلق بالشهود و قولده
 یدمن متعلق بالاخذ یعنی صراط مستقیم اوزره اولان ربک یدیلد نواصی اخذنده اولان بوشهودی اتباع ایتز
 الا علوم اذواقدن بوفن خاص که علم ارجلدر یعنی صراط مستقیم اوزره اولان رب یدیلد جمع در و اب نواصیسی
 اخذ ایدوب اخذ نواصی قنده حاصل اولان احدیت ربو بیتک شهودی و حکمت و معرفتی حاصل اولم الا علوم
 اذواقدن فن خاص اولان بولم ارجل ایلد زیرا علم ارجل صاحبی که آنک علی اسفل سافلین اولان طری بقدن کاور
 ذوق و شهود ایلد عارفدر که طریق حقدن آنک سلوک قنده حرکت و سلوک ایتکله کندی نفسنده قوت یوقدر زیرا
 انک وجودی غیردن مقاضدر پس انک رب خاصی که کندیسی کامه مظهر در آنک ناصیه سی اخذ ایدوب کندی
 صراط مستقیم اوزره باشد در پس اول دخی جبر طریقی اوزره بالتبع صراط مستقیم اوزره اولان ربک اخذ
 و سوقیله صراط مستقیم اوزره در و طریق ربک رعایتنده آنک مقصودی و با عللدر و آنک ساتی اولان رب آنک
 مظهر یتیلد ظاهر و انده متجلی و حاضر در پس عارفدر که کندی مظهر یتیلد ظاهر اولوب سالا اولان حقدن
 و آنک مسلکی و ساتی حقدن و طریق دخی حقدن (اینا قولوا فتم وجه الله لودلیتم بحبل لیهبط علی الله وهو معکم
 انما کنتم فاذ ادقتم فی الارض فمومعکم) و کذلک آنک مر جعی و مصری دخی حق مطبقدر (ابن المظفر) حقدن
 فزار ایلد جک بر مکان ارار سه بولده پس ذوق و شهود ایلد طری بقدن حاصل اولان علم ارجل ایلد عارف اولور که
 جمع در و ابک دخی نواصیسی اخذی صراط مستقیم اوزره اولان ربک یدیلد در و رب آنری صراط مستقیم اوزره
 ساتی و اخذ در و انرا کلسی دخی صراط مستقیم اوزره در پس ربو بیتک احدیتی شهودی و حکمت احدیه نک
 ذوق و معرفتی علم ارجل ایلد حاصل اولور انکچون شیخ رضی الله عنه حکمت احدیه ده علم ارجلی و طریق
 و سلوکی و آخذ نواصی اولان ربک صراط مستقیم اوزره اولدقنی ابراد ایلدی (و نسوق) و فی بعض النسخ
 (قد و الجرمین وهم الذین استحقوا المقام الذی ساقم الیه بریح الدبور الی اهلکهم عن نفوسهم بها) (وقتاکیم
 شیخ رضی الله عنه) ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقیم) قولیلد جمع ذی روحک
 ناصیه منی رب اخذ ایدوب کلسنک صراط مستقیم اوزره اولدقن بیان ایتدیه جمع ذی روحی صراط
 مستقیم اوزره ساتی اولدقن بیان ایتکچون (و نسوق الجرمین الی جهنم وردا) آیتی ابراد ایلدی یعنی الله
 تعالی دیر که بر اهل ابرام و انما نواصیلر اخذ ایدوب آنری قاند اولدقنم کبی بر آنری سوق ایدر زدی کدر
 و نسخه ثانیه اوزره شیخ رضی الله عنه آیت مذکورده نکه نفهم و من ابراد ایدر یعنی دیک اولور پس الله تعالی
 اهل ابرام و انما سوق ایدر و انرا شول قومدر که مستحق اولدیلر شول مقامه که الله تعالی آنری اول مقامه
 بیح دور ایلد سوق ایلدی اوله بیح دور که حق انکله آنری نفوسانندن اهلانک ایلدی یعنی ارجلاری
 اوزره سعی ایتکله شول مقامه که مستحق اولدیلر اول مقامه آنری بیح دور ایلد یعنی نفوسلری ادبارلرندن
 ناشیه اولان اهورا ایلد سوق ایدر و اهورا به نفسانی به بیح دور ایلد تسبیح اولدی زیرا جهت خلقیه دن و عالم
 هیولایندن حاصلدر و کذلک نفس دخی جناب لاهوتدن اعراض و ادبار اوزره در اولر بیح دور ایلد نفسانندن
 آنری اذنا ایلدی آنرا زعماری و مقتضای ظاهر لری اوزره و فی نفس الامر آنری اهورا سوق ایدر و انرا
 نواصیلر بی آخذ اولان رب آنری غایتلرینه اخذ ایلدی بیح اوزره که استعداد لری و عملاری حسیله
 آنرا ل غایت مستنددر پس انرا نواصی و اید حکمیه در کندی حکمیه در کدر (فهم یا اخذ نواصیهم
 و الریخ و نفوسهم و هو عین الاهواء الی کافوا علیها الی جهنم و هی البعد الذی کافوا به و هو نه) (پس رب انرا
 نواصیلر بی اخذ ایدر و بیح دور دخی خلقلرندن آنری جهنم سوق ایدر و بیح انرا اهورا و انرا عینیدر که آنرا

یعنی دریک بریده نزدن اقرب از ولکن نیز نرم قرب نیزی ابصار اید، من سز نیز را سز لک عطا کز مکشوف دکادر
(واغاد و بصر فانه مکشوف الغطاء بصره حدید) بلکه سیت ابصار اید رز را تحقیق سیت مکشوف الغطاء
پس آنک بصری حدید و نظری سدید و شدید در زرا غواشی طبعیه ظلماتیه و صفات نفسانیه و کدورات
نشر به انده مرتفعه در (و هو معکم ایما کنتم) پس حقله معبده اولان کسسته نک قربتین مشاهده اید
(و کشفنا عنک غطاء البصر لک الیوم حدید) و بوقول (ومن کان فی هذه اعمی فهو فی الآخرة اعمی و اضل سبیلا
قوله مخالف دکادر زرا اعمی شول کسسته نک حقه در که هادی انی رب مطلقه که رب انسان کامل در دعوت
و باب اجابت ایحیه و کشف عطا قنده میتیدن هر بریسی حدید البصر اولد یغی آنلرک ارباب خاصه لرینه
نیتلدر که هر برینه عینی صورتده متجلی اولوب ناصیه سفی اهو ایستدیک شته آخذ اولان رب خاصیدر پس
کشف عطا بصر حقه در و اعمی بصره حقه در فانه لا تعمی الابصار ولکن تعمی القلوب الی فی الصدور
پس سیت عین قریده اولد یغی کجی اهل ابرام اولان جهنم دخی عین قریده درلر نفسله هالکین اولقله
یوقد زرا وزره و ضعیفی سته راجعه اولور نه کیم) (وما خص میتا عن میت ای ما خص سعیدا فی القرب
عن شتی) (قولی دلالت ایدر یعنی و نحن اقرب الیه منکم ولکن لا تبصرون) قولنده حق تعالی بر میتی بر میتدن
تخصیص ایتدی یعنی سفیدی قریده شقیدن تخصیص ایتدی بلکه اطلاق اوزره بر میتیه اقرب ایزدیدی و شیخ
رضی الله عنه میتا عن میت دیدی زیرا الیه ضعیفی سته راجعه در پس سعیدای بونده قریه تخصیص ایتدی
و کذلک) (و نحن اقرب الیه من حبلى الورد) دیدی یعنی بر انسانه حبل و ریددن اقرب ایز) (وما خص انسانا من
انسان) (و قریتده بر انسانی بر انساندن تخصیص ایتدی بلکه اطلاق اوزره بر انسانه حبل و ریددن اقرب ایز
دیدی) (فالقرب الالهی من العبد لا خفاء به فی الاخبار الالهی) (پس عبده قرب الیهی محققدر اخبار الیهیه
انده خفا یوقدر یعنی کنت معهما و بصره قیده و رجه) حدیث قدسیده «حقک عبده قربی وارد اولدی زیرا حق
کندی هویتن عبدک قوی و جوارحینک عینی ایلدی فلا قرب اقرب من ان یکون هویته عین اعضاء العبد و قوا
ولیس العبد سوى هذه الاعضاء والقوى فهو حق مشهود فی خلقه متوهم) (پس حقک هویتی عبدک اعضاء
و قوا سنک عینی اولقدن اقرب قرب یوقدر و حال بوکه عبد بو اعضاء الیه قوادن غیری دکادر یعنی بو اعضاء
غیری عبدک وجودی یوقدر پس عبد حق مشهود در خلق متوهمده یعنی خلق متوهم صورتده ظاهر اولان
حقدر زیرا مرایای اعیان ثابتده اعیان حبیبله متجلی اولان حق اعیانده ظاهر اولان صورتده همه ده
ظاهر و مشهود در اهل کشف و اهل وجود حضرت جمع اربا ایدر زیرا حضرت جمع حضرت وجودله تسبیح
اولور و روحی اهل کشف و وجود قنده مشهود اولد یغی ظاهر در و اما مؤمنین قنده پس آنلرک قنده دخی
کذلک ظاهر در زیرا آنلرکسان محمدی اوزره وارده اولان احکامه مؤمنلدر و انک اوزره وارد اولان شیتک
جمله سندن در بویکی حکم) (فالخلق معقول والحق محسوس مشهود عند المؤمنین و اهل الکشف والوجود)
پس خلق معقول و در حق محسوس و مشهود در مؤمنین قنده و اهل کشف و وجود قنده زیرا آنلر مرایای
اعیانده حق مشاهده ایدر و خلق آنلرک قنده متوهم و معقولدر) (وما عدا هذین الصنفین فالخلق عندهم
معقول و الخلق مشهود و فهم بمنزلة الماء المالح الاجاج) (و بوصفیندن ماعدا یعنی اهل کشف و وجود ایلر آنلر
مؤمن اولنلردن غیری اولان اهل حجاب که حکما و متکلمین و قضا و ارباب ظواهر و عامه خلقدر پس حق آنلرک
قنده معقولدر انی مشاهده ایده منزل و خلق مشهود در پس آنلر یعنی آنلرک حصبتی و علی ماء ملح و اجاج
منزله سنده در که شاربی اروی ایخز و عطشی اسکان ایده منزل زیرا آنلرک علوی حیایات اشیا به وضوحیات اعیانه
متعلقه در آنلر حق مشاهده ایده منزل) (والطائفة الاولى بمنزلة الماء العذب القرات السائغ شرابه) و بعض نسخه ده
السائغ لشرابه) واقع اولدی و طائفة اولی که اهل کشف و وجود ایلر آنلر در یعنی آنلرک حصبتی و علی
شرابی سائغ اولان ماء عذب و قرات منزله سنده در که صاحبی اروی ایدر و صاحبیه نافعدر و یا خود شاربی ایچون
نافعدر عطشی ازاله ایدر زیرا بونلر حق مشاهده ایدر و خلق آنلرک قنده ظل خیالدر انک وجودی یوقدر الا
وجودک اعیانه نیتیدر و نسبت معوله در اندن صکره شیخ رضی الله عنه رب خاصک صراط مستقیم اوزره
ماشی اولان نامی فرق ایدر و تقسیم ایتدی) (فان الناس علی قسمین من الناس من عشی علی طریق يعرفها

ويعرف غايتها فهي في حقه صراط مستقيم ومن الناس من يمشي على طريق يجهلها ولا يعرف غايتها وهي عين الطريق التي عرفها الصنف الآخر) (ناسك بعضي اهل كشف وبعضي اهل حجاب اوليحق بس ناس ابي قسم اوزره در ناسند بعضه وشول كسبه كه بر طريق اوزره يور كه آ في عارفدر و آنك غايتي دخي عارفدر يعني طريق وطارق و طرقي اليه حقدردو عارفدر بس طريق آنك حقدرد صراط مستقيمدرو ناسند بعضه وشول كسبه بر طريق اوزره مني ايد كه اني جاهلدر و آنك غايتي دخي عارف دكلدر يعني طريق وطر يقك غاشي حق اولديغن وطريق حقه منتهى اولديغن عارف دكلدر وحال بوكه اول طريق شول طريق بقدر كه صنف آخر اني عارف اولدي پس آنك حقدرد و آنك سعادتبه نسبتبه صراط مستقيم دكلدر و عارف حقدرد صراط مستقيمدرو زير عارف عارفدر كه آنك صراط مستقيمي اولورو كامنتي اولور) (فالعارف يدعوالى الله على بصيرة وغير العارف يدعوالى الله على التقليد والجهالة) (پس عارف الله دعوت ايد بصيرت اوزره يعني اسم مضلدن اسم هادي به دعوت ايدرو اسم فضل طريقك غايتنده حق فاقد دكلدر يعني غفلت اوزره دعوت ايتز عارفدر كه خلقي يته دعوت ايدرو خلقي مدعوندر وداعي كيدرو فهايت ندر واسماء الهيه دن خفي اسمك حكمنده مدعوي اخذ ايدوب تخليص ايدرو خفي اسمك حكمنه اني ادخال ايدوب كار راحت ايدرو) (قل هذه سبيلي ادعوا الى الله على بصيرة فانا ومن اتبعني وسبحان الله وما انا من المشركين) وغير عارف الله دعوت ايدرو تقليد وجهالت اوزره سوادن سوايه زير اسم مضل طريق اوزره ماشي اولان كسبه حق مشاهد دكلدر اول مرتبه ده حق فاقدرو وكندي دعوت اينديكي طريقك غايتنده دخي حق عارف دكلدر) (فهذا علم خاص يأتي من اسفل هاذلين لان الاوحد هو السفل من الشخص واسفل منها ما تحتها وليس الا الطريق فمن عرف الحق عين الطريق عرف الامر على ما هو عليه) (فهذا قولهم من يمشي على طريق يعرف غايتها) قولنده ذكر اولان طريقك معرفته اشارت ايدرو يعني ذكر اولان طريقك معرفتي و غايتك معرفتي كه علم ارجلند بر علم خاسد كه اسفل سافليندن حاصل اولور زير ارجل شخصدن اسفلدرو ارجلندن اسفل اناراك ماتخيدرو اناراك ماتحتي طريقندن غيري دكلدر بس بر كسبه حق عين طريقك عارف اولسه امري عارف اولور شول شي اوزره كه امر حقيقتده آنك اوزره در زير اعلى واسفلده ونظاهرو باطنده حقدن غيري موجودومعلوم نوقدرو بس اسفل سافلين اولان طريق حقدن خالي دكلدر وحق طريقك عيتيدرو ارجل اسفلي اولان طريق حقدن عيني اولديغك معرفتي اسفل سافليندن حاصل اولور وبعضه قمنده هذا قولهم و كسبه اشارت ايجوندر انكيجون انسان اسفل سافلينه مردودرو زير اجمع كالات الهيه وكونه نك تحصيلي جمع مراتب ومقامات اوزره عبورا تحكه موقوفدر) (لقد خلقنا الاناس في احسن تقويم ثم رددناه اسفل سافلين) (لتحصيل الكالات وتكميل المراتب والمقامات) (فان فيه وفي بعض النسخ) (ففيه جل وعلا يملك ويسافر اذ لا معلوم الا هو وهو عين السالك والمساافر فلا عالم الا هو) (زير التحقيق طريقده حق جل وعلا سالك ومسافر در زير آندن غيري معلوم نوقدرو بس حق سالك ومسافر كسبه عيتيدرو بس حقدن غيري عالم نوقدرو بس طريق حق حقدرو وسالك حق دخي حقدرو و غايت دخي حقدرو ومعلوم دخي حقدرو وعالم دخي حقدرو بس حقدن غيري وجود نوقدرو) (فان انت فاعرف حقيقتك وطريقك فقدر بان لك الامر على ان التبرجان ان فهمت وهو اسان حق فلا يفهمه الا من فهمه حق) (يعني ففهمك سن عارف اولسك كه حق سالكك عيتيدرو وطريقك عيتيدرو كه سالك آنده سالك ايدرو بس بوتقير اوزره سن كين سن حقيقتكي وطريقكي عارف اولكه حقدرو زير اللهدن غيري حقيقتده بر شيتك وجودي نوقدرو ولكن هر متعنيده حق ايجون بر اسم خاص واردر كه اول اسم اول متعنيك حقيقت مطلقه دن خصيص اولان حقدرو بس سن حقيقت حق عارف اولديفكده متحقق اولور سن كه سن حقل عيتيدرو حق سنك عيتيدرو وقوايله جوار حلك عيتيدرو سن حقل ظهوري تو عاتك ونوري نعتاتك صوري جعيتك احديتي صوري سن بس بوتقير اوزره امر سكاظا هر اولدي ترجمان حق لساني اوزره كه رسول عليه السلام را كرايك لساني وقولني فهم ايندك ايسه زير اگنت سمعه وبصره ويده ورجله قوليله حقدن اخبار ابتدي كه حقل هو بي عبدك قوي وجوار حلك عيتيدرو ترجمان حق اولان لسان حقدرو بس آف فهم ايتز الاشول كسبه كه آنك فهمي حق اوله يعني آنك قواسي اوله زير ايجنكم حق عبدك جميع قواسي وجوار حكي اولسه آنك فهمي

حق اولور زیرا عبدك فهمی انك جله قواستندند قد بان لك الامر قولى ان فهمت قولك مقدم جوابد
وهو ضمير ترجانه عاندر ولسانه عانداولى جائزدر يعنى ترجانك لسانى لسان حقدريه زيرا حق انك
متكلمد و فلا يفهم ضمير لسان حقه و بالسان ترجانه عاندر و الامن فهم قولى ضمير الاله در و ضمير من قوله
عاندر وكذلك الامن فهمه قولى تشديد الاله تفهيدن اولي جائزدر (فان الحق نسب كثيرة ووجوه
مختلفة) (بوقول فلا يفهمه قولى ايچون تعليلدري يعنى ديك اولور زيرا حق ايچون نسب كثيرة ووجوه
مختلفة حاصلدركه مظاهر عارفة ظاهره در پس حق نسب كثيرة ووجوه مختلفه الاله عارفينك مظاهر مختلفه
سندن هر بر مظهره بر نسبتله و بر وجهله ظاهره در پس اسماء مختلفه مراتبه حق ايچون اعتبارات
مختلفه اسمائكم علوى تلقينسند افهام مختلفه الاله حق فهم الاله اشول كسبه كه انك فهمى حق اولدى
انك نسكركه حق ايچون نسب كثيرة ووجوه مختلفه تك شوي تعليل ابتداي) (الا ترى عاد اقوم هو وكيف قالوا
هذا عارض محطرا فظنوا خيرا بالله وهو عند ظن عبده به) (عادى سن كور من ميسن كه قوم هو در حق تعالى
انله مصاب صورته تجلى ابتدا كده نيجه ديدير هذا عارض محطرا يعنى بوكلن بزه مطرازال ايدر بجايديركه
بزه فافعدرو حالبوكه و مع عذاب ايدى پس انرا الله خير ظن ابتداي يعنى انله لطف و رحمت صورته تجلى
ابتدى ديوظن ابتداي حالبوكه الله تعالى عبدينك اكا فظن قنده در پس انك عدم شعور لى حيثيتله
انله خير اصابت ابتداي ولكن ظن ابتداي كاري خير انله اصابت ايدن خير غير ديدير زيرا انله واصل اولان
و مع دركه انلى هيا كالزندن اراحت ايدرو عين قربه الحاق ايدرو عدم احتساب لى حيثيتله پس عين قرب
اولان خير انله اصابت ايدرو انك ظن ابتداي كاري خير وصول و خير وصولكه مطرد و ارضك وجهه تك
سقي در وقت اولوركه واقع اولور و باخود بعدد واقع اولور و بعدد انله واقع اولان خير لودر) (فاضرب لهم الحق
عن هذا القول) (پس حق تعالى بوقولن يعنى انك هذا عارض محطرا فظنوا خيرا بالله بل هو ما استجلمت به قولى
الاله انرا ايچون اضرب ابتداي) (فاضربهم بما هو اثم و اعلى في القرب) پس انله شول حيثيتله اخبار ابتداي كه قريده
انك ظن ابتداي كاري شيدن اول شئ اثم و اعلى ادر) (فانه اذا اسطرهم فذلك حظ الارض و حق الحبة) (المزروعة
فيها) (فابصا لون الى نتيجة ذلك المطر الا عين بعد) (زيرا حق فخنكم انلى امطار ايلسه پس اول امطار ارضك
حظيد در دخی ارضه مزروعه اولان حبه تك سقي در پس انرا اول طر كه نتيجه سنه واصل اولان ازل ابعده در
يعنى فخنكم مطر ارضه مزروعه اولان حبه بي سقي ايلسه و ارض ائذن حظ ايلسه اول حبه مزروعه اوزره
زمان طويل و مدة كثيرة مروايتك كركدركه تا كيم انك مطر كه نتيجه سنه واصل اوله لوانلى حقدن منعه
اولان نفس لى حظوظنندن اولان غداي جسماني انله ائذن حاصل اوله و باهلا انلى في الحال حقه ايصا
ايدروا كاتقريب ايدر) (قال لهم بل هو ما استجلمت به و مع فيما عذاب اليم) (پس حق تعالى اضرب ايدوب
انله ابتداي عارض محطرا ظن ابتداي كاري عارض محطرا كادركه اول حرق اولان شئ عذابن سرك
استعدا انكرده اولان كاله سزي ايصا ايدر بر و بعدركه انله عذاب اليم موجودد بوقولن اوزره و مع
قولى مادد بدل اولور و جائزدر كه هوا شارت ايچون اوله و ما الذي معناسته اوله اي بل ذلك الذي استجلمت به و مع
فيما عذاب اليم يعنى بلكه استجلمت ايدوب طلب ابتداي كاري عذاب اليم متضمن بر و بعدركه كالكزه و صولده
و مقصود كزه ايصا لده سرك ظن كندن اثم و اقر ديرو انرا ايچون بومطوب حاصل اولم الا حقه انلى اهلا و اقنا
ايتمكه پس اول و مع الاله انلى نفس لندن اهلا ابتداي و هيا كالزندن كه مطلوب بر نه و صولده حاجبه اولان ايدان
جسمانيه در افنا ابتداي و مع فيما عذاب اليم قولى بل هو ما استجلمت به قولى ايچون تفسير اولي جائزدر) (لجعل
الحق اشارة الى ما في من الراحة لهم فان هذه الريح اراحتهم) (وفي نسخة) (فان هذه الريح اراحتهم
من هذه الهياكل المظلمة و المسالك الوعرة و السدوف الملهمة) (پس حق تعالى ريشي اشارت ابتداي ريجه انله
ايچون راحتدن اولان شينه زيرا تحقيق حق بور و مع الاله آ نلى هياكل مظلمه دن و مسالك وعرة دن و سدوف
مدلهمه دن اراحت ابتداي مسالك وعرة صعبه و مهلكه دركه انك حيثيتدر كه حق انله سلول ايدر طرقت
صعوبق اوزره حيايتك خشونتي غالبه اولوب اوزر لسه خنيت متعينة اولد بغندن اوزرى و سدوف سدوفه تك
جاءه در و سدوفه بجايديرو مدله ليله مختلفه دركه غايه) (وفي هذه الريح عذاب اي امر يستعدون به اذا ذاقوه الا انه
يوجعهم

يوجعهم تفرقة الماء لو كانت بوقول حق تعالى انك ربح فيما عذاب اليم قوائلك لسان اشارت الاله نفس اماره يعنى
حق تعالى ربح فيما عذاب اليم قولنده ابتداي كه بويجه عذاب و ادر ريشي بر امر و ادر كه اني امته عذاب ايدر
فخنكم اني ذوق ايدر ريشي اشارت ايدر كه ريجه اولان عذاب عذوبند و الا بوقول و ادر كه قوت مألوفتدن
اوزر انله و جع ابراث ايدر يعنى ريشي مهلكه اكر چه كيم ظاهره مؤله و موجهه در آ نلى عالم جسمانيه دن كه
قلوب لى اكا و لقه در اخراج ابتداي كندن اوزر قطع حيايت و فرقت مألوفات سبيله و لكن آنلى هياكل
مظلمه دن كه انله آ نلى محبوس ايدر اراحت ابتداي كى انكرده انله ايجاع ابتداي كندن زيرا عذاب و وجعه
لطف خفي و ادر راني استعذاب ايدر) (فباشهم العذاب) (پس ريجه اولان عذاب انله مياثر اولدى
و ريشي الاله نفس لندن آنلى اهلا ابتداي پس هياكل مظلمه اولان اجسام لى ريشي قنده و انك كالكزه
وانلى قائد و سائق اولان ربه واصل اولد ايدر انك عدم شعور لى حيثيتله) (فكان الامر اليم اقم
بما تخلصوه) (پس حقيقتده انك مطلوب اولان امر انله اقم اولدى انرا تخيل ابتداي كاري شيدن يعنى مزروعندن
حاصل اولان مطلوبدن كه انرا في تخيل ايدر لودى اقم اولدى و باخود مطلوب بر نه و صولده و مع عذاب دخی
اقر ديرو انرا تخيل ابتداي كى عارض محطردن زيرا ذكر اولد يعنى كى انك ظنى طرايلى و انك انتفاع ايدى
و اولد دخی وقت اولوركه واقع اولور و واقع اولد قنده مدت مدیده و انكره واقع اولور و مع الاله انله واقع اولان اهلا
امرى انله دخی خير و اقر ديرو زيرا انك ربه واصل اولور و عدم احتساب لى حيثيتله) (فدمرت كل شئ بما ربه
فاصبحوا لا يرى الا مساكنهم و هي جهنم التي هي اراحتهم الحقة) (پس ريشي كندى وى امر الاله انكردن تدميره
قابل اولان شينك كليسي تدمير ابتداي پس صباحه داخل اولد ايدر شول حالده كه انك سكرندن غيرى
انكردن بر شئ كور نمزدى و انك مسكن لى انك شول جهنم ليدركه انك ارواح حقيه لى انلى عمارت ابتداي
يعنى ريشي امر رب الاله انك جهنم و ايد انلى عامه اولان ارواح حقيه بي انكردن ازل ابتداي پس بشت لى
اولان مساكنندن غيرى ارواح و قوا و حقايقدن انك مساكنندن شاهد ادر لودى انرا اول مساكنى عامه
و مدبره ايكن و وجود لنده متحققه و ثابت ايكى و انك جهنم لى عامه اولان ارواح لى دخی و مع بويها كل
مظلمه دن اراحت ابتداي كه حق انكرده شول منازل و مسالك و وعرة سالك ابتداي كه انرا اوزره حيايت و عين
خشونتي غالبه ايدى و انك ايچون ارواح حقيه ديدير زيرا مظاهر ارواحه متين و مظاهر و سالك و عامر حقدرو
ارباب اسما اعتبار ليه) (فزالت حقية هذه النسبة الخامة و بقيت على هياكلهم الحية و الخاصة بهم من الحق
التي تنطق بها الجلود و الابدان و الارجل و عذبات الاسواط و الانفاذ و قد ورد النص الالهى بهذا كله) (پس
جنت لسه خصيصه اولان بونبت خاصه تك حقيقتى كه ارواح حقيه جهنمندن و انله اولدى يعنى صفات
الهييه الاله حقت انكردن تجليسى مرتفع اولوب اصله رجوع ابتداي و جنت لى ارواح حقدرو قالى و هياكل
و اجسام لى اوزره حقدن انله خاصه اولان شول حيايت باقيه قالد بيه اول حيايت الاله بلود و ايدى و ارجل
و عذبات اسواط و انفاذ اول حيايت الاله ناطقه در و تحقيق نص الهى بونك كليسيه و ادر اولدى يعنى حيايت
انسانيه كه نسبت خاصه الهييه در زانله و باطنه اولور و هياكل لى حيايت مابيه الاله كه حقدن انله مخصوصه در
حبه قالىركه اول حيايت عناصر اربعه در هر بر بسند و روحاني اولان حيايتد و زيرا ريشي اكر چه كيم جهاد
دخی اولور و ذى روح دركه حقدن اكا مخصوصد و لكن اول روح باطنه اهل كشفدن غيرى كه اني ادر لى
ايدى من و اول روح شول حيايتدر كه بلود و ايدى و ارجل انك ناطقه در ته كيم قرأند و ادر اولدى
(قالوا الجلود هم لم يهدم عليهم قالوا انطقنا الله الذي انطق كل شئ) و دخی (اليوم نختتم على افواههم و تكلمنا
ايدهم و تشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون) قوليله و ادر لودى و عذبات و اسواطك اطرافى يعنى
اوجلى و ككاري و انفاذ دخی ناطقه در ته كيم حدينه و لا تقوم الساعة حتى تكلم الرجل فخذ و ايمافله اهله
و بونك امثالى دخی و ادر اولدى و عوامنص الهى و ادر اولدى (وان من شئ الا يسبح بحمده) كى زيرا تسبيح ايجز
الا جي اولان شئ و شيخ ابو مدين مغربي رضى الله عنه بومعنا به اشارت ايدوب ابتداي من الحيوة سري
في الموجودات زيرا بالذات حى اولوب قيوم كل اولان حق جميع موجوداتده بونك عام الاله تجليد ريشي اسم
حق و يحيى حضرت مدن جميع اشيا حيايت ظاهره الاله و باخود حيايت باطنه الاله حيه در) (الا انه تعالى وصف نفسه

ما غیره ومن غیره حرم افواش (ای جعلها حراما) (ولیس الفحش الاماظر) استعمال الفحش و اراده
 الفاحش بقول رجل عدل ای عادل یعنی جلود وایدی وارجل و عذبات اسواط و الخاذل کایسی ناطق در زیر
 کایسی حیله در زیر احق کایستک عینیه در و لکن الله تعالی کندی نفسی غیرت ایلد وصف ایلدی و آنک
 غیرتدن اوتری فواحشی حرام ایلدی و طالبو که فاحش عین حسیده ظاهر اولان شیدن غیری دکادر زیر
 فاحش مریعا و عقلا مری واجب اولان شیدن ظاهر اولان شیدن زیر اجمیع اشیا نیک حیاتی و نطقی ایلدر
 بلکه حقی حیاتی و نطقی در پس اشیا ده اولان نطقی مری ظهورندن و اهل حجاب اکا اطلاعندن حق کندی
 نفسی غیرت ایلد وصف ایلدی و آنک اهل اولان ارباب کشفدن غیری به اول سر لظه و روظا هلدن حرام
 ایلدی و بوجه دخی بود که الله تعالی غیرتدن کندی نفسی اولان اشیا نیک عینی ایلدی تا که ظاهر و باطنده
 آنک وجودندن غیری بوجود اولیه که احذیت ذاتیه به محل اوله پس نفسی اشیا نیک عینی ایلدی یعنی ظاهر
 و باطنده اولان اشیا نیک حور زنده نجلی وجود عامی ایلد محلی اولوب ظاهر اولدی اندن صکره نفسی غیرت
 ایلد وصف ایلدی تا کیم صور اشیا ده ظاهر اولوب اشیا نیک عینی اولدنی اهل حجاب کشفدن ظاهر اولیه
 و لکن شیخ رضی الله عنه غیرت اولانی ذکر ایتدی غیرت ثانیه بی ذکر ایتدی زیر غیرت اولی غیرت ثانیه نیک
 مری و حقیقه تیه در و شیخ رضی الله عنه فواحش کشفدن بی یاشیده و لکن بوند نصکره و هی انه عین الاشیا
 قولیه نصری ایلدی پس غیرتدن فواحشی حق یعنی اشیا نیک عینی اولدنی اسرار لظها رن کندی سندن
 عینی اولان لشیایه حرام ایلدی یعنی اظهار دن منع ایلدی زیر اهر شیده اولان تعین الهی انا الحق وانا الله
 نطقی ایلد ظاهر اولدقه و هر شیده حق کندی نفسی اظهار ایتد که سر وحدت ظاهر اولور پس بوند اوتری
 اشیا نیک نطقی باطنده (وان من شی الا یسبح بحمده و لکن لا تفرقه و ن تسبحهم) بحمده قولنده ضمیر شیده
 راجع اولدقه بر شی یوقدر الا کندی نفسی و وجهی مسجد در و آنک تسبیحی فهم ایتدی و وجهی حقل
 و جهیدر که انده ظاهر در و لکن اهل حجاب اشیا نیک تسبیحی فهم ایتدی (واما فحش ما یطن فهو ان ظهله)
 واما باطن اولان فاحش شول وجود لیکر در که فحش آنک کشفدن ظاهر اولدی و اول حقدرد دخی شول
 کشفدن در که حق تعالی اکا ظاهر ایلدی (فما حرم الفواحش ای منع ان تعرف حقیقه ما ذکرناه و هی انه)
 ای الحق (عین الاشیا) (پس وقتا کم حق تعالی فواحشی حرام ایلدی یعنی بزم ذکر ایتد که شیتک
 حقیقتی معرفه اولدندن منع ایلدی و شی مذکور لکه حقیقتی بودر که تحقیق حق جمیع اشیا نیک عینیه در و شیخ
 رضی الله عنه ذکر ایتدی بودر که حق سالک و طریقه عینیه در و طریقه بقا عینیه در پس بونک حقیقتی
 بودر که حق جمیع اشیا نیک عینی اوله و لکن حق تعالی قل انما حرم ربی الفواحش ما ظهرونها و ما یطن
 قولیه جمیع اشیا نیک اول عینی اولدنی کشفدن منع ایلدی (فسترها بالغیر) لمانک جوابیدر پس حق
 اول حقیقتی غیرت ایلد ستر ایتدی غیرتده غیرت معنسی ملحوظ اولفله شیخ رضی الله عنه غیرت غیرت
 معنسی استعمال ایتدی یعنی حقیقت واحد اولان حق تعینات کثیره مختلفه ایلد که انله اسم غیر اطلاق
 اولور (ترا ایتدی) (و هو انت من الغیر) (وحقیقت الهیه بی سائر اولان غیرت سیک وجود کدر که انین انت
 ایلد کایت اولور و غیرت غیرتدن مأخوذه در و یا خود غیرتدن مشتقه در و انت ایلد اعیان وجودیه دن هر بر عینه
 خطاب ایدر پس سیک وجود کده ظاهر و معنی اولان حق سیک تعینک ایلد ستر ایلدی زیر تعین متعینک غیردر
 مخاطبک وجودی غیر ایلد تعین ایلد انکه ستر ایتدی زیر انانیت و انیت و غایت و فوقیت و تحتیت هویت
 واحدیه هی هویت غیر متناهی به تعین ایدر پس هویت واحدیه دن انت و انانیت و هو ایلد کایات مستکثره
 و عبارات متعدده ظاهر اولوب غیرت ظاهر اولدی و انت ایلد مقیده اولان غیرت غیرتدن مأخوذه در زیر
 غیرت غیری مستلزمه در لفظا و معنی لفظا ظاهر در و معنی مستلزمه اولدنی بودر زیر اهر شیده مقار
 دکادر الا غیردن کندی نفسندن دکادر و هو ضمیری غیره راجعدر و ضمیرک تذکیری خبر لک غلبیدن
 اوتدی در که انت در (فالغیر بقول السمع مع زید) (پس غیره که آنک شهودی مقام غیرت اوله یعنی غیری *
 عارف در که مع زید مع زید زبانی و آنک جمعی و ضمیری و مانع قوامی غیر مشاهده ایدر پس
 معنی زید و غیره ایدر) (والغیر بقول السمع عین الحق) (وحقیقت امری عارف اولان در که زیدک معنی

حقل عینیه در زیرا آنک نظرنده جمیع اشیا و جمیع قوا حقل عینیه در (و هكذا ما بقی من القوى والاعضاء)
 و عینک باقی قوامی و اعضائی دخی بویه در یعنی عارف مشاهده کشفدن حقل عینیه در و غیرت ایلد *
 شجب اولان کشفدن نظرنده زید کیمدر (فا کل احد عرف الحق متفاضل الناس و تعزیز المراتب فبان الفاضل
 و المفضول) هر بر احد حق عارف اولدی پس ناس معرفتده متفاضل اولدی و مراتب بری برندن متعزیه اولدی
 پس فاضل و مفضول ظاهر اولدی و لهد بوندن اول ناسی ایکی قسم اوزره ایلدی * بر قسمی عارف و بر قسمی
 غیر عارفدر (واعلم انه لما اطاعنی الله فی بعض النسخ الحق و اشهد فی اعیان رساله و انبیائه کاهم البشر بین
 من آدم الی محمد صلی الله علیه و سلم) سکا شویه معلوم اوله که تحقیق شان بودر که وقتا کم حق تعالی بی آدمدن محمد
 صلی الله علیه و سلم کایجه معوین اولان جمیع رسالت و انبیا نیک اعیانیه که آنر بشر بین در بکا اطلاع ایلدی
 و عالم مثاله انلک ارواحی بکا کوستردی رسول الله انبیای بشر بین ایلد ایلدی رسول ملائکه فی اخر ایدن
 اوتدی و کذلک انبیای بشر بیندن غیری انبیاء انواعی اخراج ایلدی (و ما من دایه فی الارض ولا طائر یطیر یجلیحیه
 الا هم امثالکم) مقتضای اوزره انواع موجوداتدن هر بر نوعه کندی جفندن مخصوص بری وارددر
 اول نوع ایلد حقل بیننده واسطه در و نظره عارفده جمیع اشیا نیک صور ظاهره بی باطنده و وجود حقدرد میبندن
 (فی مشاهدات) علی البناء للمفعول (فی بقرطیه سینه ست و ثمانین و خمسمائة) (بره مشهده بکا کوستردیکه
 مدینه بقرطیه ده بشیر و سکسان الی سینه سنده بن اول مشهده اقامت اولدند یعنی اول مقامده اول فرشته ده
 حق تعالی بی اقامت ایتدی و بوشه و بکا اول مشهده حاصل اولدی فی مشهده قولی اشهد فی قولنه متعلقدر *
 فی بقرطیه قولی ایتد قولنه متعلقدر و بقرطیه بلاد عربیه مدینه در که شیخ رضی الله عنه تاریخ مذکورده
 مشهده مرورده آنده اقامت اولدنی) (ما کفی احد من تلك الطائفة الا هو د علیه السلام فانه اخبرنی بسبب
 جمعیتهم) لمانک جوابیدر یعنی اعیان رسلی مشاهده ایتدیکم مشهده اول طائفه دن بکا احذسوی ایلدی * هود
 علیه السلامدن غیری پس تحقیق اول بکا اخبار ایلدیکه آنلک جمعیتلر به سبب بوندن اوتری جمیع اولدی
 و هود علیه السلامک اخبار مخصوص اولدیفنک سینی بودر که هودک مشربی و ذوقی شیخک مشربیه و ذوقه
 مناسبدر و حیدر کترده و مقام کشفک سعته در و صور افعال و آثار حقه در حق مشاهده ایتد که و حضرت
 محمدیه ده جمیع رسول الله انبیا نیک جمعیتلر به شیخ رضی الله عنه بیته ایچوندر که خاتم اولیادر و خاتم رسالت
 ختمینه وارندرد دخی قطب الاقطابدر (ورأیت رجلا خجما فی الرجال حسن الصورة لطیف المحاورم عارفا
 بالامور کاشغاله اولدی بی علی کشفه لهما قوله ما من دایه الا هو اخذ بناصيتها ان ربی علی صراط مستقیم) (وبن
 هودی رجال بینده رجل خجم صورتی حسن محاوره بی لطیف اموری عارف و اندری کاشف کوردم و هودک
 اموری کاشف اولدیفنه بن دلیلم هودک) (ما من دایه الا هو اخذ بناصيتها ان ربی علی صراط مستقیم قولیدر زیرا
 هود علیه السلام شهادت قرآن ایلد اثبات ایلدیکه حق ارض حقیقت اوزره اولان هر دایه نیک عینیه در شیدن
 بر شی تخصیص ایتدی و تعین ایلدیکه حق هویت احدیت جمعیت ایلد ممکنات غیر متناهییه دن هویت حق ایلد
 متعین اولان هر متعینک ناصیه سنی اخذدر و ممکنات غیر متناهییه دن هر بر سنی آنده متعین اولان حق ایلد ارض
 حقیقت اوزره رب ایدوب اکا مخصوصه اولان طریقه یقیت ایلد رب خاصنه سلوک ایدر فان الحق (هو الاول والاخر
 والظاهر والباطن) (پس هودک شهودی ظاهر و باطن اولان جمیع متعیناته عامدر زیر ظاهر متعیندن
 بر شی یوقدر الا انک ناصیه سنی اخذ اولان رب ایلد اکا رب ایدر و حقایق غیبیه دن بر باطن یوقدر الا کمال
 ظهوره متوجهدر * پس اول آخره غیر متناهییه نهایتنه و ارنجه رب ایدر و آخر نه دخی اوله انعطافی ایلد رب ایدر
 و هودک رجل خجم اولدنی یعنی صورت و جیسده عظیم اولدنی شهودده کمال وسعت صورته اشارتدر
 و حسن صورتی و لطیف محاوره بی اعتدال صورتیه و کمال عرفانه و استمداد معنویه اشارتدر) (وای
 بشاره الخلق اعظم من هذه) (وخلق ایچون بشارتدن اعظم قنی بشارت واردر یعنی اسان هود ایلد حق
 جمیع اشیا و ایتک عینی اولدنی اخباردن) (ثم من استبان الله علمنا ان اوصل الینا هذه المقالة عنه فی القرآن)
 آنک نصکره الله تعالینک بریم اوزریمزه امتنانندن بعضدر که قرآندر هوددن بومقاله بی بره ایصال ایلدی
 ما من دایه الا هو اخذ بناصيتها الهی هوددن صادره اولوب حکایت طریقی اوزره حق آتی بره قرآن آنده ایصال

ایادی وحق هر دایه تک عینی اولدیفن بیان ایلدی (تم تمها الجامع للکمل محمد صلی الله علیه وسلم بما أخبر به عن
الحق بانه عين السمع والبصر واليد والرجل واللسان ای هو عين الحواس آنند نصکره جامع الکمل اولان محمد صلی
الله علیه وسلم بوقال فی تجمیع ایادی قول خبر ایله که حقندن آنکله اخبارا ایله بیکه تحقیق حق سمعک وبصرک
وبذلک ورجلک ولسانک عینیدر یعنی حق جمیع حواسک عینیدر اول خیر رسول علیه السلام حدیث قدسی
ایله یعنی کنت سمعه وبصره ویده ورجله ولسانه قولیه اخباریدر) (والقوی الروحانية اقرب من الحواس فاكتفى
بالأبعد المحدود عن الأقرب المجهول المحد) (یعنی خبرمذکورده حقن قوای حسیه تک عینی اولدیفن بیان
ایلدی و حالیکه قوای روحانیه حواسدن یعنی قوای حسیه دن دخی اقر بدر * پس رسول علیه السلام ایدر
محدود ایله اکتفا ایلدی مجهول الحد اولان اقریدن زیر قوای روحانیه شرفده و نوریت و تنزهده و ماده دن تجرد
وقوای حسیه دن الله تعالی به دخی اقر بدر و کذلک روح دخی مرتبه ده و خلقتده حواسک محلی اولان
اجسامدن اقر بدر * و روح دخی مجهول الحد در (قل الروح من امر ربي) زیرا عالم امر دن در عالم خلق دن دکادر
خلق قنده آنک حدی مجهر و لدر و جسم محدود در و روح دن ایدر در زیرا حواس جسمانیه اجسامک
مقادیری ایله مقدره در و آنک محدود ایله محدود دره پس اقرب و مجهول الحد اولان قوای روحانیه تک حق
عینی اولدیفن بیانندن ایدر محدود اولان قوای حسیه تک عینی اولدیفن بیان ایله اکتفا ایلدی پس ایدر
و محدود واحد اولان شیتک حق عینی اولیق بطریق اولی اقرب و غیر محدود و اشرف اولان شیتک عینی
اولدیفنه اشارت ایدر و ایدر عینی اولدیفن اقرب عینی اولدیفن مستلزم در و اقرب عینی اولدیفن ایدر عینی
اولدیفن مستلزم اولن) (ترجم الحق لنا عن نبیه هو دقاته لقومه بشری لنا) (پس حق تعالی نبیسی هود
علیه السلام دن قومه اولان آنک مقاتلتی بزه ترجمه ایلدی بزه بشران اوتری هودک لساندن بزه ترجمه
ایدوب و نقل ایلدی عن نبیه قوی ترجمه قولنه متعلق در و مقاتله قوی ترجمه قولنه مفعولیت اوزره منصوب در
و لقومه قوی مقاتله قولنه متعلق در و بشری قوی ترجمه قوی ایچون مفعول در) (و ترجم رسول الله صلی الله
تعالی علیه وسلم عن الله مقاتله بشری) (و رسول الله صلی الله علیه وسلم اللهدن آنک مقاتلتی بشران ترجمه
ایلدی یعنی الله تعالی آنک ایدر عینی اولدیفن اقرب الی عینی بالذوات کنت سمعه وبصره قولنی بزه نقل ایلدی و حق بزم
قوام عینی اولدیفن بیان ایدر خبر ایله بزه بشارت ایلدی) (فکمل العلم فی صدور الذین اوتوا العلم وما یحجدر
بآیاتنا الا الکافرون) (پس شول قومکه حق تعالی آنک کشف و تجلی ایله علم و معرفتی اعطا ایلدی آنک
صدورنده حق تعالی اشیانک عینی و قوایک هوبتی اولدیفن علم معهود کامل اولدی قلوب صافیه و منوره ایله انی
تلقی ایدوب قبول ایتمکله و بزم یاغزی انکار یاغزی قوم کافریندن غیر یعنی آفاق و انفسده مبسوطه و ظاهره
اولان یاغزی و هوایاتشاده اولان تجلیاتغزی انکار یاغزی تعیناتشاده ایله یاغزی سائر اولاندن غیر زیرا انلر
ظن و وهم ایدر که حق محدود آنک عینی اولدیفن محدود اولور و آنی بیلر که حق تعالی بختکم ارواح و اجسادک
کلینی احاطه ایتمکله و آنک هر بریسنده منحصره اولمسه محدود اولان بلکه احاطه ذاتیه ایله کلینی احاطه ایدر
و آتاق ایله یعنی صفات و تجلیات ایله کلینده ظاهر اولور) (فانهم یسترونها بان عروها حسدا منهم و نقاسة
و ظلم) (زیر تحقیق انلر بزم یاغزی ستر ایدر لر و اگر چه کیم ایاتی یلدیلر انلر حسد یوسندن و بخل و ظلم یوسندن که
نفساننده و اقدرد یعنی اگر چه کیم آنلر بزم یاغزی معرفت جزید ایله یلور لر و لکن نفساننده اولان حسد
وضنه دن اوتری آنلری ستر ایدر لر زیرا نه سار شیک ظهور و رسول اوزره منزله اولان آیاتک حقیقی اخفاسن
طلب ایدر لر اهل کتاب علماسنک اکبری کی زیرا آنلر آیات حق کسبلندن عارفدر که آنلر کتبده دخی بویله
منزله در عبد الله بن سلام و اهل کابدن آنک انری کی الاحسد ستر ایدر و ب انکار ایدر لر کذلک علمای ظروف
و سرور دن اولان اهل کتاب دخی قوای حسیه و مظاهر کونییه ده ظاهره و تجلیه اولوب شهادت قرآن و حدیث
ایله نایه اولان آیات الهیه و صفات ربانیه بی انکار ایدر لر و حد و بخل و ظلم آنلری ستر ایدر لر) (و ما رأینا قط
من عند الله فی حقه تعالی فی آیات انزلها و اخبار عنه اوصلت الینا لیمایرجع الیه تعالی الا بالحدید تنزیها کان
او غیر تنزیه) (و برآید کورمدلشن عند الله حقن حقه برآینده که حق تعالی آنی انزال ایلدی و یا خود حقندن
اولان اخبارده که آنی بزه و احاطه رسول ایله ایصال ایلدی شول شی حقه که الله تعالی به راجع اولور یعنی آنک

وصی حقه الا تحدید ایله کورک اول شی تنزیه اولسون و کرک غیر تنزیه اولسون پس شیخ رضی الله عنه ادا
ایلدیکه حقن حقه قرآنده و سائر کتب منزله ده و سننده و ارد اولان شیتک کلینی تحدید در پس کتب و سننده
وارد اولان تحدیدک تعینده شروع ایلدی) (اوله العماء الذی مافوقه هوا و ما تحته هوا فکان الحق فی
قیل ان یخلق الخلق) (اول اخبارک اولکلیسی شول علمدر که آنک فوقی هوا و کدر و تحتی دخی هوا کدر پس
حق عماد ایلدی خلقی خلقی ایتزدن اول رسول علیه السلام کلن فی العماء مافوقه هوا و ما تحته هوا و بدی و عما یچون مرآب
ان یخلق الخلق پس رسول علیه السلام کلن فی العماء مافوقه هوا و ما تحته هوا و بدی و عما یچون مرآب
نایه در و یوحدید در مافوقه و ما تحته قوائده ما نایه در) (ثم ذکر انه استوی علی العرش فهذا ایضا
تحدید) (آنند نصکره الله تعالی ذکر ایلدی (الرحمن علی العرش استوی) قولیه که تحقیق رحمان عرش اوزره
استوی ایلدی و یوحدی اولکی کی تحدید در زیر احق کندی نفسی ایچون عرش اثبات ایدر و عرش مکاتده
اولور و حقه مکان اولور پس عرش حق ایچون مکان ایچره مکان اولور) (ثم ذکر) (ای الرسول و الحق بلسان
الرسول) (انه یزل) (کل لیله) (الی السماء الذی فیها تحدید) (آنند نصکره رسول علیه السلام و یا خود حق
لسان رسول ایله ذکر ایلدیکه تحقیق حق هر لیله ده سماء دنیا نه نزول ایدر پس یوحدی تحدید در (قال النبی علیه
السلام ان الله یزل کل لیله الی سماء الدنيا فیقول هل من تائب فانوب علیه وهل من مستغفر فاغفر له) (پس
مکان معینه نزول تحدید در) (ثم ذکر انه فی السماء و انه فی الارض) آنند نصکره الله تعالی (وهو الذی فی السماء
ایله و فی الارض ایله) قولیه ذکر ایلدیکه تحقیق الله عماده در و تحقیق الله ارضده در و سماء ایله ارضده اولمسی
تحدید در) (و ذکر انه معنا انما کما) (ودخی) (وهو معکم ایضا کنتم) قولیه ذکر ایلدیکه اول بزم ایله در بر هر قدره
اولور سق) (الی ان اخبارنا عیننا و نحن محدودون) (یعنی مستأزلا کندی نفسی و صرف ایتمکله تحدید دن
زائل اولدی بزه اخبار ایدر نیجه که تحقیق اول بزم عینز و هو یتمزدر و قوای و جوار جز در و حالیکه بزم محدود دن ایز
قواصف نفسه الا بالحد) (پس حق تعالی کندی نفسی و صفای تمیزی الاحد ایله پس حق جمیع اوصاف
ایله که کندی نفسی و صفای اول اوصاف ایله محدود اولور) (وقوله لیس کثله شی حدایضا ان اخذنا الکاف
زائده بغیر الصفة) (والله تعالی لیس کثله شی قوی دخی نه کذلک حد در اگر بر کافی صفتدن غیر زائده
اختیاریده جک اولور سق یعنی معنای مثلیتدن غیر زائده اعتبار ایدر جک اولور سق یعنی مثل مثله معنایسته
اولمیه بلکه لیس کثله شی معنایسته اوله پس عدم مثلیت ایله محدود دن متمیز اولور) (ومن یمیز عن المحدود
فهو محدود بکونه لیس عین هذا المحدود فالاطلاق عن التقييد تقييد والمطلق مقيد بالاطلاق لمن فهم) (و شول
من که محدود دن متمیز اولدی * پس اول محدود در اول محدودک عینی اوامقله پس محدود دن متمیز اولان
آنک غیر اولمقله محدود اولور * پس تقييد دن اطلاق تقييد در و مطلق دخی اطلاق ایله مقید در شول کسینه
قنده که امری فهم ایلدی و یوکلای منزله توهی ایله دفعی ایچون اراد ایلدی زیرا حقن حقه امر
منزه تنزیه و هبی ایله توهی ایدر بیکندن اعظم در و فکر ایله تقييد یا تید بیکندن دخی او سدر زیرا تنزیه ده
حق بر شیدن متمیز اولدی تا کیم انی تمیز ایدر متمیزه محتاج اوله و تحدید ده بر سدر مخصوص ایله مقید اولدی
تا کیم آنده منحصر اوله و آنکله محدود اوله تعالی الحق عما یحول المنزه و المحدود) (وان جهلنا الکاف للصفة
فقد حدیناه) (و اگر بر کافی صفت ایچون یعنی مثلیت معنای بی ایچون اجزایده جک اولور سق پس برحق
تحدید ایدر زیرا انکچون مثل اثبات ایدر و آنک شلندن شی آخرک اکاشل اولمسی فی ایدر و یوحدین تشبیه در
و تشبیه تحدید در) (وان اخذنا لیس کثله شی هلی فی المثل) (و اگر بر ایز کثله شی قوی انی مثل معنایسته اخذ
ایده جک اولور سق یعنی مطلقا فی مثل معنایسته اخذ ایتمک مثل وجود نه قصدا یا تمکله بلکه مراد تنزیه ده
مبالغه اوله زیرا شیتک مثلی اطلاق اولور و آنکله شول کسینه مراد اولور که آنک صفی اوزره در آنک نذر نه
قصدا یا تمکس که ولهم و مثلك لا یخل ای من هو و فضیله مثلك لا یخل فی منه البخل و مراد آنک نفسیه و که تجلی
آنن فی ایتمکده مبالغه ایدر * پس سنک مثلك تجلی اولور و سنک تجلی اولور من دیکدر بر راسته بخله
منافی اولان شی وارد در بیکدر پس بوقدر بر اوزره لیس کثله شی قولنک معنای مبالغه طریق اوزره فی مثل
اولور ای لیس من هو علی صفته من الصمدیه و قومیة الیکل شی) (تحفة بالماهورم و لاخبار احجج انه عین

الاشياء ولا شيا محدودة وان اختلفت حدودها (يعني آيتن مفهوم اولان شيتله واخبار صحيح اليه كه كنت
 همه وبصره حد يثبدر بز حقيقت اوزره عالم اولدق كه تحقيق حق اشيا نك عييدرو حاليه كه اشيا محدوده در
 واكرجه كيم آنلك حدودى مختلفه دران مبالغه ايجوندر) (فهو محدود بحد كل محدود فاما بعد) (على صيغة
 الجمع) (ول) (ثني الا وهو حد الحق) (بس حق محدود در * هر محدود دل حديله پس شئ حد اولتز الا وحاليه كه
 اول حد حق ايجون حد اولور * زير احق هر شئ محدود متجليدرو آنك عييدرو پس هر شيتك حدى حقل
 حدى اولور وحق جميع اشيا نك حدود مختلفه سيل محدود اولور وهو ضمني بحد قولك مدلولى اولان حده
 راجع در) (فهو السارى في معنى المخلفات والمبدعات ولولم يكن الامر كذلك ما صح الوجود) (بس حق
 مخلوقات ومبدعاته معنى اولان جميع صورده سارى يعنى زمان ايله مسبوقه اولان حقايقه كه مخلوقات در
 وزمان ايله غير مسبوقه اولان حقايقه كه مبدعات در يعنى حق عالم خلقه عالم امرده وعالم شهادت ايله عالم
 ارواحده وعالم علوى ايله عالم عقليه مريان وجود ايله ساريدرو واكرامر بويله اولميدى وجود صحيح اولمزدى
 وبرئى موجود اولمزدى زيرا ممكنك بذاته وجودى بوقدر آنك وجودى حقل وجوديله در ككندى
 وجوديله دكادر) (فهو عين الوجود فهو على كل شئ حفيظ بذاته ولا يؤده حفظ كل شئ) (بس حق وجود
 حقل عييدرو كه وجود صورته ظاهر ومتجليدرو بس حق هر شئ ذاتيله اندامدن حافظ در زير وجود
 عييدرو وجود ذاتيله جميع اشيا بى محيط در وهر شيتك حفظى حق اوزره تقيل اولتز * واكتعب وبرمز زيرا
 هر شيتك عيني كندى نفسه ثقل وبرمز) (حفظه للاشياء كما هو حفظ لصورته ان يكون الشئ غير صورته)
 يعنى صور وجوديه حقل اسمائى حصيله حقل صورتى اولدقه پس اشيا نك كايى ايجون واقع اولان حقل
 حفظى كندى صورتى حفظيدرو برئى صورتك غيرى اولمقدن يعنى جميع اشيا بى حفظايتمى كندى صورتى
 حفظايتمى در نا كيم برئى آنك صورتك غيرى اوليه وآنك صورته خارج برئى اوليه زيرا اكر حق بوجهله
 كندى صورتى حفظايتمى پس شيتب وجودده كامل اولق لازم كوردى * ووجودده شريك لازم
 كوردى) (ولا يصح الا هذا فهو الشاهد من الشاهد والمشهود من المشهود) (وحقل اشيا بى حفظى
 كندى صورتك حفظى اولدقندن غيرى صحيح اولمز زيرا ممكن كندى ذاتيله وجود اولق ممكن دكادر *
 والا يمكن اولمزدى پس وجودده ايكي وجه واجب اولوردى پس حق ظاهر در عالمده هر ظاهر اولان شيتدن
 وده شهود در عالمده هر شهود اولان شيتدن زيرا وجودده آنند غيرى برئى بوقدر) (فالعالم صورته وهو روح
 العالم المدبر له فهو الانسان الكبير) (بس عالم حقل صورتى وظاهر در وحق عالمك روى باطنيدرو كه انا
 مدبر در * پس عالم انسان كيردرو صورت حصيله زير حقل صوريدرو صورت رحمان اوزره مخلوقدر وحقل
 صورتى اولان عالمده ظاهر اولان حقدرو آنده باطن اولان دخی حقدروم والظاهر والباطن (شعر) فهو انكون
 كله وهو الواحد الذى قام كوني بكونه ولذا قلت نعتدى) (بس حق كونك كاي سيد ربه حق كونك ظاهرى
 وباطنى حقدرو حق شول وجود واحد در كه بتم وجود يعنى ممكنه مضاف اولان وجوداتك وجوديله قام
 اولدى وبواجلدن اوتري بن ايتدم كه بز مقتدى بز زير بز وجودم آنك وجودى ايله قائمدر بز آنك
 وجوديله مقتدى بز اول اول بز غدا مزر وآنك وجودى بز وجودم زله يعنى عالمك وجوديله ظاهر اولمقله
 عالمك وجودى اولان وجودم حقل غدا سيدر آنك وجودى بز وجودم زله يعنى عالمك وجوديله ظاهر اولمقله
 وجودم زله مقتدى اولور زير بز وجودم زله فاني ومختفد ربه مقتديه غدا نك اختفامى كيم اولدخى
 بز وجودم زله ظاهر در مقتديه مختفى اولان غدا ايله مقتديك ظهورى كيم كه اول غدا مقتديك صورته
 ظاهر در) (فوجودى غداؤه وبه نحن نعتدى) (بس بتم وجودم حقل غدا سيدر آنك وجودى واحكامى
 بتم مظهر بتمه ظاهر در بز دخی حقه مقتدى بز اعتداده يعنى حقل صورته ظاهر اولوب آنك وجوديله
 متكون اولدقه بز حقه مقتدى بز يعنى آنك وجودى واحكامى ظهورنده بز * كا غدا اولوب آنده مختفى
 اولد بغمزوانك وجودى ايله ظاهر اولد بغمز كيم اولدخى بز وجودم زله غدا سى اولوب هو بيله بزده مختفدرو
 فصورته زير ايله ظاهر در بعض نسخه ده واذا قلت بعتدى واقع اولدى پس بوقدر اوزره فوجودى غداؤه قولى
 اكا بز واقع اولور * يعنى بكم بن ديسم كه حق مقتدى اولور بس بتم وجودم يعنى ممكنك وجودى آنك

غدا سيدرو برئى كاه مقتدى بز بوقدر اوزره اعتداه مقتداه معنائه اولور لا اعتداه يعنى الاقتداه فان المقتدى
 اسم فاعل بعتدى حدو المقتدى اسم مفعول وكذلك الوجود المقتدى هو مفعول ونقل على اصل وجود الحق
 بحد وحتوه فى كونه غداؤه واختداه مقابله وتقدير معنائه اولق دخی جائزدر يقال حدوث الفعل بالاعمال
 اذا قدرت كل واحدة منهم ما على صاحبها يعنى بز آنك صورتى اوزره بز واكنا حاذى ومقابلز يعنى بز وجودم ز
 اكا غدا اولوب اول بز وجودم زله مقتدى اولد بغي كيم اولدخى بز غدا مزر اولوب بز آنك وجوديله مقتدى
 بز واخذنا انتقال معنائه دخی اولق جائزدر يعنى بز وجودم زله مقتدى اولد بغي كيم اولدخى بز غدا مزر اولوب بز آنك وجوديله مقتدى
 منتقل اولور غدا مقتدى به منتقل اولوب آنك وجودى اولد بغي كيم اولدخى بز غدا مزر وجودم زله مقتدى
 احكامى ظهورنده آنك غدا مزر اولوب احكام وجوب بزده ظاهر اولد بغي كيم احكام امكانيه مزر زانه اولور *
 واخذنا حاذن اولق وحدانل معنائه اولق جائزدر زير اصدرو وجود حقل عين طريق وعين ارجل
 اولميدرو يعنى بز آنك وجودى نعل يعنى لباس ووقايه اخذ ايدر زير بقده واقع اولان اذان زير طريق
 اولدرو سالك وساعى دخی اولدرو واذا دن واقع اولدرو وغايت دخی اولدرو كاه ملى اولور وشيخ رضى الله عنه
 فوجودى غداؤه وبه نحن نعتدى قوائدها كچه كيم صيغه نفس متكامل ايله لسان عالمدن متكامل ووصيغه
 جوهله حقايق عالم لساندن متكامل ولكن فوجودى قوائدها اشارت ايدر كه مظهر كامل حقل غدا سيدر
 آنك احكامى ظهورنده شئ اخر اكا غداؤه اولمز وبه نحن نعتدى قوائدها اشارت ايدر كه مظهر كامل حقل غدا سيدر
 واحد بيله متغديه در شئ اخر انده غدا اولمز) (فيه) (وفي بعض النسخ) (وبه منه ان نظرت بوجه تودى) (بس
 اكر بوجهله سن نظرايده جك اولور سلك بتم تودم اكا در اندن يعنى حق تقيل ذاتيله بى اقتنايتد كده
 بز آنند متعودا ايرا كائزى كندى صورتى اوزره ابقايتمى كندى وجودى بز غدا اولدقه ورسول عليه
 السلام بوكا اشارت ايتدى اعوذ بك منك قوليله وبوته وذات وجود جهتيه در واما اسماء جهتيه نعوذ
 برضالك من سخطك دير مظاهر مختلفه مظاهر حصيله ظهورات مختلفه ايله ظاهرا ولفقه زير بعض
 مظاهرده اسم راضى ايله ظاهر در * پس انكله تودم ايدر ز آنك سخطدن بر مظهر منكرده ضرورت قهر
 وسخط ايله ظاهرا اولوب بز قهر ايكه ارادت ايتد كده وكذلك افعاله دخی اعوذ ببقوله من عقابك دير) (واللهذا
 الكرب نفس فذهب النفس الى الرحمن لانه رحم به ما طلبته النسب الالهية من ايجاد صور العالم التي قلنا هي
 ظاهر الحق اذ هو الظاهر وهو باطنها اذ هو الباطن) (يعنى اشيا نك حقايق واعيانى اولان بونسب مظهر به كه
 حقل معلوماتى صوريدرو باطنك على نفسك صوريدرو اكرجه كيم حضرت عليا ده ثابته ايد بلاما معدومة العين
 ايد بلاما استلانه كرتده ايد بلاما وجود الهى ونفس رحانيه موجوده اولوب وجود عيني به طالب ايد بلاما
 باطنده كرب حاصل اولدى اعيانك ايجادى ارادندن اوتري واعيان دخی عين كرب رحمان اولد بلاما بس بوندن
 اوتري شيخ رضى الله عنه ديدى وبو كريدن اوتري حق تعالى متنفس اولدى نسب مظهر به بى نفس رحمانى وتجلي
 وجوديله ايجادى تمككه بس حق لسان رسول ايله انا لا جد نفس الرحمن من قبل الين قولنده نفسى رحمانه
 نسبت ايتدى زير رحمان نفسه نسب الهية به كه اسماء وصفات الهية در رحمت ايتدى * صور عالم ايجادندن
 نسب الهية طالبه اولد بغي شئي انده اعطايتمى تمككه صور عالم * كه انده حقل ظاهر در زير احق ظاهر در
 وآنك ظاهر بى صور عالم در وحق صور عالمك باطنيدرو زير باطن اولان حقدرو حقل ظاهرى اولان صور عالم
 حقل صور معلوماتى اولد بغي اعتباريله غيب حقل باطنيدرو اسم باطن اعتباريله زير صور عالم ظاهر اولد بغي
 حالده صور غيبه سندن زانه دكادر * بس وجه مشروح اوزره لهذا قولى غيب احدى قايده * وخضرت
 عليه ده كه اعيان غيبه ده واقع اولان كره اشارت ايجون اولور ويا تزدركه وبه منه ان نظرت تودى قولنه
 اشارت اوله يعنى عين ممكنه كرب عدميه در كرب كرتده علم الهية وشيوت غيبه معدومه اولوب وجودى طلب
 ايتككه واقع اولسون وكرت نفس رحانيه موجوده اولوب نفس رحانيتك آنندن انطاعى وهنندن وتجلي
 ذاتيله آنك اختامى خوندن واقع اولسون كه اندن اوتري حقه تودم ايدر زير تودم كرتده واقع اولور ونفس
 قولنك خيمرى حقه راجع اولور فنسب قولى صيغه معلوم ايله در وفاعل ضميرى حقه راجع اولور وصيغه
 مجهول ايله دخی جائزدر ولانه رحم به ما طلبته النسب الالهية قولنك تقديرى لان الرحمان رحم النسب

الالهية والاعيان القبيبة باعطائه بالنفس ما طلبته النسب الالهية من ايجاد صور العالم ومن ايجاد قولته
من ما كنهه مني بيان ايدروا هو شعير حقه راجع اولور وعالمه راجع اولوق دخی جا نوزدرو هو شعير حقه راجع
اولور و باطنها شعير صوره راجع اولور (وهو الاول اذ كان ولاه) (وحق اولور زيرا حق موجود ايدى
وحالو كه صور عالم موجوده كل ايدى (كان الله ولم يكن معه شيء) صور عالم غيب اولان عين ذاته اجمال
اوزره بالقوه معلومه ايدى نواته ايجته شعيره نك وجودى كى كه شعيره نك عيفيدرو هي در صور عالمك
علم نصيبه تعين اول قنده مفصله اولسي حمله كندى ذاته على سبيله در) (وهو الاخر اذ كان عينها
عند ظهورها) (وحق آخر در زيرا صور عالمك ظهورى قنده حق صور عالمك عيني اولدى حمله وجوديه
صور عالمك ظهورى قنده پس حق غيبا و باطنا اولدرو شاهد اوظاهر آخر در اولدرو عيني بطوته و آخر در عيني
ظهورنده و اولدرو عيني آخر يتده و آخر در عيني اولدرو (هو الاول والاخر والظاهر والباطن واليه المصير) (فالآخر
عين الظاهر والباطن عين الاول وهو بكل شيء عليم لانه بنفسه عليم) (پس آخر هو بت وحقيق اعتباريه
ظاهرك عيفيدرو زيرا آخر مراتب ظهور اولان عالمك ظهورى قنده صور عالمك عيفيدرو و باطن اولدرو عيفيدرو
زيرا حق باطن و اولدرو ايدى و اشياء ظاهره كل ايدى و حق هر ريشي عيفيدرو زيرا تحقيق كندى نفسى يعنى ذات
وصفاى عليم و كندى نفسه على جميع اشياء عليمك عيفيدرو زيرا انك نفسى و وجودى ظاهرا و باطنا جميع
اشياءك عيفيدرو) فلما وجد الصور فى النفس وظهر سلطان النسب المعبر عنهم بالايماء صم النسب الالهى للعالم
پس وقتا كم حق تعالى صور عالمى نفس رحمانده ايجاد ايتديسه واسماء الهية ايله معبر عنها اولان نسبك لملطنى
مظاهرى اولان صور عالم اوزره ظاهر اولديسه عالم ايجون نسب الهى صحيح اولدى يعنى عالمك الهية اتسابى
صحيح اولدى (امدى) شوي به معلوم اوله كه نفس رحمانى تعين اولك باطننده مرتبه عماده جميع صور امكانيه
خليقيه و صور عليه الهية غيبه و صور اسمائيه به ماده در جميع صور ايجون هيولى و نفس انسانى جميع حروف
و كلمات صورته ماده و هيولى اولدينى كى يعنى نفس انسانى انسانك قلبى باطننده انسانك عيني ايكن قلبك
باطننده متعين اولوب مخارج حروفند من ورو هو بر مرتبه در صورتده متعين و ظهور ايدوب آخر مخارج
حروف اولان و اخر مرتبه سنه كه جميع حروفك خواصى جامعندرا كا و ارفجه جميع حروف ايله ظاهر و متعين
اولدينى كى و حروفك تركيبي اعتباريه كلمات حاصله اولدينى كى و حروف و كلمات دخی نفس انسانيه متعين
اولدينى كى نفس رحمانى دخی تعين اولك باطننده ولا تعينك عيني ايكن تعين اولك باطننده منبعت اولوب تعين
اولده متعين اولدى و جميع حروف غيبه و اسماء حقايق الهية انك باطننده متعين اولدى بعده اول نفس رحمانى
مراتب الهية و كونه اوزره ورو تجلى ايتديكه حروف غيبه و كلمات الهية و حقايق و صور كونه ائده متعينه
اولدى و هر بر مرتبه ده نفس رحمانى اول مرتبه ايله متعين اولدى هر بر مرتبه نفس رحمانيه نفس نفس
رحمانيه متعينه اولدينى كى پس آخر مراتب وجود اولان انسان كامل مرتبه سنه و ارفجه كه جميع مراتب
الهية و كونه به جامع در نفس رحمانى جميع مراتب الهية و كونه ده متعين اولدى حروف غيبه و كلمات الهية
و حروف وجوديه و كلمات و صور كونه خواصى حاوى اولدينى حاليه پس نفس رحمانى جميع صور نسب الهية
ربانيه به و صور امكانيه خليقيه به ماده و هيولى در جميع صور ائده بالقوه ايكن ائده ظاهره در و اول جميع صورده
متعيندر و لكن نسب اسمائيه صوريتك لملطنى صور امكانيه نك تحفته و ظاهر در موجوده متوقفه در پس
وقتا كم جميع صور الهية و كونه نفس رحمانى و تجلى به وجودى مجانده ظاهر اولديسه و صور امكانيه نك تعين
سبيله نسب الهية اولان اسماء الهية نك لملطنى ظاهر اولديسه انك لملطنى و احكامنى و آكار و زو و بيتى انك لملطنى
مظاهرى اولان صور امكانيه در اظهر ايتديكه پس عالم ايجون نسب الهى صحيح اولور اهلها مالو هو و ربك
مر بوبه اتسابى سبيله و دخی عالم ايجون نسب الهى صحيح اولور عالمك صورى نفس رحمانى و تجلى و وجوديه
ظاهره و متعينه اولفله زيرا صور عالم كندى نفسه نسبتله عدسيت اوزره در وجود حمله موجوده در پس شيخ
رضى الله عنهم صم النسب الالهى للعالم قولى و جبهينه شاملدر و لكن وجه نايبى تخصيص ايلدى) (فالقبول
اليه تعالى) (قوله پس جميع صور عالم الله تعالى به منتسب اولدرو وجوده و سائر صفاته و انك لملطنى
انتقار ايتلى حيتيلى پس الله تعالى عالمك كا اتسابى اثبات ايدوب غيره اولان اتسابى اخذ ايتديكندن

اوتري شيخ رضى الله عنه لسان رسول ايله اولان - فلك قوليه بوبه متابه استندم ادايدرو) (فقال اليوم اضع نسبكم
وارفع نسبي اى اخذ عنكم اتسابكم الى انفسكم وارذكم الى اتسابكم الى) (پس رسول عليه السلام ورتدن
حكايه طر بى اوزره ايتدى قيامت كبرى كوشده كه جميع تعينات اول كونده حقه قائيه اولور ته كيم حق تعالى
ايتدى (فاذا نفع فى الصور فلا انساب بينهم يومئذ ولا يتساءلون) (بذلك نسبكم من وضع ايدرم و بتم نسبي
بن رفع ايدرم يعنى سركه نفسكزه اولان اتسابكم من سركه اخذ ايدرم و سركه نك اولان اتسابكم كزه سركه ردى
ايدرم يعنى سركه يكمانسوب ايدرم پس قيامت كبراده جميع انساب من نفعه اولوب انك نفسكزه اولان
اتسابك من انك اخذ ايدرو و كندى ذاته اولان اتسابك من انك ردى ايدرو كه كندى نفسكزه ذات حقه قائى
اولوب حقه باقى اوله و انك ذاتى حقل ذاتى و انك صفاتى حقل صفاتى و انك افعالى حقل افعالى اوله پس
بر فردك كندى نفسه نسبي ظهورته بحال قائم پس هر بر عيده نفسيه تريف اولدرو سركه تعريف اولور زيرا
عبد نفسى حيتيلى كه در روى حيتيلى در پس عبد الرحمان در روى عبد الرحيم در روى عبد المتعبد و روى عبد الله در
دنيور (امدى) وقتا كيم مالو و مر بوب وجود و تربيه ده اله و به منتسب اولديسه و اله دخی الوهيتى ظهورنده
مالو هو و رب مر بوبه و خالق مخلوقه منتسب اولديسه و اله دخی الوهيتى ظهورنده ذكر اولان كى اولديسه و رب
العالمين و خالق الخلق اولدينى حيتيلى به زير بارك روى بيتى عالمك مر بوب اولمسيه و خالقك خالقى خلقك مخلوق
اولمسيه حقه در روى ايله عبد در هر بر روى آخره محمود و مود و قايه اولديسه زير اشول افعال و اخلاق
و نعوت كه وجود حق اولان ربك عيفيدرو ذلك الوجودك تعينه به ظهور قابل اولان عبدك يفتنده منتسب اولدى
اول افعال و اخلاق و نعوتك رب و روى بدن هر بر روى اضافى صالحدر پس اكر افعال و آثامده و موده
اضافت اولنسه عبد ربه و قايه اولور اولك مدامك كا اضافتندن زير امدام و قايه احكام عدمه در قابل اولان
عبد ممكن ايجوندر و اكر محامد و محاسن و كالات حقه اضافت اولنسه حق عبد ايجون و قايه اولور عبدك بالحققه
ذاتدن اوليان شيتك كا اضافتندن زير محامد و كالات وجوديه در زيرا وجود حق ايجوندر بلكه وجود
حقيقت - قدر و دخی مراتب توانك ارفعى عبد حق نفسه و قايه ايتك اولديسه پس اول مرتبه به اشارت
ايدوب ايتدى) (ابن المقفون اى الذين اتخذوا الله وقايه فكان الحق ظاهرهم اى عين صورهم الظاهرة) يعنى
متقون قنده در كه نفس ايجون الهى ذوات و صفات و افعاله رنده و قايه اتخاذا ايتديلو و ذواتى ذات حقه
و صفاتى صفات حقه و افعاله افعال حقه مترابند يلو و حق انك لملطنى ايدى يعنى انك لملطنى ظاهره
اولان صور لىك عيني اولدى انك لملطنى ذوات و افعال وجود - قنده قائيه اولفله و بوم متقينك مكافى قنده در نفسى
مدامده حقه و قايه و حق محامده نفسنه و قايه ايدن متقينك مكاتندن بوم متقينك وجودات ظاهره لى بوقدر
نا كيم انك ايجون مكان اوله انك مكافى لامكاندر يعنى مكانلى حقد ر قىل فى حق هذا المتقى (شعر) تسترت
عن دهرى بظلم جناحه به فعين ترى دهرى و ليس رايى فلو تسأل الايام ما سعى مادرت و اين مكافى مادرت
مكافى و بوم متقى قرب فرائض صاحبك در كه حق آنك ظاهر ندر و اول - قنده مستور اولوب - قندى
و بصرى و جميع نسب و ادرا كائيدرو) (وهو) (اى هذا المتقى) (اعظم الناس واحقه واقوامه عند الجميع) (وبوم متقى
عند الله قدرا و منزله ناسك اعظم يدرو اذات و صفاته - قنده مستهلك در و وجود و قرب ايله ناسك احقيه در زيرا
و حد ايت ذاتيه ايله متفقد و صفت فعل و قدرت ايله ناسك اقواسيدرو جميع كل قنده زيرا آنك يدى حقل
يديدرو آنك بصرى حقل - معنى و بصير يدرو پس ظاهر اولد قنده قدرت الهيه ظاهر اولور و بعض نسخه ده
واحقه و اقوام واقع اولدى ضمير افراد لفظ اعتبار يلدرو ضمير جمع معنى اعتباريه در و و اعظم قولنده
ضميرك افرادى معناه مجمولدراى و نلتقى بهذا المعنى (امدى) بوندن اول تفصيل اولدينى اوزره و وقتا كيم
متقيندن مراد شول متقى واقع اولديسه كه مدامده نفسى حقه و قايه ايدرو آنلى نفسه نسبت ايتديكه و كالات
و محامده حقه كندى نفسه و قايه ايدرو آنلى حقه اضافت ايتديكه شيخ رضى الله عنه) (وقد يكون المتقى
من جعل نفسه وقايه للحق بصورته اذ هو به الحق قوى العبد فعل مسعى العبد وقايه لسمى الحق على الشهود)
يدى يعنى وقت اولور كه متقى شول كسته اولور كندى نفسى صورته حقه و قايه ايدرو زير احقل هو
عبدك قواسيدرو زيرا حق كنت - معنه و بصره قوليه كندى هو يتقى عبدك قواسك عيني ايلدى پس عبد ظاهر

و حق باطن اولور و بومتنی قرب نوافل صاحبیدر پس متنی مسجای عبدی مسجای حق ایچون شهود اوزره
 وقایه ایلدی یعنی مسجای عبدی که هویت حق عینی اولان قوی بیعی احدیتک مظهر بقدر شهود
 اوزره مسجای حق وقایه ایلدی یعنی متنی کندی نفسی اولان مسجای عبدی صورت ظاهره سیله اضافت
 میزاده کندی قواستک عینی اولوب آنده باطن و مندرج اولان مسجای حق وقایه ایلدی مقام شهودده ممکن
 وثابت اولدیقی حالده زیر اجمیع مدام و محامد حقیقتده حق اسناد اولنور و زیر اجمیع اضافات و امداداتک
 مصدری حقدور پس بومتنی مذای نفسنه اضافه ایدوب نفسنی حق وقایه ایلدی کی تأدبدر و الا عارف
 و مشاهددر که جمیع مدام و محامد حق اسناد اولنور و شهود اوزره وقایه ایلدی کی و جمعی افاده ایدر بر وجه
 بودر که مذای کندی نفسنه اسناد ایلد کده شهود اوزره دیر که آنلر صدوری حقدور نفسنه ندن دکلدور تا کیم
 موحیدیتک وجودی لازم کلمه و بر وجه دخی بودر که شهود اوزره وقایه ایلدی (حتی تمیز العالم من غیره) عالم
 قل هل یتوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون (تا کیم عالم متمیز اولسون غیر عالمدن زیر عالم اولنور) عالم
 اولنور مستوی اولور و شیخ رضی الله عنه الله تعالی ک (قل هل یتوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون
 قولیه عالم ایلد غیر عالم یتیمده اولان تمیزک ثبوت امتشهاد ایدر زیرا که شهود اوزره وقایه ایلدی کی و جمعی
 محامد و مذای کندی نفسنه اسناد ایلد جل اولور و مشرکیتک الحاق اولنور زیر اقامتک وجودی اثبات ایدر
 بلکه کندی نفسی رؤیتیه و رؤیت حقدور محبوب اولور پس موحیدیه مشرک افعالک نفسنه اسنادده مستوی
 اولور پس شیخ رضی الله عنه شهودی انکی چون قید ایلدی تا کیم عارف مشاهد و مشرک جاهل و جاحد بری برندن
 متمیز اوله وجه مشرق اوزره حتی جعل قولنه متعلق اولور پس وقتا کیم علم صحیح صفای باطن حبسیله اب
 شته فاطر اولان عالمک باطننده مر کوز اولدیه و معلومی تذکراتک اولوالالباب مخصوص اولدیه شیخ رضی
 الله عنه آیت مذکورده (انما یتذکر اولوالالباب و هم ناظرون فی لب الشئ الذی هو المطلوب من الشئ)
 قولیه ایدر ایدر ایلدی یعنی تذکراتک علم صحیح ایلد متصف اولنور الالباب اصحابی و آنر شیتک لبته که اول شیتدن
 مطلوب اولان اول لبدر ناظر اولنور در پس آنر عالمدر که جمیع اشیا کلبی حقدور و جمیع افعالک صدوری حقدور
 پس اولوالالبابک علوی کشفیه و ذوقیه در قلوبک صفاتی قنده کندیلر نه مر کوز اولان شیتک علمی آنلر
 قلوبی اوزره مقام تقدیسدن قاض اولور و هم و فکر ایلد مشرب و فهم و ظن ایلد مختل و محبوب اولان عقلت تعالیله
 کسی دکلدور پس حتی عارف اولان جاهلدن متمیزد زیر اقبال و لبیه شیتک لب و قابله ناظر در و حقوق عبودیتی
 و آداب و بوییتی مراعی و سیدیتک خدمتده مجتهد و ساعیدر مدام و ته ایصی که امور عدسیت قیبلدند نفسنه
 اسناد ایدر (فاسبق مقصر مجرا) پس اعمالده مقصر اولان کسینه تحصیل کالانده مجتهد اولان کسینه بی سبق ایتمز
 یعنی بوعبد متقی و بی مشاهد و عارف اولوب عبودیتی مقامنده حق قیامده مجتهد اولدی حقیقتیه ربی جاهل
 و غیر مشاهد اولوب علیه اجری طالب اولان اهل تقصیر و نقصان آنی سبق ایتمز و کامسای اولنور وجه مشروح
 اوزره سبق بسبق معنانه واقع اولور نه کیم الله تعالی ک (و نادى اصحاب الجنة اصحاب النار قولنده واقع اولدی
 و اصل اوزره ماضی و الماقب جازدر یعنی جاهل مقصر مر ته سی عالم مجتهد اوزره زیاده اولدی و آنی سبق ایتمز
 کذلک لا یأتمل اجر عبدا) کذلک اجر عبده مماثل اولنور زیرا اجزایله عبد عملده علی السویه در و مجتهد و ساعیدر
 لکن اجرک علی اجرک ایچوندر آن نظر ایدر اجرته در عبدک علی اجرک ایچون دکلدور عبودیت ایچوندر و آنک
 نظری سیدک امر نه و رضامنه در اجرک اجرک و صولی قنده مستأجرک بایندن منصرفدر و عبید سیدک باینه ملازم
 و امر سیده منتظر در پس اجر عبده مماثل اولنور پس عامل جاهل که حصول جنت ایچون ناردن خلاص ایچون
 عمل ایدر عامل عالم مخلص کی ربه شهود اوزره عبودیت محضه ایچون عبادت ایتمز (واذا کان الحق وقایه
 للعبد و جده و العبد وقایه الحق وجه) (و یختمکم حق بروجه) حق عبید ایچون وقایه اولسه و عبید دخی بروجه
 حق ایچون وقایه اولسه یعنی یختمکم متقی عارف اولسه که مدام و تقاض و سائر امور عدیه عبدک صفاتنددر
 و اصلی عدم اولان ممکنک و احکامک اوزرندن در و محامد و کالات و سائر امور وجودیه حقتک صفاتدن و احکام
 و نعوت واجب سنددر و آنک قنده حق عبده محامد و کالانده وقایه اولسه و عبید دخی حقه تقاض و میزاده
 وقایه اولسه (فقل فی اکون ما شئت ان شئت قلت هو الخلق وان شئت قلت هو الحق) پس سندی کون حقدور

نه دیرلسن اگر دیرلسن دیرسن کون خلقدر ظاهر اعتباریه و صفات نقص اعتباریه و اگر دیرلسن دیرسن کون
 حقدور باطن اعتباریه و صفات کمالیه حقتک آنده ظهوری و تجلیسی اعتباریه (وان شئت قلت هو الحق الخلق
 وان شئت قلت لا حق من کل وجه ولا خلق من کل وجه) (و اگر دیرلسن سن دیرسن کون حق اولان خلقدر
 یعنی باطن و ظاهر اعتباریه حق و خلقدر و کمال و نقصی جامعدر و اگر دیرلسن دیرسن هر وجهله حق دکلدور زیرا
 بروجهله خاقدور و دخی هر وجهله خلق دکلدور زیرا بروجهله حقدور) (وان شئت قلت بالحیره فی ذلک) (و اگر
 دیرلسن حیرتله قائل اولور سن ابو بکر الصدیق رضی الله عنه العجز عن درک الادراک قولیه حیرتله قائل
 اولدی کی زیرا کونده صفات بجزایله تعالی مشاهده یا تمکله حقدور دیه من و صفات قدرت و فعلی مشاهده
 یا تمکله خلقدر دیه من) (فقد بأت المطالب بتعینک المراتب) (پس تحقیق مطالب ظاهره اولدی سن مراتبی
 تعین یا تمکله زیرا مراتب متعینه اعتباریه مطالب ظاهره اولور و هر مرتبه اعتباریه بر مطلبه قصد اولور
 و اول مرتبه حسیله حکم اولور نه کیم ذکر اولندی پس شیخ رضی الله عنه تحدیدی بیان ایدر کن سوق کلامده
 واقع اولان اعتراضد نصکره باقی اولان تحدیدک سیاقی اتمامه رجوع ایدوب ایلدی (ولولا التحدید ما اخبرت
 ارباب الحق فی الصور ولا وصفته بخلق الصور عن نفسه) (و اگر حقتک صور محدودانده ظهوری و تعینی
 و محدودات حسیله تحدیدی سببیه انکی چون تحدیدک وجودی و جوازی اولیدی صورده حقتک تحویلله
 رسل اخبار ایتمز لردی و دخی حقتک کندی نفسندن صور تجلیاتی خلق یا تمکله آنی وصف ایتمز لردی یعنی صور
 تجلیانده آنک تحوائی اعتباری ایتمز لردی زیرا استدیی صورده ظهور و تحول یا تمکله و کندی وجودندن استدیی
 صوری خلق یا تمکله لایتمز و اطلاقک عیندر حدیث صحیحده وارد اولدی ان الحق یجلی یوم القيامة للخلق
 فی صورته متکررة فیه قول (انما یکم الاعلی) نعوذ بالله منک فیتجلی فی صور عقاید هم فیسجدون له و جمیع صور
 محدودده در پس یختمکم حق تعالی صور محدودده ظاهر اولسه و کتاب دخی ناطق اولسه که حق تعالی اول و آخر
 و ظاهر و باطندر (وهو بکل شئ محیط) پس عارفه بر علم حاصل اولور که صورده ظاهر اولان حقدور آنک غیر
 دکلدور (شعر) فلا تظن العین الالهیه ولا یقع الحکم الاعلیه پس وجودده عین نظری آنر الاحقه و وجودده
 بر حکم واقع اولنور الا حق اوزره زیر اوجودده آندن غیر موجودی موجودی بودر که مشاهده اولنور و آنک اوزره حکم واقع
 اوله پس رانی و مرانی و شاهد و مشهود و محکم و محکوم علیه اولدر زیرا آنک غیر شول عدم محضدر که آنک
 وجودی صحیح دکلدور قال بعض العارفين (شعر) تجلی لی المحبوب من کل وجهه و شاهدته فی کل معنی و صورته
 (و نسخده) فتمن له و به فی یدیه و فی کل حال فابالیه پس برانکی چون عبید و علو کز و اول برنم سید من و مالکمزدر
 (ولله ما فی السموات وما فی الارض) و برنم قیامز و وجود من انکله در آنک یدیننده برنم سور و مجبور و قلوبز
 و ناصیه من آنک یدین نصر فنده و اخذنده در و احوالندن هر بر حالده کرکله جسنه و کرکله سینه اولسون و کرکله افنا
 و کرکله ابقا اولسون پس بر آنک قنده حاضر زو بر آندن منفک دکلز و اولدخی برندن منفک دکلدور (وهو معکم
 ایما کنتم) وجودی برنم اضافه یا تمکله و بر آنک وجودیه موجود اولغله قال علی کرم الله وجهه مع کل شئ
 لا یفارقه) (ولهذا یسکر و یعرف و یبصر و یوصف) (یعنی صور محدودده مختلفهده حق ظاهر اولدیفندن اوزری
 انکار اولنور یعنی منکر و جاهل که جمیع مظاهرده حق مشاهده کلدور آنک عقیده خاصه سینه مغایره اولان
 صورتده حق تعالی تجلی ایلد کده کالانکار ایدر و دخی حق معرف اولور عقیده خاصه صاحبی قنده یختمکم
 آنک عتدنه موافق اولان صورتده حق تجلی ایلسه و یا خود عارف مشاهده قنده جمیع صورده معروف اولور
 و دخی حق تنزیه اولنور یعنی عارف منز صوردن آنی تنزیه ایدر زیر احق هر انده بر شانده و بر صورتده تجلی ایدر
 آنک ایچون صورت معینه بودر و یا خود عقیده خاصه صاحبی قنده حق تنزیه اولنور زیرا اعتقادنده صورتیه
 ظم و ردن آنی تنزیه ایدر نه کیم لیس بحسب ولا یجوهر ولا عرض و یونک اسالی دخی دینور و تنزیه منز جاهلک
 حالدور و دخی حق وصف اولنور یعنی مشبه انی صفات کمالیه وصف ایدر که اول صفات حق ایلد خلق یدینده
 مشترک در و یا خود حق کندی نفسنی وصف ایلدی صفات کمالیه وصف اولنور و یا خود عارف مشاهده
 آنی هر وصف ایلد وصف ایدر و یسکر و یعرف و یبصر و یوصف قوی مفعول ایچون مبدی و ضار حقه و اجمعدر
 (من رأى الحق منه فیه بعینه فذلک العارف) (پس بر کسینه که حق حقدور حقدور عین حق ایلد کورسه یعنی

حق مطلق آنست که صورتی از زهر ظاهر اولان حق حقیق وجود نداشته عین حق ایله که احدیت جمعیت عینیدر کورسه پس اول کسسه حق عارف در ضحاک حقه را بگذرد (ومن رأى الحق منه فيه بعين نفسه فذلك غير العارف) و بر کسسه که حق حقدن حقه کورسه کندی نفسی عینیه پس اول کسسه عارف دکلدر * زیرا عارف عارف در که حقه عینندن غیر بر عین آنی کورم و لکن جاهل دخی دکلدر زیرا حق حقدن حقه عارف اولدی یعنی عارف کامل دکلدر بگذرد (ومن لم يخالق منه ولا فيه وانظر ان يراه بعين نفسه في الآخرة فذلك الجاهل) و بر کسسه که حق حقدن دخی حقه کورمسه و آنی کندی نفسی عینیه آخرتده کورمکه منتظر اولسه پس اول کسسه جاهل در زیرا بونده لقاء حقه مهتدی اولدی (من كان في هذه اعمى فهو في الآخرة اعمى واضل سبيلا) و اما بر کسسه که حق حقدن و حقه کورمسه و لکن آخرتده عین حق ایله کورمکه منتظر اولسه پس جهال محضه دن دکلدر زیرا عارف در که حق مشاهده اولنر الا عین حق ایله و لکن غافل و محجوب در (و بالجمله فلا بد ان لكل شخص من عقيدة في ربه يرجع بها اليه و يطلبه فيها) و بالجمله پس هر بر شخص ایچون رب خاصی حقه بر عقیده خاصه دن لابد در که اول شخص اول عقیده خاصه ایله ربه رجوع ایدر دخی ربی اول عقیده صورتده طلب ایدر بر رجوع جله می من عقیده قوی ایچون صفت واقع در وضی مستکن اسکل شخص قوائمه عائد در و قیاقولنده اولان ضعیف دخی عقیده به عائد در (فاذا تجلى له الحق فيها عرفه واقربه وان تجلى له في غير هاتيكه و تعوذ منه و اساءه الادب عليه في نفس الامر و هو عند نفسه انه قد تأدب منه) (پس بختکم حق بر عقیده خاصه صاحب اولان شخصه آنست عقیده می صورتده تجلی ایله که اول عقیده حقه حقیق ایتدی اول شخص حق عارف اولور و اکا مقرر اولور و اگر اکا حق آنست عقیده سندن غیر بر عقیده صورتده تجلی ایله اکا منکر اولور و آنندن متعذ اولور و اول صورتده تجلی اولان حق اوزره نفس امر دخی اساءت ایدر اکا انکار ایدر و آنندن متعذ و ذایحکله و حالبوکه اول شخص کندی نفسی قمتده و هم ایدر که تحقیق اول حق ایله متادب اولدی یعنی کندی ربیه متادب اولدی اول صورتدن آنی تنزیه یا تحکله) (فلا يمتد معقده الها الا بما جعل في نفسه فالاله في الاعتقادات بالجعل قارارا لا نفوسهم وما جعلوا فيها) (پس ارباب عقاید دن بر معتقد الهه اعتقاد ایتدی کندی نفسندن تصور ایله جعل ایتدی بکی صورتدن غیر که کندی نفسنده اول صورتی کندی ظنی و وهمله احداث ایلدی و الهی اول صورت مجعوله اوزره اعتقاد ایلدی پس اعتقادات مختلفه ده ظاهر موجود اولان اله جعل ایدر یعنی اهل اعتقاد الهی اله مجعولدر کندی نفسلنده انی جعل ایدر اول صورتده انی طلب ایدر پس اصحاب اعتقادات نفسلندن غیر و نفسلندن جعل ایتدی کندی شیئندن غیر کورمک و بر اول صورت معتقدده نفسلری ظاهر در و اول صورتی نفسلنده جعل ایتدی (امدی) شویله معلوم اوله که اله اطلاق و لاتعین ذات حقیقیه تعین و تقید دن بر صورتده تجلی ایدر اول صورتده اعتقاد دن منزله در و اصوات حقیقیه انکچون ظهورات مختلفه و تجلیات متناهی و وارد در ارباب کشف و شهود و اصحاب عرفان و وجود که آنلر قلوبی ظنون عقلمیه و عقاید و همیه دن سازجه در آنلر حق بر صورتده حصرا تنزل در بر عقده تخصیص ایدر و انده اعتقاد ایتدی مظاهر اکیوان مختلفه دن هر بر شیئده انی مشاهده ایدر در اول شیئده اسما الهیه دن هر بر یسنت رب خاصی اولان اسما ظهوری و تجلیسی حسیله که استعداد لری حسیله انلر در تجلی ایتدی پس انلر بر تجلیده حقه اقرار ایدر اکا مخالف اولان تجلیده اکا انکار ایتدی هر قننی صورتده تجلی ایدر سه اسمانک تجلیسی حسیله آنی مشاهده ایدر در و مشاهده ایتدی کندی تجلیانه دخی آنی حصرا تنزل در راحق هر آنده بر شانه و بر تجلیده در و حالبوکه تجلیده تکرار بو قدر زبر تجلیات غیر متناهی در و اما حجب عقاید ایله محتجب اولان ارباب عقاید که حق کندی معتقد لری نه حصرا ایدر و هر بر یسنت آخرتده حقه می صورتده اولان تجلی بی نئی ایدر پس انلر نفسلنده جعل ایتدی کندی شیئ اله اتخاذ ایدر و انلر الهی اله مجعولدر و مشاهده ایتدی کندی نفسلری بی و انده جعل ایتدی کندی صورتی زیرا اول صورتده بی انلر نفسلری کندی بلنده احداث ایلدی پس انلر حق اول صورتده جعل ایدر و انلر ظنونی حسیله واقع اولان تجلی نفسلرک عینی اولور و نفسلنده مجعول اولان شیئ عینی اولور زیرا انلر نفسلری اول صورتی کندی نفسلندن کندی نفسلنده احداث ایدر و عالمی اولان اول صورتده ظاهر اولدی پس

و اعتبار اوزره کورمک کندی نفسلری اولور و الا اول صورتده ظاهر اولان انلر اوزره حاکم اولوب انلر اربابی اولان احماد و لکن هر بر یسنته اسم خاصک تجلیسی انک اعتقاد حسیله مقید در و پس عقاید ایله مقید اولان اهل جابک مشاهده ایتدی بکی به انلر کندی نفسلدر و نفسلدر جعل ایتدی کندی اله مجعولدر پس جعل ایله اتخاذ اولنن اله ایله اصنام بینده فرق یوقدر تقید جهتیه و انلر اوزره مکب اولوب ماعدای رد و انکار جهتیه پس حق تعالی اعتقادات مقیده و جزیه اربانه تجلی ایتدی الا انلر صور ذهنیه زنده متجلی اولان اسما حسیله و یونلرک شهودی اعتقاد خاصه مقید اولیان طائفه نک شهودی کبی دکلدر و لکن یونلر ایچون دخی تجلی خاص حاصلدر زیرا حق جیع صور خارجیه ده و ذهنیه ده تجلی عام ایله ساریدر پس صور اعتقادیه ده انلر اوزره حاکم اولان اسما اربابک شهودی اعتبار اولنر اولی در قال علیه الصلوة السلام (سترون ربکم کاترون القمر لیه البدر) و قال تعالی و جوه یومئذ انشأه الی ربها ناظره) ایتدی و بها قوی و حدیده ربکم قوی دلالت ایدر که هر بر ایدر متجلی اولوب مرئی اولان انلر رب خاصی اولان اسم الهی در رب مطلق اولان رب الارباب دکلدر و رب غیر دخی دکلدر پس صور کده ناسک هر بر یسنته رب خاصی تجلی ایدر الله تبارک و تعالی به انک علی حسیله پس اکر رانی عارف مشاهده اولور سه استعداد کایسی ایله حق مشاهده ایدر و اگر رانی حد ذاته معتقد مقید اولور سه اعتقاد جز یسی حسیله عقیده می صورتده اخسکا تجلی ایدر انی مشاهده ایدر (فانظر مراتب الناس في العلم بالله هو عين مراتبهم في الروية يوم القيامة) (پس ناسک دنیا ده علم بالله اولان مراتبته نظر ایله انلر مراتبندن مرئی اولان شی یوم قیامته رقیبت حقه انلر مراتبیلرک عینیدر یعنی هر شخصک علم بالله اولان مراتبته سنه نظر ایله اول مراتبه آخرتده رقیبتده اولان مراتبیلرک عینیدر (امدی) علم بالله ناسک اختلافی استعدادات مختلفه حسیله و نشأت ذیویه ده تربیه و صحبت حسیله هر بر یسی کالدن بالغ اولدی قدر در که اول کال اکا مخصوص صدر پس حق تصور و عقل ایتدی الا کندی نفسنده ظهور ایدن کمال صورتی اوزره حقه حقدن انی کمال ظن ایدر و اول صورت اوزره حقه اعتقاد ایلدی پس ناسدن هر بر یسنت استعداد ذاتی و اسما ده اداجعولی حسیله علم ثابت ده مراتبه می و علمده بری بر یسنت تفاوتی و جمعی اولدی قدر یوم قیامته زیرا هر بر شخصک حقه حقدن بر عقیده می وارد در که انکله حقه مزاجت ایدر و آنست صورتده حق طالبدر پس تجلی و رقیبت دخی علی و عقیده می حسیله واقع اولور (وقد علمتک بالسبب الموجب لذلك) (یوم قیامته تجلی و رقیبتده مراتبک تفاوتی موجب اولان سببی بنسکا اعلام ایدر و اول سبب هر شخصک حقه حقدن علیده بر عقیده سنک صورتی اولان معتقد ایدر که اکا عاید در) (فاذا ان تقید بعقد مخصوص و تقرر بما هو فيه فتوکل خير كثير بل يفوتك العلم بالامر على ما هو عليه) (پس سن صقین که بر عقد مخصوصه مقید اولیه سن و اول عقد غیر اولان عقدی ستر ایدر اکا انکار ایدر سن و اگر عقد مخصوصه مقید اوله حق اولور سنک پس سن خیر کثیر فوت ایدر و خیر کثیر دن سن محروم فالور سن عقاید دن انکار ایتدی کد در بلکه علم امره می بلکه سن امره علی ما هو علیه فوت ایدر یعنی امری علی ما هو علیه عالم اولف دن سن محروم اولور سن زیرا مخصوصه مقید اولنر غیر محدودی و غیر محصور و محدود و محصور ایتدی کد در و عقیده خاصه نک غیر اولان عقودی انکار ایتدی اول عقودک صورتده متجلی اولان حق رد ایدر انکار ایتدی کد در پس انی خیر کثیر فوت ایدر و خیر کثیر دن محروم اولور زیرا کندی قید ایتدی بکی عقیده خاصه می حسیله اولان تجلی رقیبت اندن غیر اولان ارباب اعتقاد انک صور معتقد لری حسیله واقع اولان حقه تجلیات و تجلیات انک اعطا ایتدی بکی اذواقنه نسبتله قلیدر و یونلر اکا نسبتله کثیر در پس عقاید دن انکار ایتدی کدی قدر اول عقایدک صوری حسیله اولان تجلیات حق انکار ایدر و ایدر اموات ایدر بلکه کندی عقیده سنه حاضر ایدر و ماعدای انکار ایتدی حقه حقدن محروم اولور و شول صورت کال و جمعیت شول اوزره که حق حقیقته انک اوزره در زبر اجمع صور معتقدانده متجلی اولان حق جیع معتقدات صورتده واسع و شامل و جیع صور قالددر پس بر عقیده خاصه صورتله مقید اولنر و انک ماموامی اولان صور انکار ایتدی انلر متجلی اولان حقه انکار ایدر اکا کافر اولف و آنی ستر ایتدی کدی اعتقاد دن غیر جیع صور

معتقدانند متجلی اولان حقدن محروم اولمقدور پس حقدن عالی که اطلاق در جمیع معتقدان نمودند و اولاده
 غیر انحصار در فوت اولوزن را حتی کندی اعتقادند و حضرت ایدر و نور انرا ده اکا انکار ایدر پس حق جاهل
 اولوز و اکا منکر اولوز احداث ایدر یکی عقیده نیک صورتده انکاکا تجلیسندن غیره) (فکن فی نفسیه هیولی
 اصول معتقدات کما فان الاله تعالی اوسع واعظم من ان یحصره عقد دون عقد) پس من جمیع عقاید صورتدن
 مجرد اولد بعل حاله کندی نفی کرده جمیع معتقداتک صورتی ایچون هیولی اولسکه جمیع صورتسده ظاهره
 اولوزن و سن انزل بر سبیل عقیده اولد زیرا الله تعالی اوسع واعظم در عقدانی حصر انککه عقد آخر
 اکا شمولی اولیه یعنی بر عقد خاص آتی حاصر اولیه و عقد آخر اکا شامل اولیه اندن ردونی اولنه پس انسان
 جمیع صورت معتقداتدن متبری اولوب صورت معتقدانه هیولی اوله حق صورت مخصوصه ده جاسر اولوز جمیع
 صورت معتجلی اولان حتی قبول ایدوب اکا اقرار ایدر و جناب حضرت الوهیت اقتضا ایدر یکی اطلاق اولزه
 حقه حاصل اولوز زیرا حق عقیده واحد صورتیه ظاهر اولوب انککه مقید اولمقدن مطلق اولد یعنی کبی جمیع
 صورت اعتقادده دخی ظاهر اولوب انلر اولیه مقید اولمقدن و انلر اولیه منحصر اولمقدن اوسع و اشمل و ایدر) (فانه
 بقول فاینا تولوا فثم وجه الله وما ذکرنا من این و ذکرنا ثم وجه الله ووجه الشئ حقیقه) (زیرا
 تحقیق الله تعالی دیر که جهانندن هر قتی جهت منزه توجیه اولسکه انده وجه الله ظاهر در روانده وجه الهی
 منزه اولوز سکر و حق تعالی بر جهتدن بر جهتی ذکر ایدر یعنی تحقیق ایدر و تخصیص ایدر اول ایدر
 وجه الله و وجود در ذکر ایدر یکی حاله یعنی الله تعالی ایستادن بر این خاصی تخصیص ایدر پس اول این
 خاصه وجه الهی تخصیص ایدر یکی حاله بلکه اطلاق اولزه (فاینا تولوا فثم وجه الله) دیدی بوقدیر اولزه
 رد کقولنده و اول حال ایچون واقع اولوز و جازر در که و اعطف ایچون اوله ذکر قولنه معطوف اوله و مالمس
 معناش اولوب اسما داخل اوله و انک اسمی اولان اسم محذوف اوله ای و مالمس تعالی یعنی الله تعالی ایستادن بر این
 ذکر ایدر اول ایدر وجه الله موجود در ذکر ایدر و جازر در که ذکر قولی ایچون معطوف علیه محذوف
 اوله ای ما ذکرنا من این بل اطلاق و عدم ذکر ان وجه الله یعنی الله تعالی ایستادن بر این خاصی ذکر ایدر
 بلکه فاینا تولوا فثم وجه الله و تعظیم ایدر ذکر ایدر یکی (فثم وجه الله) قولیه که تحقیق منزه اندن هر قتی
 جهت توجیه ایدر سکر وجه الله انده موجود در و شینک وجهی انک حقیقتیه یعنی عینی و ذاتیه) (قیه هذا
 قلوب العارفين) (وفی بعض النسخ قلوب العالمين) (لا تشغلهم العوارض فی الحیاة الدنیا عن استحضار مثل
 هذا) (پس حق تعالی بوکلام ایدر که کمال معرفته دلالت ایدر عارضینک قلوبنه تنبیه ایدر تا کیم حیات دنیاده
 عوارض انلری بونک کبی شینک استحضارندن مشغول ایدر یعنی هر قتی جهت توجیه ایدر رسه وجه حتی
 ایدر ملا حظه ایدر هر جهتده حقدن وجهی استحضارندن عوارض اشتغالاری حالده عوارض انلری
 اشغال ایدر بلکه جمیع عوارض مظاهرنده وجه حتی مشاهده ایدر و جمیع احوالده انککه اوله) (فانه
 لا یدری العبد فی انفس قبض فقیض فی وقت غفلة فلا یستوی مع من قبض علی حضور) (زیرا تحقیق
 عید بیلر که قتی نفس قبض اولوز تا کیم اول نفسده مراقبه و حضور اولزه اوله پس وقت اولوز که
 غفلت و قیئده یعنی حلقه عدم حضور و قیئده حقدن عدم مشاهده می و قیئده قبض اولوز پس غفلت
 اولزه مقبوض اولان کسکه حضور اولزه مقبوض اولان کسکه ایدر مستوی اولوز زیرا حضور اولزه قبض
 اولان الله متوجه در انککه حشر اولوز و غفلت اولزه قبض اولان غیر متوجه در غیر ایدر حشر اولوز
 پس اللهندن معبود و مطر و اولوز پس عیدک قتی نفسده قبض اولد یعنی عدم درایت حسیله هر بر نفسی
 آخر بلوب حقه حضور اولزه اولق و اجیدر و عوارض دنیویه اشتغالی حقیقده اول عوارض متجلی اولوب
 ظاهر اولان وجه حتی مشاهده اولزه اولق ککدر تا کیم قیئده حقدن اول حینه اگر حضور اولزه دکل ایدر
 دل مظهر خاصده ظاهر اولان حقدن وجه خاصی مشاهده ایدر انککه غفلت کلبه اولزه قبض اولنه و بر وجه
 حضور اولزه قبض اوله و اول وجه خاصه محصور اوله) (ثم ان العبد الکامل مع علمه بهذا یلزم فی الصورة
 الظاهرة و الحال المقيدة التوجه بالصلاة الى شطر المسجد الحرام و معتقدان الله فی قیئته حال صلواته و هو بعض
 مراتب وجه طاق من این ما تولوا فثم وجه الله و شطر المسجد الحرام ثم اقبیه وجه الله و لکن لا تقل و هو ههنا فقط

بل قیئته عید و کسکه و الزم الایوب فی عدم حشر الوجه فی تلك الاشیة الخاصة بل هی من جملة اثبات ما قوی
 متولی الیه فاقد بان لا عن الله انه فی اشیة کل وجهه) (ان ذکره عبد کامل عالم ایکن که وجه حق جمیع
 جهانده متجلی در صورت ظاهرده و حال مقیده ده که نک صلواته اشتغالی سبیل مقیده اولان حایل در صلواته
 مسجد حرام شطرنه توجیه ملازم اولوز یعنی صلواته اشتغالی حالده مسجد حرام طرفه بدین و صورت
 ظاهره سبیل توجیه ملازم اولوز یعنی صلواته اشتغالی حالده مسجد حرام طرفه بدین و صورت ظاهره سبیل
 توجیه ملازم ایدر و بونده تقسیم و تاجیز دخی جازر در ای و یلزم فی الصورة الظاهرة و الحال المقيدة
 بالصلوة التوجه الى شطر المسجد الحرام یعنی صورت ظاهرده و صلواته ایدر مقیده اولان حالده مسجد
 حرام شطرنه یعنی چاینه توجیه ملازم در دخی عارف کامل اعتقاد ایدر که الله تعالی نک قیئته سنده در انک
 صلواتی حالده و انک قیئته سنی اولان مسجد حرام شطرنه) (اینا تولوا فثم وجه الله) (قولی متضمن اولد یعنی
 وجوددن وجه حق مراقبه در بعضه پس مسجد حرام شطرنه اول وجه الهی دن به صدور پس انده
 وجه الله حاصل و حاضر در لکن سن دیمه که حق ایچون مسجد حرام شطرنه در حصر طریقی اولزه بلکه ایدر بل
 ایدر یکک شئ قیئده واقف اول یعنی صلواته اشتغالی قیئده مسجد حرام توجیهی تخصیص ایدر که عیث
 اولان امر الهی در و تاجیز رسولدر و اول دخی وجه الهی دن بر وجه در پس انک قیئده اول و مسجد حرام
 شطرنه استقباله ایدر ملازم اول و جازر در عارض ایدر اکا استقبالی استکله یعنی امر امتثالدن
 اوزری و جازر در عارضده ادب اوزر اول و جوی فی ایدر و دخی ایدر ملازم اول وجه حقدن اول اینست
 خاصده عدم حصرندن یعنی اول اینست خاصده انی حصر ایدر بلکه اول اینست خاصه اولان مسجد حرام
 جهتی شول ایدر بل جهل سندن که متولی انلر قولی ایدر یعنی) (اینا تولوا فثم وجه الله) (قولی متضمن
 اولد یعنی اثبات غیر متناهیه دن که متولی انلر قولی ایدر و اول اینست خاصه اولان مسجد حرام بعضدر
 و حق انده ظهور ایدر انککه انده محصور دکلدر پس تحقیق سکا اللهندن ظاهر اولدی) (اینا تولوا فثم وجه الله)
 قولیه حق تعالی اظهار ایدر انککه که تحقیق حق هر وجهنک اینستده در و هر جهنک اینستده اعتقادندن
 غیره بوقدر یعنی جهات معنویه ده که معتقدینک قولی انلر توجیه ایدر اعتقادندن غیره بوقدر پس جمیع
 اعتقادات جهاتندن وجه حق حاضر در اثبات ظاهره و حسییه دن هر بر اینستده بر وجه حقدن اولد یعنی
 کبی زیرا اثبات حسییه و معنویه اولمقدن ایدر اثبات حسییه دن هر قتی اثبات که انک عین حسییه سی
 اکا نظر ایدر وجه حقه ناظر در زیرا وجه حق انده حاضر در کذلک جهات معنویه اولان اعتقادندن هر بر
 عقیده قیئده وجه حق بر صورت اعتقادیه ایدر ظاهر در و هو بعض مراقبه وجه الحق قولنده و هو ضعیفی
 قبله عانددر مسجد حرام شطرنه اعتبار ایدر و اخود خیره قیئندن اوزری) (فان کل مصیب و کل مصیب
 مأجور و کل مأجور معید و کل معید مرضی عنه) (پس ارباب اعتقاد از کسکی مصید یعنی اعتقادنده
 اصابت ایدر زیرا انک صورت اعتقادیه سی و جوه حقدن بر وجهده که انده ظاهر در و هر مصیب مأجور در
 زیرا حق بطلندن آنک عقیده خاصه سی حسیله آنک بر تپایی و بر تپایی وارد و هر مأجور دخی و جوددر
 و هر سعید دخی رب خاصی قیئده مرضی عنه) (وان شئ البعض زمانا فی الدنیا و الاخره فقیل مرضی و انما اهل
 الغنایه مع علمانهم سعة اهل الحق فی الحیاة الدنیا) (لن مبلغه ایچون در وی الحیات قولی مرضی و انما اوله
 متعلقدر یعنی اگرچه کیم ارباب اعتقاد انک به ضعیفی دارا خرنده بر زمان شتی دخی اولوز به پس تحقیق اهل
 عنایت حیوة دنیاده مرض اولدی و تألم اولدی بزم علمه و اربابن که تحقیق انلر سعید اهل حقدن پس اهل
 عنایت اولان انبیا و اولیا حیوة دنیاده مرض اولوب ابتلائی آخرت ایدر دخی و مبتلا و تألم اولد قری طاهر در
 و انلر بر زمانده بونشأ تده حکم الهینک بعضی انقضائیکله مبتلا اولد قری سعادت ایدر بریه قدح
 و برمدیکی کبی ارباب اعتقادندن به ضعیفی دخی دارا خرنده متألم اولد یعنی اعتقادنده سعادت قدح و برمدی
 و اول ابتلا تایدی ایجاب انز) (ان عباد الله من تدرکهم تلك الام فی الحیاة لاخری فی دارتسمی جهنم
 ومع هذا لا یقطع احد من اهل العلم لذین کشفوا الامر علی ما هو عابیه انه لا یكون لهم فی تلك الدار انهم خاص
 بجم) (پس عباد اللهندن بعض عید و ایدر که انلر حیوة اخراده جهنم الهی اولان دارد حیوة دنیاده

اهل عتبات آلامی ادرالذوب اصابت ایدرومتالم و متنازی اولورمع هذا امری علی ما هو علیه کشف ایدوب
اکامطلع اولان علم حقیقت اهلندن بر احد حکم ایدوب قطع ایترکه تحقیق شان بودوکه انلرایچون دارجهنده
انلر مخصوص برنعم اولمز یعنی دارجهنده متالم اولان عیددن اول دارنده انلر مخصوص اولان نعیمی نی
ایدوب اول نعیم خاصک انلر و صوان ردایتر و دارجهنده اهل جهنده مخصوص اولان نعیم انلر و صولی
ایکی وجه اوزره دربروجه بودر) اما بقدم کافوا بوجه فارتفع عنهم فیکون نعیمهم و احتمهم عن وجدان
ذلک الام) یعنی اهل جهندن دارجهنده نعیمی باشول المک فقد انله حاصل اولورکه اول الم انلرک وجدانده
ایدی و انلرانی ذوق ایدرردی پس المی فقد ایتکله الم و عذاب انلردن مرتفع اولور پس انلرک نعیمی اول
المک وجدانندن انلرک راحتلی اولور یعنی انلرک نعیمی وجدان المذن انلرک راحتلی اولور المذن مستخرج
اولد قزنده عین نعمته واصل اولور و بروجه دخی بودر) (و یکون نعیم مستقل زائد کنعم اهل الجنان
فی الجنان) و یا خودجهنم ایله مسجی اولان دارنده انلرایچون برنعم مستقل زائد واقع اولور اهل جنانک
جنانده نعیمی کبی و یونعم حاصل و صولی دار جهنده بخند اولان عیدد ایچوندر زیر اهل ایمانن عامی
اولر شفاعت شاهین ایله دارجهندن بروج ایدوب دارجهنده داخل اولور پس بکلام اهل خلود
حقنه در و یونلرک نعیمی نفوسلرک استعدادی حسیه متقواته در و نعیم مستقل و زائد انکچون دیدی
زیر یونلرک نعیمی اهل جنت نعیمه مشابه دکلدر جهنده مستقدرونعم جنددن زائد نعیم در نعیم جنته ذوقده
و انک اصلی اولان مأخذده مشابه دکلدر انجق اهل جنتک جنته نعیمی اولد یعنی کبی یونلرک دخی جهنده
انلر مخصوص و مستقل نعیمی و اردرکه انکله متلذذ اولور و مع هذا اهل لطف و عنایته نسبتله اول
نعیم مستقل عذاب الیمدر و یکون قوی فعل ناقص اولوب خبری محذوف اولق جائزدرای و یکون نعیم مستقل
زائد حاصل اهم اوصلا الیم نعیم اهل الجنان قال الشیخ رضی الله عنه فی الفتوحات فی الباب الثانی عشر
فهو صلی الله علیه وسلم اول شافع یاذن الله وارحم الراحمین آخر شافع یوم القیامة فیشفع الرجم عند المنتقم
لن یخرج من النار من لم یعمل خیرا قط فیحرقهم المنعم المفضل و قال ایضاً فی الباب السابع عشر من الفتوحات
کما کانت الصفات نیبا و الاضافات و للنسب امور اعمیه و ما تم الا ذات واحدة من جمیع الوجوه لذک باز
ان یکون العباد من حرمین فی آخر الامر و لا یسرمد علیهم عدم الرحمة الی مالا تم ایه اذ لا تمکره علی ذلک
والا لیس و الصفات لیس اعیانا و یوجب حکما علیه فی الاشیاء فلا مانع من شمول الرحمة للجمیع و لا یسلو قد
ورد سبها المفضی فاذا انتهى المفضی الیه کان حکمها فکان الامر علی ما قلناه لذلك قال تعالی
ولو شاء ربک لهدی الناس جمیعاً فکان حکم هذه المشیئة فی الدنیا بالکلیف و ما فی الاخرة بالکرم لقوله یقول
ما یرید من یقر بان یدل علی انه لم یرد الا یرمد العذاب علی اهل النار و لا ید اوعی واحد فی العالم کله حتی
ان یکون حکم الاسم المعذب و الملبی و المنتقم و امثاله صحیحاً و الامم الملبی و مثاله نسبة و اضافة الی عین موجوده
و کیف یکون الذات الموجوده تحت حکم مالمین بوجوده فکل یاذ کرم قوله لو شاء و ان شئنا لاجل هذا
الاصل فله الاطلاق و ما تم نقص رجوع الیه لا یطرق الیه اجمال فی سرمد العذاب کما فی سرمد النعمیم و لم یبق
الا الجواز و انه رحمان الدنیا و الاخرة انتهى کلامه

فصل حکمة فتوحیه فی کلمه صاحیه

(شعر) من الإیمان آیات الکاتب یعنی ایها الظاهر اولان آیات الهیه تک جمله سندن آیات رکاب که انلر
هر برسی برنی به مختصه و رتبه تک صالح علیه السلام و زرافه محمد علیه السلامه اختصاصی کبی و یوحکم
شیخ رضی الله عنه رکاب ایلد یزرافه صالح علیه السلام جمله مجزیه سندن و یونلرک دعوا سندن محبتده
ناقص الیه الیه الیه آیات آی و رکاب و کیمه تک جمیع در قبائل قبیله تک جمعی اولد یعنی کبی و کیمه دخی
مقصوده و صولی ایچون هر کوب اولان شیده و یا خود رکیمک جمیع در لائل دلیلات جمعی اولد یعنی کبی و لکن
و قنا کیم افراس عجم و عربدن جمیع طوائف رکوبه شامل اولدیه و هیجانک استعما فی عرب مخصوص اولوب
براری غیر متناهی ده اولان طرق معطنه تک قطعیه شیب و هیچ مختصه اولدیه یونده رکابندن مراد نجیب
ایلده جند و رکاب ایله ریکان در برسته کیم رکاب خیله فرمان دیر و یونلرک دخی کل انبیا و افراد اولیانک و انلرک ام

وایاعلی بنک هم و اعمالنندن کنایه در که انلری مقصدا علی اولان کاله ایصال ایدر پس * ان سبکیم لنی *
انلردن هر برسی برمی که مخصوص در کیمسی مرکب همته را کیدر و کیمسی مرکب عله را کیدر و یونلرک
طرق مختلفه اولغله زیر الطرق الی الله بعدد انفاص الخلاق هر برسنک مذهب خاصی و طریق خاصی و اردر
و طریق حسیه انک مرکبی و اردر و طریق اختلافی هر برسنک رب خاصی اولان اسمک اقتضای حسیه در
واسم حاصل ربوبیتنه هر برسنک اختصاصی انک استعداد ذاتی حسیه در انکچون (و ذلک للاختلاف
فی المذاهب) دیدی یعنی هم و اعمال اولان و ککائیده تعداد ایدیک و انلر آیات الهیه دن اولد قزنده مذهبده
اختلاف اولد یغندن اوتریدر زیر مذهبک اختلافی مذهب اوزره یونلرک توافقی آخذه اولان اسمک ایلانک
اختلافی حسیه در و انلرک دخی اختصاصی استعداد ذاتیه مختلفه حسیه در یعنی هم و اعمال اولان
رکابیده تعداد مذاهبک تعددن اوتریدر که و کذلک انلر آیات اولد قزنده مذهب مختلفه حسیه در انلر ایله
قطع منازل اولد یغندن اوتری و انلر مقصدا علی به موصله اولوب دلائل اولد یغندن اوتریدر و دخی رکابندن
مراد نفوس حیوانیه به صورت اولان صورت جسده در و انلرک رکابی نفوس ناطقه اولان ارواح انسانیه
کمالیه در بر نفوس انسانیه حد کاله بالغه اولمز الا انلرک مرکبی اولان صورت جسده ایله و صورت جسده ایله
سرکت ایتر الا قوت الهیه ایله و رکاب آیات الهیه اولد یعنی سیر الی الله ده اختلاف اولد یغندن اوتریدر سائرینک
اذواق خاصه لری اعتبار ایله) (فهم فاعلمون بها حق) فهم قولنده ضمیر رکاب قولنک مدلولی اولان ریکانه
را جندر پس آیات رکابله قطع منازل و طی مراحل ایدن ریکانندن بعضدر شول جماعت که آیات رکابله
طریقده و سیر الی الله ده فاعلمدر حق قیامله و آیات الهیه ایله حق قیامله اول وقت قائم اولور تا کیم دواتلردن
قانی اوله و حقه باقی اوله پس هم و وحدت قننده آیات حقه حق قیام ایله قائم اولور و حق انلرک ذوات
و قوارینک و صورینک و ذهاب و مراکب و مذهبینک عینی اولور * آلا الله الدین الخالص * پس انلرک سیر لری
سیر الله اولور (و منهم قاطعون بها السیاس) و اول ریکانندن برجماعت رکاب ایتله سباسبی قطع ایدر
سباسب جمع سباسبدر و سباسب پیدا و صحرادر یعنی عالم ملک و شهادتک براری و صحرادر سباسب استدلال ظاهر
طریق اوزره قطع منازل ایدوب انده و اله و حاکم و مقصوده غیر واصل اولوب قاصر اولدردر پس انلر طریق
حقده رکاب اولان آیاتله حق قیامله قائم دکلدر انلر عقول و نظری حسیه ایتاقی صرف ایدوب سباسب
ایتدیلر پس شیخ رضی الله عنه یوایکی فرقه بی بری برندن فرق ایدر (فاما القاطعون فاهل عین) فاما حق قیامله
طریق حقده آیات حق اولان رکابله قائم اولد پس اهل عیندر عیان و شهود اصحابدر فاسی بصیرت
اوزره الله دعوت ایدر و دعوتده صادقدر و یونلرک عیندر مقصود بالذات یونلرک جمیع قاصدنک
قصدی یونلرک در (و اما القاطعون هم الجناب) و اما براری استدلالی و مختاری ضلالتی حقیقت علمدن
محبوبیه و وهمله مشویه اولان عقول ایله قطع ایدلر انلر جنابدر یعنی ام و اساعدر که حقده دعوت اولور
وجهاده و مصالح دینی و دنیویه ده استعمال اولور و حیوانات کبی پس انلرک تعین مقصود دکلدر
بالتبع مخلوق و مقصود در و کذلک جناب دخی جنبه تک جمیع در جنبه دخی جنودن فیه در و جنوب
بعد معنانه در یعنی حقدن بعد ایدر) (و کل منهم و یأتیهم منه * فتوح غیوبه من کل جانب) (یعنی فاعلمون ایله
قاطعوندن هر را حده الله دن کاور حقل غیوبی فتوحی هر جانبندن یعنی من عند الله اصکا مخصوصه
اولان غیوب فتوحی که غیب ذاته و انک الهی و رب خاصی اولان اسمک غیبده و دخی انک حقنه حقله علی
غیبده و عین نایه می غیبده در اکابر جانبندن واصل اولور و بتقدیر اوزره منه و غیوبه ضمیر لری حقده راجع
اولور و کذلک کلک مدلولی اولان افرادن هر برفرده دخی راجع اولق جائزدر یعنی هر را حده عین نایه می
و استعداد ذاتی و رب خاصی خزانه سنده مخزنه اولان تجلیات و اعطیات فتوحی اکانندن واصل اولور و دخی
استعداد مجموعی و اعمال و افعالی و عقیده می و صفات و اخلاقی غیوبده انلر مقتضای اولان جزا و نوبتک
فتوحی هر جانبندن واصل اولور و لکن صنف اولک فتوحی که حقله قائمدر دنیا و آخرت انلر ملازمه در
و حق انلر انلر نفوسه ملائمه اولان فتوح ایله مجازات ایدر که چه کیم دار استلا اولان دنیا ده صور استخوانده
بعض امور ایله حق انلر ایله معامله ایدر که بحسب الظاهر غیر ملائمه در اما انلرک تنایع و غمراقی ملائمه در پس

من کل الوجوه اندک مجازاتی ملائمه در وصف ثانیست فتوحی که سباسبی قاطعه در اکر داعی به ملائمه اجابت
ایوب اکا اطاعت ایدرسه وانک طریق اوزره سالول ایدوب انک سنی وسیری اوزره سیر ایدرسه و جمیع افعال
وانوالده و اخلاق و احوالده اکا تابع اوله حق اولورسه اکا باب مجازات انک طبعنه ملائمه اولان فتوح ایلده فتح
اولور و اکر داعی به غیر ملائمه اجابت ایدوب کفر و عصیان و انکار و طغیان ایلده مخالفت اید چک اولورسه
اکا باب مجازات فتوح غیر ملائمه ایلده فتح اولور و منه ضمیری حقه راجع اولوب غیوبه ضمیری دخی احدیه
راجع اولوب دخی جائزدر و عکس اوزره اولوب دخی جائزدر و فتوح دخول کبی مفرد اولوب جائزدر و فتح ایچون
جمع اولوب جائزدر قلوب قلبک و ذنوب ذنبک جمعی اولوب دخی کبی وقتا کیم شیخ رضی الله عنه بوحکمته فاتحیه ایلده
و باخره فتوحیه ایلده تسخیه ایلدی پس بوحکمته مشرعی سر ایجاد ایلدی که اول فتح اولوب کسیدور پس
ایتدی (اعلم و فکرت الله ان الامر مبین فی نفسه علی الفردیه) (شودله یل الله تعالی سنی موفقی ایلدون تحقیق
امر ایجاد نفسه و ذاتده فردیه اوزره مبتدیر و فردیه خواص عدد دندر فرد زوج مقابله سنده در پس
مادامکه منشأ عدد اولان واحد ثلثیه ایلده متعدد اولیه فردیت حاصله اولور (واوایه التثلیث وهی من التثلیثه
فصاعدا فالثلیثه اول الافراد) (و فردیت ایچون تثلیث حاصلدر پس فردیت ثلاثه دن حاصله در و ثلاثه نیک
ما فرقی اولان اعداد دن و لکن اولکی مرتبه می ثانی در پس ثلثه افراد اولور یعنی افراد اولی ثلاثه در
ثالثه ثانی و مادونی افراد دن دکادر) (وعن هذه الحضرة الالهیه وجد العالم) (و بوحضرت الهیه دن که تثلیثی
متضمنه اولان فردیت در عالم موجود اولدی زیرا ذات الهیه ارادت و قول ایلده متعینیه اولمیه اندن ایجاد
صادر اولور زیرا احدیت حیثیتله ذات الهیه دن برشی صادر اولور پس اگر بولاردن یعنی ذات و ارادت
و قولدن برشی ناقص اولیدی عالمک وجودی ممکن اولور دی) فقال تعالی انما قولنا لشيء اذا اردناه ان نقول له
کن فیکون (زیرا حق تعالی ایدی تحقیق بریم بر شیه قولور اول شیک وجود نه ارادته تعلق ایدکده اکا کن
دیگدر پس کن قولانک بزدن صدوری قنده اول شیء موجود اولور) (فهذه ذات ذات ارادة وقول
ولولا هذه الذات و ارادتها وهی نسبة التوجه بالخصیص لتکون امرنا) (فهذه قول ذات ذات اشارتدر یعنی پس
بذات که انما قولنا) قولنده ضمیر مستکام اندن کنایه در و باخود حضرت الهیه اولان حضرت فردیتده
متعینیه اولان ذات موجوده ارادت و قول صاحبیدر و اگر بوزات موجوده اولمیه دی و دخی آنک ارادتی اولمیه دی
و ارادت بر امرک تکیونی تخصیصه ذات حقک توجیهی نیستدر (ثم لولا قوله عند التوجه کن لذلك الشيء
ما كان ذلك الشيء) اندکصر که اگر حقک اول شیه توجیهی قنده اکا آنک کن قولی اولمیه دی اول شیء موجود
اولور دی پس اگر ذاتک وجودی و ارادتک تعلق و كذلك حقک کن قولی اولمیه دی بونلک تحقیق قنده
موجود اولان شیء موجود اولور دی پس ذات و ارادت و قولدن تثلیث حاصل اولدی و تثلیثده فردیت ظاهره
اولدی و عالم فردیتدن موجود اولدی کن قولی قوله قولک مقولیدر و قوله قولدن بدل اولوب و اعطف بیان
اولوب جائزدر ما کان ذلك الشيء قولی موضع اولده واقع اولان لولکله سنک جوابیدر (ثم ظهرت الفردیه الثلاثیه
ایضا فی ذلك الشيء) یعنی ذات موجوده ایچون فردیت ثلاثیه ثابته اولور قد ذکره كذلك فردیت ثلاثیه اول
شیء قابله ظاهره اولدی (وبها من جهة مع تکیونه و انصافه بالوجود) (و شیء قابله ظاهره اولان فردیت
سبیلله اول شیک طرفه دن آنک تکیونی و وجودیه آنک انصافی صحیح اولدی پس شیک تکیونی کندی
نفسی طرفه دن اولان فردیت ثلاثیه ایلده در زیرا اگر بوفردیت قابله اولمیه دی فردیت الهیه ایچون تأثیر
اولور دی بلکه فردیت ثبوتی اولور دی زیرا حق ایچون فردیت ثبوتی شیک فردیتده متوقفدر) (وهی شیکیه
و جماعه و امتثاله امر مکونه بالایجاد) (و شیک فردیتی شیک شیکیتدر که علم الهیه ثابته در و آنک جماعه
یعنی قول الهی استماع انجیر و دخی کندی وجودی ایجادیه مکونه واقع اولان امریه آنک امتثالیدر
پس شیء قابل طرفه دن آنک ایجاد فی موجب اولان آنک فردیتدر و موجود طرفه دن موجب اولان موجودک
فردیتدر) (فقابل ثلاثه ثلاثه ذات الثابته فی حال عدسها فی موازنه ذات موجودها و جماعه فی موازنه
ارادة موجوده و قبوله بالامتثال لما امر به من التکونین فی موازنه قوله کن فیکون هو) (پس ثلاثه ثلاثیه
مقابل اولدی شیک علم الهیه عدهی حالده ثابته اولان ذاتی آنک موجودی اولان حقک ذاتی موازنه در

اول شیک کن قولی جماع ایحیی آنک موجودی اولان حقک ارادتی موازنه در و اول شیک قبوله امتثال
ایتمکله شول امره که آنک موجودی اکا تکیوندن اول امر ایلده امر ایتدی موجودی اولان حقک کن قولی
موازنه در پس اول شیء قابل موجود امریه امتثال ایتمکله موجود اولدی و تکیون تکیونده مبالغه
ایچوندر بالامتثال قولی قبوله قولنده متعلقدر و بالامر قولی بالامتثال قولنده متعلقدر و قبوله قولنده دخی
متعلق اولوب جائزدر و امره قولنده ضمیر فاعل موجوده راجعدر و ضمیر مفعول شیه راجعدر و به ضمیری امر دن
عبارت اولان مایه راجعدر و من التکونین قولنده من بیانه در مایه بیان ایدر فکان هر قولنده ضمیر منفصل
بعض نسخ معجمه ده واقع اولدی (فنسب التکونین الیه فلولا انه فی قوته التکونین من نفسه عندهذا القول
ما تکون فیما اوجدها لشيء بعد ان لم یکن عند الامر بالتکونین الانفسه) (پس حق تعالی فیکون قولنده
تکونی شیه نسبت ایتدی یعنی امرک صدوری قنده شیء کندی نفسندن متکون اولدی پس اگر
کن اولان امرک قولی قنده شیک قوتده کندی نفسندن تکیون اولمیه دی اول شیء متکون اولور دی پس
بوشی معدوم اولور قد ذکره آنک تکیونه امرک صدوری قنده ایجاد ایتدی الا کندی نفسی پس شیک
کندی نفسی ایجاد ایتدی علم الهیه واسم باطنده ثابت ایکن امر الهینک و قوی قنده آنک ظهوریدر زیرا
هر شیء کم غیبیه و علم الهیه ثابت اولور آنک قوتده ظهور و اردر زیرا اسم باطنک ذاتی بعینه اسم ظاهرک
ذاتیدر و قابل دخی بعینه فاعلدر و حق ایچون ایکی بد ثابته در پس برید ایلده فاعلدر و برید ایلده قابلدر پس
فعل فاعل ایچوندر و قبول قابل ایچوندر (امدی) علم الهیه ثابت اولان و رأی عینده معدوم اولان
شیک تکیوننه ارادتک تعلق و امرک صدوری قنده اول شیء متکون اولور پس اگر اول شیک علم حقه
ثبوتی و شیکیتی اولمیه دی و کن قولنده جماعی و تکیونه استعدادی و قبول ایتمکله قابلیتی و امره امتثال ایتمکله
اعلیتی اولمیه دی اول شیء متکون اولور دی پس انی کندی نفسی ایجاد ایتدی و لکن حقه و حقه ایجاد
ایتدی) (فانیت الحق تعالی ان التکونین لشيء نفسه) (بالجرتا کیدلشی) (للا لالحق والذى للحق فيه امره
خاصه) پس حق تعالی اثبات ایلدی فیکون قولنده که تحقیق شیک تکیونی شیک نفسی ایچون ثابته در
حق ایچون ثابت دکادر و شول شیک شیک تکیوننده حق ایچون ثابته در خاصه حقک امریدر غیر دکادر
(وکذا أخبر عن نفسه فی قوله انما امرنا لشيء اذا اردناه ان نقول له کن فیکون فنسب التکونین لنفس الشيء عن
امر الله وهو الصادق فی قوله وهذا هو المقول فی نفس الامر) (و ذکر اولوب دخی کبی حق تعالی کندی نفسندن
اخبار ایلدی) (انما امرنا لشيء اذا اردناه ان نقول له کن فیکون) (قولنده) پس عن امر الله واقع اولان تکیونی
حق تعالی شیک نفسه نسبت ایتدی زیرا کن امر ندن صکره بکون دیدی و حال بوکه حق تعالی قولنده
صادقدر (ومن اصدق من الله قیلا) و تکیونی شیک نفسه نسبت ایتمکله نفس امرده امر مقولدر اگرچه کیم
لفظ مجمل اولدی که تکیون امر اولان حقه نسبت اولور و لکن تحقیق اقتضا ایدر که ما موربه اولان تکیون
شیء قابله کامن اولور و امر ایلده ظاهر اولور پس تکیون ما وره نسبت اولور و امره نسبت اولور نفس الشیء
قولنده لام الی معناه سنه در بقال نسب الیه و له یعنی عن امر الله قولنده عن تکیونه متعلقدر) (کایقول الامر
الذى يخاف ولا يعصى) عن البناء للمفعول (فیهما العبد فیهما العبد الامر سیده فلیس للسید فی قیام
هذا العبد سوى امره بالقیام والقیام من فعل العبد لا من فعل السید) (تکونین شیء اموریه نسبت اولور دیتنه
شیخ رضی الله عنه مثال ابراد ایدر یعنی اکا بکزر که شول امر که اندن خوف اولور و راول عصیان اولور کندی
عبد نه قم در پس عبد کندی سیدی امر نه امتثالا قائم اولور پس عبدک قیامنده سید ایچون بوقدر عبده
قیام ایلده امر ندن غیر قیام عبدک فیهما سیدک فعلنددر سیدک فعلنددر دکادر پس عبدک فیهما اولان قیام سیده
نسبت اولور قیامه امر ایدوب اکا سید اولدیغندن غیر زیرا آنک قیامه امری سبیلله عیددن قیام صادر
اولدی پس سببیت اعتباریه فعل سیده نسبت اولور و در اعتباریه کانسبت اولور پس علم الهیه ثابت
اولان و رأی عینده معدوم اولان شیء وجود علیه موجوددر عدم صرف ایلده معدوم دکادر پس آنک
تکیونی امر الهینک صدوری قنده اول صورت علیه اوزره امر الهی به امتثالا آنک ظهوریدر پس اول
صورت معدوم اوزره شیک ظهوری حقه اسناد اولور زیرا ظهوری شیء طرفه دنر حقک طرفه دنر انحق

ظهور امر در امری عدم ورودی قنده اولی شیء به بالقوة علم الهیة ثبوت اوزره باقی قالور پس فعلک
 صدور ایچون فاعل امر دن منفعل مأموردن لابدور پس بوجه اوزره الله تعالی ایچون حجة بالغة
 ثابته اولور که شیء صورت علمیه شیء اوزره ظاهر اولدقده انک قیاسی ومذاهب حقه اسناد ایضا کاسناد اولور
 مقام اصل التکوین علی التثلیت ای من التلثة من الجانبین من جانب الحق ومن جانب الخلق (پس تکرورینک
 اصلی تثلیث اوزره قائم اولدی یعنی جانیبیدن جانب حق دن وجانب خلق دن شیتیت وجماع وامتثالدر پس
 تکرورین ایچون جانیبیدن جانب حق دن وجانب خلق دن ثلاثه دن قائم اولدی جانب حق دن ذات وارادت
 وقولدر وجانب خلق دن شیتیت وجماع وامتثالدر پس تکرورین ایچون جانیبیدن تثلیثک ثبوتی لازمدر
 پس اسکر تثلیثین متضمن اولدیغی افراددن برسی ناقص اولورسه تکرورین قائم اولزدری) (ثم سری ذلک
 فی ایجاد المعانی بالادلة فلا بد فی الدلیل ان یکون مرکبا من ثلاثة علی نظام مخصوص وشرط مخصوص
 وفی نسخة معیجة) (وصورة مخصوصة مکان وشرط مخصوص وحينئذ ینتج لابد من ذلک) (یعنی تکرورین
 تثلیث اوزره قائم اولدقده نصکره تثلیث ادله الیه ایجاد معاینده ساری اولدی پس دلیلده لابددرکه ثلاثه دن
 مرکب اولان نظام مخصوص وشرط مخصوص اوزره ویاخود صورت مخصوصه اوزره وپوتقدیر اوزره دلیل
 مقدماتی نتیجه فی منتج اولورالیه نظام مخصوص اوزره تکرورین لابددر پس دلیل اکر اقراری اوله حق
 اولورسه حدود ثلثه دن مرکب وبریسی اصغردر وبریسی اکبردر وبریسی حد اوسطدر واکر دلیل استثنائی
 اوله حق اولورسه پس مقدم ونایلدن وضعدن ویا رفعدن مرکب اولور) (وهوان ترکیب الناظر دلیله
 من مقدمتين کل مقدمة تحتوی علی مفردین فیکون اربعة واحدا من هذه الاربعة بتکرور فی المقدماتین لترتبط
 احدهما بالآخری کالنکاح فیکون ثلاثة لا غیر لتکرار الواحد فیهما) (ونظام مخصوص بودرکه دلیله ناظر اولان
 اهل نظر دلیلی ایکی مقدمه دنکه برسی صغری وبریسی کبر در ترکیب ایدرکه هر مقدمه ایکی مفردی حاویه
 اوله پس مفرد درت اولور وپودرتدن بر مفرد مقدمه متینده متکرور اولور واول حد اوسطدر تا کیم مقدمتینک
 برسی اخیاره مرتبه اوله نکاح کبی که زوجین ینتی مرتبطدر ویاخود نکاح شرعینک حصولی کبی که
 زوجله زوجهدن وشاهد دن لابددرکه ینهماده مرتبطدر حد اوسط کبی پس مفرد اوج اولوراندن غیری اولز
 زیر مقدمه متینده بر مفرد مکرردر پس ادله الیه معاینه انک ایجاد تثلیثدن حاصل اولور صیغه تذکیر الیه
 یکون قولنک ضمیری مفرد راجع اولور) (فیکون المطلوب اذا وقع هذا الترتیب علی الوجه المخصوص وهو ربط
 احدي المقدمتين بالآخری بتکرار ذلک الوجه المفرد الذی به صح التثلیت) (پس مقدمتیندن مطلوب اولان
 شیء حاصل اولور چنکم بوترتیب وجه مخصوص اوزره واقع اوله اوجه مخصوص مقدمتیندن برتسنتک اخیاره
 وبتطیدر اول وجه مفرد که انکله تثلیث صحیح اولدی تکروری سببیلده وبعض نسخه ده الواحد المفرد واقع اولدی
 ومفرد کسر رالیه افراددن اسم فاعلدر یعنی مقدمتینده انک تکروری سببیلده نتیجه نک مجموعی وموضوعی
 فرد ایدر وشخص رضی الله عنک بوند نصکره قالوجه الخاص هو تکرار الحادث قولی نسخة اولای مؤیددر
 (والشرط المخصوص ان یکون المحکم اعم من العلة او مساویا لها وحينئذ یصدق) (وترکیبده شرط
 مخصوص حکم علتدن اعم اولمقدر ویاخود کاساوی اولمقدر وپوتقدیر اوزره یعنی دلیل نظام مخصوص
 وشرط مخصوص اوزره مرکب اولیچق حکم صادق اولور وحکمدن مراد نتیجه ده محکوم به اولان شیتدر
 وپویسته کلیه کبرادر وعلتدن مراد حد اوسطدر زیر احد اوسط نتیجه ده حکمک علتیدر وحکمک اعم
 اولدیفته مثال الانسان حیوان وکل حیوان جسم فالانسان جسم قولزدر پس جسم حکمدر واول
 حیواندن علتدر اعمدر زیر هر جسم حیوان دکلدر وحکمک مساوی اولدیفته مثال الانسان حیوان وکل
 حیوان حساس فالانسان حساس قولزدر وحساس حیوانه مساویدر حد اوسط علتله تسبیحه اولندی
 زیرا قیاس ایچون علت صوریه کبیدر بلکه نتیجه نک حصواته علتدر زیر اکر حد اوسط اولیه حق اولورسه
 مقدمتین بیتده نتیجه حاصل اولز (وان لم یکن كذلك فانه ینتج نتیجه غیر صادقه) واکر چه کیم علتدن اعم
 ویاخود کاساوی اولیه حق اولورسه پس حکم نتیجه غیر صادق فی منتج اولور مثلاً کل انسان حیوان
 و بعض الحيوان فرس قولز کبی پس کل انسان فرس وبعض الانسان فرس صادق اولز پس نتیجه نک

وحکمک صدق ترکیبک شرط مخصوص اوزره اولمسیدر وعدم صدق نتیجه نک شرط مخصوص اوزره
 اولمسیدر) (وهذا وجودی العالم مثل اضافة الافعال الی العبد مع مراعاة نسبتها الی الله اضافة التکوین
 الذی یجن یصدده الی الله مطلقا) (یعنی نتیجه غیر صادق نک انتاجی ویاخود نتیجه نک عدم صدق عالمده
 موجوددر افعالتک عبده اضافتی کبی انک الله نسبت ایتمکدن انکرمعرا اولدیغی حالده یعنی چنکم ذل
 عبده اسناد اولیه که عبدا انک فاعلدر حق طرفندن امر الیه ویاخود افاضه وجود ایتمکله اول فعل حقه
 نسبت اولمقدن معرا اولدیغی حالده پس نتیجه غیر صادق اولور زیرا عبدا فاعلدر و فاعلک کندی نفسندن
 وجودی بودر پس نتیجه نک حصولده قابل کندی نفسیلده کافی دکلدر زیر برشی که کندی نفسندن
 موجود اولیه انک وجودی آخر دن مفاد اولان شیء آخری نتیجه ایجاد ایدر یلور پس فاعلدن لابددر وفاعل
 حقیقتده حقدور وعبدا حقت وجودیلده موجوددر انک قوتیلده متصرفدر پس عبدا قابل حقت وجودیلده
 فاعل اولور پس عبده اولان حقت وجودندن قطع نظر فعلی عبده اسناد ایتمک صحیح دکلدر ویاخود
 شول تکرورینک مطلقا الله اضافتی کبی که بر انک صدقده این یعنی افعالی مطلقا الله اسناد ایتمک عین عبده دن
 افعال معرا اولدیغی حالده صحیح دکلدر زیرا فاعلدن اثر قابل سزم تصور دکلدر پس فعل مطلقا حقه اسناد
 اولمز پس اضافتیندن هر برسی کذب محضدر زیرا تکرورینده امر حقدندر وتکرورین عبده دندر) (والحق
 ما اضافه الی الله شیء الذی قیل له کن) (وحال بود که حق تعالی تکرورین مضاف قیلدی الاشول شیت که جانب
 حقدن اکا کن دینلدی پس حق تکرورین شیته اسناد ایدر امر الهی به انک امتثالی قنده پس تکرور
 امر الله دندر وتکرور امره امتثال شیتدندر (ومثاله اذا اردنا ان نسقط) ای ان نورد دلیللا (علی ان وجود
 العالم عن سبب فقول کل حادث فله سبب فعنا الحادث والسبب ثم نقول فی المقدمة الاخری والعالم حادث
 فنکر والحادث فی المقدماتین والثالث) ای المقدر الثالث (قولنا العالم فانتج ان العالم له سبب قطهر) وفی نسخة
 (وظهر فی النتيجة ما ذکر فی المقدمة الواحدة) وبعض نسخه ده الواحدة قولی واقع اولدی (وهو السبب) یعنی
 نظام مخصوص وشرط مخصوص اوزره که انک انتاجی صادقدر ثلاثه دن مرکب اولان دلیلت مثالی چنکم
 بز دلالتک بر دلیل ابرار ایدر وز عالمک وجودی سبیدن حاصل اولدیفته یعنی بز ان وجود العالم عن سبب دینک
 پس انک دلیلده بز دیرز کل حادث فله سبب وپوه مقدمه کبرادر یعنی هر حادث ایچون بر سبب حاصلدر پس
 بز الیه الحادث والسبب موجوددر یعنی مقدمه دن الحادث والسبب قولز ایخدا یدر وحقایدر زانده نصکره
 مقدمه اخیاره که مقدمه صغراد بز دیرز والعالم حادث وعالم حادثدر پس مقدمه متینده حادث متکرور
 اولدی ومفرد ثالث که حد اوسطدر بز العالم قولزدر که مقدمه متینده تثلیث انکله حاصل اولور پس دلیل ان
 العالم له سبب نتیجه سنی انتاج ایدر پس مقدمه واحده ده که مقدمه کبرادر ذکر اولان شیء نتیجه ده ظاهر
 اولدی واول شیء مذکور سببیلدر یعنی نتیجه ده سبب ظاهر اولدی ومقدمه ده انکله حکم اولدیغی کبی نتیجه ده
 دخی انکله حکم اولوب له سبب دینلدی پس ان وجود العالم عن سبب مدعایر ده دلیل ابرادی بودر که در
 ترتیب کل حادث فله سبب والعالم حادث فله سبب وپوشکل رابعدر که انده حد اوسط کبرادر مجموعدر وصغراد
 موضوعدر وشکل اوله رد اولوب دینلور العالم حادث وکل حادث فله سبب فیخرج العالم له سبب پس مقدمه ده
 مذکور اولان سبب نتیجه ده ظاهر اولدی) (فالوجه الخاص هو تکرار الحادث والشرط الخاص هو عموم العلة
 پس مثال مذکورده وجه خاص حد اوسط اولان الحادث قولنک مکرر اولمسیدر وشرط خاص عاتک عموم
 اولمسیدر یعنی وجودک علی وسیعی عام اولمقدر زیرا هر شیء که حادثدر وجودنده اول شیء بر علتله وپرسیده
 محتاجدر وعموم الیه قولنندن مراد خارجده علتک عمومیدر که عالمک حد وشنه سبب اولان شیتدر که مثال
 مذکورده انکله حکم اولندی وعین حکم اولدی واول له سبب قولزدر برهانده حد اوسط اولان علتک
 حادثدر مراد دکلدر زیر برهانده علت حکمک علتدر وجودک علی دکلدر پس مراد اولان وجودک علتیدر که
 انکله حکم اولور واولدیغی عین حکمدر) (لان الله فی وجود الحادث السبب وهو عام فی حدوث العالم عن الله)
 زیرا حادثک خارجده وجودنه علت سببیلدر و سبب عامده الله تعالی دن عالمک حد وشنه پس سبب حادثه نسبت
 اولدقده آنک عام اولدیغی بودر زیر سبب حقه شاملدر زیرا کن امریله حق تعالی حقایق عالمک تکرورینده امر

ايدردخي عالمه شاملدوزير عالم استعداد غيبيله امر تكميل استماعي قنده متأثر اولغله امره امتثال ايدوب
 مـ تـ كون اولور قال الشيخ رضي الله عنه في الباب الثاني والثمانين وما تقي الفتوحات والمالم يصح الوجود اعني
 وجوده سالم الا بالقول من الله والسماع من العالم بظاهر وجود طرق السعادة وعلم الفرق بينهما وبين طرق
 الشقاء الا بالقول الالهي والسماع الكوني وبسبب معنوي ويدر وبسبب سبب خلقي به دخی شاملدر بوجوه خلق
 وجودی بر مخلوقك وجوده كه اندن مقدم مخلوقدر نسبت اولنديني كبي يانست فعليله ايله ويانست
 خاصه ايله وبسبب عقل اولدن غيري جميع موجوداتده موجوددر وحدوث خارجه عالمه مخصوصدر
 وحدوث دخی محدثاتك كايسته نسبتله عامدر ولكن سبب اندن اعددر بونقدر اوزره في حدوث العالم قولنده
 في طرق معنائه در وبسبب ذي السبب اولان شينه نسبتله حادثن اعم اولديني اعتبار اولند قد پس ديك
 اولور عالمك حدودي ايجون سببك في عالمك الله من حدوثن اعددر بر اشول شي كه انكيجون سبب حاصلدر
 عالمك وعالمك الله من حدوثن انكيجون اعددر زيرا اسماء الهية وصفات ربانية عالمك دكادر ولكن بوندر
 حضرت الوهيدة محققه اولقده فيض اقدسه ونفس رحمانى وعمانى به محتاجه در (اعني الحكم) يعني السبب
 قولند بنم مراد حكمدر له سبب ديكله يعني عالم ايجون سببك ثبوتله حكمدر * پس حادثه حدودك على
 وبسبب عام اولديني كبي مثال مذكوره سبيله حكم دخی بونده عام اولور * پس عموم العلة قولند مراد
 خارجه عام اولان سبيله حكم دخی بونده عام اولور * ته كيم بوندن اول والشرط الخصوص ان يكون الحكم
 اعم من العلة اومساويالها ديدى پس سبب اولان حكم اعددر حكمك علتندن كه حدوددر * پس بوقياس
 كبرى كايه اولور * پس نتيجة صادلة اولور (فحكمك على كل حادث ان له سببا سواء كان ذلك السبب) اي
 سبب الحكم في البرهان وهو الحد الاوسط (مساوي الحكم او يكون الحكم اعم منه فيدخل تحت حكمه فتصدق
 النتيجة) پس بر هر حادث اوزره حكم ايدركه تحقيق انكيجون سبب ثابتدر كل حادث فله سبب ديكله على
 الكويه در كل برهانه حد اوسط اولان سبب كه بزم مثال مزده الحادث قولند در حكمه مساوي اولسون فحكمك
 بزمثالده حادثن حدوث ذاتيله حادثي مراد ايليك زير حادث ذاتيله حادث مساويدر شول شينه كه انكيجون
 سبب حاصلدر وركل حكم اندن اعم اولون فحكمك بر حادثن حادث زمانى مراد ايليك * پس حادث سببك
 حكمي تحتته داخل اولوره پس نتيجة صادلة اولور زير اقباسك شرطى اولان كايه كبرى انده موجوددر
 (فهذا ايضا قد ظهر حكم التثليث في ايجاد المعاني التي تقتض بالادلة) كلامه تقديم وتأخير وارداى فلهذا
 حكم التثليث قد ظهر في ايجاد المعاني التي تقتض بالادلة ايضا فلهذا مبتدادر مذكوره اشارت ايدرو حكم
 التثليث قولى ندادن بدادر وباخود عطف بياندر وقد ظهر ضميرى حكمه راجع وظهر جله سبب مبتداتك
 خبريدر پس مذكور يعني حكم تثلث تحقيق ظاهر اولدى شول معانيك ايجادنده كه ادله ايله اكتساب
 واصطبار اولور ايجاد عامده تثلث ظاهر اولديني كبي وجازدر كه هذا مبتداه وحكم التثليث قولى خبر اوله
 وقد ظهر جله سبب حكم التثليث قولى ايجون صفت واقعه اوله يعني حكم مذكور شول تثلث حكميدر كه
 ادله ايله اكتساب اولنان معانيك ايجادنده ظاهر اولدى وهذا مبتداه اولوب حكم التثليث قولنده اشارت اولق
 جازدر * پس وقد ظهر جله سبب اكابر واقع اولور يعني بوحكم تثلث تحقيق ظاهر اولدى ادله ايله اكتساب
 اولنان معانيك ايجادنده (فاصل الكون التثليث) (پس مقدمات مذكوره در ظاهر اولدى كه كونك
 اصلي تثلثدر جانب حقدر وجانب كك وندن پس فاصل الكون التثليث قولى فقام اصل التكوين على
 التثليث قولند بوجله كايه ترتيب اولنان مقدمات ايجون نتيجة كبي اولدى (ولهذا كانت حكمه صالح
 عليه السلام التي اظهرها الله تعالى في تأخير اخذ قومه ثلاثة ايام وعدا غير مكذوب) يعني كونك اصلي تثلث
 اولديغندن اوتري صالح عليه السلام حكمك كه الله تعالى اتي اظهرا ايلدى قومك اوج كون تأخيرنده
 وعد غير مكذوب اولدى يعني صالحك قومي اهلا كنده الله تعالى اوج كون تأخير ايدوب اوج كون تمام اولدقد
 انك وعدى صحيح اولديغتك حكمك بودركه اهلا كه استعداد اوج كونده حاصل اولور * پس اهلا تثلثك
 حصولي قنده حاصل اولدى ايجاد تثلثك قنده حاصل اولديني كبي اظهرا الله قولنده ضمير مفعول محذوفدر
 اى اظهرا الله وضمير حكمته عائددر وفي تأخير قولى كانت قوله متعلقدر وثلاثة ايام قولى تأخيرندن

مفعولية اوزره منصوبدر وعدا قولى نصب ايله كانت قولنك خبرى واقع اولور وعدا قولى فعل محذوف ايجون
 مصدر اولوب كانت قولنك خبرى محذوف اولق جازدر اى ولهذا كانت حكمه صالح في تأخير اخذ قومه
 ثلاثة ايام حيث وعدا غير مكذوب مبنية على التثليث يعني صالح عليه السلام قومي اخذنده الله تعالى اوج
 كون ايتديكك حكمك اوج كون وعد غير مكذوب ايله وعدا ايتديكي حقيقيه تثلث اوزره مبنية اولدى وفي
 تأخير قولى اظهرا قولنده متعلق اولق جازدر يعني صالحك حكمك كه الله تعالى اتي اظهرا ايلدى قومك اوج
 كون اخذى تأخيرنده وعد غير مكذوب اولدى وبعض نسخه ده وعد غير مكذوب رفع ايله واقع اولدى ته كيم
 محذوفك لفظيدر حكايه اوزره ايراد ايلدى * پس مبتداه محذوفك خبرى اولور اى وذلك وعد غير مكذوب (فان
 الوعد والتثليث) (صدقا هو) وفي نسخة) وهي الصيغة التي اهلكهم بها فاصبحوا في دارهم جايمين) پس صالح
 عليه السلام وعدى وباخود ثلثة ايام قولنده اولان تثلث صدق يعني نتيجة صادقه في اتناج ايتدى
 ونتيجة صدق شول صحيحه در كه حق تعالى انلرى اول صحيحه ايله اهلاك ايلدى پس انلر دارلنده جايمين
 يعني صدورلن ارضه واضعين يعني هالكين اولدقلرى سالد صباحه داخل اولدى بركه مقام لمرندن قيامه قادر
 اولدى بركه جثم الطار اذا نام والصق صدره الى الارض وكذا الانسان وبابه دخل * پس اوج كونده انلرك
 اهلا كنده استعداد حاصل اولدقد تثلث انلرى اهلاك ايدن صحيحه في اتناج ايتدى وهو ضميرى صدقه عائددر
 وضميرى اولدقد تجميعه عائد اولور وباخود صدقه عائد اولور خير اولان الصيغة قولنده تعليمندن اوتري ضمير
 ثابت ايراد اولدى پس شيخ رضي الله عنه تدرج ايله اهلا كه استعداد ايليك حصولن بيان ايدركه (قاول يوم
 من الثلاثة اصغرت وجوه القوم وفي الثاني اصغرت وفي الثالث اسودت) (پس اوج كوندن اولكي كون قوم
 صالحك وجوهى انده زياده صارى اولدى بونقدر اوزره اول قولى مبتداه اولور واصغرت بوجله سبب خبر اولور
 ونظرف مقدار اولور اى قاول يوم من الثلاثة اصغرت فيه وجوه القوم وجازدر كه قاول قولى اصغرت قولند
 نظرفيت اوزره منصوب اوله وبوجوه وفي الثاني وفي الثالث قولى دلالت ايدراى فاصغرت اول يوم من الثلاثة
 وجوه القوم يعني اوج كوندن اولكي كونده قومك وجوهى زياده صارى اولدى وانكيجي كونده زياده قزل
 اولدى وارچينى كونده زياده قاره اولدى * فلما كملت الثلاثة صح الاستعداد فظهر كون الفساد فيهم فسمي
 ذلك الظهور هلاكا * پس وقتا كيم ايامدن ثلاثة كامله اولدى اوج كون كامل اولدى هلاك اولغله استعداد
 صحيح اولدى پس انلرده فسادك كوني ظاهر اولدى پس اول ظهور هلاك ايله نتيجة اولندى * پس انلرك
 هلاكي صدق ايامدن تثلثك وجودي قنده حاصل اولدى * فكان اصغر وجوه الاشقياء في موازنة اسفار
 وجوه السعداء في قوله تعالى وجوه يومئذ مسفرة من السفور وهو الظهور كما كان الاصفار في اول يوم ظهور
 علامة الشقاء في قوم صالح عليه السلام) (پس اشقياء وجوهك اصفار اى الله تعالى كك وجوه يومئذ مسفرة
 قولنده سعدا وجهك اسفاري مواز قنده اولدى ومسفرة سفورون مأخوذه در وسفر دخی ظهوردر
 ته كيم اصفار اولكي يومه قوم صالحه شقاء علامتك ظهورى اولدى (ثم جاء في موازنة الاحرار الفائم بهم
 قوله تعالى في السعداء ضاحكة فان الضحك من الاسباب المولدة لاجرار الوجوه فهي في السعداء اجرار
 الوجبات) اندن صكره قوم صالح ايله قائم اولان اجرارك مواز قنده سعدا حقه الله تعالى ضاحكة قولى
 كلدى زيرا ضحك اجرار وجوهى مولده اولان اسبابنددر * پس ضحك سعداده وجهاتك اجراريدر فهي
 ضميرى ضاحكة قولنده عائددر وضاحكة قولند مراد ضحكدر ذكريب وارادت مسبب قيلندند روجه
 اولك فجي وحيك كوني وكسرى وضى وفخيله بكايك كوز الشده اولان يرى يقال الوجنة من الخدين
 وهما وجنتان) (ثم جعل في موازنة تغيير بشرة الاشقياء بالسواد قوله تعالى مستبشرة وهو ما اثره السرور
 في بشرتهم كما اثر السواد في بشرة الاشقياء) اندن صكره الله تعالى اشقياء بشره سواديله تغييرى مواز قنده
 كك بشرتك مستبشرة قولنى ايراد ايلدى * واستبشار شول شيندر كه سعداتك بشره لنده سرورك
 تأثيرندن ظاهر اولدى ته كيم سواد اشقياءك بشره سنده تأثير ايلدى بالسواد قولى تغيير قوله متعلق اولور
 (ولهذا قال في القرينين بالبشرى اى يقول لهم قولوا يؤمنون بالبشرى فيعدل بهم الى لون لم تكن البشر تصف به
 قبل هذا) (يعني سعدا ايله اشقياءك بشره لنده تأثيرك وتوعدندن اوتري مؤمنين ايله كافريندن فرقين حقه قنده

حق نه الی بشرایه قائل اولدی یعنی انله برقول دیرکه انلرک بشره لرده تأثیر ایدر * پس اول قولدن اول
متصفه دکل ایدی بوتقدیر اوزره فیعدل قولنک ضعیفی قوله راجع اولور ویهافولنده یا تعدیه ایچون واقع اولور
وضعیف بشره راجع اولور ویا تدرکه بعدل قولی ضیفه تأثیر الیه واقع اولور وبعدل ضعیفی بشره راجع اولور
وباسبب ایچون واقع اولور وضعیف معقول بشرایه راجع اولور (فقال فی حق السعداء یشرهم بهم برجه
منه ورضوان) پس حق تعالی سعدا حقنده (یشرهم بهم برجه منه ورضوان) دیدی (وقال فی حق الاشقیاء
فیشرهم بعذاب الیم) واشقیاء حقنده (فیشرهم بعذاب الیم) دیدی (قائل فی بشره کل طائفة ما حصل
فی نفوسهم من اثر هذا الکلام * پس فریقیندن هر بر طائفة نک بشره سنده تأثیر ایددی انلرک نفوسلرنده
بو کلامک اثرندن حاصل اولان شیء یعنی سعدا (یشرهم بهم برجه منه ورضوان) قولیه متأثر اولدی
بو کلام رحمت ورضوانی متضمن اولدیغندن اوتری * پس انلرک نفوسلرنده سرور ووجوددن واقع اولان تأثیر
بشره لرده مؤثر اولوب وچو هنری مستبشره اولدی واشقیاء دخی فیشرهم بعذاب الیم قولیه متأثر اولدی
وبوقول عذاب الیم متضمن اولغله پس عذاب الیم بشرایه انلرک نفوسلرنده تأثیر ایدوب ظاهر اولدی نفوسلری
اندن متأثر اولدی واول تأثیر انلرک بشره لرده تأثیر ایدوب ظاهر اولدی (خاطر علم فی ظاهرهم الاحکام
ما استقر فی بواطنهم من الماهوم فاثبتهم سواهم کالم یکن التکوین الانهم * پس فریقیندن هر بر طائفة نک
ظاهر لنده ظاهر اولدی الا بطنلرنده مفهومان مستقر اولان شیء یعنی انلرک بشره لرده انلر اوزره ظاهر
اولدی الا کلامک مفهومان انلرک بطنلرنده مستقر اولان شیء حکمی پس انلردن غیری انلرده برشی تأثیر
ایتمدی یعنی انلرده واقع اولان تأثیر انلردن غیری کسندن واقع اولدی ته کیم انلرک تکوینی واقع اولدی
الا کندی لرندن زیر انلرک بطنلرنده مستقر اولان تأثیر حکمی ظاهر لنده تأثیر ایددی ته کیم کن قولیه
انلر تکوین الیه مأمور اولدقلرنده انلرک ذواتلرنده اولان استعدادات خاصه لری وصلاحیت ذاتیه لری
حسبیه متکون اولدی و استعدادلری حسبیه انلردن تکوین واقع اولدی و لسان اشارت و تحقیق اوزره
دیلم اولور سعدا واشقیاءدن هر بر شیء ظاهر لنده ایمان و اعمال و افعالندن وعلوم و احوال و کالندن و کذلک کفر
و فساد و ضلال و عناددن ظاهر اولان شیء بطنلری اولان ذواتلرنده و اعیان ثابته لرده مستقر و ثابت و بطن
اولان شیدوره پس اثر نه کندی ذواتلرنده و اعماللری و وجوبه مجازات دخی کندی ذواتلرنده برته کیم
تکوین انلرک متکون اولغله قابیلری اولان اعیان قابله لرنددر * پس نه صورت اوزره اعیانده ثابت
اولدی لرده اول صورت اوزره تکوینی قبول ایدوب امر الیه متکون اولدی لر * پس تکوین انلرک اسناد اولیچون
انلرک ذواتده بالقوة اولان اعمال و احوال بلکه اعمال و احوال مقابله سنده واقع اولان مجازات بطریق احری
انلرک اسناد اولور * پس بوسردن اوتری شیخ رضی الله عنه (فله الحجة البالغة علی الناس) دیدی * پس ناس
اوزره الله ایچون حجة بالغة ثابت در ناس استعدادلریه اشقیاء اولدقلرنده زیر احوال فیض رحانیه انلرک وجود
اعطا ایدر * پس اگر انلرک ذواتده خیر و سعادت نه انلرک استعدادلری ثابت اولدیسه الله تعالی انک وجوددن
انلرک اعطا ایدر و اول وجود الیه انلرک دخی ظاهر اولور و اگر انلرک استعدادی خیرک خدی اولان شیء اوزره ثابت
اولدیسه آنک حسی اوزره الله تعالی انلرک وجود اعطا ایدر * پس انلرک صورت شقاده ظاهر اولور (وما ظلمهم
الله ولكن كانوا انفسهم یظلمون من فهم هذه الحکمة وقرها فی نفسه وجعلها مشهودا له اراح نفسه من المتعاق
بغيره واعلم انه لا یؤتی علیه بخیر ولا شر الا منه واعنی بالخر ما یوافق غرضه و یلائم طبعه و مزاجه و لغنی بالشر
ما لا یوافق غرضه و لا یلائم طبعه و لا مزاجه * پس برکسته که بوحکمت فردیه الهیه فی فهم ایلایسه وانی کندی
نفسنده تقریر ایلایسه وانی کندیسی ایچون مشهود ایلایسه یعنی انی کندی نفسی مرآتده تقریر ایدوب
مشاهده ایلایسه و انک مشاهده سیه قریر الیم اولسه کندی نفسنه راحت اعطا ایدر کالاصابت ایدن امور لک
غیره تعلقدن غیره اسناد ایتمکدن دخی عالم اولور که تحقیق آنک اوزره خیر الیه و دخی شر الیه انسان اولتر یعنی
خیر و شر دن برشی کا اعطا اولتر الا کندی ذاتندن و بنم خیر دن مرادم آنک غرضنه موافق و طبعنه و مزاجنه
ملائم اولان شیددر و شر دن جنم مرادم آنک غرضنه موافق اولیان و طبعنه و مزاجنه ملائم اولیان شیددر
(امدی) شویله معلوم اوله که هر شیءک حقیقی ازلاح ایچون اولان آنک معلومیتی صوریدر و اول صورت

حضرت علمیه ده صورت علمیه اوزره در و انک لوازم قریبه سی و لوازمک لوازی و انلرک لواحق آنک حقیقی
ایچون ذاتندر حق ایچون مجعوله دکلدر زیرا انلرک عیاضده موجوده دکلدر بلکه حق ایچون حقیق وجودنده
ثابته در وجود عیننده موجوده دکلدر و در کسک ایجاد نه قدرت متعلقه اولان ازلاح آنک حقیقی اقتضا
ایتمدیکی شیء حسبیه کک انبیا عالم السلامدن و اولیای کر آمدن اولسون و کک غیریدن اولسون پس الله
تعالی اکا خیردن اعطا ایتمدیکی شیء اعطا بجز الا ازلاحین ثابته سی و حقیقی اقتضا ایتمدیکی شیء حسبیه
و کذلک شری دخی اعطا بجز الا کندی ذاتندن و هر شخصک غرضنه موافق و طبعنه ملائم اولان شیء خیردر
و آنک غرضنه موافق و طبعنه ملائم اولیان شیء شر در * پس انکچون اهل جهنم جهنمه انلرک طبعانه غیر
ملائم و اغراضنه غیر موافق اولان شیتله معذب اولور و مضی احقایدن کک انلرک طبعانه غیر ملائم اولان
شیتله اعتبار تحصیل ایتمکله اندن منافرت رفع اولوب انلرک طبعانه موافق اولور و انلرک عذاب و شر اولتر * پس
انکچون اهل جهنمک عذابی جهنمه عذوبته متبدل و رحمة و راحت آئل اولور و صورت عذابده شر ایکن
و اعتباردن اول انلرک طبعانه غیر ملائم ایکن (وبقیه صاحب هذا الشهد و معاذیر الموجودات کما علمهم وان
لم یعدروا و یعلم انه منه کان کما هو فیه کاذ کرناه اولافی ان الله لم یجعل للمعلوم فیقول لنفسه اذا جاءه ما لا یوافق
غرضه) (وبوشهدک صاحبی جمیع موجوداتک معاذیر فی انلرک طرفندن اقامت ایدر و اگرچه کیم انلرک اعتبار
ایتمدی و عالم اولور که تحقیق شأن بودر که اندن حادث و اندن حاصل اولدی هر شیء که کندی نفسنده بالقوة
ایدی ته کیم بر آنی ذکر ایدلک ان الله لم یجعل للمعلوم قولنده یعنی علم معلومه تا به در قدرت و ایجاد صورت علمیه
حسبیه در * پس بجنکم آنک غرضنه موافق اولیان شیء کا واصل اولسه کندی نفسنه خطاب ایدوب دیر
(بدلک اوکنا و قولک نفع) (یعنی سنک الارب بقلدی و سنک اغزلک نفع ایددی یعنی سکا و اولان شیء غیردن
دکلدر سنک اعمالکدن و سنک حقیقته کدن نفس و حایله منفوخ اولان شیددر و عرب بیننده بومثل سائر در
شول کسینه ایچون ضرب ایدر که عملک مقتضای اولان مصیبتیه مبتلا اولوب متفجر اولسه و بومثلک
اصلی بودر که برکسته بجز انلرک بر جزیره ایدی * پس دیلدی که بر طولومه بحر اوزره عبور ایلایسه * پس
طلومه نفع ایددی و لاری الیه آتی باغلدی و لکن باغی محکم ایددی * پس اول طولوم الیه بجز انلرک اورتاسنه کلدکده
طولم ایچنده اولان ریخ جقدی و اول کسینه غرق اولدی * پس وقتا کیم بو غرقده انی موت اساطه ایلدی
خلاص اولغیچون برکسته دن مدد طلب ایددی * پس اول کسینه اکایتدی بدلک اوکنا و قولک نفع و حدیثده
(من وجد خیرا فلیحمد الله و من وجد غیر ذلک فلا یلومن الا نفسه) (وارد اولدی و قال تعالی) (لما کسبت
وعلیها ما کسبت والله یقول الحق و هو یمدی السبیل) (وحقک قولی حقد و سبیل هادی اولان حقد *
پس ذکر اولنان کلامده مظهر کاملدن واقع اولان آنک قولنی تصدیق الیه تا کیم سبیل و جدت اوزره مهتدی
و طریق توحید اوزره هادی اوله من)

فص حکمة قلبیه فی کلمه شعیه

(اعلم ان القلب اعنی قلب العارف بالله هو من رحمة الله وهو اوسع منها فانه وسع الحق جل جلاله ورحمته
(لا تسعه) شویله یل تحقیق قلب اعنی عارف بالله قلبی رحمة الهیه دندر و قلب عارف رحمت الهیه دن واسعدر
زیرا اول حق تعالی به واسعدر یعنی سعت قابلیه و مظهریت کلیه الیه صورت اسمائیه الهیه جمعیه به واسعدر
و حالیکه حقیق رحمتی حقه واسعه دکلدر و شیخ رضی الله عنه قلبی قلب عارفده نفس ایلدی زیرا خواص
اولیاقتنده قلب غیر عارف قلب دکلدر و عارف بالله قلبندن غیری اسماء الهیه فی عارف اولان ذاب دخی بونده
مراد دکلدر زیرا عارف بالله قلبندن غیری اسماء الهیه فی عارف اولان قلب جز سیدر ظهور کایله حقیق مظهریتنه
آنک قابلیتی یوقدر و عارف بالله قلبی علی الانفراد جمیع اسمائک مظهری و عارفیدر و مظهریت کلیه الیه
منفرد در و عارف بالله قلبی عطیه الهیه دندر که رحمت محضه دن کا اعطا اولمشدر و رحمت الهیه دن اوسع
اولدیغدنک و جبهی بودر زیرا رحمت صفات الهیه دن بر صفتدر و بر شاندر و بر شیدر جمیع اسماء صفات الهیه
جمعیتمک صورتیه واسعه دکلدر و صورت الهیه رحمته صغیر و قاب عارف بالله حقه واسعدر و حق صورت
الهیه جمعیه ذاتیه الیه تجلی طریقیه اکاصغر قال علیه السلام حکایه عن الله تعالی ما وسعی ارضی

ولا سمان ووهی قلب عبدی المؤمن التقی التقی) هذا لسان عموم من باب الاشارة فان الحق راحم ليس
 بحر حوم فلاحكم للرحمة فيه) (یعنی حقن روحی حق وواسعه اولدیغی لسان عموم در اشارت باینکه زراحتی
 راجع در حوم دکادر * پس رحمت ایچون حقن حقنده حکم ثابت دکادر یعنی مفهوم اول اوزره اخذیدن
 علماء ظاهر که ایندیر که انزل فیهی لفظن من متبادر اولان مفهوم اول اولغله اولالالباب اولان خواصک
 قنده انزل مرتبه می مرتبه عوامدر زرافهم اول عموم اوزره در * پس اول مرتبه ده اولان افراد که گیسنه
 شاملدر پس رحمت حق حق وواسعه اولدیغی اهل عمومک عمومه متقدرینه اشارت ایدر زراحتی فیهی اول
 اربابک عقایدند راجع در حوم دکادر واکر رحمت حق حق وواسعه اولدی حق حوم اولوردی * پس
 رحمتک حق اوزره حکمی یوقدر وحقه واسعه دکادر) (واما الاشارة من لسان الخصوص فان الله تعالى وصف
 نفسه بالنفس) (فهو من النفس) واما خواص اهل الملک لسانی اولان خصوص ایه اشارت
 بود که الله تعالى کندی نفسی لسان رمول ایه (انی لا جد نفس الرحمن من قبل الین) قولیه نفسله وصف
 ایلدی و نفس تغیردن مأخوذدر و لسان خواصده راحم ورحوم حقدر زراحت و کثرته حقن
 وجودندن غیری وجود یوقدر * پس مقام وحدندن مقام کثرت و تفصیل فیاضه اولان رحمت حقن کندی
 نفسنه رحمتدر زرا عالمه مسخی اولان اعیان حقن هیندر * پس حق جمیع واحدیت مقامنده راجع در
 و کثرت و تفصیل مقامنده ظهور جمیعته می حومدر و کذلک کرب عدمیتده اولان اسماء الهیه دین حق
 تعالی نفس رحمانیه نفس ایتمکله اسماء جمعیله دخی حق حوم اولور و نفس حارثی باطنندن ارسال ایدوب
 هوای باردی اکابر ادا تمکدر تا کیم متفلس کندی قلبنده ادرالک ایتدی کرب واضطر ایدن مستریم اوله
 پس متفلس کندی قلبنده اولان کربی رفع ایتمکله متفلس و مستریم اولدیغی کبی اسماء الهیه ذات حقده
 مشملکه و معدومه اینک کرب عدمیتدن متفلسه اولغله و اسماء ارباب اولدیغی حیثیتله جمیع اسماءک
 خزینه سند مخزونه اولان انزل احکام و ثنائی و کندی اعیانی اظهار ایتمکله متأله اولغله انزل اظهار
 ایتمکله طالبه در * پس تعین اولک باطنندن منعیت اولان نفس رحمانی اعیان اسماء اوزره مریدوب احکام
 و ثنائی و صور و اعیانی اظهار ایتمکله کربدن متفلسه اولور و رحمت رحمانیه ایه اسماء دخی حومه اولور
 (وان الاسماء الالهية عين المحسوس وليس الا هو وانها طالبة مانعطة من الحقائق وليست الحقائق التي
 تطالبها الاسماء الا العالم فالالهية تطلب المألوه والربوبية تطلب المربوب والافلاعين لها الاله وجودا وتعدبرا
 وتحقیق اسماء الهیه ذاته انزل دلالتی اعتباریه واحدیت ذات حیثیتله مسمانک عیندر و حال بوکه اسم
 حقیقده مسمان غیری وحقن هو یقندن غیری دکادر زرا ذات هر قنغی صفتله اعتبار اولور و سه اسمدر
 و تحقیق اسماء الهیه حقایقدن شول شینه طالبه در که انی اعطا و اقتضا ایدر یعنی خزان اسماءده بالقوم
 اولان حقایق کویته نک که اسماءک مقتضیاتدر ظهوری طالبه در و حال بوکه شول حقایق که اسماء کا
 طالبه در عالمدن غیری دکادر زرا اسماءک احکام و ثنائی و صور و اعیانی حقایق عالمسز متحققه اولور * پس
 الوهیت مألوهه طالبه در و ربوبیت دخی مر بویه طالبه در و لایس الوهیت و ربوبیت ایچون عین ثابت اولور
 الامألوه و مر بوب ایه وجودا و تقدیر یعنی عینا و ذهنا یعنی الوهیت که حضرت اسماءیه و حضرت واحدیه در که
 اسماء الهیه انده ثابت و بری بریندن متمیزه در * پس الوهیت متحققه مألوهه طالبه در زرا مألوه اولیخه
 اسماءک احکامی و تجلیاتی ظاهر اولور * پس الوهیت مألوهسز متحققه اولور و کذلک ربوبیت دخی که حضرت
 افعالدر متحققه اولور الا آنک مر بوبی اولان عالمه زرا حضرت افعالده اولان اسماء افعالک احکام و ثنائی
 و ربوبیت امور اضافیه دندر مألوهه و مر بوب اولان عالمه ثابت و متحققه اولور و کیم عالم دخی وجود ایه
 شصاف اولور الاسماءک انده ظهوری و تجلیسیله پس کرک تعقلده و کرک خارجده الوهیت و ربوبیت ایچون
 عین ثابت اولور الامألوه و مر بوب ایه وجودا و تقدیر یعنی عینا و ذهنا یعنی الوهیت که حضرت اسماءیه
 و حضرت واحدیه در که اسماء الهیه انده ثابت و بری بریندن متمیزه در * پس الوهیت متحققه مألوهه طالبه در
 زرا مألوه اولیخه اسماءک احکامی و تجلیاتی ظاهر اولور * پس الوهیت مألوهسز متحققه اولور و کذلک ربوبیت
 دخی که حضرت افعالدر متحققه اولور الا آنک مر بوبی اولان عالمه زرا حضرت افعالده اسماء افعالک احکامی

و ثنائی و ربوبیتی مظاهر عالمده ظاهر اولیخه اسماء ایچون اعیان ثابت اولور پس ربوبیت دخی ثابت اولور
 الامر بوب ایه و مر بوب عالمدر پس الوهیت و ربوبیت امور اضافیه دندر مألوهه و مر بوب اولان عالمه ثابت
 و متحققه اولور و کیم عالم دخی وجود ایه متصف اولور الاسماءک انده ظهوری و تجلیسیله پس کرک تعقلده
 و کرک خارجده الوهیت و ربوبیت ایچون عین ثابت اولور الامألوه و مر بوب ایه خالق مخلوق ایه و قادر مقدر ایه
 و رازق مرزوق ایه متحقق اولوب حکمی و ولایتی انکله ظاهر اولدیغی کبی و لیس قولنک ضحیری اسماء راجع در
 و انما ضحیری اسماءیه راجع در (ما نطلبه من الحقایق) قولنده ماموصوله در و فاعل ضحیری اسماءیه راجع در
 و مقبول ضحیری مایه راجع در و من بیان ایچوندر مافی بیان ایدر و الا قولنک جوابی مخدوفدر ای وان لم تکن
 الالهية والربوبية طالبة لمألوهه ولا مر بوب فلا تحقق لشي من اسماء فلا عین) قولی شرطه مقدره جوابدر ای اذا کان
 تحقق الالهية والربوبية موقوفا علی المألوهه والمربوب فلا عین لها الاله) والا قولی استثناء ایچون اولان
 الاقسامندن دکادر بلکه کلنادر بریسی ان شرطیه در و بریسی لا نافیته در) (والحق من حيث ذاته غنی
 عن العالمين والربوبية ماله اها هذا الحكم) (و حق ذاتی حیثیتله اسماء و صفاتک انده اعتباری یوقدر عالمندن غنیدر
 و حال بوکه ربوبیت ایچون عالمندن غنی اولوق حکمتی ثابت دکادر بلکه یوحکمک خلایق ثابت در زرا ربوبیت
 عالمه متحققه در پس ربوبیت عالمندن غنی اولوق حکمتیه متصفه دکادر (فقی الامر بین ما نطلبه الربوبية وبين
 ما نسحقه الذات من الغنى عن العالم) (پس امر ربوبیتی مطلوبی اولان عالمه یوقفی اعتباریه مقتدر اولوق
 یقنده ذات اعتباریه عالمندن غنی اولوق یقنده باقی قالدی * پس حق ذات حیثیتله عالمندن و اسماءدن غنیدر
 و ربوبیت حیثیتله دکادر * پس شجر رضی الله عنه به توحیده رجوع ایدوب ایددی) (ولست الربوبية علی
 الحقيقة والاتصاف الا عین هذه الذات) (و حال بوکه ربوبیت حقیقت و اتصاف اوزره بو ذات غنیه نک عینندن
 غیری دکادر زرا ربوبیت دخی ما ترنسب ذاته کبی ذاته برنسبدر که انک عیندر پس رب ذاتدن غیری
 دکادر یعنی ذاتک عیندر نسبت اعتباریه زرا ذات نسب اسماءیه ایه و صفت ربوبیتله ظاهر در) (فاما انما
 الامر بحکم النسب) (پس وقتا کیم امر نسب حکمی سیدیه متعارضه اولدیسه زرا نسب ذاته وحدت
 و اطلاق اوزره در انزل عالمه مقتدره اولغله عدم غنایی مقتضیه در پس غنا و افتقار امران متعارضندر و کذلک
 نسب اسماءیه دخی بری برینه متعارضه و متقابل در اطف و قهر و رحمت و نعمت و هدایت و ضلال کبی) (ورد
 فی الخبر ما وصف الحق به نفسه من الشفقة علی عباده) (مانک جوابیدر یعنی خبرده وارد اولدی شول شینه که حق
 انکله کندی نفسی و صفا ایلدی و اول شئی حقن کندی عبادی اوزره واقعه اولان شفقندر یعنی شفقندر
 یقی الله تعالی (والله رؤف بالعباد) قولیه کندی عبادی اوزره شفقن کندی نفسنه امتداد ایددی و آنک
 عبادیه شفقن آنلره رحمتدر پس حق تعالی شفقنله عبادنه رحمت ایددی و عبادنه رحمت ایتمک عبادنه طالبه
 اولان و عبادنده ظاهر اولان اسماءیه رحمتدر زرا اسماءک کمالی اعیان عالمه اولان عبادک مظاهر ایه ظاهره
 اولور و ربوبیت آنلره متوقفه در آنلر ایه ثابت اولور * پس حق عبادی اولان اعیان عالمه حقن رحمتی کندی
 اسماءیه رحمتدر) (فاول مانفس عن الربوبية بنفسه المنسوب الى الرحمن بايجاد العالم الذي تطلبه الربوبية
 بحقیقتها و جمیع الاسماء الالهية) (فاول قولی مبتدادر و ما مصدریه در و نفس ضحیری حق راجع در و عن و بنفسه
 قولنده بانفس قولنده متعلقدر و بايجاد قولی خبردر (ای قال تفسیر الحق بايجاد) قولنده ضحیر حق
 راجع در صدر فاعله مضافدر و العالم قولی ایجاد قولی ایچون مقولدر و جمیع قولی رفع ایه الربوبية قولنده
 مقطوفدر یعنی دیمک اولور پس اولکی تفسیر که حق تعالی رحمانه منسوب اولان نفسیه ربوبیتدن
 تفسیر ایددی آنک عالمی ایجاد ایه واقع اولان تفسیردر که ربوبیت حقیقتیه اول عالمه طالبه در و جمیع اسماء
 الهیه دخی اکا طالبه در و جازدر که اول قولی مبتدادر و لوب مالذی معانسه اوله و بايجاد قولنده ضحیر مقول
 مایه راجع اوله و العالم قولی رفع ایه مبتدایک خبری اوله ای فاول شئی بايجاد نفس الحق عن الربوبية بنفسه
 المنسوب الى الرحمن العالم الذي تطلبه الربوبية بحقیقتها و جمیع الاسماء الالهية یعنی اولکی شئی حقن ای ایجاد
 ایتمکله ربوبیتدن تفسیر ایددی رحمانه منسوب اولان آنک نفسیه عالمدر که ربوبیت حقیقتیه اکا طالبه در
 و جمیع اسماء الهیه دخی اکا طالبه در) (امدی) حضرت ربوبیت اسماءک احکام و ثنائی اظهار کیم کیده ایددی

پس جمیع اسماء الهیة تک مطایب الاولان عالمی حق تعالی نفس و جان سیله ایجاد یا تمجید حضرت ربوبیت و جمیع اسماء الهیة متفلسفه اولدی و عالمان ایجاد یله ربوبیتک کالاتی و اسمانک احکام و آناری ظاهره اولدی و مرتبه ربوبیت مرتبه ناله در ایا و اوصاف مرتبه سی اولان مرتبه الوهیت اندن اقد مد رتقیس اول ربوبیتدن دکادر تنفیس اول ذات حقده بالقوه اولان اسماء الهیة بی نفس و جان یله حضرت علیه ده اظهار ایجاد تمجید که اسماء بری برندن انکه متمیز اولور و بعد اسماء الهیة ده بالقوه اولان آنلک احکام و آناری مظاهر اعیان عالمده نفس و جان ایجاد یا تمک تنفیس نایدن پس مرتبه ربوبیتدن تنفیس اول ایجاد عالمده در زیر عالم اولان مرئوب ایلده ربوبیت متحققه اولور و مرتبه ربوبیتده اولان اسمانک احکام و آناری آنکله ظاهره اولور پس مرتبه ربوبیتده ایجاد عالمه واقع اولان تنفیس اول مطلقا تنفیس اول دکادر (فیثبت) و فی بعض النسخ (فیثبت من هذا الوجه ان رحمة وسعت کل شیء فوسعت الحق) (پس بوجهله ثابت اولور و یا خرد ثابت اولدی که تحقیق حقن رحمتی هر شئیده واسعه اولدی پس حقده دخی واسعه اولدی زیر احق اسمانک عینیدر و اسمانک حضرت علیه ده ظهوری حسیله و انده بری برندن انلک تمیزی حیثیت یله انلک رحمت ذاتیه ایلده مرئومده در و اسمانک ربوبیتی مظاهر عالمده ظاهر اولقله انلک رحمت رحمانیه ایلده مرئومده در زیر انساب اسمائیه تک وجودی عالمه و اعیان عالمه متوقفدر پس رحمت جمیع اعیان و اسمایه و واسعه در) (فهی اوسع من القلب و مساویه له فی السعة) (پس رحمت قلبدن اوسعدر زیر رحمت جمیع اشیا یه واسعه در و قلب اشیا دن بر شیدر و یا خود رحمت سعته قلبه مساویه در) (ماوسعی ارضی و لا یحافی و وسعی قلب عبیدی المؤمن مقهوری اوزره قلب حقده جمیع اسماء ایلده واسعه در پس رحمت دخی اسماء الهیة یه واسعه اولقلده سعته ده کامساویه در و اسماء الهیة اسماء اولدیفی حیثیتله مرئومده در اسماء عین ذات اولدیفی حیثیتله مرئومده در کادر زیر اغناذاته مصروفدر اسمایه مصروف دکادر و کذلک قلب عارف کامل صورت الهیة اسمائیه ذاتیه یه واسعه اولقلده ذات و اسمان غیری دکادر زیر احقن تجلی ذاتیهی قنده قلب ایچون و حقن غیری بر شئی ایچون وجود یه در (الحادث اذا قرن بقدم لم یبق له اثر) (هنا مضی) یعنی رحمت حقده واسعه اولدیفی و حق اسماء حیثیت یله راحم و مرئوم اولدیفی و رحمت قلبدن اوسع و یا خود کامساوی اولدیفی سبق ایتدی و تمام اولدی و بولغا ایچون بر طریقه در بونده بلا غندن برفوع وارد در بعض ایتدی که بواسطه فصل خطاب بندر (قال تعالی هذا ان لاطاعین لشر ما ب) (ثم لیه ان الحق تعالی کائیت فی الصحیح بحول فی الصور عند الکلی وان الحق تعالی اذا وسعه القلب لا یسع معه غیره من المخلوقات فکانه یلاوه) (انده نصکره مع اوام اولسون که تحقیق حق تعالی تجلی قنده صورده تحول ایدر شئی کهیم مجیده ثابت اولدی و تحقیق حق جنکم اکا قلب واسع واسعه مخلوقاتدن حقن غیری اولان شئی حقله انده صغیر پس کانه حق تجلیله قلبی طولدر و وساحت قلبی احاطه ایدر پس غیر انده صغیر پس شیخ رضی الله عنه ایما ایدر که اصحاب اعتقاد انک قلبی تجلی حسیله در و حق تجلی صورده متحولدر پس قلب دخی متقلب و متحولدر و شول قلب که حقده واسعه در جمیع تجلیات الهیة ذاتیه و تجلیات اسمائیه یه مستعد اولان قلبدر پس صورت الهیة اسمائیه ذاتیه انده صدقده مخلوقاتدن صورت غیر انده صغیر و معنی هذا انه اذا نظر الی الحق عند تجلیله لا یمکن ان یظهر معه الی غیره) (یعنی بزم اذا وسعه القلب لا یسع معه غیره من المخلوقات فوازل معنای تحقیق قلب جنکم حقده نظر ایاسه حقن اکا تجلیسی قنده قلبه ممکن دکادر که حقن انده ظهوری و تجلیسیله حقن غیری اولان شئیته اول نظر ایلده یعنی صورت احدیت ذاتیه ایلده حق تعالی قلبه تجلی ایدوب انوار تجلیات ذاتیه احدیه وجه قلبی احاطه ایتدکده جمال وحدتک اکا تجلیسی قنده شئی آخره نظر ایچون در و تبیین یعنی جمع ایتک اکا ممکن دکادر زیر اوحده تک تجلیسی قنده کثرت وجودیه و کثرت نسبییه مضمحلده اولور زیر احدیت شئی آخری محو ایدر انک وجودن اقتضا ایچر پس قلبک تجلی حقده انصباعی نور حقده استغراقی حسیله اول نظر ایچون الا حقده حقه کنیدی نفسی و شئی آخری احساس ایدر و اول تجلی احدی اندن منصرف اولقلده صور و خلقیه اعتبار یله خلقه نظر ایدر و وحدت حقیقت اعتبار یله حقده نظر ایدر و تبیین یعنی اعتبارن مختلفین ایلده جمع ایدر) (و قلب العارف من السعة کما قال ابو یزید البسطامی لو ان العرش وما حواه مائة الف مرة فی زاویه من زوايا قلب العارف ما احس به) (قلب العارف قولی مبتدأ و من السعة قولی خبر درای و قلب العارف ما العارف فی زاویه من السعة لا احس شئنا

مخلوقا یعنی عارف قلبی سعد بن برمر به به بالغدر که شی مخلوق احساس اید من نه کیم ابو یزید بطایمی ابتد
العرش و جمیع مخلوقات که عرش انی ساقی و یزید یک کره یوز میث عدد داله معدود اولد بقی حاله عارف قلبی
زویا یسندن برز اویده حاصل اولیدی قاب انی احساس اید من دی زیر اعرش و مانیه معدود و متناهی در
و عارف قلبی یعنی غیر متناهی در زیر اقطاب عارف و معدود غیر متناهی به و معدود و جابر که من السعة قولنده
من فی معنا سة اوله و کافال ابو یزید قوی مبتدا ملک خبری اوله ای و قاب العارف فی السعة کافال ابو یزید
یعنی سعد بن عارف قلبی ابو یزید یک دیدیکی ~~سعد بن~~ (وقال الحنفیة فی هذا المعنی ان المحدث اذا قرن
بالقديم لم یثقل له اثر و قلب یسع القديم کیف یحسن بالمحدث موجودا) (و جید رضی الله عنه بومعنا ده یعنی قلبک
یعنی حقد و حقت تجلیسی قنده قلبک شی آخری عدم احساسی سقنده ابتد تحقیق محدث بختم قدیمه
مقارن قیلته محدث ایچون بر اثر باقی فالمرور قاب ساع و کامل که قدیمه واسع اوله اول محدث نیجه احساس اید
و محدث موجود اولد بقی حاله بونقد بر او زره موجود ایا محدث قولندن حال واقع اولور پس عارف قلبنده اولان
قدیمه عرش محدث مقارن قیلته آنک وجودی و اثری باقی فالمرز تا کیم عرش قلبک زویا یسندن برز اویده معدود
اولمنه و احساس اولمنه آنک قابیتی اوله زیرا بر قلب که وجود غیر متناهی ارلان حق قدیمه و امع اوله و قدیم
آنک جمیع زویا سنی اساطیر ایلیم محدث کندی نفسنده و وجود نیجه احداث ایدر زیر محدث انده مستهلکدر
موجوده کدر پس احساس اولمز (کل شی هالک الا وجهه) فلا شی مع الحق اذ الحق بی صورته الاحدیة لقلب
العارف السکامل) (واذا کان الحق یتنوع تجلیه فی الصور فالضرورة یتبع القلب و یتضیق بحسب الصورة التي
یقع فیها التجلی الالهی فانه) (الضعیف للشان) (لا یفضل عن القلب شی عن صورة ما یتبع فیها التجلی) (و جنتکم
حق تجلیسی صورده متنوع اولسه پس بالضرور قلب متنوع اولور وضیق اولور شول صورت سبیله که
تجلی الهی اول صورته واقع اولور زیرا شان بودر که قلبدن برشی فاضل اولمز شول صورتن ک تجلی اول
صورته واقع اولور یعنی صورده حقت تجلیسی متنوع اولمنه شول صورت سبیله که تجلی الهی انده واقع
اولور قاب متنوع اولور وضیق اولور پس قلب اول صورت سبیله اولور زیر اقطابه واقع اولان تجلیندن
صورته قلبدن برشی فاضل اولمز که تجلی الهی انده ظاهر اولیمه یعنی عارف و باخود انسان کامل قلبی حقه
داردر انکچون حیث معینه و قابلیت جزئیة و کبیت مقیده بودر که بر شیت مخصوصه اوله شی آخره شامله
اولیمه و معدن اک تجلیسی آنک سبیله اوله بلکه قابلیت کلیه ابله مطلقه در حق مطلق سبیله در و انده
واقع اولان تجلیات الهی صوری ایچون هیولانی القبولدر هر تنق صورته حق اک تجلی ایدر سه کره صورت
ذاتیه کلیه مطلقه ابله تجلی ایسون و کره صورت اسمائیه بجزئیة مقیده ایل اول تجلی سبیله اولور پس بحسب
الصورة قلب متنوع وضیق اولور و کندیسی هیولانی الوصفدر آنک برومی و بر رمی بودر که آنک سبیله
حق اک تجلی ایلیمه و اما قلوب جزئیة پس اک مخالفه در زیرا آنکدن هر بریسی ایچون حیث معینه
و کبیت مقیده و قابلیت مخصوصه و استعداد خاص واردر که تجلی الهی آنک سبیله واقع اولور پس
قلب تجلی اهل کبیتله تجلی حق متکیف اولور و آنک استعدادی صورته متصور اولر آنک سبیله
واسع وضیق اولور پس قلب عارف کامل تجلی حق سبیله متنوع اولور وضیق اولور قاب غیر عارف سبیله
تجلی حق متنوع وضیق اولور و آنک قابلیتله متکیف اولور و بوم قیامته اهل محشره عوما حقت صورده
تحو لنک حقیقی بودر پس آنکچون هر تنق صورته حق تجلی ایدر سه عارف انی عارف اولور و اک مجده ایدر
و اما غیر عارف که کندیسنت معتقد خاصیمه محجوبدر پس کندی صورتی که اک معتقد دو معتقدی
صورته حق اک تجلی ایدر که انی عارف اولور و اک افر ایدر و کندی معتقدی صورتن غیر صور
اعتقاده دن صورت اخره تجلی ایلیمه اک انکار ایدر و ائدن تعوذ ایدر) (فان اقطاب من العارف الالسانی
السکامل بمنزلة محل فص الخاتم من الخاتم لا یفضل بل یکون علی قدره و شکله من الاستدارة ان کان الفص
مستدبر الوین التربع و انفسد بس و التمین و غیر ذلك من الاشکال ان کان الفص مر بعا الود سدا و سدا و اما
کان من الاشکال فان محله من الخاتم یکون مثله لا غیر) (لعل ایدر قلبک تجلیاتک صورتی سبیله اولد یقنه
و صورت تجلدن قلبک فاضل اولد یقنه یعنی عارف و باخود انسان کامل قلبی خاتم نفسی تجلی بمنزله سنددر

خود مراد واقع موجود و مشهور و در پس شیخ رضی الله عنه من و ما یله بصیرت اوزره حقیقت احدیه دن
استقام ایدره یعنی حقیقت احدیه دن غیر واقعده کیم در واقعده آندن غیر ندر یعنی آندن غیر موجود
یوقدر بر حقیقت احدیه دن شینک عینده در واقعده هر موجود له عینده در واقعده هام تقریر و تحقیق معنایه
دخی اولن جانزدر یعنی وجود عین واحد اولن حق پس واقع موجودده عاقل کیم در واقع مشهورده غیر عاقل
ندر یعنی حق بعینه هر عینده موجود در واقعده آندن غیر عین یوقدر و عین نه هو نه یعنی واقعده موجود
اولان عین واقعده موجود اولان حقد در برحق هر عینک عینده را عینده عین اوله حقدن غیر یوقدر
و بر وجه دخی جانزدر یعنی بر عین که واقعده بر صورتده ظاهر اوله اول عین عینده واقعده صورت اخراده
ظاهر در وضع عینده را جعدرو آنک تذکیری حق و باوجود اعتبار له در (فن قدغه خصه و من قدغه خصه ۴۴)
پس شول کسینه که حق تعمیم ایلدی تحقیق آنی تخصیص ایلدی و شول کسینه که آنی تخصیص ایلدی
تحقیق آنی تعمیم ایلدی یعنی بر کسینه که اعیان موجودده تجلی رجایله عموم اوزره حقدن ظهورن مشاهده
ایله پس اول کسینه حق هر عینده عینک استعدادی حسبیه تخصیص ایدر برحق هر مظهرده آنک
خصوصیتی حسبیه ظاهر در پس حقدن عموم مظاهرده ظهوری عموم مظاهر له خصوصیتی حسبیه
مخصوص اولسیدر و بر کسینه که هر عینک خصوصیتی و استعدادی حسبیه حق تخصیص ایله پس جمیع
اعیانده اعیان حسبیه آنک ظهوری تعمیم ایدر و کلامده تقدیم و تأخیر و ادراکی فن قدغه خصه و من قدغه
قدغه (فایعین سوی عین فاعینده ظله) پس حق جمیع اشیا که عینی اولدی یعنی تقدیر اوزره واقع موجودده
اولان هر عین عین اخرانک غیر دکادر عینده پس نورک عینی ظلمتک عینده و ظلمتک عینی نورک عینده در
و جمیع متضادات دخی بوجه در برحق له بی حقیقت واحد در (فن یفعل عن هذا یجد فی نفسه غم) پس شول
کسینه که بزم ذکر ایتد یکم از امر دن عاقل اولسه کندی نفسنده حجاب بولور یعنی وحدت مشاهده سندن
آنک قلبی محتجب و مغموم اولور ایدر وجه وحدت رؤیتیه مهتدی اولنم یقال لنی غم فی امره اذالم
یتد للمخرج منه) (ولا یعرف ما قلنا سوی عبدالله همة) (و حال بوکه بزم ذکر ایتد یکم از شیعی عارف و از شول
عبد کاملدن غیر که همت عظیمه و عزیمت قویه قلبیه صاحب اوله که هر شیندن قناعت ایتمه الا آنک حقیقتی
اولان اب ایله و قشور و ظواهر تندر و اقف اولیه پس اب و حقیقتک معرفتی قلبه مخصوص اولغله شیخ
رضی الله عنه (ان فی ذلك لذكر لمن كان له قاب) آیتنی بونده ایراد ایلدی پس بونده ایکی وجه وارد بر وجه
بودر که بویابی شیخ رضی الله عنه کندی کلامنده تفسیر ایله و ذلک قوی ذکر اولان کلامه اشارت اوله یعنی
ذکر اولان شینده ذکر و وارد شول کسینه ایچونکه آنک یچون قاب اوله یعنی صاحب قاب اوله که قابیه معانی
و حقایقه قلب ایله و بر وجه دخی بودر که ایت بونده کلام مستقل اوله معنای کلام مذکورده مناسب
ایله بونده ایراد اولنه و ذلک قوی قرآنه اشارت اوله یعنی قرآنده ذکر حاصلدر شول کسینه ایچونکه
آنک یچون قلب حاصل اوله یعنی قاب کامل مرتبه سنده و اصل اوله پس قرآنده ذکر قلب صاحبیه مخصوصه
اولدی بکی وحدت جمعیه بی میان ایدن کلام جامعده قاب صاحبی ایچون ذکر حاصلدر) (انقلب فی انواع
الصور و الصفات) (زیرا قلب صور و صفات اوعنده قلبدر یعنی حق تعالی بویآید ده ذکر قلبی صاحبیه
نسبت ایلدی و دخی (ان فی ذلك لذكر لمن كان له قاب) قولنده ذوی الالباب نسبت ایلدی زیر بر شینک لای آنک
قابیدر پس لب قلبدر و ذکر قلبی تخصیص ایلدی زیر قاب صور کوئی خلقیه بیننده و صور صفات الهیه
و جوییه بیننده حق وسطده در جمیع صور نوعیه کوئی خلقیه ده و معانی صفات الهیه و حضرات اسمائیه ده
منقلبدر امری حاضر دکادر و جمیع تجلیات الهیه اسمائیه به محل و مظهر در پس انسان اطوار وجودده
آنک تطوری حسبیه صور کوئی به نزل ایدوب اندله متبانی اولدقه بونشأت عنصریه ده ظهور و زدن اول
عالم ارواح و معانیده و حضرات اسمائیه الهیه ده و اعیان ثابته و حضرات علمیه ده و حقیقتیه
مشاهده ایتد یکی شینمه کا نسیمان عارض اولدده صفات و معانیده قلب ایله قلبی حسبیه آنی تذکر ایدر پس
ذکر جمیع صور و صفاتدن منقلب اولان قلبه مخصوصه اولدی و قلب انواع صور و صفاتده منقلب اولغله
صور اعتقادیه دن هر قنی صورتده که حق تحول ایدوب تجلی ایدر سه قلب آنی عارف اولور و کاسر اولور زیر

قاب دخی صورت مخصوصه به حاضر دکادر) (ولم یقل لمن كان له عقل فان العقل قید) (ومنه سبی العقول
لمنعه عن الاطلاق والارسل) (فیخصر الامر فی لغة واحدة والحقیقه ما فی الحصر فی نفس الامر) (و حق تعالی
دیمدی که قرآنده ذکر و وارد شول کسینه ایچون که آنک یچون عقل حاصل اولدی یعنی عقل صاحبی اولدی زیر
عقل قیددر حکم ایتد الانقیب ایلد پس امر غیر منحصری لغت واحدده حصر ایدر و حال بوکه حقیقت نفس
امرده حصری مانعه در زیر حقیقت تقیید و اطلاقدن مطلقه در و اما قلب پس صورده منقلب اولغله حقیقت
واسعدر علی الخصوص انسان کامل قلبی که حقیقت انسانیه الهیه ازایه ایدیه کالیه جمعیه احدیه در که
وجود حقد قلبیدر قند کر (فان الذکر ی تنفع المؤمنین و وما یذکر الا اولو الالباب) (فاهو ذکر لمن كان له
عقل) هو ذلک الیه مشار الیه اولان قرآنه را جعدر پس قرآن ذکر دکادر شول کسینه ایچونکه آنک یچون
عقل حاصل اوله که اشیا بی عقل ایله ادراک ایتمه مجد و ساعی اوله زیرا عقل اطلاق و تقییددن مطلق اولان
امر الهی غیر منحصوری حصر و قید ایدر (امدی) وحدت حقه مؤمن اولان و قرآن کلام الهی اولدیغنه معتقد
اولان کسینه دن بو عینده حقد (ان فی ذلك لذكر لمن كان له قلب و وما یذکر الا اولو الالباب) قولنده
حق تعالی ذکر بی قلب ایله اولو الالباب به تخصیص و قرآنک حقایق و بطورق و قلب و لبی ادراکی قلبیه اولو الالباب
مخصوص اولدیغنی تخصیص ایدوب ارباب عقول و ظواهر الفاظ و رسومدن غیر حقایق قرآنیه نک اطلاعی
درجه سندن ناقص و قاصر اولدقرن بیان ایتد که تصکره ارباب قلب و اولو الالباب حقایق و قایقه اطلاعت
انکار ایدر و ادراکات عقلیه و علوم و همیه و ظنیه به قرآنک حقایق ادراکی حصر ایدر (اعوذ بالله ان اکون
من الجاهلین) (و هم اصحاب الاعتقادات الذین یکفر بعضهم بعضا و یلعن بعضهم بعضا و مالهم من ناصرین)
و جمیع مذکر جمیع عقل اربابندن عبارت اولان من کلمه بی اولان استدلالیه اصحابیه در که آنک به ضعیفی
بعضی کافر ایدر معتقدن زنده حق حصر ایتمکه و آخر له اعتقادندن اولان حق انکار ایدوب ستر ایتمکه
و بعضی بعضینه امن ایدر اهواء کاذبه زنده اختلافن و عقاید غیر صحیحه زنده مغایرتن و اتری
و حال بوکه اصحاب اعتقادات ایچون الهیه بمعوله لری طرفندن ناصرین یوقدر) (فان الاله المعتقد) (بالفتح
(ماله حکم فی الاله المعتقد الاخر) (یوقول عدم نصرته تعلیلد و یعنی دیمک اولور زیرا تحقیق احد معتقد شینک
کسر دال الیه معتقدی فتح دال الیه اولان الیه ایچون معتقد آخر اولان الهده حکم و اثر یوقدر که آنی تغییر ایدوب
کندی صورته تحول یل ایتمکه کندی معتقدیه نصرته ایدره و الهیه یجمعه منفقه اولغله کانصرت ایدر
و اندلک مابینده واقع اولان لمن و تباعض مرتفع اوله زیر مؤثر اولان شی ایچون ذکر و محمل تأثیر اولوب مؤثر
فیه اولان شی ایچون درجه انوئت وارددر پس اله معتقد صورت اعتقادیه ده آنک ضدی اولوب جمعیولیتده اکا
مساوی اولان اله معتقد آخرده حکم ایدوب انده تأثیر ایدره زیر امرین متساویین در برسی ایچون مرتبه
ذکور و آخری ایچون مرتبه انوئت ثابته دکادر و کذلک معتقدین بیننده تباعض و تسا کر حسبیه اندلک
معتقد لری الهین مجعولین بیننده صورت اعتقادیه ده مغایره ثابته در و بر شیئی نک مغایری اولان شیئی آخرده
تأثیرا یخوشول حیثیتله که مؤثر و ترفیه دن انکله ممتاز اوله باسکه بیننده اده حکم اتخاذ حکم امتیاز و مغایرت
اوزره غائب اوله و الهین معتقدین بیننده واقع اولان امتیاز و مغایرت حکمی مرتفع اولنر مادامکه معتقد شینک
اعتقادی بیننده مغایرت ثابته اولوب تباعض و تسا کر موجود اوله پس علی کلا التقدرین بر اله معتقد اله معتقد
آخرده تأثیرا یخوشول معتقدیه نصرته ایتد فالهم من ناصرین پس یوقدر بر اوزره موضعینده الاله قوی لام ایدر
والمعتقد قوی فافک قحیل و اولکی المعتقد قوی نصب الیه ایچون صفدر و یکنی لمعتقد بر الیه کذلک الاله
ایچون صفدر و الاخر قوی بر الیه المعتقد قوی ایچون صفدر و بعض نسخه ده فان الاله المعتقد ماله حکم
فی اله المعتقد الاخر واقع اولدی پس کذلک المعتقد فتح فاف ایدر و بعض نسخه ده فان الاله المعتقد ماله حکم
فی اله المعتقد الاخر لفظ الاله لا مسر واقع اولدی پس موضعینده المعتقد قوی کسر قاف الیه اسم فاعل اولور زیر
بر معتقد الیه ایچون معتقد آخر له الهنده حکم و اثر یوقدر پس کندی معتقدیه آندن نصرت یوقدر
(فصاحب الاعتقاد یذب عنه ای عن الامر الذی اعتقده فی الهه و یضمره و ذلک الذی فی اعتقاده لا یضمره)
پس اعتقاد صاحبی کندی الهی حقدنه اعتقاد ایتد یکی امر دن دفع و طرد ایدر یعنی شول اوصاف و نعوت

وكان لا يله كما لم يعتقد في انزاله وصف ايدوب تقييد ايتدي شي آخرى اول اوصافه اتصافدن منع ايدر واول
 اوصافه اشراكدن الى تنزيه ايدوب واما كاستاني ومخالف اولان شي اندن دفع ايدر واله معتقدنه نصرت ايدر
 واول اله كه انك اعتقادنده در اكانصرت ايتز به معتقد آخرك اعتقادنده واقع اولان الهى ابطال ايتكده زيرا
 انك بجهوليدرس اكانصرت ايتكده قادر دكدر (فلهذا لا يكون له اثر في اعتقاد المنازع له) (فلهذا كوني
 يدب اي عن الامر الذي اعتقدته في الهه ونصيره قولي ايجون تعليل اولق جائزدر وموضع اولده له ضميري الهه
 يعنى اله معتقد راجع اوله وموضع ثابته له ضميري اعتقاد صاحب راجع اوله يعنى پس اعتقاد صاحب كندى
 الهى حقدنه اعتقاد ايتديكي امر دن منع ايدوب اكانصرت ايتديكندن اوتري اله معتقد ايجون اثر واقع اولان
 معتقد بلك منازعي اولان معتقد آخرك اعتقادنده يعنى اعتقادنده واقع اولان اله معتقد آخرده تاثير ايتز زيرا
 انك اله معتقدى انك بجهوليدرس اكانصرت ايتكده قادر دكدر (فلهذا لا يكون له اثر في اعتقاد المنازع له) (فلهذا كوني
 تعليل اولق جائزدر وموضع ثابته له ضميري صاحب الاعتقاد قولنه راجع اوله يعنى معتقدك اعتقادنده اله
 معتقد كندى معتقدنه نصرت ايتديكندن اوتري معتقد ايجون اثر واقع اولان اما منازع اولان معتقدك اعتقاد آخرك
 اعتقادنده زيرا اعتقادنده اولان اله دن اكانصرت بوقدر پس معتقد بلك منازع منقطع اولان) (وكذا
 المنازع ما له نصرة من الهه الذي في اعتقاده فالحق من ناصر بن) (وكذا المنازع ايجون دخی انك اعتقادنده
 اولان اله دن اكانصرت بوقدر پس اصحاب اعتقادات ايجون ناصر بن بوقدر) (فحق الحق النصرة عن الهه
 الاعتقادات على انفراد كل معتقد على حده والمنصور الجميع والناصر المجموع) (پس حق تعالى الهه
 اعتقاد اندن نصرتي نفي ايتدي هر بر معتقدك على حده انفرادي اوزره يعنى هر بر معتقدك على حده اله معتقدى
 ايله منفرد اولد ببق حاله الهه اعتقاد اندن اكانصرت بوقدر پس الهه اعتقادات دن اكانصرتي نفي ايتدي
 پس اله معتقد ايله منفرد اولان معتقد منصور اولان معتقد منصور اولان سعت قابليه جميع الهه اعتقاداتك
 وصور معتقداتك مجموعى اولان معتقد در واول حق بر عقيدته تخصيص ايتوب جميع صور معتقداتده مقرر
 واما شاهد اولان عارف در ته كيم شيخ رضى الله عنه بومعنايه اشارت ايدر اعتقاد الخلاق في الاله عقائد وانا
 اعتقدت جميع ما اعتقدوا قوليه وناصر اولان مجموعدر يعنى اعتقاداتك مجموعى اكانصرت در زيرا جميع صور
 معتقداتك جامع اولوب جميع صور معتقدده حتى مشاهد ايتكده وهر الهه معتقد صور تدن اكانصرتي رباني
 واصل وفضي الهى نازل اولوب اكانصرت وجه وناصر در پس منصور اولان جميع الهه اعتقاداتك مجموعى اولوب
 قلب قابل ايله جميع صور اعتقادنده متحول وحقله متقلب اولان عارف در وجميع الهه معتقدده اكانصرت در
 وبعض نسخده فاما: صور قولي فائله واقع اولدى يعنى على حده كندى اعتقاد ايله منفرد اولان هر معتقد الهه
 اعتقادات منصور اولان پس منصور اولان جميع اعتقاداتك مجموعى اولان معتقد در واله نك مجموعى
 اكانصرت در وشارح كتاب مؤيد جندى وعبدالرزاق قاشاني ايتديلك منصور اولان جميع معتقداتدر
 هر بر معتقد كندى معتقدندن منصور در وناصر اولان مجموع معتقد در هر بر ييسى كندى معتقدنه
 ناصر در فالحال واحد منهم من ناصر بن وداود قيسرى در كه وحال بوسكه منصور اولان معتقد ايله انك
 اعتقادنده اولان الهه نك مجموعدر زيرا اعتقاد اوزره حاكم اولان رب خاص معتقدده ناصر در واول دخی كندى
 معتقدنه ناصر در وناصر اولان نك كبي مجموعدر واول معتقد اوزره حاكم اولان رب خاص در زيرا باطن دن
 ربك نصرتي ظاهر اولان الا انك مظهري اولان عبد ايله فانظر ماذا ترا في الحق النصرة عن الالهة الاعتقادات
 على انفراد كل معتقد على حده قولنده لفظ معتقد فتح قاف ايله اولق وجه ظاهر در يعنى پس حق تعالى الهه
 اعتقاد اندن نصرتي نفي ايتدي على حده هر بر معتقد منفرد اولد ببق حاله يعنى هر بر معتقد كندى معتقدنه
 نصرت ايتز زيرا بر معتقد معتقد آخرده تاثير ايتكده كندى معتقدنه نصرت ايدر وحال بوكه بر معتقد بر معتقد
 آخرده تاثير ايتز پس كندى معتقدنه نصرت ايتز پس منصور اولان معتقداتك مجموعدر وهر بر ييسى كندى
 معتقدى ايجون منصور اولان الهه وناصر اولان معتقد بلك مجموعدر هر بر ييسى كندى معتقدنه نصرت ايتكده
 واما جميع معتقداتك مجموعى اولان معتقد عارف كه بر عقد خاص ايله مفيد دكدر پس منصور در مجموع
 معتقدات دن زيرا جميع صور معتقداتده حتى اكانصرتي ايتكده اكانصرت ايدر وجميع صور دن وارد اولان

فيض وذوق حتى انك لدن اخذ ايدر واعتقاداتك مجموعى اكانصرت در زيرا جميع اعتقادات انده برى برينه
 موافقه در وهر برى برينه ناصر در واول برى برينه ناصر اولمده اكانصرت اولوردر پس اعتقادكلى صاحبى جميع
 صور معتقدده اولان الهه اعتقاداته ناصر در وجميع معتقداتك صورنده اولان الهه اعتقادات دخی اكان
 ناصر در فافهم) (فالحق عند العارف هو المعروف الذي لا ينكر فاهل المعروف في الدنيا هم اهل المعروف
 في الآخرة) (يعنى جميع صور معتقداتده حقه مقرر معتقد اولان عارف قاب ايله جميع صورده حقله متقلب
 اوليجو پس عارف مشاهد كندى حق شول معروف در كه بر صورنده اول انكار اولمده پس ديناده اهل معروف
 اولان انرا آخرته اهل معروف در يعنى ديناده جميع صور معتقداتده عارف ومشاهد اولنرا آخرته دخی جميع
 صور معتقداتده متحول اولان حتى عارف اولوردر وصورنده اكانكار ايتز پس ديناده حتى عارف اولوردر
 وصورنده اكانكار ايتز پس ديناده حتى عارف اولان آخرته دخی عارف اولوردر ديناده عارف اوليان
 آخرته دخی عارف اولان) (قال عليه السلام كان عيشون تموتون وكما تموتون تعيشون) (فلهذا قال من كان له قلب
 فلم يقلب الحق في الصور تقلبه في الاشكال) (پس ديناده اهل معروف اولان آخرته اهل معروف
 اولديكندن اوتري حتى تعالى (لمن كان له قلب) ديدى يعنى شول كسبه ايجون قرأند ذكرى حاصل در ايجون
 قلب حاصل اولدى پس اول كسبه صورده حقله تقلبي عالم اولدى اشكالده قلبك تقلبي سبيله يعنى قلبك
 اشكالده تقلبي سبيله قلب صاحبى اولان كسبه صورده حقله تقلبي عارف اولوردر اقباب جميع حضرات
 الهية وكونيه نك صور واشكالده متقلب اولوب جميع حضراته مقابلدر ولله وجود دائمه معرفت الهية
 كليه نك محلي قلب در زير ارواح ايله نفس وسائر قواى روحانيه وحسيه واعضا وجوارح مقام معلوم اها ايدر
 معرفت الهية كليه بجهيه قلبه مخصوصه در پس بوقدر اوزره فعمل قولك ضميري من كله سته راجع اولور
 وقلبه دخی راجع اولق جائزدر) (فن نفسه عرف نفسه وليست نفسه بغير لهو به الحق ولا شيء من الكون
 بما هو كائن ويكون بغير لهو به الحق بل هو عين الحق) (پس صاحب قلب اولان عارف كندى نفسندن يعنى
 كندى قابلي اشكالده متقلب اولديكندن حقله نفسى يعنى صورده انك تقلبي عارف اولدى وياخرد قلب
 كندى نفسندن حقله نفسى عارف اولدى يعنى اشكالده تقلبيكندن مورده حقله تقلبي عارف اولور
 وحال بوكه اول عارفك نفسى هو بى حق ايجون غير دكدر وكوندن دخی برى بوقدر كه موجود در و دخی
 وجوده كور كه هو بى حق ايجون غير اوله بلكه اول شى هو بى حقله عقيده زيرا حقيقتده واحد اولان
 وجودده انيتيت لازم كوردى بغير قولي ليست قولك خبريدر واما وقلنده من كله سى كوفى بيان ايدر
 (فهو العارف والعالم بالمقر في هذه الصورة والذي لا عارف ولا عالم وهو المنكر في هذه الصورة الاخرى) (پس
 حقيقة اعتبارى اوزره حتى جميع اشيا نك عيني اوليجو بصورده كندى نفسى عارف وعالم اوليان وكندى
 نفسه منكر اولان حقددر يعنى اصحاب قلوب اولان عارفينك صورنده متجلى اولان وجميع صورده متحول
 ومتقلب اولان كندى وجودى وارباب عقايد دن هر بر ييسى كندى عقيدته سى صورنده متجلى اولده قد
 آنك مظاهر نك عقيدته لرى صورنده متجلى اولان كندى وجودى عارف وعالم اولان واكمقر ومعرف اولان
 حقددر وارباب حجابك صورنده متجلى اولوب جميع صورده متحول اولان كندى وجودى دخی ارباب عقايد دن
 هر بر عقيدة خاصه صاحبى مظهرنده كندى عقيدته سته مغايره اولان صورده متجلى اولان كندى وجودى
 عارف وعالم اوليان واكم منكر اولان حقددر) (هذا حظ من عرف الحق من التجلي والشهود في عين الجمع) (پس
 يعنى جميع صورده حقله تقلبي سبيله شول عارفك حظى وذوقيدر كه حق تجلیدن عارف اوله يعنى هر مظهرده
 مظهر حسيه ظاهر اولوب تجلیدن عارف اوله دخی عين جعده شهود دن عارف اوله يعنى عين جعده نفسى
 وجميع صور كونه بى كه وجوده داخل اولدى والى غير النهايه داخل اولور عين هو بى حتى مشاهد ايدوب حقله
 حتى عارف اوله وحق اكانصرت متجلى اولديغن عارف اوله بوشم و صاحبى حظ اذقى صاحب در حقيقتده
 عارف در زيرا حق واحد موجود وشاهد وشم ودر) (فهو قوله من كان له قلب) (فهو ويندادر من كله سته
 راجع در كه حتى تجلیدن عين جعده شهود دن عارف در وقوله قولى فاقام خبر در والتقدير فهو مراد بقوله
 لمن كان له قلب) (يتنوع في تقاييه) (يتنوع قولى قلبك صفتيدرونى تقاييه ضميري حقددر راجع در وقلبه راجع

اولی جانزد یعنی دیک اولور پس بجای ایه وعین جعدن شهود الیه حق عارف اولان عارف مذکور الله تعالی (من کان له قلب) قولیه مراد اولان عارف در معنی شول قلب صاحبیدر که صور تجلیانده خلق نقاب بند منقوع اولور یعنی حق صور تجلیانده کندی نفسی تقلبیه متقلبد پس اولدخی حقل تقلب بند منقوع اولور یعنی صور بند که حق متحول اولور سه ابدانی عارف اوله و یا خود قاب متعذر حقل انی نقاب بند (قاب المؤمنین من اصابع الرحمن بقلبه کیف یشاء) و قدیر بویه اولور فی تقلبیه ایه بوقدر اولور فی تقلبیه قولیه مصدر فاعله مضاف اولور و یا خود قلب متعذر کندی نفسی تقلب بند زیرا قلب حقیقی تقلبد پس جمیع صورده تقلبیه قلب متعذر پس قلب صاحبی اولان عارف جمیع صورده محلی اولان حق حقله عارف در بصیرت جمعی احدی احدی بویه جمعی وجود حقله مشاهده پس بوقدر اولور مصدر مفعولیه مضاف اولور و یا خود که مفعولیه سی معرفت و شهوددن حظ مذکور اشارت اوله یعنی حظ مذکور (من کان له قلب) قولیه قلب صاحبی ایچون مخصوص و یا خود که تقدیر بویه اوله فیه وای الذی یدل علیه قوله (من کان له قلب) (واما اهل الايمان فهم اقلية الذين قبله والانباء والرسل عليهم السلام فيما اخبروا به من الحق لا من ذلك اصحاب الافكار المتأولين الاخبار الواردة بجملة ادلتهم العقلية فهو لا الذين قدوا الرسل صلوات الله عليهم هم المرادون بقوله والي السمع لما وردت به الاخبار والاهمية على السنة الانبياء) (واما اهل الايمان من انهم قول مقلد در که انبياء و رسل عليهم السلامه انتر تقلید ایلدیر شول شیئیه که انبیا و رسل انکله حقل اخبار ایلدیر شول مقلد دکادر که اصحاب افکاره و دخی اخبار وارده فی ادله عقلیه لرند حقل ایتمکله متأولین اولور تقلید ایلدی پس رسل صلوات الله عليهم تقلید ایلدن اهل ایمان الله تعالی والی السمع قولیه مراد اولور ندر یعنی معنی القا ایلدیر شول شیئیه که السنة انبیا و وزره اخبارات الهیه انکله وارده اولدی زیرا القاء سمع اولور الانبیا و رسل عليهم السلام انبیا ایلدیر شول اخبارات الهیه نال قولی قشده که اخبارات قبولانده دلیل عقلیه توقف اولنجیه والقاء سمع مخصوصین اولان مقلدین چندین که انبیا و رسل تقلید ایلدیر اولور ادله عقلیه و انظار فکریه ایه اخبار وارده فی متأولین اولان عقلیه تقلید ایلدن مقلدین اخرج ایلدی زیرا متبوع بختکم حقایقه غیر موصول اولان هیچ وزره اولسه و حقیقت امری جاهل اولسه ا کاتب اولان اندن دخی اجهل اولور و قول بختکم ضلالت وزره اولسه ا کاتب اولان اندن دخی اضل اولور پس القاء سمع رسل و انبیا مقلد اولور اولدی (وهو یعنی هذا الذي الى السمع وهو شهود) و حال بوکه اخبارات الهیه به معنی القا ایلدیر شول شیئیه که السنة انبیا و وزره وارده اولان اخبارات الهیه فی مشاهده و مراقدین شهود وقت اولور که رؤیت معانیه کلور رؤیت دخی وقت اولور که مبصرات ایچون بصیرت واقع اولور و وقت اولور که تجلی خیالیله و حضرت خیالین جسدن تمثیل ایلد واقع اولور و وقت اولور که حقایق ایچون بصیرت واقع اولور و وقت اولور که بصائر و ابصار جمیع اجد بویه واقع اولور و وقت اولور که حضرت الهیه ایچون عین حقله واقع اولور (كنت سمعه وبصره من تبه سندن وقت اولور که حقل کندی ذاتی کندی ذاتیه شهود معانیه واقع اولور و اول ولا یتک شهودیدر) (تسبیح فی جعفر الخيال و اما اعمالها) (حق تعالی شهید قولیه حضرت خیالیه ذبیله و اشارت ایلدیر و انما استعملناه و شهوددن بونده مراد حضرت خیالیه تمثیل جسمیه تمثیل اولان شیتل شهودیدر فاق سمع اولان مؤمنک خیالی خسیله پس انک شهودی خیالیدر ته کیم دعیه رسول علیه السلامه ارض حاطیه تمثیل اولندی و جبرائیل علیه السلام رسول علیه السلامه دعیه شهودیدر و می به بشر صورتده تمثیل اولدی یعنی رسوله مقلد اولان مؤمن القاء سمع ایدوب رسول علیه السلامه تمثیل اولان شیتی کندی خیالیه ادجال ایلدیر و انک قشده حاضر وای مراقدین وقت خیالیله سمیه حضرت خیالیله فی استعمال ایتمکله و یا خود حضرت خیالیله ده تمثیل اولان شیتی مشاهده و اول مثال مقلددر اندن کمره مثال مقلددر و کذلک وصول و اطلاعی اول حضرت خیال اولان رؤیا ایلدیر و اولندی و حضرت خیالیله نال استعمالی حضرت خیال اولان صور خیالیله فی اظهار ایتمکله ایلدیر و انک استعمالی صور هموسانین و عالم سفایدن قهر و انقطاع کایله و عالم علوی به توجه تام قایله واقع اولور) (وهو قوله عليه السلام في الاحسان الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه) (یعنی القاء سمع ایلدن مؤمنک حضرت خیالیه شهودی و یا خود

و یا خود حضرت خیالک استعمالی احسان قشده رسول علیه السلام (الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه) قولیدر یعنی احسان مصلحت خیالنده کندی معتقدی صورتده تمثیل طریق اوزره حضور قایی و توجه کلی و شهود جمیع الاله عبادت ایتمکدر پس علی طریق انقیل حضرت خیالیه اولان شهود شهود خیالیدر و شهودی شهوده و یا خود استعماله و یا خود حضرت خیالیه عالم تأویلده راجعدر) (والله في قبلة المعلى) بقول حدیث آخر در رسول علیه السلام دیر که الله تعالی مصلحت قبله سنده در فلذلک هو شهید پس بوجهور خیالیدن اوزری مصلی قبله سنده حق مشاهده و اما اگر مصلحت عینی نور حقله حکمه اولوب بهر حدید و نظر شدید صاحبی اوله حق اولور سه پس حق رؤیت عین ایلد مشاهده ایدر و کامر اقبیه نامه و توجه کلی لازم دکادر تا کیم کانه بر ایه کی اوله و شول کسینه که آنک استعمالی کامل و کشف قوی اولسه جمیع جهاتده حق مشاهده ایدر زیرا حق جمیع جهاتده حاضر در (وهو على كل شيء شهيد) و یا خود فیه وجه الله) و شهودی فی الله همته انبیا و رسل مقلدین اولان مؤمنین که القاء سمع اصحاب ایلدیر بیان ایلدیر کد نصکره نظر فکری اصحابیه مقلدین اولان اهل تقلید یسان ایتمکله شروع ایلدی) (ومن قلده صاحب نظر فکری و تقیید فکری هو الذي الى السمع فان هذا الذي الى السمع لا بد ان يكون خبيداً لما ذكرناه ومن لم يكن شهيداً لما ذكرناه فاهو المراد بهذه الآية) (وشول مقلد که نظر فکری صاحبیه تقلید ایلدیر و نظر فکری مقلد ایلدیر اوله مقلد القاء سمع ایلدن کسینه دکادر زیرا تحقیق بومذکور که معنی القا ایلدی لا بددر که بزم ذکر ایلدیر کمر شیتی خیالنده مشاهده اوله و بختکم معتقد بزم ذکر ایلدیر کمر شیتی خیالنده مشاهده اولسه پس اول کسینه بویست ایلدیر کادر (امدی) شوبله معلوم اوله که نظر عقلینک تابعی تقییدیه در خلاف واقع اوزره امری بر شیتده حاضر در و انک صاحبی شی غیر شهودده حق مقلددر پس بختکم اکابر مقلد تقلید ایلدیر و کالقاء سمع ایلدیر پس تقلیددن و القاء سمع علن غایبه اولان شهوده بالغ اولور زیرا موجود اولان شهود معنی مقلددر و مقلد دکادر بلکه مقلددر هر معینک عینیدر پس اکام مقلد اولان خائب و حاضر در زیرا امری مشاهده دکادر (فهو ولاه) (وفي بعض النسخ فاذنك هم) (الذين قال الله فيهم اذ تبرا الذين انعموا من الذين اتوا بالبر) لا یتبرون من انعموا الذين اتوا بهم) (پس نظر فکری صاحبیه مقدار اولور شول قومدر که لله تعالی انزل حقلده اذ تبرا الذين انعموا من الذين اتوا بهم) دیدی یعنی بختکم متبوع اولور متبوعی اوله (انله تابع اولور دن و حال بوکه رسل انله متبوع اولان انبیا علندن متبوعی اولور زیرا رسل انبیا فی بصیرت اوزره دعوت ایلدیر و انله دخی مؤمن اولوب شهوده معتقد اولدیر و شهودی اولر تحیل و تمثیل طریقه بویه طلب ایلدیر کد نصکره رؤیت و حق تحقیق طریقه بویه مقام ولایته بالغ اولدیر پس رسل انلیدن متبوعی اولور) (حق تعالی ما ذکرناه) فی هذه الحكمة القلبية) (پس ای بزم دوستم بوحکمت قلبیهده اسرار الهیه و معارف ربانیه دیر مکزاکر ایلدیرکیم شیتی تحقیق ایلد و حقیقت اوزره عارف اول) (واما اختصاصها بشعيب المانع من التشعيب اي بها لا يختص لان كل اعتقاد شعبي فهي شعبي كما هي اعني الاعتقادات) و اما حکمت قلبیه نل شعیب علیه السلامه اختصاصی حکمت قلبیهده تشعیب و وجود اولر بغندن اوزر بذر یعنی بوحکمت نل شعیب و مقلد دکادر زیرا هر اعتقاد بر شعبه در پس اعتقاد انک کلمسی شهوددر و تشعیب دخی تشعیبند پس قلب دخی غیر مقلد اولان اعتقاد انک شعبی متضمن اولر حکمت قلبیه شعبیه مقلددر) (فاذا انكشف الغطاء انكشف لكل احد بحسب معتقده وقد يتكشف بخلاف معتقده في الحكم وهو قوله تعالى ويد الهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون) (پس بختکم عطا منکشف اولسه و حق تعالی تجلی ایلدیر هر معتقده منکشف اولور و انک معتقدی حسیله و معتقدی حسی اوزره حق تعالی اکتیجی ایلدیر و اوزره عطا منکشف اولر حکمده معتقده مخالف اولور و معتقدله معتقده مخالف اولان انکشاف الله تعالی انک (يد الهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون) قولنک مفعول میذر یعنی بوم قیامتده ارباب اعتقاد ایه الله تعالی ظاهر اولور شول شیتی که انرا فی ظن ایلدیر و ای اعتقاد ایلدیر (فاكثرها في الحكم) پس معتقد انک اکثری که صاحبیه اعتقادیه مخالف منکشف اولور حکمده مخالف اولدی یعنی حالده منکشف اولور یعنی احکام الهیهده مخالف اولور و انکده مخالف اولور و بعض نسخهده فاكثرهم واقع اولدی پس فاكثرهم فی الحكم) انکچون بیدی زیرا بعض عباد

ایچون هو بنده اعتقاد ایندیکنه مخالف منکشف اولور) کالمعتزلی معتقد فی الله نفوذ الوعد فی العاصی
 اذامات علی غیر توبه فاذا مات وکان من حرم الله قد سبق له عناية بانه لا يعاقب وجد الله غفور راحما
 فبالله من الله ما لم يكن يحسنه) (یعنی معتقدك حكمه معتقدنه مخالف انك انك وقوى شول معتزلی
 كفي كه اللهك حقه وعيدك نفوذ في اعتقاد ايدى عاصيتك حقه حقه عاصي على غير توبه وفات ايتسه يعنى
 توبه من وفات ايتسه بويه اولان عاصيتك حقه وعيدك الله اوزره تنفيذي وانك تودى لازمدر
 دو معتزلي اعتقاد ايدى پس بخنكم اول عاصي وفات ايتسه وحال بوكه عند الله من حرم اولسه آنك حقه
 عناية الهية سابقه اولسه كه تحقيق اول عقاب اوله عاصي الله تعالى في غفور ورحيم بولور وحق تعالى
 فضل قديم ولطف عظيم ايله انكله معامله ايدى پس معتزلي اوزره الله طرفندن ظاهر اولور شول نسنه كه عاصي
 حقه الى احتساب ايتشم ايدى يعنى معتزلي عاصيتك حقه وعيدك نفوذ في اعتقاد ايتشم ايدى وحال بوكه
 اكا تجارز وعظاها اولدى ويوتقد اوزره موضعينده مات قولنك خيبرى عاصي به راجع اولور وجاتر در كه
 موضع ناينده اولان خيبر معتزلي به راجع اوله يعنى بخنكم عاصي من غير توبه وفات ايتسه معتزلي آنك حقه
 الله حقه وعيدك نفوذ في اعتقاد ايدى پس بخنكم معتزلي من غير توبه وفات ايتسه وعيدك الله من حرم اولسه
 آنك حقه عناية الهية سابقه اولسه كه تحقيق اول عقاب اوله عاصي الله تعالى في غفور ورحيم بولور
 پس من غير توبه وفات ايدى عاصي حقه احتساب ايتشم ايدى شي كه رحمت وغفران الله تعالى طرفندن اكا
 ظاهر اولور پس معتزلي ذوقا عالم اولور كه حقه حقه اعتقاد ايتشم ايدى شيك خلاف ظاهر اولدى (امدى)
 شوبله معلوم اوله كه من غير توبه وفات ايدى عاصيتك حقه وعيدك عدم انفاذ به باعث اولان ايكي شيد وبرى
 بودر كه آنك حقه عناية الهية سبق ايتشم اوله كه اول عقاب اوله عاصي پس علم الهية بونك كفي عناية الهية به
 مظمر اولان كسنه بعض عوارض حصيله معاصيتك بعضيه ارتكاب ايدوب من غير توبه انتقال ايتسه
 عناية الهية وطهارت اصلية انك ذاتده غالبه اوله اول معاصي حسنة تبديل اولور (بديل الله سيئاتهم
 حسنات) وباخود عناية الهية لك عظمت وسلطنتي قنده اول معاصي محو اولور (محو الله ما يشاء ويثبت)
 پس ظاهر اول معاصي به من تكب اولان كسنه دن وعيدك نفوذ وانشاذي من تقع اولور وبرى دخی بودر كه
 حق تعالى صادق الوعد در وميثيك حقه اولان وعيدك عدم انفاذ وعده ايتشمدر وكلامنده وعيدك
 انفاذ دن تجارزى مدح ايدى (وتجارز عن سيئاتهم) پس وعيدك وعدك حكمنده در وعيدك نفوذى وصديق
 لازمدر پس وعيدك نفوذى لازم دكادر) (واما في الهية فان بعض المباد يجوز في اعتقاده ان الله كذا وكذا
 فاذا انكشف القطع رأى صورة معتقده وهى حق فاعتقدها وانحلت العقدة فزال الاعتقاد وعلم بالمشاهدة)
 واما هويت الهية حقه اولان معتقده مغاير واقع اولان انكشاف غطا پس تحقيق عبادك بعضيه
 اعتقادنده بزم ايدى كه تحقيق الله تعالى شوبله وشوبله درنه صورت اوزره عقد ايتديه پس بخنكم
 عظامتكف اولسه كندى معتقدى صورتى مشاهده ايدى وحال بوكه صورت معتقده حق ايدى كه دينده
 اكا اعتقاد ايتشم ايدى وعقد اعتقاد به منجمله اولور معتقدى صورتك ظهورى وانك مشاهده منى قنده
 پس دينده اولان اعتقادى زائل اولور وانك اعتقادنه موجب اولان انك ظنى مشاهده ايله حاصل اولان
 علمه قول ايدى زير دينده حق ظنه عقد مخصوصه حصر ايدوب اكا اعتقاد ايتشم ايدى پس اول
 صورتده حق تجلي ايندجكده غيب ايله واقع اولان اعتقاد زائل اولور وحق مشاهده اوزره عالم اولور
 (وبعد احتداد البصر لا يرجع كليل النظر) واحتداد بصرد نصكره يعنى بصرى نور مشاهده ايله منور
 اولاد نصكره كليل النظر اولدني حاليه رجوع ايتزنا كيم عقيدته به محتاج اوله بوتقد اوزره لا يرجع قولنك
 شميرى بعض العباد قولنه راجع اولور وكليل النظر قولنك نصب ايله شميردن حال واقع اولور وكذا ذلك ضمير
 بصره راجع اوقا جاتر در يعنى احتداد بصرد نصكره بصر كليل النظر اولدني حاليه رجوع ايتزني يعنى
 بصر نور مشاهده ايله منور اولد نصكره تكرار نظر نده كلال ظهور ايتزني زير عقيدته اهل حجاب مخصوصه در
 (فقد البعض العبيد باختلاف التجلي في الصور عند الرؤية خلاف معتقده) پس صورده تجليك اختلافى
 سبيله رويت قنده بعض عبيده معتقدك خلاف ظاهر اولور يعنى هويت حقه اولان كندى معتقدى

صورتده حق تجلي ايند كده دينده واقع اولان معتقدك خلاف ظاهر اولور زير حق تعالى اسماء مختلفه
 صورتده تجلي ايدى پس كندى معتقدى صورتده تجلي ايند كده نصكره انك كفي صورت اخراده دخی تجلي
 ايدى كه اول صورتده حقه تجليستى اول كسنه اعتقاد ايتشم ايدى (لانه لا يتكرر) زير تجلي متكرر اولور تا كيم
 دائما صورت واحد اوزره اوله زير اسماء الهية وشئون ربانية غير متناهيه سبيله حق تعالى دائم التجليدر
 * فيصدق عليه في الهية وبه الهية من الله في هوية مالم يكونوا يحسنه بون فيا قبل كشف القطع * پس اول بعض
 اوزره هوية الهية حقه * وبه الهية من الله مالم يكونوا يحسنه بون * صادق اولور يعنى هوية الهية حقه الله دن
 انله ظاهر اولدى شول شي كه كشف غطادن اول دورك حقه انله احتساب ايدوب اعتقاد ايتشم ايدى
 وحيات حصيله اهل اعتقادك احتساب واعتقادنه دارا خرتده مخالف اولان تجلي واول تجليك شهودى پس
 موتد نصكره ترقيدند * وقد ذكرنا صورة الترتي بعد الموت في المعارف الالهية في كتاب التجليات لنا عند ذكرنا
 من اجتماعه من الطائفة في الكشف * وما افدناهم في هذا المسئلة مالم يكن عندهم * وتحقيق بزموتد نصكره
 معارف الهية ده واقع اولان ترقينك صورتى تجليات الهية ايله منى اولان بزم كاجزده ذكرايتك طائفة
 اهل الله دن شول كسنه نك ذكرى قنده كه كشفده انكله بزموتد اولدى ودخی بعد الموت ترقى مسئله سنده
 انله افاده ايتد يكمر شيتك ذكرى قنده كه اول شي انلك قنده موجود دكل ايدى (امدى) شيخ رضى الله عنه
 موتد نصكره ترقى في تصريح ايدى واما الله تعالى انك * ومن كان في هذه اعمى فهو في الآخرة اعمى واضل سبيلا
 قولى ودخی رسول عليه السلام اذامات ابن آدم انقطع علمه قولى كه موتد نصكره عدم ترقى به دلالت ايدى پس
 محجوبين جاهلين حقه در كه انلك اعنى ذكر الله دن غطا ايتشمدر وانله اهل كفر واهل شرك در واما
 محققين اهل توحيد وانله مقلد اولان مؤمنين كه حضور ومراقبه ايله القاء مع ايدى پس انله ايچون
 ترقيات حاصلدر موتله حجاب برك ارفقاى سبيله وعفو ومغفرة موانع برك زوالى سبيله وبعد الموت
 براخ علويه ده اهل حقه اجتماعى سبيله كه حيوة دينده انله تقليد ايدى ردى ودخی انله محبت ايدى ردى
 وانله اعتقاد ايدى ردى پس اهل حق براخارنده ارواحلندن انله امداد ايدى رفته كيم شيخ رضى الله عنه
 تجليات موصلة نام كاشده ذكر ايدى كه اهل الله دن جه ورايله براخارنده مجتمع اولدى حلاج وبنيد وسمل
 رويولندن غيرى اهل الله دن اكابر ايله جمع اولدى وفي الله انلك معتقدى صورتده وانلك علوم ومعارف نده
 انله ايله مباحثه ايدى ومدر كاريك ماخوق اولان علوم ومعارف تفسيه ايدى وانله ترقى ايتدردى وحقك
 حقه اعتقادك عقدى حل ايتدى وانلك قنده اوليان علومى انله عناية بدن اوتري افاده ايدى وعوام
 توحيد دن حقيقت شهوديه في جمع جعلك احديتي مشرندن انله هبه ايتدى رضى الله عنه وعظم جميعا (ومن
 اعجب الامراته) اى الانسان في الترتي دائما ولا يشعر بذلك للطائفة الجباب ورقته ونشابه الصور وهما مثل قوله
 وأتوا به متشابهاً) وامرله اعجبندركه تحقيق انسان استعداد غيبي غير معمول حيثيله دائما ترقيدند
 ولكن ترقيدند اولديفته انك شعورى يوقدر حجابك لطافتندن ورقندن اوتري وصورى برينه متشابهه
 اولديفتندن اوتري وتجلياتده اولان بومتشابه صور الله تعالىك (وأتوا به متشابهاً) قولى كيدى يعنى
 ارزاقده اولان تشابه كيدى يعنى انسان دائما ايدى ترقيدند در عين ثابتة سلك استعدادى احواليله زير احوال
 اعيان عند الله معاومه اولان امور در كه اعيانده قوتده ثابتة در پس انسانك علم الهيدن عين كياي به
 سبرى حينندن الله تعالى اعيانده بالقوه اولان احوالى دائما فعله اخراج ايدى پس استعدادات اوليه
 غير معموله دن الله تعالى استعدادات معموله غير متناهيه في اظهار ايدى تجليات سبيله واطوار وجود
 حصيله دنيا وآخرته ودخی براخ وحشرده ودار ثواب وكسب رؤيته وسائر مواطن اخرويه ومراتب
 علويه ده انك عبورى حصيله شعورى وعدم شعورى حيثيله وهر شي كه وجوده داخل اولوب موجود
 اولدى واجب الوجودك وجوديله واجب الوجود اولور پس عدمه منقلب اولور پس انانته ايله تجدد
 وترقيدند در زير ابدال ابد تجليات الهية وجوديه دائمى دائم القبولدر وهر تجلي ايله تجلي آخر ايچون قبولى
 زياده اولور ولكن وقت اولور كه دائما مترك اولديفته شعورى اولور اهل حجاب ايله حجابى لطافتندن
 ورقندن اوتري وانسان ابد تجليات ايتشمدر كه انك اوزره متواليه در وهر استعداد وتجلي ايچون تجليات

آخر متراپده اولور که تجلیات علیه و یا شهودیه و یا حالیه و مقامیه و یا وجدانیه در جمعه و جمع جمعه و یا خود
 اخذت جمع و فرقه و صور تجلیاتک تشابهتدن اوتری انسان اناره مطلع اولور زیر تجلیات منضبطه دکادر
 شول اوزاق کبی که متشابه انسان اولور) کما رزقوا منها من غرة رزقا لواله هذا الذي رزقنا من قبل و انوابه
 متشابه) و بومعلومه که بر زمانه کان رزق زمان آخره کان رزق غیریدر و حال بوکه کایسی رزق و ولکن
 متشابه در بری بر سیک عینی دکادر غیریدر پس اهل کشف و تحقیق قنده تعینات بیننده فرق ظاهر در
 اهل حجاب قنده خفیدر (ولیس هو الواحد عین الاخر فان الشیخین عند العارف انما شیخان غیران) و احوال
 ایچوندر و لیس قولنده مستر اولان شمع را سمد رزقه راجعه در و هو عماد ایچوندر و الواحد قوی عطف یاندر
 و عین الاخر قوی خبردر یعنی و حال بوکه رزق واحد رزق آخر عینی دکادر و کذلک لیس قولنده مستر اولان
 شمع رزقه راجع اولوب اسم اولتی و هو فصل و عماد ایچون اولتی و الواحد قوی نصب الیه لیس قوی ایچون خبر
 اولتی و عین الاخر خبر بعد ان خبر اولتی جائزدر و لیس الرزق فی الازمنة رزقا واحد حتی یكون هذا عین الاخر یعنی
 ازمنه موجود اولان رزق رزق واحد دکادر تا کیم بورزق رزق آخر عینی اوله و کذلک هو ذلک معنایسته
 اولوب رزقه اشارت ایچون اولتی جائزدر و صورتدن عبارت اولان حجاب دخی اشارت ایچون اولتی جائزدر
 ای و لیس ذلک الرزق الواحد عین الاخر و لیس ذلک الحجاب و هی الصورة عین الحجاب الاخرای عین الصورة
 الاخری و ظاهر اولان بودر که هولیس ایچون اسمدر و الواحد رفیع الیه عطف یاندر و عین الاخر نصب الیه لیس
 ایچون خبردر زیر اشبعین عارف قنده شبعین اوله قلی حیثیتیه غیراندر یعنی بری بر سیک غیریدر و غیران
 آنک خبریدر پس بونقدر اوزره من حیث بونده مقدر اولور ای فان الشیخین غیران عند العارف من
 حیث انهما شیخان و العارف قولنده الف الیه لام اولدی معنایسته اولوب و انهما شیخان قوی مفتوحه
 اولان آن الیه العارف قوی ایچون معنویه اوزره محلا منصوب اولتی جائزدر و غیران آنک خبری اولور
 و آنک اسمیه خبری بیننده واقعه اولان جمله غیران قولنک مدلولی اولان مغایرت ایچون ظرف واقعه اولور
 و التقدير فان الشیخین عند الذي يعرف انهما شیخان غیران یعنی دیک اولور زیر تحقیق شبعین شول
 کسسته نک قنده که شبعین شبعین اولدین عارفدر غیراندر تعینده و لکن شهود صحیح حقتده غیرتی اقتضا ایچر
 انکیچون) (و صاحب التحقيق یری الکثرة فی الواحد) (دیدی یعنی تحقیق و کشف صاحبی واحده کثرتی
 مشاهده ایدر یعنی کثر تعیناتی صور متشابه غیر متشابهه مترایه و متظاهره اولان عین واحدهه
 مشاهده ایدر (کما یعلم ان مدلول الاسماء الالهية وان اختلفت حقایقها و کثرت انما عین واحدة) ته کیم
 یلنور که تحقیق اسماء الیهه نک مدلولی و اگرچه کیم انلک حقایق مختلفه و کثیره اولدیه تحقیق انلک
 مدلولی عین واحده درسته کیم قادر و عالم و خالق و رازق نک مدلولی که الاهد بالحققة واحددر انلک معانیسی
 مختلفه ایکن انما ضعیفی مدلوله راجعه در و ضمیر نک تأنیی ذات واحده اعتباریه در زیر اجمع اسماء الیهه نک
 مدلولی ذات واحده در (فهذه کثرة معقولة فی واحد العین) پس بوکثر واحد العین ده معقوله در پس اسمانک
 معانیسی اختلافی واحد العین اولان مسما ده کثر اعتباریه در حقایق مختلفه اعتباریه و مع هذا مختلفه
 الحقایق اولان اسماء ذات واحده راجعه در و انده معقوله در فهذه کثرة قوی مبتدادر و معقولة قوی خبردر
 و جائزدر که معقولة قوی کثرة قوی ایچون صفت اوله و فی واحد العین قوی خبر اوله ای فهذه کثرة المعقولة واقعة
 فی واحد العین (فیکون فی التجلی کثرة مشمودة فی عین واحدة) پس صور اسماء الیه تجلی قنده کثر عین
 واحدهه مشمودة اولور و عین واحدهه معقوله اولور پس بوندن اوتری هویت صور موجودات الیه مستر اولور
 و اول انلری اظهار ایدر و قیامت کبراده صور موجودات مستوره قنور و حق ذاتیه ظاهر اولور (لن
 الملك اليوم لله الواحد القهار) و نارة تجلیات متشابهه حقیقت واحدهه در و تعینات الیه کثیره در
 وجه مشهور اوزره یکون افعال ناقصه دن اولور و کثرة قوی آنک اسمی اولتی اوزره مرفوعدر و مشمودة
 قوی آنک خبری اولتی اوزره منصوب اولور و فی عین واحدة قوی شهود ایچون ظرف واقع اولور و یکون
 قوی فعل تام اولوب کثرة قوی آنک باعنی اولتی و مشمودة قوی رفیع الیه کثرة قوی ایچون صفت اولتی
 جائزدر یعنی دیک اولور * پس تجلی قنده عین واحدهه در کثر مشمودة موجوده اولور * پس کثر

مشمودة عین واحدهه ظاهره و محسوسه اولور و عین واحده کثر مشمودة باطنه و معقوله اولور
 کما ان الهیولی توخذنی حد کل صور مع کثرة الصور و اختلافها ترجع فی الحقيقة الی جوهر واحد وهو
 هیولاه) قال الشیخ رضی الله عنه فی کتاب انشاء الدوائر فی حق الهیولی فی النظر الی ذاتها کلیه معقولة
 لا تصف بالوجود ولا بالعدم و هی المادة لجميع الموجودات وقد ظهرت بکمالها بظهور الموجودات و ما بقی شی
 یوجد بعد (احدی) هیولی خارجده و وجوده دکادر زنده معقوله در جمیع موجودات علویه و سفلیه ایچون
 ماده در و جمیع حقایق معالومه موجوده فی و معدومه فی حاویه در پس آنک وجودی اعیان موجوداتک
 قدیمک و حادثک عین بروزیدر پس آنک وجودی وجود اشخاصه موقوفدر زیر اول جمیع موجوداتک
 صورتی قابله در و انلره ظاهره در و جمیع صوریه اکا راجعه در جمیع صورته اول ماده و حقیقت اولدینی
 حیثیتیه یعنی دیک اولور ته کیم هیولی هر صورتک خنده اخذ اولور صورتک کثرتی و اختلافی وجودیه جمیع
 صورتی الحقیقه جوهر واحد راجعه اولور و حال بوکه جوهر واحد اول صورتک هیولاسیدر یعنی کثر اسمایسته
 عین واحدهه مشمودة در عین واحده انده معقوله در ته کیم جمیع موجوداتک صورتی عین هیولیده
 مشمودة در و هیولی اول صورده معقوله در بوندن اوتری موجوداتدن هر برتی تعریف اولند قده هیولی اول
 تعریفده اخذ اولور زیر هیولی معقوله قندن زائله کذل ایکن جمیع صوراندن ظاهره و لقله اول جمیع صورده
 ظاهره در پس هیولی جمیع صورتک جد و دیله محدوده اولور پس سن عقلت تعریفنده دیرسن العقل جوهر
 مجرمدر لکلیات و الجزئیات غیر متعلق بحیسم و نفسک تعریفنده سن دیرسن و النفس الناطقة جوهر مجرمد
 مدرک لکلیات و الجزئیات وله تعلق التبدیر و التصرف بالحیسم و کذلک جسمک تعریفنده سن دیرسن بالحیسم
 جوهر قابل للابعد الثالثه پس بونلردن جمله سنک تعریفنده سن جوهری اخذ ایدر سن جوهر حقیقتده
 واحده در و صور کثیره و مختلفه در پس جمیع صور حقیقت واحده اولان جوهره رجوع ایدر و جوهر جمیع
 صور ایچون هیولیدر و هیولی جوهر در پس عین واحده اولان ذات الیهه ده اسماء صفات الیهه کثر معقوله
 ایکن تجلی قنده عین واحده کثر مشمودة اولور و عین واحده اولان ذات حق معقوله اولور پس عین واحده
 اولان ذات حق غناء ذاتیسی اعتباریه عالیمندن غنیدر و لکن صفاتی اعتباریه خالقیت و رازقیت و قادریت کبی
 صور اسماء مختلفه در و تعینات کونیة متقابله ظاهره در و حقیقت اعتباریه جمیع صور تجلی اکا راجعه
 و عابده در و الیه يرجع الامر کله و لکن خالقیت و رازقیت اعتباریه مور تجلی بیننده مغایرت نباشدر
 زیر قدرتک اثری صفاتدن غیری صفتک اثره محالقدر و بوعینان غرض ارباب عقوله و اصحاب عقائده
 کندی لسانلره تنبیه و تفهیدر تا کیم توحید حق حقتده اولان اهل الالهک کلامندن متغیر اولوب اکا
 استدلال ایدر (فن عرف نفسه بهذه المعرفة فقد عرف ربه) پس برکسته که کندی نفسی بومعرفت الیه
 عارف اولسه یعنی کندی نفسی صور اسمایسته و جمیع صور عقائده الی ما لا یتناهی ظاهره اولان حقل
 حقیقی ایدر بکن و حق انده ظاهر اولدین عارف اولسه پس تحقیق حق عارف اولور (فانه علی صورته خلقه
 بل هو عین هویته و حقیقته) زیر تحقیق حق تعالی انسانی کندی صورتی اوزره خلق ایلدی بلکه انسان
 حقل عین هویتی و حقل عین حقیقتیه در حدیث صحیحده (ان الله خلق آدم علی صورته) و بر روایتده علی
 صورته الرحمن و اراد ایلدی و صورتدن مراد حضرت واحدهه جمیع اسماء الیهه و صفات و جویسه جمعیته
 صورتیدر که انسان کامل اولان آدم قابلیت کلیه سیله اول صورت الیهیه مظهر اولوب جمیع اسماء و صفاتده
 متصف و متحققدر بلکه انسان حقل شول هویتک عینیدر که حقیقت انسانیه ده مختلفه و آنک شول
 حقیقتیدر که اول حقیقت انبانیتهه مستر اولوب انسانی اظهار ایلدی پس انسانک هویتی هویت
 حقل عینی اولور و حقیقتی دخی حقیقت الیهه نک عینی اولور زیر حضرت الیهه نک صورتیدر (و لهذا
 ما عثر احد من العلماء) و الحکماء الظاهرین (علی معرفة النفس و حقیقتها الا الالهیون من الرمل و الصوفیة
 و بواجلدن اوتری یعنی انسان عین هویت حق اولدیندن اوتری علما و حکما ظاهرندن بر احد نفسک معرفته
 و آنک حقیقتیه مطلع اولدی و سلدن و طائفة صوفیه دن هیوندن غیری زیر و سل الیه طائفة صوفیه
 نفسی عارف اولدین نفسی و آنک حقیقتی عین هویت حق اولدینی حیثیتیه (واما اصحاب النظر و ارباب الفکر

من القدماء والمتكلمين في كلامهم في النفس وما هيها فافهم من عز على حقيقتهما لا يعطيا النظر الفكري ابدأ
واما قدماءن ومكلمينند که کلام دارند که کلام دارند نفس حقیقه و آنک ما هی حقیقه متکلمه اولان اصحاب نظر
و ارباب فکر پس اندرین بر احدی بوقدر که نفس حقیقه مطلع اوله و نفس حقیقه مغرقتی نظر فکریله
ابد اعطای نظر فکریله آنک حقیقه اطلاع حاصل اولان (امدی) شویله معلوم اوله که جمیع نفوس
حقیقی شول نفس واحد و دندر که اول حقت نفسیدر و اما نفوس صورتی پس اندر نفس رجائیده اولان
تجلیات نوریه در که حق انرا یله صور جسمانیه طبیعیه دن نفس ایدر پس اگر نفس جزئییه اوله حق اولورسه
پس اول نفس نفس کایه واحده رجائیه صورتند بر صورتدر که ماده نفسیه نوریه رجائیه دم منقوخته در
و اگر نفس نفوسدن نفس کلیه اوله حق اولورسه که انسان کاملک نفسیدر پس اول نفس حقت عینیدر که
بوعبد حقیقی مرتبه سنده ظاهر اولدی اول شول نفس واحد در که نفوس کلیسی اندن مخلوقه در
پس اول نفس حقیقی حیثیتیه صورتند ذکورت و انوثی قبول ایدر زیرا ذکورت و انوثی انکی چون ذاتین در
و ذکورت فعلدر و انوثی انفعالدر (قال الله تعالی خلقکم من نفس واحده و خلق منها زوجها و بث منهما
رجالا کثیرا و نساء) (پس اول نفس واحد که بر اندن مخلوق اولدی و دخی آنک زوجی اندن مخلوق اولدی حقت
شول نفسیدر که الله تعالی اندن افراد بشریه یی بخبر ایدر) (و یخبرکم الله نفسه) (قوانده و تحقیق بر ما مودر
اولدی که نفسی رجوعه و قایه ایدر و نفسی سبیل اولان معرفت زده دربی نفسیه و قایه ایدر و زهر شیدند که
اندن خوف اولور و اندن حذر اولور و دخی بر محامد کلیسی نفس اسناد ایدر و نفس نفس حقت عینی
اولدی اعتباریه و مذامد دخی کلیسی کذلک نفس اسناد ایدر و زاول بر نفس نفس اولدی حیثیتیه زیرا نفس
ایکی جهت صاحبیدری بودر که نفس بر نفسی قبول ایدر بر آنک حقایق ذاتیه سی صورتی اولدی غمز
اعتباریه که اول حقایق آنک عینیدر و اول حقایق کثیره در آنک جزئیاتی صورتی متناهیه دکادر و بر جهت
دخی بودر که نفس حقه نسبتی قبول ایدر نفس ظاهر اولان نفس حق اولدی اعتباریه و نفس
نفس حق اولدی قرب فرائض و قرب فوافل مقاماتند در که بوقربین نفس ایچوندر که آنک ایکی جهتیه
زیرا قرب فوافله حق بر هم و نیز عینیدر بر هم جمع و بصیرت و بدور جاز و سائر قوامز عینی و تقوس و اعیانز
عینی اولدی اعتباریه و قرب فرائضه بر حقت صورتی بر که بر هم السه مزایه قائلدر پس بر آنک شول
اسانی بر که جمع الله مان حده کلامیه قائلدر پس بوجهله بر حقت معنی و بصری و لسانی بر پس
بوجهله بر حقت حسیله بر وجهه آخرایله که وجه اولدر اول بر هم جمع و بصیرت و سائر قوامز و بر هم
ظاهر مودر پس بخنکم حق بر هم مظاهر مزله بر ظاهر اوله پس بر آنک احدیت غیبیه و ذاتیه سنده
کثرت مشهوده دن آنک وفاتی بر زیرا بر جوارح و اعضا و اکر حق احدیتی عیننده ظاهر اوله حق
اولورسه پس بر آنک باطنی بر زاول بر هم قوا و اعضا و تقوسز عینیدر پس وقتا کیم نفس ایچون بوسعه
حامله اولدیه که توحید و احدیتی حیثیتیه حقت نفسیدر و نسب و شعب غیر متناهیه حیثیتیه بر هم عینیدر
پس بخنکم بر نفسی بوسعه ایل عارف اولسق برانی عین حق عارف اولور و حق معرفتله (ومن عرف نفسه فقد
عرف ربه) (تولنده نفس حقیقیه متحقق اولور زیرا بونفس واحد که هویت غیبیه سی حیثیتیه واحد در
نفس حقت عینیدر و آنک انانی و انیت فرقیه سی حیثیتیه بر هم وجودز عینیدر زیرا انکی چون ایات
متعدد غیر متناهیه حاصله در انک شخصیات حیثیتیه و اول ایات متعدد هویت الهیه نسبت صورتیدر
پس اگر نفس کندی تعینده هویت واحدیه ظاهر اوله حق اولورسه پس بر آنک هویتند مستغرق
اولور پس بر آنک باطنی اولور و هویتند مستهلک اولدی غمز حالد پس بوقدر اوزره بر هویتند
هویت عینی اولور بر بر زاول و اکثر نفس ایات متعدد سی صورتند ظاهر اوله حق اولورسه بر ظاهر
اولور و اول بر هم هویت باطنیه اولور پس نفس ایچون آنک ایکی جهتیه و قایه متحقق اولور پس
نفس عینی حیثیتیه واحد در و این دینی حیثیتیه کثیره در و اما نفس تعینی پس جمع نفسی رجائیه
احدیتی حیثیتیه در که آنکه حق بر هم حقایق غیبیه مژدن کریمه عدمیه یی که بر غیبیا انده موجود ایدر
نفس ایلدی اول عدمیه بر هم اعیانز حیثیتیه عدمیت نسبیه در پس حق بر هم طرفزدن اعیان

مستحق

مستهلک مزی تنفیس ایلدی پس اول نفس و جسمیه حق بزدن شول ضیق تنفیس ایلدی که بزم
حقایق بقرنده قائم ایلدی قهر احدیت تحتنده بزم استلکتر سالتده پس حق بزم اعیان مزی کندی عینیه
ایجاد ایلدی و دخی انک شول نفسیه که انکله بزم و جت ایلدی و بزدن تنفیس ایلدی پس بزم نفس حقه
نفس حقه ظاهر اولدی قافهم * پس بومعرفت الهیه الیه الیه و بسدن و اولیاء کلدن غیر بر فرد متحقق
اولدی و اما قدم او متاخر شدن اصحاب نظر و ارباب فکر اولان حکماء و سומدن * پس انلر تفکک حقیقیه
متحقق اولدی و انلرک نفس علمای بالغ اولدی جنس الیه فصلاک تخیلندن تعریف و سمیدن غیر نفس
جاییتی صورتی حیثیه * پس انلر نفسک صورت و واسنده انک بدنه تعانی کیفیتنده تکلم ابتدا برودخی نفس
جوهر میدر و یا عرض میدر و بدنک داخلنده میدر و یا خارجنده میدر و یا خود دخول و خروج و جسمانیله
نه داخلدر و نه خارجدر * پس من حیث المعنی اقوال مذکور نه کلبی نفس اوزره صادق در زیر اجسم
و قوای جسمانیه قوای نفسک و خفایه کتبک نظم و ری محالی و انلرک مظاهری اولدیی اعتباریه نفس انلردن
خارجده کلدن و لکن طائفه مذکور بدن بر احد نفسک حقیقی و انیت و هو بی و عین و غیبی و حقیقت و خلقیتی
و عبودیت و ربوبیتی بیاتمه حوض ایتدی و انلرک کلبی و جهم الله جهم فی بدیل ایتدی و کلبی و روحیه
مصدید و بر وجهله محظمد (فن طلب العلم بهامن طریق النظر الفکری فقد استسجن ذاوهم و نفع فی غیر
ضمیم) پس بر کسبه که نظر فکری طریقیه نفسک حقیقته علمی طلب ایلسه یعنی نفسک حقیقی مجرد
ترکیب جنس و فصل الیه و ترتیب مقدمات منطقیه الیه طلب ایلسه پس تحقیق کندی ورم صاحبی معین کورر
و ضم اولیان شیده نفع ایدر بوقدیرجه ذا قولی استسجن قولی ایچون مقول اولور و یا خود استسجن
قولندن حال واقع اولور یعنی تحقیق کندی ورم صاحبی اولدیی حاله معین اولدی و الضم مایه بوقدیر النار
و ضم شول شیدر که انکله نار ایتقاد اولور اودون بودانی کبی که سریع الانهادر و یا خود شول شیدر که
انک طرفنده نار اوله (لاجرم انهم من الذین ضل معیهم فی الحیوة الدنیا و هم یحسبون انهم یحسنون صنعا
یعنی نفسک حقیقته علمی نظر فکری طریقیه طلب ایلد نار شکمن انلر شول قومندر که حق تعالی انلرک
حقنده) الذین ضل معیهم فی الحیوة الدنیا و هم یحسبون انهم یحسنون صنعا دیدی) (فن طلب الامر من
غیر طریقہ فاطفر بحقیقه) و قول مطلقدر قول اولی و کددر یعنی پس ظاهر اولدی که بر کسبه که بر امری
طلب ایلسه اول امرک طرفندن اوتری غیر طریق آخر ایله پس اول کسبه اول امرک طرفندن اوتری
غیر طریق آخر ایله پس اول کسبه اول امرک حقیقته ظفر بوازل و ما احسن ما قال الله تعالی فی حق العالم
و تدله مع الانفس فی خالق جدید فی عین واحدہ فقال فی حق طائفة بل قال فی حق اکثر العالم بل هم فی ابس من
خالق جدید فلا یعرفون تجدید الامر مع الانفس) (والله تعالی عالمک حقنده و انفسله عالمک عین واحدده
خالق جدیدده بدلی حقنده اولان قولی نه احسندر * پس بر طائفه نک حقنده که انلر اهل نظر در بلکه اهل عالمک
اکثری حقنده) (بل هم فی ابس من خالق جدید) دیدی یعنی انلر خالق جدیددن ابس ایچنده در * پس انفسله
تجدید امری بسیار که هر بر نفسده تجلی الهیه عالمک خلی متجدد در زیر عالم کندی نفسیه معدومدر حقت
وجودیه موجود و روحی دائماً ایدر تجلیدر پس تجلی اولک اصله و جوئی قنده عالم معدوم اولور و تجلی ثانینک
ظهوری قنده موجود و مخلوق اولور و لکن تجلی ثانینک سر عتدن و تجلی اولک نورینه تجلی ثانی نورینک
انصالندن اوتری تجلیین بیتده تمیز مشاهده اولمعه عالم خلی جدیدده اولوب اولام معدوم اولسی و بعدہ تکرار
موجود اولسی مشاهده اولمز * پس عالمک صورت ظاهره منه ناظر اولان ارباب نظر تصور ایدر که حقایق
کرک جوهریه اولسون و کرک حقایق عرضیه اولسون وجود الیه انلرک تلبسی حالنده متبدل و متغیر اولمز
بلی وجوده داخل اولان شیء معدوم اولمز و لکن عدمیتدن عدم تبدل لازم کلز و تدلندن شیء موجود
معدوم اولق لازم کلز بر حق تعالی تجلیات غیر متناهییه الیه دائم التجلیدر و عالم دخی تجلیات الهیه فی
دائم القبولدر * پس وجود عدم اولمز ته کیم عدم وجود اولمز و لکن تجلیاتک ورودی قنده وجود عالم خلی
جدیدده در عالم عدمه مضاف اولدیی اعتباریه و اما عالم وجود حق اولدیی اعتباریه پس انده تبدل و تغیر
بوقدر (امدی) شوبله معلوم اوله که عالم اهل حجابک جهوری قنده سوای حق و غیر حقددر و ظاهر و مشهور و در

کندی نفسیه اول جوهره وجودی بود و حال بود که وجود حق نسبت به غیره وجودی عرضدر * پس
 عالم ایچون حواهر اثبات ابتدا کارنده اگر جوهر واحدی اثبات ایدیدیلر و اول جوهر واحدی نفسیه قائم
 و جمع صوره متعین اولوب انلری قابل اولان وجود که عین واجده و حقیقت احدیه در وجود حق اید و کن
 عارف اولیدیلر قانرشدن اولورلدی و امری علی ماهو علیه عارف اولورلدی (ویظهر ذلك في الحدود
 للاشياء فانهم اذا حاولوا الشيء تبين في حدهم تلك) وفي بعض النسخ (كونه الاعراض وان هذه الاعراض المذكورة
 في حدها عين هذا الجوهر و حقیقة القائم بنفسه ومن حيث هو عرض لا يقوم بنفسه) (یعنی اشاعره نك
 خطاری ظاهر اولور و یا خوداشیا ایچون اولان حدودده عالمك مجموعی اعراض اولدی بی ظاهر اولور و یا اشاعره
 ایدارباب نظر بختکم بر شقی حدایتله یعنی تعریف و تمیله تعریف ایتله لائلکه حدایتله تلك الاعراض
 ظاهره اولور و یا خود اول شیک اعراض اولسی ظاهر اولور و بر نسخه صححه ده كون الاعراض واقع
اولی یعنی حدایتله اعراضك وجودی متعین اولور و دخی ظاهر اولور که تحقیق شیک حدایتله مذکور اولان
بواعراض نفسیه قائم اولان و جوهره عینی و دخی آنك حقیقتیدر زیرا حدود ذاتیه محدودك عینیدر * پس
عرض نفسیه قائم جوهر اولور شئی محدودك حدایتله مذکور اولدی بی حیثیتله و اول شئی عرض اولدی بی
حیثیتله کندی نفسیه قائم دکدر القائم قوی بر ایله عین هذا الجوهر قولنك صفتیدر یعنی جوهری
الجوهر هو ما یوم بنفسه حدایتله تعریف ایدنلر انك تعریفده قیامی اخذ ایتدیلر و قیام عرضدر و بختکم من
انسانی حدایتله که اول حیوان ناطقه در * پس من دیرسن انه حیوان ناطق ذونطق و نطق عرضدر و ذونطق
مفهومی نیستدر و نسبت عرضدر و کذلک حیوانی سن حدایتله که اول جسم حساس در بالاراده متحرک در *
پس من دیرسن انه جسم نام حساس متحرک بالاراده پس جسم عرضدر زیرا متحیدر و متحیدر ایچون تحیدر
حاصلدر و تحیدر عرضدر و کذلک نمود دخی عرضدر زیرا اصل اوزره زائددر و کذلک حس دخی عرضدر زیرا
حس ادراکدر و ادراک عرضدر و کذلک حرکت دخی عرضدر زیرا سکون اوزره زائددر و کذلک اراده دخی
عرضدر و کذلک جسمی دخی حدایتله که اول جوهر متحیدر و یا ایدله که اول و عرض و عیندر و قابلدر *
پس من دیرسن انه جوهر متحیدر قابل للابعاد الثلاثه * پس جوهر ایچون موجود لای موضوع دینلورای شئی
ذو وجود قائم بنفسه غیر محتاج الی محل و ذونبیتدر و نسبت عرضدر و تحیدر دخی عرضدر ته کیم سبق ایتدی
و قبول دخی عرضدر * پس ظاهر اولدی که نفسیه قائم اولان جوهره حدایتله مأخوذه اولان اعراض
جوهره عینی و حقیقی اولدی * پس جوهر عین اعراض اولدی * پس مجموع عالم اعراض اولدی و اعراض
جوهره حدایتله مأخوذه اولوب عین جوهر اولله اعراض جوهر اولور * پس نفسیه قائم اولیان شئی نفسیه
قائم اولور انکچون شیخ رضی الله عنه ایتدی) (فقد جاء من مجموع ما لا يقوم بنفسه من یقوم بنفسه) (
پس نفسیه قائم اولیان شیک مجموع عین بر شئی کادی که نفسیه قائم اولور یعنی نفسیه قائم اولیان
اعراضك مجموع عین بر عرض واقع اولدی که نفسیه قائم اولور یعنی عرض ایدکن و نفسیه قائم دکل ایدکن نفسیه
قائم اولان جوهره تعریفده مذکور اولله جوهره عینی اولور و نفسیه قائم اولور و تقیر بر اوزره جاء قولنك
فاعلی من کله سی اولور و یقوم بنفسه جله سی من ایچون صفت واقع اولور و لکن وجه اظهار و انساب
بودر که جاء افعال ناقصه دن اوله صار معنسانه و من مجموع قولنده من زائده اوله و مجموع قولی جاء ایچون اسم
اوله و من کله سی انك خبری اوله و شیخ رضی الله عنه انك بوندنصره و صار ما لا یقوم بنفسه یقوم بنفسه
قولی بوجهی مؤیددر یعنی دیمك اولور نفسیه قائم اولیان شیک مجموعی که اعراضدر نفسیه قائم اولان شئی
اولدی که جوهر در) (کالتحیز فی حد الجواهر القائم بنفسه الذاتی) (نفسیه قائم اولان جوهره حدایتله
ماخوذه اولان تحیز کبی یعنی اشاعره جوهر اولان جسمك تعریفده دیرلر الجسم جوهر متحیدر قابل للابعاد
الثلاثه یعنی جسم جوهر متحیدر و یا ایدله ثلاثه به قابلدر طول و عرض و عمق کبی یعنی جوهره حدایتله مذکور
اولان تحیز عرض ایدکن زیرا نفسیه قائم دکدر تحیز ایله قائمدر جوهر محدودك عینیدر زیرا حدود ذاتیه
محدودك عینیدر زیرا جوهر امر زائد دکدر انك حدایتله مذکور اولان مجموع اعراض اوزره زیرا جوهر
اعراض جمعده دن محصل اولان امر در (ایدی) جوهره حدایتله انك اجزای و حقیقت ذاتیه شیک حقایق

متحققه ایدکن انلرک نفسانده انلرک تحقیق بودر زیرا اعراضدر مثلاً تحیز ایله ابعاد ثلاثی بی قبول کبی زیرا
 تحیز نفسیه قائم دکدر و قبول دخی کذلک قابل ایله قائمدر و بختکم جسم ایچون دیسک که طویل و عرض
 و عمق در * پس مقادیر ثلاثیه ده کانه کم و کیف ایله اتی تحدید ایدرسن و کم و کیف دخی عرضدر * پس بوندنك
 کایسی معایندر کندی نفسانده متحققه و قائم دکدر الی ابعاد ارضدن مجموع اولان امرده زیرا طویل
 و عرض و عمق اولان جوهر بواعراضك مجموعی اوزره شئی زائد دکدر و جوهر بواعراضك مجموعی اولدی بی
 بر معنای معقولدر جوهر ایچون بواوردن غیری که اعیانده متحققه دکدر وجود بودر) (وقوله للاعراض
 حد ذاتی) (و جوهر اولان جسمك اعراضی قبول ایتسی جوهر ایچون حد ذاتیدر و قبول جوهر ایچون
 حد ذاتیدر دیمك قبول حدك جزئی دیمكدر مثلاً جوهر اولان جسم الجسم جوهره تحیز قابل للابعاد
 الثلاثه تعریفله تعریف اولند قدیه قبول حد ذاتیدن جزء اولور لکن حدك اجزاء ذاتیه سندن هر بر جزء
 محدودی حدك تکمله اکا دخی حد اطلاق اولور * پس شیخ رضی الله عنه محدودك هر بر جزء حد اطلاق
 ایتدی ته کیم بوندنصره لان الحدود الذاتیه عین الحدود و هویته قولنده ظاهر در * پس حد ذاتی جزء ماهیت
 اولور) (ولذلك ان القبول عرض اذا يكون الا في قابل لانه لا یوم بنفسه) (و شیک بودر که تحقیق قبول
 عرضدر زیرا قبول کندی نفسیه قائم دکدر پس قبول قابلک صفتی اولور زیرا قابل وجود اولان الا قابلده
 انکانه انده موجود اولله عرض اولور) (وهو ذاتی الجوهر) (و حال بود که قبول جوهر ایچون حد ذاتیدر یعنی
 آنك جزء ذاتیه در زیرا حدك اجزای محدودك ذاتیاتندر) (والتحیز عرض ولا يكون الا في متحيز فلا یقوم
 بنفسه) (و تحیز دخی عرضدر و اولدی واقع اولور الا متحیزده * پس تحیز کندی نفسیه قائم اولور زیرا تحیز ایله قائم
 اولور * پس جوهره تعریفده مأخوذه اولان تحیزله قبول عرض اولدی) (ولیس التحیز و القبول باهر زائد علی
 عین الجوهر المحدود) و حال بود که تحیز ایله قبول جوهر محدودك عینی اوزره امر زائده دکدر وجودده آنك
 عینیدر یعنی جسم محدودك حدایتله مأخوذه اولان تحیز ایله قبول محل ایله قائمان اولان ایدکی نسبتدر که
 خارجده موجودان دکدر ایدکیسی دخی خارجده جوهره عینیدر خارجده آنك اوزره زائدان دکدر
 بلکه عقیده * پس بواعبار اوزره ایدکیسی دخی جوهر ایچون ذاتیاتندر و شئی ایچون ذاتی اولان شئی انك عینیدر
 پس شیخ رضی الله تعالی عنه آیدله اشاعره نك جملار بی بیان ایچون سیورر که) (لان الحدود الذاتیه هی عین
 الحدود و هویته) (زیرا حدود ذاتیه محدودك عینی و هویتیدر یعنی محدودك اجزاء ذاتیه سی محدودك عینیدر
 و محدودك اجزاء ذاتیه سندن هر بر بر شئی حد ایله تسیمیه اولور زیرا شیک حدایتله مأخوذه اولان اجزاء ذاتیه نك
 هر بر بر شئی محدودك اولور و هر بر بر شئی تعریف اولور * پس تحیز ایله قبول جوهر محدودك عینیدر
 آنك اوزره بر امر زائد دکدر و اشاعره نك قنده محدودك اولان جوهر جسمدر * پس تحیز ایله قبول جسم ایچون
 ذاتیاتندر و شئی ایچون ذاتی اولان شئی آنك ماهیتك جزئیدر * پس متحیز و قابل و قبول اعتبارله جوهره عینی
 و هویتیدر خارجده جوهر اوزره امر زائد دکدر بلکه عقیده زائددر و جوهره دخی کندی حدك اجزاء ذاتیه سی
 اولان اعراض اوزره امر زائد دکدر) (فقد صار ما لا یبی زمانین بی زمانین و ازمنه و عاد ما لا یقوم بنفسه
 یقوم بنفسه و هم لا یشرعون لما هم علیه) (پس بوندنقدیر اوزره زمانین باقی اولیان شئی زمانین و یا خود ازمنه
 باقی اولدی و نفسیه قائم اولیان شئی نفسیه قائم اولان شیکه عائد اولدی و حال بود که اشاعره کلامرند ته ناقصدن
 اولان شیکه که انلر آنك اوزره ایدیلر شعور لری بودر زیرا در لکه عرض زمانین باقی فالز و جوهر ازمنه باقی
 فالور و جوهری اعراض ایله حدایتدر * پس جوهره اجزای اولان اعراض جوهره عینی اولور * پس
 زمانین باقی اولیان اعراض زمانین و یا ازمنه باقیه اولور و نفسیه قائم اولیان شئی نفسیه قائم اولور و حال بود که
 اعراض انلر قنده زمانین باقیه دکدر و جوهر اعراضك عینی اولوب اعراض اوزره امر زائد اولدی بی اعتبار
 اوزره جوهر عرض اولور پس عالم مجموع اعراض اولور * پس مجموع عالم زمانین و یا ازمنه باقی فالز و حال بود که
 انلر قنده جوهر انلر قنده زمانین و یا ازمنه باقی فالور * پس انلر خطاری بودر که عالم مجموع اعراض
 اولوب انات ایله متبدل اولد یغن و عالمك بر شئی کندی نفسیه قائم جوهر اولدی بی عالم اولدی * پس متحقق
 اولدی بلکه کندی عینده کندی عینله قائم اولان وجود و وجود حق مطلقه ده آنك وجودی کندی ذاتیه

فاندر وراثت ایشیا کندی وجود لایه عدمیت اوزره درلر آنک وجودیله هر آنده خلق جدید درلر (و در لایه
 هم فی ایش من خلق جدید) (و انا عر خلق جدید دن ایش ایچنده درامره علی ماهو علیه شعور لری یوقدر)
 (واما اهل الکشف فانهم یرون ان الله یجلی فی کل نفس ولا یتکرر التجلی) (واما اهل کشف و اهل تحقیق پس
 انهم مشاهد ایدر که تحقیق الله تعالی هر نفسده تجلی ایدر و حاله که تجلی متکرر اولمز یعنی هر نفسده کورر که
 حق تجلی ایدر و تجلیده تکرر یوقدر یعنی تجلی اول بعینه رجوع ایتر زیر حقیقت تکرر ارمطافا تجلی به نسبتله
 متحقق اولور مراتب اعماد تجلیتک تعینی حقیقیله و اما هر تعین معین اعتباریله تکرر پس محالدر کشف
 و عیلا پس اگر تجلی واحد ذاتی و حقیقتی اعتباریله جک اولور سنک پس آنده اصلا تکرر تصور اولمز
 زیرا ازلا و ایدر تجلی واحد دروا کر تجلیات حضرات حسبیه و مراتب اسما و خصوصیات قوایل و مظاهر غیر
 منزهیه حسبیه حقیق ظاهر و راتنه سن تکرر ایدر جک اولور سنک پس آنده دخی تکرر یوقدر تجلی هر آنده
 و هر زمانده موجود و متعدد اولور و حاله که آنده تکرر یوقدر زیرا قبول اول قبول ثانیته غیردر پس
 تجلیاتک عددی قوایل حسبیه در (و یرون ایضا شهود ان کل تجلی یعطی خلقا جدیدا و یدهب
 بخلق) (و اهل کشف بنه تجلیان عین شهود ایه مشاهده ایدر که تحقیق هر تجلی خلق جدیدی اعطا ایدر
 و خلق اذهاب ایدر یعنی هر تجلی وارد اول قد خلق جدیدی اعطا ایدر و راجع اذهاب اول قد خلق
 اذهاب ایدر یعنی تجلی واحد یک وجود دن اتبعانی دوا منه نظر اول قد بحسب القوایل نور وجود بر نوع
 تعین ایه بلا مکت متعین اولور و کندی اصانه متفاس اولدی بی حاله منسلخ اولور و آنک مابعدی علی التوالی
 تعین ایه فی اعقاب ایدر پس تجلی قوایل حسبیه متعین اولدی و تعین اولدی و تعین اولدی خلق جدیدی اعطا ایدر
 و تجلیتک انسلخه نظر اول قد تجلی خلق جدید اولان تعینی اذهاب ایدر کندی اصله آنک رجوعی
 ردهای سبیله پس تجرد تعینات ایه خلق مجرد اولقدن زائل اولمز و تجلی دخی استعدادات ایه متعین
 اولقدن منفک اولمز عالم قابل تعین بر آنده متعین اولان تجلی عینه راجعدر خلق جدید خلعتدن آنک اوزرنده
 اولان شیه و آنک بدلی اولان تجلی آنک سنلی صورتیه و آنک شیهله قائمدر زیر تجلی صور عالمی عالمک استعداد
 کایتمدن مظهر دره پس تجنک تجلی هر بر آنده هر بر صورتیه ظاهر اولسه بر صورتیه متعین اولوب انکله
 ظاهر اولان وجود غائب اولور و آنک سنلی اخلاف ایدر دائما ابد) (فذهابه به هو الغی عند التجلی و البقاء
 لما یطیه) (فی نسخه المایطی) (التجلی الاخر فافهم) (پس تجلیتک خلق اذهاب ایشی یعنی کیدر سی
 تجلیتک ذهابی و رجوعی قنده خلق فنا اولسیدر و خلق جدید بقای تجلی آخرای اعطا ایدر یکنندن
 اوزریدر یعنی خلق جدید تجلی آخرک ورودیله باقیدر ذهابه قوالتک ضعیفی تجلی به راجعدر و به ضعیفی خلق
 جدید راجعدر و لما یطیه قولنده مامصدریه در و ضعیف مفعول بقایه راجعدر و ماموصوله اولوب ضعیف مفعول
 اکاعاند اوراق دخی جائزدر پس بوجملک فهمی غامض اولقدن شیخ رضی الله عنه طالب تحقیق اولان سالکه
 خطاب ایدوب دیر که فهم دقیق و ادراک عمیق ایه فهم ایه تا کیم امر وجود نه شی اوزره در عارف اوله سن
 و الحمد لله رب العالمین

(فص حکمة ملکیه فی کلمه لوطیه)

الملک یفتح المیم و سکون اللام الشدة والملیک الشدید یقال ملک العین اذا شدت بعینه یعنی ملک شدت
 مه ناسنه در و ملک شدید معنانه در ملک العین دینور یعنی سن دیر سن تجنک بعینک یعنی سن قوی
 ایشک) (قال قیس بن الخطیم یصف طعنه) (شیخ رضی الله عنه ملک شدت معنانه اولدی یعنی شاعر بلیغک
 کلامیه استماد ایدوب دیر که قیس بن خطیم ابتد طعنی یعنی ریح ایه ضربی وصف ایتدیکی حاله (شعر)
 (ملک بها کنی قائم ثقیلهما بری قائم من دونهما و راهما ای شدت بها کنی یعنی الطعنه بیتک معنای
 بودرین طعنه ایه کف می قوی ایدم یعنی بن ریح قوی یا شوب انکله عدوی شرب ایدم پس طعنه نک
 قفنی یعنی شقی و ابع ایدم حتی جانب آخر در قائم اولان کسنه اول طعنه نک ماورائی کورر یعنی اول طعنه
 موضعی بر عظیم دلت اولدی که آنک ماورائی کورر نور) (و هو قول الله تعالی عن لوط لوان لی بکم قوة اراوی
 الی

الی رکن شدید) (پس شدت و قوت معنانه اولان ملک الله تعالی ملک لوان لی بکم قوة اراوی الی رکن شدید
 قولندن مستفاددر زیرا ملک شدت و مایلک شدید معنانه در و جائزدر که فهو ضعیفی شدت و همته راجع
 اوله و ضعیفک تذکری خبره تعلیمدن اوزری اوله پس لوط علیه السلام رکن شدید یعنی الله تعالی به قوی
 و شدید اولدی بی حیثیه التجا ایتدیکنندن اوزری آنک حکمتی ملکیه ایه وصف اولندی و ملکیه ایه وصف
 اولنسی آیت مذکور در مآخوذدر پس لوط علیه السلام کندی قومه که آنک امر نه انقیاد ایتدی
 خطاب ایدوب ایتدی کرب بنه سزه قوت اولیدی قوتدن مراد همت قویه و شدید در که نفوس مؤثره
 موجوده در یعنی اگر شیده همت قویه اولیدی که انکله سزه مقاومت ایدیم پس انکله سزک شرکزی بندن
 و بنم استمدن رفع ایدردم و باخود بن رکن شدید التجا ایدیم یعنی قبیله و عشیرتم اولیدی که سزای بندن
 و بنم استمدن رفع ایدردی لوکله سنک جوابی مخذوفد رای لوان لی بکم قوة ایه همت قویه فارفع بها شرک عنی
 وعن امی اراوی الی رکن شدید) (ای قبیله فارفعو کم عنی و عن امی پس بحسب الظاهر رکن شدید در
 مراد قبیله و عشیره در و اما بحسب الحقیقه مراد الله در که قوی و شدید اولدی بی حیثیه اصلا التجا
 ایددی (فقال رسول الله علیه السلام برحم الله اخی لوط لقد کان باوی الی رکن شدید فنبه علی الله علیه و سلم
 انه کان مع الله من کونه شیدا) (پس رسول الله علیه السلام ایتدی الله تعالی بنم قوتد ایش لوطه رحمة
 ایشون که تحقیق رکن شدید التجا ایددی پس رسول علیه السلام بوقول ایه تنبیه ایددی لوط علیه
 السلام الله ایه ایدی یعنی الله التجا ایتدی الله قوی و شدید اولدی بی حیثیه) (والذی قصد لوط علیه
 السلام القبیله بالرکن الشدید و المقاومة یقولون ان لی بکم قوة) (القیله قوی می فوعدر مبتداتک خبردر
 و رابطه اولان ضعیف مخذوفدر و المقاومة قوی رفع ایه القبیله قولنه معطوفدر و کلامده تقدیم و تأخیر واردای
 والذی قصد لوط علیه السلام بالرکن الشدید هی القبیله والذی قصد لوط علیه السلام لوان لی بکم قوة هی المقاومة یعنی
 شول شی که لوط علیه السلام) (اواوی الی رکن شدید) (قوایل قصد ایتدی قبیله در یعنی قبیله ایدی و شول
 شی که (لوان لی بکم قوة) قولیه قصد ایتدی مقاومتدر یعنی همت قویه ایه اعدایه مقاومت ایدی پس لوط
 علیه السلام قنای الله مقامنده ایدی که آنده همتله تصرف یوقدر زیرا عبودیت محضه ایه متصفدر اول
 مرتبه ده کندی نفسیه وجود حقه مستهاکدر پس حق تعالی دن مقابله مقابله اتقان و رجای ایدی
 و کذلک رکن شدید اولان قبیله به التجا ایتدیکنک وجهی بودر زیرا حق ذاتیه عالمیندن غنیدر پس
 انفعال الهیه مظهر حسبیه ظاهر اولور و مظاهرک قوت و شدت حسبیه حقیق فعلی دخی قوی و شدید
 ظاهر اولور و حق اول مظاهر دن بطش شدید ایه بطش ایدر) (وهی الهمة هنا من البشر خاصة) (لوط علیه
 السلام اعدایه مقاومت ایچون طلب ایتدیکی قوت و نشت ایتدی و به ده خاصه بشردن صادره اولان همتدر و همتی
 بشره تخصیص ایددی زیرا بر شینک ایجادنده و آنک اهلا کنه همت قوای ظاهره و باطنه جمعینک کا حضور
 تامله توجهیدر و ملک اگرچه کیم قوت قویه صاحبیدر زیرا ملک ماکدن مستقدر و ملک قوت معنانه در
 و لکن قوای ظاهره نک دخی بعضی آنده معدومه در و بشر اولان انسان کامل جمیع اسماء الهیه مظهره در
 اسماء الهیه جمعیتک قوتیه تصرف ایدوب ایجاد و اعدا همت ایدر و ملک مظهر رتبه انسان کاملدن
 ناقصدر آنک قوتی و تصرفی اسماء الهیه به آنک مظهرتی و اسمانک آنده ظهوری قدردر و ملائکه لوط علیه
 السلامه اعانت ایچون بشر صورتیه ظاهره اولقدن اعدای همتله هلاک ایتدیله ظاهره تصرف ایه
 هلاک ایتدیله و بشردن صادره اولان همتی هنا قیدیه نشأت دنیویه به تخصیص ایددی زیرا نشأت دنیویه ده
 واقع اولان تصرف صورتیه بشریه ایه نشأت دنیویه ده وجود اولان انسان کامله مخصوصدر و انکچون
 خلیفه حق اولان انسان کامل برازخ علویه روحیه به نشأت و موطن اخرویه به انتقال ایتدکده صورت
 الهیه ایه آنده واقع اولان تصرف آنک مقامنده استخلاف اولان شخصه انتقال ایدر و اگرچه کیم برازخ آخرته
 انتقال ایدن ارواح کمل انطلاق و انشراح ایه متصرفه در و لکن نشأت دنیویه ده وجود اولان ملک مظهریه
 متصرفه در و بالجمله عالم شهادتده واقع اولان تصرف صورتیه الهیه ایه عالم شهادتده وجود اولان انسان
 کامله مخصوصدر و انکچون لوط علیه السلام) (لوان لی بکم قوة) (قولنده قوی کندی نفسه اضافت ایتدی

وای کندی نسبی چون طلب ایلدی و عیال اولدی تحقیقه اشارت اولدی جائز در بعضی قوت عرف تحقیقه بشر در
 صادره اولان همدر پس لوط علیه السلام قوی و شدید ایلد مؤید اولغله (لوان لی بکم قوت) (قوتی قوی
 و شدید نفس الهی اولدی پس قوی و شدید ایلد متایده اولان همی قوتیه قومنده تأثیر ایدوب اناری
 هلاک ایلدی) (فقال رسول الله صلی الله علیه وسلم من ذلك الوقت یعنی من الزمان الذي قال فيه لوط عليه
 السلام اواوى الى ركن شديد ما بعث نبي الا في منعة فكان تحمية قبيلة من قومه) (یعنی لوط علیه السلام
 رکن شدیدا یله قبیله یی قصدا یمکله رسول الله صلی الله علیه وسلم ایلدی پس اول وقتدن یعنی اول زماندن
 بروکه لوط علیه السلام انده (اواوی الی رکن شدید) دیدی اندنصکره برنی بعث اولغدی الا کندی قومندن
 برجات ایچنده یعنی اعدائیک شرفی دفع ایدروای جایه ایدو برقیله ایچنده) (کابی طالب مع رسول الله
 صلی الله علیه وسلم) (رسول الله صلی الله علیه وسلم ایلد ابی طالبک حالی اولدی کبی یعنی ابوطالب رسول
 علیه السلامی جایه ایدوب رسول آنک جاینده اولدی کبی کابی طالب قوتی منعه قولنه متعلقدر) (ف قوله
 لوان لی بکم قوت لكونه عليه السلام مع الله يقول الذي خلقكم من ضعف بالا صالة پس لوط علیه السلام دن
 (لوان لی بکم قوت) قوتی یعنی بو قوتک لوطدن مدورنه سبب بودر زرا لوط علیه السلام قرب نوافل
 مرتبه سندن مع حقه الهی مامع اولدی (الله الذي خلقكم من ضعف) قوتی قائل اولدی یعنی حالده یعنی
 دیر که شول الله که سزى بالا صاله ضعف اولان شیددن خالق ایلدی پس لوط علیه السلام متحقق اولدی که
 همتهک بالا صاله وجودی یوقدر زرا عدم مضافدن مخلوقدر انکچون اندن ضعف ایلد تغییر ایلدی زرا کندی
 تقسیره عدم اولوب وجود حقه موجود اولغله قابل اولان شی غیر موجود ضعیفه در پس لوط علیه السلام
 وجودی ضعف اصلی اولان عدمه رد ایددی که انده قوت و قدرت بوددر و اما شیخ رضی الله عنهم نقض
 قصوده فالضعف الاول بالاحوال والضعف الثاني ضعف المزاج ويتضاف اليه في الخصوص ضعف
 المعرفة كالمند من تبادر اولان بودر که ضعف اولدن مراد ضعف مزاج اولد زرا آب و ترابدن یا خود طیندن
 مخلوقدر و بوضع قدر هر احد کندی نفسندن بوی عالمدر و ضعف نایندن مراد دخی مزاجدر یعنی شیخوخته
 اولان مزاج طبعی در پس مزاجک ضعیفه شیخ حکمی طفلک حکمی کیم در قال الله تعالی (وهنکم من
 بردالی اذل العمر لکیلا یعلم من بعد علم شیئا پس یوقدر اوزره) (الذي خلقکم من ضعف) قوتیه بی آدمه
 خطاب ایدو و بی آدم ماه مبیندن مخلوقدر انک جسمانیتری حیثیتیه یعنی صورت جسمیه عنصریه کز
 حیثیتیه سزى اولاتر ایدن و باطیندن خلق ایلدی انسان اولی اندن خلق ایتمکله و انسان اولدن نطفه یی خلق
 ایلدی و نطفه دن بی آدمی خلق ایلدی و باخود بی آدمی ترابدن خلق ایلدی جهاددن نباتی و نباتدن حیوانی
 و حیواندن و نباتدن غدائی و غدادن نطفه یی خلق ایتمکله و نطفه یی خلق ایلدی و علقه یی مضغه خلق
 ایلدی و مضغه یی عظام خلق ایلدی و عظام اوزره لحمی خلق ایلدی و لحمدن طفلی خلق ایلدی اندن اخراج
 ایلدی و طفلی صبی ایلدی و صبی بی شاب ایدوب اکا قوت و بردی (قال الله تعالی و لقد خلقنا الانسان من سلاله
 من طین ثم جعلناه نطفه فی قرار مکیثم ثم خلقنا النطفه علقه فخلقنا العلقه مضغه فخلقنا المضغه عظاما فکسونا
 العظام لحما ثم انشأناه خلقا آخر فبارکنا له احسن الخالقین پس نشأت اسکنیه طبعیه عنصریه ده انتهای
 مراتب ضعف اولان ضعف مزاج جاد اعتباریه الی الی خلقکم من ضعف قولنده ضعفدن مراد ضعف
 مزاج جادی اولور و انسانده عارضه اولان قوت مجعوله یه قریب اولان مرتبه ده واقع اولان ضعف مزاج
 اعتبار اولیجی پس (خلقکم من ضعف) قولنده ضعفدن مراد عظام و لحم مرتبه سنده اولان ضعفدر که طفل
 ضعیف اندن مخلوقدر (ثم جعل من بعد ضعف قوت) یعنی انانک ضعف اصلی سندنصکره انسان یی خلق ایدوب
 انده بر قوت مجعوله یی احداث ایلدی) (فهرضت القوة بالجله فهی قوة عرضیه) (پس قوت جعل ایلد عارضه
 اولدی پس اول قوت قوت عرضیه در قوت اصلیه و ذاتیه دکدر و عرض دخی لایینی زمانین دائم و باقی
 دکدر پس انسانده اولان قوت قوت مجعوله و قوت عرضیه در قوت جعلیه دن مراد قوت مزاجدر عدم
 اوزره کرک عوام اواسون و کرک خواص و بوقوت خصوصه قوت حال مضافدر و بوقوت همت ایلد تسبیحه

اولورده پس) (لوان لی بکم قوت) (قولنده قوتدن مراد قوت مزاجه مقارن اولان قوت حالدر که ارباب همت
 اول قوتله تصرف ایدر) (ثم جعل من بعد قوت) (مجمعولیه عرضیه) (ضعفا و شیه) (اندنصکره قوت مجعوله
 و عرضیه دنصکره ضعیفی و شیهی احداث ایلدی یعنی قوت عرضیه یی ازاله ایتمکله انسان یی ضعف اصلی یه رد
 ایلدی و انده موجوده اولیان شیهی احداث ایلدی پس انسانک اصلی اولان ضعف قوت عارضه نک حصولی
 سببیه بالقوه انده موجود اولوب ظاهر دکدر پس قوت عارضه نک ازاله سی قنده انسانک اصلی اولان
 ضعفه انک ردی ضعفک انده حصولی و حدوثی در پس جعل حدوث معنا سنه در و حدوث اعمدر شی
 معدومک ایجادنه انک شمولندن و شی موجود و مخلوق بر محله اظهار و احضارنه انک شمولندن پس جعل
 احداث معنا سنه اولوب حدوث علی السویه ضعف ایلد شیهه متنازل اولغله و جعل من بعد قوت ضعیفا
 و شیهه) (قولنده ضعیفا قوتی جعل ایچون مقبول واقع اولدی و شیهه قوتی دخی اکا عطف اولغله اولدی
 اکا مقبول واقع اولوب ضعف ایلد شیهه معاجعول و محدوث اولدی و لکن ضعفک جعل و حدوثیه شیهتک
 جعل و حدوثی بیننده فرق واردر زرا انسانده ضعفک جعلی انسانک اصلی اولان ضعفه آنک ردیدر و ضعف
 اصلیتک انده احداثی در یقال حدث عندنا اليوم انسان اذ اورد وقال تعالی ما یأتیهم من ذکر من و بهم
 محدث) یعنی عندهم پس انسانده ضعفک جعلی و احداثی عدمدن آنک جعلی و احداثی مراد دکدر زرا
 ضعف انده موجود دکدر ضعف اصلی یه آنک ردی وضعفک انده حدوثی و ظهوری و شیهتک انسانده جعلی
 عدمدن آنک ایجادی و احداثی در زرا شیهه انسانده موجوده دکل ایلدی پس بواجلندن اوتری شیخ رضی الله
 عنه شیهتک جعلیه ضعفک جعلی یعنی فرق ایدوب) (فالجعل تعلق بالشیهه و اما الضعف فهو رجوع الی اصل
 خلقه) (دیدی یعنی دیمک اولور پس جعل بونده شیهه تعلق ایلدی زرا شیهت انسانده موجوده دکل ایلدی
 صکره مجعوله اولدی و اما جعلک ضعفه تعالی پس انسانک کندی خلقی اصلنه رجوعیدر یعنی انسانده ضعفک
 جعلی انسانک اصلی اولان ضعفه آنک رجوعیدر و اکا آنک ردیدر جعل ایجادی اکا متعلق دکدر زرا ضعف
 انسانده موجوده اولان صفت عدمیه در پس ضعف حقه جعل خلقی و ایجاد معنا سنه دکدر اصله رجوع
 و رد معنا سنه و اصلک انده حدوثی معنا سنه در) (و هو قوله خلقکم من ضعف) (و انسان خلقک اصلی ضعف
 اولدی یعنی الله تعالی نک) (خلقکم من ضعف) (قولندن مستفاددر) (فرد له ما خلقه منه) (پس الله تعالی انسان یی
 شول شیهه رد ایلدی که ای اندن خلق ایلدی و اول شی ضعیفدر پس انسانده باطنده و قوت عرضیه ظاهر در
 پس بختکم قوت عرضیه نقصانده اولسه انک اصلی و باطنی اولان ضعف ظاهر اولور لما خلقه قولنده لام لی
 معنا سنه در) (كما قال ثم بردالی اذل العمر لکیلا یعلم من بعد علم شیئا فذکر انه رد الی الضعف الاول فحکم
 الشيخ حکم الطفل فی الضعف) (انسانک اصلی اولان ضعفه آنک رد ایلدی یعنی بآیت ایلد یعنی ته کیم
 الله تعالی (ثم بردالی اذل العمر لکیلا یعلم من بعد علم شیئا) دیدی یعنی اندنصکره انسان ازل عمره رد اولور که
 علمه آنک انصافدنصکره بر شیهی عالم اولیه پس الله تعالی ذکر ایلدی که انسان ضعف اولد و اولدی (پس
 ضعفده شیخ حکمی طفلک حکمی کبیدر (امدی) شویه معلوم اوله که ورد الی ضعف الاول قولنده
 ضعفدن مراد شیخوخته اولان ضعف مزاجدر که طفله و ایلده مزاج ضعیف اولدی کبی شیخوخته دخی
 اولجه ضعیفدر و الاجمع و جوه ایلد ضعف ثانی ضعف اولک عینی دکدر زرا تجلیده تکرار بوددر و کذلک
 طفولیتده اولان ضعف قوت عرضیه مزاجیه یه متوجهدر و شیخوخته اولان ضعف مراتب ضعفک انتی
 مرتبه سی اولان عدمیه متوجهدر پس بوندن اوتری شیخ رضی الله عنه فحکم الشيخ حکم الطفل
 فی الضعف دیدی و شیخک ضعفده حکمی طفلک ضعفده حکمنه شیهه ایلدی زرا انک عینی دکدر یعنی مزاج
 ضعفده شیخ حکمی ضعفده طفلک حکمی کبیدر پس بواعتبار اوزره انسان شیخوخته اولان ضعف
 ثانی یه رد اولنده طفولیتده اولان ضعف مزاجه که ضعف اولد و اولور پس لوط علیه السلام کندی
 خلقی اصلنه نظر ایلد کده کندی وجودنده شیخوختی قنده ضعف مزاج طبعی و خصوصه اکا مضاف
 اولان ضعف معرفتی که معرفه الله دن حاصل اولان صفتدر مشاهده ایدوب کندی ضعفدن و عدمیتدن
 غیری تصرف ایتمکله قوت مشاهده ایلدی زرا شیخوخته ازل عمرده اولان ضعف مزاجه رد اولدی کبی

ارذل عرکه فتانی الله واستماله کالی مقام بد که انده علم و معرفت و همت له تصرف و وجود و قوت یوتدر
اکارد اولی اییدی پس وجود نده ضعف اصلی بی مشاهده یا تمکله تصرف ایتمکه کنده سنده قوت
مشاهده ایتمدی انکیون قوت الهیه بی طلب ایتمدی که بقای الله مقامه ظاهر اولور و اول قوتله انسان
کامله تصرف ظاهر اولور لاحول ولا قوه الا بالله) (و ما بعث نبی الا بعد تمام الاربعین وهو زمان اخذ
فی النقص والضعف فاذا قال لوان لی بکم قوه ومع کون ذلک طلب همة مؤثره) (و برنی مبعوث اولدی الا انک
عمر ندرنن اربعین تمام اولد قندنصره واربعیند نصره نینک بهی ایچون معین اولان زمان اول نینک نقص
قوای بشری به وضعف مزاج طبیعی به شروی زمانیدر یعنی قوای حسیه نیک جیعی تنزل و نقصانه شروع
ایدوب ضعف اصلینک و شیخوختک ظهوری زمانیدر انکیون لوط علیه السلام لوان لی بکم قوه) (دیددی
یعنی اگر منمناومت ایتمکه بنم ایچون قوت اولیدی دیدی و آنک وجود نده ضعف طبیعی نیک وجودیه قوت
طبیعی بی طلب ایتمدی همت مؤثره بی طلب ایتمدی زیرا آنک قوای نینک زبر قوت انکیون دکادر
قوت الله مخصوصه در قوت طبیعی مجعوله شیخوخت حسیله ضعفه متوجه در پس لواصله حرف
استعاضه امتناع ایچوندر و لکن بونده یعنی ایچون استعمال اولندی که انکله همت مؤثره طلب اولندی قوت
طبیعیه طلب اولندی و انبیا علیهم السلام اربعینک تمامه نند نصره مبعوث اولد قندنصره حکمتی ایکی وجهه
می بتدر بوجه بود که اربعینک تمامندن لازمدر زیرا صورت الهیه اوزره مخلوقه اولان نشأت انسانی
عنصر به نیک اکی ان الله خریطه آدم اربعین صباحا) مفهومی اوزره اربعینک تمامی قنده حاصل اولور زیرا
نشأت انسانی ده اولان قوای حسیه و روحیه دن هر برنی منبع علم الهی و مظهر الهام رباندر زیرا
هر بر قوت علوم الهیه دن بر علم اخذنه مختصه در پس عقل کاک ظهوری و وحی الهینک اخذی متصور دکادر
الافوای ظاهره و باطنیه نیک کالی قنده و قوتانک تکاملی اربعینک قنده حاصل اولور پس نشأت انسانیه جمع
قوای ظاهره و باطنیه ایه اربعینه بالغه اولد قنده می کزنده بالغه اولور پس اربعینک تمامی قنده قوای حسیه
و عقلیه و قوای قلبیه و نفسیه و قوای روحیه و الهیه و وحی الهی ضرورت قوای مذکورده دن هر قنی سته
بر ضرر نیک اخذی مخصوص قلند بیهی وحی الهی انکله اخذایدروما اربعینک ماد و نده نشأت انسانیه
جمع قواسمه کامله دکادر و بوجه دخی بود که انسان هر اتب کونیه ایه منصف اولوب صفات خلقیه ایه
منصف اولد قند قوت الهیه و قوت روحیه و نوریه اربعیندن اول صفات بشریه ایه معوره اولوب مقتضیات
خلقیه و طبیعی ایه شجیه اولد نورایت ظلت طبیعی ایه مستوره و روحانیت کسافت جسمانیه ایه معوره
اولور و لهذا اول مدته سواد انسانک شعر نده غالب اولدی پس نشأت انسانیه ده اربعیندن اول سلطنت
و حکم صاحبی اولان قوای خلقیه و صفات اسکانه ظمانیه در پس وقتا کیم نشأت انسانیه جمع قواسمه
اربعینه بلوغی قنده کامله اولد بیه اربعیند نصره جمع قوای طبیعی ضعفه شروع ایدر و قوای جسمانیه ده
ضعف ظهور ایتمکه پس قوای مظهر به نیک سلطنتی و نور الهینک سطوای آنرا اوزره غالبه اولور و کیم
اربعیند نصره بیاض انسانک شعر نده سواد اوزره غالب اولدی پس اربعینک تمامه نصره قوای الهیه
و صفات ربانیه نیک ظهوری و قوای روحانیه و حقیقه الهیه نیک بروزی قنده وحی الهی و وارد ربانی وجه احسن
اوزره اخذ اولور و ظلمات خلقیه و اسکانه ایه مشوب و منصف اولور زیرا فیض الهی هر مظهره مظهر حسیله
ظاهر اولور اگر چه کیم بیوع وجود و معدن وجود دن طهارت اوزره منبئدر) (فان قلت وما یمنعه من الهمة
المؤثره وی موجوده فی السالکین من الاتباع فالرسل اولیها) پس اگر سن سوال ایدر چک اولور سن که نه شی
لوط علیه السلامی همت مؤثره دن منع ایدر و حال بود که همت مؤثره رسل و انبیا اتباعندن اولان سالکینده
موجوده در پس رسل همت مؤثره اولی در اندر همت له تصرف ایتمکه اتباعدن دخی انفس و احاراد) (قلت
صدقت ولكن نقصک) (ای نقص فیک) (علم آخر ذلک ان المعرفة لا تترك لاممة تصرفا فکما عالت معرفته نقص
زمنه بالهمة) (بند بر من صادق سن و لکن سنده علم اخر ناقص اولدی و بونک بیانی بودر زیرا تحقیق معرفت
الهیه همت ایچون تصرفی ترک ایتمز یعنی معرفت همت له تصرفه مانده در پس هر چند که عارفک معرفتی
عالمیه اواسه همت له نیک تصرفی ناقص اولور) (و ذلک) (اشاره الی ان المعرفة لا تترك للهمة تصرفا) (لوجه بی)

لوجه الواحد الحق بتمام العبودیه ونظرة الی اصل خلقه الطبیعی) (یعنی عارفده معرفت همت ایچون تصرفی
ترک ایتمدی و وجهی ندرنن اوزریدر بوجه عارفک مقام عبودیت له تحقیقندن اولور و سده و آنک طبیعی اولان خلقی
اصلنه نظر ایتمدی کنندن اوزریدر بوجه عبودیت تامه بی تحقیق اولان عارف تصرفه مبادرت ایتمز انکیون سید نیک
امر نه منتظر اولوب اکامثال اوزره اولور اگر امر الهی وارد اولور سده امره امتثال دن اوزری تصرف ایدر زیرا
مأمور در و مأمور مدور در زرافعل و تصرف سید نیک در آنک دکادر و عارف کندی طبیعی خلقی اصلنه نظر
ایتمد که کندی نفسنده تصرف ایتمکه قوت بولمز بر ارضه قندن مخلوقه در پس عارف عبودیت له تحقیق اولد قند
و آنک خلق طبیعی سید اصلنه ناظر اولد قند تصرفی ترک ایدر و تصرفه حتی وکیل الخاذایدر) (والوجه الآخر
احدیة المتصرف والمتصرف فلابری علی من رسل همت نینک ذلك) (وجه آخر متصرف ایه متصرف
فیک احدیة تدیر یعنی متصرف له تصرف فیه وجود واحد اولوب ایکینک احدیة متصرفه مشاهده ایتمدی کنندن اوزری
یعنی بصورت احدیة نیک عینله وجود واحد قندن غیر ایتمکندن براهی مشاهده ایدر من تا کیم آنک
اوزره نه کندی همتی ارسال ایلده زیر احدیة وجود متصرفه مشاهده سنده در پس عارفی تصرف دن اول احدیة نیک
معرفتی منع ایدر و اما احدیة متصرف اولان عارف کامل که مظهریت کایه ایه اسماء الهیه حقایق صفات
عبادیه دقایق جامع در و وحدت کثری و کثرته وحدتی احدیة عینله مشاهده ایدر پس آنک تصرفی
ارسال همت له دکادر که مقام عبودیت محمل اولوب اکا ضرر ایلده نیکه آنک مظهر نده واقع اولان تصرف حق
آنی اظهار ایلده و آنک مظهر نده تصرف له حق ظهور ایلدر و اما تحقیق عبودیت ذاتیه مقامه واقف
اولد و ربوبیت عرضیه اما تثنی الله تعالی به و دایقه پس تصرفه متصدی اولور بلکه عبودیت محضه بالکلیه
الله تعالی به توجه ایدر و مع هذا یوتوجه کالی قنده آنک مظهر نده نیجه تصرفات الهیه ظاهره اولور که اندر
آنک درایتی و شعوری اولیه (وما ادری ما یفعل فی ولا بکم) بری رؤیت بصر دن اولق جا نذر و من کله سی
بری نیک سفولیدر احددن عبارت در و علی رسل قولنه متعلقه و تقدیر بویه اولور فلا بری احد غیره رسل همت
علیه و جا نذر که مفعول محذوف اولد و من استفهام ایچون اولد پس علی من رسل همته قوی عدم تصرف
علینک بیانی واقع اولور و تقدیر بویه اولور فلا بری احد غیره یعنی حقدن غیر براهی
مشاهده ایتمز پس همتی کیم اوزرینه ارسال ایدر و جا نذر که تقدیر بویه اولد ای فلا بری غیرا علیه رسل همت
پس مفعول حذف اولندی و جار مجرور ایه آنک مقامه اقامت اولندی و مفعوله راجع اولان ضمیر دن لفظ من ایه
کایه اولندی و جا نذر که بری افعال قلوبدن اولد و لکن عملدن تعلیق اولندی زیرا من کله سنده معنای استفهام
وارد ای خلا یعلم علی من رسل همته اذ لیس ثم احد غیره یعنی بیک اوزرینه همتی ارسال ایدر زیرا وجوده
الله دن غیر براهی بودر) (و فی هذا المشهد بری) (ای العارف) (ان المنازع له ما عدل عن حقیقه التي هو
علیها فی حال ثبوت عینه و حال عدمه) (وعارف یوشهده عالم اولور که اکامنازع اولان کسنه کندی
حققتندن عدول ایتمدی که حضرت علیه ده عین ثابته نیک ثبوتی خالنده و آنده آنک عدی حالنده اول
حقیقت اوزره ثابت ایدی) (فاظهر فی الوجود الا ما کان له فی حال العدم فی الثبوت فان عدی حقیقه ولا اخل
طریقه) پس وجوده منازع دن ظاهر اولدی الاشول یعنی که آنک عدی حالنده عینی ثبوتده انکیون ثابت
ایدی پس اول منازع اکا نزع ایتمکه کندی حقیقتی متعدی اولدی و طریقه خاصه سندن متجاوز اولدی
یعنی منازع حضرت علیه ده عدمی حالنده نه ثبوت اوزره ثابت اولد بیه وجوده اول شیشه ظاهر اولور پس
منازع نزع ایتمکه کندی حقیقتندن متعدی اولدی بلکه حقیقتی اعطا ایدر بیک شیشه ظاهر اولدی پس
بر شیک وقوعی علم الهیه نیک ثبوتی حالنده اولان صورتی اوزره واقع اولدیغن عارف اولان کسنه اول شیک
رفعه علمتی تسلط ایتمز بر اول شی صورت علیه آنک حقیقتی صراط مستقیم اوزره در (فسمیه ذلک نزاعا انما
هو امر عرضی اظهره الحجاب الذی علی اعین الناس) پس منازع دن ظهور ایدر شی نزع ایه نسیمه ایتمک بر امر
عرضی که اعین ناس اوزره اولان حجاب آنی اظهرا ایلدی زیرا هر احد علم الهیه بر امر نیک حقیقتنه مظهر
و بر قله مصدر واقع اولدی پس اسماء متعابله اعتبار ایه حضرت وجوده نزع و مخالفت صادره اولد حقیقتنه
نزاع اواز بر اعلم الهی به مطاع اولان کسنه عارف که ظاهر اکامنازع اولان کسنه علم الهیه ثبوتی حالنده

آنکه اوزره نماند و روانه شد و اوزره بوند ظاهر درو علم الهیده حقائق الهیه اعطایده یکی شیشه عارف محققدر معارض دکادریه بلکه هر شینک حقیقتی نه اعطایدرسه و هر مظهردن نه ظهور ایدرسه آنی قبول ایدوب تصدیق ایدر پس بوتقدیر اوزره منازعدن ظاهر اولان شی نزاع اولمز و لکن آنک نزاع ایله تسبیحه اولتبیسی امر عر سیدر که ظلمات طبعیه و احکام امکانیه حبیبیه حضرت علیه دن اعیان نامک احتجابی اظهار ایدر پس نامک آتدن محتجب اولمغه بری برنه نزاع ایدر پس نزاعی اظه ارایدن آنرک اعیانی اوزره اولان حجب امکانیه در که آنر جچیدن غیری حجب و راستنده بر شی مشاهده ایدر منرا انما و ضمیری تسبیحه راجعدر و ضمیرک تذکیری ول اعتبار ایدر و یا خود خبری تغلب ایتمکده در) کما قال فیهم و لکن اکثر الناس لا یعلمون بعمون ظاهرا من الحیوة الدنیا و هم عن الآخرة هم غافلون) ته کیم الله تعالی اهل حجاب اولان نامک حقه و لکن اکثر الناس لا یعلمون الی آخر الایه دیدی یعنی حقیقت امری بیلکده نامک اکثری محتجب اولمغه الله تعالی و لکن نامک اکثری عالم دکالدر زیر اعیاندری اوزره اولان حجاب مرتفع دکادری آنر حیوة دنیانک ظاهر فی یلور و حالبوکه آنر آخرتدن غافلدر یعنی اعیاندره اولان حجابدن عوالم علویه ده و حضرات اسمائیه علیه ده ثابته اولان امری مشاهده ایدر منرا زیر آنرک قلوبی حجاب و غلاف ایچنده در پس شیخ رضی الله عنه غافلینک قلوبی غلاف ایچنده اولدیفن بیان ایدوب دیر که) و هو من المقلوب فانه من قولهم قلوبنا غلاف ای فی غلاف و هو الکن الذی ستره عن ادراک الامر علی ما هو علیه و غافل مقلوبدیر یعنی مقلوبدر زیر غافل اهل حجاب قلوبنا غلاف قوللرندن مأخوذدر و غافل غفلت مقلوبدیر قلب بعض الله یعنی بزم قلوبمز غلاف ایچنده در دیکدر و غلاف شول کن در که قلبی ستر ایلدی امری علی ما هو علیه ادراک ایتمکدن یعنی بر امر علم الهیده نه شی اوزره اولدیه آنک اوزره آنی ادراک ایتمکدن قلبی ستردر پس اهل غفلتک قلوبی حقیقت امری ادراک ایتمکدن ستر و حجاب ایچنده در آنکچون حیوة دنیانک ظاهرندن غیری نشأت اخرویه دن بر شی ادراک ایدر منرا (فهذا وامثاله يمنع العارف من التصرف فی العالم) (هذا قولی فاطهر فی الوجود الا ما کان له فی حال عدم فی الشیء و لکن اشارتدر و یا خود وجهین مذکور بنه اشارتدر یعنی پس بوعلم و دخی بونک امثالی عارفی عالمده تصرفدن منع ایدر و امثاله قولیلد اشارت ایدر که عارف کامل کایتیلد الله مستغرقدر و آنک اطلاق حقیقی ذاتیسی حیثیتیلد آنک شهودنده مستغرقدر پس توجه کایله و جمع خاطر ایله کوان جزئیته همت کایه بی تسلیط ایتمکد ملتفت دکادر و انسان کندی وجودنده کایتله بجمیع اولمز الا واحد واحد اولان الله توجه احدى و جمعی و کایله ذات مطلقه به متعلقه اولان همتله که جمیع قیوددن مطلقدر پس عارف بونک امثالی امور جزئییه ایلد تقدیرا بجزئییه همتله بر شیده تصرف واقع اولمز الا اجتماع قوی ایلد و جمعیت قلب و خاطر ایله و توجه کایله که اول شیددن غیری شی آخره قلبده اتساع اولدیر پس انسان بر شینه توجه ایدوب قلبنه ادخال ایتدکده حق اندن اخراج ایتمک لازم کاور ما جعل الله لرجل من قلبین فی جوفه و عارف راضی دکادر که آنک قلبی حقدن غیری بر شینه محل اولد و سقندن اعراض ایدوب شی آخره توجه ایلد) قال الشیخ ابو عبد الله محمد بن فائد الشیخ ابی السعود بن الشبل لم یتصرف فقال ابو السعود ترکت الحق یتصرف لی کما یشاء شیخ ابو عبد الله بن فائد الاولانی شیخ ابی السعود بن شبل بغدادی به ایلدی بابا السعود نیچون تصرف ایتمز سن پس ابو السعود اکایه دی بن حق تر ایتدم که بنم ایچون تصرف ایلدیه مشیتی نیجه اقتضا ایدرسه یعنی بن حق وکیل اتخاذ ایتدم و بنم طرفدن تصرف اوزره آنی خلیفه ایتدم که عالمده و بنم وجودده تصرف ایلدیه نیجه دیرلرسه قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب الخامس والعشرون من الفتوحات اخبرنی ابو البدر التماسکی البغدادی رحمة الله علیه قال لما اجتمع محمد بن فائد الاولانی و کان من الافراد بابی السعود هذا قال له بابا السعود ان الله قسم المملكة بینی و بینک فلم لا یتصرف فیها کما یتصرف انما قال له ابو السعود یا بن فائد و هینک مهمی نحن ترکنا الحق یتصرف لنا و هو قوله تهالی (فاتخذوه و کیلا) فامثل امر الله) (برید قوله تعالی امر افاتخذوه و کیلا قالو کیل هو المتصرف و لا سببا فرسم الله بقول و تفکر انما جعلکم مستخلفین فیهم) (ابو السعود رحمة الله علیه الله تعالی بنک آمر اولدی یعنی حالده فاتخذوه و کیلا قولانی مراد ایتدی یعنی امر الهی به امثال ایدوب تصرفده حق وکیل اتخاذ ایلدی تا کیم حق نیجه دیرلرسه تصرف ایلدیه پس وکیل تصرفدر و لا سببا ابو السعود الله تعالی بی اشتدیکه عبادنه امر ایدوب

(و انفقوا بما جعلكم مستخلفين فيه) دیر یعنی اتفاقاً قبله شول شدند که الله تعالی سزای آنده مستخلفین ایلدی
یعنی آنک اوزره سزای خلیفه ایلدی بوتقدیر اوزره من بعضی ایچون اولور و مخاطب اولان ارباب سالوک
و اصحاب او اطدر که آنره اعطا اولنان علوم و معارف بعضیسی طالینه استعداد اری حیدیه اتفاق و بذل
ایده لر و بعضیسی سالو کاورنده کندی تفسیر ایچون امسال ایده لر و من زانده اولدقه مخاطب اولان ارباب نهایت
اولان خلفا در که صفات ربوبیه عینه ظاهر اولوب عالمده تصرف ایتمک ایچون من عند الله استخلاف اولندیلر پس
آنره خطاب ایدوب دیر که ربوبیت و تصرفه من سزای خلیفه ایتدم ایلدی پس سزای خلافت و ربوبیتی و امر
نصرتی بکا اتفاق ایدیک و بنی وکیل اتخاذ ایدوب خلیفه ایدیک که مرکز حاکم ایچون احسن واسطه و عبودیتکنز
ایچون احسن و اقدر انکچون خلیفه اعظم و رسول اکرم بو خطابی استماع ایدوب (الاهم انت الصاحب
فی السفر و الخلیفه فی الحضر) دیدی و امر خلافتده حق استخلاف ایلدی) (فعلم ابوالسعود و العارفون
ان الامر الذی یدله لیس له و انه مستخلف فيه) (پس ابوالسعود و دخی عارف بالله اولدیر یعنی آنردن هر بریسی
بو خطابی استماع ایتدکده یلدی که تحقیق شول امر که آنک بدنده در تصرفدن و علوم و معارفدن حقیقتده
آنک ملکی دکلدر و تحقیق اول مستخلف اول امر ده انه ضمیری ابوالسعود و راجع در و عارفینک هر بریسه
و حده) (ثم قال له الحق) (عند استماع قوله و انفقوا بما جعلکم مستخلفین فيه) (هذا الامر الذی استخلفنک فيه
و ملکک ایاه جعلنی و اتخذنی و کیلافیه فامثل ابوالسعود امر الله فأتخذه و کیلا) (یعنی ابوالسعود جمع روحیه
و انفقوا بما جعلکم مستخلفین فيه قولی استماع ایتدکده حق تعالی آنک سرته خطاب ایدوب اکا ایتدی و دخی
آنک منطبقه بواصری که سنی آنده استخلاف ایتدم و دخی آتی سکا علیک ایتدم بنی آنده وکیل اید وکیل اتخاذ اید
پس ابوالسعود امر الهی به امتثال ایلدی پس حق تصرفه وکیل اتخاذ ایلدی و زبانه ان کامله حق
استخلافی اکل و اشاعه رحمتک انسان کاملی استخلافدن (فکیف سنی لمن یشتمه مثل هذا الامر ههنا تصرف
بها و الهمة لان فعل الابا للجمعية التي لا تمنع لصاحبها الى غير ما اجتمع عليه و هذه المعرفة تفرقه عن هذه
الجمعية فيظهر العارف التام المعرفة بغاية العز و الضعف) (پس بامر الله منطبق مشاهده ایدن که سنی ایچون
همت نیجه باقیه فالور که انکله اول تصرف ایایه و حالو که همت فاعله و مؤثره اولان الاشول جمعیت اید که
انک صاحبی ایچون استماع اولیه شول شیتک غیر یسینه که کند یسی انک اوزره مجمع اولدی یعنی همت شول
جهتله فاعله در که همت صاحبی بر شیتک و وقوعه جمعیت خاطر ایدله همتی تسلیط ایتدکده اول شیدن غیر
برشی ایچون انده اتاع اولیه و معرفت کایه عارفی بوجهتدن تقریب ایدر پس تام المعرفة اولان عارف
غایت عجز و ضعفله ظاهر اولور و بامر اوزره همتی تسلیط استحکله تصرف ایدله ظاهر اولور) (قال بعض
الابدال للشيخ عبد الرزاق قل للشيخ ابی مدین بعد السلام علیه یا ایا مدین لم لا یعتاص) (ای ابصعب و لا یعسر)
(علیما شیخ و انت تعتاص علیک الاشیاء و نحن نرغب فی مقامک و انت لا ترغب فی مقامنا) (ابدال بعضیسی
شیخ عبد الرزاق ایتدی یا عبد الرزاق شیخ ابی مدینه دی اکا لامدن نصکره یا ایا مدین نیچون بزم اوزره عز برشی
صعب و عسر اولور و حالو که سنک اوزر بیکه اشیا صعب و عسر اولور و حالو که بر سنک مقام که راغب بزم بزم
مقامزه راغب دکلن و کذلک اعتناص علیه الاشیا شیتک کلامیدر ابی مدینک حالی نقل ایدر یعنی و کذلک
ابی مدین اوزره اشیا عسیره اولوردی و کند یسی ضعف و عجز ایدله ظاهر اولوردی بوتقدیر اوزره کان افعال
ناقصه دن اولور و آنده مستر اولان ضمیر کان نک اسنی اولوب ابی مدینه راجع اولور و خبری مقدر اولان اعتناص
بجهت سی اولور و جاتر در که کلامک تقدیری بویه اوله ای و کذلک کان امر همارسانم مایعنی ابی مدین ایدله کاسلام
ایدن ایدالک امری و ثانی بویه ایدی پس بوتقدیر اوزره کان افعال نامه دن اولور) (مع کون ابی مدین کان عنده
ذلک المقام و غیره) (یعنی بونک اوزره و بونک برله که ابی مدین قننده بومقام یعنی ایدالک بومقامی و بونک غیر یسی
موجود ایدی یعنی ابی مدینه سلام ارسال ایدن ایدالک مقامی که آنده ضعف و عجز و قدر و ادل مقامک غیر
اولان مقامات عالیه ابی مدین قننده حاصله ایدی و حالو که ابی مدین ضعف و عجز ایدله ظاهر ایدی و آنک اوزره
امور متعسره اولوردی و آنل قننده حاصل اولان ایدال مقامک مقتضای اوزره تصرف اید و عدم ضعف ایدله
اول ظاهر اولوردی و بونکلامده تقدیم و تأخیر اولما جاتر در ای مع کون ذلک المقام و غیره موجود عنده ابی مدین

بوفه بر او زره کان زند او لور) (و سخن اتم مقام الضعف والجز منه مع هذا قال له هذا البذل ما قال وهذا من ذلك القليل) (شيخ رضى الله عنه دبرك) (والجواب ان مقام ضعف وجزه الى مدينه اتم اين مع هذا ابدا لكا ديدى بوقرى يعنى وانت تخاص عليك الاشياء پس معرفت عاليه اولد بجه ضعف وجزه دخی زیاده اولور و ابو مدینك ابدال مقامه عدم رغبتی وجزه ظاهر اولسی بوقیلندند یعنی کمال عبودیت و معرفت قبیلندند که تصرفدن مانعه در وحی وکیل اتخاذ ایدوب اشیا اوزره حقه اختلافی قیلمندند) (وقال صلى الله عليه وسلم في هذا المقام عن امر الله له بذلك قل ما كنت بدعا من الرسل وما ادري ما يفعل بي ولا بكم ان اتبع الاما يوحى الى رسول الله صلى الله عليه وسلم بمقامه يعنى ضعف وجزه مقامه وحق وکیل ایدوب آنک اختلافی مقامه اكاوارد اولان امر الهیله) (قل ما كنت بدعا من الرسل وما ادري ما يفعل بي ولا بكم ان اتبع الاما يوحى الى) (وامر الهی الله تعالیك قل وما ادري ما يفعل بي ولا بكم ان اتبع الاما يوحى الى) قولنده یعنی رسول علیه السلام مقام عبودیتده کمال عبودیتله متحقق اولد قنده وجمع اموره حتى وکیل اتخاذ ایدوب و آتی اشیا اوزره اختلاف ایدوب وجزه وضعف ایدوب ظاهر اولد قنده مقام عبودیتی اكا تخلیص ایتمکیچون الله تعالی اكا امر ایدرکه علوم و معارف و کالاتدن بر شینی کندی نفسنه مضاف قلبیه جیمعیستی حقه اسناد ایللیه پس رسول علیه السلام دخی امر الهیله ایدری بنم درایت و شعورم یوقدرکه بنم ایلنه ایشلور و سزل ایلنه ایشلور اكا دخی درایت و شعورم یوقدر بن تابع دکام الاشول شیشه که بکاوچی اولور پس رسول علیه السلام کندی مظهرنده و خلقک مظاهرنده ظاهر اولان افعالی حقه اسناد ایدر و کندی نفسی فعلدن تنزیه ایدر و کندی مظهرنده ظم و رایده چک فعلک درایتندن دخی کندی نفسی تفرید ایدر و درایتی وحی الهی به تخصیص ایدر پس آنک علی وحی الهی و علم الهی) (فالرسول بحکم ما یوحى اليه به ما عنده غير ذلك فان اوحى اليه بالتصرف يجوز تصرف وان منع امتنع وان خيرا اختار ترك التصرف) بحکم قولنده باصاحت ایچوندر وایله ضعیفی رسول راجعدر و به ضعیفی مایه راجعدر و مایس معنسانه در و عنده ضعیفی رسول راجعدر و غیره فوعدر ایس کک استیدر و ظرف مقدم خبردر و ذلك قولی بحکم ما یوحى اليه به قولنه اشارتدر و رسول علیه السلام عجز ایل و کندی نفسنه نسیله عزم درایت ایل ظهورنه اشارت ایلن جازدر یعنی دیک اولور پس رسول شول حکمه در که اكا اول شیشه وحی اولور آنک قنده وحی الهی به اتباعدن غیر یوقدر پس اكا کایچوز تصرف ایل وحی اولور سه تصرف ایدر امر مامنه لدن اوتری واکر تصرفدن منع اولور سه تمتع اولور یعنی تصرف ایتیز واکر تصرفده تخیر اولور سه ترک تصرفی اختیار ایدر اداب عبودیتله متادب اولد یعنی حاله) (الا ان يكون) (الخير) (فانقص المعرفة) (استثناء منقطعدر یعنی الامکر کیم تخیر اولان عارف ناقص المعرفة اوله که تخیر اولور سه تصرفی اختیار ایلیمه و جائزدر که فان اوحى اليه قولی فیظهر العارف التام المعرفة بغاية الجز والضعف قولنک تتمیمی اوله یعنی تام المعرفة اولان عارف غایت وجزه وضعف ایدوب ظاهر اولور پس اكا کایچوز تصرف ایل حق طرفندن وحی اولور سه تصرف ایدر واکر تصرفدن منع اولور سه تمتع اولور واکر تصرفده تخیر اولور سه تصرفی اختیار ایدر الامکر کیم عارف ناقص المعرفة اوله یوقته نراوزره استثناء متعل اولور و عارف تخیر انکیچون تصرفه مبادرت ایدر زیر عارف دکادر که تصرفله مامنه حضرت الهی به مخصوصدر حق ایچون ذاتیدر و عبد ایچون عرضیدر و عبودیت قنده و قوف وجزه ایدر ظهور عبد ایچون ذاتیدر و ربوبیتله ظم وراکیچون امر عرضیدر و ذاتیات ایدر امور عرضیه ایدر و قوف ظم ووردن اعلى و اشرفدر و حضرت الهیه ایل مراعات ادب عبد ایچون اولی و انسیدر و عبد مستخلف قیه اولد یعنی شیده حتى وکیل اتخاذ ایتک عبدک اعلى مقامیدر پس انکیچون جیمعی رسل خصوصاً انزل اکیلی و انضلی و خاقی محمد صلی الله علیه وسلم تصرفده و آنک ترکنده آتله وحی اولان شیشه حکمیه عمل ایدر و زیر ادب عبودیت امر اطاعت و امتثال اقتضا ایدر واکر تصرفده تخیر ایل آتله وحی نازل اوله حتی اولور سه ترک تصرف ایدر زیرا انلر عالمدر که اکر انلر ایچون خلاف تخیر اولیدی انلر تخیر اولور و انلر ایچون خبرلو اولان شیشه مامور اولور لردی پس انلر تخیری ابتلا کوردیلر و عبودیت طرفتی ترجیح ایدوب تصرفی ترک ایدر پس اکر تخیر مجر در عرض تصرف سبیلده تصرفی اختیار ایدر چک اولور سه مکور اولوب ترک ادب امتش

اولور واکر تصرفی حقه تقو و رض ایدر چک اولور سه که تصرف انکیچون ذاتیدر اداب عبودیتله متادب اولور) (قال ابو السعود ابن السبل البغدادي لاصحابه المؤمنين به ان الله اعطاني التصرف منذ خمس عشرة سنة وتركته تنظرفا هذا لسان ادلال واما نحن فاتر كننا نظرفا وهو تركه ايتارا) (شيخ ابو السعود بن سبل بغدادی اكا مؤمنین اولان اصحابه ایتدی تحقیق الله تعالی اون بش یلدن و تصرفی بکا اعطا ایلدی و بزاتی نظرفا ترک ایتدک شیخ رضى الله عنه دبرك ابو السعود یوقه ولى لسان ادلالدر که زینه تدال ایدر و اما بنس نظرفا تصرفی ترک ایتدک و نظرفا تصرفی ترک ایتارا انک ترکیدر یعنی علی سبیل الاشاره تصرفی ترک ایتمکدر پس حضرت ربوبیتده تصرفی ایتارا ترکی ترک ایدن برنوعدر قال الشيخ رضى الله عنه في الفتوحات في الباب الرابع والعشرين قال لي ابو البدر قال لي ابو السعود اني اعطيت التصرف في الهام منذ خمس عشرة سنة من تاريخ قوله تركته وما ظهر علي منه شيء انتهى كلامه) (وانما تركناه لكمال المعرفة فان المعرفة لا تقتضي بحكم الاختيار في تصرف العارف بالهمة في الهام فعن امر الهی وجزه لا اختیار) (بلکه بزاتی کمال معرفتدن اوتری ترک ایتدک زیرا معرفت کماله اختیار حکمیه تصرفی اقتضا ایتیز پس هر یککم عارف کمال همتله عالمده تصرف ایتسه پس امر الهیله وجزه تصرف ایدر اختیار ایلده تصرف ایتیز زیرا عارفدر که هر شیکه علم الهیله عدمه شوقی حالده نه شی اوزره ثابت اولد پس وجودده انک اوزره ظاهر اولور پس تصرفه مبادرت ایتیز و تصرف ایتک اقتضا ایتسه عبودیت ذاتیه سنه نظرایدر و عبودیت تامه تصرفی اقتضا ایتیز بلکه امر الهی به امتثالی اقتضا ایدر پس عارف جیمعی افعال و تصرفاتک مبدأ و منشی و صدوری اولان حضرت ربوبیتی وکیل اتخاذ ایدر واکر عارفدن عالمده تصرف واقع اولور سه پس امر الهیله وجزه تصرف ایدر اختیار ایلده ایتیز و مامور و مجبور و معذوردر بلکه اكا دخی عذر لازم کلز بر عبودیتک مقتضای سیدک امریه امتثالدر پس امر وجزه تصرف ایتدکه کمال عبودیتندن اوتری تصرف ایدر و عارفدن بعض ازمائده نیجه تصرفات ظاهر اولور که عارف نه اختیار ایلده و نه جبر ایلده انلری مراد ایدر و انلر انک شعوری یوقدر دخی اولور الا وقوعه و نکره پس اول تصرفات الهیه در که عارف کمال مظهرنده حقه ظهوری ایلده واقع اولان تصرف حقدرد) (ولانك ان مقام الرسالة يطلب التصرف لقبول الرسالة التي جاء بها فيظهر عليه) (من التصرف بالمهجرة) (ما يصدق عند الله وقومه ليظهر دين الله) (ويزنك ايتوز که تحقیق مقام رسالت تصرفی طلب ایدر شول رسالتک قبولی اجاندن اوتریکه رسول من عند الله اول رسالتی کتوردی پس رسول اوزره مجزه ایلده تصرفدن شول شی ظاهر اولور که اول شی رسولی کندی امی وقوی قنده تصدیق ایدر تا کیم دین الله ظاهر اوله یعنی شک یوقدر که مجزه ایلده رسالتک لازمه در و رسول اذن الهیله قوی قنده تصرف ایدر و بر مجزه اظهار ایدر که امی قنده اول مجزه امی تصدیق ایدر تا کیم آنک قوی امی تصدیق ایدوب رسالتی قبول ایدر و دین الهی ظاهر اوله جاء قولنک ضعیفی رسالتک مدلولی اولان رسول راجعدر و بها ضعیفی رسالتله راجعدر فیظهر قولی ثلاثیدندر و عایله ضعیفی دخی رسول راجعدر و ما یصدقه عند الله وقومه قولنده ما لدی معنسانه در فیظهر قولنک قاعاید و یصدقه قولنک فاعل ضعیفی مایه راجعدر و ضما نر ثلاثه رسول راجعدر لیظهر قولی ثلاثیدندر ما یصدقه قولنه و یاخود فیظهر قولنه متعلقدر و فاعلی دین قولیدر) (والولی ایس كذلك) (وحالو که ولی بی کبی دکادر یعنی ولی ولایتک قبولندن اوتری اكا و انده عاده مخالف اولان تصرفی طلب ایتیز تا کیم تصرف ایلده تصدیق ظاهر اوله زیرا آنک حالی تصرفی اقتضا ایتیز بر ولی اسم باطن مظهر ایدر و دین الهی بی اظهار ایتمکیچون تصرف ولایتک لازمی دکادر و مقام ولایت تصرفی طلب ایتیز بلکه ترک تصرفی طلب ایدر و رسول دین الهی بی اظهار ایتمکه مامور اولد یعنی کبی ولی کندی وجودنده حتی اظهار ایدوب وجودی اقتضا ایتمکه و امر الهی بی اخفا ایتمکه ماموردر) (و مع هذا فلا يطلبه الرسول في الظاهر) یعنی مقام رسالتک تصرف مطلوبی ایکن و تصرف آنک لازمی ایکن پس رسول تصرفی ظاهرده طلب ایتیز و فی الظاهر قوایله انکیچون قید ایلدی زیرا رسول باطنده تصرفی قبول و طلب ایدر زیرا قوه شک خلوبنی ضالته دن هدایت و باطلدن حقه تحویل و تصرف ایتمکه طالبدرد) (لان الرسول الشفقة على قومه فلا يريد ان يات في طيورا راحة عليهم فاني ذلك هلاكهم فيبقى عليهم حياتهم بهدم ارادته المبالغة في طيورا راحة

علام الذي هو سبب هلاكهم بقول فلا يطلبه الرسول قولي ايجون تعليل ديديك اولوزر تحقيق رسول
 ايجون قومي اوزره شفقت واردر پس قومي اوزره بختك نظم ورنده ديلزكه مبالغه ايليه في تحقيق بختك
 ظهورنده مبالغه ايتكده قومي ايجون هلاك حاصلدر پس رسول قومنه شفقتدن اوتري حيا نلري انلر
 اوزره ابقا ايدر انلر اوزره بختك نظم ورنده مبالغه في صرا ايدك نمكله زيرا كه قومنك هلاك كنه سيدر زير رسول
 عارفدر كه اكر قومي اوزره اظهار بختك مبالغه ايليه قومنك بعضي سي متمدن اولوب انكارى زياده ايدر زير انكار
 ايتكده هلاك اولوزر (ماعلى الرسول الالبلاغ) پس رسول انجق مبلغدر بختك ظهورنده مبالغه صاحبي
 دكادر زير اكر رسول دعوتده انظر اومجزه و بختك مبالغه ايدى انلر دخی انكار و بختك مبالغه ايدر ديك
 آنلر هلاك كنه سبب اوله پس ظاهر آنلر هلاك كنه باعث اولان رسولك اظهار بختك مبالغه
 ايتيدر و رسول ايله قومي اوزره مشفقدر (وقر علم الرسول ايصا الامر المجرز اذ اظهر للجماعة فتم رفي
 بعض النسخ) منهم من يؤمن عند ذلك ومنهم من يعرفه ويحجده ولا يظهر التصديق به ظملا وعلوا وحسد او منهم
 من يلقى ذلك بالسحر والامام (وتحقيق رسول سبق ايتديكي كبي عالم اولديكي امر مجز بختك بر جاعته يعنى
 بختك ظهورى مبالغه مئده قومك هلاك كنى عالم اولديكي كبي عالم اولديكي امر مجز بختك بر جاعته ظاهر اوله
 پس اول جماعتك بعضي سي مؤمن اولوز اول امر لظهورى قئنده وانلر بعضي سي اول امرى عارف اولوز و كا
 انكار ايدر وظلم وعلو وحسد ايله اكانصديق اظهار ايتوز آنلر بعضي سي اول امر مجزى سحره و ايمامه الحاق
 ايدر) فلما رأت ارس ذلك وانه لا يؤمن الا من انار الله قلبه بنور الايمان ومتى لم ينظر الشخص بذلك النور لم ي
 ايانا ولا يتبع في حقه الامر المجرز مقصرت اليهم عن طلب الامور المجزة لما لم يعم اثرها في الناطق بن ولا في
 قلوبهم (پس وقتا كيم امتلرك انلر اوزر انكار وده احوال مختلفه سن واستعدادات متغيره سن كورديلر دخی
 كورديلر كه تحقيق شان بودر كه مؤمن اولز الاشول كسكه كه آنك قلبى نور ايمان ايله منور ايتش اوله و هر بختك
 بر شخص ايمان ايله مسي اولان نور ايله امر مجز ورسوله نظرايتيه پس آنك حقه امر مجز تقع و بر سر پس
 رسولدن امر مجز نك طلبنده هم قاصره اولدى يعنى قومي الزام ايدوب ضلالدن هدايتيه تحويل ايتكچون
 حقه دن امور مجز في طلب ايتكدرن رسالت هم قاصره اولدى زيرا امور مجز نك اثرى ناظر بنده و آنلر
 قلوب بنده عام دكادر يعنى ناظر نك ظاهر وجود بنده تاثير ايتز قلوب بنده دخی تاثيرا نك ظاهر بنده تاثير عموم
 اوزره دكادر زير ايجون نك قلوبى نور ايمان ايله منور دكادر و قلوب بنده تاثير دخی عموم اوزره دكادر زير
 استعدادات ذاتيه لى متفاوته در علم الهيد و حال عريمده نبوده استعداد ذاتي حسيه ايمانه مستعد اولان
 كسكه نك قلبى نور ايمان ايله منور اولوز نور ايمان ايله ازله قابى منور اولان كسكه عالم شهادتده ايمان نك ظاهر اولوز و علم
 الهيد مذهبدي اوليان كسكه نبوده دخی مذهبدي اولمز مقصرت قولي لما نك جوابيدر) (كما قال في حق اكل
 الرسل واعلم الخلق واصدقهم في الحال انك لاتمدى من احببت ولكن الله يمدى من يشاء) (امور مجز نك اثرى
 عام اولديغنه تعليلدن يعنى الله تعالى اكل رسل حقه وخلقك اعلى وحاله خلقك اصدق حقه تم كيم
 ايتدى يا محققين سن تعينك ومحمد بن ايله تفيدل اعتبار ايله هدايت انخر سن شول كسكه به كه اكا قربايت طيبه
 وبعض صفات طيبه ممتضا سي اوزره محبت ايدرسن زير اسن انجق مبلغ رسالت سن ولكن الله تعالى هدايت
 ايدر شول كسكه به كه علم الهيد مذهب الهيه نك هدايتنه تعلق ايتش اوله يعنى الله تعالى هدايت ايدر شول
 كسكه به كه حضرت عليه ده آنك استعداد ذاتي حسيه ايله آنك هدايتنه مشيت الهيه متعلقه اوله) (ولو كان
 لا اله الا الله لارتفعت رسل الله صلى الله عليه وسلم ولا بد لم يكن احدا كل من رسول الله صلى الله عليه
 وسلم ولا اعلى ولا اقوى همه منه وما اثر في اسلام ابي طالب عمه وفيه نزات الاية التي ذكرناها) (واكرهت
 ايجون انعام اوليدى ابي طالب حقه رسول الله كيمى تاثير ايدردى ولا بددر كه براحد رسول الله دن
 وجود ايله اكل اولدى و سرته ايله آندن اعلى وتصرف ايله آندن اقوى اولدى و حالو كه آنك همى عى ابي طالب
 حقه تاثير ايدى و برز كرايتديكمز آيت ابي طالبك حقه ناله اولدى پس اكر همك اثرى عموم اوزره
 اوليدى بطريق اعلى رسولك عى وقوه نرن آنك حامي سي اولان ابي طالبك حقه آنك همى تاثير ايدرديكه
 فومندن حاجي و قربايت طيبتي حسيه رسول عليه السلام اكا محبت ايدوب انك اسلامي حقه همت و دقتده

مبالغه ايدردى لو كنه سنك جوابي محذوفدر) (وكذلك قال في الرسول انه ما عليه الا البلاغ وقال ليس عليك
 هدايتهم ولكن الله يمدى من يشاء و زاد في سورة القصص وهو اعلم بالمهتدين اى بالذين اعطوه العلم هدايتهم
 في حال عدمهم بالايعان الثابتة) (يعنى همك اثرى عام اولديغندن اوتري الله تعالى رسولك حقه) (وما على
 الرسول الا البلاغ) ديدى يعنى رسول اوزره بلاغدن غيرى برشئى بقدر وروايت مطلقا رسول حقه در رسول
 الله صلى الله عليه وسلم حقه ايس عليك هدايتهم ولكن الله يمدى من يشاء ديدى يعنى يا محمد سنك اوزر كه انلر
 هدايتي بقدر يعنى تعينك وانا نيتك حسيه آنلر هدايت ايدم من سن ولكن الله تعالى سنك مظهر يتكده
 نظم وركايله ظاهر اولد قده علم الهيد هدايتيه مستعد اولان كسكه به اول هدايت ايدر و هدايت اكا مخصوصدر
 و سورة قصصه الله تعالى وهو اعلم بالمهتدين قولي زياده ايدى يعنى الله تعالى مهتدي اعلا يعنى شول حاجي
 لعلا ركه آنلر ايعان ثابته ليه عدم لى حالنده استعداد ذاتي ليه هدايت بنده نه صورت اوزره مرسوم اولديار به
 عليه ده ايعان ثابته ليه عدم لى حالنده استعداد ذاتي ليه هدايت بنده نه صورت اوزره مرسوم اولديار به
 اول صورت على حقه اعطا ايدر اول صورت اوزره حق آنلر عالم اولوز اول صورت اوزره حق آنلر عالم اولوز
 معلومى اولوزر پس انلر دن هر برسي كندى صورت مخصوصه يعنى على حقه اعطا ايدر و حق دخی اول علم
 حسيه عالم شهادتده انلر هدايت ايدر بوقتدي اوزره بايعان الثابتة قولي عدمهم قولنه متعلق اولوز و اعطوه
 العلم قولنه متعلق اولق جائزدر يعنى عدم لى حالنده هدايت بنده على حقه اعطا ايتديار بايعان ثابته ليه
 يعنى حضرت عليه ده عدم لى حالنده ايعان ثابته لى نك استعدادات ذاتيه غير محموله ليه هدايت بنده على
 حقه اعطا ايتديار بايعان ثابته ليه يعنى حضرت عليه ده عدم لى حالنده ايعان ثابته لى نك استعدادات
 ذاتيه غير محموله ليه هدايت بنده على حقه اعطا ايتديار عدم لى حسيه حق تعالى آنلر عالم اولوب
 انلر هدايت بنده حكم ايتدى و حضرت عليه ده انلر مهتدين اولديار) (فان ثبت ان العلم تابع للمعلوم فن كان
 مؤثرا في ثبوت عينه وحال عدمه ظهر بطلان الصورة في حال وجوده وقد علم الله منه انه هكذا يكون
 فذلك قال (وهو اعلم بالمهتدين) (پس الله تعالى اثبات ايلدى و ياخود بوقوع اثبات ايلديكه تحقيق علم
 معلوم تابعدر مور عليه دن معلوم هر نه صورت اوزره مرسوم اولوزر حق اى اول صورت اوزره عالمدر
 و اول صورت اوزره حضرت وجوده معلومك هدايتنه ارادت الهيه تعلق ايدرسه پس بر كسكه كه عى
 نبوده و عدى حالنده مؤمن اوله وجودى حالنده اول صورتله ظاهر اولوز و تحقيق الله تعالى اول
 كسكه نك صورت عليه سندن ازله بلديكه اول كسكه هدايتيه مستعد در و ايمان ايله ظاهر اولوب مؤمن اولوز
 پس بوندن اوتري الله تعالى وهو اعلم بالمهتدين ديدى) (فلما قال مثل هذا قال ايضا ما يدل القول لى) (پس
 وقتا كم حق تعالى وهو اعلم بالمهتدين قولي ثلثي ديديه به آنك كبي ما يدل القول لى ديدى يعنى بنم قئنده
 قول يعنى حكم تبدل ارنز (لان قولي على حد علمي في خاتي) (زير ايتن قول بنم خلقده بنم علم حدى اوزره در
 يعنى بر مخلوق بنم علمده نه صورت اوزره ثابت اولديسه بن اى اول صورت اوزره عالم و انك حقه علم حدى
 انك صورت عليه سنك حدى قدر در پس بنم قول علم حسيه در و علم معلوم حسيه در (وما نابظلام لعبيد
 و بن عبيده ظلام دكاهم كه انلر مقتضا سي اوزره حكم ايجم اى ما قدرت عليهم انك لى بشقيهم ثم اطاب
 منهم ما ليس في وسعهم ان ياوبد بل ما علمناهم الا بحسب ما علمناهم وما علمناهم الا بما اعطونا من نفوسهم عا
 هم عليه فان كان ظلم فم انظماون) (يعنى عبد اوزره بن شول كفى نقد بر ايتدم كه انلر ايقنا ايليه اند نكده
 انلر دن طلب ايدم شول شيتيكه انلر وسعنده انكده انلر ايمان ممكن اوليه يعنى ظلام دكاهم كه عبيدك شقار في
 موجب اولان كفى انلر اوزره نقد بر ايدم اند نكده انلر وسعنده اوليان ايمانى انلر دن طلب ايدم و ايمان
 ايله انلر عدم ايتلر مقابله سنده آنلر مؤاخذه ايدم باكه بر انلر ايله معامل ايتدك الا انلر علم حسيه ليه
 و انلر بر عالم اولدق الاشول شيتيكه انلر نفوس سندن اى بر اعطا ايتديار و انلر بر اعطا ايتديار شى شول
 شيتيدر كه انلر استعداد ذاتي ليه عدمه انك اوزره ثابت ايدر پس بنم انلر اولان علمى انلر بر اعطا
 ايتديار علم حسيه ليه بر دخی انلر اوزره نقد بر ايتدك پس اكر انلر كندى نه لرندن بر اعطا ايتديار شيتيكه ليه
 واقع اولديسه پس انلر ظالمدر زير بر انلر اوزره حكم ايتدك الا انلر بر اعطا ايتديار شيتيكه ليه استعداد ليه

اندر بریدن طلب ایندکاری حکمه) (ولذلك قال ولكن كانوا انفسهم بظلمون) (یعنی نازل ظالم اولاد قرنیدن اوتری
ایله تعالی کاوا انفسهم بظلمون دیدی یعنی الله تعالی انلره ظلم اعدی ولکن انلر کندی نفسلرینه ظلم ایندیلر
(فاظلمهم الله) (شجنت کلامیدر بس الله تعالی انلره ظلم ایلدی انلری کافر تقدیر ایدوب کفر لری مقابله سنده
انلری مواخذله بمحکمه وشیخ رضی الله عنه قائل طرفندن اولان حکمده تکلم ایند کد نصکره فاعل طرفندن
اولان حکمه شروع ایتدی) (کذلک ما قلنا لهم الاما اعطته ذاتان نقول لهم) (کذلک برانلره دیکله الاشول
امریکه برم ذاتغزانی اعطا ایتدی که برانی انلره دیه وزیرا اعیان ذات احدیه نک عینیدر ذات احدیه انلرک
سورنده متجلیه در) (وذا تمامه لومة لایماهی علیه من ان نقول کذا ولا نقول کذا) (برم ذاتغز برمه معلومه در
شول شیشه که برم ذاتغز آنک اوزره در واول شی برم شویله دیکدن وشویله دیکمکدن برمی برم انلره امری برمشول
شی دور که برم ذاتغز انلره آنکله امر ایتمکی برمه اعطا ایلدی و ذاتغز برمه معلومدر وشول حکم وامزایله که امر ایتمکدن
وامزایتمکدن نه شی اوزره در پس ذاتغز دهه شیشه امر ایتمکی اعطا ایتدیسه برانکاه امر ایتدک) (فاقلنا لا
ما علمنا اننا نقول پس بریدکله الاشول شیشه که برمی برانی عالم اولدق یعنی امر ایتمکله الاشول شیشه که آنکله امر
ایتمک برم علمزده ثابت ایدی (قلنا القول منا) پس بریدکله قول برم ایچون ثابتدر ذاتغز اعطا ایتدیکی شیدن
انلرک استعدادلر نه وقبوللر نه علمز حسیلله) (ولهم الامتنال وعدم الامتنال مع السماع منهم) (وانلر ایچون
برم قوللر به فی امری نه امتثال وعدم امتثال واردرا نلر دن برم قوللر نه سماعک حصولی قننده انلرک استعدادات
ذاتیه لری امتثالی وعدم امتثالی اعطا بمحکمه پس وقتا کیم امر قابلک قوتده اولان شیعی عالم اولان فاعل بینیلله
شول قابلک بیننده واقع اولدیه که غیر محمول اولان استعدادات بیننده اولان شیدن غیر بی قبول ایتمکرس
فاعل ایله قابلدن لایله اولمغله شیخ رضی الله عنه ایتدی (شعر) فالکل منا ومنهم * والاخذ عنا ومنهم * پس امرک
کایی برندن رجعت اسمائیه مز حیدتیل وقوت فاعلیه مز حسبله ودخی امر انلر دندریه فی وجود کذلک ظاهره
اولان اعیان حیدتیلله که حقایق اسمائی قابلایملری واستعدادات ذاتیه لرله آنلرمظهره در * و علم حقیقتک
اخذی برندن ری یعنی حضرت علمیه الهیه وجمیع اسمائیه من دندردخی علم اعیان معلومه دن مأخوذه در *
زیرا بریشته برشی واصل اولمزالا کندی عینندن وآنک اصلی اولان حقیقتندن پس اعیان معلومه برم حقیقتنر
وجود مندر زیر احقک علی اولاد ذاتیه متعلقدر آنک نصکره ذاتی حقایقک مظاهری اولان اعیان نه متعلقدر *
وخالیکو حقلک اعیانیه علی حقلک کندی ذاتیه علمیدر * زیرا اعیان حقلک عینیدر ومعلوم دخی وجود واحد
حقدن غیر یوقدر وکذلک فیض و تجلیاتک اخذی برندنر حضرات اسمائیه من دن مفاض اولدیی حیثیتله
ودخی فیض الهی و تجلی روحانی آنلر دندرا اعیان معلومه ده اعیان حسیلله متعین اولوب انلر دن ظلم ورا بمحکمه
(ان لا یکنون منا * فحقن لاشک منهم) (اگر آنلر بردن اولمزلر سه یعنی بردن دکلرایسه پس برشکسر آنلر دن
یعنی اعیان معلومه برم محموله من اولمغله بردن دکلرایسه زیرا حق وجود واحد حقیقی سیله موجوددر *
واعیان معلومه معدومه در موجوده دکلدر پس برکه معاشرا اسماء بر جمیع اسماء حضراتی لرله برآنلر دن زیر
اعیان معلومه وجودی تعیین ایدر لروحی اسمائیه نسیمه ایدر لرو اسماء الهیه اعیان ایله متعینه وظاهره اولور
یعنی تصحیح توحیددن اتری اگر اعیان معلومه وجود جعلیل بردن موجوده اولمغله * عدمیت اصلیه
اوزره ثابتله اولمغله وجوددن برضرب ایله موجود اولدق لری ادعا ایتلر لسه ودخی آنک اعیان معلومه دن
بعضیتک مظاهری اولان اعیان وجودیه که کل انبیا و اولیاد وجود حقله موجودین وکندی نفوس لرله
معدومین آپکن وجوده اثبیت لازم کلمون ایچون وجود حقله موجود اولدق لری ادعا ایتلر لسه حقدن
مفاض اولان وجودی نه حقه تسایم ایدوب آنک اوزره آنی وکیل انخادایتمکله وآنلر دخی اعیان معلومه لری
حال عدمده عدمیت اوزره ساکنه اولمغله پس بوجهله اگر آنلر بردن دکلرایسه لاشک بر آنلر دن زیر
انلرایله متعین اولوب کمال ظهور وایله انلر دن ظاهر پس بوجهله کثرتده توحید ظاهر اولور بیک صریحه
انتقابی لازم کلمن) (فحقق یا ولی هذه الحکمة الملكية فی الکامة اللوطیة فانها لباب المعرفة) (پس ای بنم دوستم
بر کمال لوطیه ده مودعه اولان حکمت ملکیه فی حقیقت اوزره عارف اول زیر تحقیق بوحکمت معرفتک
ای که عدمیت زیده فی خلاصه سیدر زیرا معرفتک اصلیه نه وجود ایدوب عودت محضه قننده واقف

اولقدر و تصرفه و علم و معرفتده حق استخلاف ايدوب اني و كميل اتخاذا يتكدر بو حكمة ملكيه دمه مذكور در
و مقام رسالت تصرفي اعطا ايدوب دين حق اظهار ايتكميجون رسول تصرف ايله مأمور اولوب استنه
شعقتدن اوتري تصرفه مبادرت ايتميجك ولي عارف حق و كميل اتخاذا يتكدر بو حكمة ملكيه دمه مذكور در
حالنده اولان صورتى اوزره شيتك وجودده نظم و رنى عارف اولغله وجودده وحدت مشاهده ايتكمه تصرفه
مبادرت ايتميجكى بونده مسطور در پس حقيقتيله اني عارف اولوب اذكمه متحقق اول تاكيم ورثه محمد دين
و خلفاء الهيمندن اوله سن (شعر) فقد بان لك السر وقد اتضح الامر پس تحقيق بو حكمة ملكيه دمه سر قدر
ظاهر اولدى و امر وجود على ما هو عليه متضح اولدى زيرا امر وجود ايجون فاعل مفيض و قابل مستفيض
لا بد در (و قد ادرج في الشفع الذي قيل هو الوتر) (ادرج قوائك قائم مقام فاعلى محمد و قدر و الذى قولى
قائم مقام فاعل ك صفيدركه قائم مقامك قائم مقامه زراى ادرج فى الشفع وجود الواحد الحق الذى قيل هو الوتر
يعنى تحقيق شفع ايجنده درج اولندى شول وجود واحد حق كه اكابر يندى و ادرج قولنك قائم مقام
فاعلى الوتر قولى اوقات جا ز در و تقدير بوبله اولور اى و قد ادرج الذى قيل هو الوجود الواحد فى الشفع الذى هو
الخلق القابل و خلق قابل شعدر زير الشفع ترك ايتكمي مرتبه سنده ظاهر در و وتر اولد ينى ثانى شافع اولد يفتندن
اوتر يد پس ثابتنك تحقه قبيله و تر شفع اولور و انسز و تر اولور و بوفص لباب معرفتى و سر قدرى متضمن اولد يفتندن
اوترى شيخ رضى الله عنه انى حكمة قدره فصليه اعقاب ابدلى و الله اعلم

فص حكمة قدرية في كلمة عزيرية

عزیر علیه السلام سر قدره اطلاعی طلب ابتدا یکدن اوتری آنک حکمتی قضا و قدر بیائیله بد اولندی
(اعلم ان القضاء حکم الله فی الاشیاء و حکم الله فی الاشیاء علی حد علمه بها و فیها و علم الله فی الاشیاء علی حد
ما اعطته المعلومات مما هی علیه فی نفسها) ای طالب امر ارضا و قدر بیکل که تحقیق قضاء الهی ازل از الوده
الله تعالی نیک اشیا ده حکمیدر و الله نیک اشیا ده حکمی الله نیک اشیا ده و اشیا ده علم نیک حدی اوزره در و اشیا ده
الله نیک علمی معلوما نیک الله اعطا ایتد کاری شینک حدی اوزره در که معلومات نفس لر نه علمه لری حال نه آنک
اوزره ثابت به اید یلر یعنی قضا ازل از الوده علم الهی ده نفس رحانیه تعین علمیه متعینه اولان اشیا اوزرینه واحد
واحد اولان الله نیک حکم الهی کایسی احدیدر اشیا سعادت و شقاوتدن و ایمان و کفر دن و اقبال و ادبار دن کمال
و نقص اندن و سایر احوال و لوازم دن علم الهی ده صورت اوزره متعینه اولد یسه و حق آنلری نه صورت اوزره
عالم اولد یسه پس آنلر حقتده از الوده اولان حکم الهی نیک علمی حدیدر و اشیا معلومه حقتده حقت علمی
اشیا نیک استعدادات ذاتیدر لیه حقه اعطا ایتد کاری حد اوزره در یعنی اشیا نیک نفسنده کاسنه اولان احکام که
اشیا نیک استعدادات و قابلیتانی آنلر اعطا ایدر و اشیا نفس لر نه اول احکام اوزره ثابت در نه صورت اوزره حقت
علمیه متعینه اولور سه حق دخی اشیا بی اول صورت اوزره عالم اولور و حق اشیا بی نه صورت اوزره عالم اولور سه
اشیا نیک استعداداتی حقه اعطا ایتد کاری احکام صورت لیه حق اشیا اوزره حکم ایدر و بوحکم ده توقیت یوقدر
زیر بواو حکم ذات حقت عینی اولان علم الهی ده نفس لیه معدومه اولان اشیا اوزره در که آنده زمان و مکان یوقدر
(و القدر توقیت ما هی علیه الاشیاء فی عینها من غیر مزید) هی ضمیر به در الاشیاء قولی انی تفسیر ایدر
یعنی و قدر شول حکم من غیر زیاده توقیه ایدر که اشیا عینده و نفسنده آنک اوزره ثابت در یعنی علم الهی ده
اشیا نیک عینی اقتضا ایدر ب اعطا ایتد بکی حکمی و احوالی وقت معینده و زمان مقدرده اعطا ایتد بکی اوزره
اجرا ایدر ب اظهارا تمسکدر پس قدر اعیان معلومه دن هر برینک احکام و احوالی سبب معین الیه وقت
معینده تعین ایدر که اول وقتدن تقدما و تخریجی اندن متأخر اولور پس قدر رضایک تفصیلدر و دخی قضایک
علم الهی ذاتی از الوده اشیا معلومه اوزره حکم ابتدا بکی نئی من غیر زیاده و لا نقصان محسب الزمان تقدیر ایدر
(فا حکم القضاء علی الاشیاء الاجزاء) پس قضاء الهی اشیا اوزره حکم ابتدا الاشیا الیه یعنی اشیا علم الهی ده
نمونی حال نه کندی نفسنده اعیانی احوال ندن نه نئی اوزره ثابت به اولد یسه قضاء الهی دخی اشیا اوزره آنلر اعطا
ایتد بکی احوال و احکام لیه حکم ایدر پس حق تعالی براحد اوزره خارجدن بر شینلر حکم اجرا لهر بریسی که
استعداد ذاتی سی حساب لیه حقه بر حکم اعطا ایدر و اول حکم لیه حق اوزره حکم ایدر که حق اول حکم لیه آنک

اوزره حکم ایلمه پس اول حکمله حق آنک اوزره حکم ایدر) (وهذا هو عين سر الفدران کان له قلب والانی
 السمع وهو شہید) (یعنی قضا اشیا اوزره اشیا ایلمه حکم ایتدی عین سر قدر در یعنی خلاق اوزره حکم اولان
 سر قدر در که آنک اطلاعی شول کسینه به خصوص صدر که انکیون قلب حاصل اوله که انکله مظاهر حسیه
 و عقلیه ده و صور خلقیه و کویته ده حقه تقاب ایلمه و یا خود نور ایمانه یعنی القایلمه مظاهر خلقیه ده انوار
 حق مشاهده اولدنی سالد (فَلله الحجة البالغة) یعنی الله تعالی معلوم اتدن برشی اوزره قضا و قدر ایلمه حکم ایتز
 الاشول شینله که معلومات انفسنده آنک اوزره نباشه درو آنی حقه اعطا ایدر و یوه قدمه نباشه اولدق نصکره
 پس حجة بالغه و ضریه و امنه الله ایچون نباشه و فاعله اولور یعنی یوم جزاده کافر و عاصی و جاهل اوزرینه
 آنک اعمالی حسبیله جزا ترب ایتد که ادعا ایتد کارنده که یارب کفر و عصیان و جسمی ازلده سن برزم اوزرینه
 تقدیر ایتدک پس سنک تقدیر لایله برزن صادره اولان اعمال نقابله سنده و واخذه ایتد برزم و سع و طاقم زده
 و لیان شینی برزن طلب ایتدک برز ظلمدر پس اول وقت معهود و یوم موعوده حجة بالغه الله ایچون نباشه
 ولور که الله تعالی علم الهی ازلیده محکوم علیه اولان معلوم اوزره قضا ایتدی و تقدیر ایتدی و کلامه ایتدی
 لا معلوم استعدا خاصیله که غیر مجبور و لدر الله من اقتضا ایتدی حکمله که الله تعالی آنک اوزره حکم ایلمه
 علم الهیده صورت علیه سی اوزره ظهور ایتدکله و کندی عیننده و ذاتنده کامن اولان شی آنک اوزره افاضه
 وجود ایدوب ایجاد و اظم ایتدکله پس انلردن صادره اولان افعال و اعمال انلرک ذاتلرنده باقوه اولوب
 ذاتلری اعطا ایتدی شیدرو حق انجی انلر اوزره افاضه وجود ایدوب آنی اظه اراید و یونده اعتراض انلرک
 الله تعالی استعداد خاصی جعل ایتدی و یا خود علم الهیده آنی ایجاد ایتدی و یا خود آنده وضع ایتدی زیرا
 بحث و نزاع ایجاددن اول اولان شیددر که استعداد غیر مجبور و لدر زیرادینلر که الله تعالی اشیا ایجاد ایتدی
 ایجاد ایتزدن اول پس الله تعالی معلومات ازلیده اولان استعداداتی جعل ایتدی و آنلر اوزره افاضه
 خود ایتد که آنلرک خارجنده اولان شینی آنلرده تقدیر ایتدی که نفسلرینه ملایم و غیر ملایم اوله کمال
 نقص و محمود و مذموم و وقع و ضرکی (فما ظلمهم الله ولكن كانوا انفسهم يظلمون) پس برزم اوزرینه برزم
 فوهم زده ثابت اولان شینله الله ایچون حجة بالغه نباشه اولدی زیرا برزم اوزرینه آنک حکمی آنک علمی
 و حکمتی موجبیلدر ذاتی مقتضاسیلدر و رو آنک علم و حکمتی بود که اشیا اوزره حکم ایتز الاشول شینله که
 اشیا عیا شده حال عدمه آنک اوزره نباشه در) (فالخاکم فی التحقيق تابع لعین المسئلة التي يحكم فيها بما تقتضيه
 انها) پس حکم فی الحقیقه مسئله نک عیننه تابعدر که اول مسئله نک ذاتی اقتضا ایتدی شینله آنده حکم ایدر
 یونده مسئله قضا و قدر بود که الله تعالی برشی وزره قضا ایتز و آنی تقدیر ایتز الا آنک اقتضا ایتدی کی قابلیت
 قضا سی اوزره پس قضای سابق الیه حکم ایدن حکم حکمند محکوم علیه اولان شینک استعدادی
 الله تابعدر زیرا قابل حکدن سوال ایدر آنک ذاتی اقتضا ایتدی حکمی که حکم آنکله آنک اوزرینه
 حکم ایلمه پس محکوم علیه اوزره حکم ایتز الا آنک ذاتی و حقیقی اقتضا ایتدی حکمله) (فالخاکم
 علیه بما هو فيه حکم علی الخاکم ان یحکم علیه بذلک) پس محکوم علیه کندی ذاتنده و قوتنده اولان حکمله
 حکم اوزره حکمدر که حکم آنک اوزره اول حکمله حکم ایلمه (فکل حکم محکوم علیه بما حکم به و فيه کان الخاکم
 من کتب) پس هر حکم محکوم علیه در شول شینله که انکله و آنده اول حکم ایلدی حکم کیم اولور سه اولسون
 کرک الحق اولسون و کرک خلق زیرا حق بر شینله و بر شینده حکم ایتز الاشول شینک ذاتی اقتضا ایدوب حق اوزره
 حکم ایتدی حکمله و خلق ذاتنده بر شینله حق اوزره حکم ایتز الا حق اول حکمله آنک اوزره حکم ایدر
 کذلک ظاهر در حکم اولان کرک انبیار و سل اولسون و کرک دول ظاهر در آریابی اولسون و کرک ملوک و سلاطین
 اولسون جمیع سی حکم ایتدی شینله محکوم علیه در و آنلر ذاتی اول شینله حکم ایتدکله جانب حقدر محکوم
 ایلمه اولاتی واردر و حکم اولدق قری شیدره اول شینک حالی اقتضا ایدوب آنلر اوزره حکم ایتدکله که آنلر اول
 حکمله که آنلر اولسون و محکوم علیه اولاتی واردر) (فحقن هذا المسئلة فان الله - رما جهل الانسان فطوره فم
 عرف و اثر فيه الطلب والاخاح پس اشیا اوزره حکم اولان سر قدر مسئله سنی من تحقیقی الیه و اتی حقیقی اوزره
 عارف اول زیرا سر قدر مجهول اولدی الا آنک شدت ظهور و زدن اوتری پس سر قدر بیلجندی و حالیکه انبیادن

انك حقه طلب والحاج جوق واقع اولدى وسر قدرك شدت ظهوردن اوترى انك مجهول اولسى ارباب
 عرفان قنبد مجببول اولميدر ارباب جهل وطغيانه بجهول اولسى نسبت اولنزا و انك شدت ظهورى بودركه
 بر شئ واقع اولنزا احقك امرى وحكميله وحق بر شئ اوزره حكم ايتزالا محكوم عليه اولان شئ كندى ذاتدن
 اعطا ايتديكى حكميله وسر قدر حقه انبيا دن انك اطلاعنه طلب والحاجك كثرى اندن اوتريد زير انك خلقى
 دعوتى عموم اوزره ذرو انرا عارفدر كه خلقك بعضيسى هدائيه مؤهلدر و بعضيسى دكادر پس انبيا حين دعوتده
 سر قدر دن احتياج اوزره در تا كيم دعوتده انره فتور لازم كليه پس انسر قدر اطلاع ايجون الحاح ايدر *
 تا كيم هدائيه مؤفل اولان كسته لرى. شاهده ايدرو انلرى دعوت ايدرو مؤفل اولمنلرك حقه تعجب و زحمت
 حكيميه لرو لكن مجازات عباد انك اعلى و انبيا اطاعت و عصبانلرى و ايمان و كفر لرى مقابله سنده چاره در
 پس دعوت انبيا ايله فرقيت بر بر شدن ممتاز اولور و ذاتده سعادته قابليتى اولان كسته اجابت دعوت انبيا سيبيله
 سعادتى ظاهره اولور پس ملايم ايله جزا اولور و ذاتده شقاوتى مضطر اولان كسته نك انبيا اله انكارى سيبيله
 باطننده اولان شقاوتى ظاهره اولور پس غير ملايمه جزا اولور پس بوحكم مدن اوترى انبيا حين دعوتده سر
 قدر دن محتجب اولد بيلر (واعلم ان الرسل صلوات الله عليهم من حيث هم رسل لامن حيث هم اولياء عارفون
 على مراتب ما هي عليهم فاعلمهم من العلم الذى ارسلوا به الا قدر ما تحتاج اليه امة ذلك الرسول لازائد
 ولا ناقص) (سن شويه يسلك كه تحقيق رسل صلوات الله عليهم رسل اولد قلرى حيثيله * آنرا اولياء و عارفين
 اولد قلرى حيثيتيله دكل شول مراتب اوزره در لرك انك اعلى ايمان و اعتقاد دن و قابليت و استعداد دن
 آنك اوزره در * پس رسل قنبد علم ارسال دن كه انك انرا رسال اولند بيلر بوقدر الاشول شئ قدر كه اول رسولك
 امى اكا محتاجه اوله امتك احتياجندن زائد و نادن ناقص دكادر (امدى) شويه يسلكم رسل عليهم السلام
 ايجون اوج جهت وارد بر ريسى جهت رسالتدر و اول اعلك معادوم عاشرى صلاحى موجب اولان افعاله
 اعمه متعلقه اولان احكام الهيه در پس رسل تحمل ايتدكارى احكامى مبلغيندر و اول احكام اقدار شخصه
 اوزره اعلك انره احتياجى بوقدر در زائد و ناقص دكادر * و بر ريسى جهت ولايتدر و اول دخى انك فناء فى الله
 مر ايتيدرك صفات حقه صفات ليله قافى ذات حقه ذات ليله قافى اوله و اسماء و صفات الهيه كالائى
 استعداد ذاتيه لرى و قابليات كليه لرى سيبيله انره ظاهره اوله و بر ريسى جهت نبوتدر * و بوجهت جهت
 ولايتك ظاهر در وجهت ولايت بونك يا طيندر وجهت نبوت دخى الله تعالى دن اخباردر و انبىادن هر بر ريسى
 استعداد اصليسى و قابليت ذاتيسى حسبيله معرفت الهيه دن هر زوق اولد بيلر قدر پس رسل رسل اولد قلرى
 حيثيله علم ارساله آنك مراتبى اعلك مراتبى يعنى ايمان و اعتقادى و علوم و معارف و استعدادى اوزره در
 پس علم رسالتنه متعلق آنك قنبد بر شئ بوقدر الا هر بر ريسنك امى علوم دن محتاج اولد بيلر قدر انك
 احتياجندن زائد و ناقص دكادر على مراتب ما هي عليهم قوله هى ضميرى مبهم و اعلم قولى انى تفسير
 ايدرو يا خود اندن بيلدر) (والا لم متفاضله بريد بعضها على بعض فتفاضل الرسل عليهم السلام فى علم الارسال
 بتفاضل اعمه او هو قوله تعالى تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض) (وحال بوكه اعم علوم و معارف و عقائد
 و استعداداتده و قبولده متفاضله در بعضيسى بعض اوزره زياده اولور * پس رسل عليهم السلام علم ارساله
 متفاضله اولور اعلك بتفاضلى حسبيله و رسلك ذكر اولن ان تفاضلى الله تعالى نيك (تلك الرسل فضلنا بعضهم
 على بعض) قولندن مراد اولن ان تفاضلدر پس علم ارساله رسالدر بعضى نيك بعض اوزره تفاضلى اعلك تفاضلى
 حسبيله در زير بر رسول ارسال اولندى الا امتك استعدادى سؤاليه و قابليتى مقتضاييله * پس رسول آنره
 تكليف ايتزالا شول شيبكه آنك استعدادى اكا واسع اوله * پس اعلك استعداداتده و محيطت و شمول وسعته
 تفاضلى قدر رسل عليهم السلام دخى علم رسالتده متفاضله اولور انك چون الله تعالى (تلك الرسل فضلنا بعضهم
 على بعض) ديدى مراد فضلنا بعضهم على بعض فى الرساله در زير الرسل قولى اكا دلالات ايدرو هضميرى مبتدا
 و متفاضل قولنك مدلولى اولان تفاضله راجعدر و قوله مادامسد خبر در اى و هو معنى (من قوله تلك الرسل)
 او هو مراد الحق فى قوله تلك الرسل و يا خود هو ذلك معناه سدركه تفاضله اشارت ايدرو (كاهم) اى الرسل) (ايضا
 فيما يرجع الى ذاتهم عليهم السلام من العلوم والاحكام متفاضلون بحسب استعداداتهم وهو قوله و فضلنا

بعض النبیین علی بعض بکلامه تقدیم و تاخیر و ادرای کاهم متفاضلون ایضا بحسب استعداداتهم فیما يرجع
الی ذواتهم یعنی تنه کیم رسل متفاضلون در سبق آیتدیک کی آنرا استعدادات ناری حسبیل علم و احکام بدن
آنرا ذوات ناریه راجع اولان شیده یعنی انبیاء امراتب بوند ذوات و اعیان ناری حسبیل استعداد اصایه لرینک
مقتضای اوزره علوم و معارف و احکامه متفاضلون و ذوات ناریه راجع اولان تفاضل الله تعالی نیک (ولقد
فضلنا بعض النبیین علی بعض) قولنده واقع اولان تفاضل در پس وجه مذکورده کی هویت در تفاضل راجع در
و با خود ذوات معنایه در کاشاوت ایدر و قوله قوی سادس مدخبر در و لکن وقتا کیم نبوت ولایتک ظاهری
و ولایت نبوتک باطنی اولدیه نبوتک آنرا تفاضلی و ولایتک تفاضل ناری حسبیل در و ولایتک تفاضل ناری
علم الهیده اعیان نبوتک سعت و شمول و اسماء الهیه به آنرا مظهر بقی حسبیل در و حضرت وجودده
فی الله ذوات وصفات الهی فانی اولوب قاری حسبیل در و حقیقت آنرا ظهوری اعتباریه اولان تفاضل ناری قدر در
و تفاضل ناری حسبیل و ولایت ناری و وجه خاصه لریده آنرا اولان الوهیت و ربوبیتدن اخبار صادق اله اخبار ایدر لر
پس بون تفاضل (تلك الرسل فضلنا بعضهم علی بعض) قولنده اولان انبیانک تفاضله داخل دکادر زیر ابواتیده
علم رسل الله تفاضل اعلی مراتبی و استعداداتی حسبیل در پس انبیانک علم نبوتک تفاضل ناری اعلی استعداداتی
و قبولی حسبیل در پس بون تفاضل انبیانک ذوات ناریه راجع دکادر (ولقد فضلنا بعض النبیین علی بعض) قولنده
اولان تفاضل انبیانک ذوات ناریه راجع دکادر پس ذوات ناریه راجع اولان تفاضل آنرا
ولایتی جهتیه اولان تفاضل در) (وقال تعالی الخاق والله فضل به ضکم علی بعض فی الرزق و الرزق منه ما هو
روحانی کالعلوم و حسی کالغذیه) (والله تعالی عوم اوزره خلقن حقه ایستی ناری رسل و انبیاء و اولیا اله
تقدیمه) (والله فضل بعضکم علی بعض فی الرزق) دیدی یعنی انبیاء و ائمه اعم اولان خلقن حقه ایستی
الله تعالی سزک بعضکم زی بعضکم اوزره رزقه تفصیل ایلدی و طابوکه رزق کسی روحانیدر علوم الهیه کی
و کسی حیدر اغذیه کی پس جمیع خلق ذوات لریده و اعیان ناری استعدادات لریده رزق معنوی و صوریده
متفاضل در) (وما ننزله الا بقدر معلوم و هو الا تحقیق الذي يطلبه الخلق) (و حق تعالی خلق اوزره رزق تنزیل
ایتنز الا قدر معلوم اله قدر معلوم خلقن استحقاقیدر که خلق آتی حقدن طلب ایدر قدر معلوم علم الهیده
هر شی عین نبوتک استعداد اصیل حسبیل حقدن بر حکمی طلب ایدر که استعدادیک مقتضای
اوزره آنک حقدن قضاء اولنان حکمدر پس اول شیتک خلقی وجوده آنک دخولی قنده قدر معلوم
اوزره اولان رزقکی اکا مستحدر حقدن آتی طلب ایدر و حق تعالی اکا ازال ایدر و معلومدر که حضرت
علیه ده استعداد اشیا متفاوته در پس استعدادات متفاوته مقتضای اوزره و انچه اولان اقدار معلومه حسبیل
نازله اولان ارزاق متفاوته در پس آنرا اصحابی بیننده دخی تفاضل ظاهر اولور) (فان الله اعطی کل شی خلقه
زیرا الله تعالی هر شیه آنک خلقی یعنی حق اعطای ایلدی یعنی ازله علم الهیده هر شی استعدادیه طلب
ایتنز کی حکمی و مستحق اولدی یعنی شی الله تعالی دفعه واحده اکا اعطای ایلدی و حضرت وجوده داخل
اولد قدر فکرة خزان و ارض و ارض و غدا و صوری و موت و حیات و ارواح و ارض و نفوس و اشباح
خزائن غدا و روحانی تدوین ایلد) (فینزل بقدر ما يشاء وما يشاء الاما علم حکم به) (پس حق
تعالی هر شیه رزق تنزیل ایدر آنک مستحق تعلق ایدر کی قدر و مشیت تعلق ایتنز الاشول شیه که آتی عالم
اولدی و علمی موجبیه ازله آنکه حکم ایلدی) (وما علم کافله الاما اعطاء المعلوم من نفسه) (و حق تعالی
بر معلومی عالم اولدی بوندن اول بزم دیدیکم زکی الام معلوم کنیدی نفسدن حقه اعطای ایدر کی شیه یعنی
اعیان استعداد ناری حسبیل کنیدی ذواتندن حقه اعطای ایدر کاری احوال و احکامه حق آنرا عالمدر
و آنرا قنده علمی حسبیل حکم ایدر و مشیت دخی علمی حسبیل در) (فالتوقيت فی الاصل للمعلوم والقضاء
والعلم والا ارادة المشیة تابع لبقدر) پس علم الهیده اشیا آنک اعیانده اولان شی وقت معینه تعیین ایتک اصلا
معلوم ایچون و عین نبوتک معلومه ایچون نبوتک عین استعدادیه اول توفیق طلب ایدر و قضاء و علم و ارادت
و مشیت قدر معلوم اولان عین نبوتک تا بعد در پس احوال اعیانندن هر برحالی وقت معینه و زمان مخصوصه
تعیین ایتک فی الحقیقه اعیان ایچوندر زیرا اعیانک مقتضیات ذاتیه مندر پس قضا و قدر ارادت و مشیت

وارادت و مشیت علم الهیه و علم الهیه قدر معلومه تا بعد در) (فسر القدر من اجل العلوم وما يفهمه الانسان
اختصه بالمعرفة التامة) (پس قدر علم علومتک اجل و اعظم من قدر و الله تعالی آتی تفهیم و تعلیم ایتنز
الاشول کسینه که آتی معرفت تامه به مختص ایتش اوله و حق معرفت تامه اله عارف اوله) (فالعلم به يعطى
الراحة الكلية للعالم به و يعطى العذاب الاليم للعالم به ایضا فهو يعطى التقيضين) (پس سر قدره علم آتی عالم
اولان کسینه به راحت کلیه ای اعطای ایدر و دخی آتی عالم اولان کسینه به عذاب الهی اعطای ایدر پس علم قدر
صاحبته تقيضی اعطای ایدر) (امدی) سر قدر علمی صاحبته راحت کلیه ای اعطای ایدر کی ظاهر در زیر سر قدره
مطلع اولان کسینه جنکم عارف اولسه که اکا حاصل اولن الاشول شیتک علم الهیده آنک عین نبوتک عین اعطای
ایتنز اوزره قضا سابقه حق تعالی آتی تقدیر ایتش اوله زیر اشول شیتک ازلا آنک حقیقی آتی اعطای ایلدی
تخلف ایتنز و دخی ابدان تغیر و تحویل و ایتنز پس آنک ایچون مقدار اولان شیتک طای تعیندن و آنک ایچون قدر
اولوب طلب اله ادرالک اولن شیتک طای تعیندن مستر یح اولور زیر عالمدر که هر کمالک آنک حقیقی آتی اقتضا
ایدر و هر رزق حسی و روحانی که آنک عینی آتی اعطای ایدر البته اکا و اصل اولور و کر عالم اولسه که اول شی ادرالک
ایتنز طلب تقدیر اولن قدر پس طلبده اجمال ایدر و نفسنه تعب و برمن قال النبی صلی الله تعالی علیه وسلم ان
روح القدس نفث فی روعي ان نفسا لن تموت حتى تستكمل رزقها الا فجاءوا فی الطاب وقال کرم الله وجهه علوا
علما یقینان الله لم یحبل للعبد ان عظم حیلته و قوت مکیدته و اشتدت طایته اکثر مما یحیی له فی الذکر الحکیم ولم
یحمل بین العبد عند ضعفه و عدم حیلته و بین ماسی له فی الذکر الحکیم و العارف لهذا العامل به اعظم الناس
راحة و التارك لهذا الشاکیه اعظم الناس شغلا بما یضره و سر قدر علمی صاحبته عذاب الهی اعطای ایدر کی
بودر زیر بعض اعیان اکل استعداد اوزره مشاهده ایدر که دیاده و آخرتده اولان هر کمال و فضیله آنکه تحقق
حاصل اولور و مشاهده ایدر که هر کمال انسانی و الهی ایچون ظهور آنک استعداد ذاتیه و حقیقی
مقتضاستند بوقدر و کنیدی عبودیت و مظهریت کالنده ناقصدر پس استعدادی نقصانندن متالم و متعسر
اولور و علی کل حال سر قدردن محجوب اولان کسینه دن حالی احسن در رضای حقه ایدر و وجه آخر بودر که
سر قدره مطلع اولان کسینه وقت اولور که مأمور اولور و شیه که عالمدر که اول شیه انیان آنک استمهاده انده
بوقدر پس سر قدر علمی صاحبته تقيضی یعنی راحت و المی اعطای ایدر) (وبه وصف الحق نفسه بالغضب والرضی)
و سر قدر علمی تقيضی اعطای ایدر کی سیدن اوتری حق تعالی کنیدی نفسی غضب و رضایه وصف ایلدی
و بوعلم سبیل اسماء الهیه متقابل اولدی و غضب و رضا الهینک سر قدر علمه ترتب ایدر و کسینک سری بودر
زیرا غضب حکم عدم میدر کمال و سعادت بر شیتک عدم قابلیت و استعدادینه و با خود استعداد الهینک نقصنه
مرتبردر پس غضب الهی عدم قابلیتدن و با خود نقصان قابلیتدن اوتری اکا ترتب ایدر زیرا غضب الهی اولان
حکم الهی علمه تا بعد و علم دخی معلومه تا بعد و معلوم دخی عدم قابلیت غضبی اعطای ایدر و حق آتی غضبه
مستحق اولدیغن عالمدر پس غضب سر قدر علمندن ترتب ایدر و رضا الهینک سر قدر علمه ترتب ایدر بکنک
سری بودر زیر رضا استعداد کامله تا بعد در که رزق قبولی و تقيضدر پس برشی معلوم بکنکم قبول رحمت
و فیض و عنایت قابل اواسه و سعادت و کلی مقتضیه اولان اعمال و اخلاق و علوم احواله مستعد اواسه پس
حق آتی استعداد و قابلیت اوزره عالم اولور پس رضا الهی حکمی اکا توجه ایدر پس رضا الهی دخی
سر قدر علمه ترتب ایدر و شی معلومک قابلیت و عدم قابلیت سبیل حق تعالی کنیدی نفسی غضب
و رضایه وصف ایلدی) (وبه تقابل الاسماء الالهية) (و سر قدر علمی سبیل حضرت واحدیتده اسماء
الهیه متقابل اولدی زیر اسماء الهیه حضرت علیه ده اعیان حسبیل تعینه در و اعیانک به ضیعی ذکر
اولن دخی کی استعداد ذاتیسی حسبیل و مظهریت قابلیت حسبیل کالات انسانی الهیه به قابلدر
و منبع فیض وجوددن اسماء جالیه فی لطیف و جیل و منم و هادی کی طالبدر و بونله مظاهر در و کذلک
حضرت وجود و شوم و دده اسماء جالیه دخی اکل ظهور و اشول بروز ایلد آنرا مظهر اولوب کنیدی خزائننده
مخزونه اولان احکام و آناری دنیا و آخرت بونله اظهار ایدر و بونله امانت فیوض و تجلیاتی دایما و ابد بونله مظاهر
قابل و اعیان مقبله اوزره وارده در و اعیانک بعضیسی عدم استعداد اصیل حسبیل اسماء جالیه فی قهار

و جلیل و مستقیم و مضل کبی طالبه در که اول حضرت علیه ده بونله مظهر اول غله و ثانیاً حضرت وجودده عدم
استعدا در ی حسیه بواسطه آنکه دخی امثالک احکامی و آنزده بالقوه اولان اثار بر یوتی اقتضا ایتمکله دنیا
و آخرت بواسطه آنکه مظهر یقین زائله اولمز پس اسماء تقابله نکه علم الهیه تعینی و حضرت وجودده بر یوتیله
تجلی و ظهوری اعیان معلومه به حقل علی حسیه در * پس اسماء تقابلی سر قدر علمدن منبعث
اولدی و سر قدر علمنه تابع اولدی و علم دخی معلومه تابعدر والا اعیاندن قطع نظر اسماء الهیه ذات احدیتده
و تیره واحده اوزره در ذات عینیدر و بری برندن ممتاز دکادر و تقابلدن کمال تنزه اوزره در (حقیقه واحده)
تخکیم فی الموجود (و فی بعض النسخ فی الوجود) (الطاق والموجود المقتد لا یکن ان یکون شیء اتم منها ولا اقوی
ولا اعظم لعموم حکمه المتعدی و غیر المتعدی) (پس حقیقت واحده اولان سر قدر موجود مطلقده و موجود
مقیده حکم ایدر نبوده و وجودده ممکن دکادر که اندن بر شیء اتم اوله و دخی ممکن دکادر که اندن اقوی
و اعظم اوله آنک حکمی که متعدی و غیر متعدی در عالم اوله یغندن اوتری یعنی حقیقت واحده اولان سر قدر
وجودده حکم ایدر که اعیانک ایجاد قنده هر بر عینک استعدادده و قابلیتده اولان شیشه آنک اوزره
حکم ایدر و وجودده مقیده که کوندر حکم ایدر که خلاقیت کایسی اعیانک ذواتده آنک مقتضای اوزره
اوله لر زرا اعیان خلقیه دن بر عین ایچون ذات وصف و عام و نعم و خالق و فعل ایل و وجودده ظهور ممکن
دکادر الا اعیانک عدمده نایبه اولان احوالک مقتضای اوزره و سر قدر حقیقتدن اتم واقوی و اتم و اعظم
واجع و اکل بر شیء بودر زیرا آنک حکمی عامدر متعدی و غیر متعدی پس حکم متعدی اعیان وجودیه به
نسبت اولند قنده اعیانک بعضی نکه بعضده تأثیری قنده فعل و انفعال و تعلیم و تعلم و محبت و عداوت کیندر
و حکم غیر متعدی اعیان کندی وجودده کالات و صفاتدن و خواصندن و اخلاق مر ضیه سندن و علم
و جهلندن و هیئت و شکندن و بالجه کندی وجودده مختصه اولان احکامدن اولان شیء کیندر و حکم
متعدی اعیان نایبه نسبت اولند قنده اعیان نایبه تن استعدادات ذاتیه لر لیه نلردن حقه اولان حکمدر که
حق آنک مقتضای اوزره حکم ایل به پس حکم اعیان نایبه دن حقه متعدی اولور و حکم غیر متعدی اعیان
نایبه به نسبتله اعیانک کندی ذواتی اوزره اولان آنک حکمیدر زیر بر شیشه حکم اولمز الا کندی ذاتی اعطا
ایندیکی شیشه پس کندی ذاتی و وجودی اوزره بر حکمده کندی حاکم اولیچ اول حکم غیر متعدی ایتمز
و بر تقدیر اوزره نه کذلک حکم متعدی و غیر متعدی اعیانده نسبتله در و حقه نسبتله پس حکم غیر متعدی
وجود مطلق حکمی به کار جوع ایتمکله غیر متعدی ایتمز و وجه اعیان نایبه به نسبتله واقع اولان حقل
و اعیانک حکمی اعتباریه در و حکم متعدی اعیان وجودیه نکه وجودی و ظهوری قنده و بعد الوجود آنزده
ظاهر اولان حقل تأثیری و حکمی اعتباریه در پس سر قدر وجود مطلق حقه و وجود مقید خلقده حکم ایدر
و بر سر کسری بودر که حقایق علمیه و اعیان نایبه صور معلومات حقدرا از لا معلومات حق حقل ذاتی اوزره
زائده و اندن خارجه دکادر بلکه حق ایچون نسب ذاتیه عینیه در کندی علمده کندی ذاتی کندی ذاتیه
تجلیدن صفاتی صورنده کندی ذاتی متعینه در و اسماء ذاتیه و اسماء عینیه و با حروف غیبیه در که ذات حقه
ذاتک عینیدر پس معلومات الهیه کندی حقایقندن متغیره اولمز زیرا انحر حقایق ذاتیه در و حقل ذاتیانی
متغیر و جعلی و مزی و نقصان و تبدیلی قبول ایتمز و مثلاً واحد که حقیقت احدیه سنده نصیبت و ثلثیت و ربعبیت
و بونلرله غیر اولان نسی جامعدر پس بونلر واحد ایچون نسب ذاتیه در آنک احدیتندن خارجه دکادر و اول
نسب ایچون حقیقت واحد دن خارج وجود بودر و رانده تعلقه اولان کثرت امور اعتباریه در و اگرچه کیم
آنک کثرتیه تمایز بودر واحد آنلری آنلر اعیانده اظهار ایدر کده و لکن آنلر واحدده واحد عینی اولد قاری
اعتباریه ظهوریه و ربه متعینه اولمز و بعضی بعضدن متمیز اولمز بلکه واحد کندی وحدتیه کندی ذاتیه
بالقوه اولان لکن صورنده ظاهر اولد قده جمیع نسب تعقلیه واحدیه می ایا اولوب هر بر یسندده آنک نسبت
تعقلیه حسیه ظاهر اولور و واحد هر بر یسندده مشاهده اولمز و ظاهر اولان صور اعتباریه ایل و حقیقی
ظاهر اولد قده مضاعفه اولور و پس وجود واحد حقل صور کثرتده ظهوری دخی بودر حقیقه قولی
مبتدادر و حکم قولی آنک خبریدر و لا یکن قولی خبر نانی اولور و جازدر که تخکیم قولی حقیقه ایچون صفت اوله

ولا یکن قولی خبر اوله و متعدی قولی دالک کسری و بانک سکری و تدر بر اجزای حکمها قوا یکن مقید و غیر
المتعدی قولی کامعطو قدر و جازدر که متعدی قولی نصب ایله مقبول و محذوفه صفتی اوله ای لعموم حکمها
الحکم المتعدی و غیر المتعدی) (ولما كانت الانبياء صلوات الله عليهم لا تأخذ علومها) (و فی بعض النسخ
علومهم) (الامن الوحي الخاص الالهي قه اوبهم ساذجه من النظر العقلي لعلهم بقصور العقل من حيث نظره
الفكري عن ادراك الامور على ما هي عليه) (یعنی وقتا کیم انبیاء علیهم السلام علوم لر ی اخذای تخدیرسه الا وحي
خاص الهی طریقیه که واسطه ملک ایل جانب حقدن وارده اولان اخباردر پس انلر قلوبی نظره قایدن
ساذجه در علومک اخذنده فی استعمال ایتمدیر زیرا انبیاء علیهم السلام عالمدر که عقل نظر فکر بسی حیثیه
اموری علی ما هی علیه ادراک ایتمکدن قاصر در زیرا اودر کشف و شهود و وحی الهی وظیفه سیدر علومها
قولنده خبر تأیید انبیاءه راجعدر جمع اعتباریه (والاخبار ايضا قه من ادراكها لا بنال الابدان) (اخبار
دخی نه کذلک قاصر در شول شینک ادرا کندن که اکایل اولمز الا ذوق ایل یعنی واسطه ملک ایل قبل حقدن
اخبار صاحبی اولان رسول ایل نسی دخی قاصر در اخباردن خارج اولان شینک ادرا کندن که آنک ادراکی واکا
وصول و اطلاع ذوقه مخصوص اوله آنکچون رسول علیه السلام امر الهیه * ما ادری ما یفعل بی ولا یکن ان
اتسع الا ما یوحی الی) دیدی * پس کندی وجودده وحی الهی به تبعیت و وحی الهیه حاصل اولان علی اثبات
ایلدی و وحی الهی دن خارج اولان شینک ادرا کندی کندی سندن نفی ایلدی زیرا مرتبه نبوت و رسالتک
خصاصندن وحی الهیه به تبعیتدر و واسطه سر ذوق الهی و کشف ربانیه حقایق علمیه و اعیان نایبه به اطلاع
خصایص نبوتدن و آنک لوازمندن دکادر * پس ذوق ایل ادراک اولان سر قدردن و اعیان علمیه نکه حال
عدمده نایبه اولان صور علمیه سندن اخباردر رسول الله شینک اسانی رسالت و نبوت حقیقه ایل قاصر در زیرا
انلر حین دعوتده سر قدردن احتجاب لازم کده وجه خاصیه و لا یتله مطاع اولور که انده واسطه مرتقه در و نبوت
و رسوله سر قدره اطلاع لازم کده وجه خاصیه و لا یتله مطاع اولور که انده واسطه مرتقه در و نبوت
و رسالت دخی مضاعفه در) (فلم یبق العلم السکامل الا فی التجلی الالهي وما) (مصدریه) (یکشف) (معطوف
علی التجلی) (الحق عن اعرین البصائر والابصار من الاغطیه) (پس علم کامل باقی قالمدی الا تجلی الهیه
و حقل اعرین بصائر و ابصاردن اغطیه نکه کشفده پس من زائده اولور و ما وصول اولوب الذی معانسته اولمز
ومن الاغطیه قولی انی یکن جازدرای لم یبق العلم السکامل الا فی التجلی الالهي و فی الذی یکشف الحق
عن اعرین البصائر والابصار من الاغطیه پس من بیان ایچون اولور یعنی علم کامل باقی قالمدی الا تجلی الهیه
و دخی شول شیده که حق تعالی انی اعرین بصائر و ابصاردن کشف ایدر و اول شیء اغطیه دندر یعنی اغطیه در
بصائر و ابصار اعریندن اغطیه نکه رفی قنده نور بصیرتیه نور بصیرت سر متحد اولور * پس صاحب کشف بر یسندله
ادراک ایدر که شیء آخر ایل دخی ادراک ایدر) (فیدرک الامور قدها و حدیثها و عدمها و وجودها و محالها
و واجبها و جازرها علی ما هی عایه فی حقایقها و اعیانها) (پس جانب حقدن نور کشف و تجلیه جانب عددن
عارف حضرت علمیه اعیان و حقایق علی ما هو علمیه مشاهده ایدر و قدیم و حادث و عدم و وجود و محال
و واجب و جازر اولان اموری ادراک ایدر امور حقایق و اعیانده نه شیء اوزره نایبه اولور پس (امدی) شویه
معلوم اوله که حق تعالی بر شیء اوزره بر صفتله و بر فعل و حال ایل حکم ایتمز الا آنک علم ازایده متعینه اولان
حقیقت غیر مجعوله سنک مقتضای حسیه لر آنک امری واحددر و حقدن اوزره تمکات قایله اوزره منبسط
اولان وجود واحدی افاضه ایدر و هر عین قایله نکه قوتده اولان شیء اظهار ایدر * و عین قایله دخی آنکله
ظاهر اولور و انی اظهار ایدر * پس عزیر علیه السلام مقتضاسندن و احکای لوازمندن اولدی سر قدر
طرفنه و غایتکندن انبغای و قریبه خبریه ده آنک علی ما کانت علیه اعدای استبعاد ایتمک صورتیه آنک فکری
اتشاشی پس الله تعالی عزیر علیه السلامه آنک فکری و امتیاعی واسطه سیه صور اعاده دن و احکام
قدرتدن دخی بر قی نوعی اظهار ایلدی که اول احکام قدرت علمه تابعه در و علم دخی تعلقه معلومه تابعدر
(فلما کان مطلب العلم علیه السلام علی الطريقة الخاصة لذلك وقع الغیب علیه کما ورد فی الخبر) (پس وقتا کیم
عزیر علیه السلام مطلبی که سر قدره اطلاعدر طریق خاصه اوزره اولد به یعنی انبیاء مخصوص اولان

طریق وی اوزره ورنه فتنه معهود اولان اخبار طریق اوزره اولدیه یعنی بوطریق اوزره طلب ایتدیه
 انک اوزره عتب واقع اولدی طریق خاص اولان طریق وی اوزره سرقدردن اطلاعی طلب ایتدیکندن اوتری
 ته کیم خبرده وارد اولدی که حق تعالی عزیر علیه السلامه وحی ایدوب (لئن لم تنته لایحون اسمک من
 دیوان النبوة) دیدی پس جواب عتاب صورتی اوزره وارد اولدی زیر سرقدردن اطلاعی وحی طریق اوزره طلب
 ایلدی و حال بوکه وحی طریق اوزره سرقدردن اطلاعی اعطا اولغیز زیر وحی الهی رسالت و نبوتی مستلزمدر
 نبوت و رسالت دخی دعوت خلق مقتضیه در دعوت خلق سرقدردن مخالفه انکچون رسول ایلد بی حین
 دعوتده سرقدردن محتجبه و عزیر علیه السلام بی ایدی دعوت خلق ایلد مأمور ایدی و دعوت خلقه مخالف
 اولان شی که سرقدردن طلب ایتدیه جانب حقندن جواب عتاب صورتی اوزره وارد اولدی و کذلک عزیر
 علیه السلام و الی انک مقامی مقتضاسه که نبوتد و امر و نهید و مخالف ایدی زیر اوال قدرت الله ایچون
 استبعاد و استعظام صیغه سی اوزره که انی در واقع اولدی و نبوت مقامنک حتی بوایدی که قدرت الله کجانبده
 هر عظمی استصفا ایلد زیر عقل و عرفا هر مستبعد و مستعظم قدرت الهیه نک جنبده امر حقیر در پس اگر
 عزیر علیه السلام (انی یحیی هذه الله بعد موتها) قولنده انک مطلبی طریق وی اوزره سرقدردن و قدرت
 مقدوره تعالی کیفیتنه اطلاع اولدیه پس تحقیق عزیر انی لایق اولیان وجه اوزره طلب ایلدی پس اعطا
 اولغیز و جواب عتاب صورتی اوزره وارد اولدی زیر انک سؤالی مخاطبات الهیه نک حقایقده تحقیق اولیان
 کسنه نک سؤالدر پس بوتقدیر اوزره علی الطریقه الخاصة) قولندن مراد انبیاء علیهم السلامه مخصوص
 اولان وحی الهی طریق بقید و بوکافینه شیخک بوندن اول و لما کانت الانبیاء و لاتاخذ علمهم الا من الوحي
 الخاص الالهی قولیدر و لذلک وقع العتب قولی لما نک جوابی اولور و لذلک قولی وقع قوله متعلق اولور و کلامده
 تقدیم و تأخیر واقع اولور ای وقع العتب علیه لذلک و جائزدر که الطریقه الخاصة قولندن مراد خصایص
 الهیه دن ذوق الهی و اطلاع طریق اوله و بوجه دلالت ایدر شیخک بوندن نکره واقع اولان فسأل عن القدر
 الذی لا یدرک الا بالکشف للاشیاء فی حال نبوتها فی عدمها اعطی ذلک فان ذلک من خصایص اطلاع
 الالهی قولیدر و بوتقدیر اوزره لذلک قولی الخاصة قوله متعلق اولور و وقع العتب قولی لما نک جوابی واقع اولور
 یعنی دیک اولور و قتا کیم عزیر علیه السلام مطلبی که سرقدردن و قدرت نک مقدوره تعالی حالدردر طریق خاص
 اوزره که ذوق الهی و اطلاع الهی طریق بقیدر که اشیا عدمیتده نبوتی حالدردن استعدادات ذاتیه لری حسیله
 حقیق اندره اطلاعی و علمیدر و بعد اطلاع انک علی حسیله اولان اوادی و ارادت حسیله شی معهود اولان
 مقدوره قدرت نک تعالی جالیدر پس ذوق الهی اوزره خصایص الهیه دن اولان شی طلب ایتدیه انک اوزره
 عتب واقع اولدی (لئن لم تنته لایحون اسمک من دیوان النبوة) قولیدر و بوخبردن عتاب و قوعی بعض اذهانک
 اخذی اوزره در پس بوتقدیر اوزره لذلک قولی الخاصة قوله متعلق اولدقدردن علی الطریقه الخاصة قولندن
 ذوق الهی و اطلاع الهی طریقندن غیر بر شیه احتمال فالمر و اما لذلک قولی وقع العتب قوله تعلیل اعتبار
 اولدقدردن علی طریق الخاصة قولی وجه آخره دخی شامل اولور زیر عزیر علیه السلامه عتاب و قوعی تقدیر
 اولدقدردن عتابی موجب اولان و خبیر معاندده موجوددر (فلو طلب الکشف الذی ذکرناه و بما ما کان یقع
 علیه عتب فی ذلک) پس اگر عزیر علیه السلام سرقدردن اطلاعی حالی و قدرت نک مقدوره تعالی حالی طلب
 ایتدیکده بزم ذکر ایتدیکم کشفی طلب ایدیدی که سرقدردن علی ابراث ایدر از اولوردی که کشف مذکور
 طلبند انک اوزره عتب واقع اولغیز زیر حقندن بصائر و ابصاردن اغطیه نک کشفی طلب ایتدیکم منع
 دکلدر و جانب حقندن کشف و اعلام طریق بقیدر سرقدردن طلبی دخی مدفوع دکلدر و شیخ رضی الله عنه و بما
 ما کان یقع علیه عتب فی ذلک دیدی زیر سرقدردن اطلاعه مستعد اولان قیلدن قیلدر (فلا یظهر علی غیبه
 احدا الا من ارئنی من رسول) پس وجه ثانی اوزره سرقدردن مستعد اولیان طالبیدن بر بسند عین
 نبوته نظر اولدقدردن جمیع اعیان نبوته و اقدار الهیه نک اطلاعه انک ذاتده عدم استعداد مشاهده
 اولغیز انک استعداد اصلنده اولیان شیدن طلبیدن انک دخی عتب واقع اولور و وجه اول اوزره یعنی اگر وحی
 الهیه سرقدردن اطلاع طلبی بداند کشف مذکور طلب ایدیدی از اولوردی که عتاب واقع اولغیز ذکر

اولدیدی کی زیر اگر عزیر علیه السلام سرغیه اطلاع ازله انک حقیقت غیبیه سنده مستعد اولدیه
 و بونشانه اطلاع ایچون مرتضی اولدیه انکچون مقدر اولان شی طلب ایتدیکدن انک اوزره عتب واقع
 اولغیز (والدلیل علی سذاجه قلبه قوله فی بعض الوجوه فی یحیی هذه الله بعد موتها) (عزیر علیه السلام
 قلبی سذاجته دلیل انک انی یحیی هذه الله بعد موتها) قولیدر و فی بعض الوجوه دیدی یعنی انی یحیی
 هذه الله بعد موتها) قولندن انک مرادی ذوق الهی و اطلاع الهی اوزره قدرت نک تعلقنک ذوقا شهودی
 طلب ایتدیه دیکدر زیر شیخ رضی الله عنه بوندن نکره در که فلان ایتا عتب الحق علیه السلام فی سؤاله
 فی القدر علما انه طاب هذا الاطلاع فطلب ان یتوکل له قدره تعلق بالمقدور) پس حقیق اکا عتابدن معلوم
 اولدی که انک قدرتدن سؤالی اطلاع الهیه نک و انکچون مقدوره تعلق ایدر قدرت نک حصول ایچوندر پس
 بومثال سذاجت قلبیه دلالت ایدر زیر بوقول من نصب نبوته لایق دکلدر و کذلک (انی یحیی هذه الله
 بعد موتها) قولیدر طریق وی اوزره استعداد و استعداد دخی اطلاع طلب ایتدیک اعتبار اولدقدردن دخی
 سذاجت قلبیه دلالت ایدر زیر اولدیدی کی هر مستبعد و مستعظم قدرت الهیه نک جنبده امر حقیر در پس
 بوتقدیر اوزره فی بعض الوجوه قولندن مراد انی استعظام و استعداد ایچون اخذ اولدیدی وجه در و اما اگر
 مطلبی کشف و تحقیق طریق اوزره طمانینه ایچون شهود و وحی اوزره اولیدی پس قوله قلبی سذاجت
 وعدم سذاجته دلالت ایتدی زیر انی قولی تعجب ایچون واقع اولور زیر انک مریمه (انی لک هذا) قولی کی
 پس بوتقدیر اوزره فی بعض الوجوه قولی الدلیل قوله متعلق اولور و قوله قوله متعلق اولی جازد بوتقدیر
 اوزره کلامده تقدیم و تأخیر واقع اولور ای قولی یحیی هذه الله بعد موتها فی بعض الوجوه و اهل تفسیر
 بوقرینه خبره اوزره سار اولان و انی یحیی هذه الله بعد موتها قولی قائل اولان کیم در یواختلاف ایتدیه
 پس قتاده ایتدی که قائل اولان عزیر علیه السلام در و بپس ایتدی که قائل اولان ایه ایدر و بعض ایدر بیکر
 قائل اولان خضر در پس وقتا کیم عزیر علیه السلام قولنده استعداد و استعظام بعض وجهه واقع
 اولدیه که اول وجهک اصحابی انی کلمه سی استعظام و استعداد ایچون اخذ ایتدیه پس شیخ رضی الله عنه
 ایتدی (واما عندنا فصورته علیه السلام فی قوله هذا کصوره ابراهیم فی قوله فاما نه الله ماته عام ثم بعثه
 فقال له وانظر الی العظام کیف ننشزها ثم نکسوها الخ فاعین کیف ثبتت الاجسام معانیه تحقیق فاره الکيفية)
 و اما بزم قنیزده پس عزیر علیه السلام انی یحیی هذه الله بعد موتها) قولنده انک صورتی ابراهیم علیه
 السلام صورتی کبیر انک (رب ارنی کیف یحیی الموتی) قولنده یعنی انی کلمه سی استعداد و تعجب ایچون
 دکلدر زیر اقام نبوت ایلد و لایتمه تحقیق اولان کسنه حق اوزره که قادر و موجود و حی و معبود و استعداد ایتدیه
 امواتی مره اخراده اعاده ایدوب ایجاد ایدر بلکه انی کیف معانسه در که عزیر علیه السلام طاب ایلدی که
 حق تعالی احیاء موتی کیفیتنی اکا ارادت ایلد و عین الیقین کیفیت احیاء عالم اوله پس عزیر علیه السلام
 انی یحیی هذه الله) قولنده اولان انک سؤالی فعل ایلد جوابی اقتضا ایدر ایلد که حق تعالی اول فعلی عزیرده
 اطهار ایلدی و فعل ایلد کاجواب ایلدی یعنی عزیر امانه ایدوب احیاء ایتدیه کاکندی نفسنده احیاء
 موت کیفیتنی اکا کوستردی و امانه و ابعاث فعلیه کاجواب ایلدی الله تعالی انک فاما نه الله ماته عام ثم بعثه
 قولنده یعنی الله تعالی انک عزیر علیه السلامی امانه ایدوب بوزیر اولان زمان معین انک اوزره مرور ایتدی
 اول میت اولدینی حالدردن نکره الله تعالی انی بهش ایتدی یعنی احیاء ایلدی پس اکا (وانظر الی العظام کیف
 ننشزها ثم نکسوها الخ) دیدی یعنی عظامه نظر ایلد که بر آن نری خیره رفیع ایدر زاندر نکره آن نری الخله کسا
 ایدر پس عزیر علیه السلام معانیه تحقیق معانیه ایتدی که اجسام نیجه بتر پس الله تعالی کیفیت احیاء
 اکا کوستردی زیر کیفیت احیاء سؤالی ایلدی پس کندی وجودی قدرت نک مقدوره تعالی کیفیت مشاهده
 ایلدی (فسأل عن القدر الذی لا یدرک الا بالکشف للاشیاء فی حال نبوتها فی حال عدمها فاعطی ذلک
 فان ذلک من خصایص اطلاع الالهی) پس عزیر علیه السلام (انی یحیی هذه الله بعد موتها) قولیدر احیاء
 امواتی کیفیتنی ابراهیمی سؤالی ایتدیکده لسان حال ایلد شول قدرتدن سؤالی ایلدی که اول قدرادرال اولغیز
 الاشیاء انک عندم زنده نبوتی حالدردن کشف ایتدیه کشف الهیه پس اکا علم قدر اعطا اولدی

زیرا علم قدر اطلاع الهی خاصیتند در زیر اشیا نیک عدمه ثبوتی جالنده انرا اطلاع حقه مخصوص صدر
 و عبادند اطلاع اشیا به استعداد ذاتی حسیله ارادت الهیه سائر عیبدن اطلاع ایچون ارتضایه تدیکی
 عیبه مخصوص صدر (ولا یحیطون بشیء من علمه الا بما شاء فلا یظنهم علی غیبه احدا الا من اراد من رسول)
 پس عزیر علیه السلام کندی نفسنده کیفیت احیائی کوستردی و علم الهیه عدمه اولان عینتی و قریه اهلنک
 اعیانی که انرا استعداد الهیه احکامدن نه اقتضایدر کوستردی و طریق ذوق اوزره قدرتک مقدوره تعلقی
 کیفیتنه یعنی اهل قریه نیک احیاسنه تعلقی ایدن قدرتک تعلقنه مطلع ایددی زیر با اطلاع ایجادیدن قدرت
 صاحبنه مخصوص صدر و بعلم انرا اعیاننرینه و انرا احوالرینه اطلاع الهیه حاصل اولور و احیانک کیفیتی
 نمودندن کندی عیننه که علم الهیه عدمه ثابت در اطلاع لازم کز و کذلک کندی عیننه مطلع اولدقده اول
 اطلاعدن سائر اعیاننه اطلاع لازم کز مکرریم عینک صاحبی مضاهات کایه و مظهریت جمعیته ذاتیه صاحبی
 اوله (فقال) قولنده اولان قاجوابیه در یعنی بزم ذکر ایدد بکمز قولک نتیجه می قدردن سوادله پس عزیر
 علیه السلام بوقدر اوزره قدردن سوادله ایلدی و یا خود قصه بی استیفاء ایدره پس بر قصه بی بر قصه به عطف
 اولور و اگاهانه لیل کبی اولورسته کیم سوو بقره بقره قصه سنک اولی آخرینه عطف اولندی (واذ قناتم نفسا
 فاذاره تم فیها) پس کانه شیخ رضی الله عنه حق تعالی عزیر فعل الهیه نیجه جواب ایدد بکن بیان ایدد کده ایددی
 پس انک سوادله قدردن ایددی و قدر عالی اکا عطا اولندی زیر اکا سنکله محالدر زیر ایدد مطلق احاطه ایدد
 بمشهور پس مقیده اولان کندی نفسنده الله تعالی اکا کیفیت احیائی کوستردی (فن الحال ان یعلمه الا هو
 فانها ای الاعیان المفاتیح الاول اعنی مفاتیح الغیب التي لا یعلمها الا هو) پس امر محالدر که قدری الله تعالی بدن
 غیری بر احد عالم اوله زیرا اعیان عدمه ثابت اولان مفاتیح اولدر یعنی مفاتیح غیبدر که انرا الله تعالی دن غیری
 بر احد عالم دگدر و بعلم قدر اعیاننه عدمه ثابت اولان اطلاع الهیه حاصل اولور پس بونلرک علی غیره محال اولدقده
 بونلرک کشفنه تعلیق اولنان قدر علی دخی غیره محال اولور قال تعالی (وعنده مفاتیح الغیب لا یعلمه الا هو)
 و اعیان مفاتیح غیب اولدی یعنی بودر زیر غیب حقه مخزونه اولان اعیان معدومه اوزره نفس رحمانینک
 انبساطی سبیلله اعیان معدومه و ظاهر اولور پس بواعتبار اوزره اعیان معدومه ایچون مفاتیح اول
 اولور و دخی ذات حق هر عین الهیه اسم الهیدر و هر اسم دخی ذات حقه اولان انک غیبی خزانه سنک مفتاحیدر
 و اول مفاتیحک جمیع عیسی ید الله ده در زیر مرتبه الوهیتده مجموعه اولان جمیع اسماء اول مرتبه نیک اسمی اولان
 الله اسمنده مجموعه در پس اول مفاتیحک علی انک بدنده در اول عالمدر پس اعیانندن هر بر عین اعیان آخره
 مطلع اولان (وقد یطلع الله من بشا من عباده علی بعض الامور من ذلك) و وقت اولور که الله تعالی حضرت
 علیه به مخصوصه اولان امور بدن بعض امور عبادندن انک مشتی تعلقی ایددی کسنه بی مطلع ایدر و با اطلاع
 مشیته تا بعد رومشیت اولش ایچون حقلک علمنه تا بعدر و علم اولش معلومه تا بعدر که اولش معلومک
 استعدادی حضرت علیه ده اولان اعیانک بعضیسنه اطلاعی اعطا ایدر بالکایه حقه توجه ایدوب ذات حقه
 کندی ذات استملاک ایتمکله و اول امورک بعضیسنه مطلع اولان عباد ابدن به ضرر و عبادک اکثری اول
 بعضه دخی مطلع دگدر و اما انسان کامل که قیوددن مطلقدر و شاهد و مشهود و حذیلله موضوعدر پس جمیع
 اعیان انک عین جامع سنده مندر جمیع اسماء الهیه اسم اعظم اولان انک اسمنده مندر جده در انک حکمی
 بعض امور مطلع اولان بعض عیبدن حکمنه محال قدر (واعلم انه لا تسبی مفاتیح الا فی حال الفتح و حال الفتح
 هو تعلقی التکوین بالاشیاء و قل ان شئت حال تعلقی القدرة بالمقدور و لا ذوق لغیر الله فی ذلك فلا یقع فیها تجلی
 ولا کشف الا قدره و لا فعل الا الله خاصة اذله الوجود المطلق الذی لا یتقید) (مکاشو بله معلوم اوله که تحقیق
 شان بودر که مفاتیح اولان اعیان مفاتیح الهیه تسبیله اولنر الا فتح جالنده و فتح حالی اشیا معدومه به تکرر نیک
 تعلقی جالیدر که ذات الهیه تجلیسنک اشیا معدومه به اقتضای سبیلله اشیا تکرر اولور پس تکرر نیک
 وجودی قننده اشیا معدومه اسماء الهیه ایچون مفاتیح اولور و اما دخی اشیا معدومه ایچون مفاتیح اولور زیر
 اشیا معدومه نیک عدمدن فیتی و تکرر اسماء الهیه در پس بوقدر اوزره حال فتح عین مذکور اولان خزانه
 غیبیه ده اولان شیتک ظهوری جالیدر و ظهور اولنر الا اعیانک تکرر جالنده و بحالت بعینها قدرتک مقدوره

تعلقی جالیدر و یا خودا کرد بلسنک سن دی که قدرتک مقدوره تعلقی جالیدر یعنی مقدور اولان شیتک ایجادنه
 قدرت الهیه نیک تعلقی و انک ایجادی جالیدر و حال بود که الله بدن غیری اشیا به تکرر نیک تعلقی جالنده و قدرتک
 مقدوره تعلقی جالنده بر احد ایچون ذوق یوقدر زیر غیر مقیددر و مقید عاجزدر قدرت اولان فعل مطلق ایدن
 ظاهر اولنر پس اول جالده بر احد ایچون تجلیله کشف واقع اولنر زیرا قدرت الهیه فعل الله بدن غیری خاصه
 بر احد ایچون ثابت دگدر زیر بر شیته متقیده اولیان وجود مطلق و صنی انک ایچون ثابتدر یعنی وجود مطلقدر
 و ایجاد قدرت مطلقه وجود مطلق صاحبنه مخصوصدر زیرا مطلقک ماعداسی مقیددر و هر مقید قابل
 و متأثردر پس انکچون فعل و تأثیر یوقدر پس قادر مطلق قدرتله هر شیتده حاضردر و قدرتی هر شیتده
 مشاهده ایدر و فیاضی حال تعلقی الفتح و حال تعلقی القدرة بالمقدور (قولنده حاله راجعدر و بوطافه دن
 کلاک ایجاد و اعدامه قدرتله اتصافی که بعض احیائنده واقع اولور و بعض اعیاننه نسبت واقع اولور پس اول
 قدرتله انصاف انکله متصف اولان کاملک بینیه حقلک بینیه مفاهرت حیثیتله دگدر بلکه جهت عبودیتک
 جهت ربوبیتده قناسی اعتباریه اولان اتحاد حیثیتله در و یا خود اول قدرتله متصف اولان کاملک مضاهات
 کایه سندن اولان انک اطلاق حیثیتله در قال تعالی علی اسان نبیه عیسی علیه السلام (وابری الا که
 والابرص و احی الموتی باذن الله) پس بواطلاعده مقید ایچون ذوق یوقدر و دخی قدم یوقدر الاشول کسنه
 ایچون که قیودندن مطلق اوله و عود ی عقدندن منحل اوله و امر وجودی معهود و مشهودده حاضر اولیه
 و بونلر ختم کلددر رضی الله عنهم (فلما رأینا عتب الحق له علیه السلام فی سؤاله فی القدر علنا انه طلب هذا
 الاطلاع فطلب ان یكون له قدرة تتعلق بالمقدور) (پس وقتا کیم بر عزیر علیه السلام کلددر اولان سوادلندن
 اوزری حقلک کاعتابنی کوردک بز عالم اولدق که تحقیق عزیر علیه السلام بواطلاعی یعنی قدرتک مقدوره
 تعلقک ذوقا مشهودن طلب ایددی پس طلب ایلدی که انکچون بر قدرت ثابت اوله که مقدوره متعلقه اوله
 و قدرتک مقدوره تعلقک ذوقا مشهودی اولنر الا بالذات شول قادر ایچون که مقدورده اخذین مشاهده ایلیه
 قادرک مقدور و صورتده ظهوری حیثیتله که قادر و مقدورده انشیت و صنی احدیت ذاتله زائل اولیه پس
 ایجاد و اختراع خلقه قدرت خاصیت الهیه دندر) (وما یقتضی ذلك الا من له الوجود المطلق) (و حال بود که
 مقدوره متعلقه اولان قدرتی بر شیتک ذاتی اقتضا ایدر الاشول من که انکچون وجود مطلق ثابت اوله یعنی بالکز
 قادر ایل و یا خودیا کز مقدور ایله مقید اولیه و کذلک بالکز حقیقت الهیه و یا خودیا کز خلقیه ایله مقید اولیه بلکه
 قادر و مقدورک احدین مشاهده ایلیه و بوشود خاصه الله ایچون ثابتدر پس عزیرک مطلبی ایجاد قدرتک
 مطلبی ایددی تا کیم قدرتک مقدوره تعلقی کیفیتن مشاهده ایلیه و ابداع و اختراعه قدرت حقیقت الهیه در حقه
 مخصوصه در انکچون انک اوزره عتب متوجه اولدی پس اکر عزیر علیه السلام حقیقت الهیه اولان
 قدرتک مطلبی بدله کشف و تجلی بی طلب ایددی ممکندر که اکا عتب واقع اولیه زیرا ذرا کراوند یعنی کبی قدرتک
 علی کشف و اعلام تاریقیله مجموع دگدر زیر کشف و تجلیله حضرت علیه دن کشف اولور پس قدرت
 قدیرده اقدار مقدورانی حقلک مشیتی حسیله مشاهده ایدر پس بعض اشیا نیک اقداری افرادن بعضیسنک
 شهودیدر که انک مشاهده سنه مشیت الهیه متعلقه اوله و اما اطلاع مطلق پس خلق ایچون ایدر اولنر خلق
 اولدی یعنی حیثیتله و اما اسم و رسمیه قنایه قانی اولان کسنه که آنک انیت و تعینندن بر شیتی باقی قالمیه بالکلیه
 حقه مستملات اوله پس حقه مطلع اولور حقله کندی حق اولدی یعنی حیثیتله و با اطلاع استعداد کمل صاحبنه
 مخصوصدر قال علیه السلام (اوتیت البارحة خزائن الارض والسماء) (فطلب ما لا یمكن وجوده فی الخلق ذوقا
 فان انکفیات لا تدرک الا بالذوق) (پس عزیر علیه السلام خلقده ذوقا وجودی ممکن اولیان شیتی طلب
 ایددی زیرا کایه بات ادراک اولنر الا ذواق ایله پس قدرتک مقدوره تعلقی کیفیتی دخی ادراک اولنر الا ذواقله
 و حال بود که خلقک انده ذوقی یوقدر زیر کفیات وجدانیه در قوای نفسانیه و روح مدرک ایچون اولان مزاج
 حاصل طعم و مذاقه در و رایح مشهودده اولان ادراک کیدر پس شول کسنه که انده قوت ذوق و قوت شم
 اولیه مذوق و مشهودده طعم و رایحی ادراک ایدر و اگرچه کیم آنلری عالمدر و قدرتک مقدوره تعلقی
 کفیاتندن بر کیفیتدر پس عزیر علیه السلام خلقده وجودی ممکن اولیان شیتی طلب ایلدی (و اما مار و بنه

عماوی الله به الیه وهو قوله تعالى لن لم تنته لاحتون امك من ديوان النبوة (واما شول شيء كه بره روابت اولدي كه الله تعالى انكله عزير عليه السلامه وحى ايلدي واول شيء الله تعالىك عزيره لن لم تنته لاحتون امك من ديوان النبوة قوليدري يعني اكر بوسوالدن منتهى اوليجي اولوزسك البتة بن سنك امك ديوان نبوتدن رفع ايدرم امانك جزاي بوند محذوفدري تفسير بقوله) (اي ارفع عنك طريق الخبر واعطيك الامور على التحل والنسب لا يكون الايمانك عليه من الاستعداد الذي به يقع الادراك الذوقي فتعلم انك ما دركت الا بحسب استعدادك فتظن في هذا الامر الذي طلبت قالتم تره) وفي نسخة فاذا لم تره وفي نسخة فلما لم تره (ونعلم انه ليس عندك الاستعداد الذي تطلبه وان ذلك من خصائص الذات الالهية وقد علمت ان الله اعطى كل شيء خلقه واذ لم يعطك هذا الاستعداد الخاص فاه وخالق ولو كان خافك لا عطاكه الحق الذي اخبرناه اعطى كل شيء خلقه فتكون انت الذي تنهي عن مثل هذا السؤال من نفسك لاحتاج فيه الى نهي الهى) (بس قول مروي مفسر در (اي ارفع عنك طريق الخبر الى آخره) قوليله يعني ديك اولوز بن سندن خبر طريقي رفع ايدرم كه مخبرك حقدن اخباريله وياخود حقدن الهاميله حقدن اخذ اولوز واموري سكا تجلي اوزره اعطا ايدرم وحالبو كه تجلي سكا واقع اولوز الاستعداددن شول شيله كه سنك اوزره سن اوليله استعدادكه ادراك ذوق انكله واقع اولوز يعني تجلي سنك ذاتي اولوز استعدادك حسبيله دركه اول استعداد ادراك ذوقي اعطا ايدرم بس سن عالم اولوز سن كه تحقيق سنك ذاتي اولوز استعدادك حسبيله اولوز تجليلك قنده عين ثابته اطلاقك حسبيله ادراك ايتديك شي ادراك ايتديك الاستعدادك حسبيله بس طلب ايتديك بواصر سن نظر ايدرم يعني ادراك ايتديك شيده مطلوبك اولوز شيله نظر ايدرم بس شول شيء كه سنك كورمك وياخود جفكم اول شي سن انده كورمك سن عالم اولوز سن كه تحقيق شان بودر كه سنك قنده طلب ايتديك شيده استعدادي بودر و عالم اولوز سن كه تحقيق مطلوبك اولوز شي ذات الهية خصايصندندر و تحقيق سن عالم سن كه الله تعالى هر شيه آتاك خلقني اعطا ايدرم زير الله تعالى (اعطى كل شيء خلقه) ديدى وجفكم سكا الله تعالى باستعداد خاص اعطا ايتديك بس باستعداد خاص ازله سنك عتده سنك خلقك دكدر واول استعداد سنك خلقك اولدي البته سكا ان حق اعطا ايدرم كه (اعطى كل شيء خلقه) قوليله اخبار ايلدي كه تحقيق هر شيه انك خلقني اعطا ايدرم بس سن شول كسسه اولوز سن كه كندى تفكيدن بوسوالك مثلثدن منتهى اولوز سن سوالده نهي الهى به محتاج اولوز سن يعني جفكم عزير عليه السلامدن وحى ايله اخبار رفع اولنسه كاسور كشف وتجلي اوزره اعطا اولوز وعين ثابته مطمع اولوز بس عين ثابته سنه نظر ايدرم كه سر قدر اطلاقه انده استعدادي واريد در بس انده سر قدر اطلاقه استعدادك مشاهد ايتديك عالم اولوز كه طلب ايتديك شيه كندى نفسنده استعدادي بودر واول اطلاق شول خصايص الهيه دندركه جيع اعيانك حقايقه مطعندر واول اطلاقه انك استعدادي اوليدي هر شيه حقي وحصه معينه سنى اعطا ايدرم حق اكادخي حقي اعطا ايدرم بس بوشه ووده كندى تفصيله متادب اولوب سر قدره اطلاعي مؤالندن منتهى اولوز نهي الهى به محتاج اولوز زير اعلى شهود اوزره در (وهذا عناية من الله تعالى بالعزير عليه السلام علم ذلك من علمه وجه له من جهله) (يعني وقتا كيم بوخبرم وشك ظاهري عزير عليه السلامدن نبوتك رفع وسابن وحضرت قردن انك بعدن اقتضا ايتديك به وخال بو كه انبيا عليهم السلامك علوا قدرى اتدن عايد زير انبيا انك استعدادات ذاتيه لري اعطا ايدرم كه انك اسمي ديوان نبوتك بوب اولوب عصمت الهيله معصوم ومحفوظ اولوز قدرند نصكره مته لزند انحطاط طاري اوليه و بوخبرم وشك باطني دخي وقتا كيم عزير عليه السلامك عنايت و تاددي و رفع و مائط قنده شهود اوزره على اعطا ايتديك به شيخ رضى الله عنه فهم ظاهر اقتضا ايتديكي وحى كه رتبه نبوتك نوحاشن ويررم ادايدردى خبردن مراد الهى اولوز معنى ايله اول خبري تفسير ايدرم وبعده ايتدي كه غتاب صورته واردا اولوز خبر عزير عليه السلام حقدن الله تعالى دن عنايتدركه اني تاديب ايدوب كشف وتجلي اوزره اكاعطاي على وبعده ايدرم قال عليه السلام (ادبي ربي فاحسن تادبي) و بوخبر عزيرك حقدن عنايت اولدي يعني اهل كشف وعرفانندن عارف اولوز عارف اولدي وكذلك اهل جهل ومنكرانندن اني جاهل اولوز جاهل اولدي زير وارده اولوز اخبار الهيه بي فهم ظاهر اوزره حصر ايدرم وحقق مرادى اولوز

امري وامر كه حقيقتي اندن نفي ايدو و بوخبر حقيقتد و عدايدى وعيد دكل ايدى بس عالم اولوز خبرك وعد اولديفته مطلع اولدي (امدى وقتا كيم نبوت ورسالت رسول عليه السلام ايله منقطعان اولديسه وحق تعالى ايدو و مراد ايدى اوزره ولايتدن مفيض اولقدن زائل اولديسه شيخ رضى الله عنه عزير عليه السلامدن طريق خبر رفع اولوز قده آنك اخذى ولايته مخصوص اولديغن ولايت صفت الهيه وباقيه وفلك عام محيط اولديغن بيان ايدوب ديركه) (واعلم ان الولاية هي القل العام واهذا لم تنقطع واهذا لا يناء العام واما نبوة انشريع والرسالة فتقطعة ولى محمد صلى الله عليه وسلم قد انقطعت فلا يخفى بعده يعني مشرعا ومشرعاه ولا رسول وهو المشرع) (يعني سن عالم اولوز كه تحقيق ولايت صفت الهيه اولدينى اعتباريله فلك محيط عام در رسال ايله انبيا واوليانك جيع مرآتيني جامع درونشأت دنويه به عوما ونشأت اخرويه به خصوص اشامل در ولايت فلك محيط عام اولوز بقندن اوتري منقطعه اولدي و بوند نصكره دخي دنيا وآختر منقطعه اولوز ولايت ايجون انباء عام واردر رسول عليه السلامده نبوتك انقطاعي سبيله يعني الى هذا الان منقطعه اولدي زير اهل تشريع اولوز انبيا به ودعوت خلقه ما ذونين اوليان اوليا به شاملدر ولكن انبيا عهدنده اولوز انبيا نبوت ايله مقيددر و اكاه خصوصدر و انبيا نصكره مجرد اخبار اعتباريله كه مطلقا نعرف الهيدر واما نفس ولايته نسبتله بس انبيا ولايت دخي خاصدر زير ولايت جهتيله اولوز انبيا الهى توحيد ذاتي وتوحيد اسماني وصفاتي خصايصله هر عارف بالله اولوز كسسه نك هر مستعد وقابله اولوز اخبار ايدرم واما ولايت عبد كامله نسبتله عبدك ذاتي الله مته سندن عبارتدركه كندى نفسيله هالك وفانيدر وجميع اشياي محيط اولوز وجود حق انك وجودي محيط درونك اوزره متوليد در ولايتك عدم انقطاعي بودر زير جيع اشيا وجود حقه متعينه درونكله موجوده در نفسيله فانيه وهالكه در واما نبوت تشريع ونبوت رسالت بس منقطعه در وحالبو كه محمد صلى الله عليه وسلم منقطعه اولدي قال عليه السلام (لا يبعدي) بس انده نصكره بي بودر يعني شريعت محمدده ايله نبي مشرع مبعوث اولوز موسى وعيسى ومحمد عليهم السلام كبي وباني مشرع له دخي بودر يعني نبي مشرعك شريعتنه تابع نبوت ايله ظاهر برني بودر انبيا بني اسرائيل كبي كه موسى عليه السلامك شريعتي اوزره ايدرم وياخود كندى نفسيله مشرع وحق طرفندن مشرع له بودر كه الله تعالى اكاحكام وشرايع مخصوصه بي شرع ايليه دخي رسول بودر و رسول شريعت جديده ايله مشرعدر وهوقائده اولوز راو حال ايجون اوقات جاتدر يعني رسول بودر مشرع اولدينى حالده واما خضر ايله الياس عليهم السلام رسول عليه السلام نصكره موجود اولوز عيسى عليه السلام رسول عليه السلام نصكره كليى بس ولايت اعتباريله نبوت ورسالت جهتيله دكدر) (وهذا الحديث قصم ظهور اوليا الله لانه يشتمل انقطاع ذوق العبودية السكاملة التامة فلا ينطبق عليها) (اي على العبودية) (انها الخاص بها) (وبوحديت يعني لاني بعدى حديث اولياء الله لك ظهورني كسرايتدي زير ابوحديت عبوديت كاسله تامه نك ذوق انقطاعي متفخنددر بس عبوديته مخصوص اولوز انك اسمي عبوديته اطلاق اولوز اسم نبوتد زير رسول عليه السلامك اتقالنند نصكره نبوتك انقطاعي رسول عليه السلام بوحديله حكم ايلدي بس عبوديت تامه به مخصوص اولوز اسم نبوت اك اطلاق اولوز بس اولياء الله ايجون عبوديت تامه ايله انصافدري جهتيله نبوت نائل اولقي واسم نبيله متسمى اولقي بابي مسدود اولدي ولايتدن غيري برمرتبه فالمدى وبعده دخي كمال عبوديتندن ولايت اولوز صفت الهيله متصف اولوب اسم و ايله متسمى اولقدن اب اوزره در (فان العبد يريد ان لا يشارك سيده وهو الله في اسم) (زير اعبد عبوديت تامه سندن ديك كه سيدنه كه اللهدر اسمه كه وايدرم مشارك اوليه زير اولى الهك اسميدرم بس عبوديتك متسمى اولسه ذوق عبوديت فوت اولوز يعني اولياء كل كه عبوديت تامه ايله متصف در اسماء الهيه ايله متسمى اولقدن الله تعالى به مشاركتي استمر زير انك عالمدر كه اسماء الهيله انصاف انك ذواني مقتضياتي دكدر في الله فنالري قنده اسماء الهيله تحقيق انك ايجون امر عارضيدر وآنره مختصه اولوز صفات عبوديتد وآنك اسماء سيدر بس آنر عبوديت تامه به مخصوص اولوز اسماء متسمى اولقي استمر وحالبو كه خصايص عبوديته رسولان اسم واكل بودر زير رسول ايله نبي خواص عبوديتك اشرف وافضلنددر زير ارب نون ايله متسمى دكدر ولى اسميله متسمى در

انما چون بنی بر نی الله عنه (در الله لم یسم بنی ولا رسول ونسب بالولی وانصف بهذا الاسم فقال الله ولی الذین
استوا وقال وهو الولی الحمید) (وحالبوکه الله تعالی بنی اسمیه ودخی رسول اسمیه منسبی اولمذی زبانی الیه رسول
اسمی اسماء خلقیه دندرد عیودیت تامه الیه متصف اولوب اول مرتبه ده متعین اولان کسسته تک استمیدر وولی
اسمیه الله تعالی منسبی اولدی و بواسطه صفی اولان ولایت الیه متصف اولدی وابتدی (الله ولی الذین آمنوا
ودخی) (وهو الولی الحمید) دیدی (وهذا الاسم باق وجار علی عباد الله دیا واسرة فلم یبق اسم یخص به العبد دون
الخلق باقطع النبوة ورسالة) وولی اسمی باقیدر وعباد الله اوزره دنیا و آخرت جایدرد پس نبوت ورسالت
انقطاعی سببیه بر اسم باقی قالمدی که عبادا کا مختص اوله حقدن غیر یعنی عیودیت تابعیه بر اسم باقی
قالمدی که عبادا کا مخصوص اوله وحقه شامل اولیه پس بالضروری عبدولی اسمیه منسبی اولدیلر فی الله
فالی اولدیلر جبهته باقطع قولی فلم یبق قوله متعلقه (الا ان الله اظف بعباده) (وفی نسخة لطیف
به عباده) (فبقی لهم النبوة العامة الی لا تشریع فیها) (الابو قدر وارد کرد که الله تعالی عبادته لطف ایتدی پس
انرا ایچون شول نبوت عامه بی ابقا ایلدی که اندن تشریع یوقدر یعنی واسطه ملک الیه ویاخود بغیر واسطه الاهدن
شرع جدیدنا حکمانی اخذنا تمک یوقدر وشرع جدید الیه ایتان ایدوب انده غیره تشریع یوقدر ونبوت عامه
عارفین ایچون کمال استعدا ایددی وجعل الاهدن اخبار درانک صفات واسمائی وافعالیه وهر شیئه که عبد
انکه حقه تقرب ایدر وعلما ایچون اجتهدده تشریع بدر وواسطه فلم یبق قولندن استثناء منقطعدر (وابقی لهم
التشریع فی الاجتهاد فی ثبوت الاحکام فابق لهم الوراثة فی التشریع فقال العلماء ورثة الانبیاء ومانم میراث
لهم فی ذلک الا فیما اجتهدوا فیه من الاحکام فشرعوه) (والله تعالی عبادی ایچون احکامک نبوتده اولان
اجتهدده تشریع ابقا ایلدی یعنی آنلک زماننده واقعه اولان احکامک نبوتده که آنلک حقدده نص صریح
موجود کل ایدی بوندن اوزری اهل اصول ایتدیلر الاجتهاد دخی خفی پس الله تعالی لسان رسول الیه آنلر
ایچون تشریعده وراثتی ابقا ایلدی پس لسان رسول الیه ویاخود رسول آنلک لسان الیه (العلماء ورثة الانبیاء)
دیدر وانبیاءک نبوتده تشریعده علما ایچون میراث یوقدر الاحکامدن شول شیده که انرا انده اجتهد ایتدیلر
رافی تشریع ایتدیلر یعنی افی شرعه ادخال ایدوب موجب ایلدی عمل ایتدی امر ایتدی پس علماء مجتهدین ظاهرده
ورثة انبیادرا اجتهد الیه تشریعده علما وعارفین دخی باطنده ورثة انبیادر بغیر واسطه معارف الهیه بی باطنده
اللهدن اخذنا تمکله) (فاذا رأیت انی یتکلم بکلام خارج عن التشریع فن حیث هو ولی عارف) (پس
تختمکم من بر نبینک کلامنده کورسک که بی تشریعدن خارج بکلام الیه تکلم ایدر ومارمیت اذرمیت ولکن
الله ربی کبی ودخی) (اذن تقرب الی عبدی بالتواقل کنت سمعه وبصره) حدیثی کبی ودخی اخلاق الهیه آنلک
تخلقی کبی ومقام نوکل ورضا تسلیم کبی اولان مقامانی وتوحید و تفریدی وفضا وبقای وجع و فرقی و سایر اخلاق
ومقامات الهیه بی بیان ایتک کبی پس بی تشریعدن خارج کلام الیه تکلم ایتدی کبی ولی عارف اولدین
حیثله تکلم ایدر زبانی ایچون اوج مرتبه بابتدیر بریسی مرتبه رسالتدر که الله الیه امت یتنده واسطه در
و بریسی مرتبه ولایتدر که بی الیه حق یتنده واسطه در اول مرتبه ده اندن غیر واسطه یوقدر بلکه وجه خاصه
اخذانده بغیر واسطه واقعدر پس بی ولایت متفهمه اولدین علومدن مثلاً علم وحدت الیه که تشریعدن
خارجدر تکلم ایتسه ولی عارف اولدین حیثله تکلم ایدر زبانه متعلقه در خلقه متعلق دکادر تا کیم
لسان نبوت ورسالت تکلم ایتک اکالزم اوله) (ولهذا مقامه من حیث هو عالم ولی ات واکل من حیث هو
رسول اودونشریع وشرع) (وبی ولی عارف اولدین اجلدن اوزری تبینک مقای بی عالم ولی اولدین حیثله
اتم واکلدر تبینک رسول ویاخود تشریع وشرع صاحبی اولدین حیثله اولان مقامدن زبانا ولایت جهت
حقانیه در اید منقطع دکادر نبوت ورسالت جهت خلقیه در منقطعدر) (فاذا سمعت احدا من اهل الله
یقول او یقول الیک عنه انه قال الولاية اعلی من النبوة فلیس برید ذلک القائل الا ما ذکرناه) (پس تختمکم من
اهل الاهدن بر احدی استسک که اول در ویاخود اندن سکا نقل اولسه که تحقیق اول دیدی که ولایت نبوتدن
اعلادر پس یوقائل بکلام الیه مراد ایتنا لا یزیم ذکر ایتدی که زبانی که رسالت ونبوت ولایت مراتبی شخص
واحدده شیعده اوله) (اوبقول ان الولی فوق النبی والرسول فانه یعنی بذلک فی شخص واحد وهو ان الرسول

من حیث هو ولی ات منه من حیث هو نبی ورسول لان الولی التابع له اعلی منه فان التابع لا یدرک المتبوع ایدا
فیما هو تابع له فیه اذ لو ادرک لم یکن تابعه فافهم) (ویاخذوا اهل الاهدن بر احدی استسک که قاتلدر که تحقیق
ولی بی الیه رسالت فوقنده در پس تحقیق اول قائل یوقول الیه شخص واحدده مراد ایدر ونبوتک بیانی بودر که
تحقیق ولی اولدین حیثله آنک مقای اقدرا ولی بی الیه رسول اولدین حیثله اولان مقامدن یوخسه
بی بی تابع اولان ولی تبیندن اعلی اوله دیومر ادا یتیز بر تابع متبوعی ابدالدر الا یتز شول شیده که تابع متبوعه
انده تابع اوله زبانا کر تابع متبوعی ادر الایدیدی اکا تابع اولمزدی بلکه کامسای اولوردی ویاخودانی سق
ایدردی پس یوحملی فهم دقیق الیه فهم الیه وجه مشروح اوزره هوام اشارت معنانه اولورای وذلک
ان الرسول) (فرجع الرسول والنبی المشرع الی الولاية والعلم) (پس رسولک وشرع اولان تبینک مر جعی
ولایت و علم بالله در یعنی رسول الیه بی احکام رسالت ونبوتی ادا ایتدکد نکره ایکسک مر جعی ولا یتدر که
جهت الهیه در وکذلک حیوة دنیویه ده ولایت متعلقه اولان علومک اخذنده ایکسک دخی رجوعی
ولایت در وکذلک رسول الیه بی ذوق نبوتک انقطاعی سببیه ایداداعمال ولایت رجوع ایدر زبانا ولایت باقیه
و غیر منقطعدر پس انبیاء الیه رسل بر اراخ اترویه وروحانیه ده علومک و معارفک اخذنده ولا یتز بر رجوع
ایدوب ولایت جهتله اخذ ایدر وروبو علم کشف و تجلیله حاصل اولان علم الهیدر پس بونده علدن مراد خبر
طریقیه یعنی ملک واسطه سببیه اولان علم دکادر بلکه بغیر واسطه وجه خاص طریقیه علم الهینک شهوددن
وشهود ذاتیدن حاصل اولان علم الهی حقیقیدر) (الا ترى ان الله تعالی قد امره بطلب الزیاده من العلم لامن
غیره فقال له امر او قل رب زدنی علما) (الله تعالی به نظرا یتز بر پس که تحقیق رسول علیه السلامه علدن زیاده بی
طلب ایتکه امر ایتدی علمک غیر یسندن زیاده بی طلب ایتکی امر ایتدی پس رسول علیه السلامه امر
اولدین حالده) (وقل رب زدنی علما) دیدی پس نبوت ورسالتده زیاده بی طلب ایتکی اکا امر ایتدی زبانا نبوت
ورسالتده زیاده لک امتک استعدادی سببیه در پس امتک استعدادی انده مخصوص اولان کمال اوزره
ظاهر اولدقده نبوت ورسالتده زیاده لک امتک استعدادی سببیه در پس امتک استعدادی انده مخصوص
اولان کمال اوزره ظاهر اولدقده نبوت ورسالتده زیاده لک تصور اولنر آنلک استعدادانی غایبه واردنده بلکه
آنلک حقدده امر نبوت ورسالت ختم اولور وکذلک نبوت ورسالت تشریعیه دائمه دکادر معرض انقطاعده
اولمغه انده زیاده لک طلب اولنر و سایر صفات الهیه تک زیاده لک طلبی امر اولمذی علمک زیاده لک طلبی امر
اولمذی زبانا حق تعالی تبینک تجلیاته نهایت یوقدر و تجلیده دخی تکرر یوقدر پس تجلیات الهیه به نهایت
اولمذی کبی علم الهی به دخی نهایت یوقدر زبانا تبینک حصولی قنده بر علمک حصولی لازمدر پس بوندن
اوزری علمک زیاده لک طلب ایتکه امر ایتدی) (وکذلک الله تعالی ان التشریع تکلیف باعمال مخصوصه اونی
عن افعال مخصوصه ومجملها هذه الدار فیه منقطة والولاية لیست كذلك اذ لوانقطعت لا تقطعت من حیث
هی کما انقطعت الرسالة من حیث هی واذ انقطعت ای الولاية) (من حیث هی لم یبق اسم والولی اسم باقی الله)
یعنی رسولک ونبی مشرعک ولایت و علم الهی به رجوع ایتدکد تبینک بیانی بوندن اوزره ذلک قولی فرجع الرسول
والنبی المشرع الی الولاية والعلم قولنه اشارت ایچون اولور وچا زدر که (الا ترى ان الله تعالی قد امره بطلب الزیاده
من العلم لامن غیره) قوائمه اشارت اوله یعنی حق تعالی رسول علیه السلامه علمده زیاده لک طلب ایتکه امر
ایتدی نبوت ورسالتدن وشرعدن زیاده لک طلب ایتکه امر ایتدکد تبینک بیانی بودر زبانا تحقیق سن علمک که
تحقیق شرع تکلیفدر اعمال مخصوصه الیه یعنی امر در ویاخود افعال مخصوصه دن تبیدر وحابوکه اعمال
مخصوصه تک محلی بودر دنیادر وبودر منقطعدر پس دار منقطعده متعلقه اولان امور دخی منقطعدر
وحابوکه ولایت منقطعده دکادر زبانا کر ولایت منقطعده اولیدی حقیقی حیثله منقطعده اولیدی آنک ایچون اسم
رسالت حقیقی حیثله منقطعده اولدی واکر ولایت حقیقی حیثله منقطعده اولیدی آنک ایچون اسم
باقی المزدی یعنی ولی اسمی باقی المزدی وحابوکه ولی اسمی الله ایچون اسم باقیدر قال الله تعالی (ان الله هو
الولی الحمید) وقال عن یوسف علیه السلام (ان لی ولی فی الدنیا والاخرة) پس ولایت دخی باقیه در منقطعده
دکادر پس رسولدن زبانا رسالت ونبوت مرتبه سی مرتبه اولدقده آنک مر جعی ولایت و علم الهی به اولور

اورده اوله (و اما فيه ناه اي الشرع بالدخول في الدارين الجنة والنار) (وزاد آخر محل شرع دكادر
 جنته ناره دخول نصرته قولوله شرعي دارين اولان جنته دخول ايله جهته دخول ايله قيد ايلدك يعني دار آخرته
 جنته ايله جهته دخول نصرته دار آخرت محل شرع دكادر ديدك) (لما شرع يوم القيامة لاصحاب الفترات
 والاطفال الصغار والمجانين فحشر هؤلاء في صعيد واحد لا قامة العدل والمواخذة بالجريمة والثواب العملي
 من اجاب الجنة فذا حشر وافي صعيد واحد عزل عن الناس) (اي بانقطاع عنهم) (بعث فيهم نبي من افضلهم
 وعمل لهم نار ياتي بها هذا النبي المبعوث في ذلك اليوم فتقول لهم انار رسول الحق اليكم فيقع عندهم ان تصديق
 ويقع انكذب عند بعضهم ويقول لهم انقروا هذه النار بانفسكم) (الباء للتعدية اي ادخلوا انفسكم فيها)
 (فن اطاعني فجاد دخل الجنة ومن عصاني وخالف امري ذلك وكان من اهل النار فمن امتثل امره منهم وري
 بقية فيها سعد وقال الثواب العملي ووجدت النار برزوا سلاما ومن عصاه استحق العقوبة فدخل النار ونزل
 فيها بعمله الخالف ليقوم العدل من الله في عبادته) (وقول قيدناه قولي ايجون تعاليد يعني ديك اولوزير اوجوم
 قيامته اصحاب فترات ايجون واطفال صغار ايجون ومجانين ايجون شرع اولوزير يعني بوناره تكليف اولوزير
 يعني رسولان يبتدونه ونحوهم اولان اصحاب فترات كه ربول متقدم شرعي مندرس اولغله انكاه عمل ايتديلر
 وانك نصرته مبعوث اوله حق رسول انلرده بعث اولغدي مشرع اولغدي حاله واطفال صغار كه اوان تكليف
 اولان بلوغدن اول انلره موت اصاب ايله ومجانين كه انلر حيوه دنيايه ايكين وجوه تكليفه منافي انلره
 بر مزاج عارض اوله وعقلاري مستور اوله پس بواج طائفه صعيد واحدده محشر اوله اقامت عدلدن
 اوتري وجرمه ايله مواخذة دن اوتري واصحاب جنت حقه ثواب علميدن اوتري زيرا دنيايه تكليف
 اولغديلر تاكيم جرمه ايله ناره ادخال اولنه لو ثواب علي دنخي انلرده بوقدر تاكيم جنته دخول ايله وجرمه سز
 بونلري ناره ادخال ايتك عدالت دكادر وكذلك ثواب علميسر جنته دنخي ادخال ايتك عدالت دكادر علي
 اوليوب جنته اعماله داخل اوليان قومه نسبتله پس جنتكم بونلر صعيد واحدده ناسدن عزله يعني ناسدن
 انقطاعه محشر اوله انلر ايجنده انيائك افضلارندن برتي بعث اولوزير ونايله برنار عيش اولوزير يعني راي
 عيشلرند صورت خياله برنار مشاهده ايله كه اول كونده انلر مبعوث اولان نبي اول نار مجزه سيله كاوري
 پس اول رسول اول قومك جيعنه دير كه بن سزه ارمال اولنكس حقل رسول پس اول قومك قنده كا تصديق
 واقع اولوزير يعني بعضيسي تصديق ايدر وانلر بعضيسي قنده تكذيب واقع اولوزير يعني بعضيسي
 تكذيب ايدر ودخي اول نبي اول قومك دير كه سز نفكسكزي بوناره ادخال ايلدك پس شول كسسه كه بكا
 اطاعت ايتدي قور تلدي وجنته كيردي وشول كسسه كه بكا عاصي اولدي وبم امره مخالفت ايتدي
 هلاك اولوزير اهل نار دن اولوزير پس اول قومدن شول كسسه كه اول نيميك امره امتثال ايدر مه ونفسي
 ايل ناره ادخال ايدر مه سعيد اولوزير وثواب علي به نائل اولوزير واول ناري برد وسلام بولوز وشول كسسه كه
 اول نبي به عاصي اولوزير عقوبته مستحق اولوزير پس ناره داخل اولوزير عمل مخالفيه ناره نزول ايدر قوم
 منهم ووده بولبعث انك ايجونلر تاكيم الله طر قندن عبادي حقه عدل قائم اوله ودار آخرته شرع دن بومقدار
 باقي قالوزير دار آخرت دار جزا در وطوايف مذكوره برعل ايتديلر تاكيم انلر اوزره ثواب وعقايدين برحكم
 مترتب اوله واكر جهه كيم ثواب وعقابه استحقاق ايله الله تعالى انك رضا سندن ومخطندندر ولكن علميدن
 لازم دور تاكيم رضا ومخطن ظاهر اوله وانلر علي بوقدر پس الله تعالى اسم عدل ايله اسم حكمدن بومقدار
 تشرع ابقا ايلدي ويوم قيامت تاخير ايلدي تاكيم طاعت ومعصيت حسبيله ثواب وعقابه استحقاقلي
 ظاهر اوله پس جميع وجوه ايله عدالت الهييه ظاهر اولوزير وشيخ رضي الله عنه قيامته اولان شرع
 معهودي آيت ايله اثبات ايدوب دير كه وكذلك قوله يوم يكشف عن ساق اي امر عظيم من امور الاخرة ويدعون
 الى السجود فهذا تكليف ونشرع ففهم من يستطيع ومنهم من لا يستطيع وهم الذين قال الله فيهم ويدعون
 الى السجود فلا يستطيعون كما لا يستطيع في الدنيا امتثال امر الله بعض العباد كابي جهل وغيره) (وكذلك الله
 تعالى انك يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود) (قولي دنخي تكليف ايدر يعني شول كون كه انده كشف اولوزير
 يعني له وداخرتدن برامر عظيمدن كشف اولوزير وخواني سجوده دعوت اوله له پس سجوده دعوت تكليف

وتشريع يدور پس ناسك بعضي سجوده مستطيع اولوزير وانلر بعضيسي مستطيع اولوزير مستطيع اولوزير
 قومدركه الله تعالى انلر حقه ويدعون الى السجود فلا يستطيعون) ديدني يعني سجوده دعوت اوله له
 پس مستطيع اوليه لسته كيم دنيايه عبادك بعضيسي اللهك امره امتثال ايتكه مستطيع اولدي اوجومل
 كي وانك غيري اولان معاندين وجاهدين كي) (فهذا قدر ما بقي من الشرع في الاخرة يوم القيامة قبل دخول
 النار والجنة فلهذا قيدناه والحمد لله) (پس شرع دن بومقدار ابقا اولوزير آخرته يوم قيامته نارايله جنتك
 دخولدن اول پس بوندن اوتري بزار آخرت حقه) (ليست بمحل شرع يكون عليه احد من خلق الله
 في جنة ولا نار بعد الدخول فيهما) (واقع اولان قولوله شرعي قيد ايتك زيرا نار ايله جنته دخولدن اول بومقدار
 شرع وتكليف واقع اولوزير والحمد لله

قص حكمة نبوية في كلمة عيسوية

شعر) عن ماء مريم اوعن نفخ جبرين في صورة البشر الموجود من طين (امدي) قوله معلوم اوله كه اجسام
 انسانيه اكرجه كيم حد وحقه قنده وصور حسيه ومعنويه ده واحددر ولكن انلر تاليفي اسبابي مختلفه در
 تاكيم ضيف العقل اولان توهم ايتسونكه قدرت الهييه واخود حقايق اعطايه تنزه بونشأت انسانيه بي
 متكونه اوله لاسبب واحد نكه بذاته بونشأت اعطايدير پس الله تعالى بوشبهه بي ردايتدي وجسوم انسانيه بي
 درت نوع اوزره خلق ايلدي برسي جسم آدم درو برسي جسم حوادرو برسي جسم عيسا درو برسي اجسام
 بني آدم در و انواع اربعة اجسام سندن هر رجه من نشأتني جسم آخرك نشأتني سببته مختلفه در و اكرجه كيم
 صورت جسمانيه وروحانيه ده وحقيقت انسانيه ده مخالف دكادر پس حق تعالى بونشأت انسانيه بي آدمه
 برطر يقله اظهار ايلديكه انكاه جسم حوايي اظهار ايتدي وجسم حوايي برطر يقله اظهار ايلديكه جسم
 عيسايي انكاه اظهار ايتدي وجسم اولاد ايتدي برطر يقله اظهار ايلديكه جسم عيسايي انكاه اظهار ايتدي
 واجسام مذكوره نك هر برسته حد وحقيقتله انسان اطلاق اولوزير پس جسوم انسانيه نك خلق سبب
 واحد ايله دكادر بلكه حق تعالى انك قدرت راجع وقا عل مختارك ارادته عايد برامر در كه من غير
 تخيير ولا قصور مشيتي نجه اقتضا ايدر مه وحكمي نجه اعطا ايدر مه اولبجه خلق ايدر) (ان الله بكل شئ
 عليم) (وانه على كل شئ قدير) وشيخ رضي الله عنه فتوحته باب سابعده انواع مذكوره بي ذكرايتك نصرته
 ابتدي (ثم ان الله قد جمع هذه الاربعة الانواع من الخلق في آية واحدة من القرآن في سورة الحجرات فقال
 يا ايها الناس انا خلقناكم) (بريد آدم من ذكر يريدها واثي يريدها ومن المجموع من ذكروا نبي يريدها آدم
 بطريق الشكاح والتوالد وكذلك باب مذكوره ايتدي ولما قال اهل الطبيعة ان ماء المرأة لا يتكون منه
 شئ وان الجنين السكاك في الرحم انما هو من ماء الرجل لذلك جعلنا تكوين عيسى تكوين آخر وان كان
 تدبيره في الرحم تدبير ما رايه بين فان كان من ماء المرأة اذ تمثل لها الروح بشر اسوبا او كان عن نفخ بغير ماء
 فعلي كل وجه هو جسم رابع مغاير في الشئ غير من اجسام النوع پس شيخ رضي الله عنه عيسايي نك تكوين
 حقه قدر الهييه نك اساعندن اوتري واهل طبيعت اوزره ماء مرآه دن برشي متكون اولوزير اولوزير اوزره
 رددن اوتري عن ماء مريم اوعن نفخ جبرين في صورة البشر الموجود من طين) (ديدني يعني جبريل عليه
 السلام بشر سوي صورتده ظاهر اولديني حاله روح الله اولان عيسى عليه السلام روحاني نفخ رطوبي
 ماده سنده مريمه نفخ ايتكده مريمه شهوتك سرايتي قنده روح الله طيندن موجود اولان بشر صورتده كه
 آدم عليه السلام در ماء مريم دن متكون اولدي وباخود بشر صورتده جبريلك نفخندن متكون اولدي
 پس شيخ رضي الله عنه ايهام ايجون اولان اوكله سن ايراد ايتدي زيرا اهل طبيعت ماء مريم دن اولديغن نبي
 ايدر و نفخ جبريل حصر ايدر وشيخ رضي الله عنه ماء مريم دن متكون اولديغن ترجيح ايتك نصرته قدرت
 الهييه نك اساعندن اوتري نفخ جبريلدن دنخي متكون اولسن بقوي ايلدي زيرا جبريل عليه السلام
 عيسايي نفخ قنده بشر صورتده متكل ايتدي ولكن قدرت الهييه به نسبتله ماء مريم دن متكون اولسي ونفخ
 جبريلدن متكون اولسي على السوية در پس ديك اولوزير عيسى بشر صورتده ماء مريم دن متكون اولدي
 بزم قولوزير وياخود نفخ جبريلدن متكون اولدي غيرك قولوزير اوزره پس وجهيتدن هر نفخي وجه اوزره

عیسایک جسمی نشسته غیره مغایر در و آنک تکوینی آیت الهیه در * پس بوقدر بر او زهره حرف استغهامک
تقدیری لازم دکار و عن مایه مریم قوی فعل محذوفه متعلقه در و فعل فاعلیه محذوف در بیت ثانیه تکنون الروح
قوی اکادلات ایتمکله ای تکنون الروح عن مایه مریم اوعن نفخ جبرین وجبرین جبریلده لغتدر و فی صورته
البشر قوی دخی ~~کذلک~~ محذوف اولان تکنون قولته متعلق اولور و جازدر که فی صورته البشر قوی
نفخ قولته متعلق اوله یعنی روح اللهک جسمی مایه مریم بدن متکنون اولدی و یا خود طیندن موجود اولان بشر
صورتده ظاهر اولان جبریلک نفخندن (قال تعالی فتمثل اهابشرا سويا) (وجازدر که او او معنایه اوله
الله تعالیکنک مائت الف اویزدون قوی کبی یعنی طیندن موجود اولان بشر صورتده که آدمدر عیسی مایه
مریم بدن و دخی نفخ جبریلدن متکنون اولدی یعنی مریم بشر اولغله و جبریل علیه السلام بشر صورتده
ظاهر اولدی یعنی حالده اکافخ ایتمکله عیسی بشر صورتده متکنون اولوب ظاهر اولدی والا عیسی روح الله
و کلمه الهمدر * پس متکنون اولان جسم عیسایر و آنک روحی مایه مریم ایله نفخ جبریلدن متکنون دکلدر زیرا
عیسی شول کلمه الهیه در که جبریل علیه السلام بلا واسطه حقدن انی اخذایدوب مریمه القا ایلدی و شیخ
رضی الله عنک بوند نصکره خلق جسم عیسی من مایه محقق من مریم ومن مایه متوهم من جبریل و خرج
علی صورة البشر من اجل امة ومن اجل عمل جبریل فی صورة البشر کلامدن ظاهر در که عیسی مایندن
متکنونر وای مریم اجلندن اوتری و جبریلک بشر صورتده غنلی اجلندن اوتری بشر صورتده ظاهر اولدی
و کذلک حق تعالیکنک (انما انار رسول ربک جنت لاهبک غلاما زکيا) قوی فنفخنا فیها من روحنا قولیه
ثابت اولدی که تکنون ایچون ماده روحانیه نفخ جبریلندر که قوت فعالیه و مؤثره ایله ظاهر اولدی و قوت
فعاله و مؤثره بر شئی اظهاریا نیز الا انک مقابله سنده قوت منفعله و متأثره ایله که مریم آنک صورتیدر و ماده
جسمانیه مریمدر جبریلک مریم بشر صورتده نفخی قنده نفخک رطوبتی ماده سنده اولان مایه متوهمه
مریمه هجیان بدن مایه محقق آنک رجنه ساری اولغله و عن مایه مریم قولنده حرف استغهام محذوف
اولتی جازدر ای عن مایه مریم اوعن نفخ جبرین یعنی طیندن موجود اولان بشر صورتده روح مایه مریم
متکنون اولدی و یا خود نفخ جبریلدن مایه مریم بشر صورتده آنک تکنون مایه مریمدر و یا خود نفخ
جبریلدن مایه مریم ایتک جازدر زیرا بالکرم مایه مریم اولتی جازدر و یا خود نفخ جبریلدن اولتی
جازدر و مایه مریم ایتک جازدر (تکنون الروح فی ذات مطهره * من الطبیعة تدعوها بسحین) (بویت بیت
اولی بیان ایدر و ذات مطهره بدن مریم اولتی جازدر زیرا حق تعالی آنک حقدن هیات بشریه و تلوات
نفسانیه دن طهارت و زنازله شهادت ایلدی (احصت قرحها فنفخنا فیها من روحنا) قولیه و مطهره قوی
ذات قولنک صفتیدر و من الطبیعة قوی مطهره قولته متعلقه در و طبیعتدن مراد طبیعت کلیه دکار جهت
سفلیه ده اولان طبیعت جزئییه دندر و تدعوها قوی طبیعتک صفتیدر و تا خطاب ایچوندر عارف محققه
خطاب ایدر و یا ایله جازدر و فاعل ضمیری اللهه راجع اولور و مفعول ضمیری طبیعتیه راجع اولور ای بدعوها
الله فی کلامه بسحین و سحین دار بخاراجا سندن براسمدر و تدعوها قولنک فاعل ضمیری طبیعتیه و مفعول
ضمیری ذاته راجع اولتی جازدر بوقدر اوزره بالی معنایه اولور یعنی دیک اولور روح الله اولان عیسی
طبیعت عالمدن که من انی سحین ایله تسخیه ایدرسن و یا خود الله تعالی انی سحین ایله تسخیه ایدر مطهره اولان
ذاتده متکنون اولدی یعنی جبریلدن مریمه نفخک و قوی قنده روح الله شهوت طبیعتیه دن مطهره و احکام
نفسانیه دن مجرده اولان ذات مریمه متکنون اولدی و ذات مریمه ایچون شهوت طبیعتیه دن طهارتله
وصف ایلدی زیرا انسان محل تمندر علی الخصوص که مریمه بوا مایه ده اسناد واقع اولدی که بوا مایه و قوی
احکام طبیعتیه دن لازم کاور و مریمه احکام طبیعتیه دن طهارتله وصف ایتمکده بر فضله زائده دخی و اردر که
جبریل علیه السلام بشر سوی صورتده مریمه ظاهر اولد قنده و هله اولاده واقع اولان آنک انتباضی دفع
ایتمک ایچون جبریل علیه السلام (انا جئتک لاهبک غلاما زکيا) (دیدي * پس مریم جبریلک
بوقولیه منبسط و منشرح اولد قنده آنک انبساطی شهوت طبیعتیه دن و بشر سوی به میل و رغبتدن دکل
بدی والا بشر سوی صورتک رؤی قنده اکا نقیاس طاری اولدی بله که اندن اول (یا مریم ان الله یشرک

بکامه منه اسمع المسیح) قولیه واقع اولان بشارت الهیه نک و قی کاوب تکرار جبریلک بشارتدن منبسطه
اولدی پس آنک انبساطی حالده جبریل علیه السلام عیسی علیه السلاهی اکا نفخ ایتد که آنک باطنی
بشر سویا که شهوت طبیعتیه نک هجیاندن مطهره ایدی بشارت الهیه ایله انبساطی و خلوباطنی قنده ظهور
مایندن شهوت آنک رجنه ساریه اولدی حب الهیکنک ظهورندن آنده معنیه اولان شهوت ایدی * شهوت
طبیعتیه دکل ایدی و ذات مطهره دن مراد ذات عیسویه اولتی جازدر یعنی سحین ایله مدعو ده اولان طبیعتدن
مطهره اولان ذات صورتده که بشر صورتده اولان جسمکنک صورتیدر متکنون اولدی و بشر اسفل
سافلین اولان طبیعت صفاتیله ظاهره در اوله طبیعت که سحین ایله مدعو در و سحین غایت مهات
و بدعه در و بشرک عالم طبیعتیه سحینه اولدی بوقدر زیرا صفات طبیعتیه و قیود ظالیما ایله مسجون
و محبوسدر * پس احکام طبیعتیه آنک روحانیی اوزره مریمه ایله اولغله عالم نور و قدس دن محجب اولور (قال
الله تعالی ثم ردناه اسفل ما فین الا الذين امنوا و عملوا الصالحات) (پس ذات جسم عیسوی عالم طبیعتدن
مطهره در دیوانکچون وصف ایلدی زیرا روح الله وجه مذکور اوزره صورت بشرده ظاهر اولد قنده
طهارت اصلیه و زنازله ذاتیه اوزره در صفات طبیعتیه دن مطهره در و جازدر که بیت اولده عن مایه مریم اوعن
نفخ جبرین فی صورته البشر قوی بیت ثانیه تکنون قولته متعلق اوله پس او او معنایه اولدی یعنی اعتبار اوزره
دیک اولور روح الله ایله ملقب اولان عیسایک جسمی مایه مریم ایله نفخ جبریلدن طیندن موجود اولان
بشر صورتده ذات مطهره اولان عیسایک وجود بشری سنده و یا مریمک ذاتده متکنون اولدی و بوجه
اوزره به کذلک فی صورته البشر قوی نفخ جبرین قولته متعلق اولتی جازدر * پس دیک اولور مایه مریم بدن
و جبریلک مایندن موجود اولان بشر صورتده ظهوری حالده اولان نفخندن روح الله ذات مطهره ده که
ذکر اولدی بقی کبی آنک جسمیتی و بشریتی صورتیدر و یا خود ای مریمک ذاتی وجودیدر متکنون اولدی
(لاجل ذلك قد طالت اقامته * فیما فزاد علی الف سحین) یعنی طبیعت فاسده دن مطهره اولان ذاتده که عیسی
علیه السلامک جسمیدر روح اللهک تکنونی و ظهوری اجلندن اوتری روح اللهک اول ذات مطهره اولان
جسمده اقامتی طائله اولدی و انده اقامتی تعیین ایله الف اوزره زیاده اولدی و یا خود مظاهر طبیعتیه نک اظهر
واصفای اولان ذات مریمه روح اللهک تکنونی اجلندن اوتری روح اللهک اول صورت بشریه طبیعتیه ده
اقامتی طائله اولدی زیرا اظهر و اصفای مظاهر طبیعتیه اولان ذات مریمه روح الهی متکنون اولدی پس
عیسایک بوعالمده صورت طبیعتیه ده اقامتی مریمک طبیعتی سندن مکتسبه در و عیسی علیه السلامک اول
صورت بشریه روحانیه ده اقامتی شیخ زمانده یک سندن متجاوز ایدی زیرا ایلا عیسی بدن میلاد محمد صلی
الله علیه السلامه کاتجه بشیروالی بشییل ایدی و بو کاتک تاریخنی التیوز بکرمی یدیدر و لکن منه التیوز
بکرمی التی اولور زیرا بو کاتک ابرازی امری رسول علیه السلامدن شیخ رضی الله عنه سنه سابعک محرمتده
واقعدر * پس عیسایک میلاددن کاتک تاریخته کاتجه واقع اولان زمان معین اوزره یکدن متجاوزدر * پس
میلاد عیسی علیه السلامدن رسول علیه السلامک میلادنه کاتجه اولان زمان معین هجرت یوپه دن تاریخ
کاتجه اولان زمان معینه ضرب اولد قنده تعیین اوزره یک یوزمکسان بریل اولور پس روح اللهک اول
صورتده یوزمانه کاتجه بوند نصکره زوی رقتیه و ارشیه اقامتی آنک محلی اولان بدنی اجلندن اوتری در که آنکله
قاعدر زیرا آنک بدنی دخی روحانیدر انجیق مریمک بشریتی صورتدن اوتری و جبریلک بشر صورتده
ظهورندن اوتری صورت بشرده ظاهر اولدی یا خود ای مریم اجلندن اوتری در زیرا اصفای مظاهر طبیعتیه دندر
پس وجه اول اوزره فیها ضمیری ذات عیسی اولان صورت جسمیه عیسویه به راجع اولور و وجه ثانی اوزره
طبیعتیه راجع اولور و قال صدر الدین القنوی قدس سره فی التکوینک و صورته عیسی متکونه من صیغه
الکلمه الالهیه بالصیغه الجبرئیلیه و بسبب ثباتها فی هذا العالم مدته و مکتسب من سرطیعتیه مریم علیها السلام
و موجب سرایه القوة الطبیعتیه من مریم فیما نشخه جبریل من الکلمه هو خاصیه التمثیل الجبرئیلی بشرایه
ای حسنا مع تدلا و حال الفعل هو من وجه شیهه بالاحتلام انتهى کلامه (روح من الله لامن غیره فلذا احی
الموات و انشی الطیر من طین) شویله معلوم اوله که انبیادن هر بری مظاهر الهیه دن بره ظهوردر و لکن حیثیت

شخصه و اعتبار معین الله پس اول اعتبار و حیثیت هر بنی و هر شیئی ایجاد است که چون حق ایچون
بر اسم متعین اولور که اول اسم حیثیت اول نی حق مستند اولور و هر موجودی شانی دخی بویله در که اول
حیثیت مخصوصه اعتباریله آتی ایجاد و اظهار است که چون حق در بر اسم متعین اولور و اول اسم اول موجود
مستند اولور و لکن انبیا ایله اکابر اولیا یکننده و انزل مادونی اولان مظاهر یکننده فرق بود که انبیا ایله اکابر اولیا
اسماء کلیه جمعیته مک مظاهرید که انزل سائر اسماء نه بنی که بقیه موجودات و عموم الناس انله مستند در
اجناس و انواع افراد اولان اشخاصه نه بنی که بیدر واجناس و انواع یکننده حکم و سعته تفاوت اولدینی
کبی مقام قاضیله انبیا و اولیا یکننده امر دخی بویله در پس هر تنیک حق مستند بر اسم معین حسیله
در و امت و اتباع کثرتی و قاتی اول اسم حکمی و احاطه می حسیله در و حدیث قیامت در رسول علیه السلام
بوکاشا اشراف ایدوب دیدیکه انه یحیی النبی و معه الرهط و النبی و معه الرجلان و النبی و معه الرجل الواحد و النبی
ولیس معه احد پس یونک سری بودر که هر بنی ایله و لیکن حق مستند بر اسم معین حسیله و اعتبار
مخصوصه جهتیله در که اول اعتبار اسماء حق در بر اسماء تسبیح اولور و الرسول الله صلی الله علیه و سلم
ورثه منک کلی بر اسم جهتیله حق مستند و اکام مرتب دکانر و اگر چه کیم اهل الله دن قصارای اکابر
حقه ارتباطی تعین اوله منتهی اولور که احادیث ذاتیه بی تالید و مشرع صفات و اسماء اولان حق و وحدانی
اعتباریله حق مضاف اولان جمیع تعیناتی جامع در و لکن رسول علیه السلام اید و ورثه سندن اکل
اولور که تعین اول ایله شانری غیر لیه مخالفه در زیر تعین اول معرفت حقده و بونلر که حق مستند بر وجهه
بونلر که تعین دکانر بلکه بونلر بر حاله منفرد در که اول حال انله مخصوصه در بعد الحق انلردن غیر کس
انی عارف دکانر تعین اول انلر که تعین قابلیت در متعین و منطبع در و تعین اولده اولان جمیع تعینات الهیه
اسماءیه ناک احکام و آناری انلر که مظهر یکننده ظاهر در (امدی) تعین اولک ظاهری الهیه در و بومر ته
الله اسمیه مسما در و ان الله خلق آدم علی صورته آدم بومر ته ناک صورتی اوزره مخلوق در و آدم بومر ته ناک
مظهر اولی و انلر که مظهرید و بومر ته ناک باطنی الوهیت در و نفس و حیاتی اولان عیسایک روحانی و حقیقی
اول بومر ته ناک روحیتی که بیدر آدم اول بومر ته ناک جسمیتی اولدینی کبی پس عیسایک روحی جمیع اسماء
الهیه بی جامع اولوب الله اسمیه مسما اولان الهیتک باطنی منبعت اولوب بومر ته الوهیت اولان جمیع
اسماء ناک احکام و اوصافیه ظاهر اولغله (روح من الله لا من غیره) دیدی یعنی دیک اولور عیسی علیه السلام
الله اسمک باطنی متعین اولان روح الهیه در غیر اسمک حضرت تدنکه اسماء تالیه در متعین دکانر
پس بوندن اوزری امواتی احیا ایلدی و دخی طیندن طیری انشا ایلدی و انشا ایلدیکی طیر خفاش ایلدی
قال الله تعالی ما کبیر (انی اخلقکم من الطین کهیئة الطیر فانفخ فیہ فیکون طیرا باذن الله و ابرئ الا که
والابرص و احیی الموتی باذن الله) (پس عیسی علیه السلام روحی مال یتیم و مالک محمدی اولان الوهیت
بومر ته سندن منبعت اولوب حضرت الهیه متعین اولغله و وجودی دخی اول اسم جامع مستند اولغله
وجود رسول علیه السلام کبی عیسایک اسکا نسبتی کماله اولدی و انلر که عهدی رسول علیه السلام
عهدیه قریب اولدی و نشأت ثانیه ده ولایت محمدیه دندر) (حق یصع له من ربه نسب به یوتر فی العالی و فی الدون) (یعنی
دخی حضرت الوهیت ده ولایت محمدیه دندر) (حق یصع له من ربه نسب به یوتر فی العالی و فی الدون) (یعنی
خصایص الهیه دن اولان خلق و احیا عیسی علیه السلام دن انکچون مظاهر اولدی و الله تعالی مظهر
عیسایک خلق و احیای انکچون اظهار ایلدی تا کیم عیسی ایچون ربندن که الله اسمیه در نسب صحیح اوله که
اول نسبیه اعلاده و دوندنه تأثیر ایلدی یعنی (و الله ملک السموات و الارض) فحواشی اوزره مراتب علویه
و منازل سفلیه ده حکم و تأثیر و تحویل و تصرف الله تعالی به خصوص در پس عیسی علیه السلام الهیه دن
نسبی ثابت اولدی زیرا انلر که روحی حضرت الوهیتک باطنی متعین اولوب اول جمعیته کلیه حاویه اولدینی جمیع
صفات لیه ایله ظاهر اولدی تا کیم عوالم علویه و مراتب سفلیه ده خلافت جهتیله ربوبیتی اظهار ایدوب
حکم اید و و کذلک جنس عالیه صور انسانیه بی احیا ایتمکله و جنس دوندنه طیندن خفاشی خلق ایتمکله تأثیر
ایده و تعالی دوندنه تأثیر ایتمکله و سندن انکچون نسب ثابت اولور زیرا احیا و خلق الله تعالیکن خصایص سندن در

قل یحیی الذی انشاها اول مرة و هو بکل خلق عليم (الله طهره جسمه و نزهه روحه و صیره مثلاً بکون) و بعض
نسخه ده لتکون واقع اولدی یعنی الله تعالی عیسایک جسمیتی کدورات بشریه دن و اقدار طبیعیه دن تطهیر
ایلدی زیرا انلر که صورتی را می عینده روح متجسد در و روحی دخی هیات طبیعیه دن و صفات عنصریه دن
تزیه و تقدیس ایلدی انکچون قتل اولغله و صلب اولغله و نه کیم حق تعالی (و ما قتلوه و ما صلبوه) قولیه
اندن اخبار ایلدی زیرا آنک وجودی ملائیس هیولانیدن مجرد و روح قدسیله و بیدر و تکوین سبیلده انی مثل
ایلدی یعنی نشأت اولی ده طیندن طیری تکوین ایتمکله و حیات و سعته دن اولان اعراضی مواتده و مرصیده
تکوین ایتمکله یعنی اول تکوین سبیلده انی کندیسته مثل ایلدی یعنی احیا مواتده و خلق طهره
آنی کندیسته بمائل ایلدی) (ان الله خلق آدم علی صورته) (پس امر بریده تصیر الیه و واقعه
اولان مثلینک ثبوت سندن من کل الوجوه مثلینک ثبوتی لازم کلز زیرا مثلیت مطلقه دکانر مقید در احیا
موتی ایله و طیندن طیرک تکوینیه و ابراء اکمه و ابرص ایله و بونلر خصایص الهیه دندر و لتکوین قولی لام ایله
اولدیده انی مثل ایلدی اندن تکوینک ظهور دندن اوزری و نشأت ثانیه ده انی صفات کندیسته بمائل
ایلدی انی خلیفه الله و خاتم ولایت ایتمکله و یاخود) (ان مثل عیسی عند الله کمثل آدم) (مفهوم اوزره الله
تعالی عیسایک آدمک من غیاب و ام تکوینیه مثل ایلدی انی من غیاب خلق ایتمکله و یاخود من غیاب
مر بعدن انی تکوین ایتمکله انی حوایه مثل ایلدی حواهی آدمک تکوین ایتمکله پس) (ان مثل عیسی عند
الله کمثل آدم) (دیک) (ان مثل عیسی عند الله کمثل حوا دیک اولور که ذکر دندن انی خلق اولدینی کبی
انی دن ذکر دخی خلق اولدی و لکن نساجیل تهمت اولغله حوایه تمیلدن اضراب اولوب (کمثل آدم) دیکلدی
و بوجه آیت مذکور ناک دلالاتی وجود سندن بوجه در قول الشیخ رضی الله عنه فی الباب العاشر من
الفتوحات نغم التراب من دورة الملك بمثل ما به بدلالة علی ان الفضل یبد الله وان ذلك الامر ما اقتضاه
الاب الاول لانه فاو جده عیسی عن مریم فتزلت منزلة آدم و تنزل عیسی منزلة حوا فکما وجدت انی من ذکر
وجد ذکر من انی نغم بمثل ما به بد فی ایجاد بن من غیاب کما کانت حوا من غیاب فکان عیسی و حوا اخوان
و کان آدم و مریم ابوانهما) (ان مثل عیسی عند الله کمثل آدم فاوقع التشبیه فی عدم الابوة الذکریه من اجل
انه نصبه دلیلاً لعیسی فی براهقه و لم یوقع التشبیه بجو او ان کان الامر علیه لکون المرأة محل التمه لوجود
الحمل اذ کانت محلاً موضوعاً للولادة و لیس الرجل محلاً لذلك المقصود من الادلة ارتفاع الشکوک
و فی حوا من آدم لا یقع الالتباس لکون آدم لیس محلاً لما صدر عنه من الولادة و هذا لا یكون دلیلاً لعدم
یقین عند وجود آدم و تکوینیه و لتکوینیه و کلا لا یبعد بن من غیاب کذلک لا یبعد من غیاب فالتشبییه
من طریق المعنی ان عیسی کواولکن لما کان الدخل یطرق فی ذلک من المنکر لکون الانی کما قلنا محلاً لما صدر
عنه و لذلک کانت التمه کان التشبیه بآدم لحصول براهقه مریم مما یمکن فی المادة فظهر عیسی من مریم من
غیاب کظهور حوا من آدم من غیاب و هو الاب الشانی انتهی کلامه) (اعلم ان من خصائص الارواح انها لا تطأ
شیاً الا حیثی ذلک الشیء و سرت الحیاة فیه و لهذا قبض السامری قبضه من الرسول الذی هو جبرئیل و هو
الروح و کان السامری عالماً بهذا الامر فلما عرف انه جبرئیل عرف ان الحیاة قد سرت فیما و طی علیه قبض
قبضه من اثر الرسول بالاضاد و بالصادای علی یده و باطراف اصابعه فتبذها فی الجبل فثار الجبل اذ صوت البقر
انما هو و خوار و لوا قامه صورة شری لنصب الیه اسم الصوت الذی لتلك الصورة کالغاة للابل و النواج لاسکاش
و البعائر لاشیاء و الصوت للانسان و النطق و الکلام) (امدی) شوبله موم اوله که روح نفس رجائیدر و حیات
روح ایچون صفت ذاتیه در پس فیکم روح اجسامدن بر جسمه تأثیر ایتسه و یاخود صورت مثالیه سی
اسکام باشر اولسه اول جسمه حیات ظاهره اولور و جسمک صورتی حسیله پس اگر جسم مزاج
معتدل صاحبی ایه و حیاة قابل ایه حس و حرکت و جمیع خواص حیات مزاج مخصوص حسیله انده
ظاهره اولور و روح دخی هر قدر اقوی اولسه انک تأثیر دخی اقوی و اشده اولور و خاصیتی دخی ظاهره اولور
(امدی) سن عالم اول که تحقیق ارواحک خصایص سندن در که انلر بر شیت و طی ایتمز الاول شیی اولور و دخی
حیات انده سرایت ایدر و لهذا سامری اثر رسولدن که جبرئیل در و جبرئیل روح در و قبضه قبض ایلدی

و حال بود که سامری بوا می عالم ایدی یعنی کشف استدر اچی سنده مشاهده ایتمش ایدی که روح بر شیشه میانبر
 راز لاول شی چی اولور * پس وقتا کیم سامری عارف اولدی که صورت مثالیه شیکه خیزوم اوزره که اولدنی
 روح متخلدر ظاهر اولان روح کای جبرئیل علیه السلام در عارف اولدیکه تحقیق حیات سربت ایدی شول
 موضعه که جبرئیل اکابصدی * پس سامری اثر رسولدن یعنی شول ترایدنکه جبرئیل علیه السلام اتی
 ایاتی اکا بهش ایدی بر قبضه قبض ایدی قبضه ضاد ایل و صاد ایل اولتی جا ترزد * پس ضاد ایل اولتی
 ملی یدیه قبض ایدی و صاد ایل اولتی ایاتی اکا بهش ایدی قبض ایلدی * پس اول قبضه بی حلی قومدن متخلدر
 اولان بعل صورت بد ایدی * پس اول بعل حی اولوب خوار ایدی یعنی اکا مخصوص اولان صوت ایل
 اوزر ایدی زیرا بقرک صوتی خوار در اکا خوار بر لور اکا سامری اول بضاغی صورت اخرا ده اقامت ایتسه
 یعنی مصوغ و مصنوعی صورت اخرا ده اقامت ایدوب احداث ایدیدی و بعده اثر رسولدن قبض ایدیکی
 قبضه بی انده بد ایدیدی و یا خود اکا سامری اثر رسولدن قبض ایدیکی شیئی صورت اخرا ده اقامت ایدیدی
 البته اول صورت مخصوص اولان صوت اکا بی اول مصوغه نسبت اولنوردی ابل ایچون رغا کبی و کاش
 ایچون تواج کبی و شبان ایچون بعار کبی و انسان ایچون صوت کبی و بانطق ویا کلام کبی پس بوردن
 هر قنغی صورت سامری مصوغن اقامت ایدوب اکا بد ایدیدی اول صورت مختصه اولان صورت اندن
 ظاهر اولوردی و اول صورت صوتی اکا نسبت اولنوردی بجلک صوتی که خوار در اکا نسبت اولوب خوار
 البعل دینلدی کبی صورت اخرا نک صوتی دخی ینه اکا نسبت اولنوردی نطق الانسان و کلام الانسان
 کبی (امدی) شوبله معلوم اوله کیم جبرئیل علیه السلام روح کایدر سموات سبع اوزره و انزلک ما تحتی اوزره
 و موالید و عناصر اوزره مسلطدر و انک محل سلطنتی سدره منتهی در) (و اقدر اینه نزهه اخری عند سدره المنتهی
 و سدره منتهی فلک سابعک نفسی صورت در و ارواحدن مرتبه عالییه ده اولان هر روح انک تحتنده اولان
 جمیع مراتب سافله مؤثر در * پس فلک سابعک تحتنده اولان سا را فلاک ارواحی جبرئیلک اعوان و انصاری
 و قوامی کیدر و اما فلک قرک روحی که فلاغه اکاعقل فعال تسجیه ایدر در پس عرفا اکا اسمعیل دیرلر
 و اول اسمعیل بی دکا در بلکه اول عالم کون و فساد اوزره مساط اولان ملاک در و جبرئیلک اعوان و اتباعنددر
 و فلک قرک ما فوقنده آنک حکمی یوقدر ته کیم جبرئیل ایچون سدره نک ما فوقنده حکم و تصرف یوقدر * پس
 وقتا کیم جبرئیل علیه السلام صورت مثالیه ده متجسد اولوب حیده ظاهر اوله و اراضیدن بر ارضی با صبه
 و اندن مریا تیه * پس اول مقامه حیوة زائده بی وهب ایدر و جمیع ارواح عالییه دخی بوشابه ده در و سامری
 بومعنائی عارف ایدی * پس وقتا کیم سامری به بوندن اول کشف استدر اچیده حله عرش کبی در تر در مشاهده
 ایدی که بر بی صورت انسان اوزره در و بر بی صورت نسر اوزره در و بر بی صورت اسد اوزره در و بر بی
 صورت نور اوزره در * پس سامری نک نظری ثوره سبق ایدی و انسان کامل صورتی اوتدی (بصرت
 بیا لم یصر و ا) (دید ای رأیت ما لم تروا و عرفت ما لم تعرفوا) قال الشيخ رنی الله عنه فی الباب الثالث عشر
 من الفتوحات فی بیان حله العرش و الاربع علی صورة الثور و هو الذی رآه السامری فخیل انه اله و حی فصنع
 بصورة البعل و قال ما قال * پس وقتا کیم جبرئیل علیه السلام صورت مثالیه ده متجسد اولوب ظاهر اولدی
 سامری نور باطنیه اتی جبرئیل اولدیغن بیلدی * پس آنک براق آینی با صدیقی ترایدن بر قبضه آلوب اول
 درزدیکی صورت بعل ایچنه بد ایدی * پس اول صورت مخصوص اولان صوت که خوار در اندن ظاهر
 اولدی و اکر صورت بعل موضعه صورت اخرا بی اقامت ایدوب اکا بد ایدیدی اول صورت مخصوص اولان
 صوت اندن ظاهر اولوردی و اول صوت اول صورت اصلی اولان صورت نسبت اولنوردی و بومستله نک
 روحی بودر که روح واحد مظاهر مختلفه ده ظاهر اولور و لکن هر مظهر ده ظهوری مظهر حسیله در
 * پس روحک تصرفی و تأثیری قوالب و آوایدن محل حسیله در روح حسیله دکا در لون الماء لون اناته
 (فذلک القدر من الحیاة الساریة فی الاشیاء یسمی لاهوتا و الناسوت هو المحل القائم به ذلک الروح *
 پس اشیا ده ساریه اولان حیاتدن بوقدر حیات لاهوت ایل تسجیه اولور زیرا حیوة صفت الهیه در بلکه
 حیات الهیه در و الناسوت شول متخلدر که حیات اولان اول روح الهی انکه قائم در اول روح الهیه اول

محل حیدر) (فیسمى الناسوت روحا قائما به) (پس محل روح اولان ناسوت مجازا روح ایل تسجیه اولور
 روح ناسوت ایل قائم اولدیغندن اوزری و ناسوت روحی متخل اولدیغندن اوزری محل اسم حال ایل تسجیه
 اولور بما قام به قولنده یاسبب ایچوندر * پس انکیچون عیسایی روح ایل تسجیه ایدی یعنی وجود
 ظاهر بی اعتبار ایل روح ایل تسجیه ایدی و لایعسی روح الله در اچی ابلندن اوزری و جبرئیل بشر
 صورتده مریه ظاهر اولدیغندن اوزری صورت بشرده ظاهر اولدی (فلما نزل الروح الامین الذی هو جبرئیل
 علیه السلام لم یرم بشر اسوا یخیل انیه بشر یرید موافقته فاستعاضت بالله منه استعاضه بجمهیه ثم اخلصها
 الله منه) (پس وقتا کیم روح امین که جبرئیل علیه السلام مریه بشر سوی صورتده متخل اولدی مریم
 فخیل ایلدیکه جبرئیل بشر در اکا واقع ایتک استر * پس مریم جبرئیلدن الله استعاضه ایلدی مریعدن
 جمیع خاطر ایل و حضور تام ایل اولان استعاضه ایل تا کیم الله تعالی اتی اندن تخلیص ایایه * پس مریم علیها
 السلام بیلدیکه بشر سوی صورتده اکا ظاهر اولان جبرئیل در مریم قنده ارواح حقه ده بر علامت
 یوغدی که ارواح متعسده اولدیغنی حالد اتری عارف اوله بی علیه السلام عارف اولدیغنی کبی پس اندن
 استعاضه ایلدی و ایدی) (انی اعوذ بالرحمن منک ان کنتم تقیما) (پس رجانه اندن استعاضه ایدی صورت
 بشری مشاهده ایتدکده اندن موافقت فخیلی اضطرابدن تا کیم اتی خلاص ایلدی (لماتعلم ان ذلک عمالا یجوز
 لحصل لها حضور تام مع الله و هو الروح المعنوی) (زیرا مریم عارفه ایدی که من غیر نکاح شرعی موافقت شرعی
 و عقلا جبرئیل اولان او وردن دکا در * پس مریه اول استعاضه ده الله ایل حضور تام حاصل اولدی و اول حضور
 تام روح معنویدر که اکا ملاصق اولان حرحی اندن تنفیس ایلدی و تنفیس اولر الانسان روح حیده نفس
 رجانه نک تجلیه یله و فی نسخه صحیحه بالتشدید فصل لها حضور تام مع الله یعنی جبرئیل مریم ایچون حضور
 تامی تحصیل ایلدی یعنی جبرئیل صورت بشرده متخل اولدیده مریم اندن موافقت ارادت فی فخیل ایتدکده
 اندن استعاضه ایتدکده مریم الله ایل حضور تامه سبب اولدی) (فلو تقع فیها فی ذلک الوقت علی هذه الحالة
 لخرج عیسی لا یطیقه احد لشناعة خلقه لخال امه) (یعنی جبرئیل علیه السلام اول حالده مریه عیسایی
 نفع ایدی زیرا عارف ایدی که روحک بر محله تله وری و تینی محل حسیله در * پس امر نفخی مریعدن
 انقباضک رفعه و انکله موافقتک حصوله تاخیر ایلدی * پس اگر جبرئیل مریه بشر صورتده متخل
 اولدیغنی وقتده مریم اندن استعاضی و انقباضی حالنده عیسایی اکا نفع ایدیدی عیسی علیه السلام
 بروصف ایل چقاردی که بر احد اکا طاقت کتور مزی ای مریم حالنده منبیه اولان خلقک رد ایتدن
 اوزری زیرا جبرئیل مریه بشر سوی صورتده ظاهر اولدیده مریم اندن موافقتک وقوع فخیل ایدی
 و حال بود که مریم الله تعالی به مبتلیه و دیاده زاهده و نکاح حیده و صونه ایدی * پس اول صورتدن آنک نفسی
 متضخیره و متخرجه اولدی * پس اگر جبرئیل امین اول حالت اوزره مریه روح الهی و کلمه الهی نفع ایدیدی
 مریم نک تضخیری و انقباضی حالی روح الله ده سربت ایدیدی و روح الله سنی الخلق چقاردیکه بر احد انکله
 معاشرت ایتک طاقت کتور مزی زیرا اولد و ایلدک حین موافقتده صفات نفسانیه و روحانیه سی و اول حینده
 اغلب اولان حالی رواقع اولان فخیلری صورتی حسیله متکون اولور اولد سربتیه و اولد اول حینده و ایلدک واقع
 اولان سربتی و حالی صورتی اوزره در مطلق ایل صورتی اوزره دکا در و الا و موندن کافر و کافردن مومن کلزدی
 و بر شخصک جمیع اولادی صورت و اخلاقده بر صورت اوزره کاوردی انکیچون عرفا و حکما حین موافقتده افضل
 مخلوقانک صورتی فخیل ایتدکده امر ایدر زیرا روح محل حسیله ظاهر اولور و انک محلی طبیعتدر زیرا صورت
 انسانیه طبیعتده طبیعت حسیله متصور و متجسد اولور * پس روح امین مریم انقباض و تضخیری حال
 مشاهده ایتدکده امر نفخی تاخیر ایدوب) (انما انار و لربک) (قول ایلد مریم ایلد و انستک حصوله شروع
 ایدی) (فما قال لها انما انار و لربک لاهب لک غلاما زکیا انیسطت عن ذلک انقبض و انشرح صدرها)
 (پس وقتا کیم جبرئیل امین مریم علیها السلام ایدی بن بشر دکم که بدن منقبضه اوله سن بن سنک
 ربک رسولیم روح الله و کلمه الله رسالتیه بی سکا اوما ایلدی کده که سکا بن غلام زکی بی وهب ایایم امر
 الهیله اتی سکا ناقل اولدیغم حالد مریم اول قبضدن منبسطه اولدی و آنک صدی مفسر اولدی زیرا اندن

اول الله تعالى مريم عيسى اليه بشيرا تنبئدي (اذ قالت الملائكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه اسمع المسبح
عيسى بن مريم وجميعا في الدنيا والاخرة ومن المقربين) قوله يس مريم جبرائيل عليه السلام اذ نادى انما انت رسول
ربك جئت لاهب لك غلاما زكيا قلني استماع ايند كده اول تبشيري تذكري ابدى زير مريم حقك وعدى انجازته
منتظر ابدى * پس اول وعدك قرينه سيله صورت بشرد منتظر اولوب اكا ظاهر اولان روح امين اولديغين
وروح امين كلمة الهى ناقل اولوب اول وعدك وقتى اولديغين يلدى * پس اول قبضدن منبسط اولوب صدرى
منشرح اولدى وجبرائيل بدن بعد ابدى * پس جبرائيل بشر صورتده مريمه قرب اولدى (فتفتح فيها في ذلك
الحين عيسى عليه السلام) (يس مريمك قبضدن انبساطى وصدرتك نشر احيى حينده جبرائيل عليه السلام
عيسى اكا نفع ايلدى) فكان جبرائيل ناقل كلمة الله لمريم كما نقل الرسول كلام الله لامته وهو قوله
وكلمته القاها الى مريم وروح منه) (يس جبرائيل عليه السلام كلمة الله اولان عيسى بغير واسطة اللهه
اخذ ايدوب مريمه ناقل ابدى زيرا مريمه ارسال اولتش اللهك رسولى ابدى ته كيم رسول كلام الهى اللهه
اخذ ايدوب امته نقل ايدر وجبرائيل مريمه كلمة الهى ناقل اولديغى الله تعالى لك) (وكلمته القاها الى مريم
وروح منه) (قواتك مة وهو يدور * پس رسول معنای كلام الهى جهت معنويه وروحانيه ايله اللهه
ايدوب روحانيه امته نقل ايدوب انما اسما السانية والفاظ بشريه نظر رفتن انزل قلبه الله القا ايدى كى
جبرائيل عليه السلام دخى صورت بشرد منتظر اولوب كلمة الله اولان عيسى مريمه نقل ايلدى واول صورتك
نفعى ونفسه اى اكا القا ايلدى بلكه جبرائيل رسل عليهم السلامه وحى الهى في ناقل اولديغى كى كلمة الله
اولان عيسى اى دخى مريمه لوبله نقل ايلدى پس نقلينك صورتى على السوية در واما اخذين * پس مثابن
اواق لازم ذكر زير جبرائيل روح الهى اسم جامع اولان الله اسمى حضرتدن بغير واسطه اخذ ابدى
ورسلدن هر برسى اكا نازل اولان كلام الله اسماء الهية دن انك رب خاصى وماخذ قبضى اولان
اسم الهينك حضرتدن اخذ ايدو الا مكرم كيم رسول اخذك رب خاصى نه اسم جامع اولان الله اسمى اوله
فمرت الشهود في مريم خلق جسم عيسى من ماء محقق من مريم ومن ماء متوهم من جبرائيل سرى في رطوبة
ذلك النفع لان النفع من الجسم الحيواني رطب لما فيه من ركن الماء فتكون جسم عيسى من ماء متوهم
وما محقق) پس نفع جبرائيل ايله مريمه شهود ساربه اولدى وانك رجسه بريان ابدى * پس عيسى اكا جسمى
مريم طرفندن ماء محققدن وجبرائيل طرفندن ماء متوهمدن متكون اولدى اوله ماء متوهم كه ذلك النفع
رطوبة رطب رطب مريمه ماري اولدى زير اجسم حيوانيدن واقع اولان نفع رطب رطب زيرا انده ركن مادى بعض
شئ موجود در * پس عيسى جسمى ماء متوهمدن كه جبرائيل نفعى رطوبة رطب اولان مادر و ماء محققدن كه
مريمه هيجان ايدن مادر متكون اولدى * پس ذكر اولديغى اوزره مريم محرابه متسلله ايك
ملائكة اكا (يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه اسمع المسبح عيسى بن مريم) قوله انبا ايش ايدى كه اندن روح
الله اولان ولد ظهور ايدر پس مريم تولد بشريده اولان عادت متعارفه لك حكمه موجهيله قدرت الهية لك
شهود لك دكل (رب انى يكون لى ولد ولم يمسس بشرى) ديدى پس ملائكة اكا قال كذللك قال ربك هو على
هين ولنجعله آية للناس ورحمة منا وكان امرا مقضيا) (ديدكده مريم حكمت الهية به منتظره وولدك وروندن
منتظره ابدى پس جبرائيل مريمه بشر صورتده ظاهر اولوب (انما انار رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا)
ديدكده مريم يلدى كه وعد الهى اوزره جبرائيل اكا ولدى القا ايتكه نزول ابدى ولكن جبرائيل عليه السلام
ولدى ايجاد ايتكم كيون صورت بشر به دن بر صورتده امر الله ايله ظاهر اولدى كه انك شلاندركه تولد
قتنده ولدك مويندن حاصل اوله پس مريم زعم ايتدى كه اوزره كه ولد حاصل اولز الا ماء رطلدن توهم ايتدى كه
ولدك اكا حصولى وجبرائيل غلامى وهب ايتدى حكم معتاد اوزره ماء جبرائيلدن اوله * پس مريم اول ولد ايله
تبشيرا اولوب بعده ولد جبرائيلده محمول اولديغين استماع ايتد كده منبسطه وولدى اخذ ايتكه منتظره اولدى
رسول جبرائيلدن كلام حتى اخذ ايتكه مشوق اولديغى كى پس جبرائيل مريمه تقرب ايدوب روح الله اولان
عيسى اكا نفع ايتد كده مريمك شهودى ايكى وجه اوزره مكرم اولوب انده سرايت ابدى بروجه بودركه سائر
انساء محصناتده بشر به مقتضى اوزره شهودك كى مريم دخى وقتك بلوغى قنده بامر الله ولدى اخذ

ايتكم كيون حكم معتاد اوزره شهودى مكرم اولوب نفع جبرائيل ايله رجسه ساربه اولدى زير انسا ده شهودك
هيجان اكا كيا حضرتدن نقار قنده واقع اولور مريم عليه السلام انقطاع دم وقتنده اغتسال ايجون قوه بدن
منقطع ابدى * پس مريمه اول وقت شهودك هيجان وقتى ابدى و بشردن ولدك خروجه حكم معتاد اوزره واقع
اولز الا شهودك كى وجود ايله * پس جبرائيل اكا شاد حسن صورتده دنوى ولاهبات غلاما زكيا
قوله اللهه بدن وعدك انجازى وقتك مريم بدن تصويرى قنده * صورت بشرده مظهر جبرائيلدن كلمة الله
اكا القا اولدى عرفانى قنده * ولد موعودى قنى ايدوب اكا شهادى قنده حكم معتاد اوزره شهودى مكرم
اولدى زير اسباب موافقت مجتمعه اولدى شهودى غلبه سندن وشول ولد ايله كه الله تعالى اى تبشيرا ايش ابدى
اكا نفعى واشتاسندن واول وعدك وقتى وصولندن اولان نفعك قرحندن وشاب ايج صورتده جبرائيل اكا
مدانانندن واك غلام زكى في القا ايله چكى عرفانندن پس شهودى مكرم اولدى احتلامده بعينه واقع اولديغى
كى * پس مريم جبرائيل نفعى قنده محتلمه اولدى ونفع جبرائيل ايله انك ماء طاهرى رحم اى وطاهره منه
جارى اولدى * پس جبرائيل (انما انار رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا) قولك مقتضى وجه خاص اوزره
روح الله اولان ولدى اخذ ايتك لسان جبرائيل ايله من عند الله مريم حقنده خاصة شروع اولف لك شهودى
مكرم اولوب انده سرايت ابدى بروجه دخى بودركه مريمه مريان ايدن شهودى محبت ذاتيه دن شهود اولان
حب الهى شهودى دركه معرفت الهية ايجون خلق ايجادى وظهورى اول حب الهينك توجهى قنده در
كنت كتر اخفى افا حبيت ان اعرف خلقت الخلق لا عرف) پس مريمه عيسى اكا جسمى ايجادنه ارادة الهية
تعلق ايتد كده مريمه بالقوه اولان حب الهى شهودى بامر الله مكرم اولوب نفع جبرائيل ايله انده سرايت
ايتدى * پس عيسى اكا جسمى مريم طرفندن ماء محققدن وجبرائيل طرفندن ماء متوهمدن خلق اولديغى
وما جبرائيل متوهم اولديغى بود زير انا نفع اولان روح منتظر جبرائيل صورت حقيقه سيله نا نفع ذكر در
پس ماهيت دخى انده متمله ومتوهمه اولور اول صورتده ماء صورت حقيقه سى اوزره ظاهر ذكر در
وشا حينك اكرى بوجهى تجويز ايتلدر كه ماء متوهم اولديغى مريمك توهمندن اولى جا نذر زيرا
جبرائيل صورت بشرد كوردكده توهم ايتدى كه ولد ماء رطلدن اولور * پس مريم وهمله متأثره اولوب آنك
وهمندن نفعدن ماء روحانى ونورانى خلق اولديكه اندن جسم عيسى خلق اولدى واما بزم قنوده بوجه
ثابت اولدى زيرا مادة توهم وتحقق بالكر مريم طرفندن اولى لازم كاور وحال بوكه شجرضى الله عنه خلق
جسم عيسى من ماء محقق من مريم ومن ماء متوهم من جبرائيل ديدى و بوند نصكره دخى ديركه وخرج على
صورة البشر من اجل الله ومن اجل مثل جبرائيل في صورة البشر پس مانك متوهم اولمى جبرائيل طرفندن
جبرائيل صورت بشرد متمل ومختل اولديغى حيثيله * زيرا جبرائيل سلطان عناصر در قادور كه
نفس روحانى سندن نفعده روح مائى اجرا ايله وانى ما ايله فافهم وجبرائيل نفعى قنده آب ظاهر من
عيسى اكا جسمى بالكر مريم بدن مخلوق اولديغى قدرت الهية دند * پس عيسى اكا من غير آب ولا تيله ولا دنك
انواع اربعة سى تمام اولور برنوع بودركه من غير ابوين انسانك وجوديد ر آدم كى كه تر ايدن مخلوق اولدى وبرنوع
ذكردن بالكر انشئ لك تخليقيد ر آدم بدن حوانك تخليق كى وبرنوع دخى بودركه انشئ دن بالكر ذكر كى وجوديد
مريم بدن عيسى اكا وجودى كى وبرنوع ابوينك وجود ايله انسانك ولادى كى قال النج رضى الله عنه في الباب
الثالث والسبعين من الفتوحات ومنهم رجل واحد في كل زمان لا يوجد غيره في مقامه وهو شبه عيسى عليه
السلام متولد بين الروح والبشر لا يعلم له اب بشرى كايحكى عن بلقيس انها ولدت بين الجن والانس فم و مركب
من جنسين مختلفين وهو رجل البرزخ يحفظ الله عالم البرزخ دائما فلا يخلو كل زمان عن واحد مثل هذا الرجل
يكون مولده على هذه الصفة فم ومخلوق من ماء الله خلا لما ذكر عن علم اهل الطب ايع انه لا يتكون من ماء المرأة
ولابد الله على كل شئ قدر) (وخرج على صورة البشر من اجل الله ومن اجل مثل جبرائيل في صورة البشر
حتى لا يقع التكوين في هذا النوع الانساني الاعلى حكم المعتاد) (وعيسى عليه السلام بشر صورتى اوزره
بقدرى اى مريم اچلندن اوترى وجبرائيل صورت بشرد متمل اچلندن اوترى تا كيم بونوع انسا ايدنه تكوين
واقع اوليه الا حكم معتاد اوزره يعنى عيسى روح اللهه ولكن صورت بشرد ظهروى اى مريمه انسا ايدندن

اوری و جبرئیل بشری صورتی نموده مثلندن اوتزیدرنا کیم بونوع انسانیده تگورن وقع اولیه الاحکام معتاد
 اوزره وحکمت متعارفه اوزره یعنی مریدن بنه بشر متولد اوله زیر اشول صورت که مرأه حین واقعته
 مشاهده ایدر و یا خود بخیل ایدر صورت ولده انکچون تأثیر عظیم وارد حق نقل اولور که بر خاتونده برولد
 طوعدی که انک صورتی صورت بشر ایدی و جسمی حیه نک جسمی کبی ایدی پس اندن سوال اولنده خبر
 پردی که حین واقعته بر حیه بی کورمش ایدی پس عیسی ای آدم صورتی اوزره ظاهر اولدی زیر اصول
 اشرفی واکری الهی صورتی اوزره مخلوقه اولان صورت انسانیده در (ان الله خلق آدم علی صورته) پس
 بوضوئه نشر بقدن اوتزی الله تعالی نوع انسانیده تگورن حکم معتاده اوزره ابتدای وافی تنزیه دن اوتزی
 تا کیم انساندن غیر بر صورت متکونه اولیه زیرا انسان خلقی الله تعالی به مخصوصر صورت انسانیده
 متجلی اولقله ان الله خریطه آدم اربعین صباحا پس انکچون طینه آدم نخه برندن صوره صورت انسانیده
 متجلی اولدی و حق تعالی ماده نوری لاهوتیه ده بر خیه عظمی جمیعیتک احادیثی حقیقیله صورت انسانیده
 متجلی ایدی و آدمک طینتی مخمر ایدی و کذلک جبرئیل علیه السلام روح الهی مریک انبساطی
 و صدر نک انشراح حقیقه نفخ انکله عیسی علیه السلام متولد اولدی صدری منشرح اولدی فی حاله
 و انک صورتی حسن ایدی و وجهی طلیق و مستبشر و سام ایدی و انک اوزره بسط غالب ایدی (الخروج عیسی
 علیه السلام بحی المرق لانه روح الهی و کان الاحیاء لله و النفخ لعیسی علیه السلام کما کان النفخ لجبرئیل
 و الکلمه لله) پس عیسی علیه السلام صفت حیوانیه ظاهر اولوب موتائی محی اولدی فی حاله چقدی زیرا
 تحقیق اول روح الهی در روح الهی بر شینک یانندن مر و یا بنز اول شئی اولور و مظهر عیسویه احیا الله
 مخصوص ایدی و نفخ عیسی ایچون ثابت ایدی ته کیم عیسی حقیقه نفخ جبرئیل ایچون ثابت ایدی و کلمه
 الله مخصوصه ایدی یعنی عیسی موتائی محی اولدی فی حاله متولد اولدی روح الهی اولقله و انک مظهرنده
 حقیقه احیاء الله ایدی و نفخ عیسایک ایدی پس عیسایک مظهرنده اولان احیاء دخی محقق اولور الله
 محی اولدی اعتباریه و متوهم اولور عیسایک نفخه نسبتله بروجهله وجه آخریه اولدی محقق اولور
 بوندن صکره ذکرا و نور ته کیم وجه آخر اعتباری اوزره عیسایک جسمی خلقنده توهم و تحقیق و اراید بکه نفخ
 بشری صورتی مظهر جبرئیلدن اولدی پس جبرائیل نفخ متوهم در صورت بشریه ده تمثلی
 طریقیه نفخ ایدی و کذلک جبرئیل وجودی دخی وجود حقه نسبتله متوهم و تخیلدر حقیقه ده وجود
 و نفخ حقدور پس علی کلا التقدير جبرئیلده اولان نفخ متوهم در کلمه حقیقه در حضرت الوهیتدن
 فائزه در پس عیسایک جسمی نفخ جبرئیل ایل حضرت الوهیتدن فائزه اولان کلمه الهمدن ظاهر اولدی
 (امدی) ثوبه معلوم اوله کیم کام اگرچه کیم کثیر در حضرت حسیله و لکن اسباب ثلثه ده منحصره در بر کلمه
 بودر که حروف ظاهره و کونه و ملکیه و شهادیه و جهانیه دن متحصله اولان هیئت احديه جمعیه در پس
 بواستار اوزره جمیع موجودات کلمات الهیه در بر کلمه دخی بودر که حروف باطنیه و ملکوتیه و روحانیه دن
 متحصله اولان هیئت احديه جمعیه در ارواح عقول و نفوس و ملائکه دن اولان موجودات ابداعیه کبی که بونلر
 کلمات روحانیه قدسیه سبوحیه در بر کلمه دخی بودر که حقایق حروف الهیه و حروف روحیه و حروف جسمانیه
 یعنی جامعه اولان هیئت احديه جمعیه در و بولکله نوع انساندن اولان هر بر کمال حقیقیه در و لکن کلدن
 هر بر سنک اوزرته مرأه مذکورده دن بر مرتبه نک حکمی غالبدر و کلمه عیسویه مسیحیه حقایق حروفیه
 الهیه و حقایق حروفیه روحیه حرفی بیننده اولان جمیعیتک احادیثی هیئت ایدی و حقایق حروفیه جسمانی
 اوزره حروف روحی غالبه ایدی و حروف روحی اوزره حروف لاهوت غالبه ایدی انکچون عیسی حقیقه (ان الله
 هو المسبح ابن مریم) دندی قائل منصرف طرفندن غلط بوتدن و جمیع کل حروف روحیه و حروف جسمیه
 حقایقندن متحصله اولان کلمات اولدقاری بونشأت بشریه عنصریه ده ظهورلندن صکره اولور کلمه غیبیه
 الهیه اولدقاری حروف غیبیه دن متحصله اولدقاری در که انلک اجتماع ارواحک وجوده سبدر و حروف
 غیبیه اسماء ذاتیه نک آثار و توجهاتی اولان احکام وجودن عبارتدر پس حق تعالی اول اسماء ذاتیه
 اولان حروف حقیقیله مرتبه الوهیه ده تجلی ایتدکه انلک مقابله سنده مؤثر فیها اولان اعیان حروفیه که

حقایق اعیانک قابلتدیر انلک بینلنده اجتماع واقع اولور که اول حروف غیبیه حروف اعیان قابلده
 متعینه در پس اگر حکم حروف غیبیه دن هر بر حروف انک مقابله سنده اولان عین قابل حروفیه مقارنت
 ایتدکه کلمه غیبیه متحصله اولور و اما مرتبه الوهیتده اولان جمیع اسماء ذاتیه حروف مؤثر فیها اولان جمیع
 اعیان قابل حروفیه جمیع اولدقه کلمه الهیه کلیه جامعه اولور پس اول مرتبه ده جمیع حروفک تألیفندن
 متحصله اولان صورت عیسی روحیتک حقیقی اولان کلمه در انکچون (و کلمته القاها الی مریم) دیدی
 و بروجه دخی بودر که حروف اصلیه الهیه حقا اشیایه تعلقندن عبارتدر اشیایک وحدانی اوزره اولدقاری
 حقیقیله و بونلر مفاتیح اولدر که انلر دن مفاتیح غیبیه تعبیر اولور انلر اسماء ذاتیه و اسماء شئون
 اصلیه در که ماهیات انلرک لوازمندن و تعریفاترینک تعلقی نتایجندن و انسانده بونلر نظری تصور
 نفسانی انساندن کندی ذهندن عالم اولدی صورت تعیناتدن اول و بونلر تصرفات مقوده در که
 ترکیب معنوی و ذهنی و حسیدن خالیه در و اول تعلقه اشیای بری برینک عیندر و تعقل ثانی عرصه علم
 ذاتیه امتیاز نسبی حقیقیله متعینه اولان ماهیاتک تعلقندر و بوحضرت ارتسامدر که اکابر محققین
 و حکامدن متأهین اکا اشارت ایدر که اشیای نفس حقه مرسمه در و بومرته حروف غیبیه نک ایکنجی
 مرتبه سیدر پس ماهیتک لوازمندن انک افرادی حقیقیله حضرت علمیه ده انک تعلقی حرف عیسی
 و معنویدر و بواستار اوزره عیسایک روحی حقیقی کلمه الهیه در (و کلمته القاها الی مریم) و اول ماهیت
 اوزره مفاض اولان وجودک انبساطندن اول ماهیتک تعلقی انک لوازمیل کلمه غیبیه معنویه در و ماهیتک
 لوازمندن اول وجودک اکا اتصالی تقدیمک تعلقی اعتباریه ماهیت حروف وجودی اولور و وجودک
 ماهیت اوزره لوازم کلمه عیسی اوزره انبساطی اعتباریه ماهیت کلمه وجودیه اولور پس بواستار اوزره
 جمیع موجودات کلمات الهیه اولور (فکان احیاء عیسی للاموات احیاء محققان حیث مظهر عن نفخه)
 پس اموات ایچون عیسایک احیای محقق ایدی انک نفخندن احیایک رأی عینده ظهوری و حصول
 حقیقیله پس احیایک اکا اضافتی عرفا و عاداتا جائزدر حسک شهودیه و تحقیق دخی جائزدر زیرا انک
 هویتی هویت حقدور و اول دخی لاهوت و روحیت و صورت جمعیه نک احادیثدر پس نفخ اکا اضافت اولور
 انک هویت لاهوتی اعتباریه کاظهره و عن صوره امه ته کیم عیسی علیه السلام ولادت اولدده حکم
 معتاد اوزره ای مریم صورتدن ظاهر اولدی و ته کیم انک ای طرفندن جسمک خلقیتی محقق اولدی
 زیر اماء مریم محقق ایدی پس عیسی ایچون اموات دخی محققدر انک نفخندن احیایک ظهوری
 حقیقیله و بوجهله عیسی مریمه مضاف قلنور و کاندیت اولور پس انک حقیقه عیسی بن مریم دیلور
 پس احیایچون نافه اولان صورت عیسویه احیایک اضافتی دخی بولدر یعنی احیاء محقدور و احیایک
 نسبت اولور (و کان احیاء ایضا متوهمان منه و انما کان من الله) و فی بعض النسخ (جمع) ای عیسی
 الاحیاء المحقق و المتوهم حقیقه) و فی بعض النسخ بحقیقه (اللی خلق عیسا کما قلنا انه مخلوق من ماء متوهم
 و ما محقق) و ایضا عیسی علیه السلام احیای اندن اولدی متوهم ایدی بلکه احیاء حقیقه الله ایدی
 زیرا فاعل حقیقی صفات کمالیه صاحبی الهمدر پس عیسی احیای محقق ایل احیاء متوهم یعنی جمع ایدی
 آنک شول حقیقه که جسمی آنک اوزره مخلوقدر اقتضا ایتد بکندن اوتزی ته کیم برانی ذکر ایتد که تحقیق
 عیسی ماء متوهمدن و ماء محققدن مخلوقدر (نسب الیه الاحیاء بطریق التحقيق من وجه و بطریق
 التوهم من وجه) (و قول جمع قولی بیان ایدر یعنی احیاء عیسایه من وجه تحقیق طریقیه نسبت اولور
 و من وجه توهم طریقیه یعنی وقتا کیم عیسی علیه السلام جسمی خلقی ماء متوهمدن اولدیه
 پس اول تحقیق و توهم انک فعلندن ظاهر اولدی و اکا احیای طریق تحقیق و طریق توهم نسبت اولور زیرا
 انک فعلی انک تکوینی اصلنک فرعیدر و حق تعالی عبارت قرآنی ده کلا الوجهین اعتبار ایلدی زیر ایکی وجه
 معاقلیه اصلیه سنک مقتضاستندر (فقیل فیہ) (ای فی حق عیسی علیه السلام) (من طریق التحقيق
 و بحی المولی و قبل فیہ من طریق التوهم فتفخ فیہ فیکون طیرا بادن الله) (فالعامل فی الجور و یكون لا ینفخ
 و یحتمل ان یكون العامل فیہ تنفخ) فیکون طیرا من حیث صورته الجسمیه الجسمیه) (پس من طریق التحقيق

نشأت نایبده عیسی علیه السلام متولد اولان فاضل شدن آنک امتی اولان قوم زحار به
 جزیه بی شرع ایدر رسول علیه السلام نذر شرعی اندیک کبی و آن عیسی علیه السلام نشأت نایبده امت
 محمد بنده زول اندکده اول وقتده موجود اولان قوم نصاری آنک امتی اولان و آنک شرعیتده اولان تا کیم
 تواضع ایچون نذر کنددی امتی اولان قلمی ایچون اعطاء جزیه بی امر ایلیه و آنک شرع سابق شرع رسول ایله
 منسوخ اولدی کرکدر تا کیم نشأت نایبده اندن بقیه قاه و عیسی دخی سابقاوت و رسالتی جهتیله مستقلا
 آنک امتی اولان قوم بنده شریع ایله ظاهر اوله ردخی امت محمد بنده شرع محمدیله ولی تابع ظاهر اوله بوا
 محالدر شیخ رضی الله عنک مرادی مبعوث محمد بن مقدم عیسی مبعوث اولدی بی حینده ای مریم حاله دن اوتری
 تواضع ایله ظاهر اولوب تواضعدن اوتری امتنه اعطاء جزیه بی امر ایلیه بکن وای حالی کند بنده و امتنه
 ساریه اولدی بی بیان (تکدر) و ان احدهم اذ الطم فی خذه وضع الخد الاخر لطمه ولا یرفع علیه ولا یطلب
 الفصص منه) و عیسی علیه السلام امتنه شرع ایلدی که تحقیق انلردن برسی هر حقنک خنده لطم اولنه
 یعنی طبایحه ایله یوزنه اوراسه انی طبایحه ایله اوران کسسه به خدا نری وضع ایدردی که اکادخی طبایحه اوره
 ودخی آنک اوزره مرتفع اولزدی یعنی کندی غلبه ایدوب اخذ انتقام ایتردی ودخی شرع اندن قصاص طلب
 ایتردی (هذاله من جهة امه اذ المرأه السفل فلها التواضع لانها تحت الرجل حکما و حقا) پس عیسانک
 تواضعله ظم وری و امتی بنده تواضعله و عدم ترغ ابه حکم و نزع عیسی اکا ای مریم جهتنده نذر بر امر آه
 ایچون جانب قبل تا بدر پس انکچون تواضع تا بدر زیر امر آه رجل تحتد در حکما و حقا پس حکما
 رجلا تحتد اولدی بی (الرجال قوامون علی النساء) قوی کیدر و لر رجال علیهن درجه و لذلک مثل حظ
 الانثیین) کبی و مرأیتک شهادتی رجل واحد شهادتی اولدی بی کیدر و حصار جلا تحتد اولدی بی ظاهر در
 پس عیسانک جهتنده ما مریم محقق اولغله احوال جسمانیه سنده صفات انفعالیه غالبه ایدی ته کیم
 انانده حکما و حقا اولان تسقلا صفات انفعالیه غالبه در زیر امر مریم محقق در ما و متوهم اولان ما جبرئیل
 اوزره غالبدر) و ما کان فیهم من قوة الاحیاء و الا برأه من جهة نفخ جبرئیل علیه السلام فی صورة البشر
 فکان عیسی علیه السلام یحیی الموتی بصورة البشر و لم یأت جبرئیل فی صورة البشر وانی فی صورة غیره و من
 صور الا کوان العنصریه من حیوان و نبات و اوجاد لکان عیسی علیه السلام لا یحیی الموتی الا حیة یلبس
 بلباس الصورة و یظهر فیها) و شول شی که احیاء اموات و ابراه که قوتدن عیسانده ثابت ایدی پس جبرئیل علیه
 السلام بشر صورتده غنی حالده اولان نفخی جهتندن ایدی زیر احیات ارواح ایچون ذاتیه در زیر اندر
 انقاس رجانیه در و حلا احیاء لا هوتیه در احیاء و ابراه انک خاصیتده نذر پس عیسی علیه السلام موتانی احیا
 ایدردی صورت بشر ایله متلبس اولدی بی حینده زیر عیسانک صورتی شول صورتک نتیجه سیدر که جبرئیل انی
 مریمه نفخ ایدوب الذا اندکده اول صورتده متبل ایدی انکچون ماده و ولد و الدن منفعل اولدی بی حینده اخلاق
 و هیات نه سانیه دن و الدن اوزره غالب اولان شی و لد اوزره غالب اولور و اگر جبرائیل علیه السلام نفخ ایچون
 مریمه صورت بشرده کلیددی و صورت بشردن غیر حیوان و نبات و یا جاد صورندن اولان الوان عنصریه
 صورندن بر صورتده کلیددی البته عیسی علیه السلام موتانی احیا ایتردی الا اول صورت ایله متلبس
 اولدی بی حینده و انده ظاهر اولدی بی حینده زیر احیاء عیسی روح امیندر پس احیاء ایتراله متلبس و ظاهر
 اولدده شول صورتده که جبرائیل علیه السلام کلمه بی مریمه القا ایدکده اول صورتده متبل ایدی (ولوا فی
 جبرئیل بصورته النورية الخارجة عن العناصر و الارکان اذ لا یتخرج عن طبیعته) و اگر جبرئیل علیه السلام
 سدره المنتهاده اولان آنک صورت نوریه طبیعیه سیله کلیدی که اول صورت عنصریه و ارکاندن خارجه در
 زیر جبرائیل علیه السلام طبیعت نوریه سندن جقمز و سدرده اولان صورت معینه سندن مافوقه تجاوزا تجز
 زیر کند یسنتک صورت اصلیه بی که عنصریه دکدر طبیعیه و نوریه در فلک ثامن ایله سابعک بیتده در پس
 اول صورت اصلیه سیله مقامده ظاهر اولور مافوقه قنده اولان صور نوریه الهیه و صور سانیه به تجاوزا تجز
 پس آنک سلطنتی تحتد اولان جمیع صور عنصریه یا نده متبل اولور زیر جبرئیل سلطان عناصر در آنک
 قوتده وارددر که سموات سبعتک و انک ما تحتی اولان جمیع عنصریات صورنده ظاهر اوله صور عنصریاندن

اخر قنی صورتده دیلر سه موطن و مقام حسیله و در مقام ادانک استعدادی حسیله که آنک ظاهر اولور
 لکان عیسی لا یحیی الموتی الا حیة یظهر فی تلك الصورة الطبيعية النورية لا العنصریه مع الصورة البشریه
 من جهة امه) عیسی موتانی احیا ایتردی الا صورت طبیعیه نوریه ده ظاهر اولدی بی حینده ای مریم
 طرفندن صورت بشریه ایله تلبس جهتیله احیا ایتردی زیرا آنک احیا ایچون جبرئیل حین نفخده اولان
 صورتیه ظم وری حینتیه در پس جبرئیل صورت طبیعیه نوریه سیله ظاهر اولدی بی حینده ای مریم
 احیا قنده اکا لا بددر که جبرئیل جهتندن وای جهتندن آنک اصلی اولان صورتیه ظاهر اوله ناکیم
 بالکلیه طبیعتندن و صورت انسانیه سندن خارج الیه و بوقه در اوزره بوقلا مده تقدیم و تاخیر جازدر که اوله
 یتخرج عن طبیعته قوی مع الصورة البشریه من جهة امه و آنک تلونده واقع اوله و کلامه عات واقع اوله
 ای لکان عیسی لا یحیی الموتی الا حیة یظهر فی تلك الصورة الطبيعية النورية لا العنصریه مع الصورة
 البشریه من جهة امه) اذ لا یتخرج عن طبیعته فکان یقال فیهم عند احیاءه الموتی هولاء و تقع الحیرة فی النظر
 الیه) پس عیسی علیه السلام جبرئیل طرفندن مستفاد اولان صورت طبیعیه نوریه ایله ای مریم طرفندن
 مستفاده اولان صورت بشریه ایله ظاهر اولدده احیاء موقی قنده آنک حقیقده دینلوردی که عیسی در ای
 مریم جهتندن اولان صورت بشریه سیله عیسی دکدر صورت طبیعیه نوریه سیله که جبرائیل جهتندن
 مستفاده در پس صورتندن بر سیله مستقلا آنک اوزره حکم اولتردی و کانظر ایدن ناظرده حیرت واقع
 اولوردی زیرا صورت بشریه به نظر ایدکده عیساندر در و صورت نوریه طبیعیه به نظر ایدکده عیسی دکدر
 در ما هذا البشران هذا الاملک کریم) که رفعت فی اله اقل عند النظر الکریم اذ اری شخصه بشرا من البشر
 یحیی الموتی و هو) (و فی بعض النسخ و هذا) (من الخصائص الالهیه احیاء النطق لا احیاء الحیوان بی الناظر
 حار اوبری الصورة بشری بالاثرا الالهی) یعنی عیسی به نظر ایدکده حیرت واقع اولوردی ته کیم عاقلده نظر
 فکری قنده حیرت واقع اولدی تخنک عاقل بشردن شخص بشری کورسه که موتانی احیا ایدر احیاء
 نطق ایله احیاء حیوان ایله دکل و حالبو که احیاء موتی خصائص الهیه دندر ناظر اولان عاقل حار اولدی بی
 حالده باقی فالور زیر صورت بشری کوردی که اثر الهیه متلبس اولوب ظاهر اولدی یعنی عقلانظر فکری
 حسیله بر شخص بشری کورسه که خصائص الهیه دن اولان احیاء موتی ایله ظاهر اولوب موتانی نطق ایله
 احیا ایدیه یعنی قم حیاء الله او باذن الله او باسم الله دیوب نطق ایچونکده موتی دخی نقطه ده و عاقلده حار اولوب ناطق
 اولور و میت دخی اکا جواب ایدر آتی تکلم ایدیک شیده یعنی میت نه شیددن اوتری سو یلندیه اکا جواب
 ایدر و دعوتیه دخی امینک ایله اجابت ایدر پس میتی نطق ایله احیا ایدیک کبی میت دخی نقطه ده حار اولور
 پس انی احیا ایدر ایچون ناطق اولدی بی قدر حیوة ایله که نطق ایدوب یته حالت اولی سته رجوع ایدر احیاء
 حیوان ایله احیا ایچونکده ماشی و اکل اوله و بر عمر مقداری حار و باقی قاه ته کیم خبرده احیاء عیسی قصه سنده
 وارد اولدی که عیسی علیه السلام نطقیه سام بن نوحی احیا ایددی پس نبوته شهادت ایدوب یته حالت اولی سته
 رجوع ایددی یعنی ناطق اوله جق قدر حیات آنده ظاهر اولدی پس احیاء نطق جادک نطق ایچون جادک
 احیاء می کیدر که ناطق اولدده یته صورت جاد بی اوزره در پس ناطق اولان میتک حیاتی دخی بویه در
 پس عقلا متخیر اولور که صورت بشری اثر الهیه متلبس اولوب احیاء اموات ایله ظاهر اولور و شخصه بشری
 دیدکده نصکره من البشر دیدی زیر بشر اولیان ملک بشری صورتده متبل اولوب احیاء موتی ایتسه عقلا
 انده متخیر اولور زیرا حیات ارواح ذاتیه در و عقلا شخص بشریدن احیاء موتانی کوردکارنده متخیر اولد قلمی
 عیسی ایچون احیاء اموات ایتدکده متخیر اولد قلمی بیحی الموتی حله بی رای قوی ایچون مقبول تا بدر
 و هو من الخصائص الالهیه قوی عامل ایله ممول بیننده توسط ایدر) (فادی بعضهم فی اله القول بالحلول
 و انه هو الله بما حی به الموتی) پس عیسی احیاء موتی ایله ظاهر اولدده آنک حقیقده ناظر سندن بعضی سندن
 نظری حلول قولنه مؤدی اولدی یعنی الله تعالی عیسانک صورت بشریه سته حلول ایددی و عیسی الاله در
 دیدکده بر موتانی احیا ایددی و احیاء اموات خصائص الهیه دندر پس احیاء امواتی الله تعالی به نسبت ایدر
 عیسانک صورتده حلول ایدر بیکی حالده بوقه در اوزره ایدی قولینک قاعلی محذوف اولور و بعضهم قوی فاعل

شذرن ایچون منصف الیه اولور فاعلان مقامه اقامت اولغله مر فوعدرای ف ذی نظر بعضهم فیه الی القول
 بالحلول واتی قولنک فاعلی نظر فکری اولوب بعضهم قولی نصیب الیه مفعول اولتی دخی جائزدر ای فاتی
 النظر الفکری بهضم فیه الی القول بالحلول) ولذلک نسبوا الی الکفر وهوالستلزام سترو الله الذی احی
 بصوره بشریه عسی) وپوندن اوزری حلوله قائل اولان بعض کفره نسبت اولندیلر وکفر ستردری زیر تحقیق
 آنلر موتائی احیایدن الهی عیسایک صورت بشریه سیله سترایتدیلر وتوهم ایتدیلر که الله تعالی اول صورته
 حلول ایتدی وپو صورت آنک صورت حقیقه سیدر پس عیساده وجمع مظاهرده تجلی عالمه تجلی اولوب
 اهر اولان حتی تعین عیسویه به حصر ایدوب آنکه سترایتدیلر وتعین جمیتله الله عیسادر دیدیلر وپو قول
 بطوریه اوائلک تواید) فقال تعالی لقد کفر الذین قالوا ان الله هو المسيح بن مريم بحمه واین الخطاه والکفر
 فی تمام السلام کاه لابقولهم هو الله ولا بقولهم ابن مريم) پس الله تعالی آنلری کفره نسبت ایدوب (لقد کفر
 الذین قالوا ان الله هو المسيح بن مريم) دیدی یعنی تحقیق کافر اولدیلر شول ارباب نظر که آنلر ایتدیلر که تحقیق
 الهک هو بنی مسیح بن مریدر پس آنلر کلامک تمای کایتده خطا الیه کفر یعنی جمع ایتدیلر کلامک
 برسانده که هو الله قولریدر دخی ابن مریم قولریدر آنکه خطا الیه کفر یعنی جمع ایتدیلر یعنی ان الله هو
 دیمکه خطا الیه کفر یعنی ان الله هو دوب عیسایک هو بنی الله حل ایتدیلر زیرادویت عسی جمع عالم
 هو بیتله وجود الیه تجلی اولان الهک هو بیتدرو دخی ابن مریم دیمکه خطا الیه کفر یعنی جمع ایتدیلر زیر
 عسی ابن مریدر بلکه حتی مسیح بن مریمک هو بنیه حصر ایتدیلر وآنده الهک حلوانی نوعم ایدوب
 نوبه الهی ابن مریم صورته علی التعین وضع ایتدیلر خطا الیه کفر یعنی جمع ایتدیلر پس حتی آنده وضع
 عیسایک محطی اولور وعیسایک بشریتی صورتیه حتی سترایتدیلر کافر اولور زیر اجناب وحدت حق حقل
 جودندن غیری وجود مستقل الیه برتی موجود اولوب حقل کاحلولندن وانکه مقید ومحصور اولسندن
 نذر) فعدلوا بالتضخيم من الله من حيث احی الموتی الی الصورة الناسوتیه البشریه بقولهم ابن مريم
 هو ابن مريم بلاشک تضخيم السامع انهم نسبوا الالهیه المصوره وجعلوها عين الصوره وما فعلوا بل جعلوا
 الهویه الالهیه ابتدای صورته بشریه هی ابن مریم ففصلوا بین الصورة و بین المحکم) بوکلامده تقدیم وتاخیر
 جائزدرای فعدلوا من الله الی الصورة الناسوتیه البشریه بالتضخيم من حيث احی الموتی یعنی دیمک اولور
 س حلوله ذاهب اولان قوم نصارایک بهضیی ابن مریم قولر الیه الله دن صورت ناسوتیه بشریه عدول
 بیتدیلر ابن مریم صورته الهی تضخيم ایتدیلر که ابن مریم مظهرنده الله تعالی موتائی احیایک بیتدیلر
 یاخود ابن مریم احیایک بیتدیلر حقیقتیه پس صورت بشریه عیسویه دن احیایک اولغله الهی آنده تضخيم
 بیتدیلر الوهیت مطلقه دن تضخيم لاتصریحاً عدول ایدوب الوهیتی آنده حصر ایتدیلر و ابن مریدر دیدیلر
 حال بکه عسی بلاشک ابن مریدر پس سامع تضخيم ایتدیلر که تحقیق حلول الیه قائل اولنلر الوهیتی صورت
 عیسویه به نسبت ایتدیلر واتی عین صورت ایتدیلر که عسی ایچون اولان صورت بشریه در و حال بکه آنلر
 الوهیتی صورته نسبت ایدوب الی عین صورت ایتدیلر بکه هویت الهیه بی ابتدای صورت بشریه ده حصر
 بیتدیلر که اول صورت ابن مریدر پس آنلر صورت منجیه عیسویه بیتله اول صورت اوزره الهیه اولان حکم
 یعنی فصل ایتدیلر شول هوایله که فصل ایچوندن صورتی عین حکم ایتدیلر یعنی آنلر صورت مسیح اوزره حکم
 ایدوب اول صورتی عین حکم ایتدیلر و جائزدر که حکم بونده محکوم علیه معناسنه استعمال اوانه زیر الوهیتله
 ایتده الله محکوم علیه در مسیح محکوم به در یعنی صورت منجیه بیتله اول صورته محکوم علیه بیتده که
 لله در کلمه هوایله فصل ایتدیلر و ناسوتی هویتله حل ایتدیلر الهی هویتله موضوع ایدوب صورتی کاحل
 ایتدیلر بکه یوخسه آنلر صورت عیسویه بی عین محکوم علیه که الاهدرا ایتدیلر پس هویت الهیه بی تحدید ایتدیلر
 وانی ناسوتدن صورت معینه ده حصر ایتدیلر و حال بکه الله بر صورنده محصور دکادر پس حصری موهوم
 اولان عبارتده خطا ایتدیلر زیر سامع فهم ایتدی که آنلر ذر که ان الله هو صورته عسی و حال بکه آنلر فصل
 و فرق ایتدیلر و دیدیلر که ان الله فی صورته عسی پس دیمک اولور که الله عسی ابن مریم صورته حلول ایتدی
 پس آنلر خطا الیه کفر یعنی جمع ایتدیلر باندن الله هو المسیح دیمکه زیر عیساده هیت الله ده آنکه عسی ایتدیلر

وحصر ابتد بركة الله عبادته درودن اين مريد در ملكه وقد كان الحق عين الكل غير محدود ولا مختصر ولا في
البعض بل هو مطلق في ذاته عن كل قيد والطلاق لامعه احد غيره حتى يكون محلا له ويدخل هو فيه بالمولود
ولا وجود سواء حتى يقيد ويجعله محصورا (لما كان جبرئيل في صورة البشر ولا نفخ ثم نفخ فصل بين الصورة
والنفخ وكان النفخ من صورة فقد كانت ولا نفخ فها هو النفخ من حدها الذاتي) يعني هويت الهية في صورت
بشرية مدحا لمولود ابتد بركة الله حكم يتي فصل ابتد بركته كيم جبرئيل عليه السلام بشر صورته
ابدي مريمه ظاهر اولد في حينه وحالبو كه نفخ موجود كل ابدي اندن صكره نفخ ابدي پس جبرئيل صورت
الله نفخ يتي فصل ابتد نفخ صورتدن حادث اولدي پس صورت موجوده ابدي وحالبو كه نفخ موجوده
كل ابدي پس نفخ صورتك حد ذاتي سندن دكادر يعني جبرئيل صورت بشرية الله ظاهر اولد قد بعد زمان
نفخ ابدي پس صورت الله ظمور يتي نفخ يتي فصل ابتد بونقد براوزره فصل فاعلى ايجون مبي اولو پس
صورت نفخ سر متحققة اولدي هويت الهية صورت عيسويه دن اول متحققة ابدي وكذلك صورت عيسويه
متحقق ابدي الهية منسوب اولان احياء موفى دن اول پس صورت عيسويه هويت الهية ايجون ذاتية
دكادر زيرا اندن اول متحققة ابدي ودخى الهية منسوب اولان احياء صورت عيسويه ايجون ذاتي دكادر زيرا
عيسى موجود ابدي واندن احياء ظاهر دكل ابدي فها هو النفخ قولنده مالمس معناسته در وشمير فصل وعاد
ايجون در و النفخ قولى مرفوعه رمانك اسميد ربا خود ضمير اسمدر و النفخ قولى اندن بدلد ربا خود نفسيد در من
حدها الذاتي قولى خبردر (فوقع الخلاف بين اهل الملل في عيسى ما هو من ناظر فيه من حيث صورته الانسانية
البشرية فيقول هو ابن مريم ومن ناظر فيه من حيث الصورة المتعقلة البشرية فينسبه الى جبرئيل ومن ناظر فيه
من حيث ما ظهر عنه من احياء الموفى فينسبه الى الله بالروحية فيقول روح الله اى به ظهرت الحياة فيمن نفخ
فيه فتارة يكون الحق فيه متوهما اسم مفعول وتارة يكون الملك فيه متوهما وتارة تكون البشرية الانسانية
فيه متوهمة فتكون عند كل ناظر بحسب ما يغلب عليه) (پس محتافه اولان حيثيات ثلثة عبادته متحققة
اولدله عيسى حقننده اهل مال يتيه خلاف واقع اولدي كه عيساك ما هيقي ندر پس شول كسسته كه عيسابه
نظر ابدي آتاك صورت انسانية بشرية مبي حيثيتله پس اول كسسه دير كه عيسى بن مريم در و بشر دوشول
كسسه كه اكانظر ابدي آتاك صورت مثله بشرية مبي حيثيتله پس اول كسسه آنى جبرئيل نسبت ابدي زيرا
جبرئيل آنى صورت بشرده متحمل اولد في حلاله نفخ ابدي ويا خود بشر دكادر جبرئيل كمي صورت بشرية ده
متحمل اولو بظاهر اولدي در و شول كسسه كه اكانظر ايد راحيا موتادن اندن ظاهر اولان شى حيثيتله پس
آنى روحية الله تعالى به نسبت ايدر پس دير كه عيسى روح اللهدر يعني حيات انكله ظاهره اولدي شول
كسسته كه اول انده نفخ ابدي پس بروقت حق عبادته متوهم اولو متوهم اسم مفعول اولد في حلاله بروقت
ملك انده متوهم اولو در و بروقت بشرية انسانية انده متوهمة اولو پس هر ناظر طرقتنده عيسى اناك ظنى او زره
غالب اولان شى حبيبيله واقع اولو) (فهو كلمة الله وهو روح الله وهو عبد الله) پس ظنونك اختلاف حبيبيله
عيسى كلمة الله در جبرئيل كلمة الهى مريمه نفخ ايدوب الله ابديكي حيثيتله وعيسى روح اللهدر وتانى احياء
ابديكي حيثيتله وعيسى عبد اللهدر صورت انسانية بشرية حيثيتله (وليس ذلك في الصورة الحسية البشرية
لا فيه) (وحالبو كه به اختلاف بوجو حكم صورت حسية بشرية ده عيسادن غيرى براحد ايجون بوقدر و براحد
ايجون صورت حسية بشرية ده روح الله وكلمة الله الهى مبي بوقدر عيسادن غيرى وعيساك اناك حقننده واقعه
اولان كلمات براحد حقننده واقعه اولدي زيرا عيسى من غير اب نفخ روح امين الله متكون اولدي وخصا بص
الهية دن اولان افعال احياء اموات وبراء اكه و ابرص كي اندن صادره اولدي وبوجهله روح الله اولد في
جميعي حبيبيله در والاروح امين آنى مريمه نفخ ايتزدن اول احياء اموات ايتزدن اول روح الله وكلمة الله الهى
مسمى ابدي روح من الله وكلمته القاها الى مريم پس جبرئيل روح الهى وكلمة الهى مريمه نفخ ايدوب القا ايددي
وحقيقته روح الله وكلمة الله اولد في بوندن اول اشارت اولندي وشيخ رضى الله عنه في الورد الحسية يددي
مورنى حسية الله قيد ابدي زيرا صورت روحيه ده هر براحد روح اللهدر صورت اسمائية ده دخى هر براحد
كلمة اللهدر) (بل كل شخص منسوب الى ابيه اوصورى لالى النافخ روحه في الصورة البشرية فان الله اداوى

عامده نفعی حیثیتله اسماء اگواندن براسدور وکن حقیقه حقل اسمدر حق تعالی اعیانک وجود
 مراکت عینی اولدیغی اعتباریه زیرحق انسان اولدیغی اعتباریه غیر عالمدر ووب والد اولدیغی اعتباریه دکلدر
 زیرا اله ابدا الهدر مألوه دکلدر ووب دخی ایدر ووب دکلدر و انسان بحر بویتله بحر مر بویت بینده
 برزخیتله بحر بینک عیندر پس انسان اسم کوفی اولغله اسم الهی اولدیغندن شجیب اوله پس انسان سکا
 وجود حقه دلالت ایدر بر برهان اعطا ایلدی یعنی انسان جمعیت کبری و برزخیت عظمی ایل حقل اوضح
 دلیلی وظهر برهانی اولدیغی سکا بیان ایدی پس انسان صورت بشریه سنه و صفات امکانیه سنه نظر
 ایدر ب آنده محلی اولان حقدن سن محجوب اوله (فکن حقدار کن خلاقان کن بالله رحمانا) (شیخ رضی الله
 تعالی عنه انسان کاملان علومیه سن بیان ایدر کد نصکره که الوهیت ووبویت و مر بویت یعنی جامع اولوب
 ظاهری خلق و باطنی حقدور پس انسان کامله خطاب ایدر ووب دبر که سنک انسانیه و برزخیتک حیثیتله سکا
 حقل عینی اولدیغی حقیقت اعتباریه پس سنک حقیقتک اعتباریه جمیع اسماء الهیه سنکله قائمه اوله
 و سکا خلقک عینی اولدیغی حقدور صورت بشریه اعتباریه پس سنک خاقتکله جمیع حقایق و اعیان قائمه اوله یعنی
 سن حقیقتک ایل حقی اول و خلقیه و بشریتکله خلق اول برزخیتک ایل حقله خلقه واسع اولدیغک حینده
 الوهیت مرتبه سنک سنده ظهوری سبیله عموم جودک وسعت رحمتک حسیله جمیع خلقه رحمان اولور سن
 بیت اوله انساندن محجوب اوله دیو انسان ایچون ادعا ایدیکی علوقدرین بویتده انعام ایلدی یعنی انسان
 حقله خلقی جامعدر و حقیقتله جمیع اعیان و اگوانه رحماندر (و غن خلقه منه تکرر و حاور رحمانا) (شویه
 معلوم اوله که حق وجود ایل خلقک غدا سیدر زیر وجود حقله در خلقک قوام بقیاسی و حیاتی شول غدا کبی که
 مستعدیتک قوام بقیاسی و حیاتی آنکله درسته کیم خلق حقلک غدا سیدر اسماء و صفاتک احکامی اظهارد زرا
 خلق ایل متحققه در پس اسماء اعیان معلومه و معدومه ایل متحققه اولور و اسمانک احکامی اعیان کونیه ایل
 ظاهر اولور پس وجود حق وجود انسان کامله کمال اوزره ظاهر اولوب آنکله متحقق اولغله کما خطاب ایدر ووب
 دبر که و حقلک خلقه حقدن غدا و بر یعنی وجود حق ایل جمیع خلقه غدا و براندن اخذ ایدر ب آن تله معطی
 اولدیغک حاله زیر اسن خلقه اعطاء غدا ده حقل نامی و خلیفه می سن پس بویتدیر اوزره سن ضیق عدمه
 کرب واضطر ایدر اولان حقایق کونیه روح اولور سن که وجود حقله آنره راحت ایدر رسن وظایف عدمیتدن
 نور قدم ایل آن تری ترویج ایدر سن و عالم ایچون دخی و رحمان اولور سن لا تقوم الساعة حتی یقال فی الارض
 الله الله ای فیما الانسان الکامل الذی یدکر الله تعالی علی الحقیقه (وما کان الله ابعدهم وانت فیهم و یاخود
 وجود حق ایچون رحمان اولور سن رواج خلقیه کیانیه و نشأت سوریه امکانیه ایل زیر انسان کاملک وجودی
 روحیتله اعیان کیانیه ده و صور امکانیه ده بالقوه اولان رواج ظهروا ظاهر اولور و آنک وجودنه متوقفه
 اولان تجلیات ربانیه آندن محلیه اولور) (فاعطیناه ما یدویه فینا و اعطانا) (وقتا کیم اسماء الهیه نک حضرت
 علیه ده تحقیق و احکام و انار ایل آن تله ظهوری حال عبده اعیانک شوقی حالده اولان استعدادات ذاتیه عینی
 حسیله و اعیان قابله نک قابلیتی حسیله متحققه اولوب ظاهر اولدیه پس اعیانده وجه مخصوص اوزره
 حقل ظهوری اعیان طرفندن و بعد التجلی اعیانک وجودی حق طرفندن اولغله شیخ رضی الله عنه دبر که
 پس برحقه اعطا ایلدن استعداد قابلیتدن شول شیشیکه آنک سبیله حق برده ظاهر اولدی و حق دخی برزم
 ا کا اعطا ایلدی بکمز قابلیت حسیله بره اعطاء وجود ایدی) (فصار الامر مقسوما یا یا وایانا) (پس امر وجود
 عقل اعتباری اوزره ابکی قسم اوزره مقسوم اولدی برزم ا کا اعطاء مر که اعطاء قابلیت و احوالدر که بر عدمه
 نبوغه حالده آنک اوزره ثابت ایدر و دخی آنک بره اعطاسنه که اعطاء وجود در برزم اعیانک مقتضای اوزره
 وجود لازمی اولان کالات و فضائلا درای فصار امر الوجود مقسوما یا باعطاء ثنائیه ایا و اعطائه الوجود ایا یا
 پس ضمیر منصوب منفصله عامل اولان مصدر حذف اولندی و ضمیر آنک مقامنه اقامت اولندی و یاخود
 نه بر بویه اوله فصار الامر مقسوما یا باعطاء الظهور بئاله و اعطی الوجودیه ایا یا پس ضمیر منصوب منفصل
 ضمیر مجرور متصل موضعنه وضع اوزره زرا می اذلفظدر) (فاحیا الذی یدری بیطنی حین احیانا) یعنی انسان
 کاملان فوتمده اولان جمعیت الهیه کمالیه صورتک ظهوری انسانک سعت قابلیتیه و استعدادات حسی و حوالیه

موقوفه (فاذا سویت و نفخت فیه من روحی) قبل التسویه آنده بالقوه اولان جمعیت اسمائیه صورتی کرب
 ایچنده ایدی تسویه نک حصولی قننده ظاهر اولوب اول کربدن خلاص بولور پس شیخ رضی الله عنه دبر که
 شول وجود مطلق که حق صورت اسمائیه سی جمعیتله بنم قننده یعنی بنم عینده و حقیقه قننده عالمدر یعنی حقیقه
 استعدادنده آنی مشاهده در پس بنی احیا ایدیکی حینده بنده بالقوه اولان حق صورت جمعیه سبیله احیا
 و اظهار ایدر یعنی وجود حق مطلق معروف و مشهود اولان انسان کاملک مظهر بنده صورتله ظهوری قننده
 پس قبل التسویه صورت الهیه اسمائیه انسانک استعدادی قوتنده ایدی آنی اظهار ایتکله معروف و مشهود
 اولدی استعدادیک حینده انسانک وجودی تسویه ایدر ووب نفخ روح تجلیله آنی احیا ایتکله آنک باطننده اولان
 حقل صورتی اظم اراید ووب احیا ایدر و آنکله معروف و مشهود اولور و بر وجه دخی بودر که اسماء الهیه نک تحقیق
 و ظهوری حضرت علیه ده عدمیتده نبایه اولان اعیان قابله نک تحقیق و ظهورنه متوقفدر زیرا اسماء الهیه
 اعیانک استعداداتی مر ایا سنده متحققه در پس شول منکله بنم استعدادم فایا ایتده اسماء الهیه فی ادر ایدر
 و عالمدر که اول اسماء ظاهر اولور لا یزیم اصیاعنا زایه الوهیت و ما لو هیت مألوه و مر بویت ایل متحققه اولدیغی کبی
 پس تجلی عذائیه و نفس رحمانی غیبیه ازلده برزم اعیان قابله مره تجلی ایدر ب آن تری اول نفس رحمانیه
 احیا و ایجاد ایدیکی حینده قلمزده بالقوه اولان حق اسماء سبیله احیا و اظهار ایدر سحمان من اودع فاسوته
 سرستی لاهوته الشاقب تم بداتی خلقه ماشیاقی صورته الا کل والشارب) (و کافیه اگوانا و اعیانا و ازمانا) (یعنی
 حق اوله بری ایچادای غزندن اول بر آنک ذاتنده آنک اگوان ازمانیه سی ایدر زرا آنک کوتلک عینی ایدر زرا اول
 و ارایدی و بر بوع ایدر کان الله ولم یکن معه شی و بر حقایق کایه انسانیه مره شون ذاتیه الهیه نک اعیانی و دخی
 حال عدمدن نبایه اولان اعیانی ایدر وجود حق بره مظهر ایدی و اعیانیه تجلی ایدی که بر آنک وجودی مر آنده
 ظاهر ایدر و برحقه ازمان ایدر و ظاهر برزم مظهر با تمزله متقدرا اولدیغندن اوتری وجود مرتبه ده بعضی
 بعض اوزره تقدم ایتکله و بعضی بعضدن متأخر اوله زرا برندن هر متبوع عز و احوالزندن هر ملزوم عز وجودده
 و مرتبه ده و شرفه نایه و لازمی تقدم ایدر پس برحقه ازمان ایدر مظهر بنده تقدم و تأخر در و کذلک ظاهر
 و باطنک عینی اولان حق اگوان ظاهر فی و اعیان باطنیه فی و جمیع دهور و ازمانی محیط اولوب وجه سی آنده
 بجه اولوب جله نک اول عینی اولدقه برزم اعیان غز آنده بجه اولوب آنک عینی اولدیغمز اعتباریه جمیع اگوان
 و اعیان و ازمانک عینی ایدر و یاخود بر ازمانه حقل عینی ایدر زرا جمیع اگوان و اعیان و ازمان حقل وجودنده
 ایدی آنک ظهوری و تنزلی ایچون مراتب اولوب حق اگوان و اعیان و ازمان صورتنده متعین اولدقه بر دخی
 اگوان و اعیان و ازمان صورتنده ظاهر اولوب متعین ایدر پس بر دخی وجود حقله اگوان و اعیان و ازمان
 ایدر و بر وجه دخی بودر که بر غیب حقله و حضرت علیه ده اعیان نبایه ایدر و عالم ارواحده اگوان موجوده
 و سبیده ایدر و سموات و ارض غیوبه نزول ایدر و جمیع منازل سموات و اقلاد کن مرور و منازل غیوب ارضدن
 مثلامعادن و نباتات و حیوان کبی عبور ایدر و ب صورت انسانیه به واصل اولغله نیجه زمان و دهر و غیب حقله
 ایدر و وجوده مذکور اوزره اگوانا قوی کافولنک خبری اولور و یا زردر که لانا قولنک خبری فیه قوی اوله و اگوانا
 قوی تمیز اوزره منصوب اوله یعنی وجود عینده صورت انسانیه کماله ایل ظاهر اولدیغمزده بعض احیاینده
 بر آنده اگوان و اعیان و ازمان بویتدن مستهلک ایدر یعنی وجودات ظاهره و تعینات کونیه اولان اگوان
 و حقایق علیه و اعیان باطنیه مز و ازمان و اوقات وجود حقله مصروفه اولوب صفات و ذوات و جمیع اوقات
 وجود حقله مستهلک ایدی و حق تجلیات ذاتیه و اسمائیه ایل برزم فلو برزمه تجلی ایدی و کندی وجود مزندن برزم
 خبر بر بوعیدی و بوند نصکره واقع اولان بیت و وجهه دلالت ایدر و بوند اشارت و اردر که بر حقایق کونیه مر
 و اعیان نبایه مر ایل قبل الوجود ازمان غیر معروفه ایل وجود حقله مندرج و مندرج اولدیغمز که بعد الوجود
 وجود حقله غیبو بیت و استهلا کز حسیله ازمان متطاو له ایل آنده غائب اولور ز پس وقتا کیم اعیان کمال ایدا
 صفات و ذواتله حقل استهلا کنده و تجلیات ذاتیه نک مظهر یتنده دائمه و قائمه دکلدر و ظاهر ایدر اوتری
 و نقوس بشریه فی کمال و تکمیل ایچون صفات بشریه به تنزل ایدر پس شیخ رضی الله عنه ایدی) (و پس
 بدایه فیما وکن ذالک احیانا) (و حالو که بوحال برده دائم دکلدر یعنی صفات و ذواتله برحقه مستلک اولوب

حقیقت خفیه از اوزره داناغالبه دکادر وکن بوغلبه بهض احیانده واقع اولور (لی مع الله وقت لم یسعی فیه غیر الله قال زین العابدین رضی الله عنه لانا وقت یکو تنافیه الحق ولا تکونه و بوانسانک حقیقتی آنک خلقیتی اوزره غلبه آیدیکی زمانده در زیر حقیقت انسانی مقتضاسنک خلافتی در زیر انسان خلقه قدر بحر امکان ایل بحر وچوب بیننده در طرفینه نظری علی السویه در حقیقت خلقیت بیننده جمع ایل جمع واطلاقدن دانا مطلقه در انکچون دانا محلی ذاتی مظهرنده استهلاکده اولوب وجود حقه حق محض اولوق یوقدر تا کیم انسان کامل مظهرنده اولان تجلی تقلص کلیله اصلنه متقلص اولیه و بسبب ظهور و اظهار و وجوب شهود و اشهاد اولان مظاهر انسانیته ده زوال و انقطاع لازم کلیه (امدی) شویه معلوم اوله که هر عصر ده اولان انسان کامل عبودیت ذاتیه وخلقیه کامله ایل و ما الوهیت و مر بوبیتله دانا حضرت الوهیت و ربوبیت و حقیقتیه مقابلدره و کذلک خلافتیه و جمیع اسماء الهیه ایله تحقق جهتیه آند اولان معنای الوهیت و ربوبیتله حضرت کون و خلقه مقابلدره امداد ایل و آنک واسطه سبله عالمه واصل اولان فیض ایل والا خلیفه اولوزدی پس انسان کامل طرفیندن بر سبله اکا مقابل اولان حقیقت وخلقیه و اسعده و حقیقت وخلقیت بینتی جمع ایل متکله حضرت اسمائیه دن اولان جمیع الهیه و مراتب خلقیه اولان حقایق کیانییه به مقابل و محاذیدر و کذلک انسان آنک اول اطلاقله که آند تعیین حق و تعیین خلقیه اصلا انحصار یوقدر حقل جانبیه محاذی و مقابلدر پس بوجه اوزره دانا حق و دانا خلقدر و حق ایل خلقی جامع و حقه خلقدن بر شیله متعین اولورن مطلقه آند ظاهر اولان رب اعلی اولدینی کبی پس بوزوق اوزره و لیس بدائم فینا بومعنایه اولور بر حقه خلق بینتی تعیین ایله لاتعین بینتی جامع اولدیمز حقیقتیه حقیقت بزم اوزره دانا دکادر یعنی بعض احیانده اطلاقده مجموع اولور و بعض احیانده اطلاق و تفسیر بیننده جمعه متحقق اولور و نماید علی ما ذکرناه فی امر الفتح از روحانی مع صورة البشر العنصری و بشر عنصری صورتیه نفخ روحی امر ندیم بزم ذکر ایتدیکم زبینه دلالت ایدن شیندندر یعنی روح امین بشر عنصری صورتیه و متکمل اولوب عیسایی مریمه نفخ ایتدیکم عید آنک جسمی تسویه سی و آنک صورت بشریه سی نفخ روحیه مندرجه ایدی ذکر ایتدیکم زبینه دلالت ایدن شیندندر) (ان الحق وصف نفسه بالنفس الرحانی و لا بد لکل موصوف بصفة ان تتبع الصفة جمیع منصوب علی النظرية) (ما استلزمه تلك الصفة و قد عرفت ان النفس فی المتخلف ما استلزمه) (تحقیق حق تعالی کندی نفسی نفس رحانیله وصف ایلدی یعنی لسان و رسول علیه السلام ایله انی لاجد نفس الرحمن من قبل الین قولیه و حالبوکه هر بر و موقوفه لایددر که بر صفتله موصوفدر که صفت تابع اوله اول صفت مستلزمه اولدینی شینک جمیعندم یعنی هر بر موصوف ایچون لازم و که آنک صفتی مستلزمه اولدینی لوازم و تابعی اولدینی مستلزمه اوله برابر شینکه بر شیتی مستلزم اوله البته آنک و تابعی دخی مستلزم اولور و اول شینک و تابعی اکا نسبت اولور و سن یلورن که تحقیق متقدمه نفس نه شیتی مستلزمدر یعنی نفس انسانیته نفس نفخی مستلزمدر و عدم نفس فتنده باطننده اولان کرب و اضطر ایدن تفسی مستلزمدر و نفس انسانی قبلک باطنندن مخارج حروف اولان جمیع مقاطع اوزره ممتده اولوب هر بر قطع حسیله حروف معین اولدینی مستلزمدر پس نفس حروف و کلمات صورتک و حروفک مستعمله و مسفله من مستلزمدر و کذلک کلمات عامل و معنویان دخی مستلزمدر پس نفس الهی دخی کذلک نفخی مستلزمدر و اعیان حکماک عدمده شوقی حالنده عدم نه و رزندن ناشی اولان کربدن رحان ایچون تفسی مستلزمدر و کذلک نفس رحانی تعیین اولک باطنندن مراتب الهیه و کونیه اوزره آنک امتدادی فتنده و هر مرتبه ده مرتبه حسیله حروف الهی و حروف کونی اولدین و جمیع مراتبه اولان تعینات من حیث احادها حروف و من حیث ترکیبها کلمات اولدین مستلزمدر و کذلک حروف عالییه و فعاله و مؤثره بی که اسماء صفات الهیه در حروف سافله و متفعله و متأثره بی که تعینات کونیه و صفات خلقیه در مستلزمدر و کذلک کلمات الهیه و کونیه بی دخی مستلزمدر پس نفس رحانی فواعل اسمائیه و قوالب کونیه جمیعینک احدیتدر و اسماء الهیه بینیلد انار لیه بینتی و فعل و انفعال بینتی جامعدر و روحانیت و جمعیاتی حاریدر زیرا نفس رحانی مراتب حسیله وجودی فایضدر و جمیع موصوده متعیندر) (فلذلک قبل انفس الالهی صور العالم فحولها کالجواهر الهی و لانی و لیس الاعین

الطبیعیة) یعنی وجه مذکور اوزره نفس رحانی صور حروف و کلمات الهیه و کونیه کثرتی مستلزمدر و مستلزم اولدینندن اوتری نفس الهی صور عالمی که وجودات اکواندر قبول ایتدی و صور عالم نفس الهیه متعینه اولدی پس نفس الهی صور عالم ایچون جوهر هیولانی کبیدر عالمک صور مختلفه سی ایچون و حالبوکه نفس الهی صور عالم مستلزم اولدینی شیتی طبیعتک عینیدر و غیره دکادر زیرا صور عالم طبیعتده ظاهر در و صور طبیعتیه بی طبیعت فعاله در و طبیعتک مافوقنده اولان صور حسییه و وجودیه بی که طبیعتیه مضافه دکادر طبیعت اعطا ایدر و حالبوکه خارجده آنک وجودی یوقدر پس نفس الهی مستلزم اولوب حاوی اولدینی صور کربک صور اسمائیه الهیه فعاله اولسون و کربک صور کونیه انفعالییه اولسون طبیعتده ظاهره و متکونه در و طبیعت اول صوری قابله در زیرا طبیعت اسماء مؤثره ایچون انشی کبیدر ذکر ایچونکه امر تکوین طبیعتده طاهر اولور قال الشیخ رضی الله عنه فی الفصل الحادی عشر من الباب الثامن والتسعين ومائة من الفتوحات المکیه فنفس الرحمان لا یزال متوجها والطبیعة لا تزال تسکون صور الالهة النفس حی لا یستعمل الامر الالهی اذ لا یصح التعطیل پس نفس رحانی مستلزم اولدینی صور الهیه و کونیه طبیعتده ظاهره و متکونه اولدینی اعتبار اوزره طبیعت منفعله در و ماده غائییه در صور اسمائیه طبیعتیه ایل ظاهره و باطنیه طبیعت انارک فاعلی اولدینی اعتبار اوزره طبیعت حقیقیه الهیه فعاله در و جمیع صور فاعلییه اسمائیه بی و انفعالییه خلقیه بی نفس رحانی قبول ایدوب انار ایچون جوهر هیولانی کبی اولدی پس طبیعت حقایق کبری حقیقتندن حقایق فعلیه الهیه و حقایق انفعالییه خلقیه جمیعینک احدیتله مستلزم اولان نفس رحانیینک عینیدر نفس رحانی باطن و طبیعت ظاهر در پس یوقدر اوزره و لیس قولنک اسمی اولان ضمیر النفس الالهی قوائمه دخی راجع اولوق جائزدر ای و لیس النفس الالهی الاعین الطبیعة پس حق تعالی نفسی نفسله و صفای نفسی نفسک جمیع لوازمیه آتی و صفای تفسیر نفخ و تفسیر کبی و حروف و کلمات الهیه و کونیه صورتیه ظهوری کبی که طبیعتده ظاهره اولان صور در و انارک لاجله سندن صورت عنصریه در که نفخ روح ایچون روح امین اول صورتیه متکمل اولوب مریمه ظاهر اولدی و اول صورتیه عیسایی نفخ ایتدی (فالعناصر صورة من صور الطبیعة وما فوق العناصر وما تولد عنها و افعالها من صور الطبیعة) (پس عناصر طبیعتک صورتندن بر صورتدر یعنی مرکز ارضدن سماء اولی به و ارضه ارض و ماء و هو و اوانار و بونارک ایچنده متولد اولان صور کربک جسمانییه اولسون و کربک روحانییه اولسون بونک مجموعی اولان صورت نوعیه کایه نفس رحانی مستلزم اولوب طبیعت اوزره افاضه ایتدیک صور طبیعتندن بر صورتدر و عناصرک فوقنده اولان شیتی و عناصردن متولد اولان شینک فوقنده اولان شیتی پس اول دخی شیه کذلک صور طبیعتندر یعنی عناصردن متولد اولان سموات سبعلک صوری فوقنده اولان صور روحانییه دخی صور طبیعتندر (وهی الارواح العلویة التي فوق السموات السبع) و عناصرک فوقنده و عناصردن متولد اولان سموات سبعلک فوقنده اولان صور سموات سبعلک فوقنده اولان ارواح علویه در پس آنار دخی عناصر کبی صور طبیعتندن بر صورتدر زیرا نفس رحانی طبیعت اوزره افاضه ایتدیک صور طبیعتیه در و اول ارواح علویه عرش و کرسی کبی و آنارک مافوقی اولان عقول و نفوس مجرد کبی (واما الارواح السموات واعیانها فهي عنصریه فائهم من دحان العناصر المتولد عنها) و اما سموات سبعلک ارواحی و آنارک اعیانی پس آنار عنصریه در زیرا تحقیق آنار عناصرک دحاننددر که عناصردن متولددر) فی الحدیث انها خلقت من دحان العناصر وقال تعالی (ثم استوی الی السماء و هی دحان) (وما تکون عن کل سماء من الملائكة فهو منها فهم عنصر یون) (وهر سمادن ملائکه نوعندن تکون اولان نوع پس اول سمادندر و آنک طبیعتی جفیندندر پس سموات سبعلدن متکونه اولان جمیع ملائکه عنصر یوندر زیرا سموات عنصریه در یوقدر اوزره مناضری عن کل سماء قولنه راجع اولور و عناصره دخی راجع اولوق جائزدر یعنی سموات سبعلک کایسندن متکونه اولان ملائکه بر نوع عناصردندر زیرا سموات عنصریه در پس آنار دخی عنصر یوندر و هر سمادن متکونه اولان ملائکه اول جمعیات طبیعتی جفینندن متکونه اولوب آنک عماری و سکاکی اولان ملائکه در شیخ رضی الله عنهم یوننده مذهبی یودر که سموات سمع عنصریه در و هر سمادن متکونه اولان ملائکه دخی عنصر یوندر و ملائکه سمواته فئاتر ایدر و عناصر و سمواتک فوقی صور طبیعتیه در عرش و کرسی کبی

و آنرا طبیعتی جنسندن متکونه اولان ملائکه به فنا و حرق و التیام بطریق ایجاز و مذهب صوفیه و اهل
 شرع و حکماء اسلامین و قدما و اشرافیندن جمیع غیر بونک اوزره در (و من فوقهم طبیعتیون و اهلها و صوفیه
 الله بالاخصاص اعنی الملا الاعلی لان الطبیعة المتقابله) و عنصر بونک فوقنده اولان طبیعتیون در که آنرا
 حرق و التیام توجه ایجاز و ارواح علویه که سموات سبعه فوقنده در طبیعتیون اولان قدرندن اوتری الله تعالی
 آنرا یعنی ملا اعلائی اختصام الله وصف ایلدی (ما کان لی من علم بالملا الاعلی اذ یختصمون) قولنده زیرا
 طبیعت متقابله در حرارت و برودت کبی پس ملا اعلی بیننده اولان اختصام طبیعتیون اولان تقابلدن منتشی
 اولور ایچون آنرا اختصام الله وصف اولدی و طبیعتیون تقابل آنک حقایق اربعه سندن لازم کور و بر اذات
 طبیعت ذات معقوله در حقایق اربعه اولان حرارت و برودت و یسوت و رطوبت و جمیع در زیر طبیعت
 الهیه مرتبه سنک ظاهریدر که ارکان الوهیت اولان حیات و علم و ارادت و قوت و جمیع در که حیات حرارت
 ناظر در و علم برودت ناظر در و ارادت یسوت ناظر در و قوت رطوبت ناظر در پس اگر چه کیم رطوبت برودتدن
 و یسوت حرارتدن منتشیه در و لکن حرارت یسوت عینی و یسوت دخی حرارت عینی دکلر پس طبیعتک
 نفسی من وجه حقایق متضاده نیک و جمیع در و ایجاد امرندن اوتری طبیعت حقایقک بعضی بعضی اوزره
 ظاهر و غالبدر پس بواعتبار اوزره تقابل طبیعتک کندی ذاتده و اتغ اولور و طبیعت الوهیتک ظاهری
 اولوب الوهیتک ارکانی اولان آنک صفات اربعه سندن دخی تقابل موجوددر و کذلک نفس روحانی مستلزم
 اولدی جمیع اسماء الهیه متقابله زحیم و منتقم و مغرور و مدلل کبی طبیعتده ظاهر و متعینه اولور پس طبیعتده
 تقابل اسماء متقابله دن ظاهر اولور (والتقابل الذی فی الاسماء الالهیه الی هی النسب انما اعطاه النفس)
 و شول تقابل که نسب عدمیت اولان اسماء الهیه بیننده واقعدر آنی نفس روحانی اعطا ایلدی زیرا اسماء
 نسب عدمیت و معانی علمیه اولدی اعتبار اوزره آنرا در تقابل یوقدر زیر اجزای برودت و سواد و یاض
 عطلده و ذمه در آنرا متقابله دکلر و اسماء بیننده تقابل اسماءک صوریه ظاهر در که نسب اسماءیه نیک
 حقایق نفس روحانی اول صوریه متعینه در یعنی نفس روحانی بدو ع و جدندن فواعل و قوایل متضمن
 اولدی حلاله حضرت اسکانده اولان اعیان معدومه اوزره منبسط اولوب هر عین و هر مرتبه حسیله متعین
 اولدده مختلف اولور پس نفس روحانی نسب اسماءیه عدمیه به اعطاء وجود ایدکده صور اسماءیه بیننده
 ظاهر اولان تقابل نفس روحانی طرفندن واقع اولور زیر اظهر و نفس روحانی طرفندن در لکن نفس روحانی
 فواعل و قوایل بیننده تقابل متعین دکلر نفس روحانی فواعل و قوایل هیولی کبی جمیع فواعل و قوایل آنده
 روحانی الوصفدر تقابل نسب معدومه اولان مرایاه اعیانده نفس روحانیک نظری و تعینی حسیله ظاهر
 اولور و لکن نفس روحانی اعطا ایدکی تقابل حضرت الهیه اسماء الهیه نیک نفس روحانیک تعینی قنده در
 (الانری الذات الخارجة عن هذا الحكم کیف جاء فیها المعنی عن العالمین فلهذا خرج العالم علی صورته من
 اوجد هم و لیس الانفس الالهیه) (آمدی شویله معلوم اوله که نفس روحانی ایچون مراتب حاصله در مرتبه کیم
 کایک اولنده ذکر اولددر بر مرتبه بودر که نفس روحانیک قلب تعین اول غیبنده اجالی و اندام مجید و یون نفس
 روحانیک لاتعینی و اطلاق واحدی مرتبه سید و بر مرتبه تعین اولک باطنندن انبعاثی و امتدادیدر مراتب
 غیبیه الهیه دن بر مرتبه ایل تعین و بر مرتبه تعین اول ایل آنک تعینی مرتبه سید و بر مرتبه تعین اولده
 بر زحمتی و هر تعین ایل لاتعینی یعنی جمیعیدر زیر نفس روحانی تعین ایل لاتعینک عینیدر و ظاهر و باطنک
 عینیدر زیرا تعین اول ایل متعینه اولان عین باطنه در و تعین دخی ظاهر در القلب ایل همزه کبی و بر مرتبه تعین
 اولدن آنک امتدادی و سائر مراتب حریفه غیبیه ایل تعین مرتبه سید و پس نفس روحانی تعین اولک باطنندن
 امتداد اولدده وحدانی الثعب ممتاز اولور حروف و کلمات الهیه نیک احدیتی اولدی حلاله و نفس روحانی مراتب
 الهیه و کونه اوزره امتداد اولدده حروف و کلمات الهیه و کونه آنده آنکه متعینه اولوب ظاهر اولور پس
 مرتبه اولی ده نفس روحانی ذات احدیه نیک عینیدر زیرا آنده مجمل و مندر جدر و هنا وجود متعین دکلر
 پس اول مرتبه ده ذات احدیه نفس روحانی غنا الله وصف اولور زیرا بر شئی کندی نفسندن غنا الله وصف
 اولور و سائر مراتبه نفس روحانی ذات احدیه غنیه در زیرا کثرت اسماءیه و خلقیه بی متعیندر پس شئی

رضی الله تعالی عنه در که نفس روحانیک بحکمندن خارجه اولان ذات احدیه بی کور و مره پس که آنک
 حقلده عالمیندن غنائیه وارد اولدی پس عالمیندن غنائیه نفس روحانی غنا در زیر انفس روحانی عالمینک
 اصلیدر پس بوندن اوتری اعیان عالم آنرا موجودی صورتی اوزره حقلدی و حال بود که موجود عالم نفس
 روحانی در غیر دکلر پس عالم نفس الهی صورتی اوزره فواعل و قوایل جمعی اوزره ظاهر در و یوقدر
 اوزره ایس شعری من قوائمه راجع اولور و عالمه دخی راجع اوقای جازدر یعنی عالم صورت موجود اوزره حقلدی
 و حال بود که عالم نفس الهی در غیر دکلر و اوجدده قولنده ضمیر منصوب علی طریق التغلیب اعیان عالمه
 راجعدر (فما فیهم من الحرارة علانفس الهی) فواعل و قوایلدن کیمیات متضاده بی جامع اولوب آنرا ایل ظاهر
 اولدده پس شول شیکه نفس الهیه حرارتدن واقع اوله نفس الهی آنکه صور اسماءیه ربانیه فواعلده
 عالی اولوب جهت علوده متعین اولور (و ما فیهم من البرودة والرطوبة سفلی) (ودخی شول شیکه نفس الهیه
 برودت و رطوبتدن واقع اوله نفس الهی اجزاء عالمین اولان صور کاینیه ده سافل اولوب ظاهر اولور) (و ما فیهم
 من الیوسة ثبت ولم یترزل فالرسوب للبرودة والرطوبة الاتری الطیب اذا اراد سقی دواء لا حدی نظری فاروره
 مانه فاذا را رسوب علم ان النضج قد کمل فیه الدواء یسرع فی النضج و انما یسر سب رطوبته و برودته الطبیعیه)
 و شول شیکه نفس روحانیک یسوتدن واقع اوله نفس روحانی آنکه ثابت اولدی و متزلزل اولدی پس رسوب
 برودت و رطوبت ایچون مخصوصدر سن طبیعه نظر ایجاز پس که تحقیق طیبیتک بر کسینه به دوائی
 ایچور ملک دیلسه آنک صوبی فارورده سنه نظر ایدر پس یقینک صوبی کورسه که رسوب ایددی عالم اولور که
 تحقیق نضج کامل اولدی و نضج اطباءک قنده اندفاع ایچون ماده نیک تمی و استمداد ایدر و اندفاعک حصولی
 رطوبتله اولان سیلان ایل و برودت ایل اولان تنزل و تسفل ایل در پس طیب اول مرینه دوائی ایچور در که
 دوائی نضج و اندفاعده مسرع اوله یعنی مرینی صحتی ظفرده مسرع ایدد مرینی سرعت اوزره صحیح اوله و شخص
 مرینک من اخی بارد و رطوب اولدده فارورده صوبی آنک رطوبت و برودت طبیعه سنه در زیر
 رطوبتله سیلان و برودتله نزول حاصل اولور پس طبیعت مرینه رطوبت و برودتله قدر حاجتدن زیاده اولان
 شئی دفع ایدر و یسوتله آنک لابدی اولان شئی تثبیت ایدر پس رسوب برودت امکانیه ایچون در زیر انفس الهی
 مرتبه الوهیتده تعین اولک باطنندن نور وجودی و فیض جودیه منبسط اولدده تعین اول جامع اولدی بی اشیایی
 حاوی و حضرت امکان جودنده اولان حقایق فعل انفعالی جامع اولدی حلاله پس عین نفسده اولان قوایل
 مظهریه نیک برودتی آنی تعین و تقیید و تعین ایدر بر عین نفسده فاعل و قابل موجوددر پس فاعل صفت حرارتله
 و قابل صفت برودتله ظاهر اولور پس بویچار معنوی و نوریه صور عائله متعینه اولور پس نشی و عانی ظاهر
 اولور و آنده نکره نشی نفسی ایچار فلاه اوزره امتداد اولور بری علوی و بری سفلی و بری وسطی و جمعی واحدی
 و برزخیدر و عین نفسده جمیع حقایق فعلیه و انفعالیه متعینه اولور پس عنائین صورتی یعنی عنائین ایل عناه
 مربوط صورتی ظاهر اولور پس نفس متعالیه جمیع حقایق الهیه مؤثره بی فعاله نوریه متعینه اولور صور
 الهیه نوریه و تعینات وجودیه حقایق ایل پس شئی رضی الله عنه فیا فیهم من الحرارة علا قوایل حقایق الهیه
 مؤثره فعاله نوریه به اشارت ایدر و سنه امتداد اولان نفسده که حقایق مظهریه انفعالیه اوزره منطوبیدر
 جمیع حقایق خلقیه متأثره انفعالیه متعینه اولور صور کاینیه و تعینات وجودیه امکانیه ایل پس نشی کونی
 و عالم خاقی منتشی اولدی و شئی برزخی عنائین بیننده برزخی اعتباریه و حقایق الهیه مؤثره فعاله بی و حقایق
 خلقیه متأثره انفعالیه بی جامعدر و بر مرتبه متعین اولان انسان کاملدر پس نفس الهی حقایق الهیه
 اسماءیه بی و حقایق خلقیه مظهریه بی و سائر صفات متقابله بی مستلزم اولوب الهیت مرتبه سنک ظاهری اولان
 طبیعتده ظاهر اولدده زیر ابرو مرتبه ده نفس الهی باطن و طبیعت ظاهر اولور پس نفس الهیه طبیعت
 بیننده ازدواج حاصل اولوب شئی واحد کبی اولور زیرا نفس روحانی مستلزم اولدی بی اسماء الهیه و صفات خلقیه
 صوری که متقابله در طبیعتده ظاهر اولور و طبیعت دخی اول صورتی نفس الهیه وجه مخصوص اوزره ظاهر
 ایلدی (ثم ان هذا الشخص الانسانی بمن الله تعالی طبیعتیه و عاده و ما متقابله و ان کان کتائیده بمننا
 و لا خفاء بینهما من الفرقان) یعنی شئی رضی الله عنه طبیعت متقابله اولدیغ و اسماء الهیه بیننده اولان تقابل

نفس و جانیدن اولدیندن کرایند کد نصره نفس رجائی مستلزم اولدینقی فواعل اسمائیه ایله قوایل مظهریه
 یئنده برزخیتده متعین اولان انسان کامل ییدن متقابلین ایله مخلوق اولدیندن و نفس رجائی متعینه اولدینقی
 تقابل انک خلقنده ظاهر اولدیندن ذکرا یدر یعنی طبیعتده اولان تقابل ایله اسماء یئنده اولان تقابل
 تحقیقده مکره تحقیق بوشخص انسانی نلک طبیعتی الله تعالی ابکی بدیده تعین ایلدی ان الله خلق آدم علی صورته
 و خلقه علی صورة العالم یعنی الله تعالی آدمک طبیعتی بدیعنی اولان صورت الهیه اسمائیه فعلیه ایله و بدیسری
 اولان صورت امکانیه مظهریه انفعالیه ایله تخمیر ایلدی و حقیقتی بدی متقابلیتاندریه الهیه و کونیه و اسمائیه
 و مظهریه و فعلیه و انفعالیه اولدینقی اعتباریه و بالجله صورت حق و صورت عالم اعتباریه متقابلیتاندریه قال
 الشیخ رضی الله عنه فی الحکمة الادمیه فی حق خلقه تعالی آدم بدیه و ماهو الاعین جمعه بین الصورتین صورة
 العالم و صورة الحق و هما یدل الحق و کبریه کیم ربک ابکی بدی معاین واقع اولدیه پس بدین یئنده فر قانندن
 اولان شیده حقا یقودر یعنی اگرچه کیم ربک بدی معایند رید یعنی بین اولدینقی ظاهر در بر این قوت در و صورت
 الهیه اسمائیه فعلیه مؤثره در ایجاد و اظهار ایچون قوت صاحبیدر و بدیسری دخی عیندر زیرا اسماء الهیه
 فعلیه مؤثره متعینه اولنر الا نلرک متقابل سنده اعیان کونیه انفعالیه مؤثره ایله اولان مباشرتدن اوتری یعنی
 بدی قوایل کماضاه اولان بدین ایله آنک ایجادنه مباشرت ایتد یکنندن اوتریکه اول مباشرت جناب الهی به
 لایقه در و اول مباشرت اسماء متقابل ایله آنک ایجادنه توجه در و یا خود نفس الهیه محموله اولان فواعل و قوایل
 صورتک جمیعینک صورته آنک ایجادنه توجه ایدوب انی ایجاد ایتد یکنندر و الله تعالی آدمک ایجادنه بدین ایله
 مباشرت ایلدی بونوع انسانی به واقع اولان عنایتندن اوتری یعنی بدین ایله خلق ایتدی بونوع انسانی بدی
 واحد ایله مخلوق اولان سائر مخلوقات اوزره تفصیل ایدوب اکا تعظیم و تکریم ایلدی پس بدین ایله مخلوق اولان
 آدمه سجوددن ایلدین کسینه به ابدی سنی نه شی متع ایلدی سجده ایتد یکندن شول کسینه به کبر انی بدیتله
 خلق ایتدم را کاسجده ایتدی سکا امر ایتدم استکباری ایتد شول کسینه اوزرینه که سنک مثلک در یعنی سنک
 کبی عنصردر و یا خود من عنصردن عالین اولان ملائکه دخی اولدک که انلر آدمه سجده ایله ما مور اولدیلر
 و حالبوکه من عالین دن دکل سن بلکه آنک کبی عنصری سن انک اوزره استکبار ایدو جلت سنده بر حال بوقبر
 پس آدمه عنایتندن اوتری حق تعالی لمن خلقت بدی قوایل اکا تعظیم و تکریم ایدوب اکا سجده ایتد یکنندن
 امتناع ابدن بابسی قویج ایلدی (و یعنی بالعالین من علا یذاته عن ان یكون فی نشأته النورية عنصرا یا وان
 کان طبیعیا) و حق تعالی نلک عالین ایله مرادی شول من در یعنی ملائکه دن شول نودر که اول ذاتیه عالی اولدی
 نشأت نوره سنده عنصری اولدین و اگرچه کیم طبیعتی اولدیه ملائکه عالین سجات جلال ذاتیه مهیه اولان
 ملائکه درک نشأت نور ایتلر نده احکام و جوب احکام امکان اوزره غالبه اولوب خالقیتلری جهتی حقه فانیه
 اولغله حقدن غیر کسینه بی بیلر و آدمک مخلوق اولدیندن و ملائکه دخی اکا سجده ایله ما مور اولدیلر
 بلزلر (خافض الانسان علی غیره من الانواع العنصرية الایکونه بشر من طین فیه و افضل نوع من کل ما خلق
 من العناصر من غیر مباشرة) (پس انسان انواع عنصریه دن آنک غیر اولان نوع اوزره فاضل اولدی
 الا طیندن بشر اولسیه یعنی طیندن آنک خلق و ایجادنه حق تعالی بدین ایله مباشرت ایتد یکنندن اوتری
 پس انسان من غیر مباشرة عناصردن مخلوق اولان نوعک افضلیدر یعنی خلقنه بدین ایله مباشرت ایتدی
 جمیع کائنات عنصریه دن افضلدر زیرا بدی اسم واحد ایله یعنی اسم واحد ایله آنلر خلقنه مباشرت در و انسانک بدین ایله
 خاق متقابلات و مقابلات جمعیله واقعدر که اسماء صفات الهیه دن و مظاهر کونیه و قوایل امکانیه دن
 بر صفت یوقدر الا نلک مظهر بت کلیه سنده متحققه در) (فالانسان فی الرتبة فوق الملائكة الارضية والسمائية
 و الملائكة العالون خیر من هذا النوع الانسانی بالنسبة الالهی) (پس انسان مرتبه ده ملائکه ارضیه نلک
 و ملائکه سماویه نلک فوقنده و زیرا بدی نلک مباشرتله مخلوقدر و ملائکه ارضیه و سماویه نلک خلقی ید واحد نلک
 مباشرتله مخلوقدر و واقعدر و ملائکه عالون بونوع انسانیدن نص الهیه خیر لودر یعنی انسان حیواندن
 زیرا بونوعک حقیقی خلقنده و نوربسی ظلمتده مستهلکدر و بونلر کندی نفسله ظاهر در و نص الهی
 (ام کت بن العالین) قوایلدر که بونلر خلقینقی حقیقده مستهلکدر پس خلق و ظلمتک حقیق و نور یئنده

استلکان و حقیقتک نشسته لنده غلبه سندن اوتری ملائکه عالین بونوع انسانیدن که بونلر عکسی اوزره اوله
 خیر لودر اما مرتبه انسان کاهله نسبت ایله که صورت حق اوزره در نوع انسانی غلبه خلقیه اعتباریه درجه
 کالندن ساقط اولدینقی کبی ملائکه عالین که سجات وجه حقه مهیه در آنلر دخی درجه کمال انسانی
 الهیه دن ساقطه در زیرا آنلر جمال ایچره جلالک مظاهر یدر صورت الهیه جمعیه اسمائیه نلک مظهری دکدر
 پس مظاهرک اشرف و اکرمی صورت الهیه جمعیه اسمائیه ذاتیه نلک مظهری اولان انسان کاملدر که خاقیت
 و حقیقت انده بری برینه غالبه دکدر جهتیئنده آنلک مظهری علی السویه در طرف واحد ایله آنلک مظهری
 طرف آخر ایله اولان ظهورندن اولی دکدر ظهور و اظهار و شهود و اشهاد ایچون طرفینک حکمی انکله
 قائم و برزخیت کبری ایله اول طرفین یئنده دایمدر و طرفینی جامه بدر بلکه صفات بشریه ده و قالب
 عنصریه اولان انسانک ملائکه مهیه کبی خلقینقی حقیقده مستهلک اولغله مظهر یئنده آنلر دخی خیر لودر
 زیرا ملائکه ده صفات بشریه یوقدر و بونلرک بعضیسی صفات بشریه یی حقیقده محو ایتد کده جمیع
 صفات الهیه به مظهر اولغله مستعد اولور و ملائکه مهیه وادی غیر ذی زرعه آنلر مخصوصه اولان
 اسمادن غیریه آنلرک قابلیتلی یوقدر پس ملائکه عالین انوار جمال ذات حقه مهیه اولغله و نشأتلری
 نوریه و طبیعیه اولغله نشأت عنصریه آدمیه دن اولی ذر و اما نوع انسانیدن بر شخص ملائکه مهیه کبی
 سجات جمال حقه مهیه و مستلک اولدق نصره صورت اسمائیه الهیه به مظهر جامع اولدقده که اول صورت
 اول جمیع اوزره ملائکه مهیه ده مظهر دکدر پس اول شخص اعلی اولور (لقد خلقنا الانسان فی احسن
 تقویم) شیخ رضی الله عنه فتوحاتده یوز طفسان سکرتی بایدو اون برنجی فصلده ملائکه آدم اوزره
 اشرفیتی حقه دیدیکه والنسب الموجب للمشورة کون الحق له وجه خاص فی کل موجود لا یكون بغیر ذلک
 الموجود فقیل یلنی الیه الحق سبحانه فی امره الا لایقینه لمن فواعلی منه طبقة کتعلیم الاسماء لادم مع کون الملائکة الاعلی
 عند الله اشرف منه ومع هذا فکان عند آدم ما لم یکن عندهم وقد ذکرنا فی هذا الکتاب ذیل تفصیل الملاء
 الاعلی علی اعلی البشر اعطانی ذلک الدلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم فی رؤیایا قبل تلک الرؤیا ما کنت
 اذهب فی ذلک الی مذهب جله واحد انتهی کلامه) پس شیخ رضی الله عنه بوکلامه ذکر ایتدی بکی ملائکه
 مهیه نلک آدم دن اشرفیتی وجه مذکور اوزره آنلرک خلقینقی حقیقده مستهلک اولوب نفوسلری وجه حقه
 فانیه اولغله و ظلمات طبیعیه و عنصریه و صفات بشریه و خلقیه آدمه مظهر اولغله در زیرا آدم وقت اولور که
 صفات بشریه نلک حکمی انده صفات الهیه اوزره غالبه اولغله حقدن محجب اولور و ملائکه مهیه ده صفات
 خلقیه مظهره در آنلرده احتجاب یوقدر و اعتبار اوزره اشرف اولور مطلقا اشرف دکدر و الا مظهر کل
 و صورت جمع و اصل اولان انسان کامل برزخیه کبری حقیقیله و مرتبه کالندن اکلیته رجوی و عبودیت
 نامه مقامنه تنزلی و ذات حقه استلکان حسیله (واقدر کما یبای آدم) جمله دن اکرم و افضلدر کنت کنز الخفیا
 فاحیث ان اعرف نخلقت الخلق لا اعرف) خلقک ایجاد و خلقته محبت الهیه ذاتیه توجه ایتد کده خلقندن
 علت غائیة عالم و معرفت الهیه ذاتیه آدم ایله حاصلدر و سائر مخلوقات علویه و سفلیه باتبع مخلوقه در پس
 محبت الهیه ذاتیه بالا صاله آدمک خلقنه توجه ایدوب معرفت الهیه جمعیه و عبادت ذاتیه انکله حاصل اولوب
 جللا و استجلاله کالی الهی انکله حاصل اولغله آدم مکرمدر خصوصاً آدمک ذاتی توبه نلک وجودی فتمده کماله
 منضجدر و اسماء کثیره ایله حقل تجلیستی موجبدر) (فن اراد ان یعرف النفس الالهی فالیعرف العالم فانه
 من عرف نفسه فقد عرف ربه الذی ظهر فیه ای العالم ظهر فی نفس الرحمن الذی نفس الله تعالی به عن الاسماء
 الالهیه ما تجده من عدم ظهور آثارها بظهور آثارها) (پس شول کسینه که نفس الهینک معرفتد بیلدیه پس
 اول کسینه عالمی ییلسون زیرا بر کسینه که نفسی عارف اوله تحقیق شول ربی عارف اولور که عالم انده مظهر
 اولدی یعنی عالم شول نفس رجائنده ظاهر اولدی که الله تعالی انکله اسماء الهیه دن تفسیس ایلدی شول
 کربی که اسماء الهیه یی مشاهده ایدردی آثارینک عدم ظهورندن اسماء الهیه آثارینک ظهوری سبیلده یعنی
 شول کسینه که نفس رجائی به عارف اولقد بیلدیه پس نفس رجائنده مظهر اولان عالمی ییلسون و آنلک نفسی
 عالمندر و نفسی عارف اولان ربی عارف اولور یعنی نفس رجائنده مظهر اولان عالمی عارف اولسون که حق

الاول بجل وقع ذلك الامر اولا) (واما بوجه عيسى وبقائه قائم اولدسه حتى نعلم نون
ايلاه ويعلم يا ايلاه مقامه يعني كلمة عيسى وبقائه حق تعالى خطاب ايتديكي حينده وقتا كيم انك يكون قائم
اولدسه) حتى نعلم المجاهد من منكم والصابرين قولنده نعلم مقامه ودخى (وبعلم الماهدين منكم) قولنده يعلم
مقامه حتى بحقيقة المعنى اولان كلمة ايكن وحق تعالى عالم ايكن على طلب ايتديكي كلمة عيسى وبقائه من استقام
ايتدي اكانت اولتان شيدن يعني اكانت اولتان الوهية دن كه اول حقيدي يعني سكانست اولتان امر
الوهية نفس امرده ثابتيد وبقول سندن صادر ميدرد كيدرد قبل الاستقام حقل على ثابت ايكن وحق
عام ايكن كه اول امر واقعه ميدرد يعني بامر عيسادن صادر اولدي اولدي) (فقال له انت قلت للناس اتخذوني
واحي الهين من دون الله) (يس الله تعالى عيسايه ايتدي ناسه سمي ديدك كه بن وبن ام مريمي سزا الله دن غيري
الهي اتخذ ايلدك يس) (حتى نعلم) مقامه كندی نفسى اقامت ايتدي يعني بز عالم اوله لم كه بوقول سندن
صادر اولدي مع هذا ان سندن صادر اولان شي انك معلوميدرد) (فلا بد في الادب من الجواب لاهل مستفهم لانه لما تجلى
له في هذا المقام وهذه الصورة اقتضت الحكمة الجواب في التفرقة بين الجمع) (يس عيسى ايجون رعایت ابدده
مستفهم اولان حق ايجون جوابدن لازم در مقام تفرقه دن استقام صورتي اوزره زيراشان بودر كه وقتا كيم
حق تعالى عيسايه بومقامه يعني مقام تفرقه ده وصورت استقامده تجلي ايتديسه عالم ايكن انت قوليله
عيسايي افراد ايدوب عين جعدن استقام طريق اوزره عالم ايكن اكا خطاب ايتكم حكمت
عيسى وحق عيسى ايجون واقع اولان تجلي حسييله عين جع ايله تفرقه ده جوابي اقتضا ايتدي يعني حق
عالم اولديغن عيسى عالم ايكن عين جعده تفرقه صورته جواب ايتدي) (فقال وقدم التنزيه سبحانه
تجدد بالكاف التي تقتضي المواجهة والخطاب) (يس عيسى عليه السلام سبحانه ديد و تنزيهى تقديم ايتدي
يس حتى تجريد ايتدي شول كاف ايله كه مواجهة ايله خطابي اقتضا ايدرو كاف ايله حتى افراد ايتدي حتى تعالى
(انت قلت) قوليله في افراد ايدوب افرادي تقديم ايتديكي كي) (ما يكون لي من حيث انا نفسي دونك ان
قول ما ليس لي بحق اي ما تقتضيه هو حق ولا ذاتي) (يعني انا بنم وتعين ايله سندن انفرادم حيثييله بنم نفسم
ايجون واقع اولم كه بن قائل اولم شول قولي كه بنم حقم اوليه يعني بنم هو بنم وذاتم اني اقتضا ايتيه زير بنم
ذاتم عبوديتي ووجوده سكا اقتضاري اقتضا ايدرو زير بنم كندی نفسله معدوم وسلك وجودك ايله موجودم
شده ظاهر وستعين اولان سلك وجود كدره پس سلك ذاتك اقتضا ايدوب سكا حقه اولان الوهيتي ادعائك
عبوديتي اقتضا ايدرو بنم هو بنم وذاتم اقتضا ايتدي) (ان كنت قلته فقد علمته لانك انت انقائل ومن قال امر افقد
علم ما قال وانت الانسان الذي اكلم بك اخبرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم عن ربه في اخبر الالهى فقال
كنت لسانه الذي يتكلم به جعل هو ربه عين لسان المتكلم ونسب الكلام الى عبده) (اكر بن اول قولي قائل
اولدسم * پس تحقيق سن اني عالم سن زير قائل اولان سندن بنده ظهورك وتعينك جهميله وبن عدميت
اوزره ثابت وبركسته كه برامري قائل اوله * پس تحقيق اني عالم در يعني اكر بن قائل اولدسم سن عالم سن زير
قائل اولان سندن * پس لانك انت القائل قولي لسان جعدن قرب فرائض لساندر كه عبدك وجود حقه
استهلاكي وصورة عبده حقل ظهوري اعتباريله حق قائل اولدقه عبدك لساندر) (وانت الانسان الذي
اكلم به لسان فرقد يعني وحال بوكه سن بنم شول لسانك بنم انكاه تكلم ايدرم ته كيم رسول الله صلى الله
عليه وسلم خبر الهية يعني حديث قدسيده ر بندن بر اخبار ايتدي * پس حق تعالى (كنت لسانه الذي
يتكلم به) ديدى يعني بن عبدك شول لسان اولورم كه عبدك انكاه تكلم ايدرم * پس حق تعالى كندی هويتي
عين لسان متكلم ايتدي ودخى حق تعالى (أأنت قلت) قولي ايله كلامي عبده نسبت ايتدي يعني عبدك متكلمدر
بنم لسان ايله بن اكالسان اولد بنم حاله) (ثم قام العبد الصالح الجواب بقوله تعلم ما في نفسي) (انك نذكره عبد
صالح يعني عيسى عليه السلام) (تعلم ما في نفسي) قوليله جوابي تميم ايتدي يعني تدين اعتباريله بنم نفسده
سلك هو سلكدن وكالكدن اولان شيتي سن عالم سن زير بنم هو بنم سلك هو يتكلم غيري ذكدر وحال بوكه
بوتام فرقه مظهر عيساده لسان عيسى ايله بولكلام ايله متكلم اولان حقدرك تعلم قولي ايله مقام جعه
خطاب ايدرو متكلم كندی نفسده اولان شيتي عالمدر) (ولا علم ما فيها) وبنم نفسم سلك وجودك اولديني

حيثييله بنم نفسده بالقوله اولان شيتي بن عالم دكلم * وكيف اعرفه وانتم فيه) (ففي العلم عن هو به عيسى
من حيث هو به لسان من حيث انه قائل وذو اثر) (يس لسان عيسى ايله متكلم اولان حق عيسايك هويتندن
على نفي ايتدي تخصيص اعتباريله انك هويتي اولديني حيثييله عيسى قائل وذو اثر اولديني حيثييله نفي ايتدي
زير ابو حيثييله عيسايك هويتي حقل هويتيدر وقائل وذو اثر اولان هويتيدر قرأنده) (ولا علم ما في نفسي)
واقع اولدي وشيخ رضى الله عنه ولا علم ما فيها) (قولي ايراد ايتدي انك نفسي حقل نفسك عيني اولديغه
نفسه دن اوتري زيرا) (ولا علم ما في نفسي) قولي نفس حقه اولان شيدن عيسى ايجون على نفي ايدرو
ولا علم ما فيها قولي عيسايك نفسي حقل نفسي اولديني حيثييله انك نفسده اولان شيدن دخي انك ايجون
على نفي ايدرو) (انك انت علام الغيوب بخفاء بالفصل والعماد تأ كيد اللسان واعتمادا عليه ان لا يعلم الغيب
الاهو) (يعني عيسى عليه السلام انك انت علام الغيوب) قولنده كوفين قنده فصل ايجون وبصر بين
قنده عماد ايجون اولان انت قواني كتوردى عين جعده فرق يانتي تا كيددن اوتري واكا اعتماددن اوتري
يعني عين جعده تفرقه ايله اولان خطابي فصل وعاد ايله تا كيد ايتدي حقل افرادي تحقيقدن اوتري اطلاقه
آنك تعين حيثييله وعيسايك تدين شخصي سندن فصلي حيثييله تا كيم اطلاق وتقييده وجمع وفرقه علمك
كايسي حقه منسوب اولوب كا مخصوص اوله زير الله تعالى دن غيري براحد غيبه مطلع ذكدر فانه هو علام
الغيوب في الجمع والفرق (فرق وفي بعض النسخ فرق) (جمع ووجد وكثر ووسع وضيق) (وعيسى عليه
السلام سبحانه قولي ايله خطابي مخاطبين تفرق ايتدي ودخى) (ان كنت قلته فقد علمته) قوليله جمع ايتدي
يعني حق تعالى ذاتده مطلق وغير متعين اولديني حيثييله صورة عيسى وبقائه من عين اولديني حيثييله جمع ايتدي
دخى حقل احديث ذاتيه مطلقه سنى حيثييله بوجع ايله توحيد ايتدي ودخى تكثير ايتدي (تعلم ما في نفسي
ولا علم ما في نفسي) قوليله ودخى انك انت علام الغيوب قوليله توسيع ايتدي زير اطلاق وتقييده حيثييله اولان
على حقه تخصيص ايتدي ودخى تضيق ايتدي على كندی نفسدن وغير بدن نفي ايدوب حقه تخصيص
ايتكمه * پس بوقت اوزره فرق وجمع ووجد وكثر ووسع وضيق قولي كلام سابق بيان وتبديل ايجون واقع
اولور ودخى بخفاء بالفصل قولنه معطوف اولم جايزدر يعني انك انت قوليله خطاب ايتكمه تفرق وتكثير
ايتدي وعلى اكا تخصيص ايتكمه جمع وتوحيد وتوسيع ايتدي وعلى غير دن نفي ايتكمه تضيق ايتدي كلام
سابقه تفرق وجمع وتوحيد وتكثير وتوسيع وتضيق ايتديكي كي) (ثم قال متمم الجواب ما قلت اهم
الاما امرتي به ففني اولاميرا الى انه ما هو ثم اوجب القول اذ بايع المستفهم ولم يفعل كذلك لانصف بعدم
علم الحقائق وحاشاه من ذلك فقال الاما امرتي به وانت المتكلم على لسانى في الجمع وقرب الفرائض وانت لسانى
في الفرق وقرب النوافل) فانظر الى هذه التنبيه الروحية الالهية ما لطفها وارقتها) (انك نذكره عبد صالح
اولان عيسى عليه السلام جوابي تميم اولديني حاله ايتدي ما قلت اهم الاما امرتي به يعني بن امته ديدم
الاشول امرى كه انكاه سن بكا امر ايلدك * پس (ما قلت اهم) قوليله اولاقولي نفي ايتدي مشير اولديني
حاله كه اول يعني عيسى بوقولي قائل اولديني حاله وجوده دكل ايتدي وجود حقه استهلاكه وعدم مقيدده
ايتدي اندنذكره عيسى عليه السلام قولي ايجاد يعني اثبات ايتدي حق مستقيم ايله ادبي رعایتدن اوتري زيرا
أأنت قلت قوليله استقام ايتدي * پس رعایت ادب ايجون ما قلت قولي ايله جواب ايتدي واكر عيسى عليه
السلام بويله جواب ايتدي البتة حقايق عدم علم ايله متصف اولوردي وحال بوكه عيسى عليه السلام
حقايق عدم علم ايله انصافدن عاليدرو * پس (الاما امرتي به) ديدى * پس بوقول ايله ايجاب ايتدي يعني بن
ديدم الاشول امرى كه انكاه سن بكا امر ايلدك وحال بوكه بنم لسان اوزره متكلم اولان سندن وبعين جمع
وقرب فرائض مقاميدرو * پس بنم لسان ايله قائل اولان سندن بنم لسان سندن وبعين فرق وقرب نوافل
مقاميدرو * پس سن بوتنبية روحية الهية بنظر ايله كه نه نفي ايتدي و نه نفي ايتدي و نه نفي ايتدي
لطيف ورقيدرو وتنبية تفصيلدرو يعني روح الله اولان عيسايك انبا و اخباري اطافنه ورقنه نظرايله كه
عبارتي نه لطيفدرو و اشارتي نه رقيقدرو وبعض نسخده فانظر الى هذا التنبيه الروحي الالهى واقع اولدي
يعني عيسى عليه السلام (الاما امرتي به) ديدى حتى انك عيني اولديني عارف ايكن وانك كلامي عين جعدن

اكن محاطين كتابه اولان تا ايله افراد ايلدي وكندى نفسى تحديدايدوب ماموريتى حينته اى متكامدن
 كتابه اولان تا ايله عيسى ايلدي پس تاه خطاب ايله حقل الوهين اثبات ايتدى ويا متكام ايله كندى عبادت
 اثبات ايتدى وجمع وقرين حينته بوايه (الاما امرتى) قولنده واقع در پس التنبه قولى تعجيب
 اولدى لازم كمر و بوندن لازم كمر كه بوحكم حكمت شويه اوله زيرا عبادت كلامنده تنبيه ظاهره در
 وانك ايجون روجيه الهيه ايله وصف ايلدى) (ان اعبدوا الله بجاه باسم الله لا اختلاف العباد في العبادات
 واختلاف الشرائع ولم يخص احد من عباده من اسم بل جاء بالاسم الجامع للكل) (يعنى ان الله ان اعبدوا الله
 ديدم زير اسم بكا بونكه امر ايتدى پس عيسى عليه السلام قولنده الله اسمى كنوردى عبادته عبادك
 اختلافندن اوتري وشر ايتدى حق اختلافندن اوتري واحسان اسم خاصى تخصيص ايتدى اسم آخر من بلكه
 ايمانك كليتى جامع اولان الله اسمى كنوردى يعنى الله اسمى انك بون كنوردى زيرا اسم الله جميع اسماء
 الهيه ي وجمع وجوه عباداتى جامع در واسم خاصى كنوردى زيرا عبادك مشارى واربى مختلفه در
 هر برسى رب خاصه دعوت اولور و پس جميع عبادى رب خاصه دعوت ايتك مقتضى حكمت دكادر) (تم)
 قال رب ربى و اسم معلوم من نسبت الى وجود ما بالربوبية ليست عين نسبت الى موجود آخر) (الانصكر عيسى
 عليه السلام ربى و ربكم ديدى يعنى ان اعبدوا الله و الله قوليله اسم جامع كنورد كنصكره عبادتى كندى ربه
 و امتك ربه تخصيص ايتدى و حاله كه معلوم و محقق در حقل ربوبيت ايله بر موجوده نسبتى موجود آتيره
 ربوبيتك ايتك نسبتك عيسى دكادر زيرا الله تعالى هر موجودى مرتبه الهيتده اولان اسمادى بر اسم خاص ايله
 تربيه ايتدى پس هر موجودى كندى رب خاصى عبادته دعوت ايتدى) (فلذلك فصل بقوله ربى و ربكم
 يا ربك اثبتن كايه المتكامل و كايه الخطاب الاما امرتى به ثابت نفسه مامور اوليت سوى عبادته اذ لا يور
 الامن يتصور منه الامتثال وان لم يفعل) (پس حقل ربوبيتك بر موجوده نسبتى موجود آتيره ايتك نسبتك
 عيسى اولد بوندن اوتري عيسى عليه السلام ربى و ربكم قوليله كايه متكام و كايه خطاب اولان كايه ايتك فصل
 ايلدى كه كندى نفسندن كتابه اولان تا متكام ايله و قوسندن كتابه اولان كم خبير ايله فرق ايتدى كندى
 نفسه بر اسمك ربوبيتك و انك شريعتى اعتبار ايله جميع اسمى اوزره حاكم اولان اسمك ربوبيتك فصل ايتدى
 (الاما امرتى به) ديدى پس كندى نفسى اثبات ايتدى مامور اولد بوندن جالده و حاله كه نفسك ماموريتى
 انك عبادتندن غيرى دكادر زير مامور اولور الاشوك كسبه كه اندن امر امتثال انصوا و اولور و اوزره كچه كيم
 امتثال ايتزه پس عيسى عليه السلام كندى نفسى عبادت ايتدى) (ولما كان الامر
 ينزل بحكم المراتب كذلك ينصب كل من ظهر في مرتبة ما عاجه عليه حقيقة تلك المرتبة مرتبة بالامور
 الهية احكم به في كل مامور) (ينصب قولى لمانك جوايد در كلامه مقدم و تا خبر و ارادى اما كان الامر ينزل
 بحكم المراتب ينصب كذلك كل من ظهر في مرتبة ما يعنى وقنا كيم امر الهى مر ايتك حكمتى مقتضى اسمى
 اوزره نازل اولد بوندن منصب اولور اندن اوتري هر كسبه كه مراتب الهيه و كونه دن بر مرتبه ظاهر
 و متعين اولدى اول مرتبه لك حقيقى اعطى ايتدى شيك پس مرتبه مامور ايجون بر حكم مخصوصه در
 هر مامورده ظاهر در على السويه در كرك امر حق اولسون و مامور خلق و كرك امر خلق اولسون و مامور
 حق و كرك مرتبه امر به و مامور به الهيه اولسون و كرك خلقه پس مرتبه مامور ايجون بر حكم
 حاصل در هر مامورده ظاهر اولور و اول حكم امر و اجابتدر اكر امر حق و مامور خلق ايسه پس انك امر به
 امتثال و حكمته امتياد ايتك و اكر امر خلق و مامور حق ايسه انك دعوت اجابت ايتون اكا انقياد و اطاعت
 ايتك و رسول عليه السلام عيسى ايتك طالبك ما اطوع لك ربك با محبة و ولنه با عزم ان اطعته اطاعتك قوليله
 جوابى كيم امر حق و مامور خلق اولد بوندن اول مرتبه لك حكمتى ايله ظهور و امر امتثال عبادت و قهر
 خلقه و اجبتدر و امر خلق و مامور حق اولد بوندن رب اغفرلى و ربنا اغفر لنا ذنوبنا قولى كيم امر لك امر به
 امتثال اوتري انكه ايمان حق اوزره واجب دكادر و لكن حق) (ادعوى استجب لكم) (قوليله اجابى
 وعده ايدوب كندى نفسى اوزره ايتى اجاب ايتدى و حق صادق الوعد و وعده بك خلاف ظهور ايتان امر
 شادر و وعده لازم دكادر زيرا و عبادندن تجاوزى وعده ايتدى و تجاوز عن صيغتهم) (ومر)

الامر الهى احكم بيدوا في كل امر) (ومر تها ماموريتى بر حكم مخصوصه در هر امرده ظاهر اولور و اول
 حكم امر لك مامورده تكليفيد و تكليف ايتدى امره انك طرفندن امتثالك طلبيد پس هر امر كه
 بر مرتبه لك حكم ايله منصف اولوب ظاهر اوله امر دى اول مرتبه حينته اول امره تنزل ايدوب انده ظاهر
 اولور و كذلك هر مامور كه بر مرتبه لك حكم ايله منصف اولوب ظاهر اوله امر دى اول مرتبه حينته اول مامورده تنزل
 ايدوب انده ظاهر اولور) (فيقول الحق اقيموا الصلوة و هو الامر المكلف المأمور و يقول العبد رب اغفرلى فهو الامر
 والحق المأمور فايطعه الحق من العبد بامر هو بعينه ما يطلب العبد من الحق بامر) (پس حق تعالى
 اقيموا الصلوة و برى اول حق امر در و مكلف دى مامور در و عباد دى رب اغفرلى و برى عباد امر در و زير امر
 غفرى حقندن طلب ايتدى و حق دى مامور در پس نه شيك حق عبادندن طلب ايتدى اكا امر ايتك اوتري
 بعينه شول شيك در عباد ايتى حقندن طلب ايتدى اكا امر ايتك و اجابتندن مطالب اولان شي اجابتندن بيل اكر
 امر الهى مراتب الهيه دن بر مرتبه به نزول ايتسه كه اول مرتبه حق امر و اول مرتبه لك حكم ايله ظاهر
 اولسه اول امر دى اول مرتبه حينته حينته ظاهر اولور كه امر خلق طرفندن مامور اولان حقندن اجابى طلب ايتدى
 و مامور اولان حق اول مرتبه حكمتى اولان اجاب ايله ظاهر در و حق مامور لك اول امره امتثال طوعا و اجاب
 دكادر لطفا و كرا كندى نفسى اوزره اجاب ايدوب وعده ايتك و اجاب اولور زير امر حق كندى نفسى اوزره
 واجب ايلدى) (ولهذا كان كل دعاء مجابا ولا بد وان تأخر) (يعنى حق عبادندن طلب ايتدى شي بعينه عباد
 حقندن طلب ايتدى شي اولد بوندن اوتري هر دعا مجاب اولدى وانك مجاب اولدى لا بد در و اكر چه كيم
 حصول اجابت تاخر ايتزه زير امر ماموريت اجابى اقتضا ايتدى و لكن حقل اجابى اجابت ايتديه در
 اجابة اضطراره دكادر و عبادك اجابى كيم) (كما تأخر له من المكلفين من اقيم مخاطبا باقامة الصلوة فلا يصلى
 في وقت ذيخر الامتثال و يصلى في وقت آخر ان كان من المكلفين ذلك فلا بد من الاجابة ولو باقص) (تم) كيم
 كفتيك بعضى تاخر ايتدر كه اقامت صلوة ايله مخاطبا اقامت اولان ايتدر پس اقامت صلوة ايله مامور
 اولد بوندن وقت اقامت ايتزه پس امر امتثال تاخر ايتدى و وقت آخرده اقامت ايتدر كه وقت آخرده ايتك
 قادر اولور پس عباد طرفندن اجابتندن لا بد در و اكر چه كيم قصد امتثال تاخر ايتدر پس كذلك
 هر دعا دى مجابدر اكر چه كيم بعضى تاخر اولور و عبادك حالى اقتضا ايتك و تاخر ايتك حقله احسن
 اولد بوندن حق تعالى اكر حقدن اوتري تاخر ايتدى و وقت آخرده حقدن اوتري اجابت ايتدى پس عباد دى على
 كلا الحالتين رحمت ايتده در (امدى) (سبح رضى الله عنه عبادك) (الاما امرتى) (قولى تحقيق ايتدر كن و لما
 كان الامر ينزل بحكم المراتب فاوله امر الهى مراتب حينته ماموريت اقتضا ايتدى شيك بوندن ايدوب اكا
 اشارتندن اوتري كه عيسى مامور اولد بوندن حينته ماموريت اقتضا ايتدى شيك بوندن ايتد و امتثال
 ايله ظاهر اولد بوندن امر الهى اكا و روى اول امره امتثال و انقياد ايله ظهورى حينته و پس امر محل
 حينته نزول ايتدى و محل دى اول امرى قاندر امر لك مقتضى ايتدى اوزره پس مامور اولد بوندن شيكندن غيرى
 اندن بر قول صادر اولور زير عبادتندن غيرى بر وصف ايله انك انصافى بوقدر تا كيم امر محل حينته
 و محلك وصف حاقى اقتضا ايتدى اوزره نازل اولد بوندن حقل امر دى صورندن ايتى بوقدر ايله پس
 عيسى عليه السلام (ما قلت لهم الا ما امرتني) قوليله در كيم عبادت خاندن غيرى بر و قندر و شول
 رويكندن غيرى بده وجود و ظهور و بوقدر پس سندن شجبه امر صادر اولور و سندن قول دى اويله صادر
 اولور) (تم قال وكنت عليهم ولم يقل على نفسى معهم كما قال ربى و ربكم وكنت عليهم شهيد امامت فيهم)
 انصكره عيسى عليه السلام (وكنت عليهم شهيد امامت فيهم) ديدى و عيسى وكنت على نفسى معهم
 شهيد ايتك كيم ربى و ربكم ديدى يعنى بن انك شهيد ديدم ايتك بن انك اوزره شهيد ايتد يعنى اسم شهيدك
 مظهرى ايدم و بيم مظهر بيم مامورده انك اوزره من شهيد و رقيب ايتك پس عيسى عليه السلام بن كندى
 نقسم اوزره انك نقس ايله شهيد اولدم ديدى يعنى كندى نفسى شهيد ديدى اثبات ايتدى انك اوزره شهيد دى
 اثبات ايتدر كه ربى و ربكم قولنده كندى نفسى ايجون رب خاص و انك نقس ايجون رب خاص اثبات
 ايتدى كيم) (لان الانبياء شهداء على امة مامور ايتد) (زير الانبياء على امة مامور ايتد) (مما امره ان يامر

اولان قوی ستر کایله وصف ایلدی * پس شول غیبکه هم خبری اکادالات ایدر کافرین ایچون ستر اولدی
 منه مرد حاضر ایلد مراد اولان شیندن زیرا اهل غیبکه حتی غیبه تخصیص ایدوب انده طلب ایدر
 (وهو علی کل شیء شہید) نفس روحانی و تجلی سبحانیله اعیان وجودیه مظاهرینده ظاهر و حاضر اولان حقدن
 غیب ایلد مستور اولد (فقال ان تعذبهم بضیاع الغائب وهو عین الحجاب الذی هم فیہ عن الحق) (پس عیسی
 علیه السلام خبر غائب ایلد) (ان تعذبهم) دیدی و حال بوکه ضیاع غائب مدلولی اولان غیب شول حجاب
 عینی اولدی که هم خبریندن کنایه اولان قوم اول حجابده حقدن تحجب اولدی و اول عیسانک تعینی حجابدر
 زیرا انرا نیک تعینی صورتی حجابیه تحجب اولدی زیرا انرا حق عیساده حصر ایتدی (ان الله هو المسبح
 ابن مریم) قولاز بله فکفروا یعنی انده متعین اولان حتی ستر ایتدی و اندن غائب اولدی و اول حجاب و ستر
 انرا ایچون غیب اولدی و هو خبری (ان تعذبهم) قولنک مدلولی اولان تعذیه راجع اولقی جائزدر یعنی
 اگر من انرا تعذب اید بکن اولورسک و حال بوکه اول تعذب شول حجاب عینی اولدی که حقدن انرا اول حجاب
 ایچنده در * پس انرا تعذیبی اول حجاب ایچنده انرا ایقاسیدر (قد کرهم الله) بالتشدید پس الله تعالی انرا
 لسان عیسایله و یا خود عیدادن اخبار طریقیله انرا ان تعذبهم قولیه غیبته ذکر ایتدی و جائزدر که ذکر
 قوائده فاعل خبری مستر اولوب عیسایه راجع اوله یعنی عیسی انرا الله تعالی به ذکر ایلدی (قبل
 حضورهم) (حقن قنده حضورلندن اول یعنی انرا حقه حضور مریمه سنه و اصل اولمزدن اول انرا حجاب
 سترده اولد قری الله تعالی ذکر ایلدی و غیبته حقت انرا ذکر ایتدی انرا ایچون خبر اولدی) (حتی
 اذا حضروا) (حتی بکنکم انرا حقه حضور مریمه سنه و اصل اوله ایچون جمع و فصلده خلافت قبولدن انرا عانی
 و حقت حضورنده خصوص قنده و یا خود قیامت کبراده خلافت قبولی اولان ایدان وجه لرندن که انرا ایل
 مستور اولدی انرا انرا عانی قنده حقت حضورنده حاصل اوله حقه قانی اولمغه (تكون الخمرية
 قد تحکمت فی البین فصرته مثلاً) (خبره عینده تحکم ایتمش اولور یعنی غیبته الهلک انرا ذکر خبره منی
 حقه انرا حضور مریمه سنه و ارجحه واقعه اولان مراتب غیبیه ده انرا حقایق و استعدادلری عیننده تحکم
 ایتمش اولور * پس خبره انی کندی مثلی ایلدی و خبرنده واقع اولان حجاب غیبیه رفع اولوب انرا صفات حقه
 ظاهر اولور پس حضور قنده انرا دخی غفر و مغفرتی ذکر ایلدی (فانهم عبادک فافرد الخطاب لله و حید الذی
 کافوا علیه) (عیسی علیه السلام فانه عبادک دیدی پس دیک اولور زیرا انرا سنک عباد کدره ربه شینه عبادت
 ایدر له سکا عبادت ایدر * پس کاف ایلد اولان خطابی افراد ایلدی شول توحیددن اوتریکه انرا نیک اوزره
 ثابت ایدیلر عین واحده اعتباریه زیرا عبادک معبودی مظهرنده حق تعالی براسله ظاهر و متجلیدر * پس
 جمیع عبادینک عبادتی جمیع اسمائی جامعه اولان عین واحده راجعه اولور و اگر چه کیم بعض عبادینک اکا
 شوری یوقدر قال تعالی (وقضى ربك الابعید والا یاء) (ولا ذل اعظم من ذل فیهم لانهم لانصرف اهلهم فی انفسهم
 فیهم تحکم ما یزیدهم سیدهم ولا یشیرک له فیهم فانه قال عبادک فافرد) (و حال بوکه عیدک ذلتندن اعظم ذلت
 یوقدر زیرا انرا ایچون نفساننده تصرف یوقدر * پس انرا شول شینک حکمی اوزره در که سیدلری انلردن آتی دیلر
 و حال بوکه سیدلری ایچون انلرده شریک یوقدر زیرا عیسی لسان خود حق لسان عیسی ایلد عبادینه دیدی
 پس معبودی افراد ایلدی) (والمراد بالعذاب اذلالهم ولا اذل منهم لكونهم عباداً قد اتهم تفتی انهم اذلاله
 فلا تذلهم فانک لا تذلهم بادون عاهم فیه من کونهم عبیداً) (یعنی فان تعذبهم) قولنده عذابدن مراد * پس
 انرا ذل و اتی و عبودیات اقتضایله که انرا اذلالدر * پس سن انرا اذلال ایتمز سن زیرا سن انلری شول ذلتندن
 ادون اذلال ایلد اذلال ایتمز سن که انرا اول ذلت ایچنده در انرا عید اولد قری حالده یعنی عبودیت ذلتندن
 ذلتله انلری اذلال ایتمز سن * پس اندن ادون عذاب ایلد دخی عذاب ایتمز سن) (وان تغفر لهم ای تترهم
 عن ابقاع العذاب الذی يستحقونه بمخالفهم ای تجعل لهم غفران تترهم عن ذلک و یمنعهم منه فانک انت
 العزیز) (یعنی اگر سن انلری ابقاع عذابدن که مخالف انلری سبیلله انرا سکا مستحق اولدی ستر ایدر بکن
 اولورسک یعنی انرا ایچون غفر ایدر بکن اولورسک که ابقاع عذابدن انلری ستر ایلد و عذابدن انلری منع ایلد
 پس تحقین سن عزیز سن) ای المنیع الحی یعنی منیع الحی سن حای اولدی بکن شیء اسمائه و ربه دن خبری آنک

اوزره مسلط اولوب تجاوزا تحکدن احداث ذلتک عزیزله مانع من * پس منیع فاعل معنایه درو حسی حسی
 اولان شیندر و یا خود مفعول معنایه درای ممنوع منیع منیع انرا حق ایچون حسی
 اولدی که انرا ذاتیه ایلد انلری غفور و صفت غفوریتله ستر ایدوب غفور اسکن مقابلی اولان اسمائک تسلطندن
 حق مانع درو یا خود حق ممنوع الحاد * پس حسی حقت ذاتیه نسبت اولد قنده احداث ذاتیه حسی اولور و حق
 عزت ذاتیه ایلد حای احداث اطرافتی تکثر و غیرتدن مانع و رقاب اغیار سیف عزتله قاطعدر یعنی یوقومک
 سکا و صولی سن رب السکل اولدی بکن حقیقتله ذکر ذلتک کندی نقصنده اقتضا ایتدی کی شی اوزره زیرا سنک
 ربوبیتک انرا عید ایتلری و نفسلری حسیلله در و انرا عید ایتلری مفیده و جزیه در انرا مقید و جزئی اولمغه *
 پس سن کندی ذاتکله مستحق اولدی بکن عبادت ذاتیه کلیله ایلد انرا سکا قنده عبادت ایدر و رب السکل
 اولدی بکن حقیقتله سکا نیکه متصل اولور) (وهذا الاسم اذا اعطاه الحق لمن اعطاه من عباده تسمى الحق
 بالمعروف والمعطى له هذا الاسم بالعزیز فیکون منیع الحی عما یرید به المنتقم والمعذب من الانتقام والعذاب)
 و بواسم عزیز یکنکم حق تعالی اعطایله عبادندن اعطایله کی کشفه یعنی اسم عزیز ایلد اکا تجلی
 ایلد و اول دخی اسم عزیز ایلد متصف و متحقق اوله حق تعالی اسم عزیز ایلد منعی اولور زیرا عیدتی عزیز
 ایلدی و شول عید که بواسم اکا اعطایله عیدتی عزیز ایلد منعی اولور زیرا حقت حقه عیدتی عزیز اولدی پس حقی
 منیع الحی اولور که انتقام و عذابدن شول شیندن که منتقم ایلد معذب ایلد مراد ایدر پس اسم عزیز ایلد منعی
 اولان عید حقی ایچون حسی اولور زیرا حسی عزیزدر و غیرتک تسلطندن حق حای منیعدر) (و جاب بالقول والعباد
 ایضا اکید الایمان ولتكون الایة علی مساق واحد فی قوله انک انت علام الغیوب وقوله کنت انت الرقیب
 علمهم فجاہ ایضا انک انت العزیز بالحکیم) (وعیسی علیه السلام فصل و عماد ایلد کلامی کتوردی یوندن اول
 کتوردی کی بیانی تا کیددن اوتری و دخی تا کیم آیت مساق واحد اوزره واقعه اوله الله تعالی بکن (انت علام
 الرقیب) قولنده و دخی (کنت انت الرقیب علمهم) قولنده پس سنه اولکی کی (انک انت العزیز بالحکیم)
 کادی یوقر عیسی علیه السلام اسرارندن متضمن اولدی بی اسرارک بعضی شیخ رضی الله عنه بیان
 ایتد که انکر محمد علیه السلام متعلقه اولان بعض احوالی که متضمن رانراک یاتنه شروع ایدوب ایتدی
 فکان سؤال من النبي والحامه علی ربه فی المسئلة لیله کامله الی طلوع الفجر برده طایب الالاجیه فلو جمع
 الالاجیه فی اول سؤال ما کرد) (پس یوقر نبی علیه السلام دن سؤال ایدی و دخی تی دن ربه طلوع فخره و ارجحه
 لیله کامله سنده مسئله ده الحاح ایدی یعنی ایلد کامله ده سؤال طالع فخره و ارجحه بوکله تی تردید و تکرار
 ایدردی سؤاله اجابی طلب ایتد بکندن اوتری پس اگر سنوا لک اولنده اجابی استماع ایدیدی کله بی تکرار
 ایتمزدی) (فکان الحق یعرض علیه فصول ما استوجبوا به العذاب عرضاً بصلافیه قول له فی کل عرض و عین
 ان تعذبهم فانهم عبادک وان لم تغفر لهم فانک انت العزیز بالحکیم فلو رأی فی ذلک العرض ما یوجب تقدیم الحق
 و ایشار جنابه لداعلهم لاهم فاعرض علیه الا ما استحقوا به ما تعطیه هذه الایة من التسليم لله والتفویض
 لعفوه) (کان تحقیق ایلد ناقصه اولقی جائزدر و یا خود کانه حق تعالی عرض مقصلاً ایلد عرض ایدردی
 و تشدید ایلد اخوات ان دن اولقی جائزدر پس وجه اول اوزره دیک اولور پس حق تعالی رسول علیه السلامه
 عرض مقصلاً ایلد عرض ایدردی شول ذلتی که آنک امتی اذنب سبیلله عذاب مستوجب اولدی یعنی اعیان
 عباددن هر بر احدی و هر بر سنک ذنوبی علی الانفراد تفصیلاً عرض ایدردی * پس رسول علیه السلام
 حق تعالی به هر عرضده و هر عینده دیر ایدی (ان تعذبهم فانهم عبادک وان تغفر لهم فانک انت العزیز
 بالحکیم) پس اگر رسول علیه السلام اول عرض مفصلده حقت تقدیمی و آنک جنابی ایشارنی موجب اولان
 شیء مشاهده ایدیدی البته رسول علیه السلام انرا اوزره دعا ایدردی انرا ایچون دعا تجزید و کندی مرادی
 اوزره حقت مرادی تقدیم ایدردی زیرا حق تعالی انرا قهر ایدوب انلردن انتقام اخذ ایتد ستر و رسول علیه
 السلام عفوی و مغفرتی رجا ایدر * پس حق تعالی انرا ذنوب و جرایمی تقصیلندن اول ایلد دن اول عرض
 مفصلده عرض ایتدی الا شول شیء که آنک سبیلله بآیت الله تعالی به تسلیم دن و آنک عفوة نفویضدن
 اعطایله کی شینه انرا مستحق اولدی بلر یعنی رسول علیه السلام طرفندن (ان تعذبهم فانهم عبادک) قولیه

است که اکابرین و امت اکامید اولاد قریب و دخی (و ان نغفر لهم فان انت العزیر الحکیم) قولیده ذوق برین
 عفو و تعریضی موجب اولان شیئی عرض آید ای انکیون رسول علیه السلام بنوقول صادر اولدی
 والا کره صیل و زره الله تعالی انزل ذوق بری اعیانی و انزلدن انتقام ارادتنی عرض آید ای رسول علیه
 السلام انزل دعا انتردی انرا و زره دعا ایدردی و حق تعالی رسول علیه السلام عرض آید ای کی شیندن مراد
 انزل ذوق بری و زره انزل مغفرتی طلب ایدر و ما استحقوا قولنده ما یاشی معنایه در ویا الذی معنایه در
 و ما نعطیه قولنده ما کذلک معنایه در ویا الذی معنایه در ما استحقوا قولنده معنایه در ویا الذی معنایه در
 قولنده معنایه در اولی و انزل مغفرتی طلب ایدر و ما استحقوا قولنده ما یاشی معنایه در ویا الذی معنایه در
 ما استحقوا قولنده بدل اوله ای ما عرض الحق علیه ذوق بری علی التفصیل الا ما نعطیه هذه الایة من التسلیم
 و التفویض لعفوه (وقد ورد ان الحق اذا احب صوت عبده فی دعائه ایاه اخر الاجابة عنه بتکرر ذلك منه
 حایفه لا اعراض عنه و لذلك جاء بالاسم الحکیم و الحکیم هو الذی یضع الاشیاء فی مواضعها و لا یعدل بها عا
 یتفحصه و یتطلبه حقایقها بصفاتها) (و خبرده وارد اولد بکه تحقیق حق تعالی بقنکم عبدینک اکادعاسنده
 اولان صوته محبتی تعلیق ایسه آنک دعاسندن اجابتی تاخیر ایدر تا کیم دعاسندن مکرر اوله و حقندن
 یو تاخیر عبدینک حقندن محبتدن اوتردر آندن اعراضدن اوتری دکار و یوندن اوتری فانک انت العزیر الحکیم
 قولنده حق تعالی اسم حکیمی کنوردی و حکیم شول ذاتدر که اشیا فی مواضعه وضع ایدر و اشیا الله
 عدول ایتز شول شیندن که اشیا حقایق صفاتیه الی اقتضا ایدر و الی طلب ایدر یعنی هر شینک حقیقی
 و صفاتی اقتضا ایدر یکی اوزره ای وضع ایدر ایدر عدول ایتز پس اجابتده تاخیر عبدینک حقندن انفع اولد قد
 حق تعالی ای تاخیر ایدر حکمتی اقتضا ایدر یکندن اوتری پس رسول علیه السلام ایله کلمه دهامتی
 حقندن اولان شفاعت و دعاسنک طلوع فجره و ارنجه تاخیری اکامجبتدن اوتردر و امتی حقندن اولان صوته
 آنک حبتدن اوتردر) (فالحکیم العظیم بالترتیب) (پس حکیم شول کسند در که ترتیبی عالمدر) (فکان علیه
 السلام یتردد هذه الایة علی علم عظیم من الله فن تلا هذه الایة و غیرها فیکذا یتلوا فالا سکوت اولی به)
 پس رسول علیه السلام یو آنک ترداده و تکرارنده الله تعالی دن علم عظیمی اوزره ایدی یعنی تکرار ایدر که
 علوم الهیه و معانی غیبیه جلوه کر اولوردی زیرا آیتک تلاوتده حق خطاب ایدردی و حق دخی اکا رد
 جواب ایدردی و حق اکا خطاب ایدردی و اول اکا رد جواب ایدردی پس برکسته که یو آتی و یونک
 غیره سنی تلاوت ایتمک استسه پس رسول علیه السلام کی تلاوت ایتمون و الا پس اکا سکوت اولدرد
 یوندن مراد حضور قلب الیه معانی آیدده تدبر و تفکر و آنک حقایقیه تحقیقنه تجر یض و تجر یصدر
 (فاد اوتی الله العبد الی نطق باهره فواقفه الیه الا و قد اراد اجابته فیه وقضاء حاجته) (و حقنکم الله تعالی بر دعا
 الیه بر عیده اموردن بر امر الیه نطق ایتمکه توفیق و تمکین و بر سه پس اول عبده اول نطقه توفیق و برمدی
 الا و حالیکه اول نطقه آنک حقندن اجابتی و آنک حاجتی قضاسنی ارادت ایدر الاعلی معنایه اولی جائزدر
 قال تعالی انزل الیک و انزل علیک) (فلا یستطیع احدا ما یفعله ما و فله) (پس بر احدا ما یفعل یا تمون شول
 شیئی که انکیون موفق اولان شیئی الی متضمن اوله یعنی دعایه موفق اولان کسند اجابتی استقبالی تمون زرادعا
 اجابتی متضمندر پس دعا الیه موفق اولان کسند اجابت الیه دخی موقدروا کرچه کیم متاخر دخی واقع
 اولورسه ما یفعله قولنده ما موصوله در یا خود شیئی معنایه در یستطیع قولنده معنایه در و اجابتدن
 عبارتدر و موقوف قولنده ما یشه کذلک موصوله در یفعلن قولنده فاعلیدر و اول دعادن کنایه در) (و نا بر
 ما بر رسول الله صلی الله علیه و سلم علی هذه الایة فی جمیع احواله حتی یسمع باذنه او یسمعه کیف شئت او کیف
 اسمع الله الاجابة فان جازک یسوال اللسان اسمعک باذنک و ان جازک ما جمعی اسمعک بسمعک) (و دعاده جمیع
 احوالده مواظبت ایتسون رسول الله صلی الله علیه و سلم یو آیت اوزره مواظبت ایدر یکی کبی تا کیم اذنی الیه
 سامع اوله که جمیعک سماعی الیدر و یا خود جمیعله سامع اوله که قلبک سماعی الیدر زیر جمیع روحانیدر پس
 در ده غیبندن خطاب الیدر و بکیف شئت او کیف اسمعک الله دیدی نه کیفیله دیرلسک یعنی فنی لسان
 الیه سوال ایدر ملک اول سمعله سامع اولورسن و یا خود الله تعالی اجابتی سکانه کیهیله اشتد بر سه پس اگر سکا

لسان - و ال الیه مجازات ایدر جک اولورسه اجابتی سکا اذک الیه اشتد بر و اگر و ال الیه سکا مجازات
 ایدر جک اولورسه اجابتی سکا جمیع قلبکله اشتد بر و زبر مجازات سوال حیدر و الحمد لله رب العالمین

فصل حکمة رحمانیه فی کلمه سلیمانیه

شودله معلوم اوله که رحمت اولایکی قسم اوزره در برسی رحمت ذاتیه در و برسی رحمت صفاتیه در
 و بر رحمتندن هر برسی دخی ایکی قسم اوزره در برسی رحمت عامه در و برسی رحمت خاصه در پس رحمت
 درت اصل اولور که سائر فروع ایچون امهات واقع اولور اندنصکره یونصول اربعه دن طقسان الی فرع
 متفرع اولور پس طقسان الی اصول اربعه به ضرب اولد قدده ماته اولور و رسول علیه السلام ان الله ماته
 رحمة قولیده اندن اخبار ایلدی و حق تعالی ام کابده بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین قولنده
 رحمتک اصول اربعه سته تنبیه ایلدی پس بسمله ده اولان رحمتین رحمت ذاتیه عامه در و رحمت ذاتیه خاصه در
 و فائحه ده اولان رحمتین رحمت صفاتیه عامه در و رحمت صفاتیه خاصه در و باقی رحمتک فروعی یونلردن
 متفرعه در و سلیمان علیه السلامه خصیصه اولان رحمت رحمت عامه صفاتیه در و بر رحمت اشیا نیک کلیمه
 واسعه اولان رحمت ذاتیه عامه نیک حکمیدر اندن اوتری بر رحمت ایچون صفت عموم حاصله در پس سلیمان
 علیه السلامک یوندن اوتری عالمده حکمی و تصرفی عام اولدی پس حق تعالی اکا عالم اعلی و اسفل تسخیر
 ایلدی و عالم سفلی نیک اکا تسخیری جن و انس و وحش و طیره و سائر حیوانات بریه و بحر و ده اندک تسخیمی
 سبیلده واضحدر حتی آنک حکمی حیوانانندن عناصره تعدی ایدر پس رحمتی کندیسته تسخیر ایدر
 برح آنک امر الیه جاریه اولدی (تجری باهره رخاء حیث اصاب) و ماتی دخی کندیسته تسخیر ایلدی که شیطان
 نازیه انکیون انده غرض ایدر لدی و اعظم تسخیراتند در نازدن اولان شیئی ماته و مادن اولان شیئی نازله جمع
 ایتمک ماته ناز طبا یفعل تضادی حسیله پس یوندن اوتری حق تعالی (ومن الشیاطین من یفوضون له
 و یرعولون عملادون ذلك) قولیده ذکر اولان شینته تنبیه ایلدی پس حق تعالی اخبار ایدر بکه هر شینکه
 شیطان سلیمان ایچون عمل ایدر لر غرضی در و نده در اشد ادیننده جمعک صعو یبتندن اوتری و داراوضی اکا
 تسخیر ایلدی (یتو منها حیث یشاء) و اما حقک اکا عالم علوی فی تسخیر ایتمی پس مستبصرین مقنده
 واضحدر زیرا یو عالمده سلیمان علیه السلامه حکم و تصرفدن هر نکه دیر اولدیه پس حق تعالی اکا عالم
 علوی فی تسخیر ایدر یکندن آثارند و آنک اشیا فی تصرفاتی حقک اکا تعلیمندن و سلیمانک ذکر اولان تسخیری
 رحمت عامه به مخصوصه اولان حکم عامک انا نرنددر و اما رحمت خاصه ذاتیه پس اول عنایت الهیه در که
 قدم صدق الیه مسجده در که اول حقک بعض عیبده حی انا نرنددر و علی تعیین علم و عملدن و یا خود یونلرک
 غیری اولان اسباب و وسائندن موجب معلوم الیه دکار و یو کاحق تعالی خضر حقندن (آیناه رحمة من
 عندنا و علمناه من لدنا علما) قولیده اشارت ایلدی و اما رحمت صفاتیه خاصه پس سعدایه مخصوصه در و یونک
 حکمی قسمینه منقسم اولور بر قسمی موقت و بر قسمی غیر موقتدر پس موقت اولان سعدایه دیناده
 مخصوصه در که غالب احوال و اوقاتده مراد انلرینه انلرک ینتلی سبیلده انلر فائزیندر پس یوندن اوتری حق
 تعالی بره (وان له عندنا انا و حمن مأب) قولیده تنبیه ایلدی شول شینله که سلیمانک انلردن استثناسی
 اندن فهم اولنور پس سلیمان ایچون سعادتین ینتی جمع ایلدی پس آنک سعادت فی روحی دیناده اولان انجی
 رحمت موقته دکار بلکه ابدیه الحکمدر و اما رحمت خاصه غیر موقته پس اهل جنته در زیرا انلرک تعینی
 ابدی در قال الله تعالی عطاء غیر مجذوذ ای غیر منقطع خالص من الانکاد غیر مشوب بالامور المنقصة
 (کما قال تعالی قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده والطيبات من الرزق قل هي للذين آمنوا في الحیوة الدنیا
 و الآخرة یوم القیامة) فوله خالصه یوم القیامة تنبیه علی اتم و ان حصلت لمن حصلت له من المؤمنین هنا فاتها
 تكون مشوبة بالانکاد و المنقصه خواص هذا الموطن و انشاء الله مشاجبة و انما یخلص للسعداء
 فی الجنة فانها فی محل مقدس سابع من کل ما یوجب کدر او نکد لانها کما اخبر النبی صلی الله علیه و سلم فی الکرمی
 الکرم و صفته اعرض الرحمن المحیط بجمیع الصور لاحاطة اسم الرحمن بجمیع الموجودات رحمة و علما و حکما
 فافهم پس سلیمان علیه السلام رحمت صفاتیه عامیه و رحمت صفاتیه خصیصه که موقته و غیر موقته در

اختصاصند اوتری حکمت و رحمت و جانیته آنک کلمه سته مخصوصه اولدی و لکن وقتا کیم سلیمان علیه السلام اعطا اولان رحمت صفاتی عامه آنک اعظم انواعی بایقیست سیادت عرش ایله ایسانی و نفس بایقیست جانب حقدن اکاعطاسی اولدیه شیخ رضی الله عنه حکمت سلیمانی بی بایقیست احوالی بیانیله ابتدا ایلدی (امدی) شوبله معلوم اوله که بعضی ایندی که بایقیس یعرب بن خطان نسلندن شرخیلک قزیدر و شرخیل عظیم الشان بر ملک ایدی پس جندن بر مرئی تزویج ایندی که کار بجانه بنت السکن دیرردی * پس شرخیل ایچون ریجانه دن بایقیس متولد اولدی و بایقیس دن غیر شرخیلک تولدی بو غمیدی وردی الحدیث (ان احد بویجا کان جنیا) و بعضی ایندی بایقیسک بابای سی پادشاهی شرخی بن شرخیلک وزیر ایدی آدی دوسرخ ابن همدان ملطاف بن مالک بن سیالیدی و اناسی جن پادشاهی غیر بن دیک قزی عمیره بانو ایدی که وزیر دوسرخ عمیره بانوی بیامسندن نکاح ایله آلوب * با شمر نه کتور مش ایدی پس عمیره بانو دوسرخ دن حامله اولوب اندن بایقیس متولد اولدی و بعد زمان بایقیس سی پادشاهی اولان شرخی بن شرخیلک باشن کسوب آنک بر ش پادشاه اولدی و شیخ رضی الله عنه ترجمان الاشواقده ایندی کانت بایقیس متولد بین الجن والانس فان امها من الانس و اباءها من الجن ولو کان ابوها من الانس و امها من الجن لکانت ولادتها عندهم فکانت تغلب علیها الروحیه و لهذا ظهرت بایقیس عندنا و بایقیس زوجیه محققه دن اول ازله سلیمانیه مخصوصه اولان محبوبه و حاو حب و ولادن اول سلیمان اوزره مودت نباشه ایله محسوبه ایدی * پس ایام مخالفات متجاده و سنین مساعدات متطاوله اولدی که بایقیس کندی رأی ایله محبه ایدی و حقندن غیریه ساجده ایدی * پس سلیمان وقتا کیم آنک سعادت آوائی قرب اولدیغن عارف اولدی * پس اکانتخت رجانیه و مناسبات حبیبه ازلیه ایله تعرض ایلدی و اکاحق ایله ناطق برکاب یازدی و اکاه و قدیمه نباشه بی و مودت زوجیت مستوره بی خفیه تذکرا ایندی و کابی بسله ایله ابتدا ایندی و بر نه حدایتد بکه جمیع محامدا کارا جمعه در و بایقیس و رحمتی رحمت ذاتیه و جلیه بی تذکرا ایندی و رحمتی زوجین ییئنده ایقاع ایندی و رحمتی ایله شفع ایندی زیر احب محبت رسوم و لوازمیله مرحوم در اندنصکره کابی خاتمه ختم ایدوب انقاس رجانیه و نفحات الهیه ایله مؤید اولان در هده نعمیل ایدوب ازله ارسال ایلدی پس بایقیس کاب آنک اعلی دولتی قنده مجهول اولان طریقله واصل اولدوره بایقیس و زرا و اول دولتمه ایندی انی الی الی کاب کریم) (انه یعنی الکتاب من سلیمان و انه ای مضمونه بسم الله الرحمن الرحیم) (کاب سلیمان بایقیه القا و انت قد بایقیس قومنه کابی کوسر و ب انه من سلیمان دیدی یعنی تحقیق بو کاب سلیمان دندر و تحقیق آنک مضمونی بسم الله الرحمن الرحیم در * پس شیخ رضی الله عنه ایدر حق تعالی آنک انه من سلیمان و انه قوی بایقیس قومنه قولیدر طی کابده مکتوب کحایتی دکادر و طی کابده اولان (بسم الله الرحمن الرحیم الاتعلا و علی و اوتی مسلمان) قولیدر و بو کلمانه دلیل اولان ظاهر افلندن بایقیسک (ایها الملاء انی الی الی کاب کریم) قولیدر پس (انه) یعنی الکتاب قولنک ضمیری مذکور اولان کابده راجعدر پس (انه من سلیمان و انه) قوی قول بایقیسدر (یا ایها الملاء انی الی الی کاب کریم) قولنه متصلدر انه یعنی الکتاب من سلیمان دیدی اندنصکره بایقیس مضمون کابی بیان ایتمکه متصدیه اولوب انه دیدی ای مضمونه بسم الله الرحمن الرحیم) پس کابک اولی بسم الله در اسم سلیمان دکادر) (فاخذ بعض الناس فی تقدیم اسم سلیمان علی اسم الله ولم یکن كذلك و نکاه وافی ذلك بما لا یقی بما لا یلیق بمعرفه سلیمان علیه السلام بره) (پس نامک بعضی اسم الله اوزره اسم سلیمانک تقدیمی اخذ ایلدی یعنی اهل تفسیرک بعضی ایندی (انه من سلیمان) قوی کاب سلیمان دندر و سلیمان کندی اسم الله اوزره تقدیم ایلدی الله استجنت حرمسندن اوتری و اسم الله اوزره خوفدن اوتری تا کیم بایقیس آفی خرق ایتمه زیرا اول زمانده جبار نه عادتق بوایدی که مرخله اها شدن اوتری کابک اولی عزیزق ایدرردی و حال بوکه سلیمان کندی اسم الله اوزره تقدیم ایتمدی و انلر سلیمانک اسمی نه دیننده لایه اولیان کلام ایله تکلم ایتد بلرکه اول کلام سلیمانک بر نه اولان معرفته لایق دکادر یعنی سلیمانک کمال معرفته لایق دکادر که الله استجنت حرمسندن اوتری بایقیس کابی خرق ایتمون دیو کندی اسم الله اوزره تقدیم ایله بر ما معرفت الهیه ادب و تعظیمی اقتضا ایدر و تعظیم اسم الله تقدیمی و سلیمانک عظمت ایلدهم ظاهر و اقتضا ایدر بر ما لایق قولنده من بما لا یقی قولنی بیان ایدر پس شیخ رضی الله

عنه انزل قولني وذايدوب ايندي كه (وكيف بلقيس قاله وبقيس تقول فيه اني ان كتاب كريم اني بكرم عليا
وسليمان كندی اسمي تقدیمه دید کبری شیء سليمانك ربی معرفته نیجه لایق اولور و حاله بکه بقیس کتابك
حقنه دیر که انی انی انی کتاب کریم ای کریم علیا یعنی بکار کتاب کریم القا اولنده که اکا کرام اولور و ورموجیه له
عمل اولونور پس بلقیس کتاب سليمانی کریم ایله وصف ایلدی و بقیس من عند الله مؤیده و موقوفه ایدی زیر اهد هد
کتاب سليمانی اکا القا ایندی بکیرله بلقیس انی قابنده قبول ایندی و استشاره طریقه له قومی دخی انی قبول اتسون
دیوانله عرض ایلدی و کتاب واجب الاکرام دریدی پس بسم الله اوزره سليمانك اسمی تقدیمه تکام ایند کبری
کلام لایق دکادر و بعضی ایدر بکه بولا مدله سليمانك اسمی تقدیمه ذاهب اولور حقنه تعریض وارد کانه دیر که
نیجه لایق در سليمان حقنه انلر مسلمان اولد قری حاله کتایده اسم الله اوزره سليمانك اسمی تقدیمک سليمانه اسناد
ایدر و صورت مدحه دم و درج ایدر و حاله بکه بلقیس آنک کتابی کریم ایله وصف ایلدی و اکا کرام ایلدی
کافر اولد یعنی حاله زیر بلقیس بوقولی قاله اولد یعنی حاله اکرحه کیم کتابه و امر سليمانه منقاد اولمش ایدی *
اما سليمان حضور نه کلوب (رب انی ظلمت نفسي و اسلمت مع سليمان لله رب العالمین) دیمش ایدی پس سليمانك
معرفته الیق اولان شجک ذکر ایندی بکیر اوزره که انه من سليمان و انه قولي قول بلقیس اوله پس انه من سليمان قولي
مرسلی بیان ایچوندر زیر بلقیس انی انی انی کتاب کریم قولنده کتابك مرسلی اولان سليمانی ذکر ایندی *
اکا تعظیمدن اوزری و تا کیم آنک قومی سليمانك ذکرندن اعراض ایتمه لر زیر ایچمکدر که سليمانك ذکرندن قومی
اعراض و انقباض اوزره اوله لر زیرا کتاب سليمانی استماع ایند کبری برله ییلور که سليمان انلری ربه دعوت ایدر
پس اکا اطاعت ایدر لر سه ملک سليمانك اولور و سلطنت آنلر ایدر لر ندن چقار و کذلک اطاعت ایتمه لر سه سليمان الله
مقاومت اولمز و سليمان آنلر ملک کارنه مالک اولور سه و داخل اولور سه (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها)
ینه ملک کبری فاسد اولور پس بلقیس مرسلی کتابك اسمی ذکر ایندی اسمک عظم متندن اوزری و صاحبنه تعظیمدن
اوزری و بعده کتابی کریم ایله وصف ایلدی تا کیم قومی منبسط اوله بعده مرسلی کتاب اولان سليمانی تصریح
ایدوب (انه من سليمان) دیدی (وانه بسم الله) قولنده انه قولي مضمون کتاب اولان (بسم الله الرحمن الرحيم)
انی آخره قولانی بیان ایدر (و ربما جعلهم علی ذلک تمزیق کسری کتاب رسول الله صلی الله علیه و سلم) و سليمانك
اسمی تقدیمه ذاهب اولان بعض ناسی سليمانك کندی اسمی تقدیمک اختیار نه حل ایندی الا کسر انک کتاب
رسول الله صلی الله علیه و سلمی تمزیق و لکن بوقعا بل غیر صحیح در زیرا کسری کتاب رسول علیه السلاهی
تمزیق ایندی رسول اسم الله ایله کندی اسمی آنک اسمی اوزره تقدیم ایدر بکندن اوزری بلکه کتاب کسر انک
دینه مخالف اولان دعوی متضمن اولد بکندن اوزری بلکه کتاب کسر انک مخالفی ایدی پس شیخ رضی الله عنه
تعلیل لر مثک عدم صحته تعامیل ایدوب (و ما رفته حتی قرأه کله و عرف مضمونه) دیدی یعنی و حاله بکه کسری
کتاب رسولی تمزیق ایندی کتابك کلیسی قرات ایدوب مضمونی عارف اولمخه پس اگر کتاب اولنده اسم
الله ایله اسم رسول اللهی کندی اسمی اوزره مقدم کورد بکیر برله ترفعه دن اوزری خرق ایدیدی اسم الله ایله اسم
رسول الله تقدیمندن اوزری خرق ایندی دیو حل اولور دی و لکن کسری کتابك کلیسی من اوله انی آخره
قرات ایدوب مضمون کتاب اولان دعوت مطمع اولد قد که آنک دینه مخالف و خرق ایندی پس خرق اسم الله
احتمالندن اوزری کندی اسمی تقدیم ایندی دیو حل ایتمک بحال قالمدی ومع هذا زمان سليمان الله قصه بلقیس
زمان رسول الله ایله امر کسر ان قرون متطاوله الله اقدم در) (فکذلک کانت تفعل بلقیس لوم توفیق لما وقت له
فلم یکن یحیی الکتاب عن الخرق بحرمه صاحبه تقدیم اسم الله علیه السلام علی اسم الله ولا تاخیره) (پس
کذلک بلقیس دخی کسری کبی کتابی قرات ایدوب مضمونی عارفه اولد قد نصرکه کتابی خرق ایدردی اگر من
عند الله ازلا موقوفه اولمیدی شول اسلام و ایمانه که اکاموقفه اولدی پس کتابی اشرافندن صاحبک حرمتندن
اوزری سليمان علیه السلام کندی اسمک اسم الله اوزره تقدیمینی و دخی آنندن تأخیرینی حاجی اولمادی پس
بولا مدله شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که آنلر زعمی اوزره سليمان علیه السلام کندی اسمی اسم الله اوزره
اسمک حرمتندن اوزری و کندی اسمک عظمت و سلطنتندن اوزری تقدیم ایندی تا کیم بلقیس کتابی خرق
ایتمه و سليمان علیه السلام معرفت و عبودیتنه لایق دکادر که کندی خرمتی حرمة الله اوزره تقدیم ایدوب

اسم الاله عظمی قنده کندي عظميله ظاهر اوله ايدي بس آنرله قولار نك وجمي يوقدر ووقدم قولي
 مرفوعدر لم يكن قولك اسيدرك خبردن موقدر وجمي الكتاب جله سي محلا منصوبد لم يكن قولك
 خبريدرون خبرتقد راجعدر بس كلامده تقديم وتأخير اولور * اي لم يكن تقديم اسمه عليه السلام على اسم الله
 ولا تأخير يحمي الكتاب عن الاخر اقبحرمة صاحبه) (فاني سليمان بالرحمتين رحمة الامتنان ورحمة وجوب
 الامتنان هما الرحمن الرحيم) (بس سليمان عليه السلام كتابنده اسم الله ي تقديم ايتد كد نصكره ورحمتي ايراد
 ايلدي يعني رحمت امتنان ايله رحمت وجوب ايراد ايلدي بكم اول رحمتين الرحمن الرحيم قوليدز يعني اسم الله
 اولان اسماء الهية جعنتك اخديقي تفصيل ايلدي الرحمن اسميله كه رحمت امتنان دلالتي ايدرزيرا رحمت
 رحمانيه وجودك كايسته عامه در رحمت عين وجود عام اولديني حيثيله بس رحمت رحمانيه ذاتيه امتنانيه
 جميع اسماء وحقايقه عامه در بس ورحمتي وسعت كل شئ برشي آندن خالي دكادر شيك كايسته واسعه در حتى
 حقتك اسمائه تعالى وتقدس وحقك اسمائي احد بشده آنك عين ذاتيدر علي كبي مثلا قال علي لسان الملائك
 (وينا وسعت كل شئ رحمة وعلم) ودخا الرحيم اسميله كه رحمت وجوبه دلالتي ايدرزيرا رحمت رحمانيه خاصه در
 بعد الوجود استعداده مقتضاي حصيله * بس ايمانك كايسي رحمة رحمانيه امتنانيه ذاتيه ايله مرفوعه در
 بس رحمة تعميم تخصيص ايجون مبالغه واردر * بس رحيم ايجون رحماندن تعميم تخصيص واردر
 ورحمان ايجون رحيمدن تخصيص تعميم واردر واعيان رحمت رحمانيه وجوبيه ايله مرفوعه دكادر الابد
 الاستعداد يعني فيض اقدسدن تجلي ذاتي ونفس رحمانيله بس رحمت رحمانيه نك عومي حصيله اعيانندن
 مرفوعه مختصه در اول عينك خصوصيت ذاتيه سي حصيله * بس سليمان عليه السلام رحمتي كتورديكه
 بر بيسي رحمت امتناندر كه عنايت اولي حصيله ذاتندن واصله واصله در وپور رحمت امتنان ايله تسميه اولندي
 زيرا عياله اعمالندن بر عمل مقابله سنده دكادر بلكه عياله حقتده الاهدن منت سابقه وعنايت ذاتيه در
 وپور بيسي رحمت وجوبدر زيرا عمل مقابله سنده واقعه در وپور رحمت وجوب ايله تسميه اولندي زيرا حق تعالى
 آتي كندى نفسى اوزره ايجاب ايلدي كتب على نفسه الرحمة) (قامت بالرحمن وواجب بالرحيم وهذا الوجوب
 من الامتنان فدخل الرحيم في الرحمن دخول تضمن فانه كتب على نفسه الرحمة سبحانه ليكون ذلك للعبد
 بما ذكره الحق من الاعمال التي باقى بها عند الله سبحانه على الله ووجه له على نفسه) (بس حق تعالى اسم رحمن ايله
 كل اوزره امتنان ايلدي رحمتي تعميم ايجمله سبقت رحمتي على غضي قوايله ودخا اسم رحيم ايله ايجاب ايلدي
 (فأكتبها للذين يتقون) قوليله وپور وجوب امتناندر بس سبقت رحمتي على غضي قولي كل اوزره امتناندر
 رحمتي كل اوزره ايجاب ايجمله بس رحيم رحمان ايجمله داخل اولدي دخول تضمن ايله زيرا تخصيص احكام
 عمومى بر حاكمى آنك فرعيدر بس اسم رحيم اسم رحمانده مندرج اولور ورحيم رحمن ايجون تعميمي
 تخصيص ايدرزيرا حق تعالى كندى نفسى اوزره رحمتي كتابت ايتدي تا كيم حقتك نفسى اوزره كتابت ايله
 ايجاب رحمت ايجون حق تعالى شول اعمالدن كه بو عياله عمل ايدرز كرايتديكي شي سبيله الله اوزره
 حق اوله يعني اعمال تقوا دن حق تعالى ذكر ايتديكي شيله عبدان ايتد كده حق تعالى آنك اوزر نه ايجاب
 رحمت حق اوله كه عبد ايجون خاصه حق آتي كندى نفسى اوزره ايجاب ايلدي ذلك قولي يكون قولك اسيدرك
 ايجابه اثبات ايجوندر حقا قولي يكون قولك خبريدروا وجه قولنده خير فاعل الله وخير مفعول ايجابه
 عائد در اوله خبري عياله عائد در ونفسه خبري دخا الله عائد در ووجه جله سي محلا منصوبد راجع در حق قولك
 منقيدر) (يستحق بها عده الرحمة الوجوبيه) (يستحق قولك خبري عياله عائد در بها خبري اعماله عائد در *
 ويستحق جله سي من الاعمال قولك منقيدر يعني اوله اعمالكه عبد آنرله سبيله بوجوبه مستحق اولور *
 زيرا حق تعالى اول اعمال مقابله سنده عبد ايجون كندى نفسى اوزره رحمتي ايجاب ايلدي بس عبد اعمال
 سبيله رحمت وجوبه مستحق اولور بس (فأكتبها للذين يتقون) قولي ودخا سبقت رحمتي على غضي قولي
 كل اوزره امتناندر كندى نفسى اوزره رحمتي ايجاب ايجمله بس وجوب امتناندر بس فدخل الرحيم في الرحمن
 قولك معنائه بود زيرا حقتك غضي سابقه اولان رحمتي حق كندى نفسى اوزره كتابت ايدوب ايجاب ايلدي
 وكندى نفسندن كندى نفسى اوزره ايجاب امتناندر بو تقدر اوزره رحمت امتنان اولور كرا اعمال مقابله سنده

ايجاب ايجمله امتنان اولسون وكرل اعمال سز سابقه اوليه ايله امتنان اولسون) (ومن كان من العبيد بهذه
 المثابة فانه يعلم من هو العامل منه) (وفي نسخة به) وعبيد دن بر عياله بومثابه ده اولسه يعني عمل صالح ايله
 تقوى سبيله رحمت وجوبه كه رحمت خاصه در مستحق اولسه بس اول عياله اولور كه آندن عامل اولان كيدر
 وياخود ايجمله عامل اولان كيدر يعني عالم اولور كه كندى مظهر رندن عامل اولان وياخود كندى مظهر ايله عامل
 اولان حقد در زيرا اول اعمال ايله عياله اوزره حق ايجاد ايدروا نلري اظه ايدرزيرا بس وجوب دخا امتنان اولور
 والعامل ينقسم على ثمانية اعضاء من الانسان) (وانسانك على انساندن سكر اعضاء اوزره تقسيم اولمشدز يعني
 انسانده اعضاء مكافه سكر در عين واذن ولسان ويد وبطن وفرج ورجل وقدر وهر بر عضو كاخصوصه اولان
 اعمال دينيه واحكام شرعيه ايله مكافه در بس اعضاء ثمانية دن هر بر عضو كاخصوصه اعمال صالحه سي مقابله سنده حق
 تعالى كندى نفسى اوزره اول عضو كاخص ايجون رحمتي ايجاب ايلدي قال الشيخ رضي الله عنه في مواقع
 النجوم في حق وظائف التكليف فاختصت من الانسان ثمانية اعضاء العين والاذن واللسان واليد والبطن
 وانف وج والرجل والقلب والعلم بشكليات هذه الاعضاء والعلم بالاعمال الذاتية الى السادة اذا عمل بها على حد
 ما نذكره في محج الولاية) (وحد بشده واردا ولد بكم رسول عليه السلام ايتدي امرت ان اسجد على ثمانية اعظم
 اليدين والقدمين والركبتين والجنبين والانف) (وبوحد بشده كراواتان سكر عضو سجد به مخصوصه در انسانك
 جميع اعماله شامله دكادر فافهم) (وقدر اخبار الحق انه تعالى هوية كل عضو منها فلم يكن العامل غير الحق
 والصورة للعبد والهوية مندرجه فيده اي في اسمه لا غير) (وتحقيق حق تعالى اخبار ايلدي وكنت سمعه وبصره
 ويده ورجله قوليله كه تحقيق حق اعضاء ثمانية دن هر بر عضو كاخصوصه اعضاء ثمانية مظهر ايله وياخود
 عبد مظهر ايله عامل اولان حقدن غيري اولمدي وحالبو كه اعضاءه مشتمله اولان صورت عبد ايجوندر *
 وهو يتحق عبده يعني حقتك اسنده مندرجه در غير دكادر يعني حق تعالى هر عضو كاخصوصه بس اعضاء
 عامل اولان حقد در صورت عبد كد رو عياله عامل اولان هويت حق عبده كه حقتك اسيدر مندرجه در بس
 عبد حقتك اسيدر وحقك هوي كه عبد ايله سميه در هوية الله در) (لانه تعالى عين مظهر روحى خالق ايله كان
 الاسم الظاهر والاخر للعبد ويكون له لم يكن ثم كان) (زيرا حق تعالى ظاهر اولان وخالق ايله تسميه اولان شيك
 عياله رو بوظهور سبيله وياخود حق تعالى ظاهر اولوب خالق ايله مسمي اولان شيك عيني اولديني اعتبار ايله
 اسم ظاهر واسم آخر عياله ايجون واقع اولدي ودخا عبد معدوم ايكن موجود اولمغه يعني ظهور عياله متحقق
 اولوب حق انكه ظاهر اولمغه عبد ظاهر اولدي وعبد موجود كل ايكن موجود اولمغه عبد آخر اولدي آخرت
 انكه متحقق اولمغه آنك مآله سنده حق ظاهر و آخر ايله تسميه اولنور وپوقول هويت حق عبده مندرجه
 اولديغنه تعليلدر) (وبتوقف ظهوره عليه وبتوقف صدور العمل منه عليه كان الاسم الباطن والاول) (و
 وعبدك ظهوري حقه متوقف اولمغه وعملك عبدين صدوري دخا حقه متوقف اولمغه حق ايجون اسم
 باطن واسم اول متحقق اولدي يعني وجود عبد نفس رحمانيله موجود اولمغه حق موجوده متوقف اولمغه حق
 ايجون اوليت متحقق اولدي وعبد دن عملك صدوري عياله هوي وياطني اولان حقه متوقف اولمغه حق
 ايجون اسم باطن ثابت اولور زيرا حق عبده وعياله عامل بو تقدر اوزره ظهور خبري عياله وعليه خبري
 حقه راجع اولور وسنه خبري دخا عبده راجع اولور وعكس اوزره اولمق دخا جازد يعني صورت الهية جعبه
 ايله حقتك ظهوري عياله متوقف اولمغه عبد ايجون اسم باطن متحقق اولدي زيرا حق تجلي مظهر صور
 تفصيليه عالمه ظاهر وحقلي اولمغه عياله كامل آنده باطن ايدى * بس حقتك صورت جعبه الهية سي دخا
 باطنه ايدى ظهورده عياله متوقف ايدى وحقدن عملك صدوري عياله توقف ايجمله عبد ايجون اسم اول
 ثابت اولدي زيرا عياله وجودي مظهر رندن حقدن عملك صدور رندن اول عبد وجود حقه ثابته ايدى) (فاذا
 رأيت الخلق رأيت الاول والاخر والظاهر والباطن) (بس خفكم سن خاني كورسك اولي و آخرى وظاهري
 وباطني كورسك زيرا اوليت و آخريت و ظاهر يت و باطني خفكم خلقه متحقق اولور كرا بوصفات حقه اضافت
 اوانسون وكرل خلقه بس ظهور اكل واجمع ونبود اتم و اومع آخر مراتب وجود اولان وجود انسان كاملدر كه
 نظم ورو خافيتك خافيدر آنك وجودندن اتم واحسن بر وجود بو قدر تا كيم انسان كامل اولد قد نصكره خالق

آخر اوله) و هذه معرفة لا يغيب عنها سليمان عليه السلام بل هي من الملك الذي لا ينبغي لاحد من بعده يعني الظهور به في عالم الشهادة) و هو معرفت الهية دن سليمان غائب دكل ابدى بلهكه يوم معرفت سليمان اعطا اوليان شول ملك دندركه آند نسكره بر احد ايجون عالم شهادته انكاه ظهور لايق دكادر پس معرفت مذ كوره في شيخ رضى الله عنه ملكدن ابدى زير ملك دولت ظاهره و معرفت دولت باطنه در دولت ظاهره دولت باطنه ايله معرفت الهية ايله آنك روحيد و حاصله اولور زيرا اكر معرفت الهية روحاني اولميدى ملك اكر ايله تصرف ممكن اولوزدى پس معرفت الهية كليته و عبادت ذاتية جعية ايله تحقيق اولان كل واقعا كه جميع تصرفات الهية و كونه آنك قلوب جامعه لرندن و حقايق كامله لرندن متفرعه اولور و حضرت اسمائيه الهية ايله تحقيقى و خلافتله ظهور و زلى حبيبه امر حقه و اذن حقه عوالم علوى و سفليه اولان تصرفات بونردن ظاهره ايكى سليمان كى عالم شهادته تصرفله ظاهره دكادر و هر بريسى كندى زمانه و سليمان كى تصرفده بر فرد در ولكن سلطنت ظاهره ظاهر اولوب متصرف اولديغه آنك تصرفنده اولان جميع اشخاصك شعورى لازم كلز زير تصرفله مامور اولان خلافت عبوديتله متصرفدر و مشاهده عبوديت تصرفله مانعدر على الخصوص كه خليفة اولان عبد كامل تصرفده حتى استخلاف ايدوب مقام اكليته توجه ايتد كده عبوديت محضه ايله استهلاك كايه تحقيق اولور پس ظاهر تصرفله ظاهر دكادر اكر چه كيم آنك مظهر نده حتى تعالى جميع تصرفات غير متناهيه في اطهار ايدرا نكيون رسول عليه السلام عبوديتدن سيادته رفع راس ايتدى * انابيد اولد آدم ولا غفرى انان امر آتاك كل القديديدي پس اكر چه كيم سليمان دن غائبه اوليان معرفت شول ملكد ندر سليمان نسكره عالم شهادته انكاه ظهور هر احد ايجون لايق دكادر ولكن ملكده تصرفله ظهور معرفت الهية كليته دن دكادر زير هر نقدركيم عارفك همتله تصرفي زياده اولسه آنك معرفتي ناقصه اولور و نقدركيم تصرفي ناقص اولسه آنك معرفتي عاليه اولور ولكن سليمان تبديل و انبيا حل و عهده اصحابي در ظاهره تصرفله و مجهز ايله مؤيددر پس سليمان حقدن استعلاء ايتد كه جن و انس و وحش و طير و بهائم و بالجه عالم علوى و سفليه تصرفي اكا اعطا ايلدى كه اند نسكره بر نبي او تصرف ايله ظاهر اولدى) (فقد اوتى محمد صلى الله عليه وسلم ما اوتيه سليمان وما ظهر به) (پس تحقيق محمد صلى الله عليه وسلم تصرفدن اعطا اولندي * شول شيتكه سليمان اعطا اولندي و حاله كه محمد عليه السلام عالم شهادته انكاه ظاهر اولدى) (فكناه الله تعالى عاكين قهر من العفريت الذي جاءه بالليل ليقتل به) (وفي بعض النسخ ليضل به) فهم ياخذوه و ربطه بارية من سوارى المجد حتى يصبح فيليب به و لا ان المديته قد كره دعوة سليمان فردة الله خاشا) پس الله تعالى محمد عليه السلامه عفر شدن قهر نمكنيه نمكين ايتدى يعني عفر بته قهر ايتد كه اكا قدرت اعطا ايلدى كه كيجه ايله اكا كلس ايدى تا كيم آتى قتل ايليه * وفي الصحاح القتل ان باقى الرجل صاحبه و هو غار غافل حتى يشد عليه فيقتله پس محمد عليه السلام قصد ايتد كه عفر بتي اخذ ايله و مسجد عود لرندن بر عوده ربط ايله تا كيم اول حال ايله صباحه داخل اوله پس مديته نك ولد اى انكاه لعب ايله ر پس محمد عليه السلام سليمان دن دعوتى ذكر ايتدى و عفر بتيك اخذنى ترك ايتدى پس الله تعالى عفر بتي ردايتدى رسول اوزره ظفردن خائب و خاشي اولدي يقي حاله خاشا قولى حالد رفرتة الله قولنده عفر بته عاند اولان ضميردن) (فلم ينظم ر عليه السلام بما اقدر عليه) يظهر على صيغة المجهول) (و يظهر بذلك سليمان عليه السلام) پس رسول عليه السلام عموم اوزره ظاهر اولدى * شول شيتكه كه آنك اوزره اقدار اولدى يعني حق ته الى آنك اوزره اكا قدرت اعطا ايلدى و سليمان انكاه ظاهر اولدى و دعوت ايدوب آتى طلب ايتد كندن اوتري) (ثم قوله ملكا فلم نعم فعلنا انه يريد ملكا خاصا) آند نسكره سليمان عليه السلام ملكا قولى پس عام اولدى پس بزبوندن عالم اولد كه تحقيق سليمان عليه السلام املاك عالم دن بر ملك خاصى مر ايدروا قى طلب ايدر جميع املاكى عو ما طلب ايتد) (ورأى ناقدا شورا قى كل جزء من الملك الذي اعطاه الله فعلنا انه ما اختص الا بالجموع من ذلك) (و بز بيلد كه تحقيق سليمان عليه السلام مشارك قلندي الله تعالى اكا اعطا ايتدى ملكك هر بر جز نده يعني سليمان اعطا اولتان ملكك هر بر جز نده سليمان مشارك اولدى اول جز نده متعين اولان بر شخص پس سليمان عليه السلام كندى زمانه ملكده تصرفده مستقل اولدى و باهر جز نك تصرفده كه سليمان انكاه ظاهر اولش ايدى اوليا

محمد بنندن هر روى تصرفده اكا مشارك اولدى پس بر عالم اولد كه سليمان عليه السلام ما اردن مختص قلندي الاملكدن مجموع يعنى ملكك مجموع اجزا سنده تصرف ايتد كه مختص قلندي كه تصرف اكا مخصوص قلندي زير املاكك هر بر جز نده متعين اولان شخص دى اول جز نده متصرفدر و با خود سليمان تصرف مختص قلندي الاملكدن بر مجموع يعنى ملك خاصه) (و حديث العفريت انه ما اختص الا بالظهور و قد يختص بالجموع والظهور) (و حديث عفر بتي ايله دخي بر عالم اولد كه سليمان مختص قلندي الا ظهوره و رسول عليه السلام تحقيق مجموع و ظهوره مع مختص قلندور يعنى مجموع اجزاده تصرف ايتد كه و تصرف ايله ظهور ايتد كه مخصوص اولور و بوعتبار اوزره و قد يختص قولىك ضميرى رسول عليه السلامه راجع اوله و با نردن كه سليمان راجع اوله يعنى و حديث عفر بتيه بر عالم اولد كه سليمان ظهوره مختص قلندي رسول عليه السلام حديث عفر بتيه كه تصرفله ظاهر اولدى و واقع اولور كه سليمان مجموع ملكده تصرفده و تصرفله ظهوره مختص قلندور) (ولم يقل في حديث العفريت فامكننى الله منه لقنا انه لما هم باخذوه ذكره الله دعوة سليمان عليه السلام ليعلم رسول الله عليه السلام انه لا يقدره الله) من الاقدار (على اخذه فرتة الله العفريت خاشا قلى قال فامكننى الله منه علما ان الله تعالى قد وهبه التصرف فيه ثم ان الله ذكره فتد كره دعوة سليمان فتادب معه فعلمنا من هذا ان الذي لا ينبغي لاحد من الخلق بعد سليمان الظهور بذلك في العموم) (واكر رسول عليه السلام حديث عفر بتيه فامكننى الله منه ديميدى * يعنى الله تعالى عفر بتي اوزره بكا قدرت اعطا ايلدى ديميدى پس بر بى اهل عالم دير ايدل كه تحقيق رسول عليه السلام وقتا كيم عفر بتي اخذ ايتد كه همت ايتدى الله تعالى اكا دعوت سليمان تذكرايتدى تا كيم رسول عليه السلام عالم اوله كه شان بودر كه الله تعالى عفر بتيك اخذنه اكا قدرت اعطا ايتد پس الله تعالى عفر بتي خاشي اولد بى حاله ردايتدى پس وقتا كيم رسول عليه السلام فامكننى الله منه ديدى بر بى اهل عالم عالم اولد كه تحقيق الله تعالى اكا عفر بتيه تصرفي و هب ايتدى * آند نسكره تحقيق الله تعالى آتى تذكرايتدى پس دعوت سليمان تذكرايتدى پس سليمان ايله متادب اولدى يعنى ايله رعایتندن اوتري سليمان اوزره غلبه ايدوب آنك اوزره ظهور ايتدى پس بزبوندن عالم اولد شول شيتكه سليمان نسكره خلقدن بر احد ايجون لايق دكادر عموم اوزره تصرفله ظهور ايدد) (وايس غرضنا من هذه المسئلة الا الكلام والنبية على الرحمتين اللتين ذكرهما سليمان في الاسمين اللذين تفسرهما بلسان العرب الرحمن الرحيم) (و هو مستلذذ من برم غرضهم بوقدر كلام و تنبيه دن عبرى شول و حقيقته كه سليمان انلرى شول اسمين ايله ذكر ايلدى كه اول اسمينك لسان عرب ايله تفسيرى الرحمن الرحيم شيتك كلامندن معلوم اولان بودر كه شول اسمين كه سليمان رحمتيني آ ندرده ذكر ايلدى لسان عرب ايله الرحمن الرحيم اسمين دكادر * اول اسمين لسان آخر ايله لسان عرب ايله آنك تفسيرى الرحمن الرحيم پس وقتا كيم بومستلذذ شيخ رضى الله عنهم غرضى حقت ايكى رحمتيه تبينه اولديسه كه سليمان ايكى اسمه اول ايكى رحمتي ذكر ايلدى پس شيخ رضى الله تعالى عنه حقت اول ايكى رحمتي تصرف ايدوب بيان ايتد كه شروع ايتدى) (فقد رجة الوجوب و اطاق رجة الامتنان في قوله رحمتي وسعت كل شئ حتى الاسماء الالهية اعنى حقائق النسب) (پس الله تعالى رحمت وجوبى تقييد ايلدى فساكتها للذين يتقون) قولنده عمل صالح ايله تقوى ايله ايمان ايتد كه و رحمت امتنانى اطلاق ايلدى كه ايمان نمكات اوزره افاضه وجوددر) (ورحمتي وسعت كل شئ) قولنده يعنى بر رحمت شيتك كليته و اسعه در حتى اسماء الهية به يعنى نسب ذاتيه حقايقنه يعنى شول نسب كه امما آنرا ايله برى برندن متميز اولور زيرا اسمائك ايكى مدلولي وارد بر ريسى خصوصيت ذاتيه در كه اسم انكاه اسم آخر دن ممتازدر و بر ريسى ذاتدر من حيث هي زيرا احديت اعتبار ايله هر بر اسم ذاتك عيني در ذات آنك عيني در پس بوعتبار اوزره اسم ايجون اطلاق اولد كه رحمت امتنان ايله محومدر آنك نسبت عدميه سنده و حقيقت همزه سنده اطلاق اولور پس محومه اولان ذاتده مستهلك اولان نسب عدميه حقايقدر كه نفس رحمانى ايله ضيق عدمه يتدن خلاص اولوب هر بر بى ستمك استعداد ذاتيه حبيبه وجودده صورتى ظاهره اولور پس حقايق نسب كل شئ قولنده اولان عموم حكمنده داخل اولور زيرائى هر وجود و هو معدوم نايسته اسندر كل شئ هاتك الاوجهه) (كبر و دجى) (انما امرنا لشيء اذا اردناه ان نقول له كن فيكون)

کمی و نسب انکی وجه اوزره در بوجه بود که نسب امور عدیه و تعینات اعتباریه در اعیانده انزل تحقیق
 یوقدر الاذات حقه زیر نسب ذاتیه در حیوة و علم و قدرت و سایر معانی صفات کبی که حقه منسوبه در بوجه
 بونسبک نسبیدر یعنی هر شئی که حقه نسب اولی و بونسب حیثیتیه حسیه و عالمیه و قادریه کبی که بونز
 نسب مذکور کوره نسبیدر پس بونسب عالمیه به رحمت امتنان واسطه اولی (فامتن علیها) (ای علی الاسماء بنا)
 قولدن مراد جمع اعیان غیبیه و اعیان وجودیه کونیه در وکلا وجودی اواق جائز در زیر اگر چه کیم
 اسمانک اناری اعیان وجودیه ایل ظاهره در و لکن کلا در غیر اولان اعیانده جمعیت الهیه اسمائیه نک
 صورتی و آناری ظاهره دکادر هر عینده بر اسمانک اثری ظاهر در انجق و اما کلا انبیا و اولیانک وجودنده پس
 جمع اسماء الهیه نک صورتی و آناری ظاهره در و سایر اعیانک نظم و روابطها برندن علت غاییه اول صورتیه حقل
 طهر و بریدر پس کلا وجودی اسماء الهیه ایل و نسب ربانیه و اعیان غیبیه و اعیان کونیه و وجودیه رحمت
 امتنانک نتیجه می اولی و زیر اعیان کونیه اگر چه کیم رحمت امتنانک نتیجه می در اسمانک انزده ظهور و برزویه
 ظهوری حسیه و لکن اعیان عالم نتیجه بر نتیجه کلیه دکادر زیرا مظاهر اعیانده اول نظم و اسمای
 جزئییه ده دخی منسرح اعیان کل اولان و مرتبه انسان کامل اولان اطلاقه فوجهی حسیله خرج وضعیه در
 پس اعیان عالمده اولان نظم و مراتب جزئییه و تقیدات وجودیه مرتبه انسان کاملده ظهور کبی و جوی و برزخی ایل
 ظاهر اولاده جمع اسماء الهیه نک دخی آثار و احکامی علی وجه التفصیل انده ظاهر اولی و پس اعیان کل رحمت
 امتنانیه ایچون نتیجه کلیه اولی و زیر انسان کامل مقدمات حقایق الهیه و کونیه نتایجک ختمیدر حقدن
 غیر برئی یوقدر که اکا نتیجه اوله زیرا انسان کامل حتی متخیر در آنک نتیجه می حقدن پس مرتبه انسان
 کاملک مافوق و ماقبلی اولان اعیان وجودیه در هر بریسی ماقبله و نسبتله رحمتک نتیجه می در و اما نتایج
 اعیانک آخری اولان نتیجه که اعیان کاملده اولان ظهور در نتیجه کلیه ختمیه اولی یعنی اعتباریه اعیان نتیجه
 رحمت امتنانده رفاقم پس حق تعالی اسماء اوزره برزم حقایق غیبیه عدمیه منزله امتنان ایلدی زیر اسماء الهیه
 ذات حقه استملاک اوزره ایلدی نفس رحانی ایل اعیان ثابته من مرایا سنده صور علیه ایلده متعینه و بری برندن
 متمیزه اولدی و نفس رحانی و تجلی وجودی ایلده برزم وجود مندر نکره دخی اسماء اوزره امتنان ابتدی برزم
 وجودات ظاهره منزله زیرا اسمانک آناری برزم ظاهر مرده مظاهر حسیله ظاهر اولی (فحقن نتیجه رحمة
 الامتنان بالاسماء الالهیه والنسب الربانیه) (پس علی کلا التقدر برین بر اسماء الهیه و نسب ربانیه اولان رحمت
 امتنانک نتیجه می زیر اعیان ثابته منزله وجودات ظاهره منزله بر احق تعالی اسماء به رحمت ابتدی برزم اعیان
 ثابته من مرایا سنده آنرا صورتی اظهاریا تمکله و وجودات ظاهره منزله آنرا و احکامی اظهاریا تمکله
 پس بر اسماء الهیه و نسب ربانیه ایچون رحمت امتنانک نتیجه می بر حق تعالی برزم اعیان منزله انده رحمت ایدر
 (ثم اوجبه علی نفسه بظهور نالته) (اندر نکره دخی حق تعالی و حتی کندی نفسی اوزره ایجاب ایلدی برزم حقایق
 و تقویر بر ظاهره اولفله و بر تقویر جزئی عارف اولفله زیرا معرفت نفس رحمت و رحیمیه و جوییه بی ایجاب ایدن
 تقویر نتیجه می و حقه قنیدر پس حق تعالی رحمت و رحیمیه و جوییه ایلده برزم رحمت ایچکی کندی نفسی اوزره
 ایجاب ایلدی (واعلم انه هو یشاکل علم انه) ای الحق (ما اوجبه علی نفسه الا نفسه فاخرجت الرحمة عنه) و دخی
 حق بر اعلام ایلدی کنت همه و بصره خبری ایلده تحقیق برزم هویت در تا کیم بر عالم اوله و زک تحقیق حق تعالی
 رحمتی کندی نفسی اوزره ایجاب ایلدی الا کندی نفسدن اوزری زیرا آنک نفسی برزم هویت بر عینیدر پس
 رحمت حقدن خارج ایلدی پس حق را حرم و مرمودر حقیقت و توحید اعتباریه (فعلی من امتن و ما من
 الا هو الا انه لابد من حکم لسان التفصیل لما ظهر من تفاضل الخلق فی العلوم حتی یقال ان هذا اعلم من هذا
 مع احادیثه العین) (یعنی احادیث حکمتک غلبه می قننده که جمع وجودات متعینه وجود واحد حقه متصفیه
 اولوب و ظاهره باطنده وجود واحد حقدن غیر متعین قالیوب را حرم و مرمودر حق اولی یعنی ظاهر اولاده
 پس حق کیمک اوزره امتنان ایدر و حاله و که وجودده آندن غیر برئی یوقدر الا یوقدر و اردر که لسان تفصیل
 حکمدن لایدر زیرا علمده خلقک تفاضلی ظاهر اولدی حتی دینور که تحقیق بواحد بری بوندن احادیث عین
 ایلده یعنی تعقلده اولان کثرت نسبیه اعتباریه تفصیل لازمدر زیرا اعیان استعدادانده متفاوت در قوت

وضعده و وسعت و ضیقده و اعتدال حقیقندن قرب و بعد حسیله پس استعدادی اقوی اولان بر احد ایچون
 دینور بواحد بوندن یعنی استعدادی انزل اولان احددن و حاله و که حقیقت انسانییه واحد در و کلا حقل
 احد یعنی دخی احدیت ذاتیه در و لکن نسب متعقله اولان اعیانک استعداداتی حسیله مختلفه الظاهر و در
 (ومعناه) ای معنی التفاضل (معنی نقص تعلق الاراده عن تعلق العلم فمفاده مفاضله فی الصفات الالهیه)
 و معنای تفاضل علمک تعقلندن ارادت تعلقک نقصی معنسیدر پس بومفاضله صفات الهیه ده واقعه در زیرا
 تعلق ارادت تعلق علمک ناقصدر و تعلق علم آندن اکل و اعمدر زیرا ارادت علمه تابعدر پس علم متبوع اولاده
 تابعه دن اعم و اشددر زیرا علمک معلوماته تعلق اعمدر ارادتک معلوماته تعلقندن زیرا ارادت بعض معلوماته
 تعلق ایدر و اول بعضه تعلق ایچکه ارادتی تعیین و تخصیص ایچکه و جمیع اشیا جمیع ازمانده حقل معلومیدر
 و حتی آنری علمدر و حتی صفت علمیه متصف اولفدن زائل دکادر و جمیع لشیایه جمیع ازمانده ارادت تعلق
 ایچو حتی آنری مرید اولم و هر زمانده آنرا ایچون صفت ارادتله انصاف لازم دکادر (اذا اردناه ان نقول له
 کن فیکون پس تعلق ارادت تعلق علمک ناقص اولفله صفات الهیه نیستده مفاضله لازم کار و صفات الهیه ده
 مفاضله ثابت اولاده پس صفات الهیه نک مظاهری اولان اعیان خلقیه ده دخی ظاهر اولی (ومعنی کمال
 تعلق الاراده و فضلها و ازیادتها علی تعلق القدره) (کمال قولی جرایله نقص تعلق الاراده و کونه عطفدر یعنی
 تعلق ارادتک کمالی و فضلی و زیاده لکی معنسیدر تعلق قدرت اوزره زیرا ارادتک تعلق قدرتک تعلقندن ایدر
 زیرا مادامکه ارادت قدرت تخصیص ایچیه قدرت بر شئی تعلق ایچو پس علم ارادت اوزره متکمددر و ارادت
 قدرت اوزره متکمددر که هر نه شئی ایجاد ایچکه ارادت قدرت تخصیص ایدر سه قدرت آنی ایجاد ایدر
 (وکذلک السمع الالهی والبصر و جمیع الاسماء الالهیه علی درجات فی تفاضل بعضها علی بعض کذلک تفاضل
 ماظهر فی الخلق من ان یقال هذا اعلم من هذا مع احادیثه العین) (وکذلک سمع الاهی و بصر الاهی و جمیع اسماء
 الهیه درجات اوزره در بعضی بعض اوزره تفاضل ده که نسبت و اعتبار ایلده بری برندن متفاضلدر خلقده
 ظاهر اولان تفاضل که احادیث عین ایچون بواحد بوندن دینور کلا در ظاهر اولی و یلجه در زیر تفاضل
 اشیاک اصولی اولان اسماده ثابت اولاده اسمانک فروعی و مظاهری اولان اشیاده طریق اولی ایلده ثابت اولی
 اشیاک اصولی اولان اسمانک تفاضلی و وسعت و شمولی حسیله (وکان کل اسم الاهی اذا قدمته سمیه بجمیع
 الاسماء و نعتیه بها) (وکنتم اسماء الهیه ذن هر بر اسمی بکنتم من تقدیم ایتیک یعنی آنی معنی موضعنه وضع
 ایتیک سن اول اسمی جمیع اسماء الهیه تسمیه ایدر من وانی جمیع اسماء الهیه وصف ایدر من زیرا احادیث معنی اعتباریه
 جمیع اسماء الهیه موصوف اولفله آنده اهلیت وارد زیرا احادیثه اسماء وصفات عین ذات حقدن و تعین و ظهورده
 هویت حق اسماده مندرجه در پس اسمادن هر قننی اسم تقدیم اولنور سه کرل متبوع کلی اولسون و کرل
 تابع جزئی جمیع اسماء الهیه (کذلک فیما ظهر من الخلق فیه اهلیت کل ما فوضل به فکل جز من العالم
 مجموع العالم ای هو قابل حقایق متفرقات العالم کله) (کذلک اول اسمانک مظاهری اولوب بخاقدن ظاهر
 اولان شیتده یلجه در آنده هر شئیک اهلیتی وارد که اول شئی انکه مفضول المندی یعنی اگر شئی مفضول ایلده
 آنک قننده هر شئیک اهلیتی وارد که آنک اوزره فاضلدر پس عالمدن هر بر جز مجموع عالمدر یعنی جمیع عالمک
 حقایق متفرقاته خایلدر یعنی عالمک کامیستده متفرقه اولان معانی و خواصک آنده ظهورنه قابلدر بعض
 نسخه ده متفرقات واقع اولدی (ولا یقدح قول ان زید ادون عمرو فی العلم ان تكون هویه الخلق عین زید و عمرو
 و تكون فی عمرو اکل و اعلم منها فی زید و متفاضل التعین کما تفاضل الاسماء الالهیه ولیست غیر الحق) (پس برزم
 ان زید ادون عمرو فی العلم قوامز یعنی زید علمده عمرو دن اشغه در قولز قدح و برمز حقل هویتی زید و عمرو کعبی
 اولسنه و هویت عمروده اکل و اعلم اولسنه زیدده اولان ظهوردن یعنی قدح و برمز زید علمده عمرو دن اولندر
 قوامز حقل هویتی زیدک و عمرو کعبی اولوب عمروده اولان هویت و ظهور زیدده اولان هویت و ظهور و دردن
 اکل و اعلم اولسنه زیرا هویت زید ایلده عمروده واحددر و تفاضل تعیین و تخصیصده طاریدر ته کیم اسماء الهیه
 بری برندن متفاضله اولدی عالم و مرید و قادری و حاله و که اسماء حقل غیر دکادر (فهو تعالی من حیث
 هو عالم اعم فی التعلق من حیث ما هو مرید و قادر وهو هو ایس غیره) (پس حق تعالی عالم اولدی یعنی حیثیتله

تعالیه اندر مرید و قادر اولدنی حیثیتدن و حالبوکه هر دو در عالم و مرید و قادر اولان حقد رآنک غیری دکادر
 (فلا تله هنا ولی و تحمله هنا و تینه هنا و تینه هنا) ولی فیلد رفاعل معناه کاور و مقول معناه دخی
 کاور یعنی ای بنم محبوبم حق بر مظهر ده عالم اوله مظهر آخرده آتی جاهل اولدینک حالد دخی بر مظهر ده آتی
 بر صفتله اثبات ایته مظهر آخرده آتی بر صفتله ننی ایستدینک حالد یعنی سن کندی نفسکدن بر مظهر ده
 حق عالم و مثبت اولوب آتی اول مظهره تخصیص ایته مظهر آخرده آتی ننی وانکارا بتکله و اول مظهری وجه
 حقدن عاری بیلکله بلکه جمیع مظاهر ده عالم اولوب اثبات ایله اول محک قابلیتی حیدله بوقدر اوزره و تحمله
 و تینه قولنده و احوال ایچون اولور و مع معناه اولوق دخی جائزدرای فلاته الحق منا بالتخصیص مع نفیک
 ایاه منار الان اثبت بالوجه الذی اثبت نفسه و تینه عن کذا بالوجه الذی ننی نفعه کالایة الجامعة للننی والاثبات
 فی حقه جین قال لیس کله شیئی فنی وهو السجیع البصیر فایث بصفة تم کل سامع بصیر من حیوان وما تم
 الاحیوان) الامکریم حق اثبات ایده سن شول وجهله که حق کندی نفسی اول وجهله اثبات ایله دی
 ودخی آتی بعض صفاتدن ننی ایده سن شول وجهله که اول کندی نفسی ننی ایله دی شول آیت کبی که حق
 حقدن ننی و اثباتی جامع در که حق تعالی کندی نفسی اثبات ایوب مثلنی ننی ایستدینک حیدله ابتدی ایس
 کله شیئی پس مثلنی ننی ابتدی وهو السجیع البصیر پس حق اثبات ایله دی بر صفت ایله که حیواندن هر سامع
 و بصیره عامه در و حالبوکه وجودده حیواندن غیری یوقدر زیر ادویت الهیه نک جمیع موجوداتده سربانی
 ایجاب ایله دی حیاة و علم و قدرت و جمع و بصیر کبی و بونرک غیری سی اولان صفات کایه و صفات جزئییه کبی
 پس هر شیکه موجود اولدی علم و حیاة و سایر صفات دخی آنده موجوده اولور * و لکن موجوداتک
 به ضمیمه ظاهره اولدی پس محبوب ظن ایدر که حیوة بغضه معدومه در پس بعضی سی حیوان ایله
 تمییه ایله دی و بعضی سی جماد ایله پس شیخ رضی الله عنه تمییه ایله دی که وجودده بر شیئی یوقدر که آنک حیاتی
 اولیه (الا انه یطن فی الدنیا عن ادوال بعض الناس فظهر فی الاثره لکل الناس فانها الدار الحیوان و کذلک الدنیا
 الان حیاتیامستورة عن بعض العباد لظهور الاختصاص والمفاضلة بین عباد الله بما یدر کونه من حقایق
 العالم) الا یوقدر و ایدر که حیوة دنیاه بعض ناسک ادرا کندن باطن اولدی پس جمیع موجودات بالفعل حیدر
 و اهل الله ایچون حیوة جمیع موجوداتده مدر که در یوندن اوتری جماد لفظی خرق عاده دکادر استماع طاق
 خرق عاده در پس حیوة آخرته ناسک کایسته ظاهر اولور زیرا آخرت دار حیواندر و کذلک دنیادخی دار
 حیواندر الا یوقدر و ایدر که دنیاتک حیاتی بعض عباددن مستوره در تا کیم عباد الله بیننده اختصاص و مفاضله
 ظاهر اوله شول شیئی سبیلله که حقایق عالمدن آنرا آتی ادراک ایدر * یعنی حقایق عالمدن ادراک ایستدینک
 شیندن اوتری بیننده اختصاص و مفاضله ظاهر در زیر بر یسنتک ادراکی آنرا ادراکنه مغایر در قال علی
 کرم الله وجهه کفافی سفر نامع رسول الله صلی الله علیه وسلم ما امتقلنا حجر ولا شجر الا سلم علی رسول الله صلی
 الله علیه وسلم انه ضمیری حیوانک مدلولی اولان حیاته راجعدر و آنک تذکیری حیوان اعتبار ایله در و کذلک
 یطن قولی دخی بولدر) (فن عم ادرا که کان الحق فیها اظهر فی الحکم عن لیس له ذلک العموم) پس خلقدن شول
 کسکه که آنک ادراکی عام اولدی حق تعالی آنده حکمه اظهر اولور شول کسکه دن که انکیچون بوعوم
 حاصل اولدی پس ادراکی عام اولان کسکه دنیاتک دار حیوان اولدین و جمیع اشیا تک حق اولدین مشاهده
 ایدر) (فلا تحجب) علی صیغه المجهول ولا للتمی (بالتفاضل و تقول) (ای و الحال آنک تقول) (لا یصح کلام من
 یقول ان الخلق هو یة الحق بعدما اربنتک التفاضل فی الاسماء الالهیه التي لا تشک انت انها هی الحق ومدلولها
 المسمی بها ایس الا الله) (پس سن تفاضل ایله محبوب اوله قائل اولدینک حالد شول کسکه نک کلامی صحیح
 دکادر که قائلدر که تحقیق خلق حقک هو یقیدر یعنی هویت خلق هویت حقه مغایره دکادر آنک عینیدر قائل
 اولان کسکه نک قولی ایچون صحیح دکادر سن دیمه اسماء الهیه ده بن سکا تفاضلی کوستر دکدر نصکره که سن شک
 ایتمز سن که اسماء الهیه حقد و انرک مدلولی که انرا ایله سنی در الله دن غیری دکادر پس اسما حیطة و شموله
 بعضی بعضدن تفاضله در و لکن جمیع اسمائک مدلولی وجود واحد و عین واحد اولان الیه در پس سن صور
 خلقیه نک تکثرندن اندره ساریه اولان هویت حقک وحدتدن محجب اوله و خلق ایچون هویت حقدن

غیری هویت اخرانی اثبات ایته تا کیم موحدین فائز یسندن اوله سن پس شیخ رضی الله عنه اسما یشدیه و اسمائک
 مظاهری اولان خلق بیننده تفاضلی ذکر ایته دکدر نصکره یته مقصوده شروع ایدوب ابتدی) (ثم انه کیف
 بقدم سلیمان اسمه علی اسم الله کازعوا و هو ای سلیمان من جله من اوجده الی الله فلا یدان بتقدم الرحمن الرحیم
 ایصح استناد المرحوم) (اندر نصکره شان بودر که سلیمان علیه السلام نه کفایتله کندی اسمن اسم الله اوزره
 تقدیم ایدر یته کیم ناسک به ضمیمه زعم ایلدیلر و حال بوکه سلیمان رحمت و رحمتیه ایجاد ایستدینک موجوداتک جله
 سندن در پس رحمت رحمتیه ایله مر حومدر و کذلک کالانه مختص اولقله رحمت رحمتیه ایله دخی مر حومدر پس
 لا یدر که الرحمن الرحیم اسمی سلیمانک اسمی اوزره تقدیم ایله تا کیم مر حوم اولان سلیمانک رحیم موجوده
 استنادی صحیح اوله زیرا رحیم مر حوم اوزره تقدیم ایتمک کر کدر تا کیم مر حوم راجحه سندن اوله والا کمر حوم
 اطلاق اولنر) (هذا عکس الحقایق) یوقول که سلیمانک حقدن و اقدن حقایقک عکسیدر (تقدیم من یستحق
 التأخیر و تأخیر من یستحق التقديم فی الموضع الذی یستحقه) (یوقول عکس الحقایق قولنی بیان ایدر و آتی
 تفسیر ایدر یعنی تأخیر مستحق اولان کسکه فی که تقدیم ایتمک و تقدیمه مستحق اولان کسکه فی که اسم الیه در
 تأخیر ایتمک شول موضعه که تقدیمه مستحقدر عکس مقضای علوم حقایقدر و تقدیم قولی مبتداه و کذلک
 خبری اولوق جائزدر * ای وهو تقدیم من یستحق التأخیر و تأخیر من یستحق التقديم قولنده نصکره فی الموضع
 الذی یستحقه انکیچون دیدی زیرا امورک ابتداه سنده اسم الیه تک تقدیمی لازمدر خصوصاً کلامک اوانده
 و صدر کتابده و حقه دعوتک اقتضای قسده قال صلی الله علیه وسلم کل امر ذی بال یمید آفیه یسبم الله فهو
 ایتم) (ومن حکمة باقیس و علو علمها کونها لم تذکر من الی الیها الکتاب و ما علمت ذلک الا لتعلم من الاعلام
 (اصحابها) بالنصب) ان لها اتصالاً الی امور لا یعلمون طریقهها) (وبلایه یسک حکمت و معرفتدن در عاده آنک
 مرتبه سی علوندر آنک) (الی الی الی کتاب کریم قولنده اکا کتابی القایدن سلیمان ذکر ایتمه سی و بلقیس یوقی
 عامه اولدی الا اصحابه و وزرا و ارباب دولته اعلام و اخبار ایچون که تحقیق انکیچون نیجه امور و اسرار
 اتصال واردر که آنک اصحابی اول امورک طریقی عارف دکادر در پس ملکده تصرفاتدر آنک کندی نفسری
 اوزره خوف ایدر) (وهذا من التدبیر الالهی فی الملک لانه اذا جهل طریق الاخبار الواصل للملک خاف
 اهل الدولة علی انفسهم فی تصرفاتهم فلا یتصرفون الا فی امر اذا وصل الی سلطانهم عنهم یا منون غایله ذلک
 (انصرف) و بلقیسک طریق اخباری ستر ایتمی و کتابی القایدن کسکه فی ذکر ایتمه سی ملکده تدبیر الیه در
 زیرا چنکم ملک و اصل اولان اخبارک طریقی مجهول اوله اهل دوله تصرفاتدر کندی نفسری اوزره
 خوف ایدر پس تصرف ایزر لا برامدر که حقنکم اول امر سلطانیه انلردن و اصل اوله یعنی انلر تصرف
 ایستدینک امر دن سلطانیه بر طریق ایله خبر واصل اوله اول تصرفک غایله سندن انلر امین اولور پس
 سلطانیه واصل اولان طریق اخبار مجهول اولد قده ولات دولندن هر بر سی ملکده تصرف ایتمکده کندی
 نفسیه خوفدن اوتری عدالت و استقامت اوزره و رعایایه منحت و شفقت تصرف ایدر تا کیم تصرفری
 خبری سلطانیه طریقی مجهول ایله واصل اولد قده آنک غایله سندن امین اولور پس ملک نظم و انتظام اوزره
 قرار بولور) (فلو تعین اهم علی یدی من تصل الاخبار الی ملکهم لصانعوه) (ای اصنعوا فی حقه صنعا جیلا
 و خد موه) (واعظموا له الرشا) جمع رشوه) (حتى یفعلوا ما یریدون ولا یصل ذلک الی ملکهم) (پس اگر اهل دولته
 متعین اوله که کیمک واسطه سبیلله ملکری نه اخبار واصله اولور آنک حقدن الیه بر صغ جیل ایدر لدی
 و اکا خدمت ایدر لدی و اکا عظیم رشا اعطا ایدر لدی تا کیم ملکده نه استر لسه اشلیه و اول فعلک خبری
 ملکری نه واصل اوله) (فکان قولها انی ولم تسم من الی الیها سیاسة منها اورثت الخدر منها فی اهل ملکها
 و خواص مدبرها و بهذا استحققت التقدم علمهم) پس باقیسک الی قولی و حال بوکه ماتی کتاب اولان سلیمان
 ذکر ایتمی بلقیسدن سیاست اولدی که آنک ملککتنی اهلنده و مدبرری خواصنده اول سیاست بلقیسدن
 حذری ایراث ایله دی و بمعرفت الیه بلقیس اهل دولتی اوزره تقدیمه مستحقه اولدی یعنی حکم و تصرف و حاله
 مخصوص ایکن بلقیس بومعرفت الیه موققه اولقله و حال اوزره سلطنتده تقدیم اولدی و انلرک بیندره ماکه
 اولوب حکم و تصرف ایله دی (واما فضل العالم من الصنف الانسانی) وهو اصف بن برخیا) (علی العالم من الجن

و قال قائل من الجن انا آتيتك به قبل ان تقوم من مقامك وهو عفریت (بأمر ان تصرف وخواص الاشياء)
واما صنفت انسانا من اسرار تصرف وخواص اشياي عالم اولان آصفك جسد اولان عالمك اوزره فذلي
(فعلوم باقدر الزمان فان رجوع اطرف الى الناظر به اسرع من قيام انقائم من مجملته لان حركة البصر
في الزمان الى ما يدركه اسرع من حركة الجسم فيما يتحرك منه فان الزمان الذي يتحرك فيه البصر عين الزمان
الذي يتعلق ببصره مع بعد المسافة بين الناظر والمنظور فان زمان فتح البصر زمان تعلقه بذلك الكواكب
الثابتة وزمان رجوع طرفه اليه عين زمان تعلقه بفلك الكواكب الثابتة وزمان رجوع طرفه اليه عين
زمان عدم ادراكه والقيام من مقام الانسان ليس كذلك اي ليس له هذه السرعة فكان آصف بن برخيا
اتم في العمل من الجن فكان عين قول آصف بن برخيا عين الفعل في الزمن الواحد فرأى في ذلك الزمان
بعينه سليمان عليه السلام عرش بلقيس مستقرا عنده ليل لا تحيل انه ادركه وهو في مكانه من غير انتقال)
بس قدر زمان في ايله معلوم ويرا طرفك وجوهي انك له ناظر اولان كسته به اسرعدر قائمك مجلسدن
قيامدن زير عالم جن اولان عفریت سليمان ايتدي انا آتيتك به قبل ان تقوم من مقامك وعالم انس اولان آصف
ايتدي انا آتيتك به قبل ان يرتد اليك طرفك بس طرفك ناظره رجوعی اسرعدر مجلسدن قائمك قيامدن
زير ابصرك لدر اكد له اكد ايتديكي شيه حركتي اسرعدر جسمك حركتدن شول مكانه كه جسم
آندن مختل اولور زير شول زمان كه بسر آنده مختل اولور شول زمانك عييدركه بصر مبصره تعلق ايدر
ناظر ومنظور بيننده بعد مسافه تحقيق ايكن زير ابصرك فتي زمان بصرك كواكب ثابتة فلكته تعلقك
زمانيد و بصر طرفك و يا خود ناظر طرفك ناظره رجوعی زمان بصرك عدم ادراك زمانيك عييدر
يعني بصرك مبصر طرفه فتحك زمان مبصره تعلق زمانيك عييدر وطرف عينك ناظره ارتدادی
ورجوعی زمان مبصری عدم ادراك زمانيك عييدر و اما انسانك مقامدن قیامی بوليد كاذر يعني انك چون
بوسرعت بوقدر زير جسمك مقامدن قیامی حركتي زمانيدركه انقصاصی قبول ايدر بس حركت ايله نقل دخی
زمانی اولور و اما بصرك حركتي آيدركه ضررمدن اوتري خارجده انقصاصی قبول ايتري بس آنده نقل دخی آتی
اولور بس آصف بن برخيا عجله جسدن اتم اولدی بس آصف بن برخيا قولك عينك زمن واحدده فلكك
عينك اولور يعني آصفك انا آتيتك به قبل ان يرتد اليك طرفك قولي اتيان عرش فلكك عينك اولدی يعني بن
عرشي كنور و روم ديمسي كنور منك عيني اولدی بس اول زمانده بعينه سليمان عليه السلام عرش باقيسي
كندی قنده مستقر كوردی يعني حق تعالى فراه مستقر اعنده انك چون ديدی تا كيم تخيل اولمسون كه سليمان
عرشي ادراله ايلدی من غير انتقال عرش سباده مكاتده ادرليني حالده (امدی) شوليه معلوم اوله كه آصف
بن برخيا فنون علوم ايله من عند الله مؤيد ايدى وعالم قدرندن اذن الهی و تأييدر بايله معا ايدى الله
تعالى اك عالم كون و فسادده همت ايله وقوت ملكوتيه تصرف اعطا بخش ايدى بس عرش باقيسده تصرف
ايتدي عرشك صورتی سباده ماده سندن خلق ايدوب سليمان قنده ايجادا بنگاه بس عرش بلكه سليمان
قنده حصولي بر مكاندن بر مكانه نقل ايتكاه و مكاتده اولديني حالده صورتك سليمان انك ايله دكادر بس
نيان عرش ايجون بوجه باقي فالمدى الا عالم ايدى وقدرندن تصرف ايله بس آصفك نا آتيتك به قبل ان تقوم
من مقامك قولك وقتي سباده اعدامی و سليمان قنده ايجادی وقتك عيني اولدی و بويان تصرف كيتك
عييدندر كه الله تعالى سليمان كرامتدن اوتري اتي اعطا ايلدى ايجادك به قديمه بر تصرف عيني و هب ايتدي
زير ابو تصرف سليمان قنده كندی نفسندن ظم ورا بنگاه ايجادك به قديمه بر تصرف عيني و هب ايتدي
بوتصرف مراتب تصرفك اعلى مرتبه سيدركه الله تعالى عبادندن ديديك كسته به آنك اوزره اقدار ايدركه
و بونصرف خلق جديده علمك كالتدن ناشي اولور زير افيض وجودی و نفس رحاني جودى اعيان اكوانده
سريان و جريان اوزره در نهرده جاري اولان ماه كبي كه على الاتصال متجدد اولور جرياني درام اوزره در كذلک
عالم صورت و شئ كه مرآت وجود حقه ظاهر اولدی و يا خود وجود حقتك علم قديمه اعيان ثابتة صورنده
ولان تعيناتي دخی على الاتصال متجدده اولمندن زانله دكادر بس وقت اولور كه تعين وجودی اولان تعين اول
بعض اعيانندن متخاع اولور بعض مواضعه و تعين ثاني كه آتی تعقيب ايدر موضع آخرده اكامل متصل اولور
و تعين ثالث اكامل على دكل الاعين علمك نوه و ضعه ظه و روى و موضع اولده احتفا سيدر عين علم الهيدره

و عالم غيبه ثابتة ايكن بس وقتا كيم آصف خلق جديده معناسني عارف وانك له تحقيق اولديسه ومن عند الله
وجود كونه تصرف ايتكاه معين و مخصوص اولديسه بس الله تعالى آتی سليمان صاحب اعطا ايلدى
وا كا و زير ايدوب آنك معاوتيله سليمان تقويت و پردی اكرا كرامتدن اوتري و جن وانك و طيرك و وحشك
تسخيرنده نعمتي ايتامندن اوتري و سليمان قدری اعلادن اوتري و ملكتي اعظامدن اوتري آصف اوزره غيری
تسليط ايتدي بس سليمان اوزره و آنك ملكي اوزره حق تعالى اعطا غيرت ايتدي و آصف سليمان حقه دن غيرت
اعطا اولندي تا كيم جن توهم ايتسونكه شول تصرف كه الله تعالى آتی آنله اعطا ايلدى ايلي و اعدو سليمانك
واصحابك تصرفندن بس آصف بوتصرفه جنة اعلام ايلدى كه شول ملك و تصرف كه سليمانك بعض
اصحابه اعطا اولندي خوارق عاداتدن اعلى و اعدو اول تصرفدن كه جن كا خصوص قيلندي اعمال
شاقه دن كه قوت بشردن خارجه در و فكر و نظر حسيه عادت ايجون خارقه در بس آصف صورت
عرشيه بي سباده آنك وجودندن خلق ايدوب سليمان قنده زمان واحدده اول عرشك عيني اوزره في الحال
اول صورتك عيني ايجاد ايلدى زير حق كلك جوارح و قواسمك عييدر بس قول و فعل دخی حقتكدر
و سليمان عليه السلام بي ايدى و قطب وقت ايدى كه عالمة خاتمه تصرف ايدى و قطب و خفاء عبوديت
تامه لرندن و قهر كايه انصاف لرندن اوتري كندی نفسارينه متعلقه اولان امور دن برامده تصرف ايتري
اكر آنلك خلقا و وزرا سندن آنلك نفسارينه متعلق برامه خارق صادر اولسه نسته ديگر خلقا بي اعيانده
ظاهر اولان حقتك ادي مرعاتدن و حقتك تصرفنه تسليط لرندن اوتري و حق تعالى سليمانك ملكتي آصفك
انعام ايتديكي كبي وانك له سليمان امتنان ايتديكي كبي اقطابك اصحابي اولان كل محققين و افراد واصلين
وجود ليله دخی اقطاب اوزره امتنان ايتديكي آنلى جهلا صحنه مبتلا ايتدي علما و عرفا و صلحا و امنا
صحنتي آنله اعطا ايلدى كه آنلردن انتقال و اجالي جل ايدر و را و امر و احكام لرني تشييد ايدوب اجرا
ايتدير و بس شوليه معلوم اوله كه جن ارواح قويه در اجرام لطيفه و تجسده در كه آنلر اوزره جوهر ناري
و هوای غالب اولور بزم اوزر عيزه جوهر ارضی و مانی غالب اولديني كبي زير ارض ايله ما عنصران ثقيلاندر
و آنلك ايجادی جواهر ليلك لاطافندن و ارواح لری قوتدن اوتري حق تعالى آنله اشكال مختلفه ايله
متشكل اولقه قدرت و پردی و حركات سر يعه دن ملائكه كبي ومع بشردن متجاوزه اولان اعمالدن
مكن و پردی الا بوقدر و ادر كه ارواح جن ارواح سفليه و ملائكه ارواح علويه در و شجر رضى لله تعالى عنهم
فان الزمان الذي يتحرك فيه البصر عين الزمان الذي يتعلق ببصره و دخی فان زمان فتح البصر زمان تعلقه بفلك
الكواكب الثابتة و بوندن غيري بومحده استعمال ايتديكي زمان آن معناسنه در و آن شول زماندر كه خارجده
انقصاصی قبول ايتري (ولم يكن عندنا اتحاد الزمان انتقال) و بزم قمرده اتحاد زمان ايله انتقال عرش واقع
اولدی زير اتحاد زمان بصر مبصر طرفه حركتي زمان مبصره تعلق زمانك عييدر و آصف قبل ان يرتد
اليك طرفك ديدى اتحاد زماندن دخی امرع اتيان ايدر ديدى زير انتقالدن بر زماندن لاددر كه عرش
بلقيسك سباده وجوديه سليمانك قنده حصولنده تحلل ايدر بس انتقاله زمان لازمدر (وان كان اعدام و ايجاد
من حيث لا يشعر احد بذلك الامن عرفه وهو) اي عدم شعور الناس بالاعدام و لا ايجاد (قوله تعالى بل هم
في لبس من خلق جديد) يعني حضور سليمانك شول حيثيله اعدام و ايجاد اولديكه براحدك كاشعوري اولدی
الاشول كسته كه آن واحدده اعدام و ايجادی عارف اوله و هر آنده خلق جديدی مشاهده ايليه و ناس ايجون
اعدام و ايجادده عدم شعور الله تعالى بلك بل هم في لبس من خلق جديد قوليدر (ولا يعضي عليهم وقت لا يرون فيه
ما هم راؤن له) (بوقول تفسير و بياندر بل هم في لبس من خلق جديد قولی ايجون يعني خلق جديددن لبس
ايجنده اولنلر اوزره بروقت مروايتز كه اول وقتده انلر كورميه لاول شيبكه آتی رايتلدر يعني انلر نظر لرنده
اولان شئ بروقت انلردن غائب اولز تا كيم آنك عدمی مشاهده ايدر و آنك وجوديه عدمی يته زمان
تحلل ايليه بلكه آنك وجودی متصل مشاهده اولور بس عالده هر شيك وجودی خلق جديدده در
ولكن آنلر خلقين متعاقبين بيننده آنك عدمی بروقت احساس ايدى بلكه وجود واحدی برقرار اوزره
مشاهده ايدر (واذا كان هذا كما ذكرناه فكان زمان عدمه اي عدم العرش من مكانه عين وجوده عند سليمان

من تجدید الخلق مع الانقاس ولا علم لاحد بهما القدر (فوقكم سليمان قنده عرشك حصول بزم ذکر
ابتد بکرم زکبی ایجاد و اعدام الیه واقع اولد بینه پس عرشک سباده کندی مکاتدن عدی زمانی سلیمان قنده
آنک وجودی زمانیک عینی اولدی و بویعنی عرشک عدی آنک عین وجودی اولقی انقاس الیه خلقک تجدیدی
نمیتدند و حال بیکه بزاده ایچون بوم داره علم بود بوقدر اوزره (من تجدید الخلق) قوی میده راهم خودک
خبری اولور (ای و هو من تجدید الخلق) و جائزدر که زمان قوی مبتدا اوله و عین قوی خبر اوله و جمله کان نک
اسمی اوله رفی تجدید الخلق قوی کان نک خبری اوله یعنی عرشک مکاتدن آنک عدی زمانی سلیمان قنده آنک
وجودی زمانی عینی اولقی انقاس الیه تجدید خلقدن اولدی و جائزدر که کلامده تقدیم و تأخیر واقع اوله و زمان
عدمه عین زمان وجوده کان من تجدید الخلق) (بل الانسان لا یبشر به من نفسه انه فی کل نفس یتکون معدوما
ثم یتکون موجودا الله فی نفسه لا یتکون) ثم یتکون قوی به من نفسه قوی ایچون تفسیرد و یا خود اندن بدلد و بلکه
انسانک کندی نفسندن خلق جدیده شعوری بوددر که تحقیق اول هر برنفسده معدوم اولور اندنصکره
موجود اولور زیرا انسانک کندی نفسه شعوری اولور یعنی انسانک کندی نفسی سائر اشیا دن اگاهنی
اقدردر شعوری بوددر که هر نفسده معدومدر کندی نفسیه موجوددر وجوده قله زیرا انک انسانک فی جمیع
اوقاتده علی الدوام آنک عدمنی اقتضایدر و تجلی ذاتی دایم آنک وجودن اقتضایدر بلکه تجلیات فعاله اسمائیه
علی الاتصال دائما بعد العدم آنک تکرینی اقتضایدر زمان واحدده زمانیه اولان قبلیه و بعدیه بلکه عقلیه
و معنویه اولان قبلیه و بعدیه زیرا عین ممکنه تک اقتضای سببیه عیده عدم مستقر وارد و تجلی ذات احدیه
سببیه وجود دایم و مستقر در انقاس الیه متعاقبه اولان تعینات و شئون وارد و تجلی اسمائیه تک اقتضای سببیه
زیرا وجود معینی معینه اولان مشخصات اناتله متجدده در (ولا تقل ثم تفتنی المدة) یعنی سن دیمه که لا یتکون
ثم یتکون (قوله کلمه ثم تراخی ایچوندر زمان و مدت اقتضایدر و سن دیر سن که انسان هر نفسده وجود
عدمه در و آنک عدی زمانی وجود زمانی آنک عیندر انده قبلت و بعدیت بوددر) (فلیس ذلك بجمع وانما
ثم تفتنی تقدم الرتبة العلیة عند تقرب فی مواضع مخصوصة) (پس ثم مطلقا مدت اقتضا ابتدا بیک صحیح دکلور
الحق ثم عرب قنده واضح مخصوصه در رتبه علیه تک تقدمی اقتضایدر زیرا (ثم استوی الی السماء و هی دخان
قوانده و دخی (ثم کان من الدین آمنوا) قوانده تقدم ایچون کاور زیرا خلق ارض الیه خلق سما بیننده مهات
بودر اطعام سکن الیه سطة ملک و یسندن اولسی بیننده دخی مهات بودر کقول الشاعر) کهر زاردی
ثم اضطررب) و زمان المیز عین زمان اضطررب المیز و زلاشک و قد جات ثم و لاهله (شاعرک که زاردی
ثم اضطررب قوی کبی دخی و مخردینک هزی یعنی تحریر کبی اندنصکره دخی مضطررب اولدی و حال بیکه
هزک زمانی مهزوزک اضطرربی زمانک عیندر بلاشک زیرا هزمهزوزک اضطرربانه علتدر و علتک زمانی
معلولک زمانک عیندر و تحقیق شاعر تراخی ایچون اولان ثم کلمه سن کتوردی و حال بیکه هز الیه مهزوزک
اضطرربی سببیه مهات بودر هز تحریران معنایدر در و ردی و محک صفتدر) (کذا تجدید الخلق
مع الانقاس زمان العدم زمان الوجود تجدید الاعراض فی دلیل الاشاعره) (یعنی قول شاعره هزک زمانی
مهزوزک اضطرربی زمانک عینی اولدنی کبی خالق انقاس الیه تجدیدی عدمک زمانی وجودک زماندر
یعنی انقاس الیه خلقک تجدیدی خلقک عدی زمانی آنک وجودی زمانک عیندر اشاعره تک دلیلندما عرض
تجدیدی کبی زیرا اشاعره تک دلیلندما عرض زمانین باقی دکلدر (تجدید الخلق) قوی مبتدا در زمان العدم
قوی مبتدا ناید در زمان الوجود قوی مبتدا ناید تک خبریدر و جمله مبتدا اولان خبریدر) (فان مسئله
حصول عرش بلقیس من اشکل المسائل الامن عرف ما ذکرناه آنقانی قصته فلم یکن لا صف من الفضل فی ذلك
الاحصول تجدید فی مجلس سلیمان علیه السلام) (پس تحقیق عرش بلقیسک حضور سلیمان علیه السلامده
حصول مسئله می اشکل مسائلند در عقل معتاد قنده الاشول کسسه که بزم آنقا عرشک قصه شنیده ذکر
ابتد بکرم شئی عارف اوله پس اول کسسه اشکل ایراد یقرب پس آصف ایچون عرشک ابتاده و آنک اعدام
و ایجادنده فضل اولور تجدیدک مجلس سلیمانده حصولند غیره زیرا جمیع اشیا خلق جدیدده در و تعینات
متعاقبه تک حصولی و وجودی واحدک صورت عرش بلقیسده ظهوری و یا خود صورت عرشک وجود حقه

طهوری و یا خود وجوداتک تعاقبی تجلیاتک تعاقبی سببیه در پس بونلک کلیسی حقه مخصوصه و آصف
ایچون مجلس سلیمانده حصول تجدیددن غیره بوددر اول مجلسده قصد تعین اشکله و بوجددی کذلک
ماده آصفده حق ایچون با قدر لکن لسان ارشاده جیک رسم ابتدا بیک شئی اقتضایدر که انبان و اعدام و ایجاد
بحسب الظاهر آصفه ابتدا اولور (فما قطع العرش مسافة ولا زوبت (ای طوبی) له ارض ولا خرفه لکن فهم
ما ذکرناه) (شیخ زنی الله عنه بکلام الیه عرشک حضور سلیمانده حصولی انقالی اولیوب ایجاد و اعدام الیه
اولدین تحقیق ایدر یعنی دیک اولور پس عرش مسافتی قطع ابتدا بیک و دخی ارض انک چون دورمدی و دخی آصف
ارضی خرق ابتدا بیک و بوفهم شول کسسه به مخصوصه در که بزم ذکر ابتدا بکرم تحقیق فهم ایلیم) (و کان ذلك
علی یدی بعض اصحاب سلیمان ایکن اعظم سلیمان علیه السلام فی نفوس الحاضرين من بلقیس واصحابها)
و بوجددی انبان سلیمانک بعض اصحابی یدی اوزره واقع اولدی تا کیم مجلس سلیمانده بلقیسندن و آنک
اصحابندن حاضرین اولان نفوسده سلیمان ایچون دخی اعظم اوله یعنی بویه تصرف قوی و قوی و فعل
جسیم و عظیم سلیمانک بعض حواشی و اصحابندن صادر اولدی جانب حقندن سلیمانی اعظام و قدرتی اعلا
ایچون و نفوس حاضر بیه اعلام ایچوندر که سلیمانک شرفی عظیمدر و آنک حسانندن برجسته اولان کسسه
ایچون بواقعه حاصل اولدقه پس سلیمان کندی نفسیه تصرف ایتسه آنک قدرتی نیجه ظاهر اولور و
پس جقنکم تلید بوددر که ظاهر اوله پس شیخ قدری معروف اولور و مجله ول الله ذلور و الهیمن حقه
یوغایت تعظیمدر زیرا عید بر مرتبه به راصل اولور جقنکم حقه متحقق اوله کاضداد و امثال نسبت اولور زیرا
اصل کبی اولدنی مجمل هول الذلندر و بومر تبه فرغ اصله لحوقنک غایتدر قال تعالی (وما قدر و الله حق قدره)
را کر سلیمان کندی نفسیه ظاهر اولوب تصرف و تیانیه مباشرت ایددی نفوس حاضرین بلکه توهم
ایدرد بیکه سلیمانک قدری بودر و بوقدرت آنک غایتدر و حال بیکه بویه دکلدر زیرا الهیمنک غایتی هر شیددن عجزدر
و بوجکال معرفتدر زیرا اهل معرفت استمر که الوعینه مزاحم اوله و دخی تصرفده اندن شرک واقع اوله و بوجکال
تفرقه دندر و تصرف متوسطیندن ارباب همه مخصوصدر (وما علی الرسول الا البلاغ) (وسبب ذلك) ای
سبب اختصاص سلیمان و صاحبه) (کون سلیمان هبة الله لداود من قوله تعالی و وهبنا لداود سلیمان و الهبة
اعطاء الوهاب لا بطریق الجزاء الوفاق الا الاستحقاق) (یعنی سلیمان ایچون و آنک صاحبی آصف ایچون حاصل
اولان اختصاص سببی سلیمانک داوده هبة الله اولسیدر یعنی الله تعالی سلیمانی داوده هبة ایستنددر و آنک
هبة اولدی بقدردن و بوالله تعالیک (و وهبنا لداود سلیمان) قولندن مأخوذدر و عبه و احیک اعطاسیدر انعام
طریق بقیه جزاء وفاق و یا خود استحقاق طریق بقیه اعطاد کادر یعنی سلیمانک وجودی داود حقه عذابت الهیة
خسایقه و رحمت رحمانیه امتثالیه اولدی زیرا داود الیه سلیمانک اعیان ثابته لری انی اقتضا ایلدی) (۲۴ و
ای سلیمان) الذمعة السابقة (لداود) والجنة البالغة والصبر به الداعة) (پس وجود سلیمان داوده نعمت
سابقه در یعنی نعمت سابقه سی منجیه و متهمه اولان نعمتدر و دخی حجت بالغمه در اعدای اوزره و شریبه
دامه در کفار و مخالفین حقه در یعنی سلیمان داود علیه السلامه نعمتدر زیرا خلافت ظاهر الهیة داوده
کامله اولدی و آنک اکملیتی سلیمانده ظاهر اولدیکه ضربت دایمغه الیه اکتبته اشارتدر یعنی وجودی تعینات
کونه دن صافی اولوب اسماء الهیه و صفات ربانیه سکمه سببیه مضروب و مقام اکملیه محسوب ایدیکه من بعد
آنک چوهرتی زوال پذیر اولیه پس ظاهر اولدیکه سلیمان داوده هبة الله اولدینندن اوزری سلیمان ایچون
و صاحبی آصف ایچون حاصل اولان اختصاص دخی هبة الله اولدی) (واما علمه علیه السلام ققوله تعالی
فقهمة لداود سلیمان مع نقیض الحكم) ای حکم سلیمان حکم دارد او حکم داود حکم سلیمان) (و کلا آیتنا حکما
و علما و فی بعض النسخ آیتنا فکان علم داود علما و فی آناه الله و علم سلیمان علم الله فی مسئله اذ کان هو الحاکم
بلا واسطة فکان سلیمان ترجحان حق فی مقعد صدق) (واما سلیمان علیه السلامک علمه اختصاصی پس
الله تملیک فقه ماها سلیمان قولیدر یعنی حقه تقیم و تعالیه مختص اولوب آن علی حقه تقیم و تعالیه
خاص اولدی پس حق تعالی دیر که قصه غنچه واقعه اولان مسئله فی بزم سلیمان تقیم ایدل یعنی علی ماغی
علیه آنک ادرا کئی سلیمان براعطاء ایتدک و شئی علی ما هو علیه عتده الله و فی علم الله ادراک ایتدک علم الهی در زیرا

حق نهالی انبیا علی ما هی علیه عالم در سلیمان دارد علم ما السلامه هبه اولدی بکی بوفهم وادرالدخی
 المهدن سلیمان هبه اولدی و سلیمان تعلیم حقه غنده حکم ایدی آنک حکمی حکم داوده مناقض ایکن و شیخ
 رنی الله عنه مع نقیض الحکم قوالله اشارت ایدر که داودک حکمنه مناقض اولان حکمی الله الی سلیمان
 تفهیم ایدوب حکم داوده مناقض اولان حکمه حکم ایدی و خلاصه اوزره حکم اولان جمیع حکما به حکمی
 و علی الله تعالی اعطا ایدی پس داودک علی علم موقی اولدی که الله تعالی اقی داوده اعطا ایلدی زیر اداود
 (کلا آتیه حکما و علما) توانده داخلدر و مسئله غنده سلیمانک علی علم الله اوله زیر اظهر سلیمانده بلا واسطه
 حکم اولان الله ایدی پس سلیمان مقصد صدق و مظهریت حقه ترجائی اولدی و حکم اولان حق اولدی پس
 داودک علی حضرت و هاب و معطیدن علم عطائی اولدی و سلیمانک علی علم الهی ذاتی اولدی که علم الهیه
 اولدی بکی حکم ایدی و شیخ اذ کان هو الحاکم بلا واسطه قولله اشارت ایدر که تجلی هذاتی قنده سلیمانک
 بشرقی فایده ایدی و صورت سلیمانده حکم اولان حق ایدی سلیمانده تعلیم ایدی بکی کبی ته کیم حق تعالی شیخه
 صورتده مویایه تجلی ایدوب ایدن اکانه ایدی کذلک مظهر سلیماندن دخی تجلی ایدوب غنم حقه حکم
 ایدی) (کمان المجتهد المصیب حکم الله الذي يحكم به الله في المسئلة لو تولاها بنفسه او بما يوحى به لرسوله لاجران
 و الخطي لهذا الحكم المعلن له اجمع كونه علما و حكا) ته کیم حکم الله مصیب اولان مجتهد ایلان حکم که الله
 تعالی اول حکمه بر مسئله ده حکم ایدر اگر کندی ته سیه و یا خود حق رسولنه وحی اولان شیده اول مسئله به
 متولی اولدی انکچون ابران حاصلدر برابر انک اصابتی مقابله سنده در برابر انک جهدی مقابله سنده در
 و بوحکم معینه خطی اولان مجتهد ایچون برابر حاصلدر و اول اجتهاد در مخطینک حکمی (و کلا آتیه
 حکما و علما) توانده داخل اولان علمه حکم ایکن که بحسب الشرع انکاه عمل واجددر مخطینک خطای
 ظهور ایدر بجه زبر اجتهاد مخطینک خطای حالا ظاهر دکادر زبر زمان اجتهاد در و هر مجتهد کندی سنی مصیب
 طن ایدر امامدی شریعت الهیه محمدیه ایل که من غیر اجتهاد رسول اصحابیه اول شریعت اوزره ایدی
 ظاهر اولدقه مذاهب مختلفه هر تفعه اولوب مذهب واحد اولور که من عند الله رسول علیه السلامه انزال
 اولدی و اول مذهب وحی الهیه مقرر در اجتهاد ایل مقرر دکادر اگر چه کیم مذاهب مختلفه اوزره اولان
 شریعت شریعت محمدیه در و لکن شریعت اجتهادیه در مجتهدینک اختلافی حسیله مختلفه در عموم اوزره
 متفق علیه دکادر زبر اربعین اوزره دکادر طن غالب اوزره در و شریعت محمدیه که زمان رسوله مخصوصه در متفق
 علم در انده اختلاف یوقدر) (فاعطیت هذه الامة المجریة رتبة سلیمان فی الحكم و رتبة داود فافاضها من امة)
 پس بوامت محمدیه به یعنی بوامتن مجتهدین اولانده حکمه سلیمانک هر ته سی ویرلدی حکمده سلیمان کبی
 اصابتده و رتبة داود اعطا اولدی اجتهاده مخطته اولوب اجتهادک خلاقی واقع اولدقه پس بوامتی ما ترا متمدن
 نه بی تفصیل ایلدی و بوامت نه شریعت امتدر) (ولما رأی بلقیس عرشها مع علما یبعد المسافة و استحالة
 انتقال فی ثلاث المدة عندها قالت کانه هو) (و وقتا کیم بلقیس عرشنی کوردی بعده سافه به آنک علی و ارا یکن
 وارل مدته عرشک انتقالی آنک قنده مستحیل ایکن کانه هو دیدی یعنی وقتا کیم آصف عرشنی کوردی
 پس سلیمان علیه السلام (نکر و اله اعرضها) دیدی پس آنرد دخی عرشنی تکیر ایدر (اهکذا عرشک) قولله
 استفهام ایچکله پس بلقیس دخی آنرا اوزره تکیر ایلدی و صیغه تکیر ایل کانه هو صیغه تشبیه و کلمه
 غنیل ایل ابراد ایلدی و هو و دیدی زبر ابعده سافه به عالمه ایدی و اول مدته عرشک انتقالی محال کوردی
 پس خلق جدیده عثرو و اطاعتدن اوزری کاف تشبیه ایل کوردی یعنی اکابر زردیدی و اولدر دیری و سلیمان
 علیه السلام نفسنده امری عالم اولدقندن اوزری (اهکذا) یعنی بویه میدردیدی (اهذا عرشک) یعنی عرشک
 بومیدردی پس بلقیس موقته اولوب امری عارفه اولغله سلیمانک استقامی و امرک علی ما هو علیه و قوی
 حسیله جواب ایدی) (و صدقت بما ذکرناه من تجدید الخلق بالامثال) (و بلقیس قولنده صادق و مصیبه
 اولدی امثال ایل خلقت تجدیدن بزم ذکر ایدر بکمز شینک دلیلله یعنی عرش بحسب الصورة هو هو اولغله
 بلقیس کانه قولنده صادق اولدی (و هو هو) و حالوکه سلیمان قنده حاصل اولان عرش سیاده اولان عرشدر
 حقیقت عرشیه و عین معینه علیه حسیله وجود مشخص حسیله دکادر (و صدق الامر) و حالوکه امر صادقدر

باقیست کانه هو قولله و فی الحقیقه هو هو اولغله) (کانت فی زمان التجدید عین ما انت فی الزمان الماضی)
 ته کیم من زمان تجدیده زمن ماضیده اولدی بقیسک عینسک پس بواعبار ایلده هو هو من و تجدید خلق اعتبار ایلده
 دکاسن) (ثم انه من کمال علم سلیمان التنبیه الذي ذکره فی الصرح فقیل لها ادخلی الصرح و کان صرحا امس
 لا امت فیه من زجاج) (انده صکره تحقیق شان بودر که سلیمانک کمال علمندن رشول تنبیه که صرحک بیاتده ذکر
 ایلدی یعنی خلق جدیده تنبیه ایلدی پس بلقیس ادخلی الصرح یعنی قصره کردی بلدی و صرح امس
 ایدی انده عوج یوغیدی زجاجدن ایدی یعنی قصر هر دزجاج ایض شفا فندن ایدی و تخمده مای ایدی و ایچنده
 سکن و ارایدی) (فانرا نه حسبه بله ای ماء و کشف عن ساقها حتى لا یصیب الماء یوبا) (پس وقتا کیم بلقیس
 صرحی کوردی آتی ما عظم ایدی و ساقینک کشف ایدی یعنی ساقینکدن قوی رفع ایدی تا کیم مایو به اصابت
 ایچمه پس مشابعت صوریه حسیله امر بلقیس اوزره مشتبیه اولدی) (فیهما بذلك علی ان عرشها الذي رآته
 من هذا القییل و هذا غایة الانصاف فانه اعلمها بذلك اصابتها فی قولها کانه هو) (پس سلیمان علیه السلام
 بلقیسده صرح ایل تنبیه ایلدی که تحقیق بلقیسک قول عرش که حضور سلیمانده اولان عرشک صورتی سیاده
 اولان عرشک صورتده عیادل و مشابه اولدی بقیسک اوزری بلقیس کانه هو دیدی پس بلقیس صرحه
 دخولدن اول زجاج ایضدن اولان صرحی ماظن ایدی و بعد الدخول مشاهده ایدی بکی مایه کادر زجاجدر
 و لکن اکامشتبیه اولدی پس سلیمان بلقیسده تنبیه ایدی بکی عرش دخی بوقیبلدندر ته کیم بلقیس دیدی
 و بوقیبله سلیمانک بلقیسک حقه انصافک غایتدر زبر تحقیق سلیمان بوقیبله بلقیسده اعلام ایلدی آنک کانه
 هو قولنده واقع اولان اصابتی) (فقات عند ذلك رب انی ظلمت نفسی بالکفر و الشکر اوتأخیر الایمان الی ان
 تب عمالطت و اسلمت مع سلیمان ای اسلام سلیمان لله رب العالمین) (پس بلقیس سلیمانک ذکر اولنان انصافی
 قنده ایدی یارب تحقیق بن کندی نفسجه ظلم ایدم کفر و شکر لله و یا خود بوانه کلمجه تأخیر ایمان ایل بن کندی
 نفسجه ظلم ایدم بکمدن بویه ایدم و اسلام سلیمان ایل رب العالمین اولان الله تعالی به مسلمه و امر نه متقاده اولدم
 اسلمت صیغه متکلمه بلقیسک نیتده اولان فعل محذوفه عطفدر و اگر ظلمت قولنه عطف اولور سه معنی
 مستقیم اولر الامکر کیم ظلمت نفسی قولی اعترفت بظلم نفسی تقدیرنده اوله پس بویه دیر اوزره جائزدر و اگر
 صیغه تعابیه ایل و اسلمت تا نک سکونیه تلاوت اولور سه معنی صحیح اولور و اسلمت قولی حتی طرفندن اخبار اولور
 ای انها قالت رب انی ظلمت نفسی و اسلمت) (فا انقادت لسلیمان بل رب العالمین و سلیمان من العالمین فانتقیدت
 فی انقیادها کما لا تنقید الرسل فی اعتقادها فی الله) پس بلقیس سلیمانده متقاده اولدی بلکه رب العالمینه متقاده
 اولدی و حالوکه سلیمان عالمیندن پس بلقیس انقیادنده رب سلیمان دیکله تقیید ایدی اطلاق ایدی رب
 العالمین دیکله زبر ارب مطلقدر ته کیم رسول الله تعالینک حقه اولان اعتقاد رنده تقید ایدر یعنی رسلک
 اعتقادی رب خاصه مخصوص دکادر آنرا اعتقاد اطلاق اوزره رب الارباب اولان رب مطلقه در زبر آنرا
 عارفدر که الله تعالی رب العالمیندر و هر بر شینک بوییتی بر اسمه مخصوصه در پس آنرا اعتقاد و انقیاد لر
 رب خاصه تخصیص ایتز اعتقاد و انقیاد لر اطلاق اوزره در) (بختلاف فرعون فانه قال رب موسی و هارون
 وان کان بلقیس بهذا الانقیاد انقیاد بلقیس من وجهه و لکن لا بقوی قوته) فرعونک انقیادی و ایمانی بلقیسک
 انقیادنه و ایمانه مخالفدر زبر فرعون رب موسی و هارون دیدی پس قید ایدی بلقیس کبی اسلمت مع سلیمان لله
 رب العالمین قولله اطلاق ایدی و اگر چه کیم فرعونک انقیاد مقیدی بوانقیاد بلقیسی به که مطلقدر بوجهله
 لاحق اولور و لکن بلقیسک انقیادی قوی قدر قوی دکادر فرعون آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل قولله
 ایمانی قید ایدی و شیخ دیدی که فرعون رب موسی و هارون قولله قید ایدی و حالوکه فرعون رب موسی
 و هارون دیدی زبر ایمانی اسرائیل ایمانی موسی ایل هارونک ربیه ایدی پس آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل
 دیکل آمنت رب موسی و هارون دیکدر زبر فرعون محرومی کوردی که رب موسی و هارون دیدی بل پس اولدی
 آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل قولنده رب موسی و هارون قولی مراد ایدی و بوقول ایل ایمانی قید
 ایدی و بلقیس رب العالمین قولله اطلاق ایدی اگر چه کیم بوجهله فرعونک تقیید بلقیسک اطلاقنه
 لاحق اولور زبر ارب موسی و رب هارون رب العالمیندر و لکن بلقیسک اسلامی قوی قدر قوی اولور زبر بلقیسک

سلامی نصیر به اید تعمیم اوزره در و فرعونیک تعین اید تخصیص اوزره در (فکانت افعه من فرعون
 فی الانبیا لله) پس بلقیس فرعون بن الله تعالی به انقیاده افعه واعلم ایدی زیراب عالمینه انقیادی نصیر
 ایدی اریاب احادن حضرت و پوچنده برشی قلمدی الاتعینا نله متقاده اولدی و نصیر بحال ایدی پامع اولان
 رب الاربابه و رب العالمینه انقیاد ایدی و پس بلقیس کاک انقیادی نصیر بحال ایدی و پوچنده برشی قلمدی
 ایدی و فرعون برزق انقیادی نصیر بحال ایدی و کاک انقیادی تعین ایدی و پوچنده برشی قلمدی ایدی
 ضعیف اولدی پس بلقیس الله تعالی به انقیاده فرعون بن الله تعالی (وکان فرعون تحت حکم الوقت
 حیث دل آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل فخصص رانما خصص لما رأى السحرة قالوا انما هم بالذی رب
 موسى وهارون) (نوکلام فرعون بارفتن تقید و تخصیص وجهتی بیان اید و یعنی فرعون وقتلم حکمی
 تحتله ایدی شول حیثله که (آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل) دیدی زیر وقت بنی اسرائیل غرقین نجای
 و فرعون اوزره غلبه لری و قتی ایدی پس فرعون ایمانی قید اید و تخصیص ایدی زیر اسحیره بی کوردیکه الله
 تعالی به ایمان نده رب موسی و هارون دیدیلر و ایمانی تخصیص ایدیلر و اول ایمان سبیل بی اسرائیل غرقین
 نجای اولدیلر فرعون عارف اولدیده (آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل) قولیه تخصیص ایدی و شول
 رب که بنی اسرائیل کاک ایمان کوردی رب موسی و هارون پس فرعون ایمانی تخصیص ایدی و صحره تخصیص
 ایدی بکندن اوزری آنله تقلید ایدیکه و آنله خلاصی کی خلاص و چا نمکله پس فرعون دولتی مغلوبه
 اولوب دولتی بی اسرائیل کورد که آنله میل ایدی و ایمانده تخصیص صحره تخصیص قیاس ایدی
 و قیاسده خطا ایدی زیرا صحره ناک ایمانی بنی اسرائیل ایمانده مقید در زیر تابعه و اجبر که کندی ایمانی نیسی ایمانده
 تقید اید و فرعون کندی ایمانی بی اسرائیل ایمانده تقید ایدی و کذلک صحره آمنت رب الالمین قولارنده
 تعمیم نصیر به اید بلقیس ایدیلر پس ایمان بلقیس اید ایمان فرعون بیننده یون بعد و ارادر (فکانت اسلام
 بلقیس اسلام سلیمان اذ قالت مع سلیمان قسمة فامر سلیمان بشئ من العقاب الا امرت به معتمدة ذلك) (پس
 بلقیس اسلامی سلیمان اید اید بلقیس استمع سلیمان دیدی کی حینده و انذرا ایل ایچون اوابی چا زرد
 یعنی مع سلیمان دید بکندن اوزری و پس بلقیس سلیمان تابعه اولدی مصاحبک تعین کی که احیندن منفک
 اید و کاک و اوقت ایدی رفیقک موافقی کی که مراقتدن طریقه مفارقه اید پس سلیمان عقایدن
 برشی یا تندن مرور ایدی الالبقیس اول بی یا تندن مرور ایدی کاک عقیده اولدی بی حالده یعنی سلیمان
 عقایدن برعقد بی عقید ایدی الا و جالبو که بلقیس دخی انی عقد ایدی و تقدیر اوزره به صحره شینه راجع
 اولور و الا صاق ایچون اولور و سلیمان دخی راجع اوابی چا زرد و پس با مع مع نامنه اولور یعنی سلیمان عقایدن
 برعقد نه ناک یا تندن مرور اید و بی اعتقاد ایدی الالبقیس سلیمان اید معالانک یا تندن مرور ایدی کاک عقیده
 اولدی بی حالده زیرا سلیمان بلقیسک متبوعید و پس برخصه عقایدده تعین ایدن کسسه کاک تابع اولان لالانک
 عتاید اوزره) (کاک کاشن علی الصراط المستقیم الذی الرب تعالی علیه لکون نواصینا فی یدیه و یستخیر
 مفارقتنا اید) نه کیم برشول صراط مستقیم اوزره مشی ایتمکده بر کاک ناهین اولدیغمن حالده زیر برزم نواصین
 انک یدند در کاک برزم و تار قنر مستحیدر یعنی برز برز صراط مستقیم اوزره برز متابع اید و نواصین انک
 یدنده اولقله اندن مفارقت اولدیغمن کی بلقیس دخی کذلک صراط عقایدده سلیمان تابعه در و اندن مفارقه
 دکادر جمع عتاید ایمانیه به معتمد در و پس کاک کاشن تبعة فامر الی آخره قوی ایچون غنیل و غنیل واقع
 اولور و ذلک قوی معتقد قوتک مغفولی اولور و شارحینک بعضی ذلک قوی ایچون و لا توهم انه مغفول
 لقوله معتقد دیدی و بوقول اندن و همدور (فمن معه بالتعین وهو معنا بالنصیر بح) (پس برزب اید
 صراط مستقیم اوزره بر تعین اید زیراب صراط مستقیم اوزره اولدیغمنک ختمده صراط مستقیم اوزره بر
 اندن منفک دکادر اولدی دخی نصیر بحال برزم اید در زیر برزم نواصین آخند و پس برز دخی انک صراط مستقیم
 اوزره اولدیغمنک ختمده صراط مستقیم اوزره براندن منفک دکادر اولدی دخی نصیر بحال برزم اید در زیر برزم
 فرعون استخند در (ناه مال و هو معکم ایما کنتم و نحن معه بکونه احدا نواصینا فهو تعالی مع نفسه
 حیث ما هنی بنامن صراط) (زیر تحقیق حق تعالی (و هو معکم ایما کنتم) دیدی و برز حله معتمد برحق برزم

نواصین آخند اولقله پس حق تعالی برزم نواصین آخند اولوب صراط مستقیم برزمه مانی اولدی
 حیثله کندی تمسکله مانی و کندی نفسی آخند زیر برزم و برزده متعین اولان حقیق وجودنن غیر
 یوقدر (فاحمدین العالم الا علی صراط مستقیم وهو صراط الرب تعالی) پس افراد عالمدن برزده متعین اولان
 مستقیم اوزره در و اول صراط رب الله الینک صراط برز که آنله اوزره مابید و برزم نواصین آخند و برزده متعین
 صراط مستقیم اوزره اولدی بی اریاب به نسبتله در و برزده متعین اولدی (و کذا یجات بلقیس من سلیمان فقامت
 لله رب العالمین و ما خصصت عالمان عالم) (و بلقیس سلیمان دخی بوبله عالمه اولدی یعنی عالمه اولدی که
 سلیمان بالتعین و بالتعین الله اید در و سلیمان رب اید صراط مستقیم اوزره در و برز دخی کل اید در و سلیمان
 پس سلیمان کل اید اولور و برز الله اید در و برز سلیمان پس بلقیس (له رب العالمین) دیدی و عالمدن
 بر عالمی تخصیص ایدی جمع عوالمده آنک برز دخی و شاهد اید و برز جمع عوالمده سلیمان عالمه اولقله
 (واما التبخیر الذی اختص به سلیمان علیه السلام و فضل به غيره وجعله الله له من الملك الذی لا یبغی لاحد
 من بعده فهو کونه عن امره) (و اما شول تبخیر که سلیمان اکانتخبین قلندی یعنی سلیمان مختص اولدی
 و سلیمان اول تبخیر سبیل اهل عالمدن آنک غیر بی اوزره فاضل اولدی و الله تعالی انی سلیمان ایچون شول
 ملکدن اید کی که اند نصیر که برزده متعین اولدی و برز اولی و پس اول تبخیر سلیمان اختصاصی آنک
 امر اید اولدیغمن اوزریدر و برزده متعین اولدی و برزده متعین اولدی و برزده متعین اولدی (فقال فبخرنا
 له الریح فجری بامرهم فاهو من کونه تبخیرا) (پس حق تعالی (فبخرنا له الریح فجری بامرهم) دیدی یعنی
 برزده متعین ایدی تبخیر اید که سلیمان امر اید جاریه در و پس تبخیر سلیمان اختصاصی تبخیر مجرد
 اولدیغمن اوزریدر غیر ذکدر) (لان الله یقول فی حقنا کذا من غیر تخصیص و صخر اکیم مافی السموات
 و مافی الارض جیعامنه و قد ذکر تبخیر الراح و التیوم و غیر ذلک و لکن لا عن امر نابل عن امر الله فاختص
 سلیمان ان فتمت الایلامه من غیر جمعیة و لا همة بل مجرد الامر) زیرا الله تعالی برزم کاک برزده متعین من غیر
 تخصیص دیر که (و صخر اکیم مافی السموات و مافی الارض جیعامنه) و تبخیرک تفصیلده حق تعالی راح
 و تبخیرک و یونین غیر تبخیراتک تبخیر ذکرا ایدی که بونلر جمله بی برزده متعین در و لکن برزم امر برزده
 برزده متعین ذکدر بلکه امر الهیه مسخره در زیر (و صخر اکیم) دیدی و پس سلیمان برزم تبخیرن مختص
 قلندی اگر فهم اید اید الله الامره جمعیة و همت برزده متعین بلکه مجرد امر مختص قلندی (بل مجرد الامر) قوی
 الایلامه قوی تفصیل اید) (و اما قلنا ذلک لا نادر ان اجرام العالم تفعل لهم النفس اذا وقعت فی مقام
 الجمعیة و قد عاينا ذلک فی هذا الطريق فکان من سلیمان مجرد التلطف بالامر ان اود تبخیره من غیر همة
 و لا جمعیة) (و برز اید که سلیمان تبخیر مجرد امر اید مختص قلندی جمعیة و همت تبخیر مختص قلندی
 زیرا تحقیق برزده متعین اید که اجرام عالم نفوس کامله ناک جمعی ایچون منفه در و برزده متعین نفوس کامله مقام جمعیته
 اقامت اولنه و تحقیق برزده متعین اید که اجرام عالم هم نفوس ایچون منفه در و برزده متعین نفوس کامله مقام جمعیته
 سلیمان مجرد امر اید تلفظ واقع اولدی شول کسسه ایچون که انک تبخیر بی مراد ایدی همت و جمعیته پس
 جمیع عالم تبخیر الهیه برزده متعین در و کذلک همت و جمعیته قلب اید نفوس کامله ایچون اجرام عالم منفه در
 امر ید سلیمان برزده متعین یوقدر الایلامه تبخیر اختصاصی همت و جمعیته امر اید مجرد تلفظ
 ایتمکده در (اذا اراد شیئان یقول له کن فیکون) (واعلم ایدنا الله و ایاک بروح منه ان مثل هذا العطاء اذا حصل
 له عبد ای عبد کان فانه لا یفقه ذلک من ملک آخره و لا یحسب علیه مع کون سلیمان علیه السلام طاب
 من ربه فبقی ذوق الطریق) (و فی بعض النسخ) (ذوق التحقيق) ان یکون قد غل له ما ذکره لغيره و یحاسب
 به اذا اراده فی الآخرة) (ای عارف کامل سن عالم اول که الله تعالی برزده متعین مابید و برزده متعین
 روح و یوقر اید تحقیق یونک کی عطا یعنی بطریق الانعام و اهد حقن سلیمان اعطا اولان عطا کی که ملک
 و نصیر در برزده متعین حاصل اوله قننی عبد اولور و برزده متعین سلیمان اعطا اولان و کرک عبد
 مستحق اولان و کرک عبد مستحق پس شان وقصه بود که اول عطا اول عبدک آخری ملکدن ناهین اولان
 و دخی انک اوزره حساب اولان مع هذا سلیمان آفی ریدن طلب ایدی و پس ذوق طریق اقتضا اید که سلیمان

ایچون نعل اولدی شول عطا که غیر ایچون ادکار اولدی اول عطا ایله آخرتده محاسبه اولنور جنتم انی
 مراد ایدر یعنی آخرتی ملکنده انی ناقص کوروب انی دلده یکی وقتده انکله محاسب اولور زیر اهر عطا که آسانه
 واصل اولور کندنی نفسندن انی حقدن طلب ایتمکله پس صاحبی آخرتده انکله محاسب اولور و اما امر الهیله
 سوال ایتمه پس آخرتده اول عطا ایله محاسب اولور (فقال الله له هذا عطاؤنا ولم یقل لك ولا لغيرك فانه من
 ای اعط و امسک بغير حساب ایست محاسب علیه فکنا آمننا من غائلته فی الدنيا والاخرة) (یعنی دیمک اولور
 پس الله تعالی سلیمان ایتدی هذا عطاؤنا یعنی بوزم عطا من در حال بوکه لک دیردی بلکه تعمیم ایلدی
 پس من عطای غیره اعطایت و یاخود نفسک ایچون امسال ثابت آخرتده سنک اوزره حساب اولور یعنی سنک
 اوزره بن حساب ایتم پس انک غائله سنک دنیاده و آخرتده آمین اول) (فعلما من ذوق الطريق ان سواله ذلك
 كان من امر به والطلب اذا وقع عن الامر الالهی كان للطلب له الاثر الزام على طلبه والباری تعالی ان شاء
 قضی حاجته فبطلب منه وان شاء امسک فان العبد قد وفى ما اوجب الله علیه من امتثال امره فیمسأل ربه فيه
 فلو لم آل ذلك من نفسه عن غير امر به له بذلك بحاسبه به) (پس بظریق ذوقندن عالم اولدی که سلیمان
 بو عطای سوال ایتمی آنک رقی امرندن واقع اولدی یعنی رقی امریله سوال ایتدی و طلب بقسم امر
 الهیله واقع اوله طالب ایچون آنک طلبی اوزره اجر تام حاصل اولور امر امتالندن و طلبده اجتهادندن اوتری
 و باری تعالی دیرسه اول طالبک حاجتی اقتضا ایدر شول شیده که اندن طالب ایتدی و دیرسه امسال ایدر زیر
 تحقیق عباد ایتدی شول امری که الله تعالی آنک اوزره ایجاب ایلدی آنک امر امتالندن شول شیده که آنک
 حقدن و بندن سوال ایتدی پس اگر اول عطا سبیلله آخرتده محاسبه ایدر اگر اول سوال ایلدی رقی اکا عطای
 رقی اکا امر ایتمدن البته رقی انی اول عطا سبیلله آخرتده محاسبه ایدر اگر اول سوال ایلدی رقی اکا عطای
 اعطا ایدر (امدی) شول به معلوم اوله که اتمام طریقیله اولان عطا محاسب اولور زیر امتنان طریقی اوزر در
 سوال ایل و اولان عطا پس اگر سوال امر الهیله واقع اوله حق اولورسه پس اول دخی محاسب اولور کرک
 عطای اعطا ایتدی و کرک امسال ایتدی و اول عطا آنک آخرتی ملکنده ناقص اولور زیر اعبودیت ایچون
 مخلوقه رسیده امری قنده واقفدر و سلیمان اعطا اولان عطا بونوعنددر و امر الهیله واقع اولان سوالن
 بعضی قضا اولور و بعضی قضا اولور یعنی قضا سوال رقتندن تاخیر اولنور و اگر سوال امر الهیله واقع
 اولور و حق تعالی انی قضا ایدرسه البته آخرتده محاسب اولور و آخرتی ملکندن ناقص اولور) (و هذا ساری
 فی جمیع ما بسأل فی الله تعالی کما قال لنبیه محمد صلی الله علیه وسلم قل رب زدنی علما فامتل امر به فکان
 بطلب الزیاده من العلم حتی کان اذا سأل له ابن بتاؤه علما) (و بوحکم ساریدر جمیع شیده که الله تعالی انده
 سوال اولور کرک امر الهیله سوال واقع اولور و کرک بغیر امر و امر الهیله واقع اولان سوال الله تعالی نیسی
 محمد صلی الله علیه وسلم (قل رب زدنی علما) (دیدیکی کیمدر یعنی حق تعالی رسولنه علمده زیاده بی طلب ایتمک
 امر ایتدی پس رسول دخی سیدی امرینه امتالندن اوتری علمدن زیاده بی طلب ایدر دی (و رب زدنی علما)
 دیردی و بوکدی اوج کره تکرار ایدر دی حتی واقع اولدی که جنتم نومده اکابن اعطا اولسه انی علم ایله تاویل
 ایدر دی علمن زیاده بی طلب ایتدی کندن اوتری و موطن رقیایی عارف اولدیغندن اوتری زیر البین علم ایله تعبیر
 اولور و زیاده علم لبین صورتده ظاهر اولور علم ایله اینک ارواح ناقصه و اجساد اطفا ناقصه نکر تریه و کالنده
 مناسبت و مناسبتندن اوتری) (کما ناول رؤیاه لما رأى فی النوم انه انی بقدره و انفسه و اعطافه عمر
 اب احساب رشی الله عنه فانما هم اولته قال باعلم و کذلک لما ساری به اتاه الملك باعنه فی ابن راناعه خیر و شرب
 اللبن فقال له الملك الفارة اصاب الله بک امتک) (ته کیم رسول علیه السلام رؤیایی تاویل ایلدی وقتا کیم
 نومنده کوردی که اکا برقدح لبین اعطا اولندی پس رسول علیه السلام انی ایچدی و انک فضلہ سی
 عمر بن الخطاب و بردی حصار مجلسدن اصحاب بارسلو الله لبی نه شی ایله تاویل ایدر بکر دیدر بارسلو
 علیه السلام علم ایله تاویل ایتدم پیوردی و کذلک لیله اسراده وقتا کیم رسول علیه السلام امر اولندی
 ملان اکابرنا کتوردی که ایچنده ابن رار ایدی و برانا کتوردی که ایچنده خبر و ایدی پس رسول علیه السلام
 ان ایچدی پس ملان اکا ایتدی بارسلو الله فطرقی اصابت ایتدی یعنی شول دین که سن آنک اوزره من

و یاخود علم الهیله اولان فطرت الهیه فی اصابت ایتدی زیر اسنک فطرتک بونی اقتضا ایدر الله تعالی سنک امتکی
 سکا اصابت ایسون زیر اسنک اصابت ایتمکله آنلر دخی اصابت ایدر و سکا و اصل اولور و یاخودر باسیبه
 اوله یعنی سنک اصابتک سبیلله الله تعالی سنک امتکه اصابتی اعطا ایدر) (فاللین منی ظهور فی الرؤیاه و صورته لعلم
 فهو العلم تمثل فی صورة اللین بجبرائیل تمثل فی صورة بشری لم یریم) (پس جنتم لبین رؤیاده ظاهر اولسه
 پس علم صورته پس اول مر فی اولان علمدر که لبین صورتده تمثیل اولندی جبرائیل مر به بشری
 صورتده تمثیل اولندی کبی) (ولما قال علیه السلام الناس نیام فاذا ماؤا انیهم و انیهم علی ان کل ما یراه
 الانسان فی حیاته الدنیا فاما هو بمنزلة الرؤیاء فاما خیال) (ورقنا کیم رسول علیه السلام) (الناس نیام فاذا ماؤا
 انیهم و ایدی بوقول ایه نبیه ایلدی که هر سنه بی که انسان دنیایی حیاته کورر تحقیق اول شی نام ایچون
 رؤیاء منزله سنده در خیالدر یعنی انسان حیات دنیاده و کوردیکی صور نام ایچون رؤیاء منزله سنده خیال
 اولدیغه نبیه ایتدی خیال قوی مبتدا ایچون خبر بعد الخبر اولی جا نردر و مبتدای محذوفک خبری اولی
 جا نردر) (فلا بد من تاویل) (پس کوردیکی شیک تاویلندن لازمدر حدیثک مضمونی تصریح ایدر که
 تحقیق محذوفات مشهوره نام ایچون رؤیاء کیمدر یعنی منامده کوردیکی صور مر به کبی تمثیل و تمثیلدر زیر
 خیال معنایی تشخیص ایدر و حقایق و ارواحی تمثیل و تجسید ایدر و کذلک جسمانیات طبیعیه و عنصریه دن
 اولان عالم حس دخی مافوقنده اولان عوالم روحانیه و نفسانیه ایچون تمثیلات و تشخیصات صوریدر و بوضوح
 و اشکالی الله تعالی آیات اظهرا ایلدی و بونلری صور و هیئات معنویه معقوله ازلیه ایچون که حقدن شتون
 و احوال ذاتیه سیدر امثله نصب ایتدی پس رؤیاء منزله سنده اولان صورک تاویل لازمدر یعنی حقدن
 حقایق اولان شتون ذاتیه ایل و یاخود وجود واحد حقه تاویلدن لازمدر که وجود واحد حق مظاهر حسیه
 صور مختلفه متضاده ظاهر در نام ایچون معنای واحد صور مختلفه مظاهر اولدی کبی پس بورتانک
 تعبیری لازمدر و حقیقتنه شعور و اطلاع دن لابد در تا کیم انسان خیال مر به سنده قالمیه قلمی و استهلاک
 بی موقی قنده اتباه حقیقی مر به سنه بالغ اوله و مع مورده مظاهر اولوب صور دن مراد اولان حق مشاهده
 اوله و اندن محجب اولیه (شعر) انما الکلون خیال و هو حق فی الحقیقه و تحقیق کون صور و اشکالی وسطوح
 و نقوشی حیثیه خیالدر که وجود حقدن مظاهر در و حال بوکه کون حقیقتده حقدن بوضوح کونیه ده ظاهر
 اولان وجود واحد حق اولدیغی حیثیه زیر وجود واحد حق اعیان قالمه صورتده اعیان حسیه تبیل
 وجودی ایله ظاهر در و والذی یفهم هذا از اسرار الطریق و شول کسسه که کونک خیال اولدیغی و حقیقت
 حیثیه حق اولدیغی فهم ایتدی و بوضوح متجلی و متجلی و متحول اولان حقدن بوضوح ایل محجب اولدی
 اهر اطر یقته حازر و واقف اولور) (فکان صلی الله علیه وسلم اذا قدم له ابن قال اللهم بارک لنا فیهِ و زدنا منه
 لانه کان یراه فی صورة العلم و قد امر بطلب الزیاده من العلم و اذا قدم الیه غیر ابن قال اللهم بارک لنا فیهِ و اطعمنا
 خیرا منه فمن اعطاه الله ما اعطاه بسؤال عن امر الهی فان الله لا یحاسبه فی الدار الاخرة ومن اعطاه الله
 ما اعطاه بسؤال عن غیر امر الهی فالامر فیهِ راجع الی الله ان شاء حاسبه و ان شاء لم یحاسبه و ارجو من الله فی العلم
 خاصة ان لا یحاسبه به فان امره لنبیه علیه السلام بطلب الزیاده من العلم عن امره لامتیه فان الله یقول لقد کان
 لکم فی رسول الله لیسوة حسنة و ای اسوة اعظم من هذا الناسی لمن عقل عن الله) (و رسول علیه السلام
 حالی بوایدی هر جنتم اکابن تقدیم اولسه (اللهم بارک لنا فیهِ و زدنا منه) دیر ایدی یعنی علمدن زیاده بی طلب
 ایدر دی زیر تحقیق رسول علیه السلام لبی علم صورتده کوردی و حال بوکه علمدن زیاده بی طلبی ایله مأمور
 اولدی حق تعالینک (و قل رب زدنی علما) قوی ایل و جنتم اکابنک غیر بی تقدیم اولندی (اللهم بارک لنا فیهِ
 و اطعمنا خیرا منه) دیر ایدی و اندن خیر اولان ایدر و لبین علمک صورتدر پس شول کسسه که الله اعطا
 ایتدی شئی امر الهیله سوال سبیلله اعطا ایلسه پس تحقیق الله تعالی اول کسسه بی اول شی ایله دار
 آخرتده محاسبه ایتز و شول کسسه که الله تعالی اعطا ایتدی شئی امر الهیله کندنی نفسندن سوال
 سبیلله اعطا ایلسه پس آنک حقدن امر الله تعالی به راجعدر دیرسه آتی محاسبه ایدر و دیرسه آتی محاسبه
 ایتز و بن الله تعالی دن خاصة علم رجا ایدر که بر کسسه که کندنی نفسندن علی طلب ایلسه و حق تعالی اکا علی

اعطاه الله اتي اول علم ايله شماسه ايتيه زير الله تعالى نبيسى محمد عليه السلامه علمدن زاده بي طاب
ايتمكه اولان امرى آنك امتنه امر نيك عيتيد ريغي نبي به امر آنك امتنه امر درد زير الله تعالى (لقد كان لكم
في رسول الله اسوة حسنة) دير يعنى منزل ايجون رسول الله اسوة حسنه واردر و بوتاسيدن احسن واعظم
قننى اسوه واردر شول كسنه ايجون كه آنك فهى الهدى اوله يعنى الله تعالى اكانه هم ايليه يعنى علمك
زاده لكى طلبنده رسول عليه السلامه اولان امر بزه امر درد زير ابر رسول الله لك وجودند (ولكن رسول
عليه السلام بزه نسبت ايله بعض امور ايله مأمور اولور و حال بوكه آنك مرتبه سى اندن اعلى در) (ولونهم اعلى
المقام السليمانى على مقامه رأيت امر ايهو لك الاطلاع عليه فان اكثر علماء هذا الطريقة جهلوا حالة سليمان
ومكانه رايى الامر كما زعموا) (واكر بزمقام سليمان به تمامه نتيجه ايده جلك اولور سق البته سن بر امرى
كورور لك كه آنك اوزره اطلاع سكا هول اعطا ايدردى زيرا طائفة صوفيه دن بو طريقت علماسنك اكثرى
سليمان عليه السلامك حالتين ومكانت ومرتبه سن بياديلر و حال بوكه امر آنك زعوى كبي دكلدر يعنى ظن
ايند بلكه سليمان كندى ايجنى اسم الله اوزره تقديم ايلدى و ملك دنيايى اختيار ايلدى و حق دن طلب ايتدى كه
بو ملك غير ايجون اولسون و آنك آخرى ملكندن ديناده اكا اعطار ازان ملك ناقص اولور و حال بوكه سليمان
عليه السلامك عند الله مرتبه سى آنك حقنده اولان آنك قولندن اعظم در زير سليمان عليه السلام
مرتبه خلافتك اكلينتده متحقق ايدى و حق تعالى مظهريت سليمانده مرتبه خلافتك اكلينتده صور
رحمانيه نك اكلينى اوزره متجلى و ظاهر ايدى بحالى الهيمه نك اكليندن ايدى ومع هذا كمال عبوديت حقله
تمام ايدى زير سليمان عليه السلام بوكال اوزره ريشك عين شهودنده واسماء عظماسيله عين ظه و رده ايكن
كندى بدى ايله عامل و كندى كسبدن آكل ايدى و فقر و مساكين ايله بحالست ايدوب آنك صحبتيله افتخار
دردى و دير ايدى كه مسكين جالس مسكين پيس سليمان عليه السلامك قدرى بو طريقه علماسنى جهلاسنك
افى كبي دكلدر (وما قدر الله حق قدره)

فص حكمة وجودية في كلمة داوودية

حکمت وجودیه نک کلمه داودیه به افتراقی وجهی فهرست شده سبق ابتدی و حکمت وجودیه نک کلمه داودیه به
استانده که لکن شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که کمال وجودی و وجود کمالی احدیت جمع جمع انسانیه
خلافت دنیایه کایه الهیه ایل حضرت جواد رود ایدن ظاهر و باطنیکه واقع اولور و بکمال وجودی اگر چه کیم
هر عصره اولان انبیاء و اولادین اولان خلفاه ظاهر اولدیه و لکن داودده آنک ظهوری اتم و این اولدی زین
الله تعالی داود ایچون خلافتین بینتی جمع ابتدی یعنی خلافت حقیقیه معنویه الهیه بینتیه خلافت صوریه
دایکیه و ملکیه بینتی جامع اولدیکه اول خلافت عالمده سیف ایدر تحکیم کلی ایل ظاهره در و کاتبوت و حکمتی
و فصل خطابی و ملک کاملی و حکم شاملی اعطایه ایدیکه عالمک جمیع انواع و اجناسنه شاملدر زیرا بوحکمک
سلیمان ظاهره کمال اوزره در و سلیمان داودک حساستدن بر حسنه در زیرا داودده هبة اللهدر (ووهبنالداود
سلیمان) پس داودک کمالی ایچون مستکملدر و انک فغلی ایچون نعمتدر و داود علیه السلامک جمله کمالات
اختصاصیه سنددر که الله تعالی داودی انده تخصیص ایلدیکه اندن غیر اولان خلفا و کلمه ظاهر اولدی
حق تعالینک (یا داود انا جعلناک خلیفه فی الارض فاحکم بین الناس بالحق) قولیلده داودک خلافتی اوزره
تخصیص وافی خلافته تخصیص ایتدی و داودک غیر حقیقه نص وارد اولدی و حق تعالینک (انی جعل
فی الارض خلیفه) قولنده خلافت آدم ایچون محتمله در زیرا آدم اولسکی خلیفه در و آنک اولادندن اولان کلمه
متناوله در و لکن قرینه حال دلالت ایدر که داود حقیقه احتمال اولوق ارجع اولد زیرا آدم علیه السلام افساد
ایغری و دماغی سفلی اغدی زیر اسلا نکه نک (انجعل فیما ن یفسد فیها ویسفک الدماء) قوللری حقک (انی جعل
فی الارض خلیفه) قولی جوانده در پس ملائکه نک حق ایله محتاجت ایدر کاری دارد حقیقه احتمالات
ارجحیندند و زیرا اود کفره در اعداء الله کثیرینک دماغی سفلی ایدر و جالوتی قتل ایدوب انک ملکئی افساد
ایغدی حق تعالی ایتشدن حکایه طریقی اوزره (ان المولود اذ ادخلوا قرینه افسدوا و ارجعوا اعز ذاهبهم اذلته)
دیدي پس داوددن کفار حقیقه بونوع فساد ظاهر اولدیکه الله تعالی داودده و سایر اولوالعزم اولان خلفاه اوزره

تبعیت ائمه و مولای مملکتی و حالری اف - ادله امر ایستی و بواسطه بیدردین و مملکت اصلاح دیر پس داود
حقنه ملائکه نک قولی صحیح اولدی * پس مراتب وجودیه دن بر مرتبه فالمدی الادا دل کمالی و خلافتی آنده
ظاهر اولدی) اعلم انه كما كانت النبوة الرسالة اختصاص الهيا ليس فيها شيء من الاكساب اعني نبوة النشريع
كانت عطايه تعالى اهم من هذا القليل مواهب ليست جزاه ولا يطلب علمها منهم جزاه فاعطاؤه ما هم على طريق
الانعام والافضل) (سن عالم اول که تحقیق شان بودر که وقتا کیم نبوت رسالت اختصاص الهی اولدیه که
نبوتد می یعنی نبوت تشریعده اکسایدن برشی یوقدر یعنی اعمال و عبادات ایله مکسبه دکادر و اعمال
مقابله سنده جزا دخی دکادر الله تعالی ملک انبیاء علیهم السلامه اولان عطایایی یوقیلدن یعنی اختصاص الهی
قیلندن مواهب اولدی که اول عطایا اعمال ایچون جزا دکادر و اول عطایا اوزره حق تعالی آنردن جزا طلب
ایتز که آنراک مقابله سنده جزا عوض ایچون مخصوصه اولان اعمال ایله اتیان ایدر لر پس حقل آنره اعطای
انعام وافضل طریق اوزره در یعنی نبوت و رسالت اختصاص الهی و توفیق غیبی از ایدر نبوت و رسالت کسب
ایلّه حاصله دکادر و عمل سابق ایچون دخی جزا دکادر که اندن نتیجه اوله و كذلك نبوت و رسالت اوزره عباددن
جزا عوض طاب اولتز مجرد انعام وافضل طریق ایلّه اعطاء پس برا حد ایچون تو عمل و کسب ایلّه حاصله
دکادر رته کیم نظر فکری ارباندن به ضیاری وهم ایتدیلر که نبوت و رسالت حاصله اولور شول کسبه ایچون که
علوم واعمالی کامله اوله و نبوت کمال علم و عملدن عبارتدر و هر کسه که علمی و علی کامل اوله نیدر دیو زعم ایتدیلر
و یوقول باطلدر والا هر علمی و علی کامل اولان کسبه بی اوقات لازم کلوردی که کاو حی اوله و ملک آنک اوزره
تشریع ایلّه نزول ایلده و بواسطه ده دکادر زیرانیجه عالم عامل واردر که علم و عملده کاملدر و حال بو که آنک اوزره
ملک وحی و تشریع ایلّه نزول ایتز * پس ظاهر اولدی که نبوت و رسالت اختصاص الهیدر و عمله عمل آنک
لوازمنددر و آنک تحقیق لوازمک تحقیقه متوقف دکادر زیرا لازمک وجودی تحقیقی * لزومک وجودی تحقیقی
ایدر بعکس اوزره دکادر که ذلك انبیایه اعطا اولنان سائر عطایاه الهیه دخی مواهب الهیه در جزا دکادر
واناردن جزائی طلب ایتز انعام وافضل طریق اوزره در پس وقتا کیم نبوت اختصاص الهی اولدیه حق
تعالی انبیا دن آنک اوزره جزا تکوری طلب ایتدی و اگر چه کیم شکر دائما آنلدن واقعدر و آنک مقابله سنده
اعمال صالحه ایلّه اتیان ایدر لر و لکن قصه اول ایلّه اختصاصدن آنلدن شکر مطلوب دکادر و لنر دخی نبوت
مقابله سنده عوض ایلّه مطلب دکادر) (وقال وهبنا له اسحق وبه قوب یعنی لابراهيم الخليل عليه السلام
وقال في ايوب وهبنا له اهله ومثلهم معهم وقال في حق موسى عليه السلام وهبنا له من رحمتنا اخاه هارون
ينيا الى مثل ذلك فالذي يولاهم ولا هو الذي يولاهم آخرافي عموم احوالهم او اكثرها وليس الا اسمع الوهاب وقال
في حق داود ولقد آتينا داود منا فضلا فل يقرب به جزا يطلب منه ولا اخبارانه اعطاه هذا الذي ذكره جزاه) (پس
حق تعالی ابراهيم خليل ایچون (وهبنا له اسحق ويعقوب) دیدی و ایوب - حقنه (وهبنا له اهله ومثالمهم
معهم) دیدی و موسی - حقنه (وهبنا له من رحمتنا اخاه هارون نبيا) دیدی و یونس - مثاله وارنجیه پس انعام
الهیه دن شول اسمکه انبیایی اولاقولی ایتدی نعمت نبوتی تفصلا آنرا اعطا ایتککه اول اسم آنلی اخراتولی
ایدر احوال الیمنک عموم سنده و یاخود اکثرنده آنلی - فقط ایتککه و یاخود اسماء الهیه دن شول اسم که اول
آنلی تولی ایتدی ایمان ثابته لر نه افاضه لر حائذه شول حیثیته که نوعتمه مستنده اوله روا کا قابل
و طالبه اوله لر اول اسم آخر آنلی تولی ایتدی اول اعیانک مقتضای اوزره آنلی ایجاد ایتککه و حال بو که اول
اسم الله تعالیست و هاب اسمندن غیري دکادر و داود حقنه (ولقد آتينا داود منا فضلا) دیدی پس حق تعالی
داود اعطا ایتدی کی عطایه جزائی یعنی علمی اقتران ایتدی که انی داوددن طلب ایلده و دخی حق تعالی اخبار
ایتدی که تحقیق حق تعالی عطاددن بوذ گرایتدی کی شیئی اکابر ا اعطا ایتدی بر عمل مقابله سنده جزادن اونری
بلکه ذکر اباده که برداوده فضلا اعطا ایتدلر پس (ولقد آتينا داود منا فضلا) قولنده جزا خصوص اولدیی کبی
و آب اولدیی دخی منصوح دکادر بلکه عطایه که کسبدرو عطاء و هبه که هبه در شختدر و اما (وهبنا
لداود ملجمان) قولنده نص ایتدی کی داود و هبه و فضل ایتدی و هبه تفصلدر بونده جزا حکمی یوقدر و آن
اولر که نوآبت دخی آیت اولی به ملحقه اوله زیار داوددن جزائی طلب ایتدی نبوتد بر اوزره اعطاء قولنده ضمیر

مفعول اولور (وهذا الذي ذكره) تولى مفعول ثانى اولور وجرانولى مفعول له اولور (ولما طلب الشكر على ذلك بالمل طلبه من آل داود ولم يتعزز له كرداود ليذكره الاعلى ما انعمه على داود) وقتنا كيم حق تعالى بونعمت اوزره عمل ايله شكرى طلب ايتدى على آل داود دن طلب ايتدى وداود لذكرينه تعرض ايتدى بلكه الحق آلى ذكر ايتدى (اعملوا آل داود شكرا) قوليله تا كيم داود لذكر الله تعالى به شكر ايله شول عطا مباله سنده كه الله تعالى اى داود اوزره انعام ايلدى * پس عمل شكرى داود دن طلب ايتدى زيرا اكانه فضلا وافضالا اعطا ايتدى واول نعمت مقابله سنده شكر ايتسونلر زيرا عطا ايتدى (فهو حق داود عطاء نعمة وافضال وقى حق آله على غير ذلك المطلب لما اوصاه فقال تعالى اعلموا آل داود شكرا وقيل من عبادى الشكور وان كانت الامم عليهم السلام في شكر الله على ما نعم به عليهم وودهم ذكركم عن طلب من الله بل تبرعوا بذلك من قهرهم كما قام رسول الله صلى الله عليه وسلم حتى تورث قداما شكرا لما غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر فلما قيل له في ذلك قال افلا اكون عبدا شكورا وقال في نوح انه كان عبدا شكورا والشكور من عباد الله قليل) پس داود عليه السلامه اعطا اولان عطاء نعمت وافضال درانده بجزا طلبى يوقدر وداود لذكرينه حقننده بونك غيرى اوزره در ذرا الله تعالى آنلردن معاوضه بي طلب ايتدى * پس الله تعالى (اعملوا آل داود شكرا وقيل من عبادى الشكور) ديدى وآل داود دن عمل عوضى طلب ايتدى واكرچه كيم انبياء عليهم السلام الله تعالى به شكر ايتديلر شول عطايه كه الله تعالى انلره انكله انعام ايلدى واذلره وهب ايلدى وانلردن بجزا طلب ايتدى انبياء شكرى اللهم انى طلبله واقع اولدى بلكه انلر اول شيلرا ايله كندى نكسندن تبرع ايتديلر بته كيم رسول الله عليه السلام كچه ايله قائم اولدى حتى قدمينى متورمه اولدى حق تعالى انك ما تقدم وما تأخر اولان ذنبك غفرتن اوترى شكرا بلكه پس وقتنا كيم رسول عليه السلامه انك قيايى حقننده ديتلدى يعنى الله تعالى سنك ما تقدم وما تأخر اولان ذنبك غفر ايتدى وجودش رفقه نيجون نعب ووزجت ووروسن ديتلده ايتدى (افلا اكون عبدا شكورا) يعنى بن عبد شكورا ايله يعنى بن اكا شكر ايدرم وجوبا وفضلا نعمته وغيره مثله اوزرجه واجب اولان شيله واوزرجه واجب اولان شيله ونوح حقننده (انه كان عبدا شكورا) ديدى وحال بوكه عباد الله دن شكور قلبلر ذرا حق تعالى (وقيل من عبادى الشكور) ديدى شكورى صيفد مبا ايله كنوردى تا كيم شكر تكليفه وشكر تبرعه عام ايله پس شكر تبرع (افلا اكون عبدا شكورا) قوايدر وشكر تكليف (واشكر الله واشكروا نعمه الله) قولى كيمدر كه شارع دن انكله امر واقع اولدى وشكرين ييننده فرق شكرين ييننده اولان تفاوت حسيه دركه شاكر متبرع رسول عليه السلام كبي كه فرضى ادا ايدوب مواهب الهيه مقابله سنده كه جزا وشكر آنلرايله مطلوب دكلدر تبرع وشكر ايدروشا كرمكاف كه شكرا بلكه ما موراولد بقتن اوترى فرضا كرم مواهب الهيه على طريق الافضال مظهر اولدى وشكر تكليف دن دخى شكر تبرعه انقبال ايتدى * پس شاكر متبرع اعلا در وآل شكورى دخى اكلدر شاكر غير تبرعدن) (فالز نعمة انعم الله بها على داود ان اعطاه اسمائيل فيه سرف من حروف الاتصال فقطعه عن العالم بذلك اخبار النعمة بمجرد هذا الاسم وهى الدال والالف والواو) (پس اولكى نعمت كه الله تعالى انكله داوده انعام ايلدى اكا بر اسم اعطا ايلدى كه انده حروف اتصال دن بر حرف يوقدر پس داودى الله تعالى عالم دن قطع ايتدى بواجبى اكا عطا بلكه مجرد بواسم ايله داود دن بجزا اخبار بلكه يعنى مجرد بواسمى اكا عطا بلكه بجزا اخبار ايتدى كه اى عالم دن قطع ايتدى وآنك اننده اولان حروف الدال وواو در واذلر وجر حروف ما بعد منه متصله اولم * پس عالم دن داود لذكرينه قطعى امرارى آنك اسمى حروف ذنده طاهره اولدى) (وسمى محمد بحروف الاتصال ولا فصلال فوصله به وفصله عن العالم بجمع له بين الحالين فى اسمه كما جمع له اودين الحالين من طريق المعنى) (وحق تعالى محمد صلى الله عليه وسلم حروف اتصال وحروف اتصال ايله تسجي ايتدى يعنى حروف اتصال وحروف اتصال دن مركب اولان اسميه تسجي ايتدى پس اى سكندى ذاته واصل ايتدى وعالم دن اى فصل ايتدى * پس حق تعالى محمد ايجون انك اننده حالين يينى كه حقه اتصال وعالم دن اتصال در جمع ايتدى ته كيم داود ايجون معنى طريقه حالين يينى

يئنى جمع ايتدى يعنى مرتبه ومعنى جهتيه عالم دن قطع ايدوب كند يسنه وصل ايتدى) (ولم يجعل ذلك فى اسم) (وداود لذكرينه اتصال وانفصال حروفى جمع ايتدى انجق معنى جهتيه جمع ايتدى) (فكان ذلك اختصاصا لمحمد على داود اعنى التنبيه عليه باسمه فتم له الامر من جميع جهاته وكذلك فى اسم احمد) پس اتصال وانفصال يئنى اسم در جمع ايتك داود اوزره محمد عليه السلام ايجون اختصاص يعنى حالين ييننده بجمع اسميه تنبيه اولدى * پس محمد ايجون امر جميع جهات دن نام اولدى يعنى اسمى جهتيه ومعنا حقيقي جهتيه جمع ايتكله عام اولدى وكذا لك محمد لذكرينه حالين ييننده انجقون جمع ايتدى زيرا احمد اسمى حروف اتصال ايله كه دالدر حروف اتصال كه حاليه ميم در جمع ايتدى) (فهذا من حكمة الله) (پس داود ايله محمد عليهما السلام ايجون وجه مذكور اوزره اسمى ايتان ايتك يا خود ايجنده اولان تنبيه اسمى حكمت الهيه دندر كه هر بر يينك مسماسته ومرتبه سنده وذاتيه دلالت ايدر) (ثم قال فى حق داود عليه السلام فيما اعطاه على طريق الانعام عليه ترجيع الجبال معه والتسبيح) (انك ذكره حق تعالى داود حقننده ديدى على طريق الانعام جبال انكله تسبيح وترجيعه على اكا عطا سى حقننده يعنى حق تعالى داوده على طريق الانعام اعطا ايتدى كه جبال انكله تسبيحى ترجيع وترديد ايله * پس حق تعالى داود اعطا ايتدى بكي بوا عطا حقننده (انا جفرا الجبال معه يسبحن بالعشى والاشراق والطير بحمودة كل له اواب ديدى * پس كلامه مفعول قول محمد وفرد يوقدر اوزره (فما اعطاه قولنده ما مصدريه اولور وضمير مفعول اولدر داوده راجع اولور ورجيع قولى منصوب بذر مفعول ثانيايدر والتسبيح قولى دخى منصوب بذر ترجيع قولك مفعول بذر) (فتسبح لتسبيحه ليكون له عملها وكذلك الطير) پس جبال داود لذكرينه تسبيحه ايدر يعنى هر نه حينته كه داود حق تسبيح ايله ترجيع ايدوب صوتى ترديد ايدردى جبال دخى اول تسبيح ايله ترجيع ايدوب اصواتى انكله ترديد ايدردى داوده موافقتن اوترى تا كيم جبالك على داوده راجعه اوله وعملك فضيلتى اكا عانده اوله تا كيم على اوزره ايكى كره بزا اولنه بركه انك تسبيحى مقابله سنده وبر كره صدا سندن اكاراجع اولان شى مقابله سنده بوقدر اوزره لام مع معنا سنده اولور وضمير معناه دخى اوابى جا نذر يعنى جبال داود لذكرينه تسبيحى قننده تسبيح ايدر وكذا لك ترجيع طيرى اكا عطا ايتدى بوقدر بجزا طير قولى مجرور اولور (اي وكذا لك فيما اعطاه ترجيع الطير معه التسبيح فليس لتسبيحه) ومنصوب اولد قنده تقدير بويله اولور (وكذا لك سخر له الطير تسبيحه) ورفع ايله فعل محذوف فاعلى اوقى جا نذر (اي وكذا لك يسبح الطير تسبيحه) وسبقه اولوب ايتده اولان محذوفه قولى محذوفه خبر اوقى جا نذر (اي والطير بحمودة كل له اواب تسبيحه تعالى) پس داود عليه السلام عالم كيد سنده تحكم وتصرف ايتدى بكنى بونوعينك اكا انقيادى وموافقى مظهر در ذرا بونوعين انبان اوزره ترفع ايدن وقبول اذعان دن ابا ايدن انواع اكا انك اشد بذر بونوعيه قساوت بونوعيه خفيث غالبه اوله ذرا قساوت وخفتن هر بر ييسى انقيادى وقبول تصرف منح ايدر زيرا جبال طرف كشتادن اوترى قبول دن قاسيه در وطير دخى طرف حقننده وتاثير وقبول قننده فاعل ايتدى ييننده عدم احقرانده تقر بطله در پس بونوعيندن هر بر ييسى قبول وانقياد دن ترفع وايا اوزره ايتكن بونولر داوده انقيادى وموافقى دلالت ايدر كه جدا عتبه اقراب اولان نوع انسانيك اكا انقيادى وموافقى ضرورت ايله اوقى واحر پدر وپوز كر اولان لسان ظاهر در واما بان اشارت بودر كه جبال اعضاء بشريه وقواى جسمانيه ايله رنج وكمك ونبات صوريدر كه كلك ظواهر بته مخصوصه در واما بدخى نشأت انسان كامله قوا وحقايق روحانيه صوريدر پس وقتنا كيم داود عليه السلام كمال بشل وانقطاع ايله الله تعالى به محبت ذاتيه ايله وشدت شوق ودهان ايله متبذل ومنقطع اولد يسه وجناب رب عزى كندى نفسى اوزره وكندى متعلقاى اوزره ايشارايدوب آنك ظواهر وباطنى وقواى جسمانيه وقواى روحانيه سى اكا تابعه اولوب قلب داود لذكرينه تحكم ونصرفنده منقاد اولد ينى حلاله داود ايله تسبيحى مراجعه اولد يسه حق تعالى داود لذكرينه وباطنى اكا تابع اولد يينك سرفى جبال وطيريك ترجيعى صور سنده داود ايله تسبيحى مراجعه اولد ينى حلاله تمثيل ايدوب انظما ايلدى زيرا داود لذكرينه مطلق اولان ظاهرا بجهتيه ايدى زيرا اسم ظاهره واقع اولان دعوت موسويه حكمتن زمان داوده باقى ايدى) (واعطاء اليوه ونعمه بها) والله تعالى داوده قوت اعطا ايتدى وائى قوت ايله وصف ايتدى واذكر عبدا داود لذكرينه ايدى قولنده اى ذى القوة

وكذلك ان الله لم يبد قوته (واعطاء الحكمة) (والله تعالى داود حكمت اعطاه ابتدى يعنى ظاهره
 سياست خلق وتدبير ملكي اعطاه ابتدى تايد الهوى وامر شرعيه اشياى واضعه وضع ايتمكه وابطنده
 حقايق الهية ومراتب اسمائه وكونه على اعطاه ابتدى يعنى حقايق اموردن على ما هي عليه انصاحي
 وفصل احكامي وعلى التبعين قطع قضايي ارباب ووقفنرا كاعطاء ابتدى) (ثم المنة انكبرى والمكانة الزلني
 التي خصه الله بها لتخصيص على خلافته ولم يفعل ذلك مع احد من انباء جنسه وان كان فيهم خلفا فقال يا داود
 اما هذا خليفة في الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى) ما يحظر لك في حكمك من غير وحي
 في فيضات عن سيد الله اي عن الطريق الذي اوحى بها الى الرسل) انه نصكره من كبرى داودن الله تعالى به
 عاذه وروكانت زلني الله تعالى دن داود ايجون حاصله دركه الله تعالى اول مكاتنه داودى تخصيص ابلدى
 داودك خلافتنه تصيصة وداودك انباء جنسي اولان انبيادن بر بنى يوفى ابتدى يعنى براحدك خلافتنه
 تصيصة ابتدى واكرجه كيم انباء جنسده خلفا واقع اولدى پس الله تعالى ابتدى (يا داود انا جعلناك خليفة
 في الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى) يعنى اى داود تحقيق بر بنى ارضه خليفة ابتدى پس نام
 يتبد من حق وعدل ابله حكم ابله ووايه اتباع ايمه به في بنم وحيمن غيرى سنك حكمده سكاخط ورايدن
 شيقه تابع اوله كه اول شى سبيل الهدن اضلال ابله به بنى شول طر يقدن كه بن انكاه بنم رساله وحي ايدرم
 المنة قولى مبتدادر اولك خبري التخصيص قولى در) (ثم نادى سبحانه معه فقال ان الذين يضلون عن سبيل الله
 لهم عذاب شديد بما كانوا يوم الحساب ولم يقل له فان ضللت عن سبيل فلنك عذاب شديد) (انه نصكره حق سبحانه
 وتعالى مرتبة خلافتنه متعين اولان داود ابله نادى ابتدى * پس) (ان الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب
 شديد بما كانوا يوم الحساب) ديدى يعنى شونكر كه سبيل الهدن دونديلر وسبيل الاوى ياوى قبلا بلر طريق
 وحي اوزره سلوكا تمذبلر انلر ايجون عذاب شديد حاصلدر يوم حسابى نسيان ابتدكارندن اوزرى وداود
 اى داود اكر سن بنم سبيلدن دونه جاك اولور سنك پس سنكچون عذاب شديد حاصلدر ديدى اكرجه كيم كلامدن
 مراد داود ايدى ولكن مرتبة خلافتنه متعين اولان داودى ضلالتنه قابليتكن استادنن تبرى ايدوب
 اكامر اعات ابتدى وحاضرن غائبه التفات ابتدى * پس حق تعالى كندى خلفاسيله مراعات ادب اوزره ايكن
 اى سكن خلفاه حقل آدابى مراعاتدن سن قنده من) (فان قلت وادم قد نص على خلافتنه قلنا اما نص
 مثل التخصيص على داود وانما قال لا ملائكة اى جاعل في الارض خليفة ولم يقل اى جاعل آدم في الارض
 خليفة ولو قال لم يكن مثل قوله جعلناك خليفة في حق داود فان هذا محقق وليس ذلك كذلك) (واكر سن فائل
 اوله جنى اولور سنك كه سن ديدك كه داودك خلافتنه تصيصة اولندى وانك انباء جنسندن براحدك خلافتنه
 تصيصة اولندى وحال بوكه آدمك خلافتنه دخي تصيصة اولندى * پس داود تصيصة نه وجه له شخصه
 اولور بزدر بر آدمك خلافتنه تصيصة اولندى داودك خلافتنه تصيصة اولندى كى بلكه حق تعالى
 ملائكة به (اى جاعل في الارض خليفة) ديدى يعنى تحقيق بن ارضه برخليفه خلق ايدرم ديدى وديدى كه
 (اى جاعل آدم في الارض خليفة) يعنى تحقيق بن ارضه آدمى خليفه ايدرم ديدى واكر بويله دخي ديمش
 اوليدى بو قول اوازدي داود قنده حقل (جعلناك خليفة) قولى كى زبرا (انا جعلناك) قولى صيغة ماضيه
 محققدر (واى جاعل) قولى محقق دكادر زبرا حال ابله استقباله دلات ايدرم صيغة اسم فاعل ابله در
 (وكذلك انا جعلناك) قولى داوده واجهة خطاب اوزره واردا وراشددر (واى جاعل) قولى على غير التعيين
 غائب اوزره واردر) (وما يدل ذكر آدم في القصة بعد ذلك على انه عين ذلك خليفة الذي نص الله عليه)
 بو قول سؤال مقدره جوابدر يعنى (اى جاعل في الارض خليفة) قولند نصكره قصه ده آدمك ذكرى دلات
 ايدرك تحقيق آدم اول خليفة نك عيندركه الله تعالى آنك اوزره نص ابلدى وسن دبر سن كه (اى جاعل
 في الارض خليفة) قولنده آدمك تصيصة نصيرج بو قدر بنم شيخ رضى الله عنه جواب ايدوب ديركه
 وقصه ده (اى جاعل في الارض خليفة) قولند نصكره آدمك ذكرى دلات ايتز كه آدم اول خليفة نك عين
 اوله كه الله تعالى آنك اوزره نص ابلدى * پس داودك خلافتنه قنده تصيصة اولندى كى آدمك حقتنه
 تصيصة اولندى) (فاجعل بالكل اخبارات الحق عن عبادك اذا اخبر) (پس من قلبك اخبارات حق ايجون

عبادندن جنككم اخبار ابله جمع ايت وحضور قلب ابله نظرايت) (وكذلك في حق ابراهيم الخليل قال اى
 جاعلك للناس اماما ولم يقل خليفة وان كان علم ان الامامة هنا خلافة ولكن ما هي مثله لانه ما ذكرها باخص
 اسمائها وهي الخلافة) (وكذلك ابراهيم خليل قنده) (اى جاعلك للناس اماما) ديدى وديدى (اى جاعلك
 للناس خليفة) واكرجه كيم بزعالم ايزكه تحقيق بونده امامت خلافتدر ولكن امامت خلافت كى دكادر زبرا
 تحقيق الله تعالى آنك اخص اسماسيله كه خلافتدو ذكر ايتدى بلكه امامت ابله ذكر ايتدى * پس ابراهيم
 حقتنه دخي داودك تصيصة كى صرحا آنك خلافتنه تصيصة بو قدر (ثم في داود من الاختصاص بالخلافة
 ان جعله خليفة حكم وليس ذلك الا عن الله) (انه نصكره داود حقتنه خلافت آنك اختصاصندركه
 الله تعالى اى خليفه حكم ابلدى يعنى حكمده خليفة ايتدى وحال بوكه حكمده خلافت اواز الالهدين
 استخلاف طر يقبله يعنى حكم مستند اولز الاجيع اسمائه شامل اولان اسمك خضرتيه واول اسم الله زبرا
 حكم الله تعالى به مخصوصدر وامامت خلافتنه نسبتله ولايت كيمد زبونه نسبتله كيم هرولى نى اولز كذلك
 هر امام خليفة اولز واما هر خليفة امام اولورته كيم هر بنى واپدر وخليفه وقت اولوركه غيرى كسه به خليفه
 اولور پس خلق الله اوزره حكم الهيله خليفة اولز وداود حكم الهيله خليفة اولدى وبعض نسخده ولكن
 ما هي مثله لاول ذكرها واقع اولدى يعنى ديمك اولور ولكن خلافت ابراهيم خلافت داود كى دكادر اكر خلافتى
 الله تعالى اخص اسماسيله كه خلافتدو ذكر ايتدى يعنى اكر الله تعالى (اى جاعلك للناس خليفة) ديوب
 خلافت ابراهيم خلافتك اخص اسماسيله كه خلافتدو ذكر ايتدى به انك كى اوازدي زبرا خلافت داود
 محققدر) (فقال له فاحكم بين الناس بالحق وخلافة آدم قد لا تكون من هذه المرتبة فتكون خلافتنه ان يخلف
 من كان فيها قبل ذلك لانه نائب عن الله في خلقه بالحكم الالهى فيهم وان كان الامر كذلك وقع ولكن ليس
 كلامنا الا في التخصيص عليه والتصرح به) (پس الله تعالى داود) (فاحكم بين الناس بالحق) ديدى *
 پس داود الله طرفندن حق وعدل ابله حكم اسمكده خليفة اولدى آدمك خلافتى وقت اولوركه
 بومر به دن واقعه اولز * پس آدمك خلافتى واقعه اولوركه آدم خالف اولور ول كسنى كى كاندن اول مرتبة
 خلافتنه واقع اولدى يعنى قوم اولوركه آدمك خلافتى مرتبة خلافتنه آنى سبقي ايدن ملائكة دن وغيرى
 مخلوقاتدن خلافتله خليفة اوله بوخسه بويله دكادر كه آدم الاهدن نائب اوله آنك مخلوقنده آنلرده حكم الهيله
 حكم اسمكده خليفة اوله واكرجه كيم امر بويله واقع اولدي به يعنى اكرجه كيم آدم ارضه خليفة الله اولديسه
 واندن نائب اولديسه ولكن بزم كلامد دكادر الاداود اوزره خلافت الله تصيصة و تصيصة ابله نصير مجده در
 يعنى الله تعالى داودك خلافتنه تصيصة ابتدى وانباء جنسندن براحدك ابتدى ديديكه زكلامدن بزم مرادى
 داودك تصيصيدر وتصيصة ابله نصير يحدروالا) (والله في الارض خلافت عن الله وهم الرسل واما الخلافة
 اليوم فعن الرسل لاعتن الله قائم ما يحكمون الامام شرع لهم الرسول لا يخرجون عن ذلك) (والاحل بوكه الله
 ايجون ارضه خلافت موجوددر الاهدن وظاهر اخليفه اولان رسلمد رور له متابعت ايدن علمادر كه شرايع
 واحكام الهية في عالمدر امت مجده ائمة مجتهدن كى وباطنا اوليادن كل واقطاب كى اولان خلفادر
 واما بوكون خلافت پس رسلمدندر الاهدن دكادر رلات واسطه بيسر زبرا بوكون خلفا حكم ايتز
 الاشول حكم ابله كه رسول انلر آنى شرع ايتدى اول كهمك حدندن خارج اواز واول حكمدن خارج حكم
 آخر ابله حكم ايتز وروبو نلرد دخي خلافت ظاهرده متعينه اولان خافادر كه خافا ورولدلر) (غير ان هم
 دقيقة لا يعلم الا امثالنا وذلك في اخذ ما يحكمون به ما هو شرع الرسول عليه السلام فاختلiffe عن الرسول
 من يأخذ الحكم بالنقل عنه صلى الله عليه وسلم وبالا جهاد الذى اصله ايضا منقول عنه صلى الله عليه وسلم
 وفيما من يأخذ عن الله فيكون خليفة عن الله بعين ذلك الحكم فتكون المادة من حيث كانت المادة لرسوله
 صلى الله تعالى عليه وسلم فهو في الظاهر متبع لعدم مخالفتنه في الحكم لعيسى عليه السلام اذ نزل حكم
 وكالنبى محمد صلى الله عليه وسلم في قوله اوائك الذين هدى الله فبهم اقم اقتده) (الابوقدر واردر كه تحقيق
 بونده بر دقيقه واردر بزم امثالزندن غيرى براحدانى عارف دكادر بوكونه خلافتك رسولان وقوى
 شول حكمك اخذنده دركه خلفا انكاه حكم ايدر لاول حكمدنه رسول عليه السلام ايجون شرايع اولان

شرعاً اوله پس رسولن خلیفه شول کسینه درکه حکمی رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم دن نقل
 ایتمکه اخذاید یعنی رسول علیه السلام اکانتقل ایتمکه و یا خود رسول دن اکا وارد اولان نقل و خبراید
 اخذاید و یا خود اجتهادله اخذاید که انک اصلی نه کذلک رسول علیه السلام دن منقولدر پس خلفاء ظاهره
 رسول علیه السلام انله شرعاً ایتمکی حکم دن خارج حکم ایتمز و نیزم پیغمبره بعضی خلفا وارد درکه اول حکمی
 الله دن اخذاید و درکه رسول علیه السلام انی الله دن اخذاید و ظاهره خلفایه شرعاً ایتمی و اندرخی رسول دن
 انی اخذاید بلر * پس بغیر واسطه الله دن اخذاید خلیفه الله اولور اول حکمک عینیه یعنی بعینه اول
 حکمی الله دن اخذاید ایتمکه که رسول علیه السلام الله دن انی اخذاید و انله شرعاً ایلمدی * پس اول خلیفه
 ایچون ماده واقعه اولور رسول الله صلی الله علیه وسلم ایچون ماده واقعه اولدیغی کی یعنی رسول علیه السلام
 حق دن اخذاید کی اولدی حق دن اخذاید مأخذ حکم ایتمکه معاضی اولور * پس اول خلیفه
 ظاهره رسول علیه السلامه متبعدر زیر حکمده رسول خالفی یوقه عیسی علیه السلام کی بختمک نزول
 ایدره پس رسول علیه السلام حکم ایتمدی کی حکم ایدر یعنی عیسی علیه السلام باطنده خلیفه اللهدر
 و لکن شرع رسول متبع اولوب آنک حکمکه مخالفی اولمغله خلیفه رسولدر و بی کی که محمد صلی الله علیه
 وسلم الله تعالی انک (اولک الذین هدی الله فبه داهم اقتده) قولنده یعنی رسول و انید اعطیم السلام سابقینه
 رسول اقتدای کی که رسول علیه السلام شول هدایتیه اقتدایه مأمور اولدی که انی سابقین اولان رسول الله انبیا
 اول هدایتیه متمدی اولدی رسول علیه السلام انله اساع ایلد مأمور اولدی انله هدایتیه اقتدایه مأمور
 اولدی * پس الله دن اخذاید انله الله دن اخذاید کی (وهو فی حق ما یعرفه من صورة الاخذ مختص
 موافق) (هو مبتدأ و الله دن اخذاید خلیفه یه عائددر مختص قولی خبردر و موافق قولی خبر ناید یعنی
 الله دن اخذاید خلیفه ظاهره حکمده رسول متبعدر و حالو که اول خلیفه صورت اخذدن عارف
 اولدیغی شی حقنده اول اخذ مختصدر انله متبعدر حکمدر اخذ ایتمکه رسول متبعدر زیر حکمده رسول
 مخالفی یوقدر یعنی اختصاص الهیه اول حکمی الله دن اخذ ایتمکه مأموردر و الله دن اخذاید رسولک
 اخذنه و ظاهره انک حکمکه موافقدر) (وهو فی حق ما یعرفه من صورة الاخذ مختص قولی خبر ناید یعنی
 و سلم من شرع من تقدم من الرسل بكونه قرره فانه من حيث تقرره لا من حيث انه شرع لغيره قبله) (و
 وحقن اخذ ایتمکه مختص اولوب رسول موافق اولان خلیفه اول حکمک تقریری حقنده نی علیه السلام
 و سلم دن انی تقدم ایدن رسول شرع دن تقریر ایتمدی حکمک منزله شده در اول حکمی رسول علیه السلام
 کندی شرعده بزه تقریر ایتمکه پس بر اول حکمک متبع اولدی رسول علیه السلام تقریری حیثیتیه
 یعنی رسول علیه السلام کندی شرعده بزه انی تقریر ایتمدی حیثیتیه یوخسه اول حکم رسولن غیر
 کسینه نلک شرعی اولدیغی حیثیتیه اکا تابع اولدی (و کذلک اخذ الخلیفة عن الله عین ما اخذ منه الرسول) (و
 و خلیفه نلک دخی الله دن اخذی شول حکمک عینی که رسول علیه السلام انی الله دن اخذاید بویه در *
 پس خلیفه اول حکمی الله دن اخذ ایتمکه مستفاددر و اول حکم اخذ رسول موافق اولمغله ظاهره اکا
 موافقدر) (فقول فیہ بلسان الکشف خلیفة الله و بلسان الظاهر خلیفة رسول الله و هذا مات رسول الله
 صلی الله علیه وسلم و مانص بخلافه عن ربه فتكون خلیفة عن الله تعالی مع المواقفة فی الحکم المشرع فلما علم ذلك
 صلی الله علیه وسلم لم یخبر الا من) (پس بر خلیفه نلک حقنده بلسان کشف ایلد بر خلیفه الله در زیر انی الحقیقه
 الله دن اخذاید و بلسان ظاهر ایلد بر خلیفه رسول اللهدر زیر ظاهره اکا موافق و متبعدر و بر دن بعضی
 خلیفه الله اولدیغند و تری رسول علیه السلام عالم برزخه انتقال ایتمدی و حالو که خلافتله کنیدیندن
 بر احده نص ایتمدی و دخی بر احدی تعیین ایتمدی زیر رسول علیه السلام عالم ایدی کی بجهتیک کنیدی امتده
 بر کسینه وارد درکه خلافتی بر دن اخذاید پس الله تعالی دن خلیفه اولور حکم مشر و عده رسول موافقتی
 نبوتیه پس وقتا کیم رسول الله صلی الله علیه وسلم پو امری عالم اولدی امر خلافتی تجیرا ایتمدی یعنی الله دن
 خلافتی متبع ایتمدی و خلافتی کنیدی خلافتنه نصرا ایتمدی بلکه خلافت الهیه یه اشارت ایتمدی
 (فله خلفاء فی خلقه یاخذون من بعد الرسل و الرسل ما اخذته الرسل علیهم السلام و یعرفون فضل

المتقدم هتاک) (پس الله تعالی ایچون انک خلقنده خلفا موجوده درکه رسولک و رسلک معدن دن اخذ ایدر
 زسل اخذاید کی حکمی و علی اول اخذده متقدم اولان رسول فضل غار قدر زیر خلافت و اصل
 اولد قری شیشه رسول سبیل و اصل اولد بلر اول اخذاید کی معدن دن اخذ ایدر * پس رسول ایچون انله
 اوزره فضل حاصل اولور (لان الرسول قابل للزيادة و هذا الخلیفة لیس بقابل للزيادة التي لو کان الرسول قبلها)
 زیر رسول زیاده یه قابلدر و بوی خلیفه شول زیاده یه قابلد که اکر خلیفه رسول اولدی انی قبول ایدر
 یعنی خلیفه شول زیاده یه قبول ایتمکه اگر رسول اولدی انی قبول ایدر کی کان خبری خلیفه یه عائددر
 کان ایچون اسددر و رسول قولی منصوبدر کان ایچون خبردر و قبلها قولی فعل ماضیدر و ضمیر تأنیث زیاده
 قولنده عائددر) (فلا یعطى من العلم والحکم فیما شرع لارسل خاصة فهو فی الظاهر متبع غیر مخالف بخلاف
 الرسل) (پس یوخلیفه علم و حکم دن اعطا اولنزا کانشریع اولان شیده یعنی حق تعالی اکا اعطا ایتمز
 الا خاصة رسول شریع اولان شیی * پس اول خلیفه ظاهره رسول متبعدر و مخالف دکلدر رسل یو کاشخالفدر
 زیرا الله تعالی رسلدن هر بر سینه بعض احکامی تشریع ایدر که اول احکامک بعضی انی تقدم ایدن رسلک
 شرعیه موافقدر و بعضی موافق دکلدر بر حکمی زیاده ایتمکه * پس رسول زیاده یه قابل اولور و خلیفه
 قابل اولور) (الانری عیسی علیه السلام لما تخلیت الیودانه لا یزید علی موسی مثل ما قلناه فی الخلافه الیوم مع
 الرسول آمنوا به و اقرره فلما زاد حکما و نسخ حکما کان قد قررہ موسی لکون عیسی رسولاً لم یخالفوا ذلك لانه
 خالف اعتقادهم فیہ و جعلت الیود الامر علی ما هو علیه فطلبت قتله) (پس عیسی کورمز مبین که
 وقتا کیم یهود متخیله اولدی که تحقیق عیسی موسی اوزره بر حکمی زیاده ایتمز یو کون رسول الله خلافت حقنده
 یعنی یو کون رسول الله خلیفه نلک کاتبیتده و موافقتده اولان حافی ذکر ایتمدی که کی که خلیفه رسول متبعدر
 اکا مخالف بر حکم ایلد ظاهر دکلدر عیدایه مؤمن اولدی و اکا و آنک نبوته اقرار ایتمدی بلر برانندن غیر
 شریعت موساده انیباقوق ایدی پس عیسی انی دخی انلردن ظن ایتمدی بلر * پس وقتا کیم عیسی بر حکمی زیاده
 ایتمدی موسی اوزره و یا خود بر حکمی نسخ ایتمدی که موسی کندی شریعتده آفی تقریرا بنشیدی زیر عیسی
 رسول ایدی و رسول زیاده یه قابلدر یهود عیسی انک موسی اوزره زیاده ایتمدی کنه تحمل ایتمدی زیر عیسی انک
 حقنده یهود اعتقادلرنه مخالف وضع ایلد عیسی ظاهر اولدی زیرا انلانی موسایه تابع ظن ایتمدی لردی
 و شریعت موسی اوزره اعتقاد ایتمدی لردی و یهود امری علی ما هو علیه جاهل اولدی بلر یلدی که عیسی رسولدر
 و رسول رسول اولک بعض احکامن مقرردر و بعضی ناخنددر * پس عیسی موسی انک بعض احکامی تقریر
 ایتمده یهود امری جاهل ایدر * پس عیسی موسی انک شریعتی اوزره ظن ایتمدی بلر یلدی که عیسی اول
 احکامی تقریر ایتمدی کی کندی سینه تشریع اولدیغی حیثیتده در شریعت موسی اولدیغی حیثیتله دکلدر * پس
 عیسی انک قتلن طلب ایتمدی (فکان من قصته ما اخبرنا الله تعالی فی کابه العزیز عنه و عنهم فلما کان رسولاً قبل
 الزیاده اما بنقص حکم قدرقرر اوزیاده حکم علی ان النقص زیاده حکم بلاشک) (پس عیسی علیه السلام
 قصه سندن واقع اولدی شول امر که الله تعالی کاب عز رتده بزه عیسان و یهوددن اخبار ایلدی یعنی عیسی ایلد
 یهودیشنده اولان ماجرای بزه اعلام ایلدی * پس وقتا کیم عیسی علیه السلام رسول اولدی زیاده یه قبول
 ایلدی یا مقرر اولان حکمی نقص ایتمکه و یا خود بر حکمی زیاده ایتمکه زیرا نقص بلاشک بر حکمک
 زیاده لکیدر زیر زیاده اولیان شیتله انی اندر پس بر شریعتده واقع اولان حکمی شریعت اخراده اتیان ایتمک
 و انی تقیص ایتمک شریعت اولی اوزره بر حکمی زیاده ایتمکدر) (و الخلافه الیوم لیس لها هذا المنصب
 و انما تنقص اوزید علی الشرع الذي قد قرر بالا جتهاد لا علی الشرع الذي شافه به محمد صلی الله علیه وسلم
 فقد یظهر من الخلیفة ما یخالف حدیثا ما فی الحکم فیتخیل انه من الاجتهاد و لیس كذلك و انما هذا الامام لم یثبت
 عنده من جهة الکشف ذلك الخبر عن النبي ولو ثبت حکم به وان کان الطريق فیہ العدل عن العدل فاهو
 معصوم من الوهم و لا من النقل علی المعنی فخل هذا بقع من الخلیفة الیوم و کذلک بقع من عیسی علیه السلام فانه
 اذا نزل برفع کثیر من شرع الاجتهاد المقرر فیسین برفعه صورة الحق المشرع الذي کان علیه علیه السلام ولا سیم
 اذا تعارضت احکام الامة فی النازلة الواحدة فیه لم یقطع انه لنزل و حی انزل باحد الوجوه فذلك هو الحکم الالهی

وما بعده وان قرره الحق فهو شرع تقرر بر رفع المخرج عن هذه الامة واتساع الحكم فيها (ورسالت نبوتدن
منقرده اولان خلافت ايجون كه بكون واقعه اولان خلافتد بومنتصب ثابت دكدر تا كيم رسول الله
صلى الله عليه وسلم شري اوزره زياده ايد ويا نندن نقص ايد بلكه خليفه بر حكمي نقص ايد ويا خود
زياده ايد رسول شرع اوزره كه ائمه نك اجتهادي ايله مقرر اوله وائمه بيننده انده حكم ايتكده مخالفت
واقعه اوله بوحسه شول شرع اوزره زياده ايتزودن نك نقص ايتز كه محمد صلى الله عليه وسلم انكده مشافهة
خطاب اولندي واول شرع اوزره انكچون نص اولندي * پس بعض خليفه دن ظاهر اولور حكومه بر حدينه
مخالف اولان شئ * پس تخيل اولور يعني محبوب اولان كس نه تخيل ايدركه اول حكم مخالف خليفه نك
اجتهاد نند وحابو كه خليفه نك اجتهاد نندن دكدر بلكه بوامام قننده كشف جهيله بو خبرني عليه
السلامدن ثابت اولدي * پس انكچون اول حديث ايله حكم ايتكده توقف ايتدي واول حديث كشف
جهيله آ نك قننده ثابت اوليدي البته انكده حكم ايدردى وكرچه كيم اول حديث حقنده اولان طريق
عدل اولديسه عدلن يعني ظاهرده طريق عدل اوزره ثابت اولوب راو بلى عادلن عادل واقع اولديسه
رسول عليه السلامه منتهى اولنجه * پس اول عدل وهدن معصوم دكدرودن معنى معناه نك قنندن معصوم
دكدر بربا بر معناه نقل ايدركه اول معنى شارح مادي دكدر * پس بونك كيم بكون خليفه دن واقع اولور
وكذلك عيسى عليه السلام دن واقع اولور بربا تحقيق عيسى عليه السلام نشأت ثابته ده نزول ايتكده شرع
اجتهاد نك مقرردي يعني اجتهاد ايله مقرر اولان شرع دن احكام كثيره برفع ايدردى * پس عيسى عليه السلام
احكام كثيره برفع ايتكده نيين ايدردى شول حق مشروع صورتي كه رسول عليه السلام اول حق اوزره
اول شرع اوزره ايدى خصوصاً بختكم ائمه نك احكامي نازله واحده ده متعارضه واسه * پس قطعاً معلوم
اولور كه اكر وحى نزول ايديدى وجودن بوجهله نزول ايدردى * پس اول وجه حكم الهى اولوردى وآنك
ماعداسى اكرچه كيم حق ايتي تقرر بربا بدبسه ائمه نك اجتهادي حصيله پس اول شرع تقرر بر روحى الهيله
وارد اولان شرع دكدر بوامامدن سرجى رفع ايجون ودن بوامامده حكم اتساع ايجون مقرردي قال تعالى
(يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر) پس عيسى عليه السلام رسول عليه السلام نك ايتديكي احكامي
رفع ايتز بلكه احكام اجتهادي برفع ايدركه انده ائمه بيننده اختلاف واقع اولدي و حكم ايدردى شول شرع
ايله كه رسول عليه السلام ايتي تقرر بربا وب آنك اوزره ايدى وعنده الله دى امر آنك اوزره درو بكون خليفه نك
حالى دى بويله در) (واما قوله عليه السلام اذ ابوعب الخليفةان فاقتلوا الاخر وفي رواية الاخر منهما هذا
في الخلافة الظاهرة التي اهل السيف وان اتفقوا فلا بد من قتل احدهما بخلاف الخلافة المعنوية فانه لا قتل فيها
وانما جاء القتل في الخلافة الظاهرة وان لم يكن لذلك الخليفة هذا المقام وهو خليفة رسول الله ان عدل فن حكم
الاصل الذي به تخيل وجود الهين ولو كان فيما آلهة الا الله لفسدتا) (بوقول اعتراض مقدوره جوابدردى نه
كيفية الله خلفاء في خلقه باخذون من معدن الرسل ده سنك قولك صحيح اولور وحابو كه رسول عليه السلام
ديركه اذ ابوعب الخليفةان فاقتلوا الاخر منهما * پس شيخ رضى الله عنه ديركه واما رسولك اذ ابوعب الخليفةان
فاقتلوا الاخر منهما قولى خلافت ظاهره حقنده در كه صاحبة السيفدر وكرچه كيم خليفين حكومه
متفق اولديلر سه البته ايكسندن بربنك قتل لازمدر خلافت معنويه ده قتل بوقدر بربا خلافت معنويه
وحقيقه هر عصرده واقعه اولز الارجل واحد ايجونكه عصر ككامل اولان قطب درو باقى خلفا آنك حكمي
وتصرفي تحتنده در بلكه قتل خلافت ظاهرده وارد اولدي وكرچه كيم خلافت ظاهرده متعين اولان
خليفه ايجون بومقام بوقدر بربى خلافت معنويه مقامي بوعيسه كه الاهدن اخذ ايليه وخليفه حق اوله يعني
خليفه حق دكل ايله وحابو كه اول خليفه رسول الله صلى الله عليه وسلم در اكر عدالت ايدردى بوقدر بربا اوزره
وان لم يكن لذلك الخليفة هذا المقام قوتنده خليفه دن مراد خلافت ظاهرده متعين اولان عدالتله ظاهر
اولان خليفين اولور يعني خلافت ظاهرده متعين اولان خليفيندن هر برسى ايجون اكرچه كيم خلافت
معنويه الهيه مرتبه بربى بوعيسه ولكن هر برسى عادل اولمغه خليفه رسول اولور وخليفه اصيله تسجيح
اولنور وچا نردركه خليفه دن مراد خليفه آ خراوله * پس خليفيندن ثابتنك قتل شول اصلك حكمندن

لازم كاور كه انكده الهينك وجودى تخيل اولنور والله تعالى دير (ولو كان فيما آلهة الا الله لفسدتا) زير خليفه
مظهر مرتبه الوهيتدر والوهيت مرتبه واحده در والله واحد در * پس خليفينك وجودن الهينك
وجودنك جوازى تخيل اولنور پس فن حكم الاصل قولى وانما جاء القتل في الخلافة الظاهرة قولى ايجون
تعليلا راما نك جوابى دكدر اما نك جوابى هذا في الخلافة الظاهرة قوليدردى (وان اتفقوا) (اي وان اتفق الالهان
فهما مختلفان تقديره) (فحقن نعلم انهما لو اختلفا تقديره) (فحقن نعلم انهما لو اختلفا تقديره) (فحقن نعلم انهما لو اختلفا تقديره)
وحكمه متفق اولديلر سه * پس ايكسنى تقديرده مختلف اولور * پس بربا نك تحقيق الهان اكر تقديره
مختلف اوله حق اولور سه البته ايكسندن بربنك حكمي نافذ اولور) (فالنفاذ الحكم هو الاله على الحقيقة
والدى لم ينفذ حكمه ليس باله ومن هنا نعلم ان كل حكم ينفذ اليوم في العالم انه حكم الله وان خالف الحكم المقرر
في الظاهر المسمى شرعاً فلا ينفذ الا حكم الله في نفس الامر لان الامر الواقع في العالم انما هو على حكم المشيئة
الالهية لا على حكم الشرع المقرر) (پس الهيندن شول اله كه آنك حكمي نافذدر حقيقت اوزره اول الهدر
وشول اله كه آنك حكمي نافذ اولدي اله دكدر وبومرتبه دن بربا نك تحقيق هر حكم كه بكون عالمه
نافذ اولور تحقيق اول حكم الهيك حكميدردى بربا الله واحدن غيرى براحدك حكمي نافذ دكدر وكرچه كيم
اول حكم نافذ ظاهرده مقرر اولان حكمه كه شرع ايله مسما در مخالف ايسه يعني حكم شرع اوزره دكل ايسه زير
نفس امرده الاهدن غيرى براحد ايجون حكم نافذ اولز بربا عالمه واقع اولان امر مشيت الهيه حكمي اوزره در
شرع مقرر حكمي اوزره دكدر) (وان كان تقرر بربى من المشيئة وكذلك تقرر بربى خاصة فان المشيئة ليس لها
فيه الا التقرر بلا العمل بما جاء به) (واكرچه كيم شرعك تقرر بربى مشيت الهيه دن واقع اولديسه وبواجلن
اوترى شرعك خاصة تقرر بربى نافذ اولدي يعني مشيت الهيله انجى شرع مقرر اولدي شرعك موجبيله
عموماً عمل تقرر بربى زير مشيت الهيه ايجون شرعده تقرر بربى غيرى بربى بوقدر شرع كتوردىكي شئله
عموماً عمل مشيت ايجون دكدر يعني مشيت الهيه انجى شرعى تقرر بربا شرع ايله عموماً على ايجاب ايتز
الا مكر كيم عملك صدورنه مشيت الهيه تعلق ايليه ولكن عموم اوزره تعلق ايتز * پس شرعك تقرر بربى قننده
مستعد اولان نفوس زاكيم دن عمل اعمال صالحه صادره اولورنه كيم مشيت الهيه نك تعلق قننده اعيان
مستعد و قابله مهتدي اولور * پس عالمه واقعه اولان جميع امور مشيت الهيه اوزره در كرك شرعه موافقه
اولسون وكرك اولسون وشرعك تقرر بربى دى جله امور عالمدن بربا در) (فالمشيئة سلطانها عظيم ولهذا جعلها
ابوطالب المكي عرش الذات لانها لذاتها تقتضى الحكم فلا يقع في الوجود شئ ولا يرتفع عنه خارجا عن المشيئة)
پس مشيت الهيه نك سلطانى عظيم در بربى سلطانى عظيم در ايتكچون ابوطالب مكي ايتي عرش ذات ايدردى يعني
ذات الوهيت ايجون ذات احديه مطلقه ايجون دكل زير مشيت لذاتها بر حكم اقتضا ايدردى * پس وجودده
بربى واقع اولزودن وجودن مرتفع اولز مشيت الهيه دن خارج اولدينى حالده يعني مشيتك حقيقى
لذاتها حكم اقتضا ايدردى زير مشيت نفس اقتضا ايدردى واقتضا دى علم الهى تعيين ايتديكي شئله تخصصه
حكمدره پس شول شئله مشيت الهيه آنك وقوعه تعلق ايدردى اول شئ واقع اولور زير شول امر الهى كه
انكچون رد بوقدر اول امردر كه وجودا وعدما آنك وقوعه مشيت الهيه متعلقه اولدي * پس مشيت
الهيه اكر بر عملك وقوعه مقتضيه اولميدى واكمامه مقتضيه اولميدى اول على واقع اولزودى وكرچه كيم مشيت
اول عملك انجى امر كذا اقترا نى مقتضيه در زير مشيت مأمور دن بر عملك وقوعى مقتضيه دكدر انجى عمل ايجون
امر كذا وقوعى مقتضيه در) (فان الامر الالهى اذا خولف هنا بالمسمى معصية فليس الا بالامر بالواسطة لا بالامر
التكوينى فاخالف الله احد قط في جميع ما يقوله من حيث امر المشيئة فوقت المخالفة من حيث امر الواسطة
فافهم) پس تحقيق بختكم بودا تركليفه امر الهى به مخالفت اولنسه يعني لسان شرع ايله وارد اولان امر الهى به
برا حد مخالفت ايتيه معصيته مسمى اولان شئله * پس اول امر واسطه ايله اولان امر الهيدن غيرى دكدر
يعنى واسطه رسول ايله اولان امر تكليفى وامر شرعيدر امر تكوينى دكدر * پس براحد الله تعالى به مخالفت
ايتدى اصلا امر مشيت حقيقيله واقع اولان الله تعالى نك جميع فعلنده پس مخالفت واقعه اولدي واسطه ايله
اولان امر حقيقيله مشيت الهيه حقيقيله امر مخالفت واقع اولدي شو به معلوم اوله كه امر الهى ايكى قسم

اورز در رسی و با وانه مجتهدین واسطه سید اولان مرد در رسی واسطه مرد و اول امر تکیو نیدر که
 مشیت الهیه ایل شینک وقوعه اولان امر در الله تعالی ان یقول له **کن** فیکون پس
 امر تکیو نیده مخالفت ممکن دکار کرکشی معده و من ایجادیه تعلق انسون و کرکشی موجوده اعدامه
 و اما واسطه رسول ایل اولان امر شرعیده پس مخالفت واقع اولور انکچون نامک بعضی انبیایه مؤمن
 اولور و بعضی کافر اولور و مؤمن اولورک بعضی مأمور اولدینی اعمال ایل ایان ایدر و بعضی ایان
 انجیزه پس بر احد الله تعالی به امر مشیت حقیقه ایل آنک جمیع افعاله مخالفت ایتدی زیر مشیت الهیه به
 مخالفت برشی واقع اولور پس عیددن مخالفت واقع اولدیده واسطه رسول ایل اولان امر حقیقه ایل واقع اولور
 مشیت الهیه حقیقه ایل مخالفت یوقدر بلکه امر تکیو نیده واقع اولان مخالفت دخی امر مشیتدن واقع در زیر
 مشیت الهیه نه وجهه متعلقه اولورسه اول شینک ظاهرده امر امتثال اولور واقع اولور پس امر تکیو نیدی عموم
 اورز در کرکشی مأمور مستعد اولسون و کرکشی مستعد اولسون پس امر امتداده مقارن اولدیده واقع اولور
 و امتداده مقارن اولدینی وقتده واقع اولور و امر تکیو نیدی مکوناته نسبتله عموم اورز در لکن اشیاک استعدادی
 مختلفه اولغله هر شینک قابلیت حیدله مختص اولور و هدایته قابله اولان اشیا هتدی اولور و ضلالتیه قابله اولان
 اشیا ضاله اولور پس شینک امر تکیو نیدی به مخالفتی یوقدر جمیع اشیا کاستمال اورز در شویله فهم اولونه
 ما شاء الله کان و ما لم یشاء لم یکن **وعلى الحقيقة** قاصر المشیة انما توجه على ایجاد عین الفعل لا على من ظهور
 علی یدیه فی تحصیل ان لا یكون ولكن فی هذا المحل الخاص پس امر مشیت فی الحقیقه فعلک عینی ایجادیه توجه
 ایدر آنک وجودندن مقتضی اولدینی حالده یوخسه توجه انجیر شول کسسته نك اورزینه که فعل آنک یدینی اورز
 ظاهر اولور یعنی امر مشیت انجیق فعل اورز وجود ایل حکم ایدر و عین قابله نك قوتده اولان شینک ایجاد
 و اظهار ایتکچون اکاتعلق ایدر و فعلک فاعل ظاهر رسی اورز که فعل آنک مظهر نده واقع اولور حکم انجیزه
 پس مستحیل اولور که فعلک عینی واقع اولیه و لکن یومحل خاصده واقع اولور که فعل آنک یدینی اورز ظاهر اولور
 پس امر مشیت عین قابله نك قابلیتده اولان فعلک عینی اول محل خاصده ایجاد ایدر و انکچون لا علی من ظهور
 علی یدیه قولیه قید ایلدی زیرا امر مشیت فعلک عینی ایجادیه توجه ایتدیده فعلک عینی مقصود بالذات
 اولور و آنک عدم وقوعی مستحیل اولور و اما امر مشیت شول کسسته نك ایجادیه توجه ایتدیده که فعلک عینی آنک
 یدینی اورز ظاهر اولور پس اول کسسته نك ایجادی قتنده وقت اولور فعلک عینی موجوده اولور لازم کلز
 پس امر عین قابله نك استعدادی لسان شرع ایل واقع اولان امر تکیو نیدی به موافق اوله جق اولورسه
 امر تکیو نیده فعلک عینی موجوده اولدیده طاعت تسبیح اولور و اگر عین قابله نك استعدادی امر تکیو نیدی به
 موافق اولیه جق اولورسه امر تکیو نیده فعلک عینی وجوده کدیده مخالفت معصیت تسبیح اولور و امر
 تکیو نیدی به و امر شرعی به نسبتله انکچون شیخ رضی الله عنه **فوقنا** سبی به مخالفت لاسر الله و وقتای سبی
 موافقه و طاعة لاسر الله **دیدید** پس بروقتده امر تکیو نیدی سبیل ظاهر اولان فعل امر تکیو نیدی نك کاتعلقی
 سبیل امر الهی به لسان رسول ایل اولان امر تکیو نیدی مخالفت تسبیح اولور موجود اولان شینک امر تکیو نیدی
 اولان امر الهی به مخالفت ظاهر اولغله و بروقتده امر الهی به موافقت و طاعت تسبیح اولور فعلک عینی
 لسان شرع ایل اولان امر الهی به موافق ظاهر اولغله و اما مشیت الهیه اولان امر الهی به نسبتله پس
 مخالفت تسبیح اولور زیر مشیت الهیه به مخالفت وجوده بر فعل صادر اولور و فعلک عینی عین ناته نك استعداد
 خاصیه سبیل متعلقه اولان مشیت الهیه حیدله واقع در و کذلک امر مشیت فعلک عینی ایجادیه متوجه در
 اول کسسته نك متوجه دکار که فعل آنک یدینی اورز ظاهر در پس امر مشیت اعتباریه مخالفت یوقدر
و یفعل لسان الحمد والذم علی حسب ما یکون پس فعل لسان حمد و لسان ذم تابع اولور واقع اولان شینک حیدله
 یعنی ظاهرده فعلک وقوی حیدیه اورز اکثر عالسان حمد تابع اولور و طاعتله تسبیح اولور و اگر واسطه ایل
 اولان امر شرعه موافق ایتدیده و کذلک شرعه موافق دکل ایتدیده پس حمد ایلدین فعلک عینی واسطه شرع ایل
 و حیدله در امر مشیت حیدله حالتده معاهد حقه مطیع در **ولما کان الامر فی نفسه علی ما قدرناه لذلک**
 نال مال سنی الی سعادته علی اختلاف انواعها و غیر عن هذا المقام بان الرحمة وسعت کل شیء و انما سقت

الغضب الإلهی **وقنا** کیم امر حد ذاته بزم تقریر و تحقیق ایتدیکم از وره اولدیه که امر مشیت اعتباریه
 مخالفت یوقدر رانقیاد و امتثالده خلقک مآلی سعادته در یونندن اوتری سعادت انواعک اختلافی اورز در زیر
 اعیان حقایقه مختلفه در پس اعیانک استعدادی حیدله خلقک دخی سعادت اختلافی اورز ظاهر اولور
 پس حق تعالی یومقامدن تعبیر ایلدی که رحمت شینک کسسته واسعه در و تحقیق رحمت غضب الهی بی
 سابقه در یعنی امر مشیت خلق مطیع اولغله فعل ظاهرک کرکشی امر تکیو نیدی به موافق اولوب طاعت تسبیح
 اولسون و کرکشی مخالفت اولوب معصیت تسبیح اولسون وسعت رحمتی کل شیء وسعت رحمتی علی غضبی قولیه
 تعبیر ایلدی زیر رحمتی جمیع اشیا بی واسعه در و امر تکیو نیدی به مخالفت اولان فعلک مقابله سنده واقع اولان غضب
 الهی بی سابقه در زیر حق تعالی عالمدر که عالمینک کسسته کندی شاکتی اورز عمل ایدر یعنی هر برسی امر
 مشیت اورز عالمدر و مشیت علم حیدله تعلق ایدر و علم دخی معلوم حیدله در **والسابق متقدم** و حال بوکه
 سابق اولان رحمت متقدمه در غضب عارض اورز زیر غضب امر شرعه مخالفت اولان فعل مقابله سنده طاری
 و عارض اولدی پس کلک مآلی رحمت سعادته در **فاذا الحق هذا الذي حکم علیه المتأخر** **یوننده** تقدیم
 و تأخیر و اردی اذ الحق هذا المتأخر الذي حکم علیه المتقدم پس تخنکم متأخر اولان غضب عبده لاحق
 اوله که عبیدک امر تکیو نیدی به مخالفتی حیدله آنک اورز حکم ایلدی آنک اورز متقدم اولان حکم ایدر و متقدم
 اولان رحمت سابقه در **فقالته** الرحمة اذ لم یکن غیرها سابقا **پس** عبده رحمت ناته اولور زیر رحمتدن غیر
 برشی سابق اولدی پس ثابت اولدی که کلک مآلی رحمته در برابر احدک امر مشیت مخالفتی یوقدر **فهدا**
 معنی سبقت رحمته غضبه لئلا یحکم علی من وصل الیها فانها فی الغایة وقفت والکل سالت الی الغایة فلا بد من
 الوصول الیها فلا بد من الوصول الی الرحمة ومعارفة الغضب فیکون الحکم لهما فی کل واصل الیها بحسب ما تعطیه
 حال الواصل الیها پس یوز کرایدیکم زنی سبقت رحمته غضبه قولک معنا سیدر یعنی حقت رحمتی غضبتی
 سبق ایتدی تا کیم رحمت حکم ایلایه شول کسسته نك اورزینه که اول رحمته واصل اولدی زیر تحقیق رحمت
 غایتده واقع در و حال بوکه خلقک کسسته غایته سالکدر پس غایته وصولدن لا بد در و رحمته وصولدن و غضبه
 مفارقتدن لا بد در زیر رحمت غایتده واقع در پس حکم رحمت مختص اولور هر احد حقتده که رحمته واصل اولان
 هر احدک حالی اعطا ایتدیکم شیء حیدله یعنی رحمته واصلینک اختلاف احوالی سبیل رحمت دخی انلرده
 حاکمه اولور رحمتک نوای ارز که هر برسی بر روی اقتضایه زیر ایدر و سبقت حالی رحمت انجیق غضب ایل
 تعددی و آنک مقتضای اورز انلر اذ اعطا ایدر زحی جهنم ایلدیمسی اولان دار آنک حقتده جنت اولور
 پس آنک حقتده نعيم و راحت عین جهنم اولور و بعضی نك حالی غضبتدن خلاصی اعطا ایدر متنتمک
 اخذند فصرکه و بعضی نك حالی اثر رضا ذوقی و روح و جداتی اعطا ایدر و بعضی نك حالی درجات عالییه
 بلوغی اعطا ایدر و بالجملة هر بر شخصک عاقبتی رحمت و سعادت در اگر چه کیم بعضه نسبتله رحمت تسبیح در
 شری **فن کان ذاهم بشاره ما قلنا وان لم یکن فهم فیأخذ عنا** پس شول کسسته نك من عند الله فهم و بصیرت
 صاحبی اولدی بزم ذکر ایتدیکم زنی یعنی کلک مآلی رحمته در یواد ایتدیکم زنی شهود و اعیان ایلد مشاعده
 ایدر و اگر بر احد فهم و بصیرت صاحبی دکل ایتدیده پس فهمی و علی بزدن اخذ ایتسون پس مرتبه اولی مرتبه
 شهود و اعیان در مرتبه ثانیه مرتبه ایمان و تقلید در **فانما الاما ذکرناه فاعتمد علیه و کن بالخال فی کما کنا**
 پس نفس امرده واقع اولان بزم ذکر ایتدیکم زنی غیر دکار پس سن بزم قولزده اعتماد ایلد و حال ایل آنک
 حقتده اول بزم اولدیه مزکی یعنی اگر بزم قولزده اعتماد ایدر و کذلک شهود و اعیان بزم حاکم اولدینی کبی
 سندخی شهود و اعیان حالیه متصف اولور سن **فنه الیما ما نلونا علیکم و منا الیکم ما و فیما لکم منا** **پس**
 شول شینک که بز آنی سزه تلاوت ایتدیکم و سزه بیان ایتدیکم حقدن بزه وارد در یعنی وارد الهیدر و بزدن سزه
 وارد در کندی نفسزدن بزم و سزه و سزه ایتدیکم زنی یعنی مظهر ربیت کلیه مز وسعت و جمعیت قلبیه مز حیدله
 علم الهی و فیض ربانی بزم قولزده نازل در و بزدنی امانت و خلافت حیدله سزه اعطا ایتدیکم زنی و فیضی سزل
 قابلیت و استعدادیکم زنی حیدله اعطا ایدر پس سزه علم الهیدر برشی واصل اولور العلم الهی محضی اولان
 بزم قولزده منفاض اولور **واما تلین الحديد فقلوب قاسیه** باینها الزجر و الوعید تلین النار الحدید **واما داود**

عالمه السلام حديدى تليين ايتى پس قلوب قاسيه صورتيه انلى زجر ووعيد تليين ايدر نار حديدى
 اين ايتى كي كي زير اخشيه اولان قلوب قاسيه كه زجر ووعيد ايله متاثره در مستغده درم و اعظه واحكام
 الهيه وتصرفات روحانيه انلى تليين ايدر پس داود عليه السلام حديدى تليين ايتى حق تعاليتك
 دارده انك كلامى استماع ايدن مؤنينك قلوبى تليين ايجون اعطا ايتى كي قوتك صورتيه پس قلوبك
 تليين تليين حديدى روحيد زجر حديدى ليذت وارد رتبه كيم مؤنينك قلوبنده انقياد و طاعته قابليتى واردر
 (وتليين الحديد ما هو صعب وانما الصعب قلوب اشد قسوة من الحجارة فان الحجارة تكسرها وتكسرها النار
 ولا تليينها) (وتليين حديد صعب دكادر بلكه صعب اولان شول قلوبك تليينى دركه حجاره دن قسوت
 وصلابت يوتندن دخي اشد زجر حجاره يي نار كسر ايدر وكس ايدر يعنى نوره ايدر وانلى تليين ايتى
 پس اهل حجابك قلوبى اوج قسم اوزره اولور بر قسوى قلوبى زجر ووعيد انلى تليين ايدر بر قسوى بعض
 حجاره كي كي انلردن انهار تفجر ايدر (وان منها لما يتفجر منه الانهار وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء) پس
 بوقسم قلوب زجر ووعيد دن متاثره اولور ومياه علوم معارف وانهار فيوض عوارف انلردن نبع ايدر بر قسوى
 حجاره دن قسوتى اشد اولان قلوبى بوقسم قلوب وعظ ونصيحتدن متاثره اولور پس حجاره دن قسوتى
 اشد اولان قلوب ايله كاملت حالى نيجه در) (وما لان له الحديد الا لعل الدروع الواقية تنبها من الله ان لا يتقى
 الشئ الا بنفسه فان الدروع تقي بها السنان والسيف والسكين فالتقى الحديد بالحديد) (وحق تعالى
 دارده حديدى اين ايتى الادروع واقيه علمندن اوتري يعنى حديد دن متخذ اولان آلات حريدن انسانى واقيه
 وحافظه اولانلر وعلمندن اوتري تا كيم دارد دروعى عامل اوله پس عمل دروعدن اوتري الله تعالى حديدى
 اكا تليين ايتى الله تعالى دن تقييه دن اوتري كه بر شئ وقايه اولور يعنى شئ كندى نفسى حفظ ايتى الا كندى
 نفسيه زجر تحقيق دروع سبيله سنان وسيف وسكين ونصل اتقا اولور يعنى دروع ايله سن سنان وسيف
 وسكين ونصلدن نفسى وقايه ايدر سن سن نفسى حديد دن حديد ايله اتقا ايدر سن سن الله دن ايله
 اتقا اولور) (بخاء الشرح المحمدى يا عوذ بك منك فافهم) (پس شرع محمدى اعوذ بك منك قوان كتوردى
 يعنى رسول عليه السلام ايتى يارب بن سندن سكا صغورم پس حقدن حقه اتقا اولور حديد دن حديد ايله
 اتقا اولندي كي شئ حقدن دروع اتقا اولوب حقدن حقه اتقا اولندي يعنى انسان ذات وصفايله وجود حقدن
 محو اولوب وجود حق انك ظاهر وباطنى احاطه ايتكاه وجود حقاى آنى (ان بطش ربك اشد بطش حقدن
 اتقا ايدر) پس حديد ايله حديد دن اتقا اولندي حقه حقدن اتقا اولندي حقدن صورتيه ولكن بوامر عامض
 اولديغندن اوتري فافهم ديدى) (فهذا روح تليين الحديد فهو المنتقم الرحيم والله الموفق) (پس اعوذ بك منك
 قولندن مة هوم اولان توحيد ذاتى كه حقدن حقه اتقا اولور حديدى تليينى روحيد يعنى داود عليه السلامك
 حديدى تليين ايتى انك روحى واندن غرض توحيد ذاتى زجر احق منتقم ورحيم در پس اسم منتقم دن
 اسم رحيم ايله اتقا اولور پس استعاذه الله دن الله ايله واقعه اولور والله تعالى بواسطه اذهك سرنه وبوقفيقه
 موفقدن رارب نمبره

قص حكمة نفسية في كلمة بونسية

اعلم ان هذه النفس الانسانية بكاهارها وواجبها ونفسا خلقها الله على صورته فلا يتولى حل نظامها الا من
 خلقها اما يديه واما اذنه (سن عالم اوليكه تحقيق بونشأت انسانيه بي كمال ايله روح وجسم ونفس يوتندن
 الله تعالى كندى صورتى اوزره خلق ايلدى يعنى حضرت الوهيدة اسماء الهيه وصفات ربانيه جمعيتك
 صورتى اوزره خلق ايلدى يعنى حضرت الوهيدة اسماء الهيه وصفات ربانيه جمعيتك صورتى اوزره خلق
 ايتى كي بوجعيتك صفات كاليه مى انده ظاهر اوله پس صورت حق اوزره مخلوقه اولان بونشأت انسانيه نك
 نظامى حلقه متولى اولور واكباشرت ايتى بونشأتك خالقندن عبرى يعنى بونشأتك خالقى انك نظامى حلقه
 متوليدو يا كندى سبك يد قدر تيله وحالبو كه بيان الهى اولان نشأت انسانيه نك نظامى حلى اولور الا انك يدله
 الله يوفى الانفس حين موتها وان راجعت قبضى ضرورتك اختلافى اوزره موت و قتل وهدم ايله امر الهى به
 رجوع ايدر و قتل وهدم ايجون موضوعه اولان اسباب حقت قبضه سنده ويد قدر تيله در) (اوبامره) (ويا خود

امر شرعى اولان قصاص ايله يعنى ويا خود بونشأتك نظامى حلقه متوليدو شرعا قصاصه امر ايتكاه
 (ومن قولها يا غير امر الله فقد ظلم نفسه وتعدى حد الله فيها ومعنى في خراب ما امره الله بعمارته) (وبركسته كه
 بونشأت انسانيه نك نظامى حلقه بغير امر الله يعنى امر شرع ستر متولى اولسه و آفى هدم ايتسه * پس تحقيق
 كندى نفسيه نك ظلم ايدر اول نشأتك حقدن الله تعالى نك وضع ايتى كي حدى تعدى ايدر وشول كسته نك
 خرابنده سعى ايدر كه الله تعالى انك عمارتيله امر ايلدى (ومن بعد حد الله قد ظلم نفسه) (واعلم ان الشفقة
 على عباد الله احق بالرعاية من الغيرة في الله) (سن عالم اول كه تحقيق عباد الله اوزره شفقت رعايته احقدن
 فى الله غيريدن يعنى شول عباد الله اوزره شفقه كه شرع انلر قتلنه حكم ايتى عماربين اولان كفار ومشرकिन
 كي وفاتل كي فى الله غيرت ايجون انلرى قتل ايتكدن مراعاته احق وولى در زجر بونشأتك مراعاتى صورت
 الهيه نك مراعاتيدن وظهور ورواظهار كلى بونشسته به متوقعدن (ان الله خلق آدم بيديه) حق تعالى آدمك
 خلقته ايكى يد قدر تيله مباشر در پس بونشأتك استدادنده سعى ايتك حقت صورتى امتدادنده وآنك امرى
 وقوعنده سعى ايتكدر وغيرت امر نسبي و امر عدميدن وانسان عدم غيرت اوزره مؤاخذه اولور سيماني الله
 غيرتى موجهه اولان افعال صدورى حقدن اولدينى مشاهده اولانده غيرت ايتك محال فالمرزير غيرت
 غيرتيدنر و بونده غيرت يوقدر * پس اگر غيرت ايدر سه غيرتقى ثبات ايدر وسع هذا غيرت امر نسبيدر حقايق
 ثبوتيه ده آنك اصلى يوقدر مر اقب متضاده حصيدله عارضه اولور) (اراد داود عليه السلام ببيان بيت المقدس
 فيناه مر ارفكاه فرغ غنم فشكاذلك الى الله فاجى الله اليه ان بيتى هذا لا يقوم على يدى من سقت الدماء
 فقال داود يارب لم يكن ذلك في سبيلك قال بلى ولكم اليسوا بعبادى قال يارب فاجعل بنيانه على يدى من هو
 منى فاجى الله اليه ان انك سليمان يثيه) داود عليه السلام بيت مقدس يي بنا ايتك ديلدى پس مر ارافى بنا ايتدى
 پس هر ختكم آنك بناسندن فارغ اولور دى بيت غنم اولور دى * پس بوندن اوتري الله تعالى به شكايه ايتدى
 پس الله تعالى داوده وحي ايتدى كه تحقيق بنم بويتم قائم اولور الا شول كسته نك يدى اوزره كه شك دما ايتدى
 پس داود ايتدى يارب يوسفك دما سنك سبيلكده اولديعى وسنك امرك ايله دكلمدر حق تعالى داوده جواب
 ايدر ايتدى بلى بنم سبيلكده در ولكن مقتول اولور بنم عبادم دكلمدر داود عليه السلام ايتدى يارب بيت
 مقدسك بنيانى ايله شول كسته نك يدى اوزره كه اول كسته بون اوله * پس الله تعالى داوده وحي ايلدى كه
 تحقيق سنك اوغلا سليمان ايتى بنا ايدر) (فالغرض من هذه الحكاية مراعاة هذه النشأة الانسانية وان اقامتها
 اولى من هدمها الا ترى عدوالدين قد فرض الله في حقهم الجزية والصالح ابقاء عليهم وقال وان جنحوا للسلم
 فاجنح لها وتوكل على الله) پس بوحكايتدن غرض بونشأت انسانيه نك مراعاتيدن وتحقيق بونشأتك اقامتى
 فى الله غيرتدن اوتري آنك هدمندن اولى در وعدى كور زمين سن كه الله تعالى انلر حقدن جزيه يي وصلحى
 فرض ايلدى انلر اوزره حياتى ابقادن اوتري والله تعالى (وان جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل على الله ديدى
 يعنى اگر مشرकिन سكاميل ايدر لوسه انقياد ايجون وسلكه صلح ايجون * پس سن دخي سلمه وصلحه ميل ايت
 وسندن سوال ايتد كارى شئى انلر اعطا ايله والله تعالى به توكل ايلد لها شمرى للسلم قوله راجع در زجر اوت
 جماعيدنر) الا ترى من وجب عليه القصاص كيف شرع لولى الدم اخذ الفدية او العفو فان ابى لحينئذ يقتل
 سن كور زمين شول كسته يي كه آنك اوزره قصاص واجب اولدى كه ولى دم ايجون فديه يي اخذ ايتك
 ويا خود عفو ايتك نيجه شرع اولندي يعنى ولى دم اوزره قصاص واجب قلمدى بلكه كاسم شروع اولدى ديلسه
 فديه يي اخذ ايتسون وديلسه عفو ايتسون فديه يي اخذ ايتكاه ويا خود عفو ايتكاه عند الله ويا خود اولور بلكه
 قاتلت حياتنى ابقا ايتكاه مأجور اولور (فن عفا واصلح فابره على الله اكر قاتل اعطاء فديه دن ابا ايلدر سه پس
 بونقدر اوزره قتل اولور) (الا تراه سبحانه اذ اكان اولياء الدم جماعة فرضى واحد بالدية او عفا وباقي الاولياء
 لا يريدون الا القتل كيف راعى من عفا ورجع على من لم يعف فلا يقتل قصاصا) حق سبحانه وتعالى كور زمين سن
 دم وديلى بر جماعت اولوب پس برى ديتنه راضى اولسه ويا خود عفو ايتسه باقيلر قتلدن غيرى مر ادا ايتسه لر نيجه
 رعايت ايدر عفو ايدنه وانى عفو ايتنلره ترجيح ايدر پس قصاص يوتندن ده قتل اولور نرسعه صاحبى
 حقدن در كه اول رسول عليه السلام زمانده بر كسته قتل اولندي پس آنك ولىسى آنك حيلنى بر شخصك الله

اولدی پس قاتل بود و بانی قتل ایست که قصد ایتدی پس رسول علیه السلام ایتدی ان قتل کان مثله زیرا انک
قتله بجر دجلت وجودی آنک قتلان موجب دکل در و شرعاً انکه قصاص ثابت اوان (الاثراء تعالی بقول و براه
سینه سینه مثله الجمل القصاص سینه ای بسو ذلك الفعل مع كونه مشروعا فن عفا و اصلح فاجره على الله لانه
على صورته فن عفا عنه ولم يقتله فاجره على من هو على صورته لانه احق به اذ انت اءله) (حق سبحانه وتعالى بي
کور مزه پس که) (و براه سینه سینه مثله) دیر یعنی سینه نك جرمی آنک کبی بر سینه در پس قصاصی حق
تعالی سینه ایتدی یعنی فعل قصاص فعل سوادر مشروع ایکن پس بر کسینه که عفو ایتسه و اصلاح ایتسه
پس اول عفو و اصلاح احک اجری الله اوزره در زیرا قاتلک جانی اللهک صورتی اوزره در شیخ رضی الله عنه آتی
تفسیر ایدوب دیر که بر کسینه که قاتلن انک جرمی عفو ایتسه واتی قتل ایتسه پس اول عفو که اجری شول من
اوزره در که قاتل آنک صورتی اوزره در و اول حق در زیرا تحقیق انسانه احق در زیرا انی کندی نفسی ایچون
انشا ایلدی تا کیم استا و صفاتی و کمالاتی انکه ظاهر اوله پس حقل صورتی اوزره اولان مخلوقه رعایت ایتک
حقه رعایت ایستکدر بوتقدیر اوزره لانه خمیری حقه عائد اولور لانه خمیری عبده عائد اولق و به خمیری حقه
عائد اولق دخی جائز در یعنی دیک اولور زیرا عبدا حق در زیرا حق خاصه انی کندی نفسی ایچون انشاء
ایلدی) (وما ظهر بالاسم الظاهر الا بوجوده فن راعاه انما راعى الحق) (و حق تعالی اسم ظاهر ایلد ظاهر اولدی
الاعبد له وجودی ایلد پس انسان حقل اسم ظاهر یدر پس بر کسینه که انسانه مراعات ایتسه تحقیق حق
تعالی به مراعات ایدر زیرا آنک صورتی آنک اسم ظاهر یدر پس حکایت مذکور ایراد اولان ادله مزبور نك
کایسی قتل اوزره عفو و لرحمانی اعطا ایدر زیرا انسان حقل صورتی اوزره در و حق تعالی آنی کندی نفسی
ایچون انشاء ایتدی پس سورة الله اوزره ابقا اولی در پس وقتا کیم شیخ رضی الله عنه و ما ظهر بالاسم الظاهر
الا بوجوده دیدی پس سائل اعتراض ایدوب سوال ایدر که انسان حقل صورتی واسم ظاهری اولدقه پس
انسان ذم اولدقه پس شیخ رضی الله عنه) (وما یذم الانسان لعینه و انما یذم الفعل منه و فعله لیس عینه و کلامنا
فی عینه) (قوله) جواب ایدر یعنی انسان ذم اولدقه انک عینن اوتری بلکه اندن صادر اولان فعل ذم اولور
و حال بوکه انسان فعلی انک عینی دکل در و بزم کلام از انسانک عینن در یعنی انسانک عینی مراعات اولد و وزیرا
حقل صورتی واسم ظاهر یدر پس انسانک عینی مذمومه دکل در الا اندن مذموم اولان انک فعلیدر که شرعه
مخالف اندن صادر در و انک فی انک عینی و ذاتی دکل در انکچون عارضیدر پس انسان دخی ذاتیلدی مقتضی
دکل در پس ذم دخی عارضی در که عارض اوزره عارضیدر پس انسان ذاتیلدی محذور) (ولا فعل الا الله ومع هذا
ذم منها مادم وجد منها ما حمد) (و بوقول دخی سوال مقدره جوابدیر یعنی انسان فعلن اوتری ذم اولدقه
فعل انسانک اولق لازم کاور و حال بوکه جمیع افعال الله تعالی به مخصوص در پس شیخ رضی الله عنه دیر که
و حال بوکه الله ندن غیر بر احد ایچون فعل سابق دکل در الله تعالی به مخصوص و صدر مع هذا افعالن ذم اولان
شی ذم اولدی و ذم اولور و اندن حمد اولان شی حد اولدی یعنی نفس بجه صفاتک تقاضای اوزره عبده
مظهر ندن صادر اولان افعال مذمومه در مع هذا افعالک طایب قنده انلری موجود اولان حقدور و نفس مسلم
و منقاد و و قنده در اولان افعال محمود در کر اول افعال انسانه اضافت اولد و اندن صادر اولد
و کر کده اضافت اولد و حق انلر خالی و محوری اولد) (راسان الذم على جهة الغرض منه و عند الله
واسان ذم دخی غرض جهته عهده الله مذموم در یعنی جنکیم بر کسینه بر شی ذم ایتسه انک غرضه موافق
اولدقه پس اول ذم عند الله مذموم در صاحب حفظ نفسی قنده واقف اولد بختن اوتری و صورت الهیه انک
ذمی فاعله که الله ظاهر در راجع اولد بختن اوتری) (فامذموم الاما ذمه الشرع) (پس فی الحقیقه مذموم
بودر شول فعلن غیر که انی شرع ذم ایلدی و شرع ذمی دخی تسبیر اندن صادر اولان فعل مقابله سنده در
و شرعک بر فعلی ذم ایتد یکنک وجهی بودر که فاعلک اکا انهم اکی و اشتغال سبیل فاعلی حقدن بعید ایدر
و صورت الهیه به تعدی ایدر پس اول ذمک فاعله می عبده و صورت الهیه به عانده و شادله اولور و فاعلک
هو استندن و صورت الهیه نك جائننن غیر شاری غرضی فو قدر) (فان ذم الشرع لحكمة يعلمها الله
اوسن اعلم الله) (زیرا شرعک بر فعلی ذم ایستی بر حکمتک انتضا سندن اوزریدر که الحق انی الله تعالی اعلمدر

و اخود شول کسینه که الله تعالی اکا اعلام ایلدی) (کما شرع القصاص للمصلحة ابقاء لهذا النوع و ارداعا
للمتعدي حدود الله فيه) (شکیم قصاص شرع اولدی بر مصلحت ایچون بر نوع انسانی ابقا دن اوتری و بر نوع
انسانی حقدور و حدود الهی متعدي اولان کسینه بی ارداعدن اوتری) (ولکم فی القصاص حیاة) (و ایتک ابکی
و جهی وارد بر نوع بودر که قصاصک وقوعنن بوتوق ایچون حیات واردر که بر احد قصاصک مشاهده می
قنده آخرت قتلن جرأة ایستیه بوتقدیر اوزره و لکم خمیری ایلد بوتوق انسانی به خطاب ایدر و بر وجه دخی بودر که
امر قصاصه سزک ایچون حیات واردر قاتلک قصاصندن قیما و زایدوب آنک اوزره حیاتی ابقا ایستکله و بوتقدیر
اوزره لکم خمیری ایلد اولیاء ذمه خطاب ایدر پس بو آیت وجه اول اوزره قصاصک مشروع اولد یغنه دایلد
وجه ثانی اوزره نوع انسانیک ابقای ترجیحنده مذکور اولان آیاته ملحقه در و بوحمله ابرادی جانبیه
شول اوزره در) (یا اولی الاباب و هم اهل لب الشئ الذین عثروا على سر النوا ميس الالهية والحکمة) (یعنی
ای اولی الاباب قصاصه سزک ایچون حیات واردر و اولی الاباب شیتک لی اهلیدر که نوا ميس الهیه حکمتنه
و سرنه مطلع اولدیر یعنی شرایع الهیه سرنه که آنک واضعی حقدور و انبیا و مرسلیندر و شرایع حکمیه سرنه
مطلع اولدیر که حکما و عقلا انلری وضع ایتدیر پس لکم ایلد مخاطب اولان اولی الاباب و اولی الاباب
جانبینه شاملدر و الحکمة قولی کسر حاله در) (واذ علمت ان الله راعى هذه النفس و اقامتها فانت اولی
بمراعاتها و لانت بذلك السعادة) (پس شیخ رضی الله عنه ینه مدعا به وجوع ایدوب ایتدی جنکیم دلائل
مذکور در سن عالم اولسک که تحقیق الله تعالی بوتشأتی مرا عیدر و دخی آنک اقامتی پس سن دخی
بوتشأتک مراعاته اولی سن زیرا بوتشأتک مراعاتی سمیه سعادت حاصله اولور و بوتن اعظم انسان ایچون
سعادت حاصله اولور و صورت الهیه به مراعات ایستکله آنک اجری الله اوزره اوله و انک اجری الله اوله
فافهم) (فانه مادام الانسان حیاً یرجی له تحصیل صفة الکمال الذی خلق له و من سعی فی هدمه فقد سعی فی منع
وصوله لما خلق له) (زیرا تحقیق شان بودر که مادام که انسان حیدر انکچون رجا و انور شول کالک صفتی
تخصیصی که انکچون اول خلق اولدی و بر کسینه که انسانک هدی حقدور سعی ایتسه پس تحقیق سعی ایدر
انسانک شول کاله وصولی معنی حقدور که انسان اول کال ایچون خلق اولدی بوتقدیر اوزره الذی قولی انسانک
صفتی در و موضوعینده خلق و لنتک قائم مقام فاعل خمیری انسانه راجع اولور و له خمیری کاله راجع اولور و بوکا
دلیل (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) قولیدر و الذی قولی کال ایچون صفت اولق جائز در و خلق قولی
قدر معنا سینه اوله و اندم مستر اولان خمیر کاله راجع اوله و له خمیری انسانه راجع اوله و بوکا دلیل (اعطی کل
شی خلقه) قولیدر یعنی دیک اولور انسان مادامکه حیدر انکچون رجا و انور شول کالک صفتی تخصیصی که اول
کال انسان ایچون علم الهیه تقدیر اولنش اوله و بر کسینه که انسانک هدی حقدور سعی ایتسه پس تحقیق
سعی ایدر انسانک شول کاله وصولنک معنی حقدور که اول کال انسان ایچون ازله تقدیر اولدی یعنی عین
ثابت سزک اقتضای اوزره علم الهیه حق تعالی انی تقدیر ایتش اوله پس اول کاله انسانک عدم بلوغنه سعی ایدر
و تقدیر الهی به مقابله ایدر و حقل مرادی اولوب مقدر اولان امرک عدم وقوعنه سعی ایدر و شیخ رضی الله
عنک بوتنده ذکر ایتدیکی لسان عموم اوزره در انجیق قاتل اولان شخصک مراعاتی حقدور در و لا شخص واحد
مراعات ایستکله و انکچون مخلوق و مقدر اولان کالنه وصولی ایچون سعی ایستکله آنک صلیبده اولان اصلا بده
و اصلا ب اصلا بده الی غیر النهایه اولان اشخاص انسانیه نشأتک مراعاته و کالاته انلر بلوغنه سعی لازم
کاور پس انلردن نیجه افراد کامله نك حیاته و کالاته و حقل کالیه انلره ظهور سینه و انلر مظاهر ایلد
حقل معروف و مشهور اولسینه و بالجملة اول صور الهیه کامله نك حیاتی ابقا سینه باعث اولور و بوتن خلاقی
اوزره سعی ایدن کسینه نك جرمی بوکا کوره قیاس اولور) (وما احسن ما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
الا انکم بما و خیرکم و افضل من ان تفعوا و کم تفسر و ارفاهیم و یسر و ارفاهیم ذکر ایتدی) (و رسول الله صلی
الله علیه و سلم بوتوقولی نه احسن در که اصحاب مجاهدینه ایتدی سزه انبیا بده می بر شی ایلد اول شی سزک ایچون
خیر بودر و افضلدر سزعدو که ملاقی اولوب فی سبیل الله انلرک رقابن ضرب ایستکدن که سز غازی و مجاهد
اوله سز و انلر سزک رقابن ضرب ایستکدن که سز فی سبیل الله سزید اوله سز اول شی ذکر الله در یعنی ذکر

اولنور (اولنور) ایلا موت ایلای لاغترق ایزاره (پس نشأت اخرویه ده انسانه موت ایلداری اولنور یعنی آنک ایزاری
 مشرقه اولنور ایزادوام اتصالی مقتضی اولان اعتدال نشأت اخرویه ده موجود در زیر جواهرک اخلص
 وصفاسندن منتقنه در (لاذوقون فیها الموت الاموت الاولی) نوع انسانه افراندن هر بر فرد اگرچه کیم
 استعداد محمولی وصف غالبه سی حسیله بر نوع داری و بر جنس هر کیم مقتضیدر و لکن حق تعالی بونلرک
 مجموع بعض مناسبات حسیله اصول ثلثه اوزره ایلدی بر اصل مقر بندرکه انبیای و اولیاء کاملیندر
 و بالغه اهل اطلاقدر * پس بونلر انتقال ایتدکده بر عالمه محبوس و مقید اولزلر و بونلر نسبتله بوعالم
 عالم آخردن اری دکادر زیر بونلر اطلاقدری حسیله ذواتله جمیع حضرات الهیه اسمائیه سی و عوالم امکانیه
 حقیقه سی محیطدر و ایکنجی اصل اصحاب پیئدر و بونلر خواص و عوام اولیادور و مراتب حسیله جمیع اهل
 ایماندر پس بونلر اهل تقلید اولمغله بونلردن آخرته انتقال ایدن بعض احکام وحدت احکام کثرت اوزره غالبه
 اولدی یعنی حیثیتله زمان قلیلده احکام مابیه الامتیار احکام مابیه الاتحاد تحتدده مضمحل اولور بعضیه احکام
 وحدت ایلده احکام کثرت علی السویه اولور * پس اول دخی قسم اولدنصکرده زمان کثرت کثرت قوتی وضعی
 حسیله ایلده احکام کثرت اوزره احکام وحدت غالبه اولور و بعضیه سنده احکام کثرت احکام وحدت اوزره
 غالبه در و لکن احکام وحدت آنک ذاتده خیره کیم اولمغله عاقبت یحیی اولان احکام کثرت کثرت کثرت و بونلر
 ایدر و کثرت صیغ وحدت ایلده منصبه اولور بونلر اوزره در قدر قیلنده ایمانی اولان کسینه منتهی اولمغه
 عاقبت بونلر دخی شفاعت رسول ایلده ناره مد قطیه سندن خلاص اولور * پس ارباب ایماندن دارجه خنده بر فرد
 قائمز و بونلرک حقیقه رحمت غنی سبق ایدر و اوچنجی اصل اصحاب شمالدرکه کفار و مشرکیندر پس اصلین
 اولین اربابینک احوالی ظاهر اولمغله و انلردا غایبده اولمغله شیخ رضی الله عنه اصلینک ذکر نه تعرض ایستوب
 اصل ثالث عاقبتی احوالی بیان ایتمکده شروع ایدوب ایتدی) (واما اهل انوار فاهم الی النعم و لکن فی النار
 ذل ابد اسوره النار بعد انتها مدته العقاب ان تکرور بردا و اسلا علی من فیها) (واما اهل نارک احوالی پس انلرک
 مائی نعیه منتهی اولور و انلرک عواقب نعمت و رحمتدر و لکن نار ایچنده در زیر امتدت عقابک انتها سندنصکره
 صورت نار ایچون لایددرکه برد و سلام اوله ایلده حاصل اولنلر اوزره شیخ رضی الله عنه بونده درت امری ذکر
 ایتدی بر امری بودرکه مخلد فی النار اولان اهل نارک مائی نعیه در و بر امری بودرکه بونلر ناره مخلددر پس کفارک
 مائی نعیه اولمغله سندن انلرک مخلد فی النار اولمغله قدح و بر مزیرا انلرک نعیه ناره در و انلر ناره مخلددر و لکن
 مواضع متعدد ذکر اولنان وجوه ارتفاعدن بعض وجوه ایلده عذاب انلردن مرتفع اولور یا طول مکث ایلده
 متع و اولمغله یا خود قطع یا مساحتکه و یا خود اسمائک بعضیه بعضیه سندن شفاعت ایتمکله و یا خود
 رحمتک غضب اوزره سبقتله و بر امری بودرکه مدت عقابک انتهای ناره در و بر امری بودرکه نارک برد و سلام
 اولمغله در آنک سکاتی اوزره یعنی اهل نارک مائی نعیه و رحمتدر ناره اولدقاری حاله زیرا موت عقابک
 انتها سندنصکره صورت نار ایچون لایددرکه آنک سکاتی اوزره برد و سلام ایلده زیرا نارک مشرقه اولمغله عقاب
 ایچوندر و مدت عقاب منتیه اولدقده ناره دخی بارده اولور و نار بارده اولدقده آنک سکاتی موله اولان آنک
 حرارتی مرتفعه اولمغله انلرک مائی نعیه اولور و مدت عقابک منتیه اولمغله بودرکه عذاب خطیئه قدردر
 رد نیاده عباددن صادره اولان خطایاستناهیه در * پس عذاب منتی اولدقده ناره دخی بارده اولور و نارک بارده
 اولدی یعنی بودرکه نار عباد مأمور و طاعتدر عذاب ایتمکله مأمور اولدقده آنک صفت ذاتیه سی اولان حرارت ایلده
 اسراف ایدر و دفع عذاب ایلده مأمور اولدقده آنک صفت عارضه سی اولان برد و سلام ایلده ظاهر اولور و بر اعنا صرده
 دوام استخاله واجبدر پس حار اولان شی باردا اولور) (وهذا) (ای کون النار علی اهل النار بردا و سلاما) (نعم)
 و نارک اهل نار اوزره برد و سلام اولمغله اهل نارک نعیه در زیر انلری مشرقه اولان نار باردا اولدی * پس عذاب
 انلردن رفع اولدی) (نعم اهل النار بعد استیفاء الحقوق نعیه خلیل الله حین فی النار) (شیخ رضی الله عنه
 بونده اهل نارک نعیه نعیه نعیه ایدوب دیرکه * پس اهل نارک نعیه نعیه حقوق عباد ایلده حقوق الهیه استیفاء
 اولدقده نصکره خلیل الله نعیه کیمید زنده اهل نارک ایلدی یعنی حینه و اول نعیه نارک برد و سلام اولمغله در * پس
 دقا کیم شیخ رضی الله عنه نعیه اهل ناری استیفاء حقوق نصکره خلیل الله نارینه نعیه نعیه ایلدی ناره

القا اولدی یعنی حینه پس آنک اوزره اعتراض وارد اولدی که اهل نار خلیل الله علیه السلام نه کیمیه قیاس
 اولنور و حال بوکه خلیل الله نار ایلده معذب اولدی * پس شیخ رضی الله عنه بواعتراضدن جواب ایدوب ایتدی
 فانه علیه السلام تعذب بر ویتها و بما اود فی علمه و تقرر من انها صورته فم من جاورها من حیوان) (زیرا ابراهیم
 علیه السلام نارک رؤیتله متعذب اولدی و دخی آنک علمنده موده و مقرر اولمغله که تحقیق نار بر صورتدرکه
 حیوان جنسندن اکامجا و اولان کسسته سی موله در * پس ناره القا اولمغله مباشرت اولنور نارک رؤیتله قنده
 متعذب اولدی و لکن آنک عذابی و همی ایدی و اهل جهنمک حسیله) (و ما علم مر اذ الله فیها و منها فی حقه)
 و حال بوکه ابراهیم علیه السلام نار القادین اول و القا نلر قنده کندی حقیقه ناردن الله تعالی کمرادن بیلدی
 یعنی الله تعالی عین عذابده اکاراحت و نعیه ارامت ایتدی بکنی بیلدی) (و بعد وجود هذه الالام و بعد بردا و سلاما
 مع شهود الصورة الاوتیه الناریه فی حقه و هی نار فی عیون الناس) (و ابراهیم علیه السلام نار القادین اولدقده
 بوالام و همیه نک وجود نصکره ناری برد و سلام بولدی کندی نفسی حقیقه صورت لونی ناریه سی مشاهده
 ایکن پس صورت ناریه آنک حقیقه برد و سلام اولدی نار مشرقه اولدی و حال بوکه اول صورت لونی عیون
 ناسده نار ایدی و انلرظن ایتد بلرکه نار ابراهیمی مشرقدر) (قالتی اواحد یلنوع فی عیون الناس) (پس
 شی واحد عیون ناظر سنده متنوع اولور ناظر نک احوالی حسیله مثلاً مشرقدر و هوای نار کوردر و مبرود و ای
 زهر بر کوردر * پس نار خلیل علیه السلام نسبتله برد و سلام اولدی و عیون ناظر سنده نسبتله نار اولدی
 هذا هو التجلی الالهی فان شئت قلت ان الله تجلی فی مثل هذا الامر وان شئت قلت ان العالم فی النظر الیه و فی
 مثل الحق فی التجلی) (تجلی الهیته حکمی بوبله در * پس اگر سن دیلرک در سن که تحقیق الله تعالی تجلی
 ایتدی و امرک تجلیسی کیم و اگر سن دیلرک در سن که تحقیق عالم کاوانده بصیر ایلده نظر ایتمکده و بصیرتله
 نظر ایتمکده حق کیمیدر تجلیده یعنی تجلیده حق مختلف اولدی کیم مختلف اولور) (فیه نوع فی عین الناظر
 بحسب مزاج الناظر) (پس ناظرک عینده تجلی قنده حق تعالی متنوع اولور یعنی حقک تجلیسی واحد ایکن
 ناظرک مزاجی حسیله یعنی ناظرک روحانی و جسمانی و صفات الهیه نک بیننده تعالی و صفاتک تجلی حسیله
 واقع اولان مزاج حسیله تجلی قنده حق متنوع اولور و بوجه حقک تجلیسی و هر محله ظهوری حسیله
 اولدی یعنی اوزره در زیر وقت اولور که ناظر تجلی واحد ایلده بوجه مشاهده ایدر و وقت آخرده وجه آخر ایلده
 و کذلک ناظرین دن هر بر فردک مزاج خاصی حسیله تجلی واحد متنوع اولور و بوجه اعتبار اول اوزره در وجه
 مشروح اوزره فیتنوع قولنک شمعی تجلی حقه عائد اولور و جازدرکه فیتنوع قولنک شمعی عالمه عائد اوله
 یعنی دیکل اولور پس عالم متنوع اولور عین ناظرده ناظرک مزاجی حسیله حق تعالی تجلی قنده متنوع اولدی یعنی
 کیم و یا خود مزاج ناظر متنوع اولور تجلی متنوع اولمغله) (اوینوع مزاج الناظر لنوع التجلی) (و یا خود
 ناظرک مزاجی متنوع اولور تجلی متنوع اولور یعنی قید مزاجدن خلاص اولان ناظر عارف متنوع
 اولور تجلیات الهیه نک تسوی حسیله زیرا عارف تجلی حسیله در تجلیات الهیه مختلفه غیر متناهیه در
 و بوجه اعتبار ثانی اوزره در) (و کل هذا سائغ فی الحقایق) (و اعتبار نک کالیسی عقابده جازدر یعنی حقک
 هر مظهرده ظهوری و تجلیسی مظهر حسیله اولق جازدر که ناظر ایچون حسب معین اوله حق اولور و عید
 تجلی حسیله اولق جازدر که عید ایچون حسب معین اولمغله حق اولور و عید معین اوله حق اولور و عید
 ایلده منصف اولوب اطلاق اوزره ظاهر اوله حق اولور و عید پس تجلی ایلده متنوع اولور حق اطلاق ذاتی حسیله
 ایلده تجلی ایدر و کذلک عید ناظرک مزاجی تجلی حسیله متنوع اولق جازدر عید کاملک قلبی حق تعالی نقاب
 ایتدی بکنی اعتبار اوزره که آنک قایب تغلیب الهی به تابع اوله پس ناظرک مزاجی تجلی حسیله متنوع اولور و قایب
 دخی حقک تجلیاتده حقک تغلیب متغلب اولور و حق ناظر حسیله متنوع اولق عارف غیر کامله نسبتله در
 زیرا حق آنک قلبی حسیله اکامجا بولدی) (ولان المیت و المقتول ای میت کاذب اولی مقتول کان اذا مات او قتل
 لا یرجع لی الله تعالی لم یقض الله بموت احد ولا شرع قتله) (و اگر میت و یا خود مقتول هر قتی میت اولور و کیم
 عید طائع و یا خود عید عاصی اولسون و یا خود هر قتی مقتول اولور و کیم طاعا مقتول اولسون و کیم
 نصاصا لجنکم میت اولسه و یا خود قتل اولسه الله تعالی به رجوع ایتیدی الله تعالی بر احدک موده حکم

ایزدی روحی است قتل شرع استزدی و اگر هر میت و هر مقلد الله تعالی به رجوع اید و موند نص کره حق
 و بدین اوزره با قدر زبر احق بر بیتی عبدك مریو بنه متوقفه در و حقك بر بیتی دائمه در پس عبدك
 عبودیتی و حقك انك مریویتی دخی دائمه در) (فالسكل في قبضته فلا فقدان في حقه فشرع القتل وحكم بالموت
 لعلم بان عبده لا يفوته فهو راجع اليه) پس ميتك كليسي حقك قبضه سنده در پس ميتك حقكده فقدان
 بود و موت انی اعدام است پس الله تعالی قصاص ایچون قتل شرع استزدی و موند نص کره استزدی زیرا
 عالم که عیدی انی فوت استزدی و اندن متفك اولمز پس عبدك اگر ارجع در نشأت دنیویه دن نشأت اخروییه
 منتقل اولد قده بود قدر اوزره فی حقك ضمیری میتة راجع اولور و حقك راجع اولمز دخی جا نزدی یعنی حقك حقكده
 فقدان بود و یعنی عبدك حقكده مفقود اولمز زیرا برنی اندن خارج دكادر زیرا ظاهر و باطنی محیطدر یعنی
 عبدك ظاهر و برنی اندن موت اید و یا خود قتل اید باطن اولد قده پس رب باطن آنك اوزره متولی و حاکم
 اولور پس حق تعالی آنی برنشاندن برنشاته بر موطندن بر موطنه نقل ایدر که کاموطن اولدن اولی اوله
 پس انی برظه و ورجلیدن قبض اید و برظه و ورجلی به ضبط ایدر که تجلی اولدن اعلی و اجلی و انور و صنی اوله
 (ولا الاثره خير لك من الاولى و اما عبدك راجعك هو بیتی حقك هو بیتی اعتبار اولد قده هويت عبده ظاهر
 و متجلی اولان حق هويت مطاقه به راجع اولور پس شیخ رضی الله عنه توحید رجوع اید و رجوعی بومعنا به
 اخذنا بكنه) (ان في قوله واليه يرجع الامر كله ايدانابه هو عين الامر) (قوله اشارت ایدر یعنی هويت
 عبده متعین اولان حق كندی نفه راجع اولد یعنی تحقیق الله تعالیك (والیه يرجع الامر كله) (قولنده
 ایدان و اشارت وارد و که تحقیق حق راجع اولان شینك حق عینیدر زیرا تجلی شهودیله اعیان فاعله
 و منفعله ظاهر و متعیندر انچون شیخ رضی الله عنه (والیه يرجع الامر) (قولنی) (ای فیہ یقع التصرف
 وهو المتصرف) (قولیه) تغییر ایدر یعنی اعیان کونیه حقك عینی اولوب امر ایدر رجوع ایدر دیک تصرف
 حقه واقعدر و متصرف اولان حقدر زیرا حق ظاهر در پس ظاهر در واقع اولان صور خالقیه انفعالیه
 ظاهر و متعین اولقله تصرف انده واقع اولور و حق باطندر پس باطنده واقع اولان صور الهیه اسمائیه
 فعلیه ده متعین و ظاهر اولقله متصرفدر) (خارج عنه شی لم یکن عینیه بل هویته عین ذلك الشئ) (پس
 حقك برنی خروج استزدیکه حقك عینی اولیه بلکه حقك هو بیتی اول شینك عینیدر و كذلك برنی حقك
 رجوع استزدی که آنك عینی اولیه پس اگر رجوع ایدن آنك هو بیدر) (وهو الذي يعطيه الكشف في قوله
 واليه يرجع الامر كله) (و بود کراولان وجه شول شیند که الله تعالیك والیه يرجع الامر قولنده کشف الهی
 آنی اعطا ایدر زیرا ذات احدیت صور اعیانده متجلیه در و صور اعیان حقك کندی ذاتده اولان عینک عینیدر
 اول صور وجود حق اوزره امور زانده دكادر زیرا حقك صور معلوماقی آنك شتون ذاتیه سیدر و حقك وجودی
 ایدر حقك ظاهر در علم الهیله انرا اعیان ثابتة ایکن حقك عانده در کندی ذاتیه انلری قبض استکره
 تم قبضه الباقضه ایدر

فصل حکمة غیبیه فی کلمه ابویه

اعلم ان سر الحیاة سری فی الماء فهو اصل العناصر والاركان لذلك جعل الله من الماء كل شیء وما ثم شیء الا هو
 حی فانه ما من شیء الا هو بسج بجمه الله و لكن لا یفقه) (بالیاء مجهم ولا اوبالون معلوما) (تسبیحه الایکشف
 الهی ولا یسبح الا شیء فكل شیء فكل شیء الماء اصله) (وقنا کیم ذات احدیه نك عینی اولان ماه حیره
 کالم اصلی اولدیه الله تعالی مانی حیاتك و علمك صورتی ایلدی زیرا عین ذات احدیه اولان حیوة اولان صور
 ارواحده متمثله اولدی آنک نصکره صور عناصرده و ماء دخی عناصرك اصلیدر و من الماء كل شیء فی پس شیخ
 رضی الله عنه سر حیاتك ماده سریانی بیان استکره شروع اید و بدیر که سن عالم اول که تحقیق حیاتك سری
 ماده ماری اولدی یعنی سر حیات صورث ماده ظاهر اولدی پس ما عناصرك و اركانك اصلیدر و بوندن
 اوتری الله تعالی حی اولان هر شیئی مادن خلق ایلدی و وجودده برنی بودر الا و حالیکه اول شیئی حیدر
 زیرا تحقیق وجودده برنی بودر الا و حالیکه تسبیح ایدر الله تعالی فی جد استکره و لكن انك تسبیحی فهم
 اولمز و یا خود بر آنك تسبیحی فهم ایدر منزالا کشف الهیله و حق تسبیح استزدی اولان شیئی پس هر شیئی

حیدر پس هر شینك اصلی مادر زیرا هر شینك اصلی حیاتدر پس حیات ماده ساریه در پس حیاتك ماده
 سریانی و هر شینك مادن حیاتی هویت الهیه نك نفس رجائیه ظهوری و نفس رجائینك جمیع اشیاده
 سریانی حسبیله متحقق اولور و باعتبار اوزره حیات جمیع حقایق وجوبیه اسمائیه به و حقایق مکانیه خلقیه به
 شاهله اولور و نفس رجائینك و یا خود هویت حقك ماده تعینی حسبیله مادن متولده اولان اشیاتك و عناصر
 و اركانك کلیسند مامریان ایدر و شیخ رضی الله تعالی عنه مانی عناصر و اركان ایچون اصل استخدا استزدی
 زیرا خبرده وارد اولدی ان الله تعالی خلق دره یضاء فنظر الیه بانظر الجلال و الهیبه فذابت حیاء فصار نصفها
 نار و فصل مهادخان تخلق السموات من دخان و الارض من زبدها فكان عرشه علی الماء) (الانری العرش
 کیف كان علی الماء لانه منه تكون فطفا علیه فم و یحفظه من تحته) (یعنی عرش جسمانی اولان فلک اطلسی
 سن کور من میسن که ما اوزره نیجه مستقر اولدی زیرا تحقیق عرش مادن یعنی حرارتدن صاعد اولان بخار
 مادن متکون اولدی پس صورت عرش ما اوزره ظاهر اولدی پس ماعرشی تحتند حفظ ایدر بعضا
 استدل که دره یضا که حق آنی اول خلق استزدی عقل اولد که جمیع اکوان آندن متکونده در و حقك اکا عین
 جلال ایدر نظرا تسمی آنك تعینیه حقك احتیاجیدر زیرا نظر بحال وجه الهینك کندی نوریه تجلیسیدر
 و نظر جلال وجه الهینك غیریه تسریدر و دره نك ذوبانی ماهیت امکانیه عدمیه ایدر آنك تلاشی قشند
 و اشیاتك آندن تکونی قشند صور اشیاده آنك ظهوریدر زیرا اول دره جمیع صور ممکنه هیولی کیدر و آنك
 برنصی ناری اولد یعنی تمینات نوریه ایدر و احوک آندن تکونیدر کور من میسن که موسی علیه السلام روح قدمه
 متصل اولد قده الله تعالی انی نار ایدر نیجه تسجیه استزدی و بوندن فی النار و من حولها ایدر و دخی (آنس من
 جانب الطور ناراً) و آنك برنصی مانی اولدی که اجسام آندن متکونده در زیرا هیولی بحر مشعوردر یعنی صور
 ملودر پس فلک افلاک اولان عرش بوماء اوزره ظاهر اولدی و ما آنك تحتند باطن اولدی صور اجسامك
 هیولیه ظهوری حسبیله هیولی باطن اولد یعنی کبی بود قدر اوزره داود قیصری بونده ایدر ایدر کی نظر وارد
 اولمز زیرا وجودده داخل اولان جمیع اشیاء عقل اولدن مخلوقه در و عقل اول صور اشیاء هیولی کیدر پس عقل
 اول جمیع اشیاء صورنده باطن و ساریدر و محل حسبیله ظاهر در و صور کلمده صور کلمه ظاهر در حالت واحدده نور
 یلک صورت دخی واقع اولور و پس برینك استعدادی کمال اوزره اولد قده ظهور کلمه ظاهر اولور پس عقلك
 متلاشی و مضجحل و اسی لازم کلمه عقل و نفوس صورنده تفصیلا ظاهر اولور) (كان الانسان خلقه
 الله عبد افکبر علی ربه و علا علیه و هو سبحانه مع هذا یحفظ من تحته بالنظر الى علو هذا العبد اهل بنفسه)
 و فی بعض النسخ بریه یعنی عرش مادن متکون اولدی ما اوزره ظاهر اولدی و مرتفع اولدی و مانی تحتندن
 حفظ ایدر ته کیم الله تعالی انسانی عبد خلق استزدی یعنی تکبر و ترفعك ضدی اولان صفت عبودیت اوزره
 خلق استزدی پس انسان بری اوزره ترفع استزدی و آنك اوزره ظاهر اولدی و حالیکه حق سبحانه و تعالی انك تکبر
 و علوی و عدم اطاعتی وجودی ایدر فی تحتندن حفظ ایدر و نفسی جاهل و یا خود بری جاهل اولان عبدك علونه
 نظرا تمکله بهی عبدك حقیقی حیثیه آنك علور بنه و عند الله مکانت زافاسنه بر بیتی ادا ایدر و نفسنه
 و بار بنه جهلندن اوتری بری اوزره اول صفت کبریا ایدر ظهور ایدر و حق تعالی آنی تحتندن حفظ ایدر و یا تسه
 منعدم اولور دی و حقیقتده عبدك وجودی عبد اوزره متجلی اولان وجود حقك تعینی صورتدن غیر
 دكادر و تعین البته انکله متعین اولان شی اوزره عالی و ظاهر اولور و متعین تعین عبد فی الیه متور اولان وجود
 حقدر و اگر عبدك تعینی آنده متعین اولان وجود حق حفظ ایتمه البته منعدم اولور دی زیرا متعینسر تعینك
 تحقیقی بودر زیرا تعینسر تعین هاکدر پس حق تعالی عبد فی تحتند حفظ ایدر) (وهو قوله علیه السلام
 لودلیم یحیل لهیط علی الله) یعنی عبدك تحتندن حقك حفظ ایتمی رسول علیه السلام لودلیم یحیل لهیط
 علی الله قولنك معنا میدر) (فاشار الی ان نسبة الخلق الیه کانسبة الفوق الیه فی قوله یخافون ربهم من فوقهم
 وهو القاهر فوق عباده) (پس رسول علیه السلام بوحیدیت ایدر اشارت ایدر که الله تعالی به تحتك نسبی الله
 تعالیك یخافون ربهم من فوقهم) (وهو القاهر فوق عباده) قولنده واقع اولان فوقك انک نسبی کیدر یعنی
 فوق تحتك حقه نسبی علی السویه در زیرا حق ظاهر و باطنی و فوق و تحتی محیطدر (وهو معكم انما كنتم)

فان اذ قمتم في الارض فهو معكم في اي موطن انتم ظاهرين فيه پس فوقلندن حقن خوف ابتد كاري كبي
 وحق فوقلندن آتله قهر واصابت ابتد كبي كبي تختلندن دخی اوبله قهر ایدر وعدم حقنندن خوف اولور
 كورمن ميسن كه تخنكم تعينه اولان تجلی متعینه رجوع ایتسه تعينه نجه فانی اولور كائسبه القوق قولنده
 ما زانده درو بعض نسخه ده كمان نسبة رافع اولدی) (ولهذا ما ظهرت الجهات الست الا بالنسبة الى الانسان)
 وفي نسخة (الا بالانسان) (وهو على صورة الرحمن) (يعني فوقيت وتحتيتك الله تعالى به نسبتی على السويه
 اولدیفندن اوتري جهات مت ظاهره اولدی الا انسانيته له وبأخود الانسان ايله وانسان صورت رحمان
 اوزره در پس حقت عبدي تختندن حفظ ایتسی حقت فوقيته منافی دكلدر زیرا حق فوقی وتحتی محیطدر
 وانسان صورت رحمان اوزره اولدی جميع اسمائی اساطره ابتد بکيدر زیرا رحمان جميع جهات متقابلده در
 وجميع اسمائی مستلدر) (ولا مطم الا الله وقد قال في حق طائفة ولوانهم اقاموا التوریه والا بحیل ثم تكرر وعلم فقال
 وما انزل اليهم من رهم فدخل في قوله وما انزل اليهم من رهم كل حكم منزل على لسان رسول اولم له لا كوا من
 وقهم وهو لمطم من الفوقية التي نسبت اليه ومن تحت ارجلهم وهو لمطم من التحتية التي نسبت اليه نفسه على
 لسان رسوله المترجم عنه صلى الله تعالى عليه وسلم) (ولا مطم فوقی الله تعالىك وهو بطم ولا بطم قولندن
 مأخوذدر يعني وحالبوكة الله بن غیري مطم يوقدر وتحقيق الله تعالى اليك طائفة نك حقهده يعني قوم موسى
 وقوم عيسى حقهده ابتدی (ولوانهم اقاموا التوریه والا بحیل) يعني اكر آتله توريه والا بحیل احكامی اقامت
 ایتسه (پس بونده نهر یف وتخصيص ابتدی آتله نكده تكبر وقهم ابتدی پس) (وما انزل اليهم من رهم)
 دیدی یعنی ودخی شول شیئی اقامت ایتسه لکه رب وخالق لندن آتله انزال اولدی وجوه انزالدن هر قنقی وجهه
 انزال واقع اولورسه پس هر حکم كه لسان رسول اوزره منزل اولدی الله تعالىك وما انزل اليهم من رهم قولنده
 داخل اولدی یعنی رسول واسطه سيله آتله منزل اوله وبأخود انزلك قولنده من عند الله الهام اولمش اوله قوم
 موسى وقوم عيسى فوقلندن انی اكل ایدر لردی وحالبوكة حق انلری مطم ومی یدر شول فوقیت جهتندن كه
 حقه نسبت وانور وارجللری تختندن اكل ایدر لردی وحالبوكة انلری مطم ومی یدر شول تحتیت جهتندن كه
 حق تعالى آتی كندی نفسه نسبت ابتدی لسان رسول صلى الله عليه وسلم اوزره كه الله بن مترجدر لودلیم
 بحیل الهبط على الله قوليله پس فوقیت وتحتيتك حقه نسبتی على السويه در وحق فوقندن مطم ومی
 اولدی كبی تختندن دخی مطم ومی یدر وفي الحقيقة فوة دن اطعام حضرات اسماء تجليات الهیه واعطیات
 ربانیه ايله اطعامدر وتختندن اطعام طریق حقهده ارجل ايله سلوك ایتكاه حاصل اولان واردات الهیه ايله
 اطعامدر پس حق تعالى جميع جهاتی محیط اولوب عبدي جميع جهاتندن حافظدر وعبدي حقت ایتك فوق
 وتختندن كا طعامی اطعام ایتكدر وكذا اطعام منقطع اولدی عبده لاله اولوردی) (ولولم يكن العرش على
 الماء ما لم تحفظ وجوده فانه بالحیوة بخفظ وجود الحی الا ترى الحی اذا مات الموت العرفی تحل اجزاء نظامه وتعدم
 قواه عن ذلك لنظام الخاص) (واكر عرش ما اوزره واقع اولدی واما تختندن انی حفظ ایتكیدی عرشك وجود
 جسمانیسی مخفظ اولز ایدی زیرا شان بودر كه حيك وجودی حیات ايله مخفظ اولور حیات حسی ايله حی اولان
 كسنه بی كورمن ميسن كه تخنكم موت عرفی ایه میت اواسه آتی تختندن حافظ اولان تجلی الهی روحانیتك
 اصلته رجوعی سیدله اول حيك نظامی اجزائی متخله ومنفكه اولور وقواسی دخی اول نظم خاصندن منعدمه اولور
 زیرا هر شیتك حیاتی مادندر وما صورت حیاتندر پس عرش صورت حیات اولان ما ايله مخفظ اولور ومجدد
 جهات اولان عرش تختندن ما ايله مخفظ اولیجی پس سائر صور عالم وعناصر واركان دخی تختندن بطریق
 اعلى مخفظه اولور زیرا عرش انلری متعنه در وكذا لفظ عرش موجود اندر هر برشته شاملدر زیرا هر بر
 موجود اسماء الهیه دن بر اسمك عرشى ومظهر یدر پس جميع اشیا دخی عروش الهیه در وهر شئی تختندن
 ماصورنده حافظه اولان حیات الهیه اصلته راجعه اولدقده اول شیتك نظم خاصی متخل اولور زیرا شول
 حرارت غریزیه كه حيك حیاتی انكاه در رطوبت غریزیه ايله مخفظه اولور پس حرارتك حیاتی صورت دادن
 رطوبت ايله حاصله در واول رطوبتك قد ایتله موت طاری اولور كه اجزاء انك اقترائی آتندن لازم كا ورس
 شیع رضی الله عنه اوبك ذوقنه وشربته مناسب اولان مقدسائی نعم دابتكدر فكدر اوبك حالى بیانه عدول

ایدوب ابتدی) (قال الله تعالى لا يوب اركض برجلك هذا مقسلس يعني ما باردا) (وبعض نسخه ده وشرب واقع
 اولدی الركضة الضربة في الارض يعني الله تعالى اوب عليه السلامه اركض برجلك دیدی یعنی اباغلت ايله
 بره اوریدی پس اوب عليه السلام دخی اباغله بره اوردی پس بر دن عین حیات متعنه اولدی پس الله تعالى
 اكا هذا مقسلس دیدی یعنی ما بار در دیدی پس اوب عليه السلام اول ما ايله اغتسال ایدوب آتندن ایجیدی
 پس الله تعالى اوبدن اول ركضه ايله آتلك نفسه ویدته منسوب اولان هرقاقی ازاله ابتدی) (لما كان عليه
 من افراط حرارة الالم فسكنه الله ببر الماء) (زیرا اوب عليه السلام اوزره الم حرارتك افراطی غالب ایدی پس
 الله تعالى آتی مانك برودتله تسكين ایلدی زیرا نار الی شیطان یدی ییل مقداری اوبك اعطاسنده ایتاد
 ایتش ایدی پس الله تعالى الم حرارتك مانك برودتله ازاله ایدوب اكا شفا ویددی) (ولهذا كان الطيب نقصا
 من الزيادة وزيادة في النقص) (یعنی الله تعالى اوبه حرارتك الم نقصیه و برود سلام زیاده لکی ایلد علاج ایلدی
 بواجلندن اوتري طب زیاده دن نقص ونقصه زیاده اولدی یعنی طمبات طبیعهده اعتدال دن زانده اولان شیئی
 تنقیص ایتكدر واعتدال دن ناقص اولان شیئی زیاده ایتكدر اكر حرارت زانده ایتسه آتی تنقیص ایتكدر
 و برودتی زیاده ایتكدر) (فالمقصود طب الاعتدال ولا سبيل اليه الا انه يقاربه) پس طیدن مقصود اولان طب
 واعتدال در و حال بوكه اعتدال حقیقی به سبیل یوقدر والا بوقدر واردر كه انسانك اعتدالی اعتدال حقیقی به مقاربدر
 (وانما قلنا ولا سبيل اليه اعني للاعتدال من اجل ان الحقائق والشه ودت على التكوين مع الانفاس على الدوام
 ولا يكون التكوين الا عن ميل يسمي في الطبيعة انحرافا او تعفينا وفي حق الحق ارادة وهي جبل الى المراء
 الخاص دون غيره والاعتدال بكون بالسواء في الجميع وهذا ليس بواقع ولهذا منعنا من حكم الاعتدال) (وبز
 انكجون اعتدال سبیل یوقدر یدك زیرا تحقیق حقایق وشهود علی الدوام انفاس ايله تكوین اعطایدر زیرا
 هر انده اشیا خلق جدیددر ومتكونه در وتكوین واقع اولز الامیل طریقله كه میل طبیعت حقهده انحراف
 ايله وبأخود تعفین ايله تسجیه اولنور وحقت حقهده میل ارادت ايله تسجیه اولنور وارادت هر اخصه میل
 ایتكدر اندن غیري مراده میل ایتكدر واعتدال جیهه بسنده سوايی مشعردر یعنی بر طرفه میل وانحراف
 اولیه جميع اطرافه توجه علی السويه اوله وبوامر واقع دكلدر والا عالمه بر شئی وجوده ككردی ووجوده اولان
 شئی جهاد كبی متغیر ومتحول اولز دی پس بوندن اوتري بر عالمه اعتدال حكمندن منع ایتك زیرا عالم عین
 انحرافدن ظاهر در و هر انده میل وانحراف اوزره در پس مطلوب اولان اعتدال حقیقی به قریب اولان اعتدال در
 وجه مشروح اوزره منعنا صیغه معلوم اوزره در صیغه مجهول اوزره دخی جائزدر یعنی جانب حقندن اعتدال
 ايله حكم ایتكدر منع اولندق) (وقد ورد في العلم الالهي النبوي اتصاف الحق بالرضي والغضب وبالصفات
 المتقابلة والرضي من قبل للغضب والغضب من قبل للرضي عن المرضي عنه والاعتدال ان يتساوى الرضي والغضب
 فاغضب الغاضب على من غضب عليه وهو عنه راض قد انصف باحد الحكمين في حقه وهو ميل وما رضى
 الراضي عن المرضي عنه وهو ميل وتحقيق علم الهی نبویه حقت رضا وغضب ايله وصفات متقابله ايله اتصافی وارد
 اولدی وحالبوكة رضا غصبی من یلدر وغضب دخی مرضی عنه دن رضایی من یلدر واعتدال رضا ايله غضبك
 متساوی اولسیدر ورضا ايله غضبه تساوی ممكن دكلدر پس غضب ایدیجی غضب ایتدی شول كسنه نك
 اوزرینه كه آنك اوزره غضب ایلدی اول آتندن راضی اولدی بقی حاله پس غضب ایدیجی اول كسنه نك حقهده احد
 حكمین ايله كه اول غضبدر متصف اولدی وحكمیندن بر حكم اولان غضب میلدر وراضی راضی اولدی شول
 كسنه دن كه آتندن راضی اولدی آنك اوزره غضب اولدی بقی حاله پس تحقیق راضی آنك حقهده احد حكمین
 ايله كه رضادر متصف اولدی وحكمیندن بر حكم اولان رضا میلدر پس شخص واحد حقهده حالت واحده ده
 حق رضا وغضب ايله متصف اولز تا كنیم رضا ايله غضب متحد اوله وآتله میل اولیه وكذا لك صفات الهیه ده
 دخی بوجده اوزره اعتدال یوقدر) (وانما قلنا هذا من اجل من يرى ان اهل النار لا يزال غضب الله عليهم دائما
 ایدانی زعمه فالهم حكم الرضي من الله فصيح المقصود) (وبز احد حكمین ايله اتصاف سبیلدر یدك شول كسنه دن
 اوتري كه ظن ایدر یعنی متكلمدن اوتري كه ذاهب اولدی كه تحقیق كفازدن اهل نار اوزره غضب الله دائما اید
 آنك زعمده زائل دكلدر یعنی اهل نار دائما اللهم غضبه مظهر در پس انلری چون اللهم غضبكم

بوقدر پس آنک قولی اوزره مقصود صحیح اولور که انزل کرده احد حکمین اولان غضبه انصاف میلدر و میل
 ع.م.ع.الدر) (فان کان کما قال اهل امار الی ازالة الالام وان سکناوا النار فذلک رضی فزال غضب لزال
 الالام ادعی الی عی العصب انهم من غضب فذلک رضی فزال غضب لزال الالام ادعی الی عی العصب انهم من غضب فذلک رضی فزال
 الغضب الی ازالة الالام الی عی العصب انهم من غضب فذلک رضی فزال الغضب الی ازالة الالام الی عی العصب انهم من غضب فذلک رضی فزال
 اولور که اهل نار که سالی رسته در و ازاله آلامه در و اگر چه کیم نارد به ساکن در پس ازاله آلام انزل کرده
 رضایدر پس الالام زوال شدن اوتری غضب زایل اولدی زیر الما عینی غضبک عینیدر اگر فهم ایدرسک حقدن
 فهم ایدرسن زیر الما غضبک لازم کاور پس شول کسه که غضب ایتدی پس تحقیق کندی نفسنده متأذی
 اولدی پس مغضوب علیه اولان کسه که انصاف منده سعی ایتمز اکایلام ایتمکه الا اکایلام ایتمکه کندی
 نفسنده راحت بولمغیون پس غضبک قنده واقع اولان الما مغضوب علیه اولان کسه که به منقل اولور پس
 بوقدر اوزره دخی حق احد حکمین اولان رضایله متصف اولور و اعتدال مرتفع اولور) (والحق اذا افر دنه عن
 الاما لم یغالی عاوا کبر اعن هذه الصفة علی هذا الحد) وحقنکم سن حقی عالمدن افرادیده سن علو کبر الیه بوصفدن
 بوقدر اوزره متعالی اولور یعنی آنک غضبی مغضوب علیه اولان کسه که انتقال ایتد کرده کندی نفسنده راحت
 بولمغدن غنیدر) (واذا کان الحق دویة العالم فاطهرت الاحکام کاهما الا فیه ومنه وهو قوله والیه يرجع الامر کله
 حقیقه وکشفافا عیده وبقول کل علیه حجابا وستر) (وحقنکم حق عالک هویتی اولسه یعنی عالک هویتی اولدی یعنی
 اعتبار اولسه پس احکامک کلیسی ظم ورا یتمز الا حقدن حق عالک هویتی اولمغله وحقدن عالم اوزره حق و احکامی
 عد اولمغله وحق تعالینک والیه يرجع الامر کله قولندن مراد اولان بودر که عالک کلیسی حقیقه وکشفافه
 رجوع ایدر و عاوده ظاهر اولان حقدن هویتیدر پس حقه عبادت الیه هر فنی شیشه توجه ایدرسک و حجابا و ستر
 آنک اوزره فوکل الیه یعنی حجاب و سترده اکا عبادت الیه واکو فوکل الیه زیرا عقول قاصره و افهام ضعیفه عالک
 حقیقی ادرا کندن محجبه در و فوکل حالت احتجابده در پس حق سنک نظر کدن محجوب و مستور اولدی یعنی حالده
 اکو فوکل ایدر و رفع حجاب و ستر ایتمکه شهودی و یقینی طلب الیه) (واعبد ربک حتی یأتیک البقین) (فلیس
 فی الامکان ابدع من هذا العالم لانه علی صورة الرجان اوجده الله تعالی) پس امکا نده بوعالمدن ابدع و اجمع عالم
 بوقدر زیر تحقیق شان بودر که الله تعالی آتی صورت رجان اوزره ایجاد ایلدی پس شیخ رضی الله عنه هویت
 عالمی وجود حقدن عینی اعتبار ایتد کدنصکره الله تعالی عالمی رجان صورتی اوزره ایجاد ایتدی دیکله عالم
 وجود آخر فیه اولمغله وجه ایجادی تفسیر ایدر) (ای ظهر وجوده تعالی بظهور العالم) (یعنی الله تعالی عالمی
 ایجاد ایتدی یعنی الله تعالینک وجودی عالمک وجود الیه ظاهر اولدی پس وجود حقدن ظهوری عالم ظهور سنک
 عینی اولدی یعنی حقدن وجودی عالمک صورنده ظاهر اولدی) (کما ظهر الانسان بوجود الصورة الطبيعية) (فحقن
 نه کیم انسان بدنی و صورت الیه و روح الیه و جسم الیه صورتن طبیعیه نکه وجودی الیه ظاهر اولدی) (فحقن
 صورته الظاهرة و هو یقین روح هذه الصورة المدبرة لها فما کان التدبیر الا فیه کالم یکن الامنه) (پس برکه اعیان
 عالم حقدن صورت ظاهره می روح حقدن هویتی بوضوح ظاهره نکه روح حقدن بوضوح صورتک مدبره سیدر یعنی
 باطندن آتی تربیه ایدر پس تدبیر واقع اولدی الاحق وجودنده که آنک صورت ظاهره می اولان صورت
 عالمدن کیم تدبیر واقع اولدی الاحق عالمدن صورتک روحی اولان هویت حقدن امداد ایتمکه) (فهو الاول
 بالمعنی والاخر بالصورة وهو الظاهر بتبغیر الاحکام والاحوال والباطن بالتدبیر وهو بكل شیء علیم فهو علی
 کل شیء شہید لیعلم عن شهود لا عن فکر) (پس حق اولدر معنی اعتبار الیه زیرا مبدأ در و سابقدر و دخی حق
 آخر در صورت اعتبار الیه یعنی بزم صور عیزده حقدن صورتی ظاهره اولمغله و دخی ظاهر در تغییر و احکام و احوال
 اعتبار الیه و دخی باطندر تدبیر اعتبار الیه وحق هر شیئی علیمدر پس هر شیئی اوزره شہیددر تا کیم هر شیئی آتی
 شهوددن مستفاد اولان علم الیه عالم اوله فکر دن مستفاد اولان علم الیه دکل زیر شهود و حضورده فکر بوقدر
 و کذلک علم شهودی علم بقینیدر و علم فکری علم ظنی و علم قیاسیدر علم بقینی دکادر بوقدر اوزره لیعلم قولی فاعل
 ایچون مبنی اولور و غیر فاعل کل شیئی قوله راجع اولور علم بقینیدر و دخی مبنی اولق جائزدر و ضعیفه راجع
 اولور یعنی تا کیم حق شهوددن مستفاد اولان علم الیه معلوم اوله قوت فکریه دن مستفاد اولان علم الیه معلوم

اولق هر ادد کادر پس حقدن علی شهودی و اعیاندر استدلالی دکادر) (فکذلک علم الاذواق عن شهود لا عن
 فکر وهو العلم الصحيح وساعده فحس و تخمین ایس به علم اصلا) (پس کذلک علم اذواق دخی که انبیا را الیه طریق
 حقدن سیر و سلو کده ذوق الیه حاصل اولان علیمدر پس اول علم دخی شهوددن مستفاددر فکر دن مستفاد
 دکادر و شهوددن مستفاد اولان علم علم صحیحدر زیرا ذوقیدر آنک خلاقی ظم ورا یتمز احتجالی بوقدر و آنک
 ما عراسی پس حدس و تخمیندر اصلا علم دکادر زیر معلوم حقیقی آنکه معلوم و شهود اولور و ستر
 و رواننده هر احدک قابلیت حسیله ظن غالب الیه اولان حکمدر معایت شهود الیه حکم دکادر و الا اگر علم کشف
 و شهود غیر اولان علم حقیقه علم اولدی اختلاف واقع اولور و مذاهب مختلفه ظاهر اولور و علم واحد
 و مذهب واحد اولور و علم واحد الحق علم الیهیدر که حقایق اشیا آنکه و انده معلومه و منهود در هر شیئی
 حضرت علمیه ده صورت اوزره متعین اولدیسه حق ای علی ماهو علیه عالمدن و کذلک قیودات و همیه دن
 و عقاید ظنیه دن خلاص اولوب علم الیهی به مطاع اولان بلکه اکامقابل اولان انسان کاملک علی دخی علم
 شهودی و علم بقینیدر علم الهیدر امری علی ماهو علیه مشاهددر) (ثم کان لا یوب علیه السلام ذلک الماء مشربا
 لا زالة الم العطش الذي هو من النصب) یفخ النون والصاد و ضمهما و ضم النون وسكون الصاد لغات والنصب
 هو الضرب فی البدن) (والعذاب الذي منه به الشيطان ای البعد عن الحقایق ان یدر که هائی ماهی علیه فیکون
 بادرا که هائی محل القرب) (اندر نصکره اول ما یوب علیه السلام ایچون شراب اولدی آنک بدتنده نصیدن یعنی
 ضرردن حاصل اولان عطش المن و دخی شول عذابدن حاصل اولان عطش المنی ازاله ایتد ایچون که شیطان اوبه
 آنکه من ایتدی یعنی حقایق علی ماهی علیه ادراک ایتد کدن که انزل ادراک الیه محل قریده اوله بعید اولان
 اول عذاب الیه اکا من ایتدی پس عطش و عذاب المن حق تعالی اول ما یوب علیه ازاله ایتدی و شیطان
 شطن شطونادن مشتقد رای بعد پس شیطان حقدن و حقایق ادرا کندن فایت بعید اولمغله شیطان الیه
 نسیمه اواندی و صیغه شیطان مبالغه ایچوندر نهایت بعدده اولدیغدن اوتری پس شیخ رضی الله عنه
 شیطانی بعد الیه تفسیر ایتدی و ای مصدر الیه تسیمه ایتدی مبالغه دن اوتری نه کیم رجل عادل منزله سنده
 رجل عدل دیر کذلک البعید عن الحقایق منزله سنده مبالغه ایچون البعد عن الحقایق دیدی) (وکل مشهود
 قریب من العین ولو کان بعیدا بالمسافة فان البصر یتصل به من حيث شهوده و لو لا ذلک لم یشهد به و یتصل
 المشهود بالبصر کیف کان فهو قریب من البصر والبصر) (پس هر مشهود عینه قریب در و اگر چه کیم مسافله
 اندن بعید ایسه زیرا تحقیق بصرا کامتصل اولور آنک شهودی حقیقیله واکو بصرکه مشهوده اتصالی
 اولمیددی آتی مشاهده ایتدی و یا خود مشهود بصره متصل اولور هر نه کیفیتله اتصال واقع اولور یعنی کرک
 اولکی وجه اوزره اولونکه شهود اتصالی اعطا ایدر و اتصال قریبی و بوقدر بصرک شعاعی بصردن خروجی
 مذهبی اوزره در کرک ایکنی وجه اوزره اولسون که انطباع مذهبی اوزره در و شیخ رضی الله عنه بونده حکم
 بیننده ابصار حقدن واقع اولان اختلافه اشارت ایدر که ابصار خروج شعاعله میدر و یا خود انطباع الیه میدر
 کلا الوجهیندن هر نه وجهله قرب واقع اولور سه پس مشهود بصر الیه مبصر بیننده قریبدر پس هر مشهود
 قریبدر کرک مسافه قریبه اولسون و کرک بعیده) (ولهذا کنی اوب فی المس فاضافه الی الشيطان مع قرب
 المس فقال البعد قریب منی حکمة) (وبعید قریب اولدیغدن اوتری اوب علیه السلام فی مسنی الشيطان
 بنصب وعذاب قونده واقع اولان مسده کایه ایتدی آتی کایه متکلم اوزره ایقاع ایتمکه پس مسی شیطان
 مضاف قیلدی مس اکا قریب ایکن و شیطان آندن بعید ایکن پس کانه اوب علیه السلام ایتدی بعد بکا
 قریبدر شدن موجوده اولان حکمت اقتضا ایتد یکنندن اوتری زیرا شیطان بعددر و اوب علیه السلام
 نصب عذاب الیه اکا واقع اولان مسی شیطان اضافت ایتدی و مس اکا قریبدر پس لسان اشارتله دیک اولور که
 بعید اولان شیطان بکا قریب اولدی نصب وعذاب الیه بکامس ایتمکه بنده موجوده اولان حکمت اقتضا
 ایتد یکنندن اوتری و اول حکمت تعین الیه حق متعیندن آنک احتجاب در و تعین حجابک علیه سندن حقدن
 آنک بعیددر پس بعد مناسبتدن اوتری حقدن بعید اولان شیطان اکا قریب اولدی من نصب وعذاب الیه
 و اوبه مسک بر حکمتی دخی بودر که آتی حقدن مبعدا اولان حجاب تعین ایتدای و مس عذاب احتجالی طلب

ایندی تا کیم اول جواب ناراضا و انداخته و انش عذاب و التیاده محترق اولوب آنک مرض معنوی اولان
 بعد و احتیاجدن طب الهیه خلاص اوله و آنی عین قر به اتصال ایلیه پس اسم جلالت مظهری اولان
 شیطانی حق تعالی اوب اوزره حواله ایلدی تا کیم وجودی بقایا سندن و تعینی لوازمندن اولان جی ناز
 ابتلا ایل احران ایلیه و مدت ابتلا ده عجز و عبودیتله ظاهر اولوب توجه نامه یاز و تضرع اوزره اوله تا کیم
 قای آینه سی زینت ریون و تعیندن و صین و صدای تکرار و تعددن مصقوله اولوب تجلی الهی ذاتی به مظهر رکلی
 اوله پس بوجه اوزره بعیده اولان شی اکا قریب اولور و بعدله اکا قریب موجب قرب اولور پس شیطانتک
 اوب علیه السلامه عذاب ایله منی بومعتادن اوتیردیز و الا ان عبادی لیس لک علیهم سلطان قوی سیف
 صار مدرو عباد الله اوزره شیطانتک تسلطندن انزل رفائی قاطع در (و قد علمت ان القرب والبعد امران
 اضافیان فیهما نسبتان لا وجود لهما فی العین مع ثبوت احکامهما فی البعد والقرب) و تحقیق سن بلدک که
 قرب ایل بعد امران اضافیاندر که قرب اتقایه نسبتله در و بعد عدم اتقایه و انحرافه نسبتله در پس قرب ایل
 بعد ایکی نسبتدر که بعیده یعنی حقیقتده انزل وجودی یوقدر بعیده و قریبده بعد و قریب احکامی نایسته
 ایکن یعنی جیع موجوداته حقل نسبتی علی السویه در جناب احدیت قرب و بعددن متزهد و قرب و بعد
 عبادک اعمال و احوالی حسیله امران اضافیاندر حقایقده انزل وجودی یوقدر و قرب و بعد ایل متصف
 اولان قریب و بعیده انزل احکامی نایسته در پس قرب و بعد امران اضافیان اولدیفی حقیقتله حقدن بعید
 اولان شیطانت عین قریده اولور حقله موجود اولدیفندن اوتری واسم مضلک مظهری اولدیفندن اوتری و اوب
 علیه السلام عین قریده ایکن اعتدال دن انحرافی حسیله عین بقده ایدی پس قرب و بعد امران اضافیاندر
 بعد ایچره قریدن و قرب ایچره بعددن محتجب اولیه من) (واعلم ان سر الله فی اوب الذی جعله عبرة کتابا
 مسطورا حالیا نقرأه هذه الاممة المحمدية تعالیه لهذا الاممة لتعلم ما فيه خلق بصاحبه تشریفا لها) (سن عالم اول که
 تحقیق الله تعالی نیک اوبده یعنی اوبک ابتلا سنده سری که انی بزه عبرت ایتدی و کتاب مسطور حال ایتدی که
 بوامت محمدیه انی لسان حال ایل قرات ایدر الله تعالی نیک بوامت تعلیم در تا کیم بوامت بوکاید مسطور اولان
 شیطانی عالم اوله پس بوکایک صاحب اولان اوبه لاحقه اوله انله تشریفندن اوتری یعنی الله تعالی اوبی جمیع
 احوال بزه عبرت ایتدی بیکه اوله انی بلایه مبتلا ایتدی بعده بلایه انک صبری مقابله سنده کافیات و بردی
 و اوبی کتاب مسطور حال ایتدی انواع ابتلا احوالی و انک صبر و تحمیلی احکامی انده تسطیر ایتدی صبرک
 مقابله سنده اولان عاقبت و نجاتی انده جمیع ایتمکله تا کیم بوامت محمدیه کتاب اوبی لسان حال ایل
 قرات ایدر و کتاب اوبی بوامت انزال ایتمی انله انک تعلیم در تا کیم انده مسطور اولان بلا و صبره و عاقبت
 و نجاته واقف اوله و انله بلا اصابت ایتدکه اکا صبر ایدر و امر امتحان تمام اولدقه اظهار عبودیت ایچون
 امر الهی به امتثال اول بلانک رفعن حقدن استدعا ایتدکارنده انزل مقتداسی و اول بلانک صاحب اولان
 اوبک رضا و جوده اولان مقامنه لاحق اوله و حق تعالی اوبی بزه عبرت ایدوب بوامت محمدیه ایچون کتاب
 مسطور ایتدی بیکه بوامت تشریف ایچون در تا کیم اوبک کالی بوندره ظاهر اوله و بوندرک مرتبه سته وارث اوله
 و با خود الله تعالی اوبک قصه سن قرآنده انزال ایتمکله بزه آنی عبرت ایتدی و انی کتاب مسطور حال ایتدی که
 بوامت محمدیه انی اساحال ایل قرات ایدر پس وجه مشروح اوزره انک خبری مخدوف اولور تعلم قوی اکا
 دلالت ایتمکله پس تعلم قوی خبر مخدوف ایچون تعلیل واقع اولور وجه له قوی ایچون بدخی تعلیل اولق
 جائز و تعلم خبری امته را جعد و رفیه خبری کتاب را جعد و (فان فی الله علیه اعنی علی اوب بالصبر مع دعائه
 فی رفع الضر عنه فله ان العباد اذا دعاه الله فی كشف الضر عنه لا بدخ فی صبره و انه صابر و انه نعم العبد کافال
 انه اواب ای رجاع الی الله لالی الاسباب و الحق یفعل عند ذلك بالسبب لان العبد یستند الیه اذا الاسباب
 المزيلة لاهما کثیره و المسبب واحد العین فرجوع العبد الی الواحد العین المزیل بالسبب ذلك الام اولی من
 الرجوع الی سبب خاص رجعا لا یوافق علم الله فی حقول ان الله لم یسحب لی و هو مادعاء و انما جیح الی سبب
 خاص لم یقتضه الزمان و لا الوقت) (پس الله تعالی اوب علیه السلام اوزره صبر ایل اثنا ایلدی یعنی آنی صبر ایل
 مدح ایلدی کندی نفسندن ضرک رفی حقدنه) (رب انی مسنی الضر و انت ارحم الراحمین) قولیه دعای

وجودی ایل یعنی ضرک رفی حقدنه دعا ایتمش ایکن نه آنی صبر ایل مدح ایلدی پس بر عالم اولدکه تحقیق
 بر عبد خنکم الله تعالی به دعا ایتمسه اندن ضرک رفی و کشتی حقدنه اول دعا قدح و بر مر اول عبد صبری
 حقدنه و تحقیق اول عبد صابر در و تحقیق اول نم العبد در یعنی بومصاف ایل حق طرفندن مدح و اولدقه قدح
 و بر مر نه کیم الله تعالی اوب حقدنه انه اواب دیدی یعنی الله تعالی به مبالغه ایل رجوع ایلد یحیدر اسبابه رجوع
 ایلد یحی دکلور پس ضرک اصابتی حقدنه صبر ایل مدح و اولدیفی کبی رفع ضرر ایچون الله تعالی به رجوع ایلد یحی
 مدح و حدر پس شیخ رضی الله عنه وقتا کیم لالی الاسباب دیدی سائل طرفندن اعتراض توجه ایتدی که
 اسباب ایچنده و اسباب حقدنه فاعل اولان حقدن پس اسبابدن رجوع ایتمک حقدن رجوع ایتمکدر پس
 بواغراضه جواب ایدوب دیرکه و حالبوکه حق فاعل در سبب ایل عبد حقه رجوعی حقدنه زیرا تحقیق عبد
 اکا مستند در اسبابه مستند دکلور زیرا امور دن بر امری من یله اولان اسباب کثیره در و مسبب واحد العیندر
 پس عبدک واحد العین اولان حقه رجوعیکه اول واحد المی سببیله آندن من یلد را و یلد سبب خاصه نک
 رجوعندن که آرا و اولر اول سبب خاص اول شی حقدنه علم الهی به موافق دکلور یعنی اول ضرر رفع ایتمک اول
 شی علم الهیه سبب اولدیفی نایست دکلور و علم الله نایست اولان شی بونده واقع اولر و با خود علم الله اکا
 سبب اولدیفی نایستدر و لکن زمان معینه و وقت معینه نایستدر و بعد دخی وقت آخرده دعا ایدر پس عبد سبب
 خاصه رجوع ایدوب آنک مطاوبی اولان شی اکا اعطا اولدیفی حینه دیرکه الله تعالی بنم ایچون استجاب
 ایتدی یعنی بنم دعای قبول ایتدی دیر و حالبوکه اول عبد الله تعالی به دعا ایتدی یعنی آندن طلب ایتدی
 بلکه سبب خاصه میل ایتدی که انی زمان اقتضا ایتدی زیرا سببیله ظاهر اولان آنار وقت معینه و زمان معینه به
 موقوفه در پس عبد ایچون اولی اولان بودر که اسبابدن واحد العین اولان حقه رجوع ایدر اسبابدن هر قننی
 سبب ازاله المی و غیر امری حکمتی اعطا ایدر سه ازاله ایدر و اعطا ایدر) (فعل اوب بحکمة الله) (رفی نسخه
 فعل حکمة الله) (اذ کان نبیا لما علم ان الصبر و حبس النفس عن الشکوى عند طائفة) (پس اوب علیه
 السلام حکمت الهیه ایل عامدر حکمت الهیه اقتضا ایتدکه ابتلا به صبر ایدر و اقتضا ایتدکه رفع ضرر ایچون
 دعا ایدر زیرا معلوم اولدیکه تحقیق صبر طائفة حقدنه یعنی اهل تصوفدن مشرقتین متقدمین اولان طائفة نک
 حقدنه مطلقا شکوادن نفسی حبس ایتمکدر و انزل حقدنه صبرک حدی الصبر هو حبس النفس عن الشکوى
 مطلقا شکوی کرک حقه اولسون و کرک غیره) (وایس ذلك یجد للصبر عندنا و انما حده حبس النفس عن الشکوى
 لغیر الله لا الی الله) (و حالبوکه بوحدر برم قننه یعنی محمدین حقدنه و با خود مشایخ دیار مغرب حقدنه صبر ایچون
 حد دکلور بلکه برم قننه صبرک حدی الله تعالی نیک غیره نه شکوادن نفسی حبس ایتمکدر الله تعالی به
 شکوادن حبس ایتمکد دکلور زیرا الله تعالی دعوتله امر ایتدی و دعوت الله تعالی به شکوادر پس الله تعالی به
 شکوای ایتمک صبره مناص دکلور) (حجب الطائفة نظرهم فی ان الشاک یتدح بالشکوى فی الرضى بالقضاء وایس
 کذلک فان الرضى بالقضاء لا تدح فی الشکوى الی الله و لا الی غیره و انما تدح فی الرضى بالمقضى و نحن خوینا
 بالرضی بالمقضى و الضر هو المقضى ما هو عن القضاء) (پس حقیقت امری بیایکدن طائفة بی محجوب ایتدی
 شاکی به آنرله نظر بکه تحقیق شاکی شکوی ایتمکله قضایه رضاده قدح و بر مر و حالبوکه امر بوله دکلور
 یعنی شاکی شکوی ایتمکله قضایه رضاسنه قدح و بر مر زیرا تحقیق قضایه رضاده الله تعالی به و دخی آنک
 غیر نه شکوی قدح و بر مر بلکه مقضی اولان شیشه رضاده قدح و بر مر و حالبوکه برمقضی اولان شیشه رضایله
 خطاب اولدق و حالبوکه ضرر مقضی اولان شیشه ضرر قضایک عینی دکلور پس مقضی اولان ضرر دن
 شکایت ایتمک و آنک رفعنده می ایتمک قضایه رضایه قدح و بر مر زیرا مقضی به بر امر در که مقضی عایه اولان
 کسینه نک عینی و آنک حالی و استعدادی آنی طلب ایدر و قضاء اول امر حکم الله در پس قضاء اولان محکوم به
 اولان شیشه که مقضی به در رضایه لازم کلز و محکوم به اولان شیشه که مقضی علیه در عدم رضادن حکم الله که
 قضا در عدم رضا لازم کلز زیرا بینماده مغایرت و ارد و شی مغایر مغایر قدر مغایر اولان شیشه دن شول
 امر ایل که ایکیسی انکه مغایر در و قضایه رضا بینیه مقضی به اولان شیشه رضایبندنه فرق واضح اولمغه
 اولیا الله ایضایچون ضرب مثال ایتدی بر تحقیق مریض بختکم طیب اکادوا کریمی ایچور و من دیلمه

و يا خذوه كي ابله علاج ابله ديا به پس مريض علم قطعه له عالمه كنه تحقيق طبيك تدبير له تالم اولر ولكن
 عالمه كنه تحقيق آتاك تدبيري حكمتك مقتضاه موافقه ومريض ازاله ايدر پس اكر طبيه شكات
 ابله واتدن رفق طلب ابله علاج ابدال اتمكه اسهل اولان شيله پس مريضدن بواص طبيك آتاك
 اوزره اولان قضاينه قدح ويرمض بله مقضى اولان علاج اوله رضاه قدح ويرمض (وعلم اوب ان في حبس النفس
 عن التكرى الى الله مقاومة القهر الالهى وهو جهل بالشخص اذا ابتلاه بما تالم منه نفسه فلا يدع الله
 في ازاله ذلك الامر المولى) (واوب عليه السلام ضرر رفعى حقه يلد به تحقيق الله تعالى به شكوا دن نفس
 حسنه قهر الهى به مقاومت واردر وقهر الهى به مقاومت شخصه ملتبس اولان جهل كنه تحقيق الله تعالى
 آتاك بر شيله مبتلا ابله كنه نفسى آتاك من تالم اولورسه پس اول امر مولى ازاله سنده الله تعالى به دعا
 ايتز پس اول شخص امرى على ما هو عليه معرفتدن جهل اوزره اولوركه ابتلا دن غرض ندر و كنه سندن
 ضرر ازاله مى حقه سعى اتمك كنه حقه سعى اتمك عارف دكادر (بل ينبغي له عند المحقق ان يتضرع
 وبسأل الله في ازاله ذلك عنه فان ذلك ازاله عن جناب الله عند العارف صاحب الكشف فان الله قد وصف
 نفسه بانه يؤذى فقال ان الذين يؤذون الله ورسوله اذى اعظم من ان يتلىك بلاء عند غفلتك عنه او عن
 مقام الهى لانه ليرجع اليه بالتكوى فيرفعه عنك فيصح الافتقار الذى هو حقيقته فيرتفع عن الحق
 الاذى بسؤالك اياه فيرفعه عنك اذ انت موزنه الظاهره انت لا تراجع في ازاله ذلك البلاء) (بله كنه تحقيق
 قنده عديمه لايق اولان تضرع اتمك دكادر كنه سندن اول امر ازاله سنده الله تعالى يدن سؤال
 اتمك دكادر زير تحقيق عبد اول امرى كنه سندن ازاله اتمك عارف صاحب كشف قنده جناب الهى دن
 ازاله اتمك دكادر زير تحقيق الله تعالى كنه نفسى وصف ايتديك تحقيق اول اذا اولورم پس ايتدى ان
 الذين يؤذون الله ورسوله) وحق تعالى ذائله اذى كنه صفات خلقه دن منزهدر بله ذات احديت اعتبار له
 كنه صفات دن تزيه اولور لكن عبد كامل قلى حق ايجون مظهر كل دريس عبد اذى اولمضى حقه اذى
 اولمضى اولور پس ان الذين يؤذون الله ورسوله) (قولنده رسول الله اذا اذى الهى في تفه يرويان ايدرو بوندن
 اعظم قننى اذى اولوركه الله تعالى سنى بر لايه مبتلا ايدر آتاك سنك غفلتك قنده بعنى بر شيله الاهدن غفلتك
 وجودى قنده يا خذوه بره قام الهى دن غفلتك قنده كه سن اول مشاى عالم دكل سن تا كيم سن شكوى ايله
 اكار جوع ايله من پس حق دنى اول بلاى سندن رفع اياه پس بوندن راوزره سنك حقيقته اولار افتقار
 وعبوديت وبعثك صحيح اوله زير افتقار عبدك صفت ذائيه سيدر پس حقدن اذى مرتفع اوله سنك كاموالك
 سبيله سندن اول بلاى رفعى حقه زير اسن آتاك صورت ظاهره سنى سن وحالو كه سن كامر جمع دكاسن اول
 بلانك ازاله سنده بعنى بوندن اعظم اذى اولورم كه سنك عبوديتك تصحيح اتمك بوندن حق سنى بر امره مبتلا
 ايدر تا كيم آتاك ازاله سنده سن اكار جوع ايدر سن وحالو كه اول امر ازاله سنده سن حقه مرجع دكاسن
 پس من (ان الذين يؤذون الله ورسوله) قولنده اولان اذى ايله حقه اذى ايدر سن ذكر الشيخ رضى الله عنه في هذا
 المعنى حكايه وهى ان ممنون المحب نطق في نفسه التحقيق بمقام الصبر على الآلام وان لافرق عنده بين النعمة
 والنعمة فاستلذذ الله تعالى بعسر البول ساعة فضاقت صبره عن ذلك فرجع الى الله بالتوبة وتضرع في كشف الضر
 عنه فلما اجاب دعاه وقبل توبته سعى نفسه بسجنون الكذاب) (كاجاع بعض العارفين فبكى فقال له في ذلك
 من لا ذوق له في هذا الفن معانيه فقال العارف انما جوعنى لا بكى يقول انما ابتلاى بالضر لانه في رفعه عني
 وذلك لا بدح في كوني صابرا) (ته كيم عارفك بعضى جابع اولدى پس جوعندن بك ايتدى پس بونده
 ذوق اولمان كنه عارفك بكاسى حقه اكا ايتدى اكا معانيه اولدى حاله پس عارف اكار جواب ايدوب
 ايتدى الله تعالى بنى انكيجون جابع ايتدى تا كيم بن بك ايدم كانه ديركه حق تعالى بنى ضره انكيجون مبتلا ايتدى
 تا كيم آتاك سؤال ايدم اول ضرى بندن آتاك رفعى حقه وبنم آتاك سؤال قدح ويرمض صابر اولد بعنه
 بعنى بنم صابر كنه قدح ويرمض زير افتقار عبدك مقتضيات ذائيه سندن پس افتقار وعبوديت تصحيح
 اتمك بوندن عبد مخلصه سؤال ايله ايمان لازمدر) (فلم ان الصبر انما هو حبس النفس عن التكرى لغير الله)
 پس بز عالم اولد كنه تحقيق صبر نفسى الاهدن غيرى به شكوا دن حبس اتمك دكادر پس شيخ رضى الله عنه

وقتا كيم بونده غير الهى ذكر ايلدى قائل اوزره توجه ايتديك سؤال ابله كه سن دير سن جميع موجودات
 حقت صورت ظاهره ميدرو حقت غيرى ايجون وجود بوندن غير شكوى نجه تصور اولور پس جواب
 ايتديك (واعنى بالغير وجهها خاصا من وجوه الله وقد عين الحق وجهها خاصا من وجوه الله وهو المسى
 وجه الهوى فيدعوه من ذلك الوجه في رفع الضر لاسن الوجوه الاخره اسماء اسبابا وليست الا هو من حيث
 تفصيل الامر في نفسه) (وبنم غير ايله مراد من وجوه الهى دن بروجه خاصه حقدن تحقيق حق تعالى وجوه الاهدن
 بروجه خاصى تعيين ايلدى اول وجه خاص وجهه هو يله سماد يعنى جميع وجوهى جامع اولان هويت
 مطلقه كنه وجميدر اول وجه اسم الله در پس عبد رفع ضرى حقه حق تعالى به اول وجهه دعا ايله
 اسباب ايله تسميه اولتان وجوه اخر ايله دعا ايتز وحالو كه وجوه اخر حقه هويتندن غيرى يا خذوه اول وجهك
 هويتندن غيرى دكادر امرى كنه نفسى حقه سندن اتمك حقيقته بعنى وجهه هويت جميع وجودك عيتدر
 وآتاك جميع وجوهه تفصيلى كنه نفسى حقه سندن تفصيلى كنه غير الهى شكوا دن نفسى حقه سندن اتمك وجهه
 الهى دن بروجه خاصه ميل اتمك دكادر) (فالعارف لا يجبهه سؤاله هو يله الحق في رفع الضر عنه عن ان يكون
 جميع اسباب عين حق) پس عارفك كنه سندن ضرر رفعى حقه هويت حقدن سؤال آتاك محبوب ايتز
 اسبابك جميعى حقت عيني اولقندن جميع اسباب دن اول وجهه هويت مشاهده اتمك دكادر عارفك نظرنده
 مغايرت بوقدر واما عارفك غير سنى پس مغايرت ايله حقدن (وهذا سريلا يلزم طريقته الا الادباه من عباد الله
 الامناء على اسرار الله فان الله امانه لا يعرفهم الا الله ويعرف بعضهم بعضا) (وبنم كور بر سر دركه آتاك طريقته
 ملازم ومدام ومراعى اولور عباد الله در اديان غيرى كنه لاسر الله اوزره اماند اولور زير الله ايجون امانا
 واردر كه الاهدن غيرى كنه ايتدى عارف دكادر وآتاك بعضارى بعضى عارفدر) (وقد نصحت الفاعل واياه
 سبحانه فاسأل) (وتحقيق بر سكا نصحت ايتديك پس سن انكه عامل اول والله سبحانه وتعالى دن سؤال ايله تا كيم
 افتقار وعبوديت تصحيح ايدر سن وحاجت طابنده امر الهى به امتثال ايدر سن والله تعالى يقول (ادعوني
 استجب لكم) والله يقول الحق وهو يهدي السبيل

فص حكمة جلالية في كلمة بياوية

هذه حكمة الاولية في الاسماء فان الله سماه يحيى اى يحيى به ذكر زكريا) (وحكمة بياوية اعماده حكمت
 اوليه در زير الله تعالى يحيى ايله تسميه ايتدى بعنى زكريا كنه ذكرى انكه سنى اولور دكادر اوليت بر شيله
 صفتيه دركه شئ انكه اول اوله واسماده اوليت بر اسم اولكى اسم اولقندر كه انكه تسميه اوله پس اسم يحيى ايله
 الله تعالى برفع انساندن اول يحيى ايله تسميه ايتدى وبواسم ايله آتاك تسميه ايتدى ايتا كيم زكريا كنه ذكرى انكه
 سنى اوله زير زكريا عليه السلام حق تعالى دن (فهب لى من لدنك وليا برئى ويرث من آل يعقوب واجعله رب رضيا
 قوليله برولى وارث طلب ايلدى تا كيم آتاك ذكرى انكه سنى اوله) (ولم يجعل له من قبل سميا) (الله تعالى ديركه
 ومسمى يحيى ايجون بوندن اول سنى اتمك بعنى اسم يحيى ايله براحدى بوندن اول تسميه ايدوب اكا سنى
 اتمك پس خلاف عادت اوزره الله تعالى بواسمه علميله وصفيتي جمع ايلدى زير رقا كيم زكريا الله تعالى دن
 برولى وارث طلب ايلدى تا كيم نبوت وعلمه اكار وارث ارله وانكه آتاك ذكرى سنى اوله خرق عادت اوزره ولم يجعل
 له قولى جائز دركه صيغة غائب اوله ولم يجعل له من قبل سميا قولى شيخك كلامى ارله فان الله سماه يحيى قولنه
 معطوف اوله الله تعالى آتاك دعامن اجابت ايتدى پس يحيى اسم يحيى ايله تسميه ايتدى زير الله تعالى
 يحيى شيخ فاني وعجوز عاقر بيننده وهب ايتدى پس خلاف عادت اوزره ايتدى اسم يحيى ايله تسميه ايتدى زير
 بر اسماده عادتا علمت ايله وصفتي جمع اولان يحيى انكه وجودى خرق عاده اوزره وقوعه اشارتدن اوزرى ويحيى به
 اختصاصدن وزكريا به تشر يفتدن اوزرى) (بجمع بين حصول الصفة التي في غير) (اى معنى) (فحين ترك
 ولد يحيى به ذكره وبين اسمه بذلك سمى يحيى) (پس الله تعالى غابر اولان كنه ده كه ولدى ترك ايله كه
 انكه آتاك ذكرى سنى اولان صفتك حصولى بعنى بقاى ييله ولدك يحيى ايله اسمو بعنى تسميه سنى ينى جمع
 ايتدى بعنى الله تعالى يحيى اسم يحيى ايله تسميه اتمك دكادر جمع ايتدى زكريا كنه ذكرى بقاى ييله بوندن
 وآتاك غيرندن ترك ايتديك شينه ويحيى انكه بواسم ايله علميله بيننده) (فكان اسمه يحيى كاعلم الذوق) (پس

بجای آنکه می بینی علم ذوقی که از لدی یحیی ایچون یعنی ذوق ابله معلوم اولد که اسم یحیی فذنین مذکورین که
مقتله علمیدر افاده ایدر مثلاً شول کسینه کی که علی اجتماع ایدر و لکن انک صفی اولان خلوت عالی اکا
حاصل دکلدر آن ذوق ایتمیجی پس یحیی علم ذوقی که اولدی زیر انکه علم حاصل اولدی اسم و صفتله ذکر
اولند قده پس مشتق اولان بجایاده معنای مشتق منه که حیاتدر ملاحظه اولندی و بوعتبار ذوقیدر اهل
عارفین طریقی دکلدر که مشتق منه اولان شینک معنای مشتق منه ملاحظه اراشه (فان آدم حی ذکر بنیت
و فوجای ذکره بسام و کذلک الانبیاء علیهم السلام و لکن ما جمع الله لا حد قبل یحیی بین الاسم العلم معنای
الصادر منه و بین الصفة الاثر کرباعنایه منه اذ قال فیه لی من لدنک و لیا تقدم الحق علی ذکر ولده کافده مت آسیه
ذکر الجار علی الدار فی قولهم اعندک بیتانی الجنة فاکرمه الله بان قضی حاجته و سماه بصفته حتی یکون اسمه
تذکارا لما طلب منه نیبه زکریا) (زیر تحقیق آدمک ذکر شیت ایلدی حی اولدی و نوحک ذکر سام ایلدی حی اولدی
و کذلک انبیاء علیهم السلام ذکر انک خلفای اولان اولاد لریله حی اولدی و لکن الله تعالی انبیادن براحد
ایچون بجایان اول اسم علم یسینه که من عند الله صادر در زیر الله تعالی (انی یسیر لک بغلام اسم یحیی) قوالده
یحیی ابله تسبیح ایتدی صفت یسینه جمع ایتدی الا زکریا ایچون زکریا به اندن صادر اولان عنایتدن اوتری
زیرا زکریا (فیه لی من لدنک و لیا) دیدی پس زکریا ولدینک ذکر اوزره حق تقدیم ایلدی ته کیم آسیه
عندک بیتانی الجنة قوالده ذکر جاری تقدیم ایلدی دار اوزره پس زکریا ولدینک ذکر اوزره حقک ذکر تقدیم
ایتدی بکندن اوتری الله تعالی اکا اکرام ایلدی انک حاجتی قضا ایتمکله یعنی یحیی اکا به ایتمکله مقتله
علم یسینه جامع اولد یعنی حالد و الله تعالی زکریا به ایتمکله و لکی ولد زکریاقتله که حیاتدر تسبیح ایتدی
تا کیم یحیی انک اسمی تذکار اوله الله تعالی الیدن نیسی زکریا طلب ایتدی کی شی ایچون زیرا زکریا ذکرینک حیات
طلب ایلدی پس اسم یحیی انی مذکر در ذکر زکریا انکه حیدر و سماه بصفته قوی وجه مشروح اوزره فاکرمه
قوالده معطوف اولور و جازدر که بان قضی حاجته قوالده معطوف اوله یعنی الله تعالی زکریا به اکرام ایلدی
انک حاجتن قضا ایتمکله و یحیی یحیی کندی صفتله تسبیح ایتمکله) (لانه علیه السلام اونی بقا ذکر الله فی عقبه
اذ الولد سراهه فقال برنی و برنی من آل یعقوب و لیس ثم موروث فی حق هؤلاء الامام ذکر الله و الله عود الیه)
زیرا زکریا کندی عقبه بقاء ذکر الهی ایشار ایلدی و ولدی طلب ایلدی زیرا اولاد انک سریدر پس زکریا برنی
ورث من آل یعقوب دیدی یعنی ولد بکاوارث اوله و دخی ال یعقوب وارث اوله و حال بوک بونده انبیاء علیهم السلام
قنده موروث بو قدر ذکر الله و حق دعوتدن غیری پس زکریا علیه السلام کندی ذاتده اولان ذکر الله
و حق دعوتک بقاء من اوتری آنک سری اولان ولد الحی طلب ایلدی تا کیم حق ذکر اید و خلقی حق
دعوت اید و زیر اکر علیه السلام مظهر رحمت و کمال ایدی لطف و جمال و قهر و جلالتدن حظ وافر اوزره ایدی
لکن حین دعا و سوالده آنک باطنی اوزره اویا و و دین خوف غالب ایدی که کند یسینه اولان ذکر الله و حق
دعوت اندن فیکره ضایع اوله و انک چون ولی وارث بوعدی تا کیم انک خانی اوله و امر نبوتله قائم اولوب ذکر
حقیقتله حق ذکر اوله و خانی حق دعوت ایلدی پس انبیادن ولد صالحک طایب سبب معرفت الهیه و عبادت
ذاتیه اولان کمال ظاهری ظهورنده و ایقاد و امدادنده اجتهاد ایتمکدر زیرا حق تعالی انک صورتی مظاهر
کل ایل ظاهر در معرفتی وجودات کامله لریله دایمه و باقیه در و کذلک زکریا علیه السلام باطنی اوزره
حقیقت و رقت و خوف و خشوع و حزن و مجاهده و عدم تصرف و دوام ذکر و خلقدن انقطاع و بتل غالب ایدی
مهریک حالی که الله تعالی به متبل و ممتعه اولد یعنی حالد و ولد ایلدی زکریا انک بشارتی قنده انک آتی صحت
و ذکر و لسانده جلالت ایدی ذکر الله و غیری پس انک ولد یحیی انک باطنی و سری صورتی اوزره دکلدی
ایده احکام جلال احکام جمال اوزره غالب اولد یعنی حالد و حصور ایدی و ذکر و خشیت اوزره مداوم ایدی
حتی یحیی انک حالی زکریا اوزره حکم ایتدی و اعداء حکم قهر و جلالت ایلد انک اوزره تحکم ایتدی یحیی اوزره
قهر و جلالت ایلد تحکم ایتدی کوری کی) (ثم انه بشیر بمقامه بسلامه علیه السلام علیه یوم ولد و یوم موت و یوم
بعث حیا) (انده فیکره زکریا بشیر ایتدی یحیی اقرانی اوزره تقدیم ایتمکله یعنی اولیت و آخریتده سلامتله
لی وصف ایتمکله و یا خود بشیر ایتدی اقران اوزره تقدیم ایتمکله و السلام علیه یوم ولد و یوم موت و یوم بعث

حیا) (قولید انک اوزره سلام ایتمکله) (خفاء بصفة الحیاة و هی اسمیه) (وفی بعض النسخ و علمه بسلامه علیه
(و کلامه صدق و هو مقطوع به) (پس الله تعالی صفت حیاتی کتوردی یعنی حقک صفت ذاتیه سی اولان
حیاتله انی وصف ایلدی و حیات یحیی انک اسمیدر یعنی یحیی اسمی حیاتدن مشتق در یا خود حیات الیه
اسمیدر و الله تعالی کندی نفسله یحیی اوزره سلام ایتدی یکن زکریا به اعلام ایلدی و حقک کلای صادقدر
پس کلام حق مقطوع به در نص حکمدر پس یحیی اوزره حقک سلامی آنک اولیتده و لادتی یومنده و آخریتده
موتی یومنده و قیامتده یعنی یومنده و یا خود طبیعت امتدن سیرت معنویه سی اولان قبلک و لادتی یومنده
و نفسک موتی یومنده و وجود حقایله تحقیق یومنده کلام حقه نابدر و کلام حقه مقطوع در و یا خود یوم ولد
علم الیه صورت علیه سنک نبوتی و تعین اول ایلد یعنی یومنده که امتداد ذاتی سی حسیله فیض اقدیدن
اسم سلام تجلیسنه مظهر اوله یوم موت تعین وجودی شدن خلاص اولد یعنی یومنده و یوم بعث حیا
قیامت کبراده که وجودنده اولان جمیع تعینات ظاهره و باطنه انک هلاکی قنده بقا بعد الفناء و وجود الهی
ذاتله موجود اولوب حیات الهیه ذاتله حیا بمعنوت اولد یعنی یومده پس حق تعالی کندی کلامنده
یحیی سلام ایلد و صفا ایتمی اهل حجابک و اهل کشفک کلیسی قنده اکل و اتمدر بسلامه ضحیری حقه عائددر
و علیه ضحیری یحیی عائددر) (وان کان قول الروح والسلام علی یوم ولدت و یوم اموت و یوم بعث حیا اکل
فی الاتحاد) (و بو کلام اعتراض مقدره جوابدر که یحیی انک اول و آخر اسلامه اختصاصی و سلام ایلد اقرانی اوزره
تقدیمی نیجه تصور اولور و حال بوک مظهر عیسویه حق تعالی عیسایانک اول و آخر اسلامه متبله اخبار ایلدی
پس شیخ رضی الله عنه دیر که واکر حکم روح الله اولان عیسایانک و السلام علی یوم ولدت و یوم اموت و یوم بعث
حیا) (قولی الاتحاده اکل ایسه عیسی روح الله و کلمه الله اوله الله تعالی مادۀ عیسویه ده تعینی حسیله
الله تعالی کندی نفسی اوزره مسلمان و واحدیت شهودندن عیسی کمال تمکین اوزره اولد بقتله دلالت ایدر
کندی نفسی جمیع عیوب و نقایصدن آنک تنزیه ایتمی و بوتنزه خضایض الهیه دندر) (فهدا اکل فی الاتحاد
والاعتقاد و ارفع للتأویلات) (پس یحیی انک سلامی اتحاد و اعتقادده اکلدر و تأویلات ایچون دخی ارفعدر
پس اتحادده اکل اولد یعنی بودر که الله تعالی مادۀ یحیاده اولان نفسی اوزره مسلم اوله یحیی انک ربی و آنک اوزره
تسلیمه و کلی اولد یعنی حیثیتله بلکه الله تعالی انک (و سلام علیه یوم ولد و یوم موت و یوم بعث حیا) قولی جمیع
وجوه الهیه به جامع اولان هویت مطلقه ذاتیه دن خطاب و تسلیم و مادۀ عیسویه ده آنک تعینی و کندی
نفسه سلامی وجوه الهیه دن بوجه خاص و سبب خاص طریقله سلامیدر پس جمیع وجوهی جامع اولان
وجه هویت مطلقه دن نزول ایدن سلام اتحادده اکلدر اول وجه جامع اولد یعنی وجوددن بوجهدن صادر
اولان سلامدن و مادۀ عیسویه وجوه الهیه دن بوجهدر وجه هویت مطلقه ده جمیع وجوه متحدده در
پس آندن نزول ایدر و لکن بوسلام و واحدیت شهودندن یحیی انک تمکینی کالنه دلالت ایتد زیرا مظهر یحیادن
نازل دکلدر و یحیی اوزره سلام اعتقادده اکل و تأویلات ایچون ارفع اولد یعنی بودر که الله تعالی انک یحیی اوزره
سلامی آنک ربی اولد یعنی حیثیتله در مادۀ یحیاده آنک تعینی حیثیتله دکلدر بلکه هویت مطلقه منی حیثیتله در
پس هویت مطلقه دن الله تعالی انک یحیی اوزره سلامی اهل حجابک اعتقادده نسبتله اتم و اکلدر مادۀ
عیسویه ده متعین اولوب حقک کندی نفسنه سلامندن و یا خود عیسایانک کندی نفسنه سلامندن زیرا
حقک سلامی ارباب نفوس و عقاید ایچون دخی اقبلدر و تأویلات کلیا بونده مرتفعه اولور و مادۀ عیسویه ده
حقک تعینی اعتبارله واقعه اولان تأویلاته نسبتله والا بونده تأویل بو قدر ارباب عقاید منک یحیی سلامی
کلام حقدردی و اعتقاد ایدر و یحیی حقدده آیت سلام آیات متشابهه دن دکلدر تا کیم تأویل محتاج اوله و اما
عیسایانک قولی پس تأویل محتاجدر که قرب نوافل لسانیه لسان حقه کندی نفسی اوزره سلام ایدر و یا خود
ان الله یخلق علی لسان عبده قرب فرائض لسانیه حق تعالی لسان عیسی ایلد کندی نفسنه عیسایانک حجابیتده
تعینی اعتبارله سلام ایدر پس بو کلام تأویل اولیجه ارباب عقایددن کسسه تصدیق ایتد که حق تعالی مادۀ
عیسویه ده کندی نفسی اوزره سلام ایلد و لکن مظهر عیسویه اولان تسلیم ارباب کشف و عرفان قنده
عیسایانک احدیت شهودنه و کمال تمکینه نسبتله اکلدر زیرا یحیی انک احدیت شهودنه تمکینک کالنه کندی

نفسه زلات بوقدر وجه هو بدن حقن اكابازل اولان تسليمن دن غیری) فان الذي انخرقت فيه العادة
 في حق عيسى اما هو النطق فتدرك عقله وتكمل في ذلك الزمان الذي انصفه الله فيه ولا يلزم للمتمكن من
 النطق على اى حاله كان الصديق اياه سبق بخلاف المشهود له كبحي فسلام الحق على يحيى من هذا الوجه ارفع
 للدلائل الواقعية في النهاية الالهية من سلام عيسى على نفسه) (زير التحقيق شول شئ كه آنده عيسى حقنه
 عادت مخرقه اولدى يعني عيساك حقنه خرق عادت واقع اولان شئ مهديا حقنه آتاك نطقه در پس
 عيساك عتلى متمكن ومتكلم اولدى شول زمانده كه الله تعالى عيساي آنده تطبيق ايتدى ونطقه متمكن اولان
 كنه به هرتنه حالت اوزره نطق واقع اولورسه صدق لازم دكادر شول شينده كه انكه نطق ايدر يعني نطق ايتكه
 قادر اولان كنه به كنه به كنه به تطبيق واقداطر بيقه نطق اولسون وكره نطقه قدرى حسيه نطق ايتدى شينده
 اكادق لازم دكادر يعني مجرد بكلام ايله نطق ايتك اول كالا من صدق مستلزم دكادر زير امكنه در
 بكلام ايله تكلم ايله كه نفس امره واقعه مطابق اوليه واما يحيى كبحي مشهود له بوكا خالفه در زير احق
 تعالى ايك حقنه (وسلام عليه يوم ولد ويوم يموت ويوم يبعث حيا) قوله شهادت ايتدى پس حقن يحيى اوزره
 سلامي بوجه اوزره يحيياه ماتيس اولان عايت الهيمه واقعه اولان التباس ايچون ارفع در عيساك
 كندى نفسى اوزره اولان سلامدن (وان كانت قرأت الاحوال تدل على قربه من الله في ذلك وصدقه ان نطق
 في معرض الدلالة على برائة امه في المهد) (واكرجه كيم قرأت احوال عيساك الله تعالى به اول نطقه قربته
 ونطقه آتاك صدق دلالت ايدورسه بفتحكم عيسى عليه السلام اى مريكم برائته دلالت معروضه مهدي
 ايجنده نطق ايتدى پس نطقه اى برائته شهادت ايدور (فهي واحد الشاهد من والاخره الخدع الياس
 فسط رط اجنيا من غير غل ولا تذكير كاديت مريم عيسى من غير غل ولا ذكر ولا جاع عرفي معتاد) (پس
 مريكم برائته شاهد بئك بريسي مهدي ايجنده عيساك نطقه در وياخود عيسا در وشاهد آخر عيسى عليه
 السلام مريكم بطنده ايكن الله تعالى بئك مريم وهزى اليك الخدع الخلة تساقط عليك رطبا جنيا) قوله
 اختيارى قنده مريكم جلع ايسى تحريره در پس آندن قمره قوطايتدى رطب جنى اولدني حاله به في آندن
 تازه وخرماد وكادى غل وتذ كيرسز ته كيم نخله ده عادته ته كيم مريم عيساي طغوردى غل وذكركسز
 ودخى معتاد اولان جاع عريسز ته كيم نساذه ايلاد اولادده عادته در) (لوقال نبي ايتى ومجزي ان نطق هذا
 الحائط فطق الحائط وقال في نطقه تكذب ما انت رسول الله لحيث الاية وثبت بها انه رسول الله ولم يفت الى
 ما نطق به الحائط) (بوكلام بوندين اول ولا يلزم للمتمكن من النطق على اى حاله كان الصديق فيايه بطق قولى
 ايچون ايشهاد وسند در برعنى ديكه اكر برني ديه كه بنم بوقه بنم آيتم ومجزيتم بوطا نطقه در پس حائط
 نطق ايتسه ونطقه كاذبسن رسول الله دكاسن ديسه البته اول نيتك ايتى صحبه اولوردى ونطق حائط ايله
 رسول الله اولدني ثابت اولوردى وحائطك سن كاذبسن رسول الله دكاسن نطقه التفات اولوزدى پس
 نطقه متمكن واقدر دن لازم كركه ناطق اولان شئ نطقه صادق اوله) (فما دخل هذا الاحتمال في كلام عيسى
 بالشاره امه اليه وهو في المهد كان سلام يحيى ارفع من هذا الوجه) (پس وقتا كيم جاهل محبوب قنده بوا احتمال
 عيساك كلامه داخل اولدنه كه اى مريكم اشارتيله آندن صادر اولدى اول مهدي ايجنده اولدني حاله
 يحيانك سلامي بوجه له ارفع اولور زير احق سلامه بوا احتمال داخل امان) (فوضع الدلالة انه عبد الله من
 اجل ما قيل فيه انه ابن الله وفرغت الدلالة بمجرد النطق فانه عبد الله عند الطائفة الاخرى القائله بالنبوة وبني
 ما زاد في حكم الاحتمال في النظر العقلي حتى ظهر في المستقبل صدقه في جميع ما خبره في المهد فتحق ما اشترنا
 اليه) (پس عيسى عليه السلام) (الى عبد الله) قوله تحقيق اول عبد الله اولدنيك دلالتى موضعي شول اجل دن
 اوزر ديكه عيساك حقنه عيسى ابن الهمدري شولدى وحال بوكه دلالت فارغه يعني تامه وصحبه اولدى
 مجرد نطق ايتكه زير عيسى عبد الله در طائفة اخرى قنده كه عيساك هرتنه قائله در يعني مصدقه در پس
 اى عبد الله ديديكى برله عبد الله اولدنيك دلالت تامه اولدى عبد الله اولدنيك احتمال قالمدى واني عبد الله
 قولدن زياده اولان نطق نظر عقلى قنده احتمال حكمنده باقى قالمدى مستقبلا آتاك دعوى زمانده نطقك
 صدق ظاهر اولجه جميع شينده كه مهدي ايجنده انكه اخبار ايلدى يعني نظر عقليتك قنده اى عبد الله قولدن

زياده اولان نطق حكم احتمالده باقى قالمدى مستقبلا آتاك بعينه وارفعه پس مبعوث اولدقه صدق ظاهر
 اولدى واحتمال من دفع اولدى پس من حقيقت اوزره فهم ايله شول شئ كه برا كا اشارت ايتدك يعني عيساك
 كندى نفسه سلاميله حقل يحيياه سلامي بينده اولان فرق دن كه كا اشارت اولدى وياخود عيسى مهدي
 ايجنده اى مريكم براهى حقنه مجرد نطق ايتكه جميع اخبار ايتدكي شينك صدقنى عين بصيرتله
 مشاهده ايدوب فهم دقيقه فهم ايله ونظر عقلى قنده حاصل اولان احتمال وجود ويره

فص حكمة مالكية في كلمة زكرياوية

(اعلم ان رحمة الله وسعت كل شئ وجودا وحكما وان وجود الغضب من رحمة الله بالغضب فسميت رحمة غضبه
 ي سميت نسبة الرحمة اليه نسبة الغضب اليه) (پس عالم اولكه تحقيق رحمت الهيمه وجودا وحكما شينك كاسنه
 واسعه اولدى يعني هر شئ كركه وجود حسيده مشيتله متصف اولسون وكره ثبوت علميه رحمت الهيمه عامه
 جميع وجودات حسيه امكانيه ونعيمات علميه ونسب عدميه به واسعه درو تحقيق غضبك وجودى دخی الله
 تعالىك غضبه اولان رحمتند در پس حقل رحمتي آتاك غضبي سابقه اولدى يعني رحمتك اكانه بتي غضبك
 اكانه بتي سابقه اولدى شول معلوم اوله كه رحمت حق ايچون ذاتيه در زير احق بالذات جواد در خزان رحمت
 وجود اولان حضرات الهيمه دن جودى وخيرى فياض در پس رحمت حق جميع اعيان وجوديه ونسب عدميه به
 واسعه در غضب دخی نسب عدميه دندره پس رحمت غضبه دخی واسعه اولدى زير غضبك وجودى دخی
 رحمت الهيمه دندرواكن غضبك حقه نسبتي رحمتك اكانه بتي متاخره در زير غضب رحمته نسبتله عارض در
 ما ايچون سيلان كبي قمانك سيلاته نسبتله ايتك جودى عارضه اولدني كبي بلكه غضب حكم عدميه در بعض
 اعيانك كماليله وجود ايتكه انا رواحا كى ظهورى مقتضيه در دنيا و آخرت پس اول شينك عدم قابليتي
 حكمي رحمتك ايتكه تمام عدم ظهورى مقتضيه در دنيا و آخرت پس اول شينك عدم قابليتي اوتري ايتكه اوزره
 رحمتك عدم فيضاني راحم طرف دن اكانه نسبتله غضب وشقاوت وشتر تسمية اولنور پس رحمتك حقه نسبتي
 غضبك اكانه بتي سابقه در پس قبلي رحمتيله اعيان اوزره فاضله اولان رحمت نور وجوده عدم قابليتي
 اولان اعيانده نسب عدميه دن غيري بر شئي ايجاد ايتدى وعدم محض حقيقي يوقدر تا كيم رحمتك اكا
 متعاقبه اوله پس حقل رحمتي اعدام نسبته به عامه اولدى پس رحمت غضب وآلامى ويمن واسعاى وقورى
 ايجاد ايلدى وبونره واسعه اولدى زير بونره شائيه وجود اوادر زير بونره شائيه ايله متصفه در پس غضب
 دخی نسبت عدميه اولدني اعتبار اوزره موحود والاموجود اولدى وجود خير محض ورحمت محضه در
 واما عدم محض اولان شر كه امر عدمى در آتاك حقيقي يوقدر تا كيم رحمتك اكا متعاقبه اوله انكچون رسول عليه
 السلام اللهم ان الخير كله بيدك والشر ليس اليك ديدى پس امر وجود محض خير اولدقه رحمت خير محضى
 شر نسبي اولان خيرى اعيانك قابليتي وعدم قابليتي حسيه ايجاد ايدورس مجرد ايجاد واطهار اعتباريله خيرك
 كاسي حقل بد ينده درو شر كه عدم محض در پس حقه ايتك نسبتي يوقدر زير احق وجود درو شر عدم محض در
 مقتضاي ظاهر اوزره خير دن مراد هدايت ورحمت اعيان اوزره فاضله اولدقه بعض اعيانك قابليتي حسيه
 رحمت وهدايتي قبول ايتكه درو بعض اعيانك عدم قابليتي حسيه عدم قبول شر در پس بوشر نسبي اعيانه
 اسناد اولنور ايتكه عدم قابليتي حسيه حقه اسناد اولنور وبالجمله امراوج وجه اوزره در بوجه وجود محض در كه
 ازلا وابد اعدى قبول ايتز وبروجه امكان محض در كه ازلا وابد ابر سب ايله وجودى قبول ايدور بوجه عدم
 محض درو عدم محض ازلا وابد اوجودى قبول ايتز پس وجود محض حقد وغير دكادر وعالمك وجودى وجود
 محض ايله عدم محض ينده در پس شول شينكه عالم انكه عدمه ناظر در عدمى قبول ايدور شول شينكه عالم
 انكه وجوده ناظر در وجودى قبول ايدور پس انكچون عالمك به ضيسى كه ظلت طبعته درو بعضي كى نور در
 نفس الهيمه در پس نوره نسبتله ظلت شر در واما وجود وجود اولدني اعتباريله خير درو شر عدم محض در
 ولما كان لكل عين وجود فطلبه من الله لذلك رحمة كل شئ فانه رحمة التي رحمت بها قبل رغبته) اى طلبه
 (في وجود عينه فاجدها) فطلبه قولنده ضمير فاعل عينه راجع درو ضمير مفعول وجوده راجع درو لذل قولى
 عت قوله متعلقه در وعت قولى ايچون تعليل درو ضمير حقه عايد درو قبل كسر بايله درو قبل رغبته قولى آتاك

خبردوره در عینه خبری شیشه را جعفر را جعفری دخی عینه را جعفر یعنی وقتا کیم هر عین ایچون وجود اولدیه کرک عین وجودی اولسون و کرک عین علی اولسون که هر شیک عین نباشه سیدر که اول عین مرتبه الوهیتده متعین اولان الهیون وجودی طلب ایدر حضرات اسمائیه دن اول عینه مخصوص اولان اسمائیک خزینه سندن زیرا الله تعالی هر عینک حتی اولان جودی دائما اکامد و معطیر و الا هر عین سبیت ایچون متصفه اولمزدی الله تعالی عینک حتی هر شیشه بوندن اوتری عامه اولدی زیرا الله تعالی شول رحمتله که هر شیشه انکدر رحمت ایتدی وجود علیه آفی ایجاد ایتکله اول شی وجود عینیه سنده اولان رغبتی و سنده اولان رغبتی و طلبی انکله قبول ایتدی پس الله تعالی اول شیک عینی ایجاد ایلدی یعنی علم الهیه رحمت ذاتیه ایلد ثابت اولان شی وجود عینیه موجود اولغه راغب اولد قدده الله تعالی شول رحمت ذاتیه ایلد که حضرت علیه ده انکله اکار رحمت ایدوب آفی ایجاد ایتکله اول شیک عینی سنده اولان رغبتی قبول ایتدی اول شیک عینی انکله ایجاد ایلدی یعنی ذات حقه استهلا کده اولان اعیان دن هر برسی حتی تعالینک رحمت ذاتیه سیله و تجلی ذاتیه سیله حضرت علیه ده متعینه اولوب ثبوت علیه ثابت و اعیانده معدومه اولغه استعدادات ذاتیه لری ایلد وجود عینی به طالبه اولد قلزده الله تعالی اول رحمت ذاتیه ایلد که آنلری کرب استهلا کدن اخراج ایدوب انکله آنلره رحمت ایتکله ایدی آنلر وجود عینی به رغبت و طلبی قبول ایدر و آنلری ایجاد ایدر) (فلذلک قلنا ان رحمة الله وسعت کل شی وجود او علما) (پس بوندن اوتری دهی اعیان علیه الهیه ده رحمت ذاتیه ایلد ثابت اولد قدده انکله الله تعالی اول رحمتله آنلری وجود عینیه ایجاد ایتدی بکندن اوتری بوندن اول برایتدله که تحقیق الله تعالی عینک حتی شیک کایسه واسعه اولدی وجود او علما یعنی شی کرک وجود عینیه موجود اولسون و کرک وجود علیه زیرا اعیان ثابت ذات حقه مستهلک و نفس رحمانیه بجمله ایکن نفس رحمانی و رحمت سبحانیه ضیق عدمیتدن خلاص اولوب حضرت علیه ده وجود دن برضرب ایلد که وجود ثبوت ایدر آنلری حتی تعالی ایجاد ایدوب تجلی وجودی قابلیت آنلره اعطا ایلدی که اول قابلیت واسعه ذاتیه وجود عینی به آنلر رغبت قبول ایدر اول رحمتله آنلری وجود عینیه ایجاد ایدر پس رحمت ذاتیه نک اول عینه اولسکی اثری وجودی قبول ایتکلیچون اولان صلاحیتده استعداد ایلد تسبیح اولنور پس الله تعالی عینه رحمت ایتدی وجوده آنک استعداددن اول فیض اقدسدن که تجلی ذاتینک عینیه استعدادی اکا اعطا ایتکله اول استعداد الله تعالی عینک علما و حکما کار حیدر زیرا وجود ده آنک وجودی یوقدر آند نصکره اعیانک طلب استعدادیه و غیبه رحمتک مؤالیه اعیانده آنلری وجود عینیه ایجاد ایلدی و بواجب حقت آنلر اوزره وجود ایتدیر) (والاسماء الالهیه من الاشياء وهی ترجع الی عین واحد فاول ما وسعت رحمة الله شیشه ذلک العین الموحدة للرحمة بالرحمة) (واسماء الهیه اشیا دندر ذات احدیه به مغایرتی حقیقیله و حال بوکه اسماء الهیه عین واحدیه را جعه در که اسم رحمانک حقیقتدیر پس اولسکی شی که رحمت الهیه اکا واسعه اولدی اول عینک شیتدیر که رحمت اسمائیه بی موجوده در رحمت ذاتیه ایلد زیرا رحمت اسمائیه اول عین علیه متحققه اولور یوقدر اوزره الموحدة قوی کسر جیم ایلد در شویه معلوم اوله که وقتا کیم شیخ رضی الله عنه اولایان ایتدیه که رحمت اشیا نک کایسه واسعه در اسماء الهیه اشیا دندر پس رحمت اسمائیه دخی واسعه در اسماء الهیه دخی مرحومه در رحمت ذاتیه ایلد زیرا اسمائیک حقایق ککه اسماء ذاتدن آنلر ایلد متعینه در هر برسی آخردن آنلر ایلد منفصل در ذاتدن غیر اشیا در پس اسمائیک اعیان عین واحدیه را جعه در که اسم رحمانک حقیقتدیر زیرا اسم رحمانک حقیقتی اولان عین واحدیه را جعه در زیرا اسم رحمانک حقیقتی اولان واحدیه جمع اعیان اسمائیه بی جامعه در پس اولسکی شیکه رحمت ذاتیه فیض اقدسدن تجلی ذاتیه اکا واسعه اولدی اول عین جامعه نک شیتدیر که اول عین رحمت انتباهیه نک حقیقتدیر که رحمت اسمائیه اول عیندن مقاضه در اول عین رحمت ذاتیه ایلد وجده و مرحومه در اسماء را جعه اولغیچون و رحمت اسمائیه بی موجوده در رحمت ذاتیه ایلد) (فاول شی وسعت الرحمة نفسانم الشیشه المنار الهیام شیشه کل موجود یوجد الی مالا تنهای دنیا و آخره عرضا و جوهر امریکا و بسیطا) پس اولسکی شی که رحمت ذاتیه اکا واسعه اولدی نفس رحمتدیر یعنی عین رحمانیه ده ظاهر اولان

رحمتدیر زیرا رحمت دخی نسبت عدمیه ده ظاهر اولان ابر عینده پس وجه اول اوزره رحمت اول عینک شیتدیه واسعه اولوب را جعه اولد قدده کندی نفسنه اول را جعه اولور زیرا نفس رحمت ظهورده اول عینه متوقعه در پس رحمت را جعه اولد قدده اول کندی نفسنه را جعه اولور آند نصکره مشار الیه اولان شیتدیر یعنی عین واحدیه نک شیتدیر که جمع اعیانک اولی و اصلیدر آند نصکره هر موجودک شیتدیر که (دنیا و آخره و عرضا و جوهر امریکا و بسیطا الی غیر النهایه) موجوده اولور یعنی اول رحمت کندی نفسنه واسعه و را جعه اولور آند نصکره جمع اعیان اسمائیه بی جامعه اولان عین واحدیه واسعه اولور که اسم رحمانک حقیقتدیر پس رحمت اول عین واحدیه واسعه اولغه جمع اعیان اسمائیه اولان اشیا به که علم ازلیده ثابت در را جعه و واسعه اولور آند نصکره اول اعیان وجود عینی طلب ایدوب هر برسی استعداد ذاتیه حسیله وجود عینیه موجوده اولد قدده نصکره هر موجودک شیتدیه واسعه اولور که موجوده در و شیشیات موجوده دن دخی ظاهر اولوب الی مالا تنهای دنیا و آخره و عرضا و جوهر امریکا و بسیطا) ظهور ایلد جک هر نه قدر موجوداتک انواعی و ارایسه کایسه واحدیه در پس رحمت غیبیه نک اعیان علیه ده و حقایق الهیه اسمائیه ده که آنلر وجود واحد حقت شتون و تعیناتدیر وجودی رحمت ذاتیه جوده در که ذاتک عینیدر و اشیا نک وجود عینیه رحمت رحمانیه الهیه اسمائیه دندر که پس علما و عینا و حکما وجود اشیا نک کایسه رحمت الهیه واسعه اولدی حتی رحمت کندی نفسنه واسعه اولدی زیرا رحمت دخی نسب عدمیه دن بر نسبتدیر و اشیا دن بر شیتدیر و لکن ان رحمة الله وسعت کل شی وجود او علما قوی اوزره وارد اولور که بوکلام عموم اوزره نیجه صحیح اولور و حال بوکه نیجه اشیا مضبوطه مشاهده اولنور و اشیا نک کایسی مرحومه اولد قدده آنلر دن برسی مضبوط اولمق لازم کاوره پس شیخ رضی الله عنه بواجب ایدوب ذکره) (ولا یعتبر فیها اونی سعة الرحمة) (ای فی الاشياء الموحدة) (حصول غرض ولا ملائمة طبع) و اشیا موجوده ده و یا خود رحمتک سنده بر عرضا و حصولی دخی طبعه ملائمتی معتبرد که بر عین رحمتک جمع اشیا به شمولده و تعلقلده اشیا ده عرضا و حصولی و طبعه ملائمتی اولان شیک و حصولی شرط دکادر تا کیم بر شیک غرضه مخالف و طبعه غیر ملائمتی اولان شیک اکا اوزره اولد قدده اکا رحمتک عدم شمولی لازم که) (بل الملائمة و غیر الملائمة کله وسعة الرحمة الالهیه وجودا) (بلکه ملائمتیه غیر ملائمتیه کایسه رحمت الهیه وجود واسعه در یعنی ملائمتیه و غیر ملائمتیه و قائل و غیر قائل اولان جمع اشیا به ایجادده رحمت الهیه رحمانیه نک شمولی علی السویه در (ماتری فی خلق الرحمن من تفاوت) و لکن هر عینک استعدادی حسیله رحمت رحمانیه بی ایجاد ایدر عدم ملائمت ایجادده قبح و بر مزی و ملائمت دخی ایجادده شرط دکادر و الا اشیا غیر ملائمتیه وجوده داخل اولمزدی و اسماء الهیه دن بعض اسماء دخی اعیانده متحققه اولمزدی و عالمده آنلر آنلری ظاهر اولمزدی و جمع اعیان رحمت رحمانیه عامه ایلد مرحومه اولمقدن لازم کلز که جمع اعیان رحمت رحمانیه خاصه ایلد مرحومه اوله رحمت رحمانیه خاصه کمال استعداد و قابلیتیه هر هونه در رحمت رحمانیه عامه محل حسیله ایجاد ایدر) (بل الملائمة) قوی من فروع اولوب مبتدادر و وسعت جمله سی خبردیر) (وقد ذکرنا فی القرحات الکبیه ان الاثر لا یكون الا للمعدوم لا للموجود وان کان له وجود فیکون المعدوم) (و تحقیق نتوحات مکیه ده بر ذکرایتدله که تحقیق اثر واقع اولان المعدوم ایچون موجود ایچون واقع اولمزدی یعنی اثر اعیان نباشه معدومه ایچون نباشد که وجود حقه مؤثره در و اثر حق ایچون دکادر حتی اوزره لازم اولان اثبوتی افاضه وجود در اعیان حسیله بذیل اعیان دکادر و اگر چه کیم اثر موجود ایچون نباشد پس معدوم حکمی حسیله نباشد یعنی معدوم موجود اوزره حکم ایتکله نباشد زیرا معدوم عدمیتله موجود اوزره حکم ایدر که اکا اعطاء وجود ایلد پس موجود دخی معدومدن متأثر اولوب اکا اعطاء وجود ایتکله توجیه ایدر پس اثر اول معدوم ایچون موجوده ظاهر اولور آند نصکره معدوم حکمی و تقاضای حسیله موجود ایچون ثابت اولور یعنی علم الهیه ثابت اولان اعیان که انفسده معدومه در تجلی وجودی ایلد آنلر اوزره منبسطه اولان وجود واحد حقه مؤثره در خصوصیات ذاتیه لری حسیله انی تعین و تقید و تکلیف و تسجیه ایتکله حتی اسماء الهیه و نسب ربانیه آنلر حسیله ظاهر اولور و نسب الهیه نسب اولد بی حسیله معدومه الا عیاندر آنلر تحقیق یوقدر زیرا آنلر حقیقتی تعقل اولنور الامرین بیننده که وجود و عدمدر

ووجود بوند طرفینک بریدر واول حقدر وایشانک وجودنده اشیا دن غیر مؤثره یوقدر پس آثارک
 کلیدی اگر اسماء الهیه دن ایسماء انساب عدمیه دروا کما ایله متعینه اولان ذاتن ایسمه پس وجودند
 بمعدومه الاعیان اولان نسب اعتباریه ونسب حکمتک تعیناتی و تعینات مخصوصه نک اقتضای اعتباریه
 را آثار وجود حقه اعیان ثابته دن ایسمه پس اثر معدوم العین اولان شیء ایچوند واکوانده دخی بویه در
 زیر اثر که بر موجوددن ظاهر اولور پس اول شیک وجودنه نسبت اولنزا آنک وجودی اولدیغی حیثیتله
 بلکه آنک عین عدمیه منه نسبت اولور ویا خود اول نسبت عدمیه ایله متعین اولان آنک وجودنه نسبت
 اولور (وهو علم غیر بومسئله نادره ولا یعلم بحقیقته) (وفی نسخه بحقیقته) (الا اصحاب الاوهام)
 ای التجاوزون عن عالم الحس) (فذلك بالذوق عندهم) (شیخ رضی الله تعالی عنه یسور لکه یو علم غیر یسور
 غایت غرایبه ومسئله نادره در غایت ندرتده وآنک حقیقتی فهم ایتمز اصحاب اوها مدن غیر که عالم حسدن
 متجاوز لدر یعنی معدومک موجودده تأثیری مسئله سنک حقیقتی فهم ایتمز اصحاب اوها مدن غیر که
 کندی وهرلندن بعض امور یوهم ایدر لکه آنلرک وجودی یوقدر وآنلرک نفومی اول امور دن متعلقه
 و متاثره اولور اشغال عظیم وتأثیر قوی ایله پس یو علم آنلرک قمتده ذوق ایله حاصل اولور یعنی تأثیرک منتهیه
 نظر ایدر لکه آنک منشی امور وهمیه دره پس ذوق ایله انلره علم حاصل اولور که آنلرده مؤثره اولان امور متوهمه
 ومعدومه در) (واما من لا یؤثر فی الوهم فهو بید عن هذه المسئلة) (واما شول کسکه که وهم انده مؤثر اولیه
 وذوق ایله عالم اولیه که امر عدی اولان وهم صاحبک وجودنده نیجه تأثیر ایدر پس اول کسکه بومسئله نک
 تحقیقندن بعیددر یعنی وهم دن متأثر اولان کسکه به اعیان معدومه امر وجودده مؤثره وحا که در دیرسه ل
 پس ذوقا می وهمک کندی وجودنده تأثیرندن فهم ایدر وافتال ایدر که امر معدوم موجودده نه کیفیتله
 تأثیر ایدر ووهم دن متأثر اولیان کسکه پس فهم ایله مزیرا وهمک تأثیرینی کندی بقصد مشاهده ایتدی
 پس بومسئله دن آنک حظی یوقدر و بونده بوجه دخی بودر که امر عدی اولان وهم اصحاب اوها مدن قوت
 خیالیله زنده ظاهر اولوب قوت خیالیله معرفه اولان اشیا وهمیه بی ایجاد ایدر پس امر عدی اولان
 وهم موجود اولان اصحاب اوها مدن تأثیر ایدر قوت خیالیله زنده معدومه اولان اشیا وهمیه بی ایجاد
 ایدر پس اول کسکه عارفدر که امور عدمیه اولان اعیان حق موجودده تأثیر ایدر بک آنک حضرت
 علیه سنده معدومه اولان صور علیه بی ایجاد ایدر و شول کسکه که وهم انده مؤثر اولیه یعنی وهم آنک قوت
 خیالیله سنده صور خیالیله بی ایجاد ایتیه پس اول کسکه بومسئله نک فهمندن بعیددر قال الشیخ رضی الله عنه
 فی الحکمة الحقیقه بالوهم یخلق کل انسان فی قوة خیاله مالا وجود له الا فیها) (شعر فرجه الله فی الاکوان ساریه
 فی الذوات و فی الاعیان جاریه مکانة الرحمة المثلی اذا علمت من الشهود مع الافکار عالیه) پس الله تعالی سنک
 رحمتی که مرتبه احدیتده هویت حقیق عقیقه ومرتبه واحدیتده آنک غیریدر اکوانده ساریه در اکوانک
 صورنده نفس رحمتی تجلی ایدر آنلری ایجاد ایتیکله علی السویه در مظاهر اکوان کریمه اولور وکرک
 غیر ملائمه ودخی ذوات غیبیه و اعیان علیه ده جاریه در نفس رحمتی ذاتیه ذوات و اعیان علیه معدومه بی
 حضرت علیه ده ایجاد ایتیکله پس رحمت رحمتیه جمیع اعیان اکوانده ساریه در هویت حق احدیتده رحمتک
 عقیقه در پس صور خلقیه و اشیا علیه ایجاد اولند قدن هویت الهیه انلرده مختلفیه اولور و مکانت مرتبه علیه
 ومنزله رفیعیه در و مثلی فضلی در فضلک تأثیریدر افضل معانیه در قال تعالی (وبذهب بطریقکم المثلی) یعنی
 رحمت مثلینک مرتبه علیه می فتنکم شهود طریقله معلومه اولسه افکار اوزره عالیه در یعنی طریق ذکر ایله
 معلومه اولندن عالیه در فکراتی ادراک ایده مز مع علی معانیه در) (فکل من ذکره الرحمة فقد سعد وما تم
 الا من ذکره الرحمة و ذکر الرحمة الاشیا عین ایجادها یاها فکل موجود می حوم) پس هر بر کسکه بی که رحمت
 ذا کره اولدی پس تحقیق اول کسکه معید اولدی سعادت وجود ایله و حال بوکه وجودده یوقدر رحمت ذکر
 ایتدی من دن غیر یعنی وجودده بر کسکه یوقدر که رحمت انی ذکر ایتمش اوله ورحمتک اشیا بی ذکر
 اشیا بی ایجاد ایتدی بکنک عقیقه پس هر موجود می حومدر رحمت وجود ایله (فکل موجود می حوم) قولی
 اوزره نبداد اصحاب بلا ایله و آخرتده اولان عذاب ایله وارد اولان اعتراضک دفعندن اوزری شیخ رضی الله عنه

ایندی) (ولا تحجب یا ولی عن ارادته ما قلناه بما تراه من اصحاب البلاء وما یؤمن به من الامم الاخرة التي لا تموت
 عن قامت به) (ای بنم دوستم بزم ذکر ایتدی بکنم شیک ادرا کندن محجوب اولمه دنیاده اصحاب بلادن مشاهده
 ایتدی بکنک الامم ایله ودخی آلام آخرتدن شول شیکله محجوب اولمه که اکامؤمن سن اوله آلام آخره که ناقصه
 قلنزا شول کسکه دن که انکله قائمه اوله یعنی اهل ناره مخصوصه اولان آلام آخره ایله سن محجوب اولمه که حالا
 نشأت دنیویه ده سن آنلره مؤمن سن و دیمه که رحمت نه کیفیتله عامه اولق تصور اولور و حال بوکه دنیاده
 اهل بلا و آخرتده اهل عذاب رحمت ایچنده در) (واعلم اولان الرحمة انما هی فی الایجاد عامه فبالرحمة بالالام
 اوجد الالام ثم ان الرحمة لها الاثر بوجهین اثر بالذات وهو ایجادها کل عین موجوده ولا تنظر الی غرض
 ولا الی عدم غرض ولا الی ملایم فانها ناظره فی عین کل موجود قبل فعل ماضی (وجوده بل تنظر فی عین ثبوتیه)
 سن اولعالم اول که تحقیق رحمت ایجادده عامه در یعنی رحمتک عومی اعیان غیبیه و اعیان کسکه ونبه نک
 ایجادنده در ووجه اعیانندن برسی المدر پس حقیق آلام رحمتندن آلامی ایجاد ایتدی انلرک صکره عالم اوله که
 تحقیق رحمت ایچون اثر ایکی وجهله در بوجه بالذات اثر ایتیکدر ورحمتک بالذات اثری رحمتک هریعین
 موجوده بی ایجاد ایدر ورحمت ایجادده غرضه نظرا بزم دخی غیر ملائمه نظرا بزم زبر رحمت هر موجودک عینیه
 ناظره در که اول موجود وجودی حقدن قبول ایتدی بلکه رحمت هر موجوده نظر ایدر اول موجودک عینی
 ثبوتیه اوج موضعه مذکر صبری موجوده عانده در ویا خود عینیه را جعدرنی اعتباریه) (ولهذا رأیت
 الحق المخلوق فی الاعتقادات عینا ثابتة فی العیون الثابتة فرسمه بنفسه بالایجاد ولذا قلنا ان الحق المخلوق
 فی الاعتقادات اول شیء می حوم بعد رحمتها بنفسها فی تعلقها بالایجاد المرحومین) (یعنی رحمت علم الهیه ثابت
 اولان عینیه نظر ایدر بایجاد ایتدی بکنندن اوزری اعتقاد انده مخلوق اولان حق معتقدینک عیون ثابته زنده
 عین ثابته کوردی یعنی رحمت معتقدینک علم الهیه اعیان ثابته لری قوتده اولان اعتقاد انده مخلوق
 و موجود اولان حق عین ثابته کوردی زبر احق معتقد اعیان معتقدینک احوالندن بر حالدر پس رحمت حق
 مخلوقه رحمت ایتدی اعیانک ایجادنه تعلقده کندی نفسنه رحمت ایتیکله یعنی رحمت اعیان معتقدینک
 ایجادنه تعلق ایتیکله کندی نفسنه رحمتی سبیلله حق مخلوقه رحمت ایتدی ورحمت اعتقاد انده مخلوق اولان
 حق رحمتک می حومینک ایجادنه تعلقده کندی نفسنه رحمتنصکره می حوم اولان شیک اولیدر زبر رحمتک
 اعیان ثابته ایجادنده تعلق اعتقاد انده اولان حق مخلوقه تعلقک عقیقه در) (واها اثر آخر بالحوال فیسأل
 المحجوبون الحق ان یرحمهم فی اعتقادهم وادل انکشف بسألون رحمة الله ان تقوم بهم فیه ألونها باسم الله
 فیه قولون بالله ارحمنا ولا یرحمهم الا قیام الرحمة بهم) (ورحمت ایچون اثر آخر حاصلدر سوال سبیلله یعنی سواله
 مرتبدر پس محجوب را اعتقاد انلرده اولان حقدن سوال ایدر لکه انلره رحمت ایدر واهل کشف پس الله تعالی سنک
 رحمتی سوال ایدر لکه انلرایله قائمه اوله پس انلر رحمتی الله اسمیه سوال ایدر پس (یا الله ارحمنا) ذکر
 وانلره رحمت ایتمز رحمتک انلرایله قیامتدن غیر زبر رحمت انلرایله قائمه در (فلما حکمکم) پس محل ایچون حکم
 ثابته در زبر اهر صفت که بر محل ایله قائمه اوله اول محل آنک حکم منده واقع اولور) (لان حکمک انما هو فی الحقیقة
 المعنی القائم بالمحل) (زبر احکم حقیقه در بر محل ایله قائم اولان معنی ایچون ثابته در اول محل اوزره مثلاً روح
 کبی که محل اولان بدن ایله قائمدر و بدن اوزره حاکمدر و بدنه قیامی حالنده و بدندن مغایر قند نصکره انده
 حکم ایتمز الامکر روح کامل اوله واولدخی حکم اول کبی انده صورت محسوسه ده ظاهر اولوب حکم ایتمز
 (فهو اراحم علی الحقیقة) پس محل ایله قائم اولان معنی حقیقت اوزره را جعدر زبر اول ذاتکه رحمت انکله قائمه
 اولدی را حیم ایله تسمیه اولنزا الاشول رحمتله که انکله قائم اولان معنادر پس حقیقه در حاکم اولان معنای
 رحمتدر (فلا یرحم الله عباده المعنی بهم الا بالرحمة فاذا قامت الرحمة بهم وجدوا حکمها واذوا) (وبعض نسخه ده
 فاذا قامت بهم الرحمة واقع اولدی پس الله تعالی معنی بهم اولان عبادنه که ذکر اولن ان اهل کشفدر
 رحمت ایتمز الارحمتله یعنی رحمتک آنلرایله قیامیه پس فتنکم رحمت انلرایله قائمه اولسه رحمتک حکمتی
 کندی نه لرنده انلر ذوقا مشاهده ایدر زبر رحمت انلرک وجودنده ثابته ورا سخته در و انلر روح ایچون قالب
 کبیدر رحمت انلرایله قائمه اولدیغی حالده انلر دخی رحمتله قائمدر پس انلر کندی وجودلرنده ذوقا مشاهده

ایدر (که حاکم اولان رحمتدر) (فن ذکر نه الرحمة فدر حرم) (صیغه مجبیه اول ارزده پس شول کسینه بی که رحمت
رحیمیه ذکر ایلدی آنکله قائمه اولغله پس تحقیق اول کسینه رحمت اولندی و رحمت آنکله قائمه و صیغه معلوم
ارزده دخی جانرذری یعنی شول کسینه بی که رحمت ذکر ایلدی تحقیق اول کسینه غیر رحمت ایدرانی ارشاد واکمال
ایتمکله) (و اسم الفاعل هو الرحیم والراحم) (و رحمتدن اسم فاعل و رحیمدرو و راحمدری یعنی و احکم اولان رحمتدر
و رحمتدن اسم فاعل رحیم و راحم و رحیمدرو و راحم شول کسینه در که رحمت آنکله قائمه اولدی) (والحکم
لا یتصف بالحق لانه امر بوجه المعانی لذواتها) (و رحمتک حکمی که آنکله قائمه اولان اتردر خلق ابله متصف
ولم یزیه فی شلوق دکادر زیرا اول حکم بر امر در که معانی کندی ذواتی ایچون انی ایجاب ایدر یعنی اول حکم
مخلوق قله متصف اولمز زیرا خارجده انک عینی یوقدر تا کیم مخلوق قله موصوف اوله بلکه امر معنویدر معانی
معقوله کلیه نک ذواتی انی مستلزمه در حیات و علم کبی که انلر باطنه اولدیغی حالده بحسب الحکم وجود عینیدن
زانلر دکادر دقال الشیخ رضی الله عنه فی الحکمة الالهیه اعلم ان الامور السکویه وان لم یکن اهلها وجود فی عینها
فهی معقولة معلومة بلا شک فی الزمن فهی باطنه لا تزال عن الوجود العینی و اهلها الحکم والاثر فی کل ماله
وجود عینی بل هو عینها لا غیرها یعنی اعیان الموجودات العینیة ولم تنزل عن کونها معقولة فی نفسها فهی
الظاهرة من حیث اعیان الموجودات کما هی الباطنة من حیث معقولیتها فاقصد کل موجود عینی بهذه
الامور السکویه الی لا یکن رفعها عن العقل ولا یکن وجودها فی العین وجود انزل به عن ان تكون معقولة
(فالاحوال لاموجودة ولا معدومة ای لا عین اهلها فی الوجود لانها نسبة ولا معدومة فی الحکم لان الذی
قام به العلم یسمى عالما وهو الحال فعلم ذات موصوفة بالعلم ما هو عین الذات ولا عین العلم وما تم العلم ذات قام
بها هذا العلم وکونه عالما حال لهذه الذات بانصافها بهذا المعنی) (پس احوال موجوده دکادر و دخی معدومه
دکادر یعنی احوال ایچون وجودده عین ظاهره دکادر زیرا احوال نسبتدر و نسبت امر عیدمیدر وجود
خارجیده انک وجودی یوقدر و دخی احوال حکمده معدومه دکادر زیرا شول کسینه که علم آنکله قائم اولدی
علم ابله نسیمه اولنور و انک عالم اولمسی حالد پس عالم بر ذاتدر که علمله موصوفه در اول عالم ذاتک عینی دکادر
و دخی علمک عینی دکادر و حال بوکه واقعه یوقدر علمدن و ذاتدن غیر کی که علم آنکله قائم اولدی و عالمک عالم اولمسی
بو ذات ایچون حالد بو معنی ابله یعنی معنای عالمیته ذاتک انصافی سبیلله) (خبر شد نسبة العلم الیه فهو
المسمى عالما) (پس عالم اولان کسینه به علم حادثه اولدی عالمیته فوسطیله پس علم ابله متصف اولان کسینه
عالم ابله مساعد) (والرحمة علی الحقيقة نسبة من الراحم وهی النسبة الموجبة الحکم فهی الرحمة) (و علی
الحقیقه رحمت راحم طرفندن بر نسبتدر و رحمت ذات راحم اوزره که رحمتله موصوفه در حکمی موجب
اولان نسبتدر پس اول رحمتدر) (والذی اوجدها فی المرحوم ما اوجدها لیرحمه بها وانما اوجدها لیرحم بها
من قامت به) (و شول موجد که رحمتی مرحومه ایجاد ایلدی اول رحمتی ایجاد ایتدی تا کیم مرحومه آنکله
رحمت ایلله بلکه انی ایجاد ایلدی تا کیم آنکله رحمت ایلله شول کسینه به که آنکله رحمت قائمه اولدی یعنی
موجد رحمت مرحومه رحمتی ایجاد ایتدی تا کیم اول رحمت ایلله و اول مرحوم آنکله مرحوم اوله بلکه
رحمتی ایجاد ایلدی تا کیم کندیسی راحم اوله شول کسینه به که رحمت آنکله قائمه اولدی زیرا مرحوم موجود
اولدیغی اعتبار ابله رحمت رحمانیه ایلله مرحوم اولدی و کالایق اولان کاله وصولی قنده رحمت رحیمیه ابله
مرحوم اولدی پس رحمتک انده ایجاد یی و بوصفتک اکا عطا سبی وجوددن و کاله وصوله نصکره اولمز الا تا کیم
عیدری صفتله موصوف اوله و مرحوم اولد قد نصکره راحم اوله و یونک سبی یودر که صفات فعلیه بختکم
بر کسینه ده ظاهره و اوسه فعلک اندن ظهورن اقتضا ایدر مثلا حق تعالی بختکم بر عیدنه صفت قدرتی عطا
ایله و آنکله اکاتجلی ایلله خوارق عادات و کشف و کرامات اندن صادره اولور و رحمت میدا بجه صفات
فعلیه در زیرا جمیع صفات فعلیه نک اعیانی رحمتله موجوده اولور) (وهو سبحانه لیس بمحل للحوادث فلیس
بمحل لایجاد الرحمة فیه) (و حق سبحانه و تعالی حوادث ایچون محل دکادر تا کیم حوادث حقه محدثه اوله
پس حق کندی نفسنده رحمتک ایجاد یی ایچون محل دکادر تا کیم رحمت کندی نفسنده موجوده اوله و انک
غیری اوله) (وهو الراحم ولا یکن الراحم راحما الا بقیام الرحمة به فثبت انه عین الرحمة) (و حق تعالی جمیع اسمها

و صفات واعیان و مکتوباتی و وجود در و اول را حرم اول را از رحمت انکه قیامی سببیه پس ثابت اولدی که
حق رحمت عینیدر یعنی رحمت ذات حقیقت عینیدر ذات اوزره زائده د کادر و رحمت ذاتیه ایله حق رحمت
صفاتیه به رحمت ایتدی وانی ایجاد ایتدی و دخی رحمتله شول عینیه رحمت ایتدی که رحمت انکه قائمه در
ناکیم اول عین اشیا نکه کایسته رحمت ایلیه) (و من لایذی هذا الامر ولا کان له فیه قدم ما ابرأ ان یقول
انه عین الرحمة او عین الصفة) (و شول کسینه که بواسطی ذوق ایتدی یعنی رحمت انکه قائمه اولدی یعنی ذوق ایلدی
و دخی بواسطی دانچون قدم ثابت اولدی اول کسینه حق رحمت عینیدر و یا خود صفت عینیدر دیکه جرات
ایتدی و اول کسینه اشعیردر) (فقال ما هو عین الصفة ولا غیرها صفات الحق عنده لا هی و هو لا هی غیره لانه
لا یقدر علی نفیها و لا یقدر ان یمجدها ما عینیه فعدل الی هذه العبارة و هی عبارة حسنة و غیرها الحق بالامر منها
وارفع للشکال و هو الحق بنی اعیان الصفات وجودا قائما بذات الموصوف و انما هی نسبت و اضافات بین
الموصوف بها و بین اعیانها العقولیه) (پس بواسطی ذوق ایتدی یعنی رحمت ایتدی حق نه صفت عینیدر و انکه غیریدر
پس صفات حق اشعری قننده لا هی و هو لا هی غیره در یعنی نه صفت حقیق هو یتیدر و نه صفت حقیق
غیریدر دیکه زیرا اشعری صفات نفعیه قادر د کادر ناکیم صفاتی ذات حقیقت نفی اید و صفات حقیق غیریدر
دیه زیرا انک قننده صفات موجوده در پس وجود غیر لازم کاور دخی صفاتی حقیق عین ایتدی که یعنی ذات
صفات عینیدر دیکه قادر د کادر زیرا ذاتله صفت یتیدر اطلاق و تقیید دهم مغایرت ثابته در پس اشعری
بوعبارته که لا هی و هو لا هی غیره عبارتیدر عدول ایتدی و بوعبارت عبارت احسنه در و بوعبارت غیر پس
اندن امره اقدر و لشکال ایچون دخی ارفعدر زیرا ذات صفات غیر اولد قده ذات نفسنده ناقصه اولوب
صفات بر صفاتله نفس مستهلکه اولی لازم کاور و غیر اولدی یعنی اعتبار اولد قده ذات صفات عین اولوب ذات
صفات ایله مقیده اواق لازم کاور و اما اگر اشعری بواسطی ذوق ایتدی هر نیجه کیم حکم ایدر سه حکمنده نقص
لازم کلزدی عارفک مشهدی کبی و اشکال ایچون ارفع اولان غیر اعیان صفات ذات موصوف ایله قائم وجود
اولد بنی حالده انک نقیبه اولان قولدر یعنی اعیان صفات ذات حقیقه قائمه اولوب ذات اوزره وجود زائده ایله
زائد اولوب موجوده د کادر بلکه اندر نسب و اضافاتدر که ذات حقیقه لا حق اولور انک ایله موصوف اولان ذات
یتیدر و انک اعیان معقوله سی یتیدر زیرا هر صفت عین خاصه سی و حقیقت معینیه سی واردر که انکه غیردن
متیزدر و بوقول معتزله نکه و کادر حکایت قولدر که عارف محقیق قولنه موافقدر و لکن بوقول اندرن ذوق
اوزره صادر اولدی و اما عارف محقیق پس بواسطی ذوق اولد قده و رحمت انکه قائمه اولدی یعنی مشاهده ایتدی که
بوقوله جرات ایتدی زیرا اول مرتبه نکه حکمی و انک ذوقی انی اعطا ایدر زیرا (و رحمتی وسعت کل شی) رحمت انک
جمع وجودی اخطه ایدوب قوای ظاهره و باطنیه سه واسعه اولد قده انکه قائمه در پس اول اسان حقیقه تکام
ایدر و یا خود حق انک اسانیه تکام ایدر) (و ان کانت الرحمة جامعة فانها بالهبة الی کل اسم الهی مختلفة
ظاهره ابسأل) علی صیغه المجهول (سبحانه ان یرحم) علی صیغه المعلوم) (بکل اسم الهی فرجه الله و السجادة
هی الی وسعت کل شی ثم لها شعب كثيرة تتعدد بعدد الاسماء الالهية فانهم بالنسبة الی ذلك الاسم الخاص
الالهی فی ذل السائل یارب ارحم و غیر ذلک من الاسماء حی المستقم به ان یقول یا مستقم ارحم) (و اگر چه کیم
رحمت مرتبه جامعه در الوهیت اعتبار ایله زیرا اثر این رحمت اولان اسم الله مجتمع در و اول مرتبه جمع اسماء
الهییه فی جامعه در پس رحمت هر اسم الهیه به نسبتله مختلفه در زیرا هر اسم گندی عینی و حقیقیه اسم
آخردن متیزدروا کما خالفدر پس هر اسم الهی بر نوع رحمتک بخیریه سیدر انک مظهری اولوب اندن مستند
اولان کسینه به کندی حقیقه اعطا ایتدی بکی رحمتله رحمت ایدر پس اسماء مختلفه اعتبار ایله واقعه اولان
رحمتک اختلافاتدن اوزری حق سبحانه و تعالی سؤال اولور که رحمت ایلیه هر اسم الهیه که سائل اول اسم الله
سؤال ایدر پس الله اول سائل رحمت ایدر (فرجه الله فرجه الله معنایه در نه کیم دعاده فرجه الله موضعنده
فرجه الله دیر) (و رحمتی وسعت کل شی قولنده تکامدن کایه اولنان ضمیر و دخی (و شوا وسعت کل شی رحمة
وعا) قولنده خطایدن کایه اولنان ضمیر شول رحمت الهیه در که شیدن کایسته واسعه در یعنی متکام ایله
مخاطبیدن کایه اولان ضمیره مضافه و مستنده اولان رحمت شول رحمت الهیه در که جمیع اشیا ثبوتیه

وجودیه و واسعه درو چنانکه در کتب کاتبه در مراد بالکثر (و بنا وسعت کل شیء راجع و علما) قولند و واقع اولان
 تاه خطاب اوله زیرا بوقوله تاه خطاب عین رخت قلمشدر خطاب اولان بجای عین رخت است که بپورجت
 امتنانه در عمل مقابله سنده دکلدر و پورجت عموما اشیاء علیه و وجودیه به متناوله در اندنصکره پورجت
 ایچون شعب کثیره حاصله در که اسماء الهیه تعدیه متعدده اولور پس ساقط (یا رب ارحم) قولنده اولان
 اسم خاصه نسبتله رخت عامه اولمز بلکه رخت خاصه اولور آنک مخزنی اولان اسم خاص حسیه و دخی یا رب
 ارحمن غیر اسمادن هر بر اسماءه ساقط قولنده (یا غفر و ارحم) قوی کبی که رخت خاصه اولان مغفری مراد
 ایدر رختی اسمادن منقسم اسماءه ساقط ایچون یا منقسم ارحمی دیکلک وارد رختکم خصم ظالمین انتقام
 رختی مراد ایتسه (و ذلک لان هذه الاسماء تدل على ذات مسجاة وتدل بحفايتها على معان مختلفة فهو
 يدعو بها الى الرحمة من حيث دلالتها على الذات المسجاة بذلك الاسم) (واسماء الهیه دن هر بر اسم ایلد سائل دعا
 ایتد که رخت عامه اولمز بختک سیاتی بود وزیر تحقیق بواسماء الهیه ذات مسجاة دلالت ایدر و حقایقه اسماء
 مه افی مختلفه به دلالت ایدر خالصت و رازیت کبی پس رختک طلبی حقیقه اسماء ایلد داعی اولان دعا ایدر اسماءک
 ذاته دلالتی حقیقه که ذات ذلک الاسم ایلد مسجیه در یعنی اسماءک ذاته دلالتی حقیقه داعی هر بر اسم ایلد
 دعا ایدر که ذات انکه مسجیه در اول اسم مختصه اولان رختک وصولی حقیقه (لا غیر) (یعنی اول اسمک ذاته
 دلالتدن غیر دلالت اخری حقیقه دعا ایچون و دلالت اخری اسمک بومعناى خاصه دلالتد که اسم اول
 معنی ایلد اسم آخر دن منفصل اولور) (لا بما يعطيه مدلول ذلك الاسم الذي يتصل به عن غيره و يتميز فانه لا يميز
 عن غيره وهو عند دليل الذات) (بوقول لا غير قولی ايضا ایدر یعنی اسماءک ذات مسجیه به دلالتی حقیقه
 داعی دعا ایدر اول اسمک مدلولی اعطا ایتدی کبی شیء حقیقه دعا ایچون اولمز ایلد مدلول که اسم انکه اسم آخر دن
 منفصل اولور و اندن مقیم اولور زیرا اول اسم انک غیر اولان اسم آخر دن مقیم اولمز آنک قسده ذاتک دلیلی اولد یعنی
 جالده یعنی اسم اول غیر دن مقیم اولمز آنک ذاته دلالتی حالده یعنی بر اسم ایچون ابکی مدلول وارد بر یعنی
 اسمک حقیقه که انکه اسم آخر دن مقیم اولور و برسی فاند بر پس هر بر اسم ذاته دلالت ایتدی کبی حقیقه اسم
 آخر دن مقیم اولمز زیرا ذاتک جمیع اسماءه نسبتی علی السویه در پس داعینک بر اسم خاص ایلد حقیقه سؤالی
 اول اسمک مدلولی که انک خصوصیت معینه سیدر اعطا ایتدی کبی شیء دکلدر یعنی انی سؤال ایچون ذاته دلالتی
 حقیقه سؤال ایدر زیرا هر بر اسم ذاته دلالتی حقیقه اسم آخر دن مقیم دکلدر پس داعی ذاتنک طلب ایدر
 جمیع اسماءک مدلولاتی انده متعده اولد یعنی حقیقه و انک توجه نظری ذاته در و اگرچه کیم ذاتنک مطلوب
 و سؤال اولان شیء ذاتنک صادر اولمز الا اسمادن بر اسم خاصک خصوصیت حقیقه وجه مذکور اولور
 (وهو عند دليل الذات) جمله می لا یقیر قولنده مستترا اولان ضمیر دن حال واقع اولور یعنی بر اسم ذاته دلالت
 ایتدی کبی جالده غیر دن مقیم اولمز وهو عند ضمیری اسماءه عاندر) (وانما يتميز بنفسه عن غيره لذاته) (بلکه
 هر اسم کندی مقیم غیر دن مقیم اولور ذاتی یعنی حقیقی اقتضا انکه اسماءه) (والا لمعظم علیه بای لفظ کان
 حقیقه مقیم بذاتها عن غيرها) (زیرا هر بر اسم اولور اصطلاح اولور و رختی لفظ ایلد اولور سه که اول ذاته
 غیر دن مقیم اولان بر حقیقه در یعنی هر بر اسم الهی هر رختی لفظ ایلد اولور سه حقیقه مقیم در طاقه قسده
 رختن و منتقم کبی که رخت عین رختک منقسمدن مقیم در و منتقم انتقام ایلد و جانندن مقیم در ذات الهیه به
 دلالتد بینماده مقیم بودر) (وان کان الکمل قد سبق ليدل على عين واحدة مسجاة فلا خلاف في انه لكل اسم
 حکم ليس للآخر) (و اگرچه کیم اسماءک کایسی وضع اولندی که مسجیه اولان حقیقت واحد به دلالت ایلد
 زیرا مقیم وصف سؤالی اعتبار ایلد حاصلدر پس خلاف بودر و بوشانده هر بر اسم ایچون حکم خاص وارد که
 اول حکم اسم آخر ایچون حاصل دکلدر یعنی اگرچه کیم جمیع اسماء عین واحد به دلالت ایدر که جمیع اسماء ایلد
 مسجیه در و لیکن اسماء حقایقه واحد و احکام ایلد مقیم در (فذلک ايضا یعنی ان یعتبر کما تعتبر دلالتها على الذات المسجاة)
 (پس حکم نه سبق ایتدی کبی اعتبار اولنق لا بددر یعنی سائل انی اعتبار ایلد ته کیم جمیع اسماء ایلد
 مسجیه اولان ذاته اسماءک دلالتی اعتبار اولور زیرا سائل ایچون بر مطلوبدن لا بددر که ذاتنک انی بر اسماءه
 طلب ایلد که اول اسمک خصوصیت ایلد ذات انی اعطا ایلد مثلا برض رختکم بالله و ارحمن ایلد دعا ایتسه

الاسته کالابددر که شفای اعتبار ایلد که حق بدشای اوزره انی قضا ایلد) (ولهذا قال ابو القاسم بن قسی
 فی الاسماء الالهیه ان کل اسم على انفرادة مسمى بجميع الاسماء الالهیه کما هو اذا قدمته فی اللز کرنته بجمیع
 الاسماء و ذلک لدلالتها على عين واحدة وان تكثر الاسماء عليها اختلفت حفايتها و ای حقایق ثلث الاسماء)
 و جمیع اسماء ذات واحد دلالت ایتد یکدن اوتری ابو القاسم بن قسی اسماء الهیه حقیقه جامع فعلین ایلد مسجی
 اولان کاتبه ایتدی تحقیق هر بر اسم الهی سائر اسمادن انفرادی اوزره اسماء الهیه تک جمیع ایلد کایسی
 مسجادر و بختکم سن ذکرده تقدیم ایتسک جمیع اسماء ایلد انی وصف ایدر سن یعنی هر رختی اسمی ذکر ایتسکده
 مسجی موضعنه وضع ایدر اسماء اوزره انی تقدیم ایتسک انی جمیع اسماء ایلد وصف ایدر سن و بونک سیاتی بودر زیرا
 جمیع اسماء عین واحد اولان ذاتک جمیع اسماءه نسبتی علی السویه در پس هر رختی اسم مسجادر موضعنه وضع
 اوانس جمیع اسماء ایلد وصف اولور) (ثم ان الرحمة تنال على طريقين طريق الوجوب وهو قوله قد كتبها للذين
 يتقون و يتقون الزكوة و ما قیدهم به من الصفات العلیه و العملیه) (شیخ رضی الله عنه رختک ابکی قسیمی که
 بر قسیمی رخت خاصه درو بر قسیمی رخت عامه در بیان ایتد که نصکره در یکد اندنصکره رخته مار یقین اوزره
 یل اولور یعنی انسان اکا ابکی طریق اوزره یل ایدر بریسی طریق وجوددر و اولک الله به الینک قدما کتبها
 للذين يتقون و يتقون الزكوة) قولدر (فما كتبها للذين يتقون و يتقون الزكوة) قولدن و دخی بوایتد صفات
 علیه و صفات علیه دن حق تعالی تقیید و وصف ایتدی کبی شیدن مستفاد در صلوة و حج کبی و پورجت رخت
 و خوبله تسبیح اولور که آنک اعالی مقام ایلد سنده کندی نفسی اوزره انی ایجاب ایلدی یعنی عبد علی سیدله
 نور رختی حق اوزره موجب دکلدر و ما قیدهم قوی الزکوة قولنه معطوفدر) (والطريق الاخر الذي تنال به هذه
 الرحمة طريق الامتنان الالهی الذي لا يقترن به عمل وهو قوله و رختی وسعت کل شیء و منه قيل لیغفر لك الله
 ما تقدم من ذنبك و ما تأخر) (و طریق آخر که پورجت انکه یل اولور طریق امتنان الیه بدر که بر عمل
 اکامقترن دکلدر و اول طریق (و رختی وسعت کل شیء) قولدن مستفاد در و پورجت ذاتیه رختیه جمیع
 اشیاءه شامله در اکامل مقترن دکلدر و طریق امتنان که رختک اوزره واصله در رسول علیه السلامه
 (لیغفر لك الله ما تقدم من ذنبك و ما تأخر) دینلدی پس بوطریق امتنان اوزره اولان رخت دخی عامه اولور
 و رختی وسعت کل شیء) قوی کبی و خاصه اولور (لیغفر لك) قوی کبی (و منها) ای من قبیل هذه الرحمة) قوله اعل
 ما شئت و قد غفرت لك فاعلم ذلك) (و پورجت امتنانه مقیمدن رختک بعض عبادنه) اعل ما شئت فقد غفرت
 لك) قوی یعنی نه احترسک عمل ایلد تحقیق بن سنک ذنوبی غفر ایتدم دیدی (امدی) رخت امتنان رخت
 ذاتیه در عمل مقابله سنده دکلدر و پس (و رختی وسعت کل شیء) قولنده هر شیءه ساقط اولان پورجت ذاته در
 (واعلم ما شئت فقد غفرت لك) قوی پورجت امتنانه مقیمدن رختک و لیکن خاصه در عامه دکلدر و پورجتله
 خطاب شول کینه به خصوصدر که صفات بشریه خدودندن تجاوز ایدر و صورت الهیه انده متعده اولور
 صفات بشریه به عودت ایتک اکا ممکن اولیه یعنی صفات الهیه ایلد حقیقه حسیه هر نه عمل ایدر سن
 عمل ایلد زیرا سنده اولان مشیت بن مشیتدر و سنده ظاهر اولان فل بن فلدر زیرا بنی کندی وجودمه
 و کندی صفات غفر و عز ایتدم و سنک وجودله بن وجودمه مستلث اولدی سندن هر نه عمل صدور ایدر نه
 شدن صدور ایدر زیرا سنک هویتکده ظاهر اولان بن هویتدر پس ذکر ایتد یکم شیء عالم اول و اندن غافل
 اوله و الله ولی التوفیق

فصل حکمة انبیاة فی کلمة الالهیه

(الیاس و ادریس علیه السلام کان نبیا قبل نوح و رفعه الله مکانا علیا فمرفی قباب الافلاک ساکن و هو ذلک
 الشمس ثم بعث الى قریه بعبلین) (الیاس ادریس علیه السلام در که نوح علیه السلام دن اول نبی ایدی الله تعالی
 انی مکان علیه به رفع ایتدی پس ادریس قباب افلاکده ساکن ایدی و قباب افلاکده شمسدر اندنصکره بعبلین
 قریه سنه مبعوث اولدی رسول اولد یعنی جالده و ادریس نوح دن اول اولد یعنی بودر زیرا ادریس نوحک بابا سنک
 جدید و نوح بن لک بن متوشل بن اخو خدر و اخو خدر ادریس در و کتب در ایتد کثر شدن اوتری ادریس ایلد
 تسبیح اولندی قال الشیخ رضی الله عنه ان الیاس ذوات آتیل لا یؤثر فی الموت کالخضر و عیسی علیه السلام

ورفعه الله الى افلاك الاربع قلب الاله لانه هو ملك السموات ثم نزل كما ينزل عيسى عليه السلام وبعث رسولا نانيا الى
 قرية بعليك وادريس عليه السلام متروخن ايدى الله شهوت ووعيدى بلكه عقل صرف ايدى كه انكاه فلكيات
 ورياضيات والهيات من علومك غوامض ادراك ايدى وادريس ايحون بوتدوين وتبطين كتيب ومجلداتى
 واريدى كه انلى اهرام مصره دفن ايدى طوفان خوفندن اوترى وكتيب مجلداتك بقاعته رغبتهن
 اوترى قال وهب بن منبه ادريس رفع اى السماء وعمره ثلثاثة وخمسون سنة وهذا من باب الرجعة الى
 الكمال وهم الجوارى الكذس الرجوع الذين يرجعون الى ربهم بالتجرد والانسلاخ فرفعهم الله مكانة عالية ومكانا
 عليا فلم يوزعهم الموت ادريس عليه السلام سماه رضى حالى عيسى عليه السلام حالى كى ايدى ورياضته
 وعالم قدسه سيرده وعلايق جسدن تجردده مندرج ايدى قيل انه عليه السلام بقى ست عشرة سنة لم يتم ولم ياكل
 ولم يشرب على ما نقل فخرج به الى السماء الاربعة التى هي محل القطب ثم نزل بعد مدة بعليك كما ينزل عيسى
 عليه السلام على ما اخبر عنه تيناعليه السلام) پس شيخ رضى الله عنه تصريح ايدى كه ادريس توحندن اول
 نى ايدى كثر رياضتهن اوترى وروايتك غلبه سندن اوترى محل قطب اولان فلان رابعه رفع اولدى
 ويرمدن نكته بعليكه نزول ايدى رسول اولدى حالى عيسى عليه السلام حالى كى ايدى ورياضته
 اولدى ونشأت نانية ده الياس ايدى وفي محقق عبد الله بن مودرى الله عنه (وان ادريس لمن المرلين)
 وهو قول عكرمة رضى الله عنه وقرا مكان الياسين ادريس ذكره البغوى في معالم التنزيل (وبعل اسم صم
 وبك هو سلطان ثلاث القرية وكان هذا الصم المسمى بعلا مخصوصا بالملك) (وبعل برصمك اسميدريك اول
 قرية لك سلطان ايدى رضى الله عنه) انك اسميدريك وبعليكه مسمى به اولان بوصف ملكه مخصوص ايدى پس بعليكه تركيب
 اولدى وبك اول قرية بعليكه اسميه اولدى (وكان الياس الذى هو ادريس قد مثل له انغلاق الجبل المسمى
 لبتان من البانة وهى الحاجة عن فرس من ناب وجميع الاية من نار) (وشول الياس كه ادريس در تحقيق لبتان
 ايدى مسمى اولان جبلك انغلاقا كاتشيل اولدى ناردن بر فرسندن ولبتان لبتان مشتدرو لبتان حاجت
 معنائه درو آنك جميع آيتى ناردن ايدى وفرس ناردن جبلك انغلاقا عالم مثاله ايدى زيرا صور حشيه دن
 ومعاني غيبية دن على طريق التشبيل مشاهده اولنان شئ مثاله مشاهده اولنور پس الياس عليه السلام
 عالم مثاله مشاهده ايدى كه ارض شامده واقع اولان جبل لبتان صورته اكبر جبل تشبيل اولدى نار
 صورتى اوزره بر فرس ايدى متعلق اولدى واندن فرس شروج ايدى عن فرس قولى انغلاقا قولنه متعلقدر
 (فلان ركب عليه فسقطت عنه الشهوة فكان عقلا بلا شهوة فلم يبق له تعاقب بما يتعلق به الاغراض النفسية)
 پس وقتا كيم الياس ناردن مثل اولان فرس كوردى انك اوزره بندى پس بقيه شهوت اندن موقوف ايدى
 پس الياس شهوت سر عقل صرف اولدى پس انكچون تعلق باقى قائدى شول شئ كه اغراض نفسانية
 اكانه متعلقه اولور شهوت تا كيم كى وسائر صفات نفسانية كه بر حسد و غضب و كبر (امدى) شوية معلوم اوله كه
 لبتان ايدى مسمى اولان جبل الياسك جسمانيق صورتيدركه روح انساني استكمال وتكميل خلقه اكانه
 محتاجدر و لبتان حاجته انده بالغ اولور وجبلك انغلاقا جسمانيق قوا وحقايقندن على شريف و مافل
 حقيق يبنده و زمان عقلى صورتيدركه صورتي الياسك جسمانيق كثر رياضت ومجاهداتى قواى
 روحانية دن وصفات و اخلاق الهيى دن و علوم ومعارف وكالاتدن متحصلة اولان روحانيق صورتيدركه
 برازخ علوية الهيى ده ومراتب روحانية انرويه ده نفس ناطقه لك مريد رنار صورتيدركه متعلق مقامات قدسية
 روحانية ومراتب نورية عالية به انك حرارت وشوقى وطلبى صورتيدركه و انسلاخ وتقدسندن مانعه اولان قواى
 شهوية بقاياك اكرافى وحرقتى صورتيدركه قواى على السلام بوردن من في النار وفرسك جبلدن شروجى
 نشأت روحانية شك كالى صورتيدركه من لم يلد من تين لم يلع ملكوت السموات كه بطن ام جسمانيقده كامل اولوب
 اندن شروج ومفارقى وانك صفاتندن واحكامندن خلاصى صورتيدركه درودخى آيتك ناردن اولدى قوا و اخلاق
 واحكام ادنك تكاملى صورتيدركه نفس ناطقه اولان قلب نور قدس اولان عقل ايدى اوزره استيلا انكاه
 والياسك اكار كى نفس ناطقه بقاياى قواى شهوانيه و اخلاقى جسمانيقده مفارقت ايدوب اول صورت
 روحانية ايدى مراتب شروج وانسلاخك مرتبة عليا منه مترقبه اولدى قوتك صورتيدركه يعنى الياسك كثر

رياضت سبيله انك قواى روحانية مسمى قواى جسمانية مسمى اوزره غلبه ايدى پس وقتا كيم قواى روحانية غلبه
 كانه ايدى غلبه اولدى وقواى نفسانية بالكلية مغلوبه ومستهلكه اولدى و تروخن كى ازمانى كلى پس حق
 تعالى عالم مثال دن آنك صورت روحانية سن كشف ايدى پس آنك جسمانيق اكار جبل ايمان صورتيدركه مثله
 اولدى و صورت روحانية مسمى كه جسمانيقده متحصلة اولان صورتيدركه فرس نارى صورتيدركه اندن شروج ايدى
 وجبل اندن متعلق اولدى نانه ملح ايحون حجر متعلق اولدى كى پس صورت فرس كه مركب نوزايد نشأت
 روحانية ده كمال اوزره ظاهر اولغله والياس عليه السلام كاليه متروخن ومنسلخ اولغله مستعد اولغله بالكلية
 علايق جسمانية وعوايق نفسانية وشهوانيه دن خلاص اولوب مراتب علوية سماوية و اطوار و روحانية
 نورانية به شروج ايتكچون اول فرس اوزره ركونه مأمور اولدى پس عالم مثاله اكار كى ايدى ونفس
 ناطقه مسمى انده متصوره اولدى حالى عيسى عليه السلام حالى كى ايدى ورياضته وجود حديدندن آنك شوقى ساطق اولدى
 كندى مسمى مرتبة شهوت اولان جسمانيقندن شروج ايدوب شهوتى كندى مر كنده تر لك انكاه كيمونه كل شئ
 فى شئ انما يكون بحسب محله) پس الياس كمال تجرد و تروخندن صورت روحانية ده محل حشيه ظاهر اولوب
 جميع قواى بالكلية قواى روحانية اولوب و روحانية آنك وجود نده واسخه اولغله وجود حشيه به زرد اولغله
 صفت روحانية ايدى ظاهر اولدى وعالم مثاله فرس نارى ونورانى ومركب بنائى و روحانية (كيف يشاء) منطلق
 اولدى حالى عيسى عليه السلام حالى كى ايدى ورياضته وجود حشيه دنى صفت اطلاقه ظاهر اولوب
 (كيف ما يشاء) منطلق ومفسر خردى پس ملائكة كى و ارواح وعقل مجرد كانه كى شهواتندن مجرد اولدى
 حالى عيسى عليه السلام حالى كى ايدى پس ملائكة و ارواح وعقول ايحون حاصلة اولان معرفت اوزره كه تزييدر ظاهر
 اولدى (فكان الحق فيه منزها) (يفتح الزاء) (فكان على النصف من المعرفة بالله فان العقل اذا تجرد لنفسه
 من حيث اخذ العلوم عن نظره كانت معرفته بالله على التنزيه لا على التشبيه) (پس الياس ده حق اغراض
 نفسانية دن وصفات خلقيه دن منزله اولدى الياس اولان محل احكام جسدية دن وعلايق جسمانية دن منزله
 اولغله پس الياس معرفت الهيى دن نصف اوزره ثابت اولدى عقول مجردى و اول معرفت تزييدرو كالات
 خلقيه ونفس ايحون حاصلة اولان صفات مرضيه انده قوت اولدى ونوكل وصبر وشكر كى بالجله صفات
 خلقيه ده و صور كونه ده واقع اولان وجودك معرفتندن ومشاهده سندن محتجب اولدى و بوصف آخر در يعنى
 اسم باطنك احكامى انده كامل اولدى واسم ظاهر لك احكامى باقى قائدى زيرا عقل بختكم كندى بختيله مجرد
 اولغله علوى نظر عقليستندن اخذ ايدى كى حشيه الله تعالى به آنك معرفتى تزييه اوزره اولور تشبيه اوزره
 اولور زيرا عقل مجرد صفت تزييله متصوره پس آنك حقه معرفتى تزييه اوزره اولور پس معرفتدن نصف
 اوزره واقع اولور زيرا تشبيه دن تزييه ايدى تشبيه له عارف دكدر) (واذا اعطاه الله المعرفة بالجللى كملت معرفته
 بالله) (وبختكم الله تعالى عقله معرفتى تجليه اعطاه الياس كه اطلاق اوزره در نظر عقليه تزييه اوزره دكدر
 ودخى تشبيه اوزره دكدر بالله انك معرفتى كامله اولور زيرا صور لك كايستنده سريان حشيه مشاهده ايدى زيرا تجليه
 حاصلة اولان معرفت حشيه دكدر) (فتزه فى موضع التنزيه تشبها حقيقيا لارحميا وشبه فى موضع التشبيه
 تشبها شهوديا كشفيا و اى سريان الحق بالوجود فى الصور الطبيعية والعنصرية وما بقيت له صورة الاوبرى
 عين الحق عينها) (وفى نسخة ولايتى من صورة الاوترى الحق عينها) پس عقل موضع تزييه حقيقيله
 تزييه ايدى تزييه رسميله تزييه ايدى مواضع تشبيهه تشبيهه شهودى وكشفيله تشبيهه ايدى و صور طبيعىه ده و صور
 عنصريه ده حقل سريانى مشاهده ايدى وانكچون بر صورت باقيه فالمر الاول صورتك عينى حقل عينى
 كوردن وجود حقدن خارج بر صورتى مشاهده ايدى تا كيم حشيه اندن تزييه ايليه وحقدن غيبرى بر شئ ايحون
 وجود آخر اثبات ايدى تا كيم وهميله اكانشيه ايليه غايه مافى الباب كندى نفسيله تزييه تشبيهه ايدى حشيه
 كندى نفسى تزييه ايدى كى موضعه الحق تزييه تشبيهه ايدى كى موضعه تشبيهه تشبيهه ايدى (المعرفة التامة
 الكاملة التى جاءت بها الشرائع المنزلة من عند الله وحكمت هذه المعرفة الاوهام كمالا) (وبو معرفت شول
 معرفت تامة كماله ذكره من عند الله منزله اولان شرايع اى كوردى و بو معرفتله اوهاملك كايستى حكم ايدى
 يعنى اهل تقليد ومؤمنين قوت وهميه اصحابى بو معرفتله حاكدر زيرا وهم موجبات افكارك ما وراسته

سنتز در وقت عقلم در منفعل دکار وقت عقلمه نك تعيبدى حينئذيه شول انفعال ايله حتى اطلاقدن
 انراج ايليه پس وهم مطلق اوزره تعيبد ايله حكم ايدر ومقيد اوزره اطلاق ايله حكم ايدر وپو حكمى محال
 كورمى وپو وقتده غائب اوزره شاهد ايله حكم ايدر وپو وقتده شاهد اوزره غائب ايله حكم ايدر وشرابع منزله دخی
 تنزيه وتشبيه ايله وارده اوله ولكن تنزيه افرط وتشبيهه تقریظ وپو در بلكه تنزيه ايجره تشبيهه ايجره
 تنزيه به جعله شرابع وارده در (قبائل الله احسن الخالقين) (ولهذا كانت الاوهام اقوى سلطانا في هذه النفس)
 من العقول لان العاقل ولو بلغ في عقله لم يخل عن حكم الوهم عليه والقصور في العقل فالوهم هو السلطان
 الاعظم في هذه الصورة الكماله الانسانيه وبه جاءت الشرايع المنزله (يعنى اوهام تنزيه وتشبيهه حاكمه
 اولد يفتدن اوتري بونشأت انسانيه ده اوهام سلطنت وقوت يوتندن عقولدن اقوى اولدى زير تحقيق عاقل
 اگرچه كيم عقلى كندى مدر كاتده بالغ اولد يبقى شبيهه بالغ اولد يسه آنك اوزره وهمك حكمندن خالى دكار
 وهم ايتدى شبيهه قصور دن يا خود تصور دن خالى دكار پس وهم بوضورت كماله انسانيه ده سلطان
 اعظم در شرابع منزله دخی وهمك حكميله وارده اولدى يعنى بونشأت انسانيه ده وضورت كامله ده وهمك
 حاكم اولدى اوزره شرابع الهييه وارده اولدى يوحه شرابع وهم اوزره وارده دكار) (فثبت ونزهت شيهت
 في التنزيه بالوهم ونزهت في التشبيه بالعقل فاربط الكل فلم يمكن ان يخلو تنزيه عن تشبيه ولا تشبيه عن تنزيه
 قال تعالى ليس كمثل شيء فتره وشبهه) (پس شرابع تشبيهه ايلدى وتنزيهه ايلدى تنزيهه وهم ايله تشبيهه ايلدى
 يعنى واهمينك وهمندن اوتري تنزيهه تشبيهه ايلدى ادخال ايلدى وتشبيهه ده عقل ايله تنزيهه ايلدى زير عقل
 منزله در پس نسب وهميه نك كايى نسب عقلمه نك كايى منسوب اولدى وكذلك عكس اوزره يا خود
 تنزيهك كايى تشبيهك كايى تشبيهك كايى تنزيهك كايى منسوب اولدى پس ممكن دكار كه
 تنزيه تشبيهدن خالى اوله وهمك اقتضاي اوزره دخی تشبيهه تنزيهدن خالى اوله عقلك حكمى اوزره الله تعالى
 (ليس كمثل شيء) ديدى پس تنزيه ايتدى وتنزيهه تشبيهه ايتدى زير كاف مثل معنائنه اعتبار اولدنده
 ليس مثل مثله شئ ديك اولور پس حق ايجون مثل اثبات ايدرزير حقت مثلى تنزيه ايدر مثله شئ آخر
 اكثامائل اولقندن وپو عين تشبيهه زير اثبات مثله روا نك مماثلتنى نك ايتكدر پس تنزيه ايدر كه اشيا دن
 برشئ بوه مثل منزله مثلى اوليه پس بونزيره تشبيهه تشبيهه واهمينك تشبيهه واهمينك تشبيهه قرار
 بولد تفصيره (ان الله خلق آدم على صورته) وضورت الهييه اوزره مخلوق اولان آدمى مثلدن تنزيهه ايتكده
 طريق اعلى واولى اوزره حتى مثلدن تنزيهه ايدر پس بونزيره تشبيهه تشبيهه واهمينك تشبيهه واهمينك تشبيهه
 البصير فثبت) (يعنى وهو الصميع البصير ديدى پس تشبيهه ايلدى زير اعيد ايجون ثابته اولان ايكي صفتى كه
 سميت وبصر يدرو حق ايجون اثبات ايتدى وپو تشبيهه عين تنزيهه زير اوايكي صفتى حقه تخصيص ايتدى
 صيغه تركيبه ايله زير الام تعريف ايله معرفه اولان ايكي صفتى كه سميت وبصر يتدر حقه عائد اولان ضهيره
 جل ايتدى وپو جل افاده ايتدى كه سميع اولان وحدت حقد راندن غيرى سميع يوقدر وبصير اولان وحدت
 حقد راندن غيرى بصير يوقدر وپو عين تنزيهه وپو تنزيهه عقلمدن) (وهى اعظم آية تزلزل في التنزيه ومع ذلك لم يخل
 (بما التناهي) عن تشبيهه بالكاف) (اي بسبب الكاف التي هي اداة التشبيه) (وهو اعلم العلماء بتعريفه وما عبر
 عن نفسه بالاماز كراه) (وبو آيت تنزيهه حقه نازله اولان آيتك اعظميدر ومع ذلك بو آيت كاف تشبيهه
 تشبيهدن خالى اولدى پس الله تعالى نك نفس عالم اولان علمك الله تعالى اعلميدر وحوال بوكه الله تعالى كندى
 نفسندن تعبير ايتدى الاتريه وتشبيهدن بزم ذكر ايتديكمز شيله) (ثم قال سبحانه ربك رب العزة عما يصفون
 وما يصفونه الا بما عظمه عقولهم) (انك لذكر الله تعالى) (سبحان ربك رب العزة عما يصفون) ديدى وخلايقك
 وصفندن ربى تنزيه ايتدى وحوال بوكه خلايق اى وصفنا نكز الا آنلك عقولارى اعطا ايتديكى وصفه يعنى
 غوائى بشر به ايله مقيد اولان وقواي نظريه ايله مكدره اولان عقولك وصفندن تنزيهه اولنور واما كدورات
 هيولانيه وشوائب امكانيه ومن احيه دن صافيه اولان قلوبك وصفندن كه تجليات الهييه ومواهب ذاتيه
 اسمائيه به قابله در تنزيه اولنور) (فتره نفسه عن تنزيههم اذ حذوه بذلك التنزيه) (پس الله تعالى كندى نفسى
 خلايقك تنزيهندن تنزيه ايتدى زير انراول تنزيه ايله حتى تحديد ايتد بزر انرا حتى تنزيه ايتد كارنده ديد بلكه

لا يكون جسما ولا جوهر ولا عرضا ولا كذا وكذا پس بونزيره عين تحديد در زير اوشيا ايله محدود اولقندن
 اى تنزيه دروشى محدود دن متميز اولان اول شيدن غير ايله محدود اولور وحقت حقه تحديد متعده در پس حق
 كندى نفسى اهل تنزيهك تنزيهندن تنزيه ايتدى ويان ايتدى كه آنلك تنزيهى عقول مشو به دن صادر در
 (وذلك لقصور العقول عن ادراك مثل هذا) (واهل تنزيهك تنزيهندن حقت كندى نفسى تنزيهه ايتدى حقت
 كندى نفسى ادراكى مثلندن عقولك قصور دن اوتريد يعنى حق كندى نفسنده وضورت الهييه سندن
 نه وضورت اوزره در المحقق كندى نفسى عالمه در پس حق كندى نفسى عالم اولوب ادراك ايتديكى مثلندن
 منزلهك عقولى قاصره اولد يفتدن اوتري آنلك تنزيهندن كندى نفسى تنزيهه ايدر زير بونشأت انسانيه ده
 جله كمالندن معدوم اولان صفاتك بالذات اوصاف حسيه وعقلانيه ايله اتصافندن منزله اولان ذاتندن سلبى
 ادراك ايتكده آنلك عقولنده مكنت يوقدر) (ثم جاءت الشرايع كلها بما تحكم به الاوهام) (انك صكر شرابعك
 كايى شول شيله وارده اولدى كه اوهام آنكده حكم ايدر واول تنزيهه تشبيهه در (فلم يخل الحق) من الاخلاء
 ويجوز بالباء اى لم يخل الحق) (عن صفة يظهر فيها) (پس شرابع برصفتدن حتى خالى قيلمى كه حق انده ظاهر
 اولور بوكلام ايجون ايكي وجه واردر يعنى بالحقيقه كه حق هر صفتله ظاهر در كلك شرابع دخی آنى برصفتدن
 خالى ايتدى يا خود شرابع برصفتله ظهور دن حتى خالى قيلمى اى لم يخل الحق عن ظهوره بصفة وبوعين
 تشبيهه در زير شرابع وارده اولدى الا ذات مر ايتده ظهور دن قبول ايتديكى شئى يان ايجون وحكم بطون
 ايجون مر ايتد ظهور دن برمر ته ظاهره اولدى الا صفاتندن برصفتله وشريعت ذاتندن اخبار ايله وارده اولدى
 الا بصفات فمخنده) (كذا قالت) (اي الشرايع) (وبذا جاءت) (شرابع بويه ديدى وپو كثروردى يعنى شرابع
 اوهام احكامك موجب اوزره كادى وپوندن غرض حقت وضعيدرا واهمه قريب اولان شيله كه خيالندن
 برنوعه نازل اوله) (فعلت الامم على ذلك) (اي على مقتضى الوهم) (فاعطاهما الحق التحلي) (پس ام وهمك
 مقتضاي اوزره عالمه اولدى پس حق تعالى آنله يعنى عبادندن كل اولان ائمه تشبيهى موجب اولان صفاتله
 تحلي ي اعطاي ايتدى زير آنلار مى على ما هو عليه كشف وبصيرت اوزره عالم ايدير) (فلحق بالرسول ورائه) (اي
 من جهة الورائه) يعنى تنزيه وتشبيهه بيننده جامع اولان نو حنده ام ورائت طريقه رساله لاحقه اولدى
 كسب وتعمل طريقه لاحق اولدير) (فقطقت بما نطق به) (پس ام كامله ناطقه اولدى شول شيله كه
 رسل آنكده ناطقه اولدى ورسول شول شيله ناطقه اولدى كه اوهام آنكده حكم ايلدى پس نطق قولك
 فاعلى الرسل قول اولور) (رسول الله اعلم حيث يجعل رسالته) (قولى مبتداء محذوفك خبرى اولور اى وهو
 قوله رسول الله يعنى شرابع اوهام ايله حاكم اولان شيله وارده اولديغن وامر رسل نطق ايتديكى شيله نطق
 ايتديكى تمثيل ايدر يعنى شرابع ورسول اوهامك حكميله ناطقه اولغله ام كامله دخی اوهام اوزره حاكمه در
 رسل ايله (الله اعلم حيث يجعل رسالته) قولنده كانه بوقوله تنزيهه وتشبيهه مدو (فان الله اعلم خوجه) (پس الله
 اعلم قولى موجهه در يعنى آنكجون ايكي وجه واردر يقال فوب موجهه اى ذو وجهين) (له وجه بالخبرية اى رسل
 الله اعلم) (قولى ايجون رسل الله قولنه خبريته بوجه ثابته در يعنى) (فاذا جاءهم آية قالوا لنؤمن حتى
 نؤتي مثل ما اوتى رسل الله اعلم حيث يجعل رسالته) قولنده رسل الله قولى مبتداء در والله اعلم قولى آنك
 خبريدر زير (ان تؤمن حتى نؤتي مثل ما اوتى) قولى كلام تامدر زير مثل ما اوتى قولنده متروك اولوب فاعل
 مقامه اقامت اولنان ضهيره عقول رسوله عائد در (اي ان تؤمن بالآية حتى نؤتي مثل ما اوتى الرسول المبلغ
 اياها) پس رسل الله قوليله ابتداء ايتدى انكصكره الله قولى اكا جل ايتدى پس رسل الله الله جله اخرى
 اولور كه رسل الله قولى مبتداء در والله قولى خبريدر واعلم مبتداء محذوفك خبريدر اى وهو اعلم پس الله رسلك
 هو تى ورسول الاهك صور تى اولد يبقى اعتبار اوزره رسل الله اهدر وپو حينئذيه يعنى حق آنلك هو تى وآنلك
 حقت صور تى اولد يبقى حينئذيه (وهو اعلم حيث يجعل رسالته) الله تعالى اعلمدر پس الله تعالى رسلك هو تى
 كندى هو تى مكاتبه وضع ايتدى پس بوكلام تنزيهه عين تشبيهه اولدى وهم ايله وپو وجهه غريبه كه كتب
 قرائتك مشاهرنده ائمه دن براحدافى نقل ايتدى) (وله وجه بالابتداء الى الله اعلم حيث يجعل رسالته) (انك
 وانكجون ابتداء ايله وجه آخر ثابته كلامدر پس الله قولى مبتداء در (واعلم حيث يجعل رسالته) قولى خبريدر

و بوجه ظاهر و مشهور اولان وجه در وجه اوله صعوبت وارد و لكن نفس امره كلام حق در وجه
 حقیقتیه مطلع اولان (من بطع الرسول فقد اطاع الله) وان الذين يبايعونك انما يبايعون الله (و بولن انما الى
 اولان آياتك حقیقتیه واقف اولور) (و كلا الوجهين حقيقة فيه) (و وجهینک ایکینی بوقوله حقیقتیه
 بوجه حقیقتیه اوله و بوجه مجاز اوله دکانرته کیم اهل ظاهر و مباحیه و اطاعه آیتده و آنک امثالده رسولک
 آیتده الله و رسولک اطاعتده الله اطاعتی مجاز اولوره اخذ آیتدیلر و حال بکه الله تعالی به بیعت
 و اطاعت حقیقتیه رسولک اطاعت و بیعتده در) (لذلك قلنا بالتشبيه في التنزيه و بالتشبيه في التشبيه)
 و وجهینک حقیقتیه اولور برتنزیه و تشبیه و تشبیه اولدق زبرایچنکم حقیقتیه
 رسول هو یتک عینی اولسه رسولده اولان تشبیه هویت حقیقتیه اولان تنزیه ایچون ثابت اولور و هویت حقیقتیه
 اولان تنزیه رسولده اولان تشبیه ایچون ثابت اولور پس بکلامده و وجهینک حقیقتیه اولور برتنزیه
 تشبیه ذاهب اولدق و حقیقتیه اولان هویت رسولده و تشبیه اولدق مشبهه در ظاهر اولان هویتدر
 و مشبهه ظاهر اولان هویت رسولده و تشبیه اولدق مشبهه در ظاهر اولان هویتدر
 رسول الله قولى اوزره خبر یتله حمل آیتک غیرتی فی ایدرسن و وحدت حقیقتیه اثبات ایدرسن رسول
 علیه السلام (هذه يد الله) دیدی و آنک عین مبارکده اشارت ایددی پس اهل حجاب بوقولی تاویل ایدیلر
 و اهل ایمان اکامؤمن اولدیلر و هم و دو عیان اهل کشف ایدیلر که رسول علیه السلام یدی الله تعالی یتک
 یدی علیا یتک عیندیر (ید الله فوق ایدیم) و رای عینده رسول الله یدی انزل یدی فوقده ایدی و رسول علیه
 السلام بونده تشبیهی موهم اولان تشبیه نطق ایددی و اما چنکم الله اعلم قولی آیتده کلام آیتک پس بوقدر
 اوزره جناب الهیده غیر ایچون نطق بوقدر تنزیه مجاز اولور) (و بعد ان تقرره هذا اقتضى الاستور و سدل الحجب
 علی عین المتقصد و المتقصد) (یعنی تنزیه تشبیه جمعی قاعده سنک تقریریند صکره پس برتنزیه مشقده اوزره
 ستوری اراخا ایدرز و عین معتقد اوزره حجبی اسدال ایدر زمتقد اهل حجابدن شول حقیقتی عاقل و نظره علی
 و بر دایله مستدلده که خلاصه مذاهی مشقده در و نظره حجبیه تنزیه و تشبیه یتک متیز در و معتقد و من مقلددر
 و من مانع حیدر و حجاب مانع عقلیدر و معتقد و معتقد نشراوزره در) (المتقصد لغة هو الذي يخرج الردي
 من البید) (وان كان من بعض صور ما تجلي فيها الحق) (و اگر چه کیم معتقد ایلده معتقد شول صورتک
 بعضی سندن واقع اولدیلر که حق تعالی اول صورتده تجلی ایددی یعنی و اگر چه کیم حق تعالی آنلده تجلی
 و ظاهر و شهید و حاضر ایلده) (و لکن قد امرنا) (بموجب الشرائع المتزلة) (بالستر) (ولکن تحقیق شرایع منزله
 و جبی اوزره ستر ایتکله مأمور اولدق پس آنکچون ارخاء ستور و اسدال حجب ایدرز و ستر ایلده مأور
 اولدیلر و حکمتی بودر) (لیظهر تفاضل استعداد الصور) (تا کیم صورتک استعداد یتک تفاضلی ظاهر اوله
 یعنی تا کیم تجلیات الهیه یتک قبولنده هر بر صورتک استعدادی و استعداداتک تفاضلی ظاهر اوله زیرا اسماء
 الهیه متمیز اولدیلر کیمی آنلرک مظاهری اولان صورتده متمیز در و استعدادده بری برندن متفاضلدر
 (وان المتجلي) (وفي بعض النسخ وان التجلي) (فی صورتده و بحکم استعداداتک الصورة فینسب الیه ما تعطیه
 حقیقتیه و لوازمها لابد من ذلك) (و دخی ظاهر اولسون ککه بر صورتده متجلی اولان حق اول صورت
 استعداد یتک حکمتی حسیله ظاهر در که اول صورتک استعدادده پس تجلی به نسبت اولوز شول شی که اول
 صورتک حقیقتی و آنک لوازمی ائی اعطا ایدر اندن لابددر یعنی هر صورتده متجلی اولان حق اول صورت
 استعداد یتک حکمتی اوزره ظاهر در پس اول صورتک حقیقتی و لوازم عارضیه سی حجاب و کشف و تجلی
 و ستر و عرفان و تکران و صغر و کبر و استطاله و استداره کبی اولان اکا نسبت اولور پس معتقد و معتقد
 حقیقتی ستر ایتکله بر دخی اراخاء ستور ایتک (مثل ما يرى الحق في الزوم ولا يترك هذا وانه لا شك الحق عينه)
 شول راقی کبی که نومنده حق کور و حال بکه نومده و دیت حق انکار اولور زیرا اسمک تجلیاتی اعتبار ایلده
 واقعدر و تحقیق شان بودر که شول بوقدر که حق اول مکانک عیندیر یعنی نومده بر کشته حتی بر صورتده کورسه
 شول شی که اول صورتک حقیقتی و لوازمی ائی اعطا ایدر اول شی اکا صرف اولور) (فیتبعه لوازم تلك الصورة
 حقیقتیه التي تجلي فيها في النوم ثم بعد ذلك يبرأى مجاز عنها الى امر آخر يقتضي التنزيه عقلا فان كان الذي

بهرها اذا كشف او ايمان فلا يجوز عنها) (اي عن الصورة المرتبة في النوم) (الى تنزيهه فقط بل يعطيه حقه من
 التنزيه) (پس نومده صرف اولان حقه تابعه و لاحقه اولور اول صورت مرتبه یتک لوازمی و حقیقتی که حق تعالی
 اول صورتده نومده تجلی ایددی و اول لوازم و حقیقتی حقه نسبت اولور و حق آنلردن تنزیه اولوز انزاده صکره
 اول صورتدن امر آخره عبور اولور که عقلا تنزیه ائی اقتضا ایدر پس اگر اول رواقی معبر اولان کشته کرک
 معبر راقی اولسون و کرک راقی غیر معبر آخر اولسون کشف صاحبی و باخود ایمان صاحبی اوله حق اولور سه
 پس نومده صرف اولان صورتدن لفظ تنزیه عبور ایتک ایلکه اول صورتک تنزیه دن اولان حقیقتی اعطا ایدر
 یعنی اول صورتی حقه صورتدن ایدر که حق تعالی آنلرده تجلی ایدر و مظاهره تجلی ایدر کده و لکن اول صورتده
 حق تنزیه ایتک اول صورتده ائی حصر ایتک و جمع صورتدن ائی تعطیل و تجزیه ایتک) (و مظاهرت هویت
 الالهیه فی التشبيه) یعنی معبر رواقی تنزیه دن اولان حقیقتی اعطا ایدر که هویت الهیه اول شی صورتده مظاهره
 اولدی و اول شی تشبیه در پس آنک حقیقتی اعطا ایدر که اول صورتده متجلی اولان حقه اول صورتک لوازمی
 اضافت ایدر و لکن حق اول احکام ایلده تقييد ایتک زبراعالمدر که حق تعالی هر قتی صورتده دیتک حقیقتی ایدر
 پس اول صورتده مضاف اولان شی حقه اضافت اولور و اگر دیتک اصله بر صورتده مظاهره اولوز و حق تعالی
 هر موطن و مقامده و ظهور و بطونده بولنرک کلیسندن مترددر تجرد و لا تجرد و اطلاق و لا اطلاقه مقید
 دکانر) (فلفظ الله على التحقيق عبارة عن المرتبة السكينة التي هي مرتبة الالهية الجامعة للجمعية الاسماية
 الالهية الفعلية والجمعية المظهرية الامكانية الانفعالية) (پس لفظ الله علی تحقیق شول مرتبه کایه فی
 جامعه ده که الوهیتدر متعین اولان دأب موجدده عبارتدر که حقیقت کایه سیله جمیع اسمائیه الهیه
 فعالیه فی و جمیع مظهریه امکنیه انفعالیه فی جامعه در و صور الهیه و امکنیه دن بر صورتده تجلیاتی
 و مظهری صورت اخراده تجلی و مظهر یتدن اولی دکانر آنک احاطه کایه سندن خارج بر صورت بوقدر که اذن
 ائی تنزیه ایدر سن و آنک وجودندن غیر بر وجود بوقدر که اکا تشبیه ایدر سن اول مرتبه کایه تنزیه و تشبیهی
 و مظهر و بطور و حق و خلقی جامعه در و آنک ذاتی بولردن غنیه در پس جمیع صور الهیه و کونیه دن
 هر بر صورتده بحسب استعداد متجلی و مظهر در و اما صورت الهیه ایلده متصف اولان و اول مرتبه الوهیتده
 تحقیق اولان انسان کامل که خلیفه الله در و خلیفه رسول الله در پس سمع کایه و مظهرات جمعیله
 حسیله اول مرتبه ده متعین و حقه قدر و اول مرتبه دخی آنک مظهر یتنده ظهور و کایه و تفصیلی و جلی ایلده
 ظاهر و متعینه در و انان کامل اول مرتبه یتک ظاهر یتدر و اول مرتبه یتک هو یتدر پس اول مرتبه یتک
 حقیقتی خلافت الهیه اولان رسل و انبیاده و کل اولیا و امایاده ظاهر در پس اول مرتبه ایلده تحقیق اولوز
 الله لفظیه اشارتی فهم ایدن کشته عالمدر که رسل الله اعلم قولنده وجه اول اوزره هویت الهیه نوجه اوزره
 هویت رسل اولور) (وان الذين يبايعونك انما يبايعون الله يد الله فوق ايدهم ومن بطع الرسول فقد اطاع الله)
 قولک حقیقتیه واقف اولور پس الله عبارتدر اول مرتبه کایه جامعه دن) (لن فهم الاشارة)
 و بوفهم شول کشته به مخصوصدر که لسان اشارتی فهم ایدر پس عارف اولور که الله اول مرتبه اشارت
 اولوز و الاذات مطلقه الله اسمیه اسمیه اولوز و انکه مقیده اولقدن مترددر) (و روح هذه الحكمة
 و قصها ان الامر ينقسم الى مؤثر ومؤثر فيه و ما عاينان والمؤثر بكل وجه هو الله والمؤثر فيه بكل وجه
 و على كل حال وفي كل حضرة هو العالم) (و بحکمت الیاسیه یتک روحی و نفس و خلاصه سی بودر که تحقیق
 امر وجود منقسمدر مؤثره و مؤثر فيه و مؤثر ایلده مؤثر فيه عبارتدر مؤثر مرتبه فعلیه دن و مؤثر فيه
 مرتبه انفعالیه دن و الوجود واحددر اندن غیر مؤثریه مؤثریه بوقدر پس هر وجهه و هر حال ایلده و هر مرتبه
 مؤثر اولان الاهد و هر وجهه و هر حال اوزره و هر مرتبه مؤثریه اولان عالمدر یعنی مؤثر اولان حق
 و جوه تأثیردن هر بوجهه تأثیر ایدر کرک تأثیر و اسطه ایلده اولسون و کرک واسطه و هر حال اوزره مؤثردر
 یعنی عالم غیب و شهادت کبی و روح و حس کبی علی السویه در تأثیر کرک مظهر کونیه دن بر مظهر دن حاصل
 اولسون و کرک اسماء الهیه دن بر اسماء حاصل اولسون مؤثر اولان ذات الهیه در انما سی و صفاتی حسیله زیرا
 اسماء و صفات عللک عللدر و از انده هر شیتک مبدیدر و مؤثر فیها عیان عالمدر زیرا عیان محل و لایات اسمادر

والله انك مظهر يد ومزنايله مؤثر فيه امره انصاحي بوحكمته روي اولدي زبراهيله معلول بينده
 مشايتندن لا بد درك پتمحاده رايحه اوله اول مناسبت حقه عالم بينده ناسه اولان مناسبتد روشخ اوزره بونده
 اعتراض وارد اولمركه بولايله بوندن اول قهرماندن نقل اينديكي كلام بينده كه (ان الاثر لا يكون الا للامم معدوم
 لا لامم وجود وان كان للموجود فبحكم المعدوم) قوليدو مغايرت وارد زبرا بومحله تأثيردن مراد ايجاد
 واطهار در و افاضه وجود در شي معدومك حكمي مقتضاسي اوزره كه (وان كان للموجود فبحكم المعدوم)
 قولدن مراد اولان تأثيردو معدوم ايجون اولان تأثير بوناثيري سابقه درك شي معدومك وجوده استعدادي
 حصيله حق موجوددن وجودي طلب اينديكي حينه حق طرفندن كن قولتي ايجاد ايدرتاثيردو (فادادو)
 وارد الحق وهو التأثير (فالحق كل شي باصله الذي يناسبه) (پس بختكم وارذحق وارد اولسه وواردو مؤثره
 مؤثر فيه ده ظاهر اولان تأثيردو ركله تأثير حضرت الهيه دن وارد اولسون وركله عالم امكاندن پس سن هر شئي
 الحاق ايله آنك شول اصلنه كه اكاهامم سدر واندن صادر در پس اكر وارد حضرت الهيه دن اوله حق اولورسه
 وجود و علم و قدرت و بونركه امثالي اولان كالات الهيه كي پس سن اول وارد آنك امثالي اولان حضرت
 الهيه به الحاق ايله و اكر وارد عالم امكاندن اوله حق اولورسه فقر و احتياج و عجز و بونركه امثالي اولان نقايض
 كونه كي پس سن آنلري عالمه اسناد ايله) (فان الوارد ابد الا بادن يكون فرعا من اصل) (زبر وارد ابد الا بدو كه
 بر اصلدن فرع اوله زبرا البته وارد منشئ و محبتي وارد درك اندن صادر اولدي پس وارد محبت الهيه
 كيمدر كه نوافدن اتردر پس مثال ايراد ايدوب در كه) (كانت المحبة الالهية عن السؤال من العبد فهذا)
 اي وارد الحق) (اثرين مؤثر فيه) يعني محبت الهيه عبيدن نوافدن منبعثه اولوب واقعه اولدي پس محبت
 الهيه وارد بر اتردر كه مؤثرينيله كه عبيدن صادره اولان نوافلدو مؤثر فيه بينده كه حقد و حاصل اولان
 بر اثر واقعدر) (كان الحق سمع العبد وبصره وفواه عن هذه المحبة الالهية فهذا اثر مقرر لا يقدر على انكاره
 لتبوءه شرعا ان كنت مؤمنا) (يعني بوجبت الهيه من ته مندن حق عبيدك سمعي وبصري و سائر قوامي اولدي
 پس بوجبت بر اثر مقرر درك سن آنك انكاره قادو درك كن اكر سن مؤمن ايسك زبرا اثر شرعا تابندوبه
 شرعا تابندوبه محبت الهيه نك حصولنده عبيدك نوافلي مقتضيه ومؤثر در پس بونكر انكار اولمركه و لكن
 مؤثر ايله مؤثر فيه وجود واحد دن عبارت اندوب پس حق و وجهله مؤثر در و وجهله مؤثر فيه در والله مر تب
 الوهيت اعتبار ايله حقه عالم بيني جامعدر پس نوافلدو محبت الهيه نك تحصيلنده بحسب الظاهر مؤثر اولان
 عبيددر ومؤثر فيه حقد و اما عبيدك هوي حقك هوي اولديني اعتبار اوزره مؤثر حقد و مؤثر فيه عالمدر
 زبرا محبت الهيه نك حصولي مر تب الوهيتده آنك حقيقت متفعله منده در و يا خرد معني بويله اوله فهذه اي
 محبت الهيه نك وجودي بر اتردر مؤثرينيله كه حقد و مؤثر فيه بينده كه عبيد و اتر كنت سمعه وبصره و سائر
 قواه قوليدو بوقول مؤثر فيه اولان عبيد اتردر بر احد بونك انكاره قادو در كادر زبرا لسان شرع بونكه
 ناطق در) (واما العقل السليم فهو اما صاحب تجلي الهى في مجلى طبيعي فيعرف ما قبله واما مؤمن مسلم
 يؤمن به كما ورد في الصحيح) (عقل سليم عقايد فابنده دن صادر اولان قلبدر كه فطرة اصليه و طاقا ازيله اوزره
 باقيدو يعني عقل سليم صاحبي اولان شخص يا مجلاي طبيعيده تجلي الهى صاحبدر يعني مجلاي طبيعي اولان
 صورت انسانده تجلي الهى صاحبدر كه حق ذوقا مجلاي الهيه به مشاهده ايليه وحق اكاجلاي طبيعيده
 تجلي ايليه رسول عليه السلام كي كه ربحي شاب امر در صورتده مشاهده ايندي (رأيت ربي في صورة شاب
 امر) قول كي وحقك نوايه شجره دم تجليسي و موانك انده مشاهده سي كي پس بزمديد يكمز قول ذوقا
 عارف اولور و يا خورده مؤمن مسلمدر كه بومشهد صاحبي دكدر و لكن بزمديد يكمز قوله مؤمندر ته كيم حديث
 صحيحه وارد اولدي پس اكر مجلاي طبيعيده تجلي صاحبي ايسه بزم ان الامر منقسم الى مؤثر ومؤثر فيه الخ
 قولنك حقيقتي شهود و ذوقه عارفدر و جميع حضرات الهيه و كونه ده مؤثر الله اولديغن و بونركه كليسنده
 مؤثر فيه اعيان اولديغن مشاهده ايدوب پس حضرت الهيه و كونه دن صادر اولان شئي اصلنه الحاق ايدوب
 واما اكر مشاهده كل ايسه اخبار الهيه ايه كان رسله مقلد و ايليه و بونركه كلامنه مؤمن و معتقده ايسه پس
 بزم قولنده مؤمن اولورنه كيم آخرته حقتك مورد شوق و خير صحيحه وارد اولدي (ورد في الصحيح انه يقول

الحق في الصور وهذا حديث خرجه مسلم في صحيحه من حديث ابي سعيد الخدري رضي الله عنه وهو حديث
 طويل الى ان قال فياتهم رب العالمين تبارك في ادي صورة من التي رآه فيها يقول ما ذاترون الى ان يقول لهم
 الحق انابكم فيقولون نعوذ بالله منك لا نشرك بالله شيئا مرتين او ثلاثا حتى يأتي الله بصورة اعتقادهم فيقولون
 انت ربنا) الحديث پس مؤمن مصدق بزم ذكر اينديكه ز قوله مؤمندر) (فلا يد من سلطان الوهم ان يحكم على
 العاقل الباحث فيما جاء به الحق في هذه الصورة لانه مؤمن بها) (پس وهم ساطاتندن لا بد درك عاقل اوزره حكم
 ايليه كه با حقد ر شول شينده يعني شول تجليده كه حق تعالى بومورنده فومده انكه تجلي ايلدي و بومورنده
 اني كوردی زبرا عاقل باحث اول صورت مر تب به مؤمندره عاقل باحث فومده و بقطعه ده كورد كي صورتك
 حقيقتيله وهم آنك اوزره حاكدر مثلا بر كسبه بن الله تعالى بي شويله بر صورتده كورد مدينه پس الله تعالى
 بر كورنده بختكم صورت انسانيه ده تجلي ايتسه مؤمن عاقل اول صورتده متجلي اولان حقه مؤمندر و توهم
 ايدركه حق جميع صور تجليده مطرد در و يا خود هر بختكم الله تعالى تجلي ايتسه صورت انسانيه ده تجلي ايدوب
 (واما غير المؤمن فيحكم بالوهم على الوهم) (واما غير مؤمن كه رسل الله شرايعه مؤمن دكادر وهم صرف ايله
 مشوب اولان عقل صاحبدر پس وهم اوزره وعله حكم ايدوب زبرا تصور ايدركه آنك وحي اني كذب
 مؤدي ايدوب پس وهم اوزره كذبله حكم ايدوب) (فيتجلى بنظره الفكري انه قد احوال على الله ما اعطاه ذلك التجلي
 في الرؤيا) (پس غير مؤمن نظر فكري ايله تجلي ايدركه تحقيق اول الله تعالى اوزره محال كوردی شول شئي يعني
 شول صورتی كه رؤياده اول تجلي اني اكاهامم ايلدي حق اوزره محال كوردی حتى اندن تنزيه ايلدي و رايده
 اصابت ايلدي پس الله تعالى جميع صور مر تب به ده متجلي و ظاهر در و بواقع اولان وعله حكمي توهم
 فابنده ايله لبطال ايدوب و موردن حتى تنزيه ايدوب رسل ايله شرايع الهيه اعطا اينديكي شئي رايده وب انكار ايدوب
 (والوهم في ذلك لا يفارقه من حيث لا يشعر لفقلته عن نفسه) (وحال بونكه بواسطه كونه وهم اكاهامم
 دكدر آنك شعوري اولديني حيثيله يعني توهم ايدركه حق تنزيه ايلدي و حال بونكه اول عين تشبيهه در
 ككندى نفسندن غافل اولديغندن اترى يعني وهم ايله حق تنزيه ايدوب وهم ككندى نفسنده موجوددر
 و وهم ايله حق اوزره حكم ايدوب پس اكر ككندى نفسني عارف اوليدي وهم صحيحه حكم ايدوب) (ومن
 ذلك) (اي من قبيل ما ورد في الشرع موافقا للوهم والعقل) (قوله ادعوني استجب لكم قال تعالى واذ اسألك
 عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة الداعي اذا دعاني) (يعني شرعه انسانك و همته و عقلنه موافق
 وارد اولان شئي قيساندر الله تعاليتك) (ادعوني استجب لكم) قولي والله تعالي واذ اسألك عبادي عني
 فاني قريب اجيب دعوة الداعي اذا دعاني) ديدى پس داعي توهم ايدركه حقا كافر بي اشياء جسمانيه نك
 قري كيمدر و ككندى وجودي جميع وجوه ايله حقل غير يدو عقل دخی اكاهامم ايدوب والا يجيب داعيدين
 ممتاز اولمركه اكر داعي عين مجيب اوليدي) (اذ لا يكون مجيبا الا اذا كان) اي وجد (من يدعوه) زبرا الله
 تعالي مجيب اولمركه بختكم حقدن سوال ايدوب كسبه موجود اولسه بونقدو اوزره كان و حدم غناسنه اولور
 (وان كان عين الداعي عين المجيب فلا خلاف في اختلاف الصور فهو ما صورتان بلا شك وتلك الصور كلها
 كالاغضاء زبد) (واكر چه كيم داعي حقيقتده مجيبك عيني اولديسه زبرا عبيد داعينك هوي حق مجيبك
 هوي تيدو پس صورتك اختلافاتده خلاف بوقدر پس داعيله مجيب ظاهر و باطن اعتبار ايله وجود واحد
 ايجون اينكي صورتدو بلا شك كه ظاهر ايله داعي و باطن ايله مجيبدر و اول صورتك كليسي كه وجود واحد حق
 اوزره ظاهره و طاريه در حق ايجون اعضا كيمدر زبدا ايجون كه زبدا اعضايله ككندى و حقيقتيله واحددر
 (فعلوم ان زبدا حقيقة واحدة شخصية وان يده ايت صورتدو رجله ولا رأسه ولا عينه ولا حاجبه فهو الكثير
 الواحد الكثير بالصورة الواحد بالعين) (پس معلومدر كه تحقيق زبد حقيقة واحدة شخصية در يعني شخصا
 حقيقة واحدة در و معلومدر كه تحقيق زبدك يدي و جلينك صورتی دكادر و دخی انك رأيي و عيني و حاجبي
 صورتی دكادر يعني زبدا و اعضادن بجمعه اولان هيئت اجتماعيه دن غيري دكادر و اعضا زبدا دن خارجه
 دكادر هر عضو زبدك عقيده و لكن هر عضو ل صورتی عضو آخر صورتك عيني دكادر پس حق كثير
 و واحددر صورت ايله كثيردر عين ايله واحددر يعني وجود واحد حق عين احديله واحددر و صور تجليات

و ظهورات ايله واجه و صفات و شئون و اضافات ايله كثر عدد (و كالانسان بالعين واحد بلا شك) (و قول
كالا عطاء قوله عطف و دخی داعيله محبتك عینی اولان وجود واحد عین ایل واحد و صور ایل كثر اولدی
انسان كییدر كه عین ایل واحد در بلا شك یعنی جنس انسان حقیقت انسانی سیله واحد العین در كه جمیع
افراد نوعیه انسانیه فی جامه در (و لا شك ان عمر و اما هو زید و لا خالد و لا جعفر و ان اشخاص هذه العین الواحدة
لا تنهانی وجودا) (و نیز شك ایتمز كه تحقیق عمر و زید دكدر و دخی خالد دكدر و دخی جعفر دكدر یعنی
عمر و ك شخصی بونلك غیر اولدیغنده شك می یوقدر و دخی تحقیق بونلك ایتمز كه حقیقت انسانیه اولان
بوعین واحده نك اشخاصی وجودیه تنهیه دكدر یعنی بوعین واحده انی مائنه اشخاص وجودیه بشریه
و افراد غیمه انسانیه صورنده حقیقتیه ظاهره و متعینه در) (فهو وان كان واحدا یا عین فهو كثیر بالصور
والاشخاص) (پس انسان حقیقت نوعیه انسانیه اولان عین ایل كه چه كیم واحد در پس اول صور
و اشخاص له كثیر در) (و قد علمت قطعاً ان كنت و منان الحق تعالى عینه بجلی يوم القيمة فی صورة فیعرف ثم
بحول علم فی صورة فیعرف و هو هو الخجلی لیس غیره فی كل صورة و معلوم ان هذه الصورة ماهی تلك الصورة
الآخری) (تحقیق سن علم قطعیله عالم اولدك خدیث نبوی صیقله اكر سن مؤمن ایسك حدیث نبوی به كه
تحقیق حق تعالی نك عینی یوم قیامتیه بر صورنده بجلی ایدر پس اول صورنده حق معرف اولور اول صورنده
آنی اعتقادیدن ارباب عقاید قنده انلك عقایدی اوزره بجلی ایتمكه اقرار ایدر انكارا بنزل اندنكره
حق صورت اخریه بقول ایدر پس انكار اولور یعنی صورت اولان تحول ایدوب صورت اخریه محلی
و ظاهر اولور پس اول صورنده انكار اولور اول صورنده ای عقایدی ارباب عقاید قنده انلك عقایدیه
مخالفه اولان صوریه تحول ایتمكه اندنكره اول صورندن صورت اخریه تحول ایدر پس انده معروف
اولور و اقرار اولور و حال بلكه حق هر صورنده محلی اولان وجود واحد در هر صورنده اندن غیر محلی
یوقدر یعنی بر صورنده محلی اولان حق سائر صورده دخی مجلید و معلوم در كه تحقیق بونلك اول صور
آخری دكدر و جمیع صورده كركه معروفه و اسون وركه منكره محلی اولان وجود واحد خقده پس اقرار
و انكار عقاید مختلفه حسیله امر نیدر و اما عارف حقیق قنده بر صورنده انكار اولور و اقرار اولور) (فكان
بشهادة النون) (العين الواحدة قامت مقام المرأة فاذا نظر الناظر فيها) (ای فی العین الواحدة التي هي عين
الحق وهي كالمرأة) (الی صورة معتقده فی الله) (متعلق بمعتقده پس كانه عین واحده كه عین حقه در مرآت
واحده مقامنده قائمه اولدی پس بختكم ناظر معتقد مرآت كبی اولان عین واحده كه حقیقت عینیدر فی الله
كندی معتقدی صورته نظریاته (عرفه) ای الناظر الحق (فأقر به) ناظر معتقد حق عارف اولور و اقرار
ایدر (و اذا اتفق ان يرى في معتقده غير انكره) (و اتفقا فاجتكم واقع اولسه كه ناظر عین حقه غیر معتقدی
صورتن كورسه حقه انكار ایدر كندی معتقدی صورته مخالف بجلی ایتمكه خبر مجیده وارد اولدی كانه
عین واحده حق جمیع صور اعتقادیه ایچون مرآت واحده در كه جمیع صور اعتقادیه آنده معتقده در پس
بختكم حق ناظره نك حقه عقد ایدر بکی صورت معتقده بجلی ایتمه اول صورتی وجود حقه ناظر
مشاهده ایتمه اكا اقرار و اعتراف ایدر و بختكم ناظر وجود حقه كندی معتقدی صورتك خلاف اولان
صورتی مشاهده ایتمه پس اكا انكار ایدر) (كأیری فی المرأة صورة غیره فالمرأة عین واحدة والصور
كثیرة فی عین الرائي و لیس فی المرأة صورة منها جله واحدة) (ته كیم ناظر مرآت ایچنده كندی صورتن و غیره
صورتن كوردر پس مرآت عین واحده در و راتینك معتقده صور كثیره در و حال بلكه مرآت ایچنده اول صورندن
اصلا بر صورت حقیقیه یوقدر یعنی صور مرآتیه منطبقه در مرآتیه داخله دكدر) (مع كون المرأة اثر
فی الصور بوجه و ماله اثر بوجه) (یعنی مرآتیه مرآتیه اولان صور مرآتیه ایچنده داخله دكل ایكن مرآت
ایچنده صورده بوجه له اثر حاصلدر و بوجه له مرآت ایچون صورده اثر یوقدر) (فالاثر الذي لها كونه اثر
الصورة متغيرة الشكل من الصغر والكبر والطول والعرض فله اثر فی المقادير و ذلك راجع اليها و انما كانت هذه
التغيرات منها لاختلاف مقادير المراتي) (پس شول اثر كه مرآت ایچون صورده حاصلدر مرآتیه ایچنده
صورده ظاهر اولان صورتی مرآتیه ردا تسمیدر و كبردن و طول و عرضدن صورت متغيرة الشكل

اولدی فی حاله یعنی مرآتیه مختلفه اولدقده مرآتیه ضعیفی صغیر و بعضی کبیر و بعضی طویل و بعضی
عریض کوردر كه صورت صاحبی اول شکل اوزره دكدر پس ناظر مرآتیه نظریاته كده مرآتیه مقدار خاص
حسیله اول صورتك شكلی تغییر ایدر پس مرآتیه ایچون مقادیرده اثر حاصلدر و بونل مرآتیه راجعدر و مرآت
ایچنده اولان صورتك تغییراتی مرآتندن انکچون واقعه اولدی زیرا مرآتیه مقادیری مختلفه در هر مرآتیه
مقدار خاصی وارد در كه صورتی بوجه له کوردر كه صورت صاحبی صغیر و کبردن و طول و عرضدن انلك اوزره
دكدر و مرآتیه آخری دخی انلك مقدار خاصی حسیله اكا مخالف کوردر و بونلك حقیقتی بودر كه مرآتیه ایچنده
ظاهر اولان صورندن مرآتیه خالیه ایكن مرآتیه ایچون انده ظاهر اولان صورنده اثر حاصلدر و اول اثر مرآتیه
صورتی صغیر و کبردن و طول و عرضدن ردا تسمیدر و صورتك شكلی متغیره اولدی فی حاله پس راتی ایل
مرآتندن هر برسی بوجه له مؤثر و بوجه له متأثر در پس كذلک حق ایچون دخی اثر حاصلدر آنك ذاتی
مرآتیه ظاهر اولان صورده كه تجلیات غیبیه و شئون ذاتیه و ساطیله ظاهره در و صور عالم ایچون دخی
وجود حقه اثر حاصلدر اعیانلر نك تفاوتی و استعدادلر نك اختلافی حسیله كه ارباب عقایدك عقایدی
اختلافی موجب در پس عارف لازم اولان بودر كه اثر الهی فی اصلته و حضرتته الحاق ایلده و اثر کونی
دخی كذلک اصلته و حضرتته الحاق ایلده) (فانظر فی مثالی) (ای فانظر فی مثال رؤیه وجود الواحد
الاحد) (مرآتیه واحدة من هذه المراتي) (پس مثاله یعنی وجود واحد واحد اولان حقیقت رؤییه مثاله
بومر ایدن مرآتیه واحده یعنی نظر ایلده یعنی مرآتیه متعدده در سن كندی صورتی صور متکثره و متعدده در
و مرآتیه واحده صورتن واحده مشاهده ایدر بک کبی حقیقتی مرآتیه اسما در کثیره متعدده و مرآت
واحد اولان ذات حقه صورتن واحده مشاهده ایدر پس اكر وجود واحد حقیقت صورتنی وحدت اوزره
مشاهده ایتمك استرسك مرآتیه اسما در مرآتیه واحده اولان ذات واحده یعنی نظر ایلده زیرا اسما الهیه دن هر بر
اسم وجه وحدت ایچون مرآتیه كکیدر زیرا وجه واحد وجوده متعدده ظاهر اولور) (لا تنظر الجماعة)
وسن اكر كندی صورتی وحدت اوزره كوردر استرسك مرآتیه جماعته نظریاته یعنی اسما الهیه
نظریاته ذات واحده یعنی نظر ایلده تا كیم وجه وحدتی وحدت اوزره مشاهده ایدر سن (وهو) ای نظرك فی المرأة
الواحدة) (نظرك من حيث كونه) (ای الحق) (ذاتاً فهو عینی عن الماهي) (یعنی مرآتیه واحده اولان نك
نظرك حق منظور ذات اولدی یعنی حقیقتیه نظر كدر زیرا حق ذات حقیقتیه عالمیندن عیندر یعنی ذات اعتباریه
حق صور و اشكال تحتیه داخل اولان ذات حق عالمیندن غنیه در عالم صورتی انده ظاهر اولور و الا ذاتك
اسما می اعتباریه) (ومن حيث الاسماء الالهية فذلك الوقت يكون كالمراتي فاي اسم الهی نظرت) (بسكون
التاء) (فيه نفسك اذن نظركاً فاما نظرك في الناظر حقيقة ذلك الاسم) (واسماء الالهية حقیقتیه حقه نظرك
پس اول وقتده حق مرآتیه کبی اولور هر بر اسم الهی بر مرآت اولور پس اسما در حقنی اسم الهی به سنك
نفسك نظر ایلده و یا خود هر کیم نظر ایدر سه پس ناظره اول اسما حقیقتی ظاهر اولور كه اكا مختصه در
اول اسما مدلولی اولان ذات دكدر شیخ رضی الله عنه بولا مده ذات احدیه به توجیه ایتمكه تجریر ایدر
هر قید و حصر دن مطلقه اولدی فی حاله و بونوجه در اعتقادات جزئیة تحدیدیه بی صورت و معنی اقتا
ایتمكه و فی سبیل الله حقه سالك اولان طالی اصنام معتقداتك کلیسی کبر ایتمكه تشجیع ایدر تا كیم سالك
طریق حق جمیع حجب تعیناتی باسرها رفع ایلده و حق محضی كه شاهد و مشهود در حقیقت اوزره هر عینده
مشاهده ایلده انده انكه تعینده منحصر اولدی فی حاله بلكه مطلق اولان تعینله لاتعین یعنی جامع اوله
نفسك قوی مرآتیه نظرت قولینك فاعلیدر) (فهكذا هو الامر ان فهمت) (پس امر الهی و شان ربانی
ذکر ایدر بک کبردر اكر سن فهم ایدر ایسه هو خبری به ممد رالامر قوی فی تفسیر ایدر) (فلا تخرج ولا تحتف)
(یعنی سنك وجودك و نفسك ذات مرآتیه متعینه اولان عین نك صورتیدر و یا خود عین نك مرآتیه
متعینه اولان حقیقت صوریدر و حقیقتك و ذاتك من حيث هي تعیندن غنیه در پس سن جزع ایتمه
و خوف ایتمه كه مرآتیه وجودده ذاتك وجودك اوزره طایره اولان صور و هیأ نك دن فارق ایتمكه سن
یوغ اوله سن بلی یوغ اولور سن ولی وجود حقه و ارا اولور سن پس خوف ایتمه بلكه ذات حقه دن سكا حجاب

عظيم اولاد وجود متعيني ونفسك صورتي خلع ايتكده نجيح اول) فان الله يحب الشجاعة ولوعلى قتل
حيه وايت الحية سوى نفسك) (زيرا الله تعالى شجاعتى سوروا كچه كيم شجاعت حيه نك قتل اوزره واقع
اولورمه وحالبوك حيه نك نفسك نك غيرى دكلدر يعنى شول حيه كه رسول عليه السلام ان الله يحب
الشجاعة ولوعلى قتل حيه قوايله آنك قتلته تخرىص ايتدى سنك نفسك دكلد قال عليه السلام اعدى عدوك
نفسك التى بين جنيتك ونفسك قتلته ووجودك افسانه تشجعتك حكمى بودر كه تا كيم حيه نفسده اولان
مهرم صفات و اخلاق ايله نفس قلى وروحى لدغ ايدوب حيات معنوية الهية ايدى دن الى محروم ايتيه پس
نفسك قتلته شجاعت محبوبه و محمود در زير نفس انسانى مقتوله اولد قده صفات نفسانيه وافعال انسانيه
دخى قاييه اولور پس حيات حقيقه الهية آنده ظاهر اولور ووجود انسانى وجود محض حقايله متحقق اولوب
بقا ايدى ايله باقى اولور وپروجه دخى بودر كه تا كيم نفس انسانىك مذاهب مختلفه وعقايد متقابله يه ميل
وسيرنده عوج تعريجى اوليه حيه نك سيرنده عوج وتعريجى كيم كه صراط مستقيم اوزره ذاهبه دكلدر پس
نفسك قتلته انكچون تخرىص اولدى تا كيم مذاهب ومعتقداتك اختلافنه وطرق حضراتك تعاريفنه حيه
كيم ميل ايتيه (اغن شى مكبا على وجهه اهدى امن يعنى سوياعلى صراط مستقيم صراط الله الذى له مافى
السعوات وما فى الارض الا الى الله تصيرا الامور) پس طرق مختلفه دن وعقايد متغيره دن اجتناب ايدوب (ثم
جعلناك على شريعة من الامور فاتبعها ولا تتبع اهواء الذين لا يعلمون) قولنده اولان طريقت محمدية يه وشريعت
مصطفوية يه تابع اوله) (والحياة حية لنفسها بالصورة والحقيقة) (وحالبوك حيه نفسى (ذاتيه حيه در
صورت وحقيقت اعتباريه زير صورت ايله حيه در وقتل اولنسه دخى صورته حيه ديرلر وحقيقتله حيه در
زيرا حقيقتى روح حيوانىدر پس حيه من حيث الصورة قتل اولنسه من حيث الحقيقة مقتوله اولنر
واكرچه كيم صورت ظاهره مى متغيره اولور پس حيه نفس دخى اكرچه كيم صفات نفسانيه يه وتعارج
اعتقادي يه ميل ايتكده مقتوله اولورمه ولكن حيات حقيقه الهية ايله حيه در زيرا لنفسها حيه در حيات
حقه نك حقيقتده حقه تعينى خيائيه) (والشئ لا يقتل عن نفسه) (وحالبوك بر شئ كندى نفسندن قتل
اولنر يعنى بر انسان كندى نفسى قتل ايتيه اكاصاص بودر يعنى آنك اوزره حكم شرعى ترتيب ايتدى زيرا
نفسك قتلته موت كلى بودر زير مقتولك خيالى الى حافظدروكذالك انسان وجهه آخر ايله نفسى قتل ايتكده
ما مورد زير آنك قتل قتلته حيات حقيقه حاصله اولور) (وان فسدت) (على صيغة المجهول) (الصورة
فى الحس فان الحد يضبطها والخيال لا يربطها) (يعنى انسان كندى نفسندن اوترى نيجه قتل اولنور زيرا
اكرچه كيم حده صورت افساد اولنديه ولكن حد ايتى ضبط ايدر وخيال دخى الى ازاله ايتز يعنى حقايق
رذوات اشيا فاسده وباطله اولنر نه حده ونه خياله زير اخیال صورتي تخيلدن ازاله ايتز يعنى اكرچه كيم
صورت انسانيه حسن ظاهره فاسده اولديه ولكن علم الهية عين ايله وخياله مثال ايله باقيه در پس جميع
وجوه ايله انسانك افسانه طريق بودر طريق حقه متحقق اولقدر) (واذا كان الامر على هذا فلهذا هو الايمان
على الذوات والعزلة والمنزلة) (وتختكم امر بزم ديد بكم زطريق اوزره واقع اواسه كه بحسب الحقيقة بمرشئ فالى
اولنر اكرچه كيم صورت قاييه اولورمه زيرا حد ايتى ضبط ايدر وخيال تخيلدن ازاله ايتز پس حد وخيال ذوات
اوزره اما ندرود دخى عزة ومنعتدريه سرستدراول صورتي حرس ايدر واكفساد وهلاك طريقتدن ايتى منع
ايدر) (فانك لا تقدر على افساد الحدود وادى هزة اعظم من هذه العزة) (زير التحقيق سن حدودك افسادنه قادر
دكسن يعنى علم الهية اشيا نك صور عليه لرى اولان حقايق وحدود لرى افسادنه دخى مرانب الهية غيبية
وروحانيه ومثاليه وخياليه ده متعينة اولان صور الهية غيبية وصور روحانيه ومثاليه وخياليه نك افسادنه
قادر دكسن وبوعزندن اعظم قننى عزت واردر كه سن بر شئ قتل ايتد ككده نك حدن وصورت حقيقه سن
وصورت روحيه سن افنا ايتكده قادر اوليه سن الحق سن انك صورت حسيه سن افنا ايدى سن واول شيتك
حقيقى جميع عوالمده اولان صورى ايله باقيه اوله) (تخيل بالوهم انك قتلت) (موضعيتده مخاطب معلوم
صيفه سيله پس سن كندى نفسكى قتل ايتديك زمانده وياخود سن غيرى قتل ايتديك زمانده وهم ايله سن
تخيل ايدر سن كه تحقيق كندى نفسكى سن قتل ايتدك وياخود غير سن قتل ايتدك وياخود زير كه تخيل

صيفه مى غائب مجهول اوله وقتلت صيفه مى دخى مفعول ايجون مبنى اوله يعنى پس وهم ايله تخيل اولنور كه
تحقيق سن قتل اولنك سن كندى نفسكى قتل ايتديك حينده) (وبالعقل والوهم لم تزل الصورة موجودة فى الحد
وحال بوك عقل ووهم ايله صورت حده موجوده اولدينى حالده زائله اولدى يعنى فى الحقيقة قاتل الله در
ومتقول اكرچه كيم حده مفقوددر ولكن عالم عقليده وعالم مثاليده صورتي حقيقتده موجوده در عقل صحيح
ووهم در الزاى ادراك ايدر) (والدليل على ذلك وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى والعين ما دركت الا الصورة
المحمدية التى ثبت لها الرى فى الحس وهى التى نفى الله الرى عنها ولا تثبت لها وسطا) (بقوله اذ رميت) (ثم عاد
بالاستدلال الى ان الله هو الراى فى صورة محمدية ولا يدرى من الايمان بهذا) (وانسان وهم ايله قتل تخيل ايدوب انك
عدم قتلته وقاتل الله ايدوكنه دلالت ايدن الله تعالىنك) (وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى) قوايدر يعنى
رسول عليه السلام كندى خلقيتله وجوه كفاره رمى تخيل ايتد ككده الله تعالى ايتدى يا محمد سن خلقيتك
حيثيتله رمى ايتدك حقيقتك حيثيتله رمى ايتديك وقتده ولكن الله رمى ايتدى سنك مظهر يتكده آنك
ظهورى اعتباريه وآنك وجودنده سنك استهلاكان حسيه پس الله تعالى رمى كندى نفسى ايجون اثبات
ايدى وحال بوك رايتك عيني رمى وقتده صورت محمدية دن غيرى ادراك ايتدى كه اول صورت ايجون حده
رمى ثابت اولدى يعنى حده رمى اول صورتدن ظاهر اولدى واول شول صورتدر كه الله تعالى اندن رمى نفي
ايتدى اوله) (وما رميت) قوايله اندنصكره انكچون رمى اثبات ايتدى وسطنده اذ رميت قوليله اندنصكره
كلمه لكن ايله استدلال ايتكده رجوع ايتدى ولكن الله رمى قوليله كه تحقيق صورت محمدية ده راى اولان الله در
وحال بوك مؤمنه بوقوله ايمانندن لا بددر زيرا كلام حقه در (ومن اصدق من الله قولا) (فانظر الى هذا الموضع
اى الراى كيف بالغ فى استنزال الحق) (حتى انزل الحق فى صورة محمدية) (پس مؤثره كه راميدر نظر ايله كه
نه كيفيتله حقل استنزالده مبالغه ايتدى حتى حتى صورت محمدية يه ازال ايلدى وحق صورت محمدية دن رمى
ايتدى شيخ رضى الله عنه اوله كى كلامنه عودت ايتدى كه ان الامر ينقسم الى مؤثر ومؤثر فيه بكل وجه وعلى
كل حال وفى كل حضرة هو العالم فاذا ورد فالحق شئ باصله الذى يناسبه فان الوارد ايد الايد ان يكون فرع عن
اصل كانت المحبة الالهية عن النوافل من العبد فهذا اثرين مؤثر ومؤثر فيه كان الحق سمع العبد وبصره وقواه
عن هذه المحبة فهو اثر مقرر قوليدريه حتى طرفندن وارد عيد طرفندن بر اصلدن فرعدر مثلا عيد طرفندن
نوافل حق طرفندن محبة الهية فى موجه در وعيد نوافل ايله حقه مؤثر در وعيد طرفندن نوافل دن حق
طرفندن محبة الهية حاصله اولدى وبوجبتدن حق عيدل سمعى وبصرى وسائر قواى اولدى پس عيد قرب
نوافل مر تبه سندن قواى الهية ايله تكرار حقه مؤثر اولوب حتى صورت محمدية يه ازال ايلدى وحق دخى
صورت محمدية يه نزول ايتدى حينه عيده تاثير ايدوب وعيدك وجودى بقاياسنى كندى وجودنده محو
ايدوب الى قرب فرايض مر تبه منه ايصال ايلدى پس شيخ رضى الله عنه بوكلامك تمامى الله تعالىنك
(وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى) قوايله بيان ايلدى كه حقل صورت محمدية يه نزوانده تاثير صورت
محمدية ايجون نابدر) (واخبر الحق نفسه) بالرفع تا كيدلحق اوبالانصب فى موضع الخافض اى اخبار الحق
عن نفسه) (عباده بذات) (وحقل نفسى اخبار ايتدى وياخود حق كندى نفسندن عبادنه اخبار ايتدى
صورت محمدية ده انك راى اولمسيه ولكن الله رمى قوليله وياخود حق تعالى صورت محمدية ايجون جناب
الهية واقع اولان تاثير ايله عبادنه اخبار ايلدى) (فا قال احد مناعنه ذلك بل هو قال عن نفسه وخبره
صدق والايمان به واجب سواء دركت علم ما قال اولم تدركه) (پس بزندن براحد حقدن بوقولى ديمرى يعنى اندن
اخبار ايتدى بلكه الله تعالى كندى نفسندن اخبار ايتدى وحال بوك آنك خبرى صادقدر وآنك خبرينه سكا
ايمان واجيدركك الله تعالى ديديكى شيتك علمى سن ادراك ايتدك وركل الى ادراك ايتدك) (فا ما عالم انت
واما مسلم مؤمن) (پس سن الله تعالىنك ذكر اولنن قولنى استماع ايتديك حينده سن يا عالم سن اكر اول
قولات علمى حقيقت اوزره ادراك ايدى نك اولورسك وياخود مسلم مؤمن سن ايمان تقليدى ايله اكر حقيقت
اوزره الى ادراك ايتديك اولورسك واما مؤمن اوليان كسنه پس وهم ايله وهم اوزره حكم ايدر و نظر فكريله
تخيل ايدر) (وما يد لك على ضعف النظر اقل من حيث فكره كون العقل يحكم على العلة انما لا تكون معه لولة

ان هي علة له هذا حكم العقل لا خفاء به) ونظر عقليتك فكري حينئذيه تلك ضعفه سني دلالت ايدن
 شيدن بعذر عقلك علت اوزره حكم انجوني كه تحقيق علت معلوله اولم شول معلول ايجونكه علت انجوني
 علتدرو بعقلك حكمه يدرا نده خفا بودر كه عقل بوجهله حكم ايدر بعني نظر فكري له مشوب اولان عقل
 اشياي على ماهي عليه ادراك ايدن من و بوكا دلالت ايدن بودر كه عقل علت اوزره حاكمدر كه علت كندی معلولي
 ايجون معلول اوليه) (وما في علم التجلي الا هذا وهو ان العلة تكون معلولة لمن هي علة له) (وحال بوكه علم
 تجليده بعني تجلي الهى اعطا ابتديكي علم الهيمه بوندن غيري بودر وعلم تجلي اعطا ابتديكي بودر كه تحقيق
 علت معلوله اولم شول معلول ايجونكه علت انجوني علتدرو زير علت ذات احديه در ومعلول عدمه ثابت
 اولان شيدن در زير اني ثابت ايجاد في موجب اولان وجود حقه درو شئ ثابت وجود حقه له موجود اولم پس
 شئ ثابت ايجاد نده علت وجود حقه درو شئ ثابت معلول در پس علتك كندی معلولي ايجون معلوله اولم
 بودر كه عين معلول معدوم علم الهيمه ثبوت حالته عين علتدنه ذات احديه در استعداد وفا ليه طلب
 ايدر كه علت اني ايجاد ايليه كندی ايجون اني معلوله ايليه ته كيم عين علت معلولك وجود في طلب ايدر
 وجانين بيننده طلب رابطه در پس علت علت اولديني حينئذيه معلول ايجون معلوله در زير احق موجود
 موجودك ايجاد نده علتدرو حقه ايجاد نده علت موجود استعدادي ايله حق اوزره حكم ايدوب ايجادي اندن
 طلب ايجاد در پس حق علت اولديني حاله آنك معلولي اولان شئ ايجون معلول اولم و كذلك معلول في
 معلول اولديني حينئذيه علت ايجون علت اولم علت اولان حقه در معلول اولان شئ معدوم كندی ايجادي
 طلب ايدوب آنك اوزره ايجاد ايله حكم ايتكمه پس معلول علت ايجون معلول اولديني حينئذيه علت ايجون
 علت اولم و علت انجوني معلوله اولم) (والذي حكم به العقل صحيح مع التحرير في النظر) (وشول حكم كه
 عقل انكله حكم ايدري فطره فخر را بتمكله بعني مجتلك ومحل ترا عك تحريري قننده صحيد زير شول
 حكم كه عقل انكله حكم ايدري اول حكم بودر كه بر شئ كه آنك اوزره شئ آخره وجودي متوقف درنا كيم
 انكله متحقق اوله اول شئ كندی وجود نده انكله متحقق اولان شينك وجوده كه اندن متأخر در متوقف
 دكادر بعني شئ اولك وجودي شئ نايينك وجوده متوقف دكادر نا كيم شئ ناي وجود ايله شئ اوله علت اوله
 دشي اول شئ نايينك معلولي اوله والادور لازم كاور وبو حكمك صحي عقل امري معنای تضاد من تجريد
 ايدن كده ظاهر اولم زير علت اولان حقه ذاتي وجودي علتدرو مجر اولديني حاله معلولك وجودي اوزره
 باقروا ما كره عقل امري اخذ ايتسه پس البته امري متضادين اولد قري حينئذيه جانيندن توقفن
 لا بد در) (وعاينه في ذلك ان يقول اذا رأى الامر على خلاف ما اعطاه الدليل النظري) (عقلت بعني عاقل
 مناظر له بو حكمه و يا خود بو فخر برده غايي انك قوايدر كه بختكم بر امري كورسه دليل نظري كا اعطا
 ايدن بكي شينك خلافي اوزره بعني دليل نظري اقتضا ابتديكي شينك خلافي اوزره امري روياده تجلي ايله
 مشاهده ايتد كده در كه) (ان العين بعد ان تثبت انها واحدة في هذا الكثير فن حيث هي علة في صورة من هذه
 الصور معلول فلا تكون معلولة لمعلولها في كونها علة) (تحقيق عين واحدة ثابت اولد قد نصكره كه تحقيق اول
 عين بو كثره بعني بوضو كثره در واحد در پس اول عين بوضو در بر صورتد علت اولديني حينئذيه معلول
 بر معلول ايجون پس اول عين كندی معلولي ايجون معلوله اولم كندی معلولنه علت اولديني حاله بعني عين
 واحدة كه ذات موجوده در بوضو كثره در واحد اولديني ثابت اولوب تسليم اولد قد نصكره پس اگر چه كيم
 علت معلول حقيقت واحد در پس عين واحد بوضو كثره در بر صورتد معلولاندن بر معلول ايجون
 علت اولديني حينئذيه كندی معلولي ايجون علت اولديني حاله بعنيها كندی معلولي ايجون معلوله اولم) (بل
 ينقل الحكم بانخالها في الصور فتكون معلولة لمعلولها في صور معلولها علة لها) (بل كه علت ومعلول صورتد
 مريان ايدن عين واحد صورتد انتقال بتمكله بعني عين واحد معلول صورتد ظاهر اولم علت معلول صورتد
 اولان انك حكمي معلوليت صورتد اولان حكمه ومعلوليت صورتد اولان انك حكمي علت صورتد
 اولان حكمه انتقال ايدر بعني عين واحد بر صورتد بر معلول ايجون علت ايك انك اوزره علتله حكم
 ازانو را بكن وانك معلولي اوزره دخی معلوليتله حكم اولم را بكن عين واحد اول صورتد اولان علتك معلولي

صورتد انتقال بتمكله انك علتك حكمي معلولي حكمه انتقال ايدرو انك معلولي حكمي دخی انك علتك
 حكمه انتقال ايدر پس علت كندی معلولي ايجون معلوله اولم وانك معلولي دخی انك چون علت اولم) (هذا
 عاينه) (اي هذا الحكم او هذا التحرر غاية العقل) (والعاقل اذا كان قدرا الامر على ما هو عليه ولم يقف
 مع نظره الفكري) (بعني بو حكم و يا خود بو فخر بر عقلك وعاقلك غاييد بختكم امري على ما هو عليه تقدير ايليه
 بعني بختكم عاقل مناظر امري تقدير ايليه شول شئ اوزره كه امر عند الله آنك اوزره درو عارف مكاشف قننده
 كشف تجليده دخی اولم به نابدر و كندی نظر فكري قننده واقف و ثابت اولم و اكر تقدير را بتمك مريته سندن
 عبور ايدوب تجلي الهيله شهود مريته سنه واصل اولدي وجهه مذكور انك غايي اولم و اذا اذ معنائه
 اولم جائز در بعني دخی اولم زير عاقل امري على ما هو عليه تقدير ايلدي ونظر فكري قننده ثابت اولدي
 (امدي) (امان ذوق ايله بزير كه عين واحد ايجون صورتد بعني علت ومعلوليت صورتد امري بختي قبول
 ايتك صلاحيتي حاصله در اعتبارين ايله پس عين واحد علت اولديني حاله معلول اولم علت صلاحيتي واردر
 ومعلول اولديني حاله علت اولم دخی انك صلاحيتي واردر پس عين واحد كندی علت ومعلوليت
 و ايتكمه انك احكامي جامع در پس عين واحد علت اولم ومعلوليتله معلوله اولم پس عين
 واحدك بعني حينئذيه انجوني احوال حسييله بو اعتبار انك حسي على السوء در) (واذا كان الامر
 في العلية بهذه المثابة) (وبختكم عقل صحيحك حكمه نده علت حقه در امر بودن با نده اوله بعني عقل صحيح
 قننده علت كندی معلولي ايجون معلوله اولم جائز اولم بختي بو امر عقل قننده نوعاضيق ايك) (فانظرك باقاع
 النظر العقلي في غير هذا المضيق) (پس بوضو ضيق غيري اولان مواضعه كه عقلك مجالي اندره واسع اوله
 نظر عقليتك انما عاينه سنك نده ظنك واردر كه بختكم عقل اوزره تجلي الهيله بر معني ظاهر اوله) (فلا عقل من
 الرسل صلوات الله عليهم وقد جاؤا بما جاؤا به في الخبر عن الجناح الالهى قائم و اما انتم العقل وزاد و اما لا يستقل
 العقل بادرا كه وما يجهله العقل رأيا وقربه في التجلي فاذا دخل بعد التجلي بنفسه حار في آراء) (پس رسل صلوات
 الله عليهم من عقل بر كسبه بوقدر و تحقيق انك جناب الهيدن خبره بعني اخباره كثور ديلر شول شئي كه
 اني كثور ديلر پس جناب الهى ايجون اثبات ايتد ديلر شول شئي كه عقل اني اثبات ايتدي و زياده ايتد ديلر شول
 شئي كه انك ادراكه عقل مستقل دكادر تجلي الهيله كا انضامي لازم در تشبيهي موهمه اولان صفات
 كبي كه عقل صحيح انلري محال كورم و لكن انك ادراكه مستقل دكادر دخی شول شئي زياده ايتد ديلر كه اساسا
 عقل اني محال كوردر دليل نظريته بخلاف اولم و عقل تجليده كامه اولم بعني حسدن اخذ اولوب اول
 شينك حقيقتي كا تجلي الهيله منكمه اولد قد اول مشهوده اقرار ايدر زير عقل اول مشهد حسييله منصبع
 اولم پس بختكم عقل تجليده نصكره كندی تسهيله خالي اوله و تجلي اندن رفع اولوب كندی حكمه نده قالسه
 تجليده كورديكي شينده حائر اولم زير كورديكي شينده شكي بوقدر و لكن محتجب اولم فخر اولم) (فان كان
 عيب رب رد العقل اليه وان كان عيبه نظر رد الحق الى حكمه) (پس اگر عيب محتجبي له عيب رب اوله حق اولم و رسه
 بعني وجود نده حاكم اولان رب اوله حق اولم رسه عقلي رسه رد ايدر پس عقل ربك تجليسي حسييله اولم
 كندی حكمه ايله اولم را كره عيب محتجبي له عيب نظر و عيب عقل اوله حق اولم رسه بعني وجود نده حاكم اولان نظر و عقل
 اوله حق اولم رسه حق نظر ك حكمي مقتضاسه رد ايدر بعني ظاهر اولان حق كندی حكمه رد ايدر و كندی
 زعي اوزره اني تاويل ايدر مثلا علماء رسوم طور عقلدن خارج اولان اخبار الهيه وآيات قرآنيه في استماع
 ايتد كورده انلري تاويل ايدر و انلري شول حكمه تنزيل ايدر كه عقل لاري انكله حكم ايدر ومع هذا
 موثر در كه كلام حق مجر در حقايق قرآنيه وكلمات الهيه نك ادراكندن عقل قاصر در) (وهذا لا يكون
 الا مادام في هذه الشأ الدنيا موعودا عن الشأ الاخرية في الدنيا) (وبو فخر و يا خود حقي عقلك حكمه رد
 ايتك انسانه واقع اولم الاماد امك انسان بونشأت دنويه يده محجوب در دنياه انك نشأت اخرويه سندن بعني
 انسان دنياه نشأت دنويه احكاميله مقيد اولوب انلر ايله دنياه اهل الله ايجون حاصله اولان نشأت
 اخرويه سندن نشأت روحانيه باطنه سندن محجوب اولم و نظر عقلي به بخلاف اولان شئي محال كوردر و امري
 مطلقي عقلك تقيدي حسييله تقييد ايدر وعقل نظر نك مقتضاسي اوزره شول امر كه اني محال كوردي

پس تجلی فتنه ا کاثر ایدر و تجلیدن کندی نه یله خالی اولدوقده کوردیکی شینده حایر اولور پس اگر عبد رب
اوله جتی اولورسه حتی نظرله حکمتنه و دایدور اگر انسان نشأت دنیویه دن نشأت اخرویه اوزره منتشی اوله جتی
اولورسه پس عقلک ادراکندن زیاده اولان شینک ادراککنده متحیر اولمز (یوم یکشف عن سابق یوم تبلی السرائر)
زیر اسرار کاظا هر دروهر شینک اصلی اکامکشف و در (فان العارفین یظهرون فی الدنیا کأنهم فی الصورة
الدنیویه لما یجری علیهم من احکامها والله تعالی قد حولهم فی بواطنهم فی النشأة الاسرویه لابد من ذلك)
زیر عارفین دنیاه ظاهر اولورلر کأنهم انظر صورته دنیویه ده در لر یعنی صورت دنیویه ده صفات دنیویه ایل ظاهر
اولورلر که اهل حجاب انلری اهل دنیا ظن ایدر لر زرباوشنک انک احکامی انلر اوزره جاریه در اکل و شرب و نکاح
و نوم کبی و بعض صفات بشریه کبی انتقام و قتل کبی و حال بوکه الله تعالی انلری بواطنلرنده نشأت اخرویه به تحویل
ایلدی و انلر نشأت اخرویه اوزره ظاهر اولدیلر انلر ایچون بونده نشأت اخرویه اوزره نظم و رن لابد در والا انلر
عارفین اواز لردی و بوکلامده شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که نشأت دنیویه دن عالم برزخه انتقال عارفین
هر یکنم استرلابسه و یا خود یکنم بر مراد ایچون مشیت الهیه تعلقی ایلسه صورت دنیویه ده ظاهر اولورلر
و بونشأتک احکامی انلر اوزره جاریه اولور و انلری کورنلر نشأت دنیویه ده موجوده اولان اشخاص ظن ایدر لر
پس نمکندر که الیاسک نشأت ثانیه ده نزولی و ظهوری بوقیبلدن اوله (فهم بالصورة یحجم ولون الایمان کشف
عن بصیرته اغطیه فادرک فام عارف بالله من حیث التجلی الالهی الاله و علی نشأة الاخرة قد حشر فی دنیا
و نشر من قبره فم و بری ما لا یرون و یسمه ما لا یشهدون عنایه من الله یبعض عباده فی ذلك) (پس عارفین
صورت دنیویه ایل یحجم و لدر در احکام دنیویه ایل نظم و رلری حیثیتله انلر عارفین اولدقلر کسینه ادراک ایدر من
الاشول کسینه ایچون انلر یحجم ول دکالر در که الله تعالی انک بصیرتدن اغطیه فی کشف ایتدی * پس انلری
ادراک ایلدی اولیائی تحت قبایلی لایه رفهم غیری و اعظم قباب عزة صورت دنیویه در * پس تجلی الهی
حیثیتله عارف بالله دن بر عارف یوقدر الاحوال بوکه اول نشأت آخرت اوزره دنیا سنده محسور اولدی و تبرندن
منشور اولدی * پس خلق کورمدیکی شیئی اول کسینه کور و رانلر مشاهده ایتدیکی شیئی اول مشاهده ایدر الله
تعالی دن بعض عبادنه بواصر له اعطاه الله یعنی دنیاه نشأت آخرت اوزره انتشا سنده محسور و منشور اولدی
تجلی سنده عنایه دن اتری الله تعالی انلری بواصر له تخصیص ایلدی یعنی تجلی الهی ذاتی حیثیتله الله تعالی یی
عارف اولان عارفیندن بر احد یوقدر الا ذاتک قلبه تجلی الهی ذاتک ورودی سبیلک انک وجودی تجلی
المیهده مضاعف و متلاشی اولوب وجود حقایقه ظاهر اولدوقده قابعد انفا الیه متحقق اولمغه نشأت آخرت
اوزره نشأت دنیویه ده محسور اولدی و یوم جمعه که قیامت کبری اولان کندی وجودنک هلاکی و جمع جمع
اولان حقلک ظهوری یومیدر حقلک مجموع اولدی و بدن قبرندن منشور اولوب تجلی الهی حسیله عقیده
خاصه قیدندن منطلق اولدی و انکچون میزان وضع اولندی که میزان شرع محمدی اوزره اعمالی وزن ایتدی
و حکم عدل که وجود حقایقه فصل و قضا ایل کندی وجودنده حکم ایتدی و صراط مستقیم اوزره که صراط
توحید ذاتی در عبور ایتدی و در جنته دخول ایتدی قرب فوافله کندی نفسنه دخول اید و بر بنی انده عارف
اولمغه و قرب فراتضه وجود حقایقه استیجان ایدوب انده مستحجن و مستور اولمغه و شیخ رضی الله عنه فاسن
عارف بالله من حیث التجلی الالهی قولیه تجلی الهیه الله تعالی فی عارف اولان کسینه ایچون آخرت نشأه می
اوزر دریدی زربا تجلی الهی حضرت الوهیتدن اولان تجلی ذاتی ایدر که اسماء الهیه واسطه سبیله دکلدور
و حضرت الوهیتدن اسماء الهیه جمعیتندن وارد اولان تجلی الهیه عارف اولان انسان کاملدر * پس وجه
مشروح اوزره محسور اولان انسان کاملدر و اما بعض اسماء الیه عارف اولان کسینه که بقایای وجودی حسیله
مقیددر پس بومشاهداتک حظی دکلدور (فمن اراد الله عز و علی هذه الحکمة الالیه الالهیة الالهیة التي انشأها
الله تعالی نشأتین بین المنزلتین) (پس بر کسینه که بوحکمت الیاسیه ادر بیه به عبور و اطلاعی مراد ایتسه که
الله تعالی انی نشأتینده انشا ایلدی * پس نشأت اولیده فوج علیه السلام دن اول نی ایدی زربا ادریس توحک
بایاسنک جدی ایدی اندنصکره سبایه رفع اولندی و رفع اواند قدنصکره نشأت ثانیه ده نزول ایتدی رسول
اولدینی حالد * پس ایتدی لی ایچون بر بنی جمع ایتدی بر بنی منزهات نبوت و توحید دن اول نی و ادر پس

اولدینی حالد و بر بنی منزهات رب التدر نشأت ثانیه ده رسول والیاس اولدینی حالد (فلینزل) جواب اقوله من
راد العشور) (عن حکم عقله الی شهوته و لیکن حیوانا مطلقا حتی یکشف ما یکشفه کل دابة ماعدا الثقلین
پس اول کسینه کندی عقلی حکمندن شهوتی مقامنه نزول انسون و حیوان مطلق اولسون تا کیم ثقلیندن
غیری دابه نک کلبسی کشف ایتدیکی شیئی کشف ایلیمه یعنی عقلی حکمندن شهوتی مقامنه نزول ایتدی و ن کثرت
ریاضتله و تحلیل جسمانیه ایل و حیوان مطلق اولسون تا کیم تصرف اشیا ده عقلی اکام مزاحم اولیمه و مرتبه
حیوانده حیات ایل متصف اولوب افکار عقلیه و اوهام نظمی قیدندن خلاص اوله تا کیم انس و جندن غیری
هر دابه کشف ایتدیکی شیئی کشف ایدر زربا انسان مادامکه حیوان مطلق مرتبه سنه که انده تصرف یوقدر
نزول ایتیه و قیود عقلیه و عقائد فکریه دن مطلق اولیمه مرتبه حیوانده اولان کشف مرتبه سنه نائل اولمز
انکچون عقاید عقلیه دن مطلقه اولان جمیع دواب کشف اصحابیدر) (فیقتد بعلم) (صیغه معلوم ایل و یحجم ول
دخی یا نرذر و فی بعض النسخ علم) (انه قد تحقق بحیوانیه) (پس دوابک کلبسی کشف ایتدیکی شیئی کشف
ایتد کده عالم اولور که کندی حیوانیتله متحقق اولدی * پس انسان آخر مراتب نزول اولان خواص
انسانیتدن کندی حیوانیتنه نزول ایتد کده حیاتدن غیری انده خواص انسانیتدن بر بنی قائمیه حیوانیت
مطلقه ایل مطلق اولور * پس اول حینده علوم فطریه دن جمیع حیوانات عالم اولدینی شیئی عالم اولور و حقیقت
واحد اولان حیاناتک جمیع صورده مرآتین مشاهده ایدر * پس عالم اولور که هویت واحد نه کیفیتله
ادر پس ایل الیاسده ظاهر اولور) (و علامته) (ای علامته التحق بقام الحیوانیه) (علامتان الواحدة هذا
الکشف قیری من یعذب فی قبره ومن یسم و بری المیت حیوانا و الصامت متکلم و القاعد ماشیا) (و مقام حیوانیتله
تحققک علامتی علامتاندر علامت واحد کشف مذکوردر * پس کندی حیوانیتله متحقق اولان کسینه
مشاهده ایدر که قبرنده کیم معذب اولور و کیم منعم اولور و میقی حی مشاهده ایدر حیات معنویه ایل و صامتی
متکلم مشاهده ایدر کلمات قلبیه ایل و قاعدی ماشی مشاهده ایدر حرکات معنویه ایل) (والعلامه الثانیة
الخرس یفحقین بحیث انه لو اراد ان یطق بما رآه لم یقدر فیقتد بقیه حیوانیه) (و علامت ثانیه خر سدر
یعنی دل سزاکدر شول حیثیتله که اگر اول کسینه کوردیکی شینله نطق ایتک دلسه قادر اولمز دی حیوان
نطق ایتکه قادر اولدینی کبی پس بونقدر اوزره یعنی علامتین مذکور تین انده ظاهر اولدوقده حیوانیتله
متحقق اولور) (و کان لنا تلید قد حصل له هذا الکشف غیر انه لم یحفظ علیه الخرس فلم یحقق حیوانیه) (و زعم
بر تلید عز و ارادی که بوکشف اکام حاصل اولمش ایدی الا بوقدر وارد که خرس انک اوزره حفظ اولندی یعنی
خرس ایل محفوظ اولندی * پس کوردیکی شینله تکلم ایتدی پس حیوانیتله متحقق اولدی) (ولما قام الیه
تعالی فی هذا المقام تحققت بحیوانیه یی یحققا کایا فکنت اری و اری بالاطلاق یا اشاهده فلا استطیع فکنت لافرق
بینی و بین الخرس الذین لا یتکلمون) (وقنا کیم الله تعالی بنی بومقامده اقامت ایلدی بن کندی حیوانیتله
متحقق اولدم تحقیق کلیل پس مشاهده ایدر دم و بومشاهده ایتدکم شینله نطق ایتک مراد ایدر دم * پس
نطق ایتکه قادر اولمز دم * پس بن فرق ایتدزم کندی تقسم بینله شول دلسر لیبین که تکلم ایتدزم شیخ رضی
الله عنه بومقامده محفوظ اولدینن نقل ایدر و مقام حیوانیتله کشف ایل لسانی منطلق اولان کسینه
حیوانیتله متحقق اولمز و حیوانیه ایل متحقق اولمیان انسانیه ایل متحقق اولمز (امدی) شویله معلوم اوله که شیخ
رضی الله عنه بوندن اول بر قاعده بسط ایتدی که عین واحد صور کثیره ده ظاهر اولور که اول عین واحد اول
صورده صورله عینیدر اول صوردن بر بنی ده مختصره دکادر و بر شینله مقید دکادر * پس اول صور کثیره دن
بر صورته اول عین واحد اوزره صادق اولور که اول عین صورت اتراده و یا خود صور اتراده اولان
عینک عینیدر و بر وجهه بروجله صادق اولور که اول عین اترانک غیر در صورتین بینه تغایر حیثیتله
پس بعلبکه مرسل اولان الیاس حقیقه دینلور که اول عین و حقیقت حیثیتله شول ادر پس در که توحیدن اول
نی ایدی و اکا و نی اولنوردی و صورت و تعین حیثیتله الیاس ادر یسک غیریدر دیک صادقدر * پس شینک
اوزر بیکه تعینات ملتبس اولسون پس تحقیق شویله بل سن که ادر یسک عینی و هویتی سمع رابعه ده ادر یسک
انیت و صورتده قائمه ایکن صورت الیاسیه ده ظاهر در و انک ایتدده متعینه در * پس ادر پس الیاس

عین و حقیقت حیثیتیه واحد اولور و نهین صوری و ظهور شخصی حیثیتیه اثنین و غیر اولور و جبرائیل و میکائیل و عزرائیل حقایق ظاهره کبی که بونلر آن واحده صده زار مکانه صور شاده ظاهر اولور که صور کایسی بوارواح کایه کایه ابله قائمه و موجوده در پس کمال ارواحی و انفسی دخی بویه در پس حکمت الیاسیه و ادبیه یه بوی اعطا ایلدی که عین واحده و ذات احده که اطلاق و لاتعینله صور و نهیناته متکثر اولقندن منزله در اسماء الهیه تجلیات غیر متناهیة ده و صور اسماءیه غیر محصوره ده متجلیه در و روحیه جیع صورک عیندر و وجه آخر ابله جیع صورک غیر بدر پس شیخ رضی الله عنه حکمت الیاسیه به اطلاق بویه فی ابله تحفه حواله ایلدی که سالک کندی حیوانیتیه متحقق اوله و عقلم مرتبه شدن و حکمتدن نزول ایدوب حیوان محض اوله تا کیم ادبیه علیه السلام کندی روحانیتیه متحقق اولوب بلا شهوة عقل مجرد بانی فالش ایکن به لبیکه مرسل اولان الیاس صور شده انک نزولی سرفی ذوق اول عارف اوله و منزلتین ابله متحقق اولدوره ملاه اعلا ده حقل شهودی و حقل تحقیقی منزله سنه و اصل و عالم استفاده حقل شهودی و انکه تحقیقی درجه سنه نائل اوله اندن صکره ذوق حقل عینی و ذاتی احدیتده عارف اولوب اسماء و صفات کثرته مطلع و واقف اوله و وحدت مقامی بیتمده جمع ایلد متصف اوله و وحدتده عین وحدتله جمال وحدتی مشاهده ایلیم و کثرته دخی صفات متقابل و اعیان متغایره حسیله بروجهله کثرتی مشاهده ایلیم و بروجهله دخی وحدتی مشاهده ایلیم و کثرت ایله جمال وحدتدن محتجب اولیمه) (فاذا تحققت بما ذکرناه) (ای مقام الحیوانیه) (عند نزوله الیه انتقل الی ان یکون عقلا مجردا فی غیر ماده طبیعیة فیتهدم و راهی اصول لما یظهر فی الصور الطبیعیة) (پس بختکم سالک بزم ذکر اید بکمر مقام حیوانیتیه متحقق اولسه اول مقامه آنک نزولی قتمده انتقال ایدر عقل مجرد اولتی مرتبه سنه ماده غیر طبیعییه ده اولد بقی حالده یعنی قیود طبیعییه دن مجرد اولان عقل مرتبه سنه انتقال ایدر و انکه تحقیقی اولور و بوانتقال انتقال نایدور پس شول اموری مشاهده ایدر که انرا اصول و صور طبیعییه و یا خود صور طبیعییه ده ظاهر اولان شیمه پس علم ذوقیه عالم اولور که صور طبیعییه ده اولان بوحکم نه مقامدن ظاهر اولدی یعنی عالم عقلمه عین واحده اولان عقلی عالم نفسه نفس مشاهده ایدر پس عالم عقلمه عقول مجرد بی و امور کایه فی مشاهده ایدر که انرا عالم اسفله اولان صور طبیعییه ایچون اصول و صور ذوقا عالم اولور که صور طبیعییه ده اولان احکام مختلفه معانی اعیان غیبیه و حقایق عقاییه کایه در که صور جزئیة طبیعییه ده متزلله اولوب ظاهر اولدی و دخی عالم اولور که حقیقت واحده اولان وجود بخت ذات احدیتده ذاتک عیندر و اعیان و معانیده معقول اولان معنای صرف قدر و عالم عقولده عقل مجرد در و عالم نفسه نه سدر و عالم حیوانده حیواندر و نبات مرتبه سنه نباتدر و جماد مرتبه سنه جماددر پس عین واحده مرتبک کایسنده بوسور طبیعییه عنصریه ده ظاهر در وحدتده غناء ذاتی حالی اوزره بانی ایکن پس اول عین واحده کلک اصلی و متفیدر و جیع امورک مرتب و مصیدر (والی الله ترجع الامور) پس اول سالک ذات الهیه نلک مقام احدیتدن مرتب کویته به تزللات و عوالم علویه و سفلیه ده شریف و خسیسده ظهورن مشاهده ایدر پس حق جیع مراتب وجودده شهود حالیه مشاهده ایدوب علم ذوقیه عالم اولور پس سعادت عظمی و مکانت علیا اولان جمع مرتبه سنه که وحدتله کثرت بیتمده اولان جعفر فائز و نائل اولور) (فان لو کشف علی ان الطبیعة عین النفس فقد اوتی خیرا کثیرا) پس اگر بومی مرتبه عظمایه فائز اولان سالک کشف اولسه که تحقیقی طبیعت نفس رحمانیک عیندر پس تحقیقی کاخیر کثیر اعطا اولندی شیخ رضی الله عنه بومی مرتبه مشارب مختلفه به اشارت ایدر یعنی طبیعت نفس رحمانیک عیندر و انک عینی اولد بقی بعض مشاربه منکشفدر و بعض مشاربه منکشف دکدر پس اگر کا منکشف اوله جی اولورسه که نفس رحمانی صور طبیعییه نلک عیندر صور طبیعییه ده ظهوری جهتیه و صور طبیعییه نلک دخی نفس رحمانیه ظهوری جهتیه زیرا صور طبیعییه اعیان قابله حسیله نفس رحمانیه ظاهر اولان صوردر پس کا عقل یقینی و شهودی و حکمت کایه الهیه اعطا اولور که اول علم و حکمت اعیان خلقیه بی صور غیر متناهیة سنک کثرتی وجودیه حق واحد واحده که انده کثرت بوقدر تقلب ایدر و خبر کثیر وجود واحد در) (وان اقتصر منه) (ای مع هذا

المقام) (علی ما ذکرناه) (ای علی الوصف الذی ذکرناه) (فهذا القدر یکفیه من المعرفة الحاکمة علی عقله) (واکر سالک عقل مجرد مقامیه اقتصار ایدر چک اولورسه بزم ذکر ایدر بکمر وصف اوزره که صور طبیعییه ده ظاهر اولان شی ایچون اصول اولان اموری مشاهده ایدوب طبیعت نفس رحمانیک عینی اولد بقی کا منکشف اولیمه جی اولورسه پس عقل نظریسی اوزره چاکه اولان معرفتدن بومقدار معرفت کا کفایت ایدر و کلامده تقدیم و تأخیر وارد ای فهذا القدر من المعرفة الحاکمة علی عقله یکفیه فلیحق بالعارفین فی نسخة فلیحق بالعارفین) (ویمعرف عند ذلک ذوقا فلیقتلوه و لیکن الله قتلهم) (پس بوقایمه اقتصار ایدر سیالک عارفین زمره سنه لاجی اولور و کالحقوق و وصولی قتمده الله نه الینک) (فلم یقتلوه و لیکن الله قتلهم) (قولنک حقیقتنی عارف اولور یعنی دیمک اولور مشرکینی بیز قتل ایتدیکز و لیکن الله تعالی سزک صور و اوکرده انلری قتل ایلدی) (وما قتلهم الا الحدید و الضارب و الذی خلق هذه الصور فبالجموع وقع القتل) (فی قوله و لیکن الله قتلهم) (والری فی قوله و لیکن الله ری) یعنی و حال بوکه مشرکینی قتل ایتدی الاسیف و سنان و نصلده اولان حدید ابله ضارب اولان کسبه و بوسورک خلقنده مستر اولان وجود واحد که هویت الهیه در پس بوجوع ابله قتل واقع اولدی (ولکن الله قتلهم) (قولنده و کذلک بوجوع ابله ری واقع اولدی) (ولکن الله ری قولنده پس ضارب و حدید صور شده حق ظاهر اولوب قتل ایلدی و کذلک صورت سجده ده ظاهر اولوب ری ایلدی) (فیتشاهد) (معطوف علی قوله و یعرف عند ذلک) (الامور باصولها و صورها فیکون تاما فان شهد النفس) (بفتح الفاء) (کان مع التمام کمالا) (پس اموری اصولیه که حقایق مجرد در و صوریه که صور طبیعییه و صور عنصریه در مشاهده ایدر پس معرفتده تام اولور و کصور طبیعییه ده نفس رحمانی مشاهده ایدر چک اولورسه صفت عامیه ابله کامل المعرفة اولور زیرا نفس رحمانی فیض وجودک عیندر بلکه طبیعت نفس رحمانیک عیندر زیرا نفس رحمانی صور طبیعییه ده ظاهر و متعیندر و صور طبیعییه نفس رحمانیه اعیان قابله حسیله ظاهر و متعیندر) (فلایری الا الله عین مایری) (پس کوردیکی شینک عینی کورمزی اللهم غیر یعنی هر شینده ظاهر و متعین اولان وجود واحد جی کورر تعینی کورمز و کلامده تقدیم و تأخیر وارد ای فلایری عین مایری الا الله) (فیری الرانی عین المرفی و هذا القدر کاف والله الموفق و الهادی پس رانی که کندی نفسیدر مرتبک عین کورر پس رانی و مرفی و شاهد و مشهود شی واحد اولور و معرفتدن بومقدار معرفت سالک کامل اولسنده کایندر و یا خود حکمت الیاسیه ده بومقدار معرفتدن بیانی کایندر و بومی مرتبه ساعی اولان طالبی بوجه بلوغ ایچون کا الله تعالی موقدر و بومی مرتبه متعین اولان کاملی دخی بونک مافوق اولان اکلیت مرتبه سنه دخی موفق و هادیدر لارب غیره

فص حکمة احسانیه فی کلمة لقمانیه

شعر) (اذا شاء الاله ربدر زقا) (فان الکلون اجمعه عذاه) (و بوندن اول حکمت ابراهیمیه ده دخی مواضع متعده ده ذکر اولندی که انسان احکام ابله حقل غدا سیدر زیرا حق انسانک عینی احکامیه ظاهر اولدی و عین ناپتم ابله خفیه اولدی پس حقل شول وجودی که انسانک عین ناپتمه سنده ظاهر اولدی عین ناپتمه نلک حکمیه متفدی اولدی و حق دخی انسان اوزره افاضه وجودا بختکه انک غدا سیدر یعنی دیمک اولور بختکم اللهم مشیتی کندی وجودی ایچون رزق ارادته بعلق ایلیمه یعنی مرتبه الوهیت حسیله اله اولی مرتبه نلک قوتده اولان اسماء الهیه نلک احکامن اظهار ایدوب اعیان تمکاتده متعین اولان وجود حق اعیان تمکات مظاهرده ظهورا بختکه انکله مرزوق اولتی ارادته انک مشیتی بعلق ایلیمه پس کونک اجبی انک غدا سیدر و کونک کایسنده کون ایل ظاهر و متعینه اولان احکام الهیه دخی آنک غدا سیدر زیرا حق ملابس صفات و اسماء احکام الهیه و کویته ایل ظاهر در و کون حقل غدا مانی اولد بقی مظاهر اکوان و اعیان عالمیه حقل ظهوری و تعینی حیثیتیه در و الوهیت الهیه کندی ذاتک عینی اولد بقی حیثیتیه عالمیندن و اسماء الهیه نلک کایسنیدن غنیه در و مشیتله ارادت پیننده فرق بودر که مشیت عین فائدر و ارادت اسم مریدی موجب اولان صفات فائدر و وقت اولور که مشیت ارادتک عینی اولور و وقت اولور که آنک غیر اولور پس مشیت بروجهله ارادتدن اعم اولور و ارادته بعلق ایدوب حکم ایدر و آنک نفیضه دخی بعلق ایدوب حکم ایدر ایجاد و اعدام کبی پس

ثبت ایجاد تعلق ایدر (ولو شاء له دالم) قوی کی و اعدامه دخی تعلق ایدر (ان یشاء به حکم و یأت بخلق جدید قوی کی و ارادت حقایق اعمایه دندر الحق و وجودی اقتضای ایدر زیرا ارادت قرآنده و اراده اولدنی ماضیه معنوم العین اولان معلومی ایجاد ایشمکیون و اراده اولدی (حال تعالی انما قوا لئلا یثی اذا اردناه ان نقول له کن فیکون) پس ارادت ایجاد تعلق ایدر اعدامه تعلق ایتز * پس مشیتک حکمی عام اولوب ارادت اوزره حکم ایشکله شیخ رضی الله عنه ارادت مشیت تعلق ایلدی (وان شاء لاله یرید رزقا * لئلا یفهم الغذاء کما یشاء) و اگر الله تعالی نیک مشیتی بزم رزق ارادت تعلق ایدر * پس اولدر بزم غدا مز آنک مشیتی اقتضا ایتدی کی یعنی بزم اعیان تمکاتری ایجاد ایشکله بزمی مرزوق ایتک ارادت تعلق ایلدی * پس اولدر بزم غدا مز آنک مشیتی اقتضا ایتدی کی و بزم وجود مزده آنک هویتی محتفیه اولوب بزمی اظهار ایدر غدا متغذیه محتفی اولدنی کی * پس هویت حق بزم غدا مز در بزم وجود مز نقوش و هیئات و شئون تعیناندر بزم وجود مز و تحقق مز آنک وجودی ایلدر * پس بزمه متعین اولان آنک وجود ایدر و بزم مظهر مز اولدر و غدا مز و رزق مز آنک وجود مفاضدن حاصلدر تهم کیم بزم آنک غدا می بر احکام ایلدر * پس تهم کیم بزم تحقق مز و بزم آنک وجود ایلدر و در کذلک آنک اعمای احکامک بقای دخی بزم اعیان مز در بونقدر اوزره کما یشاء قوی یا تله غائب ایچون واقع اولور و نون ایلد مشکام اولدی دخی جا زدر یعنی اگر الله تعالی نیک مشیتی بزم رزق ارادت تعلق ایدر * پس بزم غدا مز اولور بزم اعیان غیبیه مز اندن طلب ایدوب دیند بکی اوزره اول بزم غدا اولور و بعض نسخه ده و هو الغذاء مضعنده فهو المشاء واقع اولدی فتح میم ایلد مصدر در یعنی اگر بزم رزق ارادت تعلق ایدر * پس بزم رزق ایچون مشاء اولان یعنی مراد اولان اولدر آنک مشیتی نیجه تعلق ایدر (مشیت ارادت تعلق و ایدر * بها قد شاءها فهي المشاء) مشیت اعدامه و ایجاد تعلق ایدر و ارادت الحق شی معنوم ایجاد تعلق ایدر پس مشیت ارادت شی معنوم ایجاد تعلق ایدر متعلق اولمغه متحد در و کذلک مشیت عینی ذات اولدنی حیثیتله و هرامم ذاته دلالت ایدوب آنک عینی اولدنی اعتبار اوزره مشیت ارادت تعلق عینی اولور * پس بوعتبار اوزره شیخ رضی الله عنه دیر که حقیق مشیتی آنک ارادت در یعنی متحد اندر فعله و ایجاد تعلقده و ذاته دلالتده * پس ایجاد مقتضیه اولوب عین ارادت اولان مشیتله سز حکم ایدر که تحقیق اول ارادت دیلدی * پس اراده مشیتک مراد ایدر یعنی مشیتله ارادت بر وجهه متجدد ان ایکن وجه آخر ایلد مفترق اندر * پس سز مشیتله حکم ایدر که مشیت ارادت تعلق ایتدی و ارادت مشیتک مراد ایدر بها ضمیری مشیت عائد در و قد شاءها قائلده ضمیر فاعل غیر قیاس اوزره مشیتله عائد در و ضمیر مقول ارادت عائد در و فی ضمیری دخی ارادت عائد در * پس مشیتک مقول ارادت اولور المشاء قوی فتح میم ایلد امم مفعولدر شاء بشاردن غیر قیاس اوزره مراد معنایه در و قیاس لغت اوزره آنک اصلی المشی در لکن غیر مستعملدر (یرید زیاده و یرید نقصا * ویس مشاؤه الا المشاء) موضعینده المشاء قوی فتح میم ایلد مصدر مییدر شیخ رضی الله عنه بونده مراد ایدر که مشیت وقت اولور که ارادت متعلقه اولور * پس وقت اولور که زیاده آنک ارادت که اتحاد در تعلق ایدر و وقت اولور که تفصیل ارادت که اعدام در تعلق ایدر یعنی مشیت حق زیاده می مراد ایدر که ایجاد در دخی نقصی مراد ایدر که بعد ایجاد اعدام در و حال بو که قسمینده مشیت مطلقه دن غیر حقیق مشیتی بو قدر که ایجاد و اعدامه متعلقه در * پس مشیتک تعلق عامه در و ارادت ایجاد متعلقه در الحق تهم کیم ذکر اولندی (فهذا الفرق بینهما حقیق * ومن وجه فعیتم ما سواه) ای فهذا المذکور هو الفرق بینهما من وجه یعنی بوند کور مشیتله ارادت بیننده من وجه واقع اولان فرقه در پس حقیق اوزره عالم اول و بر وجهه * پس ایکسنتک عینی علی السویه در یعنی ایکسنتک حقیقی معا حیده جمعیه اولدنی حیثیتله ایکسی دخی عین واحد در بینماده فرق بو قدر و کذلک بر شیتک ایجاد تعلقده ایکسنتک عینی علی السویه در بینماده فرق بو قدر و شیخ رضی الله عنه بومشله فی بو حکمتده ایدر ایلدی زیاده و نقص حکمت رزقی متضمندر و هر رزق هر می رزقه ایصالندن لابد در دخی و فوض تفصیل اوزره رزق فوضیلی کیفیتنی متضمندر (قال الله تعالی و لقد آتینا لقمان الحکمة و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا قلنا انک انک بالکمال و ذوالخیر الکثیر بشاؤه الله له بکذلک) الحکمة معرفة حقایق الاشياء کاهی یعنی الله تعالی لقمان حقه ایتدی (و لقد آتینا

لقمان الحکمة و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا یعنی تحقیق بزلقمانه حکمتی اعطا ایتدک و حکمت حقایق اشیا نیک کاهی معرفتدر * پس حکمت علمدن بر ضرر بدو شول کسسه که احکمت اعطا اولندی * پس تحقیق احکام کثیرا اعطا اولندی و انسان ایچون بوندن زیاده خیر واقع اولور می که اشیا نیک علی ماهی علیه معرفتده معرفت الهیه متصف اوله و هر شیتک حقیقی اقتضا ایتدی اوزره انی عارف اوله و موضعنده وضع ایلدی * پس لقمان نص الهیه خیر کثیرا صمیمه و الله تعالی لقمان ایچون خیر کثیرا ایلد شهادت ایشکله زیرا احکام کثیرا اعطا اولندی دیدی (والحکمة قد تكون متلفظا بها و مسکوتا عنها) (و حکمت وقت اولور که متلفظا بها اولور یعنی حال نطقی اعطا ایدر * پس نطق موضعنده حکمتدر و حکمت وقت اولور که مسکوت عنها اولور یعنی حال سکوتی اعطا ایدر * پس سکوت دخی موضعنده حکمتدر تهم کیم لقمان داودک سؤالنندن سکوت ایتدی داودی صنعت در و عده کور دیک حینده * پس داود دن معه و لک ندر دیو و آل ایتک مراد ایتدی * پس سکوت ایتدی داود آتی تمام ایدر * پس داود علیه السلام انی کیوب نم لبوس الحرب هذا یدیک * پس لقمان نعم الخلق الصبر دیدی * پس داود لقمانه الصمت حکمة و قلیل فاعلم ایدیک (مثیل قول لقمان لا یبشیر بائی انما انک متفعل حبه من خردل فتکون فی صخرة و فی السموات و فی الارض یأت بها الله) متلفظ بها اولان حکمت لقمانک (یا بی انما انک متفعل حبه من خردل) الی آخره قوی کیدر انها قولنک ضمیری ارزاق و اعمال آدمی به راجعدر یعنی ای بنم او غلجیم تحقیق ارزاق و اعمال آدمی اگر خردل دن بر حبه متفعل اوله حق اولور * پس اول حبه عمل بر صخره جو قنده اوله حق اولور * پس کسند که صخره دن مراد ارضک مرکزی اولان صخرة خضر اوله که احکام در بر لویا خود سوزانده اوله حق اولور * پس سوزانک رفعتی و وسعتی وجود ایلد و یا خود ارضده بر مکانده پنهان اوله حق اولور * پس الله تعالی انی احضار ایدر (والله من رزاقهم محیط و هو معکم ایما کنتم) پس حق تعالی مراتب علویه و سوا به بی و مراتب سفلیه ارضیه بی محیطدر ارزاق و اعمالدن و اعمالک خیرندن و شرندن هر قننی مکانده که برنی متعین اوله حق اولور * پس الله تعالی انلری جمع ایدر و یوم جعده انلری ایتان ایدوب انلرک حسی اوزره محاسبه ایدر بونقدر اوزره انک قوی فعل ناقص اولور ایتده مستر اولان ضمیر آنک اسمی اولوب ارزاق و اعماله راجع اولور و منقال قوی منصوب اولوب آنک خبری اولور و یا بی قنده انها ضمیری قصه ایچون در و کان نامه در و مثل قوی مرفوعه فاعلیت اوزرم و کان نیک نائیتی متفعل قوی حبه و لکنه مضاف اولمغه در و یا خود متفعلدن مراد حبه و یا سینه اولمغه (فهذه حکمة منطوق بها و هی ان جعل الله هو الای بها و قد رآه ذلک فی کابه و لم یرده هذا القول علی قائله) (پس بو حکمت منطوق بها اولان حکمتدر و بو حکمت بودر که لقمان الله تعالی فی اول حبه ایلد آف ایلدی یعنی اول حبه ایلد انانی الله تعالی به اسناد ایلدی و الله تعالی لقمانک بوقولی کندی کاشده تقرر ایلدی بوقولی آنک قائل اولان لقمان اوزره رد ایتدی و بوقول حکمت منطوق بها اولدنی بودر زیرا الحاطت الهیه نیک معرفتدر تصکره آنک علمندن خارج بر شیتک عدم وقوع علیه نطق ایتک لازمدر عموما نحو یف ایشمکیوندر) (واما الحکمة المسکوت عنها و علمت بقرینه الحال فکونه سکوت عن المؤتی الیه بک الحجة) (واما مسکوت عنها اولان حکمت و حال بو که قرینه حال ایلد اول حکمت معلومه اولدی * پس لقمانک ما کت اولسیدر شول شخصک ذکرندن که اول حبه ایلد مؤتی ایلدر یعنی اول حبه اکاعطا اولور * پس اول مسکوت مسکوت عنها اولان حکمتک عیندر که قرینه حال ایلد معلومه اولدی و قرینه بودر که الله تعالی نیک حبه ایلد انانی لقمان اخبار ایتدی و مؤتی الیه اولان شخصی تصریح ایتدی * پس بوقرینه دن معلوم اولدی که هر کسسه که بر علی عامل اولسه کرک عمل خیر اولسون و کرک عمل شر بته اول عمل اوزره اول کسسه مجازاته مسخق اولور و لکن عمل خیرده مجازاتک و قوی لازمدر و عمل شرده حق تعالی دیرسه مجازات ایدر و دیرسه اندن نجا و ایدر (فأذکره) (ای ما ذکر لقمان المؤتی الیه) (وما قال لا یبشیر بائی بها الله الیک اوالی غیرک فارسل الایان عامما) (پس لقمان مؤتی الیه اولان شخصی ذکر ایتدی و او غلنه) (یأت بها الله الیک اوالی غیرک دیمی یعنی تصریح ایدوب او غلنه دیمدیکه الله تعالی اول حبه بی سکا احضار ایدر و دخی سنک غیرک احضار ایدر * پس انانی عامما رسال ایتدی یعنی لقمان مؤتی الیه اولان شخصی عام ایتدی الیک اوالی غیرک قولیه تخصیص ایتدی) (و جعل المؤتی به فی السموات ان کان

اوفي الارض تنبها لينظر الناظر في قوله وهو الله في السموات وفي الارض (ولقمان موقفي به اولان شئى كه حبه در حواءند ايلدى اكر اول حبه حواءند ايسه ويلخود لى ارضه ايلدى اكر ارضه ايسه يفتي موقفي به اولان شئى كه حواءند اولسون وكر ارضه هر قنده واقع لى ارضه ايلدى اكر ارضه ايسه يفتي موقفي به اولان شئى تا كيم ناظر الله تعالى لك (وهو الله في السموات وفي الارض) قوله نظر ايلسون وبقوله انتقال ايلسون وسموات وارضه موجود اولوب اعيان اسمائيه وحقايق روحانية ربانية حواءند وحقايق كونه واعيان خلقية ارضياتده الله تعالى متعين وحاضر اولديغن عالم اولسون پس حقايق اسمائيه حواءند اولان فيض الهى اسمائيه واعيان خلقية ارضياتده اولان تجلى ورباني فيضى رزقيه يات بها الله معه وى اوزره الله تعالى اتيان ايند كده پس الله تعالى رزقه من رزقه عيني اولدينى حينئذ اتيان ايدر زير الله سموات وارضه اولان خزائن الهية وارزاق معنوية لك عيني پس سموات وارضه مقرر به اولان رزق ارضه موجود وسموات اولان اقدامه اعطا ايند كده رزقه من رزقه عيني اولدينى حاليه اعطا ايدر انكچون الله تعالى وجوده برزم اعيان عدميه من لغداسى اولدى) (قته لقمان بآنكلام به وبلصكت عنه ان الحق عين كل معلوم) (پس لقمان تنبيه ايلدى شول شئله كه انكلام ايلدى ودى شول شئله كه اندن سكوت ايلدى كه تحقيق الله تعالى هر معلومك عيني در كره معلوم عينه موجود اولسون وكر لى حواء موجود اولسون يعنى لقمان تكلم اينديكى شئله تنبيه ايلدى كه حق هر موجود خارجيكت عيني در شول شئله كه اندن سكوت ايلدى تنبيه ايلدى كه حق هر معلوم علميكت عيني در كره علم غيبية ثابت وبقايد وجود عيني در كره علم غيبية در جمت علويه ده حقايق اسمائيه در وروحانية ده كه سموات ايله مسجيه در وجهت سفليه ده حقايق كونه واشخاص جسمانية ده كه ارض ايله مسجيه در حقايق هوي الوهيت ورو بيتله ظاهره در پس حق وجود عيني موجود اولان هر معلومك عيني اولور ودى جميع جهات علويه وسفليه حقايق عينه ثابت وجود علمي موجود اولان شئى هويت باطنه سيله عيني اولور) (لان المعلوم اعم من الشئ فهو وانكر التكرات) (زير شيدن اعد در پس معلوم تكراتك انكر يد ر معلوم شيدن اعم اولديغنك وجهى بود رزير معلوم ايجون اوج مرتبه حاصله در بر مرتبه مرتبه احديتدر كه ذاتك عيني اولان حروف غيبية عثون ذاتك ايله بالقوه اولان نسب ذاتيه معلوم ايدر پس بمرتبه مرتبه نسب ذاتيه اولان حروف غيبية حقايق علمي ذاتك عيني اولدينى حقايق عيله حقايق معلوم ايدر بمرتبه حقايق اطلاق ولا تعينى مرتبه سى ومرتبه ده معلومات برى برينك عيني در بونده اولان معلوماته اشيا اطلاق اولور زير بونده وجوده در وجهت غير بونده عالم ومعلوم حقايق ومرتبه مرتبه دى مرتبه واحد يتدر وعلم الهى مرتبه سيدر كه مشيت الهية ذاتيه ايله جميع معلومات عليه واشيا غيبية تعين علمي ايله الله متعينة وثابته در پس حضرت عليه ده متعينة اولان اعيان غيبية معلومات عليه واشيا غيبية اطلاق اولور ومرتبه ده اعيان برى برينك متميزه اولور ومعلومات ايجون شيتت بونده عارضه اولور پس (انما قولنا شئى اذا اردناه ان نقول له كن فيكون) (فواى اوزره مشيت الهية بر شيتك ايجادنه تعلق ايدوب ارادت الهية اى ايجادنه تخصيص ايند كده اول شئى وجود حسى وعينه موجود اولور واكاشى موجود ومعلوم اطلاق اولور پس موجود انكچون دينلور زير وجود حسيه كه اظهر واجع جميع مراتب وجوديه در موجود در معلوم انكچون دينلور زير حقايق معلوميدر (وهو بكل شئ علم) ومرتبه معلوم ايجون اوجي مرتبه اولور پس شئى ايجون ايكى مرتبه ثابت اولدى بمرتبه ثبوت علميه اولان شيتتدر ومرتبه وجود عينه اولان شيتتدر (قال الشيخ العارف صدر الملة والدين القنوي في كتاب النعمات ان الشبهة تطلق شرعا وتحقيقا باعتبارين احدهما شبهة الوجود والاخر شبهة الثبوت ومعنى شبهة الوجود كون الشئ موجودا بعينه عند نفسه وغيره وهذا القسم معلوم عند الجمهور قريبا التناول والشبهة باعتبار الاخر المسماة بشبهة الثبوت عبارة عن صورة معلومية كل شئ فى علم الحق اولا وايدا على ونيرة واحدة ثابتة غير متغيرة ولا متبدلة بل متميزة عن غيرها من المعلومات بخصوصيتها انتهى كلامه) (ومعلوم ايجون اوج مرتبه ثابت اولدى پس معلوم ثبوت غيبى ذاتي اطلاق ايله شيدن منفرد وممتاز اولدى پس معلوم شيدن اعم اولدى وانكر تكرات اولدى بجموله اولان حقايق غيبية

ذاتيه به شامل اولديغنك پس بوندن اوتري (ان الحق عين كل شئ معلوم) (قوله تعبير اولدى (ان الحق عين كل شئ) قوله تعبير اولدى زير حق هر شئك عيني در وخصص اولدينى هويت حق اشيا عليه واشيا وجوديه به تخصيص اولور دى ذات حقايق عيني اولوب ذاتك عثونى اولان معلومات غيبية احاطت ذاتيه دن شارجح فالوردي وحال بوكه بمرتبه ذكر اولان ايكى مرتبه دن اقدم در پس بوندن اوتري ثابته به شامل اولان لفظه تعبير اولدى وشارحيكت اكبرى معلوم شيدن بوجهه فرق ايند كده شئى اولد كه آنك وجود عيني اولد ومعلوم متناوب وجود عيني اولان شيتله وجود عيني اوليان شيتله پس شيتله معلوم وجه آخر ايله فرق ايند كده شيتك مرادى وجود عينه موجود اولان شيدن در بيمكه ومنع هذا بوجوده بيمكه فرق يوقدر زير معلوم وجود علمي وجود عيني به شامل اولدينى كى شئى دى وجود علمي به وجود عيني به شامل در وبقول شيتك مذهبه مخالفه زير (انما قولنا شئى اذا اردناه ان نقول له كن فيكون) (وهو اوزره الله تعالى قول كن ايله اشياى وجود عينه ايجاد ايند كده اول اشيا وجود علميه شيتله متصفه اولوب شيتت اوزره ثابته اولد قارى بوكايد شيخ رضى الله عنه مواضع متعدده تصرح ايلدى نه كيم حكمت صالحه ذات حق وارادت حق وقول حق مقابله سنده ايلدى (ثم ظهرت القرينة بالثلاثة ايضا في ذلك الشئ وبها من جهة صحتها وكونه واتصافه بالوجود وهى شيتته وسماعه وامتناله امر مكوته بالايجاد فقابل ثلثة ثلثة ذاته الثابتة في حال عدمها في موازنة ذات موجودها وسماعه في موازنة ارادة موجوده وقوله بالامتنال لما مر به من التكوين في موازنة قوله كن فمكان هو پس بوكايد نظر ايله كه علم الهية حال عدمه شيتك شيتته نيجه اعتبار ايدوب اى اركان ايجاددن ايلدى تأمل اولته پس بوقدر اوزره فهو خبرى معلومه عائد اولور وحقه عائد اولق دى جائز در) (ثم تم الحكمة واستوفاهما لتكون النشأة كاملة فيها) اى لتكون النشأة القمائية كاملة في الحكمة والمعرفة (فقال ان الله لطيف فن لطافته وطفه الله في الشئ المسمى بكذا) اى باسم ذلك الشئ المحدود بكذا (اي بهذا ذلك الشئ) (عين ذلك الشئ) (انك بصره لقمان حكمتي تقيم ايلدى وانى اسئفا ايلدى تا كيم نشأت لقمانيه حكمت ومعرفة كامله اوله پس ان الله لطيف ديدى پس الله تعالى لك اطاقندن واطاقتندر كه تحقيق الله كندى اسيله مسجى اولان وكندى حيله محدود اولان شيدن اول شيتك عيني در يعنى الله تعالى لك غايت لطاقندن واطاقتندر سير ياندر كه اسماء مختلفه ايله مسجيه وحدود خاصه ايله محدود اولان اشيا متباينة نك عيني اولدى (حتى لا يقال فيه) اى في ذلك الشئ المسمى باسم معين) (الاما يدل عليه اسم بالواطى والاصطلاح) (حتى اول شئ حقايقه كه براسم معين ايله مسما در اطلاق اولور ودينلور الاشول شئى كه آنك اسمى اكا دالات ايدر وواطى ووافق ايله واصطلاح ايله يعنى حق احديت عين حقايق اسماء متناوبه وجود مختلفه ايله محدود اولان اشيا متباينة به صادق ايكن وانكر عيني ايكن هر شيتك حقايق اطلاق اولور الاشول شئى كه آنك اسمى اكا صا دق در ووافق واصطلاح ايله) (فيقال هذا اسماء وارض وصخرة وشجرة وحيوان وملك ورزق وطعام والدين واحدة من كل شئ وفيه) (پس اسم متعين ايله مسجى اولان شئى ايجون دينلور كه بوماد در وارضه در وصخرة در وشجرة در وحيوان در وملك در ورزق در وطعام در وحوال بوكه عين واحد در شيتك كايستندن وكايستنده بهى اسماء مختلفه ايله جميع اولان اشيا موجوده لك هر بريندن ظاهره ومجليه وهر بر شئى ده ظاهره وموجوده اولان عين عين واحد در) (كما تقول الاشاعرة ان العالم كله مماثل بالجوهر فهو جوهر واحد فهو عين قولنا العين واحدة) (بقول الاشاعرة لك قوله مطابق يعنى ته كيم اشاعره قائله در كه تحقيق عالمك كايستى جوهر ايله مماثل در پس عالم جوهر واحد در پس انكر لك عالمك كايستى جوهر واحد در ديدكاري قوللري برزم العين واحدة قوللرك عيني در يعنى اشيا لك كايستنده عين واحد در) (ثم قالت ويختلف بالاعراض وهو قولنا ويختلف وتكثر بالصور والنسب حتى يميز فيقال هذا ليس هذا من حيث صورته او اعراضه او مزاجه كيف شئت فقل وهذا عين هذا من حيث جوهره) (انك بصره اشاعره ايند كده وجود واحد اولان عالم اعراض ايله مختلف اولور وبقول برزم ويختلف وتكثر بالصور والنسب قوللرك يعنى برزم قوللرك عيني در عين واحد صور مختلفه ونسب متكرره ايله مختلفه ونسب متكرره اولور تا كيم صور ونسب برى بريندن متميزه اوله پس بر شئى ايجون دينلور شئى

آخره نسبت به بونئی پوششک عینی دکلر آنک مورفی و یا خود عرضی و یا خود مزاجی حیثیتیه نیجه دیارست
 پس اوله دی علی السویه در بونئی پوششک عیندر آنک جوهری حیثیتیه یعنی بزم قیواریه دیلور که بونئی
 مثلا جحر صورت حیثیتیه پوششک مثلا مریک عینی دکلر و اشاعره نک قولنده بونئی پوششک عینی دکلر
 آنک عرضی و یا خود مزاجی حیثیتیه و اشاعره نک قولنده بونئی مثلا جحر پوششک مثلا مریک عیندر آنک
 جوهری حیثیتیه و بزم قولنده بونئی پوششک عیندر عین واحد حسیه) (و لهذا توخذ عین الجوهر
 فی حد کل صور و مزاج فتقول نحن انه ليس سوى الحق و بطن المتكلم ان مسمى الجوهر وان كان حقا ما هو
 عین الحق الذی بطلقه اهل الکشف والتجلی) و جوهریت حیثیتیه برئی بئی آخره عینی اوله عیندر آنک
 مورثک و هر مزاجک حدنده جوهرک عینی اخذ اوله یعنی موجوداتند هر موجود حد اوله دکلر آنک
 حدنده جوهرک عینی اخذ اوله پس برز برز که تحقیق جوهر سوای حق دکلر و متکلم یعنی اشعری ظن
 ایدر که تحقیق مسمای جوهر را کرچه کیم حق اینسه اول شول حقیق عینی دکلر که اهل کشف و تجلی افی
 اطلاق ایدر و اول الله تعالی و تقدسدر که هر شیتک خالق و هر شیتک را ز قید یعنی اشاعره جمع عالمک صورنده
 احدیت جوهره قائله ایکن عینک انشیتیه ذایمه اوله یار پس دید یار که عالمه جوهرک عینی حقیق غیردر
 و لکن امر آنک قوی کبی دکلر بر احق موجود واحد و واحد در و اوله متعالیدر که وجوده حقیقت آنکه
 غیر موجود اوله پس برز برز وجوده حقیقت واحد و عین واحد اولان حقیق غیر یو قدر موجوده
 و مشهوره اولان آنک وجودیدر غیر دکلر و لکن بوحقیقت واحد ایچون مرآت ظهور و وارد که ایدا
 تعین و تشخصه غیر متناهی در پس اول حقیقت واحد آنک اولکی مرتبه بی هر قید و اعتباردن آنک اطلاق
 و عدم انحصار و لا تعیندر و اینک مرتبه بی اول حقیقتک کنده ذاتمه و عینده تعیندر بر تینله که
 جمیع تعینات فعلیه و جوییه الهیه فی و تعینات انفعالیه کونییه بی جامعدر و اینک مرتبه بی
 بر مرتبه در که جمیع تعینات فعلیه مؤثره بی جامعه در و بر مرتبه الوهیت مرتبه سید و بر مرتبه ته ده متعین اولان
 الله تعالی و تقدسدر اندکمره مرتبه تفصیلیه در اول مرتبه احدیه الهیه ایچون اول مرتبه اعداد و اسمانک
 حضراتچدره آنک نکره جمیع تعینات انفعالیه بی جامعه اولان مرتبه در که تأثر و انفعال و تعیندر و انفعال
 آنک شاتندن و لوازمنددر و بر مرتبه کونییه اسکانیه خلقیه در آنک نکره بر مرتبه احدیه جمیع کونییه
 ایچون مرتبه تفصیلیه و وارد و اول مرتبه اعداد و انواع و اصناف و اشخاص و اعضاء
 و اجزاء و اعراض و نسب تفصیلدر و تعیناتک کثرتی و اختلافی و صورک کثرتی احدیت عینده قدح و برز
 زیرا عین واحد دن غیر بر شیتی کنده ذاتمه تحقیق دکلر پس عین واحد جمیع نفسی فیضی وجودی
 احدیتیه بر مراتب و حقایقک کایمنده ساریدر پس اول جمیع نفسی و روحانی بر مراتب و حقایقده
 هوئی در نه کیم مراتب و حقایق آنده هی هودر کان الله ولم یکن معه شیء) (فهذه حکمة کونه لطیفاً) (پس
 حق اشیا ده ساریه اولوب اشیا نک عینی اولد بی انک لطیف اولانک حکمتیدر یعنی جمیع اشیا ده حقیق
 سر یاتندن اوزری لطیف ایله کنده نفسی تسجیه ایلدی) (ثم نعت فقال خیر ای عالمنا عن اختبار) (اندکمره
 لقمان الله تعالی بی نعت و وصف ایلدی پس خیر ایددی یعنی ان الله لطیف خیر) (دید یعنی اختباردن
 حاصل اولان علامه عالمدر یکدر و وه) (ای العلم الاختباری) (قوله و لتبلو تکم حتی تعلم و هذا هو علم الذوق)
 یعنی علم اختباری الله تعالی نک و لتبلو تکم حتی تعلم قولندن مستفاد اولان علمدرو بوعلم اختباری علم اذواقدر
 و بوعلم حق ایچون ثبوتی وجود عباده حقیقی حیثیتیه در یعنی هویت الهیه ایچون ذوق و وجدان ایله
 حاصل اولان بوعلم اختباری مظاهر کلمه و اصحاب اذواقده ساریه و تعینیه اولان هویت الهیه ایچون اندر ده
 آنک تعینی حیثیتیه حاصلدر) (لعمل الحق نفسه مع علمه بما هو الامر علیه مستقیداعلم و لا بقدر علی انکار
 مانص الحق علیه فی حق نفسه خرق تعالی مابین علم الذوق و العلم المطلق) (پس حق تعالی عالم ایکن
 شول شیتکه که امر آنک اوزره در کنده نفسی مستقید ایلدی بر علمه یعنی کنده نفسی بر علمی استاده
 انکاره وصف ایلدی و سالیو که اقدار اوانز یعنی قدرت اعطا اوانز شول شیتک انکاریه که حق تعالی
 کنده نفسی حقیقده آنک اوزره نص ایلدی پس الله تعالی علم ذوق بینیه علم مطلق یعنی تفریق ایلدی

حق تعالی قوی ایله که اسم خیر حضرت تدنیدر که ذوق ایله تعیندایم که اسم علم حصرتدن متمیزدر زیرا علم
 صفات ذاتیه در ذات اوزره زائده دکلر و لا بقدر وجه مشروح اوزره مفعول ایچون مبنی اولور و فاعل ایچون
 مبنی اولوب جائر در و بونقدر اوزره فاعل محذوف اولور ای لا بقدر پس عایم اسمی که ذاتک عیندر کنده
 نسبتی اظم ایا تمکده شی آخره متوقف دکلر کنده ذاتی کنده ذاتیه عالمدر و امام ظاهر حسیه ظاهر
 اولان علم که علم اختبایدر پس بویه دکلر) (فهذا هو العلم المقید بالقوی) (پس علم ذوق قوا ایله مقیددر یعنی
 قوا نک ذوقیه حاصل اولور زیرا ذاتی علم ذوقی از الاقوای روحانیه ایله و یا خود قوای جسمانیه ایله پس
 حق عبیدک قوا و اعضاءک عینی اولوب هر برقه ایله و هر برعه ایله عبده ذوقا علم حاصل اولیجه عبیدک
 وجودنده حقیق تعینی حسیه اولان حقیق وجودی ایچون علم ذوقی و علم اختبایری حاصل اولز پس حق
 کنده نفسی علمیه مستقید قیلدی انسان کامل مظهرنده انسانک قوا سیه انسانک وجودنده متعین
 و متجلی اولان حقیق وجودی ایچون علمک حصولیدر و الا ذات حق عالمندن غنیه در و کذلک علی دخی
 عالمندن غنیه در جمیع اشیا بی عالمدر از لا یابدا اشیا نک شیتیه انصافندن مقدم) (وقد قال تعالی عن نفسه انه
 عین قوی عبده فی قوله کنت سمعه و هو قوی من قوی العبد و بصیره و هو قوی من قوی العبد و لسانه و هو عضو
 من اعضاء العبد و رجله و یدیه فاقتصر فی التعریف علی القوی لحسب حتی ذکر الاعضاء و ایس العبد بغیر هذه
 الاعضاء و القوی فعین مسمى العبد هو الحق لا عین العبد هو السید) (و تحقیق الله تعالی کنده نفسندن
 اخبار ایلدی که تحقیق اول کنده عبیدی قوا سیک عیندر کنت سمعه قولنده و سمع عبیدک قوا سندن بر قوتدر
 و دخی بصیره قولنده و بصیر عبیدک قوا سندن بر قوتدر و دخی لسانه قولنده و لسان عبیدک اعضاء سندن بر عضودر
 و دخی و رجله و یدیه قولنده اخبار ایلدی پس الله تعالی نعر بقده الحق قوی اوزره اقتصار ایتدی حتی اعضایی
 معاذ کرا ایلدی و حال بو که عبید و اعضاء ایله قوی ایچون غیر دکلر یعنی و اعضاء قوا نک غیر دکلر بونلر
 عیندر پس مسمای عبیدک عینی حقیق یعنی عبیدک هویتی و حقیقی حقدربودیت نسبتندن مجر و اولد بی
 حاله عبیدک عینی صفت عبودیتله متصفه اولد بی حاله سیدک عینی دکلر سیادت ایله متصفه اولد بی حاله
 (فان النسب متمیز و ذواتها و ایس المنسوب الیه متمیزا فانه ليس ثم سوى عینه فی جمیع النسب فهو عین واحد
 ذات نسب و اضافات و صفات) (زیرا نسب ذواتیه متمیزدر یعنی هر بر نسبت کنده حقیقتیه نسبت
 انحرادن متمیزدر و قوا ایله اعضاء متمیز اولد بی کی و حال بو که منسوب الیه اولان وجود واحد حق متمیز دکلر
 زیرا تحقیق شان بودر که وجوده جمیع نسبده آنک عینندن غیر یو قدر پس منسوب الیه عین واحد در که
 نسب و اضافات و صفات صاحبدر پس عبودیت نسبتی کنده ذاتیه سیادت نسبتک عینی دکلر کنده
 ذاتیه اولد بی حاله و کرچه کیم منسوب الیه اولان وجود واحد عبودیت و سیادتده ظاهر و متعیندر
 و ظهورجه تیه عبودیت و سیادت کانت اولنور و اعلی عبده ظاهر اولوب سیادتله متصف اولان وجودک
 عینی دکلر زیرا نسب متمیزدر و بونقدر اوزره فان النسب قوی فعین مسمى العبد هو الحق لا عین العبد
 هو السید قوله تعلیل اولور و جائر در که و ایس العبد بغیر هذه الاعضاء قوی ایچون تعلیل واقع اوله یعنی
 کنت سمعه قولنده خیر مکامدن مراد اولان حق که عبیدک وجودنده متعیندر و آنک قوای متعددده سنده
 ظاهر در جمیع قوا نک عینی اولد بی اعتبار اوزره متمیز دکلر و لکن کنت سمعه و بصیره و یدیه و رجله قولنده حق
 عبیدک قوا سنی و جوارحی اولوب هر بر قوتده و جارحه ده آنک ظهورندن منشئه اولان نسب سمعه و بصیره
 کبی ذواتیه بری برندن متمیزدر و هر بر نسبت حسیه و وجود عبده متعین اولان حقه بر علم حاصل اولور که
 نسبت آخری ایله اول علم حاصل اولز پس وجود حق جمیع قوا نک عینی اولد بی اعتبار اوزره متمیز دکلر زیرا
 قوا ده غیر یو قدر و لکن قوا نک کایمنده تعین حسیه ظاهر و ایدن نسب بری برندن متمیزدر پس مسمای
 عبید اولان وجود واحدی کرک عبید اعتبار ایتدک و کرک حق ذاتیه واحد در و قوای نسبیه کثیردر و کذلک ذات
 حق دخی ذاتیه واحد واحد در و احدیت ذاتیه ده متمیز یو قدر زیرا آنده غیر بت یو قدره و نسب و اضافات
 و شئون و صفات ایله کثیردر و بونلر بری برندن ذاتی و حقیقتیه متمیزدر) (فان غام حکمة لقمان فی تعلیقه
 انه ما جاء به فی هذه الایه من هدی الالهیین لطیفاً خیراً یعنی بما الله تعالی فلو جعل ذلك في الكون

وهو الوجود مثال كان لكان ان في الحكمة واما ان (بس لقمانك كندی اوغله تعلیمه شول شیشه بآید
 لقمان بواسع الهیمندن آتی کوردی اسجین لطیف خیر اولدق قری خالده اوله اسجین که الله تعالی بی انرا یله
 تسبیح ایلدی یعنی لقمان ان الله لطیف خیر قولنده لطیف وخیر اولان اسجینی ایراد ایتدیکی اوغله تعلیمده
 واقعه اولان انک حکمتی تمامندرد که بواسع ایله لقمان الله تعالی بی تسبیح ایتدی پس اگر لقمان اسجین ایل
 اتیان وجود اولان کلمه بی کون صورتده ایراد ایلدی یعنی کلمه وجودیه اولان کان ایله اسجینی کتوردی
 پس وکان الله لطیف خیرا دیدی لقمان حکمتده ام اولوردی ورسالت وموعظده ابلغ اولوردی زیرا
 کلمه وجودیه اولان کان دلالت ایدردی که الله تعالی اولده بوصفین ایله موصوفین وپوصفین انک ذانک
 مقتضیه ایتدند زیرا کان الله لطیف خیرا فاولی خبرتدن اخبار اولوردی کانه الله تعالی اولده کندی ذاتده لطیف
 وخیر اولدینی کی کذلک واقع حالده دخی لطیف وخیردر واما برنم لطیف وخیر دیدیم کمز حینده پس
 بوقول مجرد اخبار اولور خبرت ایله اخبار اولتی محملدره زیرا دلالت ایتدی که حق وجودی آتی اقتضایدر
 ومحتلدر که لقماندن انک نظر عقلمنده لاعن خبره واقع اوله بلکه مجرد اخباردر آتی اعتقادی حسیله
 ویاخودشی آخر سبیلله که الله لطیف وخیردر خبرته دلالت ایدن قرینه سز واکر لقمان کلمه وجودیه ایله اتیان
 ایلدی وکان الله لطیف خیرا دیدی پس حکمتده ام وبلغ اولوردی زیرا کلمه وجودیه دلالت ایدر که الله
 تعالی اولده لطیف وخیردر زیرا حق وجودی بونستی اقتضایدر وکن وقتا کیم لقمان واقعه اخبار
 صدقده ایلدی بوصیفه بی دیدی تحقیق ونا کیدی افاده ایدن کلمه ایله تا کیم لقمانک ایتی نفسنده ممکن
 ومحقق اولسون که امر واقع بویه محققدر واقمان لطیف وخیر اولان اسجینک ایتدده الله تعالی بی علم مطلق
 ایله ومقید اولان علم اذواق ایله وصف ایلدی زیرا الله تعالی لطیف اولدینی اعتبار ایله عین کادر وعالم محیطدر
 کافی عالم اولدینی حیثیتله ووعلم علم مطلقدر وحق خیر اولدینی حیثیتله علم اذواق ایله عالم اولور زیرا خبرتدن
 علم اذواق حاصل اولور پس لقمان الله تعالی به منسوب اولان بواسعینده علمانی جمع ایتدی پس وجه مشروح
 اوزره فن تمام حکمته قوی مقدم خبردر وتمام قوی حکمته وحکمت لقمانه مضاعفدر وفی تعلیمه قوی حکمته
 متعقددر وضمیر لقمانه عائددر واینه قوی منصوبدر تعلیمه قوی ایچون مقول اولتی اوزره وضمیر لقمانه راجعدر
 وما جاء قولنده ماموصولدر صله سبیلله مبتداه وخرور وفعالی خبری لقمانه عائددر وفعول خبری ماموصوله
 عائددر وفی هذه الایه قوی جاء قولنده متعلقدر ومن هذین الامین قولنده من بیان ایچوندن مافی بیان ایدر
 واطیف خیرا فاولی اسجیندن حال واقع اولور وسمی به اسم جلدی اسجین ایچون صفت واقعه اولور) (حقکی الله
 قول لقمان علی المعنی کما قال لم یزد علیه شیاً) (پس الله تعالی قول لقمانی معنی اوزره حکایت ایتدی
 لقمانک دیدیکی کی انک اوزره بر شیی زیاده ایتدی پس لطیف وخیر قوی لقمانک لسانی اوزره جاریه اولان
 الفاظک مدلولی اولان معنی در که الله تعالی اولی الفاظک مدلولی اولان معنایی لسان عزیزیله ترجمه ایدوب قرآنده
 رسول علیه السلامه اول معنی اوزره حکایه ایلدی پس شیخ رضی الله عنک بوقولی آتی افاده ایتدی که کلام
 حق بلیغ ایکن ان الله لطیف خیر کلام حقده وارددر وکان الله لطیف خیرا قوی آتدن دخی اقدردر پس
 بوقلام ام حکمت اوزره نزول ایتدی وپوارد اولان سوا لی رفع ایچون حقکی الله قول لقمان علی المعنی دیدی
 که قال قوانده منتر اولان ضمیر لقمانه عائددر والله تعالی به دخی عائد اولتی جائزدر) (وان کان قوله ان الله
 لطیف خیر من قول الله) (ان مبالغه ایچوندن واکرجه کیم لقمانک ان الله لطیف خیر قوی قرآنده الله
 تعالینک قولندند زیرا بوقولی الله تعالی قرآنده دیدی وکن بوقول لقمان قولنک ترجمه سیدر که لقمان
 لسانی اوزره جاری اولان لفظک معنایی لسان عزیزده ان الله لطیف خیر قوی ایدر پس الله تعالی لقمانک قوانی
 بوقول ایله ترجمه ایتدی وان کان قوله ان الله لطیف خیر من قول الله قوی قریب فرائضه ووحیده اشارت
 ایچون اولتی جائزدر یعنی واکرجه کیم لقمانک ان الله لطیف خیر قوی الله تعالینک قواندندرد که الله تعالی
 لسان لقمان ایله دیدی وکن بحسب الظاهر لقمانه اسناد اولنور) (فلا علم الله من لقمان انه لو نطق بمقامهم
 به قول حقکی الله قول لقمان علی المعنی کما قال لم یزد علیه شیاً قوی ایچون تعلیمدر یعنی الله تعالی قول
 لقمانی ایچون معنی اوزره نقل ایتدی وانک اوزره بر شیی زیاده ایتدی زیرا الله تعالی لقماندن عالم اولدی که

تحقیق لقمان اگر حکمتی منتم اولدینی خالده لسان عزیزیله نطق ایلدی البتہ ان الله لطیف خیر قوی ایل
 تنبیه ایدردی وانکله نطق ایدردی پس بوندن اوتری الله تعالی لقمانک قولنی بوقول ایله قرآنده لسان عزیزیله
 ترجمه ایتدی وانک اوزره زیاده ایتدی پس بوقول لقمانک قولنی اولدی انکچون الله تعالی واذ قال لقمان لابنه
 دیدی وقولی لقمانه اسناد ایلدی وکن لقمان حکمت صاحبیدر که حکمتی محل حسیله اعطایدر زیرا انک
 ابنی مقام تعلیمده در حقایق اشیا به آنک اطلاعی یوقدر پس ابنه شفقت ورافقتدن اوتری انک فهمنه قریب
 اولان قرآن ایلله مقام تعلیم ونصیحتده قائم اولوب واقعدن اخبار حقیقه خبرت مقامنده اولان اخبار جازم
 ایله اخبار ایتدی تا کیم ابنی کندی نفسنده خبرتدن اولان مقام اخبارده تحقیق ومتمکن اوله وکن وجه اول
 اوزره حکمتده اتمام مبالغه دخی انساب ایلدی وکن لقمان طرفندن بر لسان حکمتله باعتدایدره وکر وجه
 اول اوزره حکمتک ایتی مال یتیم وملاک موروثنی کریدنددر (ولا تقر بوا مال الیتیم) پس اول وجه خصایص
 محمدیه دندر آنک مقامنه اطلاعدن غیره ممنوعدر لقمانک حکمتی کندی مرتبه ستمه وزمانته نسبتله کمال
 اوزره در والاسانرا نیایا اوزره دخی رسول علیه السلام ماسکات کامله وکالات قاضیه ایله مبعوثدر وشیخ رضی
 الله عنک حکمتده ذکر ایتدیکی مرتبه کامله ایلله اگر لقمان اتیان ایلیدی امت محمدیه دن اولوردی وحال بوکه
 انبیا علیهم السلام مقام محمدی به اطلاعدن ممنوع اولدیلر نبوتلری مراتبی حفظ ایتدیکچون واما برانخ
 ائرویه ده پس ممنوع دکالدر) (واما قوله انک من قال حبه من خردل من هی له غداه وایس الا الذرة فی قوله
 فن یعمل مثقال ذرة خیرا یره من یعمل مثقال ذرة شرا یره فهی اصغر من غداه والحبه من ان خردل اصغر غداه
 واما لقمانک انک مثقال حبه من خردل) قولنده مذکور اولان حبه شول کسینه به مختصه در که اول حبه
 انکچون غدا در یعنی رزق سموات وارضده اگر حبه مثقالی اوله حق اولورسه الله تعالی آتی اعطایدر شول
 کسینه به که اول رزق آنک غدا بی اولدی واکمختصه اولدی وحال بوکه اول متغدی اولان کسینه ذره دن
 غیره دکادر الله تعالینک (فن یعمل مثقال ذرة خیرا یره من یعمل مثقال ذرة شرا یره) قولنده پس اول ذره
 متغدی مثقال اصغر یزیدر وخرول حبه بی دخی غدا انک اصغر یزیدر یعنی اصغر غدا اولان حبه که اصغر متغدی اولان
 ذره به مختصه در الله تعالی اول غذا اولان حبه بی اول متغدی اولان ذره ایچون که غله اصغیره در قوت ایتدی
 الا کاعطایدر ذره اصغر متغدی ذره حبه خردل اصغر غدا در واکر صغره ذره وحیه دن اصغر برشی اولیدی
 الله تعالی آتی ذکر ایدردی زیرا الله تعالی درجه مبالغه نکت انتی مرتبه بی سائده وکذلک حبه خردل
 ذره دن اکبر واکر در پس مبالغه شول متغدی در که کندی غدا سندن اصغر اوله انکچون فهی اصغر متغدا
 دیدی) (ولو کان ثم اصغر بلاء به کما جاء به قوله ان الله لا یستحي ان یضرب مثلاً ببعوضة ثم لم یعلم انه ثم ما هو اصغر
 من البعوضة قال فما فوقها یعنی فی الصغر) (واکر متغدی نوعنده ذره دن اصغر برشی موجود اولیدی البتہ
 الله تعالی آتی کتوردی ته کیم الله تعالی ان الله لا یستحي ان یضرب مثلاً ببعوضة) قوانی کتوردی یعنی
 بعوضه ایله ضرب مثل ایتدی اندنصکره وقتا کیم الله تعالینک علنده ثابت اولدی که تحقیق شان بودر که
 وجودده برشی وارددر که اول شی بعوضه دن اصغردر الله تعالی (فما فوقها) دیدی یعنی صغره بعوضدنک
 ما فوقی دیمکدر و صغره بعوضه نکت ما فوقی ذره در) (وهذا قول الله والی فی الزلزلة قول الله ایضا فاعلم ذلك)
 یعنی ان الله لا یستحي ان یضرب مثلاً ببعوضة فما فوقها) قوی الله تعالینک قوامدر ومسوره زلزله اولان
 آیت دخی (فن یعمل مثقال ذرة) قوامدر بر شیی انجیلن الله تعالینک قوامدر یعنی حضرت الوهیددن نازلدر
 بر احدل قوی قوانک مفهومی وترجمه سی دکادر پس بونی سن حقیقت اوزره عالم اول (فن یعمل ان الله تعالی
 ما اقتصر علی وزن الذرة وثم ما هو اصغر فانه جاء بذلك علی المبالغه والله اعلم) (پس بر عالم که تحقیق الله تعالی
 ذره نکت وزنی اوزره اقتصار ایتدی متغدی نوعنده ویاخود وجودده برشی آتدن اصغر اولدینی خالده یعنی
 وجودده ذره دن اصغر متغدی یوقدر زیرا تحقیق الله تعالی ذره بی مبالغه اوزره کتوردی والله تعالی برامری
 اعلمدر دخی بر شیی) (واما تصغیر اسم اینه فتصغیر رجه وللهذا واه بما فيه معادیه انما عمل بذلك) واما لقمانک
 تصغیری کندی ابنی اسجینی پس تصغیر رختدر انکچون لقمان اکاوصیه ایتدی شول شیشه که آنک سعادت اول
 شیشه مند وجه درختکم انکله عمل ایدر یعنی لقمان یابنی قویله اوغله نکت اسجینی صیغه تصغیر ایله کتوردی اکا

خطاب ابتدی او غلظه رجعتدن اوزری انکچون کاه عادت و رجعتی موجب اولان و صایا الیه وصیت ابتدی (واما حکمة وصيته في نبيه اياه ان لا نشر له بالله فان الشر لا يظلم عظيم) (واما لقمان ان لا تشرك بالله قول الله وعلني شرکدن نهی ایتد بکنده واقع اولان وصیتک حکمتی زیر تحقیق شرک ظلم عظیم در پس و تباکیم شرک ظلم عظیم اولدیه پس محتمل اولدی که ظلم کنیدی نفسی اوزره واقع اوله وانکچون نفس وجود اثبات ایتمک مقام احدیت ظلم اولغله اول وهمی دفع ایچون مظلومی تصریح ایلدی) (والمظلوم انقام) (دیدي بعني الله تعالى به انشرک ایتمک مقام احدیت ظلم و مظلوم مقام احدیت اولور) (لانه نعمته بالانقسام) (تحقیق مشرک اولان ظالم اول مقام انقسام ایلدیه وصف ایلدی و حال بوکه اول مقام انقسامی قبول ایتمز و آنده انقسام یوقدر زیر اجمع وجوهی جامعه اولان مرتبه الوهیت عین واحد در) (وهو عین واحدة) (وحال بوکه اول مقام عین واحد در آنده کثرت و انقسام یوقدر اول مقام صور و اضافة فانه قابل در) (فانه لا یشرک معه الا عبیه) (زیرا تحقیق مشرک الله تعالی به اله آتیری انشرک ایتسه پس اکا انشرک ایتمز الا آنک عینی اولان شیئی زیر عین واحد جمع صور وجودیه ظاهره و متجلیه درینک احاطه شدنن خارج بر صورت یوقدر پس مشرک صور وجودیه دن هر قننی صورتی حقه انشرک ایدرسه حقل عینندن غیر بر شیئی انشرک ایتمز وجهه مشروح اوزره لا یشرک قولی معلوم در و مجهول اولتی دخی جائز در) (وهذا غاية الجمل) (وحقل عینی اولان شیئی اکا انشرک ایتمک مرتبه الوهیت و الله تعالی به جهلک غایتید زیر مرتبه الوهیت جمع اشیا بی جامعه در اندن خارج وجودیه برنی یوقدر) (وبسبب ذلك الاشرک) (ای انشرک الحق عبیه) (ان الشخص الذي لا يعرفه الا امر على ما هو عليه ولا بحقيقة الشيء اذا اختلف عليه الصور في العین الواحدة وهو لا يعرف ان ذلك الاختلاف في عین واحدة جعل الصورة مشاركة للآخری في ذلك المقام فجعل لكل صورة جزءا من ذلك المقام) (وحقل عینی اولان شیتله حقه انشرک سببی تحقیق شول شخص که انکچون امرک علی ما هو عليه معرفتی حاصله دکدر یعنی عین واحد اولان وجود حق و آنک لوازمی علی ما هو عليه عارف دکدر و دخی شیتک حقیقتنه انک معرفتی یوقدر بکنتم انک اوزره عین واحد ظاهر اولان صور مختلفه اولسه و حال بوکه اول عارف دکدر که تحقیق بو اختلاف عین واحد ایچنده واقع در اندن خارج بر صورت یوقدر اول مقامه اولان بر صورتی صورت اخرا به مشارکه ایدرس هر بر صورت ایچون اول مقامدن بر جزه ایدر یعنی شول عین واحد که بو صور وجودیه انده ظاهر در و انلری حاصله در اول صور دن هر بر صورت ایچون عین واحد دن بر جزه ایدر و ایکی صورت ایچون عین واحد اولان مقامی اثبات ایدوب تقسیم ایدر زیر اول مقامی بر صورتی تخصیص ایلسه اول صورتی مؤمن اولوردی و صورت اخرا به منکر اولوردی پس مشرک اولزدی آنده حتی کافر اولوردی پس شرک اول مقامی ایکی صورتی تقسیم ایتمکدر) (ومعلوم في الشرک ان الامر الذي يخصه بما وقعت فيه المشاركة ليس عين الآخر الذي شاركه اذ هو الآخر) (وشر یکده معلوم در که تحقیق شول امر که اکا مخصوص در شول شیتد که آنده مشارکه واقع اولدی شرک آخر امر شیتک عینی دکدر که اول اکا مشارک اولدی زیرا اول امر مالک آخره مخصوص در) (فاذن ما شرک علی الحقيقة فان کل واحد علی حقله مما قبل فيه ان یتهم مشاركة فيه وسبب ذلك مبتدأ) (الشرک المشاعة) (خبره پس یوقدر اوزره وجودیه حقیقت اوزره شرک یوقدر زیرا هر بر احد کنیدی حظی اوزره در اول مقامدن که آنک حقله دی شیتد که تحقیق شرک بکنین بیننده آنده مشارکه وارد یعنی اول مقامدن هر بر یسی بر حظ اوزره در که حظ آخره آنک حظی یوقدر پس صور ظاهره اعتبار ایلد شرک یوقدر و شرکک وجودیه یوقدر سببی شرک مشاعه در یعنی عین واحد غیر منقسمه اولان انشرکدر) (وان كانت مشاعة فان التصريف من احدهما یزید الاشاعة قل ادعوا الله اذ ادعوا الرحمن هذاروح المسئلة) (واکرچه کیم عین واحد مشاعه در شرک بکنین بیننده زیرا تحقیق شرک بکنینک بر یسندن تصریف اشاعتی ازاله ایدر و شیت یوقدر که حق تعالی عالمه مطلق التصرف در پس اشاعت یوقدر پس شرک یوقدر پس عین واحد و مرتبه واحد اولان الوهیتد شرک یوقدر نه صور ظاهره نه حقیقتد پس امر وحدت اوزره قرار بولدی الله تعالی (قل ادعوا الله اذ ادعوا الرحمن دیدي پس الله ایچون اسماء حسنی جمعیتک مرتبه من اثبات ابتدی و کذلک رحن ایچون پس اول مرتبه داخل حجاب

نسبتله و همدن شرک مظاهر اولدی زیرا الله رجاندن هر بر یسی ایچون اسماء الهیه جمعیت اثبات ایتدی پس الله ایلد رحن اول مرتبه بی جامعه ده شرک اولدی و لکن صور الهیه بیننده شرک متوهمه در زیر صور الهیه بالذات واحد در دعوت صورت الهیه در و یاخود صورت رحانیه ده ذات واحدیه در و یاخود صورت بیننده معا و یاخود صور اسماء دن هر قننی صورتی اولورسه دعوت ذات واحدیه در غیره دکدر پس رجانه داعی اولان بر وجهله مختص در پس آنده شرک یوقدر و کذلک الله داعی اولان دخی بر وجهله مختص در پس آنده دخی شرک یوقدر و یو وجه صورت ایلد محجوبه اولان کسسه نک حقله در زیر آنک مدعوتده شرک یوقدر صورتله احتیاجک وجودی ایلد پس شهود صاحبی قننده شرک نه کیفیتله تصور و انور پس بطریق اولی و آخری شرک آنک نظر ندن و شهود ندن مرتبه در زیر شهود صاحبی ذات احدیه دعوتده مختص در پس آنک مدعوتده شرک یوقدر آنک قننده جمع صورده مدعوتده شرک احدیتدن اوزری زیر احدیت ذاتیه جمع صورتی محیطه در صورتی قننی صورتی دعوت ایدرسه علی السویه در (قل ادعوا الله اذ ادعوا الرحمن) پس دعوت هویت احدیه غیبیه جمعیه در که صور اسماء حسنی بینتی جامعه در و جمع اسماءک صمما سی واحد در پس آنده شرک یوقدر پس شیخ رضی الله عنه هذاروح المسئلة دیدي یعنی یوقول و یاخود بو آیت بو شرک متوهم مسئله سنک روجیدر یعنی الله ایلد رجاندن هر بر یسند داعی بر وجهله مختص اولغله صورتد شرک اولدینی کبی و کذلک الهیت و رجانیه ده دعوت ذات واحدیه اولدینی اعتبار اوزره شرک اولدینی کبی صور وجودیه ده دخی شرک یوقدر و عین واحد ده مشاعته دخی شرک یوقدر و امر وحدت اوزره در و الله اعلم

فص حکمة اهمية في کلمة هارونية

اعلم ان وجود هارون علیه السلام کان من حضرة الرحوت بقوله ووهبنا له من رحمتنا یعنی لموسی اخاه هارون نبيا فكانت نبوته من حضرة الرحوت فانه اکبر من موسی سنا وکان موسی اکبر منه نبوة (سن عالم اولی که تحقیق هارون علیه السلام وجودی حضرت رجوتدن ایدی یعنی هارونک وجودی حضرت رجعتدن ایدی موسی اوزره رجوت ایلد تسبیح اولدی مبالغه ایچون عالم ملائکه ملکوت ایلد تسبیح اولدینی کبی و یوقول ووهبنا له من رحمتنا اخاه هارون نبيا) قولله ثابت در یعنی دیک اولور و بر موسایه بر رحمت محضه مزدن آنک قرنداشی هارونی و هب ایتد نبی اولدینی حالده پس هارونک نبوتی حضرت رجوتدن اولدی پس تحقیق هارون سنا موسادن اکبر ایدی و موسی هاروندن نبوة اکبر ایدی (امدی) شویله معلوم اوله که موسی علیه السلام مظهر جلال ایدی خلقده خشن و دینده صلب ایدی و لاشده لکنت و عقده و ارایدی نطقده فصیح دکل ایدی و هارون علیه السلام مظهر جمال ایدی و اخلاق حسنه و صفات مرصیه صاحبی ایدی و نطقده فصیح ایدی پس موسی علیه السلام الله تعالی دن قرنداشی هارونی طلب ایتدی امر نبوتده اکا مشارکه اولدینی حالده تا کیم موسی ایلد مع اخلاق دعوت ایلد و موسایه معین اوله و خلق آنک طاعتنه راغب اوله پس موسی علیه السلام ایتدی رب اشرح لی صدری و یسر لی امری و احمل عقده من لسانی و فقه و اقوی واجعل لی وزیرامن اهلی هارون انجی اشدیه ازری و اشرکه فی امری کی نسجتک کثیرا و نذکرک کثیرا آنک کنت نبیا بصیرا) پس الله تعالی موسایه قرنداشی هارونی رحمت محضه دن و هب ایتدی نبی اولدینی حالده یعنی منصب نبوت و رحمت اخوتله اکامیر و وزیر و مشیر و ظهیر ایلدی پس هارونک وجودی موسایه الله تعالی دن رحمت اولدی و آنک نبوتی دخی رحمت محضه اولدی زیر موسی هارونی الله تعالی دن نبوت معیتله طلب ایتدی و هارون موسادن سن ایلد اکبر ایدی و اخ کبیر صغیره شفیق و رحیم در صغیر اعتبار ایلد و رحمت اخوت و امومت اعتبار ایلد زیرا موسی ایلد هارون ام واحد دن و اب واحد دن ایدیلد و حیات طبعیه نک اتنی رحمت امومت در پس هارونک نبوتندن اقدم هارون موسایه رحیم ایدی و لکن هارونک عدم نبوتی سببیلد دعوتده اکامعین دکل ایدی انکچون موسی علیه السلام (واشرکه فی امری) قولله نبی اولدینی حالده آنفی معین و ظهیر طلب ایلدی پس هارونک وجودی امر نبوتله موسایه دعوت خلقده ام و جوه اوزره رحمت اولدی و آنک نبوتی موسی علیه السلام حقل رجعتدن اولدی) (ولما كانت نبوة هارون من حضرة الرحمة لذلك قال لایخيه موسی علیهما السلام یا ابن ام فناداه یامه لا یایه اذ كانت الرحمة للام دون الاب او فری الحکمة و لولا انک الرحمة) (الطبیعیه

فی الامم) ما صبرت علی مباشرة التربة ثم قال لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي ولا تشمت بی الاعداء فهذا كله نفس من انفس الرحمة) وقتا کیم هارونک نبوتی حضرت رجعتن واقع اولدیه هارون قرتدائی موسی عایمه السلامه یابن ام دیدی آنک رجعتی حضرت رجعتن اولدیغندن اوتری پس هارون موسایه ای توسطیله ندا ایتدی ای توسطیله ندا ایتدی زیرا رجعت مطلقا ام ایچون حکمده اوفر دراب ایچون دکدر * پس رجعتی اوفر اولان ام ایله کاند ایتدی واکر انده اول رجعت طبعیه موجوده اولمیدی ام ولدی تربیتیه مباشرته صابره اولمزدی آنک نصکره هارون موسایه (لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي ولا تشمت بی الاعداء دیدی یعنی صفایه وسایجه پایشه ودرخی بنم اعدای کدرمه دیدی پس بونلر کایسی انهل من رجعتن برنفسدر (امدی) شویله معلوم اوله که هارون موسی عایمه السلامک تاتبی ووارثی ایدی امر مناجاتده نه شده موسایک هاروندن انفصالده نصکره پس هارون موسایک قومنده نبوت وتصرف ایلد علم وحالده آنک وارثی وراثتی ایدی پس هارون موسایه محمد صلی الله تعالی علیه وسلمک نوایی منزله سنده ایدی * بونشأت عنصریه دنیویه دن آنک انفصالندن ورینه ره ایدند نصکره زیرا رسول علیه السلامک نوایی نسبا اخوان وارثین منزله شده درکه دنیاده استحقاق اخوته وارث اولدیلر پس انکچون رسول علیه السلام آنک اخوانی اولان نوایشه حنین ایدردی * اخ غائبک کندی اخنه حنین کبی ته کیم حدیده واشرفاه الی لقاء اخوانی وارد اولدی قالوا یا رسول الله ما نحن اخوانک قال لهم لابل انتم اصحابی واخوانی الذین یؤمنون بی ولم یرونی) پس رسول علیه السلام آنلر ایچون اخوتی اثبات ایتدی وحدت مأخذ اشارندن اوتری زیرا آنک فیض الهی بی اسوة حسنه ایلکه اسوة اخوتدر معدن واحدن اخذ ایدرلر پس من غیر ربه رسول علیه السلامه مؤمن اولان آنک نوایی ای یزید بسطامی وشیمان راوی بونلرک امثالی مشایخ کبی که علوم باطنیه حیثیه یله ورته نواید رلر وای حقیقه ومالک وشافعی وائمة مجتهدین بونلرک امثالی کبی که علوم ظاهره ورته نواید رلر رضی الله عنهم اجمعین پس بونلر نواید رلر که رسول الله علیه السلامه مؤمن اولدیلر واتی رقیبت حسیه ایله کورمدر بیلر رسول علیه السلام بونلرک مشتاق اولدی وبونلر ایچون رسول علیه السلامده اسوة حسنه وارد درکه نسبت اخوت ایله اکاوارث اولورلر * وردی الحدیث طوی لمن رآنی وطمو بی لمن آمن بی ولم یرنی سبع مرات) رواه البخاری فی تاریخه وابن عاصم فی السنه وابن حبان فی صحیحہ والفضلاء المقدمی فی المختار زیرا نواید اسوة حسنه ایله معبر عنهم اولان اخوت واسطه سیله اخذ ایدرلر ته کیم برقر داش آنک شفیع اولان قرتداشندن وارث اولور بونشأت عنصریه دن آنک انفس اندن نصکره پس هارون موسایک غیبته آتک تاتبی وخلیفه می ایدی وبنیابت وخلافت مقیده در * موسی طرفندن اولمغله پس دارون امامت وحکمه ده موسایک خلیفه می ایدی انکچون موسی هارونه عتاب ایدوب ایتدی زیرا دارون موسایک غیبته مامریک عیالی امرندن اوتری بنی اسرائیل اوزره حکم ایتدی * وموسایک مجتبیته صبر ایتدی پس موسی هارونک لحیه ورأسن اخذ ایتدکده هارون موسایه رجعت اولمغله موسی اوزره غالب اولان غضب کریدن آتی تنفیس ایتدکن اوتری واعدا محضرنده سنا آندن کبیر اولان قرتداشنک لحیه ورأسن اخذ ایتدی بکی نظر اعداده موسایک نبوتی دعوتیه محل اولمغله وهارون موسایک نبوتی اظهارنده من عند الله معین وظهیر اولمغله موسایه رجعتن اوتری لسان رجعت امویله ومحب رجعتله ندا ایدوب ترجم ایلد یابن ام دیوسوال ایتدی پس هارون ای توسطیله موسایه ندا ایتدی اب توسطیله ایتدی زیرا امک رجعتی ایدن حکمده یعنی عطف شفقتده اوفر درختی اگر آنک رجعت ذاتیه می ومحبیت طبعیه می ولدی حقنده طبعیه منزه کونزا اولمیدی ولدت تربیه می مباشرته صابره اولمزدی وهارون موسایه رجعتن اوتری لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي ولا تشمت بی الاعداء) دیدی تا کیم صفت غضب موسادن زائل اوله وشانت اعدادن منفعه اوله وهارونک ذکر اولشان کلامک کایسی انفس رجعت رجحانه دن موسی ایچون برنفسد زتا کیم آتی اول کرب وخطر ایدن تنفیس ایلد وهارونک کلامی موسایه رجعت اولدیغنی بوندن مفه ومدر زیرا الواحده مسطور اولان شیتک عیندرکه اگر موسی الواحه نظر ایتدی اول صفته هارون اوزره ظاهر اولمزدی پس الواحه مذکور اولان هدی رجعت ایدی پس هارون علیه السلام الواحده اولان رجعت ایلد موسایه نطق ایتدی پس کانه هارون لسان حال ایلد الواحدن اخذ ایدوب موسایه ترجمه ایتدی پس بونقدر اوزره هارونک

موسایه کلامی رجعت اوزره رجعت اولدی) (وسبب ذلك) (ای سبب ظهور الغضب من موسی لاختیه هرون) (عدم التثبت فی النظر فيما كان فی یدیه من الاواح التي القاها من یدیه فلو نظر فيها لنظر ثبت لوجد فيها الهدی والرحمة) (وموسادن قرتدائی هارون ایچون غضبک ظهیرته سبب وسایک یدیتده الواحدن اولان شیتیه نظرده موسایک عدم تنبیه یعنی عدم تعلیق در اوله الواحدک موسی یدیتدن آنلری القا ایلدی پس کانه موسی الواحه نظرا تنبیه ایدی ولکن آنک اوزره غضب غالب اولمغله نظر ثبت ایلد نظرا تنبیه پس اگر موسی الواحه نظر ثبتله نظر ایتدی البتة الواحده مسطور اولان هدی ورجعتی آنلرده بولوردی (وکتبنا له فی الاواح من کل شیء موعظة ونفصلا لکل شیء) وقال (ولما سکت عن موسی الغضب اخذ الاواح وفی ثنختها هدی ورجعة للذین هم لربهم رهبون) (قال هدی) (المکتوب فیها) (هو بیان ما وقع من الامر الذي اغضبه عما هو هرون بری منه) (پس الواحده مسطور اولان هدی موسایه اغضاب ایددی ومکتوب اولان امر بعلک علی وضامریک قوی اضلالی وهارونک اضلالدن برامی ایدیکه واقع حالده هارون آندن بری ایدی پس اگر الواحه نظر ثبتله نظر ایتدی قرتدائی هارونک براتقنه دلالت ایدن طریقته مهتدی اولوردی وحالده که موسی بی مناجاتده ایکن الله تعالی اکا) (وما بعلک عن قومک یا موسی قولیه خطاب ایتدکده موسی اکا) (هم اولاده علی اثری وبعلک الیک رب لترضی) (قولیه جواب ایتدکده الله تعالی اکا) (فانا قد قتنا قومک من بعدک واضلهم السامری) (دیمش ایدی پس موسی میقات حقده ایکن سامری بنی اسرائیلی اضلال ایتدیکن الله تعالی موسایه اول محله وحی ایتش ایدی فرجع موسی الی قومه غضبان اسفا) (والرحمة) (المکتوبه فیها می الرحمة) (یاخیه) (والواحده مکتوبه اولان رجعت قرتدائی هارونه رجعت ایدی والرحمة قولیه مبتدادر عطفدر قاهادی قولنه وآنک خبری محدوفر قرینه قاعه اولدیغندن اوتری وخبر محدوف هی الرحمة فوانیدر) (فکان لا یأخذ بلحيتي برأی) (ای محضر) (من قومه مع کبره وانه اسن منه فکان ذلك من هرون شفقة علی موسی علیه السلام لان نبوة هارون من رحمة الله فلا یصد منه الامثل هذا) (پس بونقدر برارزده موسی هارون علیه السلامک لحیه من آنک قومی محضرنده اخذ ایتدی هارونک کبری وجودیله وهارون موسادن اسن اولمسیله * پس بوقول هاروندن موسایه شفقت ورجعت اولدی زیرا هارونک نبوتی رحمة الله دندر پس هاروندن بونک کبی شفقت ورجعتی اعطا ایدر قولدن غیر صادر اولدی یعنی هارونک موسایه یابن ام قوی موسایه شفقت ورجعت ایدی وآنک غضبی کریدن آتی تنفیس ایدی ونبوتیه تقویت واعانت ایدی زیرا موسی علیه السلام اهل حجاب قمتده خصوصاً اعداء منکرین محضرنده امر نبوتیه محل اولان هرجعت هدایتیه متافی اولان برامریله ظاهر اولدی که آنک وجودی قمتده ضعفاه ومنتیک اعتقادیه خلل واعدا طرفندن ثنات وجدل لازم کاور پس الله تعالی هارونی موسایه رجعت اعطا ایتدکده هارون موسایه رجعت وشفتندن اوتری بوقولی دیدی زیرا هارونک وجودی رجعت الهیه محضه دندر پس رجعت وشفتندن غیر برشی آندن صادر اولر ولکن وقتا کیم هارونک (یا بن ام لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي ولا تشمت بی الاعداء) قوی وجهینی محمل اولدی بروجه بودرکه هارون بوقولی کندی نفسنده رجعتن اوتریکه محضر اعداده امانت کریدن واعدا آنک اکا ثناتندن مضطرب اولدقده مستثنی ومبستشفع اولدیغنی حالده قائل اوله که فهم اولدمتبادر اولان بوجهد در وروجیه دخی بودرکه موسایه آنک رجعتن اوتری قائل اوله تا کیم موسایک اعدای هاروندن اوتری موسایه ثنات ایتدیر پس هارون نبوتیه موسایه اعطا اولشان رجعت الهیه اولدیغندن ازتری احتمال اولدی دفع ایتدکچون شیخ رضی الله عنه فکان ذلك من هارون شفقة علی موسی دیدی (ثم قال هرون لموسی انی خشیت ان تقول فرقت بین بنی اسرائیل فجعلنی سبباً فی نفر یقهم فان عبادة الجبل فرقت بینهم فکان منهم من عبده اسما للسامری وتقلیداله ومنهم من توقف عن عبادة) (ای علی عبادته فعن هنا یعنی الاسعلاء کتوله تعالی فانما یخجل عن نفسه ويجوز ان يكون النظر) (حتی يرجع موسی الیه فیسألونه فی ذلك) (ای عن ذلك) (تخشی هرون ان یسب ذلك الفران بینهم الیه) یعنی موسی هارونک ما منعک اذ رأیتهم ضلوا الا تتبعه فی دیکده هارون موسایه (انی خشیت ان تقول فرقت بین بنی اسرائیل) دیدی یعنی بن خشیت ایتدم که من یکا ذیه من بنی

۴۹
اسرائیل یعنی بن تفریق ابتدا تفریقند بنی سب ایدیه سن زیر بچک عبادتی بنی اسرائیل یعنی تفریق ایلدی
پس بنی اسرائیلدن بر قسم واقع اولدی که بچک عبادت ایلدی سامری به اتباع ایتکله واکا تقلمدا ایتکله
وانلردن بر قسم واقع اولدی که بچک عبادتی اوزره توقف ایلدی موسی آنره رجوع ایدنجیه پس موسادین
بچک عبادتی امر ندیه سوال ایدر زیر سامری کندی خواصیله بچک ایچون بنی اسرائیل اله موسادر دیو
طن ایند کارندن اوزری اعتقاد کلی بی موسانن مجیمنه حواله ایتدیلر وموسی کنجیه ظن اوزره اکا عبادت
ایتدیلر یعنی هارون بنی اسرائیل (انما خفتم به وان ربکم الرحمن فانه وونی واطیعوا امری) دید کده آنلر ایتدیلر
(ان نبرح علیه عا کفین حتی رجع الیناموسی) یعنی بر بچک اوزره عا کفین اولدیغیمز حالد زائل اولمز موسی بن
رجوع ایدنجیه و امر بچک بر آندن سوال ایدنجیه پس بر قسم سامری به اتباع بچک اعتقاد ایتدیلر و لکن موسی
کنجیه اتباع کاید و اعتقادده توقف ایتدیلر و بچک عبادتندن زائل اولدیلر و قسم اوکله سامری بک خواصیلر
اتباع کاید تابع اولدیلر و بچک اعتقاد ایتدیلر موسانن مجیمنه توقف ایتدیلر پس عبادت بچک آنلر یعنی
تفریق ایلدی پس هارون علیه السلام خشیست ایتدی که بنی اسرائیل بینده اولان فرقان هارونه نسبت اولنه
یعنی کرک موسی طرفندن نسبت اولسون و کرک قومی طرفندن بوقتدیر اوزره نسب مجهور اولور و معلوم
اولدی دخی چا زدر یعنی هارون خشیست ایلدی که موسی بنی اسرائیل بینده فرقانی هارونه نسبت ایلنه و هارونک
بوقولی دخی موسی ایچون رحمتی متعتمد که اخ موئنه سو ظن ایقاعندن و اسناد مالم بکندن آنی حفظ ایدر
دیو خوف موسابه نسبتله واقع اولدی و هارونه نسبتله خوف و قوعنه سبب بودر که بنی اسرائیل بعضیسی
سامری به اتباع بچک عبادت ایتکله و بعضیسی عبادت اوزره توقف ایتکله بچک عبادتده بونلرک بیننده
واقع اولان تفریق هارونه اسناد اوله که قسم اولدن الله ایچون اللهم دن غیری اله مجعول و مخصوص عبادتده
و عبادتده اشرا که هارون سبب اولدی و قسم ثانیینک قلوبنه شک ایقاعی آندن اولدی دیو اسناددن خشیست
ایتدی زیر اگر چه کیم بونلر اعتقاد یقین اوزره بچک عبادت ایتدیلر و سامیه انکار ایتدیلر و لکن موسی کنجیه
شک اوزره اولدیلر پس بینلرنده فرقان واقع اولدی و هارون بوقرانه اشارت ایدوب انی خشیست ان تقول فرقت
بین بنی اسرائیل) دیدی پس بنی اسرائیل کایسی بیننده عبادتده فرقان واقع اولدی و الا مجرد بعضیسی
سامری به اتباع بچک عبادت ایتکله و بعضیسی اسلوب سابق اوزره عبادتده یقین اوزره ثابت اولغله بینلرنده
واقع اولان تفریق اگر هارونک مرادی اولیدی بوجهله تعمیر ایتدی بلکه (انی خشیست ان تقول عبادت
بعض بنی اسرائیل العجیل دیردی و هارونک خشیستی بوطرفدن واقع اولوردی و لکن قسم ثانی اگر آنلرک بیننده
موسانک وجودی قننده موسابه اعتقاددن حاصل اولان یقین اوزره ثابت اولدیلر موسانک غیبتنده بچک
عبادت ایتلردی پس بوقتدیر اوزره بینلرنده فرقان واقع اولدی و بعضلر ایتدیلر که موسانک هارون قننده
الیه و دینی قوم الی کره یوز بیک کسنه ایدی پس عبادت بچکدن خلاص اولدی الا اون بیک کسنه پس
بوقتدیر اوزره بنی اسرائیل اوج قسم اوزره اولور) و کان موسی علیه السلام اعلم بالا من هرون) (بوجهله
کنجیه کلام بونک اوزره مبنی ایدی که موسی بچک انکار ایدوب هارون عبادت بچکدن نهی ایتکله بنی اسرائیل
بینلره حکم ایتدی کندن اوزری اکا غضب ایلدی و ایتدی (یا هارون ما منعک اذرا یتهم ضلوا الا تبغی افعصیت
امر) پس هارونک طبعه و ردا سن اخذ ایتدی و مقتضای ظاهر دخی بودر و لکن شیخ رضی الله عنه کلامی
توحید و حقیقه نقل ایدوب بنای ایتدی و ایتدی و موسی علیه السلام امری هاروندن اعلم ایدی زیر موسی
هارونک بچک عبادتده انکارن مشاهده ایتدکده هارونه غضب ایتدی آندن امری اعلم اولغله) (لانه علم
ماعبد اصحاب العجیل لعله بان الله قد قضی الایعبد الا اياه و ما حکم الله بشی الا و قع) (زیر تحقیق موسی
علیه السلام اصحاب بچک که سامریه اکا اتباع ایدن قومدر نه شیثه عبادت ایتدیلر عالم اولدی زیر موسی علیه
السلام عالم ایدی که تحقیق الله تعالی قضا و حکم ایتدی که اندن غیری بر شیثه عبادت اولغیه و الله ته الی بر شیثک
و قوعنه حکم ایتدی الا اول شی واقع اولدی پس الله تعالی (وقضی ربک الاتعبد و الا اياه) قولیه حکم ایتدی که
اندن غیری بر شیثه عبادت اولغیه زیرا اندن غیری بر شیثه یوقدر پس هر قننی شیثه عبادت ظاهر اولورسه
و بر عاید قننی شک عبادتی اوزره عا کف اولورسه پس تحقیق اول عبادت الله تعالی به راجعه اولور و لکن

مر جو اولان بودر که موسانک توحیده انتقالی بود کاشوری موسی جناب اللهه مباحثه ایکن الله تعالیٰ (اناقتنا قومک من بعدک واضلهم السامری) تولدند زرا الله تعالیٰ موسانک قومنه تقیبتی کندی نفسنه اسناد ایتدی اندنصکره اضلالی سامری به اضافت ایتدی پس سامری مظهرنده انلری مضل اولان حتی ایدی انکچون موسی خطاب ایدوب (ان هی الافتنک تضل بها من تشاء وتهدی من تشاء) دیدی (فکان عتب موسی اخاه هرون لما وقع الامر فی انکاره وعدم اتساعه) (پس موسانک عتبی واقع اولدی قرنداشی هارونه هارونک انکارنده وعدم اتساعده واقع اولان امردن اوتری یعنی قوم بنی اسرائیل بجه عبادت ایتدکارنده هارونک انلره انکاری وعبادت بجه عدم اتساعی امریدر) (فان العارف من یری الحق فی کل شیء بل برامه عین کل شیء فکان موسی یری هرون تربیه علم وان کان اصغر منه فی السنه) (زیرا عارف شول کسنه درکه حتی هر شینده مشاهده ایدیه بلکه حتی در شینک عینی مشاهده ایدیه * پس موسی علیه السلام هارونی علم تربیه سبیله ایدردی زیر موسی آندن اعرف ایدی * واکرچه کیم سنده آندن اصغر ایدی یعنی ماده موسویده هارون ایچون متعینه اولان تربیه ربانیه علیه الیه * الله تعالیٰ هارونی تربیه ایدردی زیر تربیه واقع اولزلار ب مطلقندن ته کیم ماده هارونده الله تعالیٰ موسای تربیه ایدردی زیر الله تعالیٰ موسایه رجندن اوتری هارونی نی ایلدی وپوتی انکله تکمیل ایلدی وازونی انکله شد ایلدی پس موسادن عینک وقوی وعدم تثبته القاء الواحدک اندن صدوری وهارونک طبعه سن اخذ ایتسی برامه قویدر موسی کبی کسنه دن قرنداشی هارون کبی کسنه نک حقه که سنانندن اکبردر غیره متوقع ایدی لکن جمیع انبیاء علیهم السلام معصومیندر انلرک یدری اوزره الله تعالیٰ اجرا ابتر الاطاعت وحکمت اولان شیئی ودرخی شول شیئی که انکله علم ومعرفت زیاده اولور پس موسی علیه السلام هارونه تنبیه ایدرو آتی تربیه ایدر که اولدخی بملک عبادتدن واقع اولان شینک اسرارنه متبیه اوله ودرخی بملک عبادتی سرندن موسی عالم اولوب کانقریر ایتدی کبی شینه مطام اوله زیر عبادت بملک سر عظیمدر انبیادن طی اولندی بوتلری حیثیه یله پس الله تعالیٰ آنلره تلمیم ایدر آنلرک ولایتی حیثیتیه الله تعالیٰ موسی الیه هارونک تربیه سنده ایدی کرک اول حالده موسی الیه هارون عالم اولسون وکرک وقوعند نصکره) (ولذلک لما قال له هرون ما قال) (یعنی موسی هارونی مربی اولدینی اجلندن اوتری وشتا کیم هارون موسایه آخک غضبی مقابله سنده دیدی اول قولی که آندن صادر اولدیه یعنی) (یا ابن ام لا تأخذ بطیقتی ولا براسی انی خشیفت ان تقول فرقت بین بنی اسرائیل ولم تر قب قولی وفی سورة الاعراف قال یا ابن ام ان القوم استضعفونی وکادوا یقتلوننی فلا تسخت فی الاعداء ولا تجعلنی مع القوم الظالمین) دیدی پس هارون حقیقت حاله تنبیه ایتد کد نصکره موسی هاروندن ظاهر اوباطنا واقع اولان شینه محقق اولوب رب اغفر لی ولایتی وادخلنی فی رحمتک وانت ارحم الراحمین) دیدی وقومندن صادر اولان خطا لری انلره اعلام ایدوب کوستردی وسامری به وجوع ایتدی) (رجع الی السامری فقال له ما خطبک) (ای ماسانک وما امر ادک) (یا سامری یعنی فیما صنعت ما عدولک الی صورۃ العجل علی الاختصاص) (موسی سامری طرفنه رجوع ایتدی واکا خطاب ایدوب) (ما خطبک یا سامری) دیدی یعنی اختصاص اوزره بملک صورتیه عدولدن صنع ایتدی بک شینده شاکت و اسرک ندر یعنی اله مطلق عبودیتندن اول صورت بملک عبودیتنه اختصاص اوزره عدولک اولان صنعده مر ادک و غرضک ندر الوهیت مطلقه بی اول صورتیه نیچون حصر ایندک وسائر صوردن آتی نیچون تخصیص ایتدک) (وما خطبک من صنعک هذا النج من حلی القوم) وحلی قومدن بوشبی صنعکدن سنک مر ادک ندر وقومدن مر ادقوم موسادر وحلیدن مر ادحلی قبطیاندر که بنی اسرائیل آنلری قبطیانندن استعاره ایتلر ایدی مصر دن خروج ایتدکه قصد ایتد کدرنده پس الله تعالیٰ (واخذ قوم موسی من بعده من حلیم) قوانده حلیمک قوم موسایه اضافتی آنلرک یدر ندره وآنلرک تصرفرنده اولد قلدن اوتریدر) (حتی اخذت بقولهم من اجل اموالهم) (حتی قومک قلوبلرن اخذ ایتدک امواللری اجلندن اوتری یعنی ماللری اخذ ایتدکه قلوبلرنی اخذ ایتدک یعنی قومک مالی اولان شیندن بوشبی ایجاد ایتدک تا کیم آنلرک قلوبی بوکا ماله اوله زیر اقلوب بالطبع ماله ماله در پس آنلرک قلوبن اخذ ایتدکیچون ماللرندن بوشبی احداث ایتدک) (فان عیسی علیه السلام بقول لینی اسرائیل یا بنی اسرائیل قلب کل انسان حیث ماله فاجعلوا اموالکم

برجی ایستجی ایدینه رو آله ایش یورده و آنلدی ابرندن اوتری آنله منقاد اوله ل تا کیم ائله مهمانی
 ساخته اوله و بونلر معاشی دخی بر داخته اوله که بریسی عمل ایلر غیره مساعد اوله و برجی مال ایلر غیره معاون
 اوله تا کیم بومورت امور دیو به انتظامه سبب اوله و امور آخرت انتظامی دخی آندن منتشی اوله و فی الصحاح
 سخره کنه سخره یا بالکسر و ضم کافه سالاییده و قهره و هو سخره لی و سخری (فاسخر) بالباء فعل ماضی من
 التفعیل و فی نسخة مصححه بالیا فعل مضارع من التفعیل علی البناء المفعول و یجوز علی البناء للفاعل (له من
 هو مثله الامن حیوانیه لامن انسانیته فان المثلین ضدان پس انسان ایچون متسخر اولدی شول کسسه که انک
 منلیدر و یاخود انسان ایچون تسخیر اولمز و یاخود انسان کندی نفسی ایچون تسخیر ایتز و یاخود انسان ایچون
 الله تعالی تسخیر ایتز شول کسسه کی که انک منلیدر الا اول مثلک حیوانیتندن اوتری انک انسانیتی جهتندن
 د کادر فرما ختیه بقی مثلین ضداندر جمع اولد ایلر حیوانیه) (فیسخره الارفع فی المنزله بالمال او بالجاه یا ناسا یته
 و یسخره لذلک الاثر اما خوقا او طمعاً من حیوانیه لامن انسانیته) (پس انسانی منزله مال ایلر و یاخود
 جاه ایلر اندن ارفع اولان انسان انسانیته تسخیر ایدر و انکچون بوانسان آخر متسخر اولور یاخودن اوتری
 و یاخود مال طمعندن اوتری کندی حیوانیتیه متسخر اولدی آنک انسانیتی جهتیه متسخر اولدی یعنی
 انسان آنک مثلی اولان انسان ایچون متسخر اولمز الا اندن خوفی و اندن نقصانی جهتیه عبدالله سیددن خوفی
 و نقصانی کییدر و رعیتک سلطانندن خوفی و نقصانی کی و یاخود طمعی جهتیه اجیر فقیرک مستأجر غنیدن
 طمعی کی پس انسان خوفی و طمعی آنک حیوانیتی جهتندن که بشریتی جهتیدر و کالانی آنک انسانیتی
 جهتندن که ربوبیتی جهتیدر پس تسخیر انسانیت جهتندن و تسخیر حیوانیت طرفندندر) (فاسخره
 من هو مثله فی مرتبه الانسانیه) (پس انسان ایچون متسخر اولدی شول انسان که انسانیته انک منلیدر
 و بعض نسخه ده فاسخره واقع اولدی پس مجهول و معلوم اولق جا نذر ته کیم سبق ایتدی) (الانری مابین
 البهائم من النحر پس لانها امثال فالملک ضدان) (یعنی بهائم بیننده نحر بسدن واقع اولان شیئی کورمه یستکه
 بری برینه انقیاد ایتز و بری بری ایچون متسخر اولمز لریزا بهائم حیوانیتیه اما ملل و ملل ضداندر و ضدان
 جمع اولمز و بری بری ایچون متسخر اولمز) (ولذلک قال و رفع بعضکم فوق بعض درجات) (یعنی متمایزینک
 بعضیهی بعض ایچون متسخر اولد یغندن اوتری الله تعالی انسانه خطاب ایدوب (ورفع بعضکم فوق بعض
 درجات) دیدی) (فاه و معه فی درجه فوقه التسخیر من اجل الدرجات) (پس متسخر متسخر ایلر متسخرک
 درجه منده د کادر و بلکه متسخر اندن درجه ایلر ارفعدر پس تسخیر درجات اجلندن اوتریدر یعنی تسخیر درجاتک
 نایز ندن واقع اولدی اندن صکره شیخ رضی الله عنه تسخیری ابکی قسم اوزره تقسیم ایلدی بر قسمی تسخیر
 قهریدر و بر قسمی تسخیر عالیدر پس ایتدی) (والتسخیر علی قسمین تسخیر مراد تسخر) (اسم فاعل قاهر
 فی تسخیره لهذا الشخص المتسخر المتسخر الید لعمده وان کان مثله فی الانسانیه و کسخره السلطان رعایاه
 وان کانوا امثاله تسخرهم بالدرجه) (و تسخیر ابکی قسم اوزره در بر قسمی تسخیر ایچون که اسم فاعل و مراد
 اولان تسخیر در که بوسخر شخص متسخری تسخیرنده قاهر در سیدک عیدی ایچون واقع اولان تسخیری کی
 و اگرچه کیم عبدانسانیتیه سیدک منلیدر و دخی سلطانک تسخیری کییدر و رعایای ایچون و اگرچه کیم رعایا
 سلطانک امثالیدر انسانیتیه بوجهله پس سلطان رعایای درجه سلطانیه تسخیر ایلدی و بوسخر تسخیر
 قهریدر پس سیدک کندی عیده و سلطان کندی رعایا ته تکلیف ایدر و انله قهر ایدر شول شیده که انلرک
 مرادی د کادر) (و انقسم الاثر تسخیر بالحال کسخره رعایا بالمال القائم قاهرهم فی الذب عنهم و حاجتهم و قتال
 من عاداهم و حفظه اموالهم و انفسهم علیهم و هذا کله تسخیر بالحال من ارعایا یسخر به فی ذلک ما کلهم و یسی
 علی الحقیقه تسخیر المرتبه فالمرتبه حکمت علیه بذلک من الملوک من سعی لنفسه) (جواب الشرط محذوف
 و منهم من عرف الامر فعلم انه بالمرتبه فی تسخیر رعایاه فعلم قدرهم و حقهم قاهره) (من باب نصر و ضرب فی
 الصحاح اجزه یا جره و یا جره) (جزء الله علی ذلک اجزه العلماء بالامر علی ما هو علیه و اجزه مثل هذا یكون علی الله
 فی تعالیل ایچوندر) (کون الله فی شئون عباده) و تسخیر دن قسم آخر حال ایلر تسخیر در رعایانک ماکارنه واقع
 اولان تسخیر کی که اول مثلاً انلرک امریه قاهر و انلرک منزع ایتمکده و انلرک خایه لنده و انلرک عبادت ایدن

کسسه نك قتالنده و دخی رعایانک اموال لرن و انفس لرن انلر اوزره انک حفظنده و بونک کایسی رعایان حال ایلر
 تسخیر در که ملکارن بونک کایسده تسخیر ایدر و ملکارن انلر انقیاد و خدمت ایدر و بوسخر حقیقت
 اوزره تسخیر مرتبه ایلر تسخیر اولمز یعنی اگرچه کیم رعایا سال ایلر ملکارن تسخیر ایدوب امور رزنده آتی
 استخدا ایدر و اما حقیقت اوزره بوسخر مرتبه نك تسخیر در که اول سلطان مرتبه سیدر منلا کر سلطان
 سلطانندن متعزل اولسه رعایانک تسخیرنده و خدمتنده قائم اولمز پس آنلر ایچون متسخر اولمز پس مرتبه سلطان
 ملک اوزره بواصله کایسده حکم ایتدی و ملک مرتبه نك تسخیر اولدی پس ملوکدن شول ملک که کندی
 نفسی ایچون سعی ایدر یعنی رعایانک حفظ و حاجتنده سعی ایدر کندی نفسندن اوتری تا کیم رعایانک اموال
 و انفسی محفوظه اولغله آنلرک اموال و ارزاقی کاخصوصه اوله و آنلرک اموال و انفسی قوتیه کندی خصمندن
 نفسی حفظ ایلله و کندی نفسیه عظیم الشان بر سلطان اوله که کسسه آنک مقاومتنه قادر اولمیه و بونک اجری
 الله تعالی ایچون سعی ایدر کی قدر در و ملوکدن بعض ملک وارد در که امری عارف اولدی پس عالم اولدیکه تحقیق
 اول مرتبه سلطنتیه رعایای تسخیرنده در و آنک اوزره سلطنت مرتبه سلطنت سبیلله رعایا نکدر پس رعایانک
 قدر لرن و حقر لرن عارف اولدی پس الله تعالی بومعرفت اوزره اکابر ایدر و اجرت اعطا ایدر امری علی ماهو
 علیه عالم اولان علما نك اجری کی و بونک کی سلطان عارفک اجری الله اوزره در الله تعالی عبادتک شتون
 و افعالنده و ضرور اعمالنده متجلی اولد یغندن اوتری پس انلرده متجلی اولان حتی مشاهده ایدر و آنک تسخیرنده
 اولور آنلرک ظاهری حسیله پس آنک اجری الله اوزره اولور آنک وجودنده الله تعالی ظهور و کیه ظهورا تمکله
 آنک شائنده قائم اولغله) (خالعالم کله تسخیر بالحال من لا یکن ان یطلق علیه اسم تسخر) (اسم مفعول) (قال
 تعالی کل یوم هو فی شان) (پس عالمک کایسی حال ایلر متسخر در شول وجود واحدیکه آنک اوزره اسم متسخرک
 اطلاق ممکن د کادر و رزیرا صور عالمدن هر بر صورت وجود فیض حقندن هر نه شیئی استدعا ایدر سه حتی آتی اجابت
 ایدر و هر در عوتک اجابت کندی نفسی اوزره ایجاب ایلدی و لکن الله تعالی کل یوم هو فی شان دیدی پس اول
 شتونکه الله تعالی هر آنده بر شان ایچنده در و بر تجلیده در شتون عباددر پس الله تعالی عبادک شتوننده در
 و عبادک شتوننده متجلی اولان حق در الله تعالی بی تسخیر ایدن بر شاشتون عبادده من حیث الوجود و الحقیقه
 متجلی اولان حق در غیری د کادر تا کیم حق غیر ایچون متسخر اولق لازم کاه و اگرچه کیم تعین و تنقید حیثیه
 غیر یله معمار پس الله تعالی شتون و تجلیات حسیله که صور عالمده ظاهره دو که کندی نفسی متسخر در
 (فکان عدم خواتر اداع هرور بالفعل ان یفقد فی اصحاب العجل بالتسلط علی العجل کما تسلط موسی علیه
 حکمه من الله ظاهره فی الوجود لبعده فی کل صوره وان ذهبت تلك الصوره بعد ذلک فاذهبت الابعاد
 ما تلبست عند عابد هابا بالو هیة) (و فی نسخة بالالوهه پس عجل اوزره موسی تسلط اولد یعنی کی اصحاب
 عجل حقنده عجل اوزره تسلط ایلر تنقیده ذل ایلر هارونک منعنک عدم قدرتی وجودده الاهدن ظاهره
 بر حکمت اولدی یعنی هارون بنی اسرائیلی عبادت عجلدن قولیه منع ایتدی و عجل اوزره فعلیه مسلط اولوب
 اصحاب عجل حقنده حکمتی تنقیداً تمکه قوت صاحبی اولدی موسانک فعل ایلر حکمتی نافذ اولوب عجل
 اوزره اول مسلط اولد یعنی کی پس هارونک فعل ایلر حکمتی تنقیداً تمکه عدم قدرتی وجودده بر حکمت ظاهره
 اولدی که الله تعالی هر بر صورت ذاهیه اولدی الا انک عابدی قمتده الوهیتله متلبسه اولد قد نصکره ته کیم صورت
 عجلده عبادت اولوب اول صورت الوهیتله متلبسه اولد قد نصکره موسی اقی احراق ایتکله ذاهیه و زائله اوله حتی
 اولدی) (ولهذا ما یبقی من الانواع) (ای من انواع المخلوقات) (الا و عباداً ما تاله و اما عباداً تسخیر) (یعنی
 الله تعالی هر بر صورت ذاهیه عبادت اولد یغندن اوتری انواع مخلوقاتدن بر نوع باقی قالدی الا و جالبه که اول
 نوع عبادت اولدیدی یا عبادت تاله ایلر یا عبادت تسخیر ایلر یعنی معبود مطلق اولان حق وقتا کیم نور وجود
 و تجلی فیض وجود ایلر مخلوقات علویه و مغلیه انواعندن هر بر نوعه بلکه هر بر شخصک صورتده ظاهره
 اولدیه لازم اولدی که صور عالمدن هر بر صورت ذاهیه عبادت اولد یا عبادت الوهیتله عباداً صانمک تسخیر و جبر
 و نفس و قدر و کواکب و عجل عبادتی کی زرا الهیت وجود حق ایچون زایه در پس هر نفسی صورتده وجود

حق ظاهر و مخفی اول و در سه پس اول صورت عبادت اول نور و با خود عبادت تسخیر ایل خالق اموال و اصحاب
 جاه و مناصب و عبادت تسخیر ایچون عرفا اسم یوقدر زیر عبادت متأله ایچون مخصوصه در
 و لیکن عبودیت قسمینده متحققه در زیر اشول کسسه نك كه محبت و سلطنتی سنك قلیكده ظاهر اوله پس سن
 انك عبودی سن (فلا بد من ذلك لمن عقل و ما عبده شئ من العالم الا بعد التلبس بالرفعة عند العابد والظهور
 بالدرجة في قلبه) (پس هر صورت عبادت حقیقت معبود اولستندن لایدر شول کسسه ایچونكه هر صورت عبادت حقی
 فهم ایل به و حاله كه عالمین برئی عبادت اولندی الا عابدك قننده رفعتله متلبس اولد قننده كه عابدك قلیكده
 بر درجه ایل ظاهر و در نكده (ولذلك تسمى الحق لنا برفع الدرجات ولم يقل برفع الدرجة فكذلك الدرجات في عين
 واحد فانها قننى ان لا يعبد الاياه في درجات كثيرة مختلفة اعطت كل درجة مجلى الهيا عباد فيها واعظم مجلى
 عبده فيه واعلاء الهوى كما قال افرأيت من اتخذ الله هواءه فم و اعظم معبود فانه لا يعبد شئ الا به (يعنى عالمین
 عبادت اولدان اشیا نك هر برئى عابدك قلیكده رفعتله متلبس اولوب درجه ایل ظاهر و در نكده عبادت
 اولد یغندن اوترى حق تعالى بزه رفع الدرجات ایل متلبس اولدی یعنی كندى نفسى برفع الدرجات ایل
 تسبیح ایلدی و رفع الدرجة دیمدی زیرا در درجه ده اولان معبودان برئى نك عبودی وارد و اول درجه ده
 حقیقت اوزره معبود اولان حقدور پس اول درجه ده اولان عابدك قننده حق رفعتله متلبس اولد قننده كه عابد
 اك عبادت ایلدر پس حق رفع الدرجات اولور پس الله تعالى درجاتی عین واحدده تكثیر ایلدی زیرا تحقیق
 الله تعالى قضا و حكم ایلدكه درجات كثیره مختلفه ده آندن غیرى برئى عبادت اولدكه كه هر بر درجه
 بر مجلای الهی بی اعطا ایلدكه حق اول درجه ده عبادت اولندی و مجلایك اعظمی و اعلاسیكه حق انده
 عبادت اولندی هودر نه كیم الله تعالى (افرأيت من اتخذ الله هواءه) دندى پس هوا معبودك اعظمیدر
 زیرا برئى عبادت اولغز الا هوا سبیلله پس اشیا معبودده هوا ساری اولوب جمیع اشیا انكه عبادت اولغزله
 و جمیع اشیا نك عبادت ایلدی دخی هواه ظاهر اولغزله هوا اعظم معبودر (ولا يعبد هو الا بذاته) (و حاله كه
 هوا عبادت اولغز الا كندى ذاتیله یعنی الا به هوا ایل كه عابدك قلیكده معبودك محبتندن متبعث اولور
 نه كیم شیخ رضی الله تعالى عنه بونده اشارت ایلدر كه عبودیت تأله ایل تسخیر بر عابد ایچون واقع اولغز قننى عابد
 اولور نه الا عابدك هوا بی سبیلله پس هودن غیرى برئى عبادت اولندی و هوا صم و طاغوتدر شول
 كسسه ایچونكه وجودده حقدور غیرى برئى مشاهده ایلد و اما عارف قننده پس هوا اعظم مجلادر كه
 حق انده عبادت اولندی و هوا ایل باطندر آتاك عینى ظاهر اولغز الا اصنامده و ادناءك مراتبى كلیاتده انواع
 معبوده نك عددی حسیله (وفیه اقول) (شعر) حق الهوى ان الهوى - بب الهوى - دل الهوى فى قلب
 ما عبد الهوى (وهو اعظم معبود اولوب یتكندى ذاتیله معبود اولد یغندن حقدور بن دیرم حقد كندى
 ذاتیه اولان حب الهی و محبت احدی حقیقون تحقیق آتاك حب احدیسی اولان هوا جوی جزئیك
 سبیلدر كه صورت عینانده حقدور تزلزلى سبیلله هر معینده ظاهر در پس اگر هواى الهی و حب باطنی
 معبودی قلیكده نایب اولمیدى نكده ظاهر اولان هوا عبادت اولغز قننى زیرا هواى ظاهر نفسی اول هواى
 باطن معنویك عینیدر كه تعین قلیكده تعین نفسی به متزلزله كاده هوانك احدی معینله قال الشیخ زکری الله
 عنه فی الفتوحات (شاهدت الهوى فی بعض المستكشفات ظاهرا بالالهية قاعدة على عرشه و جمیع عبده
 حافین علیه واقفین عنده و ما شاهدت معبودا فى الصور الكونية اعظم منه) (الترى علم الله بالاشياء اما اكمل
 كیف غم فى حق من عبده هوا و اتخذ الله انقال واضله الله على علم والضلالة الخيرة وذلك) (ای التتميم
 والاضلال) (انه) (الغدير راجع الى الحق و يجوز ان يكون للشان) (لما رأى هذا العابد ما عباد الا هواه باقية
 طاعته فيما امر به من عبادته من عبده من الأشخاص حتى عبادته لله) (وفى بعض النسخ حتى ان عبادته لله)
 (كانت عن هوى ايضا لان لم يقع له في ذلك الجانب المقدس هوى وهو الاراد فحجبه ما عبد الله ولا اثره على
 غيره) (اشیا به اولان علم الهی بی سن كورمى یمن كه انى نه شئ اكمل ایلدى علم الهی نه اكملدر الله تعالى علمى
 به تسبیح ایلدی شول كسسه نك حقدور كه كندى هوا به عبادت ایلدى و انى الهی اخذ ایلدى پس (واضله الله
 على علم) دندى یعنی الله تعالى انى علم اوزره اضلال ایلدى و حاله كه ضلالت حقدور نه پس الله تعالى ضلالت

اولان حیرت ایلد انعام و اكمل ایلدى و یوتتمك و با خود اضلال بیانی بودر كه وقتا كیم حق تعالى بو عابدی
 یلدى و با خود شان بودر كه وقتا كیم حق تعالى بو عابدی یلدى كه عبادت ایلدى الا كندى هوا سبه و بو تقدیر
 اوزره لما راى قولك فاعل ضمیرى حقه راجع اولور و هذا العابد قولى رأى قولك معقول اولی اولور
 و جازدر كه (انه ضمیرى من عبده هوا) قولنده من قولنه عابد اوله و رأى قولك فاعل ضمیرى دخی اكا عابد اوله
 و هذا العابد قولى معقولیت اوزره منصوب اوله یعنی وقتا كیم هوا به عابد اولان كسسه یلدى كه بو عابد عبادت
 ایلدى الا هوا سبه و هوانك طاعتنه انقیاد سبیلله شول شیتده كه هوا بی اكا اول شیتله امر ایلدر اول شئ
 انخاصدن شول شخصك عبادتدن اولدیغى حاله كه عابد اك عبادت ایلدى حق عابدك الله تعالى به عبادت
 دخی هوا جهتندن واقعه اولدی سائر اشیا نك عبادت كی زیرا شان بودر كه اگر عابد حق ایچون اول جناب
 مقدس الهی ده هوا واقع اولمیدى و هوا ارادند انواع محبتندن بر نوع محبتله یا محبت نجات و در جاتدر و با خود
 نفسك كمالی محبتیدر و با خود حقدور صفاتی محبتیدر و با خود محبت ذاتیه در عابد الله تعالى به عبادت ایلدی
 و دخی انى غیر اوزره ترجیح ایلدی (و كذلك كل من عبده صورة من صور العالم فأتخذها الهما اما اتخذها
 الا باللهوى فالعابد لا يزال تحت سلطان هواه) (یعنى عابدك الله تعالى به عبادت هودن اولدیغى كی كه هوا
 صور معنویه دن بر نوع صورتیه محبتك ارادند عبارتدر كذلت هر كسسه كه صور عالمین بر صورتیه عابد
 اولدی و اول صورتی الهی اخذ ایلدى انى الهی اخذ ایلدى الا هوا ایل پس عابد زائل ذكر در هوا بی سلطنتك
 نكده محكوم اولغز قننى شیتیه عبادت ایلدر سه هوا ایل عبادت ایلدر بعضى عشق الله تعالى به اطلاق
 ایلدی حقیقته نظرا بمكمله زیرا حقیقته عشق و عاشق و معشوق وجود واحد در فرق یوقدر الا اعتبار ایل
 علم و عالم و معلوم كی پس یغنتكم قاعدة توحید مقرر اوله و ظاهر و باطنده وجود واحد قننى ظهور
 و تجلی اعتبار ایلد برئى موجود اولغز پس القاطنه مشاهده یوقدر) (ثم رأى المعبودات تنوع فى العابدین)
 (بوقول عطفدر و ذلك انما رأى قولنده رأى قولنه) (فكل عابد امر اما يكفر من يعبد سواه والذي عنده
 ادنى تنبه يحار لاتحاد الهوى بل لاحدية الهوى فانه عین واحد فى كل عابد) (اندر نكده وقتا كیم الله تعالى
 معبودات كونه و اعتقاده یلدى كه عابد یتكندى عابد یتكندى مختلفه اولور و با خود هوا سبه عابد اولان كسسه وقتا كیم
 معبوداتى یلدى كه عابد یتكندى متنوعه اولور پس هر عابدكه امور دن بر امره عابد اوله اول امر دن غیرى امره
 عابد اولان كسسه بی تكثیر ایلدر و شول عابدكه آتاك قننده ادنى تنبیه حاصل اوله معبودات متنوعه یتكندى حائر
 اولور بر معبودی سائر معبودات یتكندى عبادت ایچون تخصیص ایلد من جمیع معبوداتده هوا متحد
 اولد یغندن اوترى بلكه هوانك احد یتكندى اوترى زیرا تحقیق هوا عابدك كلیكده عین واحد در اتحاد ایل
 احدیت یتكندى فرق بودر كه اتحاد تنبیتی اقتضا ایلدر و احدیت اقتضا یتكندى) (فاضله الله اى حیره على علم بان كل
 عابد ما عبد الا هواه ولا استعبده الا هواه سواء صا داف الامر المشروع اولم یصادف) (لما نك جوا یلدر و جوا یلده
 فانك انى بشرط ایل بر اینستده طول كلامدن اوتیردر و تعلیك توسطندن اوتیردر یعنی دیمك اولور پس الله
 تعالى اول عابدی اضلال ایلدى یعنی انى علم اوزره تخمیر ایلدى كه تحقیق هر عابد عبادت ایلدى الا كندى
 هوا سبه و عبودیتده انى استعمال ایلدى الا كندى دوا بی على السویه در كر كاتك هوا بی امر مشروعه
 مصادف اولسون و كر ك مصادف اولسون بان كل قولى على علم قولنه متعلقدر (والمعارف المكمل من رأى كل
 معبود مجلى للحق بعبدیه) و عارف مكمل شول كسسه در كه هر معبودی حق ایچون بر مجلى مشاهده ایلدر كه
 حق انده عبادت اولور یعنی عارف مكمل حق ذاتیله صور كترندن غنى مشاهده ایلدر و صفات و تجلیات ایلد جمیع
 مظاهر وجودیه ده معبودات صوریه و حسییه ده ظاهر و تجلی مشاهده ایلدر معبوداتك كثرى انى تخمیر ایلدر
 بلكه هر معبودی مجلای الهی مشاهده ایلدر كه حق انده عبادت اولور و هر مجلى حسیله كندى دخی حق
 انده مشاهده ایلدر (ولذلك سموه كلهم الها) (و هر معبود مجلای الهی اولد یغندن اوترى عابدك كلیسی
 معبودی الهیله تسبیح ایلدی یعنی صمیانك عابدی اولان عابدك كلیسی كندى معبودی الهیله تسبیح
 ایلدر (مع اسم الحاص بجعر او شجر او حیوان او انسان او كوكب او ملك) یعنی عابدك كلیسی شجر و جردن
 اولان معبودانك كلیسی الهیله تسبیح ایلدر اول معبودك اسم خاصى و بوبله كه اول اسم جبره و با خود

شجره و یا خود حیوانه و یا خود انسانه و یا خود کوبه و یا خود ملکه مخصوصه یعنی هر برائی کندی معبودی
 اله ایله تسبیح ایدروا کر معبودی مثلا جبر اواسه و اول جبرندردی و سوال اواسه اول جبرک مسما سی اولان شیئی
 جبر اله تسبیح ایدوب جبر در دیو جوب ایدوب و شجر و حیوان و سایر معبودات دخی بونک کیدری (هذا اسم
 الشخصیة فیہ) یعنی هر بر عابد مثلا جبر اولان معبودی جبر اله تسبیح ایدوبکی بواسطه اول معبود که حقند آتلا
 شخصیتی احمید و تعین نوعیله اندنصکره تعین شخصیه متعینه اولان ماهیت حیدیه (والا لوهة من تخیل
 العابد له انما من تبه معبوده و هی علی الحقیقة بحلی الحق لبصر هذا العابد الخاص المعتقد علی هذا المعبود
 فی هذا الحلی المختص) (والوهة من تبه جامعة کلیه در جبردن و یا خود شجردن معبود اتخاذیدن عابد تخیل
 ایدر که الوهت شجر و جبردن اولان معبودینک من تبه سیدر یعنی کندی معبودی اول من تبه ده متعیندر
 و حال بکه الوهت علی الحقیقة حقل مجلا سیدر بوعابد خاصک بصری ایچون که بوجلائی مختصده بومعبود
 اوزره معتکددر یعنی الوهت من تبه رفیعه کلیه در که هر معبود عابدی تخیل ایدر که اول من تبه کندی
 معبودینک من تبه سیدر و کندی معبودی اول من تبه ده متعیندر و اول من تبه دخی کندی معبودنده متعینه در
 و حال بکه حقیقه هر معبودده متخیله اولان من تبه الوهت الوهت مطلقه دکادر بوجلائی خاصده بومعبود
 اوزره معتکد اولان عابد خاصک بصری ایچون حقل مجلا سیدر که حق انده وجه خاص ایله متخیلدر و عابد
 اول وجه خاصی اول من تبه رفیعه ظن ایدر پس بوعابد مجلائی خاصک تعینیه واقع اولان حقل تعینی حکمیه
 محتجب اولدی اول مجلائی خاصده متعین اولان وجه حقندن زیر عابد الحقی تعینی مشاهده ایدر انک نفسی
 و تعین شخصی و نوعی جزئی اولدیغندن اوزری زیر عابد تعیندن منطلق اولدی کندی معبودنده
 متعین اولان وجه حق مشاهده ایدردی و اگر کندی معبودنده وجه حق مشاهده ایدیدی معبوداتک
 کاندنده بر وجهه حقل تخیلی و ظم ورن مشاهده ایدردی پس بر مجلائی خاصه اول من تبه رفیعه و حقیقت
 جعبه و کلیه بی حصر ای جزئی الا مکر اول مجلائی خاص مجلائی انسان کامل اوله که مظهریت کلیه ایله و قابله
 و سعت جعبه ایله اول من تبه جعبه الهیه انده ظم و رکلیه ظاهره و متعینه در) (ولهذا قال بعض من عرف
 الامر هكذا مقالة جهالة) (وفي بعض النسخ من لم يعرف مقالة جهالة) (وفي بعضهم من لم يعرف مقالة جهالة)
 یعنی بواجندن اوزری امری بویه عارف اولان کمنه مقالت جهاله کبی یعنی امری جاهل اولان کمنه نک
 قولن دیدی و یا خود مقالتی جهاله عارف اولمان کمنه و یا خود جهالت مقالتی عارف اولمان کمنه ابتد
 (ما تعبدهم الا ليقربونا الى الله زانق مع تسبیحهم اياهم الهة) (بمعبوداته عبادت ایتزالا بری انرا الله تعالی به
 زانی و قریب اتقرب ایدر مع هذا اول معبودانی انرا الهیه تسبیح ایدر یعنی حق ایچون و خدای اثبات
 ایدوب کندی معبوداتر من تبه عبادت ایتزالا الوهیت اعتقادی ایله بلکه الله تعالی به توسل ایچون عبادت ایدر
 و معبودلری تسبیح ایدر بیک الله ایله تسبیح ایدر پس انراک شعورلری بوقدر که انرا معبوداتر یعنی الله ایله
 تسبیح ایدر کاری اوزره کر معبوداتر انرا الوهیت اولیدی انرا الله تعالینک حقیقی اولوردی پس انرا ایله
 تقریریه قولنک به معنای واردر و جالب و که انراک شعورلری اولدی که الله تعالی به وسیله اولان شیئی اله دکادر
 پس کانم عابدین فطرت ایله معنای الوهیتی بیلدیلر و تعیناتله محتجب اولدیلر پس صورت کثرت قننده واقف
 اولدیلر) (حتى قالوا اجعل الالهة الها واحد ان هذا الشئ عجاب فما انكره بل تعجبوا من ذلك فانهم وفضوا مع
 كثرة الصور ونسبة الالهة لها) (حتى صور كونه نك شجر و شجر كبی مثلا عبادتی اوزره عاكف اولان عابدین
 اجعل الالهة الها واحد ان هذا الشئ عجاب) دیدیلر یعنی رسول آلهه متعده بی اله واحدی اتخاذ ایددی
 و اله واحدی دعوت ایدر تحقیق بوجعل شیئی عجابدر پس انرا اله واحد انکارا بتدیلر یعنی الهک وحدته
 انکارا بتدیلر بلکه اله واحد دعوتدن متعجب اولدیلر زیرا انرا کثرت صور قننده الوهتک اول صورته نسبی
 قننده ثابت اولدیلر یعنی عابدیندن هر بریسی عبادت ایچون صور کونه در بصورت اتخاذ ایدر بولوهیتی
 اول صورته نسبت ایدر بولر اول صورت قننده واقف اولدیلر و عابدینک تعددی حبیله آلهه نک تعددن اعتبار
 ایدر بولر اگرچه کیم بولردن هر بر عابد عابد آخر معبودنه منکر در زیرا هر بر قوم بر صورتی اتخاذ ایدر بولر
 و قوم آخر دخی صورت اخرا بی اله اتخاذ ایدر کون و انک عبودتی اوزره عاکف اولدیلر پس رسول

بونری اله واحد دعوت ایدر کده انرا بری برینه خطاب ایدوب ایتدیلر عابدینک تعددی حبیله متعده
 اولان آلهه بی رسول اله واحد ایدوب اکامی دعوت ایدر پس اله واحدی انکارا بتدیلر بلکه آلهه متعده بی
 اله واحد جعلدن تعجب ایدر بولر بی الحقیقه آلهه متعده اله واحد اولمزیر اله واحد آلهه متعده دن متخذ
 دکادر جناب وحدت حق تعدد و تکثردن متعالیدر آلهه متعده دن اله واحد دعوت ایتلا بونلردن تجاوز
 ایدوب مبدأ کل اولان من تبه الوهیه دعوت ایتلا کدر الهه اولونده لام الی معنایسنه در) (جاء الرسول فدعاهم
 لی اله واحد یعرف ولا یشهد) (علی صیغة المجهول) (بشهادتهم انهم ایتوه عندهم واعتقدوه فی قولهم
 ما ندعهم الا ليقربونا الى الله زانق) (یعنی انرا وحدت حق اثبات ایدر کاندن پس رسول انرا کدی و انرا اله
 واحد دعوت ایدر بیکه انراک قننده معرودر و مشهور دکادر و انرا شهادت ایتلا کدر انراک) (ما تعبدهم الا ليقربونا
 الى الله زانق) قولارنده که تحقیق انرا اله واحدی انراک قننده اثبات ایدر و اکا اعتقادا بتدیلر و اصنام
 مشهوره بی وحدت حقه وسائل اتخاذ ایدر پس رسول انراک قننده اعتقادلری و وحدت حقه ایمانه قابیلرین
 مشاهده ایدر کده انرا اله واحد دعوت ایدر بشهادتهم قولی یعرف قولنه متعلقدر و فی قولهم قولی
 بشهادتهم قولنه متعلقدر (لعلهم بان تلك الصور حجارة) یعنی حق انراک قننده معرودر و غیره مشهور و در زیر
 انرا عالمدر که اول صور مشهوره حجارة در لوهیتدن برشیده دکادر) (ولذلك قامت الحجة عليهم فی منعهم
 عن عبادتهم بقوله قل هوهم فایسمونهم الا بما یعلمون ان تلك الاسماء لهم حقيقة) (و اول صورت حجارة
 اولان شیشه انرا عالم اولدیغندن اوزری حق طرفندن انرا اوزره حجت قائم اولدی انرا اول حجارة به عبادت لردن
 منع ایتلا کده الله تعالی (قل هوهم) قولیه یعنی الله تعالی رسوله خطاب ایدوب سن انرا دی که آلهه کزی
 من تسبیح ایدر چونکه انرا عبادت ایدر سکزیر الله اسمیه مسمی اولان و بوجود واحدن غیر برشی عبادته
 متعلق دکادر پس انرا دخی آلهه لرن تسبیح ایتزالا اول اسمایله که عالمدر که تحقیق اول اسماء حقیقه انرا
 مخصوصه در یعنی انرا شجر و شجر و کوبدن اتخاذ ایدر کاری معبودلری انرا اسماء ندر سوال اولونده لرنده
 هر معبوده مخصوص اولان اسمیه انی تسبیح ایدر یعنی جبری جبرایله و شجرایله و کوبکی کوبایله
 تسبیح ایدر پس کندی قوللری ایله لازم اولور زیرا جبر و شجر کبی اولان معبودات عبادت اولغنه لایق
 دکادر) (واما العارفون بالامر علی ما هو علی فیظهرون بصورة الانكار لما عبد من الصور لان من تهم فی العلم
 تعظیم ان یکنوا بحکم الوقت) (تابعین) (الحکم الرسول الذی آمنوا به علیهم) (متعلق بقوله فیظهرون الذی به
 دعوا مؤمنین و ما علم الهی و کشف ربانیه امری علی ما هو علیه عارف اولنره پس صور عبادن عبادت
 اولشان شیشه انکار صورتیه عابدین اوزره ظاهر اولور زیرا تحقیق علمه انراک من تبه لری انرا اعطا ایدر که
 انرا ظاهر اوقتنک مقتضای اوزره و رسول و قنن حکمنه که انرا مؤمن اولدیلر رسول تابع اوله لرا و اله رسول که
 انک سبیلله انرا مؤمن اولدیلر اعتبار اوزره یعنی اولیای محققین و عرفای کاملین امر و بودی علی ما هو
 علیه عارفین و مظاهر کونیه ده وجود واحد حق مشاهدین و جمیع صور معبودانده معبود اولان معبود حقیقی
 اولدیغن مکاشفین ایکن صور عابدن متخذ اولان آلهه متعده نک عبادتی اوزره عاکف اولان عابدین اوزره
 صورت انکارایله ظاهر اولور زیرا علم الهیه انراک من تبه لری انی اعطا ایدر که ولی وقت اولان رسول حکمی
 و شرعی مقتضای اوزره اوله لرا و کامؤمنین اوله لرا اگرچه کیم حقیقه عرافه مکاشفیندر زیرا انرا و رسول
 حدود شرعی و احکام دینییه اصحاب ایدر بونراک سلطنت ظاهره لری و دولت قاهره لری حقل ظه و و ظاهره
 و معرفت و عبادته باعنه اولان نشأت انسانیه کالیه نک انتشاسنی مقتضیه در پس برینینک نبوی دورنده
 موجودین اولان اولیای عارفین معاملات ظاهره و احکام شرعییه ده ظاهره اول نینک حکمنه تابعلدر
 و انک شرعیله منشر علردر و اول نینک دینه ناصر لدر (ان تصروا لله بنصرکم) و باطنده و اردات الهیه
 و تجلیات ربانیه احکامی اوزره درلر پس انرا باطن و حقیقت اوزره اولیا و عارفین درلر و اما ظاهره انبیایه
 مؤمنین تسبیح اولنورلر) (فهم عباد الوقت) (پس عارفین و قنن عبادت زیراهر وقت مجالی الهیه دن
 بر مجلیدر که حق تعالی انده بعض صفاتله تجلی ایلدی انکیچون دهر اسماء الهیه دن بر اسمدر قال علیه السلام
 لا اله الا الله و الله و الله و الله) پس حق تعالی هر وقت بر تجلی ایدر متجالد و پس هر وقت ناهن اوزره

اول وصف حکمی غایب اولی که الله تعالی اول وقت تجلی ایدری پس اول وقتند مبعوث اولان رسول
اول وصف کمالی ایچون مظهر اعظم در که الله تعالی اول وصف ایل اول وقت مظهر نیدن اول وقت تجلی ایدر
اول رسول اول وقتند روحیدر پس رسول خالق اول وقتند متجلی اولان سقه دعوت ایدر پس آنک
طاعتی حقت طاعتیدر (من بطع الرسول فقد اطاع الله) پس آنکچون رسوله ایمان و اطاعت لازمدر پس
هر مظهر رده حق عارف اولانرا کمال وجه اوزره حق انده مشاهده ایدوب آنک حقی اعطا ایدر و حق اتباع ایل
اکا تابع اولوردر پس عارفینک حقه معامله لری وقتک حسی اوزره در و بوجوهک بعضی سیدر (مع علمهم
ای العارفین) (بانهم) (ای عبدة الاصنام) (ما عبدوا من تلك الصور اعيانها) (متعلق بقوله فيظهر روعن يعنى
عارفين صورت انكارايله ظاهر بتدر انرا عالم ايکن که تحقيق عبدة اصنام اول صوردن انراک اعيانته يعنى
وجودات ظاهر لری عبادت ايتدیر) (وانما عبدوا الله فيجب ان يحكم سلطان التجلي الذي عرفوه منهم) (ای من
المعبودين) بلکه الله تعالی به اول صورده عبادت ايتدیر سلطان تجلیک حکمی حیثیتله اول تجلی بی انرا
معبودیندن ادرال ايتدیر يعنى عارفینک مشاهده و مشار بنده بويله محقق ايکن که عبدة اصنام صور
اصنام الله تعالی به عبادت ايتدیر هر بر صورت حق تعالی تجلی اولوب بر تجلیک سلطنتی انده حاکمدر پس
معبودیندن ادرال ايتدیر تجلی سلطانک حسی اوزره الله تعالی به عبادت ایدر و بتقدیر اوزره بحکم قولى
عبدوا الله قوله متعلق اولور و عرفوه قولک فاعل ضمیری عابدیه عائد اولور و معقول ضمیری سلطان التجلي
توانه عائد اولور و بحکم قولى مع علمهم قوله متعلق اولوق و عرفوه قولک فاعل ضمیری عارفینه و منهم قولک
ضمیری عابدیه عائد اولوق دخی جائزدر يعنى عارفین عابدین اوزره انکار ایل به ظهور ایدر عابد بنده ظاهر
اولان سلطان تجلیک حکمی مبیله اویل تجلی له عارفین عابدیندن انى عارف اولد بیلر عالمین ايکن که عابدین
اول صوردن انراک اعيانته عبادت ايتدیر بلکه اول صورده الله تعالی به عبادت ايتدیر کانه حق تعالی عابدین
مظاهر نده متجلی اولد یغن عارفین عالمین ايکن وقتک حاکمی اولان رسولک شرعنه اتباعا واکانه اول عابدیه
و انراک معبود لری انکار ایدر) (وجمله المنكر الذي لاعلم له بما يجلي) (وجه اول اوزره و مؤمن منكره
مظاهر معبودانده متجلی اولان حقه آنک علی بو قدر اول معبودانده متجلی اولان حقه آنک علی بو قدر اول
معبودانده متجلی اولان حق جاہل اولدی و انی فهم ايتدی) (وستره) (معطوف على قوله وجهه وفي نسخة
حصة ابستره وفي البعض وبستره) (العارف المكمل من بني رسول ووارث عنهم) (وبني رسول وادنى
وارثدن اولان عارف مکمل معبودانک مظاهر نده ظاهر اولان حق انراک ستر ايتدی اول معبودات
مظاهر نده انراک حقه عبادتدن کور و ب انرا اوزره انکار ایل ظاهر اولغله و عارفک ستر ايتدیر حکمی
بودر زيار عارف تعظیم و تکریم و اجلالدن اوتری و اهل احتجابک مبالغ علی اولان تعیین و تشییددن حق تزیددن
اوتری حق ستر ایدر و دخی امدن سلوک ایتدیر و تشییددن اطلاقه بوجه آنکه مستعد اولان کس نه بی تکمیل
ایچون تا کیم صور جزییه دن اجتناب ایتدیر معنای مطلقه مهتدی اوله لرو اطلاق و تشیید بیننی بجه ایدر
و ابستره قولى (فيظهر روعن بصورة الانكار) قوله معطوف اولوق جائزدر و عنهم قولى اهل احتجاب اولان
عابدیه راجعدر) (فامرهم بالانتراح) (ای امر العارف المكمل اهل الاحتجاب الذين يعبدون الاصنام
عن تلك الصور لما انتزع عنها رسول الله طمعاني محبة الله اياهم بقوله قل ان كنتم تحبون الله
فاتبوني يحببكم الله) (پس عارف اصنام عابدین اولان اهل احتجابی اول صوردن اجتناب ایل امر ايتدی
زیرا رسول وقت اول صوردن اجتناب ايتدی و اول صورده حقت عبادت شرع ايتدی پس عارف انرا
اول صوردن انتزاح ایل امر ايتدی رسوله اتباعدن اوتری الله تعالی انرا محبتی از یاد انده طمعدن اوتری
ور و انراک ایتدیر محبت الهیه فانه حق تعالی انراک (قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله) قوله
ناتدیر که الله تعالی محبت الهیه بی اتباع رسول حواله ايتدی و تعیت رسول ایچون محبت الهیه بی تبعیه
ايتدی پس عارف رسولک تبعیت متوقفه اولان محبت الهیه نکه زیاده لکندن طمعدن اوتری رسولک تبعیت
ایدوب اول صوردن اجتناب ایل امر ایدر پس وجه مشروح اوزره امرهم قولى فعل حاضی اولور پس
ضمیر فاعل عارفه راجع اولور و ضمیر معقول اهل حجاب و راجع اولور و امر قولى رفع ایل مبتدا اولوب ضمیر

عارفیه عائد اولوق و بالانتزاح قولى خبر اولوق جائزدر يعنى عارفینک امری اول صوردن اجتناب عائددر
رسول علیه السلام انراکدن اجتناب ايتدیر (فدعا الى الله يصعد اليه ويعلم من حيث الجملة ولا يشهد
ولا تدركه الابصار بل هو يدرك الابصار للطفه وسريانه في اعيان الاشياء فلا تدركه الابصار كما انها لا تدرك
ارواحها المذيرة اشباحها وصورها الظاهرة) (پس رسول علیه السلام وجود مطلق اولان الله دعوت
ايتدیر که وجود و رزقه اکا احتیاج اولور و رزق جمع اوردده اکا قصد و مراجهت اولور و اول غیر محتاج دکادر
واجال و اطلاق حیثیتله معلوم اولور و تشیید و تفصیل حیثیتله آنک ذاتی مشاهده اولور و دخی ابصار ادرال
ايتدیر بلکه اول ابصارى ادرال ایدر اعيان اشیا نه انراک لطفیدن و سريانه اوتری پس ابصار ادرال ايتدیر
نه کیم ابصار ادرال ايتدیر کندن بیلر شول ارواحی که انراک اشباح و صور ظاهره من مدبره در پس اشباح
و صورى مدبره اولان ارواحی ابصار ادرال ايتدیر طریق اولوب اوزره ارواحک باطنی اولان حق انراک ادرال
ايدى و بعض نسخه ده کما انها لا تدركه ارواحها واقع اولدی پس انما ضمیری قصه ایچون واقع اولور نه کیم
فانما لا تعمى الابصار) قولنده واقع اولدی و تدركه قولینک فاعل ارواحها قولى اولور و ارواحها ضمیری ابصاره
راجع اولور و ابصاره راجع اولان ضمیر ارواح انکچون مضافه قلندى زیر ابصار دخی نسخه اولان صور
مختصه در صور انراک ایدر (فهو الاطيف) عن ادرال البصائر والابصار (الخبر بالباطن والظاهر)
پس حق بصائر و ابصارک ادرال کندن اطيف در و بواطن و ظواهری خبردر) (والخبر ذوق وتجلي والتجلي
في الصورة فلا يد منها ولا يد منه ولا يدان بعد من رآه) (و خبر ذوق و رزق ذوق ایل حاصله اولور و ذوق
تجلیدر و تجلی دخی صورده حاصلدر پس صوردن لا بددر که حق انراک تجلی ایلیم و دخی حقدن لا بددر که
صورده متجلی اوله پس لا بددر که صورده متجلی اولان حق صورده مشاهده ایدن کس نه کندی هواسیله حقه
عابد اوله زياره رانی که حق بر صورتده متجلی کورده رزقنی صورت اولور سه کامیل ایدر و هو اعرفده میل
تشیدر پس شهود اولور و التجلیه و تجلی اولور و صورده پس حق ایچون عبادت شهودیه اولور و الامیل
تشیید پس صورته بر میلدن لا بددر که صورته موافق اوله و اول میل هوادر پس عبادته هو لازم اولدی
و بر شئی عبادت اولندى الا هو الله (ان فهمت) ای الامر هیکذا ان فهمت ما ذكرناه لك (وعلى الله قصد السبيل)
يعنى امر بويله در کبریم سکا کرايتدیر که شئی من فهم و ادرال ايتدیر ايسه و سبيلک قصدی جمع اسماء الهیه
يعتقنى جامع اولان مرتبة الوهية متشيد که سبيل متفرقه و طرق مختلفه اکا راجعدر و اکا متشيددر
والله عدى من يشاء الى صراط مستقيم

حکمت علویه نکه کلمه موسویه به اختصاصی وجهی فهرستده سبق ايتدی و موسایک سائر حکمی اوزره
قتل اينا حکمتی شجر رضی الله عنه تقدیم ایلدی زیراموسى ایچون قتل اولان اينا موسایک قواصی و اجزای
کیندر و سائر حکم انک لوازی کیندر پس شجر رضی الله عنه قتل اينا ایل ابتدا ایدوب ايتدی) (حکمة قتل
الانبياء من اجل موسى لتعود اليه بالامداد حياة كل من قتل من اجله) (موسى اجلندن اوتری اطفال
بجا امر ایل قتل حکمتی يعنى اطفال بنی اسرائیل موسادن اوتری انکچون قتل اولد بیلر تا کیم موسی اوزره
امداد ایل عائد اوله هر طفل مقتولک حیاتی که اول طفل موسی اجلندن اوتری قتل اولندى امدی ای موسی
کایم الله کبی طور تجلیده رؤیت جماله طالب اولوب اوار سجات جلال و تجلی جماله محرق وای کیم وحدت ایل
مستتر اولوب دریای وحدت حقه و بحر فیض ذات اخدی بنده مستغرق اولان عارف کامل و عالم مقبل شویله
معلوم اوله که ذات حق و وجود غیب مطلق اطلاق و لاتعین اعتبار ایل حقیقت واحد در ثبوت و اضافات
راجع و شئون و صفاتدن و تعدد و تکیه تعیناتدن ستر در بر حکم ایل محکوم و بر و صایله موسوم و بر نعت
ایل موسوم دکادر و لکن تعین اولده که جامع جمیع تعینات اسمائیه الهیه و حاضی جمیع اعیان قوایل اسمائیه
وجودیه در ظاهر و باطن و ارکانی و شهود و اشهاد حسی و تفصیلی ایچون نفس رحانی و فیض و تجلی ربانیه آنک
ذاتده استلاکده اولان اعیان غیبیه و حقایق ذاتیه اولان اسماء معدومه و اعیان قوایل موهومی اظهار
ايتدیر ایچون تنزل ایدوب اعیان غیبیه مجبوله نکه استعدادات ذاتیه غیر مجعوله لری حسیله اسماء و صفات

و شئون و اضافات متعینه بری بریدن غیر تسبیله متمیزه اولوب تجلیات الهیه ذاتیه و انقاس و حقایق احدیه
دخی و قابل معدوم و اعیان ثابته موهومه ایله متعینه اولدی و لکن تعینات اسمائیه اعیان معدوم و ناک
استعدادات ذاتیه سی حسیله احاطه و مستند تعین کلی و جزئیله متعینه اولدی پس بعض اسماء احاطه
کایه سی حسیله تعین اولده و حضرت علیه ده و مرتبه الهیه متعینه اولان اسماء الهیه ناک کایه سی جامعد
و احکام و آثارنی مستند و حاویدر الله کبی و رحمن کبی (قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ایما تدعوا فله الاسماء
الحسنی) پس هر بر اسم کلینک تخمیده بر اسماء الهیه جزئیله متعینه در که اول اسم کلی آنرا امام و حا کدر
و اندر دخی اکام و خادم کبیر در و نشأت انسانیه ده قوای روحانیه و جسمانیه و اعضا و جوارح کبیر در که
اکر اول اسم کلی کندی احکامندن بر حکمی اظهارا بیک دیسه انک خدمه سی اولان اسماء جزئیله دن اول
حکم قنقی اسمعه مخصوص ایسه اکامر ایدوب آنک مظهره اظهار ایدر مثل نشأت بر شئی کورمک دیسه
پس بصره امر ایدر و بر شئی اشتمک دیسه پس اسمعه امر ایدر پس انسان سمع و بصر آلتی واسطه سیله شئی
مبصری ابصار ایدر و شئی سمعی اسماع ایدر پس (اول ما خلق الله العقل) (اول ما خلق الله النوری) (اول ما خلق
الله اسلم) حدیثنک حکمی اوزره مخلوق اول قلم اعلادر که تعین اولک مظهر ریدر بر تعین اول تعین جمعی و نسبی
و علیدر و قلم اعلی تعین جمعی و جلی و وجودی و عیندر بر جمع ارواح مجرده و عقول و نفوس کایه انده جمله
و مجموعه در و غیر تسبیله متمیزه در ابوالبشر اولان آدم علیه السلام ده بنی آدم جمله و مجموعه اولدی بقی کبی و قلم
اعلانک مرتبه ثابته سی اولان لوح محفوظ مرتبه سنه که اکا نفس کل اطلاق ایدر در قلم اعلایه متزل اولدقه
انده بالقوه اولان ارواح و عقول قلم اعلایه نسیله انده متصله اولور و تمیز و خودیله بری بریدن متمیزه اولوب
تعین کلی و جزئی ایله متعینه اولور پس انبیا و رسل و اولیاء کلک ارواحی تعین اولده و علم الهیه متعینه
اولان اسماء کایه جمعیه مظاهری اولدقه لوح محفوظ و عالم ارواح مرتبه سنه تعین کایله متعینه در و بر اندر
اسماء کایه ایچون مظاهر و مر ایدر پس ارواح کایه دن هر بر روح خطه و سه دایره سی و جمعی حسیله
ارواح جزئیله بی مثل و متعیندر که اول ارواح آنک مرتبه کایه سنده متعینه در و آنک نشأت
انسانیه قوای روحانیه و جسمانیه و اعضا و بدیه کبیر در و عالمه خدم و حشم و اتباع و ام کبیر در
پس اول ارواح جزئیله اول روح کلینک خدم و اتباعی و قوا و جوارحی کبیر در که اندر دخی آنک تعینله
متعینه و ناک وجودیله موجوده در پس بر روح کلینک احاطه سنده اولان ارواح جزئیله عوالم علویه ده
و علم ارواحده آنک حکمیده اولدقاری کبی و اول روح مظهر اولدی بقی اسم کلینک ساطنی تخمیده اولدقاری
کبی (الارواح جنود مجنده) عالم حس و شهادتده ایدان حسیله متصله اولدقارنده دخی آنک حکمیده در
انبیا و رسل اعلی و انبای کبی و ملوک و سلاطینک عساکر و جنودی و رعیتی کبی و بر ازخ و خروبه ده دخی آنک
کبیر در (کل امان بدعوا ما بهم) پس هر بر بنی امتنک کثرتی و شر یعتنک و سعی روحینک کایه حسیله در
و روحینک کایه حقیقت غیبیه سی و مظهر اولدی بقی اسم الهینک کایه و جمعی حسیله در و هر بر بنینک
نیزنده و دعوتده قوای امتنک استعداداتی و آنک کثرتی حسیله در پس هر عصر له مقتضای حسیله اکا
مخصوص اولان رسولت مبعوث اولسنه ارادت الهیه تعلق ایدکده پس بر اعتبار ایله اول بنینک روح کلینک
امی و اتباعی و بر اعتبار ایله قوا و اعضا سی روح کلینک مظاهری اولان ارواح جزئیله ناک بعضی اول روح
کلینک آنرا مریانی و آنک عالم ارواحده و مراتب وجودده بقای و وجودیله اتدن اقدم مزاج عنصری
و بدن حسی به تعلق ایدر بعضی اول روح کلینک تعلق زمانیه بعضی دخی آنک خلقندن وارد اولور پس
و قنای کیم الله تعالی کلمه موسویه ناک رایاتی و حکم و مجزائی اظهارا بیک دلای و اوضاع فلکیه و حرکات
سمایه دن اولان اسباب علویه و سفایه فی تقدیر ابدی که مواد عالمی و امتزاجات عنصریه بی معدومده در
و نظم و ریاضون انلری همیشه در موسی علیه السلام مظهری زمانی قریب اولدی و علام و عایم و خیر
و حکم عالم ایدی که موساتک روحنده فرعونک و فرعون اوزره مجموعه اولان مظاهر جلایه و قهریه اولان
آنک که فرعونک روحی انشامنده در قهره مقاومت ایدکده دخی قدرت مظهره دکدر و آنک خطه سنده
اولان ارواح دخی اگر چه کیم عالمه متعینه در و تعینات ارواح الهیه تسبیله در و لکن مراتب وجودک دخی اکثر

قطع ایچوب روح نباتی و روح حیوانی و روح انسانی به نسبتله ناقصه در و انزل قوتده اولان قوت دخی اندره
بالقوه اولدقه اعانت و نصرتده ضعیفه در پس حکمت حکیم و صنعت عظیم اقتضایندی که موساتک روح
کایه سی خیطننده اولان ارواحک بعضی مراتب وجودی قطع ایدوب هر مرتبه ده مخزون اولان مالی
و قدرتی اخذ ایتدکچون مرتبه نباتیه روح نباتی و مرتبه حیوانیه روح حیوانی و آخر مراتب وجود اولان
مرتبه انسانیه روح انسانی که نفس ناطقه در صورتده ظهور ایتدکله موسایه امداد ایتک قوتی تحصیل
ایده لر و موساتک امدادی ایچون به عودت ایدر پس موسی علیه السلام ولادت زمانده موسی در دخی
اسرائیل اطفالدن مقتولین اولان اطفال موسی علیه السلام روحی خیطننده و آنک امتی و اعوانی حکمیده
اولان ارواحدن بر نوع ایدی پس موسی علیه السلام مزاج کامل بنور سنک تعینندن اول روح موسویه
اولان حقایق و ارواحی قابل اولان امر جمعه متعینه اولدی و ارواح ایداته متعلقه اولدی و روح موسوی
کلیتی اوزره کندی روحانی مقامده قائم ایتک اول ارواحک مظهرنده مظاهر حسیله مظاهر و متعین اولدی
و لکن اول ارواح کایه الهیه موساتر فرعونیه مقاومتده کایه اولدیلر کالات موسویه ناک ظهوری ایچون انجیق
موسایه اعانت ایتک قدرت تحصیل ایتدیلر و حکما و علماء قبط فرعونیه اخبار ایتدیلر ایدی که اول زمانده
بنی اسرائیلدن بر ولد طو غار که آنک هلاکی و ملکتنک ذهابی ایتدی اوزره واقع اولور پس فرعون الله تعالی
قضا و حکمندن حذر ایتدکله اول زمانده بنی اسرائیلدن مولود اولان اطفالی قتل ایدر دیوار ایدی
و بلدی که شول کسنه که الله تعالی آنک ایدی اوزره آنک هلاکی و ملکتنک ذهابی تقدیر ایدی و آنک حیاتی
مراد ایدی کسبه آنک اوزره ظفر یواز پس فرعونک امر یله اول زمانده بنی اسرائیلدن مولود اولان
اطفال قتل ایتدیلر موسی اولق اوزره یعنی اول مولود اولق اوزره که فرعونک و ملکتنک هلاکی و ذهابی آنک ایدی
اوزره در پس فرعون اطفال بنی اسرائیلی قتل ایتدکله انی و ملکتنک هلاک ایدن مولوده عد اولدی و کندی
هلاکنده سی ایدی بر اول اطفال مقتولینک ارواحی روح موسی عالمه رجوع ایدی و روح موسی قننده
مجموعه اولوب اکامضجه اولدی پس روح موسی اول ارواح ایله منقوی اولدی و اول ارواحک خواصی انده
مجموعه اولوب انلر له قوالیله معتصد اولدی پس روح موسی اول ارواحک مجموعی و جمعی اولدی و بوندن
اول اشارت اولندی بقی کبی اول ارواحک موسایه عده اولدیفنک حکمتی بودر بر اول ارواح بروجهله روح
موسی عالمندن مغارت ایدوب نظم ورده ارواحک منتهای صبری اولان صورت انسانیه ده مظهر اولدی
و مراتب ارواحک آخر مرتبه سی اولان روح انسانی مرتبه سنه بالقوه اولوب صورت الهیه اوزره مخلوقه اولان
انسان صورتده تجلی و ظهور ایتدکله مرتبه انسانیه و اصله و نجه مراتب وجودده کالات زانده بی اکتساب
ایتدکارندن قطع نظر انلر له ذواتده بالقوه اولان فطرت اصلیه و طهارت و لطافت ازلیله صورت انسانیه ده
مظهر اولوب اغراض نفسیه ایددخی مداسنه اولدن کالات زانده ایله و استعدادات فاضله ایله اصله رجوع
ایتدیلر که قبل الامتداد روح موسی مرتبه سنده اول کال اندرده مظهر دکل ایدی و الارواح مذکور اول و آخر
روح موسوی سنک خیطننده در وجه مذکور اوزره کالات زانده ایله اگر اندر روح موسوی به راجعه اولسه
اکامداد ایدر در دی و قبل الامتداد اگر امداد ایتدکله انلر له قدرتی کایه اولیدی امداد ایدر در دی پس
مظاهر اولدی که اول ارواح مظاهر و اتوار قاهره کالات زانده ایله و حیات فاضله ایله روح موسوی به منضمه
اولوب اکامداد ایتدیلر پس مزاج موسوی مستوی و متعین اولدقه الله تعالی اول روح کامل جامع مجموع
موسوی بی اکتاف ایدی انجیون موسی علیه السلام آیاتی کال وضوح اوزره ایدی و بدیضا ایله مظاهر
اولدی اول ارواحک انده نورانیله نظم و زدن ایدی پس الله تعالی انک امر و شافی مظهر اولدی و برهان
و سلطان عالی اولدی و حجه و قوتی غالبه اولدی پس فرعون و آنک آلتی و او ان و انصاری قهر ایدی امدی
موسی اجلندن اوزری اطفال بنی اسرائیل قنلنده حکمت الهیه اقتضایندی که اول اطفال حیاتی امداده
موسایه عانده اوله زیرا ارواح متفرقه ناک مزاج واحد کلی و محیطده ظهوری اجمع و ام و انفع و اعمد و متفرقه
اولدقاری حالده اولان ظهوردن انجیون شرعده مشورت مستوره اولدی و اگر اطفال مقتول اولسه لر اول
الطاف معنویه و حیات روحانیه انلر له کثرتی حسیله متکثره اولور دی پس اطفال مقتول اولدقارنده روح

رسوله بجمعه اوله بلر) (لانه قتل على انه موسى وما من) (اي في الحضرة الالهية) (جهل) (زيرا تحقيق هر طفل
 قتل اولدي موسى اولي اوزره وطل بوسه حضرت الهيته جهل بوقدر فاعل حقيقي اولان حقي علم
 وحكيمة دركه اطفال مقتولين موسايه نور وصيليه سيدر وانلرك قتل قتلنده انلرك روي وحياتي موسايه
 امداد ايجون عانده در پس حق علمي حصيله انلرك قتلري ايجون حكيمة دركه انلرك قتل ايجون حكم ايدوب
 ماره فرعونده نلري قتل ايدوب وخبير دركه اول اطفال مقتوله اولوب انلرك روي وحياتي موسايه عانده
 اويخه وصيليه قوت در مويخه موسايه ايدوب اوزره فرعونك وملكك هلاكي ظاهر اولوز پس ملكنده
 وحيد وملكك فريد اولان حقي فاعل مطلقه در اجمال وصيليه انك ملكنده هرنه امر صدور ايدوب حكيمة
 اوزره ميبدر ووجوده هر قنفي فعل ظهور ايدوبه انك علمي ومنتقي اوزره ميبندوز ومانم جهل قواني
 بني اسرائيل اطفا لاندن هر بر طفل اوزره موسايه در فرعونك حكيمة صيرفي ايجك جائز در يعيني موسايه
 دوفرعون هر بر طفل قتل حكيمة ايدوب جهل بوقدر زيرا انلرك موسايه صور وصيليه ميبدر ولكن
 در برصونه موسوي حصر ايدوبه ودر برصورت نه كيفيله موسوي اولديغده مقتوليك حياتي موسايه
 عانده اولوب انلرك قتل موسايه امداد اولديغده جهل موجود در (لانه خبري كل ومن) اعتباريله اطفال
 مقتولينه عانده در راي خود مقتوله عاندر) (ولايه ان نعوذ بحياته على موسى اعني حيايته طول من ايله وهي
 حيايه ظاهره على انطرافه لم تدنس الاغراض النفسية بل هي على القطرة) (پس موسي اجلندن اوتري مقتول
 اولان هر طفل حياتي علم حكيمة مقتول اوزره موسايه عانده اولوب ايدوب موسايه عانده اولان حيات
 فطرت اصيليه اوزره ظاهر اولان حيات دركه اغراض نفسانيه ايله مدسه وتلوات صفات بشريه ايله ملونه
 دكاد وبله اول حيات بلي فطرت اوزره ظاهره ونايه در (قطرة الله التي فطر الناس عليها) يعني اول اطفال
 مقتوليك ارواحي صور طبيعيه وامن جنة نصريه به ملاصقه اولش ايكن صفات بشريه واغراض نفسانيه
 نلرك وجود در نيد ظاهر ايدوب حكم ايدوب وصفات حيواني ايله مدني انلرك متصفه اولدن) كل مولود يولد
 على فطرة الاسلام) فطرت اسلاميه ازيله وظهرت اصليه روحيه نوريه اوزره ظاهره اولديقري بره قتل
 اولديقري اول ارواح ظاهره واورا فاعل اغراض نفسيه ايله مدسه اولمه لانا نلرك اصلي اولان روح موسايه
 عانده ورا عله اولدي بلر واورا و مقتوليك صورنده روح موسي مفصل اولوب اطفال قتل قتلنده انلرك حياتي
 موسايه عانده اولديغدن بروجهي دني بودر كه بوامرك وروي شجرة منبره كيبدر كه شجره اصلنده وجود
 واحد ايكن متعدد وملكه اولان انك اغصاني صورنده ظاهر اولمفلانك اغصاني كيرمندن اوتري شجره نك
 اصلندن واريد اولان فيض كه جميع اغصانه ساييدر ضعيف اوزره سريان ايجك انك سيرة مستدزات وبعض
 اغصانه معقه ويوسه ظاهره اولدقده باغبان حكيمة واستاذ خبير وعليم اول اغصانك كديسي واغصان
 رطبه نك دني بعضيتي قطع ايشه بلكه كاييا اغصانك اطرافني قطع ايشه اول اغصان متكره ده متفرقه
 اولان فيض قوت عادت اوزره اغصانده سريان وظهره ايجك توجه ايدوب اغصاني مقطوعه بولدقده به
 اصلنه متقلب اولوب جميع اغصانه اولان فيض اول شجره ده شجره اولدقده و شجره اول قوت ايله قوت اولدقده
 شراحتي دني الطول واعي وويله شتي دني الذواخلي اخراج ايدوب اعطا ايدوب وحق تعالينك قدرنده عجز
 بوقدر كه بوسع عجيبة ونبصره اعطا ايدوب كي اين اول دني اعطا ايدوب وكن حني تعالي ذاتيله عالمندن
 غنيدر حكيمة ملكه قنضاني اوزره محل حصيله افاضه وجود ايدوب وپس روح موسوي شجره مشابهه شده در
 واطفال مقتولين شجره نك اغصاني مشابهه شده دركه اول اغصان شجره نك وجود ايدوب وانلرك فيض شجره نك
 واروردر پس روح موسوي فيض اقدندن مخصوص اولان فيض الهي وبيحي رباني شجره نك اغصاني
 مشابهه شده اولان اطفا لاندن سريان ايدوب وانلرك ارواحي منشي روح موسوي اولمفلانك فيض الهي في روح
 موسوي دن ايجك ملكه فيض موسوي دني انلره متكر اولوب مراتب كايده ايله مراتب ايجك ملكه روح
 موسوي نك قوت ضعيف اوزره اولمفلانك اول حكيمة وعليك حكيمة كلكه موسوي نك كمال اوزره ظهور وافتضا
 ايجك اول اطفا لاندن قتل ايدوب پس انلرك وجودنده ساري اولان فيض موسوي دني كمال اوزره روح موسايه
 رجوع ايدوب الله بجمع ايدوب وپس وجه اوزره موسايه امداد واقع اولدي امام رباني وحكيمة محمداني محمد بن علي

ترمذي رضي الله عنه كتاب ختمه بر حديث روايت ايدركه اني عبد الرحمن بن سمره رفع ايدوب (قال جنت
 مبشر من غزوة مؤتة فلما ذكرت قتل جعفر وزيد وابن رواحة بكى اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال
 عليه افضل الصلوة والسلام ما يبكيكم فقالوا واما لاني وقد قتل خيارنا واثرا واهل الفضل منا فقال
 عليه السلام لا تبكوا انما مثل امي كخديجة فام عليها صاحبها فاحتلب رواكها وحيثات مسالكها وخلق
 سمعها فاطمعت عامافوجا ثم عامافوجا فاعل آخرها طمعا يكون اجودها فتوانا واطولها اشهرها والذي
 يعني بالحق ليجدن ابن مريم مني خلفا خير مني حواريه) وبنه كذا روايت ايدوب وسهل بن ربيعة رفع ايدوب
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان في اصلاص اصلاص رجال من اصحابي رجالا ونساء يدخلون
 الجنة بغير حساب ثم تلاوا آخري من منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله
 ذو الفضل العظيم) وقال امير المؤمنين علي كرم الله وجهه حين قال بعض اصحابه عنده ظفره باصصاب الجمل
 وددت لو ان اخي فلانا كان مشاهدا واقدم شهدنا في عسكرنا هذا قوم في اصحاب الرجال وقرارات النساء
 وسيرغب بهم الزمان ويقوي بهم الايمان) (فكان موسى يجمع حيلة من قتل على انه هو فكل ما كان مهيا
 لذلك المقتول فاما كان استعداد وجهه كان في موسى) (پس موسي عليه السلام اطفال بني اسرائيلدن
 موسي اولي اوزره قتل اولان اطفال حياتي ايدوب ووجهه نك حيوه معذوبه وقواي روحانيه لري
 انده بجمعه اولدي پس اول مقتول ايجون مواهب الهيته دن هرنه شئكه احضار اولديسه كه انك
 روحك استعدادي اكما مخصوص ايدوب يعني انك روي استعدادنده اول مواهب محصله ايدوب واهبدن
 اول شئ موسايه موجود ايدوب زيرا انلرك قتل اولمفلانك ايجون احضار اولان شئ انلره ظاهر اولدي
 پس انلرك ارواحي روح موسايه متصفه اولمفلانك مجموعا وساده ظاهر اولدي) (وهذا) اي قتل الانبياء واجتماع
 حياتهم في موسى) (اختصاص الهي موسي لم يكن لاحد قبله) (يعني انبياء بني اسرائيل موسي
 اجلندن اوتري قتل وموسايه انلرك حياتك اجتماعي وانلرك اكا امدادي موسي عليه السلامه
 اختصاص الهي دركه موسايه اول بري ايجون واقع اولدي) (فان حكم موسى كثيرة وانما ان شاء الله تعالى
 اسر منها في هذا الباب على قدر ما يقع به الامر الالهي في خاطري فكان هذا اول ما شوفت به من
 هذا الباب) (زيرا تحقيق موسي عليه السلامك حكيمة چوقدر وپس ان شاء الله انلردن بوياديه اولان شئي
 سويلرم شول مقدار كه خاطر مد امر الهي انك واقع اولدي خاطر مد بن عند الله مأمور اولديم قدر پس
 بوحكم كه انما بني اسرائيل موسي اجلندن اوتري قتل اولديقري حكيمة در بويادن يعني حكم موسايه
 مشافهت قلنديم يعني مبشرده صورت محمديه دن مشافهت اخذ ايتديكم حكمك اولي اولدي پس
 بوارث كابل روح تي به كمال تسبندن مأمور اولديني حدك قتلنده واقدر زباده ونقصان ايله تكامل ايتز پس
 اقرار واما يادن بوجاهه هرنه واقع اولوز سه رسول عليه السلامه عاندر) (فاولد موسي الا وهو مجموع ارواح
 كثيره جمع) (على البناء للمفاعل) (قوي فعالة) (پس موسي عليه السلام طوعدي الا وصال بوك اول ارواح
 كثيره نك مجموع ايدوب كه قواي فعالة بي جمع ايدوب يعني اول ارواح اكا قواي فعالة مشابهه شده اولدي كه نشأت
 انسانيه آنلري جامعده در جمع قولي مصدر اولوب مجموع قولندن مصدر دن اوزره منصوب اولي دني جائزدر
 يعني الا وصال بوك موسي ارواح كثيره نك مجموع عيدرواي فعالة بي جمع ايجك بوقدر براوزره فعالة قولي مجرور
 اولوز قوي قولندن اضافله وفعالة قولي جمع قوي قولندن حال اولي جائزدر وكدلك جمع قولي ترع حافض
 اوزره منصوب اولي دني جائزدر پس موسايه مجموع اولان ارواح كثيره قواي فعالة مقامنده واقعه اولدي
 وكذاك جمع قولي رفع ايدوب مجموع قولندن بدل اولي جائزدر وبعض نسخه ده وجمع قوي فعالة واقع اولدي) (لان
 الصغر بفعل في الكبير الاتري الطفل في الكبير بالخاصة فينزل الكبير من رياسته اليه فيلاجه ويرزق له)
 اي يكلم بلسانه زيرا تحقيق صغير كيبدره فاعل درانده نصرف ايجك من طوله ثمار ايجز ميسن كه خاصيت
 طفوليله كيبدره فاعل ودر زردر پس طوفل كيبدره رياستي مرتبه شدن طفلك مرتبه سنه نزول ايدوب
 پس انك ملاءمه ايدوب وطفلك لسانه ايجك انك ايدوب از قزقة رقبص الطفل) (وظهر له بعقله فهم وحق
 تسخير وهو لا يشعر ثم يشغل بتربيته وحياته ونفقه مصالحة وتأييده حتى لا يضيق صدره) (ودني كيبدر طوله

ظاهر اولور انك على حسيه يعنى عقلك مبلغى اوزره انك له مبالغه ايدى پس كبير صغيرك تسخيرى
تحتنه در و حال بوكه كبيرك اكاشعورى يوقدر اندنصكره صغيركبرى كندى ترينه و جايته و مصالحى
تقدنه وانك تاينه اشغال ايدى يعنى كندوبه مشغول ايدى تا كيم صدرى ضيق اوليه (وهذا كله من فعل
الصغير بالخير وذلك اقوة المقام فان الصغير حديث عهد بربه لانه حديث التكوين والكبر ابعده عن كان من
الله اقرب خسر من كان من الله ابعده عن خواص الملك المقربين منه يستخرون الاعداء) (وتصرفات مذكوره انك
كايستى صغيرك كبيره واقع اولان قلعندن و تاثيرند نذر و بوفعل و تاثير صغيرك مقامى قوتند زير تحقيق
صغير ربه حديث عهد در زير تحقيق صغير حديث تكمو ندر يعنى رتدن آنك تكمو ندر ريدى و حال بوكه
كبير تكمو ندره صغيردن ابعده در پس شول كمنه كه الله تعالى به اقرب اوله الله تعالى دن ابعده اولان كمنه به
تسخير ايدى ملك جفستك خواصى كى الله تعالى به قر برندن او ترى الله دن ابعدين اولان ملائكه فى و سائر
مخلوقاتى تسخير ايدى و بوقدر اوزره الملك قولى فتح لامله در و كسر لامله دى جا نذر يعنى ملكه مقرب اولان
آنك خواصى كى اقاقر برندن او ترى اندين ابعده اولنرى تسخير ايدى رلوزر و امر ارباى تسخير ايدى كارى كى
(امدى) شويه معلوم اوله كه قر به بعد قر بب و به ايدى چون حقدن ابكى نسبتدر كه مقامين الهيندن متعينه
اولد بركه اول مقامين اوزره سعادت و شقاوت ستر به اولور پس شول كمنه كه آنك ينيله آنك موجودى بينده
وسايط اقل اولدى پس اول كمنه اقرب اولور يعنى اول كى زير تعين اول غيب مطلقون ظهور ايدى اولكى
مر به در پس موجودنه تقر بدن تسخير ايدى شول كمنه به كه بوقرب صاحبى دكدر انبيا و اوليا ام و تابعى
تسخير ايدى كى و هر كمنه كه حديث جعيه كايه الهيه صاحبى اوله پس اقرب اولور شول كمنه دن كه
احكام كثر انك اوزره غالبه اوله پس انى تسخير ايدى و ما بوسعه اولان قرب و بعد پس تجلى حقل حدونى
و بحسب الزمان طراوى تحصيله در و تجلى حقل عادى مدنى و بعد عهدي اعتبار به در پس موجودنه ظهور
و حدوث ايله اقرب اولان اولاد صغارك مثلا صورنده ظاهر متعين اولان حق كندينه تسخير ايدى رمدت
مديده در تجليات الهيته قبولنده مكش طويل و عهدي مديد اولان كمنه به به پس صغير كبرى تسخير ايدى
وكبير كاخدمت ايدى و اما طفلك حقه اولان قر به نسبتله غايت قر به اولان كبيرك عارف كامل در صغير
اولان طفلك مر به منه تنزل ايتديكه پس اول رحمت عنايت الهيه دند در پس بواى اخبر اعتبار ارايه
برمذ كرايتد بكم زينه منالى دكدر) (كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يبرز بنفسه للمطر اذا نزل ويكشف
رأسه حتى يصيب منه ويقول انه حديث عهد بربه فاطبر الى هذه المعرفة بانه من هذا النبي ما اجلها وما اعلاها
راوحتها فقد سخر المطر افضل البشر لقر به من ربه فكان مثل الرسول الذي ينزل بالوحي عليه) (شيخ رضى
الله عنه صغير كبرى مؤثر اولد بغيره و حديث عهد دى كبرى تسخير ايدى بكنه تمثيل ايراد ايدى و بركه رسول
الله صلى الله عليه وسلم وجود شريفى مطره ابراز ايدى مطر نزل ايتد كده و دى مبارك باشى مطره
كشف ايدى تا كيم ما مطردن اكاصابت ايدى و بوحكمندن سوال اولند قدده تحقيق ربه آنك عهدي
قر بيدردى يعنى رتدن مفارقتده قر بب العهد در پس رسول عليه السلامك بوعرفت كليه سته سن
نظر ايله كه آنى نه شى اجل واعلى و اوضح ايتدى نه اجل واعلى و اوضح در پس حديث العهد اولان مطر افضل
بشرى تسخير ايتدى ربه آنك قر بي اولد بغيره او ترى پس مطر رسول عليه السلامه نسبتله رسول
عليه السلامه و حى ايله نازله اولان رسول كى يعنى ملك كى ايدى زير رسول عليه السلام مطر ده حيات ارواح
اولان علم الهى صورتن مشاهده ايدردى كه اول علم واسطه رسول ايله اكانازل اولور دى و علم مطر صورته
ظاهر اولدى زير علمه مطر بيننده مناجات ثابته در زير علم ارواحك حياتى موجبدر قال عليه السلام من
صار بالعلم حيا لم يم ايد او كذا لك ما اجسادك حياتى موجبدر و رسول عليه السلامك مطر ايجون بروزى
روح كامل اوزره مفاض اولان فيضه روحك تلقينه اشارتد رواك كشف رأى فيض الهيته و علم ربانك
نزل قنده آنك موانى رفته اشارتدر) (فداه) (وفى بعض النسخ) (فيدعوه بالخال يذاته) (پس ملك كى
وحى الهيه نازل اولان مطر رسول عليه السلامى لسان حاله علم و حيات صورته نازله اولان ذاتيه
دعوت ايتدى بذاته خيمى مطره راجعدر) (فببر ايله ليصيب منه ما ناه به من ربه) پس رسول عليه السلام

مطره بروز ايدردى تا كيم مطردن اكاصابت ايدى شول شى كه مطر رتدن اكافى كتوردى رسالتى جهتيه
و كتوردى شى شول معنادر كه جميع اشيا انكله حيدر زير امطر اجسامك حياتد در پس مطر حيوة و علم
و فيض الهى صورته در كه ارواحك غداى و ارز ايدى (فلولا ما حصلت له منه الفائدة الالهيه بما اصاب منه
ما برز بنفسه اليه فهذه الرسالة رساله ما جعل الله منه كل شى حى فافهم) (پس اگر رسول عليه السلام ايجون
مطردن فائدة الهيه حاصله اولميدى مطردن اكاصابت ايدى شى سبيله رسول عليه السلام كندى نفسيله
اكبروز ايتردى پس بوسالت رسالت مادر كه الله تعالى حى اولان هر شى ايدى خلق ايدى پس مانك
رسالتى بودر كه مادن جميع اشيا حيه حياتى اخذ ايتديكى كى و ما حياتك صورتى اولد بى كى ارواح انبيا
و اولياك حياتى ما حيات فيض الهى در پس امطر فيض الهى سماء اسماء الهيه حضراتدن دأغا منازله در
پس اول فيض الهى بي اخذ ايتد كه مانع و حاجب اولان شى رفع ايدوب اكاملتى اول پس بومعناى دقيقى
اوقات فهم ايله پس قواى فعاله كى اولان ارواح ظاهره كه فطرت نوريه اوزره باقيه در روح موسايه متصله
اولد بركه اول ارواحك مباديسى اولان اسماء الهيه و ارواح كليته سماء ايله كه ارواح آنلدن منبعثه اولدى پس
اول ارواح موسادن منفكه اولدى قواى فعاله نشأت انسانيه ده انساندن منفك اولد بى كى و اول ارواحك
اصولى اولان اسماء الهيه و ارواح كليه دى موسايه توجهدن زائله اولدى زير اول ارواحك اصولى اولان
اسماء الهيه دى موساتك اصلى و محتمدى و مأخذ فيضى و حقيقى اولان اسم الهى كلى جمعيتك حيطتى
تحتنه در پس اغراض نفسيه ايله مدنفه و تلوثات طبيعيه و عنصر به ايله ملوئه اربابان روح انسانى فطرت
اصليه و طهارت نوريه و قدسيه ايله اصله رجوع ايتد كده كندى اصلندن تجاوزه مز و الامريت فرع
على الاصل لازم كوردى پس اطفال مقتولينك ارواحى موساتك روحى قنده شجعه اولد قريتك حكمتى
بودر) (واما حكمة القائه فى التابوت و رميه فى اليم فالتابوت ناسوته واليم ما حصل له من العلم بوساطة هذا
الجسم بما اعطته القوة النظرية الفكرية والقوى الحسية والخيالية التى لا يكون شى منها ولا من أمثالها لهذه
النفس الانسانية الا بوجود هذا الجسم العنصرى فلما حصلت النفس فى هذا الجسم وامرت بالتصرف فيه
وتدبيره جعل الله اليها هذه القوى الات يتوصل بها الى ما اراده الله منها فى تدبيره هذا التابوت الذى فيه سكينة
لارب) (واما ام موسى امر الهيه موسى تابت ايجنه القاسمك و تابوتى يم ايجنه رمينك حكمتى پس تابوت
موساتك ناسوتى و صورت بشرية سيمدركانه روح موساتك جسم ايجنه القاسمك صورته در و دى بوجسمك
وساطتيله موسايه علمدن حاصل اولان شيدى يعنى علمك صورته در كه اول علمى قوت نظريه فكرية و قواى
حسية و خيالية اعطا ايدى بى بوقودن و دى بونزل امثالى اولان قوادن بر شى بونفس انسانيه ايجون حاصله
اولز الا بوجسم عنصرى بى وجودى سبيله پس وقتا كيم نفس انسانيه بوجسم عنصرية حاصله و بوكا و اصله
اولدى و جسده عنصرى بى تحكه و جسمى تدبير ايتد كده ما مور اولدى الله تعالى بوقواى نظريه و فكرية به
وقواى حسيه و خيالية به نفس ايجون آلات ايدى ايله آلات كه نفس انزايه متوصله اولور شول كاله كه الله
تعالى اندن انى مباد ايدى بوقاوتك تدبيرنده كه اندر رب ايجون سكينة حاصلدر يعنى سكينة به متعفن
اولان تابوتك تدبيرنده نفسدن مراد الهى اولان كاله نفس اول قواى الايله متوصله اولور و نفس ايجون اول
كال اول آلات سبيله حاصل اولور و تابوت جسم عنصرية سكينة رب اولد بى بى حكمتى بودر زير اجسم
انسانى اخر مر اتب ظهور در راتم واجمع و اشمل و اوسع مظاهر الهيه در زير صورت الهيه اوزره مخلوقدر كال
ظهور و اظهار و شهود و اشهاد انك مر ايتد حاصلدر و امور كايه و مائى غيبه محبت ذاتيه و ازادى
الهيه ايله متنازله و تحركه و المقتدن و اباب جميع مر اتب وجوديه ده اعيان قابله لرى اوزره فيوض و تجلياتى
اظهار ايدوب ربوبيتله انزه ناطره و متوجهه المقتدن زائله دكدر پس صورت الهيه اوزره مخلوق اولان بوجسم
انسانيه كه جميع كالات الهيه و كونه جمعيتك قابليت اوزره مخلوقدر نفس انسانى و روح انسانى تنزل ايدوب
اكل مر اتب انسان اولان جلا و استجلا مر به سته ظهور كلى و تفصيله حقل انده تجليسى درجه سته بالغ
ولد قدده ارباب اسماء اول جسده سكوت و اول ظهور كلى الهى وجودنه سكينة حاصله اولور پس بوقدر
اوزره سكينة سكوتدن مشتقه اولور و مسكندن مشتقه اولد قدده جسم انسانيه متحصله اولان قلاب كامل

ان اني به اشارت اولور كه بجلاي صورت الهي وماواي تجليات وباندر قال الشيخ رضي الله عنه في الرسالة
 الغوثية ما كان من خطاب الحق للغوث وهو نفسه قال لي يا غوث قلت ليلك يا رب العرش قال ما ظهرت في شيء
 كظهور في الانسان قلت يا رب هل لك مكان قال انما مكان المكان وايس لي مكان سوى الانسان (فرى به
 في الميم اجعل هذه القوى على فنون العلم فاعلم بذلك انه وان كان الروح المدبر له هو الملك فانه لا يدبره الا به
 فاصحبه هذه القوى المسكنة في هذا الناسوت الذي عبر عنه بالتأبوت في باب الاشارات والحكم كذلك تدبر
 الحق العالم مادبره الا به وبصورته قادبره الا به) (يس موسى تاوبت ايله يميحنه رمي اولندي يعنى موسى تاوبتله
 يميحنه القا اولندي يفتك صورتى روح موسى تاوبت جسمه القا وانوب تاوبت جسمى دخی م علومه رمي
 اولندي يفتك صورتى در پس انكسوت موسى تاوبت ايله يميحنه رمي اولندي تاكم موسى بوقوى ايله فتون علم
 اوزره مستعلى ايله يعنى فتون علم اوزره ظاهره اوله يقال حصل فلان على عرشه اذا استعلى عليه) پس الله تعالى
 موسى باعلام ايلدى موسى تاوبت ايله يميحنه رمي اولندي يفتك شأن بودر كه واكر كيم جسمى مدبر
 اولان روح ملك اولديسه پس تحقيق اول ملك اني تدبير ايله من الاتاوبت اولان جسمك واسطه سيله پس
 الله تعالى روحه بونا سوتده واقعه اولان قواي صاحب ايلدى كه اول ناسوت تاوبتله تعبیر اوانور حق ته ليلك
 عالمى تدبيري به آت كيدركه حق ته عالمى تدبيري ايمدى الا عالم ايله وبا خود عالمك صورتيله وعالمك صورتى
 اسماء حنادر ته كيم بوندنصكره شيخ رضي الله عنه تفسير ايلشدر پس اني تدبير ايمدى الا انك نفسيله
 (كثرت الولد على ايجاد الوالد والمسببات على اسبابها والمشروطات على شروطها والمعلولات على عللها
 والمعلولات على دلالتها والمحققات) (على صيغة المفعول) (على حقايقه او كل ذلك من العالم وهو تدبير الحق
 فيه فادبره الا به) (يعنى حقل عالمى به كندى تفصيله تدبيري ولدك ولدك ايجادنه توفى كيم ومبانيك
 كندى اسبابه ومشروطاتك كندى شروطه ومعلولاتك كندى علله ومدلولاتك كندى دلالاته ومحققاتك
 كندى حقايقه توفى كيم وبوتدبيرك كلسي عالمندى يعنى عالمك بعضى بعض آخر اوزره تدبيرة واسطه
 وسبب ايتدى وبوتدبير حقل عالمه واقع اولان تدبيرة پس حق عالمى تدبيري ايمدى الا به عالمك وجود به
 مثلا ولدك ايجادى والدك ايجادنه متوقفة والدك مظهر به ولدك ايجاد ايتدى پس عالمى به عالمك مظهر به
 تدبير ايدر) (واما قولنا وبصورته اعنى صورة العالم فاعنى به الاسماء الحسنی والصفات العلی التي تسمى
 الحق بها وانصف بها) (واما بزم وبصورته قولنا كه بنم من ادم صورت عالمدر پس صورت عالم قوليله بنم
 من ادم اسماء حسنی وصفات عليا دركه حق تعالى اول اسماء ايله متسنى اولدى واول صفته متصف اولدى يعنى
 حق تعالى عالمى عالمك صورتيله تدبير ايتدى ديديكمز قولدن بزم من ادم اسماء حسنی وصفات عليا دزيرا
 صورت عالم اعيان قابله من اياسته متجليه اولان اسماء حسنی وصفات عليا دك اعيانده متجليه ومريه اولان
 صورت ابراهيم حسنی صورتدن غيري عالمك صورتى وهو يتي بوقدر پس عالمك صورتدن مراد انك صورت
 حقيقيه باطنه سيدركه اسماء وصفات صورتده وجود واحدك صور متعينة سيدر زير اسماء وصفات اعيانله
 باقيه وتا به در زير اندر معانى وحقايقدر وصور شخصية حسيه نقوش واشكال وتعيناتدر متبدله در
 وصور متعينة باطنه صور حسيه ظاهره ايجون ارواحدر پس الله تعالى عالمك صورت ظاهره من تدبير
 ايتدى الا عالمك صورت باطنه سيله كه اول صورت باطنه بوضورت ظاهره ظاهره متجليه در تجليات
 متعاقبه ايله اني متعينة ومدبره در صورت ظاهره قوتده اولان صور اخراي آنلردن مظهره در پس عالمى
 كندى صورتيله تدبير ايتك اجزاء عالمندى هر بر جزوك صورت ظاهره من كه تعيندر باطنه اولان صورت
 متعينة ايله كه اسماءك صورت تدبير ايدرو عالمى كندى تفصيله تدبير ايتك عالمك اجزاء اسندن بهض اجزاء ايله
 اجزاء آخرك بعضى تدبير ايتكدر پس تدبير بن ييننده واقع اولان فرق بودر) (فواصل الينامن اسم
 تسمى به الا ووجدنا معنى ذلك الاسم وروحه في العالم) (پس اسماء الهيته دن بر اسم به واصل اولدى كه حق
 تعالى انكده متسنى اولدى الا تحقيق بزاوول اسمك معنلسنى وروحى عالمه كوردك يعنى شول اسماء الهيته ايله كه
 حق تعالى كندى نفسى آنرا ايله تسميه ايتدى وآنلى بزم تعليم ايلدى آنلردن هر بر اسمك معنلسنى وروحى
 اول اسمك متعينة كه اول اسمى اسم آخردن تدبير ايدرو اسماء الهيته لك ارواحى ومعنلسنى اولان صفات حيوة

و علم وارادت وقدرت كيم عالمه ثابت و حاصله در پس ذات احديت عالميندن غنيه در واسما وصفات الهيته لك
 ذات احديه دن تميزي حيثيتيله آنلر عالميندن غنيه دكدر زير اسماء لك اعيان قابله من صورتده متجليه در
 (فادبر العالم ايضا لا بصورة العالم) (پس الله تعالى عالمى اولكى كيم تدبير ايتدى الا صورت عالمه يعنى اسماء
 الهيته ايله كه صورت عالمدر پس الله تعالى عالمى تدبير ايدرو عالمه ولدى والد ايله وسببى سيله تدبير ايتدى
 كيم وباصورت عالم ايله يعنى اسماء الهيته ايله حق وعالم ومزید وخالق وقادر ورازق كيم كه حق تعالى آنرا ايله
 كندى نفسى تسميه ايتدى حقل حقايق اعتبار ايله حيوة وعلم وارادت وقدرت وخالق ورزق كيم
 وبوصفات ذلك الاسماءك ارواحيدرو بوصفات خود عالمه حق وعالم ومعلوم ومراد ومقدور ومخلوق ومزوقده
 موجوده در پس الله تعالى عالمى تدبير ايتدى الا به آنك صورتيله كه اسماء الهيته دن هيئت اجتماعيه اولان
 صورتدر ولذلك قال اى النبي عليه السلام) (في خلق آدم الذى هو البرناج) (وفى بعض النسخ هو البرناج)
 (الجامع لشعوت الحضرة الالهية التي هي الذات والصفات والافعال ان الله خلق آدم على صورته وليست صورته
 سوى الحضرة الالهية) (برناج فارسيدن معربدر وفارسى نمودار نامه در و نمودج دخی نموداردن معربدر
 يعنى الله تعالى عالمى عالم ايله تدبير ايتدى كندى اوترى آدمك حقله كه ذات وصفات وافعال اولان حضرت
 الهيته نعوتى جامع اولان نمودجدر رسول عليه السلام) (ان الله خلق آدم على صورته) ديدى يعنى الله تعالى
 آدمى كندى صورتى اوزره خلق ايتدى وحال بوكه الله تعالى لك صورتى حضرت الهيته دن غيرى دكدر كه ذات
 وصفات وافعال جمعيتدر) (فارجد في هذا المختصر الشرىف الذى هو الانسان السكالى جميع الاسماء الالهية
 وحقايق ماخرج عنه في العالم الكبير المنفصل) (پس الله تعالى بوختصر شريفده كه انسان كاملدر جميع
 اسماء الهيته ايجاد ايلدى ودخى عالم كبير منفصلده واقع اولان شيتك كه انساندن خارجدر حقايقى
 ايجاد ايلدى يعنى عالم كبير منفصلده مجموع اولان اشياك حقايقى كه اول اشيا صورتله انساندن خارجدر
 انسانده ايجاد ايتدى زير اجزاء عالم سموات وارض وعناصر ومعادن ونبات واصناف حيوان انسانده موزى
 واشخاصيله موجوده دكدر ولكن بونلك حقايق انده موجوده دركه حقايق اول ضروريون ارواح
 ونفوس ناطقه كيدركه آنرا آنرا ايله موجوده در پس انسان كامل صورتيله عالم كبيرك نتيجه سى وزنده سى
 اولديعى اعتبار اوزره عالم كبيرك جميع حقايق وصفاتى جامعدر پس حضرت الهيته مجموع اولان
 جميع اسماء الهيته وصفات ربانيه فى عالم كبيره مجموع اولان جميع حقايق وخواصى حق تعالى انسان كاملده
 جمع ايتدى) (وجمله روحا للعالم فسخر له العلو والسفل لسكالى الصورة) (وانسان كامل الى الله تعالى عالم ايجون
 روح ايلدى نفس ناطقه فى صورت انسانيه ايجون روح ايتدى كيم پس اكا علوى وسفلى تسخير ايلدى صورت
 جامعك كالتدن اوترى زير انسان كاملك صورتى صورت الهيته فى وضورت عالمى جامعدر پس صورتك
 كالتدن وجمعيتندن اوترى سموات وارضى وارواح علوى بهي واشخاص سفلية فى وعالم ارواحى وعالم شهادى
 واسماء الهيته وجوديه علويه فى ومظاهر كونه امكانيه سفلية فى اكا تسخير ايلدى) (فكنا الله ايس شئ من العالم
 الا وهو سبحانه الله بحمده كذلك ليس شئ من العالم الا وهو مسخر لهذا الانسان لما تعطيه حقيقة صورته) (پس
 ته كيم اجزاء عالمندى بر شئ بوقدر والاحوال بوكه الله تعالى لسان حمد ايله تسبيح ايدر كذا لك عالمندى بر شئ بوقدر
 الاحوال بوكه اول شئ بوانسان ايجون مسخردر زير انسانك صورت جامعك حقايقى عالمك اكا مسخر
 اولسن اعطا ايدر زير انك حقايقى حقيقت جامعدر انك عالمه نهى نشأت انسانيه ده قواي روحانيه
 وحسيه وجودى واعضايه روحك نسبى كيم جميع اجزاء حقايق عالمه ساويه در پس انك اساطفه وشمولندن
 اوترى جميع اجزاء عالم اوزره مغيضه در وعالمك كاستنده مدداندن واصل اولور پس عالم انك تسخيرنده
 وعبوديتنده اولور وانسان ايجون عالمك تسخيرى عالمك حقه تحميد و تسبيحه تشبيه ايلدى زير اوان من شئ
 الا تسبيح بحمده) (قوليله اشياء افراد عالم حقلك تسبيحى اوزره ثابت اولديعى مثبتدر وحق تسبيح ايتدى
 اولان شئ وعالمك حيايى انك روحى اولان انسان كاملك وجوديدر پس جميع اشيا حق تسبيح ايتدى كيم جميع
 اشيا انسان كاملك تسخيرنده در زير انلك مددى وحياتى اندن واصلدر بلكه جميع اشيا انك تسخيرنده اولقله
 انك وجودنده متعين اولان وجود حقه تسبيح ايدر) (نقال وسخر لكم ما فى السموات وما فى الارض جميعا

منه وکل ما فی العالم تحت تسخیر الانسان علم ذلک من علمه و هو الانسان السکامل و جهل ذلک من جهله و هو الانسان الحيوان (پس عالم انسانک تسخیرنده اولد بگذردن اوتری الله تعالی (و سخر اکم ما فی السموات و ما فی الارض جمیعاً منه) دیدی یعنی حق تعالی مرتبه کماله متعینه اولان افراد انسانی به خطاب ایدوب دیرکه حیوانات و ارضه اولان مخلوقات کلدی یعنی الله تعالی مرتبه تسخیر ایلدی پس عالمه موجوده و مخلوقه اولان اشیا تک کابسی علویسی و سفلیسی انسانک تسخیرنده در بوتسخیری عالم اولدی شول کسسه که اخی عالم اولدی و اول کسسه انسان کامل و بوتسخیری جاهل اولدی شول کسسه که اخی جاهل اولدی و اول کسسه انسان حیواند زرب انسان کامل اولیان کسسه انسان کامل مرتبه من و عالم نک تسخیر و عبودیتنده اولدیغن عارف دکار و بوتی جاهل اولان انسان دکار انسان حیواند زربا کمال انسانیدن انده صفت حیوانیتدن غیر برتی یوقدره پس رتبه انسان کاملی عارف اولیان کسسه درجه حیوانیتده در حق عارف دکار پس حقیق صورتی اوزره مخلوق اولوب محسوس و مشهود اولان خلیفه الهی عارف اولیجه حتی نیجه عارف اوله ییلور) (فکانت صورة القاء موسى في التابوت في اليم صورة هلال في الظاهر ولی الباطن کانت ای تلك الصورة نجاة له من القتل) (پس موسانک تابوت ایچنه القاسنک و تابوتکیم ایچنه القاسنک صورتی صورت هلال ایدی ظاهرده و باطنده اول صورت موسی ایچون قتلدن نجات اولدی) (فبحی کاتخی النفوس بالعالم من موت الجمل) (پس موسی میت حکمنده ایکن بحره القاء و لغله خی اولدی و آل فرعونک قتلدن خلاص اولدی ته کیم موت جهل ایلد میتله اولان نفوس علم ایلد حیه اولور و موت جهلدن خلاص یلور) (کما قال تعالی اومن کان میتا یعنی بالجهل فاحیینه یعنی بالعالم و جعلناه نوراً یعنی به فی الناس و هو الهدی کن مثله فی الظلمات و هی الضلال لیس بخارج منها لایتهدی ابدافان الامر فی نفسه لا غایة له یوقف عندها فالهدی هو ان یتهدی الانسان الى الحیرة فیعلم ان الامر حیرة) (شیخ رضی الله عنه مدعا من یور ایچون استشهاد ایدوب دیرکه ته کیم الله تعالی ایدی امر یوله دکلدرکه شول کسسه که موت جهل ایلد میت اولدی پس براتی عالمه احیا ایلد و دخی برعلی اکفور ایلد که نام یتده انکله ماثی و سالکدر و اول نور نور هدایتدر و نور عالمه نام یتده مثنی ایدن کسسه نک مثلی شول کسسه کبی درکه ظلماتده واقع و هاندز و انک حقنده ظلمات ضلالدر ظلماتدن خارج دکار یعنی ایداصراط مستقیمه مهتدی اولمز زربا تحقیق امر ایچون نفس امرده غایت یوقدر تا کیم انک قشده و قوف اولنه پس هدی انسانک حیرته مهتدی اولسیدرکه حیرت مجوده در پس انسان عارف اولور که تحقیق امر وجود و شهود حیرتدر یعنی انسان موت جهل ایلد میت ایکن نور عالمه خی اولور و نور عالمه ناس یتده سلول ایدر و هر شیده حقیق تجلیسن مشاهده ایدر پس مظاهر متکثره و بحالی متعده حسیله تجلیات متکثره به مهتدی اولور و تجلیات یتنده تسخیر اولور بر طرفی طرف آخر اوزره ترجیح ایدوب اکامائل اواز پس ظلمات ضلال و جهلدن نور عالمه مهتدی اولان انسان حیرت و شهوده مهتدی اولور و امر حیرتدر بوندن اوتری رسول علیه السلام رب زدنی فیک تحیر ایدی و قرآنده (رب زدنی علماً) دیدی علمدن مراد تحیر و ضلالدر و لکن علمک نتیجه سی اولان حیرت حیرت مجوده در و ظلمات جهل حیرتی حیرت مذمومه در) (والحیرة فانی و حرکت و الحركة حیات فلا سکون فلاموت) (و حیرت قلق و سرکتدر یعنی حیرت اضطرابی و حرکتی مقتضیه در و حرکت حیاتی مستلزمه در) پس متحرک ایچون سکون یوقدر پس انکچون موت یوقدر زربا متحرک خی در) (و وجود فلا عدم) (حیرت قولنه معطوفدر و امر وجوددر پس عدم یوقدر یعنی حیات عالمه خی اولان حیات ایدی و بشاه مردی ایلد مؤیددر انک حقنده عدم یوقدر پس وجه مشروح اوزره و حرکت قولی قلق قولنه معطوف اولور و وجود قولی دخی حیرت قولنه معطوف اولور و جائزدرکه وجود قولی حیات قولنه معطوف اوله زربا حرکت حیاتی مستلزمه در (وقال علیه السلام من صار بالعلم حیالاً میت ابد) و جائزدرکه و حرکت وجود قولی معاصیرت قولنه معطوف اوله) (و کذلک فی الماء الذی به حیوة الارض و حرکتها قوله فاهتزت و جعلها قوله و ربت و ولادتها قوله و انبتت من کل زوج یجمع ای انها ما ولدت الا من یبشها ای طبیعها ما لها فکانت الزوجیة الی هی الشفعية اها بما ولدتها و ظهر عنها) (کما قال اومن کان میتا فاحیینه بالعالم) قوله عطفدر یعنی حیات

علمه موجوده اولدینی کبی شول ماده دخی حیات موجوده درکه ارضک حیاتی و حرکتی انکله حاصله در و ارضک حیاتی و حرکتی الله تعالی نک فاهتزت قولنده میتدر پس فاهتزت قولی ارضک حرکتیه اشارتدر یعنی ارض حرکت ایدی و ارض بدن انسانی کبیدر و ارضک حلی الله تعالی نک و ربت قولدر یعنی اکا اشارتدر یعنی زیاده اولدی دیکدر انسانک حلی کبی و ارضک ولادتی الله تعالی نک (وانبتت من کل زوج یجمع) قولدر یعنی ارضک ولادته اشارتدر یعنی دیمک اولور ارض طغورمدی الا کاشیه اولان شیی یعنی آنک کبی طبیعی اولان شیی پس شفعیه اولان زوجیت ارض ایچون حاصله اولدی شول شیده که ارضدن متولد اولدی و اندن ظاهر اولدی پس وجود واحد اولان ارضه واقعده اولان حرکت و توتولاد نک حصولی و ارضک مثلی اولان شیی طبیعیتک ثبوتی و شفعیه اولان زوجیتک حصولی ارضدن خارج دکار و اندن ظاهر و متولد اولان شیده حاصلدر وجود واحد اولان آدمدن حیاتک ظهوری که انک کبی شیی طبیعی و عنصریدرکه آدم ایچون زوجیت انکله حاصله اولدی و حال بوکه حقا آدم وجود نک غیر دکار و حوادن اولاد آدمک ظهوری دخی یوله در پس عالمک تدبیری به عالم ایلد واقعدر و کثرت و زوجیت به وجود واحدده واقعدر و اسم عالم جمیع صور کثیره به شاملدر) (کذلک وجود الحق کانت الکثرة له و تعداد الاسماء انه کذا و کذا بما ظهر عنه من العالم الذی یطلب بنشأته حقائق الاسماء الالهیة) (کذلک وجود واحد اولان حقیق ایچون کثرت ناسته اولدی و اسمانک تعدادیکه تحقیق حق کذا و کذا در یعنی رجب و رحیم و خالق و رازق و یونکرک امثالی اسمای کبی جنس عالمک نشأه سبله اسماء الهیه نک حقایقی طلب ایدر حقدن ظاهر اولان شیده یعنی وجود واحد حق ایچون اسماء الهیه نک کثرتی و تعددی حقدن ظاهر اولان عالمه ناسته ذکره اول عالم نشأه سبله حقایق اسماء الهیه بی طالبدر پس حقیق وجودنده کثرت حقدن ظاهر اولان عالمک وجودی ایلد عارضه اولدی و عالم دخی وجود حقیق غیر دکار و و اندن خارج دکار پس حقدن ظاهر اولان عالمک نشأه سی احذیت وجود حق شفع ایدی بما ظهر قولی کانت قولنه متعلقدر) (فتثبت به) (پس وجود واحد حق ایچون اسمانک کثرتی عالمه ناسته اولدی زربا عالم مالو و مویوب و مخلوقدر که الهیت و ربوبیت و خالقیت وجودی مقتضیدر پس عالمک وجودی ایلد اسماء الهیه متحققه و کثرت اسمائیه ناسته اولدی اسماء احکام و انارنی عالمده مظاهر وجودیه ده اظهار ایتکله و ایجاد عالمدن اول کثرت اسمائیه ذات واحدده تعقلده ایدی که اکا کثرت نسبه و احدیه کثرت دیر انکچون) (و تخالفه احدیه الکثرة) (دیدی یعنی عالمک ایجادی ایلد وجود حقدن اسماء کثرتک ظهورنه احذیت کثرت مخالفه در زربا احدیه متعقله اولان اسمانک صور علیمه می مظاهر حسیله عالمده مظاهر و متجلیه در و اسمانک قوتده اولان انکرک احکام و انارنی و افعالی مظاهر مظهره در و احذیت کثرت که ذات واحدده تعینات اعتباریه و نسب و اضافیه حسیله تعقلده اولان کثرتدر که اول کثرت صور ذهنی در خارجده انک وجودی یوقدر و انک تعقلی اعیان خارجیه به متوقف دکار به علم الهیه اعیان قایله معدومه مقابله سنده متعقلدر و بومر به حضرت واحدیت و حضرت الوهیت و علم الهی مرتبه سیدر که تمیز نسبه اسمای برندن متمیزه در تمیز خارجی و تمیز وجودی ایلد متمیزه دکار عالمده واقع اولان تمیز کبی زربا عالمده واقع اولان کثرت کثرت حقیقیه در و حضرت علیه ده واقعده اولان کثرت کثرت نسبه در و تخالفه قولنک فاعلی احذیت الکثرت قواید و ضمیر مفعول حقدن ظاهر اولان عالمک ظهورندن مفهوم اولان اسماء کثرتک ظهورنه عائددر و بما ظهر عنه قولنده مایه عائد اولتی دخی جائزدر یعنی احذیت کثرت جنس عالمدن حقدن ظاهر اولان شیده مخالفه در زربا تعقلده اولان کثرت عالمه متوقفه دکار و اما کثرت اسمائیه که عالمه مظاهر در عالمه متوقفه در) (وقد کان الحق احدی العین من حیث ذاته) (و حال بوکه حق تعالی ذاتی حقیقیه ایلد احدی العین ایدی یعنی ذاتی احذیت العین ایدی و حق احذیت ذات واحدیت عین اعتباریه کثرت وجودیه و کثرت نسبه دن که احذیت کثرتدن منزهدر) (قال الشیخ رضی الله عنه فی الحکمة النوریة فاحذیه الله من حیث الاسماء الالهیة الی تطلبنا احدیه الکثرة و احدیه الله من حیث الغنی عن الاسماء احدیه العین و کلاهما یطلق علیه اسم الاحدیه انتهى کلامه پس وجود حق ایچون بوندن ماوج مرتبه ناسته اولدی بر مرتبه مرتبه احذیت محضه در که احذیت عین واحدیت ذاتدر که احذیت کثرت اولان کثرت نسبه و دخی کثرت وجودیه

انده تعقلده معتبره دکدر کثرت وجودیه دن ذات غنیه اولدیغی کبی کثرت اسمائیه دن دخی غنیه در وایکنجی مرتبه مرتبه واحدیتد که کثرت اسمائیه انده متعقلده در وکن اسمائیک کثرتی احدیت اوزره در زیر تعقلده در منظره ده احکام و آثارلک ظهوری سبیلده معتبره دکدر انزلک تمیزی تمیزی و اعتباریدز و اوچنجی مرتبه مرتبه ربوبیتد که مرتبه نایه ده تعقلده اولان اسماء ظاهر وجودیه حسیله انزده ظاهره در وبری برندن معتبره در پس دود قیصری غفرالله له و دخی انک اعقابی فثبتت به و تخالفه احدیت الکثره قولنده خطا ایتمدر زیر و تخالفه قولنی و تخالفه قولیه تعجب ایلدی وایتدی ای قنبتت بالعالم والحق الذی و تخالفه ای بمذا المجموع احدیت الکثره زیر اشخ رضی الله عنک مرادی وجود واحد حق اوزره کثرتک طریق و تعداد اسمائیک لزومی حقن عالمک ظهورندن لازم کادیکنی بیان ایتمکدر پس و کذلک وجود الحق کانت الکثره و تعداد الاسماء انه کذا و کذا اظهراعنه من العالم قولنده وجود حق ایچون کثرتک لزوم وجود حقن عالمک ظهورنه تخصیص ایتدی زیر احقک عالمی خلق ایتمی عالمک صورنده تجلی عام ایلد آنک ظهوریدر پس وجود حق ایچون کثرت عالمه و عالمک خالق اولان حق ایلد ثابت اولدی دیمکه احتیاج یوقدر وجوده خطادان بر وجه دخی بودر که اسماء الهیه نک کثرتی عالمک حقن ظهورندن لازم کادکده اسم خالق دخی عالمک ظهوری ایلد متحقق اولور پس لازم کاور که حق تعالی عالمی خلق ایتمزدن اول وصفت خالقیه ایلد آنک اتصافندن اول صفت خالقیت ایلد متصف اوله و اسم خالقیه مسمی دکل ایکن اسم خالقیه مسمی اوله پس لازم کاور که اسم خالق اسم خالقیه ثابت اوله و یو باطلدر پس خالقیت عالمک خلقیه متحققه در و بر وجه دخی بودر که عالمک ظهوری ایلد احدیت کثرت نایه اولاق لازم کاور و ظهور عالم ایلد اسمائیک کثرتی دخی احدیت کثرت اولاق لازم کاور و یونده مراد اولان اسمائیک کثرتی بیان ایتمکدر احدیت کثرت یانی مراد دکدر زیر احدیت کثرت عالمک ظهوری ایلد اوله کثرت دکدر زیر احدیت اسمائیک کثرت اسماء حالت واحده ده جمع اولاق و اعتبار اولاق محالدر و بر وجه دخی بودر که اسم خالقیه احدیت کثرت نایه اولاق لازم کاور و حال بوکه صفت خالقیتدن صادر اولان کثرتدر احدیت دکدر و بر وجه دخی بودر که ذات حقده تعقلده احدیت اوزره اولان اسماء خالق تحتنده داخله اولاق لازم کاور پس اسماء مخلوقه اولاق لازم کاور بود دخی باطلدر و بر وجه دخی بودر که مراده تغلیط لازم کاور و کثرت احدیت مرتبه سه ظلم لازم کاور و مخلنده وضع اولنمخلد زیر احدیت کثرت یوطائفه نک اصطلاحنده ذات حقده بالقوه اولان اسماء و صفات کثرتک احدیتد که کایسی وحدتده یوحد اوزره در و کثرت انده امر نسبی و اضافیدر انده متعقله اولان اعیان معدومه قابلیه به نسبتله و حق ذات احدیه سی حسیله احدی العین در کثرت وجودیه و کثرت نسبییه انده معتبره دکدر جمیع اسماء و صفات و نسب و اضافات انده مستلکه در پس حق تعالی ذاتی حیثیتیه احدی العین و اسماء و صفاتی حیثیتیه کثیر اولدیغن تمثیل ایدر) کالجوهر الهیولانی احدی العین من حیث ذاته کثیر بالصور الظاهره فیه الذی هو حامل لها بذاته کذلک الحق بماظهر عنه من صور التجلی (یعنی حق جوهر هیولانی کیمدر جوهر هیولانی احدی العیندر ذاتی حیثیتیه کثیردر انده ظاهر اولان صورک کثرتی حسیله اوله جوهر هیولانی که بذاته اول صوری حاملدر یعنی جوهر هیولانی که مراتب وجوددن مرتبه رابعده در طبیعت کبی وجود حسیله آنک وجودی یوقدر یعنی آنک وجودی معقولدر وجود عینیه موجود دکدر ذاتیه جمیع صوری حاملدر و جمیع صور انده ظاهره در پس جوهر هیولانی اول وصف ذاتیه احدی العیندر انده کثرت یوقدر انده ظاهره اولان صور اجسام ایلد که بذاته انلری حاملدر و انلر آنک قوتده در کثرتدر صور مختلفه ده ظهوری حسیله کذلک حق دخی صور تجلیدن یعنی اسماء و صفات تجلیاتدن اندن ظاهر اولان شیتله جوهر هیولانی کبی ذاتی حیثیتیه احدی العیندر و اندن ظاهر اولان صور تجلیله کثرتدر) (فکان الحق تجلی صور العالم مع الاحدیه المعنویه) پس حق عالم صورینک مجلای اولدی احدیت معقولیه احدیت اوزره نایه ایکن یعنی ذات احدیت قوتده احدیتده اولان اسماء الهیه تجلیاتک صوری ایلد حقک ظهوری حسیله حق کثرتدر پس حقک قوتده اولان صور عالمه حق مجلی اولدی یعنی اعیان قابلیه معدومه به حق تجلی ایدوب اعیان معدومه وجود حقه مرآت اولدقده وجود حق دخی اعیانیه مرآت اولور اول تجلیله اعیان وجود حقه ظاهره اولمخله پس صور

عالم وجود حقه ظاهره اولور و احدیت حق معقوله قالورده پس حق احدیت ذاتیه و عین معقوله حسیله واحددر و انده ظاهره اولان صور عالمه که صور اسمائیه در کثرتدر) (فانظر ما احسن هذا التعليم الالهی الذی خص الله بالاطلاع علیه من يشاء من عباده) (پس یو تعالیم الهی به من نظر ایلد نه احسندر و یونی حسن و بها صاحبی ایدن نه شیدر و اوله تعلیم الهی که الله تعالی انک اوزره اطلاع و شعوره تخصیص ایلدی عبادندن شول فرد کاملی که انک مشیت الهیه ذاتیه سی اکامه تعلقه اولدی و یونده تعلیم الهیدن مراد بودر که الله تعالی ام موسایی تابوت ایچنه القایتمک و تابوتی دخی ایچنه زری ایتمکد امر ایتدکده ام موسی دخی موسایی تابوت ایچنه القایتمکدن و تابوتی ایچنه زری ایتمکدن لسان قرآن و رسول ایلد الله تعالی بزه قتل ایتمکد بزه تعلیم ایتدیکه اول تعلیم الهی حیات حقیقه که علم الهیدر و نور وحدت ذاته مؤیددر و باخود الله تعالی بند (اومن کان میتا فاحیینه و جعلنا له نورا یمشی به فی الناس) قولیه و تری الارض مأمدة فاذا انزلنا عظامها الماء اعتزت و ربث و انبتت من کل زوج بیج) قولنده اولان تعلیم الهی در که ذات واحده ده ثبوت اوزره اولان اسماء الهی و اعیان نایه و اعیان قابلیه معدومه سی بری برینه مرآت ایدوب اعیان قابلیه ده صور اسمائیه سی و صور اسمائیه ده صور اعیانی اظهرا ایدر و صور عالمه اسماء و صفات ایلد ظم و رایدوب تجلیات مختلفه ایلد متجلی و متکثردر و وحدت ذاتیه معقوله ایلد اول تجلیاتک خلقنده وحدتده مختفی و دستدر و یو تعلیم الهی به اطلاع عباد الله تخصیصندن افراد بیره و حال قابلیه مخصوصدر که دیوان علم الهیده مشیت ذاتیه ایلد الله تعالی انلری اول تعلیمه تخصیص ایتدی پس موسائیک ایچنه زمینک حکمتی بیان ایتدکدنصکره آل فرعونک یدیشه واقع اولدقده راقعه اولان حکمته شروع ایتدی) (ولما وجده آل فرعون فی النهر عند الشجر سماء فرعون موسی و الما و هو الما بالبطیة و السام و الشجر سماء بما وجده عنده فان التابوت وقف عند الشجر فی الیم) (وقتا کیم فرعونک آتی یعنی آنک خواصی موسایی ایچنده شجره قننده بولدیلر فرعون موسایی موسی ایلد تسبیحه ایتدی زیر مؤلف قبطیه ده مادر و سادخی شجردر پس فرعون موسایی تسبیحه ایتدی شول شیتک اسمیه که موسایی آنک قننده بولدی زیر تابوت ایچنده شجره قننده واقف اولدی پس آل فرعون موسایی ساء اولان مؤده شجر اولان ساق قننده بولمخله فرعون مایله سایی ترکیب ایدوب موسی ایلدی و موسایی آنکله تسبیحه ایتدی) (فاراد قتلہ فقال امرأته فی حق موسی و کانت منطقة بالنطق الالهی فیما) (متعلق بقوله منطقة قالت لفرعون او کان الله خلقها الاکمال کما قال علیه السلام عنها حیث شهد لها ولیم بنت عمران بالکمال الذی مولد کران) (پس فرعون موسایی رهم معه و دعوادت غیر محمود اوزره قتل ایتمکد مراد ایتدی پس فرعونک زوجیه سی آسیه موسی حقیقه ایتدی و آسیه نطق الهیله منطقه ایتدی موسی حقیقه فرعونده دیکدی قولنده یعنی الله تعالی انی نطق الهی و واردر بایله انطاق ایتمش ایدی زیر الله تعالی انی کمال انسانی ایچون خالق ایتدی ته کیم رسول علیه السلام آسیه نک کالندن خبر و بردی آسیه ایچون و مریم بنت عمران ایچون شهادت ایتدیکدی حیثیتله شول کمال ایلد که اول کمال ذکران ایچون تابندر غالب زیر انسانک بعضیسی دخی اول کمال ایلد متصفه اولور یعنی رسول علیه السلام آسیه ایلد مریم بنت عمران حقیقه قرآن شهادت ایتدی) (و ضرب الله مثلا للذین آمنوا امرأة فرعون اذ قالت رب ابنی عندک یتامی الیمنه و یخفی من فرعون و عمله و یخفی من القوم الظالمین و مریم ابنت عمران الی احصنت فرجها فنفخنا فیه من روحنا و صدقت بکلمات ربها و کتبه و کانت من القاتلین) و حدیث شهادت ایدوب ایتدی کل من الرجال کثیرون و ما کل من النساء الا مریم بنت عمران و آسیه امرأة فرعون و فاطمة بنت محمد صلی الله علیه و سلم و خدیجه بنت خویلد پس بواکلامه شجر رضی الله عنه آسیه قولنده نطق الهیله منطقه اولدیغن بیان ایدوب فقالت قوا یله انک معولی یتنده کلام طویل توسط ایتمکله ینه تکرار ایراد ایدوب ایتدی) (فقالت لفرعون فی حق موسی انه قره عینی لی و لک فیه قره عینها بالکمال الذی حصل لها کما قلنا و کان قره عینی لفرعون بالایمان الذی اعطاه الله عند الفرق فقبضه طاهرا مطهرا لیس فیه شی من الخبث لانه قبضه عند ایمانه قبل ان یتکسب شیئا من الانام و الاسلام یجبای یقطع ما قبله و جعله آیه علی عیانتیه سبحانه بن شاه حق لا یمس احد من رجه الله فانه لا یمس احد من روح الله الا القوم الکافرون) (پس فرعونک زوجیه سی آسیه موسی حقیقه فرعونده قره عینی و لک) دیدی یعنی

یعنی اولور تحقیق موسی بن ایچون قره العین در پیس موسی ایله آسمه نك عینی
قرره اولدی یعنی نورلی اولدی شول کمال سببیه که آسمه ایچون حاصل اولدی ته کیم بزکرا بتدلی و اول
کمال ذکران ایچون حاصل اولان کالدور موسی فرعون ایچون قره العین اولدی شول ایمان سببیه که الله تعالی
آنی فرعونیه اعطا ایتدی فرعونک غرق قنده پس الله تعالی فرعونی طاهر او مطهر اقبض ایتدی یعنی رب
العالمینیه مؤمن اولوب تقصیه ادعاه ربوبیتدن وعقاید فاسده دن طاهر و ماء ایمان ایله حاشاک شکر کردن جانب
حق دن مطهر او را غلبه قبض ایتدی حسی و معنوی و نفسانی و روحانی خبثات جسد دن انده برشی قالمدی زیرا
الله تعالی آنی قبض ایتدی آنک ایمانی قنده آنا مدن برشی اکه اب ایزدن اول و حال بوکه اسلام ماقبلانی قطع
اید یعنی اسلام دن اول آنک شرکی حالده اکه اب جرایم و آنا می قطع ایدر که حقوق الهیه دن اول اثر الهی کبی
و حقه عدم اتقاید و اطاعت کبی پس فرعون ایمانی قنده آنا می کسب ایتدن قبض اولندی و آنک آخر کلمه سی
کلمه ایمان اولدی و الله تعالی فرعونک ایمانی یا خود بوصف اوزره فرعونک قبضی آیت الهیه ایلدی کندی
عنا بنیه عبادندن شول کسسه به که آنک مشیتی آنک عنایتنه متعلقه اولدی تا کیم بحر مین دن براحد و رحمت
الهییه دن ما یوس اولید زرا قوم کافر بندن غیر بر احد و رحمت الهیه دن ما یوس اولمز (فلو کان فرعون من
یاس ما بادرالی ایمان فکان موسی علیه السلام کافال امر اذ فرعون فیما انه قره عین لی و لک لا تقتلوه عسی
ان ینفعنا و کذلک وقع فان الله نفعهم ما به علیه السلام و ان کانا ما شرابانه و النبی الذی یكون علی بدیهه هلاک
ملک فرعون و هلاک الله) (پس اگر فرعون رحمت الهیه دن ما یوس اولان صنفدن اولیدی ایمانه مبادرت
ایتدی پس موسی علیه السلام آسمه ایچون و فرعون ایچون قره العین اولدی و ایکسی دخی آنکله منتفع
اولدیلر ته کیم فرعونک زوجه سی آسمه موسانک حقیقه تعظیم ایچون صیغه جمع ایله مخاطبه اولدی یعنی و یا خود
فرعون و اطفال بنی اسرائیل قتلنه مباشرین اولان آنک الله مخاطبه اولدی یعنی حالده انه قره عین لی و لک
لا تقتلوه عسی ان ینفعنا و اتخذ و لدا) دیدی یعنی تحقیق موسی بن ایچون و دخی سنکچون قره العین اولسون
سزانی قتل ایتک عن قریب اندن بزه نفع حاصل اولور و آسمه نك قوی کبی آنکله نفع واقع اولدی زیرا تحقیق
الله تعالی آسمه ایله فرعونیه موسی علیه السلام ایله نفع اعطا ایتدی و آنکله منتفع اولدیلر و کرچه کیم آسمه ایله
فرعونک شعوری یوغیدی یعنی فرعون موسانی قتل ایتک مراد ایدوب آسمه اکا قول مذکور قائله
اولدی یعنی حالده ایکسینک معاشعوری یوغیدی که بومولود شول تی در که فرعونک ملکی هلاکی و آلتک ملکی
هلاکی آنک بدی اوزره واقع اولور فرعونک عدم شعوری اولدی یعنی ظاهر در و اما آسمه نك عدم شعوری پس اول
دخی موسی بنی معهود اولدیغنه شعوری موسانک عدم قتلنه سی ایتدی موسایه آنک اطلاعندن اوتری
دکل ایدی و لکن جمیع کلامنده نطق الهیه منطقه ایدی اموری علی ماهی علیه عارفه و سکا تفه کبی نطق
ایتدی امدی شیخ رضی الله عنه بو کلامده و بوند نصکره فرعون حقیقه واقع اولان کلامنده تصریح ایلدی که
فرعون متفرع اولمز دن اول مؤمن اولدی و ایمانی قنده اعتقادی خبثندن رجوع ایدوب طاهر او مطهر
مقبوض اولدی و ایمان ایله حسا و مهنا منتفع اولدی زیرا بعد ایمان آنک ایمانی رده و یا خود عدم قبولنه
دلات ایدر نص صریح یوقدر شفا سی مشعره اولان بعض آیات قبل ایمان حکایت طریق اوزره در
و مسلمیندن عامه نقوسده و اناردن غیر یهود و نصاری نقوسنده دخی مستقر در که فرعون کافر در و اهل
نار دند زیرا نبی الله اولان موسایه انکار ایتدی و اکا و نبی اسرائیله معادات ایتدی (اناریکم الاعلی) قولیه
دخی ما علمت لکم من الدغیری قولیه ایتک زعی اوزره ادعاه ربوبیت ایتدی و لکن قرآن اصدق شاهد در غرق
قنده متفرع اولمز دن اول فرعونک ایمانه زیرا ایمان ایله افصاح ایتدی نطقه تمکنی حالده و ایمان دن فحانک
وقوعنه علمی حالده * (پس) (آمنت انه لا اله الا الذی آمنت به بنو اسرائیل و انامن المسلمین دیدی و بوقول خبر
صحیح در بونک رده دلات ایدر نص صریح یوقدر و شیخ رضی الله عنه فتوحانده دیر که الله تعالی (الان وقد
عصیت قبل و کنت من المفسدین) قولنده فرعونک ایمانه شهادت ایدر غایبه مافی الباب بوقول فرعوندن بوندن
اول واقع اولان عصیان و فسادندن اوتری عتابی مشر در آنک کفر نه نص دکلر ته کیم بعضا اخذ ایتدی
له ایمانه شهادت در و ان شاء الله تعالی بومسئله بو حکمتک آخرنده تفصیل اوزره اراد اولور) (و لما عده الله

من فرعون اصبح فوادام موسی فارغانم الهم الذی کان قد اصابها) (وقتا کیم الله تعالی موسانی فرعوندن
عصمت ایتدی و آنی قتلدن حقیقه ایتدی فرعون انی قتل ایتک مراد ایتد کده ام موسانک قوادی شول هم
و غدن فارغ اولدی فی حالده صباحه داخل اولدی که ولایتک قتل خوقندن اول هم اکا اصابت ایتش ایتدی
اکرچه کیم الله تعالی آنک قلبیه الهام ایتش ایتدی و اما و همک غلبه سندن مهم و مه و مغمو نه ایدی * پس
بشارت الهیه به موافق علی الصباح موسانک عدم قتلندن خبر الدقه آنک همندن قلبی فارغ و خالی قالدی
زیرا یلیدی که ولدی مصون و محفوظدر) (ثم ان الله حرم علیه المراضع) (المراضع جمع مراضع و هی التي لها
ولد ترضعه فان ارضعته بالارضاع فعلا قلت مراضعة وهذا مثل حائض و طائفة) (حتی اقبل علی ثدی امه
فارضعته ای کمل الله لها سرور ها به کذلک علم الشرايع) (یعنی الله تعالی موسانی فرعوندن عصمت ایتدی کبی
نعمته ام موسی منعمه اولد قد نصکره الله تعالی مراضع آخرانک ثدی موسایه حرام ایلدی * پس مراضع
آخرانک ثدی قبول ایتدی تا کیم کندی ای پدینه اقبال ایلیه * پس ای آنی ارضاع ایلدی تا کیم الله تعالی
امینک سرورنی انی ارضاع ایتکله تکمیل ایلیه زیرا امیت ارضاع ایله تامه در علم شرائع دخی بویه در یعنی
موسا اوزره آنک ای ثدی نندن غیر تحریم مراضع کبیر در علم شرایع زیرا هر برنی به شریعت خاصه مخصوصه در
سائر انبیانک شرایع اکا حرامدر انبیانک شرایعندن آنک شریعتنده مشروع اولان شریعتدن غیر زیروقت
اولور که برینک شریعتی علمی نبی آخرک امتنه موافق دکلر ته کیم بعض مراضع لبتی بعض اطفاله موافق
دکلر و کرچه کیم البان صورت لبینده واحد در و لکن غدا بدندر علم غدا و وحدور پس بوندن اوتری
هر برنی علم خاص ایله امت خاصیه بهت اولور * پس موسایه مراضعک تحریمی موسانک نبی
موجود اولدیغنک علامتدر) (کما قال تعالی لکل جعلنا منکم شرعة ای طریقاً و منهاجا) (ای بلسان الاشارة)
(یقول من تلك الطريقة جاء فکان هذا القول اشارة الى الاصل الذی منه جاء فهو غذاؤه) (ته کیم الله تعالی
انبیایه خطاب ایدوب لکل جعلنا منکم شرعة دیدی یعنی سزدن هر بریکر ایچون بر شرعه وضع ایتدک یعنی
بر طریق و بر منهاج وضع ایتدک و لسان اشارة ایله منهاج دین منهاجا دیکدر که منهجا قولی اوزر موقوف
اولدقد کلتنه مشابه اولور بریسی منهاج و بریسی جاء در پس کانه همزه اندن مخذوفه در یعنی هر بریکر
ایچون بر شرعه وضع ایتدک که اول شرعه و طریقندن کلش اولد بوقول یعنی (لکل جعلنا منکم شرعة
و منهاجا) قوی اشارت اولدی شول اصله که هر بریسی اندن کادی یعنی حضرت الهیه و حقایق و حربه دن
شول اصل الهی به که آنک ربی اولان اسم الهی در اشارت ایدر که هر بر فرد خدا مکانه اندن نزول ایتدی پس
اول اصل آنک غذا سیدر و اول اندن متغذیر * پس هر بری شریعت علومی آنک ای واصلی اولان حقیقت
واحدہ دن اخذ ایدر) (کما ان فرع الشجرة لا يتغذى الا من اصله فکان حراماً فی شرع یكون حلالاً فی شرع
آخر یعنی فی الصورة اعنی قوی یكون حلالاً و فی نفس الامر ما هو عین ما مضی لان الامر خلق جدید
ولا تکرار) (ته کیم بر شجره نك فرعی متغذی اولمز الا کندی اصلندن پس شول شجره برینک شرعنده حرام
اولدی نبی آخرک شرعنده حلال اولور یعنی صورتده یعنی بنی یكون حلالاً قولدن مراد صورتده اول شی
حلال اولور دیکدر و حال بوکه نفس امرده حلال اولان شی شرع سابقه حرام اولوب سابق اولان شینک عینی
دکلر زیرا خلق جدید در و وجود و تجلیده تکرار یوقدره پس بر شرعه حرام اولان شی شرع آخرده حلال
اولان شینک عینی دکلر نهایت امثال و اشباه صورتده بری برینک عینی کبیر در مراد انما خلق جدید در
و ابد تجلیده تکرار یوقدر * پس بوندن اوتری فی الصورة قولیه قید ایتدی) (فلهذا نهیناک) (یعنی بر شرعه
حرام اولان شی شرع آخرده بحسب الصورة حرام اولدیغندن اوتری بر سکا تفسیه ایتدک فی الصورة قولیه
یعنی بوعتبار صورت حسیله در و اما نفس امرده امر بویه دکلر زیرا امر خلق جدید در و صور امثال
و اشباهدر) (فکنی عن هذا فی حق موسی بحرم المراضع فانه علی الحقيقة من ارضعته لامن ولده فانه
ام الولادة حمله علی جهة الامانة فتكون فیها و تغذی بدم طمتم امن غیر ارادة لها فی ذلک حتی لا یكون لها
علیه امتنان فانه ما تغذی الا بما لولم یغذیه ولم یخرج عنها ذلک الدم لاهلکها و ارضعها فالبعضین المنة علی امه
یکونه تغذی بذلک الدم فوقها بنفسه من الضرر الذی کانت یجده لو امتسک ذلک الدم عندها ولا یخرج

ولا يتغذى جنينها) (يعني هرشي كندی اصلندن متغذى اولديغندن الله تعالى موسى حقنده تحریم
 مراضع الله كناية ابتدی و پس موسانك امی علی الحقیقه شول مرأه دركه انی ارضاع ایلدی بی طغوزان مرأه
 حقیقه دره انك امی دكادر زیرا ام ولادت انی امانت طریق اوزره حمله اولدی پس اول امده متكون اولدی
 وامینك طمشی دی ایله یعنی انك حیضی قاتیله متغذى اولدی انك امده تكوتنده وانك طمشی دی ایله انك
 تغذى سنده امی طرفندن عدم ارادت ایله یعنی موسی امده متكون اولوب انك دم طمشی ایله متغذى اولدیغنه
 امینك ارادت و شعوری یوقدر تا کیم ام ایچون انك اوزره امتنان واقع اولیه زیرا تحقیق اول متغذى اولدی
 الاشول دم ایله که اگر اول انكله متغذى اولییدی و اول دم ایله من جهة حیددی اول دم البتة انی هلاک ایدردی
 و یا خود انی امراض ایدردی و پس جنین ایچون انك ام ولادت اوزره منت ثابته در اول جنین اول دم ایله
 متغذى اولمغه پس جنین كندی نفسیه امتی حفظ ایدر شول ضرر دهن که امی انی كندی وجودنده مشاهده
 ایدردی اگر اول دم انك قنده امتسالة اوزره اولیدی و اندن چقمییدی و آنك جنینی انكله متغذى اولییدی
 و لمرضعه ایست كدلك فانها قصدت رضاعته حیاته و ایاة) (و حال بوکه ام مرضعه ام ولادت کبی دكادر
 زیرا تحقیق مرضعه ولدی ارضاع انكله انك حیاتی و ایاة فی رضاعته قیامده و رضاعته قیامده و رضاعته قیامده
 مضافدر) (فعل الله ذلك لموسی فی ام ولادته فلم یکن لامرأه علیه فضل الا لامولادته لتقر عينه البضا بربیتة
 و تشاهد انتشاءه فی حجرها ولا تحزن) (پس الله تعالى بوفضل امتنانی موسی ایچون ایلدی انك ام ولادت
 حقنده یعنی موسانك رضاعته انك ام ولادت فی تخصیص ایلدی پس اول مرضعه در برامره ایچون موسی
 اوزره انك ام ولادتدن غیری فضل و امتنان بولیدی زیرا مرضعه در برامره قبول ایددی و برسی
 اكا مرضعه اولدی تا کیم ام موسانك عینی نه كدلك موسانك تربیتله روشن اوله و حجرنده انك امتنان
 مشاهده اید و انك فرائیله و مرضعه اخر انك حجرنده انی مشاهده انكله مجزونه اولیه یعنی الله تعالى
 موسانك ام ولادت فی اكا مرضعه ایلدی موسایه فضلندن اوزری تا کیم انك ام ولادتدن غیری انك اوزره
 برامره انك فضل اولیه و كدلك موسانك ام ولادته فضلندن اوزری تا کیم ام ولادت انكله عینی قرره اوله
 و موسی اوزره انك ام ولادتدن غیری مرضعه تحریجنده اشارت ایدر که موسانك حقیقی امتنك قدیدن
 و اوده اولان انك شریعتی علمندن غیری اكا حرام قلندی زیرا موسی بی ذر و پس اگر انك نبوتی مقتضیه اولان
 حقیقتدن غیر حقایق توحید و تجریددن و استهلاک و فسادن انك و لا یتقی مقتضیه اولان حقایقدن تربیه
 اولدی نبوت ایل ظاهر اولدی انکچون خضر ایله صحبت کلیه ایله صاحب اولدی و اندن مفارقت ایلدی زیرا
 موسی علیه السلام نبوت ایل ظاهر ایدی و بی نبوتی حقیقه بعض علوم اوزره در که ولی انك اوزره دكادر
 ولی قرنی و استهلاک حالده بعض علوم اوزره در که بی انك اوزره دكادر تا کیم نبوت نور کلیه علم قضا و قدر
 و علم اعیان ثابته کبی) (ونجاه الله من غم التابوت فخر طلة الطبيعة بما اعطاه الله من العلم الإلهی وان
 لم یخرج منها) (والله تعالى موسی غم تابوتدن خلاص ایلدی و تابوت انك تابوتدر پس موسی طبیعت
 طمشی خرق ایلدی الله تعالى علم الهی دن اكا اعطاییدی شیتله که علم الهیله طبیعتدن و انك احکامندن
 خروج ایددی زیرا هر قنی عامده ظهور ایدر و البتة مظاهر طبیعه ده ظهور ایدر طبیعتدن خارج
 دكادر نه ایه عالم قدسده طبیعتك اصنی و انوار اولان صورنده ظهور ایدر) (وقته فترنا ای اختبر فی واطن
 کثیره لیتحقق فی نفسه صبره علی ما اتلاه الله به فاول ما اتلاه الله به قتل القبطی بما الهه الله ووقته فی مره
 وان لم یعلم بذلک وکن لم یجد فی نفسه اکثرانا) (ای مبالا یقال ما اکثرنت بهای ما ابالی به) (بقوله مع کونه
 ما یوقف حتی یأیه امریه بذلك لان التبی معصوم الباطن من حیث لا یشرع حتی یبدا ای یخبر بذلك)
 (والله تعالى موسایه موطن کثیره اختیارییدی تا کیم كندی نفسنده آنك صبری تحقیق اوله شول
 شیتله که الله تعالى انی انكله مبتلا ایلدی و صبرده ثابت قدم اوله زیرا نشأت انسانیه ذممودعه اولان کالات
 الهیه انکری ابتلا و تجان ایل ظاهر اولور و پس اولکی ابتلا که الله تعالى موسایه انكله مبتلا ایلدی آنك
 قبطی قتلیدر الله تعالی انك اكا الهامی و آنك مرتبه قتل قبطی به کاتوفیقی و اقداری سبیله یعنی موسی
 قبطی قتل ایلدی مرتبه الله تعالی انك قتل الهامی و اقداری سبیله و اگر چه کیم موسی الله تعالی انك امری ایل

قتل ایلدن بکن عالم دکل ایدی زیر ادخی مبعوث دکل ایدی و انک كندی نفسنده آنك قتل سبیله مبالا یبولدی
 بونك برله که موسی انی قتل انكله امر الهی انك اكا و رزونه متوفی اولدی بی باطنی ایله معصوم و زوار الهیله
 آنك شعوری اولدی بی حیثیتله انكله من عند الله اخبار اولنجه یعنی بی انك باطنی اوتسکاب کاتردن
 معصومدر پس موسی قبطی بی آنك قابله الهام الهیله قتل ایلدی اكا شهوری اولدی بی حیثیتله زیرا انک
 الله اخبار اولنجه الهام الهیله قتل ایلدی بکنه شعوری یوغیدی زیرا اگر شعوری اولیدی ابتلا اولدی
 و فرعوندن فرار ایدردی و لکن عدم شعوری سبیله فرعوندن فرار ایدوب کربت غریبه مبتلا اولدی و شعیب
 علیه السلامه التجا ایلدی و انك تربیه بی سبیله انك قوتده اولان نبوتک ظهورنده مستعد اولدی (ولهذا) ای
 لعدم شعور موسی انه قتل القبطی بامر ربه (أراه الخضر قتل الغلام فانكر عما به قتل ولم یترک قتل القبطی فقال
 له الخضر ما فعلته عن امری ینبیه فی هذا القول علی مرتبه و هو انه قتل بالامر الالهی ان كان نبیا معصوم
 الحركه فی نفس الامر وان لم یشر بذلك) (یعنی موسی امر الهیله قبطی بی قتل ایلدی بکنه انك عدم شعورندن
 اوزری خضر علیه السلام اكا قتل غلامی کوستردی پس موسی خضر اوزره غلامک قتل انکار ایلدی و موسی
 قبطی بی قتل ایلدی بکن نذ کرا یتدی و اگر موسی انك قتلده شعوری اولیدی و قلبیه الهام الهیله قتل ایلدی بکن
 عالم اولدی خضره انکار ایدردی ذوق ایله عالم اولوردی که قتل امر الهیله واقعدر پس خضر موسی علیهما
 السلامه ما فعلته عن امری دیدی یعنی بن كندی امر ایله بی قتل ایلدی دیدی بوقوله خضره و ما به طبیعه
 ایدر انك مرتبه سته که اول دخی امر الهیله قتل ایلدی موسی اخبار اولنجه اول که اول نفس امرده معصوم
 الحركه در یعنی حرکت و فعلده معصومدر هر نه شیتله اندن صدور ایدر سه امر الهیله صادر اولور و اگر چه کیم
 موسانك اكا شعوری یوقدر انکچون قتل شیطانه نسبت ایدوب ایلدی هدامن عمل الشیطان و ربه استغفار
 ایدوب (رب انی ظلمت نفسي فاغفر لی) دیدی پس خضر غلامی امر رب ایل قتل ایلدی بکن موسایه اعلام ایلکده
 اكا تنبیه ایلدی که اول دخی قبطی بی قتل ایلدی الامر الهیله انك قتل كندی نفسندن و شیطاندن دكادر و اول
 امر الهی متر حرکتدن معصومدر و قتل قبطی ایله واقع اولان ابتلا انك حکمی تمام و اش ایدی انکچون خضر
 اكا تنبیه ایلدی تا کیم قتل قبطیدن واقع اولان تأسف و ندامت اندن من نفع اوله) (و اراه ايضا خرق السفینه
 الی ظاهره هلاک) (وفی بعض النسخ المصححه هلاک) (و باطنها نجاة من ید الغاصب جعل له ذلك فی مقابله
 التابوت له الذی كان فی الیم مطبقا علیه فظاهره هلاک و باطنه نجاة) (و خضر موسی علیهما السلامه سته کدلك
 خرق سفینه بی کوستردی که انك ظاهری هلاکدر یعنی هلاک صورتدر و باطنی نجاة ایدر غاصبدن خضر خرق
 سفینه بی کدسیچون ایلدی یعنی کدسی خرق سفینه ایل ظاهر اولدی موسی ایچون تابوت مقابله سنده که
 یدر اول تابوت موسی اوزره مطبق ایدی پس تابوتک ظاهری موسی ایچون هلاک صورتدر و باطنی نجاة ایدر
 (وانما فعلت بهاه ذلك خوفا من ید الغاصب فرعون) (بدل من الغاصب) (ان یدبحه صبرا) (بالصاد والباء
 الموحدة ای ان یدبحه مصبورا ای محبوسا) (وهی تنظر الیه) (یقال قتل صبرا و صبر الانسان وغیره علی
 انقل ان یحبس و یری حتی یموت و پس وجه مشروح اوزره صبرا قولی ان یدبحه قولنده مفعول خیردن
 حال واقع اولور و تمیز اوزره منصوب اولمق دخی جا زدر یقال قتل صبرا ای حبس علی القید حتی یقتل و فی بعض
 النسخ بالصاد والباء المنقوطة بنقطتين من تحت ای خوفا من ان یدبحه ذبحا مشتملا علی الضرر العظیم لاه
 والاول اظهر و این) (مع الوحي) (ای انما فعلت مع الوحي) (الذی الهه الله به من حیث لا یشرع فوجدت
 فی نفسی انما ارضه فاذا خافت علیه القته فی الیم لان فی المثل عین لا تری قلب لا یقع فلم یخف علیه خوف
 مشاهدة عین ولا حزن علیه حزن رؤیه بصیر و غلب علی ظن ان الله یجارد مالیا یحسن ظننا به فعاثت بهذا
 الظن فی نفسنا و ارجاء یقابل الخوف و الیاس و قالت حیث الهمت لذلك لعل هذا هو الرسول الذی یم لک فرعون
 و القبط علی ید فعاثت ومرت بهذا التوهم و الظن بالنظر البها و هو علم فی نفس الامر) (وام موسی حوامی
 تابوت ایچنه انقا ایلدی و تابوتی بی ایچنه رمی ایلدی غاصب اولان فرعون یدندن خوفدن اوزری که موسایه ذبح
 ایلده مصبور یعنی محبوس اولدی بی حالده و حال بوکه امی اكا ناظره اوله یعنی موسی انك الارزین و یقلین باغی و ب
 والدنك كوزنه قارشو فرعون انی ذبح ایچنه دیو خوف ایلدی بکندن اوزری و ام موسی شول وحید

وجودی اله که الله تعالی آنکه اکاوی ابتدای آنکه شعوری اولدیی حیثیتله موسای نابوت ایچنه و نابوتی
 بر ایچنه اله ایبتدی پس موسی کندی نشنده بویه مشاهده ایدی که اول موسای ارضاع ایدره پس بختکم
 ام موسی اوزره خوف ایدی پس ای بی ایچنه القایبتدی زیرامنده مشهورد کوز کوز و حنیجه کوکل
 صبر ایدر بضراب اولزه پس موسی اوزره مشاهده عین خوف ایدی و آنک اوزره رؤیت بصر حزقی
 ایل مجزونه اولدی و آنک ظنی اوزره غالب اولدی که تحقیق الله تعالی موسای ایدر آنک ربه حصن ظنی
 سیدله پس ام موسی بوظن ایل کندی نشنده عاشیه و یاقیه اولدی و رجاء خوف ایل یأسه مقابله پس
 ام موسی بوفعل ایل الهام اولنده ایددی زجا اولور که بولک شول بولود اوله که فرعون ایل قبط ایل بیدی اوزره
 هلاک اولور ام موسی عیش و سرور ایچنده اولدی بوقوم ایل واکانست بوظن ایل بوقوم بوظن نفس امرده
 عباد زبراعند الله محققه در نهایت ام موسایه نسبتله ظن اولدی زیرا اول یقین اوزره دکل ایدی که آنک ولدی اول
 رسول معهوددر و فرعون و آل فرعون آنک اوزره هلاک اولور (ثم انه) (ای موسی) (لما وقع علیه الطاب
 خرج فارا خوفا فی الظاهر و کان فی المعنی حیاتی النجاة) (اندن کرمه و قنایم موسی اوزره قتل قبطی بزن
 اوزری طلب واقع اولدی مصر دن جقیدی فرار ایددیکی ظاهرده خودن اوزری و حقیقتده اول قرار بجات
 حیدین اوزری ایدی یعنی بحسب الظاهر فهم اولور که موسی فرعونک قتل خودن اوزری فرار ایددی
 اما بحسب الحقیقه ایل دکل بیلکه موسی قتل قبطیده معصوم اولوب آنک شعوری بوغیکن امر الهیله
 قتل ایددیکی کبی کذلک آنک فراری دخی امر الهیله حیات ایدی و نجات میزمدی حیدین اوزری ایدی آنک
 اکا شعوری بوغیکن اول نجات بودر که کندی ذاتده بالقوه اولان امر نبوت انده بالفعل ظاهر اوله و حیات
 الهیه ایدیه اولان صورت الهیه انده تجلیه اوله و کندی دخی حد کماله بالغ اولوب صفات نفسانیه بظنشدین
 و اخلاق طبعیه ظلماتدن نجات بویه پس حقت امر فراری موسایک قلبیه الهامندن مرادی انی مرتبه
 نبویه ابلاغ ایچکدر) (فان الحریکه اید انما هی حیه و بحسب الناظره عا باسباب آخر و ایست ثلث) (زیرا حرکت
 ایدیه در یعنی بر احد بر جهت حرکت ایتمز و بر فعله مباشرت ایتمز الا جانب حق دن آنک قلبیه حرکتک محبتی
 الفا اولغله و حرکتک ناظر اولان کسبه اسباب آخر ایله محبوب اولور و ظن ایدر که اسباب ظاهرده نغیری
 حرکتی موجب برئی بودر و حال یوکه اول اسباب ظاهره حقیقتده حرکتک اسباب دکلدر پس موسایک
 حرکتی موجب اولان حقیقتده قتل خوفی دکلدر بلکه آنک حرکتی حرکت حیه در (کنت کثر الخفیا
 فاحییت ان اعرف) (وانده اولان حب الهی حرکتکدر که موجب حیات ایدی اولان ظهور و اظهار کایدن
 فی الحقیقه اول جینه موسایک حرکتک حیدر مد کور اولان محبت الهیه حرکتی ایدی زیرا حقتک
 خلقیه متوجه اولان محبت الهیه مرتبه انسان کاملده اولان جلا و استجلا و ظهور و انظار کلیله حقتک
 ظم و رقی غنضیه در پس انسان کامل قبل السکال اول حب الهی حرکتک حکمی تخنده در پس موساده
 اول حب الهی حرکتی تقاضا ایددی که آنک مظهر رنده دخی شهود و اشهاد کلی و تجلی و عرفان جعی و کالی
 حاصل اوله و کذلک موساده مودعه اولان امانت الهیه بی که صورت الهیه در حفظ ایچون و سقظ ایتمکچون
 و آنک روحنه متصفه اولان ارواح مظهر موسوی حسیله انرا ایچون مؤله اولان کالاته انرا ناله اولغچون
 موسی حرکت ایددی) (وذلك لان الاصل حركة العالم من العدم الذي كان ساكنافیه الى الوجود ولذلك يقال
 ان الامر حركة عن سکون فكان الحركة التي هي وجود العالم حركة حب وقد نبه رسول الله صلى الله عليه وسلم
 على ذلك بقوله کنت کثر الم اعرف فاحییت ان اعرف فاولا هذه المحبة ما ظهر العالم فی عینه فحركة من العدم
 الى الوجود حركة حب الموجود حركة حب الموجود لذلك) (و حرکت حیه اولدیغیلتک سیاقی بودر زیرا تحقیق
 ظم و رقی وجودک اصلی عالمک شول عدمد که عالم انده ساکن ایدی وجوده حرکتکدر و بوندن اوزری دیلور که
 امر وجود حرکتکدر سکوندن یعنی عدمده سکون اوزره اولان عالمک وجوده حرکتکدر زیرا سکون حرکتی
 ناقدر پس عالمک وجودی اولان حرکت حرکت حب اولدی یعنی محبت الهیه ذاتیه دن متبعه اولان
 حرکت اولدی و تحقیق رسول الله صلى الله عليه وسلم بومعنایه تبیه ایلدی یعنی عالمک عدمدن وجوده حرکتی
 حرکت حیه در دیو اشارت ایددی کنت کثر الم اعرف فاحییت ان اعرف فاولا پس اگر بویحیت الهیه ذاتیه

اولییدی عالم رود عینی سنده ظاهر ایلزدی عدمده سکون اصلی اوزره باقی فالوردی پس عالمک عدمدن
 وجوده حرکتی عالمی موجد اولان وجود واحدک حسی حرکتکدر که تا کیم عالمی ایجاد ایتمکله معرفت
 الهیه تک حصولی ایچون توجه ایدن حب الهی حرکتکدر تا کیم حق معرفت اوله و کندی ذاتی کندی ذاتده
 مشاهده ایلده و کذلک غیردن دخی مشاهده ایلده غیرک وجودی اعتبار اولدیی تقدیر اوزره) (ولان العالم
 ایضا بحسب شهود نفسه وجودا کما شهدا ثبوتا فکان کل وجه حرکتک من العدم الثبوتی الى الوجود حرکتک
 حب من جانب الحق و یاقیه فان السکال محبوب لذاته و علمه تعالی بنفسه من حیث هو عنی عن العالمین هوله
 و ما بق له تمام مرتبه العلم بالعلم الحادث الذي يكون من هذه الاعیان اعیان العالم اذا وجدت فظهرت صورة
 السکال بالعلم بالحدث والقدیم فتکمل مرتبه العلم بالوجهین) (ودخی حرکت ایدا انکچون حیه در زیرا تحقیق
 عالم حق کبی وجود کندی نفسی شهودنه آنک حسی تعلقی ایدر ته کیم کندی نفسی عدمده ثبوتا مشاهده
 ایلدی پس عالمک هر وجهه عدم تبوتدن وجوده حرکتی جانب حقدن و کندی جانبدن حرکت حب اولدی
 زیرا کمال لذاته محبوبد کرک حقت کمال ظهوری اعتبار اولدسون و کرک انسا آنک حصول کالی و کمال ظاهر اولور الا
 وجود عینیه و الله تعالی تک کندی نفسنه و ذاته علمی الله تعالی عالمیندن عنی اولدیغی حیثیتله اول علم اکا
 مخصوصدر مخلوقک انده قدی بودر پس حق تعالی کندی ذاتیه کندی ذاتی عالمدر و مراتب علمدن حق
 ایچون بر مرتبه فالمدی الا علم حادث ایل علم مرتبه سنک تامی یعنی علم مرتبه حق علم حادث ایل تمام اولدی فالدی
 اوله علم حادث که بواعیاندن که اعیان عالمدر حاصل اولور بختکم بواعیان عالم وجود عینیه موجوده اولسه
 پس صورت کمال علم محدث ایل و علم قدیم ایل ظاهر اولور پس مرتبه علم وجهین ایل کامله اولور ذاتی جمعیله
 و اعیان عالمده ظهوری جهتیله و علم بنفسه قولی سؤال قدیره جواب اولدی چا ندر کانه سائل موال ایدر که
 الله تعالی کندی ذاتی و کالاتی عالمک ایجاددن اول و صور عالمده آنک ظهورندن اول عالمدر پس ظهورک
 و ایجاد عالمک نه فائده سی و اوردی پس شیخ رضی الله عنه جواب ایدوب ایدی والله تعالی تک کندی ذاتیه علمی
 عالمیندن آنک غنماهی حیثیتله ازلا و ایدا انکچون ثابتدر لکن کندی ذاتده استیلا کده اولان اعیان قابله ده
 آنک ظهوری و اول اعیانده آنک شهودی و صفات و اعیانک اول اعیانده تجلیسی اعیانک ایجادنه موقوفدر
 پس هر شئیه حقتک علمی اوستی حسیله در شئی علم الهیه عدمیت اوزره ثابت ایکن اول شئی عدمیتی صورتی
 اوزره حقتک معلومدر وجود عینیه آنک ظهوری اعتباریه صورت عینیه سیه حقتک معلومی اولور که
 بوضوئ عینیه عینیه اول صورت غیبیه دکلدر الا تعقل اعتباریه پس علم معلومه تابع اولدیغی اعتبار اوزره
 معلوم هر آنده تجدد اوزره اولغله علم دخی هر آنده حدوث اوزره اولور پس مراتب علم ظهور ایله کامله اولور
 (و کذلک تکمل مراتب الوجود فان الوجود منه ازل و غیر ازل و هو الحادث فالازل وجود الحق بنفسه)
 و کذلک مراتب الوجود دخی اعیان عالمه کامله اولور زیرا وجودک بعضیسی از ایدر و بعضیسی غیر از ایدر و غیر
 ازل اولان حادثدر پس وجود ازل حقتک کندی نفسیه وجودیدر که وجود صبی ذاتیدر) (و غیر ازل
 وجود الحق بصور العالم الثابت) (و وجود غیر ازل صور العالم ظاهر اولان حقتک وجودیدر که اول عالم علم
 از ایدر عینیه ثابتدر) (فسمی حدوثا لانه ظهر بعضه لبعضه فظهر لنفسه بصور العالم فتکمل الوجود
 فمکانته حركة العالم محیة للسکال فافهم) (پس صور عالم ایل ظاهر اولان حقتک وجودی حدوث ایل تسجیه
 اولور یعنی جادندردی نور زیرا تحقیق شان بودر که عالمک بعضیسی بعضه ظاهر اولور پس حق کندی نفسنه
 ظاهر اولور صور عالمه زیرا حق عالم ایل صورک غیبیدر پس وجود عالم ایله کامل اولدی زیرا نبوت
 علی وجودک عینی کبی دکلدر پس عالمک عدمدن وجوده حرکتی وجودک کالی حصولی ایچون حرکت حیه
 اولدی یعنی حقتک کمال ظهور و شهودی ایچون محبت ذاتیه دن متبعه اولان حرکتکدر فافهم) (الاراه کبف
 نفس عن الاسماء الالهیه ما کانت تجده من عدم ظهورا ناره فی عین سمعی العالم فکان الراحة محبوبه
 له ولم یوصل الی الوجود الصوری الاعلی والاسفل فثبت ان الحركة کانت للحب قائم) (ای فی الوجود حرکت
 ظاهرة) (فی الکنون الاوهی حیه) (من الله تعالی فی کوره زینت که اسماء الهیه دن نیجه تفتیس ایلدی
 مسمای عالمک عینده شول کرکی واضطرابی که اسماء انارینک عدم ظهورندن اسماء انی مشاهده ایلزدی

یعنی اسماء الهیه بنفوس اولان آثار بنک عدم ظهور زدن اسماء ضیق و کربده ایدی پس مسمای عالم دالته
 تعالی انزل آثاری اظهارا تکمله ضیق و کربی انزلدن تقدیس ایلدی بوقت ذر اوزره فی عین مسمای العالم
 قوی نفس قولنه متعلق اولور و جائزدر که عدم ظهوره متعلق اوله یعنی سن کورمزیدن که الله تعالی اسماء
 الهیه دن نیجه تقدیس ایلدی شول کربی واضطرابی که مسمای عالم غیثندما آثار بنک عدم ظهور زدن
 اسماء آثار بنک عدم ظهور زدن اسماء ضیق و کربده ایدی پس اول ضیق واضطرابی انزلدن الله تعالی عالمه تقدیس
 ایلدی پس حق تعالی ایچون راحت محبویه اولدی اسماء جسته و حال بوکه راحت واصل اولندی الاعلی
 واسفل اولان وجود صورت بنک ایجاد سیبیه کربدن مستریجه اولدی زیرا اسماء وجود صورتده آثاری اظهار
 ایلدی پس ثابت اولدی که تحقیق حرکت حب ایچون واقع اولدی پس وجوده بر حرکت بوقدر که کونده
 ظاهره در الاحوال بوکه اول حرکت حبیه در زیر محبت الهیه ذاتیه دن منبعثه در که اسماء الهیه ذاتیه دن
 منبعثه در که اسماء الهیه قوتده اولان آثار و احکام بنک ظهوری ایل انزل تنهیمی ایچون و کالات اسماء بنک
 ظهوری ایچون و حقن کمال ظهور و ظهوری ایچون متعلق اولدی) (فن العلماء من یعلم ذلك ومنهم من یحجب
 السبب الاقرب لحکمه فی الحال واستیلا على النفس فکان الخوف موی مشهورا به فوقع من قتله انبطی
 والخوف حب الجاهل من القتل ففر لما لا یفهم من فخر ما حب الجاهل من فرعون وعمله به فذکر السبب الاقرب
 المشهور له فی الوقت الذی هو کصوره الجسم للبشر وحب الجاهل فضع فیہ تفسیر الجسد للروح المدبر له) (پس
 علمان بعضدر شول عالم که حرکت حبیه اولدی یغن عالمدر و بوعالم ربانیدر پس عالمدر که موسانک فراری حب
 نجاتدن اوتریدر و علمان بعضدر شول عالم که سبب اقرب انی محجوب ایدر سبب اقرب فی الحال نفس محجوبه
 اوزره حکم ایدیکدن اوتری و نفس اوزره استیلا ایدیکدن اوتری پس موسی ایچون خوف مشهور له
 اولدی قبطینک قتلدن واقع اولان نیتله یعنی موسی قبطی لی قتل ایتکله کندی و قتلده خوف مشاهده
 ایلدی و اول خوف قتلدن نجات حتی متضمن اولدی پس موسی ظاهره فرار ایتدی و قتلیم فرعوندن
 وانک اکاملندن یعنی قتلدن نجاته محبت ایتدی یعنی نجات حبندن اوتری پس موسی علیه السلام
 فرعون ایل ملاقاتی و قتلده (فقررت منکم لما خفتکم) قولنده شول سبب اقرب ذکرا ایلدی اول سبب موسی
 ایچون مشهور ایدی بوقت ذر اوزره فی الوقت قوی فذکر قولنه متعلق اولور و جائزدر که المشهود قولنه متعلق
 اوله یعنی موسی سبب اقرب ذکرا ایلدی که اول سبب انک شهودی ایدی فرعوندن فراری و قتلده اوله سبب که
 بشر ایچون جسم صورتی کبیر روح نجات اول فرارده متضمن در جسدی مدبره اولان روحی جسد تفسیر
 ایتدی کبی پس خوف سبب قریدر و حب نجات سبب بعدد و حقیقت اعتبار ایلد حرکت حب نجاته
 مستنددر یعنی موسی علیه السلام حرکتی و فراری اگرچه کیم فرعون قتلده فقررت منکم لما خفتکم
 مفهومی اوزره خوف سیبیه معالدر و لکن تحقیق اقتضا ایدر که حرکت خورندن اوتری اولیه و زیا خوف
 سکونی اقتضا ایدر حرکتی اقتضا ایتدی که بر مکر و هندن فقرت ایدن کسندده حرکتی موجب اولان سبب
 حب نجات و حب حیاتدر پس و قتلیم موسی علیه السلام بر شی مشاهده ایتدی که آنک محجوبی اولان نجاتک
 قوتن ایجاب ایدر پس خوف ایتدی و نجات طلبندن اوتری فرار ایتدی پس فی الحقیقه حرکتی و فراری موجب
 اولان خوف دکلددر بلکه حب نجاتدر و لکن موسی علیه السلام سبب اقرب ذکرا ایتدی که بشرک صورت
 جسمیه می کبیر جسدی مدبره اولان روحه نسبتله یعنی سبب قریب اولان خوف سبب بعدد اولان حب
 نجاته نسبتله جسدی مدبره اولان روحه بشرک صورت جسمیه سنک نسبتی کبیر و موضعینده لما تشدید لام
 ایلدر زیرا فقررت منکم لما خفتکم قولنک مفهومی و میدر و بغیر تشدید لام تعلیل اولق دخی جائزدر شیخ رضی الله
 عنه حبی متضمن اولان خوفی تشبیه ایلدی روحی متضمن اولان شی ایچون تأثیرک وقوعده و الذی هو
 کصوره الجسم للبشر قوی سبب اقرب ایچون صفت واقعدر و بعدد شیخ رضی الله عنه اشارت ایلدی که موسی
 علیه السلام نه سبب ایدر سبب قریب ذکرا ایلدی و سبب بعدد ایتدی و حال بوکه موسی عالم ایدی که
 مؤثر اولان سبب بعدد دره پس ایتدی) (والانبياء اهل لسان الظاهر به حکم ون العموم) (و انبياء عليهم السلام

ایچون لسان ظاهر و ایدر که آنکه تکلم ایدر زیر خطاب عموم فیهوی اوزره در پس اعم فیهوی اولان فهم
 ظاهر اوزره خطاب الهی نازلدر و انبیاء عليهم السلام اول لسان ایلد تکلم ایدر پس اگر خطاب الهی فهم
 خواص اوزره نازل اولیدی و انزل اول لسان ایلد تکلم ایدر ایدر ادنای فهم اولان فهم ظاهر ایلد مقید اولان
 نام خارج قالوردی پس انبیاء لسان ظاهر اوزره تکلم ایدر و خالق دخی استعدادات فهمک تفاوتی حبیبیه
 متفاوت اخذ ایدر) (و اعتمادهم) (مبتدا) (علی فهم العالم السامع) (خبره یعنی انبیاء لسان ظاهر اوزره تکلم
 ایدر و اعتماد لری خواص دن عالم سامعک فهمنه واقعدر یعنی آنک فهمنه اعتماد ایدر زیر عالم سامع فهم
 خاصی حبیبیه اول کلام ظاهر دن معنای زائدی فهم ایدر که فهم ظاهر ایلد مقید اولان عالمی فی فهم ایدر
 (فلا تعبروا بالاسماء لعلهم یحسبوا انهم اهل الفهم) (پس رسل عليهم السلام خطابده لسان عامه دن غیر
 لسانه اعتبار ایتدیر و لسان آخر ایلد تکلم ایتدیر زیرا انرا اهل فهمک هر سنی عالمدر یعنی یلور که اهل فهم
 و ادوات استعداد خاصی حبیبیه انزل کلامدن مقصود بالذات اولان معنای فهم ایدر پس انزل کلامی لسان
 ظاهر اوزره در) (کتابه علیه السلام علی هذه المرتبة فی العطا یا فقال انی لاعطی الرجل وغیره احب الی منته
 مخافة ان یکبه الله فی النار) (نه کیم رسول علیه السلام بیت المالدن عطا یا حقندده بومر ته به تشبیه ایلدی پس
 ایتدی تحقیق بن بر جلد اعطا ایدر و حال بوکه آنک غیر سنی بکاندن دخی احبدر اول رجلی الله تعالی ایلنک
 خوفندن اوتری یعنی دیمک اولور عامی وضع اولان بر بر جلد بن انعام ایدر و انعامده انی ترجیح ایدر شول عالم
 شریف اوزره که بکاندن دخی احبدر زیرا اگر احب و اقرب اولان کسندده به اعطا ایتدیر اول رجل عامی دیر که
 قریبته اعطا ایتدی و نفعی شوم ایتدی پس شعوری اولدی یعنی حبیبیه ایلد کافر اولور و با خود مرید
 اولور پس الله تعالی انی نار ایدر داخل ایدر و عالمه اعطا ایتدیر که انک ایدر بوقول صادر ایلد) (فاعتبر الضعیف العقل
 والنظر الذی غلب علیه الطمع والطبع) (پس رسول علیه السلام عطا یاده عقلی و نظری ضعیف اولان
 کسندده بی اعتبار ایتدی که آنک اوزره طمع و طبع غالب اولدی و انی ترجیح ایلدی طمع بونده سکون با ایلد اوق
 اولیدر زیرا حدیث اول رجلدن مراد شول رجل مسلمدر که هنوز طمع ذیوی و طمع حیوانی بشیریدن
 خالص دکلددر و اعتقاد عقلی دخی ضعف اوزره در و طمع فتح با ایلدین معنانه در که (طمع الله علی قلوبهم)
 قولنده اولان طمع الهی در که کفار و مفسد و صر زرا شول قلوب که من عند الله مطبوعه و محتومه اوله انزلدر
 قابلیت ایمان بوقدر فتح با ایلد دخی اولق جائزدر و کبر و یاس معنانه) (فمکذا ما جاؤا به من العلوم جاؤا به و علیه
 خلعة ادنی الفهم لیقف من لا غوص له عند الخلعة) (یعنی رسل لسان ظاهر ایلد تکلم ایتدیر کبی من
 عند الله علومدن شول علمی که انزل کتوردیر انرا فی کتوردیر و حال بوکه اوزره ادنای فهم لسانی و ارایدی
 یعنی حقندن اخذ ایتدیر کبی علوی ادنای فهم لباسیه فهم ظاهر در که اظه ارایدر و اول علوم و معانی انزل
 فهمونه قریب اولان الفاظ ایلد تعبیر ایدر تا کیم حکم و معانی ایچون غوصی اولان کسندده خلعت قتلده
 واقف اوله و خلعت عبارت ظاهره در) (فیقول ما احسن هذه الخلعة وراها غایة الدرجة) (پس خلعت
 ظاهر قتلده واقف اولان ادنای فهم صاحبی دیر که خلعت نه احبدر و انی درجه نک غایتی مشاهده
 ایدر و اندن احسن بر شی مشاهده ایتدیر) (ویقول صاحب الفهم الدقیق الغائص علی درر الحکم بما استوجب
 هذا الخلعة من الملائک) (و حکم در رنه غائص فهم دقیق صاحبیدر که مخلوع غایه ملکدن نه شیشه
 بو خلعت مستوجب اولدی) (فیظنر لی قدر الخلعة و صنفها من الشیاب فیعلم منها قدر من خلعت علیه)
 پس خلعتک قدرنه و ثابندن آنک صنفه نظر ایدر پس خلعتک قدرندن عالم اولور اول کسندده نکل قدرنی که
 اول خلعت اکا کبیر لیدی زیرا هر نیتک و هر ولینک علمی خلعتی که اکا اعطا اولنشددر کندی استعدادی
 قدرنی حبیبیه در پس غواص در در حکم و معانی اولان عارف اول کلام صاحبک قدرنی و علمده آنک
 درجه سنی آنک کلامندن فهم ایدر) (فیعتبر علی علم لم یحصل لغيره من لاعلم له بمثل هذا) (پس فهم دقیق
 صاحبی بر علم مطلع اولور که اول علم آنک غیر سنی ایچون حاصل اولدیکه اول غیر ایچون علم حاصل اولیه
 بونک کبی حکم در رنه پس غواص بحر علوم و معانی اولان عارف اول کلام ایلد مخاطب اولان کسندده نکل
 قدرنی اول کلامدن فهم ایدر پس رسل و انبیاء نکل کلامی بوندن اوتری فهم ظاهر اوزره در) (ولما علمت

الانبياء والرسول والورثة ان في العالم وفي اعموم من هو بهذه المثابة عدوا في العبارة الى اللسان الظاهر الذي يقع فيه اشتراك الخاص والعام فيهم من الخاص فيهم العام منه وزيادة بما صح له به اسم انه خاص فيهم له عن العاجي (وقتا كيم انبياءه رسول وورثه عالم اوله في تحقيق عالمه وانزلك اعمده مؤخود در شول كسته كه يومئذ بده در يعني برعله عنوري واطلاعي واردر كه غير ايجون اول علم حاصل اولدي انلر عبارت زده لسان ظاهره قصد وميل ابتديلك اول لسانده خاص الاله عاملك اشتراك واقع اولور يعني كلاي لسان خاص اوزره ايرادا بتديلك لسان عام اولان ظاهري اعتبارا بتديلك خاص الاله عام انده مشترك در پس خاص اول لساندن فهم ايدر عامه اندن فهم ابتديكي علمي واندن دخي زياده فهم ايدر اول زياده شول شينه ندر كه انك سبيله خاص ايجون اسم صحيح اولدي كه نتيجة اول خاص در يعني اول زياده سبيله خاص ايجون اسم خاص صحيح اولدي پس خاص اول شيله عامدن مختار اولور واسم خاص الاله تسميه اولور بما قولنده من كلكه سي زياده ايجون بيان واقعه دروله قولنده مختار خاصه عائد در و به شعير مایه عائد در وباسميه در) (فاكتفي المبلغون العلوم بهذا) اي باللسان الظاهر پس علوي مبلغين اولان انبياء ورسول وورثه لسان ظاهري ايله اكتفا بتديلك وكلامين لسان ظاهري اوزره ايراد ايدوب قوانين شرعيه واركان دينيه في لسان ظاهر اوزره وضع ابتديلك پس اول كلامك قمر نده جواهر حقايق الهية نك ودر در قايق معذوبه نك بعضي سي اكر خواص مجرمة في اولان انبياء ورسول وورثه ساحل دريابه اخرج ايتسه لدر يانك ساحلندن غيري ولسان ظاهر دن غيري بر شتي فهم ايجون ايجون ارباب ظواهر اكا انكار ايدر رودرياي في بيان علم الهي في كندي فهم مبريه خضر ايدر لول قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جئنا بحمائل مداد العلم قولي المبلغون قولنك مفعوليد) (فهذا حكمه قوله عليه السلام فقررت منكم لما خفتمكم ولم يقل فقررت منكم حياتي السلامة والعافية) (پس موسى عليه السلام فقررت منكم لما خفتمكم قولنك منكمي بودر كه كلاي لسان ظاهر اوزره ايرادا ابتدي وديدي فقررت منكم حياتي السلامة والعافية يعني من مزدن فرار ايتدم سلامت وعافيت جيندن اوتري دودي وكلاي فهم خاص اوزره ايرادا بتدي عامه نك فهم سي اوزره ايرادا بتديكه انلر سبب قر به نظر ايدر در حقيقته نظرا تنزل اندن صكره شيخ رضي الله عنه موسى عليه السلام مدنيته مجيبي حكمته شروع ابتدي) (جاء مدين فوجد الجاريتين فسقي لهما من غير اجر ثم تولي الى الظل الالهي) (پس موسى عليه السلام بعد القرار امدت كه ديار شعيب در كدي پس جاريتين معه وديني كه شعيب عليه السلام ايك قزير بر برك ياتده بولديكه سقايه طلب ايدر پس موسى عليه السلام من غير اجر اول ايك جاريه ايجون سي ابتدي يعني ايكينك مواشي سن صواردي اندن صكره ظل الهي اولان بر درخته النجا ابتدي كانه ظل شجرة انك نظرنده ظل الهي ايدوي واخود ظل الهي اولان كندي نفسه مظهر الهي در توجه والنجا ابتدي واخود ظل الهي في طلب ابتدي واكا توجه ابتدي واول مظهر الوهيت اولان انسان كاملدر انكچون ظل الهي اولان شعيبك ظلي تحتنه داخل اولدي ونشأت انسانيه ده مومنانك آل فرعوندن فراري روحك اعراضی نظريدر هواي قواستندن كه آل فرعون نظارتك صورتدر ومومنانك مدين طرقة توجهي روحك قوت عقليه وعقده ايمانية بعقليه مقتضاي اوزره خصائص قواي روحانية الهية ينشله قواي طبعية جسمانية يبنی جامعه اولان هيئت اجتماعية به توجهي صورتيدر كه اول هيئت حقیقة قلبيه به قابليتدر كه شعيب انك مظهر بدر زياروح انسانيتك قواي طبعية دن تمیز ندن صكره وخبر ايله شروع و مدموم ينشله انك فراتند صكره انكچون بر زواردر كه قواي شهويه وحيوانية نك قواي عقليه وایمانيه اوزره غلبه سندن ثجات طلب ايدر پس قواي ظاهرة هيكلية به انبساطدن اعراض ايدوب قواي باطنية روحانية قلبيه به توجه ايدر و ماه مدين حیات دینیه عام اولان علم مشروع صورتيدر كه قواي قلبيه وفاتيه دن اهل خصوص وعموم انده مشتركدر وظل الهي وجود الهي در كه روح عقلي انسانيتك ما واسبدر و شول شجرة كه ظل اندن عتد اولدي جمع جمعي كالي انسانيتك ايديدر كه روحانية وجسمانية ده وغضبيه وشهويه ونفسانية جعيتدر پس اول جمع انساني ككوت متناجيه جعيتك ايديدر كه متناجيه ومختلفه در و جاريتين قوت ايمان وقوت هم صورتيدر كه بولر قواي قلبيه نك متناجيدندر كه خصائص قواي

قواي روحانية وقواي طبعية يبنی جامعه در (فقال رب اني لما انزلت الي من خير فقير) پس موسى عليه السلام ابتدي يارب تحقيق بن فقيرم خيرون شول شتي كه سن آني بكا انزال ابتديلك يعني جاريتينك سقي بر خيرونكه سن اني بكا انزال ابتديلك پس سن بكا انزال ابتديلك خيره بن فقيرم ديدوي) (فجعل عين علمه السقي عين الخير الذي انزله الله اليه ووصف نفسه بالفقر الى الله في الخير الذي عنده) (پس موسى عليه السلام كنديسنك سقي عملك عينتي شول خيرون عيني ايلديكه الله تعالى اني اكا انزال ايلدي وديني كندي نفسي الله تعالى به فقر ايله وصف ايلدي شول خيرونكه انك قمتده موجوددر وارل خير اندن صادر اولدي پس انك قمتده موجود اولان خيرونكه علي سقيدر كندي نفسي انك حقتده الله تعالى به افتقار ايله وصف ايتديكي اشارتدر كه ظل الهي تحتنده حیات ارواح اولان علم الهي بر نندن مرشد كامل مظهر ايله روحنك سقین طلب ابتدي واول سقي حقتده الله تعالى به افتقار و احتياج بن عرض ابتدي كانه كنديسنك روحی ونفسي جاريتينك قواي روحانية وقواي نفسانية حيواناتني علم الهي به عطشان مشاهده ايتدكده حیات ارواح اولان علم الهي وقض رباني مظهر نندن حقايق روحانية والهي في طلب ايلدي وياخود وقتا كيم موسى عليه السلام كندي نفسندن حقيقت اوزره فهم ابتدي كه تحقيق الله تعالى نك قمتده انكچون نبوت ورسالت كبي خيره موجوددر واكا انزال اولور واكا انزال اولان عمل سقيك خيري اول خيرونكه بعضي در پس الله تعالى به حاجتن عرض ابتدي شول خيرونكه حقتده مطلقا الله تعالى نك قمتده انكچون ثابت اولدي اول خيرونكه ديوي واخروي اولسون وكرنك نفساني وروحاني وكرنك علي وعرفاني اولسون عين قولي منصوبدر جعل قولنك مفعول اوليدر وعمله قولي مجروردر عين قولي ايجون مضاف اليه در والسقي قولي دخي منصوبدر عمله قولنك مفعوليدر وپس ايله دخي جائزدر عمله قولندن بدل اولقي اوزره واخود عطف بيان اولقي اوزره وموضع نائنده عين قولي دخي منصوبدر جعل قولي ايجون مفعول نائندر وقتا كيم خضر خرق سقينه في مطبق عليه اولان مومنانك تابوتي مقابله سنده ايتديسه و قتل غلاي دخي مومنانك قبطي في قتلي مقابله سنده پس من غير اجر اقامت جداري دخي مومنانك من غير اجر سقايي مقابله سنده ايتكمه شيخ رضي الله عنه امر بني بيان ايتدكده نصكره امر ثالث ياتنه شروع ايدوب ابتدي) (فأراه الخضر اقامة الجدار من غير اجر فنبه على ذلك فذكره بسقايت من غير اجر الى غير ذلك مما لم يذكر حتى صلى الله عليه وسلم ان يسكت موسى عليه السلام ولا يعترض حتى يقص الله عليه من امرهما) (پس خضر موسى عليه السلامه من غير اجر اقامت جداري كو ستردي مومنانك من غير اجر سقايي مقابله سنده پس موسى خضره من غير اجر اقامت جدار اوزره عتاب ايتدي) (ولوشئت لا تحتذت عليه اجرا قوليله يعني نيجون اجر طلب ايتدك ديدوي پس خضر موسايه من غير اجر اقامت جدار اراقتده من غير اجر مومنانك سقايت ايله ملتبس اولديغن اكا كذا كرايلدي بوتقد براوزره فذكره قولي تخفيف ايله در وتشد ايله دخي جائزدر يعني خضر موسايه من غير اجر اقامت ايله تذ كرايلدي مومنانك من غير اجر سقاييله ملتبس اولديغن كانه موسى جاريتينك مواشي من غير اجر سقايت ايتدك بكنندن اكانسيان طاري اولشيدوي پس خضر اقامت جدار اولان انك فعليه اكا كذا كرايلدي بوتقد براوزره بسقايتيه قولنده باملاسه ايجون اولور وجا نذر كه فذكره قولي تخفيف ايله اوله وبامقابله ايجون اوله يعني خضر من غير اجر اقامت جدار اولان فعلني موسايه ذ كرايلدي من غير اجر مومنانك سقايتي مقابله سنده وبوندن غيري خضر بعض حكم اراقتنه متصدى اولدي كه اني ذ كرا ايتدي موسى عليه السلام صبرا ايتكمه بوتقد براوزره لم يذ كروني يا ايله صيغة غائب اولور ونون ايله جمع ايجون اولان متكلم صيغة سي دخي اولقي جائزدر يعني خضر بوندن غيري بعض حكم اراقتنه متصدى اولديكه بوكايده انلري ذ كرا ايتدك حتى رسول الله صلى الله عليه وسلم حتى ايلدي مومنانك سكوت كه نه اوليدي كه موسى ايديدوي وخضره اعتراض ايتيدي تا كيم الله موسى ايله خضر لئامري انك اوزره انزال ايدوب قرآنده حكايات ايليه روي ان النبي صلى الله عليه وسلم قال ليت اخي موسى صبر حتى يقص الله علينا من انبائهما وفي رواية رحمة الله علينا وعلى موسى ايتنه صبر حتى يقص علينا من انبائهما وفي رواية اخرى متفق على صحتها ايضا لوصبر لراي الهب ولكن اخذته من صاحبه سامة الحديث وروي عن الشيخ رضي الله عنه انه اجتمع بابي العباس الخضر عليه السلام فقال له الخضر كنت اعددت لموسى بن عمران

الفصل الثاني من اول ما ولد الى زمان اجتماعه في فلم يصير على ثلاثة منها) يس خضر موسى عليه ما
 السلامة اشارت ايديكم موسي اوزره جازيه اولان وباريه اوله جق احوالك جعيسى الله تعالى نيك امري وارادني
 اوزره وعليله جازيه در زير علم الهك خلافي اولن محالدر واول احوالك على ولايتك خصايصندندر كه رسول
 حين دعوتده اندن محتجيدر زيرا علم سر قدر در واکر رسول اول علم مطلع اوليدي * پس نمکندر كه اكا فتور
 طاري اوله شول امر لك تبليغه كه اول آنك تبليغه ما مورد زير اشول كمنه كه آنك شهودنده اكا بر علم
 حاصل اولدي كه جميع عباد اوزره جاري اولان شي امر الهيله واقعدر كه اكار د يوقدر پس اول مشاهده بر امر
 انكار ايتك واندر بر كمنه في نهي ايتك وآنك خلافتك امر ايتك اندن صادر اولوزو حال بوكه رسول امر لك
 تبليغه ما موردن الله تعالى دن علم اوزره ايكن كه ما مورد به بعضدن واقع اولوزو آخر سندن واقع اولوزو رسوله
 تبليغ ايله الله تعالى نيك امر ندن مرادي تبليغدر فقط ما على الرسول الا البلاغ * پس سر قدره مطاع اولان
 كمنه وقت اولوزو كه بر حكمتك عدم وقوعه نظر ايدر كه آنك تبليغه ما مورد * پس اقتصار ايتك كه كند يسي
 فقط تبليغه ما مورد كر كه ما مورد به اولان شي واقع اولسون وكر كه واقع اولسون پس اول امر لك عدم وقوعه
 نظرايتكاه وقت اولوزو كه نقاعد ايدر اول امر لك تبليغندن كه آنك تبليغه ما مورد زير اخود دعوتده اكا فتور
 طاري اولوزو اول شيتك عدم وقوعه مشاهده ايتكاه كه آنك تبليغه ما مورد زير امر ايتك جعي آنك اوزره
 غايت مشكل اولوزو * پس الله تعالى انبيادن بواسراره مشا كل اولان على اندر رستندن اوتري طي ايتدي وامر
 حزبور انبيائك نبواني مر ايتده نقص ايجاب ايتوزو انله خصيصه اولان كالا ندره قدح و بر عزير انبيائك
 اشرفي واكلي كه رسول الله صلى الله عليه وسلم در بوعلمدن مشاهده ايتدي كه غيري كمنه اى مشاهده ايتدي
 واول بوسره اشارت ايتدي و ايتدي شيتني سورة هود زير سورة هود فاستقم كما امرت قولني مستند زير
 رسول عليه السلام دعوتده استقامت ايله ما مورد كه اول دعوت كافر قننده رد اولوزو و مؤمن قننده رد اولوزو
 پس امر الهيلي رد اولفتي آنك اوزره عسير ومشكل اولوزو دعوت البتة اكالازمدر زير انكاه ما مورد * پس
 فاستقم كما امرت) امرته امتثال ايدوب دعوت ايدر دعوتك ردن مشاهده ايدر ركن پس اسرار قضا و قدر على
 نبوت و رسالت اولوزمندن دكا در ولايتك خصايصندندر نبي ايله رسول انلري بلمكنه نبوتده و رسالتده اكا نقص
 كمنر پس هر چنكم انبياء و رسول بوعلم مطلع اولاه اوليا اوله قلري جهته مطلع اولوزو رسول و انبياء اوله قلري
 جهته مطلع اولوزو زير ادعوتده اندر فتور كاور ولكن بوعلم مطلع اولوزو دعوتدن فارغين اوله قلري حينده كه
 نشأت دينويه و وجود حقه استهلاك كايه دعوتدن غايبين اوله رودني نشأت اخرويه به انتقال ايتكاه پس
 طريقتين اوزره سر قدره واقعين اولوزو پس نبوت و ولايت بيننده بعض امور و احكامده منافات واقع اولمغه
 مظهر زنبوت اولان موسى ايله مظهر ولايت اولان خضر بيننده اجتماع كلي ممكن اولدي البعض اموره زير
 رسول احكام رسالتله ظاهر در وولى احكام ولايتله (امدي) شويه معلوم اوله كه خضر و رجال افراددن ايدي
 و افراد بر طاقه در كه قطبك حكمتدن خارج در قطب ايجون آندره تصرف يوقدر و انسندن افراد املاك دن
 ملائكة سهيه كيدر كه جمال و جلال اللهيه مهيلدر و آنرا ايجون اعداددن ثلاثة و دني ثلاثة نيك ما فوق
 اولان افراد حاصل در و ثلاثة نيك ماد و سندن آنرا ايجون و آنلك غيري ايجون قدم يوقدر زير احديت كه واحد در
 ذات حق ايجوندر و انسان مرتبه ايجوندر و اول توحيد الوهيد و ثلاثة الله تعالى دن كون وجود نيك اوليدر
 و افراد ايجون حضرات الهيه دن حضرت فردايت مخصوصه در و آنرا اول مرتبه ايله متميز اولوزو و آنرا ايجون
 اسماء الهيه دن فردايتي مخصوصه و آنلك قلوب اوزره و اولان القاءات الهيه شول مقامدن و اورد در كه
 اول مقامدن املاك سهيه اوزره و اورد در و آنلك مقاملري مجهول قلوزو دني علوم احوال و اعمال و افعال دن
 هر نه شيتله كه ظاهر اولوزو رساله انكار اولوزو موسى عليه السلام خضره انكار ايتدي كي خضره حقه
 الله تعالى نيك موسايه شهادتي و آنك منزلته تعريفي وجوديله قال الشيخ رضي الله عنه في الفتوحات في الباب
 الثلاثين فهذا الباب مختص بالافراد وهي طائفة خارجة عن حكم القطب وحدها ليس لقطب فيهم نصرف
 ولهم من الاعداد من الثلاثة الى ما فوقه من الافراد ليس لهم ولا غيرهم مادون الفرد الاول الذي هو الثلاثة
 قدم فان الاحدية وهو الواحد ذات الحق والاثنان لاه مرتبة وهو توحيد الالهية والثلاثة اول وجود الكون

من الله فالافراد في الملائكة المهجون في جمال الله وجلاله الخارجون عن الاملاك المسخرة والمدمرة الذين هاهنا
 في عالم التدوين والتسطير وهم من القلم والعقل الى مادون ذلك والافراد من الانس مثل الجمعية من الاملاك
 قائل الافراد الثلاثة وقد قال صلى الله عليه وسلم (الثلاثة ركب قائل الركب الثلاثة الى ما فوق ذلك ولهم
 من الحضرات الالهية الحضرة الفردانية وفيها يتميزون ومن الاسماء الالهية الفردية والمواد الواردة على قلوبهم
 من المقام الذي يرد منه على الاملاك الهية ولهذا يجهل مقامهم وما يأتون به مثل ما انكره موسى عليه السلام
 على الخضر مع شهادة الله فيه لموسى وعريفه بمنزلته وركبة الله اياه واخذ العهد عليه انتهى كلامه وفتوحاتك
 اوتوزني باننده خضره على ومنزلتي حقه ايتدي وهاصل الخضر عناية الهية بالرحمة التي آتاه الله وعن تلك
 الرحمة كان له هذا العلم الذي طاب موسى ان يعلم منه فان تظننت لهذا الامر الذي اوردناه عرفت قدر ولايت
 هذه الملة المحمدية والامة ومنزلتها وان مرة فروع اصلها المشروع لها في العامة هي اصل الخضر الذي امتن
 الله تعالى على عبده موسى عليه السلام ببقائه وادبه فانج للمحمدي فرع فرع اصله ما واصل الخضر
 ومثل موسى عليه السلام يطلب منه ان يعلم بما هو عليه من العلم فانظر منزلة هذا العارف المحمدي ابن تيمز
 فكيف لك بما يتجبه الاصل الذي ترجع اليه هذه القروع قال رسول الله صلى الله عليه وسلم فيما يرويه عن ربه
 ان الله يقول ما تقرب الى المتقربون باحب الي من اداء ما اقترضته عليهم فمذا هو اصل اداء القرض ثم قال
 ولا يزال يتقرب الى بالنوافل وهو ما زاد على الفرائض ولكن من جفها حتى تكون الفرائض اصلا له مثل
 نوافل الخبرات من صلاة وركعة وصوم وحج وذكركه هذا هو الفرع الاقرب الى الاصل ثم يتبع له هذا العمل الذي
 هو نافله محبة الله اياه وهي محبة خاصة برءاء ايت هي محبة الامتنان فان محبة الامتنان اشرك فيها جميع اهل
 السعادة عند الله تعالى وهي التي اعطت لهم ولاه التقرب الى الله بنوافل الخبرات ثم ان هذه المحبة وهي الفرع
 الثاني الذي هو بمنزلة الزهرة تحت له ان يكون الحق سمعه وبصره وبه الى غير ذلك وهذا هو الفرع الثالث وهو
 بمنزلة الثمرة التي تقع عند الزهرة فعند ذلك يكون العبد يسمع بالحق ويطيق به ويصبر به ويبسط به ويسمع به
 ويدرك به وهذا هو خاص الهي اعطاه هذا المقام ليس لاله في وساطة من الله ولهذا قال الخضر لموسى عليه ما
 السلام (ما لم تحط به خيرا) فان وحى الرسل انما هو بالملايين بين الله ورسوله فلا خيرة بهذا الذوق في عين امضا ما الحكم
 في عالم الشهادة فاقعد وارسال تشريع الاحكام الالهية في عالم الشهادة لا بواسطة الروح الذي ينزل به على قلبه
 ارفي مثله ولم يعرف الرسول الشريعة الاعلى هذا الوصف لا غير فان الرسول قريب اداء الفرائض والمحبة
 عليها من الله وما يتبع له تلك المحبة قرب النوافل ومحبتها وما تعطيه محبة ولكن من العلم بالله لا من علم التشريع
 واصل الحكم في عالم الشهادة فلم تحط به خيرا) من هذا القيل فهذا القدر هو الذي اختص به الخضر دون موسى
 عليهم السلام انتهى كلامه پس بوكلاي وبقوة بي فهم ايت تا كيم مقام رسالي وخضره مقامي وعارف
 محمدي منزلة في فهم ايد سن وبونلك ما بيني فرق وتبديلده سن) (فيعلم بذلك ما فوق اليه موسى من غير علم منه
 اذ لو كان عن علم ما انكره مثل ذلك على الخضر الذي قد شهد الله له عنده وحى وركاه وعدله ومع هذا عقل موسى
 عن تركية الله له وعما شرطه عليه في انبائه) (پس خضره موسايك اكا انكارى سبيله عالم اولوزو شول شيتيكه
 موسى من عند الله اكا موق اولدي موسادن علم وشعور مزيعني قتل غلام اوزره خضره انكار ايتكده
 خضره سبيله كه قتل قبطيدن موسى من عند الله نه شي اوزره كه موق اولدي عالم دكل ايدي يعني امر الهيله قتل
 ايتدي كن عالم دكل ايدي بوتقد زير اوزره في علم فاعل ايجون مبنى اولوزو و غير فاعل خضره راجع اولوزو و غير فاعل
 رسوله راجع اولوزو دني جازدر پس فيعلم قولي حتى يقضي الله قولته معطوف اولوزو پس فيعلم قولي منصوب
 اولوزو يعني ديك اولوزو پس رسول عليه السلام حقه حكايقي سبيله عالم اوله شول شيتيكه موسى اكام وفق
 اولدي موسادن اكام حاصل دكل ايكن و بعض نسخه دم نون ايله واقع اولدي پس مرفوع اولوزو قصه به معطوف
 اولوزو اي فتن فاعلم بما اراد الخضر ما فوق اليه من غير علم منه ويعلم صيغة مجبول ايله دني جازدر يعني ديك
 اولوزو پس موسايك خضره اعتراضى سبيله ياتوزو كه نه شيتيه موسى موق قلندي اندن اول شيتيه علم حاصل
 دكل ايكن زير اكر موسايك فعلى عن علم اوليدي بونك كي فعلى خضره اوزره انكار ايتدي اوله خضره كه الله
 تعالى انكجور موسى قننده شهادت ايتدي و آفي تركيه وتعديل ايتدي (فوجد عبدا من عبادنا آتياه رحمة

ولایت و علم و جود در دین و دنیا بر علم او زود من که الله تعالی سزا می دهد و بدینکه بر آتی عالم دکام و اول علم
تشریح و علم و رسالت در پس بواعلام خضر در ده ماه و دو اهرام و در وقت جراحت که موسی انکه
مخروج آیتش ایدی (و کیف نصیر علی مالم تحط به خیرا) و قولنده موسانک رسالتده علوم و به منته خضر
عالم ایکن و حالیکه اول مرتبه خضر ایچون حاصل دکل ایدی و اول مرتبه رسالت و نبوت در امدی (شویله
معلوم اوله که بولامک ظاهری اعطایدر که خضر بولیه زبر خضر کنیدی نقی ایچون بر علم افزایلدیکه
موسی آتی عالم اولیه و موسی ایچون در علم افزایلدیکه کنیدی سی آتی عالم اولیه و اول علم رسالت و نبوت در
و موسی رسول و نبی ایدی و خضر خود کنیدی سندن اول علمی نبی ایدی و کنیدی ایچون آتی اثبات ایدی
و کذلک موسی اید خضر که صحتی حقیقه اگر خضر احکام نبوت اید ظاهر اولیدی موسی اکانکار
ایتمزدی و زرا ۱۱ نیک مرتبه سندن ظاهر اولوردی قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب الثلاثین من الفتاوی
ولما علم الخضر ان موسی علیه السلام لیس له ذوق فی المقام الذی هو الخضر علیه کما ان الخضر لیس له ذوق فیما
هو موسی علیه من العلم الذی علمه الله ایاه الا ان مقام الخضر لا یعطى الاعتراض علی احد من خلق الله لانه
خاصة هو علیا و مقام موسی و الرسل یعطى الاعتراض من حیث هم رسل لا غیر فی کل ما یرویه خارجا عما
ارسلوا به و دلیل ما ذهبنا الیه فی هذا قول الخضر لموسی علیه السلام (و کیف نصیر علی مالم تحط به خیرا)
فالو کان الخضر نبیا لما قال له مالم تحط به خیرا فالذی فعله لیس من مقام النبوة و قال له فی انفراد کل واحد منهما
بقامه الذی هو علیه قال الخضر لموسی علیه السلام اناعلی علم علمیه الله لا تعلمه انت و انت علی علم علمه الله
لا علمه انما فاقته و یزید بالانکار فالانکار لیس من شأن الافراد فان لهم الاولیه فی الامور فهم ینکر علم
ولا ینکرون انتهی کلامه و قال الشیخ العارف صدر الدین القنوی فی الفکوک فی ذلک فص الختم المجدی و لغه و م
حکم شریعتی جعلت الارض کماها مسجد اله و لامة و تراهم اطعم و راوند و جت فی احکام رسالتی و رسالتی من
مضی من الرسل و من بقی منهم که عیسی و الیاس علیهما السلام و کذلک الامر فی نبوته التی یدخل فیها الخضر
علیه السلام هذا و ان اختلف قوم محجوبون فی الاعتراف بنبوة الخضر فان اکابر المحققین لا خلاف بینهم فی ذلک
انتهی کلامه پس بحسب الظاهر کلامین بیننده مغایرت و اورد و کذلک فتوحاتیکر می در دینی باشد شیخ
رضی الله عنه کتبته کل ولی یکون بعد هذا الختم الی یوم القیمة نسبة کل نبی یکون بعد محمد صلی الله تعالی علیه
و سلم فی النبوة کالیاس و عیسی و الخضر فی هذه الامة قولیه فتوحاتیکر قرق التخی باشد و الشراعی کما معلوم
و هیبة و عن حصول علوم و هب بمالیس بشرع جملة قليلة من الاولیاء منهم الخضر علی التعیین قوی بیننده
دخی مغایرت ظاهر در پس کلامین بیننده و وفیق بوجهیله ذکر که خضر نبوت تشریع
نبی دکلدر زرا خضر که موسایه (و کیف نصیر علی مالم تحط به خیرا) قوی مقام نبوتدن دکلدر زرا خضر
ذوقله حاصل اولان علم الهی بغیر واسطه حقدن حاصل و راصلدر نبینک نبوته متعلق اولان علم واسطه
لثانیله حاصلدر پس خضر صدیقیه اید نبوت تشریعیه بیننده قریب مقامنده متعیندر که اول مقام
قطبک دائره سندن خارجین اولان افرادک مقامیدر و افرادک مقامی بر احده اعتراض اقتضا ایتمزدی پس
بوتقدیر او زره خضر فرد ولی اولوز نبوت تشریعیه نبی اولز ته کیم شیخ رضی الله عنه فتوحاتیکر نبی
او خنجی باشد دریکه (ولم یکن الخضر نبوة التشریع الی الانبیاء علیهم السلام انتهی کلامه) و لکن مقام قریب
نبوت مطلقه مقامیدر که اختصاصا کایل اولنور وقت اولور که عمل مشروع اید نیل اولنور وقت اولور که
توحید حقه و ذات اید نیل اولنور و خضر اکا توحید حقه تامل اولدی پس بومقامده وحی خاص الهی بغیر
واسطه وجه خاصه حقدن اخذ اولوز و نبوت سائر حیوانده دخی ماریه در قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب
الخامس و الحسین بعد المائة کما قال فی عبده الخضر آتیه ارجحه من عندنا و علمناه من لدنا علما و هذه النبوة ساریة
فی حیوان و مثل قوله (واوجی ربک الی الخیل) و کلهم بهذه المثابة فمن علمه الله بنطق حیوانات و تسبیح الثیبات
و الجماد و علم صلاة کل واحد من المخلوقات و تسبیحه علم ان النبوة ساریة فی کل موجود و علم ذلک اهل کشف
و البصيرة و لا یطلق من ذلک اسم نبی ولا رسول علی واحد منهم الا الملائكة خاصة الرسل منهم فمن وجهه
خضر نبوت مطلقه اید نبی اولوز نبوت تشریعیه نبی اولوز بلکه خضر موسانک نبی بررسوله تابع ایدی

و آنک شرعنده ایدی و آنک حکمی موسانک حکمنه مخالف ایدی پس خضر قتل غلام اید حکم ایدی اول
رسولک شرعی او زره که اکا تابع ایدی و اول حکم موسانک شرعنه مخالف اولغله موسی اکا انکار ایدی
پس قتل غلام حقدن خضر که حکمی واقع اولدی خضر صاحب شرع اولدینی حیثیله بلکه آنک حقدن
حکمی بر م قنوده شرع رسول صلی الله علیه و سلم اید فاضلک حکمی کیمدر یعنی آنک شرعنه تابع اولدینی
حیثیله پس خضر نبوت تشریعیه اید نبی اولوز قافهم (و ظهر ذلک) (التفاضل بالنسبة) (فی الامة المحمديّة)
فی حدیث ابار الخیل فقال علیه السلام لاحبابه انتم اعلم بصالح دنیاکم و لاشک ان العلم بالنسبة خیر من الجهل به
و لهدامدح الله نفسه بانه بكل شیء علیم فقد اعترف صلی الله علیه و سلم لاحبابه بانهم اعلم بصالح الدیانة لکونه
لا خیر له بذلك فانه علم ذوق و تجربه و لم یفرغ علیه السلام لعلم ذلک بل کان شغله بالاهم فالاهم فقد نبینک علی
ادب عظیم یتفع از استقامت نفسک به (و بالنسبة اولان تفاضل امت محمدیه ده ظاهر اولدی ابار الخیل
حدیثنده یعنی رسول علیه السلام بر شنه اصحابی کوردی که غیبتی تلقیح و اصلاح ایدر یعنی غیبتک ذکرندن
ان نبی به اشارت که اکا تأیید دیر پس رسول علیه السلام اندر ایدی لور کتم لا یضرم یعنی اگر تأییدی سز ترک
ایدیدیکر سز ضرر دیر پس دیدی پس اندر رسول علیه السلام کلامیله ترک ایدیدر پس اول سنه ده عمره
بخل از واقع اولدی پس رسول علیه السلام اصحابه ایدی انتم اعلم بصالح دنیاکم یعنی دنیا کر مصالحند سر
اعلم سز دیدی و حالیکه شک بوقدر که تحقیق بر شینه علم آنک جهلمندن خیر لور و نبوتدن او ری الله تعالی
کنیدی نفسی مدح ایدیکه تحقیق الله تعالی هر شیء محیطدر انه بكل شیء محیط قولیه پس تحقیق رسول الله
صلی الله علیه و سلم اصحابه اعتراف ایدیکه تحقیق انهم صالح دیناده اندر اعلامدر زرا رسول علیه السلام
مصلح دیناده خبری و تجربه نبی بوقدر زرا تحقیق مصلح دینانک علی ذوق و تجربه اید حاصل اولور و رسول
علیه السلام لور دنیویه علمی قایمیه اشتغال ایدی و لیکه آنک اشتغالی اهمه ایدی و اهم ایچنده اهمه
ایدی یعنی رسول علیه السلام امور جزئییه نک علی لازم دکلدر بلکه امور کلییه نک علی لازمدر که امر نبوت
و رسالت ندره متوقفدر پس تحقیق بر منی ادب عظیمه واقف ایدم انکله متشع اولور من ذکر نفسکی اول
ادب اید استعمال اید جک اولور سکن (امدی) شویله معلوم اوله که خضر علیه السلام اسم باطنک صورتدر
و آنک مقامی مقام و خدر و انکچون علوم ولایت و قرب و علوم غیب و اسرار و علوم هوی و ثابت و علوم
لدیه و اسرار الهیه حاصلدر و انکچون خضر ذوقنا صلی و محمدي و هب و ایتا اولدی قال الله تعالی (فوجدنا
عبدا من عبادنا آتیه ارجحه من عندنا و علمناه من لدنا علما) پس خضر و موسی علیه السلام سوزدیکه کلمات
کاملانده علوم مذکور به اشارت ایدی پس فارادربک دیدی پس کلف خطاب ایدر نبی توحید ایدیدی و ایت
ربوبیتی تعیین ایدیدی و ارادت زبانی بلطنه دن اخبار ایدیدی و دخی فارادت دیدی پس تعیین و تقید ایدیدی
پس باطننده اولان معلوماتیکر بعضیینه ارادت فی تخصیصدن اخبار ایدیدی و دخی فارادربک دیدی و ایت
منه و کلامه دیدی پس فارادربا قوالیه کلامه جمع ایدیدی و بوجه عین توحیددر و ارادت و تصرفه ذوق و خبرندن
علمک احدی قیددر پس بونظر که کلمی خضر علیه السلام دن اسرار بطون عیبه و احداث اوادنه و علوم و اسرار
ولایتیه اشارتدر و کذلک خضر علیه السلام فارادت ان اعینها قولنده خرق سفینه اولان فعلی که عرف و عادتده
عبیدر کنیدی نفسنه اسناد ایدیدی جناب عالی به تترجیع دن او ری شول فعلان اکا اسنادندن که ظاهری ذم
و عیبدر و بتجسسه و حجت اولان اقامت جداری حقه اسناد ایدی پس فارادربک دیدی و قتل غلام حقدن
فارادربا ان بیدلهم ما یدیدی پس فوج اید که کثوردی زرا بومستلده موسانک نظرند عیب و ازدر زرا
موسی علیه السلام غلامی نفس زکیه ظن ایدیکه بغیر نفس قتل اولدیدی پس آنک نظرند قتل منکر و عیب
اولدی و آنک قتل آنک اویخته خیر اولدی پس خضر نظره و سلاه و عرف و عادتده عیب اولان شیء کنیدی
نفسنه اسناد ایدرب خیر و منحت اولان شیء حقه اسناد ایدیدی و فوج اید که رب اید خضر زری جامعدر
اثبات ایدیدی و امام موسی علیه السلام پس اسم ظاهرک صورتدر و آنک مقامی مقام قلدیر و انکچون علوم
رسالت و نبوت و علوم تشریع حاصلدر و معرف اید امرایتمکدن و منکرندن نبی ایتمکدن و ظاهرده انکچون
حکم و ازدر بوندن او ری موسی علیه السلام مجزائی کمال و ضوح و ظهور و رده ایدی پس وقتا کیم موسی علیه

السلام عطاياي اسم ظاهر دن حظ وافر اوزره اولد بيه الله تعالىك اوردني آنك تكميلنه تعلق ايندي اسم
باطن احكامندن بر طرفي اكا اوردت ايتكمه و تجليات ظاهره و باطنه بيني و علوم نبوت آنك استعداد اتمده
علوم ولايتن اولان شئي بيني جمع ايتكمه پس اسم باطنك مظهر اولان خضر ك صحبتنه آني ارسال ايندي
و تحقيق موسى عليه السلام قومي بيننده دعوي ايله ظاهر اولمش ايديكه اول اهل ارضك اعليدر و بود دعوي بني
امرا بيلدن ملا عظيم بيننده ايندي پس الله تعالى موسايه وحي ايندي بلكه بزم بر عبد من و اردر مجمع
الخير بنده يعني بحر و جوب و بحر امكان و يا خود بحر ظاهر و بحر باطن و يا خود بحر نبوت و بحر ولايت بجه منده
پس موسى عليه السلام دعوا سندن استجيا ايندي پس الله تعالى دن طاب ايندي بكيه بيننده صحتي تقدير ايله
و آنك اجتماعنده و طابنده استيدان ايندي تا كيم خضر اكا تعاليم ايله الله تعالى علوم دن اكا تعاليم ايندي بكي
شقي پس اكر موسى الله تعالىك صحبتي طرفنده غالب اوليدي و علم ولايتي الله تعالى دن اخذ ايندي الله
تعالى آني خضر ك صحبتن اغنا ايندي پس الله تعالى حضرت خضر بقدر و تجليات باطنه خفيه دن
متجلي اولان حقل صحبتن ترجيح ايندي پس وقتا كيم خضر ايله موسى بيننده اجتماع واقع اولدي پس بيننده
نزاع ظاهر اولدي زيرا ظهور و بطون و وحدت و كثرت و نبوت و ولايت بيننده مياشت و مغايرت و اردر و خضر ك
صحنه بنده واقع اولان علم الهيك موسايه ايصالي حصوله نصكره كه الله تعالى موسايه آنك ايصالن تقدير
ايتنيد يان او ايندي بكي خضر ايله موسى بيننده فراق واقع اولدي و اما ظاهر و باطن و نبوت و ولايت
بينني جامع اولان محمد صلي الله عليه وسلم و ايت اكل اولان انسان كامل اكا كال ايتا عدن اوتري ظاهر
و باطن بينني جامع و طرفينه على السويه فاطر در و طرفين ايله محقق در و موسى خضر ك قنده انكار ايله ظاهر
اولدي بكي خضر ك موسى ك قنده انكار ايله ظاهر اولدي و اكر چه كيم خضر ك قاي انكار و اعتراض
اقتضا ايتن زيرا خضر افراد ندر و افراد له مرتبه بي بر احوه انكار و اعتراض اقتضا ايتن و لكن موسى اكا
انكار ايتكمه انكارني انكار ايندي مع هذا عالم ايديكه موسانك مرتبه بي انكار اعطا ايند و وارث محمد
بر شته انكار ايتن و كيك اولنده ذكر اولنان اصوله خضر ايله موسانك قصه سي سبق ايندي و سكا شوله معلوم
اوله كه ذكر اولندي بكي فاردت ان اعياها قولنده جناب الهوي بي تنزيه دن اوتري ظاهر اعيا اولان خرق
سفينه بي خضر كندي نهنه اضافت ايندي و اقامت جداري كه بتمينه رجعت در فارد ريك قولنده حقه
اضافت ايندي و حجت و خير و امله و قتل غلام حقه كه نظر موسايه نسبتله عبيد و ابوي نه نسبتله خير و رجعت در
فارد نان بيدلها ما دمها قولنده صيفه جمع ايله ايراد ايندي پس مسئله ده خيرا اولان شئي الله تعالى به اضافت
ايندي و ظاهره و تظاهر موساده تكر و عيب اولان شئي كندي نهنه اضافت ايندي و خضر اولان خرق سفينه ايله
بعده قتل غلام ايله بعده اقامت جدار ايله ظاهر اولدي بكي ترتيب حكمتن شجر رضی الله عنه قومه و اوتوز بريني
يابه ان ايدوب در كه خضر و مسئله بي و واقع بي و مسئله ايله جداري بيننده طرفنده كتور مدي
تا كيم مسئله ده عبيد اولان شئي سفينه طرفندن اوله و اندم خيرون اوله و آنده خيرون اولان شئي جدار
طرفندن اوله و اكر مسئله غلام طرفنده اوليدي ابداء و انتباه حكمت اعطا ايندي كه هر بر وجه مخلص
اوله كه اكا خيرون و آنك خيرون بر شته مذهب اوليه پس اكر اوله اوليدي و سفينه وسطه اوليدي غلام
مسئله سندن غلام ايجون و ابوي ايجون خيرون اولان شئي و اصل اولدي تا كيم ظاهر احضرت مغيبه
اوزره كه سفينه دوم و رايده و بتقدير اوزره جداره اولان خيره متصل اوله و اكر جدار وسطه اوليدي
و حدبث غلام متأخر اوليدي عيب سفينه متصل اولدي عيب غلام اتصاله تا كيم جداره اولان
خيرون م و رايده پس بغير مناسب م و رايده زيرا خضر انك شاييدند كه اعيان اشيا بي اعني صفاتي ثقل
ايد و بختكم اشيا خضر انك شاييدند كه اعيان اشيا نك ايتن م و رايده پس مسئله غلام وسطه واقع اولدي
پس وجه عيب سفينه طرفند در وجه خيرون طرفند در و بتقدير اوزره حكمت الهيه مستقيم اولدي
خافهم) و قوله فو هب لي ربي حكما يريد اخلافة و جعلني من المرسلين يريد الله تعالى كل رسول خليفة فان خليفة
صاحب السيف والعزل والولاية والرسول ايس كذلك انما عليه بلاغ ما ارسل به فان قاتل عليه و جاءه بالسيف
فذلك خليفة الرسول) و موسانك فو هب لي ربي حكما قولني يعني فو هب لي ربي حكما ايددي بوقول ايله موسى

خلافتي مراد ايدر و جعلني من المرسلين قوليله رسالتني مراد ايدر پس هر رسول خليفة دكدر و هر خليفة
رسولدر زيرا خليفة صاحب السيف والعزل و ولايت صاحب در و جالبوكه رسول خليفة بكي دكدر رسول
اوزره انجني شول شيتك بلاغي لازم در كه انكه ارسال اولندي ماعلي الرسول الا البلاغ پس اكر رسول اول
امر اوزره كه انكه ارسال اولندي قاتله ايديه جك اولورسه يعني اسم الهيك بلاغ نصكره دين الهوي بي
احيا و احكام شرعيه بي تنفيذ و اجرا ايتكمه چون كفار و معاندين ايله مقاتله ايدوب اول امر الهوي بي و شرع
رباني بي و آنك سندن داخل اولان اهل اعاني سيف ايله جايه ايديه جك اولورسه پس اول رجل خليفة و رسولدر
پس خلافت رسالتده رتبة زانده در) فكم انما كل نبي رسولا كذلك ما كل رسول خليفة اي ماعلي الملك
ولا ايتكمه فيه) پس ته كيم هر نبي رسول دكدر كذلك هر رسول خليفة دكدر يعني اكاملات اعطا اولندي
و دني حكمتده فكم اعطا اولندي پس موسى (فوهب لي ربي حكما و جعلني من المرسلين) قوليله خلافت
و رسالتله افصاح ايندي و بورتبه خضره اعطا اولندي اند نصكره شجر رضی الله عنه فرعونك ماهيت الهيه دن
سوالی حكمتنه شروع ايندي) و اما حكمة سوال فرعون عن الماهية الالهية فلم يكن عن جهول و انا
كان عن اختيار حتى يرى جوابه مع دعواه الرسالة عن ربه وقد علم فرعون مرتبة المرسلين في العلم فيستدل
بجوابه على صدق دعواه و سوال ايهام من اجل الحاضرين حتى يعرفهم من حيث لا يشعرون بما شعر
هو في نفسه في قوله) و اما فرعونك و ما رب العالمين قوليله ماهيت الهيه دن سوالك حكمتي پس سوالی
عن جهول اولدي بلكه عن اخبار اولدي تا كيم ماهيت مؤلثه دن سوالك جوابني كوره يعني نجه
جواب ايدر ريدن رسالت دعوا سندن وجودي ايله يعني موسانك جوابي ريدن رسالت ادعائه و واقعه بدر
و فرعون مرسلينك علم الهيه مرتبه دن عالم ايندي زيرا رسل ماهيت حقدن سوال اولند قد جنس ايله فصلدن
مر كيه اولان ماهيت حدي ايله جواب ايتنر و كذلك ماهيت حقدن و حقيقت احديتدن جواب ايتنر
و آنك اضافتله جواب ايدر پس فرعون موسانك جوابله دعوا سندن صدقنه استدلال ايله و حاضرين
اجلندن اوتري فرعون سوال ايهام ايله سوال ايندي تا كيم حاضر نه سوالنده تعريف ايله و آنك
شعوري اولدي بكي حقيقتله شول شيتكه فرعون كندي نفسنده اكا مطلع ايددي و سوال ايهام ايله سوال ايندي بكي
بودر زيرا فرعونك مجلسنده حاضر ين حكما و عقلا و ارباب فكر و نظر ايديلر ماهيتي حقه فله فصلدن تر كيب
ايدر ردي پس هر شئي ايجون جنسه فصلدن بر حد تر كيب ايدر ردي و اول حده ماهيت اطلاق ايدر ردي پس
فرعون انك مجلسنده ماهيت حقدن سوال ايتدكه آنك سوالی اصطلاح قدم اوزره جنس ايله فصلدن
مر كيه اولان ماهيته شامل اولدي و حقل حقيقت مطلقه سندن و ماهيت كلي سندن و سوالی موهم اولدي
پس فرعون سوالنده ماهيت حقه ايهام ايتد بكيه جنس ايله فصلدن مر كيه دكدر تا كيم حاضر نه تعريف
ايله انك عدم شعوري حقيقتله شول شيتكه فرعون كندي نفسنده اكا مطلع ايددي يعني وجود دن غيري
حق ايجون ماهيت و حقيقت و ايدر ردي و كند سي عارف ايندي و ايهام طريقي اوزره تعريف ايتد بكيه اول ماهيتك
معرفتي ادعا نبوت ايدن بي به لازم در و يا خود فرعون عارف ايديكه حق جدار اولنر پس شيتك ماهيتي معرفتي
طالبه اولان ماهيه سوال ايندي و ماهيه سوال ايدن شيتك حقيقت طلب ايدر و ر شيتك حقيقتن دن لازم در
و لكن حقل حقيقي و ماهيتي فصلدن مر كيه اولن لازم دكدر تا كيم حده ايله آنك معرفتي ممكن اوله
و بتقدير اوزره بما شعر قولنده ما الذي معناه سندن در يعرفهم قولي ايجون مفعول اولور و في قوله قولني يعرفهم
قولنه متعلق اولور پس فرعون سوالی ايك وجه اوزره ايراد ايندي) فاذا ابله جواب العلماء بالامر) پس
فكم موسى (رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين) قوله معرفت الهيه ده حقيقت امری عالم
اولان علمانك جواب ايله جواب ايندي زيرا ماهيه جو يتدن سوال اولور و هو ب الهيه ذاتيه مطلقه در آيدن
جواب اولنر و آنك وصفي و تعريفي ممكن دكدر و الانسب و لضافات و اسماء و صفات ايله و اسم رب اسماء مضافه دندر
و ربوبيت اول قومك معلومي ايددي پس موسى (رب السموات والارض وما بينهما) قوليله سموات علويات و ارضين
سفلياته شامل اولان ارواح علوية طبيعيه و انخاص عنصرية سفلية بي شمله اولان ربوبيت مطلقه بي كه
جميع ربوبيات جزئية بي جامعه در حق تعالى به اضافت ايدوب انكه وصف ايندي پس فرعون انار بكم الاعلى

قولیه آنرا ایچون کنیدی نفسه اضافت ابتدکی ربوبیت عروضا جزیه فی دخی مومنی حقل ربوبیت
 مطلقه منه ادخال ابتد و جمیع مراتب علویه و مظاهر سفلیه تک ربوبیتن اکتفایض ابتد و ان کتم موقنین
 قولیه اشارت ابتد که حقل حقیقتی من حیث هی آندن غیری بر احد عارف دکادر نسب ذاتیه و اضافات
 خارجیه ایله تعریفی بوندن اتم اولزا کر مر اهل ایقان و اذعان اینسه کر پس مومنی جوابی اصطلاح قدما اوزره
 جنس ایله فصلدن ترکیب ابتد زیرا یلده یک ماهیت حتی سؤال دن فرعونک مرادی جنس ایله فصلدن
 مرکبه اولان ماهیت دکادر اگر چه کیم حضار مجلس اولان حکما ایله فهم ابتد یلر پس مومنی جوابیده
 اصابت ابتد و فرعون موسانک جوابیده اصابت ابتد یکن و دعوانده صادق اولدین عارف اولدی و لکن
 منصبی ایقانندن اوزری حاضرین محضر نده موسای تصدیق ایدوب مؤمن اولدی (اظهر فرعون ایقان منصبه
 ان مومنی ما عابه علی سؤاله) اذ انک جوابیدر یعنی مومنی فرعون ماهیت حقدن جواب ابتد که امری
 عالم اولان علمانک جواب فرعون کنیدی منصبی ایقان تکدن اوزری اظهار ابتد که تحقیق موسانک سؤاله
 اکا جواب ابتد یعنی فرعون عارف اولدیکه مومنی اکا جواب ابتد و لکن کنیدی مملکتی اهلندن خوف
 ابتد تا کیم آنرا مومنانک جزیه منه مطلع اولوب اکا و من اولسونلر تا کیم ملک و سلطنت آنک یدندن کتبه
 پس اهل مجلس اولان حکما و عقلا ظن ابتد یلر که فرعون موسای آنک اصطلاحی اوزره جنس ایله فصلدن
 مرکبه حتی ایچون بر ماهیت اوله و فرعون آندن آتی و ال ایتمش اوله پس آنک اصطلاحی اوزره مومنی
 جواب ایچوب فرعونک معرفتی و مزادی اوزره جواب ایچوب فرعون آنک اولدیه اولان حکما و علمایه ابتد
 ابتد میسر که ما ایله سؤالک حتی اولان حد ایله جواب ویرمندی یعنی بن کانه شیددن سؤال ابتد و اول
 بکانه طریقی اوزره جواب ویردی دیدی (فتین عند الحاضرین لقصور فهم هم ان فرعون اعلم من مومنی
 و اهذ لما قال له فی الجواب ما یبقی) پس حاضرین قننده ظاهرا اولدی آنک فهم لری قصور بوندن اوزری که
 تحقیق فرعون موسانک اهلدر بوندن اوزری و فتاکیم مومنی فرعونته جوابیده ما یبقی اولان جوابی دیدی
 زیرا ماهیت حقدن - و ال اولدیه لایق اولان بودر که صفات سؤالندن اولان جواب ایله جواب اوله (دهو
 فی الظاهر غیر جواب علی ما مثل منه) و حال بود که موسانک جوابی ظاهرده جواب دکادر ماهیتدن سؤال
 اولدین اوزره زیرا و ال ماهیتدن و جواب صفاتدن و جواب سؤاله مطابق دکادر زیرا حاضرینک قننده
 ماهیتدن سؤاله جنس ایله فصلدن مرکب اولان حد ایله جواب اولتور (وقد علم فرعون انه لا یجیبه
 الا بذلك) و تحقیق فرعون یلدی که تحقیق مومنی اکا و یا خود سؤاله جواب ایچوب جواب ایله یعنی حقه
 مختصه اولان صفات ایله جواب ایدر (فقال) لمانک جوابیدر جملین بنده توسط ابتد (لا صحابه ان رسواکم
 الذی ارسل الیکم ليجنون ای مسنور عنه علم ما سالت عنه اذ لا یصور ان یعلم اصلا) پس فرعون اصحابه
 ابتد تحقیق منزل رسوا کر که سزا رسال اولدی الیه محسوسد یعنی آندن مسنور در شول شیک علی که بن
 آندن آتی سؤال ابتد زیرا اصلا تصور اولمز که اول شیء معلوم اوله زیرا حقیقت حتی تصور اولمز که حقدن
 غیری بر احدی عاوی اوله پس فرعونک و کلامی دخی و جهن اوزره در وجه ظاهر بودر که بوسلک و لکر که
 سزا رسال اولدی محسوسد یعنی بن آندن سؤال ابتد یکم شیک علی آندن مستور در سیم کلامی فهم
 ایدیه پس فرعون آنک قننده موسانک اعلم ظاهر اولدی و بر وجه دخی بودر که آنک قننده موسانک
 رسالنه شهادتدر یعنی بن آندن سؤال ابتد یکم شیک علی آندن مستور در زیرا حقیقت حتی بر احد ایچون
 معلومه دکادر پس رسول رسالتی حقیقتد حقایق اشیا دن و اسرارضا و قدردن محسوسد و مستور در پس آنک
 وظیفه می ذات مطلقه دعوت دکادر صفات الهیه به دعوت ایدر و آندن سؤال اولدیه مقدمات ایله جواب
 ایدر (فالسؤال صحیح فان السؤال عن الماهیه سؤال عن حقیقه المطلوب و لابد ان یكون علی حقیقه فی نفسه)
 پس فرعونک سؤالی صحیدر زیرا تحقیق ماهیتدن سؤال مطلوب حقیقتدن سؤالدر و لابد که حتی
 کنیدی نفسنده بر حقیقت اوزره ملوله بوقوله شیخ رضی الله عنه نقوس چه ووده مقرر اولان شیک بطلانته
 اشکرت ایدر که آنک در فرعونک (و ما رب العالمین) قولیه آنک سؤالی صحیح دکادر زیرا ماهیتدن سؤالدر
 و ماهیت آنک قننده جنس ایله فصلدن مرکبه در و طلب بود که حتی ایچون جنس ایله فصلدن مرکبه اولان ماهیت

بوقدر پس سؤال صحیح دکادر بر راس شیخ رضی الله عنه دیر که ماهیتدن سؤال مطلوب حقیقتدن سؤالدر
 و لابد که مطلوب کنیدی نفسنده بر حقیقت اوزره اوله حقیقه الحقایق اولان حتی ایچون حقیقت اولمق
 لازم کاور و بواطلدر (واما الذین جعلوا الحدود مرکبه من جنس و فصل فذلک فی کل ما یقع فیها الاشتراك
 و من لا جنس له لا یلزم ان لا یكون علی حقیقه فی نفسه لا یتکون لغیره) و اما شونلر که حدود اشیا بی جنس ایله
 فصلدن مرکبه ایلدر پس حدودک وصفی هر شیده واقعدر که آنده جنسیتدن اشتراک واقع اولور پس اگر
 بونک کبی بر حد ایله محدود اولان شیک ماهیتدن سؤال اولنسه آنک ماهیتی اولان حتی ایله جواب
 اولتور و اما بر احد که انکیچون جنس اولیه لازم کلر که اول کنیدی نفسنده بر حقیقت اوزره اولیه که اول
 حقیقت آنک غیری ایچون نایه اولیه پس وجود واحد که انکیچون جنس بوقدر و انک حقیقتی بجهل فصلدن
 مرکب اولان بر حد ایله محدودده دکادر پس جنسک عدم میتندن و ماهیت موضوعه ناکا عدم اطلاقدن
 لازم کلر که حتی بر حقیقت اوزره اولیه و حتی اول حقیقت اوزره کنیدی ذاتیه اولیه که اول حقیقت اکا
 مخصوصه در پس حقیقه الحقایق اولان حقل حقیقتی جنس ایله فصلدن تختنده داخله دکادر تا کیم آندن
 سؤال ایتمک صحیح اولیه زیرا حد و اشیا بی واضع اولان مخلوق خلقندن اول از لا و قدما حقل حقیقتی نایه در
 و ایدر و سرمدادغه و یاقیه در پس آندن سؤال ایتمک صحیدر و لکن جواب ایتمک صحیح دکادر الانسب
 و اضافات ایله (فالسؤال صحیح علی مذهب اهل الحق و العلم الصحیح و العقل السليم) پس ماهیت حقدن
 سؤال ایتمک اهل حق مذهبی اوزره و علم صحیح و عقل سلیم مقتضائی اوزره صحیدر و اگر چه کیم علوم الهیه ده
 فهمی و درای اولیان کشته ناک زعمنده صحیح دکادر (و الجواب عنه لا یتکون الا بما اجاب به مومنی) پس
 حقل ماهیتی سؤالندن جواب اولز الاشول شیکله که مومنی انکله اجابت ایلدی یعنی ربوبیت مطلقه صقیله
 جواب ویردی پس موسانک جوابی دخی صحیح اولدی (وهنا سمر کبر فانه اجاب بالقول لمن سأل عن الحد
 الذی جعل الحد الذی عن اضافته الی مظاهره من صور العالم او مظهره من صور العالم فکانه قال له
 فی جواب قوله و ما رب العالمین قال الذی یظهره صور العالمین من علوه و هو السماء و سفله و هو الارض ان کتم
 مومنین او یظهره و ما) (و بونده یعنی موسانک جوابیده بر سمر کبر و اوردن بر تحقیق و سنی حد دیتدن سؤال
 ایدن کشته یه فرعونک حقل فیه فی اولان زبوییتله جواب ویردی پس مومنی رب ایچون اولان حد ذاتی ربانک
 شول شیکه اضافتی عین ابتد یک صور عالمدن رب انکله ظاهر اولدی و یا خود ربانک وجود نده صور عالمدن ظاهر
 اولان شیکه ربانک اضافتی عین ایلدی یعنی عالمینه ربانک عن اضافتی رب ایچون حد ذاتی ایلدی پس کانه مومنی
 فرعونته ابتد آنک و ما رب العالمین قوی جوابیده شول وجود واحددر که عالمینک ضروری انده ظاهر اولور
 عالمینک علوندن که اول سجاده و سفلیتدن که اول ارضدر یعنی رب العالمین شول وجود واحددر که عالمینک صور
 علویه سی که صور سماویه در و ضروره فیه یعنی که صور ارضیه در آنده ظاهر اولور کر مر اهل ایقان اینسه کر
 و یا خود شول وجود واحددر که اول عالمینک ضروری ایله ظاهر اولور پس کرک وجود حتی عالم علوی و سفلی
 اولان صورتده ربوبیت ظاهر اولوب اعیان عالم وجود واحد حقه من ایا و مجالی اولدی و کرک وجود واحد حتی
 اعیان عالمه مرآت و اخده اولدیکه صور اعیان مریوبیتله مرآت حقه تجلی در جائله ظاهر و متعینه اولدی
 پس علی کلا التقدير من صور عالم وجود حقله تغذیدن پس رب السموات و الارض و ما بینهما قولنده ربی
 صور عالمینه اضافت ایتمک رب ایچون حد ذاتی ایتمکدر پس جمیع اعیان عالم صورتده حقل ظهوری و وجود
 حتی مرآتده صور اعیان عالمک ظهوری ذات حقل وجود مطلق حد ذاتی اولدی الذی یظهره فیه
 قوی فکانه قال قولنده قال ناک مقوایدرو قال الذی قولنده قال تکرار واقع اولدی زیرا قال ایله آنک نقولی
 بنده فی جواب قوله و ما رب العالمین قوی توسط ابتد پس طول کلامدن اوزری تکرار ایدر اولدی و بونک
 کبی شیخ رضی الله عنه کلامنده حوق واقع اولور سمر و کاسدن دکادر (فما قال فرعون لاصحابه انه یجئون
 کافلا فی معنی کونه مجونا زاده و سنی فی البیان لیه علم فرعون ربته فی العلم الالهی لعلهم بان فرعون بعلم ذلک فقال
 رب المشرق و المغرب جاء بما یظهر و یتصور و هو الظاهر و الباطن و ما بینهما و هو قوله بكل شیء عظیم) پس وقتا کیم
 فرعون مومنی ایچون اصحابه انه یجئون دیدی ته کیم بر مومنانک یجئون اولسی و عیاضنده ذکر ایدر مومنی

بیانده زیاده ابتدای تا کیم فرعون علم الهیة آنک مرتبه من عالم اوله زیرا موسی عالم ایدیکه تحقیق فرعون
آنک کلامی فهم ایدر پس موسی رب المشرق والمغرب دیدی یعنی رب مشرق ومغرب در پس موسی علیه
السلام جوابده شول مریوی کنوردیکه ظاهر در واول شئی محل ظهور در زیرا مشرق محل ظهور در وعالم
ارواح وامردن حق آنکه باطن ومستتر در واول شئی محل استتار در زیرا مغرب محل استتار در وحق محل ظهور
اولان عالم اجسامده ظاهر در وحق استتار اولان عالم ارواحده باطن در وحق رب مشرق در عالم شهادتده هر
ظاهر اولان شیده تعین وظهوری ایله آنک ربی ومالکیدر وعالم غیبده ظاهر اولان نسبتله باطن ومستتر در
و رب مغرب در و غیب الغیبه نسبتله آنده دخی ظاهر ومعیندر انک ربی ومالکیدر وما بینهما قولی الله تعالی انک
وهو بکل شئی محیط قولیدر یعنی ظاهر و باطن بیننده ارواح واجسامی جامع اولان تعینات وشئون در زیرا
مشرق ظهور ایچوندر و مغرب باطن ایچوندر وحق ظاهر ومعیندر نوری اشراقیه جمیع ظاهر اولان
شیده و باطن ومعیندر جمیع باطن اولان شیده و بعض تعینات که باطن ظاهر متوجه در و بعضی
ظاهر در باطنه راجعه در پس جمیع اشیا فی عالم در و انک مالکیدر کک ظاهر و باطن اولون و کک ظهور
و باطن بیننده متعین اولون) (ان کنتم تعقلون ای ان کنتم اصحاب تقیید فان العقل تقیید) (و فی بعض
الصحیح تقیید یعنی ان کنتم تعقلون دیک اکر من اصحاب تقیید ایه کدی بکدر زیرا تحقیق عقل تقیید در و اهل
تقیید و تخیید یا حق اجسامه تشبیهله تقیید ایدر و یا جسدی در ای تزیه ایدر پس ارواح و عقوله حق
تشبیهله تخیید و تقیید ایدر پس انک تزیی و همیدر زیرا عند تحقیق تشبیهدر) (فالجاب الاول جواب
الموقنین وهم اهل الکشف والوجود فقال لهم ان کنتم موقنین ای اهل کشف و وجوده قد اعلمتکم بما یقتضوه
فی شهودکم و وجودکم) (پس جواب اول که رب السموات والارض قولیدر وموقنینک جوابیدر و انرا اهل کشف
و وجود در پس انرا ان کنتم موقنین دیدی یعنی دیک اولور اکر من اهل کشف و وجود ایه کدی تحقیق پس بن سزه
اعلام ایدم شول شیده که سز شهود کرده و وجود کرده ای یقین ایدر بکدر یعنی اکر من اهل کشف و شهود ایه کدی
کشف و شهود کرده یقین ایتمش سکر که حقیقت حقدن جواب اولنرا الاضافه پس سز شهود کرده و وجود کرده
یقین ایدر بکدر از سزه پس اعلام ایدوب جواب ایدم پس اکر من سز شهود کرده ایه کدی سز شهود کرده
فهم ایدر سکر پس موسانک ماهیت سز شهودن جوابیه متصدی اولنرا اعراضی و فعل ایله جوابی اعلام در که
حق حقیقی اعتباریه جمیع فی وجود و در مطلق در و بر جنسک تحت در داخل دکل در و بر فصل ایله آخر دن
متجذر دکل در بر این کادر و محیط کل شئی در جمیع اشیا انده مستقر در پس حقیقت ربوبیتی بیان ایتمک عدول
ابتدی مضاف الیه بیان ایتمک که عالم ارواح علویه واجسام سفلیه تک ربوبیتی وما بینهما ماده متعینه اولان
نسب و اضافت ربوبیتی اکانتصه در و کل ایچون ربوبیتله ظاهر در و کاده هویتله باطن در زیرا شهود
و وجودده عالمک عیندر و بواسطت و تشبیهدر که حقیقت تعریفی ممکن دکلر الا بوجهله کاه اضافت ایتمکله
و یا خود بعضه اضافت ایتمکله (ربکم ورب ابائکم الاولین) قولی کبی) (فان لم تکنوا من هذا الصنف فقد
جنتکم فی الجواب الثاني ان کنتم اهل عقل و تقیید و حصرتم الحق فبما تعطیه ادله عقولکم فظهر موسی بوجهین
ایه علم فرعون فضله و صدقه) (پس اکر من بوضفدن یعنی اهل کشف و وجود صنفدن دکل ایه کدی پس
تحقیق بن سزه جواب نایده جواب ایدم که رب المشرق والمغرب وما بینهما قولیدر اکر من اهل عقل و تقیید
ایه کدی و حق حصر ایدر جک اولور سکر ادله عقولکم و عده دن اعطای ایدر بکی شیده پس موسی و جهم بن ایل
ظاهر اولدی و صنفینک جوابیه جواب ایدم تا کیم فرعون آنک اوزره علمه آنک فضلنی و کلامنده آنک
صدقنی عالم اوله پس اکر آنرا اهل کشف و شهود ایه جواب اول ایله جواب ایدر و اکر انرا اهل عقول و تقیید
ایه جواب نایله جواب ایدر زیرا رب المشرق والمغرب قولی دخی مقید در پس اکر چه کیم موسی صیغه
جمله فرعون و محلسده حاضر اولان حکایه خطاب ایدر و لکن موسانک مرادی کندی فضلنی و صدقنی
فرعون اعلام ایتمکدر زیرا موسی فرعونک فهمتی فهم ایدر انکچون ایدر) (و علم موسی ان فرعون علم
ذلك اوبعلم ذلك) (و موسی بیلدیکه تحقیق فرعون آنک جوابی فی الحال فهم ایدر و یا خود فهم ایدر) (لکونه
جاء عن الماغيه فلم انه ليس سؤاله على اصطلاح القدماء في السؤال بما) (زیرا فرعون ماهیت دن سوال ابتدی

پس موسی علیه السلام بیلدی که تحقیق شان بودر که فرعونک سؤالی ما ایله سؤاله اصطلاح قدما اوزره
دکلر زیرا آنرا سؤالی تجویز تراشول وجودله ماهیتدن که جنس و فصلدن مریکب اولان خدا یله محدود
اولیه) (فلذلك اجاب) (پس موسی فرعونک فهمتی عالم اولدیغندن فرعونیه جواب ویردی) (فلو علم منه غیر
ذلك لخطأ في السؤال فلما جعل موسی المستول عنه عين العالم خاطبه فرعون بهذا اللسان والقوم لا يشعرون
پس اکر موسی علیه السلام فرعوندن بوندن غیر بر شئی فهم ایدر سؤاله آنی تخطئه ایدر و اکر
جواب ایچوندر پس وقتا کیم موسی مستول عنه اولان حتی عین عالم ایدر فرعون اکر باسان ایله که
لسان توحید در خطاب ایدر و حال بوکه قومک موسی ایله فرعونک معامل سته و فرعونک معرفتیه
شعور لری یوغیدی) (فقال له لئن اتخذت الهة اخرى لاجعلنك من المسجونين والسجين في السجن من حروف
الزوائد لا سترنك فانك اجبت بما ايدى ان اقول لك مثل هذا القول) (پس موسی حتی عین عالم ایدر که فرعون
دخی عالم دن بر صورت اولنرا و حق آنک عینی اولنرا موسایه ایدر اکر من بوندن غیر براله اتخاذ ایدر جک
اولور منک البتة بن سز مسجونیندن ایدرم والسجين قولنده اولان سین حروف زوائد دندر و سروف زوائد
هویه السجان دن جامعدر پس سین ساقط اولیچن جن باقی فالور و جن ستر در قال تعالی فلما جن علیه الابل
ای ستر یعنی دیک اولور البتة بن سز ستر ایدرم زیرا تحقیق پس اجابت ایدر شول جواب ایله که بکا انکله سن
تأید ایدر که بن بونک کبی قولی سکا سوایم یعنی (انا ربکم الاعلی) کبی قولک بندن صدورنه سن سبب
اولدک و بوقوله سن بنی تأید ایدر پس بدخی سنک جوابک اوزره سنک موسی و نیکی هویت حقه ستر ایدرم
دیدر فرعون قبل الايمان توحید علی صاحبی ایدر و دعوا سنده مسرفیندن ایدر و اول قومک زمره سندن
ایدر که رسول علیه السلام انکله حقدن شر الناس من قامت القيامة وهو حی دیدی یعنی فی الله موت
حقیقت سندن و انبی فدا سندن اول سر توحید و قیامت کبریه واقف اوله پس کندی تعینله الهی حق ادعا یلیه
و خالق کندی نفسه دعوت ایدر توحید علی سندن اوزر زیرا توحید علی صاحبی لسان اشارتی فهم ایدر
و اکر توحید شهودی و ذرق صاحبی اولیدی ادعا ایچوندر پس وقتا کیم فرعون فهم ایدر که موسی موحدر
و حقه ناطق در پس دعوی الوهیت ایتمک فرصت بولدی زیرا باسانده حقل و جودندن غیر مختص
الوجود در وحق دخی رب و تجلیاته ظهور ایله و احکام ایله مختلف در پس صورت فرعونده ظاهر اولان
حقل رتبه نبی ایچون اول محلبده رتبه موسیه ده اولان ظم و اوزره تحکم فارد در پس موسی فرعونی لسان
توحید ایله تأید ایدر و بحسب الرتبة سلطنت و قدرت اظهار ایله دعوی اوزره اکر تقویت ویردی
پس وقتا کیم بولسان لسان اشارت اولنرا فرعون کلامنده السجين قولنده سین حروف زوائد دن اخذ
ابتدی پس جن قالدی که ستر در و جن اکر چه کیم مضاعف دکلر و لکن لسان اشارتیه وضع و اشتقاق
اعتبار اولنرا و بولسان اشارت در لسان عبارت دکلر پس اشارتیه اولان معنایه دلالتده اول معنایه دلالات
ایدن لفظک بعض سروفی کفایت ایدر) (فان قلت لی بلسان الاشارة فقد سهلت یا فرعون یوعیدک انی والعین
واحدة فكيف فرقت) (پس فرعون موسایه دیر که یا موسی اکر من بکالسان اشارت ایله دیکل اولور منک پس
تحقیق سن امر توحید ایدر جادل اولدک یا فرعون بکا و عیدک سبیلده و حال بوکه عین واحد در پس سن بوندن
اوزره نه کیه قیلد تقر بن ایدر یعنی لاجعلنك من المسجونين قولنده بکا خطاب ایلد و عید ایدر و عید
صیغه متکلم ایلد کندی نفسک تخصیص ایدر) (فیقول فرعون انما فرقت المراتب العین ما فرقت العین
ولا انقصت في ذاتها و مرتبتي الان التحکم فیک یا موسی بالفعل و انما انت بالعین و غیرک بالرتبة فافهم ذلك موسی
علیه السلام منه اعطاء حقه فی کونه ای فی کون موسی بقوله لا تقدر علی ذلك) (فان قلت قوالی ایمان ایدن
فرعوندر که موسایه دیر که اکر سن بکا سوال ایدر جک اولور سن پس اول سوال حتی یته لسان فرعون ایلد نفس
متکلم صیغه سیمله فاقول دیکدر و لکن متکلمدن صیغه عائیه عدول اولندی و قبل ظاهر فرعونده امتداد
اولندی معنای توحید اشارتدن اوزر کانه فرعون کندی نفسی غائب منزله سته خیر بیل ایدر و دیر که پس
فرعون دیر که عین متفرقه اولدی بلکه مرآت عینی تقر بن ایدر و دخی عین کندی ذاتده متفرقه اولدی
زیرا فرق و غیر مرآتیه واقعد و انقسام تسبیدر امر حقیقی دکلر و بنم الان مرثیم یا موسی بالفعل سنده تحکم

ایستاد زبیرا صورت ظاهره در بنم مرتب تحکم صاحبید پس بدن وعید لصدوری جائز در وعین الیه بنم انانیم
 سنک انتکدر یعنی عین واحد اعتبار الیه بنم وجود سنک وجود کدر روربتله سنک غیر کدر و اول رتبه بالفعل
 سنک تحکم رتبه در پس وقتا کیم موسی علیه السلام فرعون بنم فهم ابتدی فرعونیه آنک حقنی اعطا
 ابتدی فرعونیه لاتقدرو علی ذلک یعنی سنک کافادرد کلسن قائل اولدینی حالده زیرا توحیدده فرعونک قدرتی
 بود و کاف قدرت و فعل اضافت اولتزوج مشزوج اوزره فان قات قوی فرعون طرفین اولور پس بقول
 قوی اکا جواب اولور و جائز در که فان قلت قوی و انک قوی اوله ای فان قات لی هذا القول بهذا اللسان پس
 فقد جهلت قوی اکا جواب اولور (والرئیه) (ای رتبه فرعون) (نشهد له بالقدرة علیه واطهار الاثریه لان
 الحق فی رتبه فرعون من الصورة الظاهرة له التحکم علی الرتبة التي كان فيها ظهور موسی فی ذلک المحاسن)
 و حال یوکه رتبه فرعون فرعون ایچون شاهد در موسی اوزره قدرت الیه و قدرت اثری آنده اظهار ایتمکله زیرا
 حق رتبه فرعونیه متعین اولدینی حالده و صورت ظاهره دن اول رتبه ایچون اول مجلسده تحکم حاصلدر شول
 رتبه اوزره که موسی ظاهره در پس شول مرتبه که موسی آنده ظاهر در آنک صورت ظاهره شدن متأثر در
 اوزره تحکم الیه ظاهره در پس شول مرتبه که موسی آنده ظاهر در آنک صورت ظاهره شدن متأثر در
 و اما صورت باطنیه ده پس رتبه موده اولان ظهور رتبه فرعونیه اولان ظهور دن اعلا در قال الله تهالی
 لا تخف انک انت الاعلی و کذلک عاقبت امرده فرعون اوزره موسی علیه السلام ظاهر در و لکن اول مجلسده
 صورت ظاهره ده فرعون موسی اوزره تحکم صاحبی ایدی (فقال له) دل کونه (بظهوره المانع من تعدیه علیه
 اولو حجتک بشی مبین فلم یسع فرعون الا ان یقول له قات به ان کنت من الصادقین حتی لا یظهر فرعون عند
 الضعفاء ارای) و فی بعض النسخ (عند ضعف الراي من قومه بعدم الانصاف) پس موسی فرعونیه ابتدی فرعونک
 آنک اوزره تعدی شدن مانع اولان شیی فرعونیه مظهر اولدینی حالده اولو حجتک بشی مبین یعنی اگر بن سکا بر شیی
 مبین در هان ظاهر کنوره چک اولور پس بکانه عیدی ایده یلور مین کانه موسی من عند الله آیات بینه و معجزات
 ظاهره الیه ظاهر اولقله اول آیاتک ظهوری قشده یعنی اوزره ایدیکه فرعونک اکانعادی ایتمکله قدرتی بود در
 یعنی بن معجزات الهیه ایدیه اولوب آنرا ایدیه ظاهر اولدینی حینده بکانه عیدی ایتمکله قادر کلسن دیکدر
 پس فرعون مبهوت اولوب قات به ان کنت من الصادقین قولدن غیر موسی ایدیکه قادر اولدی اگر دعوا ده
 صادقین ایسنک پس اول شیی مبینی کنوریدی و فرعونک بوقولنه سبب بود اولدی تا کیم فرعون کندی
 قومندن ضعفای در ای اولور قشده عدم انصاف الیه ملتبس اولدینی حالده ظاهر اولیه بعدم الانصاف قوانده
 با ملایسه ایچون در و جار مجرور ایدیه محلا منصوب در لا یظهر فرعونک فاعلندن حال اولو اوزره (فکانوا یرتابون
 فیه و هی الطائفة التي استخفها فرعون فاطاعوه انهم کانوا قوما فاسقین ای خارجین عما تعطیه العقول الفحیحة
 من انکراما ادعاه فرعون باللسان الظاهر فی العقل) پس ضعفای رای اولان قوم فرعونک حقیقه در تباب ایدیه در
 و انرا شول قومدر که فرعون انره اهانت ابتدی پس اکا طاعت ابتدی تحقیق انرا قوم فاقین ایدیه یعنی
 خارجین ایدیه شول شیک حکمندن که عقاده ان ظاهر الیه فرعون ادعا ایدیکه شیک انکارندن عقول
 صحیحه الی اعطا ایدیه یعنی عقول صحیحه لسان ظاهر الیه فرعونک مدعاسی منع ایدیه و اما اهل کشف و عیان
 و شهود و ایقان منع ایچون در و وجود حقیق غیر شیک وجودی بود پس قوم فرعون عقول صحیحه نیک
 اعطا ایدیکه انکاردن خارج ایدیه یعنی لسان ظاهرده فرعون ایدیکه شیک مقرر ایدیه و انکچون مآدعاه
 فرعون باللسان الظاهر فی العقل دیدی زیرا عقاده لسان ظاهر دن غیر سنسبه الیه فرعون ادعاه بود و ابتدی
 بوقولنه اوزره باللسان قوی ادعاه قولنه متعلق اولور فی العقل قوی ادعاه قولنه و با خود فی الظاهر قولنه
 متعلق اولور و جائز در که من انکار قواونه متعلق اوله (فان له) (ای العقل) (حدا یقف عنده اذا جاوز صاحب
 الکشف والیقین) (زیرا تحقیق عقل ایچون حدمعین و ایدیه که آنک قشده عقل واقف اولور اندن تجاوز اهل
 کشف و یقین ای تجاوز ایدیه کده یعنی عقل ایچون حدمعین و ایدیه که آنک قشده و ایدیه و انک و راستدن ظاهر
 اولان شیکه متکرر در و اهل کشف و یقینک حدی بود در تا کیم آنک قشده واقف اولور پس هر قنی صورتدن
 حق تجلی ایدیه اکا قرا ایدیه در کله عقل صحیح محال کور دیکه صورت اولسون و کله تجریر ایدیکه صورت

اولسون زیرا انرا یقین اوزره در لقال مظهر العقل جبرائیل علیه السلام لودنوث انله لا حترقت یقف قولنک
 فاعل ضمیری عقله را جعده و وعنده ضمیری خنده را جعده و یقف جمله سی حد اقوی ایچون صفت واقعدر
 (ولهذا جاء موسی بالجواب بما یقبله الموقن والعادل خاصة) (یعنی عقل حدمعین قشده واقف اولدیندن اوزری
 و اهل کشف حدی مجاوز اولدیندن اوزری موسی جواب اولده شول شیی کنور دیکه انی و قن قبول ایدیه
 و جواب نایده شول شیی کنور دیکه خاصه عاقل انی قبول ایدیه زیرا اول جواب عاقله مخصوص در و اهل یقین
 آنک قشده واقف دیکدر) (فاتی عصاه) (یعنی فرعون قات به دیدکده پس موسی عصا سی بدندن انقا ایدیه
 (وهی صورة ما عصى به فرعون موسی فی ابائیه عن اجابة دعوته) (و حال یوکه عصی شول شیکه صورتدر که
 فرعون موسی انکله عاصی اولدی موسی آنک دعوی اجا بدندن فرعونک ایا بدنده پس عصی عصیانندن
 مأخوذه در انکچون فرعونک علی صورتی آنک اوزره حجت اولدی و دخی فرعونک نفس اماره سی صورتدر
 و عصی مودایه نبتله حیه در نفس مطمئنه صورتدر پس شیخ رضی الله عنه موسی الیه فرعون یقشده جابه
 اولان مجاحه و مباحثه صورتی ضرب مثل طریق اوزره ایدیه در پس عصا سی ضرب مثل ابتدی نفس مطمئنه
 موسی ایچونکه قلبه اطاعت اوزره در که نور قدس الیه مؤلفه در و تأیید حق الیه مؤید در و نفس اماره
 ایه فرعونیه ایچون دخی ضرب مثل ابتدی انکچون وهی صورة ما عصى به فرعون موسی فی ابائیه دیدی
 پس نفس جتکم مظهر فرعونیه حقه منقاد اولسه نفس ناطقه اولان قلبک مقابل اولان هوا به اطاعت
 ایتسه و شیطان و وهم آنک اوزره مستولی اولسه هوا علیه شدن اوزری نفس اماره ایه مستکبره اولور که اندن
 ایا ایدوب اکا منکره اولور و جتکم مظهر موسی حقه منقاد اولسه و نفس ناطقه اولان قلبه اطاعت ایتسه
 و نور روحه منوره اولسه پس عصی اولور که اعمال و طاعات و اخلاق فاضله تحصیلنده و سیر سلوک کنده اکا
 اعتماد ایدیه و دخی قوای حیوانیه پیچیده سی غنی اوزره شجر فکر به دن علوم نافعه و اوراقی اشاعه و ذکر و مآرب
 و مطالبه ساعه در ترکیب حجج و دلائل و تحصیل مقاصد کالات و فضائل ایتمکله و نعیان میندر که فرعون
 نفس الیه آنک قومندن قوای متخیله و همیه محوره شهودن نزو بر ایدیکه شیی انتقام ایدیه و نفسک بود کرا و لنان
 کالات کایسی موسی قلبه و روحه آنک اطاعتی سیدیه انکچون حاصلدر) (فاذا هی نعبان مبین ای حیه
 ظاهرة فانقلب المصیبة التي هی السیئة طاعة ای حسنة کما قال یبدل الله سیئاتهم حسنات یعنی فی الحکم)
 پس ناکاه عصی نعبان مبین اولدی یعنی حیه ظاهره اولدیکه هر کس مشاهد حیه الیه حیه حکم ایدیه پس
 سینه اولان معصیه طاعته یعنی حسنه به منقلب اولدی ته کیم الله تعالی (یبدل الله سیئاتهم حسنات
 دیدی یعنی دیک اولور حکمده الله تعالی انرا لک سیئاتی حسناته تبدیل ایدیه عصی معصیتدن مأخوذه در
 پس عصی شجره ایکن انک حیوانه انقلا بی معصیتک طاعته انقلا بدیدر قال الله تعالی (اولک یدل الله سیئاتهم
 حسنات) پس نفس انسانی کندی طبعنده کندی قلبه و روحه عصیان اوزره ایکن انک روحی اولان
 هواسی قع ایدوب امانه ایتمکله طاعته نفس نباتیه کبی اولدی پس عصا به تشبیه اولدی انتقادده و نفسیه
 عدم حرکتده پس مرتبه نباتیه ده حقیقه اولوب صفات حیوانیه شدن حیه اولدیده حیوانه الهیه روحیه
 الیه که قلبدن مقاضه در حیه اولور و وجود بشری سینه سی وجود لذب لایقاس به ذنب وجود حقانی
 حیه سینه منقلب اولور و تبدیل و انقلاب حکمده اولدیندن حکمی بود در بر معصیت امر نسیبدر حقایق
 و اعیانده آنک وجودی بود در عدم اطاعت سیدیه عارضه اولور پس آنک منشئ واصل اولان وجود حقه
 رجوع ایتمکله و یا خود انسان فیض الهیه عمتی و صفات و اخلاق ربانیه الیه متجلی اولسه معصیت حکمی
 آندن مرتفع اولور زیرا فروع اصوله تابعه در پس بر فعل و بر عملکه امر عارضی اعتبار الیه معصیت صورتده
 و حکمده ایدی طاعت صورتده و حکمته تبدیل اولور پس نفس واحد وقت اولور که عصیان حکمده
 ظاهر اولور و وقت اولور که طاعت حکمده ظاهر اولور پس معصیت اولان سینه امر اعتباری اولقله
 حکمده طاعت اولان حسنه به تبدیل اولور و حسه سینه نیک اعیانده وجودی بود در تا کیم سن ده سن
 سینه حسنه اولور زیرا عینده تبدیل بود در علی الخصوص که توحید افعاله جمیع افعال حقه اسناد اولور و نفس
 صفات الهیه الیه موصفه اولدیده نفس کرکه قهر و غضب الیه ظاهر اولسون و کله حکم و اطف الیه پس امر

حقه ظاهر اولور وانك افعلی اگر چه كیم صورت فسادده در خضر ل غلامی قتل کبی و لکن عین صلاح در زیر
امر الهیله در وانك فاعلی حقد در ماقطعتم من لینه اوتر کتوها قائمه علی اصولها فبأذن الله (فظهر
الحکم هنا عینا) عن نظیرتها (فی وجود واحد) پس بوحده بهی عصا حیه اولدینی محله حکم ظاهر
اولدی وجود واحد نظیره سندن متبزه اولان عین یوتدن (فهی العصا) پس عین عصا در حکم صورتده
که فرعونک عصای صورتدر (وهی الحیة) (وعین حیه در حکم آخر صورتده که موسانک امتثال
صورتدر) (والثعبان الظاهر) (وحکم آخر صورتده ثعبان ظاهر در پس عصا انک شجری اولان جوهر
واحد در فرعونک عصای صورتی اولان عصا اوزره عصا حق حکمی عین متبزه اولدینی حاله ظاهر اولدی
و کذلک جوهر واحد اولان عصا حیه حکمنده ظاهر اولدیده پس جوهر واحد ایکن حیه نک حکمی عین
متبزه اولدی و صورت اخراده ظاهر اولدی پس انقلاب حکمده واقع اولور (فالتقم امثاله من الحیات من کونها
حیه والعصی من کونها عصا) (پس ثعبان حیه اولدینی اعتباریه حیاتدن آنک امثالنی انتقام ایتدی و دخی
عصی انتقام ایتدی عصی اولدینی اعتباریه پس صورت عصایه ایلده ظاهر اولان عین صورت ثعبانیه اوزره
ظاهر اولدی پس حیاتی انتقام ایتدی حیه اولدینی حیثیله و عصا انتقام ایتدی اصلده عصا اولدینی حیثیله
پس هر نه شینله فرعون قوی ایلده انکله نمک ایدوب ظاهر اولدیده موسانک جنسی اولان برهان نیر ایلده انی
ابطال ایلدی) (فظهرت حجة موسى على حجج فرعون في صورة عصی و حیات و حبال) (پس موسانک حجی
فرعونک عصی و حیات و حبال صورتده متبزه اولان حجی اوزره ظاهر و غالبه اولدی) (فكانت للحررة
حبال ولم یکن لموسی حبل) (پس صحره ایچون حبال حاصله ایدی و حال بوکه موسی ایچون بر حبل یوغیدی
یعنی حبل ایلده نظم و رایته و نشأت انسانیه ده صحره قوای نفسانیه صورتدر که هوا حکمیه منصبه در
و دخی شهور و غضب قوتیندر که روح طبیعی و حیوانی خصایصنه مخبره در زیر روح نفه انینک قوای
لجنتکم غضب و شهوت قوتینی کیفیانه متکیفه اولسه صور باطلی صمغ حقدده و ستر و حقیقتی اولیان
شیئی تخفیل ایدر و حبل رسندر و لکن لغتده حبل تل صغیره در لر پس شجر رضی الله عنه موسانک قدرنه
نسبتله انلرک مقادیرنه اشارتدن اوتری) (والحبل التل الصغیر ای مقادیرهم بالنسبة الی قدر موسی بمنزلة
الحبال من الجبال الشاخنة) (و حبل تل صغیر در پس صحره نک حبال ایلده ظهورندن انلرک مقادیرنه اشارت
اولور یعنی موسانک قدرنه نسبتله صحره نک مقادیری حبال شاخچه دن حبال منزله شده در) (فأشارت السحرة
ذلک علو اوتیه موسی فی العلم وان الذی رأوه لیس من مقدور البشر وان کان من مقدور البشر فلا یكون الا من
له تمیز فی العلم المحقق عن التخیل والایهام فامسوا رب العالمین رب موسی و هارون ای الرب الذی یدعوا الیه موسی
و هارون لعلهم بان القوم یعلمون انه ای موسی مادعا لفرعون) (پس وقتا کیم صحره حجج فرعون اوزره موسی
حججنتک ظه ورن و غلبه سن کورد بیلر علمده موسانک مرتبه سن بیلر یعنی موسی انلردن اعلم اولدین بیلر
و دخی بیلر که تحقیق شول شیئی که انلرانی موسانک کورد بیلر مقدور بشر دکلر و اگر چه کیم اول شیئی مقدور
بشر واقع اولدیده پس واقع اولر الاشول عارفندن که انکچون علم محقده تمیز حاصل اوله تخفیل و ایهامدن پس
صحره رب العالمینه که رب موسی و هاروندر مؤمن اولدیلر یعنی شولر به مؤمن اولدیلر که موسی ایلده هارون
اکادعوت ایدر زیر صحره عالم ایدیلر که تحقیق قوم فرعون عالمدر که موسی فرعونده دعوت انجیز پس بیلر که
صحره فرعونندن غیر موسی ایلده هارونک ربه که الله تعالی در مؤمن اولدیلر و لما کان فرعون فی منصب التحکم
صاحب الوقت و انه الخلیفة بالسیف وان جابر فی العرف الناموسی لذلك قال اناریکم الاعلی وان کان کل
اربابا بنسبه ما فانا الاعلی منهم بما اعطینة فی الظاهر من التحکم فیکم) (و وقتا کیم فرعون منصب تحکمه
صاحب الوقت اولدیده و دخی سیف ایلده خلیفه حق اولدیده و اگر چه کیم عرف ناموسیده بنی اسرائیلده جبر
ایتدیده بونه در اوزره فی العرف قوی جابر قولنه متعلق اولور یعنی اگر چه کیم عرف ناموسیده که سلاطین
وامر ایه مخصوصدر جابر اولدیده که آنلرک جمیع احوالاری حکم شرع اوزره جاریه دکلر قال علیه السلام
(اطیعوا امیرکم وان جابرای وان ظلم و جازد که عرف ناموسیدن مراد عرف شرع اوله زیر ناموس جبر ایلدر
و عرف شرع کانست اولدی زیر احکام شرعک اکثری بلکه کایسی آنک اخباریه حاصله در و جازد که

فی العرف قوی الخلیفة قولنه متعلق اوله بوندن اوتری فرعون (اناریکم الاعلی) دیدی یعنی بن سزلرب
اعلا کرم دیدی و اگر چه کیم کل نسبتدن برتبه ایلده اربابدر وجودده تصرف سبیلده پس بن اربابک کل سندن
اعلام سزلرب ینکزه ظاهرده تحکمدن اعطا اولدینم شیئی سبیلده یعنی اگر چه کیم بیلر کز املاک و اموالکزه
نسبتله اربابسز و ربوبیت عرضیه نک ادنی مرتبه سی انسانک کندی نفسنک ربوبیتدر لکن بن سلطنت
ظاهر ایلده سزلرب اوزر یکنزه ظاهر و سزلرب ینکزه حکم ایتلرک اعطا اولدیدی پس وجودده تصرف سزندن
زیاده اولدیلر بن رب اعلا کرم دیک اولور قال لمانک جوابیدر و لذلک قوی قال قولنه متعلقدر (امدی) شولر
بیلر که رب اسماء اضافیه دندر و ربوب اقتضایدر لغتده مالک معناسنه کا وره قال رب الدار و رب الثوب و رب الغنم
و سید معناسنه دخی کا وره یقال رب الدار و رب القوم و رب العیبد قال تعالی قال ارجع الی ربک فاستله ما بال
النسوة اللاتی قطعن ایدیهن یا صاحبی السجین اما احدکما فیتقی ربه خیرا اذ کفی عند ربک فانیاء الشیطان
ذکر به الی امثال هذا و مر فی معناسنه دخی کا وره یقال رب الصبی و رب الطفل و رب المتعلم و رب الضافتسز
رب العالمیندن غیر یه اطلاق اولنیز پس رب مطلق الله تعالیدر و حده پس معانی ثلاثه ایلده انکچون
ربوبیت مطاقه حاصله در زیر جمیع ظاهر و مجالی صورنده عبادتی تریه ایدر و غیر ایچون ربوبیت عرضیه در زیر
غیر ربوبیت مطلقه نک مظهر و مجلا سیدر پس ربوبیت عرضیه عین واحد ایچون که صورتده ظاهرده در
صفتدر پس هر کس که ربوبیتده ظاهر و متعین اولدی ربوبیت انکچون عارضه در الله تعالی کندی ملککنده
و عیدکنده تصرف و تحکمدن اکا اعطا ایتدی قدر مظاهر صفت ربوبیت تجلیسند و مختلفه و متفاضله در پس
شول کسنه آنک تصرف و تحکمی اکثر اولسه غیره نسبتله پس آنک ربوبیتی اول غیردن اعلی اولور و بعض کسنه
ظاهرده جمیع عالم اوزره خلیفه در و بعضیسی باطنده خلیفه در و بعضیسی ظاهر و باطنده خلیفه در سلیمان
علیه السلام کبی پس فرعون وقتا کیم کندی وقتنده سلطنت صاحبی ایدی و قوی یننده ارادی حسبیلده
متحکم ایدی کندی قومنه نسبتله انلر خطاب ایدوب (اناریکم الاعلی) دیدی پس ربوبیتن آنلر اضافت ایتدی
اطلاق اوزره انالرب الاعلی و انارب الكل و انارب العالمین قولیلده کلامی ارسال ایتدی) (ولما علمت السحرة
مدحه فیا قاله لم یکره و اقرواله بذلک فقالوا له انما تقضی هذه الحیوة الدنیا فاقض ما انت قاض فالدولة لک
فصح قوله اناریکم الاعلی) وقتا کیم صحره فرعونک خوانده آنک صدقن مشاهده ایتدیلر زیر انک ربوبیتی انک
ملا ندیده غیرک ربوبیتندن اعلا در فرعونده انکارا یتدیلر کا مرتبه ایلده اقرار ایتدیلر یعنی تصدیق ایتدیلر پس
فرعونده ایتدیلر سن قضا و حکم انجیزن الا بوحیات دیناده که متناهیه در و عن قریب منقطعدر پس سن
نه قضا ایدر سن قضا ایلده زیر بوندن دولت سکا مخصوصه در پس فرعونک (اناریکم الاعلی) قوی صحیح اولدی
ربوبیت عرضیه متناهیه اعتباریه و قوم یننده سیف ایلده و تحکمه ظاهر اولدینی حیثیله (وان کان عین الحق
فالصورة لفرعون) (بوقول ذوال مقدره جوابدر که دیر که سن حق جمیع اشیا نک عین ایتلر پس فرعونک
مظهرنده ظاهر اولان ربوبیتده ربوبیت مطلقه اطلاق ایتلر صحیح اولور پس جواب ایدوب دیر که و اگر چه کیم
توحید و حقیقت اعتباری اوزره فرعون حقل عینی اولدی حق انده متعین و ظاهر اولدیلر پس صورت تعینیه
فرعون ایچوندر و متعین تعینک غیریدر پس صورت فرعونیه به اضافت اولان ربوبیت عرضیه برتبه در
حقل ربوبیتنه نسبتله ربوبیت مطلقه دکلر) (فقطع الایدی و الارجل و صلب بهی حق فی صورة باطل) (یعنی
یعنی صحره فرعونده فاقض ما انت قاض) دیدکاری حینده پس فرعون بغیر حق صحره نک اللرن و یا قلرن قطع
ایتدی و آنلری صلب ایتدی صورت باطلده عین حقه ملتبس اولدینی حاله و اول صورت فرعونیه فانیه در
و یا خود حق انلرک اللرن و یا قلرن قطع ایتدی و آنلری صلب ایتدی صورت باطل فرعونده ظاهر و متعینیه
اولان هویت حقه قال الشیخ ابو مدین المغربي لا یتکرر الباطل فی صورة فانه بعض ظهوراته (یعنی حق محلا
منصوبدر حال اولق اوزره و یا ملاسبه ایچوندر) (لتبل مراتب لا تتال الا بذلک الفعل) (فرعون صورت
باطلده عین حقه ملتبس اولدینی حاله و یا خود حق صورت باطل فرعونده قطع و صلب ایتدی مقتولینک
و مصلو ینک مراتب اخرویه بیلر و وصوللرندن اوتری که اول مراتبه بیلر اولنیز ابو فعل سبیلده پس اطفال
بنی اسرائیل مظاهر آل فرعون ایلده الله تعالی قتل ایتدی بکی کبی آنلرک حیاتی و امدادی موسایه عانده اولغیچون

كذلك سحره في دخی صورت باطل فرعون قتل ابتدی مراتب اخرویه شهدایه به آنرا بلوغ نیدن اوتری که
آنرا اول مراتب نازل اولی الا بحسب الظاهر ظالم فرعون آنرا قتل استحکامه بوقتی را و زهره لیل قوی قطع
وصلب قوته تعلیل اولی و جازد که سحره نك فاقص قوله تعلیل اولی یعنی آنرا بوقتی دید یزیرا آنرا در
اولان علماری سبیل آنرا یلید بلکه فرعون آنرا صلب ایدوب آنرا تعذیب ایتمی مراتب اخرویه الهیه به
آنرا وصولی موجب در که اول مراتب آنرا وصل اولی الا اول تعذیب و قتل سبیل در درجه شهادته کسسه
نازل اولی الا قتل اولی (فان الاسباب لاسبیل الی تعظیله) (زیر تحقیق اسباب تعظیله سبیل یوقدر
یزیرا شول اسباب که الله تعالی بعض مراتب اخرویه به مقامات عالیه الهیه به آنرا وسیله ایتمی در اول اسباب
تعظیله طریق یوقدر تا کیم اول مراتب اول اسباب وصول میسر اولی و اسباب معطله اولی) (لان الاعیان
الثابتة اقتضتها) (زیرا اعیان ثابت اسبابی اقتضا ایلدی اعیان احوالی و احکامی و آثاری اسباب ایل ظاهر در
ولا نظهر فی الوجود الا بصوره ما هی علیه فی النبوت الا تبدل لکلمات الله و لست کلمات الله سوی اعیان
الموجودات فینسب الیها القدم من حیث ثبوتها و ینسب الیها الحدوث من حیث وجودها و ظهورها) (ای
ظهورها تعینی فان الاعیان لا تظهر ابدا) یعنی در آن اولی پس اعیان ثابت وجوده ظاهر اولی الا شول
صوره که ایلد نبوده آنرا و زهره در زیرا کلمات الهیه ایچون تبدل یوقدر و اعیان ثابت و حقایق علیه کلمات
الهیه در و حال بود که کلمات اعیان موجودات ایلدی غیر دیگر زیرا اعیان ثابت صور موجودات و موجودات
حقیقه ظاهر در پس اعیان موجودات قدیم نسبت اولی و علم الهیه آنرا نبوتی حیثیتیه پس آنرا کلمات
غیبیه دینور و آنرا حدوث نسبت اولی و ظهوری حیثیتیه یعنی اعیان ثابت نك صور
وجودیه و تعینی و نسبی اولی و ظهوری حیثیتیه پس بونله کلمات وجودیه دینور) (کما تقول حدث اليوم
عندنا انسان اضعیف ولا یلزم من حدوثه انه ما كان له وجود قبل هذا الحدوث لذلك قال تعالی فی كلامه العزيز
ای فی اثباته مع قدیم کلامه ما یأتیهم من ذکر من ربهم محدث الا استمعوه وهم یلعنون و ما یأتیهم من ذکر من الرحمن
محدث الا کافوا عنه معرضین والرحمة) (ای القرآن) (الا تاتی الابرار) (ته کیم سن دیر من که یو کون بزم
نیزده بر انسان و یاربضیف حادث اولی و حال بود که آنک حدوثن لازم کلمه که اول انسان ایچون و یاضیف
ایچون یوحد و نیدن اول وجود اولیه پس حدوث امر نمیدر قبل الحدوث انسان عدمیتنی موجب دیگر
بلکه وجودنی موجب در زیرا اگر موجود اولییدی حادث اولی و نیدن اوتری الله ته الی کلام عزیزه یعنی
آنک ایتانی حقیقه ایلدی آنک کلامی قدیم ایکن (ما یأتیهم من ذکر من ربهم محدث الا استمعوه وهم یلعنون
و ما یأتیهم من ذکر من الرحمن محدث الا کافوا عنه معرضین) پس کلام قدیم صفات ذاتیه الهیه و معانی و حقایق
ربانیه و انقاس رجائیه ایکن و ذات احدیه حقیق عینی ایکن و قدیم حقله موصوف ایکن الفاظ و سرور و
ظهوری و انبیا و اعمه نزولی قنده الله تعالی فی حدوثه وصف ایلدی و رجحان طرفندن محدثه اولان رجحان که
قرآن در کلمه الارحمة زیرا رجحان نازل در رجحان غیر رجحان نزنه نازل اولی (و تنزل من القران ما هو
شفاه و رحمة) (ومن اعرض عن الرحمة استقبل العذاب الذي هو عدم الرحمة) (و بر کسسه که رجحان اعراض
ایسه عدم رحمت اولان عذابه استقبال ایدر زیرا عذاب عدم رحمت در پس وقتا کیم شیخ رضی الله عنه فرعون
حقیقه نازله اولان آیات متضمنه اولدی بقی حکم و اسراری بیان ایتدیه کلام صددی اولان فرعون ایمان نك
بیانی تمجینه عدول ایلدی (واما قوله فلم یك یقنعهم ایمانهم لما رأوا بأسنا سنة الله التي قد خلت فی عباده الا قوم
یونس فلم یبدل ذلك علی انه لا یقنعهم فی الآخرة بقوله فی الاستثناء الا قوم یونس) (یعنی ایمان فرعون ایمان یأسدر
و ایمان یأس نافع دیگر سزک قولکز اوزره که دلیلکز قوم یونسدر پس الله تعالی نك (فلم یك یقنعهم ایمانهم
لما رأوا بأسنا سنة الله التي قد خلت فی عباده الا قوم یونس) قوی دلالت ایتدیه ناسک رؤیتی قنده عذاب دنیانك
رفعی حقیقه دنیاده آنرا ایمان نافع اوامغله آخرتده آنرا ایمان نافع اولیه الله تعالی نك مقتضاه الا قوم یونس
قوی دلیلله زیرا قوم یونس یأسک رؤیتی قنده و من اولد قاری حقیقه الله تعالی آنردن حیات دنیاده عذاب
خرابی رفع ایلدی (الا قوم یونس لما امنوا کشفنا عنهم عذاب الخزی فی الحیوة الدنیاء قوی دلیلله پس فلم یك
یقنعهم ایمانهم) قوی یأسک رؤیتی قنده مؤمن اولان کسسه نك ایمانك عدم قبوله و آخرتده آنک اکعدم

نعمه نص اولی) (فأراد ان ذلك لا يرفع عنهم الاخذ في الدنيا فلهذا اخذ فرعون مع وجود الايمان منه) (پس
الله تعالی بوقول ایلله اراده ایتدیه که تحقیق ایمان یأس آنردن دنیاده اخذی و عذابی رفع ایتدیه پس قوم یونسدر
غیری عذابك رؤیتی قنده سنة الله دنیاده بر احدثن اخذ رفع اولدی بندن اوتری فرعون دنیاده اخذ
اولدی بندن ایمانك وجودیه پس دنیاده نازل اولان عذابك رفعی حقیقه ایمان یأسک عدم نفعندن آخرتده
ایمانك عدم نفعنی ایجاب ایتدیه) (هذا ان كان امره امر من يقن بالانتقال في تلك الساعة) (یعنی ایمانك وجودیه
فرعون اخذ و انجسی اگر فرعونك امری تلك الساعة انتقاله متیقن اولان کسسه نك امری کبی اوله جق
اولوزسه یعنی فرعون انتقال ایتمی که متیقن اولدی فی حاله مؤمن اولدی بقی اعتبار اوزره ایمانله اخذ اولدی پس
عدم متیقن اوزره اولدی بقی اعتبار اوزره طریق آخری ایلله وجود ایمانله اخذ اوتور) (و قرينة الحال تعطى علی
انه ما كان علی يقين من الانتقال لانه عاين المؤمنين يشون في الطريق النيس) (بالفحتم) (الذي ظهر بضرب
موسى بعصاه البحر فلم يقين فرعون بالهلاک الا اذا من بخلاف المحضر حتى لا يلحق به) (ای فلا يلحق به حتى
فاموضع عند استعمال اولی جازد یعنی قرينة حال اعطا ایدر که تحقیق فرعون انتقالدن یقین اوزره دکل
ایدی زیرا تحقیق مؤمنینی طریق یأسده ماشین مشاهده ایلدی اوله طریق که موسی بحره عصا سله ضربه نیدن
ظاهر اولدی پس فرعون مؤمن اولدی حقیقه هلاک متیقن اولدی بلکه شجانه متیقن اولدی محض
اکما خافد پس محض را و اغز زیرا محض الحاق هلاک متیقن ایتدیه و حقی لا یلحق به قولده لازله
اولی جازد رای لم یقین فرعون بالهلاک الوقت الا یان مثل المحضر حتى یلحق به) پس حتی تعلیل ایچون اولوز
و یلحق بنصوب اولوز و جاتین اعتباری اوزره کلام حالی اوزره نك اولی جازد پس کلامه یلحق بقدرا اولوز
لا یلحق قوی اکادالات ایتدیه بکندن اوتری (ای لم یقین فرعون بالهلاک الوقت الا یان مثل المحضر حتى یلحق به
لا یلحق به) بوقتی را و زهره یلحق مرفوع اولوز) (فان من بالذي آمنتم به بنوا اسرائيل علی التيقن بالنجاة لا یلحق
التميقن بالهلاک فکان کما یقین لکن علی غیر الصورة التي اراد فجاه الله من عذاب الآخرة من نفسه و یجی
کما قال تعالی) (فالیوم نجیک یبدنک لتکون لمن خافک آية) (پس فرعون نجیانه یقین اوزره ایمان کتوردی
زیرا مؤمنینی طریق یأس اوزره ماشی مشاهده ایلدی پس فرعون یقین ایتدیه کبی شجانات واقع اولدی
لکن غیر صورت اوزره شجانات واقع اولدی که فرعون اول صورت اوزره شجانی ارادت ایلدی پس الله تعالی
اکا کندی نفسی حقیقه عذاب آخرتدن شجانات و بریدی و دنیاده دخی بدتیه شجانات و بریدی پس فرعونك
مرادی بدتیه روحنك شجانی ایلدی پس روح ایلد نك شجانی غیر صورت اوزره واقع اولدی زیرا الله تعالی
روحنه عذاب آخرتدن شجانات و بریدی و بدتیه دخی شجانات و بریدی انی ساحله اخراج ایتدیه ته کیم الله تعالی
(فالیوم نجیک یبدنک لتکون لمن خافک آية) دیدی یعنی یو کون بدنکله بر سکا شجانات و بر زانی ساحله انقا
ایتدیه و روحک یو کون بدنکدن تخیمه ایدر زو یارین انی عذاب آخرتدن تخیمه ایدر تا کیم شیک خلقکده
اولان قومه من بزم قدره آیت عظیمه اوله من پس (الیوم نجیک) قوی الله تعالی طرفندن و عیددر و یا خود
اخبار در که انی تخیمه ایدر و حقیق و عیدی حقد و اخباری صد قدر) (لانه لو غاب بصورته رجما قال قومه
احتجب) (زیرا تحقیق اگر فرعون صورته یعنی بدتیه غائب اولدی آنک حقیقه اله اعتقاد ایدن آنک قوی
آز اولوزدی که دیردی فرعون غرق اولدی ابصار خلقدن محجب اولدی پس سجا به ارتقا ایلدی و یا خود نوع
آخر ایلله غائب اولدی دیرل) (ظهر بالصورة المعهودة ميتا لعل انه قد حتمه النجاة حسا و معنی) (پس فرعون
صورت معهوده سبیله میتا ظاهر اولدی تا کیم اول فرعون اولدی معلوم اوله پس شجانات فرعون حسا
صورته و معنی روحیه عامه اولدی انک ایتادن اوتری زیرا تخیمک خطا بندن مجموع مراد اولدده
ظاهر در و اما من در روح اولدده نك روحک مع بدنک دیمک اولوز) (ومن حقت علیه كلمة العذاب الاخری
لا یؤمن ولو جاءتهم کل آية حتى برأوا العذاب الا لیم ای یذوقوا العذاب الاخری) (و شول کسسه که عذاب اخری
کلمه می آنک اوزره و اخیه اولدی یعنی علم الهیه استمداد نك مقتضاسی اوزره شفا اوزره و عذاب اخری
اله معذب اواق اوزره حکم اولوب کات ازانده مؤمن اولوز و اگر چه کیم جمیع آیات الهیه و معجزات نبویه
اکا وارد اولدیه آنرا عذاب الیمی ذوق ایتدیه یعنی آنرا عذاب اخری ذوق ایتدیه یعنی کفر اوزره

اخذوا توب عذاب آخرته القائلون و عذاب ذوق ابدن و مؤمن اولنزل ابوجهل و انك احزابي كني ذرا
 ابوجهل حال فقلده فانه ابدى صاحبه معدي كه بوسالده مكالمه اولسون كه سنك مخالفتك كن
 نادم دكلم ديدى) (خرج فرعون من هذا الصنف) (فمن فرعون عذاب انزوى به مستحق اولان مستحقين
 جدي ذرا ايمانه مبادرت ابدى و ايمان كنوردى شيخ رضى الله عنه كونه كونه مقتضى ظاهر قرآن اوزره
 ايراد ابدى كلام پس فرعونك ايمان اوزره وارد در و بامر ده شيخ ترددد كادر نه كيم بعضا ابدى و حتى
 مجتهد جازم دكادر ذرا اجتهاد و جزم طبقه اجتهاد اوده ارباب ظنون فتنده و كه ظن غالب اوزره جزم ايد و شيخ
 رضى الله عنه و ارباب كالمدر و امورى على ما هي عليه شاهد و عار و در و درجه فتنده دكادر تا كيم ظن غالبى
 اوزره نصوص الهية ايله استدلال ايله و بر امر ده جزم ايله حكم ايله ذرا عارف كامل و علم رسول و علم الهية محقق
 و معامل اولان كس نه نك قلى منيع علوم الهية و مخزن اسرار بانه در كالمه بر امر لك حكمته بوض قرآن
 ايله استدلال ابدى كى شبهه شدن اوترى و بر نص ايله كاجزم كادى كند اوترى دكادر بلكه عرفان و ارباب ظاهر
 شرعه مقيده اولان اهل ايمانه كه نصوص الهية به ناظر در نه هم ايجون استدلال صورتده نصوصى ايراد
 ايد و تا كيم انرا استدلال طريق اوزره اول امره اطلاع و له روى خه اول نصوصه انك كندى نفس ايجون
 استدلال ايدوب على تحصيل ايتكم چون ايراد ايتز و لكن صورت تقرير و تحقيق استدلال صورتده اولغله
 اهل ايمان مجتهد در در بر پس بوسالده فرعونيه حقه و وارث رسول و خليفة حق اولان صاحب الكتاب
 شيخ حضوره سوه ظن اوزره اولان طاعتينه مرحت ايدوب خليفة الله حقه و سوه ظنده آنلى تخلص
 ايتكم چون شارحيتك بعضى بوجلى تا و بل ايدوب شيخ مراد نك اخرج ايتكم و بعضى ابدى كه
 شيخ بونده متردد و جازم دكادر نه جازم دكادر و لكن عزم ايتكم فهم ابدى صورت اوزره دكادر
 و بعضى ابدى كى شيخ مالك اولد بفتن اول مذهب اوزره اجتهاد ابدى و بعضى حالت سكرده ديتكم
 و بعضى مام و در و رما و و معذور در و روى كس كندى مرته سنك نقصى ايجاب ايدوب جوابه متعدي
 اولدى و لكن بواقوالك كاشى شيخ عند الله مرته عليا و مكانت زلفا مى ايجون منكر لك كالمه نك و وجهله
 فرق يوقدر مكر كيم وجهه مكر اوزره خليفة الله استكارا حكاية خطابه ارتكابدن طاعتينه سوه اعتقاد دن
 منع و عباد الله مخلصين مذمتن و اخوان الهيين و مؤمنك اكاندن زير و دفع ايجون وارد اولمش اوله ذرا
 جميع مراتب كونه و الهية قاطع ايدوب علما و الاورث محمدى ايله محقق و حضرت عليه الهية به واقف
 و مشاهد و اخلاق الهية ايله ظاهر و مخفى اولان كس نه كه انك قلى مشرع علم الهى و محقق علم تدنى و تجلدى
 و جامع علوم ظواهر و باطن قرآنيد و بر حكمة ترددد ايتكم و با خود ظن غالب اوزره اكا جزم ايتكم
 و بر مذهب تقليد ايدوب انك ركنى اوزره اجتهاد ايتكم انك مرته سى عليه در و وارث كامل و خليفة مكمول
 كلامى سكر اوزره دكادر ذرا سكران خلافته مستحق و امامته لائق دكادر ذرا خليفة هادى و سكران هادى
 دكادر و خليفة صورت الهية ايله ظاهر در بر حال مغلوبى دكادر پس خليفة دن صادر اولان كلام يقين و شهود
 اوزره در فهم عامى به نكته مخالف اولغله مالايعنى اولان كلام سكرانه نسبت ايتكم كلام سكراندر عارف
 مشاهد كلامى دكادر و مام و معذور در ديك خطاه محض و ذرا مؤمن عند الله و من عند رسول الله مام و
 اولان كس نه بر امر منكر ايتايله مام و اولان ككدر تا كيم امر منكر ايله انك ظهوى قينده اول معذور اوله
 و جناب قدس عزت اندن مته ايدركه خطا و منكر اولان شيتله امر ايله اول امر عاير قينده معذور اوله نم
 مؤمن مجتهد و سالك مجاهده مذهب اربعه دن هر قننى مذهبده نشو و نما بولور سه قرآنك حقيقى و مفزى اولان
 دين محمدى و مشرع مصطفىى ايله كه رسول عليه السلام انك اوزره ثابت و قائم و ايراد ايتكم كى امر ده براجدا كا
 مخالف و من احم دكل ايدى محقق اولوب دين الهى محمدى كاي جمعى انك وجودنده منطبع و مشرع مصطفىى
 اصلى الى به انك قاي متسع اولنجه اول مذهب خاص اوزره عابد و طر زخاص اوزره مالك و مجتهد در و اما قايديت
 ذاتيه و تبعيت كايه ايله رسول عليه السلامه اتباع ايدوب تحت جميع اصول و مذهب و مشرع جميع اديان
 و مشارب اولان دين الهى محمدى به مظهر و علم الهى به منشأ و مصدر اولوب امور و على ما هي عليه واقف
 و اسمايى اصول اوزره مشاهد و عارف اولان شول مشرع محمدى ايله ظاهر در كه رسول عليه السلام اكاه مشافه

اولدى كندى زمانده كه اول شرع و حى الهية مقرر در اجتهاد مجتهدين ايله مقرر دكادر ذرا مجلس رسول عليه
 السلامه اجتهاد خرامد و پس و حى الهية انك فتنده مقرر اولان شرع اتفاق اوزره در انده اختلاف بوقدره
 پس استاده انك منشأى اولان مذهب خاصه عودت ايدوب عقيدة خاصه اوزره حتى تقييد ايتكم و انك اوزره
 اجتهاد ايتكم محتاج دكادر و روائى حكمة ايله خلقه تفهيم ايتكم چون لسان اجتهاد ايله ظاهر در (امدى) شويده
 بيلكم شيخ محي الدين عيسى رضى الله عنه خاتم ولايت محمدية و حائز جميع مراتب الهية در مظهر روح محمدى
 و صدر فيض اقدسى و احديده رظا و اربابنا علما و علماء رسول عليه السلامه تابع و انك جميع علوم و معارفنى
 جامع در حشمت سيد المرسلين در رحمته و ولايت خاصه محمدية دن برآيت ينده در خلافت الهية
 عظمى ايله سكرم و قطيبت كبرى ايله شرف و معظم در و بخودى نسخة علم سبحانى و نفسى كتاب الهى و قرآنيد
 جميع كليات ذوق و عرفان و شهود و ايمان اوزره در هر كلامى نص صريح و هر قولى برهان صحيح و عودى
 اعتبار ايله انك صادره اولان كلمات امر الهى و ارادت ربانية نازله در و روائت و خلافتى جهتميله اظم ايتكم
 علوم و اسرار اشوات محمدى ايله واقف و مظهريت كليسى اعتبار ايله انزال ايتكم اسرار فوحيدى و علوم
 تفريدى و تجريدى محبت الهية ذاتيه و ارادت حقانية عليه ازيله ايله متردد پس كل انبياءك ولايت
 خاصه محمدية به متعلقه اولان علوم و اسرارك خواصنى بيان ايدن بوكتاب جليل القدره اول قبله وجود
 و صاحب كشف و شهود كتاب علم الهى و محمدى علوم و اذواق نبوى اولان رسول الله صلى الله عليه و سلم
 مبشروده شيخ حضوره حد و تعيين ايتكم بكندن زائد و انك ناقص اول بر حرقى ايراد ايتكم و كندى فتنده دن
 تحكم ايتكم امر الهى و امر رسول اوزره القاء تسبوحى و تأييد الهية انزال ايتكم نه كيم كتابك
 اولنده (فما لى الا ما بلى الى فى هذا المسطور الاما ينزل به على) ديدى پس علوم الهية و اسرار ربانية دن
 بونده ايراد اولان شى ايجون فهم ظاهر فتنده كرك تصديق و اقرار و كرك بخد و انك رواقع اولسون
 رسول عليه السلامه عائد در (ماعلى الرسول الا البلاغ) (امدى) شويده معلوم اوله كه ايمان فرعون امور
 مهمه و اسرار مكنه دن دكادر تا كيم شيخ اوزره انك ايرادى لازم اوله و حضور و مراقبه حقدن غيرى
 بر نفس مقدارى شى اخرى ساطره كدور مكره ارتكاب ايتكم كس نه ادعاء روى بيله منتم اولان فرعونك
 ايمانه من عند فتنه شهادت ايتكم امر محال در و بوقلى اكا اسناد ايتكم ترك ادب و امر و بالدر پس
 شيخ رضى الله عنه ايمان فرعونى رسول عليه السلامه حدى و روى اوزره اظم ارايلى ذرا الله تعالى فرعونى (اليوم
 نجيتك يذلك لتكون ان تخلق آية) قوله رحمت عامه سته ايت ايتدى تا كيم الى يوم القيام اهل ايتلا اولان
 عباد الله روح الهية دن مأبوس اوليه لرب پس كلام رسولى مترجم اولان شيخ رضى الله عنه دبر كه فرعونك
 اعانى ايمان باس دكادر ذرا مؤمن اولد بى سالد انتقاله متضمن اولدى پس ايمانك وجود ايله اخذ اولدى
 و فرعون حقه و وارث اولان شيخ جميع كلامى تحقيق اوزره در ترددد اوزره دكادر و قرآنك ظاهرى اعطا ايتكم
 اوزره وارد در قرآنك و باطنى اوزره وارد دكادر تا كيم رد و طعن ايدن معذور اوله پس قرآنك ظاهرى
 اعطا ايتكم شيتله اعتقاد ايتكم انك باطننه نه وقت اطلاع بولور بوات محمدية اجتهاد امر بنده
 مشر و عذر و دليل قطعى سز بر احدك كفر نه سى ايتكم اجتهاد شرعى دكادر و ذوق و شهود و كشف و وجود اربابى
 فتنده مراتب ادب و تصديق و افراد اوليد و على الخصوص كه شيخ رضى الله عنه فتوحاتده بوز طفسان
 مكرزنى بايد دبر كه الله تعالى فرعونى ايتكم تصديق ايتدى و ايمانه شهادت ايتدى (قال ان الله صدق فرعون
 فى ايمانه يقول الا ان وقد عصيت قبل و دل على اخلاصه فى ايمانه و لو لم يكن مختصا لقال تعالى فيه كما قال
 فى الاعراب قالت الاعراب امانا لم تؤمنوا و لكن قولوا اسلمنا و لم يداخلك الايمان فى قلوبكم فقد شهد الله لفرعون
 بالايمان و لا يشهد الله لاحد بالصدق فى توحيد الا و يجاز به به و بعد ايمانه فاعصى فقبضه الله طاهرا و الكافر
 اذا سلم و جب عليه ان يقتل فكان غرقه غسلا له و تظهير احيت اخذه نكال الاخرة و الاولى و جعل ذلك عبرة
 لمن ينشئ و ما شبه ايمانه ايمان من غرقه فان المغرغ موقن موقن بانه مفارق قاطع بذلك و هذا الفرق هنالك يكن
 كذلك لانه رأى البحر يسافى حق المؤمن فعلم ان ذلك كان لايمانهم فالباقى باموت بل غلب على ظنه الحياة

فایس هو من حضر الموت فقال تبت الان ولا هو من الذين يموتون وهم كفار فامر الى الله تعالى) فتوحاته باب مذکورده موضع آخره در که قال موسی وهارون فتولا له قولاً لعلنا نرجو من الله واقع كما قالوا في عيسى فانه ما كنا نرجو ولم يقل لعلنا نرجو في ذلك المجلس ولا بد ولا خلاصه للاستقبال الاخرى فان السكك يحشونه في ذلك الموطن فجاء بفعل الحال الذي يدخله الاحتمال بين حال الدنيا واستقبال التأخير للدار الآخرة وذلك لا يكون مخلصاً له مستقبل الابالسين اوسوف فالذي ترجاه من فرعون وقع لان ترجيه تعالى واقع فامن فرعون كما اخبر الله واثرفيه ابن قول موسی وهارون ووقع ترجی الحق كما اخبر فهدايدان على قبول ايمانه لانه لم يقض الاعلى ترجی التذكرة والخشية لاعلى الزمان الا انه في زمان الدعوة ووقع ذلك في زمان الدعوة وفي الحية والديا انتهى كلامه) وفرعون ايمانك وجوده اخذ اوله معذب في النار اوله من اجاب ايمانه وان منكم الا زاردها ولكن نبي الذين اقتروا بذر الظالمين فيها جيشاً) اخلاق بشر به وصفات نفسانية تلك وجودي قنده مؤمن قبض اوله قد نارايله تعذيب وتطهير مقتضادر) ههنا هو الظاهر الذي ورد به القرآن) يعني وجه مذکور شول امر ظاهر در که قرآن انکه وارد اولدی وباطنه مؤل دکادر تا کیم انک فهمی مستعراوله ادنی درابت وادرا لاجحابی انی فهم ایدر) ثم انا نقول بعد ذلك الامر فيه الى الله لما استقر في نفوس عامة الخلق من شقائه وما لهم نص في ذلك يستندون اليه) يعني ايمان فرعون قرآنك ظاهري اليه ثابت اوله قد نصكره واول نصك وورد بد نصكره فرعون حقه بزدن امر الله تعالى به وراجع در زيرا عامة خلقك نفوسه انك شقاسي مستعراولدي وحال بوه انك شقاء ابدية انك نصي بوقدره اكا اسناد ايدرل شيخ رضي الله عنهم بقولن مرادي تفهيم ايشكون مقتضاي استدلال اوزره ايراد ايتديكي ايات ونصوص اليه ايمان فرعون اثبات ايتد كد نصكره عامة خلقك نفوسه من غير نص قطعي شقاسك استقر اريدن اوتري حكمه زرد ايتكم الله تعالى به حواله ايتد دکادر زير شيخ رضي الله عنه نصريح ايدر که انك انك حكمه لنده نصي بوقدر و ايمان طرفنده نصوص ثابت در به پس مقتضاي ظاهر اوزره شيخ اكر بوا مرده اجتهاد ايد ظاهر اولدي نه زرد ايتدي زير احكمه در تردد نصين مختلفين بيننده در و حال بوه انك جاينده نص بوقدر که انده تردد لازم که وکذلک بعد الحكم حکمه تردد ووقف اوله زو بوقصد ذکر اولان قيود ايمانك صحتنه حکم اوزره در توقف اوزره وارده دکادر بلکه شيخ رضي الله عنه ايمان فرعون قرآنله ايشاح ايتد كد نصكره نهود ونصاردين وعامة مسلمين خلقك نفوسه نص قطعيسر شقاء ابدية استقر اريدن اوتري انک امر في الله تعالى به حواله ايدر زير کفرنه حکم ايدرلک نص صريح بوقدر و ايمانه دلالت ايدن بقصوه نظر ايتدر بغير نص کفرنه حکم ايدر به پس شيخ رضي الله (وانفة واما جعلكم مستخلفين فيه) قولنده اولان امر الهی به امثال ايدوب ادب الهی بربايت ايتكمه ججع اسوردن تنزيه ايدوب ججع اشيائك حقيقت اوزره على الله تعالى به اضافت ايتكمه فرعونك امری معرفتي دخي الله تعالى به حواله ايدر و بوجه دخي بودر که شيخ رضي الله عنه بولامده اشارت ايدر که دلائل ظاهره وقرائن بينه ايله مؤمن اولان کيسنه قبض اوله قدغه بحسب الظاهر ايمان ايله قبض اوله ديفغه حکم اوله و اما ايمان امر عيني اولوب مؤمنك قلبنده انک ثبوتيه وقبض اوله قدغه عند الله نه کيفيته قبض اوله ديفغه الله تعالى دن غيري کيسنه انک معلومي دکادر ودخي بونده برابطه به اشارت ايدر که فرعونك امری الله تعالى به عائد در وقتي مؤمن واردر که انک امری الله تعالى به عائد اوليه به پس بوقول حکمه ترددی ايجاب ايتد على الخصوص که رسول عليه السلام حضرته قل هذه سبيلي ادعوا الى الله على بصيرة انا ومن اتبعني) قولي نازل اولوب رسولك دعوتي واكظاهرا وباطنا جميع احوالنده تابع اولان ورثة كامليتك دعوتي وكلامي بصيرت اوزره در به پس شيخن بولام بصيرت اوزره صادر در فرعونك ايمانه نصوصك وجودي قنده وکفرنه نصوصك عدمي قنده انک امری حق تعالى به حواله ايتد بکندن اوتري) واما اله بلهم حکم آخر ليس هذا موضعه) ولما فرعونك آلى وخواصی پس آتد ايجون حکم آخر واردر بومحل انک ذکرى موضعي دکادر وفرعون انک حکمنده داخل دکادر وحاق بال فرعون سوء العذاب النار بعرضون عليها غدوا وعشيا وبوم تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون اشد العذاب) پس بآيت فرعونك آلى وخواصی حقه در و فرعون بوحكمه داخل دکادر زير آل فرعون

فرعون کي ايمانه مبادرت ايدوب آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائيل واما من المسلمين) ديد ياروانله ظاهر فرعونده ربوبيت جزئيه عرضيه ايله ظاهر اولان رب مقيده ايمان کتورد ياروقضي ربك الاتعبد والاياه ولكن هو يتحق مطلق انده حصر وقيداً تحکله کافر اولد ياروالله تعالى انک يقدم قومه يوم القيامة فاوردهم النار ونفس الورد المورود واتبعوا في هذه لعنة (ويوم القيامة هم من المقبوحين) قولنده اولان وعيد و تعذيب مؤمنيندن اولان فساق ايجون دخي ثابت زانرلک ايماني صحيح ايسكن) ثم لته انه ما يقبض الله احدا الا وهو مؤمن اي مصدق بما جاءت به الاخبار الالهية) واعني من المحتضرين اي احدا من المحتضرين يعني اند نصكره سن يتل تحقيق شان بودر که الله تعالى محتضريندن براحدي قبض ايتد اول اول احده مؤمن اولديني حالده يعني السنة انبياء ايله وارده اولان اخبار الهية کتورد يکي شيشه صدق اولديني حالده) واهذا يكره موت الفجأة و قتل الغفلة) بوا مر دن اوتري موت فجأت و قتل غفلة موه روه قتل و زير اجائة ميت وغفلة مقتول اولان کيسنه محتضر اولوب انتقال ايتكمه يقين اوزره دکادر ومحتضر انتقاله يقين اوزره احوال آخری مشاهد در) فاما موت الفجأة فانه يخرج النفس الداخل ولا يدخل النفس الخارج فهذا موت الفجأة وهذا غير المحتضر) واما موت فجأت پس انک حدی بودر که نفس داخل خروج ايديه ونفس خارج دخول ايتيه پس بوموت موت فجأت در وبوميت محتضر غير بذر زير اجائة ميت اولان کيسنه انتقاله شعور اوزره دکادر ومحتضر شعور اوزره در) وكذلك قتل الغفلة يضرب عنقه من ورائه وهو لا يشعر فيقبض على ما كان عليه من ايمان او كفر) و قتل غفلة دخي بويله درمقتولك وراه طهرندن انک عنقي ضرب اوله نور وحال بوه انک شعوري بوقدر * پس ايمان دن ويا خود کفر دن نه حال اوزره وجود اولورسه انک اوزره قبض اوله نور) ولذلک قال عليه السلام ويحشر على ما عليه مات كما انه يقبض على ما كان عليه) بوا مر دن اوتري رسول عليه السلام ايتدي انسان محشور اولور نه حال اوزره ميت اولورسه ته کيم مقبوض اولور نه ميت اوزره موجود اولورسه پس موت فجأت ايله ميت اولان و قتل غفلة مقتول اولان کيسنه کفر و ايمان دن نه حال اوزره بولورسه انک اوزره انتقاله شعور من مقبوض اولور) والمحتضر ما يكون الا صاحب شهود فهو صاحب ايمان ثم فلا يقبض الاعلى ما كان عليه) ومحتضر واقع اوله لاشهد و ما حيي يعني انتقاله شعور وشهود اوزره در * پس محتضر ايمان صاحب در يعني اول بر زنده مشاهده ايتديكي احوال واجوال مصدق در پس مقبوض اوله لاشه اوزره وجود اولديشه) لان كان حرف وجودي لا يتجر معه الزمان الا بقرائن الاحوال) زير تحقيق کان حرف وجودي يعني کلمه وجوديه در کا زمان منجر اوله يعني کا زمان دلالت ايتد الاقراين احوال سينيله يعني برصفتك وجودنه دلالت ايدر زمانه دلالت ايتد (كان الله عليا حكيماً) وكان زيد عالماً کي که مراد اولان اسم ايجون خبرك ثبوتيد و ايتك اول حال اوزره ثبوتيد به پس محتضر احتضار حيقنده مشاهده ايتديكي حال اوزره مقبوض اوله قبض على ما كان عليه ديتك صادق زير اول حينده اول حال اوزره موجود اولدي وكان کلمه وجوديه ايکن اکا حرف وجودي اطلاق مجاز در کا نه کان زمان معينه دلالت ايتديكي حيقته حرف بسيط کيندر که حرف آخر ايله مرکب اولوب دخي کلمه اوله شد در پس کان مطلقاً زمانه دلالت ايدر زمان معينه دلالت ايتد الاقراين احوال ايله ته کيم زيد فقری مشاهده اوله قدغه ويا خود ايدن اخبار اوله قدغه (كان زيد غنياً) ديتلور يعني زيد ماضيه غني ايدی فقير اولدي به پس قرينه نك وجوديه زمان معينه دلالت ايدر) فيفرق بين الكافر المحتضر في الموت وبين الكافر المقتول غفلة والميت فجأة كما قلنا في جد الفجأة) پس موده محتضر اولان کافر بيننده وغفلة مقتول ويا خود فجأة ميت اولان کافر بيننده فرق اولور ته کيم حد فجأتد بزجأت ميتي ذکر ايتد يعني کفار ومشرکيندن اولان اهل حجاب که موندن اول احتضاري حالنده ملائکه بي واحوال واهوال آخری مشاهده ايتد کده ازل مشاهده ايتديكي شيتك حکمي اوزره مؤمن يعني مصدق اولور به پس اول کافر بينيله غفلة مقتول اولان ويا فجأة ميت اولان کافر بيننده فرق اولور زير محتضر موقدر واول حالده مصدق در وغفلة مقتول اولان ويا فجأة ميت اولان انتقاله موقن دکادر لا مکر کيم ندرت اوزره حقل فکرنده و انک تصديق خاطر سنده ايکن مقتول اوله ويا فجأة ميت اوله امدی شويله معلوم ايله که بوايمان برقيج وجه اوزره در بوجه بودر که کافر انتقاله يقين نکل

ایک من اوله پس المک ایمانی بالانفاق مقبوله و شیخک قنده فرعونک ایمانی بوقعدندر و بویمان سبیل
 مؤمن دنیاده و آخرتده منتفع اولور و بر وجه دخی بود که وقت یأسده و رؤیت عذاب قنده انتقاله و هلاکه متیقن
 اولدینی حالده مؤمن اولان کسینه نک ایمانده بود و دخی اوج قسم اوزره در بر قسمی بود که بویمانله مؤمن اولان
 کسینه دنیاده و آخرتده انکله منتفع اولور قوم یونس کبی و بر قسمی دخی بود که ایمان عذاب دنیایی رفع ایتر
 و ایمان مقبولدر و آخرتده انکله منتفع اولور و ایمان غرغره و احتضار دن اول حیات دنیاده و اقعدر و اوجنی
 قسمی رؤیت ناس قنده محتضر اولسه پس اول وقتده و دخی رؤیت ناس سزا احتضاری وقتده مؤمن اولسه
 پس انده اختلاف وارد بر قوم قنده انک ایمانی مقبولدر و بر رسول علیه السلام و بحشر علی ماعلیه مات
 کما انه یقبض علی ماعلیه کان دیدی پس انتقاله متیقن اولوب احوال آخرتی و ملائکه فی شهود اوزره مؤمن
 اولدی و ایمان قوی اوزره اخذ و قبض اولندی پس آخر نفسی ایمانله و کلمه حق ایله ختم اولدی (من کان آخر
 کلمته لا اله الا الله دخل الجنة) و بر قوم قنده انک ایمانی مقبولدر و بر حالت احتضار و غرغره عالم بر زخیر
 محل ایمان اولان حیات دنیویه دن منته طعندرس پس انک ایمانی مقبولدر و کلدور و قبول صاحبی احتیاج ایدر الله
 تعالینک (یوم یأتی بعض آیات ربک لا یتع نفسا ایمانها لم تکن آمن من قبل او کسبت فی ایمانها خیرا) قولیه
 و لکن بآیت و عید در و عید در و تجاوز و عوددر بر کسینه حالت احتضارده کلمه ایمان ایله ختم اولدقد ایمانله
 انک عدم انتفاعنه نص دکلدر پس بوجمله رابطه آخری بود که اگر اول مؤمن قلیله ایمانله بزم ایدوب قائل
 اولدینی حینه خاطره آخر حلول ایتدن قلبنده اول خاطره اوزره ختم و قبض اولورسه پس مذهب اول ترجیح
 اولور و اگر حالت احتضارده مؤمن اولدینی حینه خاطره آخر حلول ایدوب انک اوزره ختم و قبض اولورسه
 پس امر مشکدر انک امری الله تعالی به راجعدر و لکن علی ای حال احتضار سر غله مقتول و یا خود فجاء
 میت اولان کافر ایله فرق اولور و بر غله مقتول ایله موت غنی ایله میت اولان کسینه شهود اوزره حرنه حالی
 اوزره بولور ایسه انک اوزره قبض اولور پس اگر اتفاقا کفر ندن تجاوز ایدوب اعتقاد جازم اوزره کلمه شهادتی
 قائل اولدینی حالده و یا خود قائل ایکن اول خاطره اوزره قتل اولور ایسه و یا خود فجاء اکاموت اصابت
 ایدوب جک اولورسه پس انکچون حکم آخر وارد در و کفر اوزره مستمر و مستقر اولان کافر ایله که بغتة قتل اولانه
 و یا خود فجاء میت اوله انکچون حکم آخر وارد در (امدی) سکا شویله معلوم اولوب و انک ایمان فرعون و ایمانات
 مذکور و جوهی سنی مغرور و تسبون حیات دنیویه موجود ایکن وجود کده اولان صفات نفسانیه فی قلع
 و اخلاق بشریه و جسمانیه بی ذایع اتمیه و صفات الهیه و اخلاق محمدیه و قرآنیله ایدوب تصف و متخلق اولغه
 جدا بله و صورت الهیه جمیع و کمال محمد بنک شده نظم و نونه سی ایدوب و انزل مراتب ایمان اولان ایمان عوام ایدوب
 فتااعت ایدوب ایمانک اعلی مرتبه شدن که ایمان کشف و شهوددر قاعد اوله تا کیم جین انتقالده بصیرت
 و حضور اوزره ماسودن قلب سلیم ایدوب انتقال ایدوب سن (یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سلیم)
 و اما حکمة التجلی و الکلام فی صورة النار لانها کانت بغیة موسی تجلی له فی مطلوبه لبقبل علیه ولا یعرض
 عنه فانه لو تجلی له فی غیر صورته مطلوبه اعرض عنه لاجتماع همته علی مطلوب خاص و لو اعرض لعاد علی عمل
 فاعرض عنه الحق و هو مصطفی مقرب من قرینه انه تجلی له فی مطلوبه و هو لا یعلم (شعر) کلام موسی راها عین
 حاجته و هو الاله و لکن ایس بدیهه و اما موسی علیه السلامه نار صورتده تجلی و کلامک حکمتی یعنی الله
 تعالی اکا نار صورتده تجلی ایتدی و نار دن خطاب ایتدی بر تحقیق نار موسی انک حاجتی ایدی پس الله تعالی
 موسیله کمال رتبتدن انک مطلوبی اولان نار صورتده تجلی ایددی تا کیم مطلوبنده حقه اقبال ایدوب و اندن
 اعراض اتمیه زیرا که الله تعالی اکا انک مطلوبندن غیر صورتده تجلی ایددی الله تعالی دن اعراض
 ایدردی زیرا انک همتی مطلوب خاص اوزره مجتهد و کرم موسی حقه دن اعراض ایدیدی البتة انک علی اوزره
 عائد اولوریدی پس الله تعالی اندن اعراض ایدردی (جاء فی الحديث من اقبل علی الله بکلیته اقبل الله علیه
 بکلیته و من اعرض عن الله بکلیته اعرض الله عنه بکلیته) و حال بوکه موسی مصطفی و محبتا و مقربیدرس پس
 الله تعالینک اکا قریبند و اکا انک مطلوبی صورتده تجلی ایتدی و حال بوکه موسی انک کاشوری و غیبدی
 پس شیخ زنی الله عنه موسی مطلوبی اولان نار صورتده حقیقا اکا تجلی سنی تجلی ایدوب دیرکه موسی انک

ناری کبی که موسی آتی کندی حاجتک عین کوردی و حال بوکه نار صورتده تجلی اولان اله ایدی و لکن
 موسی آتی ندادن اول اله اولدین بیلزدی پس موسی ایچون توفیق الهیه و انک مطلوبی اولان نار صورتده
 الله تعالی کاتجلی ایتدی تا کیم اندن اعراض اتمیه صورت اخراجه اکا تجلی ایتدی که بر اطلوبی اولان نار
 صورتدن غیر صورت اخراجه موسیله تجلی ایدوب اندن خطاب ایتدی موسی آندن اعراض ایدردی امدی
 سن شویله عالم اول که تحقیق موسی علیه السلام مصطفی و محبوب ایدی الله تعالی اکی کندیسمه جذب ایتدی
 شغیب علیه السلامک صحبتته اکا توفیق و بر مکله تا کیم اکا حقی تعریف ایدوب و اکالی سودیر پس موسی
 اوزره غالب اولان طلب شهود ایددی و شهود واقع اولان بر صورتده و صور عالمک اشرفی نار در زیر نار حضرت
 حقه اجل صفات الهیه اولان قهر و محبت صفتیه مناسبه اولدی زیرا احراق نارده قهر لایق ظاهر در زیر
 نار برشته من ایتدی که اول شی نار لاندانه تاثیرنه قابل اوله الا نار اول شی ایتدی رتبه کیم الله تعالی بر شیشه
 تجلی ایتدی الا انی افنا ایددی و تجلی اولان لایق تجلی له اولان شیتک قبولی سبیل و نوریه محبتک اثریدر زیر نور
 لذاته محبوبدر پس حقیقت موسیله کمال عتایتندندر که موسی نار طلبنه اخراج ایددی تا کیم همتی نارده عقد
 ایدوب و بالکلیه اکا بوجه ایدوب پس موسیله نار صورتده تجلی ایتدی پس انک ظاهری و باطنی اوزره نار
 صورتده تجلی دن و تجلی فیها اولان نار دن قهر و محبت صفتیه مستویله اولدی زیرا تجلی له ایچون لایق در که
 تجلیستک صفتیه متصف اوله و تجلی قیه اولان شیشه مناسب اوله و پوشود نالنددر که قبل الجمع تفرقه
 مقامنده و اندینتی مقتضی اولان مکالمه مقامنده اولور و اما شهود معنوی حقیقی پس تجلیده تجلی له
 قناسی اقتضا ایدر فلما تجلی ربه الجبل جعله دکا و خر موسی صغیرا پس بونده انیتیت بوقدر پس خطاب
 و کلام دخی بوقدر الا افاتند نصکره فانی اولوب وجود حقیقیله موجود و باقی اولدقد نصکره والله یمدی
 من یشاء الی صراط مستقیم

فصل حکمة صعدیه فی کلمه خالده

(و اما حکمة خالد بن سنان فانه اظهر بدعونه النبوة البرزخیه فانه ما ادعی الاخبار بما هنالك) (ای فی البرزخ
 والاخره) (الا بعد الموت) و اما خالد بن سنانک حکمتی پس تحقیق خالده دعواسیله نبوت برزخیه فی اظهار
 ایددی یعنی موتند نصکره عالم برزخده احوال برزخی مشاهده ایدوب کد نصکره تکرار احوال اولوب شهود اوزره
 نبوت برزخیه فی ادعا ایتدی زیرا تحقیق خالد برزخده و آخرتده اولان احوال الله اخباری ادعا ایتدی الا
 موتند نصکره یعنی خالد نبوت برزخیه ایدوب ظاهر ایدوب و لکن میت اولوب احوال برزخی مشاهده ایدوب کد نصکره
 بینه تکرار امر الهیه حی اولوب نبوت برزخیه ایدوب ظاهر اوله جفن ادعا ایتدی انکچون رسول علیه السلام
 خالد نبوت اعتبار ایتدی و ایتدی (ای اولی الناس بعیسی بن مریم فانه لیس بینی وینه نبی) (امدی)
 شویله معلوم اوله که خالد بن سنان قرت زماننده رسول علیه السلام ایدوب عیسی یشنده ایدی و رسول
 علیه السلامک بعثته قریب ایدی و خالد بلاد عدنده ساکن ایدی پس وقتا کیم خالد محمد صلی الله علیه
 وسلم کانه مطلع اولدی و یلیدی که (رحمة للعالمین) مبعوددر پس تنفی ایتدی که انکچون انبیا عام حاصل
 اوله و کافیه خلق ایچون بعد الموت برزخده اولان شی ایچون حاصل اولان علمه مستنده اولان نبوت تنفی ایتدی
 زیرا عامه خلق انبیا ایچون انقیاد ایتدی بر شول کسینه نک انبیا منما انقیاد لری کبی که بعد الموت رأی عینده
 حی اولوب برزخده مشاهده ایتدی کی احوال دن انبیا ایدوبه زیرا بونک کبی انبیاک عموما خالق ایمانده تاثیر
 ایا قدر پس خالق قوی الهیت ایدی و انک اوزره احدیت شهودی غالب ایدی و اکامؤمن اولان انک قوی
 دفع ملاتده اکا قصد ایدردی پس انک زماننده بلاد عدنده بر نار عظیمه بر مغازه دن چقوب ظاهر اولدی و اول
 بلادک حرث و زرعنی هلاک ایتدی پس اکامؤمن اولان قوی دفع ملاتده معتاد لری اوزره خالده قصد
 ایدوب اول نارک دفعنده اکامر اجتهت ایتدیلر پس وقتا کیم خالد اول ناری کوردی اکی عصاسیله خلفندن
 ضرب ایتدی که شروع ایتدی و بد ایداد ایددی پس ناری تفریق ایدوب نار خالد دن هارب اولدینی حالده رجوع
 ایتدی و خالده اکی ضرب ایدردی حتی اکی اول مغاره یه سوردی که اندن چقمش لیدی پس اکی اول مغاره
 ادخال ایتدی آند نصکره اولدنه و اکامؤمن اولان قومنه ایتدی بر نوناری اطقا ایتدی چون بومغاره یه

کبریا که در امام سزاو کونه دکن صبر اید و بی دعوت ایدوب بکند ایتمه سزای اوچ کوندن اول بی
دعوت ایدوب نداید چن اولور سکرین مغاره دن چقارم و لکن اولورم دیدی و اگر صبر اید چن اولور سکرین
چقارم دیو بولره اخبار ایتش ایدی پس وقتا کیم خالد مغاره به کیدی قومی ایکی کون صبر ایتدیلرانی دعوت
ایتدیلر پس شیطان انله القایتدی پس اوج کون صبر ایتدیلر و وقت تمام اولوزدن اول صبحه و فریاد
ایتدیلر و خالد هلاک ایلدی دیوار نیاب ایتدیلر پس خالد آنرا اوزره مغاره دن چقادی و میقاتنک تمامندن اول
صبحه لرندن اکا صابت ایدن المدن الاری باشنده ایدی پس قومه ایندی سز بنی ضایع ایتدیکز و بنم قولی
و عهدی اضاعت ایتدیکز پس کندی موتندن انله اخبار ایتدی و امر ایلدی که بعد الموت مقبور ایدوب تمام
قرق کون مراقب اوله لرس پس قرق کون تمام اولد قندسکره انله بر غم قطعی کاور که انک مقدر منده ذبی
مقطوع بر حمار اوله پس بنمک اول حمار انک قبرنه محاذی اوله و واقف اوله پس انک قبرنی نبش ایدله پس خالد
قام اوله و بعد الموت شهود درختله جلیمه امر ایلله انله اخبار ایلیمه پس خلق کایسی رسل اخبار ایتدکاری
شمله یقین اوزره اوله و انلر قنده اخبارات نبویه نک کایسی صحیح اوله پس خالد وفات ایدوب برزخه
انتقال ایتدی وانی دفن ایتدیلر و قرق کون عبورنه منتظر اولدیلر و قرق کوندن نصکره قطیع غم و رزده دخی
منتظر اولدیلر پس ذکر اولند بیکی غم قطعی کادی و انک مقدر منده مقطوع الذنب بر حمار وار ایدی پس
حمار خالد قبری حذاشده واقف اولدی پس خالد مؤمن اولان انک قومی قصد ایتدیلر که انک اوزره نبش
ایدله انله امر ایتدی کی تا کیم انله انبیانک و نبواتک صدقندن اخبار ایلیمه پس اولادینک اکبری ابا
ایتدیلر و ایتدیلر عرب قنده برن اوزریمزه عار اولور که برن بابا سز اوزره نبش ایدله لر زبر اوزره اولاد منبوش دیرلر
پس خالد و صبیغی نصیب ایتدیلر وانی اضاعت ایتدیلر (قامران نبش علیه و بسال فیخبران الحکم فی البرزخ
علی صورة الحیاة الدنیا) (پس خالد امر ایتدی که انک اوزره نبش اولنه و دخی سوال اولنه پس خالد انله
اخبار ایدله که برزخده حکم الم ولدننده و سعادت و شقاوتده حیات دنیا صورتی اوزره در (فیعلم) علی صبیغه
المجهول) (بدلت صدق الرسل کلهم فیما اخبروا به فی حیاتهم الدنیا) (پس خالد بو اخباری ایلله جمیع رسلان
صدق معلوم اوله شول شیتده که انلر حیات دنیا زنده انکله اخبار ایتدیلر یعنی رسل حیات دنیاده امور آخرتدن
اخبار ایتدکاری شیتده انلر صدق معلوم اوله زرامیت اولوب تکرار اسی اولان نبینک امور آخرتدن اخباری
حیات دنیاده میت اولوب حی اولان نبینک امور آخرتدن اخبارندن عامه قنده دخی و اتعدرو انک تأثیری
یوندن بلغدر) (مکان غرض خالد ایمان العالم کله بما جات به الرسل لیکون رحمة للجمیع فانه تشرف بقرب نبوته
من نبوة محمد صلی الله علیه وسلم و علم ان الله ارسله رحمة للعالمین) (پس خالد غرضی جمیع رسل کنووردکی
شراعی و احکامه جمیع عالمک ایمانی ایدی تا کیم جمیع عالمه رحمت اوله زرا تحقیق خالد تشرف اولدی انک
نبوتی محمد صلی الله علیه وسلم نبوتنه قریب اولغله و خالد عالم ایدی که الله تعالی محمد علیه السلامی
(رحمة للعالمین) ارسال ایلدی پس یوندن اوزری انباء عامی غنی ایتدی) (و یکن خالد برسول فارادان بحصل
من هذه الرحمة فی الرسالة المحمدية علی حفظ وافر ولم یؤمر بالتبلیغ فارادان بحظی بذلك فی البرزخ لیکون اقوی
فی العلم فی حق الخلق فاضاعه قومه) (و خالد رسول دکل ایدی پس دلدی که رسالت محمدیه ده بور رحمت
عامه دن حفظ وافر اوزره حاصل اوله و طالبو که تبلیغ ایلد مأمور اولدی پس دلدی که برزخده اول رحمت
عامه دن اکا حظ اعطا اولنه تا کیم خلق حقه علمده دخی اقوی اوله زبر اطوار برزخده شهود اوزره
اخبار ایدر پس انک قومی انی اضاعت ایتدی ذکر اولند بیکی نقل ایدر که رسول علیه السلامک
بعیند نصکره نبی خالد رسول علیه السلامه کد کده رسول علیه السلام اکامر حجابانت نبی اضاعه قومه
دید) (و لم یصف النبی قومه بانهم ضاعوا و انما وصفهم بانهم اضاعوا انهم حتی لم یبلغوه مراده) (و نبی علیه
السلام قوم خالدی وصف ایتدی که تحقیق انلر ضایع اولدیلر بلکه انلری وصف ایتدی که تحقیق انلر نبیلر
اضاعت ایتدیلر زرا آتی مرادنه تبلیغ ایتدیلر و صیت ایتدیلر و اول دخی نبوت برزخیه ایلله ظاهر اولدی
(و هل یلغه الله اجر منبته) (ام لا) (فلا شک ولا خلاف ان له اجرا منبته) (پس الله تعالی خالدی انک امنیتی
اجرته تبلیغ ایتدی پس شک یوقدر و دخی خلاف یوقدر که تحقیق انکچون بوامیت حاصلدر

(و انما شک و الخلاف فی اجر المطلوب هل یساوی غنی و قومه مع عدم وقوعه بالوجود ام لا) (بلک شک و خلاف
مطلوبک آخرتده درکه مطلوبک وقوعی غنیسی مطلوب واقع دکل ایکن اجرده مساوی اولورمی وجودده واقع
اولان شیتنه یعنی وجودده واقع اولان شک اجرته مساوی اولازی یوقدر اوزره غنی قولی مساوی قولنک
فاعلی اولور و وقوعه بحرور دخی قولی ایچون مضاف الیه درکه مصدر فاعله مضافدر و ضمیر مطلوبه راجعدر
و بالوجود قولی مساوی قولنه متعلق اولور و جازدر که یساوی قولنک فاعل ضمیری مستتر اولوب اجره راجع
اوله و غنی قولی مفعولیت اوزره منصوب اوله و باخود غنی قولنه مضاف اولان مفعول محذوف اوله و غنی قولی
انک مقامنه اقامت اولغله منصوب اوله و بالوجود قولی وقوعه قولنه متعلق اوله ای هل یساوی اجر امنیته
خالد مع عدم وقوع المطلوب بالوجود اجر غنی وقوع المطلوب ام لا) یعنی خالد امنیتی اجری مساوی اولورمی
وجودده مطلوب اولان دعوتک عدم وقوعی قنده مطلوبک وقوعی غنی سنک اجرته و بعض نسخهده (هل
یساوی غنی وقوعه عدم وقوعه بالوجود) واقع اولدی یعنی مطلوبک وقوعی غنی سنک اجرته مساوی اولورمی
وجود خارجی ایله مطلوبک عدم وقوعی اجری و بالوجود قولی موضع ثابنده وقوعه قولنه متعلق اولور و بعض
نسخهده نفس وقوعه بالوجود واقع اولدی یعنی مطلوبک وقوعی غنیسی وجود خارجیله انک وقوعی نفسنه
مساوی اولورمی اولمزی یعنی اجرک وقوعنده خلاف یوقدر و لکن نبی و غنی ایلله اولان اجر فعل وجود ایلله اولان
اجر مه مساوی میدر) (فان فی الشرع ما یؤید التساوی فی مواضع كثيرة کالاتی للجماعة فی قوة الجماعة
فله اجر من حضر الجماعة و کالتمنی مع فقره ما هم علیه اصحاب الثروة و المال من فعل الخیرات فله مثل اجرهم
ولکن مثل اجرهم فی ثباتهم اوفی عملهم فانهم جمعوا بین العمل و الثبة) (زیر تحقیق شرعه مواضع کثیرده
تساوی می مؤید اولان نبی وارد اولدی جماعته صلات ایچون آتی کی که جماعت اکافوت اولدی یعنی جماعته
اداء صلوة ایچون جماعته مبارک اولان کسنه کی جماعته اصابت ایتدی و جماعت اکافوت اولدی پس
انکچون شول کسنه نک اجری حاصلدر که جماعت حاضر اولدی قال النبی صلی الله علیه وسلم من فوضأ
فاحسن وضوءه ثم سبی الی المسجد فوجد الناس قد صلوا اعلمی الله تعالی له اجر من صلاها و حضرها) و دخی
فقیر اولان غنی کی که فقری ایلله غنی ایدر فعل خیراتدن شول شیتی که اصحاب ثروت و مال انک اوزره در پس
ضمیر غنی ایچون انلر اجری مثل حاصلدر قال النبی صلی الله علیه وسلم (رجل انا الله علما و مالا فهو و عمل
بعلمه و یتصدق بماله و یقول لوانی الله مثل ما انا عملت کایعمل فلهما فی الاجر واه الحدیث) و لکن انلر
یا انلرند اجر اولی کجیمدر و باخود عمللرند جمیع وجوه ایلد که زرا تحقیق اصحاب خیرات نبی و عمل یتقی
جمع ایتدیلر و فقیر غنی ایلله نبی یتقی جمع ایتدی پس طاهر بودر که جمیع وجوه ایلله انکچون انلر اجری
مثل یوقدر انکچون رسول علیه السلام خالد ایچون اضاعه قومه دیدی پس نبوت برزخیه ظاهر اولدی
و نک قومی انکله کاله باغ اولدیلر و اول دخی ذوق اول نبوت ایلله طاهر اولدی وانی اظهار ایتدی پس وجه
معهود اوزره خالد نبوت طهور غنی انکله اول غنی صورتله مقام نبوتله أجور اولدی ما هم علیه قولنده
ما شئ معناه درودم ضمیری مبهمدرا اصحاب امره قولی انی تفسیر ایدر و باخود آدن بدلدن ومن فعل
الخیرات قولنده من مای بیان ایدر) (ولم یکن النبی) (علیهما) (ولا علی واحد منهما) (و حال یوککه
نبی علیه السلام فقیر غنی ایچون نبیله عمل اجر سنک حصولی اوزره نص ایتدی و دخی نبیله عمل اجرندن
بر سنک وصولی اوزره نص ایتدی بلکه اطلاق اوزره ارسال ایلدی) (والصاخر انه لا تساوی بینهما و لذلك
طلب خالد بن سنان الابلاغ حتی یصله مقام الجمع بین الامرین فیحصل علی الاجرین) (و طاهر اولان بودر که
نبیله عمل اجری یندره و باخود فقیر مننله متصدق یندره تساوی یوقدر و عدم تساوی اجلندن اوزری
خالد بن سنان ابلاغ یوقی طلب ایتدی تا کیم انکچون امرین یندره مقام جمع صحیح اوله پس اجرین اوزره
حاصل اوله و اگر ینماده تساوی اولیدی نبیله کتفا ایدردی

فصل حکمة فردیة فی کلمة محمدیة

بو حکمت فردیة تک کلمة محمدیه به اختصاصی وجهن شجر نبی الله عنه ذکر ایدوب ایتدی) (انما کات حکمة
فردیة لانه اکمل موجود فی هذا النوع الانسانی و انه ذی بیه الامر و ختم) (محمد صلی الله علیه وسلم حکمتی

این صورت در که ذات را متضاوی و بولدر پس صورت اصل اولان تثلث اوزره در و کذلک نشأت عنصریه سیله
 مندر در روحی و جسمی و حقیقت جامعیه سی اعتباریه) کذلک قال فی باب المحبة التي هي اصل الوجود حجب
 الی من دنیا کم ثلاث بما فيه من التثلث) رسول علیه السلام مثلث النشوء اولد یغندن اوزری باب محبتده که
 وجودک اصلیدر رسول علیه السلام (حجب الی من دنیا کم ثلاث) دیدی رسول علیه السلامه تثلثک
 حصولندن اوزری یعنی رسول علیه السلام حقیقتی تثلثی اعطایته بدیکندن اوزری منزل دنیا کردن اوج
 نسه نک محبتی جانب حقندن بنم قلبه القاواندی دیدی وحدیک بقیه سی النساء والطیب وجعلت قره عینی
 فی الصلوة) قولیدر مذکر النساء والطیب وجعلت قره عینه فی الصلوة اندنصکره رسول علیه السلام نسای
 وطیبی ذکر ایتدی و آنک صلاصده قره الهی انکچون مجموله اولد یغن ذکر ایتدی یعنی رسول علیه السلام
 ایتدی (النساء والطیب وجعلت قره عینی فی الصلوة) (فأبدأ بذكر النساء وأخرا صلوة وذلك لأن المرأة جزء
 من الرجل فی اصل طهر و رعینما کان الانسان بعض ظهورات الحق والحق اصله و منشأه) (وبوکلام محدوددر
 یعنی دیمک اولوز پس رسول علیه السلام ذکر نسایله ایتدی و صلا فی تأخیر ایتدی و بونک بیانی بودر زیرا
 حق یق مرأه رجندن بر جزو در مرأه عینیک طهر وری اصلده زیر امرأه نک غنی ظهوریک اصلی آدم در زیرا
 حواخلع آدم مدن مخلوقه در پس آنک جزئیدر ته کیم انسان حقل بعض طهر وری ایدر و حق آنک اصلی و منشیدر
 ان الله خلق آدم علی صورته و وجود مقید انسانی وجود مطلق الهی ایچون مرتبه ثانیه در تعین اول که حقیقت
 محمدیه در لا تعین ایچون مرتبه ثانیه در زیر تعین نسیدر و کذلک وجود حق ایچون تعین وجودی اولان
 عقل اول و قل اعلی مرتبه ثانیه در و کذلک نفس کل عقل کل ایچون ولوح محفوظ ایچون مرتبه ثانیه در حوا
 آدم ایچون مرتبه ثانیه اولد یعنی کبی پس وجود انسانی وجود حق ایچون مرتبه ثانیه در که مرتبه اولینک
 تفصیلیدر و آنک تزلزل و ظاهریدر) (ومعرفة الانسان بنفسه مقدمة علی معرفته بربه فان معرفته بربه نتیجه
 عن معرفته بنفسه) (یعنی و نفقت فیه من روحی) مفهومی اوزره حقل وجودندن جزه کبی اولان انسانک
 کندی نفسنه معرفتی آنک بی معرفته مقدمه در زیرا انسانک ربه معرفتی انسانک کندی نفسنه معرفندن
 نتیجه در یعنی حوا آدمه نسبتله مثلا آدمک رجولیتی و صفت فعلیه ایل انصافی معرفته حوا مقدمه در زیرا
 حوا اولینجه آدم اول صفتله ظاهر اولوز و دخی آنکه متصف و محقق اولوز و انسان حقه نسبتله جزه و فرع
 کیدر و حق کل و اصلدر پس انسانک کندی انفعالی و مر بوبیتله ریک صفات فعلیه سی و ربوبیتی معرفته
 مقدمه در زیرا آنک کندی ربه معرفتی کندی نفسنه معرفندن نتیجه در کندی نفسی صفات انفعالیه ایل
 و مر بوبیتله متصفه اولد یغن عارف اولینجه حقل صفات فعلیه و ربوبیتله انصافن عارف اولوز بلکه حقل
 صفات فعلیه سی و ربوبیتی آنک وجودی ایل متحققه اولوز پس انسانک وجودندن مرتبه ثانیه ده اولان انسانک
 کندی نفسنه معرفتی ریک معرفته اصل و مقدمه اولد یغنندن اوزری) (کذلک قال علیه السلام من عرف
 نفسه فقد عرف ربه) (یوندن اوزری رسول علیه السلام برکسنه کندی نفسنی عارف اولوز ربه عارف اولوز
 و معرفت نفسی معرفت رب ایچون مقدمه و اکادلیل ایتدی و معرفت ربی معرفت نفس ایچون نتیجه ایتدی
 زیرا وجودده حق اصلدر و عبد فرعدر و معرفته معرفت عبد اصلدر و معرفت رب فرعدر پس مرأه
 ریکل ایچون جزه در و ریکل حق ایچون بعض طهر وری و مرأه تینا تیدر و هر جزه اصلنه دلالت ایدر پس
 مرأه ریکله دلیلدر و ریکل حقه دلیلدر و دلیل مدلول اوزره مقدمدر و کذلک مرأه ریکل تعینی و نفسی اولغله
 کندی وجودی و نفسی اکا قریب اولغله نسای تقدیم ایلدی پس بوتقدیر اوزره و معرفه الانسان بنفسه قوی
 فأنبدأ بذكر النساء وأخرا الصلوة قولک تعلیمی تمجیدن اولوز) (فأن شئت قلت بمنع المعرفة فی هذا الخبر والخبر
 عن الوصول فإنه سائق فیه وان شئت قلت بثبوت المعرفة) (پس اگر سن دیلرسنک بو خبرده منع معرفه
 ووصولن بجزایله قائل اولوز سن زیرا تحقیق بحسب الحقیقه حقل حقدده متع معرفت جائزدر و اگر سن دیلرسنک
 ثبوت معرفه قائل اولوز سن یعنی ذات مطلقه اعتباریه حق معروف اولوز و انسان آنک در کندن و معرفندن
 بجز در لا یعرف الله غیر الله و لکن وجود حقل نفس انسانده تعینی و آنکه تعیدی اعتباریه پس حق
 معرفت اولوز) (فلاول ان تعرف ان نفسك لا تعرفها فلا تعرف ربك ولثانی ان تعرفها فتعرف ربك) (پس

اولد کبسی که منع معرفتدر بودر که من عارف اولوز سن که تحقیق سن کندی نفسکی عارف د کاسن نفسک
 حقیقت غیبیه سی اعتباریه پس ریک عارف اولوز سن و ایکتیبسی که ثبوت معرفتدر بودر که نفسکی من
 صفات کمالیه ایل عارف اولوز سن ریک عارف اولوز سن زیرا نفس وجود حقل ظاهریدر و حق باطندر *
 پس آنک ظاهر اولان کالات و صفاتندن حقل کالات و صفاتنه استدلال ایدر سن بلکه اول کالات و صفات
 حقل کالات و صفاتدر که حق باطنندن آنک مظهری اولان نفس انسانده ظاهر در) (فکان محمد صلی الله
 علیه وسلم اوضح دلیل علی ربه فان کل جزء من العالم دلیل علی اصله الذی هو ربه فافهم) (پس محمد صلی الله علیه
 وسلم ربه اوضح دلیل اولدی زیرا تحقیق عالمدر هر بر جزه آنک اصلی اولان ربه دلیلدر و محمد صلی الله علیه وسلم
 حقیقتیه حقایق عالمی و جسم و وجودی ایل جمیع اجزاء عالمی جامعدر و ربه تعینی اولکه حقیقت محمدیه در که
 جمیع حقایق الهیه و کونیه انده متعینه در و جمیع حقایق عالمی جامعدر و ربه تعینی اولکه حقیقت محمدیه در که
 متعینه در و رزخیت کبرای جامعده حاجی در که ذات احدیه دن متعینه در کادر الانین حسیله جمیع حقایق
 الهیه اسمائیه و جفریه سی و جمیع حقایق اسمائیه مظهریه انفعالیه سی جامعده در و صورت عنصریه محمدیه
 حضرت احدیه ذاتیه سی و حضرت واحدیه اسمائیه سی و جمیع مراتب امکاتیه سی که عقل اولان اخر مراتب
 وجود اولان صورت اسمائیه سی منتهی اولجه متعینه در جامعده در و جمیع مراتب نتیجه سی و ربه سیدر پس
 حضرت الهیه حقایق الهیه دن بر شئی یوقدر و دخی حضرت امکاتیه در روح و قلب و نفس و خیال و جسمندن
 و عالمک اعیان فاعله و قباله سندن بر شئی یوقدر الا صورت محمدیه مظهریه کلیه جمعیه اصلیه تفصیلیه
 و حلیه ایل جامعده در پس محمد علیه السلام ربه اتم دلیل و اوضح سبیلدر زیرا اکل ظاهر کمالیه الهیه در
 و آنک دلالتی نه کندی نفسنه در پس سن فهم دقیق ایل فهم ایل) (وانما حجب الیه النما فحق المین لانه
 من باب حنین السکلی الی جزئه) و محمد صلی الله علیه وسلم انصافن حقل حقدن انکچون تعین ایلدی و اولدخی
 اندر حنین یعنی مشتاق اولدی زیرا آنک نسایه حنینی کاک جزئنه حنینیدر و ربه عارف اولوز علیه السلام کل کادر
 و مرأه اندن جزه در پس آنک حنینی نه کندی نفسنه در زیرا جزه باعتبار الحقیقه عین کادر و باعتبار التعمین
 آنک غیریدر و شئی محبت امتز الا کندی نفسنه و اشتیاق دخی واقع اولوز الا یشوتنده که کل جزوه مشتمل اولغله
 کل ایل جزه یشوتنده واقعدر و اگر کل ایل جزه یشوتنده باعتبار اوزره اقتراف و یشوت واقع اولیددی کل کل
 اولوزدی و جزه دخی جزه اولوزدی و جزه کل اولیددی کاک اکا محبتی و حنینی واقع اولوز) (فأبدأ بذكر النساء وأخرا الصلوة
 عن الامر فی نفسه من جانب الحق فی قوله فی حق هذه النشأة الانسانیة العنصریة و نفقت فیه من روحی)
 پس رسول علیه السلام بوخبر ایل جانب حقندن نفس امرندن ابانت و اظهار ایلدی بونشأت عنصریه
 حقدده و نفقت فیه من روحی قولنده یعنی مرأه رجندن جزه اولغله رسول علیه السلام نسایه اشتیاقی
 و حنینی کاک جزئه اشتیاقی و حنینیدر پس کندی نفسنه محبت ابانت انککه اظهار ایلدی که الله تعالی
 کندی روح کل سندن انسانه نفخ روح انککه روح انسانی روح الهی کلیدن بعض کبی اولدی پس حقل
 نشأت انسانیده تقیدر حسیله انسانه آنک میلی و اشتیاق کاک بعضنه و باخود جزئنه میلی و اشتیاقی
 کیدر و آدم حوازه کندی نفسی مشاهد ایدوب مرتبه ثانیه ده کندی نفسنه آنک محبتی کبی وجود
 حق ایچون وجود انسانی مرتبه ثانیه اولدیکه حق انده متعین اولدی) (ثم وصف نفسه بشدة الشوق الی لقائه
 یعنی حق کندی روحندن انسانه نفخ روح ایتد کدنصکره کندی نفسنی انسانک لقاسته شدت شوق ایل
 وصف ایلدی انسانک مظهرنده طهر وری و تعینی حسیله پس حقل اکا اشتیاقی کندی نفسنه آنک
 اشتیاقی اولوز) (فقال لامشتاقین) ای لاجل المشتاقین) (یاد اودانی اشد شوقا الیه یعنی لامشتاقین الیه و هو واقع
 خاص) (پس الله تعالی اکا مشتاقین اجلندن اوزری ایتدی یاد اودانی اشد شوقا الیه یعنی بتم اندر شوق دخی
 اشددر یعنی مشتاقینک الله تعالی به اشتیاقندن الله تعالی آنکه اندر اشتیاقی دخی اشددر و حقل اندر شوقی
 و اشتیاقی لقاء خاصدر بوتقدیر اوزره لامشتاقین الیه قوی لامشتاقین قوی ایچون تفسیر واقع اولوز
 و جائزدر که الیه قوی یان ایدر و لام الی معنایه اوله و هو لقاء خاص قوی سوال مقدره جوابدر کانه سائل
 سوال ایدر که حق تعالی هر شیده حاضردر و هر شئی مشاهددر اندن بر شئی بعید د کادر) (وهو معکم

ایمان کرم) پس عیده آنک اشتیاقی نه وجه اوزره تصور اوزره پس جواب ایدوب دیرکه حقت مشتاقانه
 اشتیاقی لقاء خاصه که فنا کلی وموت حقیقه تعینک رفی قنده حق کنیدی وجهی ولقاء فی اتم واکمل
 وجه اوزره انده مشاهده ایدر زیر احق مشتاقینک وجودنده متعیندر پس انلر اشتیاقی کنیدی نقشه
 اشتیاقی ایدر پس حق اطلاق مرتبه سندن تقییدی مرتبه سنده کنیدی نفسنه اولان آنک شوقی اشددر
 عیدایله آنک تقییدی مرتبه سندن اطلاق مرتبه سنده اولان اشتیاقندن زیرا اول اشتیاق کلیدر و بواقی
 جز نیدر الا مکرکیم مظهر محمدین حقت کنیدی نفسنه اشتیاقی اوله پس اولدخی اشتیاق کلیدر و حقت
 مظاهر انسانیه کمالیه اشتیاقی که لقاء خاصه و مشاهده خاصه بودر زیر احق کنیدی ذاتنی کنیدی ذاتنه
 مشاهده ایدر و لکن اسما و صفاتی وانلر کالاتنی مظهر انسانیه کمالیه مشاهده ایدر که انلر حقت ذاتنه
 مستمک ایدر پس انلر مظاهرنده حقت انلر اشتیاقی انلر مظاهرنده واقع اولان لقاء خاصه اشتیاقی اولور
 (فانه قال فی حدیث الدجال ان احدکم ان یری ربه حتی یوت فلا یبذل من الشوق مان هذه صفته) (زیر تحقیق
 الله تعالى حدیث دجاله ایدر تحقیق سزیدن بریکز ربی مشاهده ایتز میت اولیجه و حجاب طبعیت مرتفع
 اولیجه پس شوقندن لایدر شوق کسینه به که عدم رؤیت حقه متصف اوله یعنی عیدموتک قنده حاصل
 اولان لقاء خاصه متشوق کرکدر تا کیم حق اشد شوق ایله اکامشتاق اوله وموته موقوف اولان لقاء خاصه
 موت کرک ارادی اولسون و کرک طبعی و جائزدر که فلا بد من الشوق لمن هذه صفته قولندن مراد بویه اوله یعنی
 حقت اشتیاقندن لایدر شوق کسینه به که موقی قنده حقت لقاء خاصه مشتاقی اوله پس حقت لقاء خاصه اشتیاقندن
 اوزری بدن حجابی مایندن رفع ایدن کسینه به حقت اشتیاقی لایدر) (فشوق الحق لم یولأ المقربين مع کونه
 بر اهرم فحجب ان بروه وبابی المقام ذلك) (پس حق تعالیکن بمقرینه شوقی ثابت و محققدر حق تعالی انلری
 مشاهده ایکن وانلر حقت مشهودی ایکن پس حق تعالیکن محبتی اقتضا و تقاضا ایدر که مقربین انی بلا حجاب
 مشاهده ایدر ل عین متعینه دن تعین حجابی بینندن رفع ایتکله و مقام دنیوی و نشأت عنصریه شهود حق
 منع ایدر بدن انسانی متضمن اولدنی بشریه و اخلاق طبعیه و عنصریه حجبندن اوزری پس فنا کلی وموت
 ارادی قنده صفات کونه و حجب امکانیه نک رفی قنده و یاخود موت طبعیه حجب رفی قنده مشاهده
 ایدر کرک بدن حجابی غیر حجب امکانیه دن بر حجاب قلمدیه و اما اگر صفات بشریه و حجب امکانیه آنک
 طبعی قنده ثابت و مستقره اولدیه موتک قنده دخی مشاهده میسر دکادر (من کان فی هذه اعمی فهو
 فی الآخرة اعمی) (فاشبه قوله حتى نعلم مع کونه عالما) (پس الله تعالیکن یاد اود انی اشد شوقا الیم قوی الله
 تعالیکن حتى نعلم قوله شیه اولدی الله تعالی علم ازلیله جمیع اشیا عالم ایکن و جمیع اشیاک صوری آنک
 علمنده ثابت ایکن) (فهو مشتاق لهذه الصفة الخاصة التي لا وجود لها الا عند الموت قبل بها شوقهم اليه) پس
 الله تعالی بوصف خاصه به یعنی مشتاقین ایچون رؤیت حق صفتک حصولنه مشتاق اولور که اول صفت
 ایچون وجودی و قدور الاموت قنده که عیدک انبی انده مرتفعه اولور پس اول صفت خاصه عید مشتاقینک
 الله تعالی به اولان شوق قاری ناری ساکن اولور و یاخود شوق قاری کرکدن بولقاء خاص ایله نجات بولور و بواسطه
 مجازیدر بقال بل من مرضه وابل واستقبل اذا انجا) کما قال تعالی فی حدیث التردد و هو من هذا الباب ما ترددت
 فی شی انما فاعله ترددي فی قبض روح عبدی المؤمن بکرم الموت وانا اکره مسامته ولا بدله من لقائی) (نه کیم
 الله تعالی حدیث قدسیده حدیث تردده ایدر و بوحیث دخی بعد الموت عیدک لقاء ربی مشاهده نشه
 ایدر بکی صفت ربک اشتیاقی و محبتی بایندندن بر فاعل اولدیم اشیا دن بر شیده ترددا بخدم موقی کرکه کورن بنم
 مؤمن قوالت روحی قبضنده ترددا بیدیکم کبی و بن آنک مساتن کرکه کورور و حال بوکه آنکچون بنم لقامندن
 لایدر درمی موتنی کرکه کورن عبد مؤمنک روحی قبضنده ترددا بیدیکم کبی بر شیده ترددا بخدم زیرا بنم لقامه
 موجب اولان موتی کرکه کورور بن آنک مساتنی که آنک موتی کرکه کورر سیدر کرکه کورور و دیلزم که آنک
 کراهتی حالنده آنک روحی قبض ایدم و اول صفتله بکاملاقی اوله مرادم بودر که بکا اشتیاقی حالنده انی قبض
 ایدم و اول بکا اشتیاقی حالنده ملاقی اوله البتة بکاملاقی اولور پس بنم لقامه اشتیاقی حالنده بکاملاقی اولن
 -ورم) (فتبشره باللقاء وما قال له ولا بدله من الموت لثلايقه بذكر الموت) (پس الله تعالی وانا اکره مسامته

ولا بدله من لقائی قوائمه عیدی لقاء خاص ایله تیشیر ایدر و عید ایچون ولا بدله من الموت دیمدی بلکه
 ولا بدله من لقائی دیدی تا کیم موتک ذکر ایله عیدی مقوم ایتجه) (ولما كان العبد لا يلقى الحق الا بعد الموت
 كما قال عليه السلام ان احدكم لا یری ربه حتى یوت لذلك قال ولا بدله من لقائی) (پس وقتا کیم عید حقه ملاقی
 اولمز ایسه الاموت نصره نه کیم رسول علیه السلام ایدر ان احدکم لا یری ربه حتی یوت الله تعالی بوندن
 اوزری لایدله من لقائی دیدی قال بل انک جو ایدر و لذلك قوی قال قولنه متعلقدر) (فاشتیاق الحق لوجود هذه
 النفس) (پس حقت اشتیاقی بونستک وجودی ایچوندر یعنی موتک وجودی قنده عیدک حقه ملاقات
 و مشاهده می نسبتنه حق مشتاقدر) (امدی) شویله معلوم اوله که شوق لقاء که موت نصره حجاب بدنک
 ارتقای قنده و غواشی طبعیه دن تجرد قنده غیبه مؤمن اولان اهل حجابیه نسبتله انلر معتقد لری صورنده
 حاصلدر اول صور یا عالم مثاله ظاهره در و یاخود برانخ نوریه روحیه ده و یاخود هی کل سماویه ده و صور
 فلکیه ده نفسک صفاتی حسیله و استعداده لک قوتنده در جانتک تفاوتی حسیله انلر ظاهره در قال علیه السلام
 ارواح الشهداء فی حواصل طیور و خضر و بونلر احرام سماویه در و حدیث آخرده فی قتادیل معلقة تحت العرش
 و بونلر کواکب در په در و موقین دن اهل شهوده نسبتله انلر لقای داند و بونلر اول قوم در که حیات دنیا لایدر
 انیات و تعینات لایدرن میت اولدیر و طبایع لری ملا بندن مجر د اولدیر پس بونلر حق مشاهده ایدر لری هیثات
 نفسانیه و طبعیه دن متخلعن اولد قاری حقیقه که الله تعالی انلری حیات اخرویة الهیه ایله احیا ایدر پس
 بونلر اطلاق و تقیید اوزره لقاء الله فائز اولدیر و کده وجه باقی جانی مشاهده ایدر و خوف فراقندن خلاص
 اولدیر پس فریق اول کبی بونلر شوقی یوقدر لکن بونلر ایدر اشتیاقدر زیر تجلیات الهیه من غیر تکرار
 متوالیه در پس هر وقتده حق بعض تجلیاتله مشاهده ایدر و سایر تجلیاتله دخی آنک جانی نوره
 مشتاقدر و بونلر قدس سره بمقامدن دیر که (شربت الحب کاسا بعد کاسا) فانه الشرب ولا روت
 و اهل ایمان ایله اهل ایقان بیننده اهل قلوبدن بر طایفه وارددر که حق حسن صفات ملا بسنده مشاهده ایدر
 و انلر انیاقی باقیه در و بونلر قرب نوافل اصحابی در که (کتب سمعه و بصره) الحدیث قولنده رسول علیه السلام
 اشارت ایدر پس انلر صفات الهیه ایله متصفین اولمغه انلر صفات بشریه لایدرن متخلعن در و لکن ذواتلندن
 فائین اولمغه مجال ذاندن تحسیندر پس بوطایفه شوق ایله اشتیاق بیننی جامعدر بر وجهله محتجب
 و بر وجهله متصل اولد قارندن اوزری پس لقا و ج قسم اوزره اولور و هر بر قسم ایچون موت و بعث و قیامت
 وارددر پس لقاء اول موت طبعیه و واقع اولور و انده بعث و قیامت رسول علیه السلام من مات فقد قامت
 قیامته قولیدر و دخی الناس یام فاذا ما اتوا انهم وای پس بوقیامت و بعثندن لقا اهل سعادتندن غیبه مؤمن
 اولان اهل حجاب ایچون انلر معتقداتی صورنده حقت رؤیتدر عالم مثاله و یاخود هی کل علویه سماویه ده
 مؤمنینک در جانی حسیله و ارباب قلوب ایچون عالم قدس دن برانخ نوریه روحیه ده احسن وجه اوزره
 واقعدر و اصحاب شهود ایچون جمیع صور موجودانده واقعدر جمع و تفصیل و اطلاق و تقیید اوزره کنیدی
 ذواتلنده قناری و حقت عینله حقت شهودنده قناری حسیله پس اگر تقید مراد ایدر الله تعالی انلر
 تقید ایله امر ایدر (وما تشاؤون الا ان یشاء الله) زیرا انلر ارادی حقت ارادیدر پس انلر ذواتلنده قانی
 اولد قارنده صفات لری نه کیفیتله باقیه اولور و بوقیامتده اقوامک کایسی علی السویه در و بوقیامت مرتبه ایله
 صغری و شمول ایله کبرادر و لکن صحیح بودر که قیامت کبری و اطنندن بر موطندر آنکچون رسول علیه
 السلام القبر اول منزل من منازل الآخرة دیدی و اما ارباب قلوبک قیامتی پس ملا بسندن الخلاع ایله
 و بودارده مرقد بندن انبعاث ایله واقعدر و دخی عالم قدس قری ایله و زمرة ملکوتیه انحرط ایله میسر در و بوکا
 قیامت وسطی در بر و قیامت کبرادن موطن کلیه نک اوسطیدر که حیات نفسانیه دن قح هوا یله و امانت قوی
 ایله و فوت ارادیدر نصره واقعدر نه کیم دینلشدر (مت بالارادة تعقی بالطبیعة) و اما اهل شهودله قیامتی
 پس طایفه کبرادر حقه فنادیدر نصره و فنا خلقه نصره جلال حجب نورانیه و ظلماتیه سنک ارتقای سبیلله
 وجه باقی جانلک نوری انلری احرار ایتکله قال علیه السلام ان الله سبعین الف حجاب من نور وظلمة لو کشفها
 لاحرق سجات وجهه ما انتهى الیه بصره من خلقه و قال امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه الحقیقه کشف

۵۶۲
 جهات الحلال من غير اشارة وبوقنا موت حقيقي طبع بعد كل ايحون وبوقنا نصكره اولان قيامت
 فاندنكره بقادر شول عارف ايحون كه كندی تعينى متعين ايحون نسبت ذاته وشئون ذاته مشاهده ايله
 والى حقل عين كوره وحى انك عين كوره دائما القاده وكندی ذاتدن فناده ورى ايله بقاده اوله پس مراتب
 فادن هر بر مرتبه ايله محقق اولار الاموت ايله واندنكره موى ذوق ايجزلايد وقون فيها الموت الاموت الاول
 وفناء خلفه نصكره وجه حق باقيد در (شعر) نحن الحبيب الى رؤيتي * والى اليه اسند حيننا * ونهفو) وفى نسخة
 بعجة ونهوى (النفوس وبابى القضاء فاشكره لالين ويستكروا لينا) فى اشد شوقا اليهم) حديثك موهوبى
 وزره شيخ رضى الله عنه لسان حقله تكلم ايدر وياخود لسان شيخ ايله تكلم ايدوب دير كه بنم حبيب بنم رؤيته
 حنين وشتا فادر وحال بوكه انك لقاسنه بنم حنين واشتياقم اشدر انك بكاحمين واشتياقندن زير اعيدل حقه
 حنينى عيبدل حقه محبتندن در و عيبدل حقه محبتى حقل عيبدل محبتندن در (قال تعالى يحبه ويحبونه) پس
 اكر حقل عيبدل محبتى اولمى بيدى عيبدل حقه محبت ايجز دى * پس عيبدل حقه حنينى حقل عيبدل حقه حنينندن
 ولكن حقل اكا حنينى اشدر زير اعيدل حقه محبتى و حنينى حقل عيبدل محبتندن و حنينندن جزو در و حقل
 عيبدل محبتى و حنينى كادر و عيبدل انجق عين متعينه سى و حقيقت ثابته سى حصيله حنين ايدر و حق ظاهر
 وباطن اولان وجودات متعينه و حقايق غيبية ايله متعين اولغله واطلاق ولا تعين ايله حنينندر وكذلك عيبدل
 عيبدل حقل تعينى حصيله حقل كندی نفسه حنينندن مرتبه الوحيه اولان تعين كلى و جعيسى
 اعتبار ايله و دنى حقل لا تعين اعتبار ايله اولان انك حنينى دنى اشدر و احكمه در و نهفو النفوس قولى يعنى
 نفوس متباقين مضطربة در شوق شديتدن لقاره وسيله اولان موه حنيندن اترى و مضامع ايدر بهنى
 اجل مسهى كه حق تعالى اى هر بر احد ايحون تعين و تقدير ايشدر كه انك حلواندن اول موت متصور دكادر
 ولقاياسر دكادر * پس قضاء هر صومعه و وقت معلومه منتهى اولجه بن اينندن شكايات ايدزم و حبيب دنى
 ايندن شكايات ايدر) (طالبا بان انه نفخ فيه من روحه فاشتاق الى نفسه) (پس وقتا كيم حق تعالى) ونفخت
 فيه من روحى) قوليله ابانت واطهر ارايلى كه تحقيق ازل مظهر انساى به كندی روح كايستدن نفخ ايدى
 پس حق عيبدل مشتاقه مشتاق اولدى الا كندی نفسه كه عيبدل عيبدل متعينه در وكندی روحه كه انك
 روحندن عيبدل مظهر رنده منفوخ در و شينك بوكلاى نوندن اول اولان كلامك نتيجه سيدر يعنى حقل
 عيبدل مشتاقه مونت قنده اشتياق كندی نفسه اشدر كه حجب كونه نك ارتقاعى قنده عيبدل مظهر رنده
 ظاهر وركلى ايله انك ظهوره مشتاق در زير اكمال معرفت عيبدل مظهر رنده كال ظم ورايلى حاصله در زير
 فاجيد بن اعرف قولنده محبت معرفته متعلقه در * پس حقل محبتى واشتياق عيبدل كاسانه انك كال ظهور
 واطهر اترى در) (الاترا خلقه على صورته لانه من روحه) (پس من حقى كورمى يسن كه انساى كندی
 صورتى اوزره كه صورت جمعية الهية در خلق ايلدى زير تحقيق انسان انك روح كايستندر كه مرتبه الوحيه
 متعين اولان روح الهيدن نفس رحماندن اول مرتبه نك جمعيت خاصه سيله منفوخ در) (ولما كانت نشأته
 من هذه الاركان الاربعة المتجانسة جسمه اخلاطا) (وقتا كيم انساى نك نشأى بواركان اربعة دن موجوده
 اولدسه كه انساى ك جسدنده اندر اخلاط ايله مسجيه در و اركان اربعة اخلاط ايله تسمية اولنور زير اخلاط
 اولمى اعضا اراز و اخلاط اربعة دم و منرا و سود اويلغله در وى جسد انك ايحون ديدى زير اخلاط
 جسدك خارجيه اركان عناصر ايله تسمية اولنور) (حدث عن نفسه اشتعال بما فى جسده من الرطوبة)
 لى انك نمى شدن اشتعال حادث اولدى انك جسدندر رطوبتن واقع اولان سيله يعنى حرارت غريزه روح
 انسايدن رطوبت غريزه ايله مشتعل در پس حرارت غريزه نك ماده سى رطوبت غريزه در يعنى حرارتك
 بقاى رطوبت بقاى موقوف در * پس رطوبت قائم اولدنده حرارت دنى قائم اولور) (فكان روح
 الانسان تام الاجل نشأته) (پس انساى ك روح حيوانيسى كه بدنك حياى نك حاصله در نار اولدى نشأت
 جسمانيه منحصريه مى ايجلندن اترى زير انشاات جسمانيه مى اركان اربعة بنى جامع در * پس اول نشأته
 ظاهر اولان روح انساى محل حصيله ظاهر اولر بهنى اشتعالى موجب اولان حرارت غريزه حصيله صورت
 تاريه در ظاهر اولور) (ولم تامل الله موسى الا فى صورة لنا و جعل حاجته فيها) (يعنى روح انساى بديده

صورت باریه ظاهر اولدیغندن اوتری الله تعالی موسایه تجلی ایدوب خطاب ایتدی الانار صورتده
وموسایک حاجتی ناره ایتدی یعنی موسای ناره محتاج ایتدی و ناره ایدوب کاتجلی ایلدی زیراموسایک نشأه
عنصریدر اوکان اربعه دن مجتمعه واندن هر کیه در * پس انک حاجتی اولان نار صورتده ا کاتجلی ایدوب
خطاب ایتدی انک مطلبی نار اولدیغندن اوتری و نشأتی ناری مشتمله اولوب نشأته صفت بحلال و ناریه غالبه
اولدیغندن اوتری (فلو کانت نشأته طبیعی لکان روجه نورا) (پس اگر انسا نک نشأه فی طبیعی اولیدی
یعنی سموات سبعت فوقنده اولان ملائکه کبی اگر انک نشأه فی طبیعیه نوریه اولیدی عنصربه اولیدی
انسا نک روحی نور اولودی نار اولودی * پس روح انسانی محل حبسیده ظاهر در) (و کنی عنه بالنفع بشیرالی انه
من نفس الرحمن) (والله تعالی روح انسا نه القادن نفع الیه کتایه ایتدی و با خود روح در کتایه ایتدی روح نفع
ایله یعنی (و نفع فی من روحی) قولیه اشارت ایدر که تحقیق روح انسانی نفس رحمانیدر یعنی نفس
رحماندن منفوخدر و نفس رحمانی انده ظاهر در) (فانه بهذا النفس الذي هو النفع طهر عينه) (و بر تحقیق
شان بودر که انسا نک عینی یعنی وجود خارجسی نفعه الهیه اولان بو نفس ایله ظاهر اولدی) (و با تعدد
المنفوخ فيه كان الاشتعال نار الانورا) (و جسد انسانی تک ماده سی اولان منفوخ فیه استعدادی
سببیل نشأه انسا نه ده اشتعال نار اولدی نور اولدی زیرا منفوخ فیه اولان ماده عنصربه روحی قبول
ایتمکه مستعد اولقله اشتعال انده ناری اولور نوری اولور زیرا نشأه عنصربه در نوریه طبیعیه دکندر
فقطن نفس الحق فیما کان به الانسان انسانا) (پس نفس حق باطن اولدی شول محله که انسان انک سببیل
انسان اولدی یعنی روح حیوانیده نفس رحمانی باطن اولدی و انسان ظاهر اولدی) (ثم اشتق له) (و فی نسخه
منه) (تخصصا علی صورته بما امره ان يظهره فی الیها حنین الشئ الی نفسه و حنت الیه حنین الشئ
الی وطنه) (اندن صکره الله تعالی انسان ایچون که آدم در شخص آخری مشتق ایتدی انک صورتی اوزره که ا ک
امرأه تسجیه ایتدی یعنی آدمک ضلع بر سارشدن انک صورتی اوزره حوائی خلق ایتدی واکلامأه تسجیه
ایتدی * پس امرأه انسا نک که آدم در صورتی اوزره ظاهر اولدی ته کیم انسان حقیق صورتی اوزره ظاهر
اولدی * پس آدم امرأه حنین و مشتاق اولدی شیک کندی نفسنه حینی و اشتیاقی کبی زیرا انک نفسی
مرتبه ثانیه ده امرأه صورتده ظاهر و متعینه در دخی امرأه اکاحینه و مشتاقه اولدی شیک کندی و وطنه
و اصلنه حینی و اشتیاقی کبی زیرا امرأه اندن خروج ایتدی) (لحب الیه النساء فان الله احب من خلقه علی
صورته و احب الیه ملائکته الذوریین علی عظم درهم و منزلتهم و علو نشأتهم الطبیعیه) (پس انسا نه تسجیه
اولدی زیرا تحقیق الله تعالی کندی صورتی اوزره خلق ایتدی کی انسا نه محبت ایتدی و انکیچون ملائکه نورینه
سجده ایتدردی یعنی انله امرأه ایتدی که اکاحیده ایدر و انرا نک امری ایله اکاحیده ایتدیر انرا نک قدرلی
و منزلتلی عظیم ایکن و نشأت طبیعیه لی عالیه ایکن) (فمن هنالك وقعت المناسبة) (پس صورتده حقه
انسان بیتمه مناسب واقع اولدی زیرا انسان صورت حق اوزره مخلوقه امرأه صورت انسان اوزره
مخلوقه اولدی کبی پس حقل صورتی اوزره مخلوق اولان انسا نه حقل اشتیاقی و حینی شیک کندی نفسنه
اشتیاقی و حینیدر و انسا نک حقه اشتیاقی و حینی شیک کندی اصلنه و وطنه اشتیاقی و حینیدر و حقل
مرأه اشتیاقی و حینی و حقل کندی نفسنه اشتیاقی و حینی اولدی کبی و مرأه نک حقل اشتیاقی و حینی
شیک کندی اصلنه اشتیاقی و حینی اولدی کبی پس جانیندن حنین صورتده واقع اولان مناسبیدن
متنیدر و انک لازمیدر * پس مناسب صورتده واقع در که صورت غیبیه الهیه اجماعیه صورت شهادیه
امکانیه آدمیه ده ظاهر در * پس الوهیت صور الهیه اجماعیه فی جامعه اولدی کبی آدم دخی صور نوعیه
بشریه فی جامعه در و صورت آدمیه اول صورت الهیه ذن مشتقه در آدمدن حوائک ظهوری و اشتیاقی
کبی * پس حقل مرأه حینی حقل رجه اولان حینی ایچون تمیلدر) (و الصورة اعظم و شاعیه و احلما
واکملها) (و حال بوک صورت انسا نه جمیع حقله انسان بیننده مناسب بوتندن اعظم در دخی مناسب
بوتندن اجل و اکلدر زیرا صورت انسا نه جمیع صور الهیه ازلیه فی صور کونیة امکانیه فی جامعه در
(فانه ازواج ای شفعت وجود الحق کما کانت المرأة شفعت بقدره الرجل فصورته زوجا) (زیر تحقیق

صورت انسانیه زوجدر یعنی صورت انسانیه وجود حق شفع ابتدی وجود حق صورت انسانیه ظهور
اینگله نه کیم مرأه وجود ظاهر سبیله رجلی شفع ابتدی پس رجل فردایکن مرأه مافی زوج ابتدی رجلاک
وجودی مرتبه ذکور یتده متعین ایکن تعین ثانیله مرأه آنک وجود نده تعینی سبیلله رجل زوج اولدی
پس رجل ایچون زوجیت اندن مشتقه اولان مرأه ایله حاصله اولدی کذلک حقیقون شفعت دخی وجود
انسانیه ایله ظاهر اولدی (فظهرت الثلثة حق ورجل و امرأه) (پس ثلاثه که حق ورجل و امرأه در ظاهر
اولدی پس ثلاثه ایله فردیت حاصله اولدی پس رجل صورت حق اوزره ظاهر اولدی و مرأه دخی صورت
رجل اوزره ظاهر اولدی و حق رجله حنین و مشتاق اولدی ورجل مرأه حنین و مشتاق اولدی شینک
کندی نفسنه حینی و اشتیاقی کی و کذلک حق رجل صورتده ورجل مرأه صورتده ظاهر اولدی اعتبار
اوزره حق مرتبه ثالثه مرأه صورتده ظاهر اولور و نشأت انسانیه ده بو فردیتک نظیری روح و قلب
و نفسدر و یاخود حق و روح و جسد در که روح صورت حق اوزره و جسد صورت روح اوزره در روح واحد
ایکن صورت جسدیه ای شفع ایدوب زوج ابتدی (لین الرجل الى ربه الذي هو اصله حنین المرأة اليه) (پس
رجل ربه مشتاق اولدی که رب آنک اصلیدر مرأه آنک رجله اشتیاقی کی که رجل آنک اصلیدر ورجل حقه
اشتیاقی و مرأه آنک رجله اشتیاقی شینک کندی اصلنه و وطنه اشتیاقی کیدر) (غیب الیه ربه النساء كما احب
الله من هو على صورته) (پس رجله حق تعالی نسائی تحیب ابتدی نه کیم الله تعالی شول کسینه به محبت
ایتدی که اول کسینه آنک صورتی اوزره در) (فأوقع الحب) (ای حب الرجل) (الان تكون) (هو) (عنه) (ای عن الرجل وهي المرأة) (وقد كان حبه) (ای حب الرجل) (لأن تكون) (هو) (منه وهو الحق) (پس رجلاک
حی واقع اولدی الا شول کسینه به که اندن متکون اولدی و اندن متکون اولان مرأه در و تحقیق رجلاک حنی
واقع اولدی شول وجوده که رجل اندن متکون اولدی و اول حقددر یعنی رجل آنک اصلی اولان محبت الهیه
اوزره ثابت ایکن آنک فرعی اولان مرأه به محبت الهیه محبت ابتدی کندی نفسیه محبت ابتدی (فلهذا
قال حب ولم يقل احببت من نفسه لتعلق حبه بربه الذي هو على صورته) (پس رجل محبت الهیه اوزره
ثابت اولدی یغندن اوتری رسول علیه السلام حبب دیدی کندی نفسندن احببت دیدی یعنی جانب حقددر
بکا تحیب اولندی دیدی و دیدی که بن محبت ایدم کندی نفسندن زیرا آنک حی شول رب مطلقه
متعلقدر که اول آنک صورتی اوزره در پس کندیستک اصلی اولان حقه آنک محبتی ذاتیدر و اندن متفرعه
اولان نسایه محبتی تحیب الهیه واقعدر) (حق فی محبته لامرأه فانه احبها بحب الله اياه مخلقا الهيا) (حق
رجلاک مرأه سنه محبتده رجلاک محبتی ربه متعلقه در زیرا تحقیق رجل مرأه به محبت ابتدی الله تعالیستک
اکا حی واسطه سبیله تخلق الهیه فخلقن اوتری زرار رسول علیه السلام و آنک لعلی خلق عظیم نصی اوزره
اخلاق الهیه اوزره ایدی قالت عائشه رضی الله عنها کان خلقه القرآن) یعنی الله تعالی رجلی کندی صورتی
اوزره خلق ایدوب اکا محبت ایتدی کندن اوتری رجل دخی حب الهی تخلقه لخلق اولوب حب الهی انده
ظاهر اولدی یغندن اوتری حب الهیه اندن متکونه اولان مرأه به محبت ابتدی پس رجلاک مرأه به محبتی
رجل طرفندن حب الهی اولدی یعنی بودر زرار رجل صورتده ظاهر اولان محبت حب الهیه در ظهور و تخلق
جهتیه و مرأه طرفندن حب الهی اولدی یعنی بودر زرار مرأه دخی منظر الهیه در صورت حق رجلاک
و صورت رجل مرأه ظاهر در پس حقت رجله ورجلاک مرأه به حی حقت کندی نفسنه جیددر) (ولما
احب الرجل المرأة طلب الوصلة ای غایبه الوصلة التي تكون في المحبة فلم تكن في صورة اللشاة العنصرية اعظم
وصلة من النكاح) (وقتا کیم تحیب الهیه رجلی مرأه به محبت ایتدی و صلی طلب ابتدی یعنی محبتده
واقع اولان و صلتک غایت طلب ابتدی پس نشأت عنصر به صورتده نکاح حندن یعنی جاعدن اعظم و صلت
واقع اولدی بو تقدیر اوزره تکن قولی افعال نامه دن اولور و اعظم قولی مرفوع اولور آنک فاعلی اولور
روصله قولی اضافیه ایچور و اولور و جازدر که تکن قولی افعال ناقصه دن اوله و اعظم قولی منصوب اوله و تکن
ایچون مقدم خبر اولقی و وصله قولی مرفوع اوله مؤثر اولقی اوزره ای لم تکن فی صورة اللشاة العنصرية و وصله
اعظم من النكاح یعنی نشأت عنصر به صورتده جاعدن اعظم و صلت واقع اولدی و نکاح قولی مجازدر

مسبب اوزره اسم سببی اطلاق ایتک یابنددر) (ولهذا تم الشهوة اجزاء کاهها) (ووصلت نكاحیه نك
اعظمیتندن اوتری حین وصلته شهوت رجلاک جمیع اجزاسنه عامه اولور و شهوت رجلاک جمیع اجزاسنه
سرایت ایدوب رجل جمیع اجزاسیله انده قانی اولور) (ولذلك امر بالاعتسال منه فعمت الطهارة كما عم الفناء
فيها عند حصول الشهوة) (و شهوت عامه اولدی یغندن اوتری رجل مرأه به مباشرتی خالته نه نکاح حندن
اعتسال ایله امر اولندی پس طهارت رجلاک اجزاسنه عامه اولدی نه کیم شهوتک حصولی قتنده مرأه ده
فناام اولدی اجزاسنک بعضی حقت اشتغالده قالمدی پس نشأت عنصر به صورتده اعظم و صلت
حین وقاعده شهوتک حصولی قتنده رجلاک مرأه ده قانی اولسیدر) (فان الحق غيور على عبده ان يعتقد
انه يلبذ بغيره فظهره بالغسل ليرجع بالنظر اليه فين في فيه) (زیر تحقیق حق تعالی عبدی اوزره غیوردر که
عبد اعتقاد ایلیه که تحقیق اول غیر حقه ملتذا اولور یعنی مرأه حقت غیری اولدی یعنی حالده عبد آنک ملتذا
اولور دیو اعتقاد ایتمکدن حق عبد اوزره غیوردر و اضی دکادر که عبد غیریله ملتذا اوله و غیریله التذاذی
اعتقاد ایدم پس حق عبدی غسل ایله نظم بر ایلیدی تا کیم حقه رجوع ایلیه اکا نظرا یتکله شول کسینه ده که
انده قانی اولدی یعنی شول مرأه که شهوتک حصولی قتنده انده قانی اولدی انده حقه رجوع ایلیه و انده حقه
ناظر اولوب قانی اوله پس حق تعالی عبدی غیریله التذاذ ایتک اعتقادی چنا یغندن غسل ایله تطهیر ایلیدی
و غسل ایتکله امر ایتدی و شیخ رضی الله عنک (ان يعتقد انه يلبذ بغيره) قولی ارباب عقاید ایچوندر که
مرأه بی حقددر تمیز ایدوب غیر اعتقاد ایدر و اما عارف مشاهده که جمیع صورتده حق مشاهده ایدر پس
اول اکل وجه اوزره حق مرأه مشاهده ایدر زیرا مرأه رجلاک صورتی اوزره ظاهر در پس رجل
نسبتله حقت فاعلین و مرأه آنک صورتده نسبتله انفعالین مشاهده ایدر) (اذ لا يكون الا ذلك) (زیرا
امر و شان طوعا و یا کرها حقه رجوعدن غیری واقع دکادر پس رجل نشأت دنیویده مرأه منظرده
حقه رجوع ایدوب حق انده مشاهده ایتمک اکا ایدر) (واذا شاهد الرجل الحق في المرأة كان شهوده
في منفعة) (پس یفکتم رجل حق مرأه ده مشاهده ایله و صلت خالته حق حقددر واسطه ایله حقددر
منفعله در و حق صورت انفعال ایله انده ظاهر در پس حق صورت منفعله در ظهوری اعتباریه مشاهده
ایدر زیرا مرأه محل انفعالدر و دخی مرأه رجلاک صورتی اوزره اولوب رجل انده ظاهر اولدی یغندن اوتری
فاعله مشاهده ایدر نه کیم نتیجه ده ظاهر اولور) (واذا شاهد في نفسه من حيث ظهور المرأة عنه
شاهده في فاعل) (و یفکتم رجل حق کندی نفسنده مشاهده ایله مرأه آنک اندن ظهوری حیثیتله
حق فاعله مشاهده ایدر مرأه به نسبتله زرار جلدن مرأه ظاهر اولدی یعنی حیثیتله مرأه فاعل اولور
پس حق کندی نفسنده صفت فاعلیله مشاهده ایدر) (واذا شاهد من نفسه من غير استحضار صورة
ما تكون عنه كان شهوده في منفعة عن الحق بلا واسطة) (و یفکتم رجل حق کندی نفسنده مشاهده ایله
اندن متکون اولان شینک صورتن استحضار ایتدیکی حیثیتله یعنی اندن متکونه اولان مرأه آنک صورتن
استحضار ایتدیکی حالده رجلاک شهودی بلا واسطه حقددر منفعله واقع اولور و زرار بلا واسطه آنک نفسی
حقددر منفعله در پس کندی نفسنده حقت وجه اول اوزره شهودیدر و وجه ثانی اوزره منفعله شهودیدر که
نفسی بلا واسطه حقددر منفعله در) (فشهد الحق في المرأة انه يلبذ بها الحق من حيث هو فاعل
منفعل) (پس رجلاک حق ایچون واقع اولان شهودی مرأه ده اتم و اکادر زرار رجل حق مرأه ده مشاهده ایدر
حق فاعل و منفعل اولدی یعنی حیثیتله حق رجلاک فعله ظاهر در و مرأه ده انفعاله پس رجلاک صورتی مرأه ده
ظاهر اولدی یعنی حیثیتله حق انده فاعل اولدی یعنی حالده ظاهر در پس حق انده فاعل اولدی یعنی حیثیتله مشاهده
اولور و مرأه بقیر واسطه رجلاک منفعله اولدی یعنی حیثیتله و واسطه ایله حقددر منفعله اولدی یعنی حیثیتله و حق
انده صفت انفعالیله ظاهر اولدی یعنی اعتبار ایله حق انده منفعل اولدی یعنی حیثیتله مشاهده اولور پس
مرأه ده حقت شهودی فاعل و منفعله واقع اولور و بوشمرد خاصه فاعله و یاخود خاصه منفعله اولان
شهوددن اتم و اکادر) (ومن نفسه من حيث هو متعلق خاصة) (و رجلاک کندی نفسندن واقع اولان حقت
شهودی خاصه رجل منفعل اولدی یعنی حیثیتله و مرأه به نسبتله کندی نفسنده شهودی خاصه فاعله واقع

اول و شرح رضی الله عنه بونده قسم ثالث ذکر کردی که حقیق فاعله شهودیدرتک ایتدی و براتقسیم اوله
 بوقسم ذکر کردی (اکادالت ایدر) (فاهذا حب علیه السلام النساء لیکال شهود الحق فیهن اذ لا یشاء الحق
 مجردا عن المواد ابدان الله بالذات غنی عن العالمین) پس مرأه ده حقیق شهودی ام واکل اولدیغندن اوتری
 رسول علیه السلام تحبیب الهیه نسیه محبت ایتدی نسیاده حقیق کمال شهودندن اوتری و لکن مظهر
 محویدن لابد که اکل وجه اوزره انلرده حق مشاهده ایلیمه زیر احق مواددن مجرد اولدیغی خالده ابدان مشاهده
 اولغز زیرا تحقیق الله تعالی بالذات عالمیدن غنی در پس ذاتیه عالمیده مشاهده اولغز صفاتیه مواد
 عالمیده ظهوری اعتباریه مشاهده اولغز پس نسیاده فاعل و منفعل اولدیغی حیثیه صفت فاعلیه
 و انفعالیه ایل ظهوری اعتباریه اکل شهود اوزره مشاهده اولغز پس انسان کامل حق نشأت عنصریه
 صورندن صورت نسیاده اکل وجه اوزره مشاهده ایدر و بوشهودانک نظر نده حاصلدر انسان ناقص نظر نده
 بوشهود بودر و بوشهود انسانک کمالندن لازم اولان شهود دکانلر و انلر کمال اوزره اولوب ظهور کایله حقیق
 انلرده ظهوری لازم کلمه پس انسان کاملده ظهور کایله اولان حقیق ظهوری و شهود کایله حقیق انده
 شهودی کبی دکانلر غفلت اولغیه الا تحقیق نظر کاملده که سائر مظاهر کونیة عنصریه ده حق هر مظهر ده
 مظهر حسیله مشاهده ایدر پس نسیاده فعل و انفعال ایل حقیق ظهوری حیثیه ایلر صورندن اکل وجه
 اوزره انلرده ایل مشاهده ایدر) (فانما کان الامر من هذا الوجه بمنعنا ولم تکن الشهادة الا فی مادة فشهد
 الحق فی النساء اعظم الشهود واکل واعظم الوصلة النکاح) پس بکنکم امر شهود و بوجهه تمتنع اولسه
 یعنی حق مواددن مجرد اولدیغی وجهه ایل شهودی تمتنع اولسه و شهود حق ماده مزرا تع اولسه حقیق
 صورت طبیعی و عنصریه مواد نده تحلی و ظهوری اعتباریه پس حقیق نسیاده شهودی اعظم واکل شهود در
 واعظم وصلت دخی نکاح در یعنی وقاعد و وجه مذکور اوزره) (وهو نظیر التوجه الالهی علی من خلقه
 علی صورته لیس فی نفسه) (و فی بعض النسخ فیری فی صورته بل نفسه) (فسواء وعدله و تنفع
 فی من روحه الذی هو نفسه فظاهر خلق و باطنه حق) (و وقاع توجه الهی نظیر در یعنی حقیق محبت الهیه
 ذاتیه شدن منبعث اولان انک توجهی نظیر در شول کسینه به که حق تعالی ائی کندی صورتی اوزره خلق
 ایتدی تا کیم اکا خلیفه اوله پس حق تعالی انک مظهر نده کندی نفسی مشاهده ایده پس انی تسویه و تعدیل
 ایلدی و کندی روحندن که انک نفسیدر انده نفس ایتدی (فانما سوره و تنفع فی من روحی) پس کندی صورتی
 اوزره خلق ایتدی اکل ظاهری خلق در و باطنی حقد در زیرا روح الهی نفس رحانیدر پس وقاع توجه
 الهی نظیر در که رجل انک واسطه سیله کندی صورتی سلتی اظهار ایتک استر بلکه ابوالبشر اولان آدمک
 خلق نده تصکره اولان خلقانک خلقی ایچون واقع اولان توجه الهیه مظهری وقاعد در زیرا انلر صور بشریه
 عنصریه لری انک قنبده متعینه و ظاهره اولور که محبت الهیه ایل ارادت الهیه بر خلیفه نک خلقته توجه
 ایتدکده اول محبت بر رجالت مظهر نده ظاهر اولوب خلیفه حق اطهار ایتکچون وقاعه توجه ایدر) (واهدا
 وصفه بالتدیر لهذا الهيكل فانه تعالى يدبر الامر من السماء وهو العلوي الارض وهو اسفل السافلین
 لانما اسفل الارکان) (وانسانک ظاهری خلق و باطنی حق اولدیغی اجلندن اوتری الله تعالی انسانک بوهیکل
 ایچون که مجموع عالم در تدبیر ایل وصف ایلدی زیرا تحقیق الله تعالی امر وجودی تدبیر ایدر سمعان و سماعل در
 یعنی اسماء الهیه علویه دن فیض وجودی ارضه استنزال ایتکله و ارض اسفل تدبیر زیر ارض جمع
 ارکانک اسفل در پس سما اسمادن فیض الهیه ارض اسمکانه اولان صورت انفعالیه عالمی تدبیر ایدر و حق
 انسانک باطنی اولوب انسانک صورتی اوزره مخلوق اولغله حقیق خلیفه سی اولور پس انسان صورت الهیه
 اسمائیه فعلیه فی صورت کونیة اسمائیه انفعالیه فی جامع اولغله حضرات اسمائیه دن فیض الهی فی قوایل
 امکان ارضه استنزال ایتکله امر وجودی تدبیر ایدر و نشأت انسانیه ده سما صورت رجالت که علودر و ارض
 صورت مرأه در که سفادره پس حق فیض علو اولان رجالتن مقل اولان مرأه استنزال ایتکله امر وجود
 انسانی تدبیر ایدر و شرح رضی الله عنه بونده نکاحات خمسة کایه الهیه به اشارت ایدر که عوالم معنویه
 و روحیه و نفسیه و منالیه و حسیه انتاجی موجه در زیر نکاحات خمسة که آنلر حضرات خمس و عوالم

خمس دیر ذات احديه ایچون عالم نهاده که فعل و انفعال صورت نده آخر عوالم اولان عالم حسد در نزلات
 الهیه در نکاحه تشبیه اولغله نکاحات خمسة دیر و حال بوکه حقیقت واحد فعل و انفعال صورت نده
 ظاهر در ظاهری عالم و باطنی حقد در و بوحقیقت باطنی ظاهر فی تدبیر ایدر و فی الحقیقه حق ظاهر و باطنی در زیرا
 نزلات الهیه ذات احديه ایچون تعینات و شئون در صور اسمائیه ده که صورت تأثره کونیة ده مؤثر در پس
 نزلات اولکسی اعیان ثابتة غیر مجموع له مورنده ذاتک تجلی سیدر و ایکنجیمی عالم معنایدن تعینات
 روحیه به که عالم ارواح ده اولان تنزلدر و اوچنجیمی تعینات نفسیه به اولان تنزل که نفوس ناطقه عالمیدر
 و در دنجیمی نزلات منالیه در که من غیر ماده تحسده و متشکله و متخلد در و عوالم مثالدر و بشخصی عالم
 اجسام مادیه و عالم حس و شهادت در و نزلات اربعه متقدمة مرأه غیبر انلر دن اسفل اولان اعلی ایچون
 نتیجه کیمیدر که فعل و انفعال ایل حاصلدر پس بوندن اوتری نزلات الهیه نکاحات ایل تشبیه اولغله
 (وسماهن بالنساء و هو جمع لا واحد له من افظه و لذات فال علیه السلام حب الی من دنیا کم ثلاث النساء
 ولم یقل المرأة فرأی تأخر هن فی الوجود عنه فان النساء هی التأخیر قال تعالی اما النسی زیادة فی الکفر و البیوع
 بتسعة بقول بتأخیر) (و رسول علیه السلام نسائی نسا اسمیه کسمیه ایتدی و نسا افظی جمعدر که لفظندن
 انک ایچون واحد بودر و رسول علیه السلام بوندن اوتری یعنی نسا وجودده رجالتن متأثره اولدیغندن
 اوتری و باخود بوقول انندن صادر اولان اول نسائی نسا ایل تشبیه ایتدی بکنندن اوتری محبت الی من دنیا کم
 ثلاث النساء) (دیدنی یعنی سزل دنیا کردن اوچ شیشک محبتی جانب حقدن یکا تحبیب اولندی بر یعنی نسا در
 پس رسول علیه السلام نسا در دیدی و مرأه در دیدی پس نسا نک وجودده رجالتن متأثر لرن رعایت ایتدی
 انسان اشارت ایل زیرا تحقیق نسا بتأخیر در الله تعالی قرآن عظیمده (اما النسی زیادة فی الکفر) دیدنی یعنی
 تأخیر کفرده زیاده در دیکدر و لذک البیوع بتسعة دیلور یعنی قائل بتأخیر در پس رسول علیه السلام لسان
 اشارت ایل بتأخیر معنای رعایت ایتکله نسائی نسا ایل تشبیه ایتدی (فلذلک ذکر النساء) یعنی وجودده
 نسا نک تأخیری ملاحظه شدن اوتری رسول علیه السلام نسائی ذکر ایلدی) (فاحسن الی بالمرتبة) پس
 رسول علیه السلام تحبیب الهیه نسیه محبت ایتدی الامر به ایل که اول مرتبه (والرجال علیین درجه)
 قولنده اولان درجه در که مرأه رجالت صورتی اوزره رجالتن مخلوقه در و بر درجه اندن نازلدر و اول درجه
 رجالتن انک الله تعالی درجه سیدر (واتمن محل الانفعال) و تحقیق نسا صورتی بشریه ایچون محل انفعالدر
 رجالتن نوع بشر انرا ایل ظاهر اولور و الله تعالی نسا محبتی معرفت الهیه به متعلقه اولدی و معرفت الهیه نوع
 بشر ایل حاصلدر پس نوع بشر نک وجودی حب الهیه ظاهر در پس محل انفعال و محل ظهور نوع بشر اولان
 نسیه حب الهی متعلق اولدی و رسول علیه السلام حبی محل انفعال اولان مرتبه دن اوتری متعلق اولدی
 (فهن له کالبیعة للعق التي فتح فیها صور العالم بالتوجه الارادی والامر الهی الذی هو النکاح فی عالم الصور
 العنصریه و همة فی عالم الارواح النوریه و ترتیب مقدمات فی المعانی للانتاج و کل ذلک نکاح الفردیه الاولى
 فی کل وجه من هذه الوجوه) (پس نسا و جل ایچون طبیعت کیمیدر حق ایچون ایل طبیعت که الله تعالی توجه
 ارادی و امر الهیه صور عالمی انده فتح ایلدی که اول توجه الهی و امر الهی صورت عنصریه عالمیده نکاح در
 و ارواح نوریه عالمیده هم تدور و انتاج ایچون معانیده ترتیب مقدمات در و بونک کایسی فردیت اولانک نکاحیدر
 و وجوددن هر بر وجهه یعنی نسا و جل ایچون صورت بشریه فی انلرده فتح ایتک ایچون طبیعت کیمیدر حق
 ایچون زیر ارجل نسیاده صورت بشریه فی فتح ایدر و صورت بشریه انلرده ظاهر اولور و کیم طبیعت حقیق
 ظاهری و حق طبیعت باطنی اولوب حق توجه ارادی و امر الهیه نفس رحانیه صور عالمی طبیعتده فتح
 ایدر و خلق ایدر و توجه ارادی و امر الهی صورت عنصریه عالمیده نکاح در که عالم عنصرده اولان صورت انکله
 فتح اولور و ارواح نوریه عالمیده هم تدور و ارواح انکله مقنونه اولور و عالم معانیده انتاج معانیدر و بر اصور
 معانی ترتیب مقدمات ایل ظاهر اولور و وجوده مذکورده دن هر بر وجهه ظاهر اولان صورت کایسی فردیه
 اولانک نکاحی یعنی فردیه اولی که ذات و ارادت و قولدر انک اجتماعه و نکاحه و ایدر و انندن متفرعدر که
 ذات و ارادت و قول حق اولان فردیه ثلثه ایل ظهور و اظواهر حاصل اولدیغی کبی وجوده مذکورده دن واقع اولان

اشاج اول فردیت اوزره مبتدی یعنی صور عنصر به ده نکاح ایلد و عالم ارواحده همتله و عالم معانیده ترتیب
 مقدسات ایلد ظهور تثلیث اوزره در (فن احب القسام علی هذا الحد و حب الهی ومن احبهن علی جهة
 الشهور ما طبعه خاصة قص علی هذه الشهور فكان صورة بلا روح عنده وان كانت تلك الصورة فی نفس الامر
 ذات روح و لكنها غیر مشهودة لمن جاء لامر انه اول انقی حيث كانت مجردا للتذاد) (پس شول کسنه که بوخند
 اوزره نسیایه محبت ایلد که رسول علیه السلام اول حد اوزره محبت ایلدی و اول حد انسانک محل انفعال
 اولد قریذ و مظهر ظاهر و روح اولد قریذ و پس آنک حی حب الهی در یعنی حقه محبت ایدر و آنکه ملتذ اولور
 و کسنه که نسیایه خاصه شهور طبعیه اوزره محبت ایلد و شهورک علی انده ناقص اولور و کندی سی دخی
 اول عامه ناقص اولور زیرا اول شهور و محبت حب الهی صورتی اولدیغن ادرال انقی و کیمک ایلد التذاد
 ایدر بکن بلدی پس نسیایه آنک حی و آنرا ایلد التذادی آنک قنده روح حس بر صورت اولدی و اگر چه کیم اول
 صورت نفس امر ده ذات روح در حب الهیله باظر اولان کسنه نک نظر نده و لکن اول صورت مشهوده د کادر
 شول کسنه ایچون که مر آه سنه و یا ملوک سی اولان انقی به مجرد التذاد ایچون مباشرت ایلد مر آه و یا خود انقی
 نه حیثیت اوزره واقع اولور سه (نفاذ کم حرث لکم فاولاخرکم انی شتم) و جائز در که (حیث کانت) قولی انقی
 قولنه خاصه متعلق اوله یعنی دیک اولور مر آه منکوحه سنه مباشرت ایلد و یا خود مطبقا انقی به مباشرت
 ایلد کرک انقی آنک منکوحه سی اولسون و کرک ملوک سی اولسون پس مجرد التذاد ایچون اندره مباشرت
 ایلد بو تقدیر اوزره مجرد قری جاء قولنه متعلق اولور و کانت قولنه دخی متعلق اولق جائز در پس کانت
 قولنک ضمیری شهوره راجع اولور یعنی مر آه سنه و یا خود انقی به مباشرت ایلد شهور مجرد التذاد ایچون
 اولدیغی حیثیله (ولکن لا یدرک لمن) (ولکن ادرال انقی به مجرد التذاد ایچون ایلد ایدر یعنی اگر چه کیم
 اول صورت حب الهی صاحبی نظر نده ذی روح در و لکن انقی به مجرد التذاد ایچون ایلان ایدن کسنه نک
 نظر نده اول ذی روح اولان صورت آنک مشهودی د کادر زیرا آنک روحی حب الهی و التذاد الهی در پس آنک
 قنده صورت بی روح اولور * پس مجرد شهور طبعیه ایلد التذاد ایدر و کیمک ایلد التذاد ایدر و کندی سنه
 التذاد ایدن کیدر ادرال انقی و اما اباب حب الهی نظر نده پس صورت ذی روح در زیرا انقی فادر که آنک
 بظهور نده التذاد ایدن کیدر و نسا مظاهر نده کیمک ایلد التذاد ایدر) (بجهل من نفسه ما یجهل الغیر منه
 ما لم یسمه هو بلسانه حتی یعلم) (بجهل قولنده ضمیر فاعل لمن جاء) قولنده من قولنه عائد در و ما الذی
 معنایه در و منه ضمیری جهل قولنک فاعله عائد در یعنی دیک اولور علی جهة التذاد نسیایه مباشرت
 ایدن کسنه کندی نفسندن جاهل اولدی شول شیئی که غیر اندن انی جاهل اولدی یعنی کندی نفسی مظاهر
 الهی در بر مظهر اولدیغن بیلدی و آنک صورتی اوزره مخلوقه اولان مر آه بی جاهل اولدی * پس مر آه
 مظهر نده التذاد کیمک ایلد و اقدر و ملتذ اولان کیدر بیلدی و کندی سی کیمک ایلد التذاد ایدر بکنی جاهل
 اولدیغی کبی غیر دخی اندن جاهلدر مادامکه اول کندی لسانیه انی تسمیه ایتیه تا کیم غیری عالم اوله
 یعنی آنک جماعیه التذاد ایدر بکن غیر بیلز اول جماع ایلد تسمیه ایدر بکن التذاد ایدر تسمیه ایتیمجه زیرا
 آنک ذوقنده غیر ذوقی یوقدر پس غیر اهل کشف و معرفت اولدوره آنک نظر نده بونک التذادی وجهیه
 قابلدر اگر حب الهی اربابندن ایلد نسا مظهر نده حقله التذاد ایدر و اگر مشهور طبعیه اصحابندن ایلد
 جماع ایلد التذاد ایدر * پس کیمک ایلد التذاد ایدر بکنه غیرک علی یوقدر اول تسمیه ایتیمجه پس آنک
 اعلامیه عالم اولور که جماع ایلد التذاد ایدر و یا خود جماع ایلد التذاد ایدن کسنه حب الهی ایلد التذاد ایدر
 فرقت اولدوره پس غیر آنک حب الهیله التذاد ایدر بکن اندن جاهلدر شهور طبعیه ایلد التذاد
 ایدر نظر ایدر مادامکه اول کسنه کندی لسانیه حب الهیله التذاد ایدر بکن کاتسمیه ایتیه تا کیم
 آنک اعلامیه عالم اوله) (کما قال بعضهم) (صح عند الناس انی عاشق غیر ان لم یعرفوا عشقی لمن) (ته کیم
 اهل حبک بعضیسنی ابتد ناسک قنده صحیح اولدی که تحقیق بن عاشق و انر بنم عشقی بیلد و لکن
 بنم عشق کیم در با یار و قائل بویتده اشارت ایدر که خلق ظن ایدر که بن مخلوقه عاشق و لکن بنم عشق
 مخلوق مظهر نده ظاهر و متجلی اولان حقه در پس انر بنم عشق کیم اولدیغن بیلد) (کذلک هذا حب

الالتذاد فاحب المحل الذي يكون فيه وهو المرأة ولكن غاب عنه روح المثلثة فلو علمها لعلم بمن التذ من التذ
 وكان كاسلا) (اول غیر کبی نسیایه شهور ایلد مباشرت ایدن بوجیل دخی التذاد محبت ایلدی پس شول محل
 محبت ایدر که التذاد ایدر واقع اولور و اول محل مر آه در و لکن مسئله نک روحی اندن غائب اولدی و مسئله اول
 رجل مظهر حق اولدیغی در و مر آه دخی آنک صورتی اوزره مخلوقه اولوب مظهر حق اولدیغنک معرفت در
 پس بومعرفت اندن غائب اولدی و محل التذاد اولان مر آه الحق محبت ایلدی پس اگر مسئله بی عالم اولدی
 البتة عالم اولور دی که کیمک ایلد التذاد ایدر و التذاد ایدن کیدر و علم و شهوده کامل اولور دی یعنی عالم
 اولور دی که مر آه مظهر نده حقله التذاد ایدر و کندی مظهر نده التذاد ایدن حقدرو علم شهوده کامل اولور دی
 زیرا کندی مظهر نده حتی فاعل و مر آه مظهر نده حتی فاعل و منفعل مشاهده ایدر) (و كما نزلت المرأة عن
 درجة الرجل وقوله وللرجال عليهن درجة نزل المخلوق على صورة عن درجة من انشاء على صورته مع كونه
 على صورته) (وته کیم مر آه رجل درجه شدن نازل اولدیه الله تعالی نک و الرجال علیهن درجة قولیه یعنی
 بوقول ایلد مر آه نک رجل درجه شدن نزولی ثابت اولدی صورت اوزره مخلوق اولان انسان نازل اولدی حقل
 درجه شدن که آنک کندی صورتی اوزره انشاء ایلدی انسان حقل صورتی اوزره مخلوق ایکن یعنی انسان
 حقل صورتی اوزره مخلوق ایکن بر درجه آدن نازل اولدی ته کیم مر آه رجلک صورتی اوزره مخلوقه ایکن
 رجلدن بر درجه نازل در) (فقلت الدرجة التي تميز الحق بها عنه) (ای عن الرجل) (كان الحق غنيبا عن العالمين
 و فاعلا اول) (پس اول درجه که حق آنکله رجلدن متمیز اولدی اول درجه ایلد حق عالمیندن غنی اولدی
 و فاعل اول اولدی زیرا حق لاتعین ایلد و اطلاق ذاتیه سیله رجلدن متمیز اولدی و رجل تعین ایلد و وجود ده حقه
 افتقار ایلد حقدن متمیز اولدی و حق اطلاق ذاتیه سیله عالمیندن غنی اولدی زیرا اول درجه کثرت
 اولان عالمیند مزه در و درجه ثانیه که رجلک حقیقی اولان لاتعین اول درجه سیدر حقل انده تعینی
 حسیه کثرت نسییه دن حق تنزیه اولغز) (فان الصورة فاعل فان فاه الاولية التي للعق) (زیرا تحقیق
 حقیقت کایه انسانیه اولان صورت که تعین اولد فاعل نایدر پس حق مطابق ایچون اولان اولیت آنکچون
 بوقدر زیرا حقل اوایتی اولیت ذاتیه در و حقل صورتی اولان انسانک اولیت تعین و اولیت غیبیه علیه در
 و انسان حقل صورتیه و خلیفه حق اولغله عالم فاعل نایدر یعنی حقل فاعلی ایچون مرتبه ثانیه در * پس
 من بونده فاعلیتک وجودی توهم ایتیه من زیرا حق غنا ذاتیسندن ذاتیه فاعل اولد که انسانی کندی
 صورتی اوزره خلق ایلدی و آنک صورتیه فاعل نایدر که انده تعینی حسیه ایلد و صفة انه صور کونه بی
 فاعلدر پس انسان صورت حق اوزره مخلوق اولغله درجه صورتیه حق مطلقدن متمیز در تعینی اعتبار ایلد
 آنکچون اولیت ذاتیه وجودیه یوقدر) (تميزت الاعيان بالمراتب) (پس اعیان غیبیه اولاستعدادات غیبیه
 غیر مجعوله حسیه مراتب علیه ذاتیه ایلد تعین اولد متمیز سیله بری بریدن متمیز اولدی درجه لاتعین ایلد حق
 اندرن متمیز اولغله و اعیان وجودیه کونه دخی مراتب غیبیه و اعیان ثانیه حسیه بری بریدن متمیز
 اولدی سعت و قابلیت و مظهریت حقه زیرا حق درجه لاتعین ایلد و غنا ذاتیه آنک صورتی اوزره مخلوق
 اولان آدمدن متمیز اولدی و آدم دخی اول صورتیه اندن متمیز اولدی که اول صورتیه اولیت صاحبی د کادر کذلک
 رجل آنک صورتی اوزره مخلوقه اولان مر آه دن بر درجه ایلد متمیز اولدی و مر آه دخی اول درجه ایلد اندن
 متمیز اولدی پس وجود واحد حق درجه و جلده و درجه مر آه ده متعین اولدی و لکن هر بر سنک مرتبه
 خاصه سی و حقیقت متعینه سی حسیه متعیندر که درجه و جلده فاعلیتیه ایلد و فاعلی تقدیم آنکله و درجه
 مر آه انفعالی ایلد و منفعلی تأخیر ایتیمکه پس اعیان علیه غیبیه و اعیان وجودیه خارجیه اوزره فیض
 اقدس و حضرت الوهیده متعین اولان فیض مقدم علی السویه تجلی ایدر و لکن اعیانک قابلیت و استعداد
 و مظهریتی حسیه تجلی ظهور ایدر پس اعیان بری بریدن متمیز اولور) (فاعطی کل ذی حق حقه کل عارف
 پس هر عارف که حقایق و مراتبه و اقدر هر ذی حق اولان عینه حقی اعطا ایدر یعنی حق تعالی هر عینه
 آنک استعدادی حسیه آنک حقی اعطا ایدر کبی عارف کامل دخی هر سنک حقی اعطا ایدر و آنک
 مظهریتی حسیه آنک اوزره حکم ایدر و بری بریدن انری متمیز ایدر و مرعین حسیه انده حتی مشاهده

ایدر (فدا کس حب الله علیه وسلم عن تحبیب الهی وان الله اعطی کل شیء خلقه وهو عن حق
 فاعطاه الا باحقیق احقیقه بمعناه ای بذات ذلك المستحق) (پس عارف حق هر شئی حق اعطا
 ایتر بکندن اوتری ناسان حب محمد صلی الله علیه وسلم تحبیب الهیله واقع اولدی و تحقیق الله تعالی هر شئی
 انک خلقی اعطا ایلدی یعنی هر عینه انک من ته سی حبیبله حقیقتی و عینیه مستحقه اولدی یعنی حصه
 منه سی اعطا ایلدی و هر شئی خلقی که الله تعالی اکا اعطا ایلدی انک حقیق در که حقیقتی و عین نایه سیله انی
 مقتضی در پس الله تعالی هر شئی انک حق اولان خلقی اعطا ایتمدی الا استحقاق جهتیله که اول شی
 مساسیله اکا مستحق اولدی یعنی اول شی مستحق ذاتیله و عینیه اکا مستحق اولدی پس رجیدن منفعله اولان
 می آیه انفعاله درجه نأخرده و نسانک مظهر نه صفت محبوبیله تجلی ایدوب جذب قلوب رجائی و رجالت
 انزه میلان انزه اعطا ایلدی و انک صورتی اوزره مخلوق اولان رجله که فاعل نایدر فاعلیته مر آه اوزره
 نه بده اولان حقیقی و مر آیه محبتی اکا اعطا ایلدی و حقیقت امری عارف اولان رجله کاده نه و حقی و حقه
 التذادی اعطا ایلدی که انک خلقی و حق در زیر کاده حق مشاهده در پس کاده حقه ملتذا و لور و صور عالمه حق
 عارف اولیان رجل جاهله خلقی اعطا ایلدی که مجرد محل ایله انک التذادی صورتی در که انک قننده انک روحی
 یوقدر پس عارف کل اولان محمد صلی الله علیه وسلم انک حق اولان حب نسی ای اعطا ایلدی و اول دخی تحبیب
 الهیله انسانک حقی اعطا ایلدی و انزه تحبیب ایلدی) (و اما قدم النساء لانهم محل الانفعال كما تقدمت
 الطبيعة على من وجد منها بالصورة وليست الطبيعة على الحقيقة الا النفس الرحاني فانه فيه انتفعت صور العالم
 اعلاه واسفله لسريان النفخة في الجوهر الهولاني في عالم الاجرام خاصة) (ورسول علیه السلام حديث
 مذکورده نسی تقدیم ایلدی طیب ایلد صلوتنه قره العین اوزره زیر تحقیق نسی محل انفعاله و محل انفعال
 اولان نسی اصل وجود نوع انسانیدر و طیب ایلد صلوتنه قره العین لوازم انسانیه دندر ته کیم طبیعت تقدم
 ایلدی صورت معقوله سیله آندن موجوده اولان شی اوزره و طبیعتدن ظاهره و موجوده اولان صور عالمدر
 یوقدر اوزره بالصورت قوی که تقدمت قولنه متعلق اولوز و وجوده قولنه دخی متعلق اولان جائزدر یعنی
 ته کیم طبیعت تقدم ایلدی صورت ایلد اندن موجود اولان شی اوزره زیر صورت خارجیه ایلد طبیعتدن
 موجوده اولان اشیا صورت ایلد موجوده در و صورتدن قطع نظر دخی ایچون نایه دره ملائمه الهیه کبی
 ذات حقه نایه در و حضرت علیه ده متعینه در و انک صورتی طبیعتده ظاهره در و جمیع صور ایچون
 طبیعت هیولی کبیدر پس صور اسمائیه الهیه و صور امکنیه و وجودیه نفس رجانیله طبیعتده ظاهره در
 و لیست الطبيعة قوی یعنی و حال بوکه طبیعت حقیقت اوزره نفس رجانیلدر و کادر زیر تحقیق شان
 بودر که نفس رجانیله عالم اعلانک و عالم اسفلک صورتی منتفخه اولدی و انده ظاهره اولدی نفخه رجانیله جوهر
 هیولانیله خاصه عالم اجرام حقه سریان ایتد بکندن اوتری زیر نفس رجانی جوهر هیولانیله سریان
 ایتد بکندن اوتری بروجه له جوهر هیولانی و ساطیله صور عالم نفس رجانیله ظاهره اولوز و بروجه له نفس
 رجانی صور عالمی حاملدر و صور عالم جوهر هیولانی اولان طبیعتده ظاهره اولوز پس بحسب الظاهر
 اگرچه کیم طبیعت مبدأ وجود اولان عقل اول مرتبه سندن مرتبه ثالثه در و لیکن علی الحقیقه طبیعت نفس
 رجانیلدر زیرا امر معقول اولان طبیعتک وجودی نفس رجانیله موجوددر و طبیعت نفس
 رجانیلدر ظاهریدر و نفس رجانی طبیعتک باطنیدر پس طبیعت نفس رجانی ایچون و صورت حق ایچون
 شئی صورت ظاهره سی کبیدر پس نفس رجانی عالم ارواح علویه و عالم اجسام سفلیه و اسماء الهیه و حقایق
 فعلیه و جوییه و مظاهر کویه و قوایل انفعالیه امکنیه صورتی شاملدر پس نفس رجانیلدر ظاهره مرتبه سی
 اولان طبیعت مرتبه سنده صورت کوره نفس رجانیلدر غیبی اولدی اعتبار اوزره نفس رجانیله ظاهره
 اولوز و وجه آخر اوزره نفس رجانی صور فعلیه الهیه و صور انفعالیه کویه ناک القاسمی سیبیلده صورت کوره
 طبیعتده ظاهره اولوز زیر طبیعت محل انفعاله در رجل ایچون مر آه محل انفعال اولوز صور اولاد انده
 ظاهره اولدی کبی و وجه آخر اوزره صور عالم نفس رجانیله ظاهره اولوز زیر نفس رجانی صور عالم ایچون
 جوهر هیولانی کبیدر و طبیعت صور الهیه و کویه ایچون حقیقت فعاله در نفس رجانیله قالیات

اسماءیه و انفعالیات اعیان قابله صورتی فعاله در پس طبیعت بروجه له فاعله و بروجه له منفعله در و لیکن عالم
 اجرام صورتی خاصه اظهار ابتکاجون نفخه رجانیله جوهر هیولانی اولان طبیعت مقیدرده سریان ایدر
 و عالم اجرام صورتی عین طبیعت اولان نفس رجانیله ظاهره اولوز) (و اما سریانها لوجود الارواح النورية
 والاعراض فذلك سريان آخر) (و اما نفخة الهیه ناک ارواح نوریه ایچون و اعراض ایچون سریان پس اول
 سریان سریان آخر در زیر نفخه الهیه جوهر روحانیله اولان طبیعت مطلقه ده هیولانی جسمیندن مجرد
 اولدی یعنی حاله سریان ابتکاجه ارواح نوریه ایچون ایدر و لیکن اعراض ایچون نفس رجانیلدر مظهری
 اولان طبیعت عرضیه واسطه سیله واقعدر پس وجه مذکور اوزره طبیعت صورت معقوله سیله آنده
 موجوده اولان صور اوزره تقدم ایتدی کبی نسیلدر محل انفعال اولغه صور نوعیه بشریه کالیله ایچون که
 معرفت الهیه و ظهور و اظهار الهی انزل ظهورنه موقوفدر رسول علیه السلام انزل تقدیم ایلدی) (ثم انه
 عليه السلام غلب في هذا الخبر التأييد على التذكية لانه قصد التهم بالنساء فقال ثلاث ولم يقل ثلاثة بالهاء الذي
 هو اعداد الذکر ان) (یعنی رسول علیه السلام نسیلدر تقدیم ایتدی که ذکر انکره بوخبرده تانیلدر تذکیر اوزره تغلب
 ایلدی زیر تحقیق رسول علیه السلام نسیله تمهید قصد ایتدی پس ثلاث دیدی و ثلاثه دیدی شول هالیه که
 عدد ذکر ان ایچون مخصوصدر) (اذوفها) (وفي بعض النسخ اذفها) (ذكر الطيب وهو مذروعة
 العرب تغلب التذكية على التأييد فتقول القواطع وزيد خرب واولا تقول خرجن فغلبوا التذكية وان كان
 واحدا على التأييد وان كن جماعة وهو عربي) (زیرا ثلاث ده طیبک ذکر و اولدر و حال بوکه طیب مذکور
 و عربک عادی تذکیری تأیید اوزره تغلب ایتدی که عربک عرب طیبک ذکر و اولدر و حال بوکه طیب مذکور
 و دیز که القواطع و زید خرجن صیغه تأیید ایلد پس عرب تذکیری تغلب ایلدی و اگرچه کیم تذکیر
 واحددر تأیید اوزره و اگرچه کیم نسیلدر جماعت ایلد و حال بوکه رسول علیه السلام عربیذرافض فحشاء
 عربدر پس قیاس یوایدی که یوندد دخی تذکیری تأیید اوزره تغلب ایلدی) (فراي النبي صلى الله عليه وسلم
 المعنى الذي قصده في التحبب اليه مالم يكن بوتر حبه) (قصده قولي معقول ایچون مینیدر و قائم مقام فاعل
 شمیری نی به راجعدر و به شمیری معنایه راجع اولوز و الیه شمیری نی به عائد اولوز و مامو و له در التحبب
 قوالت معقولیدر و وجه شمیری اسم موصوله عائددر و مصدر معقوله مضاعفدر یعنی نی علیه السلام بغیرها
 نل قولله شول معنای رعات ایلدی که اول معنی سیبیله نی علیه السلام بجانب حقدرا کا شول شئی
 تحببندره قصد اولدی که اول شئی حقیقی کندی نفسیله و اثر اولدی یعنی شول معنای رعات ایلدی که
 اول معنادن اوتری جانب حقدن نسانک اکا تحببندره اول قصد اولدی که انزه اول حب رسول علیه السلام
 کندی نفسیله و اثر اولدی و بروجه اوزره قصد شمیری معنایه راجع اولان و به شمیری نی به راجع اولان
 جائزدر یعنی رسول علیه السلام شول معنای رعات ایلدی که جانب حقدن اول معنی رسول علیه السلام
 ایلد قصد اولدی نسانک تحببندره یعنی نسانک رسول علیه السلام تحببندره و نسانک محبتی انک قابله القاسمده
 اول معنی قصد اولدی و اول معنی بودر که نسا امدروام اصلدر یعنی حقیقه الحقایقه در و قصد قوی فاعل
 ایچون مینی اولوز شمیری نی به راجع اولان و به قولنده بارانده اولوز شمیری معنایه راجع اولان جائزدر یعنی نی
 علیه السلام شول معنای رعات ایلدی که حق طرفندن شول شئی اکا تحببندره اول معنای قصد ایتدی که
 اول شئی حقیقی کندی نفسیله اختیار ایتدی یعنی حبیب الی قولنده نسانک حقدن اکا تحببندره اول معنای
 قصد ایتدی که نسانک حقیقی کندی نفسیله اختیار ایتدی بلکه تحبیب الهیله انزل محبت ایتدی پس یوقدر
 اوزره رعات ایتدی معنی حقدن نسانک اکا تحبب قلیته حقدن حقیق القاسمدر و جائزدر که مالم یکن قوالتده
 ما الذي معناه اولوز المعنى قولی ایچون صفت اوله ای رای المعنى الذي لم يكن النبي يختار حبه لانه بقصده
 بل يحسن بتحبب الله ان له) (فعلم الله مالم يكن به لم كان فضل الله عليه عظيما) (پس الله تعالی رسول
 علیه السلام تعلیم ایلدی شول شئی که رسول علیه السلام انی عالم دکل ایلدی یعنی نسیلدر اکا تحبیب ایتدی که
 انسانک اصل و ام اولد قنن و محل انفعال اولد قنن اکا تعلیم ایلدی که انی عالم دکل ایلدی رسول علیه السلام
 اوزره الله نایل فضل عظیم اولدی و اول فضل عظیم اولدی بودر زیر الله تعالی نایل حقیقی انک قابله انا

ایضا علیه السلام اولدی و حقیت اولدیغی عارف اولدی و پس رسول علیه السلام بومعنایه اشارت ایلدی (۱)
 فعلب التانیث علی التذکیر بقرآن ثلاث بغيرها فاعلمه صلى الله عليه وسلم بالحقائق وما اشد رعايته للحقوق (۲) پس
 رسول علیه السلام تانیثی تذکیر اوزره تغایب ایلدی بغيره اثن ثلاث قولیه پس رسول الله صلى الله عليه
 وسلم حقایقه علمدرو حقو ایچون انک رعایتیه اشد در که هر شیک حقی اعطا ایلدی یعنی رسول علیه السلام
 اشیانک حقو رعایتیه شدید و علم حقایقه فرید و وحید اولدیغندن اوزری ثلاث قولی بغيره صیغه
 تانیث ایلد ایراد ایلدی زیرا جمیع اشیانک اصلی امدن زیرا امدن فروع متفرعه اولور قال الله تعالی وخلق منها
 زوجها وبت منها رجالا كثيرا ونساء پس ام مؤنثدر واندن مخلوقه اولان نفس واحده دخی مؤنثه در وکذلک
 جمیع اصولک اصلی که انک فوقنده فوق یوقدر حقیقتله تعبیر اولور وحقیت مؤنثدر وکذلک عین واحده
 و ذات واحده دخی مؤنثدر پس رسول علیه السلام تکلیفیدن مرادی نسا حائنه اعتقاد زیرا انکرده معنای
 اصاله حاصلد طبیعتده بلکه حقیقتده معنای اصاله حاصل اولدیغی کبی زیرا ام اولان حقیقت اگرچه کیم
 معنی جهتیه کل ایچون ابدن زیرا فاعل مطلقدر و لکن فعل ایلد انفعال بینشی بالذات جامعه اولمده امدن زیرا
 صورت منفعله عین منفعلدر و صورت فاعله عین فاعلدر زیرا حقیقتله تعین ایلد لاتعین بیننده جمعی
 مقتضیه در پس اول حقیقت واحده ذکر و انشی دن هر متعینده متعینده درسته کیم حقیقتله هر متعیندن منزله
 و اول حقیقت واحده تعین اول ایلد متعینده اولدیغی حیثیتله پس عین واحده در که فعل و انفعال و ظهور
 و بطون بیننده استوا و اعتدالی مقتضیه در و هر صورتده باطن اولدیغی حیثیتله فاعلدر و ظاهر اولدیغی
 حیثیتله منفعلدر پس حقیقت هر قنده سالک اولور و هر قنغی وجهه ظاهر اولور و پس انکیچون فعل
 و انفعال و ایزه و امومه حاصلدر پس تانیث حقیقتده و عین واحده و ذاتده و برزخ جامع اولان آدم
 حقیقتده که مؤنثین بیننده مذکر در صحیحدر (۳) ثم انه جعل النماة نظيرة الاولى في التانیث وادرج بينهما المذكور
 بدأ بالنساء و ختم بالصلاة و کتابها ما نانیث والطیب بینهما که وفی وجوده فان الرجل مدرج بمر ذات ظهر
 عنها و بین امرأة ظهرت عنه فهو متحقق بین مؤنثین تانیث ذات و تانیث حقیقی کذلک النساء تانیث حقیقی
 والصلاة تانیث غیر حقیقی والطیب مذکر بینهما کادم بین الذات الموجود هو عنها و بین حوا الموجود عنه
 اندن صکره رسول علیه السلام حدیث مذکورده خاتمه فی نظیره اولی ایلدی تأییدده و بینهماده مذکری درج
 ایلدی پس نسا ایلد ایلدی و صلوة ایلد ختم ایلدی و نسا ایلد ملو تن ایلدی دخی تأییددر و بینهماده طیب
 رسول کیمدر وجودنده زیرا حقیقی رجل مدرج در ذات بیننده که اندن ظاهر اولدی و امر ایهیتده که اندن
 ظاهر اولدی پس رجل مؤنثین بیننده متحققدر بریسی تانیث ذاتدر یعنی ذات مؤنث اولمیدر و بریسی
 تانیث حقیقتدر کذلک نادی تانیث حقیقتدر و صلوة تانیث غیر حقیقتدر و طیب مذکر در بینهماده آدم کبی
 شول ذات بیننده که آدم اندن موجود اولدی و حوا بیننده که اندن موجوددر پس تأییدین بیننده اولان
 آدم دخی مؤنث اولدن ظهور ایتکله و مؤنث ثانی دخی اندن صدور ایتکله مؤنثدر و امدر و اصل جمیع
 حقایقدر (۴) وان شئت قلت الصفة مؤنثة ايضا وان شئت قلت القدرة مؤنثة ايضا فكن على اي مذهب شئت
 فانك لا تجد الا التانیث بتقديم حتى عند اصحاب العلة الذين جعلوا الحق علة في وجود العالم والعلّة مؤنثة (۵)
 واکردیلر سن دیر سنکه شول صفت که انسان اندن موجوددر پس مؤنثه در ذات کبی زیرا ذات منزله در
 بر شیک اندن ظهورندن واکردیلر سن دیر سنکه شول قدرت که انسان اندن موجوددر پس مؤنثه در
 ذات و صفت کبی و یا خود معنی بول اوله که صفتله قدرت اشاعره نکه مذهبی اوزره وجود ذات اوزره زانده
 اولدده ذات ایلد فعل بیننده متوسطه در و صفت مؤنثه در پس سن هر قنغی مذهب اوزره ثابت اولمق استر سن
 ثابت اول پس تحقیق سن بولمزن الا تانیثی که تقدم ایدر حتی کلامی علتله معلول اولان اصحاب علت
 قنده دخی بولدر که وجود عالمه حتی علت اتحاد ایلدیلر و طالبو که علت مؤنثه در و وجود حتی وجود عالم
 ایچون علت اتحاد ایدن حکمدر (۶) و اما حکمة الطیب وجعله بعد النساء فلما في النساء من رواج التكوين (۷)
 و اما طیبک جانب حقدر رسول طیب اولدیغی و رسولات آتی نسا نصکره ذکر ایتدیکنک حکمتی پس
 نسا در رواج تکوین حاصل اولدیغندن اوزر زیرا محل تولد و ظهوردر و نتاج فاعل قابل و محل اوزره متوقدر

الاول قدر و اردر که فعلک فاعله اضافی اتمدر آنک قابله اضافتدن پس اضافت ضعیفه دن رایحه تکوین ایلد
 کتایه ایلدی تا کیم نسا ایلد طیب بیننده رایحه حیثیتله مناسبت حاصل اوله پس نسا ای ذکر دن مقدم ایلدی
 و ذکر طیبی انکله و لدر ادا اولور تا خیر ایلدی (۸) فانه اطیب الطیب عناق الحبيب كذا قالوا في المثل السابق (۹)
 زیرا تحقیق شان بودر که اطیب طیب عناق حبیبدر مثل سائرده بولده دیدیلر پس طیب نسا انک لازمی اولمده
 آندن تأخیر اولدی (۱۰) ولما خلق الرسول عبدا بالاصالة لم يرفع رأسه قط الى السيادة بل لم يزل ما جادا واقفا
 مع كونه منفعلا حتى كون الله عنه ما كونه فاعطاه رتبة الفاعلية والتأثير في عالم الانفس التي هي الانفس
 التي هي الاعراف الطيبة (۱۱) و قتا کیم رسول علیه السلام بالاصالة عبد خلق اولندیسه یعنی عبودیت محضه
 ایچون و امتسلام کلی ایچون و تصرف الهی ایچون انفعال اوزره مخلوق اولدیه ایلد رأسی سیادته رفع
 ایلدی و اعنایه و جوییه الهیه فعاله نکه انده ظهوری و خلافت کبری ایلد تحقیقی حسیله جهت ربوبیت
 و تصرفه میل ایلدی بلکه حضرت الوهیدده ما جود باب ربوبیتده واقف و عبودیت محضه ایلد ربوبیت کبردن
 منفعول اولدیغی حالد زائل اولدی حتی الله تعالی آندن جمیع مکونانی تکوین ایلدی پس اعراق طیبیه اولان
 عالم انفسده کاربته فاعلی و تأثیری اعطا ایلدی یعنی رسول علیه السلام حقیقه الحقایق اولان تعین اول ایلد
 متعین اولدده و قتا کیم تعین ایلد لاتعین و حقیقتله خلقت و فعل ایلد انفعال بینشی جامعه اولان برزخیتله
 عین عین اولان غیب مطلق و لاتعیندن منفعول اولدیه و جمیع تعینات روحیه و وجودیه نکه اصلی اولان
 عقل اول مرتبه سنده و جود طاقندن متعین و منفعول اولوب حدیثده وارد اولدیغی کبی اقبال واد بارده امر
 الهی به متعل اولدیه عالم حس و شهادتده ربوبیت فعاله مؤنثه در منفعول اولان عبودیتله بالاصالة متحقق
 اولدیغی حالد ظاهر اولدی و حکم امکانک آنک اوزره غلبه سندن اوزری ربوبیت و سیادته رفع رأس ایلدی الله
 تعالی ایلد ادبی مرای و عبودیتده مرتبه سی حدی غیر مجاوز اولدی حضرت الوهیدده سا جدر اولدیغی
 حالد زیرا جود کمال عظمت حق مقابله سنده غایت تذللدر و لوازم احکام امکاندن اولان فنا و تدر مقام
 انفعاله که ممکنک حقیقدر و بالاصالة خاصیتدر واقف اولدیغی حالد زیرا ممکنک اصلی علم الهیه ثابت سنک
 شیو حقیقتله عدمدر و اندن صکره انفعالدر موجوددن انی ایجاد ایتکله پس الله تعالی کافعی و تأثیری اعطا
 ایلدی زیرا آنک حقیقی آتی اقتضا ایلدر پس فعل و انفعال طرفینی انده متساویه اولدی و وجوب و امکان
 قوسینی متقارب اولدی و عبودیت کماله کبری و سیادت عامه عظمی اکا اعطا اولندی پس عالم انفسده
 فاعلیته متحقق اولدی زیرا جوامع الکلم اکا اعطا اولندی و آنر حقایق حروف ایلد هیئت اجتماعیه نفسیه در
 و انفس حقایق نوعیه اوزره که تعینات شخصیه ایلد متعیندر و جود انک فیض ایلدر که نفس و حایله حقایق
 علمیه معدومه متعینده اولدند صکره اول حقایق غیبیه دن هبوب ایدن انفس رحایه ایلد حقایق وجودیه
 و شخصیات حسییه متحققه و متکوینه اولور پس نسایم تکوین انفس رحایه روحیه در و اعراق رواج
 طیبیه در پس بوندن اوزری رسول علیه السلامه طیب تحبیب اولندی و طیبی نسا دن تأخیر ایلدی اشارتدن
 اوزریکه نفس اصلده متنفس اولان متأخردر و و اعتبار ایلد ام کاب ایلد و جمیه اولان امدن ظاهر اولان شول
 نفس الهیدر که الله تعالی انکله ام کابک احرف و کلماتی اولان حقایقندن تفیس ایلدی یعنی ضیق علمیتدن
 اول علم الهی اتساعنه آنری اخراج ایلدی و بعده ایداع عوالم اولان عالم شهادته آنری اظهار ایلدی و آنر دخی
 اول نفس ایلد ظاهر اولدی پس نفس الهی انکله متنفس اولان کسسه ایلد مسبوقدر پس ام اولان متنفس
 اصلدر و نفس فرعدر (۱۲) تحبب اليه الطيب فلذلك جعله اي الطيب في الذكر بعد النساء (۱۳) پس رسول علیه
 السلامه جانب حقدر طیب تحبیب اولدی پس بواجندن اوزری رسول علیه السلام طیبی ذکرده نسا نصکره
 ایراد ایلدی زیرا نفس ام و اصل اولان متنفسه تابعدر پس طیب نسا به تابعدر (۱۴) فراعی الدرجات التي للحق
 في قوله رفع الدرجات ذوالعرش لاسمائه عليه باسمة الرحمن (۱۵) پس رسول علیه السلام بوحید شده درجات
 الهیه فی رعایت ایلدیکه اول درجات حقیقون نسا در آنر رفع الدرجات ذوالعرش قولنده یعنی حق رفع
 الدرجاتدر ذوالعرشدر زیرا حق اسم رحمان ایلد آنک اوزره مستویدر یعنی رسول علیه السلام نسا انک
 ذکرند صکره طیبی ذکر ایلدی پس رفع الدرجات قولنده حتی ایچون نسا اولان درجانی رعایت ایلدی پس

اسم الله اول من تنفك ذرحه من كه عرش اوزره اسم رحمان ايله مستويدر تقديم ايلدي پس الله تعالى اسم
رحمان ايله عرش اوزره استوا ابتدا بكنندن اوزرى اتى ذوالعرش ايله وصف ايلدى وشيخ رضى الله عنه فرأى
الدرجات التى للحق قوليله اشارت ايدركه رسول عليه السلام نساك تقديمنده وطيبك تاخيرنده اول مرتبه
وجود اولان عقل مرتبه شندن اخر مراتب وجود اولان مرتبه جسميه انسانيه به منتهى اولنجه جميع درجات
الهييه ومراتب وجوديه نك ترتيبه رعابت ايتدى زيراموجود اول عقل اولدركه اكادم حقيقى تسميه ايدركه
اندنصكره نفس كايه دركه نفوس فاطقه نك كاييسى اندن موجوده در ونفس كايه حواءقابله سنده دركه انك
واسطه سيله اشيايه فعل وانتقال ظاهر اولدى اندنصكره هيولا جسميه دراندنصكره جسم كادراندنصكره
قلت اطلسدركه عرش كريدر اندنصكره كرسيدر وولندر مراتب طبيه عيه دره اندنصكره سموات وارضدن
اولان عنصر باتدر اندنصكره مواليد ثلثه دراندنصكره ملائكه دراندنصكره مرتبه جند واندنصكره درجه
انساندر پس ذكر اولنان درجات الهييه ومراتب رحمانيه وجوديه عقل كل دنصكره نفس كايه مائر درجات
اوزره متقدمه اولدى وانلر اندن متفرعه اولديلر پس حق تعالى عقل اول مرتبه سندن كه اول مراتب وجوددر
اخر مراتب وجود اولان مرتبه جسميه به تنزل ايدوب استواى رحمانى حاصل اولدى واخر درجات الهييه كامله
انسانيه درجه محمديه دركه عرش قلب محمدى اوزره صورت جمعيت الوهيتله الله تعالى تجلى ايدوب استوا ايتدى
پس قلب محمدى عرش الهييه درو مظهر محمدى دن تجلى ايدوب جميع مراتب عالمان اوزره استوا ايتدى پس انك
وجودى رحمة لاه المان اولدى قال تعالى (وما ارسلناك الا رحمة للعالمين) فلا يلقى فيمن حوى على العرش من
لا نصيبه الرحمة الا الهييه وهو قوله تعالى ورحمتى وسعت كل شئ والعرش وسع كل شئ والمستوى الرحمن فحقيقته
يكون سريان الرحمة فى العالم كما قد يتناهى في غيره موضع من هذا الكتاب ومن القشوح المكي (پس عرش رحمانى
احاطه ايتديكي شيتك كايه سنده برئى فالمدبكه كارست الهييه اصابت اشئسه وعرش احاطه ايتديكي جميع
اشيايه رحمتك اصابتى الله تعالى نيك ورحمتى وسعت كل شئ قولنده ميبند زدهنى بنم رحمت شيتك كايه سنده واسعه در
ديمكد روعرش رحمانى در شينه واسع اولدى وعرش اوزره مستوى اسم رحماندر پس عرش اوزره مستوى اولان
اسم رحمانك حقيقه عامه سيله ياخود عرشك حقيقه قيله عالده مريان رحمت واقع اولورنه كيم برافى بيان
ايتدليك بو كابدن وفتوح سكيدر بر موضعدن غيرى مواضع متعددده امدى ظاهر اولديك عرش جسمانيك
احاطه سنده واقع اولان جميع وجوداته عرش اوزره مستوى اولان اسم رحمانك رحمت عامه مى مصينه در
وجميع عالده انك حقيقينه نك رحمتى ماريه در زير عرش انك حكيمى تحتند اولان اشياك كايه سنده وابهدر
زير احق تعالى ورحمتى وسعت كل شئ در بر پس عرش الهي اولان تعين اولده نفس رحمانى غيبيله اشيا معدومه
اولان جميع اشياء الهييه واعيان قابله امكانيه انلر متعينه در زير الاتعين وغيب مطلق عرشى اولان تعين اولده
رحمت عامه كايه جميعه انك حيطاتى تحتند اولان جميع اشيايه واسعه دركه ضيق علمه بدن صحراى علم الهى به
انلر اتراح ايلدى وكذلك جميع حقايق وروحانيه وجسمانيه فى محيط اولان عقل اول عرشى كه عرش روحانى
ورحماندر انك اوزره مستوى اولان اسم رحمانك حيطاتى تحتند واقع اولان حقايق وروحانيه وجسمانيه دن
جميع اشيايه واسعه در رحمتى عرش جسماني دخی اول اشيا دن برشيد روعرش اوزره مستوى اولان اسم رحمانك
حقيقينه دركه اسم رحمان انكله اسم آخردن ممتازدر آنك تحتند اولان جميع حقايق جتسيه ونوعيه
وتخصيه به كه حقايق عالده وحق سريانى اعطا ايدراندنصكره شيخ رضى الله عنه حديثك حكمتى بقيه سنده
رجوع ايدوب ايتدى (وقد جعل الطبيب الحق) (تعالى الواقع) (فى هذا الاتجام التكاثرى فى براءة عائشه
فقال الطبيات للخبثين والخبثون للخبثيات والطيبون للطيبات اولئك هم رؤى عما يقولون
الطيب قولى مفعول اولدر جعل قولى ايجون وفى هذا الاتجام قولى الطيب قولى ايجون صفة درو فى براءة عائشه
قولى مفعول نايتدر بهنى تحقيق حق تعالى بوالتمام نكاحيده كه وجل ايله مرأيه سنده حاصلدر واقع اولان
طبي قابله رضى الله عنها نك برافى حقدن استعمال ايلدى پس ايتدى خبيثات خبيثينه مخصوصه در
وخبثون خبيثانه شخص وصيدر وطيبات طبيه مخصوصه درو وطيبون دخی طبيانه مخصوصيندر ووالتمام
نكاحيده شك فوكدركه رسول الله صلى الله عليه وسلم اطيب طيبيندر پس واتحاده اكالمختصه اولان

عائشه و بان ازدواج نبی علیه السلام اطیب طبیاندر پس حق تعالی عایشه نك حقه طیبه در برهنه هادت
ابتدی زیر اطیب اولان رسوله مختصه در والخیثات الخیثین والخیثون الخیثات قولیه دخیثی اندن نفی ابتدی
زیر ازوجه رسول در ورسول اطیب طیبیندر واولانك مبرون نماقورون قولیه اندن دخیثك نفی تا کید ایلدی
یعنی ازدواج نبی مبروند رطالینك قولدن و بآیت عایشه نك براتی حقه در و سائر ازدواجك بونده الحاقك
وجهی بود زیر اخاصه عائشه نك براتیله تعبیر اولیدی سائر ازدواج حقه در و هم اعدم تبری لازم کوردی پس
صیغه جمع له وارد اولدی و جمع تذکیر الیه انیا نك حکمتی بود زیر رسول علیه السلام اکمل افراد انسانیه در
زیر اطیب در و مطیب کاملدر پس طیب مختصه اولان ازدواج طیبات مرتبه رجاله کاملات اولقله جمع تذکیر الیه
انیا نك اولندیلر) (لعل رواجهم طیبه لان القول نفس و هو عین الراحه فخرج بالطیب و بان نیت علی
ما بظهر به فی صوره النطق) (پس الله تعالی طیبینك رواجنی طیبه ایلدی (الطیبات للطیبین) قولیه زیر
تحقیق قول نفس در و نفس راحه نك عیددر پس نفس طیب ایلد چقار و دخیث ایلد چقار شول شیء حسبی
اوزره که نطق صورتده نفس انكاه ظهور ایدر یعنی طیبینك رواجنی طیبه ایلدی زیر اقول نفس انسانیه در که
محل و مخرج حسیه ظاهر در و اولك ذواتی طیبه در پس انك انقاسی اولان انك اقوالی دخیث طیبه در و نفس
عین راحه اولدیقل و جهی بود زیر نفس انسانی نفسله مبدای اولان قلبه در متعین اولوب جمیع مراتبه
مخارج حروفدن عبور ایتدکده آخر مخارج حروف اولان و او مخرجنده که مرتبه نطق در متعین اولوب
حسیله نطق قنده متعین اولد قنده طیبینك طیبه اولان ذواتی اعطا ایتدیکی وصف اوزره نطق صورتده
بر راحه ایلد ظاهر اولور پس نفس نطق قنده متعین اولوب اعطا ایتدیکی راحه ایلد منصف اولوب ظاهر اولور
پس نفس راحه نك عینی اولور زیر نفس طیب ایلد خروج ایدر نطق صورتده متعین اولوب حسیله پس از
محل طیب ایلد نفس دخیث طیب اولور و آنك راحه سی دخیث طیبه اولور زیر اصلی طیبدر و طیبدن خروج
ایتمز طیبیدن غیری و اگر محل خبیث ایلد نفس دخیث خبیث خروج ایدر (والذی خبیث لا یخرج الا نکدا) پس
طیب ایلد خبیث صفتان متقابلاندر که محل حسیله نفس ایچون عارضاندر و الانفس فی الحقیقه امر الهی
و نفس روحانی اولدیقی حیثیله بالذات طیبدر طهارت و لطافت اصایه اوزره اصلدن منبعثدر و لکن محل
خبیث حسیله انکچون هیئت خبیثه حاصل اولور پس نفس نطق صورتده اول هیئت خبیثه ایلد ظاهر اولور
و عکس دخیث بولدر که محل طیب حسیله نفس طیب ایچون هیئت طیبه حاصل اولور پس نفس طیب اطیب
اولور ماء طیب محل طیب اولان رودن عبور انكاه اطیب اولدیقی کی) (فن حیث هو الهی بالاصالة
کله طیب و من حیث ما یحده و یدم فهو طیب و خبیث) (پس نفس بالاصالة نفس الهی اولدیقی حیثیله آنك
کایسی طیبدر کرک بحسب محل طیب اولسون و کرک خبیث پس نفس اصل اعتباری اوزره طیبدر و محل
حسیله محموم اولدیقی حیثیله طیبدر محل طیب اعتباریه و خبیثدر محل خبیث اعتباریه پس
مدح و ذمك نفس اوزره ترتبی نطق قنده هیئت طیبه و هیئت خبیثه حسیله در و نفسی انکچون نطقه
مخصص ایدر زیرا اکثر نفوس نسبتله انسان نطق ایدر متعین اولیقله آنك نفسی طیب اولدیقی و خبیث
اولدیقی ظاهر در کدر پس بواعتبار اوزره بغیر نطق فاعل نفسی دخیث طیب و خبیث خروج ایدر و اما نطق قنده
دخیث زیاده خروج ایدر) (قال فی خبث الثوم هی شجرة اکره و یحها اولم یقل اکرهها قاله ابن لا تکره و انما یکره
ما یظهر منها) (پس رسول علیه السلام خبث ثوم حقه در هی شجرة اکره و یحها ایدیدی یعنی ثوم بر شجرة در که
بن آنك ریختی کره کور برمدیدی و بر شجرة در بن آتی کره کور برمدیدی پس عین شجرة مکرره قلن زیر عین
حقد و نفس الهیه متعین اولان وجه الهیدر بلکه آندن ظاهر اولان شیکدر یحدر مکرره قلنور رواج عین
اوزره عارضه در پس راحه طیبه اولور و خبیثه اولور و بعض نسخه معده قاله ابن لا تکره و انما یکره و لا یکره
ما یظهر منها واقع اولدی پس عیندن مراد ثوم مدح حقیقی و عین ثابته سیدر یعنی ثومك حقیقی و عین
ثابته سی مکرره قلنر بلکه آنك ریختی مکرره قلنور و آندن ظاهر اولان نفسک اول محل خبیله منصفدر
مکرره قلنر زیر نفس روحانیدر پس نفس ثومك محلی اعطا ایتدیکی راحه ایلد متصف اولوب ریح ایلد ظاهر
اولد قنده اولد ریح مکرره قلنور و بعض نسخه دره و انما یکره الريح واقع اولدی) (و انکره لذلك اما عرقا و اما

ملائقه طبع او غرض او شرع او نقص عن کمال مطلوب (شویله معلوم اوله وقتا کیم رسول علیه السلام اکره
 و بجها قویله کراحت ریخ نوی نفس شریفه اضافت استبدیه پس کراحت امر نسبی اولوب آخر قننده کرب
 اوامره شیخ رضی الله عنه بسبب کراحتی بیان ایدوب دیرکه و کراحت بوندن اوتری یعنی برعیندن صاد اولان شی
 بعض کسینه به نسبتله کرب اولدیفندن اوتری کراحت واقعه دریا عرف قومده که عرف قوم آخرده کرب اولیه
 و یا خود بر احدل طبعنه ملائکه که طبع آخره و یا خود طبع آخره ملائم اوله غسل و سکر و شیرینی مثلا که
 بعض طبعه نسبتله ملائم دکادر و یا خود بر احدل غرضه عدم ملائکه قول طبعیک استماعی کبی که بعض
 کسینه نک غرضه موافق دکادر و بعضیست غرضه موافق و یا خود شرعه موافق اولمعه که شرع
 آخره موافق اوله و یا خود بر شیدن مطلوب اولان کالبد نقص ایله یعنی بر شیدن مطلوب اولان کال آند
 ناقص اوله اول کالک طایبی قننده اول شی کرب اولور مثلا رایحه طبعه صاحب اولان شینک رایحه سی
 ذاهبه و زائله اولد قنده اول شی اندن مطلوب اولان کالبد ناقص اولور (وما غم غیر ما ذکراه) و وجودده
 وجوه کراحتدن برنم ذکر ایتدیکمز شیدن غیری یوقدر پس برشی بر وجهله محدود و بر وجهله مذموم در
 بر نسبتله طبع در بر نسبتله خبیث در) (ولما انقسم الامر الى خبیث و طیب کما قررناه حبیب الیه الطیب دون
 الخبیث) (وقتاکیم امر وجود خبیث الیه طبعه منقسم اولدیه برنم تقریر ایتدیکمز از زهر رسول علیه السلام
 طیب تحبیب اولدی خبیث تحبیب اولدی زیر طیب انک طبعه و طاهره اولان ذاتیه مناسب در و طیب نساء
 طیب انک از امید و نساء طیب انک نفس طبعه سندن مخلوقه در و اندن اجزادر (و وصف الملائکه بانها تتأدی
 بالروح الخبیثه لما فی هذه النساء العنصریه من التعقین فانه مخلوق من مصلال من جاء مسنون ای متغیر
 الروح فکثره الملائکه بالذات) (و رسول علیه السلام ملائکه کی وصف ایلدیکم تحقیق روایح خبیثه ایله
 متأذیه اولور زیر بونشأت عنصریه ده تعقین موجود در زیر تحقیق آدم مصلال دن ک طین یاسدر مخلوقه و اوایله
 مصلال که جاء مسنوندن یعنی متغیر الیحدن واقع در یعنی متغیر و منتن اولان طین اسوددن واقع اولان طین
 یاسدن مخلوقه در من جاء مسنون قوی مصلال قوی ایچون صفتدر پس ملائکه بالذات بونشند اولان
 تعقینی کرب کورر زیر ملائکه نک ذوات مجردة طبعه و طاهره لری و نشأت نوریه و روحیه لری بونشأت
 عنصریه ده واقعه اولان عنوانات و فضلات منتهیه به مغایره در پس ذوات ملائکه به مناسبندن اوتری طهارت
 جسد و بوندن و دوام وضودن و رایحه طبعه دن لایدر پس طیب و خبیث شیخ رضی الله عنه تقریر ایتدیک
 امر نسبی اولمعه انی تمیل ایدر) (کما ان مزاج الجعل یضطرر برایحه الورد وهی من الروایح الطبیعه فلیس ریخ
 الورد عند الجعل ریخ طبعیه ومن کان علی مثل هذا المزاج معنی و صورته انحر به الحق اذا سمعه و سر بالباطل
 وهو قوله تعالی والذین آمنوا بالباطل و کفروا بالله و وصفهم بالخسار فقال اولئک هم الخاسرون الذین خسروا
 انفسهم فانه من لم یدرک (ای لم یجز) (الطیب من الخبیث فلا در الله) (نه کیم مزاج جعل رایحه و ردایله
 متضمر و ایدن متأذی و متضرر اولور و حال بوکه رایحه و ردایله طبعه دندر پس ریخ و ردایله قننده ریخ
 طبعه دن دکادر پس رایحه و ردایله نسبتله کرب اولدیفنی امر نسبی در بر کسینه که جعل کبی معنی و صورته
 بو مزاج اوزره واقع اوله حتی اکا خسر ایدر و اول حقدن متضرر اولور انی استماع ایتدیکده و باطل ایلد مسرور
 اولور و بومد کور الله تعالی نک والذین آمنوا بالباطل و کفروا بالله) (قولنک مفهومی در یعنی شونک که باطله مؤمن
 اولد بر و الله تعالی به کافر اولد بر و حق تعالی انلری خسار ان ایلد وصف ایلدی پس ایتدی (اولئک هم الخاسرون
 الذین خسروا انفسهم) یعنی طیف خبیثه لری حسیده انلر باطله مؤمن اولد بر و انسکه مسرور اولد بر و حقه
 کافر اولد بر و اندن متضرر اولد بر پس انلر خاسر و ندر که کندی نفیته خسرو زیان ایتد بر حقه انسکار
 ایدوب باطله اقرار انسکه زیر تحقیق شول کسینه که طبعی خبیثدن تمیز ایمیجه و مرآتده حتی باطلدن فرق
 ایمیجه پس حقایقه آنک ادراکی یوقدر برنم خسرانندن متمیز دکادر امدی حقایق الهیه و معارف ربانیه که
 نفحات الهیه و انفاس ربانیه ابله اهل الهک قلوب کاسه لری اوزره نازله دیرکه روایح طبعیه ربانیه دن ارواح
 سالکین و قلوب طالبین حیات بولور از فکر نظریه و آراء و همیه سفلیه نک قننده واقف اولان قهها و زهادک
 عینه اصابت ایتدیکده انلر انسکار ایدر و روحانی الحاد و زندقه به نسبت ایدر و ومع هذا امر ایدر کور و شرب

محمدی و ذوق الهی اوزره حضرات اجماعیه و مراتب الهیه دن طهارت اصلیه اوزره نازله اولان اقوال - قه در
 (فاحب الی رسول الله صلی الله علیه وسلم الا الطیب من کل شیء وما غم الا هو) (پس رسول الله صلی الله علیه
 وسلم تحبیب اولدی الا هر شیدن طیب اولان شیء و حال بوکه وجودده طبعیدن غیری یوقدر که اول شینک
 حقیقتدر و ائده ظاهر اولان وجه حقد در و یا خود حضرت محمدیه ده یعنی انک نظر نده که اشیا به کاهی علیه نظر
 ایدر طبعیدن غیری یوقدر زیر رسولک طینی و جسدی طیب طبعه و اشرف برتر و مزاجی اعدل امر چه دندر
 و روحی اصغای جوهر دن و انور نور دندر پس بوندن اوتری هر شیدن طیب اولان شینک محبت ایدر امدی
 بحسب الحقیقه حقیقتک ظهوری قننده اعیان عالم دن خبیثک از نفایح جائز در و لکن ادرال حسیده له اعیان
 عالم دن ارتفاع خبیثک عدم جواز نه اشارت ایدوب ایتدی) (وعل بتصور ان یکون فی العالم مزاج لایحد
 الا الطیب من کل شیء اولایعرف الخبیث ام لا قلنا هذا لایکون فانما وجدناه فی الاصل الذی ظهر له العالم منه
 وهو الحق فوجدناه بیکره و یحب و ایس الخبیث الا ما یکره ولا الطیب الا ما یحب) (علی البناء للمفعول) (و العالم
 علی صفة الحق) (وهی تصور و انوری که عالمه بر مزاج موجود اوله که هر شیدنه طبعیدن غیری شیء کورمیه
 و خبیثی بیایه یوحسه تصور و انیزی بر جواب ایدر که بواقع اولمز زیر ایزانی کورمده شول اصلده که عالم
 اندن ظاهر اولدی و اول اصل حقد در یعنی عالمک اصلی اولان حتی کورمده که عالم دن خبیث فرق ایلمیه پس برانی
 کورمده که کرب کورر و محبت ایدر و حال بوکه خبیث یوقدر مکرده قلنان شیدن غیری و طیب دخی یوقدر
 محبوب قلنان شیدن غیری پس حق کرب کورر و محبت ایدر و حال بوکه الا مکریم مزاج اعتدال صحیحیدن
 منحرف اولوب مزاج مرضی به زائل اوله نه کیم مزاجی منحرف اولان کسینه نک بعضی هر شیدن مسک
 رایحه سن استنجام ایدر و روایح بینی فرق ایچمز پس اعتدال دن ماقدر آنک ینیلد هر شیدن رایحه دخانی
 و یا خود عقونق استنجام ایدن کسینه یننده ادرال و تمیز ده فرق یوقدر) (والله ان علی الصورتین) (ای صورته
 الحق و العالم) (فلا یکون ثم مزاج لایدرک الا الامر الواحد من کل شیء بل ثم مزاج یدرک الطیب من الخبیث
 مع علمه بانه خبیث بالذوق طیب بغیر الذوق فیشغل ادرال الطیب منه عن الاحساس بخبیثه هذا فدی یکون
 و اما رفع الخبیث من العالم ای من الیکون فانه لایصح) (و حال بوکه انسان صورت حقه صورت عالم اوزره
 مخلوقه در پس عالمه بر مزاج بولمز که هر شیدن ادرالک ایمیجه الا امر واحدی یعنی طبعی ادرال ایدر و یا خود
 خبیثی بلکه عالمه بر مزاج بولمز که خبیثدن طبعی ادرال ایدر و یا خود خبیثی عالم ایکن که تحقیق اول مدرک
 ذوقله خبیثدر بغیر ذوق طبعدر یعنی بر مزاج ذوقله خبیث اولان و روایت الیه و یا خودشم الیه طیب اولان شینی
 طیب ادرال ایدر و ذوقله آنک خبیثه نظرا بجز پس اول شیدن طیبک ادراکی آفی مشغول ایدر اول شینک
 خبیث ادراکندن و بو مزاج عالمه آن واقع اولور و اما عالم دن یعنی کوندن خبیثک بالکلیه رفعی پس تحقیق اول
 صحیح دکادر یعنی عالم دن بالکلیه خبیث رفیع ایدوب هر شیدن مطلقا طیبک ادراکی صحیح دکادر یعنی عالم دن
 بالکلیه زیر طبع مختلفه در و طیب اولد که مدرک مزاجنه و طبعنه ملائم اوله و اگر چه کیم آنک مزاجنه
 و طبعنه مغایر اولان مزاجنه نسبتله خبیث اولور و خبیث اولد که مدرک مزاجنه و طبعنه ملائم اولیه
 و اگر چه کیم آنک مزاجنه و طبعنه مخالف اولان مزاجنه نسبتله طبعدر پس طیب الیه خبیث بحسب الادراک
 امر ان نسبیاندر زیر امیر و دملار رایحه کافوری کرب کورر و محرو و آفی طیب کورر و کذلک غسل دخی مبروده
 نسبتله نافعدر و محرو و نسبتله ضار در پس کوندن خبیثک رفعی صحیح دکادر طبع مختلفه حسیده و عالمه
 مؤثره اولان اجزاء متضاده صورته نسبتله و اما اعیان اشیا به نسبتله و اشیا نک من حیث هی هی حقایق
 حیثیه و وجود حق هر شیدنه متعین اولدیفنی خبیثیه پس عالمه برشی خبیث دکادر و بعض امورک حتی
 قننده طیب اولدیفنی و بعضی خبیث اولدیفنی پس اول شینک و یا خود حقدن مزاجنه برنم به ده تعینی
 حسیده در پس اول شیدن و یا خود اول شی ایچون طیب کورر و اول مرتبه به خصیصه اولان حاله و وصف و لغته
 مشاکل اولان شیدن و یا خود اول شی ایچون کرب کورر و اول مرتبه به مضار و بحسب الحال اکامنا فین اولان
 شینکه مرتبه اخریه نسبتله اول شی طبعدر و امورک کلیسی من حیث هو و الله ایچون و الله قننده و کندی
 نفسی قننده دخی طبعدر و کذلک عارف کل قننده دخی طبعدر و اگر چه کیم بحسب الحال و المرتبه حسیده خبیث

موجود است زیرا کمال بر شستن آنک طبعی حاصله دارا کی اول شستن خبثی ادر الی آنکه شستن مشغول ایدر
 (روح الله فی الخبث والطیب) ونسبت اذ اقله اولان خبثیده وطیبیده الله تعالی انک روحی ساریه در یعنی الله
 تعالی انک روحی جمیع اشیا در ساریه در و جمیع اشیا نسبت و اضافتله خبثید و طیبید (والخبث عند نفسه طیب
 والطیب عند نفسه خبث) فاما خبث طیب الا هو من وجه فی حق مزاج ما خبث و کذلک بالعکس (وخبث اولان
 شی کندی نفسی قتیله طیبید و طیب اولان شی آنک قتیله خبثید پس کونده شی طیب یوقدر الا و حال بود که
 اول شی بر وجهه از جهه دن بر مزاج خاص حقیقه خبثید و عکسله دخی بودله واقع در یعنی عالمه بر شی خبث
 یوقدر الا و وجهه از جهه دن بر مزاج خاص حقیقه طیبید پس از جهه مختلفه به نسبتله کونده بر شی یوقدر
 الا و وجهه خبثید و بر نسبتله طیبید (واما الثالث الذی به کلت الفردیه فی الصلوة) (واما حدیث مذ کورده
 ثلث قولنده اولان امر ثالث فردیه انکه کماله اولدی صلوتنده یعنی رسول علیه السلام فردی صلوة الیه
 ا کمال ایلدی) (فقال وجعلت قره عینی فی الصلوة لانها مشاهدة وذلك لانها مشاهدة وذلك مناجاة بین الله
 و بین عبده كما قال فاذا كرونی اذ كرم) (پس رسول علیه السلام حدیث مذ کورده وجعلت قره عینی فی الصلوة
 دیدی و یوقول الیه فردی ا کمال و اتمام ایلدی زیرا تحقیق صلوة مشاهده در صلوتک مشاهده اولدیغذک
 نیانی بودر زیرا تحقیق صلوة الله بینله عبیدی بیننده مناجاتندسته کیم الله تعالی (فاذا كرونی اذ كرم) دیدی یعنی
 عبیدنه خطاب ایدوب دیر که من صلوتنده اولدیغکز حاله بنی ذکر ایدل یعنی صلوتنده جدی بکا تخصیص
 ایدل و بینم جدم ایلد متصف اولک تا کیم بنی دخی اول و صله سزی ذکر ایدم پس عبد صلوتنده الحمد لله قولله
 حق ذکر ایدل کده حق تعالی دخی آنک خدی قولله ذکر ایدر و اما صلوتنده در جواب ایدر پس عبد صلوتنده
 حق ذکر ایدل کده حق آنک جلیسی اولور انا جلیس من ذکرنی و یشک جلیسی آنک مشهودید و کذلک عبد
 صلوتنده الله تعالی به خطاب ایتک والله تعالی عبیدنه خطاب ایتک مناجاتند و مناجات مشاهده قتیله
 واقع در پس صلوة مشاهده قدر پس الله تعالی صلوتی عین مشاهده ایددی بر صلوتندن مراد مناجاتندرحله
 عبد بیننده و مناجات مشاهده خبثیده واقع در پس مصلی مادامکه صلوتنده مشاهده و مناجات مقامه واصل
 اولیه بحسب الحقیقة مصلی دکدر پس صلوتک حقیقی شهود در ته کیم الله تعالی فی صلوة داغون قولله
 یومعانی تصریح ایدر پس صلوة مشاهده اولدیغندن اتری رسول علیه السلام ایچون صلوة قره العین قلندی
 زیرا حبیب قره العینی مشاهده حبیب ایلد حاصلدر) (وهی عبادة مقسومة بین الله و بین عبده بنصفین قسما
 لله و نصفه للعبد كما ورد فی الحدیث الصحیح عن الله تعالی انه قال قسمت الصلوة بینی و بین عبیدی نصفین
 قسمة هالی و نصفه للعبدی و لعبیدی ما سأل یقول العبد یسبح الله الرحمن الرحیم یقول الله ذکرنی عبیدی یقول
 العبد الحمد لله رب العالمین یقول الله حمدی عبیدی یقول العبد الرحمن الرحیم یقول الله انی علی عبیدی یقول
 للعبد ما لا یوم الذین یقول الله حمدی عبیدی فوض الی عبیدی هذه النصف کله الله تعالی خالص ثم یقول العبد
 الی الله بعد و الی الله تعالی یقول الله حمدی و لعبیدی ما سأل فوقع الاثر فی هذه الایة یقول العبد
 الحمد لله الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین یقول الله فولاء لعبیدی
 و لعبیدی ما سأل فخلصه و فولاء عبیده کما خاص الاول له تعالی فعمل من هذا وجوب قرأ الحمد لله رب العالمین
 فن لم یقرأها فاصلى الصلوة المقسومة بین الله و بین عبده) (و صلوة عبادت مقسومة در الله بینله عبیدی بیننده
 ایکی نصف اوزره پس صلوتک بر نصی الله تعالی به مخصوصدر و بر نصی عبده مخصوصدر ته کیم حدیث
 صحیده الله تعالی دن وارد اولدی که تحقیق الله تعالی ایددی بن صلوتی بنله بنم عبیدم بیننده قسم ایدم ایکی
 نصف اوزره پس آنک بر نصی بکا مخصوصدر و بر نصی بنم عبیدنه مخصوصدر و بنم عبیدم ایچون ایددی بنی
 حاصلدر عبد پس الله الرحمن الرحیم دیر الله تعالی ذکرنی عبیدی دیر یعنی بنم عبیدم بنی ذکر ایددی دیر عبد الحمد لله
 رب العالمین دیر الله تعالی حمدی عبیدی دیر یعنی بنم عبیدم بکا حمد ایددی دیر عبد الرحمن الرحیم دیر الله تعالی
 انی علی عبیدی دیر یعنی بنم عبیدم بنم اوزره بنی ایددی دیر عبد مالک یوم الذین دیر الله تعالی حمدی عبیدی فوض
 الی عبیدی دیر یعنی بنم عبیدم بنی حمد ایددی بنم عبیدم کندی امر فی بکا بقویض ایددی دیر پس بنوصفک
 کایسی الله تعالی به خالصدر یعنی عبد طرفندن صادره اولان اوصاف جلیله مذ کوره الله تعالی به خالصدر

عبد آنرا ایلد متصف دکدر و بنوصف شطروحو بدرا ندن صکره عبد الی الله تعالی و الی الله تعالی دیر الله تعالی هذا
 یعنی و بین عبیدی و لعبیدی ما سأل دیر یعنی یوایت بنله بنم عبیدم بیننده در و بنم عبیدم ایچون سوال ایددی
 شی حاصلدر پس الله تعالی یوایتده کندی بینله عبیدی بیننده اشتر الی ایددی و یوایت بر زخدر طرفینی
 جامعده در الی الله تعالی قولنده عبد طرفندن حقه عبادتند و حقه معبودیتند و الی الله تعالی قولنده الله تعالی
 طرفندن عبده اعانتد و اعانت حقه خصوصیتند عبد اهدا الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم
 غیر المغضوب علیهم ولا الضالین) دیر الله تعالی دیر که بوصفات بنم عبیدم مخصوصه در و بنم عبیدم ایچون سوال
 ایددی بنی شی حاصلدر پس الله تعالی بوصفات مذ کوره بی عبد ایچون تخلص ایلدی ته کیم نصف اولی کندی
 نفسی ایچون تخلص ایلدی و بنوصف شطرا مکنادر پس یوحید شدن الحمد لله رب العالمین قرأتیک یعنی فاتحه
 قرأتیک و جوی معلوم اولدی پس برا حد که فاتحه فی صلوتنده قرأت ایتسه پس الله تعالی بینله عبیدی بیننده
 مقسومه اولان صلوتی ادا ایددی شو بنم معلوم اوله که الله تعالی صلوتک تقسیبی فاتحه تقسیمک عین ایلدی
 قسمت صلوة قولله زیرا فاتحه صلوتک جزء اعظمیدر بلکه صلوتک عظیمدر زیرا فاتحه نیک هیئت صلوتندن مراد
 اولان هیئت در خصوص صاوجه معتاد اوزره صلوة مباشرة اولدقدده قال علیه السلام لا صلوة الا بفاتحة الكتاب
 و یوحیدیت صحیح من معلوم اولدی که بصله فاتحه دن جزء اعظمدر زیرا فاتحه صلوة مقسومه در زیرا الله تعالی
 بسم الله الرحمن الرحیم قولی صلوتندن قسم ایلدی والله تعالی محمد صلی الله علیه و سلمه مخصوصه اولان
 فردیت اولای اعنی ثلثی فاتحه ده بیان ایلدی زیرا قسم اول حقه مختصدر و قسم آخر عبده مختصدر و بینم ماده
 بر زخ و افع اولان بنی حقه عبد بیننده در پس یومعانی ایددن فاتحه فی الله تعالی رسول علیه
 السلامه اعطای ایدوب اکا مخصوص ایلدی) (والا كانت مناجاة ففی ذکر من ذکر الحق فقد جالس الحق
 و جالس الحق فانه صبح فی انظر الالهی انه تعالی قال انا جلیس من ذکرنی و من جالس من ذکره وهو ذوبصر
 رأی جلیسه فلهذه مشاهدة و رؤية فان لم یکن ذابصر لم یره) (یوحیدیت صلوتک مشاهده اولدیغذن بیان ایدر یعنی
 وقتا کیم حقه عبد بیننده صلوة مناجات اولدیسه پس صلوة ذکر در و بر کسبه حق ذکر ایلد پس تحقیق
 حقه مجالس اولور یعنی حق آنک جلیسی اولور دخی اکا مجالس اولور یعنی اول حقل جلیسی اولور زیرا تحقیق
 شان بودر که خبر الهیده صحیح اولدی که انا جلیس من ذکرنی دیدی یعنی بر کسبه که بنی ذکر ایلد بنانک جلیسی
 اولورم دیدی و بر کسبه که کندی ذکر ایددی بکا جلیس اولور اول دی بصر اولدی یعنی حاله کندی
 جلیس مشاهده ایدر پس عبد آنک جلیسی اولان حق مشاهده ایدر ذابصر اولدی یعنی حاله پس صلوة
 مشاهده در و رؤیتدر پس اگر ذکر ایدر بصر اولیه حق اولورسه حق مشاهده ایدر پس صلوتنده قره العین
 صاحبی اولر) (فن هنا یعلم المصلی رتبة هل یری الحق هذه الرؤية فی هذه الصلوة ام لا فان لم یره فلیعبده بالایمان
 کانه یراه) (پس یومعانی کندی مصلی مرتبه سی عارف اولور که حق صلوتنده یورؤیتله مشاهده ایدر
 مشاهده ایتمزی یعنی صلوتنده اولان حالته نظر ایدل کده عارف اولور که صلوتنده رؤیت حق مرتبه سنه واصل
 اولدی رؤیت و مشاهده اکا حاصله اولدی و یا اولدی پس اگر صلوتنده حق مشاهده ایدر پس ایمان
 غیبیه حقه عبادت ایلسون حق کورر کی تخیل و تمثل طریق اوزره عبد الله کائنات را) (فی تحقیقه فی قبلته
 عند مناجاته و یلق السمع لما یردیه علیه الحق) (پس مصلی صلوتنده قبله سنده حقه مناجاتی قتیله انی
 تمثیل و تمثل ایلسون و دخی معنی القا ایلسون اول صورت تمثیل مظهرندن شول کلام الهی به که حق
 اکا آنکه رد جواب ایدر زیرا مصابنک هر کلامی حسیله حق تعالی صلوتنده اکا خطاب ایدوب آنک جوابی
 رد ایدر ته کیم حدیث مذ کورده بنی ایددی و جا نذر که بر قوی تخفیف ایلد اوله یعنی و سمی القا ایلسون
 شول وارد الهی به که حق آنکه اوزره وارد اولور) (فان کان اما ما لعالمه الخاص به) (پس اگر مصلی صلوتنده
 کندی عالم خاصنه امام اوله حق اولورسه یعنی اکا مخصوص اولان وجودی عالمه که انک جسم و روحی
 و ظاهری و باطنی و جوارح و اعضا بنی و نفس و قوی و جمیع قوای روحیه و معنویه و قوای حسیه افراده که
 کندی وجودی اندری جامعدر امام اوله حق اولورسه) (وللملائكة المصلین معه) (ودخی انکه صلوتنده مجتمعه
 اولوب انکه مصلین اولان ملائکه به امام اوله حق اولورسه) (امدی) عالم خاصندن مراد انسانک کندی وجودی

عالمی در بعضی و هم ابتدا بدید که امام من اداناس ایچون امام اولی قدر و لکن لعالمه الخاص به قولی اول و هم من
احتمالی دفع ایدر زبرا انزال من ائب امامت ایچونکه انبائک عالم خاصنده واقعه در نوا می ثابت اولد قدر
برکته نامه امام اولد قدر بطریق اعلی انکیچون ثابت اولور) (فان کل مصلی فیه و امام بلا شک فان الملائکه
تصلی خلف العبد اذا صلی وحده کما ورد فی الخبر الصحیح) (زیرا تحقیق هر مصلی بلا شک امام در زیر تحقیق
ملائکه عبد لک خلفنده مصلیه در حقنکم عبد و حده صلی اولسه تنه کیم خبر صحیده وارد اولدی
(قد حصل له رتبة الرسول في الصلاة وهي النيابة عن الله تعالى) (بوقول شرطک جواب ایدر پس تحقیق مصلی
ایچون صلوتنده رتبه رسول حاصل اولور و رتبه رسول الله تعالی دن نیابتد زیر رسولک امامتی عباد الله
حقوقیه قیامیدر پس امام خلیفه الله دریا لکتر مصلی اولد قدر جمیع جوارح و قوا می و ملائکه حفظه دخی
اکاقتدا ایدر و حله سنک حقوقیه قائم اولور و امام جماعت ناس دخی بویجه در) (اذا قال) (ای الامام) (سمع
الله ان حده فخير نفسه ومن خلقه بان الله قد سمعه) (یعنی صلوتنده امام ایچون رتبه رسول حاصل اولور حالت
رکوع دن منصرف اولوب اکاقتدا ایدن حامد سنک جدی استماع ایدوب سمع الله لمن حده دیدیکی حینده یعنی
الله تعالی حامد سنک جدی صفت سمعته سامع در دیکدر پس کندی نفسنه که قوا و جوارح و اعضا سیدر
ودخی ملائکه دن آنک خلقنده اولوب اکاقتدا ایدن ملائکه به اکر یا لکتر مصلی ایسه و اگر جماعت ناس ایله
صلی ایسه کندی نفسنه و خلقنده اکاقتدا ایدن ملائکه به و جماعت ناسه اخبار ایدر که الله تعالی حامد سنک
جدی استماع ایدر پس لسان عبد الله تعالی سمع الله لمن حده دیدیکی کبی کذلک امام سمع الله لمن حده قویله
آنرا لکتر جدی سامع اولد یعنی اخبار ایدر و الله تعالی دن نیابت هر تبه سنده متحقق اولور زیر لسان عبد الله مستکام
اولان حق ایکن عبد بحسب الظاهر حقن خلافی حیدر سمع الله لمن حده قولی قائل اولور) (فنقول
لما لا شك والظاهر مع) (من قوا و اعضائه والناس المقتدين) (به ربنا و لك الحمد فان الله تعالى قال علي
لسان عبده سمع الله لمن حده) (پس ملائکه و امام که قوا و اعضا سندن و ناسدن اکامقندی اولان جماعت دن
انکله صلوتنده حاضر اولدر ربنا و لك الحمد در بر یعنی ای بزم بزم حده من سکا مخصوص در پس انرا ربنا و لك
الحمد قولی حقی سمع الله لمن حده قوا و جواب اولور زیر تحقیق الله تعالی عبدی لسانی اوزره سمع الله لمن حده
دیدیکی پس قائل اولان الله در) (فانظر علو رتبة الصلاة والى اين تنهى بصاحبها فان لم يحصل درجة الرتبة
في الصلاة فابلغ غايتها ولا كان له فيها قرعة عين لانه لم يرم منها جبه) (پس صلوتک علو رتبه سنده من نظر ایله و صاحبی
اولان مصلی ایله نه سکا نه منتبه اولور وانی نه مرتبه به ایصال ایدر و اول مرتبه الله تعالی دن خلافت و نیابت
مرتبه سیدر پس شول مصلیه صلوتنده رؤیت حق درجه سنی تحصیل ایدر و اکا و اصل اولدی پس صلوتک
غایتنه که رتبه نیابت در بالغ اولدی و دخی صلوتنده انکیچون قرعه عین حاصل اولدی زیر تحقیق مصلی صلوتنده
حق کور مدیکه اکامنا جیدر پس انکیچون قرعه عین حاصل اولدی بونقد بر اوزر کان نامه اولور) (فان لم يسمع
ما يرد به) (وفي بعض النسخ ما يرد به) (الحق عليه فيها فاهو من التي السمع ومن لم يحضر فيها مع ربه مع كونه
لم يسمع ولم يرفأ سمع هو بمصل اصلا ولا هو من التي السمع وهو شهيد) (پس اگر مصلی صلوتنده استماع ایتیه جنک
اولور سه شول خطابی که الله تعالی انکله کارد جواب ایدر پس اول مصلی حقی خطابه سمعی القایدن
مصلی جنسندن دکدر و شول مصلی که صلوتنده بری ایله حضور مرتبه سنده بالغ اولسه کلام حق عدم استماعی
قنده و وجه حق عدم رؤیت قنده پس اول مصلی اصلا مصلی دکدر و دخی شهید اولد یعنی حاله کلام حقه
معنی القادن مراد اولان قرعه عین درجه سنده که شهود حقد و حثک کلامه القاء سمع درجه سیدر بالغ
دکدر (امدی) شویله معلوم اوله که عبد مصلی دن حقی رؤیت و سمعی و شهودی قوت ایمان و یقین ایله واقع
اولور حتی چلیه یقین آنک ادرا کنه بصری و سمعی مثابه سنده اولور و وقت اولور که قلب نور بصیرت و فهم ایله
یعنی قلبه و قلبه اولان صفات الهیه تجلیسی نوری ایله ایصال ایدر و وقت اولور که رؤیت حق رؤیت بصریه ایله
واقع اولور پس حق اکامثل اولور اکامجلی اولوب آنک مشهودی اولد یعنی حاله صلوتی کندی بینیه
عبدی بیننده قاسم اولور پس صلوت کندی بینیه عبدی بیننده تقسیم ایدن حق اعتقاد انده اولان اله
معتقد در اله مطلق دکدر و بوجوهک کایستی الله تعالی عبد کامل اوحدی سنده جمیع ایدر پس جمیع وجوه ایله

حق مشاهده ایدر) (وما تم عبادته منع من انتصرف في غيرها مادامت) (ای ما بقیت) (سوی الصلاة) (یعنی
عبادات نوعنده بر عبادت بوقدر که آنک غیرتده تصرفدن عبادتی منع ایایله اول عبادت باقیه و ثابته ایکن
یعنی عباد اول عبادتده مستقر ایکن شی آخرده تصرفدن منع ایتمز صلوتدن غیر زیر صلوت مناجات حقد
آنده شی آخره التفات حرامدر یعنی شی آخره التفات مشاهده حقدن آتی محروم ایدر و اما سایر عبادات
پس صلوت کبی دکدر) (وذكر الله فيها) (کبر ما فيها لما تشتمل عليه من اقوال وافعال) (وذكر الله صلوتنده حاصل
شیتک اکبریدر اقوال و افعال دن شول شیتدن اوتریکه صلوت آتی مستله در یعنی صلوت مستله اولد یعنی اقوال
واقعال و حرکات و سکنات اکبری و اعظمی ذکر الله در که قلب ایله لسانه منسوبدر و ذکر الله قولنده مصدر
مفعولنه مضافدر) (وقد ذكرنا في الرجل الكامل في الصلاة في الفتوحات الملكية كيف تكون لان الله تعالى
يقول ان الله الصلة تنهى عن الفحشاء والمنكر لانه شرع للمصلي ان لا يتصرف في غير هذه العبادة مادام فيها ويقال له
مصلی) (وتحقيق برزجل كامل صلوتنده واقعه اولان صفتی فتوحات مکیه ده ذکر ایتد که صلوت نه کیفیتله
واقع اولور یعنی رجل کاملک صلوتی کیفیتنی ذکر ایتد زیر تحقیق الله تعالی (ان الصلوة تنهى عن الفحشاء
و المنكر) (در یعنی عند الله مقبوله اولان صلوت که حضور و شهود اوزره در شتادن و مستکدرن نبی ایدر زیر
تحقیق الله تعالی مصلی ایچون شرع ایلدیکه مادام که اول صلوتنده در و اکا مصلی دینلور بوعبادتدن غیر
بر شیتده تصرف ایتمه اول شی آخر کرک عبادت آخری اولسون و کرک شی آخر اولسون) (وذكر الله اكبر
یعنی فی ای الذکر الذي يكون من الله اعبده حين يجيبه في سؤاله والثناء عليه اكبر من ذكر العبد به فيها لان
الكبرياء لله تعالى) (بوموضعده و ذکر الله قولنده مصدر فاعلنه مضافدر یعنی و حال بوکه ذکر الله صلوتنده اکبردر
یعنی شول ذکر که الله تعالی دن عبدی ایچون واقع اولور و الله تعالی عبدنه اجابت ایتدیک حینده عبد لک اکا
سوالنده و آنک اوزره آنک ثنا سنده اکبردر صلوتنده عبد لک بوکی ذکرندن زیر اکبر یا الله تعالی به مخصوصه در
پس صلوتنده عبد لک حق ذکرندن حقی عبد ایچون ذکر کی اکبردر زیر اکبر یا الله حقه مخصوصه در و ذکر ذکر اکبر
صفتیدر ذاکر حیدر پس ذکر الله اکبردر پس بونده اشارت ایدر که صلوتنده عبد کامل مظهرتده واقع اولان
ذکر الله که الله تعالی لسان عبد ایله کندی نفسنی ذکر ایدر و کندی نفسنه جد ایدر اکبردر لسان حقه عبد
حق ذکرندن و ذکر اول قرب فرایضدر و ذکر ثانی قرب نوافلدر) (ولذلك قال والله يعلم ما تصنعون وقال
اولي السمع وهو شهيد) (و بواجل دن اوتری الله تعالی والله يعلم ما تصنعون دیدیکی و دخی اولی السمع وهو شهید
دیدیکی) (والقائه السمع هو لما يكون من ذكر الله اياه فيها) (وعبد صلوتنده القاء سمع ایتد صلوتنده واقع اولان
خطاب الهی به الله تعالی صلوتنده عبدی ذکرندن پس ذکر الله اکبردر و آنک حکمی اعظمه و زیر عبد
حق ذکرنی و صلوتنده عبد لک سوالی مقابله سنده وارد اولان خطاب الهی به عبد القاء سمع فی ذکر الله موجبدر
(ومن ذلك) (ای و من اسرار الصلاة التي بها حبيب الصلاة صلى الله تعالى عليه وسلم) (ار الوجود لما كان
عن حركة معقولة نقلت العالم من انعدم الى الوجود عن الصلاة جميع الحركات وهي ثلاث حركة مستقيمة وهي
حال قيام المصلي وحركة اقبية وهي حال ركوع المصلي وحركة منكوسة وهي حال سجوده وحركة الانسان
مستقيمة وحركة الحيوان اقبية وحركة النبات منكوسة وليس للجماد حركة من ذاته فاذا تحركت فبما يتحرك
بغيره) (یعنی صلوتنده واقعه اولان شول اسرار دندر که اول اسرار سیدر صلوت رسول علیه السلامه شجیب
اولدی تحقیق وجود عالم وقتا کیم حرکت حبیبه اولان حرکت معقوله دن واقع اولدیه که اول حرکت عالمی
عدم نباندن وجود اضافی به نقل ایلدی صلوت حرکتک جمیع سنده عامه اولدی و عالمک حرکتی اوچدر بریسی
حرکت مستقیمه دره و اول حرکت مصلینک صلوتنده قیامی حالیدر و بریسی حرکت اقبیه در و اول حرکت
مصلینک صلوتنده رکوعی حالیدر و بریسی حرکت منكوسة در و اول حرکت مصلینک صلوتنده سجودی حالیدر
پس انانک حرکتی مستقیمه در و حیوانک حرکتی اقبیه در و نباتک حرکتی منكوسة در و حالو که جماد ایچون
کندی ذاتدن حرکت بوقدر زیر تحقیق کیم حیرتحرک اولسه پس غیر ایله حرکت ایدر کندی ذاتیه حرکت ایتمز
(امدی) شویله معلوم اوله که وجود کونی عدم غیبیدن وجود شهودی به اخراج ایدن حرکت معقوله اوج نوع
اوزره در بریسی ایجاد عالم سفلی ایچون که کوندرفوقدن تحته حرکت و تنزل و تدلیدر و بوجوهک مستکوسه در

الفك فوجدت تحتها مركبة كبرى وبها ربي تحتها فوقه مركبة وروى عن عوام اسماء الهية ونسب ربانية ايجون
اولان مركبة مستقيمة در الفك تحتها فوقه مركبة كبرى الف حرف آخره متصل اولدني حاليه زير عوام اسماء
كونك وجودي ايله وجوده اولور بوند مركبة معراجيه مندرجه اولور ارواح وانفس ايجادي ايجون
وبرسي جهتين اولان فوق ايله تحتها دكادر بلكه جهتين بيننده عالم انساني جعي ايجادي ايجون افقدن اولان
مركبة وروى عن مركبة مركبة اقبية در بونثليث وركات ثلاثة حقه خصيصه اولان صلوته در كه تجلي ايجادي ايدور
وكذلك من به جادون ظاهر اولان عالمك مركبة دني اوج قسم اوزره ذير رقصي منكوسه در كه نباتات مركبة در
وبرقصي اقبية در كه حيوانات مركبة وروى عن قسمي مستقيمة در كه انسانك مركبة در رس عالم ركات ثلاثة دن
ظاهر اولدي وانسان ايله استقامت بولدي مصابيك صلوته ركات ثلاثة دن حاصله ونامه اولدني كبرى برسي
آنك قياي حاليه در كه استقامت بولدي رقصي رقصي رقصي آنك سجودي حاليه در رس عبد ايجون آنك
صلوته كه حقه وصل وارتباط در آنك قابضون ركات ثلاثة ايله كه قيام وركوع وسجود در فرديت وثليث
حاصل اولدي وبونثليث عياله افعاله در واقوالنده اولان ثليث صلوته فاتحه اولان ثليث در رس
تثايت ايله حاصله اولان فرديت سجديه وسجود كثيره ايله صلوته وصلونك انواعنده محققه اولديغندن اوزري
صلوة رسول عليه السلامه تحييت اولندي (امدي) شوبله معلوم اوله كه شيخ رضي الله عنك فكره الانسان
مستقيمة وحركة الحيوان اقبية وحركة النبات منكوسه قولندن آنك مرادي دكادر كه مطلقا انسانك مركبة
مستقيمة وحيوانات اقبية ونباتات منكوسه اوله بلكه بعض وجوه اوزره كه بوشانك عالمي اول وجه اوزره ذاهب
اولد يلزير شيخ رضي الله عنه فتوحاتده در كه بانده ركات اوج قسم اوزره در ذير انباتك راسي مركبة طلب
ايدور رس جهات دن هر قنفي جهته واسمي توجه ايدور سه اول جهته نسبت اولوز رس اول جهته دن غيري
جهته مقابل اوله آنك حقه نكس اولور آنك نكسكه علماء وجود انسان ايله جهات اعتبار ايتديلر وآنك
نشأ سنده ورأسي جهته آنك مركبده استقامت اعتبار ايتديلر رس آنك مركبة مستقيمة ايله تسجيد ايتديلر
يعني انسانك مركبة مركبة مستقيمة در ديديلر وهر نبات راسي جهته مركبة ايدور رس مركبة كه انسانك
مركبة مقابل اوله آنك سمى اوزره رس اول مركبة منكوسه در واول مركبة اشجار در وبقنكم مركبة مستقيمة
ايله مركبة منكوسه بيننده مركبة راسيله افعاله متحرك اولان شخصه مقابل اوله آنك مركبة اقبية اولوز
رس شول نبات كه آنك حسي بوقدر ووعوي واردر وآنك كلي مركبة منكوسه در ووشول نباتكه حسي صاحبيلر
ايكي قسم اوزره در برقصي مركبة مستقيمة در انسان كبرى وبرقصي مركبة اقبية در حيوان كبرى وانسان ايله
حيوان بيننده بعض وسائط واردر كه اولي انسان وآخري حيواندر ولكن انسان قوتيله قوي دكلدر
وحيوان حكيم اوزره دني باقي دكلدر قردونس كبرى وكذلك حيوان ايله نبات بيننده دني بروسط واردر
تخله كبرى وكذلك نبات ايله معدن بيننده بروسط واردر واول وسط لما تدريس نباتات بيننده دني بروسط واردر
نبات اوزره حكم ايتديلر بزم فقر رايتديكم ز اوزره كه آنك مركبة مركبة منكوسه در رس انظر لك حقي
ايضا ايتديلر بلكه نباتات مركبة بزم فقرده مستقيمة در زير نباتات مركبة ايتز الانواع ايجون وانسان ايله حيوان
دني ايجون اولان مركبة ايله مركبة ايتدي الانبات اولسيله ونباتات حقه دينلر كه اول نبات اولدني
حيثية له مختلفة الحركتدر بلكه آنك مركبات مختلفه اولور نمودن غيري شي ايجون واقعه اولور سه جهاتده
اولان مركبات كبرى واما اجسامده زياده ايجون واقعه اولان مركبة رس جسم نبات اولديغندركر اول
مركبة حيوانده اولسون وركل شي آخرده رس اول مركبة مركبة واحده در كه اصل بدره دن واقعه اولان
مركبة در كه جسم اول بدره دن مركبة تمام ايله ظاهر اولور رس جسم جيع جهاتده منسج اولور اول جهته تمام ايله
اكا اعطا ايتديكي حسب اوزره رس وقت اولور كه جهته عياله اولان مركبة برغو اعطا ايدور كه اول نمواقلدر
جهته فوقه اولان مركبة نمودن وباقي جهات دني بوليدر ثم قال وقد اخبر النبي صلى الله عليه وسلم ان
النشأة تقوم على عجب الذنب فاذا ظهر رث الرجلان والساقان والفخذان والمقاعذ فتنحدر حركة منكوسة وما ظهر
من عجب الذنب الى وجود الرأس فمن حركة مستقيمة وما ظهر في الاتباع من جهة العين والشمال والخلف
والامام فمن حركة اقبية وكل ذلك عندنا حركة مستقيمة وانما الحركة المنكوسة عندنا كل حركة في تحريك

بجلاف ما يقتضيه طبعه وذلك لا يكون الا في الحركة القهرية لا في الحركة الطبيعية فاذا تحرك كل جسم نحو
اعظمه فذلك حركته الطبيعية المستقيمة كحركة الجسم الناري نحو الاثير وجسم الجرج نحو الارض فاذا تحرك
جسم النار نحو الارض والسفل وتحرك الجرج نحو العلوكات الحركة منكوسة وهي الحركة القهرية ثم قال
وانظر ما حرقناه في حركة النبات انها ليست بحركة منكوسة وان البذرة تمدد فروعها الى جهة الفوق وتمدد فروعها
الى جهة التحت وغذاؤها ليس هو اخذ النبات له من الفروع التي في التحت المسماة اصول الشجرة وانما اخذ النبات
الغذاء من البذرة التي ظهرت عن هذه الفروع وبهذا يحصل اليبس في بعض فروع التخت كما يحصل في الفروع
الظاهرة الحاملة للورق وانما مع وجود النور والحياة في باقي الفروع انتهى كلامه پس شيخ رضي الله عنك
بوكلاني بونده اراد ايتكدرن عرض بودر كه متن كايده ذكرايتديكي بعض وجوه اوزره وعموم اوزره علمادركر
ايتديكي اوزره در واولا شيخك قنده ذكرا اولان مركبة ثلاثة ايله كايدي مستقيمة در حقي بذره نك فروعيكه ارض
ايجنده بذره نك تحتها واسفلته متوجهه در كه شجرة نك اصوليدر آنك مركبة دني مركبة مستقيمة در
فكيف كه ارضك وجهنده اولان نباتك مركبة مستقيمة اوليه (واما قوله وجعلت قرعة عيني في الصلاة ولم
يتب الجدل الى نفسه فان تجلي الحق لا يصل الى انما هو راجع اليه لا الى المصلي فانه لو لم يذكر هذه الصفة عن نفسه
لامر به بالصلاة على غير تجلي منه له) (واما رسول عليه السلام وجعلت قرعة عيني في الصلوة قوليكه جعلت
قولني مجمل ولا اراد ايتدي وجعل الله تعالى به نسبت ايتدي كندى نفسه جعلي نسبت ايتدي زير تحقيق
قال مصلي به تجليسي حق تعالى به راجع در مصلي به راجع دكادر زير اصلينك قرعة العيني حقلك شهوديدر
پس شهود حق وتجلي حق - قه راجع در عياله جمعول دكادر مصلي به راجع اولان تجلي حقه استعداد در زير
تحقيق اكر حق تعالى بوصفي كندى نفسندن رسول عليه السلامه ذكر ايتيدي حق تعالى رسوله البتة
صلوة ايله امر ايدردى اندن رسوله تجليسر يعني رسولك وجعلت قرعة عيني في الصلوة قولي - حقل رسوله
وجعلت قرعة عيني في الصلوة قوله دلالت ايدور رس ديك اولور اكر حق تعالى كندى نفسندن امتنان طريق
اوزره رسوله بوصفي اولاد ذكرا ايتيدي اكا صلوة ايله امر ايدردى - قدن اكا تجليسر وحق انده مشاهده سر
ولكن رؤيت وشهودك حصول ايجون اكا صلوة ايله امر ايتدي رس حق كندى نفسندن على طريق
الامتنان صلوته انكيجون قرعة العين ايدوب صلوته كنديسنك رؤيت وشهودن ذكرا ايتدي رس تجلي امتنان
الهي در عياله آنده مدني بوقدر تجلي به مظهر اولوب رؤيت ايجون استعدادك صلوته آنك عيندن غيري
(فاما كان ذلك منه بطريق الامتنان كانت المشاهدة بطريق الامتنان فقال وجعلت قرعة عيني في الصلاة))
پس وقتا كيم تجلي حقدن امتنان طريق اوزره واقع اولديسه رسول عليه السلام طرفندن مشاهده دني
قدن امتنان طريق اوزره واقع اولور زير تجلي مشاهده بي وجيدر رس تجلي امتنان طريق اوزره اولجق
مشاهده دني حقدن امتنان طريق اوزره اولور رس بوندن اوزري رسول عليه السلام وجعلت قرعة عيني
في الصلوة ديدى يعني بر ايتدم ديدى ودني حق تعالى وجوب طريق اوزره ايتدي ديدى بلكه حق تعالى
امتنان طريق اوزره جعل ايتديكنه دلالت ايدور صيغه في امر ايتدي (وليس) (وفي بعض النسخ وليست
قرعة عينية) (الا مشاهدة المحبوب التي تقر بها عين المحب من الاستقرار فتستقر العين عند رؤيته فلا تنظر
معه الى شيء غيره في شيء وفي غير شيء) (وحال بوكه رسولك قرعة العيني مشاهدة حق محبوبدن غيري دكادر كه اول
مشاهده ايله تحريك عيني قريه اولور قرعة العين استقراردن مأخوذ در رس محبوب اولان حقلك رؤيت قنده محب
اولان رسولك عيني مستقر اولور رس آنك حقه نظري قنده وحق آنك منظوري اولدني حاليه اندن غيري
بريشه نظر ايتز برشي موجوده كه مشيت آنك وجوده متعاقبه اولدي وبوكل شي بشيشه الله اى عيشته
قولارندن مأخوذ در ودني شي موجودك غير بيشده كه آنك وجوده مشيت متعاقبه اولدي بغني حق
مشاهده ايدوب رؤيت حقله عيني مستقر اولور رس عين حقله حقه ناظر اولدني حاليه مشيت له يله موجود
اولان شيشه مشيت الهية نك فوقة اولان نسب الهية ومور عليه ده آندن غيري بريشه نظرايتز رس
شهود - قله قرار ونبات بولور عيني مستقر اولور وغيره الثقات ايتز وشيخ رضي الله عنه قرعة العين استقراردن
يعني قراردن مأخوذ در ديدى زير بر كسته حبيبي مشاهده ايله آنك عيني مستقر اولور يعني ثابته

اولور وقرار اولور پس محبوب شدن غیر بر شیتہ التفات ایتمز و بوندن اورتی قریرالین مسرور معنایست استعمال
اولور زیرا هر مسرور دل سروری مطلوبه و صوابه واقع اولور پس مطلوب شدن غیر بر شیتہ میل ایتمز بقال قر
بتر یقع التفات اذا ابتج برؤیه مایسر و یقال قریر بکسر التاف اذا ثبت پس او کیسی سرور معنایست در
وایکجیبی ثبات وقرار معنایست در ووجه مشروح اوزره فی شیء قوی غیر شیء قوی فلا تنظر قوائمه متعلق اولور
و جاز در که رؤیته متعلق اوله و داود قیصریدن بعبودیت که فی شیء قوی رؤیته متعلق در توهم اراخس و نکه فلا تنظر
معه قولته متعلق اوله دید که نصره ابتدی و مجوز ان يكون متعلقا بوله فلا تنظر (ولذلك نهی) (هلی صیغه
المعلوم) (عن الالتفات فی الصلاة فان الالتفات شیء یختلصه الشیطان من صلاة العبد فیکرمه مشاهد
محبوبه بل لو کان محبوب هذا الملتفت ما التفت فی صلاته الی غیر قبلته بوجهه) (یعنی صلوٰه مناجات و مشاهد
اولد یغندن اورتی و یاخود صلوٰتده مشاهد محبوب حقله محبت عینی مستقره اولد یغندن اورتی و فی الحقیقه
حق آنک قبله شی اولد یغندن اورتی الله ته الی صلوٰتده قبله دن غیر اطرافه التفات و نظردن نهی ایلدی و نهی
قوی صیغه مجهول ایلدی جاز در یعنی مصلی صلوٰتده قبله دن غیر جهات التفاتدن نهی اولدنی زیرا صلوٰتده
قبله جهتدن غیر برجهته التفات بر شیتدر که عیدک صلوٰتدن شیطان کافر صراحت اراپس جهت اتریه
التفات محبوب حقیقی اولان حقله مشاهد سندن عبدی محروم ایدر و یاخود التفات سیبیل شیطان عبدی
محروم ایدر انک محبوبی مشاهد سندن بلکه اگر حق بولمتفتک محبوبی اولدنی صلوٰتک شروعه و عید قبله شی
و محبوبی اولان حقدن غیر بر شیتہ قلبی و جهیل التفات ایتمزدی یعنی عید مصلی وجه قلب ایلد جهت جال
حقه متوجه اولوب سمع قلبی وارد اولان کلام حق تا فی ایتمکچون القایدوب مشاهد جال حقله عینی مستقر
ایکن شی آخره التفات ایتد که اول التفات آتی مشاهد حقدن محروم ایدر زیرا وجه قلب ایلد حق مشاهد
ایدردی پس وجه قلب شی آخره التفات ایدوب توجه ایتدیک حینه حقدن اعراض اوزره اولور (ومن یعش
عن ذکر الرحمن نقیض له شیطانا فهو له قرین) بلکه دیده حقیقه نظر اولد قدومه اگر صلوٰتده حقه متوجه اولان
عیدک حق محبوب حقیقی اولدنی و آتی مقصد اصلی و مطلب اعلی اتخاذ ایدیدی صلوٰتده قبله شی اولان
حقه متوجه ایکن وجه قلب شی آخره التفات ایتمزدی زیرا قلب بر شیت محبوب و قبله ایدینوب کامتوجه
ایکن شی آخره التفات ایدر زیرا سلطان حقیقی آنک قلبی اوزره غلبه ایدوب آنده تحکم ایلدی (ما جعل الله
لرجل من قلبین فی جوفه) (والانسان یعلم حاله فی نفسه هل هو بهذه المثابة فی هذه العبادة الخاصة ام لا فان
الانسان علی نفسه بصيرة و لوالی معاذیر) فهو یعرف کذبه من صدقه فی نفسه لان الشیء لا یجهل حاله
فان حاله له ذوقی) (و حال بوکه انان کندی نفسنده کندی حالی عالمدر که اول بعبادت خاصه حقله رؤیتیه
بومشاهده میدرد کلیدر یعنی بعبادت خاصه حقله شهودی ایلد و رؤیت حقله استقرار عینی مشابه سنده
میدرد کلیدر زیرا تحقیق انسان کندی نفسنه بصیرت اوزره در و اگر چه کیم بحسب الظاهر کندی نفسی
طرفدن معاذیر القایدیرنه پس کندی نفسنه صدقندن کذب فی عارفدر زیرا تحقیق بر شیء کندی حالی جاهل
دکدر زیرا اکا کندی حالی ذوقیدر نفسک جمیع احوالی عارفدر اگر چه کیم نفسنده اولان شیتہ مخالف معاذیر
اظهار ایدر و لکن کندی کذب صدقندن عارفدر پس اگر بعبادت خاصه ده شهود و حضور حق مشابه سنده
دکل ایسه اکا صبی و اهتمام ایلسون) (ثم ان مسمى الصلاة له خمسة اخرى فانه تعالى امرنا ان نصلي له و اخرها
انه يصلي علينا) (ان نصره مسمای صلوٰه ایچون قسمت اخرى ثابته در زیرا تحقیق الله تعالی بزه امر ایلدی که
اکا صلوٰه ایدر و زبزم حقه صلوٰت دعا و خضوع و استکانت و خشوع و الله تعالی بزه اخبار ایلدی که
تحقیق اول بزم اوزر بزم مصلیدر رحمت و جنان و تجلی و لطف و امتنان و عطف و رأفت و احسان و غفران
و رضوان ایلد قال تعالی و الذی یصلی علیکم و ملائکته یخبر حکم من الظلمات الی النور و کان بالموءنین رحیما
فالصلاة منا و منه لبس خمسة اخرى ایلد صلوٰه ابکی نوع اوزره در بر نوعی بزدن حقه راجعدر و بر نوعی حقدن
بزه راصد و لغتده مصلی حلیه سابق اولان فرسه تابع اولان فرسه اطلاق ایدر) (فاذا کان هو المصلی
فانما یصلی باسم آخر) (پس بچنکم حق مصلی اولسه پس اسم آخر ایلد مصلی اولور یعنی استعداد اعترض و زنده بزم
متجلی اولور پس متجلی اولدله اسم آخر ایلد مصلی اولور) (فشیأخر عن وجود العبد و هو عین الحق الذی یخجله

العبد فی قبلته بنظره الفکری اوتقایدیه) پس حق وجود عیددن متأخر اولور و اول شول حقدر که عید قبله سنده
نظر فکر یسبیله و یاخود تقایدی ایلد الی تخیل ایدر) (وهو الاله المعتمد) (یفق القاف و وجود عیددن متأخر
اولان حق اله معتمددر که معتقد اعتقادنده الی تخیل ایلدی پس اله معتمد معتقددن متأخر در زیرا آنک
مجهولیدر و بعض نسخه) (وهو اله المعتمد) (واقع اولدی پس قاف مکسور اولور) (وینوع بحسب ما قام
بذلك المحل من الاستعداد كما قال الخنيد رحمه الله حين مثل عن المعرفة بالله والعارف فقال لون الماء لون انائه
وهو جواب ساد آخر عن الامر بما هو عليه) (واله معتمد متنوع اولور استعداددن اول محل ایلد قائم اولان
شیء حسیله یعنی محل اولان معتمد استعدادی حسیله حق متنوع اولور زیرا حقله ظهوری و تجلیسی
محل تجلی له اولان شیتک قایلیتی خصوصیتی حسیله واقع اولور نه کیم جنید بغدادی رحمه الله علیه ابتدی
معرفت بالله دن و عارفدن سؤال اولدنی حینه پس ابتدی لون الماء لون انائه یعنی مانک لونی اناسی لوندی
و یوقول جواب ساد خبردر که امر دن اخبار ایلدی شول شیتکه که امر آنک اوزره در یعنی معرفت الاله دن
و عارفدن سؤال اولدند معرفت الله محدوده و عارفک اوصافی محصوره اولمغله اندن اخبار ایتدی و لکن
امر نه شی اوزره در انکه اخبار ایلدی یعنی مانک لونی اولیوب لون اناله متلون ظاهر اولدنی کبی حق
مطلق ایچون دخی بر صورت معینه یوقدر که عارف اول صورت ایلد عارف اوله و لکن حق هر ظهوردن مظهر
حسیله متجلیدر و عقائد جزییه اصحابدن هر بر معتقد اعتقادنده انک معتقدی صورتی حسیله ظاهر در
زیرا حق ذاتیه اوصاف و نعوتدن منزله در و لکن ذاتیه هر وصفه ظهوری و دخی هر و اصف و ناعت و عالمک
وصفی و نعتی و علی حسیله قبولی اقتضا ایدر پس معتقد عقیده جزییه صاحبی اولد قدومه انک اعتقادی حسیله
اکا تجلی ایدر و اما شول عارف کامل که وجودنده منطلق و منسرح اوله و علم بالله ده عید معین حسیله انک
جسمانی اولیه و معرفت و شهودنده عقیده معینه ایلد مقید اولیه پس انک الله تعالی به علی و معرفتی و شهودی
مطلق اوله که بر شیتی و بروصتی کورمه الاحق ایچون آنده بروجه و بر حقیقت کوره که حق تعالی اکا اول
شیتده اول وجهله و اول حقیقه تجلی ایتدی و حقله اطلاق حسیله آنک وجه مطلق کوره نه کیم شیخ
رضی الله عنه ایتدی عقد الخلاق فی الاله عقاید اوانا شهودت جمیع ما اعتقدوا پس بعارفک لونی یوقدر انک
مظهرنده حقله تجلیسی و حداتی الوصف ظاهر اولور و اول دخی جمیع عقائدک صورتده عقائد حسیله
و جمیع مظاهرده مظاهر حسیله حق ظاهر و متجلی مشاهد ایدر و ذاتیه نعوت و اوصافدن منزله مشاهد ایدر
(فهذا هو الله الذی یصلی علينا فاذا صلينا نحن کان لنا الاسم الآخر مکافیه کما کرناه فی حال من له هذا
الاسم فیکون عنده بحسب حالنا فلا یظهر لنا الا بصورة ناجیهنا بها فان المصلی هو المتأخر عن السابق
فی الحلیة) (پس معتقد اعتقادی حسیله قبله سنده متجلی اولان حق شول الله در که بزم اوزر بزم مصلیدر
و بزم وجوده بزم تابعدر پس بچنکم بزم مصلی اولستی اسم آخر بزم ایچون حاصل اولور پس راول اسمک مقامنده
محقق اولور و راول اسم بزم ایچون ثابت اولور نه کیم بزانی ذکر ایتدک شول اله معتقد متجلی حالی قنده که
بواسم آخر انکچون ثابت اولدی عیدک وجودنده اعتقاد و تخیلده متأخر اولدنی حیثیه پس بزانک قنده یعنی
آنک وجودی مرآتده ظاهر اولور بزم حلیه پس حق بزم نظر ایتمز و تجلی ایتمز الاحوالزدن
و استعدادمزدن شول شیتک صورتیه که بزانی اکا کتوردک یعنی استعداد اعترض صورتده هر قنقی صورتیکه
بزانکا اعطا ایتدک آنک وجودی مرآتده ظاهر اولد یغمزده حق تعالی اول صورت ایلد بعینه نظر ایدوب تجلی
ایدر مثلا سطح من آنه ناظر اولان کسبه قنقی صورت ایلد مرآتده نظر ایدوب تجلی ایدر سه مرآتدخی بعینه
اول صورتی اظهار ایدوب انکه اکا تجلی ایدر پس بزم وجودمزدن وجود حقدن متأخر در و بزانک اوزره مصلی بزم
واکا تابعدر زیرا تحقیق مصلی لغتده حلیه در یعنی میدان مسبقته سابق اولان فرسدن متأخر اولان
فرسه در) (وقوله کل قد علم صلاته و تسبیحه ای رتبته فی التأخر فی عبادته ربه و تسبیحه الذی یعطیه من التزیه
استعداده فامن شیء الا وهو یسبح بحمده و به الحلیم الغفور) (والله تعالی انک کل قد علم صلوٰتده و تسبیحه قوی یعنی
دیک اولور هر شیء رقی عبادتده تاخرده رتبته معنی عالمدر زیرا آنک رتبته بی مظهریت حقه حقله وجودندن
متأخر در و هر شیء نیز بزم دن واقع اولان رقی تسبیحی عالمدر که آنک استعداد خاصی آتی اعطا ایدر یعنی هر شیء

استعداد خاصی اعدا ایندی که ربک تسبیح خاصی عارف در که اول تسبیح اعیانند هر بر بسند استعدادی
 حسیله تقابص اسکا به دن ری ایچون استعدادی اولان تتریمیدرس اعیانند برنی یوقدر الالو حال بوکه اول
 حلیم و غفور اولان ربه جدا تمکله سجد بر یعنی اکا کمال شویته اله حتی جدا یدر که اول کالاقی استعدادی
 حیدر رب حایند قبول ایلدی و عین امکانه سی اقتضا ایندیکی تقایصدن آتی تتریمیدرس رب حایم
 جدی ایلد تسبیح ایدر زیرا آنک امکانی تقایصی عقوبته استیجالی است و رب غفور جدی ایلد تسبیح ایدر زیرا آنک
 تقایصی و ظلمت امکانه سی ستر ایدر و یوقدر اوزره صلوة و تسبیحه قولنک ضعیفی کل قولنه عائد اولور و فی
 عبادته قوی فی الآخر قولنه تعقد و یعطیه قولنک ضعیفی تسبیحه قولنه عائد و فاعلی له تعداده و ایدر
 (ولذلک لا نفقه تسبیح العالم علی التفصیل واحد واحد) و هر شی ایچون تسبیح خاص حاصل اولد یغندن
 اوتری جمیع عالم اجزاسنک تسبیحی واحد واحد بر فهم ایتز زبر هر شی کندی نفسنه مخصوص اولان
 تسبیح ایلد تسبیح ایدر و آتی فهم ایدر پس بسج محمد ربه الحلیم قولنک مقتضای اوزره (وان من شی الا بسج
 بجمده قولنده اولان ضعیفه راجع اولور) و تم مرتبه یعود الغیبر علی العبد المسیح فیما فی قوله وان من شی
 الا بسج بجمده ای بجمده ذلک الشی فالضعیف الذی فی قوله بجمده یعود علی الشی ای بالثناء الذی بکون علیه
 و بآیتده بر مرتبه راد در که الله تعالی نک وان من شی الا بسج بجمده قولنده اولان ضعیف اول مرتبه ذمه تسبیح
 اولان عیده عائد اولور یعنی برشی یوقدر الالو شی کندی جدی ایلد تسبیح ایدر پس بجمده قولنده اولان ضعیف
 شیشه عائد در یعنی شول ثنائیه تسبیح ایدر که اول شی اول ثنائیه اوزره (امدی) شویله معلوم اوله که هویت
 احدیست مرتبه الهیته ظاهره و متعینه اولوب کل ایچون معبوده و محموده اولد یعنی کبی مراتب کونیه دن
 هر بر مرتبه ده ظاهره و متعینه در پس بجمده قولنده ضعیفه عائد اولد قد و بر اعتبار ایلد هر برشی رب مطلقه
 جدا یدر زیرا اعتبار ایلد اول شی مرتبه سنده مقید اولان وجود مطلق اول مرتبه مقید ایلد مرتبه الوهیه
 حامد در و بجمده قولنده ضعیفه عائد اولد یعنی اعتبار اوزره هر شی کندی ثنائیه که آنک اوزره ثابت در
 حامد در و کندی نفسنه حامد اولد یعنی وجه اوزره ذر و بر وجه دخی بودر که هر برشی بر اسم خاص ظاهر ایدر
 و اول اسم آنک رب خاصیدر که آنک ظمیرنده ظاهر در پس اول شینک کندی نفسنه جدی یته آنک رب خاصی
 اولان اسم عائد اولور و بر وجه دخی بودر که هر شی کندی اعتقادنده بجهول اولان اله معتقدینه جدا یدر
 و اول اله معتقدانک صنی و آنک بجهول ایدر و شینک صنی کندی نفسنه راجع در پس هر شینک کندی اله
 معتقدینه جدی کندی نفسنه جدی اولور و شیخ رضی الله عنک هر شینک جدی کندی نفسنه عائد در
 دید بکندن مرادی بوجه در ته کیم یوند نکره تصریح ایلدی غفلت اولمیه) (کافله فی المعتقداته انما ینتی
 علی الاله الذی فی معتقد و ربط به نفسه و ما کان من علمه فهو راجع الیه فاما فی الاعلی نفسه فانه من مدح
 الصنعة فاما مدح الصانع بلا شک فان حاشا و عدم حاشا راجع الی صانعهما) ته کیم بر معتقدنک سنده ذکر
 ایتدک که تحقیق معتقدنک ایغزالا شول اله که آنک معتقدنده ظاهر و متعین اولدی و معتقد کندی نفسنی
 اکاربط ایتدی و هر شینک معتقدنک عملنده واقع اولد پس اول شی اکا راجع در پس معتقد ثنائیه ایتدی الا کندی
 نفسنه زیرا تحقیق شان بودر که بر کسینه صنی مدح ایلد پس بلا شک صانی مدح ایدر زیرا تحقیق صانعنک
 حشی و عدم حشی آنک صانعنه راجع در (والاله المعتقد) و فی بعض النسخ (واله المعتقد صنی و صنی لظنطرفیه
 فهو صنیته فشاؤه علی ما اعتقدته فشاؤه علی نفسه و اهذ ایدم معتقد غیره و لوانصف لم یکن له ذلک) (و حال بوکه
 اله معتقد و با خود معتقدنک الهی مصنوع در اکا ناظر اولان کسینه ایچونک ذهندنه ای احداث ایدر اکا
 بوجه ایدر و اکا نظر ایدر پس اله معتقد معتقدنک صنییدر پس معتقدنک ثنائی شول معتقد که آتی اعتقاد
 ایلدی که آنک کندی ثنائیه زیرا آنک صنییدر و شینک صنی آنک نفسنه راجع در پس بواجلندن اوتری
 یعنی معتقدنک کندی اله معتقدنه ثنائی کندی نفسنه ثنائی اولد یعنی اجلندن اوتری معتقدنه متقدم آنک
 معتقدنی ذم ایدر زیرا اول معتقدانک صنی دکدر و اکرمه اعتقادنه ای ایددی بوزم انکچون واقع اولمزدی
 یعنی اعتقادات جزئییه اصحابندن هر بر معتقد کندی ذهندنه و خیالنده احداث ایتدیکی اله معتقدی مدح
 ایدر و اکا ثنائیه و معتقد آنک معتقدنی ذم رقد ایدر و اکرمه معتقد انصاف ایددی یعنی اگر حقیقت اوزره

عارف اولیدی که مانک لونی انانک لونی کیدر یعنی انا عند ظن عبیدی مفهومی اوزره حق تعالی معتقدیندن
 هر بر معتقد اعتقادنی وطنی حسیله تجلی ایدوب جمیع صور معتقدات معتقدینک عقائدی حسیله حقل
 صوری اولد یعنی عارف اولیدی معتقد آنک معتقدنی ذم ایتزدی بلکه تام المعرفه اولان عارف کبی جمیع
 صور معتقدانه ظاهر اولان حتی عارف اولور و آتی مشاهده اولور (الا ان صاحب هذا المعبود الخاص
 جاهل بلا شک فی ذلک لا اعتراضه علی غیره فاما اعتدیه فالله ذلک الغیر الذی عرف ما قال الجنید لون الماء لون اناته
 لیس لکل ذی اعتقاد ما اعتقد و عرف الله فی کل صورة و کل معتقد فیه و ای صاحب هذا المعبود الخاص ظان
 لیس بعالم فذلک قال انا عند ظن عبیدی بی ای لا یظهر له الا فی صورة معتقد فان شاء اطلق وان شاء قید) یوقدر
 استناد در فشاؤه علی ما اعتقدته فشاؤه علی نفسه قولندن یعنی معتقد ثنائی آنک اعتقادنده اولان اله معتقدنه
 کندی نفسنه ثنائیه را لا یوقدر و ایدر که بومعبود خاص صاحبی اولان معتقد غیرک معتقدی ذهندنه بلا شک
 جاهلدر اعتراضندن اوتری غیر معتقد شول اعتقادنده که ای اول غیر اعتقاد ایلدی پس معتقد آخر صورتده
 حتی عارف اولمخله جاهل اولور زیرا اگر جنیدنک دقوی اولان لون الماء لون اناته قولنی عارف اولیدی یعنی
 هر اعتقاد صاحبنک اعتقادنی حسیله حق اکا تجلی اولد یعنی عارف اولیدی هر اعتقاد صاحبنه تسلیم
 ایدر شول معتقدی که آتی الله تعالی نک حقیقه اعتقاد ایلدی و الله تعالی بی هر صورتده و هر معتقدده
 عارف اولور و پس بومعبود خاص صاحبی ظن در یعنی ظن صاحبیدر عالم دکدر پس یوندن اوتری الله تعالی
 انا عند ظن عبیدی بی دیدی یعنی بن عبدمنک بکافی قشده موجودم یعنی اکا ظاهر اولم الا آنک معتقدی
 صورتده پس اگر دیلرسم معتقدنی اطلاق ایتسون و اگر دیلرسم تقيید ایتسون یعنی اگر اعتقادنده اطلاق
 ایدرسم یعنی جمیع صور معتقدانه اعتقاد ایدرسم و عقده خاصی اتخاذ ایتزسم پس بن اکا اطلاق اوزره تجلی
 ایدرم و اگر اعتقاد خاص ایلد تقيید ایدرسم اکا آنک اعتقاد مقیدی صورتده تجلی ایدرم لون الماء لون اناته
 یوقدر بر چه و کل معتقد قوی جرایله و فاقنک تجلی فی کل صورة قولنه عطف اولور و دخی فیه و ضعیفی صاحب
 هذا المعبود قولنه راجع اولور و کل قوی رفع ایلد مبتدا اولوب و معتقد قوی کمر فاف ایلد اضافه ایلد بحرور
 اولق فیه و ضعیفی مبتدا ثانی اولوب کل قولنه عائد اولق رطان قوی مبتدا ثانیینک خبری اولق و جمله مبتدا
 اولک خبری اولق جا زدر) (فاول المعتقدات تأخذ الحدود وهو الاله الذی وسعه قلب عبده فان الاله المطلق
 لا یسعه شی لانه عین الاشیاء و عین نفسه و الشی لا یقال فیه یسعه نفسه ولا یسعهها فافهم) (والله یقول الحق
 فهو یدعی السبیل) پس اله معتقداتی یعنی معتقدات صورتده تجلی اولان الهی حدود اخذ ایدر که
 اصحاب اعتقادانندن هر بر بسی حتی بر صورتده تجلی ایدوب اعتقاد ایدر و اول صورت ایلد آتی تحدید ایدوب
 صورت اشراذن آتی غیر ایدر پس نسبتله هر بر معتقدنک اعتقادنده اولان اله محدود اولور و معتقدات
 صورتده اولان اله شول اله در که اکا واسع اولدی آنک عبیدی اولان مؤمنک قلبی یعنی مؤمنک قلبی اکا
 واسع زاول اله آنک معتقدی اولد یعنی اعتبار ایلد کرک معتقد اعتقادنده اطلاق ایتسون و کرک تقيید ایتسون
 زیرا تحقیق اله مطلق اشیا آنک عینی اولد یعنی اعتبار ایلد برشی اکا واسع اولم زیرا تحقیق اول اشیا آنک عینیدر و کندی
 نفسنک عینیدر و حال بوکه برشی حقیقه دیناز که اول شی کندی نفسنه واسع اولور و دخی واسع اولمزدیناز
 اول شی کندی نفسنه پس یوقدرن مراد بحسب الحس عرفانیناز دیکدر زیرا علم حسیله حق تعالی جمیع
 اشیا به واسطه و اشیاء وجودینک عینیدر پس کندی نفسنه واسع اولور قال الله تعالی وسع ربی کل شی علما
 و قال الملائکه ربنا وسعت کل شی رحمة و علما و شک یوقدر که الله تعالی کندی ذاتنی عالم در پس علما کندی نفسنه
 عالم اولور واسع اولور (امدی) شویله معلوم اوله که حق تعالی (انا عند ظن عبیدی) قوی اوزره هر عید معتقدنه
 عقیده سی حسیله تجلی ایدر زیرا حق احدیت مطلقه سیله هر شی محیط در پس جمیع صور حسیله و خیالیله
 و روحیه و عقلیه و ظنی و علمیه بی احاطه ایدر زیرا حق ظاهر و باطن در و بصورت کایسی ظاهره و باطنه اولندن
 خارج دکدر پس صور عقایدن هر فتنی وجه اوزره عبدک ظنی واقع اولورسم آنک اله معتقدی حقیقه کرک
 تنبیه حشی و با خیالی و باوهی اولسون و کرک تنبیه عقلی اولسون پس الله تعالی اول معتقدنه آنک معتقدی
 صورتی اوزره ظاهر اولوب تجلی ایدر پس حتی اکا ظاهر اولمزا اول صورت ایلد کرک اعتقادنده اطلاق ایتسون

و کرک تقیید و حقن اطلاق عقل شائیدن و آنک مادونی اولان مدر کاتک شائیدن دکادر زیر عقل مقید در پس
 معتقد الهی حدود اخذ ایدر زیر احد و دل به ضیعی به ضیعی سندن معتقد اولوب ایمان غیبیه
 مؤمن اولان عبد ک قلی اکاداسع اولور زیر معتقد قابله واقع اولور و اما اله مطابق که هر شینک همیندر پس
 برنی آکاواسع اولان کل اولان عارف قلی زیر عارف قلی اطلاق و تقیید ده حقله متقابدر زیر ابعث
 و تعیندن مجرور در زیر اکندی نیل حقله قانی و حقله باقیدر پس عارف قلی حقله قلییدر که تعین اول اله
 متعیندر که اول تعینده جمیع تعینات مستلک در پس افراد کالیندن در واصلیه اعطا اولنان فهم الهیه
 بواسطری فهم الهیه زیر باحقن کلامی صادق در و واقع مطابقدر (ومن اصدق من الله قیلا) والله يقول الحق
 وهو یهدی السبیل * والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم

تفصیل و تذیل

شویه معلوم اوله که بوکاب جلیل القدر بکاله صورت جمیع الهیه کالیه محمدیه نک صورتیدر بوکتابه ذکر
 اولنان کام انبیادن هر بریسی حقیقت الهیه محمدیه مشتمله اولدیغی مقامات الهیه و مراتب علیه غیبیه دن
 هر بریسی به ده متعین اولوب اول مرتبه به خصیصه اولان کالات الهیه و معارف ربانیه الهیه ظاهر در پس جمیع
 الهیه محمدیه کالیه به ندرت حکم الهیه و کام نبویه دن هر بریسی نشأت انسانیه ده قوای حسیه و روحیه
 و ثابته سنده در و کلمه محمدیه فردیه نفس فاطمه و روح کئی الهی کبیدر که قوای کام انبیاء مرآتینی جامع اولان *
 نشأت مرتبه محمدیه به منفوخه در و جمیع انبیاء نک حکم و علوم و معارف و اذراق جامع در و حکم فردیه سائر
 حکم الهیه ایچون خاتم اولدی زیر مرتبه فردیه وجود واحد حتی شفع ایدر مراتب الهیه نک اولکی مرتبه سیدر
 و آنک فوقنده مرتبه الهیه و مرتبه احدیدن غیر یوقدر پس بوکاب من اوله الی آخره حقیقت محمدیه کالیه
 و جمیع الهیه علیه صورتیدر و ام کتب الهیه اولان قرآن عظیمک علوم و اسرار و حکم و معارف و کالات
 صورتیدر پس بوکابک علوم و حقایق و معانی و دقائق فهم اینک جمیع وجوه قلبیه و قوای الهیه و روحیه الهیه
 و جمیع قلبیه الهیه توجه نک ره رابطه ذاتیه و وسعت قابلیت کالیه الهیه اطلاع الهی و کشف ربانی به مخصوصدر
 قواعد علوم رسمی و انظار فکریه و دلائل عقلیه الهیه آنک فهمی امر محالدر پس ذوق محمدی و کمال الهی
 و اندانی تحصیل طالب اولوب خلفاء الهیه و ورثه محمدیه نک اذواق و کالات و علوم و معارف و حالات معرفته
 بوکابی توسط ایدن سالتین و طایفه لایبدر که خواطر کونیه و تعلقات امکانیه دن سلیم اولان قلوب صافیه
 و قوای روحانیه مجتمعه الهیه توجه ایدوب مراجعت ایدر صفات امکانیه و اخلاق بشریه الهیه متصفه اولان
 نفوس که هنوز مراتب سفلیه کونیه و امتعه دنیویه دنییه به طایفه در و آنره متوجه در بوکابه نظر ایدوب
 مطالعه ایجیه (لا یمسه الا المطهرون) لا تقربوا الصلوة و انتم سکاری * و لا تقربوا مال الیتیم بوندن اوتری شیخ
 رضی الله عنه بوکتابی کتاب آخر الهیه جلد واحد در وضع ایتمکدن نهی ایلدی کرک اول کتاب آخر آنک کتابی
 اولسون و کرک بکار اولیادن غیر کسسه نک کتابی اولسون زیرا کتاب مشرب محمدی و ذوق جمعی واحدی اوزره
 نازلدر مخلوقاتک خلقندن عات غایبه اولان معرفت تامه و عبودیت کماله الهیه متصف اولوب هر کز جمیع
 احدیده تعین حقیقه انسان کامل اولمغه قصد ایدن سالتک بوکابه منتفع اولور و رسول الله صلی الله علیه
 و سلم بوکابی خاتم ولایت اولان شیخ محی الدین عربی رضی الله عنه ابراز الهیه ایتمکدن مرادی انتفاع نامدر
 الحاد نام دکدر امر الهیه ابراز اولنان کلامه هدایت و ارشاد وارد اضلال و الحاد یوقدر نه کیم ذوق محمدی
 و مشرب احدی واحدی اوزره اولان وارث کامل و مرشد فاضلک تربیه سندن فیض و هدایتدن عاری
 و غریب و مشام قلی رایحه محبت الهیه بی و انقاس رحمت ربانیه بی استعمال ایچوب علوم الهیه و معارف
 ربانیه دن بی بهره و بی نصیب اولان زاویه شینلندن و کرمی و اعتزلندن بعض اشخاص جدا وجهلا زعم
 ایشدر زیر علوم الهیه و اسرار و حقایق ربانیه نک اظهارنده اهل الهی غرضی یوقدر معرفت الهیه ایچون
 وارد اولان امر الهی به امثالندن غیر پس آنک مرادی عباد الهی علایق دنیویه و عوایق اخرویه دن تخلیص
 ایدوب صراط مستقیم اوزره ارشاد ایدوب محبت الهیه فارقی آنک فواید ایدر باقیدر معرفت ربانیه بی دخی
 آنک قلوبلرینه ایدر ایدوب حقه اتصال و اتحاد و شهود و انوار و اهل الله و وطن اوزره اولان منکرک

زعمی کبی صراط مستقیم الحاد و جناب عزتدن ابعاده کادر زیر اولیاء الله علوی حضرات الهیه و مراتب
 غیبیه علویه دن آنک قلوبی اوزره نازل در و لوک اسکاندن مطهره اولان قلوبلرندن منبعثه و وارد در و کلامی
 اظهارنده ابدت الهیه دن غیری آنک ارادتی یوقدر که معرفت و عبودیت متعلقه در و الاقرآن عظیم دخی
 عالمیه رحمت ایچون نزلدر و لکن عموم اوزره خلق هدایت قابل المغه نفوس زکیه و قلوب مطهره اصحابی
 اولان مؤمنین ایچون رجدر و نفوس ملونه و اراء مکدره اربابی ایچون خسران و خذلاندر پس نفوس
 خسیسه نک عدم قبولدن اوتری اسم اله اولمغدی بلکه مؤمنیندن هدایت قبوله و قبول هدایت قابل اولان
 جماعت قلیله نک هدایتدن اوتری ازال اولمغدی (امدی) الحاد خایل اولان نفوس صفات بشریه و اوصاف
 حیوانیه و بیجیه اصحابی اولان نفوس قاصیه در و آنره کتاب فصوصی قرات اینک احتیاج یوقدر هدایت
 و منزلت رحمت ایچون منزله و وضوع اولان احکام شرعیه و علوم ظاهره دنییه بی مناصب دنیویه و وسائل
 و وسائط و ادخار و جمع مال دنیایه اسباب و روابط اینک معرفت الهیه ایچون و عبودیت و تقرب ایچون
 موضوع اولان علی دنیایه متاعنه یح ایدر لوطریق حقندن ساقط اولور (امدی) ورثه انبیاء و خلفاء حق اولان
 اولیادن اسان عربیدن غیری السنه محجوره دکادر تا کیم اسان عربیدن غیری لسان آخر الهیه تکلم ایتمکدر
 (و ما رسلنا من رسول الا بلسان قوم) مقهوری اوزره هر رسول کندی قومی باشند مستعمل اولان
 لسان الهیه و اول قومک استعدادی اسانیه ارسال اولمغدی کبی اولیاء الله دن هر وارث کامل دخی اسان عربی
 اوزره منزل اولان قرآن عظیمک ظاهر و باطنندن اخذ اینک احکام و اسرار کندی قومی باشند متداول
 اولان لسان الهیه و آنک استعدادی اسانیه آنره ترجمه ایدر زیر آنک لسانندن غیری لسان آخر الهیه آنک امرک
 تفهیمی محالدر نه کیم قرآن عظیمه ذکر اولنان انبیاء شائیدن و آنک قصه لرندن الله تعالی رسول علیه
 السلامه لسان عربی الهیه ترجمه ایلدی و رسول علیه السلام دخی السنه انبیادن کندی لسانی اولان لسان
 عربی به ترجمه ایلدی * پس ممکن غیبیدن و حضرت علیه دن رسول علیه السلامدن بوکتابک لسان عربی
 اولان لسان شیخ رضی الله عنه الهیه نامه ابرازی امری سائر السنه الهیه ابرازک امریدر پس باب ربوبیتده
 عبودیت تامه الهیه متصف اولان خلفاء عظام و اولیاء کرام امر الهی و امر نبوی به منتظر لر در نظر اولیده امر
 الهی به فاطر لر در خلقک قبولانه و عدم قبولانه ملتفت دکدر در پس امر الهی وارد اولمغدی امرک احدی قدر
 امر الهیه بی اظهار ایدر و سلفده اولان اولیاء الله کل من لسان آخر الهیه ترجمه ایدر و شرح ایدر لر نه کیم
 شیخ رضی الله عنه عارف ربانی و حکیم صمدانی شیخ حکیم ترمذی سؤالاتی و ابن قسینک خلق الیقین نام کتاب
 شرح ایشدر زیر هر قرنک اصحابی آنک زمانده وجودین اولان اولیاء الله الثقات ایتمکدر و آنک اعتقاد
 ایدوب آنک اعتقاد ایتمکدر و سلفده اولان کله و آنک کلامیه اعتقاد ایتمکدری زیر سابقه و عاتبه اعتقاد
 نفس اوزره دخی اهندر موجود و حاضر اولان اعتقاددن بوندن اوتری اولیاء الله سلفده واقع اولان کلمات
 علوم و معارفدن کلاملرنده ایراد ایدر و آنک لری خاقه شرح ایدر لر عباد الله صالحینک از دیادنده طمعدن اوتری
 و صورت الهیه اوزره اولان مظاہر کاسله نک امتدادنده و رحمت الهیه نک امتدادنده رجادن اوتری زیر معرفت
 الهیه آنک وجود لر نه متوقفه در و الا قدرت الهیه ده بحر یوقدر و تجلیات الهیه و واردات ربانیه ده دخی تکرار
 یوقدر قرون ماضیه مظاہر کل الهیه معموده اولدیغی کبی الی یوم القیام جمیع ازمان حجة الهیه الهیه قائمه اولان
 صور کل الهیه معموده اولمغدن خالی اولان علوم الهیه و اسرار ربانیه آنک قلوبی اوزره منزله اولمغدن زائل اولور
 قال علیه السلام امی کالمطر لایدری اوام اخیرام آخر هاپس اهل الله امری کشف و شهود اوزره در تقلید
 اوزره دکدر (قل هذه سبیل الی الله علی بصیرة اننا من اتبعنی و سبحان الله و ما انامن المشرکین) بوکتاب
 مراتب الهیه و حکم کالیه انسانیه بی جامع اولوب کمال محمدی صورتی اوزره اولدیغی توصیفده میبندر

نفس اوردی هو بدن نه انقاس روحانی
 زهی دریای مطلق کیم آنک بوق تعالی غایت
 آنک موج بجزارتدن جنج اعیان آفرینشی
 اگر کثرت جهاتدن واریسه وحدته میلک
 جوفخ ایندی شهود ایچون خزان قاپوسن الله
 ولی نوع بشردن انبیای اصطفای استدی
 رسدن هر بری فیض نور روح مجردن
 ولایت خاقی غنای مغرب شیخ اکبر کیم
 کنور مشدر فصوص ایچره کام اذواقی جعا
 آنک روحانی نشندن قوا کییدر آنلر
 قوانک هر بری اولدی کالک برینه مظهر
 کمال جمع ذاتینک ظهورینه رسل جمعی
 کمال جمیع ذاتی به محمد مظهر کلسد
 محمد روحی جامع در کام ارواحی جعا
 بوصورت جمعی جمیع مقام قاپوسینک
 کالات رسل الله وجودک الله کل تکمیل
 پس اول آدم آناه جمیع انجایی بلکده
 پس آنکه کمره کشینک اولورسل غلنه مصدر
 اگر دزبای تزیینک اولورسل نوح سبحانی
 تروحه عروج اینک نمایه ته کیم ادویس
 خلیل آسا ایدرسه پر تو وحدت سی تهمیم
 حقه تسلیم اولوب کرحق اولورسل یتکم الحق
 علیه رتبه من عروج ابث همیو اسماعیل
 چور و حجت مقامنده کوزل کورمز اوله غیری
 جقار جب طبعندن عزیم یوسف قلبی
 اگر هودنی کی شودک وحدت اولورسه
 فتوحیت مقامینه اگر صالح کی سسده
 اولور قلبک مقامنده شعبینک غلنه فائل
 اگر ضعف طبیعی به رجوع اینک یتیم کیم لوط
 عزیر آسا اولورسن مظهر علم قدری شک
 ظمور ایدرسه قلبکده مسجک سر و انقاسی
 اگر کیم حکمت رحت طلوع ایدرسه قلبکده
 وجودک حکمی غلنده اولورسل همدم داود
 طبیعت حوقی بطنده بولورسل بونس انقاس
 دینارک حکمت غیبی کوزل شکل صبرایوبی
 جلالت مقامینه اگر یحیی کی ابرسل
 زکریاوش بولورسل مالکیت رتبه نه یول
 تروحه اولورسل کرایس حضرت الیاس
 جمال وحدت حقه بولورسن ذوق احسانی

معارف جوهرین آندی کازه بجم سبحانی
 زهی بجز هو الحق کیم آنک بوق حد و بیانی
 محیطندن کازه کز قوج ایده همجانی
 طریقک وصفی دکله سکا تیان ایدم آنی
 براندی عالمی اول پس آنکه نصکره انسانی
 اولردن هر برینه فضل خاصن قیلدی ارزانی
 ولی اسما بخالف اقتضا ایندی پس ادیانی
 حقیقت مشرقینک اولدر خورشید درخشانی
 که عین جمع اجددن اولارک آلدی اعیانی
 قوایی یتکم جامع در بر نوشتی جسمانی
 کالاتک وایکن منشئی اول جمع فردانی
 مراند راولاری جمع ایدر بوجع فرغانی
 رتب ایچره اوصورتله ظهورا یتکدر رشتانی
 اصولک مبدای کانی وجودک اصلی بنیانی
 رسل اذواقی اولوبدر شروط ودخی ارکانی
 که تاج جمع مجردن آلاس فیض غفرانی
 ولی اوغل کبی سن وارث اولکل ای اتانجانی
 قلوب مینه بی شک ایدرسن نفث روحانی
 ایده مزاهل تشبیهک ضرریل سا که طوقانی
 اولورسن اوج تقدیرک بکون سن شمس تابانی
 اما متجرب او ریلور باشکه بر تاج نورانی
 تقر بده کاکا ظاهر اولور اسرار قربانی
 که تارینک حضورنده بوله سن عز رضوانی
 بولورسن ریح رحمانی ته اول بیرکنعانی
 که مصر عالم نورک قولیکن اوله سلطانی
 صراط مستقیم اوزره کوررسن جمله حیوانی
 هم هجانی سورسل بکرسن جمله ربکانی
 عملده سالکک اولورسه کرمکیال و میزانی
 اولورسن مظهر قدرت اولورسن معرفت کانی
 اودتله اگر ذوق الله سن سن موت ابدانی
 عروج ایدوب سماواته بکرسن خرچ کیوانی
 مسخر اولور را مریکه شهاب ملک سلجانی
 حقایق طیرینک هر دم کلور کوشیکه الحانی
 بولورسن ذوق وجدانی کیده هم غم ظلمانی
 که صبرایله نیجه بولدی گوکل دردینه درمانی
 جمالک تابی حرق ایدر اوز کده قید اسکانی
 کوررسن جنب قدرته دوگونک ملکئی فانی
 سکامونس اولور اشخاص روحانی وجسمانی
 اگر حکمت شهودنده بوله سن ذوق اقماتی

اگر مر اما میده اولورسل محرم هارون
 گوکل نور تجلیده اولور مستغرق وفانی
 اگر هالک کی قلبک اولورسه غیبتدن خالی
 جو فردیت مقامنده وجودک ایدرسن افنا
 تعین نقشی محو اوله یوغ اولوب قالمیه غیبی
 اولورسن مظهر کامل صفات جمله انجاییه
 اولورسن بر رخ جامع ابکی جمعک اراشیده
 بوجمک مظهر ناله معرفت اعزای اولور قائم
 فصوصک صورتی اولدی بوجمک صورتی کویا
 افاددر بای رحمتدن بر دریا اولوب هر قص
 آنک فیضی بجزارتدن قلوب اولیا سیراب
 صدف کبی ایچی صافی کردر بر دل قابل
 حقایق علی هر فصلک اولوبدر نقش ایله رنجی
 نفوس اصحابک فکری بوعلی ایده مژدراک
 ولی قلب مجلاده تجلیله اولور حاصل
 کر کردر بر دل کامل که صورتدن اوله مطلق
 حقه لطیفی بجا بندن یا غار هر دم آنک فیضی
 عروج ایت عالم علوه بوله سن کلمات حالن
 شهود و معرفت چون ایلدی الله سنی ایچید
 قویاسن غیری سوزانی طلب ایلنه سن آنی
 ولی جمله خلایف کیم روابطدر اوله رحه
 الوهیت جنانشیده با نور کن انلرک پاشی
 بوقانی عالم نقشی ایدر بجزوت سنی مغرور
 شولار کیم عالم وحدتده بولدی حقه و صلات
 شودلکم صبغة الله رشکی آنی ایلدی هم رنگ
 او یارسن نفس اغیاره دوشرسن طعن اختیاره
 بوسو ظن الله قلبک نیجه بولور حق هیبات
 نیجه بولسون اثر حب خدادن اولدل محترم
 رجال کلمات حالی اولیزلهو ایله حاصل
 خدادن غیری دیناده ایدمندی اولر مقصد
 هوای زانم و خال حوره خلوتده در صوفی
 بکوب کثرت نقوشندن دیار وحدته انلر
 بانوب نار محبتده اولور غیبتدن خالی
 وجود حقه انلارک وجود و ذاتی فائدر
 نظر قیلز بولار غیره دل و جان ایله اکوانه
 قیادلر باش ایله جانه قیادلر کوی مقصودی
 طریق حقه انلار بر آدمدر ابکی عالم
 اولور کشف و تجلیله علوی بولرک حاصل
 قلوب الله مقابل در اولار چون حضرت علمه

خلافتده جمیع خلقتک اولرک روحی و حیاتی
 قوا انعامک موسی کبی اولورسه جویانی
 اولورسن ملجانی ناسک ایدرسن خلقه احسانی
 طوعه روح مجردن سکا بر سر پنهانی
 هویتندن تجلی ایده هم اول جمع حقانی
 ایدرسن حضرت جمعه کالک اولمایه فرغانی
 برسی جمیع ربانی برسی جمیع عبدانی
 که توحیدک افاراندن فیوض علم و عرفانی
 کانکچون خلق ایددر حق تعالی جلا کوانی
 حقایقندن بقرار هر دم آنک لؤلوه مرجانی
 آنک فضلی زلالی فائدر بیدر قلب غطشانی
 یا غا فیضی بجا بندن چون آنک عالمی بارانی
 مقام جمیع ذاتیندر هم آنک دانی عنوانی
 عقول اربابک ابرمز نظره آکه امعانی
 ورود ایدر وساطت کایچک کشف ربانی
 عوام ایله خواصک ابرمدی بوعلمه اذهانی
 صدف کبی تعلقدن بری اولان گوکل فانی
 قیاس ایتمه رجالک حالنه سن حال نسوانی
 قیله سن عینکی روشن کورده سن دله اول جانی
 اکام مظهر اولان دلدن سورده سن نفس و شیطانی
 که خلق اوزره حقه اولدی اولار بختله برحانی
 اتارسن انلر طاشی ایدرسن فسق و عدوانی
 رجا نه بیت ایلرسن جهانده کفر و عصیان
 کیمی زندیق و ملحددر یا نکره کبی نصرانی
 ایچوب فائن بیلرسن طم مسجومینه دلدانی
 صلا رسن کندک ناره ایدوب بونلره پیمانی
 بوکوز ایلرک جالک کورده مزوجه جانانی
 عدد اوله احاطه ایده آنی حفظ نفسانی
 دکادر لهو و تسوانی و یا خود لعب صیانی
 هوس ایتدیلر عقبا ده دانی حور و غلمانی
 اومسکینک بجن مجموع اوله حال پریشانی
 بقا لکنده انس و قرب حقه طوئدی اوطانی
 بودرد الله نیجه بیلر افار کوزدن جکر فانی
 وجودی بوقدر انلارک همان وصف هیولانی
 وجود حقه انلارک نه آدی وارنه خود صافی
 جناب وحدتی حقه طویلدر سرله میدانی
 فرس سورسه بومیدانک اول ایله چونکه فرسانی
 عقول اربابک ابر مزاولار ظن و حسابی
 شومری کشف ایدر کاوله حقه کافرمانی

رو بیت جنبانیده مقیم اولوب عبودتده
 شوکیم وحدت سراییده نمودن لذت الدی
 اولان کثرت تقابیدن جمال وحسده ناظر
 تحمیده اولور انلر عقول ابرمزاکا شاهان
 بو مخلوق کوزی آخر نیجه ادرالیدر حق
 اودر کاهلک نه فهم ایسون عقول قاصره کتون
 خد اقلب سایم استر که علمینه اوله مصدر
 اکر وحدت شرابیدن دیار سک جانکی سیراب
 وکر وحدت بجالینه اولور سک جانله ناظر
 که اولدر مظهر کل وجه جمع ذات و احایه
 خیات لم یزل بولان بو کون فیض محمددن
 جمیع کل اشیکنده قودیلر جانله باشن
 اکر وحدت دیارینه اولور سک جانله عازم
 بو یوله عزم ایدن سالت نظر قلمایه هیچ غیره
 دیار سک عالم علوی مرو حله عروج ایله
 عروج استر کوکل صحرای غیب وعالم انسه
 خدانک علی کنزیدن چقاردی بویه بر جوه
 بو کون شهر قولاغینه کویه اولغه لایقدر
 اکر کیم حلت ایدر سک فص دلدن مایه وانقشن
 یوزی نئی وجود ایله کالانسن حقیقه باقی
 صلوة ایله سلام اول مظهر رجیت ذاته
 دخی اصحاب وآئینه دخی احباب و اتباعه
 اولاردن بو بکر دربرج صدق مظهر خشنای
 رسولک صاحبی یاری دخی علم وحیا کافی
 سلا مکه مکرم قیبل اید آل عبا حق
 حسن ایله حسین وفاطمه ارواحی جمعا

انی اظهار ایدر لر کیم اوله توقیع ربانی
 د کسج ملکت اکوانه عمرندن کماو برانی
 کوریه سوز کوزلی آنک نه اشکالی نه طرائی
 کرک ایسه سستی شاکا قوبو ظلمانی زندانی
 جلالی برتوی آنک یا قار چون وجه حد ثانی
 که عقلک سرق ایدر برن چون اول سبحات منانی
 بجالینه اولوب مظهر کیم اکوان وازمانی
 ابوقاسم یدندن ایچ شراب ذوق و جسدانی
 محمد مظهرنده یاق سن اول وجه درخشان
 جالسدن صالر بر تو جهانه نور بر دانی
 نه حضراته انیس اولور نه استر آب حیوانی
 جنبانیده سلاطین رسل هم قودی پیشانی
 اثر قومه وجود کدن کیدر دلدن بوار ثانی
 کله تا کشف حقانی طوره اول عهد و بیانی
 عناصر مرکز ترک ایت قوبو ظلمانی ارکاتی
 مغارق اهلمه قوردی او صحراده بوا یوانی
 دکلیدر لؤلوه بحری ویا لعل بد خشنای
 دو کونه ییغ ایدن آبی بولور ییغنده خسرانی
 نیجه یوزیک فصوص انده اوره برق ایده لمعانی
 ایدر صلت سراییده کوزل کورمیه هجرانی
 که اولدر مظهر اول هم اولدر مقصد ثانی
 که دین و معرفت امری بولرله بولدی اتقانی
 عدالت رکنتک دخی عمر اولدی تکهبانی
 صلوتکله مشرق قیل خدایاروح عثمانی
 ولایت مظهری دلدن سوار و شاه مر دانی
 طبروز فضکله اهل بیت اولان هم جله با کانی

جمالکله دخی شادایت جمیع ارواح اقطابی
 وصالک آینه قاندر الهی قاب خاصانی

وکان الفراغ من طبع هذا الكتاب في دار الطباعة العامرة والكاتبة بيولا القاهره
 خمس بقين من ذي القعدة الحرام سنة ثنتين وخمسين ومائتين بعد الاثم
 من هجرة عليه الصلاة والسلام

